
MORMONA GRĀMATA

VĒL VIENA LIECĪBA PAR
JĒZU KRISTU

MORMONA GRĀMATA

Vēl viena liecība par
Jēzu Kristu

Izdevusi
Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca
Soltleiksitijā, Jūtā, ASV

Pirmais izdevums angļu valodā publicēts
Palmīrā, Ņujorkas štatā, ASV, 1830. gadā

Lūdzu, sniedziet atsauksmes vai ierosinājumus,
rakstot e-pastu uz adresi scriptures@ChurchofJesusChrist.org
vai sūtot tos pa pastu uz adresi
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street,
24th Floor, Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc.
All rights reserved.

Printed in the United States of America 1/2021

English approval: 3/15

Translation approval: 3/15

Translation of the Book of Mormon
Latvian

MORMONA GRĀMATA

APRAKSTS, RAKSTĪTS

UZ PLĀKSNĒM

AR MORMONA ROKU,

ŅEMTS NO NEFIJA PLĀKSNĒM

Šis ir saīsinājums no pieraksta par Nefija tautu un arī par lamaniešiem. Rakstīts lamaniešiem, kuri ir Israēla nama atlikums, un arī jūdām un citticībniekam. Rakstīts saskaņā ar pavēli un arī ar atklāsmes un pravietojuma garu. Uzrakstīts un aizzīmogots, un noglabāts Tam Kungam, lai plāksnes netiktu iznīcinātas. Lai parādītos ar Dieva dāvanu un spēku to iztulkošanai. Aizzīmogotas ar Moronija roku un noglabātas Tam Kungam, lai parādītos noteiktā laikā caur citticībnieku,—tādēļ šis tulkojums ir ar Dieva dāvanu.

Saīsinājums ņemts arī no Etera grāmatas, kas ir pieraksts par Jareda tautu, kura tika izklīdināta tajā laikā, kad Tas Kungs sajauca ļaužu valodu, kad tie būvēja torni, lai sasniegtu debesis; kas ir, lai parādītu Israēla nama atlikumam, kādas lielas lietas Tas Kungs ir darījis priekš viņu tēviem; un lai viņi varētu zināt Tā Kunga derības, lai viņi netiktu atmesti uz mūžiem; un arī lai pārliecinātu jūdu un citticībnieku, ka JĒZUS ir KRISTUS, MŪŽĪGAIS DIEVS, kurš pasludina Sevi visām tautām; un tā, ja šeit ir kļūdas, tās ir cilvēku kļūdas, tādēļ nenosodiet Dieva lietas, lai jūs varētu tikt atrasti par neaptraipītiem Kristus soģa krēsla priekšā.

SĀKOTNĒJI NO PLĀKSNĒM UZ ANĢĻU VALODU TULKOJIS
DŽOZEFS SMITS, JAUNĀKAIS.

SATURS

Ievads.	ix
Trīs liecinieku liecība	xi
Astoņu liecinieku liecība	xi
Pravieša Džozefa Smita liecība	xiii
Īss paskaidrojums.	xvii
Ilustrācijas	xix
1. Nefija	1
2. Nefija	57
Jēkaba.	127
Ēnosa	146
Jaroma	149
Omnija	151
Mormona vārdi	154
Mosijas	156
Almas	223
Helamana	402
3. Nefija	445
4. Nefija	508
Mormona	512
Etera	532
Moronija	567
Svēto Rakstu ceļvedis	1
Hronoloģija	201
Evaņģēliju saskaņa	207

SAĪSINĀJUMI

Vecā Derība

1. Moz.	Pirmā Mozus grāmata
2. Moz.	Otrā Mozus grāmata
3. Moz.	Trešā Mozus grāmata
4. Moz.	Ceturtā Mozus grāmata
5. Moz.	Piektā Mozus grāmata
Joz.	Jozuas grāmata
Soģu	Soģu grāmata
Rut.	Rutes grāmata
1. Sam.	Pirmā Samuēla grāmata
2. Sam.	Otrā Samuēla grāmata
1. Ķēn.	Pirmā Ķēniņu grāmata
2. Ķēn.	Otrā Ķēniņu grāmata
1. Laiku	Pirmā Laiku grāmata
2. Laiku	Otrā Laiku grāmata
Ezr.	Ezras grāmata
Neh.	Nehemijas grāmata
Est.	Esteres grāmata
Īj.	Ījaba grāmata
Psm.	Psalmi
Sal. Pam.	Salamana Pamācības
Sal. Māc.	Salamans Mācītājs
Augstā Dz.	Augstā Dziesma
Jes.	Jesajas grāmata
Jer.	Jeremijas grāmata
Raudu Dz.	Raudu Dziesmas
Ec.	Ecēhiēla grāmata
Dan.	Daniēla grāmata
Hoz.	Hozejas grāmata
Joēla	Joēla grāmata
Am.	Amosa grāmata
Ob.	Obadjas grāmata
Jon.	Jonas grāmata
Mih.	Mihas grāmata
Nah.	Nahuma grāmata
Hab.	Habakuka grāmata

Cef.	Cefanjas grāmata
Hag.	Hagaja grāmata
Cak.	Cakarijas grāmata
Mal.	Maleahija grāmata

Jaunā Derība

Mat.	Mateja evaņģēlijs
Marka	Marka evaņģēlijs
Lūk.	Lūkas evaņģēlijs
Jāņa	Jāņa evaņģēlijs
Ap. d.	Apustuļu darbi
Rom.	Pāvila vēstule romiešiem
1. kor.	Pāvila 1. vēstule korintiešiem
2. kor.	Pāvila 2. vēstule korintiešiem
Gal.	Pāvila vēstule galatiešiem
Ef.	Pāvila vēstule efeziešiem
Fil.	Pāvila vēstule filipiešiem
Kol.	Pāvila vēstule kolosiešiem
1. tes.	Pāvila 1. vēstule tesalonīkiešiem
2. tes.	Pāvila 2. vēstule tesalonīkiešiem
1. Tim.	Pāvila 1. vēstule Timotejam
2. Tim.	Pāvila 2. vēstule Timotejam
Tit.	Pāvila vēstule Titam
Filem.	Pāvila vēstule Filemonam
Ebr.	Vēstule ebrejiem
Jēk. v.	Jēkaba vēstule
1. Pēt. v.	Pētera 1. vēstule
2. Pēt. v.	Pētera 2. vēstule
1. Jāņa v.	Jāņa 1. vēstule
2. Jāņa v.	Jāņa 2. vēstule
3. Jāņa v.	Jāņa 3. vēstule
Jūd. v.	Jūdas vēstule
Jāņa atkl.	Jāņa atklāsmes grāmata

Mormona Grāmata

1. Nef.	1. Nefija
2. Nef.	2. Nefija
Jēk.	Jēkaba
Ēn.	Ēnosa
Jar.	Jaroma
Omn.	Omnija
M. v.	Mormona vārdi
Mos.	Mosijas
Al.	Almas
Hel.	Helamana
3. Nef.	3. Nefija
4. Nef.	4. Nefija
Morm.	Mormona
Et.	Etera
Mor.	Moronija

Mācība un Derības

M&D	Mācība un Derības
OD	Oficiālā deklarācija

Dārgā Pērle

Moz.	Mozus
Ābr.	Ābrahāma
DžS—M	Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs
DžS—V	Džozefs Smits—Vēsture
TA	Ticības apliecinājumi

Citi saīsinājumi un paskaidrojumi

DŽST	Džozefa Smita Tulkojums
SRC	Svēto Rakstu ceļvedis
EBR.	Alternatīvs tulkojums no ebreju valodas
GR	Alternatīvs tulkojums no grieķu valodas
TAS IR	Idiomātisku izteicienu un sarežģītu konstrukciju izskaidrojums
VAI	Alternatīvi vārdi, kas izskaidro novecojušu izteicienu nozīmi

IEVADS

Mormona Grāmata ir Svēto Rakstu grāmata, pielīdzināma Bībelei. Tas ir pieraksts par Dieva darbiem ar Amerikas senajiem iedzīvotājiem un ietver mūžīgā evaņģēlija pilnību.

Grāmatu sarakstīja daudzi senie pravieši ar pravietojuma un atklāsmes garu. Viņu vārdus, rakstītus uz zelta plāksnēm, citēja un saīsināja pravietis vēsturnieks vārdā Mormons. Pieraksts sniedz aprakstu par divām lielām civilizācijām. Viena cēlās no Jeruzalemes 600. gadā pirms Kristus un vēlāk sadalījās divās tautās, kas pazīstamas kā nefijieši un lamanieši. Otra cēlās daudz agrāk, kad Tas Kungs sajauca valodas pie Bābeles torņa. Šī grupa ir pazīstama kā Jaredieši. Pēc tūkstošiem gadu visi tika iznīcināti, izņemot lamaniešus, un viņi ir Amerikas indiāņu senči.

Galvenais notikums, kas ir pierakstīts Mormona Grāmatā, ir paša Tā Kunga Jēzus Kristus kalpošana starp nefijiešiem drīz pēc Viņa augšāmcelšanās. Tā izskaidro evaņģēlija mācības, galvenajos vilcienos apraksta pestīšanas ieceri un pasaka cilvēkiem, kas tiem ir jādara, lai iegūtu mieru šinī dzīvē un mūžīgu pestīšanu nākamajā dzīvē.

Kad Mormons bija pabeidzis savu rakstīšanu, viņš nodeva aprakstu savam dēlam Moronijam, kurš pielika dažus vārdus no sevis un noslēpa plāksnes Kumoras pakalnā. 1823. gada 21. septembrī tas pats Moronijs, tad jau apskaidrota un augšāmcelta būtnē, parādījās pravietim Džozefam Smitam un pamācīja to attiecībā uz senajiem pierakstiem un to iecerēto tulkošanu angļu valodā.

Noteiktā laikā plāksnes tika nodotas Džozefam Smitam, kurš pārtulkoja tās ar Dieva dāvanu un spēku. Tagad šis pieraksts ir publicēts daudzās valodās kā jauna un papildus liecība par to, ka Jēzus Kristus ir dzīvē Dieva Dēls un ka visi, kas nāks pie Viņa un paklausīs Viņa evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem, var tikt izglābti.

Attiecībā uz šo pierakstu pravietis Džozefs Smits sacīja: „Es pateicu brāļiem, ka Mormona Grāmata ir vispareizākā no visām grāmatām uz zemes un mūsu reliģijas noslēgākmenis, un cilvēks, dzīvojot pēc tās norādījumiem, nokļūs tuvāk Dievam, nekā pēc jebkuras citas grāmatas.”

Papildus Džozefam Smitam, Tas Kungs atļāva vienpadsmit citiem cilvēkiem pašiem redzēt zelta plāksnes un būt par Mormona Grāmatas patiesības un dievišķības īpašiem lieciniekiem. Viņu rakstiskās liecības ir šeit ietvertas kā „Trīs liecinieku liecība” un „Astoņu liecinieku liecība”.

Mēs aicinām visus cilvēkus itin visur lasīt Mormona Grāmatu, pārdomāt savā sirdī vēstījumu, ko tā satur, un tad vaicāt Dievam,

Mūžīgajam Tēvam, Kristus Vārdā, vai šī grāmata ir patiesa. Tie, kas tā darīs un vaicās ticībā, ar Svētā Gara spēku iegūs liecību par tās patiesumu un dievišķību (skat. Moronija 10:3–5).

Tie, kas iegūs šo dievišķo liecību no Svētā Gara, ar to pašu spēku uzzinās, ka Jēzus Kristus ir pasaules Glābējs, ka Džozefs Smits ir Viņa atklāsmju saņēmējs un pravietis šinīs pēdējās dienās un ka Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca ir Tā Kunga valstība, kura vēlreiz ir atjaunota uz Zemes, gatavojoties Mesijas Otrajai Atnākšanai.

TRĪS LIECINIEKU LIECĪBA

Lai top zināms visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, pie Kurām šis darbs nonāks: ka mēs, caur Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, esam redzējuši plāksnes, kuras satur šos pierakstus, kas ir pieraksti par Nefija tautu un arī lamaniešiem, viņu brāļiem, un arī Jareda ļaudīm, kas nāca no torņa, par kuru ir stāstīts. Un mēs arī zinām, ka šīs plāksnes ir pārtulkotas ar Dieva dāvanu un spēku, jo Viņa balss to mums ir pasludinājusi; tādēļ mēs tiešām zinām, ka šis darbs ir paties. Un mēs arī liecinām, ka mēs redzējām gravējumus, kas ir uz šīm plāksnēm; un tie mums tika parādīti ar Dieva un nevis cilvēka spēku. Un mēs svinīgi pasludinām, ka Dieva eņģelis nonāca no debesīm un viņš atnesa un nolika tās mūsu acu priekšā, tā ka mēs ieraudzījām un skatījām plāksnes un gravējumus uz tām; un mēs zinām, ka tas ir ar Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka mēs tās ieraudzījām un liecinām, ka šīs lietas ir patiesas. Un tas ir brīnums mūsu acīs. Tomēr Tā Kunga balss pavēlēja, ka mums ir jāliecina par to; tādēļ, lai būtu paklausīgi Dieva pavēlēm, mēs liecinām par šīm lietām. Un mēs zinām, ka, ja mēs būsim ticīgi Kristū, mēs atīrīsim savas drēbes no visu cilvēku asinīm un tiksīm atrasti par neaptraipītiem Kristus soģa krēsla priekšā, un dzīvosim ar Viņu mūžīgi debesīs. Un lai slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, kas ir viens Dievs. Āmen.

OLIVERS KAUDERIJS
DEVIDS VITMERS
MARTINS HERISS

ASTOŅU LIECINIEKU LIECĪBA

Lai top zināms visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, pie Kurām šis darbs nonāks: ka Džozefs Smits, jaunākais, šī darba tulkotājs, parādīja mums plāksnes, par kurām tiek runāts, kas izskatījās kā no zelta; un tik plāksnes, cik minētais Smits bija pārtulkojis, mēs turējām savās rokās; un mēs arī redzējām gravējumus uz tām, kuri visi izskatījās pēc sena un neparasti smalka meistar-darba. Un šo mēs svinīgi liecinām, ka minētais Smits ir parādījis mums šīs plāksnes, kuras mēs redzējām un pacēlām, un patiešām

zinām, ka minētajam Smitam ir plāksnes, par kurām mēs runājām. Un mēs paziņojam savus vārdus pasaulei, lai liecinātu tai par to, ko mēs esam redzējuši. Un mēs nemelojam, Dievs ir mūsu liecinieks.

KRISTIANS VITMERS

JĒKABS VITMERS

PĪTERS VITMERS, JAUNĀKAIS

DŽONS VITMERS

HAIREMS PEIDŽS

DŽOZEFS SMITS, VECĀKAIS

HAIRAMS SMITS

SAMUĒLS H. SMITS

PRAVIEŠA DŽOZEFA SMITA LIECĪBA

Pравиеша Дѳозефа Смита паша вѳрди пар Мормона Грѳматас изцелсми:

„Дивдесмит pirmѳ septembra [1823] vakarѳ . . . es iesѳku skaitit lūgšanu un pielūgt Visuvareno Dievu. . . .

Kamēr es tѳ piesaucu Dievu, es ievēroju parādāmieš gaismu savѳ istabѳ, kas turpināja pieaugt, līdz istaba kļuva gaišāka nekѳ pusdienas laikā, kad pēkšņи pie манас gultas parādījās persona, stāvot gaisѳ, jo viņa kājas neskāra grīdu.

Viņam mugurѳ bija brīvs, žilbinoši balts apmetnis. Tas bija balts par jebko, ko es jebkad uz zemes biju redzējis. Es arī nevaru iedomāties, ka kāda zemes lieta varētu izskatīties tik balta un spoža. Viņa plaukstas bija kailas un arī rokas mazliet virs plaukstas locītavām; arī viņa kāju pēdas bija kailas, tāpat kā viņa stilbi mazliet virs potītēm. Viņa galva un kakls arī bija atsegti. Es pamanīju, ka viņam nebija nekādu citu drēbju, izņemot šo apmetni, un, tѳ kā tas bija vaļѳ, es varēju redzēt viņa krūtis.

Ne tikai viņa apmetnis bija ārkārtīgi balts, bet viss viņa ķermenis bija neapraktāmi spožs, un viņa vaigs patiesи bija kā zibens. Istaba bija ārkārtīgi gaiša, taču ne tik spoža, kā tieši ap viņu. Kad es sākumā paskatījos uz viņu—nobijos, taču drīz vien bailes mani pameta.

Viņš mani nosauca vѳrdѳ un teica man, ka viņš ir vēstnesis, sūtīts no Dieva pie manis, un ka viņa vѳrds ir Moronijs; ka Dievam ir darbs priekš manis un ka mans vѳrds būs par laba un ļauna atziņu starp visām tautām, ciltīm un valodām jeb ka visas tautas to minēs gan ar labu, gan ļaunu.

Viņš teica, ka ir noglabāta grāmata, kas uzrakstīta uz zelta plāksnēm un sniedz aprakstu par šī kontinenta agrākajiem iedzīvotājiem un viņu izцелsmes pirmsākumiem. Viņš arī teica, ka tajѳ ietverta mūžīgѳ evaņģēlija pilnība, kā to Glābējs deva senajiem iedzīvotājiem;

arī ka ir divи akmeņи sudraba ietvaros, un šие akmeņи, piestiprināti pie krūšu bruņām, izveido to, ko sauc par Urīmu un Tumīmu, noglabāti kopѳ ar plāksnēm; un ka šo akmeņu piederība un izmantošana bija tas, kas veidoja „gaišregus” senajos jeb agrākajos laikos, un ka Dievs tos ir sagatavojis, lai pārtulkotu grāmatu. . . .”

„Turklāt viņš man sacīja, kad es dabūšu šīs plāksnes, par kurām viņš bija runājis—jo laiks, kad tās tiks iegūtas, vēl nebija pienācis—es tās nedrīkstēšu rādīt nevienam, ne arī krūšu bruņas ar Urīmu un Tumīmu, kā vien tiem, kuriem man tiks pavēlēts tās parādīt, citādi es tikšu iznīcināts. Kamēr viņš runāja ar mani par plāksnēm, vīzija tika atklāta манам прѳтам, tѳ ka es varēju redzēt

vietu, kur plāksnes bija noglabātas, un tas bija tik skaidri un nepārprotami, ka es atpazinu to vietu, kad es tur nonācu.

Pēc šī vēstījuma es ieraudzīju, ka gaisma istabā sāk savilkties tieši ap viņu, kas bija runājis ar mani, un tas tā turpinājās, līdz istaba atkal bija kļuvusi tumša, izņemot tikai tieši ap viņu; tad acumirkļi es ieraudzīju it kā eju atveramies uz debesīm, un viņš cēlās augšup, līdz pilnīgi izzuda, un telpa atkal bija tāda pati, kāda tā bija pirms šīs debešķīgās gaismas parādīšanās.

Es gulēju, pārdomādams savdabīgo redzējumu, un biju ļoti pārsteigts par to, ko man teica šis neparastais sūtnis, kad savu pārdomu vidū es pēkšņi atklāju, ka mana istaba atkal sāk kļūt gaišāka, un, kā likās, acumirkļi tas pats debesu sūtnis atkal bija pie manas gultas.

Viņš iesāka un atkal stāstīja to pašu, ko viņš bija stāstījis pirmā apmeklējuma laikā, bez vismazākajām izmaiņām; to pabeidzis, viņš paziņoja man par lieliem sodiem, kuri piemeklēs zemi, ar lielu postu no bada, zobena un sērgām, un ka šie lielle sodi piemeklēs zemi šīnī paudzē. To pastāstījis, viņš atkal pacēlās augšup, kā viņš to bija darījis iepriekš.

Tobrīd mans prāts bija tik dziļi iespaidots, ka miegs bija pamestis manas acis, un es gulēju izbrīna pārņemts par visu, ko es biju gan redzējis, gan dzirdējis. Bet cik liels bija mans pārsteigums, kad es atkal ieraudzīju to pašu vēstnesi pie savas gultas un izdzirdēju viņu atstāstām jeb atkārtojam atkal man visu to pašu, ko iepriekš; un piebilstot brīdinājumu, viņš paziņoja man, ka Sātans mēģinās mani kārdināt (mana tēva ģimenes nabadzīgo apstākļu dēļ) iegūt šīs plāksnes ar nodomu kļūt bagātam. To viņš man aizliedza, sakot, ka man nedrīkst būt nekāda cita nolūka, iegūstot plāksnes, kā vienīgi, lai slavīnātu Dievu, un es nedrīkstu iespaidoties ne no viena cita nodoma, kā vien Viņa valstības uzcelšanas, citādāk es tās neiegūšu.

Pēc trešā apmeklējuma viņš kā iepriekš atkal pacēlās debesīs, un es atkal tiku atstāts, lai apdomātu visa tikko piedzīvotā dīvainību; tad, gandrīz uzreiz pēc tam, kad debesu vēstnesis bija pacēlies debesīs prom no manis trešo reizi, gailis iedziedājās, un es sapratu, ka sākusi aust jauna diena, tā ka mūsu sarunas bija ilgušas visu nakti.

Drīz pēc tam es piecēlos no savas gultas un kā parasti devos darīt nepieciešamos ikdienas darbus. Bet, mēģinot strādāt kā citās reizēs, es atklāju, ka mani spēki ir izsīkuši un ka es esmu pavisam bezspēcīgs. Mans tēvs, kurš strādāja kopā ar mani, atklāja, ka kaut kas ar mani nav kārtībā, un teica, lai es eju mājās. Es gāju ar nodomu iet mājās, bet, cenšoties pārvarēt žogu, lai izkļūtu no lauka, kur mēs bijām, spēki mani galīgi atstāja, un es bezpalīdzīgi nogāzos zemē un kādu laiku biju pilnīgi bez samaņas.

Pirmais, ko varu atcerēties, bija balss, kas uzrunāja mani, nosaucot mani vārdā. Es paskatījos augšup un ieraudzīju to pašu vēstnesi stāvam virs manas galvas, gaismas apņemtu, kā iepriekš. Tad viņš man atkal atstāstīja visu, ko bija stāstījis iepriekšējā naktī, un pavēlēja man doties pie mana tēva un pastāstīt viņam par vīziju un pavēlēm, kuras biju saņēmis.

Es paklausīju—es atgriezos pie sava tēva laukā un izklāstīju viņam visu. Viņš man atbildēja, ka tas bija no Dieva, un teica, lai es eju un daru to, ko vēstnesis bija pavēlējis. Es aizgāju no lauka un devos uz to vietu, kur, kā vēstnesis bija man teicis, plāksnes bija noglabātas; un, pateicoties tam, ka vīzija par to bija bijusi tik skaidra, es acumirkli pazinu to vietu, tiklīdz tur nonācu.

Mančestras ciema tuvumā, Ontario apgabalā, Ņujorkas štatā, ir paliels pakalns, augstākais no visiem šajā apvidū. Šī pakalna rietumu pusē, netālu no virsotnes, zem paliela akmens bija noglabātas plāksnes, ievietotas akmens kastē. Šis akmens bija biezs un virspusē izliekts, bet malās plānāks, tā ka vidusdaļa bija redzama virs zemes, bet malas visapkārt pārklātas ar zemi.

Atrausis zemi, es dabūju sviru, ko es paliku zem akmens malas, un ar nelielu piepūli pacēlu to uz augšu. Es ieskatījos un tur tiešām ieraudzīju plāksnes, Urīmu un Tumīmu un krūšu bruņas, kā to bija pavēstījis vēstnesis. Kaste, kurā plāksnes bija ievietotas, bija veidota, saliekot kopā akmeņus un sacementējot tos ar kaut kāda veida cementu. Kastes dibenā šķērsām bija novietoti divi akmeņi, un uz šiem akmeņiem bija novietotas plāksnes un pārējās lietas līdz ar tām.

Es mēģināju tās izņemt, bet sūtnis man to aizliedza un vēlreiz paziņoja, ka tagad vēl nav pienācis laiks tās izņemt un nebūs, līdz nepaies četri gadi no šī brīža; bet viņš man teica, ka man ir jānāk šajā vietā precīzi pēc viena gada no šī brīža un ka viņš šeit satiks mani, un ka man tā jāturpina darīt, līdz pienāks laiks saņemt plāksnes.

Tādējādi, kā man tika pavēlēts, es gāju turp katra gada beigās, un katru reizi es tur sastapu šo pašu vēstnesi un saņēmu norādījumus un ziņas no viņa katrā no mūsu tikšanās reizēm attiecībā uz to, ko Tas Kungs grasās darīt, un kā un kādā veidā Viņa valstība tiks vadīta pēdējās dienās. . . .”

„Beidzot pienāca laiks iegūt plāksnes, Urīmu un Tumīmu un krūšu bruņas. Divdesmit otrā septembra dienā, tūkstoš astoņi simti divdesmit septītajā gadā, kad kā parasti katra gada beigās biju aizgājis uz vietu, kur tās bija noglabātas, tas pats debesu vēstnesis iedeva man tās ar šo norādījumu—ka man ir jābūt atbildīgam par tām; ka, ja es ar tām apiešos bezrūpīgi vai nevērīgi, es tikšu padzīts; bet, ja es pielikšu visas savas pūles, lai tās pasargātu, kamēr viņš, vēstnesis, tās pieprasīs, tās tiks aizsargātas.

Es drīz vien uzzināju iemeslu, kāpēc es biju saņēmis tik stingrus norādījumus glabāt tās drošībā un kāpēc bija tā, ka vēstnesis man teica—kad es izdarišu to, kas bija pieprasīts no manas rokas,—viņš tās atprasīs. Tiklīdz kļuva zināms, ka man tās ir, tā tūlīt tika pieliktas vislielākās pūles, lai no manis tās dabūtu. Katra vilība, ko vien varēja sagudrot, tika izmantota šim nolūkam. Vajāšana kļuva daudz nežēlīgāka un briesmīgāka nekā agrāk, un ļaužu pulki nemitīgi bija gatavi man tās atņemt, ja vien tas būtu iespējams. Bet ar Dieva gudrību tās palika drošībā manās rokās, līdz es paveicu visu, kas tika prasīts no manas rokas. Kad, saskaņā ar norunu, vēstnesis tās atprasīja, es viņam tās atdevu, un tās ir pie viņa līdz pat šai dienai, kura ir tūkstoš astoņi simti trīsdesmit astotā gada otrais maijs.”

Pilnīgāku aprakstu skat. Džozefs Smits—Vēsture, Dārgā Pērle.

Senie pieraksti, kuri nākuši no zemes kā ļaužu balss, kas runā no pīšļiem, un pārtulkoti mūsdienu valodā ar spējām un spēku no Dieva, kā apliecināts ar dievišķu apstiprinājumu, pirmo reizi pasaulē tika izdoti angļu valodā 1830. gadā kā THE BOOK OF MORMON.

ĪSS PASKAIDROJUMS PAR MORMONA GRĀMATU

Mormona Grāmata ir senās Amerikas tautu svēts pieraksts un bija iegravēta uz metāla plāksnēm. Šis pieraksts tika apkopots no šādiem avotiem:

1. *Nefija plāksnes*, kas bija divu veidu: mazās plāksnes un lielās plāksnes. Pirmās vairāk bija veltītas garīgām lietām un praviešu kalpošanai un mācībām, kamēr otrajās galvenokārt bija rakstīta attiecīgo tautu laicīgā vēsture (1. Nefija 9:2–4). Tomēr no Mosijas laikiem arī lielās plāksnes ietvēra nozīmīgākos garīgos jautājumus.
2. *Mormona plāksnes*, kas sastāv no Nefija lielo plāksņu saīsinājuma, kuru veicis Mormons ar daudziem komentāriem. Šīs plāksnes saturēja arī Mormona rakstītu vēstures turpinājumu un viņa dēla Moronija rakstītus papildinājumus.
3. *Etera plāksnes*, kas satur Jarediešu vēsturi. Šos pierakstus saīsināja Moronijs, kurš iestarpināja savus komentārus un iekļāva šos pierakstus kopējā vēsturē ar nosaukumu „Etera grāmata”.
4. *Misiņa plāksnes*, kuras atnesa Lehija ļaudis no Jeruzālemes 600. gadā pirms Kristus. Tās ietver „piecas Mozus grāmatas, . . . un arī jūdu pierakstu no sākuma, . . . līdz pat Cedekijas, jūdu ķēniņa, valdīšanas iesākumam; un arī svēto praviešu pravietojumus” (1. Nefija 5:11–13). Daudzi citāti no šīm plāksnēm, kas citē Jesaju un citus Bībeles un nebībeles praviešus, parādās Mormona Grāmatā.

Mormona Grāmata ietver piecpadsmit galvenās daļas jeb nodaļas, kas pazīstamas, ar vienu izņēmumu, kā grāmatas un kas parasti nosauktas to pamatautora vārdā. Pirmā sadaļa (pirmās sešas grāmatas, kas beidzas ar Omnija grāmatu) ir Nefija mazo plāksņu tulkojums. Starp Omnija un Mosijas grāmatām ir iestarpinājums, saukts par Mormona vārdiem. Šis iestarpinājums saista pierakstus, kas iegravēti uz mazajām plāksnēm, ar Mormona veikto saīsinājumu no lielajām plāksnēm.

Visgarākā sadaļa, no Mosijas līdz Mormona grāmatas 7. nodaļai, ir Mormona veiktā saīsinājuma no Nefija lielajām plāksnēm tulkojums. Noslēguma sadaļu, no Mormona grāmatas 8. nodaļas līdz sējuma beigām, iegravēja Mormona dēls Moronijs, kurš, pabeidzis pierakstus par sava tēva dzīvi, veica saīsinājumu no Jarediešu pieraksta (kā Etera grāmatu) un vēlāk pievienoja daļas, pazīstamas kā Moronija grāmata.

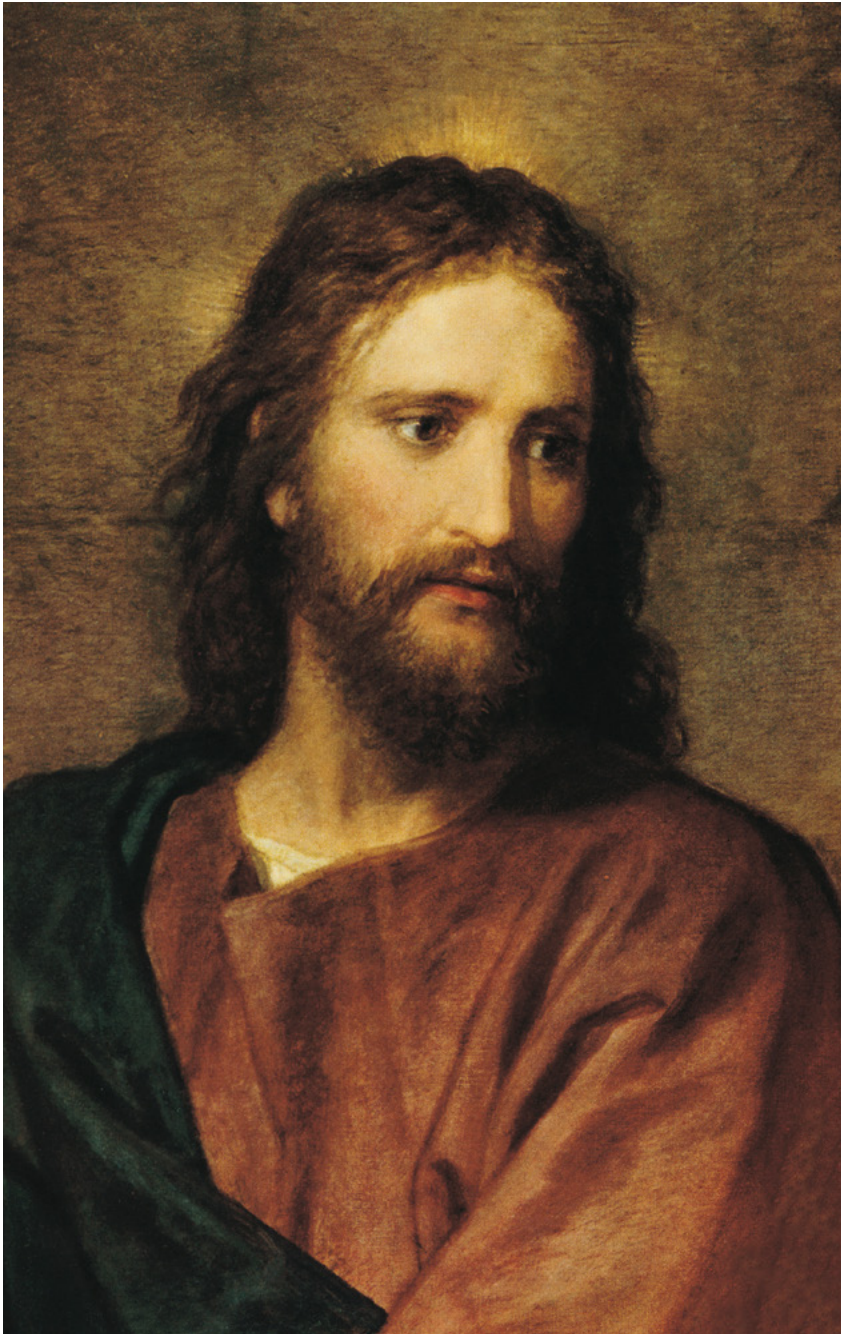
M.ē. 421. gadā vai apmēram tajā laikā Moronijs, pēdējais no

nefijiešu praviešiem vēsturniekiem, aizzīmogoja svēto pierakstu un noglabāja to Tam Kungam, lai tas parādītos pēdējās dienās, kā noteikusi Dieva balss caur Viņa senajiem praviešiem. 1823. gadā tas pats Moronijs jau kā augšāmcelta būtne apmeklēja pravieti Džozefu Smitu un pēc tam nodeva iegravētās plāksnes viņam.

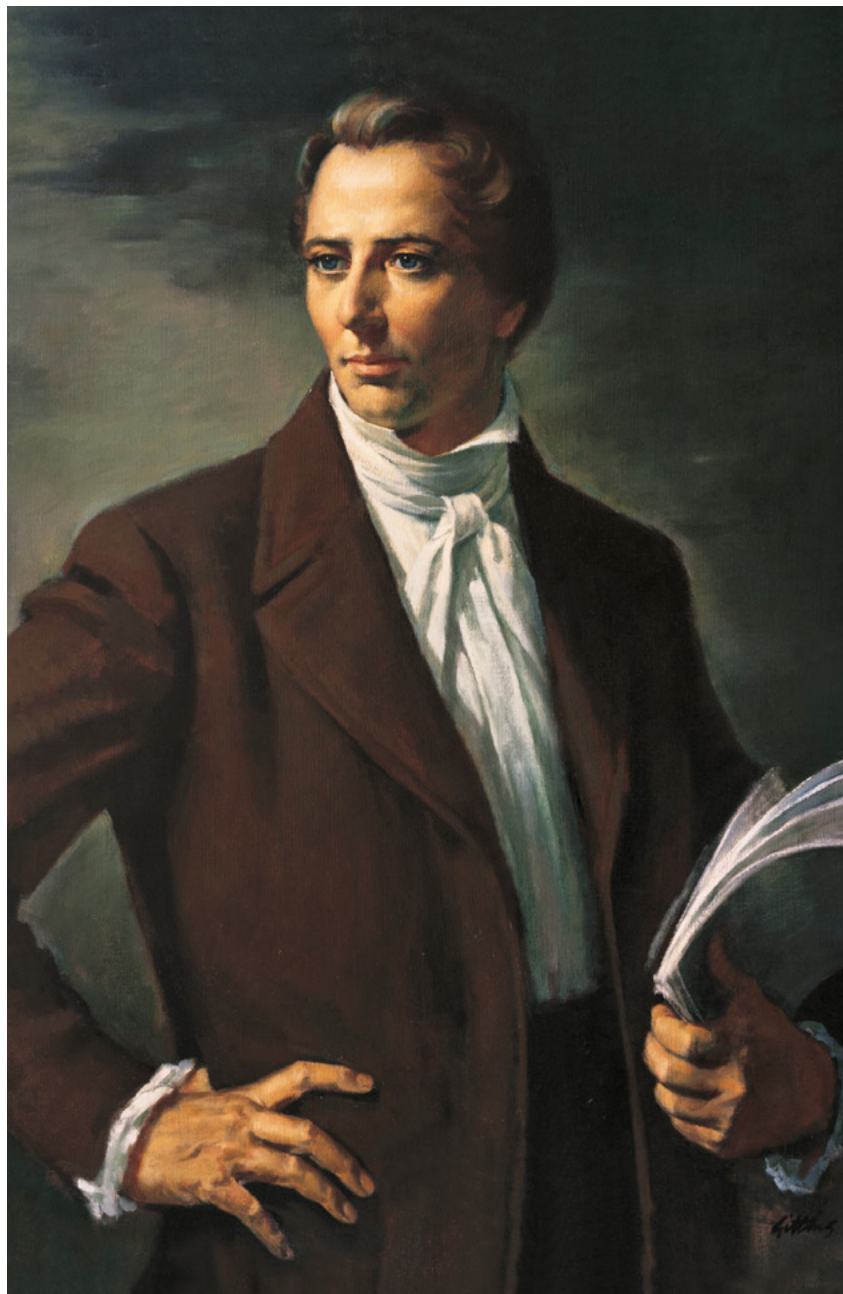
Par šo izdevumu: oriģinālā titullapa, kas atrodas tieši pirms satūra lapas, ir ņemta no plāksnēm un ir daļa no svētā teksta. Stāvrakstā rakstītie priekšvārdi, piemēram, 1. Nefija grāmatā un tieši pirms Mosijas grāmatas 9. nodaļas, arī ir daļa no svētā teksta. Slīprakstā rakstītie ievadi, piemēram, nodaļu virsrakstos, nav daļa no oriģinālā teksta, bet ir mācību palīglīdzekļi, kas ir ietverti ērtākai lasīšanai.

Iepriekšējo Mormona Grāmatas angļu valodas izdevumu tekstā ir atkārtotas dažas mazsvarīgas kļūdas. Šajā izdevumā ir ietverti labojumi, kas likušies atbilstoši materiāla saskaņošanai ar pirmspublikācijas manuskriptiem un sākotnējiem pravieša Džozefa Smita rediģētajiem izdevumiem.

ILUSTRĀCIJAS

Tas Kungs Jēzus Kristus
Gleznojis Henrihs Hofmans

Pravietis Džozefs Smits
Gleznojis Alvins Gitins

Skat. „Pravieša Džozefa Smita liecība”, xi–xiv lpp.

Lehijs atrod Liahonu

Gleznojis Arnolds Fribergs

Skat. 1. Nefija 16. nodaļu, 36.-39. lpp.

Lehijs un viņa ļaudis ierodas apsūtītajā zemē
Gleznojis Arnolds Fribergs

Skat. 1. Nefija 18. nodaļu, 44.–47. lpp.

Alma krista Mormonas ūdeņos
Gleznojis Arnolds Fribergs
Skat. Mosijas 18. nodaļu, 194.–197. lpp.

Samuēls lamanietis praviets
Gleznojis Arnolds Fribergs

Skat. Helamana 16. nodaļu, 443.–445. lpp.

Jēzus Kristus apmeklē Ameriku

Gleznojis Džons Skots

Skat. 3. Nefija 11. nodaļu, 468.–471. lpp.

Moronijs paslēpj nefijiešu pierakstu
Gleznojis Toms Levels

Skat. Mormona 8. nodaļu, 574.–577. lpp.

PIRMĀ NEFIJA GRĀMATA

VIŅA VALDĪŠANA UN KALPOŠANA

Apraksts par Lehiju un viņa sievu Sāriju, un viņa četriem dēliem, sauktiem (sākot no vecākā) Lamans, Lemuēls, Sams un Nefijs. Tas Kungs brīdina Lehiju, lai viņš aiziet no Jeruzālemes zemes, tāpēc ka viņš pravieto ļaudīm par viņu nekrietnību un viņi cenšas atņemt tam dzīvību. Viņš trīs dienas ceļo pa tuksnesi ar savu ģimeni. Nefijs paņem līdzī savus brāļus un atgriežas Jeruzālemes zemē pēc jūdu pierakstiem. Apraksts par viņu ciešanām. Viņi paņem Ismaēla meitas par sievietēm. Viņi paņem savas ģimenes un aiziet tuksnesī. Viņu ciešanas un grūtības tuksnesī. Viņu pārvietošanās ceļš. Viņi nonāk pie plašajiem ūdeņiem. Nefija brāļi sacēlas pret viņu. Nefijs apklusina tos un būvē kuģi. Viņi nosauc to vietu par Pārpilnību. Viņi šķērso plašos ūdeņus un ierodas apsolītajā zemē, un tā tālāk. Tas ir saskaņā ar Nefija aprakstu vai, citiem vārdiem, es, Nefijs, rakstīju šos pierakstus.

1. NODAĻA

Nefijs iesāk savas tautas pierakstus. Lehījs vīzijā redz uguns tabu un lasa no pravietojumu grāmatas. Viņš slavina Dievu, pasludina Mesijas atnākšanu un pareģo Jeruzālemes izpostīšanu. Viņš tiek jūdu vajāts. Apmēram 600. g. pr. Kr.

ES, "Nefijs, dzimis no ^bkrietniem "vecākiem, tādēļ es tiku daudz maz ^dapmācīts visās sava tēva zinībās; piedzīvojis daudz "moku sava mūža laikā, tomēr būdams bagātīgi atbalstīts no Tā Kunga visā savā mūžā; jā, būdams ar drošām

zināšanām par Dieva labestību un ^fnoslēpumiem, tādējādi es taisu sava mūža notikumu "pierakstus.

2 Jā, es taisu pierakstus sava tēva "valodā, kas sastāv no jūdu zinībām un ēģiptiešu valodas.

3 Un es zinu, ka pieraksti, ko es taisu, ir "patiesi; un es taisu tos pats ar savu roku; un es taisu tos atbilstoši savām zināšanām.

4 Un notika Jūdas ķēniņa "Cedekijas valdīšanas ^bpirmā gada sākumā (mans tēvs Lehījs bija dzīvojis "Jeruzālemē visu savu mūžu); un šajā pašā gadā šeit nāca daudzi ^dpraviēši, pravietojot ļaudīm, ka viņiem vajag

1 1a SRC Nefijs, Lehija dēls.
b Sal. Pam. 22:1.
c M&D 68:25, 28.
SRC Vecāki.
d Ēn. 1:1;
Mos. 1:2–3.
SRC Mācīt, Skolotājs.
e SRC Likstas.
f SRC Dieva noslēpumi.

g SRC Svētie Raksti.
2a Mos. 1:2–4;
Morm. 9:32–33.
3a 1. Nef. 14:30;
Mos. 1:6;
Et. 5:1–3;
M&D 17:6.
4a 2. Laiku 36:10;
Jer. 52:3–5;

Omn. 1:15.
b 598. g. pr. Kr.;
skat. Hronoloģija
pielikumā.
c 1. Laiku 9:3.
d 2. Ķēn. 17:13–15;
2. Laiku 36:15–16;
Jer. 7:25–26.
SRC Pravietis.

nožēlot grēkus, vai arī lielajai pilsētai Ķeruzālemei vajadzēs tikt izpostītai.

5 Tad nu notika, ka mans tēvs "Lehijs, kad viņš bija izgājis, lūdza To Kungu, jā, tiešām no visas savas ^bsirds par saviem ļaudīm.

6 Un notika, kad viņš lūdza To Kungu, parādījās "uguns stabs un nostājās uz klints viņa priekšā; un viņš redzēja un dzirdēja daudz, un dēļ tā, ko viņš redzēja un dzirdēja, viņš drebēja un trīcēja ārkārtīgi.

7 Un notika, ka viņš atgriezās savā paša mājā Jeruzālemē; un viņš iemetās savā gultā, būdams "pieveikts no Gara un no tā, ko viņš bija redzējis.

8 Un, būdams tā pieveikts no Gara, viņš redzēja "vīziju, tiešām tā, ka viņš redzēja ^bdebesis atvērtas, un viņš atminas, ka viņš redzēja Dievu sēžam Savā tronī, neskaitāmu eņģeļu pulku ieskautu, kuri dziedāja un slavēja savu Dievu.

9 Un notika, ka viņš redzēja Vienu nonākam no debesu vidus, un viņš redzēja, ka Tā "gaišums bija pārāks par sauli pusdienā.

10 Un viņš arī redzēja "divpadsmit citus sekojam Viņam,

un viņu spožums pārsniedza zvaigžņu spožumu debess jumā.

11 Un viņi nonāca zemē un devās pa zemes virsu; un tas Pirmais nāca un nostājās mana tēva priekšā, un deva viņam "grāmatu, un lika viņam, lai viņš lasītu.

12 Un notika, kad viņš lasīja, viņš tika piepildīts ar "Tā Kunga Garu.

13 Un viņš lasīja, sakot: Vai, vai tev Jeruzāleme, jo es esmu redzējis tavas "negantības! Jā, un daudzas lietas mans tēvs lasīja attiecībā uz ^bJeruzālemi—ka tā tiks izpostīta un tās iedzīvotāji līdz ar to; daudzi ies bojā no zobena, un daudzi tiks "aizvesti gūstā uz Bābeli.

14 Un notika, kad mans tēvs bija lasījis un redzējis daudzas lielas un brīnumainas lietas, viņš izsaucās uz To Kungu daudziem vārdiem, tādiem kā: Lieli un brīnumaini ir Tavi darbi, ak Kungs, Dievs Visvarenais! Tavs tronis ir augstu debesīs, un Tava vara un labestība, un žēlastība ir pār visiem zemes iedzīvotājiem, un, tāpēc ka Tu esi žēlīgs, Tu nepieļausi, ka tie, kuri "nāk pie Tevis, ka viņi ies bojā.

15 Un tādi bija mana tēva vārdi, slavējot savu Dievu, jo viņa

4e Jer. 26:18;

2. Nef. 1:4;

Hel. 8:20.

5a src Lehijs, Nefija tēvs.

b Jēk. v. 5:16.

6a 2. Moz. 13:21;

Hel. 5:24, 43;

M&D 29:12;

DžS—V 1:16.

7a Dan. 10:8;

1. Nef. 17:47;

Moz. 1:9–10;

DžS—V 1:20.

8a 1. Nef. 5:4.

src Vīzija.

b Ec. 1:1;

Ap. d. 7:55–56;

1. Nef. 11:14;

Hel. 5:45–49;

M&D 137:1.

9a DžS—V 1:16–17.

10a src Apustulis.

11a Ec. 2:9.

12a M&D 6:15.

13a 2. Ķēn. 24:18–20;

2. Laiku 36:14.

b 2. Ķēn. 23:27; 24:2;

Jer. 13:13–14;

2. Nef. 1:4.

c 2. Ķēn. 20:17–18;

2. Nef. 25:10;

Omn. 1:15.

14a Al. 5:33–36;

3. Nef. 9:14.

dvēsele līksmoja un visa viņa sirds bija piepildīta to lietu dēļ, kuras viņš bija redzējis, jā, kuras Tas Kungs bija rādījis viņam.

16 Un tagad es, Nefijs, nesa-stādu pilnu aprakstu par to, ko mans tēvs ir rakstījis, jo viņš ir rakstījis daudzas lietas, kuras viņš redzēja parādībās un sapņos; un viņš arī ir rakstījis daudzas lietas, kuras viņš "pravi-toja un runāja saviem bēr-niem, par ko es nesa-tādīšu pilnu aprakstu.

17 Bet es sastādīšu aprakstu par saviem darbiem savā mūžā. Lūk, es taisu "saīsinājumu no sava tēva ^bpierakstiem uz plāk-snēm, ko es esmu taisījis ar sa-vām paša rokām; tad nu pēc tam, kad es būšu saīsinājis sava tēva pierakstus, es sastādīšu aprakstu par savu paša dzīvi.

18 Tādēļ es gribu, lai jūs zinā-tu, ka pēc tam, kad Tas Kungs bija rādījis tik daudzas brīnu-mainas lietas manam tēvam Lehijam, jā, attiecībā uz "Jeru-zālemes sagraušanu, redzi, Leh-ijs devās starp ļaudīm un sāka ^bpravi-etot un darīt zināmu vi-ņiem to, ko viņš bija redzējis un dzirdējis.

19 Un notika, ka jūdi "izsmēja viņu to lietu dēļ, par kurām viņš tiem liecināja, jo viņš patiesi lie-cināja par viņu ļaundarību un viņu negantībām; un viņš lieci-nāja par to, ko viņš redzēja un

dzirdēja, un arī par to, ko viņš lasīja grāmatā, skaidri pavēstot par ^bMesijas atnākšanu un arī par pasaules pestīšanu.

20 Un, kad jūdi to dzirdēja, tie bija dusmīgi uz viņu, jā, tāpat kā uz seno laiku praviešiem, kurus tie "izdzina un nomētāja ar ak-meņiem, un slepkavoja, un tie arī meklēja viņa dzīvību, lai to atņemtū. Bet lūk, es, Nefijs, pa-rādīšu jums, ka Tā Kunga sirsnī-gā ^bžēlastība ir pār visiem tiem, kurus Viņš ir izvēlējis viņu ticī-bas dēļ, lai padarītu tos varenus pat līdz spējai izglābties.

2. NODAĻA

Lehijs aizved savu ģimeni tuksne-sī pie Sarkanās jūras. Viņi pamet savu īpašumu. Lehijs ziedo upuri Tam Kungam un māca savus dēlus turēt baušļus. Lamans un Lemuēls kurn pret savu tēvu. Nefijs ir paklausīgs un lūdz ticībā. Tas Kungs runā ar viņu, un viņš ir izraudzīts valdīt pār saviem brāļiem. Apmē-ram 600. g. pr. Kr.

Jo redzi, notika, ka Tas Kungs runāja uz manu tēvu, jā, tieši sapnī, un sacīja viņam: Svētīts tu esi, Lehijs, dēļ tā, ko tu esi da-rījis; un tādēļ, ka tu esi bijis uz-ticīgs un darījis zināmas šiem ļaudīm tās lietas, kuras Es tev pavēlēju, lūk, viņi cenšas "at-ņemt tavu dzīvību.

2 Un notika, ka Tas Kungs

16a 1. Nef. 7:1.
17a 1. Nef. 9:2–5.
b 1. Nef. 6:1–3;
19:1–6;
2. Nef. 5:29–33;
M&D 10:38–46.
18a 2. Nef. 25:9–10;

M&D 5:20.
b src Pravi-tojums,
Pravi-etot.
19a 2. Laiku 36:15–16;
Jer. 25:4;
1. Nef. 2:13; 7:14.
b src Mesija.

20a Hel. 13:24–26.
b Al. 34:38;
M&D 46:15.
src Žēlīgs,
Žēlastība.
2 1a 1. Nef. 7:14.

“pavēlēja manam tēvam tieši ^bsapnī, ka viņam ir ‘jāņem sava ģimene un jāaiziet tuksnesī.

3 Un notika, ka viņš bija “paklausīgs Tā Kunga vārdam, tādēļ viņš darīja tā, kā Tas Kungs pavēlēja viņam.

4 Un notika, ka viņš aizgāja tuksnesī. Un viņš pameta savu māju un savu mantojuma zemi, un savu zeltu, un savu sudrabu, un savas dārglietas, un neko nepaņēma līdzī, izņemot savu ģimeni, un uzturu, un teltis, un “devās tuksnesī.

5 Un viņš nonāca lejā tai malā netālu no “Sarkanās jūras krasta; un viņš ceļoja tuksnesī pa to malu, kas ir tuvāk Sarkanajai jūrai; un viņš ceļoja pa tuksnesi ar savu ģimeni, kas sastāvēja no manas mātes Sārijas un maniem vecākajiem brāļiem, kuri bija ^bLamans, Lemuēls un Sams.

6 Un notika, kad viņš bija ceļojis trīs dienas pa tuksnesi, viņš uzslēja savu telti “ielejā ūdens upes malā.

7 Un notika, ka viņš uzcēla “altāri no ^bakmeņiem un upurēja Tam Kungam, un ^cpateicās Tam Kungam, mūsu Dievam.

8 Un notika, ka viņš nosauca upes vārdu Lamana, un tā ieteceja Sarkanajā jūrā; un šī ieleja bija blakus tās ietekai.

9 Un, kad mans tēvs redzēja,

ka upes ūdeņi ietek Sarkanajā jūrā, viņš runāja uz Lamanu, sacīdams: Ak, kaut tu būtu līdzīgs šai upei, nemitīgi plūstošai višas taisnības avotā!

10 Un viņš runāja arī uz Lemuēlu: Ak, kaut tu būtu līdzīgs šai ielejai—stingrs un nelokāms, un nesatricināms, turot Tā Kunga pavēles!

11 Tagad tā viņš runāja dēļ Lamana un Lemuēla stūrgalvības, jo lūk, viņi “kurnēja daudzās lietās pret savu ^btēvu, tāpēc ka viņš bija ‘vīrs, kas redzēja vīzijas un bija izvedis viņus no Jeruzālemes zemes, lai pamestu viņu mantojuma zemi un viņu zeltu, un viņu sudrabu, un viņu dārglietas, lai ietu bojā tuksnesī. Un to, viņi teica, viņš bija darījis savas sirds mulķīgo iedomu dēļ.

12 Un tā Lamans un Lemuēls, būdami vecākie, kurnēja pret savu tēvu. Un viņi kurnēja tāpēc, ka viņi “nezināja Tā Dieva darbus, kurš viņus bija radījis.

13 Viņi arī neticēja, ka Jeruzāleme, šī lielā pilsēta, varētu tikt “izpostīta saskaņā ar praviešu vārdiem. Un viņi bija līdzīgi jūdaiem, kas bija Jeruzālemē un kas centās atņemt dzīvību manam tēvam.

14 Un notika, ka mans tēvs runāja uz tiem Lemuēla ielejā ar “spēku, būdams piepildīts ar

2a 1. Nef. 5:8; 17:44.

b SRC Sapnis.

c 1. Moz. 12:1;

2. Nef. 10:20;

Et. 1:42; Ābr. 2:3.

3a SRC Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt.

4a 1. Nef. 10:4; 19:8.

5a 1. Nef. 16:14;

M&D 17:1.

b SRC Lamans.

6a 1. Nef. 9:1.

7a 1. Moz. 12:7–8;

2. Moz. 24:4; Ābr. 2:17.

b 2. Moz. 20:25;

5. Moz. 27:5–6.

c SRC Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

11a 1. Nef. 17:17.

SRC Kurnēšana.

b Sal. Pam. 20:20.

c 1. Nef. 5:2–4.

12a Moz. 4:6.

13a Jer. 13:14;

1. Nef. 1:13.

14a SRC Spēks, vara.

Garu, līdz viņu augumi ^btrīcēja viņa priekšā. Un viņš apklusināja tos, tā ka tie neuzdrīkstējās izdvest ne skaņu pret viņu, tādēļ viņi darija, kā viņš tiem pavēlēja.

15 Un mans tēvs dzīvoja teltī.

16 Un notika, ka es, Nefijs, būdams ļoti jauns, tomēr augumā liels un arī ar lielu vēlēšanos izzināt "Dieva noslēpumus, tad nu es piesaucu To Kungu; un redzi, Viņš ^bpiemeklēja mani, un "mīkstināja manu sirdi, tā ka es "noticēju visiem vārdiem, kurus bija runājis mans "tēvs, tādēļ es nesacēlos pret viņu kā mani brāļi.

17 Un es runāju uz Samu, darīdams zināmu viņam, ko Tas Kungs bija man pasludinājis ar Savu Svēto Garu. Un notika, ka viņš noticēja maniem vārdiem.

18 Bet, lūk, Lamans un Lemuēls neklausīja maniem vārdiem, un, būdams "noskumis viņu cietsirdības dēļ, es pielūdzu To Kungu par viņiem.

19 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz mani, sacīdams: Svētīts tu esi, Nefij, savas "ticības dēļ, jo tu esi meklējis Mani cītīgi savas sirds pazemībā.

20 Un, kā jūs turēsīt Manas pavēles, tā jums "veiksies, un jūs tiksīt aizvesti uz ^bapsolīto zemi, jā, proti, uz zemi, ko Es esmu sagatavojis priekš jums, jā, uz

zemi, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm.

21 Un, kā tavi brāļi sacelsies pret tevi, tā viņi tiks "padzīti no Tā Kunga vaiga.

22 Un, kā tu turēsi Manas pavēles, tā tu tiksī padarīts par "valdnieku un skolotāju pār saviem brāļiem.

23 Jo lūk, tanī dienā, kad viņi sacelsies pret Mani, Es "nolādēšu viņus ar smagu lāstu, un viņiem nebūs varas pār taviem pēcnācējiem, izņemot tikai, ja arī tavi pēcnācēji sacelsies pret Mani.

24 Un, ja būs tā, ka viņi sacelsies pret Mani, tie būs kā "pletne taviem pēcnācējiem, lai ^bbūtu viņiem par atgādinājumu.

3. NODAĻA

Lehija dēli atgriežas Jeruzālemē iegūt misiņa plāksnes. Lābans atsakās atdot plāksnes. Nefijs paskubina un iedrošina savus brāļus. Lābans nozog viņu mantu un mēģina viņus nogalināt. Lamans un Lemuēls sit Nefiju un Samu un tiek eņģeļa norāti. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

Un notika, ka es, Nefijs, atgriezozs sava tēva teltī no sarunas ar To Kungu.

2 Un notika, ka mans tēvs runāja uz mani, sacīdams: Lūk, es

14b 1. Nef. 17:45.

16a SRC Dieva noslēpumi.

b Psm. 8:5; Al. 17:10;
M&D 5:16.

src Atklāsme.

c 1. Kēn. 18:37;

Al. 5:7.

d 1. Nef. 11:5.

e SRC Praviētis;

Tēvs, mirstīgais.

18a Al. 31:24;

3. Nef. 7:16.

19a 1. Nef. 7:12; 15:11.

20a Joz. 1:7;

1. Nef. 4:14;

Mos. 1:7.

b 5. Moz. 33:13–16;

1. Nef. 5:5; 7:13;

Moz. 7:17–18.

src Apsolitā zeme.

21a 2. Nef. 5:20–24;

Al. 9:13–15; 38:1.

22a 1. Moz. 37:8–11;

1. Nef. 3:29.

23a 5. Moz. 11:28;

1. Nef. 12:22–23;

M&D 41:1.

24a Joz. 23:13;

Soģu 2:22–23.

b 2. Nef. 5:25.

esmu nosapņojis “sapni, kurā Tas Kungs man ir pavēlējis, lai tu un tavi brāļi atgrieztos Jeruzālemē.

3 Jo lūk, Lābanam ir jūdu pieraksti un arī manu sentēvu “ciltsraksti, un tie ir iegravēti uz plāksnēm no misiņa.

4 Tādēļ Tas Kungs man ir pavēlējis, lai tu un tavi brāļi ietu Lābana namā un dabūtu pierakstus, un atnestu tos šeit uz tuksnesi.

5 Un tad, lūk, tavi brāļi kurn, sakot, ka tā ir grūti izpildāma lieta, ko es esmu prasījis no tiem, bet, lūk, es to neesmu prasījis no tiem, bet tā ir Tā Kunga pavēle.

6 Tādēļ ej, mans dēls, un tu tiksi atbalstīts no Tā Kunga, tāpēc ka tu “neesi kurnējis.

7 Un notika, ka es, Nefijs, teicu savam tēvam: Es “iešu un darīšu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, jo es zinu, ka Tas Kungs nedod ^bpavēles cilvēku bērniem, ja vien Viņš “nesagatavos ceļu priekš tiem, lai viņi varētu paveikt to, ko Viņš tiem ir pavēlējis.

8 Un notika, kad mans tēvs bija dzirdējis šos vārdus, viņš bija ļoti laimīgs, jo viņš zināja, ka es biju svētīts no Tā Kunga.

9 Un es, Nefijs, un mani brāļi devāmies ceļā pa tuksnesi ar savām teltīm, lai dotos uz Jeruzālemes zemi.

10 Un notika, kad mēs bijām nonākuši pie Jeruzālemes

zemes, es un mani brāļi apspriedāmies savā starpā.

11 Un mēs “metām meslus—kurš no mums ies Lābana namā. Un notika, ka kauliņi krita Lamanam, un Lamans devās uz Lābana namu un viņš runāja ar Lābanu, kad tas sēdēja savā namā.

12 Un viņš lūdza no Lābana pierakstus, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa un kuros bija mana tēva “ciltsraksti.

13 Un lūk, notika, ka Lābans bija dusmīgs un izdzina viņu, un Lābans neļāva dot viņam pierakstus. Tādēļ viņš Lamanam sacīja: Lūk, tu esi laupītājs un es nogalināšu tevi.

14 Bet Lamans bēga no viņa un pastāstīja mums to, ko Lābans bija darījis. Un mēs sākām ļoti bēdāties, un mani brāļi jau grāsījās atgriezties pie mana tēva tuksnesī.

15 Bet lūk, es sacīju uz tiem: Kā Tas Kungs dzīvo, un kā mēs dzīvojam, mēs neiesim lejā pie mūsu tēva tuksnesī, iekams mēs nebūsim izpildījuši to, ko Tas Kungs mums ir pavēlējis.

16 Tad nu būsim uzticīgi Tā Kunga pavēļu ievērošanā, tādēļ iesim lejā mūsu tēva “mantojuma zemē, jo lūk, viņš atstāja zeltu un sudrabu, un visa veida bagātību. Un visu to viņš ir darījis dēļ Tā Kunga ^bpavēlēm.

17 Jo viņš zināja, ka Jeruzālemei

3 *2a* SRC Sapis.

3*a* 1. Nef. 5:14.

6*a* SRC Baznīcas vadītāju atbalstīšana.

7*a* 1. Sam. 17:32;

1. Kēn. 17:11–15.

src Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt;

Ticība, Ticēt.

b src Dieva pavēles, baušļi.

c 1. Moz. 18:14;

Fil. 4:13;

1. Nef. 17:3, 50;

M&D 5:34.

11*a* Neh. 10:35;

Ap. d. 1:26.

12*a* 1. Nef. 3:3; 5:14.

16*a* 1. Nef. 2:4.

b 1. Nef. 2:2; 4:34.

jātiek "izpostītai cilvēku ļaundarības dēļ.

18 Jo lūk, viņi bija "noraidījuši praviešu vārdus. Tādēļ, ja mans tēvs dzīvotu zemē pēc tam, kad viņam bija ^bpavēlēts bēgt projām no šīs zemes, lūk, viņš arī ietu bojā. Tādēļ bija vajadzīgs, lai viņš bēgtu projām no šīs zemes.

19 Un lūk, tā ir gudrība Dievā, ka mums ir jādabū šie "pieraksti, lai mēs saglabātu savu tēvu valodu priekš mūsu bērniem.

20 Un arī lai mēs "saglabātu priekš viņiem vārdus, kas ir runāti ar visu svēto praviešu muti, kas tika doti tiem ar Garu un Dieva spēku kopš pasaule sākās un līdz pat šim laikam.

21 Un notika, ka tādiem vārdiem es pārliecināju savus brāļus, ka viņiem ir jābūt uzticīgiem Dieva pavēļu turēšanā.

22 Un notika, ka mēs gājām lejā uz mūsu mantojuma zemi un mēs savācām kopā mūsu "zeltu, un mūsu sudrabu, un mūsu dārglietas.

23 Un, kad mēs bijām savākuši šīs lietas kopā, mēs atkal gājām uz Lābana namu.

24 Un notika, ka mēs iegājām pie Lābana un prasījām viņam, lai viņš dod mums pierakstus, kuri ir iegravēti uz "plāksnēm no misiņa, par kuriem mēs dosim viņam mūsu zeltu un mūsu sudrabu, un visas mūsu dārglietas.

25 Un notika, kad Lābans redzēja mūsu mantu, un ka tā bija ļoti liela, viņš "iekāroja to, tā ka viņš izgrūda mūs laukā un sūtīja savus kalpus nogalināt mūs, lai viņš varētu dabūt mūsu mantu.

26 Un notika, ka mēs bēgām no Lābana kalpiem, un mēs bijām spiesti atstāt mūsu īpašumu, un tas krita Lābana rokās.

27 Un notika, ka mēs bēgām uz tuksnesi un Lābana kalpi nepanāca mūs, un mēs noslēpāmies klints alā.

28 Un notika, ka Lamans bija dusmīgs uz mani un arī uz manu tēvu, un Lemuēls arī bija dusmīgs, jo viņš klausījās Lamana vārdos. Tādēļ Lamans un Lemuēls runāja daudz "asu vārdu uz mums, viņu jaunākajiem brāļiem, un viņi sita mūs, patiešām, ar rīksti.

29 Un notika, kad viņi sita mūs ar rīksti, lūk, parādījās Tā Kunga "eņģelis un nostājās viņu priekšā, un viņš runāja uz tiem, sacīdams: Kāpēc jūs sitat savu jaunāko brāli ar rīksti? Vai jūs nezināt, ka Tas Kungs ir izraudzījis viņu būt par ^bvaldnieku pār jums un ka tas ir jūsu nekrietnības dēļ? Lūk, jūs iesit vēlreiz uz Jeruzālemi, un Tas Kungs nodos Lābanu jūsu rokās.

30 Un pēc tam, kad "eņģelis bija runājis uz mums, viņš aizgāja.

31 Un pēc tam, kad eņģelis bija aizgājis, Lamans un Lemuēls atkal sāka "kurnēt, sakot: Kā tas ir

17a 2. Laiku 36:16–20;

Jer. 39:1–9;

1. Nef. 1:13.

18a src Sacelšanās.

b 1. Nef. 16:8.

19a Omn. 1:17; Mos. 1:2–6.

20a src Svētie Raksti—

Svētie Raksti ir

jāsaglabā.

22a 1. Nef. 2:4.

24a 1. Nef. 3:3.

25a src Iekārot.

28a 1. Nef. 17:17–18.

29a 1. Nef. 4:3; 7:10.

src Eņģeli.

b 1. Nef. 2:22.

30a 1. Nef. 16:38.

31a src Kurnēšana.

iespējams, ka Tas Kungs nodos Lābanu mūsu rokās? Lūk, viņš ir spēcīgs vīrs, un viņš var pavēlēt piecdesmit vīriem, jā, viņš pat var nogalināt piecdesmit, kāpēc tad mūs ne?

4. NODAĻA

Nefijs nokauj Lābanu pēc Tā Kunga pavēles un tad ar viltību iegūst misiņa plāksnes. Zorams izvēlas pievienoties Lehija ģimenei tuksnesī. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notika, ka es runāju uz saviem brāļiem, sacīdams: Iesim vēlreiz uz Jeruzālemi un būsīm "uzticīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā, jo lūk, Viņš ir spēcīgāks par visu zemi, tad kādēļ gan ne^bspēcīgāks par Lābanu un viņa piecdesmit, jā, vai pat par viņa desmitiem tūkstošu?

2 Tādēļ iesim augšā; būsīm "stipri, līdzīgi^b Mozum; jo viņš patiesi runāja uz "Sarkanās jūras ūdeņiem, un tie pašķīrās uz abām pusēm, un mūsu tēvi no gūsta izgāja cauri pa sausu zemi, un faraona armijas sekoja un tika noslīcinātas Sarkanās jūras ūdeņos.

3 Tad lūk, jūs zināt, ka tā ir patiesība, un jūs tāpat zināt, ka "eņģelis ir runājis uz jums; kā jūs varat šaubīties? Iesim augšā; Tas Kungs ir spējīgs mūs izglābt tāpat kā mūsu tēvus un iznīcināt Lābanu tāpat kā ēģiptiešus.

4 Tagad, kad es biju runājis šos vārdus, viņi bija vēl apskaitušies un vēl joprojām turpināja kurnēt, tomēr viņi sekoja man, līdz mēs nonācām pie Jeruzālemes mūriem.

5 Un tas bija naktī; un es liku, lai viņi paslēpjas ārpus mūriem. Un pēc tam, kad viņi bija paslēpušies, es, Nefijs, ielavījos pilsētā un devos uz priekšu Lābana nama virzienā.

6 Un es tiku "vadīts no Gara, "nezinādams iepriekš to, ko es darīšu.

7 Tomēr es devos uz priekšu, un, kad es nonācu netālu no Lābana nama, es ieraudzīju kādu vīru, un viņš bija nokritis zemē manā priekšā, jo viņš bija piedzēries no vīna.

8 Un kad es pienācu pie viņa, es atklāju, ka tas bija Lābans.

9 Un es ieraudzīju viņa "zobenu, un es izvilku to no maksts; un tā spals bija no tīra zelta, un tas bija ļoti meistarīgs darbs, un es redzēju, ka tā asmens bija no paša labākā tērauda.

10 Un notika, ka Gars mani "spieda nogalināt Lābanu, bet es teicu savā sirdī: Nekad nevienu reizi es neesmu izlējis cilvēka asinis. Un es atrāvos un atteicos nokaut viņu.

11 Un Gars teica man vēlreiz: Lūk, "Tas Kungs ir nodevis viņu tavās rokās. Jā, un es arī zināju, ka Lābans centās atņemt manu paša dzīvību; jā, un

4 1a SRC Drosme, Drosmīgs; Ticība, Ticēt.
b 1. Nef. 7:11–12.
2a 5. Moz. 11:8.
b SRC Mozus.

c 2. Moz. 14:21;
1. Nef. 17:26;
Mos. 7:19.
3a 1. Nef. 3:29–31; 7:10.
6a SRC Iedvesma,
Iedvesmot;

Svētais Gars.
b Ebr. 11:8.
9a 2. Nef. 5:14;
M&D 17:1.
10a Al. 14:11.
11a 1. Sam. 17:41–49.

ka viņš neklausīja Tā Kunga pavēlēm; un ka viņš arī ^batņēma mūsu mantu.

12 Un notika, ka Gars teica man vēlreiz: Nokauj viņu, jo Tas Kungs ir nodevis viņu tavās rokās.

13 Lūk, Tas Kungs ^anokauj ^bļautos, lai īstenotu savus taisnīgos nodomus. Ir ^clabāk, ka viens cilvēks aizies bojā, nekā tauta kritīs neticībā un ies bojā.

14 Un tagad, kad es, Nefijs, biju dzirdējis šos vārdus, es atcerējos tos vārdus, ko Tas Kungs runāja uz mani tuksnesī, sacīdams: ^aKā tavi pēcnācēji turēs Manas ^bpavēles, tā viņiem ^cveiksies ^aapsolitajā zemē.

15 Jā, es es arī domāju, ka viņi nevarēs turēt Tā Kunga pavēles atbilstoši Mozus bauslībai, ja vien viņiem nebūs šīs bauslības.

16 Un es arī zināju, ka šī ^abauslība bija iegravēta uz plāksnēm no misiņa.

17 Un vēl, es zināju, ka Tas Kungs bija nodevis Lābanu manās rokās šī iemesla dēļ—lai es varētu dabūt pierakstus atbilstoši Viņa pavēlēm.

18 Tādēļ es paklausīju Gara balsij un paņēmu Lābana galvu aiz matiem, un es nocirtu viņa galvu ar viņa paša ^azobenu.

19 Un pēc tam, kad es biju nocirtis viņa galvu ar viņa paša zobenu, es paņēmu Lābana drēbes un uzvilku tās uz sava auguma,

jā, līdz pat pēdējam niekam, un es apjozu viņa bruņas ap saviem gurniem.

20 Un pēc tam, kad es biju to izdarījis, es devos uz Lābana dārgumu krātuvi. Un, kad es devos uz Lābana dārgumu krātuvi, lūk, es ieraudzīju ^aLābana kalpu, kuram bija dārgumu krātuves atslēgas. Un es pavēlēju viņam Lābana balsī, lai viņš nāk man līdzī dārgumu krātuvē.

21 Un viņš domāja mani esam viņa saimnieku Lābanu, jo viņš redzēja tā drēbes un arī zobenu apjoztu ap maniem gurniem.

22 Un viņš runāja uz mani par jūdu vecajiem, zinādams, ka viņa saimnieks Lābans nakti bija bijis pie tiem.

23 Un es runāju uz viņu, it kā es būtu Lābans.

24 Un es arī runāju uz viņu, ka es aiznesīšu gravējumus, kas bija uz ^aplāksnēm no misiņa, saviem vecākajiem brāļiem, kuri bija aiz mūriem.

25 Un es arī liku viņam, lai viņš man seko.

26 Un viņš, domādams, ka es runāju par draudzes brāļiem un ka es patiesi biju Lābans, ko es biju nokāvis, tādējādi sekoja man.

27 Un viņš runāja uz mani daudzas lietas par jūdu vecajiem, kad es devos pie saviem brāļiem, kuri bija aiz mūriem.

28 Un notika, kad Lamans

11 *b* 1. Nef. 3:26.
13 *a* 1. Nef. 17:33–38;
M&D 98:31–32.
b SRC Ļautos,
Ļaundarība.
c Al. 30:47.
14 *a* Omn. 1:6;

Mos. 2:22;
Et. 2:7–12.
b SRC Dieva
pavēles, baušļi.
c 1. Nef. 2:20.
d 1. Nef. 17:13–14;
Jēk. 2:12.

16 *a* SRC Mozus likums,
Mozus bauslība.
18 *a* 1. Sam. 17:51.
20 *a* 2. Nef. 1:30.
24 *a* 1. Nef. 3:12, 19–24;
5:10–22.

ieraudzīja mani, viņš bija ļoti izbijies, un arī Lemuēls un Sams. Un viņi bēga prom no manis, jo viņi domāja, ka tas bija Lābans un ka viņš bija nokāvis mani un cenšas atņemt arī viņu dzīvības.

29 Un notika, ka es saucu tos un viņi mani dzirdēja, tādēļ viņi mitējās bēgt prom no manis.

30 Un notika, kad Lābana kalps ieraudzīja manus brāļus, viņš sāka trīcēt un grasījās bēgt prom no manis un atgriezties Jeruzālemes pilsētā.

31 Un tad es, Nefijs, būdams liela auguma vīrs, un arī saņēmis daudz "spēka no Tā Kunga, sagrābu Lābana kalpu un turēju viņu, lai viņš neaizbēgtu.

32 Un notika, ka es runāju ar viņu, ka, ja viņš paklausīs maniem vārdiem, tad, kā Tas Kungs dzīvo, un kā es dzīvoju, patiesi, ja viņš paklausīs mūsu vārdiem, mēs saudzēsīm viņa dzīvību.

33 Un es runāju uz viņu, tiesām, "zvērēdams, ka viņam nav jābaidās, ka viņš būs brīvs līdzīgi mums, ja viņš nāks lejā tuksnesī kopā ar mums.

34 Un es arī runāju uz viņu, sacīdams: Patiešām Tas Kungs ir "pavēlējis mums paveikt šo lietu, un vai mēs nebūsim centīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā? Tādēļ, ja tu nāksi lejā uz tuksnesi pie mana tēva, tev būs vieta kopā ar mums.

35 Un notika, ka "Zorams

kļuva drošāks no vārdiem, kurus es teicu. Tātad Zorams bija tā kalpa vārds; un viņš apsolīja, ka viņš ies lejā uz tuksnesi pie mūsu tēva. Jā, un viņš arī zvērēja mums, ka viņš no tā brīža turpmāk paliks kopā ar mums.

36 Tad mēs vēlējāmies, lai viņš paliktu kopā ar mums tā iemesla dēļ, ka jūdi nedrīkstēja zināt par mūsu bēgšanu tuksnesī, lai viņi nevajātu un nenonāvētu mūs.

37 Un notika, kad Zorams bija mums "zvērējis, mūsu bailes par viņu beidzās.

38 Un notika, ka mēs ņēmām plāksnes no misiņa un Lābana kalpu, un aizgājām tuksnesī, un ceļojām uz mūsu tēva telti.

5. NODAĻA

Sārija kurn pret Lehiju. Abi priecājas par savu dēlu atgriešanos. Viņi ziedo upurus. Misiņa plāksnes satur Mozus un praviešu rakstus. Plāksnes apliecina Lehiju kā Jāzepa pēcteci. Lehijš pravieto attiecībā uz saviem pēcnācējiem un plāksņu saglabāšanu. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc tam, kad mēs bijām nonākuši lejā tuksnesī pie mūsu tēva, lūk, viņš bija prieka pilns, un arī mana māte "Sārija bija ļoti priecīga, jo viņa patiesi bija bēdājusies mūsu dēļ.

2 Jo viņa bija domājusi, ka mēs esam gājuši bojā tuksnesī,

31a Mos. 9:17;

Al. 56:56.

33a SRC Zvērests.

34a 1. Nef. 2:2; 3:16.

35a 1. Nef. 16:7;

2. Nef. 5:5–6.

src Zorams,

Zoramieši.

37a Joz. 9:1–21;

Sal. Māc. 5:4.

src Zvērests.

5 1a src Sārija.

un viņa arī bija kurnējusi pret manu tēvu, stāstot viņam, ka viņš bija vīrs, kas redz vīzijas, sakot: Lūk, tu esi aizvedis mūs prom no mūsu mantojuma zemes, un manu dēlu vairs nav, un mēs ejam bojā tuksnesī.

3 Un tādiem vārdiem mana māte bija žēlojusies pret manu tēvu.

4 Un notika, ka mans tēvs runāja uz viņu, sacīdams: Es zinu, ka es esmu "vīrs, kas redz vīzijas, jo, ja es nebūtu redzējis Dieva lietas ^bparādībā, es nezinātu Dieva labestību, bet būtu palicis Jeruzālemē, un būtu gājis bojā kopā ar saviem brāļiem.

5 Bet lūk, es esmu ieguvis "apsolīto zemi, par ko es priecājos; jā, un es ^bzinu, ka Tas Kungs izglābs manus dēlus no Lābana rokām un atvedīs tos atkal lejā pie mums tuksnesī.

6 Un tādiem vārdiem mans tēvs, Lehijs, mierināja manu māti Sāriju attiecībā uz mums, kad mēs ceļojām pa tuksnesi uz Jeruzālemes zemi, lai iegūtu jūdu pierakstus.

7 Un, kad mēs bijām atgriezušies mana tēva teltī, lūk, viņu prieks bija pilnīgs, un mana māte bija nomierināta.

8 Un viņa runāja, sacīdama: Tagad es tiešām zinu, ka Tas Kungs ir "pavēlējis manam

vīram bēgt uz tuksnesi; jā, un es arī tiešām zinu, ka Tas Kungs ir aizsargājis manus dēlus un izglābis tos no Lābana rokām, un devis tiem spēku, lai tie varētu ^bpaveikt to, ko Tas Kungs bija tiem pavēlējis. Un tādiem vārdiem viņa runāja.

9 Un notika, ka viņi ļoti priecājās un nesa "ziedojumus un dedzināmos upurus Tam Kungam; un viņi ^bpateicās Israēla Dievam.

10 Un pēc tam, kad viņi bija pateikušies Israēla Dievam, mans tēvs Lehijs paņēma pierakstus, kas bija iegravēti uz "plāksnēm no misiņa, un viņš tos izpētīja no paša sākuma.

11 Un viņš redzēja, ka tie ietvēra piecas "Mozus grāmatas, kas sniedza aprakstu par pasaules radīšanu un arī par Adamu un levu, kuri bija mūsu pirmie vecāki;

12 un arī "jūdu pierakstus no sākuma un līdz pat Cedekijas, jūdu ķēniņa, valdīšanas iesākumam;

13 un arī svēto praviešu pravietojumus no sākuma un līdz pat "Cedekijas valdīšanas iesākumam, un arī daudzus pravietojumus, kas ir runāti ar ^bJeremijas muti.

14 Un notika, ka mans tēvs Lehijs arī atrada uz "plāksnēm no

4a 1. Nef. 2:11.

b 1. Nef. 1:8–13.

src Vīzija.

5a 1. Nef. 2:20; 18:8, 22–23.

src Apsolītā zeme.

b 3. Nef. 1:17, 20.

8a 1. Nef. 2:2.

b 1. Nef. 3:7.

9a Mos. 2:3;

3. Nef. 9:19–20.

src Mozus likums, Mozus bausliba.

b src Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās.

10a 1. Nef. 4:24, 38; 13:23.

src Misiņa plāksnes.

11a 1. Nef. 19:23.

src Pentateihs.

12a 1. Laiku 9:1.

src Svētie Raksti.

13a 2. Ķēn. 24:18;

Jer. 37:1.

b Ezr. 1:1;

Jer. 36:17–32;

1. Nef. 7:14;

Hel. 8:20.

14a 1. Nef. 3:3, 12.

src Misiņa plāksnes.

misiņa savu tēvu ciltsrakstus, tādēļ viņš zināja, ka viņš bija ^bJāzēpa pēctecis; jā, tieši tā Jāzēpa, kas bija ‘Jēkaba dēls un kas tika ^dpārdots uz Ēģipti, un kas tika ^epasargāts ar Tā Kunga roku, lai viņš varētu pasargāt savu tēvu Jēkabu un visu viņa saimi no bojāejas aiz bada.

15 Un viņus arī “izveda no gūsta un no Ēģiptes zemes tas pats Dievs, kas bija pasargājis viņus.

16 Un tā mans tēvs Lehījs uzzināja savu tēvu ciltsrakstus. Un Lābans arī bija “Jāzēpa pēctecis, tādēļ viņš un viņa tēvi bija veduši šos pierakstus.

17 Un tad, kad mans tēvs redzēja visas šīs lietas, viņš tika piepildīts ar Garu un sāka pravietojumu par saviem pēcnācējiem—

18 ka šīs plāksnes no misiņa nonāks pie visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, kas bija viņa pēcnācēji.

19 Tādēļ viņš teica, ka šīs plāksnes no misiņa “nekad neies bojā, ne arī laiks tās padarīs nespodrākas. Un viņš pravietoja daudzas lietas par saviem pēcnācējiem.

20 Un notika, ka tiktāl es un mans tēvs bijām turējuši pavēles, kuras Tas Kungs bija mums pavēlējis.

21 Un mēs bijām dabūjuši

pierakstus, kurus Tas Kungs bija mums pavēlējis, un izpētījuši tos, un atklājuši, ka tie bija noderīgi; jā, pat ļoti “vērtīgi priekš mums, tā ka mēs varējām ^bsaglabāt Tā Kunga pavēles mūsu bērniem.

22 Tādēļ tā bija gudrība Tai Kungā, ka mēs nesām tos sev līdz, kad mēs ceļojām pa tuksnesi uz apsolīto zemi.

6. NODAĻA

Nefijs raksta par Dieva lietām. Nefija mērķis ir pārliecināt cilvēkus nākt pie Abrahāma Dieva un tapt izglābtiem. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN tādēļ es, Nefijs, nedodu sava tēva ciltsrakstus “šīnī savu pierakstu daļā, ne arī vēlāk es tos došu uz šīm ^bplāksnēm, kuras es rakstu, jo tie ir doti pierakstos, ko ir vedis mans ‘tēvs; tādēļ es nerakstu tos šīnī darbā.

2 Jo man ir pietiekami pateikt, ka mēs esam “Jāzēpa pēcteči.

3 Un man nav svarīgi, lai es rūpīgi sastādītu aprakstu par visām sava tēva lietām, jo tās nevar tikt rakstītas uz “šīm plāksnēm, tādēļ ka es vēlos atstāt vietu, kur es varētu rakstīt par Dieva lietām.

4 Jo mans patiesais nolūks ir, lai es varētu “pārliecināt

14b 2. Nef. 3:4;
Al. 10:3.
src Jāzēps,
Jēkaba dēls.
c src Jēkabs, Izāka
dēls.
d 1. Moz. 37:29–36.
e 1. Moz. 45:4–5.
15a 2. Moz. 13:17–18;
Am. 3:1–2;

1. Nef. 17:23–31;
M&D 103:16–18;
136:22.
16a 1. Nef. 6:2.
19a Al. 37:4–5.
21a src Svētie Raksti—
Svēto Rakstu
nozīmība.
b 2. Nef. 25:26.
6 1a 2. Nef. 4:14–15.

b 1. Nef. 9:2.
c 1. Nef. 1:16–17;
19:1–6.
2a 1. Nef. 5:14–16.
3a Jēk. 7:27;
Jar. 1:2, 14;
Omn. 1:30.
4a Jāņa 20:30–31.
Skat. Mormona
Grāmatas titullapu.

cilvēkus ^bnākt pie Ābrahāma Dieva un Īzāka Dieva, un Jēkaba Dieva un tapt izglābtiem.

5 Tādēļ lietas, kas ir "patikamas pasaulei, es nerakstu, bet gan lietas, kas ir patikamas Dievam un tiem, kuri nav no pasaules.

6 Tādēļ es dodu pavēli saviem pēcnācējiem, lai viņi neaizņem šīs plāksnes ar lietām, kas nav vērtīgas priekš cilvēku bērniem.

7. NODAĻA

Lehija dēli atgriežas Jeruzālemē un aicina Ismaēlu un viņa saimi pievienoties tiem viņu ceļojumā. Lamans un citi sacelšas. Nefijs skubina savus brāļus ticēt Tam Kungam. Tie sasien viņu ar virvēm un plāno viņa nogalināšanu. Viņš tiek atbrīvots ar ticības spēku. Viņa brāļi lūdz piedošanu. Lehijš un viņa ļaudis nes ziedojumus un dedzināmos upurus. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN tagad es gribu, lai jūs zinātu, ka pēc tam, kad mans tēvs Lehijš bija beidzis "pravietošanu attiecībā uz saviem pēcnācējiem, notika, ka Tas Kungs atkal runāja uz viņu, sacīdams, ka nebija labi priekš viņa—Lehija, ka viņš paņēma savu ģimeni tukšnesī vienu pašu, bet lai viņa dēli ņem ^bmeitas par ^csievām, lai viņi varētu radīt pēcnācējus Tam Kungam apsolītajā zemē.

2 Un notika, ka Tas Kungs "pavēlēja viņam, lai es, Nefijs, un

mani brāļi vēlreiz atgrieztos Jeruzālemes zemē un atvestu Ismaēlu un viņa ģimeni tukšnesī.

3 Un notika, ka es, Nefijs, "atkal kopā ar saviem brāļiem devos tukšnesī, lai ietu uz Jeruzālemi.

4 Un notika, ka mēs aizgājām uz Ismaēla namu, un mēs guvām labvēlību Ismaēla acīs tādā mērā, ka mēs runājām uz viņu Tā Kunga vārdus.

5 Un notika, ka Tas Kungs mīkstināja Ismaēla sirdi un arī viņa saimei tā, ka viņi ceļoja kopā ar mums lejā pa tukšnesi uz mūsu tēva telti.

6 Un notika, kad mēs ceļojām pa tukšnesi, lūk, Lamans un Lemuēls, un divas Ismaēla meitas, un divi "Ismaēla dēli, un viņu ģimenes sacēlās pret mums; jā, pret mani—Nefiju un Samu, un viņu tēvu Ismaēlu, un viņa sievu, un viņa trīs citām meitām.

7 Un notika, ka tajā sacelšanās reizē viņi vēlējās atgriezties Jeruzālemes zemē.

8 Un tad es, Nefijs, būdams "apbēdināts par viņu cietsirdību, runāju uz tiem, sacīdams, jā, tieši uz Lamanu un Lemuēlu: Lūk, jūs esat mani vecākie brāļi, un kā tas ir, ka jūs esat tik cietī savās sirdīs, un tik akli savā prātā, ka jums vajag, lai es, jūsu jaunākais brālis, runātu uz jums, jā, un būtu jums par piemēru?

9 Kā tas ir, ka jūs neklausiet Tā Kunga vārdam?

4b 2. Nef. 9:41, 45, 51.

5a 1. tes. 2:4;

M. v. 1:4.

7 1a 1. Nef. 5:17–19.

b 1. Nef. 16:7.

c SRC Laulība, Precēt.

2a 1. Nef. 16:7–8.

3a 1. Nef. 3:2–3.

6a 2. Nef. 4:10.

8a Al. 31:2;

Moz. 7:41.

10 Kā tas ir, ka jūs esat "aizmirsuši, ka jūs esat redzējuši Tā Kunga eņģeli?

11 Jā, un kā tas ir, ka jūs esat aizmirsuši, kādas lielas lietas Tas Kungs ir darījis priekš jums, "izglābjot mūs no Lābana rokām, un arī to, ka mēs ieguvām pierakstus?

12 Jā, un kā tas ir, ka jūs esat aizmirsuši, ka Tas Kungs ir spējīgs veikt "visas lietas saskaņā ar Savu gribu priekš cilvēku bērniem, ja būs tā, ka tie izrādīs ^bticību Viņam? Tādēļ būsīm uzticīgi Viņam.

13 Un, ja būs tā, ka mēs būsīm uzticīgi Viņam, mēs iegūsīm "apsolīto zemi; un jūs zināsīt kaut kad nākotnē, ka Tā Kunga vārds attiecībā uz ^bJeruzālemes izpostīšanu tiks piepildīts; jo visām lietām, kuras Tas Kungs ir runājis attiecībā uz Jeruzālemes izpostīšanu, ir jātiek piepildītām.

14 Jo lūk, Tā Kunga Gars drīz vien pārtrauks būt ar tiem, jo lūk, viņi ir "noraidījuši praviešus, un ^bJeremiju viņi ir iemetuši cietumā. Un viņi ir centušies atņemt mana tēva "dzīvību, pat tā, ka tie ir izdzinuši viņu no zemes.

15 Tad lūk, es saku jums, ka, ja jūs atgriezīsities Jeruzālemē, jūs arī iesit bojā ar viņiem. Un tagad, ja jūs gribat, ejiet augšā uz zemi, bet atcerieties tos vārdus,

kurus es esmu runājis uz jums, ka, ja jūs ejat, jūs arī iesit bojā; jo to Tā Kunga Gars spiež mani, lai es runāju.

16 Un notika, kad es, Nefijs, biju runājis šos vārdus uz saviem brāļiem, viņi bija dusmīgi uz mani. Un notika, ka viņi sagrāba mani, jo lūk, viņi bija ļoti apskaitušies, un viņi "sasēja mani ar virvēm, jo viņi centās atņemt manu dzīvību, ka viņi varētu mani atstāt tuksnesī mežonīgiem zvēriem aprīšanai.

17 Bet notika, ka es lūdzu To Kungu, sakot: Ak Kungs, atbilstoši manai ticībai Tev, Tu atbrīvo mani no manu brāļu rokām, jā, pat dod man spēku, lai es varētu "saraut šīs saites, ar kurām es esmu sasiets!

18 Un notika, kad es biju pateicis šos vārdus, lūk, saites atraisījās no manām rokām un kājām un es stāvēju savu brāļu priekšā, un atkal runāju uz tiem.

19 Un notika, ka viņi atkal bija dusmīgi uz mani un centās mani sagrābt; bet lūk, viena no "Ismaēla meitām, jā, un arī viņas māte un viens no Ismaēla dēliem lūdzās maniem brāļiem, tā ka viņi mīkstināja savas sirdis; un viņi mitējās censties atņemt man dzīvību.

20 Un notika, ka viņi bija noskumuši sava ļaunuma dēļ, tā ka viņi zemojās manā priekšā un lūdzās man, lai es piedodu

10a 5. Moz. 4:9;
1. Nef. 3:29; 4:3.
11a 1. Nef. 4.
12a 1. Nef. 17:50;
Al. 26:12.
b 1. Nef. 3:7; 15:11.
13a 1. Nef. 2:20.

src Apsolītā zeme.
b 2. Kēn. 25:1–21;
2. Nef. 6:8; 25:10;
Omn. 1:15;
Hel. 8:20–21.
14a Ec. 5:6;
1. Nef. 1:18–20; 2:13.

src Sacelšanās.
b Jer. 37:15–21.
c 1. Nef. 2:1.
16a 1. Nef. 18:11–15.
17a Al. 14:26–28.
19a 1. Nef. 16:7.

viņiem to, ko viņi bija darījuši pret mani.

21 Un notika, ka es pilnīgi "pie-devu viņiem visu, ko viņi bija darījuši, un skubināju viņus, lai viņi lūdz Tam Kungam, viņu Dievam, piedošanu. Un notika, ka viņi tā darīja. Un pēc tam, kad viņi bija lūguši To Kungu, mēs atkal turpinājām mūsu ceļojumu uz mūsu tēva telti.

22 Un notika, ka mēs nonācām lejā pie mūsu tēva telts. Un pēc tam, kad mani brāļi un visa Ismaēla saime, un es bijām nonākuši lejā pie mana tēva telts, viņi "pateicās Tam Kungam, viņu Dievam; un tie nesa ^bziedojumus un dedzināmos upurus Viņam.

8. NODAĻA

Lehījs redz vīziju par dzīvības koku. Viņš nobauda tā augli un vēlas, lai viņa ģimene darītu tāpat. Viņš redz dzelzs margu, šauru jo šauru taku, un tumsības miglu, kas ietin cilvēku. Sārija, Nefijs un Sams nobauda augli, bet Laman un Lemuēls atsakās. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

Un notika, ka mēs bijām savākuši kopā visa veida sēklas no katras šķirnes, gan graudus no katras šķirnes, gan arī augļu sēklas no katras šķirnes.

2 Un notika, kamēr mans tēvs uzkavējās tuksnesī, viņš runāja uz mums, sacīdams: Lūk, es

esmu "sapņojis sapni jeb, citiem vārdiem, es esmu redzējis ^bvīziju.

3 Un lūk, dēļ tā, ko es esmu redzējis, man ir iemesls priecāties iekš Tā Kunga dēļ "Nefija un arī Sama, jo man ir iemesls domāt, ka viņi un arī daudzi no viņu pēcnācējiem tiks izglābti.

4 Bet lūk, "Laman un Lemuēl, es ļoti baidos jūsu dēļ, jo lūk, man šķiet, es redzēju savā sapnī tumšu un drūmu tuksnesi.

5 Un notika, ka es redzēju vīru, un viņš bija ģērbies baltā "apmetnī, un viņš nāca un nostājās manā priekšā.

6 Un notika, ka viņš runāja uz mani un aicināja mani sekot viņam.

7 Un notika, kad es viņam sekoju, es ieraudzīju sevi, ka es biju tumšā un drūmā tuksnesī.

8 Un pēc tam, kad es daudz stundu garumā biju ceļojis tumsā, es iesāku lūgt To Kungu, lai Viņš "apžēlotu mani Savā lielajā žēlastībā.

9 Un notika, kad es biju lūdzis To Kungu, es ieraudzīju lielu un plašu "lauku.

10 Un notika, ka es ieraudzīju "koku, kura ^baugli bija iekārojami, lai padarītu kādu laimīgu.

11 Un notika, ka es piegāju un nobaudīju tā "augli; un es atklāju, ka tas bija vissaldākais no visiem, kādus es jebkad pirms tam biju baudījis. Jā, un

21a SRC Piedot.
22a SRC Pateicīgs,
Pateicība,
Pateikšanās.
b 1. Nef. 5:9.
8 2a SRC Atklāsme;
Sapnis.

b 1. Nef. 10:17.
SRC Vīzija.
3a 1. Nef. 8:14–18.
4a 1. Nef. 8:35–36.
5a DzS—V 1:30–32.
8a SRC Žēlīgs, Žēlastība.
9a Mat. 13:38.

10a 1. Moz. 2:9;
Jāna atkl. 2:7; 22:2;
1. Nef. 11:4, 8–25.
SRC Dzīvības koks.
b Al. 32:41–43.
11a Al. 5:34.

es ieraudzīju, ka tā auglis bija balts un tā ^bbaltums pārsniedza visu, ko es jebkad biju redzējis.

12 Un, kad es nobaudīju tā augli, tas piepildīja manu dvēseli ar ļoti lielu ^aprieku; tādēļ es sāku ^bvēlēties, lai mana ģimene arī nobaudītu no tā, jo es zināju, ka tas bija ^cvisiekārojamākais no visiem augļiem.

13 Un, kad es pametu acis apkārt, lai varbūt es varētu atrast arī savu ģimeni, es ieraudzīju ūdens ^aupi, un tā tecēja garām, un tā bija blakus kokam, no kura es biju nobaudījis augli.

14 Un es skatījos, lai ieraudzītu, no kurienes tā rodas; un es redzēju tās izteku nedaudz tālāk; un pie tās iztekas es ieraudzīju jūsu māti Sāriju un Samu, un Nefiju, un viņi stāvēja it kā viņi nezinātu, kurp doties.

15 Un notika, ka es pamāju viņiem; un es arī teicu viņiem skatīties balsī, lai viņi nāk pie manis un nobauda augli, kas bija visiekārojamākais no visiem augļiem.

16 Un notika, ka viņi nāca pie manis un arī nobaudīja augli.

17 Un notika, ka es vēlējos, lai Lamans un Lemuēls arī nāk un nobauda augli, tādēļ es pametu acis uz upes izteku, lai varbūt es varētu viņus ieraudzīt.

18 Un notika, ka es viņus redzēju, bet viņi ^anenāca pie manis un nebaudīja to augli.

19 Un es ieraudzīju ^amargu no dzelzs, un tā stiepās gar upes krastu un veda uz koku, pie kura es stāvēju.

20 Un es arī ieraudzīju ^ašauru jo šauru taku, kas gāja gar dzelzs margu līdz pat kokam, pie kura es stāvēju; un tā arī gāja gar avota izteku uz lielu un plašu ^blauku, it kā tas būtu pasaule.

21 Un es redzēju neskaitāmus ļaužu pulkus, daudzi no kuriem spiedās uz priekšu, lai viņi varētu sasniegt ^ataku, kas veda uz koku, pie kura es stāvēju.

22 Un notika, ka viņi nāca uz priekšu un iesāka iet pa taku, kas veda uz to koku.

23 Un notika, ka izcēlās tumsības ^amigla, jā, pat ārkārtīgi liela tumsības migla, tā ka tie, kas bija uzsākuši taku, nezaudēja savu ceļu, ka viņi noklida un pazuda.

24 Un notika, ka es ieraudzīju citus, spiežamies uz priekšu, un viņi nāca uz priekšu un satvēra dzelzs margas galu; un viņi virzījās uz priekšu caur tumsības miglu, turoties pie margas no dzelzs, līdz kamēr viņi atnāca un nobaudīja koka ^aaugli.

25 Un, kad viņi bija nobaudījuši koka augli, viņi pameta acis apkārt, it kā viņi būtu ^anokauņējušies.

26 Un es arī pametu acis apkārt un ieraudzīju ūdens upes otrā malā lielu un ^aplašu ēku,

11 *b* 1. Nef. 11:8.

12 *a* src Prieks.

b Al. 36:24.

c 1. Nef. 15:36.

13 *a* 1. Nef. 12:16–18;
15:26–29.

18 *a* 2. Nef. 5:20–25.

19 *a* Psm. 2:9;

Jāņa atkl. 12:5;

dzst Jāņa atkl. 19:15
(Pielikums);

1. Nef. 8:30; 11:25;
15:23–24.

20 *a* Mat. 7:14;

2. Nef. 31:17–20.

b Mat. 13:38.

21 *a* src Ceļš.

23 *a* 1. Nef. 12:17; 15:24.

24 *a* 1. Nef. 8:10–12.

25 *a* Rom. 1:16;

2. Tim. 1:8;

Al. 46:21;

Morm. 8:38.

26 *a* 1. Nef. 11:35–36; 12:18.

un tā stāvēja, it kā tā būtu gaisā, augstu virs zemes.

27 Un tā bija pilna ar ļaudīm, gan veciem un jauniem, gan vīriem un sievietēm; un viņu apģērbs bija ļoti smalks; un viņi "izsmēja un rādīja ar pirkstiem uz tiem, kas bija atnākuši un nobaudījuši augli.

28 Un pēc tam, kad viņi bija "nobaudījuši augli, viņi bija ^bno-kaunējušies no tiem, kas nīrgājās par viņiem; un viņi "atkrita uz aizliegtajām takām un pazuda.

29 Un tagad es, Nefijs, neizklāstu "visus sava tēva vārdus.

30 Bet, īsāk rakstot, lūk, viņš redzēja daudzus citus ļaužu pulkus, spiežamies uz priekšu; un viņi nāca un pieķērās pie "dzelzs margas gala, un viņi virzījās pa savu ceļu uz priekšu, pastāvīgi cieši turoties pie margas no dzelzs, kamēr viņi atnāca un nometās zemē, un nobaudīja tā koka augli.

31 Un viņš arī redzēja citus ļaužu "pulkus, taustāmieš uz to lielo un plašo ēku.

32 Un notika, ka daudzi noslika ūdens "upes dziļumos, un daudzi pazuda viņa skatienam, kļīstot svešos ceļos.

33 Un liels bija to skaits, kuri iegāja tajā dīvainajā ēkā. Un, kad viņi bija iegājuši tajā ēkā, viņi rādīja "nīcinājumā ar pirkstu uz mani un uz tiem, kuri arī bija nobaudījuši augli, bet

mēs viņiem nepievērsām uzmanību.

34 Šie ir mana tēva vārdi: Jo tie, kas "pievērsa tiem uzmanību, atkrita.

35 Un "Lamans un Lemuēls nenobaudīja augli, teica mans tēvs.

36 Un notika, ka, pēc tam, kad mans tēvs bija runājis visus šos vārdus, kuru bija daudz, par savu sapni vai vīziju, viņš teica uz mums to lietu dēļ, ko viņš bija redzējis vīzijā, ka viņš ļoti baiļojās par Lamanu un Lemuēlu, jā, viņš baiļojās, lai viņi ne tiktu padzīti no Tā Kunga vaiga.

37 Un viņš skubināja tos ar visām mīloša "tēva jūtām, ka viņiem ir jāklausa tā vārdiem, ka varbūt Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem, un neizdzīs tos; jā, mans tēvs tiem sludināja.

38 Un, kad viņš tiem bija sludinājis un arī pravietojis daudzas lietas, viņš lika tiem ievērot Tā Kunga pavēles; un viņš beidza runāt ar tiem.

9. NODAĻA

Nefijs taisa divu veidu pierakstus. Katrs ir nosaukts par Nefija plāksnēm. Lielākās plāksnes satur laicīgo vēsturi. Mazākās aplūko galvenokārt svētas lietas. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN visas šīs lietas mans tēvs redzēja un dzirdēja, un runāja, kad viņš mita teltī "Lemuēla

27a SRC Lepnība.

28a 2. Pēt. v. 2:19–22.

b Marka 4:14–20; 8:38;

Lūk. 8:11–15;

Jāņa 12:42–43.

c SRC Atkrišana.

29a 1. Nef. 1:16–17.

30a 1. Nef. 15:23–24.

31a Mat. 7:13.

32a 1. Nef. 15:26–29.

33a SRC Vajāt, Vajāšanas.

34a 2. Moz. 23:2.

35a 1. Nef. 8:17–18;

2. Nef. 5:19–24.

37a SRC Ģimene;

Vecāki.

9 1a 1. Nef. 2:4–6, 8,

14–15; 16:6.

ielejā; un arī daudz vairāk lietu, kuras nevar tikt rakstītas uz šīm plāksnēm.

2 Un tagad, ja es runāju par šīm plāksnēm, lūk, tās nav tās plāksnes, uz kurām es sastādu pilnu aprakstu par savas tautas vēsturi; jo "plāksnēm, uz kurām es sastādu pilnu aprakstu par savas tautas vēsturi, es esmu devis Nefija vārdu, tādēļ tās tiek sauktas par Nefija plāksnēm pēc mana paša vārda; un šīs plāksnes arī tiek sauktas par Nefija plāksnēm.

3 Tomēr es biju saņēmis pavēli no Tā Kunga, ka man ir jāiztaisa šīs plāksnes īpašam "nolūkam, lai šeit būtu iegravēts apraksts par ^bkalpošanu manai tautai.

4 Uz tām otrām plāksnēm jābūt iegravētam aprakstam par ķēniņu valdīšanu un kariem, un manas tautas ķildām; tādēļ šīs plāksnes ir galvenokārt par kalpošanu, un "otras plāksnes ir galvenokārt par ķēniņu valdīšanu un kariem, un manas tautas ķildām.

5 Tādēļ Tas Kungs ir pavēlējis man taisīt šīs plāksnes Viņa "gudram nolūkam, kuru es nezīnu.

6 Bet Tas Kungs "zina visas lietas no paša iesākuma; tādēļ Viņš ir sagatavojis ceļu, lai izpildītu visus Savus darbus starp cilvēku

bērniem, jo lūk, Viņam ir visa ^bvāra, lai izpildītu visus Savus vārdus. Un tā tas ir. Āmen.

10. NODAĻA

Lehijs pareģo, ka babilonieši saņems jūdus gūstā. Viņš stāsta par Mesijas, Glābēja un Pestītāja atnākšanu starp jūdiem. Lehijs stāsta arī par kāda atnākšanu, kurš kristīs Dieva Jēru. Lehijs stāsta par Mesijas nāvi un augšāmcelšanos. Viņš salīdzina Israēla izklidināšanu un sapulcināšanu ar olīvokoku. Nefijs runā par Dieva Dēlu, par Svētā Gara dāvanu un par vajadzību būt taisnīgiem. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN tagad es, Nefijs, atsāku aprakstu uz "šīm plāksnēm par manu darbību un manu valdīšanu un kalpošanu; tālab, lai atsāktu savu aprakstu, man ir jārunā mazliet par mana tēva un arī manu brāļu darbību.

2 Jo lūk, notika, kad mans tēvs bija beidzis runāt šos vārdus par savu "sapni un arī pierunāt viņus pilnīgi uz cītībai, viņš runāja uz tiem attiecībā par jūdiem—

3 ka vēlāk tie tiks iznīcināti, pat lielā pilsēta ^aJeruzāleme, un daudzi tiks ^baizvesti gūstā uz ^cBābeli; Tā Kunga noteiktajā laikā viņi atkal ^datgriezīsies, jā, pat

2a 1. Nef. 19:2, 4;
Jēk. 3:13–14;
M. v. 1:2–11;
M&D 10:38–40.
SRC Plāksnes.

3a M&D 3:19.

b 1. Nef. 6:3.

4a Jēk. 1:2–4; M. v. 1:10.

5a 1. Nef. 19:3;

M. v. 1:7;

Al. 37:2, 12, 14.

6a 2. Nef. 9:20;

M&D 38:2;

Moz. 1:6, 35.

SRC Vizziņošs.

b Mat. 28:18.

10 1a 1. Nef. 9:1–5;

19:1–6;

Jēk. 1:1–4.

2a 1. Nef. 8.

3a Est. 2:6; 2. Nef. 6:8;

Hel. 8:20–21.

b 587. g. pr. Kr.;
skat. Hronoloģija
pielikumā.

2. Nef. 25:10.

c Ec. 24:2; 1. Nef. 1:13;

Omn. 1:15.

d Jer. 29:10;

2. Nef. 6:8–9.

tiks atvesti atpakaļ no gūsta, un, kad viņi būs atvesti atpakaļ no gūsta, tie atkal iegūs savu mantojuma zemi.

4 Jā, tieši "seši simti gadus no tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi, ^bpravietī Dievs Tas Kungs cels no jūdu vidus—tieši "Mesiju jeb, citiem vārdiem, pasaules Glābēju.

5 Un viņš runāja arī par praviešiem, cik liels skaits bija "liecinājuši par šīm lietām attiecībā uz šo Mesiju, par kuru viņš bija runājis, jeb šo pasaules Pestītāju.

6 Un tagad visa cilvēce bija zudušā un "kritušā stāvoklī, un vienmēr būs, ja vien viņi nepaļausies uz šo Pestītāju.

7 Un viņš runāja arī par "pravietī, kuram jānāk pirms Mesijas, lai sagatavotu ceļu Tam Kungam,—

8 jā, pat, ka viņš ies un sauks tuksnesi: "Sataisiet Tam Kungam ceļu un taisiet taisnas Viņa takas, jo šeit stāv Kāds starpjums, kuru jūs nepazīstat; un Viņš ir spēcīgāks par mani, Viņa kurpju siksnas es neesmu cienīgs atraisīt. Un daudz runāja mans tēvs par šo lietu.

9 Un mans tēvs sacīja, ka tas pravietis kristīs "Betānijā,

viņpus Jordānas, un viņš arī teica, ka viņš ^bkristīs ar ūdeni; patiesi, ka viņš kristīs Mesiju ar ūdeni.

10 Un, kad viņš būs kristījis Mesiju ar ūdeni, viņš atpazīs un liecinās, ka viņš ir kristījis Dieva "Jēru, kurš paņems prom pasaules grēkus.

11 Un notika, kad mans tēvs bija runājis šos vārdus, viņš runāja uz maniem brāļiem par evaņģēliju, kam jātiek sludinātam starp jūdiem, un arī par jūdu "krišanu ^bneticībā. Un pēc tam, kad viņi būs "nonāvējuši Mesiju, kuram ir jānāk, un kad Viņš būs nonāvēts, Viņš "uzcelties no miroņiem un caur "Svēto Garu pasludinās Sevi cītīcībniekiem.

12 Jā, patiesi, mans tēvs runāja daudz par cītīcībniekiem un arī par Israēla namu, ka tos var salīdzināt ar "olīvkoku, kura zariem ir jātiek nolauztiem un ^bizkaisītiem pa visu zemes virsu.

13 Tādēļ, viņš teica, bija vajadzīgs, lai mēs vienkopus tiktu aizvesti uz "apsolīto zemi, lai piepildītos Tā Kunga vārds, ka mums ir jātiek izkaisītiem pa visu zemes virsu.

14 Un, kad Israēla nams būs

4a 1. Nef. 19:8;

2. Nef. 25:19;

3. Nef. 1:1.

b 1. Nef. 22:20–21.

c SRC Mesija.

5a Jēk. 7:11;

Mos. 13:33;

Hel. 8:19–24;

3. Nef. 20:23–24.

6a SRC Ādama un

Ievas Krišana.

7a 1. Nef. 11:27;

2. Nef. 31:4.

8a Jes. 40:3;

Mat. 3:1–3.

9a Jāņa 1:28.

b SRC Jānis Kristītājs.

10a SRC Dieva Jērs.

11a Jēk. 4:14–18.

b Morm. 5:14.

c SRC Jēzus Kristus;

Krustā sišana.

d SRC Augšāmcelšanās.

e SRC Svētais Gars.

12a 1. Moz. 49:22–26;

1. Nef. 15:12;

2. Nef. 3:4–5;

Jēk. 5; 6:1–7.

SRC Olīvkoks, eļļas

koks;

Tā Kunga vīnadārzs.

b 1. Nef. 22:3–8.

SRC Israēls—Israēla

izkaisīšana.

13a 1. Nef. 2:20.

SRC Apsolītā zeme.

izkaisīts, viņi atkal tiks “sapulcināti kopā; vai, īsāk sakot, pēc tam, kad ^bcitticībnieki būs saņēmuši evaņģēlija pilnību, tad ‘olīvkoka dabīgie zari jeb atlikums no Israēla nama, tiks piepotēti jeb nāks pie patiesā Mesijas, viņu Kunga un viņu Pestītāja, atziņas.

15 Un tādiem vārdiem mans tēvs pravietoja un runāja uz maniem brāļiem, un arī daudzas citas lietas, ko es neaprakstu šinī grāmatā, jo daudzas no tām kā sev noderīgas es esmu rakstījis savā “otrā grāmatā.

16 Un visas šīs lietas, par kurām es runāju, notika, kad mans tēvs mita teltī Lemuēla ielejā.

17 Un notika, kad es, Nefijs, noklausījies visus sava tēva “vārdus par lietām, ko viņš redzēja ^bvīzijā, un arī tās lietas, ko viņš runāja ar Svētā Gara spēku, kuru viņš saņēma caur ticību Dieva Dēlam—un Dieva Dēls bija tas ‘Mesija, kuram ir jānāk,—es, Nefijs, vēlējos, kaut arī es redzētu un dzirdētu, un zinātu šīs lietas ar “Svētā Gara spēku, kas ir Dieva dāvana visiem tiem, kuri ‘cītīgi meklē Viņu, gan kā ^fsenatnē, gan arī tanī laikā, kad Viņš parādīsies cilvēku bērniem.

18 Jo Viņš ir “tāds pats vakar, šodien un mūžīgi; un ceļš ir

sagatavots visiem cilvēkiem no pasaules radīšanas, ja būs tā, ka viņi nožēlos grēkus un nāks pie Viņa.

19 Jo tas, kas cītīgi meklē—atradīs, un Dieva “noslēpumi tiks atklāti tiem ar ^bSvētā Gara spēku, kā šajos laikos, tā senatnē, un kā senatnē, tā nākamībā; tādēļ Tā Kunga ‘ceļš ir viens mūžīgs aplis.

20 Tādēļ atceries, ak cilvēk, ka par visiem saviem darbiem tu tiksī atvests “tiesas priekšā.

21 Tādēļ, ja tu esi meklējis darīt ļaunu savās “pārbaudījumu dienās, tad tu tiksī atrasts par ^bnetīru Dieva tiesas krēsla priekšā; un nekas netīrs nevar dzīvot kopā ar Dievu; tādēļ tev vajadzēs tikt atņemtam uz visiem laikiem.

22 Un Svētais Gars dod varu, lai es runātu šīs lietas, un neaizturētu tās sevī.

11. NODALA

Nefijs redz Tā Kunga Garu, un vīzijā tiek parādīts dzīvības koks. Viņš redz Dieva Dēla māti un mācās par Dieva labvēlību. Viņš redz Dieva Jēra kristīšanu, kalpošanu un krustā sišanu. Viņš redz arī Jēra divpadsmit apustuļu aicinājumu un kalpošanu. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

14a src Israēls—Israēla sapulcināšana.
 b 1. Nef. 13:42; M&D 14:10.
 c Jēk. 5:8, 52, 54, 60, 68.
 15a 1. Nef. 1:16–17.
 17a Ēn. 1:3; Al. 36:17.
 b 1. Nef. 8:2.
 c src Mesija.

d src Svētais Gars.
 e Mor. 10:4–5, 7, 19.
 f M&D 20:26.
 18a Ebr. 13:8; Morm. 9:9; M&D 20:12.
 src Dievs, Dievība.
 19a src Dieva noslēpumi.
 b src Svētais Gars.
 c Al. 7:20;

M&D 3:2; 35:1.
 20a Sal. Māc. 12:14;
 2. Nef. 9:46.
 src Tiesa, Pēdējā.
 21a Al. 34:32–35.
 b 1. kor. 6:9–10;
 3. Nef. 27:19;
 M&D 76:50–62;
 Moz. 6:57.

Jo notika, ka pēc tam, kad es biju vēlējies iepazīt lietas, kuras mans tēvs bija redzējis, un ticot, ka Tas Kungs bija spējīgs darīt tās man zināmas, kad es sēdēju, "pārdomādams savā sirdī, es tiku ^baizrauts Tā Kunga Garā, jā, ļoti augstā 'kalnā, ko es nekad iepriekš nebiju redzējis, un kur es nekad iepriekš nebiju spēris savu kāju.

2 Un Gars teica man: Lūk, ko tu vēlies?

3 Un es sacīju: Es vēlos redzēt tās lietas, kuras "redzēja mans tēvs.

4 Un Gars teica man: Vai tu tici, ka tavš tēvs redzēja "koku, par kuru viņš runāja?

5 Un es sacīju: Jā, tu zini, ka es "ticu visiem sava tēva vārdiem.

6 Un, kad es biju runājis šos vārdus, Gars skaļā balsī iesaucās, sakot: Ozianna Tam Kungam, Visaugstākajam Dievam, jo Viņš ir Dievs pār visu "zemi, jā, pat pār visu. Un svētīts tu esi, Nefij, tādēļ, ka tu ^btici Visaugstākā Dieva Dēlam; tādēļ tu ieraudzīsi tās lietas, kuras tu vēlējies.

7 Un lūk, šī lieta tiks dota tev par "zīmi, kad pēc tam, kad tu būsi redzējis koku, kas nes augli, kuru tavš tēvs nobaudīja, tu ieraudzīsi arī cilvēku nolaižamies no debesīm, un Viņu tu skatīsi; un, kad tu Viņu būsi

skatījis, tu ^bliecināsi, ka Tas ir Dieva Dēls.

8 Un notika, ka Gars man sacīja: Skaties! Un es skatījos un redzēju koku, un tas bija līdzīgs "kokam, kuru mans tēvs bija redzējis, un tā skaistums bija daudz pārāks, jā, pārsniedza jebkādu skaistumu, un tā ^bbaltums pārsniedza uzsniguša sniega baltumu.

9 Un notika, kad es biju redzējis koku, es teicu Garam: Es redzēju, ka tu man parādīji koku, kas ir "dārgāks par visu.

10 Un viņš man sacīja: Ko tu vēlies?

11 Un es viņam teicu: Uzzināt tā "izskaidrojumu. Jo es runāju ar viņu kā vīrs runā, jo es redzēju, ka viņš bija vīra ^bizskatā, taču tomēr es zināju, ka tas bija Tā Kunga Gars, un viņš runāja ar mani kā vīrs runā ar citiem.

12 Un notika, ka viņš teica man: Skaties! Un es skatījos, it kā es skatītos uz viņu, un es viņu neredzēju, jo viņš bija aizgājis prom no manis.

13 Un notika, ka es skatījos un redzēju lielo Jeruzālemes pilsētu un arī citas pilsētas. Un es ieraudzīju Nacaretas pilsētu, un "Nacaretas pilsētā es ieraudzīju ^bjaunavu, un viņa bija ļoti daiļa un gaiša.

14 Un notika, ka es redzēju "debesis atvērtas, un eņģelis nāca

11 1a M&D 76:19.
 SRC Pārdomāt.
 b 2. kor. 12:1–4;
 Jāņa atkl. 21:10;
 2. Nef. 4:25;
 Moz. 1:1.
 c 5. Moz. 10:1;
 Et. 3:1.
 3a 1. Nef. 8:2–34.
 4a 1. Nef. 8:10–12;

15:21–22.
 5a 1. Nef. 2:16.
 6a 2. Moz. 9:29;
 2. Nef. 29:7;
 3. Nef. 11:14;
 Moz. 6:44.
 b SRC Ticība, Ticēt.
 7a SRC Zīme.
 b SRC Liecība.
 8a 1. Nef. 8:10.

b 1. Nef. 8:11.
 9a 1. Nef. 11:22–25.
 11a 1. Moz. 40:8.
 b Et. 3:15–16.
 13a Mat. 2:23.
 b Lūk. 1:26–27;
 Al. 7:10.
 SRC Marija,
 Jēzus māte.
 14a Ec. 1:1; 1. Nef. 1:8.

lejā un nostājās manā priekšā, un viņš teica man: Nefij, ko tu redzi?

15 Un es sacīju viņam: Jaunavu, visdaiļāko un visskaistāko no visām citām jaunavām.

16 Un viņš teica man: Vai tu zini Dieva labvēlību?

17 Un es viņam sacīju: Es zinu, ka Viņš mīl Savus bērnus, tomēr es nezinu visu lietu nozīmi.

18 Un viņš man teica: Lūk, "jaunava, kuru tu redzi, ir Dieva Dēla ^bmāte miesā.

19 Un notika, ka es ieraudzīju, ka viņa tika aiznesta projām Garā, un, kad viņa bija tikusi aiznesta projām "Garā jau kādu laiku, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties!

20 Un es skatījos un atkal ieraudzīju jaunavu, kas turēja "bērnus savās rokās.

21 Un eņģelis man teica: Skati Dieva "Jēru, jā, patiesi, Mūžīgā ^bTēva "Dēlu! Vai tu zini tā "koka nozīmi, kuru tavs tēvs redzēja?

22 Un es viņam atbildēju, sakot: Jā, tā ir Dieva "mīlestība, kas izstaro cilvēku bērnu sirdīs, tādēļ tā ir pati kārojamākā no visām lietām.

23 Un viņš runāja uz mani, sacīdams: Jā, un pats lielākais "prieks dvēselei.

24 Un, kad viņš bija pateicis šos vārdus, viņš teica man:

Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Dēlu "ejot starp cilvēku bērniem; un es redzēju daudzus krītam pie Viņa kājām un pielūdzam Viņu.

25 Un notika, ka es sapratu, ka "marga no dzelzs, ko mans tēvs bija redzējis, bija Dieva vārds, kas ved uz ^bdzīvā ūdens avotu jeb uz ^cdzīvības koku; šis ūdens ir Dieva mīlestības attēlojums. Un es sapratu, ka arī dzīvības koks bija Dieva mīlestības attēlojums.

26 Un eņģelis atkal man teica: Skaties un redzi Dieva "labvēlību!

27 Un es skatījos un "redzēju pasaules Pestītāju, par kuru mans tēvs bija runājis; un es arī redzēju ^bpravieti, kuram būs jā-sagatavo ceļš Viņa priekšā. Un Dieva Jērs devās un tapa no viņa "kristīts; un, kad Viņš bija nokristīts, es ieraudzīju debesis atveramies, un Svētais Gars nāca lejā no debesīm un palika uz Viņa ^abaloža izskatā.

28 Un es redzēju, ka Viņš devās projām, kalpojot ļaudīm, "spēkā un lielā godībā; un ļaužu pulki sapulcējās kopā, lai klausītos Viņā; un es redzēju, ka tie izdzina Viņu no sava vidus.

29 Un es arī redzēju "divpadsmit citus sekojot Viņam. Un notika, ka tie tika aiznesti Garā

18a Jes. 7:14;
Lūk. 1:34–35.

b Mos. 3:8.

19a Mat. 1:20.

20a Lūk. 2:16.

21a SRC Dieva Jērs.

b SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.

c SRC Jēzus Kristus.

d 1. Nef. 8:10;

Al. 5:62.

src Dzīvības koks.

22a src Mīlestība.

23a src Prieks.

24a Lūk. 4:14–21.

25a 1. Nef. 8:19.

b SRC Dzīvais ūdens.

c 1. Moz. 2:9;

Al. 32:40–41;

Moz. 4:28, 31.

26a 1. Nef. 11:16–33.

27a 2. Nef. 25:13.

b Mat. 11:10;

1. Nef. 10:7–10;

2. Nef. 31:4.

c SRC Kristīšana, Kristīt.

d SRC Baloža zīme.

28a M&D 138:25–26.

29a SRC Apustulis.

prom no mana vaiga, un es tos vairs neredzēju.

30 Un notika, ka eņģelis atkal uz mani runāja, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un es redzēju atkal debesis atveramies, un es redzēju "eņģelus nolaižamies pie cilvēku bērniem; un viņi tiem kalpoja.

31 Un viņš atkal runāja uz mani, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Jēru ejot starp cilvēku bērniem. Un es redzēju ļaužu pulkus, kas bija slimi un kas bija visādu sērgu, "velnu un ^bnešķīstu garu nomocīti; un eņģelis runāja un rādīja visu to man. Un viņi tika "dziedināti ar Dieva Jēra spēku, un velni un nešķīstie gari tika izdzīti.

32 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Jēru, un Viņš bija ļaužu sagrābts; jā, mūžīgā Dieva Dēls tika pasaules "tiesāts; un es redzēju un dodu liecību.

33 Un es, Nefijs, redzēju, ka Viņš tika pacelts pie "krusta un ^bnonāvēts par pasaules grēkiem.

34 Un, kad Viņš bija nonāvēts, es redzēju zemes ļaužu pulkus, un tie tika savākti kopā, lai cīnītos pret Jēra apustuļiem, jo tā tos divpadsmit aicinātos nosauca Tā Kunga eņģelis.

35 Un zemes ļaužu pulki sapulcējās kopā, un es redzēju,

ka tie bija lielā un plašā "ēkā, tādā pašā ēkā, kādu bija redzējis mans tēvs. Un Tā Kunga eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Skati pasauli un tās gudrību, jā, redzi, Israēla nams ir savākts kopā, lai cīnītos pret Jēra divpadsmit apustuļiem.

36 Un notika, ka es redzēju un dodu liecību, ka lielā un plašā ēka bija pasaules "lepnums, un tā sabruka, un tās posts bija ļoti liels. Un Tā Kunga eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Tāda būs visu tautu, cilšu, valodu un tautību, kas cīnīsies pret Jēra divpadsmit apustuļiem, iznīcināšana.

12. NODALA

Nefijs vīzijā redz: apsolīto zemi, tās iedzīvotāju taisnību, nekrietnību un pagrimumu, Dieva Jēra atnākšanu starp tiem; kā divpadsmit mācekļi un divpadsmit apustuļi tiesās Israēlu; un to, kuri pagrimis neticībā, pretīgo un izvirtušo stāvokli. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notika, ka eņģelis man sacīja: Skaties un redzi savus pēcnācējus, un arī savu brāļu pēcnācējus. Un es skatījos un redzēju "apsolīto zemi, un es redzēju ļaužu pulkus, jā, tie bija tik lielā skaitā kā jūras smiltis.

2 Un notika, ka es redzēju ļaužu pulkus pulcējamies kopā, lai karotu cits pret citu, un es

30a SRC Eņģelis.
31a Marka 5:15–20;
Mos. 3:5–7.
SRC Velns.
b SRC Gars—
Ļaunie gari.

c SRC Dziedināt,
Dziedināšana.
32a Marka 15:17–20.
33a Jāņa 19:16–19;
Mos. 3:9–10;
3. Nef. 27:14.

SRC Krusts.
b SRC Izpirkt, Grēku
Izpiršana.
35a 1. Nef. 8:26; 12:18.
36a SRC Lepnība.
12 1a SRC Apsolītā zeme.

redzēju "karus un karu daudzīnāšanu, un daudzas slepkavošanas ar zobenu starp maniem ļaudīm.

3 Un notika, ka es redzēju daudzas paaudzes pazūdam šajā zemē karos un ķildās, un es redzēju daudzas pilsētas, jā, ka es pat neskaitīju tās.

4 Un notika, ka es redzēju "tumsības ^bmiglu uz apsolītās zemes virsas, un es redzēju zibeņus, un dzirdēju pērkonus, un zemestrīces, un visādas satrauktas valodas; un es redzēju zemi un klintis, ka tās šķēlās; un es redzēju kalnus sadrūpam gabalos; un es redzēju zemes līdzenumus, ka tie bija saplaisājuši; un es redzēju daudzas pilsētas, ka tās bija "nogrimušas; un es redzēju daudzas, ka tās bija nodezīnātas ar uguni; un es redzēju daudzas, ka tās sabruka dēļ zemes trīcēšanas.

5 Un notika, kad es biju redzējis šīs lietas, es redzēju tumsības "miglu, ka tā izklīda no zemes virsas, un redzi, es redzēju ļaužu pulkus, kas nebija krituši no Tā Kunga lielajiem un briesmīgajiem sodiem.

6 Un es redzēju debesis atveramies un Dieva "Jēru nokāpjam no debesīm, un Viņš nāca lejā un parādījās tiem.

7 Un es arī redzēju un dodu liecību, ka Svētais Gars nāca pār

tiem "divpadsmit citiem, un tie bija Dieva ordinēti un izraudzīti.

8 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Jēra divpadsmit mācekļi, kas ir izraudzīti, lai kalpotu taviem pēcnācējiem.

9 Un viņš sacīja man: Tu atceries Jēra "divpadsmit apustuļus? Redzi, viņi ir tie, kas ^btiesās Israēla divpadsmit ciltis, tādēļ divpadsmit kalpotāji no taviem pēcnācējiem tiks tiesāti no viņiem, jo jūs esat no Israēla nama.

10 Un šie "divpadsmit kalpotāji, kurus tu redzi, tiesās tavus pēcnācējus. Un redzi, viņi ir taisnīgi uz mūžiem, jo dēļ viņu ticības Dieva Jēram viņu ^bdrānas ir darītas baltas Viņa asinīs.

11 Un eņģelis sacīja man: Skaties! Un es skatījos un redzēju, ka "trīs paaudzes nodzīvoja taisnībā, un viņu drēbes bija baltas tāpat kā Dieva Jēram. Un eņģelis sacīja man: Šie ir attīrīti balti Jēra asinīs dēļ to ticības Viņam.

12 Un es, Nefijs, redzēju daudzus no "ceturtais paaudzes, kas nodzīvoja taisnībā.

13 Un notika, ka es redzēju ļaužu pulkus uz zemes pulcējamies kopā.

14 Un eņģelis sacīja man: Redzi savus pēcnācējus un arī savu brāļu pēcnācējus.

15 Un notika, ka es skatījos un redzēju ļaudis no saviem pēcnācējiem pulcējamies kopā

2a Ēn. 1:24; Morm. 8:7–8.
src Karš.

4a 1. Nef. 19:10.

b Hel. 14:20–28.

c 3. Nef. 8:14.

5a 3. Nef. 8:20; 10:9.

6a 2. Nef. 26:1, 9;

3. Nef. 11:3–17.

7a 3. Nef. 12:1; 19:12–13.

9a Lūk. 6:13.

b Mat. 19:28;

M&D 29:12.

src Tiesa, Pēdējā.

10a 3. Nef. 27:27;

Morm. 3:18–19.

b Jāņa atkl. 7:14;

Al. 5:21–27; 13:11–13;

3. Nef. 27:19–20.

11a 2. Nef. 26:9–10;

3. Nef. 27:30–32.

12a Al. 45:10–12;

Hel. 13:5, 9–10;

3. Nef. 27:32;

4. Nef. 1:14–27.

daudzos pulkos "pret manu brāļu pēcnācējiem; un viņi tika savākti kopā, lai cīnītos.

16 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi "netīrā ūdens avotu, kuru tavs tēvs redzēja; jā, patiesi, ^bupi, par kuru viņš runāja, un tās dziļumi ir ^celles dziļumi.

17 Un tumsības "migla ir velna kārdinājumi, kas ^baptumšo acis un nocietina cilvēku bērnu sirdis, un aizved tos prom uz ^cplatajiem ceļiem, ka tie iet bojā un ir zuduši.

18 Un lielā un plašā "ēka, ko tavs tēvs redzēja, ir cilvēku bērnu tukšās ^biedomas un ^clepnums. Un liels un briesmīgs "bezdibenis tos atdala; jā, patiesi "taisnības vārds no Mūžīgā Dieva un Mesijas, kas ir Dieva Jērs, par kuru Svētais Gars dod liecību no pasaules iesākuma līdz šim laikam, un no šī laika turpmāk un mūžīgi.

19 Un, kamēr eņģelis runāja šos vārdus, es skatījos un redzēju, ka manu brāļu pēcnācēji cīnījās pret mani pēcnācējiem, saskaņā ar eņģeļa vārdu; un dēļ manu pēcnācēju lepnuma un velna "kārdinājumiem, es redzēju, ka manu brāļu pēcnācēji ^buzveica manu pēcnācēju tautu.

20 Un notika, ka es skatījos un redzēju tautu no manu brāļu

pēcnācējiem, ka viņi bija uzveikuši manus pēcnācējus, un viņi izplatījās pulkos pa visu zemes virsu.

21 Un es redzēju tos pulcējamies kopā daudzos pulkos, un es redzēju "karus un karu daudzīnāšanu starp tiem; un es redzēju, ka karos un karu daudzīnāšanā nodzīvoja daudzas paaudzes.

22 Un eņģelis sacīja man: Redzi, tie "kritīs neticībā.

23 Un notika, ka es redzēju, ka pēc tam, kad viņi bija krituši neticībā, viņi kļuva par "tumšu un pretīgu, un ^bnetīru tautu, pilnu ar ^claiskumu un visādām negantībām.

13. NODALA

Nefijs redz vīzijā velna baznīcu, nodibinātu starp citticībniekiem, Amerikas atklāšanu un kolonizāciju, daudzu skaidru un vērtīgu Bībeles daļu pazaudēšanu, no tā izrietošo citticībnieku atkrišanas stāvokli, evaņģēlija atjaunošanu, Svēto Rakstu parādīšanos pēdējās dienās, un Ciānas uzcelšanu. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notika, ka eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju daudzas tautas un ķēniņu valstis.

2 Un eņģelis sacīja uz mani: Ko

15a Morm. 6.

16a SRC Nešķīsts, Nešķīstība.

b 1. Nef. 8:13; 15:26–29.

c SRC Elle.

17a 1. Nef. 8:23; 15:24; M&D 10:20–32.

b SRC Atkrišana.

c Mat. 7:13–14.

18a 1. Nef. 8:26; 11:35–36.

b Jer. 7:24.

c SRC Lepnība.

d Lūk. 16:26;

1. Nef. 15:28–30.

e SRC Taisnība.

19a SRC Kārdināt, Kārdinājums.

b Jar. 1:10;

M. v. 1:1–2.

21a Morm. 8:8;

Mor. 1:2.

src Karš.

22a 1. Nef. 15:13;

2. Nef. 26:15.

23a 2. Nef. 26:33.

b 2. Nef. 5:20–25.

c SRC Slinks, Slinkums.

tu redzi? Un es sacīju: Es redzu daudzas tautas un ķēniņu valstis.

3 Un viņš sacīja uz mani: Tās ir citticībnieku tautas un ķēniņu valstis.

4 Un notika, ka es redzēju "citticībnieku tautu vidū ^blielas baznīcas veidošanu.

5 Un eņģelis sacīja uz mani: Skati baznīcas veidošanu, kura ir pati negantākā no visām citām baznīcām, kura "nokauj Dieva svētos, jā, un spīdzina tos, un sasaista tos, un iejūdž tos dzelzs ^bjūgā, un noved tos gūstā.

6 Un notika, ka es redzēju šo "lielo un neganto baznīcu; un es redzēju ^bvelnu, ka viņš bija tās dibinātājs.

7 Un es arī redzēju "zeltu un sudrabu, un zīdus, un sarkanu purpuru, un smalku līnu audumu, un visādus dārgus apģērbus; un es redzēju daudz netikļu.

8 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, zelts un sudrabs, un zīds, un sarkans purpurs, un smalki līnu audumi, un dārgi apģērbi, un netikles ir tas, pēc kā "tiekas šī lielā un negantā baznīca.

9 Un arī dēļ pasaules slavas tie "iznīcina Dieva svētos, un noved tos gūstā.

10 Un notika, ka es skatījos un

redzēju lielus ūdeņus; un tie šķīra citticībniekus no manu brāļu pēcnācējiem.

11 Un notika, ka eņģelis atkal sacīja uz mani: Redzi, Dieva dusmība ir uz tavu brāļu pēcnācējiem.

12 Un es skatījos un redzēju vīru starp citticībniekiem, kuru no manu brāļu pēcnācējiem šķīra lielie ūdeņi; un es redzēju Dieva "Garu, ka Tas nāca lejā un ietekmēja šo vīru; un viņš devās pāri lielajiem ūdeņiem, līdz pat manu brāļu pēcnācējiem, kas bija apsolītajā zemē.

13 Un notika, ka es redzēju Dieva Garu, ka Tas ietekmēja citus citticībniekus; un tie devās prom no gūsta, pāri lielajiem ūdeņiem.

14 Un notika, ka es redzēju daudzus "citticībnieku pulkus ^bapsolītajā zemē; un es redzēju Dieva dusmību, ka tā bija uz manu brāļu pēcnācējiem; un viņi bija "izkaisīti citticībnieku priekšā un tika sakauti.

15 Un es redzēju Tā Kunga Garu, ka Tas bija uz citticībniekiem, un viņiem veicās un viņi ieguva savā mantojumā "zemi; un es redzēju, ka viņi bija balti, un ļoti daiļi un ^bskaisti, tāpat kā mani ļaudis, pirms tie tika "nokauti.

16 Un notika, ka es, Nefijs,

13 4a SRC Citticībnieki.

b 1. Nef. 13:26, 34;
14:3, 9–17.

5a Jāņa atkl. 17:3–6;
1. Nef. 14:13.

b Jer. 28:10–14.

6a M&D 88:94.
SRC Velns—
Velna baznīca.

b 1. Nef. 22:22–23.

7a Morm. 8:36–38.

8a Jāņa atkl. 18:10–24;
Morm. 8:35–38.

9a Jāņa atkl. 13:4–7.

12a SRC Iedvesma,
Iedvesmot.

14a 2. Nef. 1:11;
Morm. 5:19–20.

b SRC Apsolītā zeme.

c 1. Nef. 22:7–8.

SRC Israēls—Israēla
izkaisīšana.

15a 2. Nef. 10:19.

b 2. Nef. 5:21.

c Morm. 6:17–22.

redzēju, ka citticībnieki, kas bija iznākuši no gūsta, pazemojās Tā Kunga priekšā, un Tā Kunga spēks bija ar "tiem.

17 Un es redzēju, ka viņu mātes tautas bija savāktas kopā uz ūdeņiem un arī uz zemes, lai cīnītos pret tiem, kas bija iznākuši no gūsta.

18 Un es redzēju, ka Dieva spēks bija ar viņiem un arī ka Dieva dusmība bija uz visiem tiem, kuri bija pulcējušies kopā, lai cīnītos pret viņiem.

19 Un es, Nefijs, redzēju, ka citticībnieki, kas bija iznākuši no gūsta, ar Dieva spēku tika "izglābti no visu citu tautu rokām.

20 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju, ka viņiem veicās zemē; un es redzēju "grāmatu, un tā tika nesta to vidū.

21 Un eņģelis sacīja uz mani: Vai tu zini grāmatas nozīmi?

22 Un es sacīju uz viņu: Es nezinu.

23 Un viņš sacīja: Redzi, tā ir nākusi no jūda mutes. Un es, Nefijs, redzēju to; un viņš sacīja uz mani: "Grāmata, kuru tu redzi, ir ^bjūdu "pieraksts, kas satur Tā Kunga derības, kuras Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; un tā satur arī daudzus svēto praviešu pravietojumus; un tā ir tāds pats pieraksts kā gravējumi, kas ir uz ^dplāksnēm

no misiņa, izņemot, ka to nav tik daudz; tomēr tie satur Tā Kunga derības, kuras Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; tādēļ tie ir ļoti vērtīgi priekš citticībniekiem.

24 Un Tā Kunga eņģelis sacīja uz mani: Tu esi redzējis, ka šī grāmata iznāca no jūda mutes, un, kad tā iznāca no jūda mutes, tā saturēja Tā Kunga, par kuru divpadsmit apustuļi dod liecību, evaņģēlija pilnību; un viņi dod liecību saskaņā ar patiesību, kas ir Dieva Jēra.

25 Tad nu šīs lietas pāriet no "jūdiem pie ^bcitticībniekiem skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Dievā.

26 Un, kad tās ar Jēra divpadsmit apustuļu roku ir pārgājušas no jūdiem "pie citticībniekiem, tu redzi ^blielās un negantās "baznīcas veidošanu, kas ir pati negantākā no visām baznīcām; jo redzi, viņi ir "izņēmuši no Jēra evaņģēlija daudzas daļas, kuras ir "skaidras un pašas vērtīgākās; un arī daudzas Tā Kunga derības viņi ir izņēmuši.

27 Un visu to viņi ir darījuši, lai viņi sagrozītu Tā Kunga patiesos ceļus, lai viņi aptumšotu acis un nocietinātu sirdis cilvēku bērniem.

28 Tagad tu redzi, ka pēc tam, kad grāmata ir izgājusi caur lielās un negantās baznīcas rokām,

16a M&D 101:80.
19a 2. Nef. 10:10–14;
3. Nef. 21:4;
Et. 2:12.
20a 1. Nef. 14:23.
23a 1. Nef. 13:38;
2. Nef. 29:4–12.
b 2. Nef. 3:12.

c src Svētie Raksti.
d 1. Nef. 5:10–13.
25a 2. Nef. 29:4–6;
M&D 3:16.
src Jūdi.
b src Citticībnieki.
26a Mat. 21:43.
b 1. Nef. 13:4–6;

14:3, 9–17.
c src Atrīšana—
Atrīšana agrīnajā
kristiešu Baznīcā.
d Morm. 8:33;
Moz. 1:41.
e 1. Nef. 14:20–26;
TA 1:8.

šeit daudzas skaidras un vērtīgas lietas ir izņemtas no grāmatas, kura ir Dieva Jēra grāmata.

29 Un, kad šīs skaidrās un svarīgās lietas bija izņemtas, tā pāriet pie visām citticībnieku tautām; un, kad tā ir pārgājusi pie visām citticībnieku tautām, jā, pat pāri lielajiem ūdeņiem, kurus tu esi redzējis ar citticībniekiem, kas bija iznākuši no gūsta, tu redzi—dēļ tā, ka daudzas skaidras un vērtīgas lietas, kuras bija izņemtas no grāmatas, kuras bija skaidras cilvēku bērnu sapratnei, saskaņā ar skaidrību, kas ir Dieva Jērā—dēļ šīm lietām, kuras ir izņemtas no Jēra evaņģēlija, ļoti daudzi pakļūp, jā, tiktāl ka Sātanam ir liela vara pār tiem.

30 Tomēr tu redzi, ka citticībnieki, kas ir izgājuši no gūsta un ar Dieva spēku ir pacelti pāri visām citām tautām uz zemes virsas, kura ir izraudzīta no visām citām zemēm, kura ir zeme, par kuru Dievs Tas Kungs ir noslēdzis derību ar tavu tēvu, ka tā pēcnācējiem būs viņu mantojuma “zeme; tad nu tu redzi, ka Dievs Tas Kungs nepieļaus, ka citticībnieki pilnīgi iznīcinātu tavu ^bpēcnācēju sajaukumu, kas ir starp taviem brāļiem.

31 Ne arī pieļaus, ka citticībnieki “iznīcinātu tavu brāļu pēcnācējus.

32 Ne arī Dievs Tas Kungs

pieļaus, ka citticībnieki mūžīgi paliktu šinī šausmīgajā akluma stāvoklī, kurā, kā tu redzēji, viņi ir dēļ tām skaidrajām un visvērtīgākajām Jēra evaņģēlija daļām, kas ir šīs “negantās baznīcas, kuras veidošanu tu redzēji, noklusētas.

33 Tādēļ Dieva Jērs sacīja: Es būšu žēlīgs pret citticībniekiem, piemeklējot Israēla nama atlikumu ar lielu sodu.

34 Un notika, ka Tā Kunga eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, saka Dieva Jērs, kad Es būšu piemeklējis “Israēla nama atlikumu—un šis atlikums, par kuru es runāju, ir tava tēva pēcnācēji—tad nu, kad Es būšu tos piemeklējis ar sodu un sitis tos ar citticībnieku roku, un, kad citticībnieki ļoti ^bnomaldīsies dēļ tām vis-skaidrākajām un vērtīgākajām Jēra evaņģēlija daļām, kas ir noklusētas no šīs negantās baznīcas, kura ir netikļu māte, saka Jērs—Es būšu žēlīgs pret citticībniekiem šajā dienā tiktāl, ka Es “atnesīšu tiem Manā paša spēkā daudz no Mana evaņģēlija, kas būs skaidrs un vērtīgs, saka Jērs.

35 Jo lūk, saka Jērs: Es parādīšos taviem pēcnācējiem, ka tie rakstīs daudzas lietas, ko Es tiem atklāšu, kas būs skaidras un vērtīgas; un pēc tam, kad tavi pēcnācēji tiks iznīcināti un kritīs neticībā, un arī tavu brāļu

30a src Apsolitā zeme.

b Al. 45:10–14.

31a 2. Nef. 4:7; 10:18–19;

Jēk. 3:5–9;

Hel. 15:12;

3. Nef. 16:8–9;

Morm. 5:20–21.

32a src Velns—

Velna baznīca.

34a src Jāzeps,

Jēkaba dēls.

b 1. Nef. 14:1–3;

2. Nef. 26:20.

c src Evaņģēlijs.

d M&D 10:62.

src Evaņģēlija

atjaunošana.

pēcnācēji, redzi, "šīs lietas tiks apslēptas, lai ar Jēra dāvanu un spēku nāktu pie citticībniekiem.

36 Un tajās būs rakstīts Mans "evanģēlijs, saka Jērs, un Mana ^bklints un Mana pestīšana.

37 Un "svētīti ir tie, kas centīsies radīt Manu ^bCiānu tajā dienā, jo viņiem būs Svētā Gara "dāvana un spēks; un, ja viņi ^dpastāvēs līdz galam, tie tiks paugstināti pēdējā dienā un tiks izglābti Jēra mūžīgajā "valstībā; un kuri ^fvēstīs mieru, jā, liela prieka vēstis, cik tad brīnīšķi kalnos tie būs.

38 Un notika, ka es redzēju savu brāļu pēcnācēju atlikumu un arī Dieva Jēra "grāmatu, kas bija nākusi no jūda mutes, ka tā pārgāja no citticībniekiem ^bpie manu brāļu pēcnācējiem.

39 Un, kad tā bija pārgājusi pie tiem, es redzēju citas "grāmatas, kas nāca ar Jēra spēku no citticībniekiem pie tiem, lai ^bpārlicinātu citticībniekus un manu brāļu pēcnācējus, un arī jūdus, kuri bija izkaisīti pa visu zemes virsu, ka praviešu un Jēra divpadsmit apustuļu pieraksti ir "patiesi.

40 Un eņģelis runāja uz mani,

sacīdams: Šie "pēdējie pieraksti, kurus tu esi redzējis starp citticībniekiem, ^bapliecinās "pirmo pierakstu patiesumu, kuri ir no Jēra divpadsmit apustuļiem, un darīs zināmas skaidrās un vērtīgās lietas, kas ir bijušas izņemtas no tiem; un darīs zināmu visām ciltīm, valodām un tautībām, ka Dieva Jērs ir Mūžīgā Tēva Dēls un pasaules "Glābējs, un ka visiem cilvēkiem ir jānāk pie Viņa, vai arī tie nevar tikt izglābti.

41 Un šiem pēdējiem pierakstiem ir jānāk saskaņā ar vārdiem, kas tiks izteikti ar Jēra muti; un Jēra vārdi tiks darīti zināmi tavu pēcnācēju pierakstos, kā arī Jēra divpadsmit apustuļu pierakstos; tāpēc tie abi kļūs par "vienu; jo ir ^bviens Dievs un viens "Gans pār visu zemi.

42 Un pienāks laiks, kad Viņš pasludinās Sevi visām tautām, gan "jūdiem, gan arī citticībniekiem; un, kad Viņš būs pasludinājis Sevi jūdiem un arī citticībniekiem, tad Viņš pasludinās Sevi citticībniekiem un arī jūdiem, un ^bpēdējie būs pirmie, un "pirmie būs pēdējie.

35a 2. Nef. 27:6; 29:1–2.

src Mormona
Grāmata.

36a 3. Nef. 27:13–21.

b Hel. 5:12;
3. Nef. 11:38–39.

src Klints.

37a M&D 21:9.

b src Ciāna.
c src Svētā Gara
dāvana.

d 3. Nef. 27:16.
src Izturēt.

e src Celestiālā godība.

f Jes. 52:7;

Mos. 15:14–18;

3. Nef. 20:40.

38a 1. Nef. 13:23;

2. Nef. 29:4–6.

b Morm. 5:15.

39a src Svētie Raksti—

Svētie Raksti, par
kuru parādīšanos
ir pravietots.

b Ec. 37:15–20;

2. Nef. 3:11–12.

c 1. Nef. 14:30.

40a 2. Nef. 26:16–17; 29:12.

src Mormona

Grāmata.

b Morm. 7:8–9.

c src Bībele.

d Skat. Mormona

Grāmatas titullapu.

Moz. 1:6.

41a Ec. 37:17.

b 5. Moz. 6:4;

Jāņa 17:21–23;

2. Nef. 31:21.

c src Labais Gans.

42a M&D 90:8–9;

107:33; 112:4.

b Jēk. 5:63.

c Lūk. 13:30;

1. Nef. 15:13–20.

14. NODAĻA

Enģelis pavēsta Nefijam par svētībām un lāstiem, kam jākrīt pār citticībniekiem. Ir tikai divas baznīcas: Dieva Jēra Baznīca un velna baznīca. Dieva svētie visās tautās tiek lielās un negantās baznīcas vajāti. Apustulis Jānis rakstīs par pasaules galu. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notiks, ka tad, ja "citticībnieki uzklūs Dieva Jēru tajā dienā, kad Viņš tiem pasludinās Sevi vārdā un arī ^bspēkā, patiešām, paņemdams projām viņu "klupšanas akmeni—

2 un nenocietinās savas sirdis pret Dieva Jēru, viņi tiks ieskaitīti starp tava tēva pēcnācējiem, jā, viņi tiks "ieskaitīti Israēla namā, un viņi būs ^bsvētīta tauta apsoltajā zemē uz mūžiem; viņi vairs netiks aizvesti gūstā, un Israēla nams vairs netiks apkaunots.

3 Un šī lielā "bedre, ko tiem izrakusi šī lielā un negantā baznīca, kuru bija dibinājis velns un viņa bērni, lai viņš novestu cilvēku dvēseles lejā ellē—jā, šī lielā bedre, kas tika izrakta cilvēku pazudināšanai, tiks papildīta ar tiem, kuri to izraka, viņu pašu pilnīgai pazudināšanai, saka Dieva Jērs; nevis dvēseles

pazudināšanai, ja vien tā netiks iemesta tajā ^bellē, kurai nav gala.

4 Jo redzi, tas ir saskaņā ar velna gūstu, un arī saskaņā ar Dieva taisnību pār visiem tiem, kas dara ļaundarības un negantības Viņa priekšā.

5 Un notika, ka enģelis runāja uz mani, Nefiju, sacīdams: Tu esi redzējis, ka tad, ja citticībnieki nožēlos grēkus, viss būs labi ar tiem; un tu arī zini attiecībā par Tā Kunga derībām ar Israēla namu; un tu arī esi dzirdējis, ka tiem, kas "nožēlos grēkus, nevajadzēs iet bojā.

6 Tādēļ, "ak vai citticībniekiem, ja būs tā, ka viņi nocietinās savas sirdis pret Dieva Jēru.

7 Jo laiks nāk, saka Dieva Jērs, kad Es darīšu lielu un "brīnumainu darbu starp cilvēku bērniem; darbu, kas būs mūžīgs, vai nu no vienas, vai no otras puses, vai nu viņu pārliecināšanai mieram un ^bmūžīgai dzīvei, vai viņu nodošanai viņu cietsirdībai un viņu prātu aklumam, viņu novešanai gūstā un arī iznīcībā, gan laicīgi, gan garīgi, saskaņā ar velna "gūstu, par kuru es esmu runājis.

8 Un notika, kad enģelis bija runājis šos vārdus, viņš sacīja uz mani: Vai tu atceries Tēva

14 1a 3. Nef. 16:6–13.
src Citticībnieki.

b 1. tes. 1:5;
1. Nef. 14:14;
Jēk. 6:2–3.

c Jes. 57:14;
1. Nef. 13:29, 34;
2. Nef. 26:20.

2a Gal. 3:7, 29;
2. Nef. 10:18–19;
3. Nef. 16:13;

21:6, 22;
Ābr. 2:9–11.

b 2. Nef. 6:12; 10:8–14;
3. Nef. 16:6–7; 20:27.

3a 1. Nef. 22:14;
M&D 109:25.

b src Elle;
Sodība.

5a src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

6a 2. Nef. 28:32.

7a Jes. 29:14;
1. Nef. 22:8;
2. Nef. 27:26; 29:1–2;
M&D 4:1.

src Evgāņēlija
atjaunošana.

b src Mūžīgā dzīve.

c 2. Nef. 2:26–29;
Al. 12:9–11.

“derības ar Israēla namu? Es teicu viņam: Jā.

9 Un notika, ka viņš sacīja uz mani: Skaties un redzi lielo un neganto baznīcu, kas ir negantību māte, kuras dibinātājs ir “velns.

10 Un viņš sacīja uz mani: Redzi, ir tikai “divas baznīcas; viena ir Dieva Jēra Baznīca un ^botra ir velna baznīca; tāpēc tas, kas nepieder Dieva Jēra Baznīcai, pieder tai lielajai baznīcai, kas ir negantību māte; un viņa ir visas zemes “netikle.

11 Un notika, ka es skatījos un redzēju visas zemes netikli, un viņa sēdēja pār lielajiem “ūdeņiem; un ^bviņai bija vara pār visu zemi, starp visām tautām, valstībām, valodām un tautībām.

12 Un notika, ka es redzēju Dieva Jēra Baznīcu, un tās skaits bija “neliels šīs netikles ļaundarbību un negantību dēļ, kura sēdēja pār lielajiem ūdeņiem; tomēr es redzēju, ka Jēra Baznīca, kas bija Dieva svētie, arī bija uz ^bvisas zemes virsas; un tās vara uz zemes virsas bija nelieļa dēļ šīs lielās netikles ļaundarbībām, kuru es redzēju.

13 Un notika, ka es redzēju, ka lielā negantību māte savāca

kopā ļaužu pulkus uz visas zemes virsas starp visām citticībnieku tautām, lai “cīnītos pret Dieva Jēru.

14 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju Dieva Jēra spēku, ka tas nolaidās uz Jēra Baznīcas svētajiem un uz Tā Kunga derības ļaudīm, kas bija izkaisīti pa visu zemes virsu; un viņi bija bruņoti ar taisnību un ar Dieva “spēku lielā slavā.

15 Un notika, ka es redzēju, ka Dieva dusmas tika “izgāztas uz šo lielo un neganto baznīcu tiktāl, ka bija kari un karu daudzinašana starp visām zemes ^btautām un ciltīm.

16 Un, tā kā sākās “kari un karu daudzinašana starp visām tautām, kas piederēja pie negantību mātes, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Dieva dusmas ir uz šo netikļu māti, un lūk, tu redzi visas šīs lietas—

17 un, kad nāks “diena, kad Dieva ^bdusmas tiks izlietas uz netikļu māti, kas ir visas zemes lielā un negantā baznīca, kuras dibinātājs ir velns, tad, tajā dienā iesāksies Tēva “darbs, sagatavojot ceļu Viņa “derību piepildīšanai, ko Tas ir noslēdzis ar saviem ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

8a SRC Ābrahāma derība.	12a Mat. 7:14; 3. Nef. 14:14; M&D 138:26.	M&D 87:6.
9a 1. Nef. 15:35; M&D 1:35. SRC Velns.	<i>b</i> M&D 90:11.	16a 1. Nef. 22:13–14; Morm. 8:30.
10a 1. Nef. 22:23. <i>b</i> 1. Nef. 13:4–6, 26. <i>c</i> Jāņa atkl. 17:5, 15; 2. Nef. 10:16.	13a Jāņa atkl. 17:1–6; 18:24; 1. Nef. 13:5; M&D 123:7–8.	17a SRC Pēdējās dienas. <i>b</i> 1. Nef. 22:15–16. <i>c</i> 3. Nef. 21:7, 20–29. SRC Eņģēlija atjaunošana. <i>d</i> Morm. 8:21, 41. SRC Ābrahāma derība.
11a Jer. 51:13; Jāņa atkl. 17:15. <i>b</i> M&D 35:11.	14a Jēk. 6:2; M&D 38:32–38. 15a M&D 1:13–14. <i>b</i> Marka 13:8;	

18 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties!

19 Un es skatījos un redzēju vīru, un viņš bija gērbies baltā apmetnī.

20 Un eņģelis sacīja uz mani: Redzi “vienu no Jēra divpadsmīt apustuļiem.

21 Lūk, viņš redzēs un rakstīs vēl pārējās no šīm lietām, jā, un arī daudzas lietas, kas ir bijušas.

22 Un viņš arī rakstīs par pasaules galu.

23 Tad nu lietas, ko viņš rakstīs, ir taisnas un patiesas; un redzi, tās ir rakstītas “grāmatā, kuru tu redzēji iznākam no jūda mutes; un laikā, kad tās iznāca no jūda mutes, jeb laikā, kad grāmata iznāca no jūda mutes, lietas, kas bija rakstītas, bija skaidras un tīras, un ^bvisvērtīgākās, un viegli saprotamas visiem cilvēkiem.

24 Un redzi, šis Jēra “apustulis rakstīs par lietām, no kurām daudzas tu esi redzējis, un lūk, pārējās tu vēl redzēsi.

25 Bet par tām lietām, ko tu redzēsi vēlāk, tu nerakstīsi, jo Dievs Tas Kungs ir noteicis šo Dieva Jēra apustuli, lai viņš “rakstītu par tām.

26 Un arī citiem, kuri ir bijuši, tiem Viņš ir rādījis visas lietas, un tie ir rakstījuši tās; un tās ir “aizzīmogotas, lai parādītos savā skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Jērā, paša Tā Kunga noteiktā laikā, Israēla namam.

27 Un es, Nefijs, dzirdēju un dodu liecību, ka šī Jēra apustuļa vārds bija “Jānis, saskaņā ar tā eņģeļa vārdu.

28 Un redzi, man, Nefijam, ir aizliegts, lai es rakstītu pārējo no tā, ko es redzēju un dzirdēju; tāpēc vārdi, kurus es esmu rakstījis, ir man pietiekami; un es esmu rakstījis tikai mazu daļu no tā, ko es redzēju.

29 Un es dodu liecību, ka es redzēju tās lietas, ko mans “tēvs redzēja, un Tā Kunga eņģelis darīja man tās zināmas.

30 Un tagad es beidzu runāt attiecībā par tām lietām, ko es redzēju, kamēr es biju aiznests prom Garā; un, ja visas lietas, ko es redzēju, nav rakstītas, tad tās lietas, ko es esmu rakstījis, ir “patiesas. Un tas tā ir. Āmen.

15. NODALA

Lehija pēcnācējiem ir jāsaņem evaņģēlijs no citticībniekiem pēdējās dienās. Israēla sapulcināšana ir pielīdzināta olīvkokam, kura dabīgie zari tiks atkal piepotēti. Nefijs izskaidro parādību par dzīvības koku un runā par Dieva taisnību, atdalot ļaunos no taisnīgajiem. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc tam, kad es, Nefijs, biju ticis aiznests Garā un redzējis visas šīs lietas, es atgriezos sava tēva teltī.

2 Un notika, ka es redzēju savus brāļus, un tie strīdējās viens

20a Jāna atkl. 1:1–3;

1. Nef. 14:27.

23a 1. Nef. 13:20–24;

Morm. 8:33.

b 1. Nef. 13:28–32.

24a Et. 4:16.

25a Jāna 20:30–31;

Jāna atkl. 1:19.

26a 2. Nef. 27:6–23;

Et. 3:21–27; 4:4–7;

M&D 35:18;

DžS—V 1:65.

27a Jāna atkl. 1:1–3.

29a 1. Nef. 8.

30a 2. Nef. 33:10–14.

ar otru attiecībā par to, ko mans tēvs bija runājis uz viņiem.

3 Jo viņš patiesi runāja uz tiem daudzas lielas lietas, kas bija grūti "izprotamas, ja vien cilvēks nejautā Tam Kungam; un viņi, būdami cieti savās sirdīs, nevērsās pie Tā Kunga, kā viņiem vajadzētu.

4 Un tagad es, Nefijs, biju noskumis dēļ viņu cietsirdības un arī dēļ tām lietām, ko es biju redzējis, un zināju, ka tām neizbēgami jānotiek cilvēku bērnu milzīgās ļaundarības dēļ.

5 Un notika, ka es biju savu ciešanu dēļ pieveikts, jo es uzskatīju, ka manas "ciešanas ir pāri visām citām dēļ manas tautas ^biznīcināšanas, jo es biju redzējis viņas krišanu.

6 Un notika, kad es biju saņēmis "spēku, es runāju uz saviem brāļiem, vēloties uzzināt no tiem viņu strīdu iemeslu.

7 Un viņi sacīja: Redzi, mēs nevaram saprast tos vārdus, kurus mūsu tēvs ir runājis attiecībā par olīvkoka dabīgajiem zariem, un arī attiecībā par cittedibniekiem.

8 Un es sacīju uz tiem: Vai jūs esat "jautājuši Tam Kungam?

9 Un viņi sacīja uz mani: Nē, jo Tas Kungs nedara tādas lietas mums zināmas.

10 Lūk, es uz tiem sacīju: Kā tas ir, ka jūs neturat Tā Kunga baušļus? Kā tas ir, ka jūs aiziesit bojā dēļ savas "cietsirdības?

11 Vai jūs neatceraties vārdus, kurus Tas Kungs ir sacījis?—Ja jūs nenocietināsiet savas sirdis un "lūgsit Man ticībā, ticot, ka jūs saņemsit, ar centību Manu baušļu turēšanā, šīs lietas no teikti tiks darītas jums zināmas.

12 Redzi, es saku jums, ka Israēla nams tika pielīdzināts olīvkokam, ar Tā Kunga Garu, kas bija mūsu tēvā; un redzi, vai mēs neesam atlauzti no Israēla nama un vai mēs neesam "zars no Israēla nama?

13 Un tagad, tas, ko mūsu tēvs domāja attiecībā par dabīgo zaru uzpotēšanu caur pilnību no cittedibniekiem, ir tas, ka pēdējās dienās, kad mūsu pēcnācēji "kritīs neticībā, jā, daudzus gadus un daudzas paaudzes pēc tam, kad ^bMesija būs parādījies miesā cilvēku bērniem, tad ^cevanģēlija pilnība no Mesijas nāks pie cittedibniekiem un no "cittedibniekiem pie mūsu pēcnācēju atlikuma.

14 Un tajā dienā mūsu "pēcnācēju atlikums zinās, ka viņi ir no Israēla nama un ka viņi ir Tā Kunga ^bderības tauta; un tad viņi zinās un nāks pie

15 3a 1. kor. 2:10–12;

Al. 12:9–11.

5a SRC Likstas.

b Ēn. 1:13;

Morm. 6:1.

6a Moz. 1:10;

DžS—V 1:20, 48.

8a Mos. 26:13;

Al. 40:3.

SRC Lūgšana.

10a SRC Atrīšana.

11a Jēk. v. 1:5–6;

Ēn. 1:15; Mor. 7:26;

M&D 18:18.

SRC Lūgt.

12a 1. Moz. 49:22–26;

1. Nef. 10:12–14;

19:24.

src Lehijis, Nefija

tēvs.

13a 1. Nef. 12:22–23;

2. Nef. 26:15.

b SRC Mesija.

c SRC Evanģēlijs.

d 1. Nef. 13:42; 22:5–10;

M&D 14:10.

SRC Cittedibnieki.

14a 2. Nef. 10:2;

3. Nef. 5:21–26;

21:4–7.

b SRC Ābrahāma

derība.

‘zināšanām par saviem sentēviem, un arī pie zināšanām par viņu Pestītāja evaņģēliju, kas tika Viņa mācīts to tēviem; tāpēc viņi nāks pie zināšanām par viņu Pestītāju un par katru Viņa mācības punktu, ka viņi varēs zināt, kā nākt pie Viņa un tikt izglābtiem.

15 Un vai tad tajā dienā viņi neļiksosies un neslavēs savu mūžīgo Dievu, viņu “klinti un viņu pestīšanu? Jā, vai tajā dienā viņi nesaņems spēku un barību no tā istā ^bvīnakoka? Jā, vai tie nenāks istajā Dieva ganāmpulkā?

16 Redzi, es saku jums: jā, viņi atkal tiks pieminēti pie Israēla nama; viņi tiks “uzpotēti, būdami olīvokļa dabīgie zari, pie istā olīvokļa.

17 Un tas ir tas, ko mūsu tēvs domāja; un viņš domāja, ka tas nenotiks, kamēr viņi netiks izklīdināti no cirtībniekiem; un viņš domāja, ka tas notiks caur cirtībniekiem, ka Tas Kungs var parādīt savu spēku cirtībniekiem tā iemesla pēc, ka Viņš tiks “atraidīts no jūdiem jeb no Israēla nama.

18 Tāpēc mūsu tēvs nav runājis tikai par mūsu pēcnācējiem, bet arī par visu Israēla namu, norādot uz derību, kas tiks piepildīta pēdējās dienās, to derību, ko Tas Kungs noslēdza ar mūsu

tēvu Ābrahāmu, sacīdams: Tāvos “pēcnācējos tiks svētītas visas ciltis virs zemes.

19 Un notika, ka es, Nefijs, runāju daudz uz tiem attiecībā par šīm lietām; jā, es runāju uz viņiem attiecībā par jūdu “atjaunošanu pēdējās dienās.

20 Un es atstāstīju tiem “Jesajas vārdus, kurš runāja attiecībā par jūdu jeb Israēla nama atjaunošanu; un, kad tie būs atjaunoti, tie vairs netiks sajaukti, nedz arī kādreiz izklīdināti. Un notika, ka es runāju daudzus vārdus uz saviem brāļiem, ka tie nomierinājās un ^bpazemojās Tā Kunga priekšā.

21 Un notika, ka viņi atkal uzrunāja mani, sacīdami: Ko tas nozīmē, ko mūsu tēvs redzēja sapnī? Ko nozīmē tas “koks, ko viņš redzēja?

22 Un es sacīju uz viņiem: Tas bija “dzīvības koka tēls.

23 Un viņi sacīja uz mani: Ko nozīmē tā “marga no dzelzs, ko mūsu tēvs redzēja un kas veda uz to koku?

24 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija Dieva “vārds; un tie, kas paklausīs Dieva vārdam un stingri ^bturēsies pie tā, tie nekad neies bojā; ne arī ‘kārdinājumi un ^dpretinieka ugunīgās ^ebultas varēs tos uzveikt, padarot tos aklus un novedot iznīcībā.

14c 2. Nef. 3:12; 30:5; Morm. 7:1, 9–10; M&D 3:16–20. Skat. arī Mormona Grāmatas titullapu.

15a src Klints.
b 1. Moz. 49:11; Jāņa 15:1.

16a Jēk. 5:60–68.

17a src Krustā sišana.

18a 1. Moz. 12:1–3; Ābr. 2:6–11.

19a 1. Nef. 19:15. src Israēls—Israēla sapulcināšana.

20a 1. Nef. 19:23.
b 1. Nef. 16:5, 24, 39.

21a 1. Nef. 8:10–12.

22a 1. Nef. 11:4, 25;

Moz. 3:9.

23a 1. Nef. 8:19–24.

24a src Dieva vārds.

b 1. Nef. 8:30; 2. Nef. 31:20.

c 1. Nef. 8:23.

src Kārdināt, Kārdinājums.

d src Velns.

e Ef. 6:16;

M&D 3:8; 27:17.

25 Tāpēc es, Nefijs, skubināju viņus “uzklausi Tā Kunga vārdu, jā, es skubināju viņus ar visu savas dvēseles spēku un ar visām spējām, kas vien man bija, lai viņi paklausītu Dieva vārdam un atcerētos vienmēr visās lietās turēt Viņa baušļus.

26 Un viņi sacīja uz mani: Ko nozīmē tā ūdens “upe, ko redzēja mūsu tēvs?

27 Un es sacīju uz tiem, ka “ūdens, ko redzēja mans tēvs, bija ^bnetīrība; un viņa prāts bija tik ļoti aizņemts ar citām lietām, ka viņš neredzēja ūdens netīrību.

28 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija drausmīgs “bezdiebis, kas atdala ļaunos no dzīvības koka un arī no Dieva svētajiem.

29 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija tās drausmīgās “elles attēlojums, kas, kā eņģelis man bija sacījis, bija sagatavota ļaunajiem.

30 Un es sacīju uz tiem, ka mūsu tēvs arī redzēja, ka Dieva “taisnība atdala ļaunos no taisnīgajiem; un tās spožums bija tāds pats kā liesmojošas uguns spožums, kas mūžīgi mūžos ceļas augšup pie Dieva un nekad nebeidzas.

31 Un viņi sacīja uz mani: Vai šī lieta nozīmē miesas mokas

“pārbaudes dienās, vai arī tā nozīmē dvēseles beigu stāvokli pēc laicīgās miesas ^bnāves, vai tiek runāts par lietām, kas ir laicīgas?

32 Un notika, ka es sacīju uz tiem, ka tā bija gan laicīga, gan garīga lietu attēlojums; jo nāks diena, kad visiem būs jātiek tiesātiem par saviem “darbiem, jā, tieši par darbiem, kas tika veikti laicīgajā ķermenī viņu pārbaudes dienās.

33 Tāpēc, ja tie “nomirs savās ļaundarbības, tiem arī būs jātiek ^batstumtiem no lietām, kuras ir garīgas un kuras attiecas uz taisnību; tāpēc viņiem būs jātiek atvestiem, lai stāvētu Dieva priekšā, lai tiktu “tiesāti par saviem “darbiem; un, ja viņu darbi ir bijuši nešķīsti, viņiem būs jābūt “nešķīstiem; un, ja viņi būs nešķīsti, tad jābūt tā, ka viņi nevarēs ^ddzīvot Dieva valstībā; citādi Dieva valstībai arī jāklūst nešķīstai.

34 Bet redzi, es saku uz jums: Dieva valstība nav “nešķīsta, un nekas netīrs nevar ieiēt Dieva valstībā, tāpēc ir jābūt nešķīstības vietai, kura ir sagatavota priekš tā, kas ir nešķīsts.

35 Un tāda vieta ir sagatavota, jā, tieši tā drausmīgā “elle, par ko es esmu runājis, un ^bvelns ir

25a M&D 11:2; 32:4;
84:43–44.

26a 1. Nef. 8:13.

27a 1. Nef. 12:16.

b SRC Nešķīsts,
Nešķīstība.

28a Lūk. 16:26;

1. Nef. 12:18;

2. Nef. 1:13.

29a SRC Elle.

30a SRC Taisnība.

31a Al. 12:24; 42:10;
Hel. 13:38.

b Al. 40:6, 11–14.

32a SRC Darbi.

33a Mos. 15:26;

Mor. 10:26.

b Al. 12:12–16; 40:26.

c SRC Tiesa, Pēdēja.

d 3. Nef. 27:23–27.

e 2. Nef. 9:16;

M&D 88:35.

f Psm. 15; 24:3–4;
Al. 11:37;

M&D 76:50–70;

Moz. 6:57.

34a SRC Nešķīsts,

Nešķīstība.

35a 2. Nef. 9:19;

Mos. 26:27.

SRC Elle.

b 1. Nef. 14:9;

M&D 1:35.

tās sagatavotājs; tāpēc cilvēka dvēseles beigu stāvoklis ir dzīvot Dieva valstībā, vai arī tikt atstumtam dēļ tās ‘taisnības, par kuru es esmu runājis.

36 Tāpēc ļaunie tiek atraidīti no taisnīgajiem, un arī no šī ‘dzīvības koka, kura augļi ir paši vērtīgākie un ^bkārojamākie pār visiem citiem augļiem; jā, un tā ir ‘lielākā no visām Dieva ‘dāvanām. Un tā es runāju uz saviem brāļiem. Āmen.

16. NODAĻA

Ļaunajiem patiesība ir smaga. Lehiņa dēļ apprec Ismaēla meitas. Liahona vada viņu ceļu tuksnesī. Laiku pa laikam uz Liahonas ir rakstīti vēstījumi no Tā Kunga. Ismaēls nomirst; viņa ģimene kurn bēdu dēļ. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad es, Nefijs, biju beidzis runāt uz saviem brāļiem, redzi, viņi sacīja uz mani: Tu esi pasludinājis mums smagas lietas, smagākas, nekā mēs spējam panest.

2 Un notika, ka es sacīju uz tiem: Es zinu, ka es esmu runājis smagas lietas pret ļaunajiem, saskaņā ar patiesību, un taisnīgos es esmu attaisnojis un liecinājis, ka viņi tiks paaugstināti pēdējā dienā, tāpēc ‘vainīgie uzskata ^bpatiesību par

smagu, jo tā ‘iecērtas viņos līdz pašai sirdij.

3 Un tagad, mani brāļi, ja jūs būtu taisnīgi un vēlētos dzirdēt patiesību un paklausīt tai, lai jūs ‘staigātu taisnīgi Dieva priekšā, tad jūs nekurnētu patiesības dēļ un nesacītu—tu runā smagas lietas pret mums.

4 Un notika, ka es, Nefijs, skubināju savus brāļus ar visu centību ievērot Tā Kunga baušļus.

5 Un notika, ka viņi ‘pazemojās Tā Kunga priekšā, tiktāl ka man bija prieks un lielas cerības par tiem, ka viņi varētu staigāt taisnības takas.

6 Tad nu visas šīs lietas tika pateiktas un darītas, kad mans tēvs dzīvoja teltī tai ielejā, kuru viņš nosauca par Lemuēlu.

7 Un notika, ka es, Nefijs, ņēmu vienu no Ismaēla ‘meitām par ^bsievu, un arī mani brāļi ņēma sev sievas no Ismaēla meitām, un arī ‘Zorams ņēma Ismaēla vecāko meitu par sievu.

8 Un tā mans tēvs bija izpildījis visas Tā Kunga pavēles, kas viņam bija dotas. Un arī es, Nefijs, tiku ārkārtīgi svētīts no Tā Kunga.

9 Un notika, ka Tā Kunga balss uzrunāja manu tēvu naktī, un pavēlēja viņam, lai viņš nākamajā dienā dodas ceļā tuksnesī.

10 Un notika, kad mans tēvs piecēlās no rīta un devās pie telts

35c SRC Taisnība.

36a 1. Moz. 2:9;

2. Nef. 2:15.

b 1. Nef. 8:10–12;

Al. 32:42.

c M&D 6:13.

d M&D 14:7.

src Mūžīgā dzīve.

16 2a Jāņa 3:20;

2. Nef. 33:5;

Ēn. 1:23;

Hel. 14:10.

src Vaina.

b Sal. Pam. 15:10;

2. Nef. 1:26; 9:40;

Hel. 13:24–26.

c Ap. d. 5:33; Mos. 13:7.

3a M&D 5:21.

src Staigāt ar Dievu.

5a 1. Nef. 16:24, 39; 18:4.

7a 1. Nef. 7:1.

b src Laulība, Precēt.

c 1. Nef. 4:35;

2. Nef. 5:5–6.

durvīm, viņam par lielu pārsteigumu, viņš ieraudzīja zemē ļoti smalka darba apaļu ^alodi, un tā bija no tīra misiņa. Un lodes iekšpusē bija divas šautras, un viena no tām norādīja virzienu, kur mums vajadzēja doties tuksnesī.

11 Un notika, ka mēs savācām kopā visas lietas, kuras mums vajadzētu nest tuksnesī, un visu mūsu atlikušo uzturu, ko Tas Kungs bija mums devis; un mēs paņēmām sēklas no katras šķirnes, lai mēs varētu nest tuksnesī.

12 Un notika, ka mēs paņēmām savas teltis un devāmies tuksnesī, pāri Lamanas upei.

13 Un notika, kad mēs bijām ceļojuši četru dienu garumā, apmēram dienvid-dienvidaustrumu virzienā, mēs atkal uzslējām savas teltis; un mēs devām tai vietai vārdu Šazera.

14 Un notika, ka mēs paņēmām savus lokus un savas bultas, un devāmies tuksnesī, lai nomedītu uzturu savām ģimenēm; un, kad mēs bijām nomedījuši uzturu savām ģimenēm, mēs atgriezāmies pie savām ģimenēm tuksnesī uz to vietu Šazera. Un mēs atkal gājām uz priekšu tuksnesī, sekodami tam pašam virzienam, ceļodami cauri visauglīgākajām tuksneša daļām, kas bija robežās tuvu ^aSarkanai jūrai.

15 Un notika, ka mēs ceļojām daudz dienu garumā, medījot uzturu pa ceļam ar saviem lokiem un savām bultām, un saviem akmeņiem, un savām lingām.

16 Un mēs sekojām lodes ^anorādījumiem, kuri mūs veda pašās auglīgākajās tuksneša daļās.

17 Un, kad mēs bijām ceļojuši daudz dienu garumā, mēs uzslējām savas teltis uz kādu laiku, lai mēs atkal varētu atpūsties un dabūt barību savām ģimenēm.

18 Un notika, kad es, Nefijs, devos nomedīt barību, redzi, es salauzu savu loku, kurš bija izgatavots no tīra ^atērauda; un, kad es salauzu savu loku, redzi, mani brāļi bija dusmīgi uz mani dēļ tā, ka mans loks bija zudis, jo mēs nedabūjām barību.

19 Un notika, ka mēs atgriezāmies bez barības pie savām ģimenēm, un viņi, būdami ļoti noguruši no ceļošanas, ļoti cieta no barības trūkuma.

20 Un notika, ka Lamans un Lemuēls, un Ismaēla dēli sāka ļoti kurnēt dēļ savām ciešanām un bēdām tuksnesī; un arī mans tēvs sāka kurnēt pret To Kungu, savu Dievu; jā, un viņi visi bija ļoti nobēdājušies, pat tā, ka viņi kurnēja pret To Kungu.

21 Tad notika, ka es, Nefijs, un mani brāļi bijām apbēdināti par mana loka zudumu, un viņu loki bija zaudējuši savu vingrumu, un sāka palikt ārkārtīgi grūti, jā, pat tiktāl, ka mēs nevarējām dabūt barību.

22 Un notika, ka es, Nefijs, runāju daudz uz saviem brāļiem, jo viņi atkal bija nocietinājuši savas sirdis, pat līdz ^akurnēšanai pret To Kungu, savu Dievu.

23 Un notika, ka es, Nefijs,

10a Al. 37:38–46.
src Liahona.
14a M&D 17:1.

16a 1. Nef. 16:10, 16, 26;
18:12;
Al. 37:38–46.

18a 2. Sam. 22:35.
22a 2. Moz. 16:8;
4. Moz. 11:1.

izgatavoju loku no koka un bultu no taisna zara; tāpēc es apbruņojos ar loku un ar bultu, un ar lingu, un ar akmeņiem. Un es sacīju uz savu “tēvu: Kurp man doties, lai dabūtu barību?

24 Un notika, ka viņš “jautāja Tam Kungam, jo viņi bija paze-mojušies manu vārdu dēļ; jo es sacīju daudzas lietas uz tiem sa-vas dvēseles dedzībā.

25 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca uz manu tēvu; un viņš tika patiesi “pārmācīts dēļ savas kurnēšanas pret To Kun-gu tiktāl, ka viņš bija novests bēdu dziļumos.

26 Un notika, ka Tā Kunga balss sacīja uz viņu: Palūkojies uz lodi un redzi tās lietas, kas tur ir rakstītas.

27 Un notika, kad mans tēvs redzēja, kas bija rakstīts uz lo-des, viņš ārkārtīgi izbijās un tricēja, un arī manī brāļi, un Is-maēla dēli, un mūsu sievas.

28 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju rādītājus, kas bija lodē, ka tie darbojās saskaņā ar “ticību un centību, un uzmanību, kuru mēs tiem pievērsām.

29 Un bija rakstīti uz tiem jau-ni uzraksti, kas bija skaidri la-sāmi, kas deva mums “sapratni par Tā Kunga ceļiem; un tie tika rakstīti un izmainīti laiku pa laikam, saskaņā ar ticību un centību, kuru mēs tiem pievēr-sām. Un tā mēs redzam, ka ar

^bmaziem līdzekļiem Tas Kungs var paveikt lielas lietas.

30 Un notika, ka es, Nefijs, de-vos uz kalna virsotni, saskaņā ar norādījumiem, kas bija doti uz lodes.

31 Un notika, ka es nokāvu savvaļas zvērus, tik daudz, ka es ieguvu barību mūsu ģime-nēm.

32 Un notika, ka es atgriezos pie mūsu teltīm, nesdams zvē-rus, kurus es biju nokāvis; un tagad, kad viņi ieraudzīja, ka es esmu ieguvis barību, cik liels bija viņu prieks! Un notika, ka viņi pazemojās Tā Kunga priek-šā un pateicās Viņam.

33 Un notika, ka mēs atkal de-vāmies ceļā, ceļojot aptuveni tajā pašā virzienā kā sākumā; un, kad mēs bijām ceļojuši dau-dzu dienu garumā, mēs atkal uzslējām savas teltis, lai mēs varētu uzkavēties kādu laiku.

34 Un notika, ka “Ismaēls no-mira un tika apglabāts vietā, kas tika nosaukta Nahoma.

35 Un notika, ka Ismaēla mei-tas ļoti sēroja dēļ sava tēva zau-dēšanas un dēļ savām “ciešanām tuksnesī; un tādēļ, ka mans tēvs bija izvedis viņas no Jeruzāle-mes zemes, viņas kurnēja pret to, sacīdamas: Mūsu tēvs ir mi-ris; jā, un mēs esam daudz ce-ļojušas tuksnesī, un mēs esam izcietušas daudz bēdu, izsal-kumu, slāpes un nogurumu; un pēc visām šīm ciešanām

23a 2. Moz. 20:12;

Mos. 13:20.

24a SRC Lūgšana.

25a Et. 2:14.

SRC Pārmācīt,

Pārmācīšana.

28a Al. 37:40.

SRC Ticība, Ticēt.

29a SRC Saprašana.

b 2. Ķēn. 5:13;

Jēk. v. 3:4;

Al. 37:6–7, 41;

M&D 123:16.

34a 1. Nef. 7:2–6.

35a SRC Likstas.

mums ir jāiet bojā tuksnesī aiz bada.

36 Un tā viņas kurnēja pret manu tēvu, un arī pret mani; un viņas vēlējās atgriezties atkal Jeruzālemē.

37 Un Lamans sacīja Lemuēlam un arī Ismaēla dēliem: Lūk, "nogalināsim mūsu tēvu un arī mūsu brāli Nefiju, kurš ir uzņēmies būt par ^bvaldnieku mums un skolotāju mums, kas esam viņa vecākie brāļi.

38 Tagad viņš saka, ka Tas Kungs ir runājis ar viņu, un arī "eņģeļi ir kalpojuši viņam. Bet redzi, mēs zinām, ka viņš mums melo; un viņš mums stāsta šīs lietas, un viņš paveic daudz lietas ar savām viltīgajām veiklībām, lai viņš varētu apmānīt mūsu acis, domādams, varbūt, ka viņš var mūs aizvest kādā svešā tuksnesī; un, kad viņš būs mūs aizvedis projām, viņš ir nodomājis kļūt par ķēniņu un valdnieku pār mums, lai viņš varētu rīkoties pēc savas gribas un patikas. Un tādā veidā mans brālis Lamans izraisīja dusmas viņu sirdīs.

39 Un notika, ka Tas Kungs bija ar mums, jā, patiesi Tā Kunga balss nāca un runāja daudzus vārdus uz tiem, un ļoti tos "pārmācīja; un, kad tie bija Tā Kunga balss pārmācīti, viņi pārstāja dusmoties un nožēloja savus grēkus, tā ka Tas Kungs atkal svētīja mūs ar barību, ka mēs neaizgājām bojā.

17. NODAĻA

Nefijam tiek pavēlēts būvēt kuģi. Viņa brāļi pretojas tam. Viņš pārlicina tos, uzskaitot Dieva darbus ar Israēlu. Nefijs ir piepildīts ar Dieva spēku. Viņa brāļiem ir aizliegts to aizskart, lai viņi nenokalstu kā sausa niedre. Apmēram 592.–591. g. pr. Kr.

UN notika, ka mēs atkal atsākām mūsu ceļojumu tuksnesī; un no tā laika mēs ceļojām aptuveni austrumu virzienā. Un mēs ceļojām un izbridām caur daudz ciešanām tuksnesī; un mūsu sievas dzemdēja bērnus tuksnesī.

2 Un tik lielas bija Tā Kunga svētības pār mums, ka, lai gan mēs pārtikām no "jēlas gaļas tuksnesī, mūsu sievas varēja bagātīgi zīdīt savus bērnus un bija stipras, jā, tieši tā kā vīri; un viņas sāka panest savus ceļojumus bez kurnēšanas.

3 Un tā mēs redzam, ka Dieva pavēles ir jāizpilda. Un, ja ir tā, ka cilvēku bērni "tur Dieva pavēles, Viņš tos baro un stiprina, un gādā par līdzekļiem, ar kuriem tie varētu izpildīt tās lietas, ko Viņš tiem ir pavēlējis; tāpēc Viņš ^bdeva mums līdzekļus, kamēr mēs uzturējāmies tuksnesī.

4 Un mēs uzturējāmies daudzus gadus garumā, jā, proti astoņus gadus tuksnesī.

5 Un mēs nonācām zemē, ko mēs nosaucām par Pārpilnību

37a 1. Nef. 17:44.

src Slepkaivā.

b 1. Moz. 37:9–11;

1. Nef. 2:22; 18:10.

38a 1. Nef. 3:30–31; 4:3.

39a SRC Pārmācīt,

Pārmācīšana.

17 2a 1. Nef. 17:12.

3a Mos. 2:41;

Al. 26:12.

src Paklausība,

Paklausīgs,

Paklausīt.

b 1. Nef. 3:7.

tās daudzo augļu un arī savvaļas medus dēļ; un visas šīs lietas bija Tā Kunga sagatavotas, lai mēs neaizietu bojā. Un mēs arī ieraudzījām jūru, kuru mēs nosaucām par Irreantumu, kas, iztulkojot, ir—lielie ūdeņi.

6 Un notika, ka mēs uzslējām savas teltis jūras krastā; un, neskatoties uz to, ka mēs bijām izcietuši daudz “bēdu un grūtību, jā, pat tik daudz, ka mēs nevaram tās visas aprakstīt, mēs bijām ļoti priecīgi, ka mēs nonācām jūras krastā; un mēs nosaucām šo vietu par Pārpilnību tās daudzo augļu dēļ.

7 Un notika, kad es, Nefijs, jau biju Pārpilnības zemē daudzu dienu garumā, Tā Kunga balss nāca uz mani, sakot: Celies, un dodies šajā kalnā. Un notika, ka es cēlos un devos kalnā, un piesaucu To Kungu.

8 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz mani, sakot: Tev jāuzbūvē kuģis tādā “veidā, kā Es tev rādīšu, lai Es varu pārvest tavus laudis pāri šiem ūdeņiem.

9 Un es sacīju: Kungs, kurp man jāiet, lai es varētu atrast rūdu pārkausēšanai, lai es varētu pagatavot rīkus kuģa būvēšanai tādā veidā, kā Tu man esi rādījis?

10 Un notika, ka Tas Kungs pateica, kurp man jāiet atrast rūdu, lai es varētu pagatavot rīkus.

11 Un notika, ka es, Nefijs, izgatavoju plēšas no zvēru ādām, ar ko uzpūst uguni; un, kad es

biju pagatavojis plēšas, lai es varētu ar tām uzpūst uguni, es situ kopā divus akmeņus, lai es dabūtu uguni.

12 Jo Tas Kungs līdz šim nebija pielāvis, ka mums vajadzētu taisīt daudz uguns, kad mēs ceļojām pa tuksnesi, jo Viņš sacīja: Es darīšu tā, ka tavš ēdiens kļūs patikams, lai tu to “negatavotu uz uguns.

13 Un Es būšu arī jūsu gaisma tuksnesī; un Es “sagatavošu ceļu jūsu priekšā, ja būs tā, ka jūs turēsiet Manas pavēles; tāpēc, kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jūs tiksīti vadīti uz ^bapsolīto zemi; un jūs “zināsīti, ka jūs esat Manis vadīti.

14 Jā, un Tas Kungs sacīja arī: Kad jūs būsit nonākuši apsolītajā zemē, jūs “zināsīti, ka Es, Tas Kungs, esmu ^bDievs; un ka Es, Tas Kungs, izglābu jūs no bojāejas; jā, ka Es izvedu jūs no Jeruzālemes zemes.

15 Tāpēc es, Nefijs, visiem spēkiem centos ievērot Tā Kunga pavēles un skubināju savus brāļus uzticībai un centībai.

16 Un notika, ka es pagatavoju rīkus no rūdas, ko es izkausēju no klints.

17 Un, kad mani brāļi redzēja, ka es gatavojos “būvēt kuģi, viņi sāka kurnēt pret mani, sakot: Mūsu brālis ir muļķis, jo viņš domā, ka viņš var uzbūvēt kuģi, jā, un viņš arī domā, ka viņš var šķērsot šos lielos ūdeņus.

18 Un tā mani brāļi kurnēja

6a 2. Nef. 4:20.

8a 1. Nef. 18:2.

12a 1. Nef. 17:2.

13a Al. 37:38–39.

b 1. Nef. 2:20;

Jēk. 2:12.

c 2. Moz. 6:7.

14a 2. Nef. 1:4.

src Liecība.

b M&D 5:2.

17a 1. Nef. 18:1–6.

pret mani un vēlējās, lai viņiem nevajadzētu strādāt, jo viņi neticēja, ka es varētu uzbūvēt kuģi; ne arī viņi ticēja, ka es biju Tā Kunga pamācīts.

19 Un tagad notika, ka es, Nefijs, biju ļoti nobēdājies dēļ viņu cietsirdības; un tagad, kad viņi redzēja, ka es sāku bēdāties, viņi bija liksmi savās sirdīs, tik tāl ka viņi "prieclājas par to, sakot: Mēs zinājām, ka tev nevajag būvēt kuģi, jo mēs zinājām, ka tev nepietiek saprāta, tāpēc tu nevari paveikt tik lielu darbu.

20 Un tu esi tāpat kā mūsu tēvs savas sirds mulķīgo "iedomu vadīts; jā, viņš ir izvedis mūs no Jeruzālemes zemes, un mēs esam klejojuši tuksnesī šos daudzos gadus; un mūsu sievas ir smagi strādājušas, būdamas grūtas; un viņas ir dzemdējušas bērnus tuksnesī un izcietušas visu, izņemot nāvi; un būtu bijis labāk, ja viņas būtu nomirušas, pirms tās iznāca no Jeruzālemes, nekā izciest visas šīs mokas.

21 Redzi, šos daudzos gadus mēs esam cietuši tuksnesī, tajā laikā, kad mēs varējām priecāties par mūsu īpašumiem un mūsu mantojuma zemi; jā, un mēs varējām būt laimīgi.

22 Un mēs zinām, ka ļaudis, kas bija Jeruzālemes zemē, bija "taisnīgi ļaudis; jo viņi turēja Tā Kunga likumus un tiesas, un visus Viņa baušļus pēc Mozus likuma; tāpēc mēs zinām, ka viņi

ir taisnīgi ļaudis; un mūsu tēvs viņus ir tiesājis, un aizvedis mūs prom, jo mēs esam paklausījuši viņa vārdiem; jā, un mūsu brālis ir tāds pats kā viņš. Un ar šādiem vārdiem mani brāļi žēlojās un kurnēja pret mums.

23 Un notika, ka es, Nefijs, runāju uz tiem, sacīdams: Vai jūs ticat, ka mūsu tēvi, kuri bija Israēla bērni, būtu tikuši izvesti no ēģiptiešu rokām, ja viņi nebūtu klausījuši Tā Kunga vārdiem?

24 Jā, vai jūs domājat, ka viņi būtu tikuši izvesti no verdzības, ja Tas Kungs nebūtu pavēlējis Mozum, ka viņam tie ir "jāizved no verdzības?

25 Tad nu jūs zināt, ka Israēla bērni bija "verdzībā; un jūs zināt, ka viņiem bija uzkrauti smagi ^bdarbi, kurus bija grūti izpildīt; tāpēc jūs zināt, ka tai vajadzēja būt labai lietai priekš viņiem, ka viņi tiktu izvesti no verdzības.

26 Tad nu jūs zināt, ka "Mozum tika pavēlēts no Tā Kunga paveikt šo diženo darbu; un jūs zināt, ka ar Viņa ^bvārdu tika pašķirti Sarkanās jūras ūdeņi uz vienu un otru pusi, un viņi izgāja cauri pa sausumu.

27 Bet jūs zināt, ka ēģiptieši—faraona armijas—tika noslīcināti Sarkanā jūrā.

28 Un jūs arī zināt, ka viņi tika baroti ar "mannu tuksnesī.

29 Jā, un jūs arī zināt, ka Mozus ar savu vārdu, saskaņā ar Dieva

19a SRC Vajāt, Vajāšanas.

20a 1. Nef. 2:11.

22a 1. Nef. 1:13.

24a 2. Moz. 3:2–10;

1. Nef. 19:10;

2. Nef. 3:9; 25:20.

25a 1. Moz. 15:13–14.

b 2. Moz. 1:11; 2:11.

26a Ap. d. 7:22–39.

b 2. Moz. 14:21–31;

1. Nef. 4:2;

Mos. 7:19;

Hel. 8:11;

M&D 8:3;

Moz. 1:25.

28a 2. Moz. 16:4, 14–15, 35;

4. Moz. 11:7–8;

5. Moz. 8:3; Mos. 7:19.

spēku, kas bija viņā, "sita klinti, un iztecēja ūdens, lai Israēla bērni varētu dzesēt savas slāpes.

30 Un, neskatoties uz to, ka viņi tika vadīti,—Tas Kungs, viņu Dievs, viņu Pestītājs, gāja tiem pa priekšu, vadīdams tos dienā un dodams tiem gaismu naktī, un darīdams priekš viņiem visu, ko cilvēkam bija "lietderīgi saņemt,—viņi nociecināja savas sirdis un aptumšoja savus prātus, un ^bzākāja Mozu un patieso un dzīvo Dievu.

31 Un notika, ka, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš "iznīcināja tos; un, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš ^bvadīja tos; un, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš darīja visas lietas priekš tiem; un nekas netika paveikts savādāk, kā tikai ar Viņa vārdu.

32 Un, kad tie bija šķērsojuši Jordānas upi, Viņš padarīja tos varenus tās zemes bērnu "izdzīšanā, jā, viņu izklīdināšanā, lai iznīcinātu.

33 Un tagad, jūs domājat, ka tās zemes bērni, kas bija apsolītajā zemē, kas tika mūsu tēvu izdzīti, jūs domājat, ka viņi bija taisnīgi? Redzi, es saku jums—nē!

34 Jūs domājat, ka mūsu tēvi būtu bijuši vairāk ieredzēti nekā

viņi, ja viņi būtu bijuši taisnīgi? Es saku jums—nē!

35 Redzi, Tas Kungs visu "radību vērtē vienādi; tas, kas ir ^btaisnīgs, tiek Dieva "ieredzēts. Bet redzi, šī tauta bija atmetusi katru Dieva vārdu, un viņi bija nobrieduši nekrietnībā; un Dieva dusmu pilnība bija pār tiem; un Tas Kungs nolādēja to zemi pret tiem un svētīja to mūsu tēviem, jā, Viņš nolādēja to pret tiem viņu iznīcībai un Viņš svētīja to mūsu tēviem, lai viņi iegūtu varu pār to.

36 Redzi, Tas Kungs ir "radījis ^bzemi, lai tā tiktu "apdzīvota; un Viņš ir radījis Savus bērnus, lai tā viņiem piederētu.

37 Un Viņš "paceļ taisnīgas tautas un iznīcina ļauno tautas.

38 Un Viņš aizved taisnīgos uz vērtīgākajām "zemēm, un ļaunos Viņš ^biznīcina un nolād zemi viņu dēļ.

39 Viņš valda augstu debesīs, jo tās ir Viņa tronis, un zeme ir Viņa "kāju pamesls.

40 Un Viņš mīl tos, kas grib, lai Viņš būtu viņu Dievs. Redzi, Viņš mīlēja mūsu tēvus, un Viņš ar tiem "derēja, jā, tieši ar Ābrahāmu, ^bIzāku un "Ķekabu; un Viņš atcerējās derības, kuras

29a 2. Moz. 17:6;

4. Moz. 20:11;

5. Moz. 8:15;

1. Nef. 20:21.

30a M&D 18:18; 88:64–65.

b 2. Moz. 32:8;

4. Moz. 14:2–3;

Ec. 20:13–16;

M&D 84:23–25.

31a 4. Moz. 26:65.

b 1. Nef. 5:15;

M&D 103:16–18.

32a 4. Moz. 33:52–53;

Joz. 24:8.

35a Ap. d. 10:15, 34;

Rom. 2:11;

2. Nef. 26:23–33.

b Psm. 55:23;

1. Nef. 22:17.

c 1. Sam. 2:30;

Psm. 97:10; 145:20;

Al. 13:4;

M&D 82:10.

36a src Radīt, Radišana.

b src Zeme.

c Jes. 45:18;

Ābr. 3:24–25.

37a Sal. Pam. 14:34;

1. Nef. 4:13; Et. 2:10;

M&D 117:6.

38a src Apsolītā zeme.

b 3. Moz. 20:22.

39a Jes. 66:1;

M&D 38:17;

Ābr. 2:7.

40a src Ābrahāma derība.

b 1. Moz. 21:12;

M&D 27:10.

c 1. Moz. 28:1–5.

Viņš bija noslēdzis; tāpēc Viņš izveda tos no ^dĒģiptes zemes.

41 Un Viņš pārmācīja tos tukšnesī ar Savu rīksti, jo viņi ^anocietināja savas sirdis, patiesi kā jūs; un Tas Kungs pārmācīja tos dēļ viņu nekrietnības. Viņš sūtīja indīgas spārnainas ^bčūskas starp tiem, un, kad viņi bija sakosti, Viņš sagatavoja ceļu, lai tie tiktu ^cdziedināti; un tas darbs, kas bija jāveic viņiem, bija skatīties; un dēļ tā ceļa ^dvienkāršības vai tā viegluma bija daudzi, kas aizgāja bojā.

42 Un viņi nocietināja savas sirdis laiku pa laikam, un viņi ^azākāja ^bMozu un arī Dievu, tomēr jūs zināt, ka viņi tika vadīti ar Viņa nepārspējamo spēku uz priekšu, uz apsolīto zemi.

43 Un tagad, pēc visām šīm lietām ir pienācis laiks, kad viņi ir kļuvuši ļauni, jā, gandrīz jau nobrieduši; un es vēl nezinu, bet viņi šajā dienā jau ir tuvu iznīcībai; jo es zinu, ka tā diena noteikti atnāks, kad viņi tiks iznīcināti, izņemot tikai nedaudzus, kas tiks aizvesti gūstā.

44 Tāpēc Tas Kungs ir ^apavēlējis manam tēvam, ka viņam ir jādodas tukšnesī; un jūdi arī centās atņemt viņa dzīvību; jā, un ^bjūs arī esat centušies atņemt viņa dzīvību, tāpēc jūs esat slepkavas savās sirdīs un jūs esat līdzīgi viņiem.

45 Jūs esat ^aātri uz nekrietnību, bet lēni atcerieties To Kungu, jūsu Dievu. Jūs esat redzējuši ^beņģeli, un viņš runāja uz jums; jā, jūs esat dzirdējuši viņa balsi laiku pa laikam; un viņš ir runājis uz jums klusā, mierīgā balsī, bet jūs bijāt ^cnejūtīgi, tā ka jūs nevarējāt sajust viņa vārdus; tāpēc viņš ir runājis uz jums līdzīgi pērkona balsij, kas satricināja zemi tā, it kā to sadalot gabalos.

46 Un jūs arī zināt, ka ar Sava visvarenā vārda ^aspēku Viņš var izraisīt to, ka zeme tiks iznīcināta; jā, un jūs zināt, ka ar Savu vārdu Viņš var izraisīt, ka nelīdzenas vietas top gludas, un līdzenas vietas tiks salauztas. Ak, tad kāpēc ir tā, ka jūs varat būt tik cietsirdīgi?

47 Redzi, mana dvēsele ir saplosīta ciešanās jūsu dēļ, un mana sirds smeldz; es baidos, ka jūs tiksiet atstumti uz mūžiem. Redzi, es esmu ^apilns ar Dieva Garu tiktāl, ka mans ķermenis ir ^bbezspēcīgs.

48 Un tagad notika, kad es biju runājis šos vārdus, viņi bija dusmīgi uz mani un gribēja iemest mani jūras dziļumos; un, kad viņi nāca, lai mani satvertu, es runāju uz tiem, sacīdams: Visvarenā Dieva Vārdā es pavēlu jums, lai jūs mani ^aneaizskartu, jo es esmu piepildīts ar Dieva ^bspēku, līdz pat manas

40 d 5. Moz. 4:37.
41 a 2. Kēn. 17:7–23.
b 4. Moz. 21:4–9;
5. Moz. 8:15;
Al. 33:18–22.
c Jāņa 3:13–15;
2. Nef. 25:20.
d Al. 37:44–47;

Hel. 8:15.
42 a 4. Moz. 14:1–12.
src Sacelšanās.
b M&D 84:23–24.
44 a 1. Nef. 2:1–2.
b 1. Nef. 16:37.
45 a Mos. 13:29.
b 1. Nef. 4:3.

c Ef. 4:19.
46 a Hel. 12:6–18.
47 a Mih. 3:8.
b 1. Nef. 19:20.
48 a Mos. 13:3.
b 2. Nef. 1:26–27.
src Spēks, vara.

miesas iznīcināšanai; un, kurš pieliks man savas rokas, ‘nokaltīs kā sausa niedre, un viņš nebūs nekas Dieva spēka priekšā, jo Dievs sitīs viņu.

49 Un notika, ka es, Nefijs, sacīju uz viņiem, lai viņi vairs nekurnētu pret savu tēvu, ne arī atteiktos strādāt ar mani, jo Dievs ir pavēlējis, ka man ir jā-uzbūvē kuģis.

50 Un es sacīju uz tiem: “Ja Dievs būtu pavēlējis man paveikt visas lietas, es tās varētu manā paveikt. Ja viņš pavēlētu, ka man ir jāsaka šim ūdenim—klūsti par zemi!—tas klūtu par zemi; un ja es to pateiktu, tas tiktu izdarīts.

51 Un tagad, ja Tam Kungam ir tik liels spēks un Viņš ir darījis tik daudz brīnumu starp cilvēku bērniem, kā tas ir, ka Viņš nevar “pamācīt mani, lai es uzbūvētu kuģi?”

52 Un notika, ka es, Nefijs, sacīju daudzas lietas saviem brāļiem, tik daudz, ka viņi bija satriekti un nevarēja strīdēties man pretim, nedz arī viņi uzdrīkstējās uzlikt man savas rokas vai aizskart mani ar saviem pirkstiem, pat daudzu dienu garumā. Tagad viņi neuzdrīkstējās darīt to, lai nenokalstu manā priekšā, tik spēcīgs bija Dieva “Gars; un tā tas iedarbojās uz viņiem.

53 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Izstiep savu roku pret saviem brāļiem, un viņi nenokaltīs tavā priekšā, bet Es

satriekšu tos, saka Tas Kungs, un to Es darīšu, lai viņi zinātu, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs.

54 Un notika, ka es izstiepu uz priekšu savu roku pret saviem brāļiem, un viņi nenokalsta manā priekšā, bet Tas Kungs satricināja viņus, patiesi, saskaņā ar vārdu, kuru Viņš bija teicis.

55 Un tagad, viņi sacīja, mēs droši zinām, ka Tas Kungs ir ar tevi, jo mēs zinām, ka tas ir Tā Kunga spēks, kas mūs satricināja. Un viņi nokrita ceļos manā priekšā un gribēja mani “pielūgt, bet es to neļāvu, sacīdams: Es esmu jūsu brālis, jā, patiesi jūsu jaunākais brālis, tāpēc pielūdziet To Kungu, savu Dievu, un godājiēt savu tēvu un savu māti, lai jūsu ^bdienas būtu ilgākas zemē, kuru Tas Kungs, jūsu Dievs, jums dos.

18. NODALA

Kuģis ir pabeigts. Ir pieminētas Jēkaba un Jāzepa piedzimšanas. Grupa kuģo uz apsolīto zemi. Ismaēla dēli un viņu sievas apvienojas uzdzīvē un nemieros. Nefijs ir sasiets, un kuģis tiek briesmīgas vētras dzīts atpakaļ. Nefijs ir atbrīvots un ar viņa lūgšanu vētra mitējas. Laudis ierodas apsolītajā zemē. Apmēram 591.–589. g. pr. Kr.

UN notika, ka viņi pielūdza To Kungu un devās kopā ar mani; un mēs ļoti meistarīgi apstrādājām kokmateriālus. Un Tas

48c 1. Kēn. 13:4–7.

50a Fil. 4:13;

1. Nef. 3:7.

51a 1. Moz. 6:14–16;

1. Nef. 18:1.

52a src Svētais Gars.

55a Ap. d. 14:11–15.

b 2. Moz. 20:12;

Mos. 13:20.

Kungs rādīja man laiku pa laikam, kādā veidā man ir jāapstrādā kuģa kokmateriāli.

2 Tātad es, Nefijs, neapstrādāju kokmateriālus veidā, kas būtu cilvēku mācīts, ne arī es būvēju kuģi pēc cilvēku prāta, bet es to būvēju veidā, kādu Tas Kungs bija man rādījis; tāpēc tas nebija cilvēkiem zināmā veidā.

3 Un es, Nefijs, devos bieži kalnā, un es bieži "lūdzu To Kungu, tāpēc Tas Kungs ^brādīja man lielas lietas.

4 Un notika, kad es biju pabeidzis kuģi saskaņā ar Tā Kunga vārdu, mani brāļi redzēja, ka tas bija labs un ka tas bija ļoti meistarīgs darbs; tāpēc viņi atkal "pazemojās Tā Kunga priekšā.

5 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca uz manu tēvu, ka mums ir jāceļas un jādodas uz kuģi.

6 Un notika, ka nākamajā rītā, kad mēs bijām sagatavojuši visas lietas, daudz augļu un "gaļu no tuksneša, un medu pārpilnībā, un krājumus saskaņā ar to, ko Tas Kungs bija mums pavēlējis; mēs devāmies uz kuģi ar visu mūsu kravu un mūsu sēklām, un ar katru lietu, ko mēs bijām atnesuši sev līdzī, katrs atbilstoši savam vecumam, tāpēc mēs visi devāmies lejā uz kuģi ar mūsu sievām un mūsu bērniem.

7 Un tagad, mans tēvs bija dzemdinājis divus dēlus tuk-

snesī; vecākais bija nosaukts "Jēkabs un jaunākais ^bJāzeps.

8 Un notika, kad mēs bijām visi nogājuši lejā kuģī, un bijām paņēmuši sev līdzī mūsu krājumus un lietas, kuras mums bija pavēlēts, mēs devāmies "jūrā un tikām dzīti uz priekšu pa vējam uz ^bapsolīto zemi.

9 Un, kad mēs bijām tikuši dzīti uz priekšu pa vējam daudzu dienu garumā, redzi, mani brāļi un Ismaēla dēli, un arī viņu sievas iesāka līksmoties, tiktāl ka viņi sāka deļot un dziedāt, un runāt ar daudzām rupjībām, jā, pat tā, ka viņi aizmīrsa, ar kādu spēku viņi bija turp atvesti; jā, viņi noveda sevi līdz ārkārtīgām rupjībām.

10 Un es, Nefijs, iesāku ļoti bailoties, ka Tas Kungs būs dusmīgs uz mums un sītīs mūs mūsu nekrietnības dēļ, ka mēs tiksīm aprīti jūras dzelmēs, tāpēc es, Nefijs, iesāku runāt uz viņiem ar lielu nopietnību, bet redzi, viņi bija "dusmīgi uz mani, sacīdami: Mēs nepieļausim, ka mūsu jaunākais brālis kļūs par ^bvaldnieku pār mums.

11 Un notika, ka Lamans un Lemuēls paņēma un sasēja mani ar virvēm, un viņi izturējās pret mani ļoti skarbi; tomēr Tas Kungs "pieļāva to, lai Viņš varētu parādīt viņiem Savu spēku visu Savu vārdu piepildīšanā, ko Viņš bija runājis attiecībā par ļaunajiem.

18 3a SRC Lūgšana.

b SRC Atklāsme.

4a 1. Nef. 16:5.

6a 1. Nef. 17:2.

7a 2. Nef. 2:1.

b 2. Nef. 3:1.

8a 2. Nef. 10:20.

b 1. Nef. 2:20.

src Apsolītā zeme.

10a 1. Nef. 17:17–55.

b 1. Moz. 37:9–11;

1. Nef. 16:37–38;

2. Nef. 1:25–27.

11a Al. 14:11.

12 Un notika, kad viņi bija sa-sējuši mani tā, ka es nevarēju pakustēties, “kompas, kurš bija Tā Kunga sagatavots, pārstāja darboties.

13 Tāpēc viņi nezināja, kurp viņiem ir jāstūrē kuģis, tiktāl ka izcēlās liela vētra, jā, liela un briesmīga vētra, un mēs tikām “dzīti atpakaļ pa ūdeņiem trīs dienu garumā; un viņi iesāka ļoti bailoties, ka tik viņi netiek noslīcināti jūrā, tomēr viņi mani neatbrīvoja.

14 Un ceturtajā dienā, kad mēs tikām dzīti atpakaļ, vētra kļuva ārkārtīgi stipra.

15 Un notika, ka mēs gandrīz tikām aprīti jūras dziļumos. Un, kad mēs bijām dzīti atpakaļ pa ūdeņiem četru dienu garumā, mani brāļi sāka “saprast, ka Dieva sods bija pār tiem un ka viņiem ir jāiet bojā, ja viņi nenožēlos savas nekrietnības, tāpēc viņi nāca pie manis un atraisīja virves, kas bija uz manām plaukstām, un redzi, tās bija ļoti satūkušas; un arī manas potītes bija ļoti satūkušas, un lielas bija sāpes tajās.

16 Tomēr es paļāvos uz savu Dievu, un es “slavēju To visu dienu; un es nekurnēju pret To Kungu savu ciešanu dēļ.

17 Tad mans tēvs, Lehijs, daudz ko bija sacījis uz tiem un arī uz “Ismaēla dēliem; bet, redzi, viņi izteica daudz draudu pret katru, kas aizrunātu par mani; un mani vecāki, būdami krietni gados un

izcietuši daudz bēdu savu bērnu dēļ, tie tika novesti līdz pat viņu slimības gultai.

18 Savu bēdu, lielo skumju un manu brāļu nekrietnības dēļ viņi gandrīz tika paņemti prom no šīs pasaules, lai stātos sava Dieva priekšā; jā, viņu sirmie mati bija tuvu tam, lai tiktu guldīti zemē; jā, viņi bija tuvu tam, lai ar skumjām tiktu iemesti ūdens kapā.

19 Un Jēkabs un arī Jāzeps, būdami jauni un ar vajadzību pēc daudz barības, bija apbēdināti savas mātes ciešanu dēļ; un arī “mana sieva ar savām asarām un lūgšanām, un arī mani bērni neiežēlināja manu brāļu sirdis, lai viņi mani atsvabinātu.

20 Un nebija itin nekas, kas varētu iežēlināt viņu sirdis, izņemot Dieva spēku, kas draudēja viņiem ar iznīcību; tāpēc, kad viņi redzēja, ka viņi tiks aprīti jūras dziļumos, viņi nožēloja to, ko bija darījuši, tiktāl ka viņi mani atraisīja.

21 Un notika, kad viņi bija mani atraisījuši, redzi, es paņemu kompasu un tas darbojās, kā es to vēlējos. Un notika, ka es lūdzu To Kungu; un, kad es biju lūdzis, vēji mītējās un vētra rimās, un bija pilnīgs bezvējš.

22 Un notika, ka es, Nefijs, vadīju kuģi, ka mēs atkal kuģojām uz apsolīto zemi.

23 Un notika, kad mēs bijām kuģojuši daudz dienu garumā, mēs ieradāmies “apsolītajā

12a 1. Nef. 16:10, 16, 26;
2. Nef. 5:12;
Al. 37:38–47;
M&D 17:1.

13a Mos. 1:17.
15a Hel. 12:3.
16a Al. 36:28.
17a 1. Nef. 7:4–20.

19a 1. Nef. 7:19; 16:7.
23a SRC Apsolītā zeme.

zemē; un mēs izkāpām kras-tā un uzslējām savas teltis; un mēs nosaucām to par apsolī-to zemi.

24 Un notika, ka mēs sākām apstrādāt zemi un mēs sākām sēt sēklas; jā, mēs iesējām zemē visas mūsu sēklas, ko mēs bi-jām atveduši no Jeruzālemes zemes. Un notika, ka tās sāka ļoti labi augt, tāpēc mēs tikām svētīti pārpilnībā.

25 Un notika, ka mēs iepazi-nām apsolīto zemi, ceļojot pa mežonīgu apvidu, ka šeit bija visādi dzīvnieki mežos: govīs un vērši, un ēzeļi, un zirgi, un āži, un kalnu kazas, un visādu sugu savvaļas dzīvnieki, kuri bija izmantojami cilvēkam. Un mēs atrādām visādas rūdas—zelta un sudraba, un vara.

19. NODAĻA

Nefijs pagatavo plāksnes no rūdas un pieraksta savas tautas vēsturi. Israēla Dievs nāks seši simti gadus pēc tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi. Nefijs stāsta par Viņa ciešanām un krustā sišanu. Jūdi tiks nicināti un izklīdināti līdz pē-dējām dienām, kad viņi atgriezīsies pie Tā Kunga. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

Un notika, ka Tas Kungs pavē-lēja man, tāpēc es izgatavoju plāksnes no rūdas, lai es varētu iegravēt uz tām savas tautas pie-rakstu. Un uz ^aplāksnēm, kuras es izgatavoju, es iegravēju sava

^btēva pierakstu un arī mūsu ce-ļojumus tuksnesī, un sava tēva pravietojumus; un arī daudzus no maniem paša pravietoju-miem es esmu iegravējis uz tām.

2 Un es nezināju tajā laikā, kad es tās taisīju, ka man tiks pavēlēts no Tā Kunga pagatavot ^ašīs plāksnes, tāpēc mana tēva pieraksts un viņa tēvu cilts-raksti, un lielākā daļa no mūsu darbiem tuksnesī ir iegravē-ti uz tām pirmajām plāksnēm, par kurām es esmu runājis; tā-pēc lietas, kas notika pirms es izgatavoju ^bšīs plāksnes, patie-si daudz sīkāk ir pieminētas uz tām pirmajām plāksnēm.

3 Un, kad es biju izgatavo-jis šīs plāksnes saskaņā ar pavēli, es, Nefijs, saņēmu pavēli, ka kalpošana un pravietoju-mi, skaidrākās un vērtīgākās to daļas, ir jāraksta uz ^ašīm plāksnēm; un ka viss, kas bija rakstīts, ir jāglabā manas tau-tas pamācīšanai, kurai piederēs zeme, un arī citiem ^bgudriem nolūkiem, kas ir zināmi Tam Kungam.

4 Tāpēc es, Nefijs, taisīju pie-rakstu uz otrām plāksnēm, kas sniedz aprakstu jeb kas sniedz sīkāku aprakstu par manas tau-tas kariem un ķildām, un iznī-cināšanu. Un to es esmu darījis un pavēlējis savai tautai, kas tiem būs jādara, kad manis vairs nebūs; un ka šīs plāksnes ir jānodod no vienas paau-dzes nākamajai, jeb no viena

19 1a SRC Plāksnes.
b 1. Nef. 1:16–17;
6:1–3.
2a 2. Nef. 5:30.

b 1. Nef. 9:1–5.
3a Jēk. 1:1–4; 3:13–14;
4:1–4.
b 1. Nef. 9:4–5;

M. v. 1:7;
M&D 3:19–20;
10:1–51.

pravieša nākamajam līdz tālākajām Tā Kunga pavēlēm.

5 Un apraksts par šo manu plāksņu "izgatavošanu tiks dots tālāk; un pēc tam, redzi, es rīkojos atbilstoši tam, ko es esmu runājis; un šo es daru, lai vairāk svētās lietas tiktu ^bglabātas atsevišķi manas tautas zināšanai.

6 Tomēr es nerakstu visu uz šīm plāksnēm, kā tikai to, ko es uzskatu par "svētu. Un tagad, ja es kļūdos, arī viņi senatnē kļūdījās; ne tāpēc, ka es gribētu atvainoties par citiem cilvēkiem, bet dēļ ^bvājības, kura ir manā miesā, es gribu atvainoties.

7 Jo lietas, ko viens cilvēks uzskata par ļoti vērtīgām gan ķermenim, gan dvēselei, citi "nonievā un samīda zem savām kājām. Jā, patiešām, patieso Israēla Dievu cilvēki ^bmīda zem savām kājām; es saku—mīda zem savām kājām, bet es pateikšu citiem vārdiem—viņi To nonievā un neklausa Viņa padomu balsij.

8 Un redzi, Viņš "nāks, saskaņā ar eņģeļa vārdiem, ^bseši

simti gadus pēc tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi.

9 Un pasaule savas nekrietnības dēļ uzskatīs Viņu par nonievājamu, tāpēc tie Viņu šaustīs, un Viņš to pacietīs; un tie sitīs Viņu, un Viņš to pacietīs. Jā, tie "spļaus uz Viņu, un Viņš to pacietīs dēļ Savas mīļās laipnības un Savas iecietības pret cilvēku bērniem.

10 Un mūsu tēvu "Dievs, tēvu, kuri tika ^bizvesti no Ēģiptes, no verdzības, un arī tika Viņa pasargāti tuksnesī; jā, Ābrahāma "Dievs un Īzāka, un Jēkaba Dievs, saskaņā ar eņģeļa vārdiem, "nodevis kā vīrs Sevi ļaunu ļaužu rokās, lai tiktu "paugstināts, saskaņā ar ⁱZēnoka vārdiem, un tiktu ^sists krustā, saskaņā ar Neuma vārdiem, un tiktu apglabāts ^hkapenē, saskaņā ar ⁱZēnosa vārdiem, kurus viņš runāja attiecībā par trīs ^ttumsas dienām, kas būs zīme, dota par Viņa nāvi tiem, kuri apdzīvos jūras salas, un it īpaši tiem, kuri ir no ^kIsraēla nama.

11 Jo tā ir teicis pravietis: Tajā

5a 2. Nef. 5:28–33.

b SRC Svētie Raksti—Svētie Raksti ir jāsauglabā.

6a Skat. Mormona Grāmatas titullapu. SRC Svēts.

b Morm. 8:13–17; Et. 12:23–28.

7a 2. Nef. 33:2; Jēk. 4:14.

b SRC Sacelšanās.

8a SRC Jēzus Kristus—Pravietojumi par Jēzus Kristus dzimšanu un nāvi.

b 1. Nef. 10:4; 2. Nef. 25:19.

9a Jes. 50:5–6; Mat. 27:30.

10a 2. Nef. 26:12; Mos. 7:27; 27:30–31; Al. 11:38–39; 3. Nef. 11:14–15.

b 2. Moz. 3:2–10; 6:6;

1. Nef. 5:15; M&D 136:22.

c 1. Moz. 32:10;

Mos. 7:19; M&D 136:21.

src Jehova.

d src Izpirkt, Grēku Izpirkšana.

e 3. Nef. 27:14.

f Al. 33:15; 34:7; Hel. 8:19–20;

3. Nef. 10:15–16.

src Svētie Raksti—Zudušie Raksti; Zēnoks.

g 2. Nef. 6:9;

Mos. 3:9.

src Krustā sišana.

h Mat. 27:60;

Lūk. 23:53;

2. Nef. 25:13.

i Jēk. 6:1;

Hel. 15:11.

src Zēnoss.

j 1. Nef. 12:4–5;

Hel. 14:20, 27;

3. Nef. 8:3, 19–23;

10:9.

k 3. Nef. 16:1–4.

dienā Dievs Tas Kungs pēkšņi "piemeklēs visu Israēla namu, dažus ar Savu balsi viņu taisnīguma dēļ par lielu prieku un pestīšanu, un citus ar Sava spēka ^bpērkoniem un zibeņiem, ar vētru, ar uguni un ar dūmiem, un ^ctumsības miglu, un ar ^dzemes atvēršanu, un ar ^ekalniem, kas tiks pacelti.

12 Un ^avisas šīs lietas noteikti notiks, saka pravietis ^bZēnoss. Un ^cklintīm uz zemes būs jāsaplīst; un dēļ zemes vaimanām daudzi no jūras salu ķēniņiem tiks Dieva Gara ietekmēti, lai izsauktos: dabas Dievs cieš!

13 Un, kas attiecas uz tiem, kuri ir no Jeruzālemes, saka pravietis, viņi tiks ^ašausīti no visām tautām, jo tie ^bsita krustā Israēla Dievu un pagrieza savas sirdis projām, noliedzot zīmes un brīnumus, un Israēla Dieva spēku un godu.

14 Un tāpēc, ka tie pagrieza savas sirdis projām, saka pravietis, un ir ^anonicinājuši Israēla Svēto, savās miesās viņi klejos un ies bojā, un kļūs par ^bnievu vārdu un ^capsmieklu, un tiks ienīsti starp visām tautām.

15 Tomēr, kad tā diena pienāks, saka pravietis, kad tie vairs ^anegriezīs savas sirdis

prom no Israēla Svētā, tad Viņš atcerēsies ^bderības, kuras Viņš ir noslēdzis ar viņu tēviem.

16 Jā, tad Viņš atcerēsies jūras ^asalas. Jā, un visas tautas, kas ir no Israēla nama, Es ^bsavākšu kopā no četrām zemes pusēm, saka Tas Kungs, saskaņā ar pravieša Zēnosa vārdiem.

17 Jā, un visa zeme ^aredzēs Tā Kunga pestīšanu, saka pravietis, katra tauta, cilts, valoda un tautība tiks svētīta.

18 Un es, Nefijs, esmu rakstījis šīs lietas savai tautai, lai varbūt es varētu viņus pārliecināt, ka viņiem ir jāatceras Tas Kungs, viņu Pestītājs.

19 Tāpēc es runāju visam Israēla namam, ja būs tā, ka viņi saņems šos ^apierakstus.

20 Jo raugi, es Garā stipri pārdzīvoju par tiem, kuri ir Jeruzālemē, kas mani nogurdināja tik ļoti, ka visi mani locekļi ir kļuvuši vāji; jo, ja Tas Kungs nebūtu bijis žēlīgs, parādīdams man, kas notiks ar viņiem, kā Viņš to bija rādījis senatnes praviešiem, tad arī man būtu bijis jāiet bojā.

21 Un Viņš patiesi parādīja senatnes ^apraviešiem visas lietas ^battiecībā uz tiem, kas ir Jeruzālemē; un Viņš arī ir rādījis daudziem attiecībā par mums, tāpēc

11a 3. Nef. 9;

M&D 5:16.

b Hel. 14:20–27;

3. Nef. 8:5–23.

c Lūk. 23:44–45;

3. Nef. 8:19–20.

d 2. Nef. 26:5.

e 3. Nef. 8:10.

12a Hel. 14:20–28.

b Jēk. 5:1.

c Mat. 27:51.

13a Lūk. 23:27–30.

b 2. Nef. 10:3.

14a Jes. 53:3–6;

Mos. 14:3–6.

b src Jūdi.

c 5. Moz. 28:37;

1. Ķēn. 9:7;

3. Nef. 16:9.

15a 1. Nef. 22:11–12.

b src Ābrahāma derība.

16a 1. Nef. 22:4;

2. Nef. 10:21.

b Jes. 49:20–22.

src Israēls—Israēla sapulcināšana.

17a Jes. 40:4–5.

19a Ēn. 1:16;

Morm. 5:12; 7:9–10.

21a 2. Ķēn. 17:13;

Am. 3:7.

src Pravietis.

b 3. Nef. 10:16–17.

ir vajadzīgs, lai mēs zinātu attiecībā par viņiem, jo par viņiem ir rakstīts uz plāksnēm no misiņa.

22 Tad notika, ka es, Nefijs, mācīju saviem brāļiem šīs lietas; un notika, ka es lasīju tiem daudzas lietas, kas bija iegravētas uz "plāksnēm no misiņa, lai viņi zinātu par Tā Kunga darbiem citās zemēs starp senatnes laudīm.

23 Un es lasīju tiem daudzas lietas, kas bija rakstītas Mozus "grāmatās; bet lai es varētu pilnīgāk pārliecināt viņus ticēt Tam Kungam, viņu Pestītājam, es lasīju viņiem to, ko bija rakstījis pravietis ^bJesaja, jo es visus Svētos Rakstus "pielīdzināju attiecībā uz mums, lai tas būtu mūsu "labumam un mācībai.

24 Tāpēc es runāju uz viņiem, sacīdams: Klausieties pravieša vārdus, jūs, kas esat Israēla nama atlikums, "zars, kurš ir ticis nolauzts; klausieties jūs pravieša vārdus, kas bija rakstīti visam Israēla namam, un pielīdziniet tos attiecībā uz sevi, lai jums būtu cerība tāpat kā jūsu brāļiem, no kuriem jūs esat nolauzti; jo tādā veidā pravietis ir rakstījis.

20. NODAĻA

Tas Kungs atklāj Savus nodomus Israēlam. Israēls ir bijis iz-

vēlēts ciešanu krāsni un tam ir jāiet prom no Bābeles. Salīdziniet ar Jesajas 48. nodaļu. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

KLAUSIETIES un dzirdiet šo, ak jūs, kas no Jēkaba nama, kuri tiek saukti Israēla vārdā un kuri cēlušies no Jūdas ūdeņiem jeb no "kristīšanas ūdeņiem, kuri zvēr pie Tā Kunga Vārda un piemin Israēla Dievu, tomēr viņi nezvēr taisnībā un patiesībā.

2 Tomēr viņi sauc sevi par "svēto pilsētu, bet viņi ^bnepaļaujas uz Israēla Dievu, kas ir Pulku Kungs; jā, Pulku Kungs ir Viņa Vārds.

3 Redzi, tās "agrākās lietas no paša sākuma Es esmu darījis zināmas; un tās nāca no Manas mutes un Es tās atklāju. Un Es tās atklāju viņiem pēkšņi.

4 Un Es to izdarīju, jo Es zināju, ka "tu esi stūrgalvīgs un tavs kakls ir ar dzelzs cīpslām, un tava piere no misiņa.

5 Un Es esmu patiesi no sākuma tev pasludinājis; pirms tas notika, Es tev tās paziņoju; un Es paziņoju tās aiz bažām, lai tu neteiktu: mans "elks to ir darījis un mans izgrebtais tēls, un mans izlietais attēls ir pavēlējis tām notikt.

6 Tu esi redzējis un dzirdējis to visu; un vai jūs tās nesludināsit? Un ka Es esmu paziņojis tev jau-

22a 1. Nef. 22:1.

23a 2. Moz. 17:14;

1. Nef. 5:11;

Moz. 1:40–41.

b 1. Nef. 15:20;

2. Nef. 25:4–6;

3. Nef. 23:1.

c SRC Svētie Raksti—

Svēto Rakstu nozīmība.

d 2. Nef. 4:15.

24a 1. Moz. 49:22–26;

1. Nef. 15:12;

2. Nef. 3:4–5.

20 1a SRC Kristīšana, Kristīt.

2a Jes. 52:1.

SRC Jeruzāleme.

b TAS IR paļauties.

3a Jes. 46:9–10.

4a TAS IR Israēls.

5a SRC Elku pielūgšana.

nas lietas no šī laika, patiesi apslēptas lietas, un tu tās nezināji.

7 Tās ir tagad radītas, un nevis no sākuma, patiesi pirms dienas, kad tu tās izdzirdēji, tās nebija tev sludinātas, lai tu nesacītu—lūk, es tās zināju.

8 Jā, tu tās nebiji dzirdējis; jā, tu tās nezināji; jā, no tā laika tava auss nebija atvērta; jo Es zināju, ka tu rīkosies nodevīgi un tu tiki saukts par "grēcinieku jau no mātes miesām.

9 Tomēr Sava "Vārda dēļ Es atlikšu Savas dusmas, un Sava goda dēļ Es savaldīšos pret tevi, lai Es tevi neiznīcinātu.

10 Jo, raugi, Es esmu šķīstījis tevi, Es esmu izraudzījis tevi "ciešanu krāsnī.

11 Manis paša dēļ, jā, Manis paša dēļ Es to darīšu, jo Es nepieļaušu, ka Mans "Vārds top zaimots, un Es ^bneatdošu Savu godu citam!

12 Uzklausi Mani, ak Jēkab un Israēl, Manis izredzētais, jo Es esmu Viņš; Es esmu "pirmais, un Es esmu arī pēdējais.

13 Mana roka ir arī "likusi zemei pamatus, un Mana labā roka ir izplētusi debesis. Es tās saucu, un tās sastājas kopā.

14 Visi jūs, sapulcējieties un uzklausiet! Kurš no viņiem ir tiem paziņojis tās lietas? Tas Kungs ir mīlējis viņu; jā, un Viņš

"piepildīs Savu vārdu, ko Viņš ir pasludinājis tiem; un Viņš izpildīs Savu prātu pret ^bBābeli, un Viņa roka kritīs pār kaldejiem.

15 Arī, saka Tas Kungs: Es, Tas Kungs, jā, Es esmu runājis; jā, Es esmu aicinājis viņu paziņot, Es esmu viņu atvedis, un viņa ceļš tam labi izdosies.

16 Nāciet jūs klāt pie manis; es neesmu runājis "slepenībā; no sākuma, no brīža, kad tas tika paziņots, es esmu runājis; un Dievs Tas Kungs un Viņa Gars ir sūtījuši mani.

17 Un tā saka Tas Kungs, tavs "Pestītājs, Israēla Svētais: Es esmu sūtījis viņu, Tas Kungs, tavs Dievs, kurš mācu tev to, kas tev par svētību, kurš ^bvedu tevi pa ceļu, pa kuru tev jāiet, Es to esmu darījis!

18 Ak, kaut tu ievērotu Manus "baušļus—tad tavs miers būtu kā upe un tava taisnība kā jūras viļņi!

19 Tavi "pēcnācēji arī būtu kā jūras smiltis; un tavi miesas augļi kā smilšu graudi; viņu vārdi netiktu ne izdzēsti, ne iznīcināti Manā priekšā.

20 "Izejiet ārā un prom no Bābeles, bēdziet no kaldejiem, ar dziedošu balsi paziņojiet to un dariet zināmu, izpaužiet līdz zemes galam un sakiet: Tas Kungs ir izglābis Savu ^bkalpu Jēkabu!

8a Psm. 58:4.
9a 1. Sam. 12:22;
Psm. 23:3;
1. Jāņa 2:12.
10a SRC Līkstas.
11a Jer. 44:26.
^b Jes. 42:8;
Moz. 4:1–4.
12a Jāņa atkl. 1:17; 22:13.

src Alfa un Omega;
Pirmdzimtais.
13a Psm. 102:26.
src Radīt, Radišana.
14a 1. Kēn. 8:56;
M&D 64:31; 76:3.
^b src Bābele.
16a Jes. 45:19.
17a src Pestītājs.

^b src Atklāsme;
Iedvesma, Iedvesmot.
18a Sal. Māc. 8:5.
19a 1. Moz. 22:15–19;
Hoz. 2:1.
20a Jer. 51:6;
M&D 133:5–14.
^b Jes. 44:1–2, 21.

21 Un viņiem "neslāpa; Viņš vadīja tos pa tuksnešiem; Viņš lika ūdenim tecēt no ^bklints priekš viņiem; Viņš arī pāršķēla klinti un ūdens tecēja.

22 Un kaut arī Viņš ir visu to darījis, un arī lielākas lietas, nav "miera ļaunajiem, saka Tas Kungs.

21. NODAĻA

Mesija būs gaisma citticībniekiem un atbrīvos cietumniekus. Israēls tiks sapulcināts ar spēku pēdējās dienās. Ķēniņi būs viņu auklējošie tēvi. Salīdziniet ar Jesajas 49. nodaļu. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN vēl: Klausieties, ak jūs, Israēla nams, visi jūs, kas esat nolauzti un izdzīti dēļ manas tautas ganu ļaundarībām; jā, visi jūs, kas esat nolauzti, kas esat izklīdināti, kas esat no manas tautas, ak, Israēla nams. Uz klausiet mani, ak, "salas, un klausieties jūs, ^btālās tautas; Tas Kungs ir aicinājis mani jau no mātes klēpja; no manas mātes miesām Viņš ir pieminējis manu vārdu.

2 Un manu muti Viņš ir darijis kā asu zobenu; Savas rokas ēnā Viņš ir paslēpis mani, un darijis mani par spodru bultu; Savā bultu makstī Viņš ir paslēpis mani.

3 Un sacīja man: Tu esi Mans

"kalps, ak, Israēl, kurā Es tikšu cildināts.

4 Tad es sacīju: Es esmu pūlējies veltīgi, es esmu izšķiedis savus spēkus lieki un veltīgi; noteikti mana tiesa ir pie Tā Kunga un mans darbs pie mana Dieva.

5 Un tagad saka Tas Kungs, kas "izveidoja mani no mātes klēpja, ka es būtu Viņa kalps, lai atkal atvestu Jēkabu pie Viņa, kaut arī Israēls nav sapulcināts, tomēr es tikšu pagodināts Viņa acīs un mans Dievs būs mans spēks.

6 Un Viņš saka: Tā ir viegla lieta, ka tev ir jābūt par Manu kalpu, lai uzceltu Jēkaba "ciltis un atjaunotu Israēla paglābtos. Es tevi došu arī par ^bgaismu "citām tautām, lai tu būtu Manas pestīšanas nesējs līdz pat zemes galiem.

7 Tā saka Tas Kungs, Israēla Pestītājs, viņa Svētais, tam, kuru cilvēks nicināja, pret kuru tautas sajūta riebumu, valdnieku kalpam: Ķēniņi redzēs un piecelsies, un arī vadoņi pielūgs tevi Tā Kunga dēļ, kas ir uzticīgs.

8 Tā saka Tas Kungs: Labvēlīgā laikā Es esmu uz klausījis tevi, ak, jūras salas, un pestīšanas dienā Es esmu tev palīdzējis; un Es tevi saglabāšu, un došu tev "Savu kalpu par derību tautai, lai atjaunotu zemi, lai mantotu izpostītos mantojumus.

9 Lai tu varētu sacīt "cietum-

21a Jes. 41:17–20.

b 2. Moz. 17:6;

4. Moz. 20:11;

1. Nef. 17:29;

2. Nef. 25:20.

22a SRC Miers.

21 1a 1. Nef. 22:4;

2. Nef. 10:20–22.

b M&D 1:1.

3a 3. Moz. 25:55;

Jes. 41:8;

M&D 93:45–46.

5a Jes. 44:24.

6a SRC Israēls—

Divpadsmit

Israēla ciltis.

b M&D 103:8–10;

Ābr. 2:10–11.

c 3. Nef. 21:11.

8a 2. Nef. 3:6–15;

3. Nef. 21:8–11;

Morm. 8:16, 25.

9a SRC Glābšana mirušajiem.

niekiem: Nāciet laukā! Tiem, kas sēd ^btumsā: Parādieties! Viņi ēdīs jau pa ceļam, un viņu ^cganības būs visās augstienēs.

10 Viņi nebūs ne izsalkuši, ne izslāpuši, tos nemočīs ne karstums, ne saule, jo Viņš, kas ir žēlīgs pret tiem, vadīs viņus, tieši pie ūdens avotiem Viņš vadīs tos.

11 Un Es padarīšu visus Savus kalnus par ceļu, un Mani ^alielceļi būs līdzeni.

12 Un tad, ak Israēla nams, raugi, ^ašie nāks no tālienes; un lūk, šie no ziemeļiem un no rietumiem; un šie no Sinimas zemes.

13 ^aGavilējiet, ak, debesis, un priecājies, ak, zeme; jo tiks nostiprinātas to pēdas, kuri ir austrumos; izplūstiet gavilēs, ak kalni; jo viņi vairs netiks satriekti, jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu un būs žēlīgs pret Saviem apbēdinātajiem.

14 Bet redzi, Ciāna ir sacījusi: Tas Kungs ir atstājis mani un mans Kungs ir aizmirsis mani!—Bet Viņš parādīs, ka tas tā nav.

15 Jo vai var ^asieviete aizmirst savu zīdaini, ka viņa neapžēlotos par sava klēpja dēlu? Jā, viņa var ^baizmirst, tomēr Es neaizmirsīšu tevi, ak, Israēla nams.

16 Redzi, Es esmu iezīmējis tevi uz Savu roku ^adelnām; tavi mūri vienmēr ir Manā priekšā.

17 Tavi bērni steigsies pretim

taviem postītājiem; un tie, kas tevi ^aizpostīja, aizies prom no tevis.

18 Pacel savas acis un raugi! Šie visi ir ^asapulcējušies, un viņi nāks pie tevis. Un kā Es dzīvoju, saka Tas Kungs, tu droši ietērsies ar viņiem kā ar rotu, un apiesi viņus patiesi kā ligava.

19 Jo tavas postažas un tavas pamestās vietas, un tava izpostītā zeme tagad būs par šauru taviem iedzīvotājiem, un tie, kas tevi aprija, būs tālu projām.

20 Bērni, kas tev būs pēc tam, kad tu esi zaudējusi pirmos, atkal tavās ausīs sacīs: Šī vieta ir par ^ašauru priekš manis, dod man vietu, lai es varu dzīvot!

21 Tad ^atu sacīsi savā sirdī: Kas man šos ir dzemdējis, redzot, ka es biju pazaudējusi savus bērnus, un esmu ^bpamesta, gūstekne, un klejoju turp un šurp? Kas šos ir uzaudzinājis? Redzi, es biju pamesta viena; šie, kur viņi ir bijuši?

22 Tā saka Dievs Tas Kungs: Redzi, Es pacelšu Savu roku pār ^acitticībniekiem un uzvilksu Savu ^bkarogu pār tautām; un viņi atnesīs tavus dēlus savās ^crokās, un tavas meitas tiks atnestas uz viņu pleciem.

23 Un ^aķēniņi būs tavi ^bauklējošie tēvi, un viņu ķēniņienes tavas auklējošās mātes; tavā priekšā tie metīsies uz sava vaiņa pie zemes un laizīs tavu kāju

9b 2. Nef. 3:5.

c Ec. 34:14.

11a Jes. 62:10;

M&D 133:23–32.

12a Jes. 43:5–6.

13a Jes. 44:23.

15a SRC Sieviete, Sievietes.

b Jes. 41:17; Al. 46:8;

M&D 61:36.

16a Cak. 13:6.

17a 3. Nef. 21:12–20.

18a Mih. 4:11–13.

20a VAI cieša, jeb maza.

21a TAS IR Ciāna.

b Jes. 54:1; Gal. 4:27.

22a Jes. 66:18–20.

b Jes. 11:12; 18:3.

c 1. Nef. 22:8;

2. Nef. 10:8–9.

23a Jes. 60:16.

b 1. Nef. 22:6.

pīšļus; un tu zināsi, ka Es esmu Tas Kungs; jo netiks apkaunoti tie, kas ‘gaida Mani.

24 Jo vai tiks atņemts laupījums stiprajam, vai tā ‘gūstekņi atbrīvoti?

25 Bet tā saka Tas Kungs, pat varenā gūstekņi tiks atņemti un varmākas laupījums tiks atbrīvots; jo Es cīnīšos ar to, kas cīnījās ar tevi, un Es izglābšu tavus bērņus.

26 Un Es ‘barošu tos, kas apspieda tevi, ar viņu pašu miesu; un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm kā ar saldu vīnu; un visa radība ‘zinās, ka Es, Tas Kungs, esmu tavs Glābējs un tavs Pestītājs, Jēkaba ‘Varenais.

22. NODAĻA

Israēls tiks izkaisīts pa visu zemes virsu. Cītticībnieki zīdīs un baros Israēlu ar evaņģēliju pēdējās dienās. Israēls tiks sapulcināts un izglābts, un ļaunie sadegs kā rugāji. Velna valstība tiks iznīcināta, un Sātans tiks sasaistīts. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad es, Nefijs, biju izlasījis šīs lietas, kas bija iegravētas uz ‘plāksnēm no misiņa, mani brālī atnāca pie manis un sacīja man: Ko nozīmē šīs lietas, kuras tu lasīji? Redzi, vai tās ir jāsaprot kā lietas, kuras ir

garīgas, kas notiks saskaņā ar garu un nevis miesu?

2 Un es, Nefijs, sacīju uz tiem: Lūk, tās tika ‘pasludinātas pravietim caur ^bGara balsi, jo ar Garu ‘praviešiem tiek darītas zināmas visas lietas, kas nāks pār cilvēku bērņiem saskaņā ar miesu.

3 Tāpēc lietas, par kurām es esmu lasījis, ir lietas, kuras attiecas gan uz ^alaicīgo, gan uz garīgo; jo šķiet, ka Israēla nams agrāk vai vēlāk tiks ^bizkaisīts pa visu zemes virsu un arī starp visām tautām.

4 Un redzi, ir daudzi, par kuriem vairs nezina tie, kas ir Jeruzālemē. Jā, lielākā daļa no visām Israēla ‘ciltīm ir tikušas ^aaizvestas projām; un viņi ir izkaisīti šurp un turp pa jūras ‘salām; un kur tie ir, nevienš no mums nezina, izņemot, ka mēs zinām, ka viņi ir tikuši aizvesti projām.

5 Un, tā kā viņi ir tikuši aizvesti projām, šīs lietas ir tikušas pravietotas attiecībā par viņiem un arī attiecībā par visiem tiem, kas turpmāk tiks izkaisīti un tiks sajaukti Israēla Svētā dēļ; jo pret Viņu tie nocietinās savas sirdis; tāpēc viņi tiks izkaisīti starp visām tautām un tiks ‘ie-nīsti no visiem cilvēkiem.

6 Tomēr vēlāk viņi tiks ^azīdīti no ^bcītticībniekiem, un Tas

23c 2. Nef. 6:13;
M&D 98:2;
133:10–11, 45.

24a 1. Nef. 21:25.

26a 1. Nef. 22:13–14.

b Mos. 11:22.

c SRC Jehova.

22 1a 1. Nef. 19:22;

2. Nef. 4:2.

2a 2. Pēt. v. 1:19–21.

b SRC Svētais Gars.

c SRC Pravietojums,

Pravietot.

3a M&D 29:31–34.

b 1. Nef. 10:12–14;

2. Nef. 25:14–16.

src Israēls—Israēla

izkaisīšana.

4a SRC Israēls—

Israēla desmit

pazudušās ciltis.

b 2. Nef. 10:22.

c 1. Nef. 21:1;

2. Nef. 10:8, 20.

5a 1. Nef. 19:14.

6a 1. Nef. 21:23.

b SRC Cītticībnieki.

Kungs pacels Savu roku pār cīcībniekiem un uzvilks tos kā karogu, un viņu ^cbērni tiks nēsāti to rokās un viņu meitas tiks nestas uz to pleciem, lūk, šīs lietas, par kurām ir runāts, ir laicīgas, jo tās ir Tā Kunga derības ar mūsu tēviem; un tas attiecas uz mums nākamajās dienās, un arī uz mūsu brāļiem, kas ir no Israēla nama.

7 Un tas nozīmē, ka nāk laiks, kad galu galā viss Israēla nams tiks izklīdināts un sajaukts, un ka Dievs Tas Kungs radīs varenu tautu starp ^acīcībniekiem, jā, pat pa visu šīs zemes virsu, un mūsu pēcnācēji tiks viņu ^bizklīdināti.

8 Un, kad mūsu pēcnācēji būs izklīdināti, Dievs Tas Kungs uzsāks veikt ^abrīnišķu darbu starp ^bcīcībniekiem, kas būs ^cvērtīgs mūsu pēcnācējiem; tāpēc tas tiek pielīdzināts viņu zīdīšanai no cīcībniekiem un viņu nešanai to rokās un uz to pleciem.

9 Un tas arī būs ^avērtīgs cīcībniekiem; un ne tikai cīcībniekiem, bet ^bvisam ^cIsraēla namam, lai darītu zināmas Tēva, kurš ir Debesīs, ^dderības ar Ābrahāmu, sakot: Un tavos ^epēcnācējos būs ^fsvētītas visas zemes ciltis.

10 Un es gribētu, mani brāļi, lai jūs zinātu, ka visas zemes ciltis nevar tikt svētītas, kamēr Viņš ^aneatsegs Savu roku visu tautu acu priekšā.

11 Tāpēc Dievs Tas Kungs uzsāks atsegt Savu roku visu tautu acu priekšā, izpildot Savas derības un nesot Savu evaņģēliju tiem, kas ir no Israēla nama.

12 Tāpēc Viņš izvedīs viņus atkal laukā no gūsta un tie tiks ^asapulcināti kopā savās mantojuma zemēs; un viņi tiks izvesti laukā no krēslas un ^btumsas; un viņi zinās, ka ^cTas Kungs ir viņu ^dGlābējs un viņu Pestītājs—Israēla ^eVarena.

13 Un asinis no tās lielās un ^anegantās baznīcas, kura ir visas zemes netikle, tiks pagriezta uz viņu pašu galvām; jo viņi ^bkaros savā starpā, un zobens viņu ^cpašu rokās kritīs uz viņu pašu galvām, un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm.

14 Un katra ^atauta, kura karos pret tevi, ak Israēla nams, tiks pavērsta viena pret otru un viņi ^biekritīs bedrē, ko tie izraka Tā Kunga ļauzu ievilināšanai. Un visi, kuri ^ccinīsies pret Ciānu, tiks iznīcināti, un tā lielā netikle, kas ir sagrozījusi Tā Kunga taisnos ceļus, jā, tā lielā

6c 1. Nef. 15:13.

7a 3. Nef. 20:27.

b 1. Nef. 13:12–14;

2. Nef. 1:11.

8a Jes. 29:14; 1. Nef. 14:7;

2. Nef. 27:26.

src Evaņģēlija

aṭjaunošana.

b 2. Nef. 10:10–11;

3. Nef. 16:4–7;

Morm. 5:19.

c 1. Nef. 15:13–18;

3. Nef. 5:21–26; 21:7.

9a 1. Nef. 14:1–5.

b 2. Nef. 30:1–7.

c 2. Nef. 29:13–14.

d 5. Moz. 4:31.

e src Ābrahāma derība.

f 1. Moz. 12:2–3;

3. Nef. 20:27;

Ābr. 2:9–11.

10a Jes. 52:10.

12a src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

b src Tumsība, garīgā.

c 2. Nef. 6:10–11.

d src Glābējs.

e src Jehova.

13a src Velns—

Velna baznīca.

b 1. Nef. 14:3, 15–17.

c 1. Nef. 21:26.

14a Lūk. 21:10.

b Jes. 60:12; 1. Nef. 14:3;

M&D 109:25.

c 2. Nef. 10:13; 27:3.

un negantā baznīca nogāzīsies
“pīšļos, un liela būs tās krišana.

15 Jo redzi, saka pravietis, ātri pienāks laiks, kad Sātanam vairs nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm, jo drīz pienāks tā diena, kad visi augstprātīgie un tie, kas dara ļaundarības, būs kā “rugāji; un tā diena nāks, kad viņiem būs ^bjāsadeg.

16 Jo drīz nāks laiks, kad Dieva “dusmu pilnība tiks izlieta pār visiem cilvēku bērniem, jo Viņš nepieļaus, ka ļaunie iznīcinātu taisnīgos.

17 Tāpēc Viņš “pasargās ^btaisnīgos ar Savu spēku, pat ja būs tā, ka vajadzēs nākt Viņa dusmu pilnībai, un taisnīgie tiks pasargāti līdz pat viņu naidnieku iznīcināšanai ar uguni. Tāpēc taisnīgajiem nevajag būties, jo, kā saka pravietis, viņi tiks izglābti, pat ja tas būs tā kā ar uguni.

18 Lūk, mani brāļi, es saku jums, ka šīm lietām drīz vien jānāk; jā, patiesi, asinīm un ugunij, un dūmu miglai ir jānāk; un tam ir jābūt uz zemes virsas, un tas nāk pie cilvēkiem miesā, ja būs tā, ka viņi nocietinās savas sirdis pret Israēla Svēto.

19 Jo redzi, taisnīgie neies bojā; jo noteikti jānāk laikam, kad visi tie, kas cīnās pret Ciānu, tiks izdeldēti.

20 Un Tas Kungs noteikti sa-

gatavos ceļu saviem ļaudīm, izpildot Mozus vārdus, ko viņš runāja, sacīdams: “Pravieti Tas Kungs, jūsu Dievs, cels no jūsu vidus, tāpat kā mani; viņu jūs uzklausīsiet visās lietās, ko viņš jums pasacīs. Un notiks tā, ka visi tie, kas neuzklausīs pravieti, tiks ^bizdeldēti no tautas vidus.

21 Un tagad es, Nefijs, paziņoju jums, ka šis “pravietis, par kuru Mozus runāja, ir Israēla Svētais, tāpēc Viņš spriedīs ^btiesu taisnībā.

22 Un taisnīgajiem nevajag būties, jo viņi ir tie, kas netiks satriekti. Bet tā ir velna valstība, kas tiks uzcelta cilvēku bērnu vidū, kas ir radīta starp tiem, kuri ir miesā.

23 Jo ātri pienāks laiks, ka visām “baznīcām, kas ir uzceltas, lai gūtu peļņu, un visas tās, kas ir uzceltas, lai iegūtu varu pār miesu, un tās, kas ir uzceltas, lai kļūtu ^bslavenas pasaules acīs, un tās, kas meklē miesas kārības un pasaulīgas lietas, un dara visāda veida nekrietnības; jā, isāk sakot, visi tie, kuri pieder velna valstībai, ir tie, kuriem vajag būties un trīcēt, un ^cdrebēt, viņi ir tie, kuriem būs jātieks nogāztiem pīšļos; viņi ir tie, kuriem būs ^djāsadeg kā rugājiem; un tas ir saskaņā ar pravieša vārdiem.

24 Un laiks pienāks ātri, kad

14d Jes. 25:12.

15a Jes. 5:23–24;

Nah. 1:10;

Mal. 3:19;

2. Nef. 15:24; 26:4–6;

M&D 64:23–24;

133:64.

b Psm. 21:10;

3. Nef. 25:1;

M&D 29:9.

src Zeme—Zemes

attīrīšana.

16a 1. Nef. 14:17.

17a 2. Nef. 30:10;

Moz. 7:61.

b 1. Nef. 17:33–40.

20a Jāņa 4:19; 7:40.

b M&D 133:63.

21a 5. Moz. 18:15, 18;

Ap. d. 3:20–23;

1. Nef. 10:4;

3. Nef. 20:23.

b Psm. 98:9;

Moz. 6:57.

23a 1. Nef. 14:10;

2. Nef. 26:20.

src Viltus priesterība.

b Lūk. 6:26; Al. 1:3.

c 2. Nef. 28:19.

d 2. Nef. 26:6.

taisnīgajiem būs jātiek ievestiem kā “teļiem kūti, un Israēla Svētajam vajadzēs valdīt varā un varenībā, un spēkā, un lielā godībā.

25 Un Viņš “sapulcinās Savus bērņus no četrām zemes pusēm, un Viņš pārskaitīs Savas avis, un tās Viņu pazīs; un būs viens ganāms pulks un viens ^bgans; un Viņš baros Savas avis, un Viņā tās atradīs ^cganības.

26 Un Viņa ļaužu taisnības dēļ “Sātanam nav varas; tāpēc tas nevar tikt atbrīvots ^bilgus gadus; jo tam nav varas pār ļaužu sirdīm, jo viņi dzīvo taisnībā, un Israēla Svētais ^cvalda.

27 Un tagad, redzi, es, Nefijs, saku jums, ka visām šīm lietām ir jānotiek saskaņā ar miesu.

28 Bet, redzi, visas tautas, ciltis, valodas un tautības dzīvos droši Israēla Svētajā, ja būs tā, ka viņi “nožēlos grēkus.

29 Un tagad es, Nefijs, nobeidzu, jo es neuzdrīkstos runāt tālāk par šīm lietām.

30 Tāpēc, mani brāļi, es gribētu, lai jūs ņemtu vērā, ka tās lietas, kas ir rakstītas uz “plāksnēm no misiņa, ir patiesas; un tās liecina, ka cilvēkam ir jābūt paklausīgam Dieva baušļiem.

31 Tāpēc jums nevajag domāt, ka es un mans tēvs esam vienīgi, kas par tām ir liecinājuši un arī tās mācījuši. Tāpēc, ja jūs būsiet paklausīgi “baušļiem un pastāvēsit līdz galam, jūs tiksiet izglābti pēdējā dienā. Un tas tā ir. Amen.

OTRĀ NEFIJA GRĀMATA

Apraksts par Lehija nāvi. Nefija brāļi sacēlas pret viņu. Tas Kungs brīdina Nefiju, ka viņam jādodas prom mežonīgā apvidū. Viņa ceļojumi mežonīgā apvidū, un tā tālāk.

1. NODAĻA

Lehija pravietoējumi par brīvības zemi. Viņa pēcnācēji tiks izklidināti un sakauti, ja viņi atraidīs Israēla Svēto. Viņš skubina savus dēlus apjot taisnības bruņas. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad es, Nefijs, biju beidzis savu brāļu pamācīšanu, mūsu “tēvs Lehijs arī sacīja viņiem daudzas lietas un uzskaitīja tiem, kādas lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņiem, izvedot tos laukā no Jeruzālemes zemes.

24a Am. 6:4; Mal. 3:20;
3. Nef. 25:2.

25a SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.

b SRC Labais Gans.

c Psm. 23.

26a Jāņa atkl. 20:2;
Al. 48:17;

M&D 43:31; 45:55;
88:110; 101:28.

src Velns.

b Jēk. 5:76.

c SRC Tūkstošgade.

28a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana;
Piedot.

30a 2. Nef. 4:2.

31a Mat. 19:17.

SRC Dieva pavēles,
baušļi.

[2. NEFIJA]

1 1a SRC Patriarhs,
Patriarhāls.

2 Un viņš runāja uz tiem arī par viņu "sacelšanos uz ūdeņiem un Dieva žēlastību, pasargājot viņu dzīvības, ka tie netika aprīti jūrā.

3 Un viņš arī runāja uz viņiem par apsolīto zemi, ko tie bija ieguvuši—cik žēlīgs Tas Kungs bija bijis, brīdinot mūs, ka mums ir jābēg prom no Jeruzālemes zemes.

4 Jo, redzi, viņš sacīja: Es esmu redzējis "vīziju, kurā es zinu, ka ^bJeruzāleme ir izpostīta; un, ja mēs būtu palikuši Jeruzālemē, mēs arī būtu "gājuši bojā.

5 Bet, viņš sacīja, neskatoties uz mūsu ciešanām, mēs esam ieguvuši "apsolīto zemi, zemi, kura ir ^bizraudzīta pār visām citām zemēm; zemi, par kuru Tas Kungs ir noslēdzis derību ar mani, ka tā būs manu pēcnācēju mantojuma zeme. Jā, Tas Kungs ir "apsolījis šo zemi man un maniem bērniem uz mūžiem, un arī visiem tiem, kas ar Tā Kunga roku tiks izvesti no citām zemēm.

6 Tāpēc es, Lehijs, pravietoju saskaņā ar Gara ietekmi, kas ir manī, ka šinī zemē nenāks "neviens, ja tikai viņi netiks atvesti ar Tā Kunga roku.

7 Tāpēc šī "zeme ir iesvētīta tam, kuru Viņš atvedīs. Un, ja tas būs tā, ka tie kalpos Viņam saskaņā ar pavēlēm, ko Viņš ir devis, tā būs viņiem ^bbrīvības zeme; tāpēc tie nekad nenonāks

gūstā, bet, ja nonāks, tad tas būs viņu nekrietnības dēļ; jo, ja nekrietnība ies vairumā, "nolādēta būs zeme viņu dēļ, bet taisnīgajiem tā tiks svētīta uz mūžiem.

8 Un lūk, tā ir gudrība, ka šī zeme pagaidām netiks zināma citām tautām, jo redzi, daudzas tautas pārpildītu šo zemi, ka šeit vairs nebūtu vietas mantojumam.

9 Un tagad es, Lehijs, esmu saņēmis solījumu, ka "tā, kā viņi, ko Dievs Tas Kungs izvedīs no Jeruzālemes zemes, turēs Viņa baušļus, tā tiem ^bveiksies šīs zemes virsū un viņi tiks pasargāti no visām citām tautām, lai šī zeme piederētu viņiem pašiem. Un, ja būs tā, ka tie "turēs Viņa baušļus, tie tiks svētīti šīs zemes virsū un šeit nebūs neviena, kas tiem uzmāktos, ne arī atņemt viņu mantojuma zemi; un viņi dzīvos drošībā mūžīgi.

10 Bet redzi, kad pienāks laiks, kad tie kritīs neticībā pēc tam, kad viņi saņēmuši tik lielas svētības no Tā Kunga rokas—būdami ar zināšanām par zemes un visu cilvēku radīšanu, zinot Tā Kunga lielos un brīnumainos darbus no pasaules radīšanas; būdami ar spēku, kas viņiem ir dots darīt visas lietas caur ticību; būdami ar visiem baušļiem no paša iesākuma, un būdami atvesti ar Viņa bezgalīgo labestību

2a 1. Nef. 18:9–20.

4a SRC Vīzija.

b 2. Ķēn. 24:14–15;

Jer. 44:2;

1. Nef. 1:4;

Hel. 8:20.

c Al. 9:22.

5a SRC Apsolītā zeme.

b Et. 2:9–10.

c SRC Derība.

6a 2. Nef. 10:22.

7a Mos. 29:32;

Al. 46:10, 20.

b 2. Nef. 10:11.

src Brīvs, Brīvība.

c Al. 45:10–14, 16;

Morm. 1:17;

Et. 2:8–12.

9a 2. Nef. 4:4;

Al. 9:13.

b 5. Moz. 29:9.

c SRC Paklausība,
Paklausīgs, Paklausīt.

šajā vērtīgajā apsolītajā zemē— redzi, es saku, ja pienāks diena, kad viņi atraidīs Israēla Svēto, patieso ^aMesiju, savu Pestītāju un savu Dievu, lūk, Viņa, kurš ir taisnīgs, sods būs pār tiem.

11 Jā, Viņš atvedīs pie tiem ^acitas tautas, un Viņš dos tām varu pār tiem, un Viņš atņems tiem viņu īpašumu zemes, un Viņš liks tiem tapt ^bizkaisītiem un satriektiem.

12 Jā, no vienas paaudzes otrā šeit būs ^aasinsizliešana un lielas sodības to starpā; tāpēc, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, jā, es gribētu, lai jūs uzklausītu manus vārdus.

13 Ak, lai jūs varētu pamosities; pamosities no dziļa miega, jā, tieši no ^aelles miega un no kratītās drausmīgās ^bvažas, ar kurām jūs esat saistīti, važas, kuras sasaista cilvēku bērņus tā, ka viņi tiek novesti lejā gūstā mūžīgajā ciešanā un bēdā ^cbez-dibenī.

14 Pamosieties! Un uzcelieties no pīšļiem un uzklausiet trīcoša ^atēva vārdus, kura miesas jums drīz vien vajadzēs guldīt aukstā un klusā ^bkapā, no kurienes neviens ceļinieks nevar atgriezties; vēl dažas dienas, un es eju šīs zemes pēdējo ^cceļu.

15 Bet lūk, Tas Kungs ir ^aatpes-tijis manu dvēseli no elles; es esmu redzējis Viņa godību, un es esmu ieskauts mūžīgi Viņa ^bmīlestības ^crokās.

16 Un es vēlos, lai jūs vienmēr atcerētos ievērot Tā Kunga ^alikumus un tiesas; lūk, tā no paša sākuma ir bijusi manas dvēseles dedzīga vēlēšanās.

17 Mana sirds laiku pa laikam ir bijusi nospiesta ar bēdām, jo es baidījos, ka jūsu cietsirdības dēļ Tas Kungs, jūsu Dievs, nāks savā ^adusmu pilnībā pār jums, ka jūs tiksīt ^bizdzīti un iznīcināti uz visiem laikiem.

18 Vai, ka lāsts nāks pār jums uz ^adaudzām paaudzēm, un jūs tiksīt piemeklēti ar zobenu un ar badu, un tiksīt ienīsti un vadīti saskaņā ar ^bvelna prātu un gūstu.

19 Ak, mani dēli, kaut šīs lietas nenāktu pār jums, bet kaut jūs būtu Tā Kunga izraudzīti un ^aie-mīloti ļaudis! Bet redzi, notiks Viņa prāts; jo Viņa ^bceļi ir mūžī-ga taisnība.

20 Un Viņš ir sacījis: ^a“Kā jūs turēsīt Manas ^bpavēles, tā jums ^cveiksies šinī zemē, bet, kā jūs neturēsīt Manas pavēles, tā jūs tiksīt padzīti no Mana vaiga.

21 Un tagad, kaut mana

10a SRC Mesija.

11a 1. Nef. 13:12–20;

Morm. 5:19–20.

b 1. Nef. 22:7.

12a Morm. 1:11–19; 4:11.

13a SRC Elle.

b Al. 12:9–11.

c 1. Nef. 15:28–30;

Hel. 3:29–30.

14a SRC Vecāki.

b SRC Nāve, fiziskā.

c Joz. 23:14.

15a Al. 36:28.

src Izpirkt, Grēku

Izpirkšana.

b Rom. 8:39.

src Mīlestība.

c Jēk. 6:5;

Al. 5:33;

3. Nef. 9:14.

16a 5. Moz. 4:5–8;

2. Nef. 5:10–11.

17a 2. Nef. 5:21–24;

Al. 3:6–19.

b Mos. 12:8.

18a 1. Nef. 12:20–23.

b SRC Velns.

19a SRC Izraudzīts,

Izredzēts.

b Hoz. 14:10.

20a Jar. 1:9; Mos. 1:6–7;

Al. 9:13–14.

b 3. Moz. 26:3–14;

Joēla 2:23–26.

c Psm. 67:7;

Mos. 2:21–25.

dvēsele varētu priecāties jūsos, un kaut mana sirds varētu pamest šo pasauli ar līksmi jūsu dēļ, kaut es nebūtu novests kapā ar skumjām un bēdām, uzcelieties no pīšļiem, mani dēli, un esiet “vīri un esiet apņēmīgi” vienā prātā un vienā sirdī vienoti visās lietās, lai jūs nenonāktu gūstā.

22 Lai jūs netiktu nolādēti ar smagu lāstu, un arī lai jūs neizsauktu “taisnā Dieva nepatiku pret jums un bojāeju, jā, gan dvēseles, gan ķermeņa mūžīgu bojāeju.

23 Pamoieties, mani dēli, apjoziet taisnības “bruņas. Nokratiet važas, ar kurām jūs esat saistīti, un nāciet laukā no tumsības, un uzcelieties no pīšļiem.

24 Nesacelieties vairāk pret jūsu brāli, kura redzētās vīzijas ir bijušas brīnišķas, un kurš ir turējis baušļus kopš tā laika, kad mēs pametām Jeruzālemi; un kurš ir bijis darbarīks Dieva rokās, atvedot mūs apsolītajā zemē; jo, ja nebūtu bijis viņa, mums vajadzētu iet bojā no “bada tuksnesī; tomēr jūs esat centušies” atņemt viņa dzīvību; jā, un viņš ir izcietis daudz bēdu jūsu dēļ.

25 Un es ārkārtīgi baidos un trīcu jūsu dēļ, lai viņam atkal nenāktos ciest; jo redzi, jūs esat apsūdzējuši viņu, ka viņš cenšas iegūt spēku un “varu pār jums; bet es zinu, ka viņš nav

centies iegūt ne spēku, ne varu pār jums, bet viņš centies pēc Dieva godības un jūsu pašu mūžīgās labklājības.

26 Un jūs esat kurnējuši tādēļ, ka viņš ir bijis tiešs pret jums. Jūs sakāt, ka viņš ir izmantojis “bardzību; jūs sakāt, ka viņš ir bijis dusmīgs uz jums; bet redzi, viņa bardzība bija Dieva vārda spēka bardzība, kurš bija viņā; un tas, ko jūs saucat par dusmām, bija patiesība, saskaņā ar to, kas ir Dievā, ko viņš nevarēja apvaldīt, drosmīgi pasludinot jums par jūsu nekrietnībām.

27 Un ir vajadzīgs, lai Dieva “spēks būtu ar viņu, pat tiktāl, lai viņš jums varētu pavēlēt un jums vajadzētu pakļauties. Bet redzi, tas nebija viņš, bet tas bija Tā Kunga” Gars, kas bija viņā, kas “atvēra viņa muti runāšanai, lai viņš nevarētu to aizdarīt.

28 Un tagad, mani dēli, Laman un arī Lemuēl, un Sam, un arī mani dēli, kuri esat Ismaēla dēli, redzi, ja jūs paklausīsit Nefija balsij, jūs neiesit bojā. Un, ja jūs paklausīsit viņu, es atstāju jums “svētību, jā, tieši savu pirmo svētību.

29 Bet, ja jūs neklausīsit viņu, es atņemšu savu “pirmo svētību, jā, patiesi savu svētību, un tā paliks viņam.

30 Un tagad, Zoram, es runāju uz tevi: Redzi, tu esi Lābana “kalps; tomēr tu esi izvests no Jeruzālemes zemes, un es zinu,

21a 1. Sam. 4:9;

1. Kēn. 2:2.

b Moz. 7:18.

22a M&D 3:4.

23a Ef. 6:11–17.

24a 1. Nef. 16:32.

b 1. Nef. 16:37.

25a 1. Moz. 37:9–11.

26a Sal. Pam. 15:10;

1. Nef. 16:2;

Mor. 9:4;

M&D 121:41–43.

27a 1. Nef. 17:48.

b M&D 121:43.

c M&D 33:8.

28a src Pirmdzimība.

29a Ābr. 1:3.

30a 1. Nef. 4:20, 35.

ka tu esi mana dēla Nefija paties draugs mūžīgi.

31 Tāpēc, ka tu esi bijis uzticīgs, tavi pēcnācēji tiks svētīti "kopā ar viņa pēcnācējiem, ka viņi ilgi dzīvos labklājībā uz šīs zemes virsas; un nekas, ja nu vienīgi nekrietnība viņu starpā, netraucēs vai neizjauks viņu labklājību uz šīs zemes virsas mūžīgi.

32 Tāpēc, ja jūs turēsiet Tā Kunga pavēles, Tas Kungs ir iesvētījis šo zemi tavu pēcnācēju un mana dēla pēcnācēju drošībai.

2. NODAĻA

Pestīšana nāk caur Svēto Mesiju. Izvēles (rīcības) brīvība ir nepieciešama mūsu pastāvīšanai un attīstībai. Ādams krita, lai cilvēce pastāvētu. Cilvēki var brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgu dzīvi. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN tagad, Jēkab, es runāju uz tevi: Tu esi mans "pirmdzimtais manās bēdu dienās tuksnesī. Un redzi, savā bērnībā tu esi izjutis ciešanas un daudz bēdu savu brāļu rupjības dēļ.

2 Tomēr, Jēkab, mans pirmdzimtais tuksnesī, tu zini Dieva diženumu; un Viņš iesvētīs tavas bēdas tev par labumu.

3 Tāpēc tava dvēsele tiks svētīta un tu dzīvos drošībā ar savu

brāli Nefiju; un tavas dienas tiks vadītas kalpošanā tavam Dievam. Tāpēc es zinu, ka tu esi atpestīts sava Pestītāja taisnīguma dēļ; jo tu esi redzējis, ka laika pilnībā Viņš nāks, lai atnestu pestīšanu cilvēkiem.

4 Un tu esi "redzējis savā jaunībā Viņa godību; tāpēc tu esi svētīts tāpat kā tie, kam Viņš kalpos miesā; jo Gars ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un ceļš ir sagatavots no cilvēka krišanas, un glābšana ir par ^bbrīvu.

5 Un cilvēki ir pietiekami apmācīti, lai viņi "atšķirtu labu no ļauna. Un likums ir dots cilvēkiem. Un pēc likuma neviena radība netiek ^battaisnota; jeb, pēc likuma cilvēki ir "izdeldēti. Jā, pēc laicīgā likuma viņi bija izdeldēti; un arī, pēc garīgā likuma viņi iet bojā attiecībā pret to, kas ir labs, un kļūst nelaimīgi uz mūžiem.

6 Tāpēc "atpestīšana nāk iekš un caur Svēto ^bMesiju; jo Viņš ir pilns "labvēlības un patiesības.

7 Lūk, Viņš "ziedo Sevi kā upuri par grēku, lai izpildītu likuma prasības par visiem tiem, kam ir salauzta sirds un nožēlas pilns gars; un ne par vienu citu ^blikuma prasības nevar tikt izpildītas.

8 Tāpēc, cik ļoti svarīgi ir darīt zināmas šīs lietas zemes

31a 2. Nef. 5:6.

2 1a 1. Nef. 18:7.

4a 2. Nef. 11:3;

Jēk. 7:5.

b SRC Labvēlība.

5a Mor. 7:16.

b Rom. 3:20;

2. Nef. 25:23;

Al. 42:12–16.

src Attaisnošana, Attaisnot.

c 1. Nef. 10:6;

2. Nef. 9:6–38;

Al. 11:40–45; 12:16, 24;

42:6–11;

Hel. 14:15–18.

6a 1. Nef. 10:6;

2. Nef. 25:20;

Al. 12:22–25.

src Pestīšanas iecere.

b SRC Mesija.

c Jāņa 1:14, 17;

Moz. 1:6.

7a src Izpirkt, Grēku

Izpiršana.

b Rom. 10:4.

iedzīvotājiem, lai viņi varētu zināt, ka šeit nav nevienas radības, kas var dzīvot ar Dievu, “kā tikai caur Svētā Mesijas nopelniem un žēlastību, un labvēlību, kurš atdod savu dzīvību miesā un atkal to atgūst ar Gara spēku, lai Viņš īstenotu mirušo ^baugšāmcelšanos, būdams pirmais, kam jāuzceļas.

9 Tāpēc Viņš ir pirmais auglis Dievam, tā kā Viņš “aizlūgs par visiem cilvēku bērniem; un tie, kas ticēs Viņam, tiks izglābti.

10 Un tādēļ, ka “aizlūgšana ir par visiem, visi cilvēki nāks pie Dieva; tāpēc viņi stāvēs Viņa priekšā, lai tiktu Viņa ^btiesāti saskaņā ar patiesību un ‘svētumu, kas ir Viņā. Tad nu likuma prasībām, kuras Svētais ir devis soda uzlikšanai, kuras ir noteiktas un kuras ir pretstatā tai laimei, kas ir noteikta, ir jāatbilst grēku “izpirkšanas prasībām—

11 jo ir vajadzīgs, lai būtu “pretstats visās lietās. Ja ne tā, mans pirmdzimtais tuksnesī, tad nevarētu notikt ne taisnīgums ne ļaundarība, ne svētums ne bēdas, ne labais ne sliktais. Tāpēc visām lietām ir jātiek savienotām vienā. Tāpēc, ja tas būtu viens ķermenis, tam vajadzētu palikt kā mirušam bez dzīvības, bez nāves, bez satrūdēšanas, bez nesatrūdēšanas, bez laimes

un bez bēdām, ne ar jūtām, ne bez jūtām.

12 Tāpēc tas būtu ticis radīts bezjēdzīgi; tādējādi šeit nebūtu bijis “nodoma tā radīšanas nolūkā. Tāpēc tāda lieta iznīcinātu Dieva gudrību un viņa mūžīgos nodomus, un arī spēku, un žēlastību, un Dieva ^btaisnību.

13 Un, ja jūs teiksiet, ka “nav likuma, jūs arī teiksiet, ka nav grēka. Un, ja jūs teiksiet, ka nav grēka, jūs arī teiksiet, ka nav taisnīguma. Un, ja nav taisnīguma, nav laimes. Un, ja nav ne taisnīguma, ne laimes, nav ne soda, ne bēdu. Un, ja visa tā nav, tad ^bnav Dieva. Un, ja nav Dieva, mūsu nav, nav arī zemes; jo šeit nevarētu būt nekādu radītu lietu, ne lai tās darbotos, ne lai uz tām iedarbotos; tāpēc visam vajadzētu izzust.

14 Un tagad, mani dēli, šo es runāju uz jums jūsu labumam un mācībai; jo Dievs ir, un Viņš ir “radījis visas lietas, gan debesis, gan zemi, un visas lietas, kas tur ir; gan lietas, lai tās darbotos, gan lietas, lai uz tām ^biedarbotos.

15 Un lai īstenotu Viņa mūžīgos “nodomus attiecībā uz cilvēku, kad Viņš bija radījis mūsu pirmos vecākus un lauku zvērus, un debesu putnus, un, īsāk, visās lietās, kas ir radītas, bija vajadzīgs, lai būtu pretstats; patiesi, ^baizliegtais ‘auglis pretstatā

8a 2. Nef. 25:20; 31:21;
Mos. 4:8; 5:8; Al. 38:9.

b 1. kor. 15:20;
Al. 7:12; 12:24–25;
42:23.

src Augšāmcelšanās.
9a Jes. 53;
Mos. 14:12; 15:8–9.

10a src Pestītājs.

b src Tiesa, Pēdējā.

c src Svētums.

d 2. Nef. 9:7, 21–22, 26;
Al. 22:14; 33:22; 34:9.

11a M&D 29:39; 122:5–9.
src Likstas.

12a M&D 88:25–26.
src Zeme—
Radīta cilvēkam.

b src Taisnība.

13a 2. Nef. 9:25.

b Al. 42:13.

14a src Radīt, Radīšana.
b M&D 93:30.

15a Jes. 45:18;
Al. 42:26;
Moz. 1:31, 39.

b 1. Moz. 2:16–17;
Moz. 3:17.

c 1. Moz. 3:6;
Al. 12:21–23.

^ddzīvības kokam; viens būdams salds un otrs rūgts.

16 Tāpēc Dievs Tas Kungs ļāva cilvēkam ^arīkoties patstāvīgi. Tad nu cilvēks nevar rīkoties patstāvīgi, nebūdams viena vai otra ^bkārdināts.

17 Un man, Lehijam, saskaņā ar to, ko es esmu lasījis, ir jāpieņem, ka Dieva ^aeņģelis, saskaņā ar to, kas ir rakstīts, bija ^bkritis no debesīm; tāpēc viņš kļuva par velnu, tiekdamijs pēc tā, kas bija ļauns Dieva priekšā.

18 Un dēļ tā, ka viņš bija kritis no debesīm un kļuvis nelaimīgs uz mūžiem, viņš ^atiecas arī pēc visas cilvēces nelaimes. Tāpēc viņš sacīja, jā, patiesi, vecā čūska, kas ir velns, kas ir visu ^bmelu tēvs, tāpēc viņš sacīja ^cIevai: Nobaudiet aizliegto augli un jūs nemirsit, bet jūs būsit kā Dievs, ^dzinādami labu un ļaunu.

19 Un pēc tam, kad Ādams un Ieva bija ^anobaudījuši aizliegto augli, viņi tika izdzīti no ^bĒdenes dārza, lai apstrādātu zemi.

20 Un viņi dzemdēja bērnus; jā, patiesi, visas zemes ^aģimeni.

21 Un ^acilvēku bērnu dienas

tika paildzinātas, saskaņā ar Dieva prātu, lai viņi varētu ^bnožēlot grēkus, būdami miesā; tāpēc viņu stāvoklis kļuva par ^cpārbaudes stāvokli un viņu laiks tika pagarināts, saskaņā ar baušļiem, kurus Dievs Tas Kungs deva cilvēku bērniem. Jo Viņš deva bausli, ka visiem cilvēkiem ir jānožēlo grēki; jo Viņš parādīja visiem cilvēkiem, ka viņi bija ^dpazuduši savu vecāku pārkāpuma dēļ.

22 Un tagad, lūk, ja Ādams nebūtu izdarījis pārkāpumu, viņš nebūtu kritis, bet viņš būtu palicis Ēdenes dārzā. Un visām lietām, kas bija radītas, vajadzētu palikt tajā pašā stāvoklī, kādā tās bija, kad tika radītas; un tā viņām vajadzētu palikt mūžīgi, un nebūtu gala.

23 Un viņiem nebūtu ^abērnu; tāpēc viņiem būtu jāpaliek nevainībā, esot bez prieka, jo viņi nepazītu bēdas; nedarot neko labu, jo viņi nepazītu grēku.

24 Bet lūk, viss ir darīts Tā gudrībā, kurš ^azina visu.

25 ^aĀdams ^bkrita, lai cilvēki būtu; un cilvēki ^cir, lai viņi gūtu ^dprieku.

15d 1. Moz. 2:9;
1. Nef. 15:22, 36;
Al. 32:40.

16a 2. Nef. 10:23;
Al. 12:31.
src Rīcības brīvība.

b M&D 29:39–40.

17a src Velns.
b Jes. 14:12;
2. Nef. 9:8;
Moz. 4:3–4;
Ābr. 3:27–28.

18a 2. Nef. 28:19–23;
3. Nef. 18:18;
M&D 10:22–27.

b 2. Nef. 28:8;

Moz. 4:4.

c src Ieva.

d 1. Moz. 3:5;

Al. 29:5;
Mor. 7:15–19.

19a Al. 12:31.

src Ādama un
Ievas Krišana.

b src Ēdene.

20a M&D 138:38–39.

21a Al. 12:24;
Moz. 4:23–25.

b Al. 34:32.

src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

c src Mirstīgs,

Mirstīgā dzīve.

d Jēk. 7:12.

23a Moz. 5:11.

24a src Dievs,
Dievība.

25a src Ādams.

b Moz. 6:48.

src Ādama un
Ievas Krišana.

c src Mirstīgs,
Mirstīgā dzīve.

d Moz. 5:10.

src Cilvēks,
Cilvēki;
Prieks.

26 Un "Mesija nāks laika pilnībā, lai Viņš ^batpestītu cilvēku bērnus no krišanas. Un tāpēc, ka viņi ir atpestīti no krišanas, viņi ir kļuvuši "brīvi uz mūžiem, atšķirdami labu no ļauna; lai rīkotos paši un nevis lai ar viņiem rīkotos, izņemot tikai, ja tas būs ar "likuma sodu tajā lielajā un pēdējā dienā, saskaņā ar baušļiem, ko Dievs ir devis.

27 Tāpēc cilvēki ir "brīvi miesā, un visas lietas ir dotas tiem, kuras ir noderīgas cilvēkam. Un viņi var brīvi ^bizvēlēties brīvību un "mūžīgo dzīvi caur lielo visu cilvēku Starpnieku, vai izvēlēties gūstu un nāvi, saskaņā ar velna gūstu un varu; jo viņš tiecas, lai visi cilvēki būtu nelaimīgi līdzīgi viņam pašam.

28 Un tagad, mani dēli, es gribētu, lai jūs raudzītos uz lielo "Starpnieku un klausītos Viņa svarīgajās pavēlēs; un būtu uzticīgi Viņa vārdiem, un izvēlētos mūžīgo dzīvi, saskaņā ar Viņa Svētā Gara gribu;

29 un neizvēlētos mūžīgo nāvi, saskaņā ar miesas gribu un ļaunumu, kas ir tanī, kas atdod garu velna varas "gūstā, lai novestu jūs lejā ^bellē, lai viņš varētu valdīt pār jums sava paša valstībā.

30 Es esmu runājis šos dažus vārdus uz jums visiem, mani dēli, manas pārbaudes pēdējās dienās; un es esmu izraudzījis

labo daļu saskaņā ar pravieša vārdiem. Un man nav nekāda cita mērķa, kā tikai jūsu dvēseļu mūžīga labklājība. Amen.

3. NODAĻA

Jāzeps Ēģiptē redzēja vīzijā nefijiešus. Viņš pravietoja par Džozefu Smitu, pēdējo dienu gaišreģi; par Mozu, kas atbrīvos Israēlu; un par Mormona Grāmatas parādīšanos. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN tagad es runāju uz tevi, Jāzep, mans "jaunākais dēls. Tu piedzimi manu ciešanu tuksnī; jā, manu vislielāko bēdu dienās tava māte dzemdēja tevi.

2 Un lai Tas Kungs iesvēta arī tev šo "zemi, kas ir pati vērtīgākā zeme, tavam mantojumam, un tavu pēcnācēju un tavu brāļu mantojumam, tavai mūžīgai drošībai, ja būs tā, ka jūs turēsīt Israēla Svētā pavēles.

3 Un tagad, Jāzep, mans jaunākais dēls, kuru es esmu iznesis no savu ciešanu tuksneša, lai Tas Kungs svētī tevi uz visiem laikiem, lai tavi pēcnācēji netiktu pilnīgi "iznīcināti.

4 Jo redzi, tu esi manu gurnu auglis; un es esmu "Jāzēpa, kas tika aizvests kā ^bgūsteknis uz Ēģipti, pēctecis. Un lielas bija Tā Kunga derības, kuras Viņš noslēdza ar Jāzēpu.

5 Tad nu Jāzeps patiesi "redzēja

26a SRC Mesija.
b SRC Pestīšanas iecere.
c Al. 42:27;
Hel. 14:30.
d SRC Likums.
27a Gal. 5:1;
Moz. 6:56.
b SRC Rīcības brīvība.

c SRC Mūžīgā dzīve.
28a SRC Starpnieks.
29a Rom. 6:16–18;
Al. 12:11.
b SRC Elle.
3 1a 1. Nef. 18:7.
2a 1. Nef. 2:20.
SRC Apsolitā zeme.

3a 2. Nef. 9:53.
4a 1. Moz. 39:1–2; 45:4;
49:22–26;
1. Nef. 5:14–16.
b 1. Moz. 37:29–36.
5a DZST 1. Moz. 50:24–38
(Pielikums);
2. Nef. 4:1–2.

mūsu dienas. Un viņš ieguva Tā Kunga solījumu, ka no viņa gurnu augļiem Dievs Tas Kungs radīs Israēla nama ^btaisnīgu ‘zaru; nevis Mesiju, bet zaru, kas tiks nolauzts, tomēr tiks pieminēts Tā Kunga derībās, ka ^dMesija tiks pasludināts tiem pēdējās dienās gara spēkā, izvedot tos no ‘tumsas gaismā, jā, laukā no apslēptās tumsības un laukā no gūsta brīvībā.

6 Jo Jāzeps patiesi liecināja, sacīdams: “Gaišreģi radīs Tas Kungs, mans Dievs, kurš būs izraudzīts gaišreģis maniem ^bgurnu augļiem.

7 Jā, Jāzeps patiesi sacīja: Tā saka Tas Kungs uz mani: Izraudzītu ‘gaišreģi Es celšu no tavu gurnu augļiem; un viņš būs augstu cienīts starp tavu gurnu augļiem. Un viņam Es došu pavēli, ka viņam ir jāveic darbs priekš tavu gurnu augļiem, viņa brāļiem, kas būs ļoti vērtīgs tiem, līdz pat to atvešanai līdz zināšanām par derībām, kuras Es esmu noslēdzis ar taviem tēviem.

8 Un Es došu viņam pavēli, ka viņam nebūs jādara “neviens cits darbs, kā tikai tas darbs, kuru Es viņam pavēlēšu. Un Es padarišu viņu varenu Savās acīs, jo viņš darīs Manu darbu.

9 Un viņš būs tikpat varens kā

“Mozus, kuru, kā Es esmu teicis, celšu jums, lai ^batbrīvotu Savus ļaudis, ak Israēla nams.

10 Un Mozu Es celšu, lai atbrīvotu tavus ļaudis no Ēģiptes zemes.

11 Bet gaišreģi Es celšu no tavu gurnu augļiem; un viņam Es došu ‘varu nest Manu vārdu tavu gurnu pēcnācējiem—un nest ne tikai Manu vārdu, saka Tas Kungs, bet pārliecināt viņus par Manu vārdu, kas jau ir izgājis viņu vidū.

12 Tāpēc tavi gurnu augļi ‘rakstīs, un ^bJūdas gurnu augļi ‘rakstīs; un tas, kas tiks uzrakstīts no taviem gurnu augļiem, un tas, kas tiks uzrakstīts no Jūdas gurnu augļiem, saaus kopā, lai ^dsatriektu nepatiesās mācības un izbeigtu ķildas, un nodibinātu mieru starp tavu gurnu augļiem, un pēdējās dienās ‘novēdot tos pie ^fzināšanām par viņu tēviem, un arī pie zināšanām par Manām derībām, saka Tas Kungs.

13 Un no nespēka viņš tiks darīts stiprs tanī dienā, kad Mans darbs tiks iesākts visas Manas tautas vidū tevis atjaunošanai, ak Israēla nams, saka Tas Kungs.

14 Un tā pravietoja Jāzeps, sacīdams: Lūk, šis gaišreģis tiks Tā Kunga svētīts; un tie, kas

5b Jēk. 2:25.

c 1. Moz. 49:22–26;
1. Nef. 15:12; 19:24.

src Tā Kunga
vīnadārzs.

d 2. Nef. 6:14;
M&D 3:16–20.

e Jes. 42:16.

6a 3. Nef. 21:8–11;
Morm. 8:16.

src Gaišreģis,

redzētājs.

b M&D 132:30.

7a src Smits Džozefs,
jaunākais.

8a M&D 24:7, 9.

9a Moz. 1:41.

b 2. Moz. 3:7–10;

1. Nef. 17:24.

11a M&D 5:3–4.

12a src Mormona
Grāmata.

b 1. Nef. 13:23–29.

c src Bībele.

d Ec. 37:15–20;

1. Nef. 13:38–41;

2. Nef. 29:8; 33:10–11.

e Mor. 1:4.

f 1. Nef. 15:14;

2. Nef. 30:5;

Morm. 7:1, 5, 9–10.

centīsies iznīcināt viņu, tiks satriekti; jo šis solījums, kuru es esmu dabūjis no Tā Kunga par manu gurnu augļiem, tiks izpildīts. Redzi, es esmu drošs par šī solījuma izpildīšanu;

15 un viņa “vārds tiks saukts pēc mana, un tas būs pēc viņa tēva ^bvārda. Un viņš būs līdzīgs man; jo tā lieta, kuru Tas Kungs īsteno ar viņa roku, ar Tā Kunga spēku novedīs manu tautu pie izglābšanas.

16 Jā, tā pravietoja Jāzeps: Es esmu drošs par to, tāpat kā es esmu drošs par solījumu attiecībā uz Mozu; jo Tas Kungs ir sacījis man, Es “saglabāšu tavus pēcnācējus mūžīgi.

17 Un Tas Kungs ir sacījis: Es celšu Mozu, un Es došu viņam spēku zizli; un Es došu viņam saprašānu rakstīšanā. Tomēr Es neatraisīšu viņa mēli, lai viņš daudz nerunātu, jo Es viņu nedarīšu varenu runāšanā. Bet Es “rakstīšu viņam Savu bauslību ar Savas rokas pirkstu; un Es iecelšu viņam ^brunātāju.

18 Un Tas Kungs sacīja uz mani arī: Es celšu gaišrēgi tavu gurnu augļiem; un Es iecelšu viņam runātāju. Un Es, redzi, Es došu viņam, ka viņš rakstīs rakstus tavu gurnu augļiem par tavu gurnu augļiem; un tos pasludinās runātājs no taviem gurniem.

19 Un vārdi, kurus viņš rakstīs, būs vārdi, kuriem ir nodevīgi Manā gudrībā nonākt pie

tavu gurnu “augļiem. Un būs tā, it kā tavi gurnu augļi sauktu uz viņiem ^bno pīšļiem; jo Es zinu viņu ticību.

20 Un viņi “sauks no pīšļiem; jā, patiesi grēku nožēlošanu saviem brāļiem, kaut būs pagājušas jau daudzas paaudzes. Un notiks, ka viņu saucieni izskanēs, patiesi saskaņā ar viņu vārdu skaidrību.

21 Viņu ticības dēļ viņu “vārdi nāks pār Manām lūpām uz viņu brāļiem, kuri ir tavu gurnu augļi; un viņu vārdu nespēku Es darīšu stipru viņu ticībā, lai atcerētos Manas derības, kuras Es esmu noslēdzis ar taviem tēviem.

22 Un tagad, redzi, mans dēls Jāzep, šādā veidā “pravietoja mans sentēvs.

23 Tāpēc šīs derības dēļ tu esi svētīts; jo tavi pēcnācēji netiks iznīcināti, jo viņi klausīs grāmatas vārdiem.

24 Un celsies viens varens starp viņiem, kurš darīs daudz laba gan vārdos, gan darbos, būdams darbarīks Dieva rokās, ar ārkārtīgu ticību, lai paveiktu varenus brīnumus un darītu to, kas ir svarīgs Dieva acīs, darot daudz Israēla nama un tavu brāļu pēcnācēju atjaunošanā.

25 Un tagad, esi svētīts tu, Jāzep. Lūk, tu esi mazs, tāpēc klausī sava brāļa Nefija vārdiem, un tas tev tiks atdarīts, saskaņā ar tiem vārdiem, ko es

15a M&D 18:8.

^b DžS—V 1:3.

16a 1. Moz. 45:1–8.

17a 5. Moz. 10:2, 4;
Moz. 2:1.

^b 2. Moz. 4:16.

19a M&D 28:8.

^b Jes. 29:4;

2. Nef. 27:13; 33:13;
Morm. 9:30;

Mor. 10:27.

20a 2. Nef. 26:16;

Morm. 8:23.

21a 2. Nef. 29:2.

22a 2. Nef. 3:5.

esmu runājis. Atceries sava mirstošā tēva vārdus. Āmen.

4. NODAĻA

Lehijs dod padomus un svētī savus pēctečus. Viņš nomirst un tiek apglabāts. Nefijs gaviļē Dieva labestībā. Nefijs uz visiem laikiem paļaujas uz To Kungu. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN tagad es, Nefijs, runāju par pravietojumiem, par kuriem ir runājis mans tēvs, attiecībā uz "Jāzepu, kas tika aizvests uz Ēģipti.

2 Jo lūk, viņš patiesi pravietoja par visiem saviem pēcnācējiem. Un par tiem "pravietojumiem, ko viņš rakstīja, nav daudz nozīmīgāku. Un viņš pravietoja par mums un mūsu nākamajām paaudzēm; un tie ir rakstīti uz plāksnēm no misiņa.

3 Tad nu, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt par Jāzepa pravietojumiem, viņš pasauca Lamana bērņus, viņa dēlus un viņa meitas, un sacīja uz tiem: Lūk, mani dēli un manas meitas, kuri esat mana "pirmdzimtā dēli un meitas, es gribētu, lai jūs pievērstu ausi maniem vārdiem.

4 Jo Dievs Tas Kungs ir sacījis: "Kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jums veiksies šinī zemē; bet, kā jūs neturēsiet Manas pavēles, tā jūs tiksiet padzīti no Mana vaiga.

5 Bet lūk, mani dēli un manas meitas, es nevaru noiet kapā,

kamēr es neesmu atstājis jums "svētību; jo lūk, es zinu, ka, ja jūs esat uzvesti uz ^bceļa, pa kuru jums ir jāiet, jūs no tā neatstāsities.

6 Tad nu, ja jūs esat nolādēti, lūk, es atstāju ar jums savu svētību, lai lāsts tiktu noņemts no jums un atbildība prasīta no jūsu vecāku "galvām.

7 Tāpēc manas svētības dēļ Dievs Tas Kungs "nepieļaus, lai jūs ietu bojā; tāpēc Viņš būs ^bžēlīgs pret jums un jūsu pēcnācējiem uz visiem laikiem.

8 Un notika, ka pēc tam, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt uz Lamana dēliem un meitām, viņš lika, lai Lemuēla dēli un meitas tiktu atvesti viņa priekšā.

9 Un viņš runāja uz tiem, sacīdams: Lūk, mani dēli un manas meitas, kas esat mana otrā dēla dēli un meitas; lūk, es atstāju jums to pašu svētību, kuru es atstāju Lamana dēliem un meitām; tāpēc jūs netiksiet pilnīgi iznīcināti, bet beigās jūsu pēcnācēji tiks svētīti.

10 Un notika, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt uz viņiem, lūk, viņš runāja uz "Ismaēla dēliem, jā, un uz visu viņa saimi.

11 Un, kad viņš bija pabeidzis runāt uz viņiem, viņš runāja uz Samu, sacīdams: Esi svētīts tu un tavi pēcnācēji; jo tu iemantosī zemi līdzīgi savam brālim Nefijam. Un tavi pēcnācēji tiks

4 1a 1. Moz. 39:1-2.

2a 2. Nef. 3:5.

3a SRC Pirmdzimtais.

4a 2. Nef. 1:9.

5a SRC Patriarhālās

svētības.

b Sal. Pam. 22:6.

6a M&D 68:25-29.

7a 2. Nef. 30:3-6;

M&D 3:17-18.

b 1. Nef. 13:31;

2. Nef. 10:18-19;

Jēk. 3:5-9;

Hel. 15:12-13.

10a 1. Nef. 7:6.

pieskaitīti viņa pēcnācējiem; un tu būsi tāds pats kā tavš brālis, un tavi pēcnācēji kā viņa pēcnācēji; un tu tiksī svētīts visās savās dienās.

12 Un notika, ka pēc tam, kad mans tēvs Lehijs bija runājis visai savai saimei, saskaņā ar savas sirds izjūtām un Tā Kunga Garu, kas bija viņā, viņš kļuva vecs. Un notika, ka viņš nomira un tika apglabāts.

13 Un notika, ka nedaudz dienu pēc viņa nāves, Lamans un Lemuēls, un Ismaēla dēli bija dūsmīgi uz mani dēļ Tā Kunga pārmetumiem.

14 Jo es, Nefijs, biju spiests runāt uz viņiem saskaņā ar Viņa vārdu; jo es biju runājis daudzas lietas uz viņiem un arī mans tēvs pirms savas nāves; daudz no sacītā ir rakstīts uz manām otrām plāksnēm; jo vairāk vēsturiskā daļa ir rakstīta uz manām otrām plāksnēm.

15 Un uz šīm es rakstu savai dvēselei nozīmīgas lietas un daudzus no Rakstiem, kas ir iegravēti uz plāksnēm no misiņa. Jo mana dvēsele priecājas par šiem Rakstiem, un mana sirds^b pārdomā tos un raksta tos manu bērnu mācībai un labumam.

16 Lūk, mana dvēsele priecājas par Tā Kunga lietām, un mana^b sirds nepārtraukti domā par lietām, kuras es esmu redzējis un dzirdējis.

17 Tomēr, neskatoties uz Tā Kunga lielo labestību, parādot man Savus lielos un brīnumainos darbus, mana sirds izsauca: Ak, es^b nožēlojamais cilvēks! Jā, mana sirds bēdājas manas miesas dēļ; mana dvēsele skumst manu nekrietnību dēļ.

18 Es esmu visapkārt ielenkts kārdinājumu un grēku dēļ, kas tik viegli mani apņēma.

19 Un, kad es vēlos priecāties, mana sirds vaid dēļ maniem grēkiem; tomēr es zinu, kam es esmu uzticējies.

20 Mans Dievs ir bijis mans atbalsts; Viņš ir izvedis mani cauri manām ciešanām tuksnesī; un Viņš ir pasargājis mani uz lielo dzelmju ūdeņiem.

21 Viņš ir piepildījis mani ar Savu mīlestību, līdz pat manas miesas iznīcībai.

22 Viņš ir apkaunojis manus ienaidniekus, liekot tiem trīcēt manā priekšā.

23 Lūk, Viņš ir uzklauzījis manus saucienus dienā, un Viņš ir devis man zināšanas caur vīzijām naktī.

24 Un dienā es esmu smēlīs drosmi varenā lūgšanā Viņa priekšā; jā, savu balsi es esmu raidījis augstumos; un eņģeļi nāca lejā un kalpoja man.

25 Un uz Viņa Gara spārnēm mans ķermenis ir ticis aiznests prom ļoti augstos kalnos. Un manas acis ir skatījušas lielas

14a 1. Nef. 1:16–17; 9:4.

15a 1. Nef. 6:4–6.

b SRC Pārdomāt;

Svētie Raksti.

c 1. Nef. 19:23.

16a SRC Pateicīgs,
Pateicība,

Pateikšanās.

b SRC Sirds.

17a 2. Nef. 9:10;

M&D 86:11.

b Rom. 7:24.

18a Rom. 7:21–23;

Ebr. 12:1; Al. 7:15.

21a SRC Mīlestība.

22a 1. Nef. 17:52.

23a SRC Vizija.

24a Jēk. v. 5:16;

1. Nef. 2:16.

25a 1. Nef. 11:1;

Moz. 1:1–2.

lietas, jā, pat pārāk lielas priekš cilvēka; tāpēc man tika pieteikts nerakstīt par tām.

26 Ak, tad, ja es esmu redzējis tik lielas lietas, ja Tas Kungs Savā labvēlībā pret cilvēku bērniem ir piemeklējis cilvēkus ar tik lielu žēlastību, "kāpēc manai sirdij ir jāraud un dvēselei jāuzkavējas bēdu ielejā, un manai miesai ir jānīkst, un manam spēkam jāatslābst dēļ manām ciešanām?

27 Un kāpēc man ir "jānododas grēkam savas miesas dēļ? Jā, un kāpēc man ir jāatdodas ^bkārdinājumiem, lai ļaunais varētu ieņemt vietu manā sirdī un iznīcināt manu mieru, un sāpināt manu dvēseli? Kāpēc es esmu dusmīgs savu ienaidnieku dēļ?

28 Pamosties, mana dvēsele! Nenīksti vairs grēkā. Priecājies, ak mana sirds, un nedod vairs vietu manas dvēseles "ienaidniekam!

29 Nedusmojies atkal manu ienaidnieku dēļ! Neatslābini manu spēku manu ciešanu dēļ!

30 Priecājies, ak, mana sirds, un piesauc To Kungu, un saki: Ak Kungs, es slavēšu Tevi mūžīgi; jā, mana dvēsele priecāsies Tevī, mans Dievs un manas glābšanas "Klints!

31 Ak Kungs, vai Tu atpestīsi manu dvēseli? Vai Tu atbrīvosi mani no manu ienaidnieku rokām? Vai Tu padarīsi mani

tādu, lai es trīcētu, parādoties "grēkam?

32 Lai elles vārti būtu pastāvīgi ciet manā priekšā, tāpēc ka mana "sirds ir salauzta un mans gars ir nožēlas pilns! Ak Kungs, kaut tu neaizvērtu Sava taisnīguma vārtus manā priekšā, lai es ^bstaigātu pa dziļās ielejas taku, lai es būtu stingrs uz šī vienkāršā ceļa!

33 Ak Kungs, kaut Tu apņemtu mani Savā taisnības apsegā! Ak Kungs, kaut Tu sagatavotu ceļu, lai es izglābtos no saviem naidniekiem! Kaut Tu iztaisnotu ceļu manā priekšā! Kaut Tu neliktu klupšanas akmeni manā ceļā, bet attīrītu manu ceļu manā priekšā, un neaizsprototu manu ceļu, bet gan manu naidnieku ceļus.

34 Ak Kungs, es esmu paļāvies uz Tevi, un es "paļaušos uz Tevi mūžīgi. Es ^bnepaļaušos uz miesīgu roku, jo es zinu, ka nolādēts ir tas, kas "paļaujas uz miesas atbalstu. Jā, nolādēts ir tas, kas paļaujas uz cilvēku vai padara miesu par savu atbalstu.

35 Jā, es zinu, ka Dievs dos "devīgi tam, kurš lūgs. Jā, mans Dievs dos man, ja vien es ^bnelūgšu "nepatiesi, tāpēc es pacelšu savu balsi pret Tevi, jā, es piesaukšu Tevi, mans Dievs, mana taisnīguma "Klints. Lūk, mana balss mūžīgi pacelsies uz Tevi, mana Klints un mans mūžīgais Dievs. Āmen.

26a Psm. 43:5.

27a Rom. 6:13.

b SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

c SRC Miers.

28a SRC Velns.

30a 1. kor. 3:11.

src Klints.

31a Rom. 12:9;

Al. 13:12.

32a SRC Salauzta sirds.

b SRC Staigāt ar Dievu.

34a SRC Uzticība.

b Psm. 44:7–9.

c Jer. 17:5;

Morm. 3:9; 4:8.

35a Jēk. v. 1:5.

b SRC Lūgšana.

c Hel. 10:5.

d 5. Moz. 32:4.

5. NODAĻA

Nefijieši atdalās no lamaniešiem, ievēro Mozus bauslību un ceļ templi. Savas neticības dēļ lamanieši ir padzīti no Tā Kunga vaiga, ir nolādēti un kļūst par sodību nefijiešiem. Apmēram 588.–559. g. pr. Kr.

LŪK, notika, ka es, Nefijs, daudz piesaucu To Kungu, savu Dievu, manu brāļu "dusmu dēļ.

2 Bet redzi, viņu dusmas pret mani pieauga tiktāl, ka viņi centās atņemt manu dzīvību.

3 Jā, viņi kurnēja pret mani, sakot: Mūsu jaunākais brālis domā "valdīt pār mums; un mums jau ir bijušas daudzas nepatīkšanas viņa dēļ; tāpēc nogalināsim viņu, lai mēs vairs neciestu viņa vārdu dēļ. Jo lūk, mēs negribam, lai viņš būtu valdnieks pār mums; jo tas pienākas mums, kuri esam vecākie brāļi, valdīt pār šiem ļaudīm.

4 Tad nu es nerakstu uz šīm plāksnēm visus tos vārdus, ko viņi kurnēja pret mani. Bet man ir pietiekami pateikt, ka viņi centās atņemt manu dzīvību.

5 Un notika, ka Tas Kungs "brīdināja mani, lai es, ^bNefijs, un arī visi tie, kas ies ar mani, aizņemam no viņiem un bēgam mežonīgā apvidū.

6 Tāpēc notika, ka es, Nefijs, paņēmu savu ģimeni un arī

"Zoramū, un viņa ģimeni, un Samu, savu vecāko brāli, un viņa ģimeni, un Jēkabu, un Jāzepu, savus jaunākos brāļus, un arī savas māsas, un visus tos, kuri gribēja iet ar mani. Un visi tie, kas gribēja iet ar mani, bija tie, kas ticēja Dieva ^bbrīdinājumiem un atklāsmēm; tāpēc viņi paklausīja maniem vārdiem.

7 Un mēs paņēmām mūsu teltis un visas lietas, ko varējām paņemt, un ceļojām pa mežonīgu apvidu daudzas dienas. Un, kad mēs bijām ceļojuši daudzu dienu garumā, mēs uzslējām savas teltis.

8 Un mani ļaudis gribēja, lai mēs nosauktu to vietu par "Nefiju, tāpēc mēs nosaucām to par Nefiju.

9 Un visi tie, kas bija ar mani, nolēma saukt sevi par Nefija "tautu.

10 Un mēs centāmies ievērot Tā Kunga spriedumus un likumus, un pavēles visās lietās, saskaņā ar Mozus "bauslību.

11 Un Tas Kungs bija ar mums, un mums ļoti labi veicās, jo mēs sējām sēklas un mēs plāvām pārpilnībā. Un mēs sākām audzēt sīklopus un liellopus, un dzīvniekus no katras sugas.

12 Un es, Nefijs, atnesu arī pierakstus, kuri bija iegravēti uz "plāksnēm no misiņa; un arī ^blodi jeb ^ckompasu, kas bija

5 1a 2. Nef. 4:13–14.
3a 1. Nef. 16:37–38;
Mos. 10:14–15.
5a SRC Iedvesma,
Iedvesmot.
b Mos. 10:13.
6a 1. Nef. 4:35; 16:7;
2. Nef. 1:30–32.

b SRC Brīdināt,
Brīdinājums.
8a Omn. 1:12, 27;
Mos. 9:1–4; 28:1.
9a Jēk. 1:13–14.
10a 2. Nef. 11:4.
SRC Mozus likums,
Mozus bauslība.

12a Mos. 1:3–4.
SRC Plāksnes.
b Mos. 1:16.
c 1. Nef. 16:10, 16, 26;
18:12, 21;
Al. 37:38–47;
M&D 17:1.

sagatavots manam tēvam ar Tā Kunga roku, atbilstoši tam, kas ir rakstīts.

13 Un notika, ka mums sāka ļoti labi veikties un mēs sākām vairoties šai zemē.

14 Un es, Nefijs, paņēmu Lābana "zobenu un pēc tā parauga es izgatavoju daudzus zobenus gadījumam, ja ļaudis, ko tagad sauca par ^blamaniešiem, nāktu uz mums un iznīcinātu mūs; jo es zināju, ka viņi ienīda mani un manus bērnus, un visus tos, kuri tika saukti par maniem ļaudīm.

15 Un es mācīju saviem ļaudīm celt celtnes un visādi apstrādāt koku un "dzelzi, un varu, un misiņu, un tēraudu, un zeltu, un sudrabu, un vērtīgas rūdas, kas bija lielā pārpilnībā.

16 Un es, Nefijs, uzcēlu "templi; un es uzceltu to pēc ^bSalamana tempļa parauga, izņemot tikai, ka tas nebija celts no tik daudzām "dārgām lietām, jo tās šai zemē nebija atrodamas, tāpēc tas nevarēja tikt uzcelts tāds pats kā Salamana templis. Bet celtniecības veids bija līdzīgs Salamana templim, un tā apdare bija ļoti smalka.

17 Un notika, ka es, Nefijs, liku saviem ļaudīm būt "čakliem un strādāt ar savām rokām.

18 Un notika, ka viņi gribēja, lai es būtu viņu "ķēniņš. Bet

es, Nefijs, vēlējos, lai viņiem nebūtu ķēniņu; tomēr es darīju priekš viņiem visu, kas bija manos spēkos.

19 Un lūk, Tā Kunga vārdi, ko Viņš runāja par maniem brāļiem, piepildījās, ka es būšu viņu "valdnieks un ^bskolotājs. Tad nu es biju bijis viņu valdnieks un viņu skolotājs, saskaņā ar Tā Kunga pavēlēm, līdz pat laikam, kad viņi centās atņemt manu dzīvību.

20 Tad nu Tā Kunga vārds tika piepildīts, kuru Viņš runāja uz mani, sacīdams: Tā kā viņi "nepaklausīs Maniem vārdiem, viņi tiks padzīti no Tā Kunga vaiga. Un lūk, tie tika ^bpadzīti prom no Viņa.

21 Un Viņš lika "lāstam nākt pār tiem, jā, tieši smagam lāstam viņu nekrietnības dēļ. Jo lūk, tie nocietināja savas sirdis pret Viņu, ka tās kļuva cietākas par kramu; tad nu, tā kā viņi bija balti un ļoti skaisti, un ^bpievilcīgi, lai viņi nebūtu valdzinoši manai tautai, Dievs Tas Kungs lika viņu "ādai kļūt tumšai.

22 Un tā saka Dievs Tas Kungs: Es izdarīšu tā, ka viņi būs "pretīgi taviem ļaudīm, ja vien viņi nenozēlos savas nekrietnības.

23 Un nolādēti tiks tā pēcnācēji, kurš "sajauksies ar viņu pēcnācējiem; jo viņi tiks nolādēti tieši

14a 1. Nef. 4:9;

Jēk. 1:10;

M. v. 1:13.

^b SRC Lamanieši.

15a Et. 10:23.

16a SRC Templis, Tā

Kunga nams.

^b 1. Ķēn. 6;

2. Laiku 3.

^c M&D 124:26–27.

17a 1. Moz. 3:19;

M&D 42:42.

18a Jēk. 1:9, 11.

19a 1. Nef. 2:22.

^b SRC Mācīt, Skolotājs.

20a 2. Nef. 2:21.

^b Al. 9:14.

21a SRC Lāsts, Lādēšana.

^b 4. Nef. 1:10.

^c 2. Nef. 26:33;

3. Nef. 2:14–16.

22a 1. Nef. 12:23.

23a SRC Lauļība, Precēt—

Dažādu ticību lauļība.

ar to pašu lāstu. Un Tas Kungs to runāja, un tas tika darīts.

24 Un viņu lāsta dēļ, kas bija uz tiem, viņi kļuva par "slinku tautu, pilnu ļaunuma un viltības, un medija mežonīgā apvidū savvaļas zvērus.

25 Un Dievs Tas Kungs sacīja uz mani: Tie būs kā pletne taviem pēcnācējiem, lai pamudinātu tos pieminēt Mani; un, ciktāl viņi Mani nepieminēs un neklausīs Maniem vārdiem, tie viņus šausīs, pat tos iznīcinot.

26 Un notika, ka es, Nefijs, "iesvētīju Jēkabu un Jāzepu, lai viņi būtu priesteri un skolotāji pār manas tautas zemi.

27 Un notika, ka mēs dzīvojām laimīgi.

28 Un pagāja trīsdesmit gadu no tā laika, kad mēs atstājām Jeruzālemi.

29 Un es, Nefijs, līdz šim biju vedis pierakstus par savu tautu uz savām plāksnēm, kuras es biju iztaisījis.

30 Un notika, ka Dievs Tas Kungs sacīja uz mani: Iztaisi vēl "citas plāksnes; un tu iegravēsi uz tām daudzas lietas, kas ir labas Manās acīs tavu ļaužu labumam.

31 Tāpēc es, Nefijs, būdams paklausīgs Tā Kunga pavēlēm, devos un iztaisīju "šīs plāksnes, uz kurām es esmu iegravējis šīs lietas.

32 Un es iegravēju to, kas ir patīkams Dievam. Un, ja maniem ļaudīm labpatīk Dieva lietas, viņiem labpatīks mani gravējumi, kas ir uz šīm plāksnēm.

33 Un, ja mani ļaudis vēlas zināt sīkāk manas tautas vēsturi, viņiem ir jāpēta manas otrās plāksnes.

34 Un man ir pietiekami pateikt, ka pagāja četrdesmit gadu un mums jau bija bijuši kari un ķildas ar mūsu brāļiem.

6. NODAĻA

Jēkabs uzskaita jūdu vēsturi: Babilonijas gūsts un atgriešanās; Israēla Svētā kalpošana un krustā sišana; no cītīcībniekiem saņemtā palīdzība; un jūdu atjaunošana pēdējās dienās, kad viņi noticēs Mesijam. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

JĒKABA, Nefija brāļa, vārdi, ko viņš runāja uz Nefija tautu:

2 Lūk, mani mīlotie brāļi, es, Jēkabs, būdams Dieva aicināts un ordinēts pēc Viņa svētās kārtas, un būdams sava brāļa Nefija iesvētīts, uz kuru jūs raugāties kā "ķēniņu vai aizstāvi un no kura ir atkarīga jūsu drošība, lūk, jūs zināt, ka es esmu sacījis jums ļoti daudzas lietas.

3 Tomēr es runāju uz jums atkal, jo man rūp jūsu dvēseļu labklājība. Jā, manas raizes par jums ir lielas, un jūs paši zināt, ka tā vienmēr ir bijis. Jo es esmu ļoti centies jūs pārliecināt; un es esmu mācījis jūs sava tēva vārdiem; un es esmu runājis ar jums par visām lietām, kas ir rakstītas no pasaules radīšanas.

4 Un tagad, lūk, es gribētu

runāt ar jums par lietām, kuras ir, un par tām, kam jānāk; tāpēc es lasīšu jums "Jesajas vārdus. Un tie ir tie vārdi, kurus mans brālis vēlējās, lai es jums runātu. Un es runāšu jūsu dēļ, lai jūs varētu mācīties un godāt sava Dieva Vārdu.

5 Un tagad, vārdi ko es lasīšu, ir tie, ko Jesaja runāja par visu Israēla namu; tāpēc tie var tikt attiecināti uz jums, jo jūs esat no Israēla nama. Un ir ļoti daudzas lietas, ko ir runājis Jesaja un ko var attiecināt uz jums, tāpēc ka jūs esat no Israēla nama.

6 Un tagad, šie ir tie vārdi: "Tā saka Dievs Tas Kungs: Redzi, Es pacelšu Savu roku pār citticībniekiem un uzvilksu Savu ^bkarogu pār tautām; un viņi atnesīs tavus dēlus savās rokās, un tavas meitas tiks atnestas uz viņu pleciem.

7 Un ķēniņi būs tavu bērnu kopēji, un viņu ķēniņienes tavu bērnu zīdītājas; tavā priekšā tie metīsies uz saviem vaigiem pie zemes un laizīs pišļus no tavām kājām; un tu zināsi, ka Es esmu Tas Kungs; jo netiks apkaunoti tie, kuri "gaida uz Mani.

8 Un tagad es, Jēkabs, gribētu parunāt nedaudz par šiem vārdiem. Jo lūk, Tas Kungs ir parādījis man, ka tie, kas bija "Jeruzālemē, no kurienes mēs

nākam, ir tikuši nogalināti vai ^baizvesti gūstā.

9 Tomēr Tas Kungs man ir parādījis, ka viņi atkal "atgriezīsies. Un Viņš man arī ir parādījis, ka Dievs Tas Kungs, Israēla Svētais, parādīsies viņiem miesā; un, kad Viņš būs parādījies, tie šaustīs Viņu un ^bsītīs Viņu krustā, saskaņā ar tā eņģeļa vārdiem, kas tos teica man.

10 Un, kad viņi būs nocietinājuši savas sirdis un kļuvuši stūrgalvīgi pret Israēla Svēto, lūk, Israēla Svētā "sodi nāks pār tiem. Un pienāks diena, kad viņi tiks satriekti un nomocīti.

11 Tāpēc pēc tam, kad viņi būs dzenāti turp un šurp, jo tā saka eņģelis, daudzi tiks nomocīti miesā, taču dēļ taisnīgo lūgšanām netiks pieļauts tiem aiziet bojā; viņi tiks izklīdināti un satriekti, un ienisti, tomēr Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem, lai, "kad viņi nāks pie ^batziņas par savu Pestītāju, viņi atkal tiktu "sapulcināti kopā savās mantojuma zemēs.

12 Un svētīti ir "citticībnieki, tie, par kuriem pravietis ir rakstījis; jo lūk, ja būs tā, ka viņi nožēlos savus grēkus un nekaros pret Ciānu, un neapvienosies tai lielā un ^bnegantā baznīcā, viņi tiks izglābti; jo Dievs Tas Kungs izpildīs Savas "derības, ko Viņš

4a 3. Nef. 23:1.

6a Jes. 49:22–23.

b src Karogs.

7a M&D 133:45;
Moz. 1:6.

8a Est. 2:6;
1. Nef. 7:13;
2. Nef. 25:10;
Omn. 1:15;
Hel. 8:20–21.

b 2. Ķen. 24:10–16;

25:1–12.

src Israēls—Israēla
izkaisīšana.

9a 1. Nef. 10:3.

b 1. Nef. 19:10, 13;
Mos. 3:9;
3. Nef. 11:14–15.
src Krustā sišana.

10a Mat. 27:24–25.

11a 1. Nef. 22:11–12;

2. Nef. 9:2.

b Hoz. 3:5.

c src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

12a 1. Nef. 14:1–2;
2. Nef. 10:9–10.

b src Velns—
Velna baznīca.

c src Ābrahāma derība.

ir noslēdzis ar Saviem bērniem; un tādēļ pravietis ir rakstījis šīs lietas.

13 Tāpēc tie, kas cīnās pret Ciānu un Tā Kunga derības ļaudīm, laizīs pīšļus no viņu kājām, un Tā Kunga ļaudis netiks apkaunoti. Jo Tā Kunga ļaudis ir tie, kas ^bgaida uz Viņu; jo viņi vēl gaida Mesijas atnākšanu.

14 Un lūk, saskaņā ar pravieša vārdiem, Mesija apņemsies otrreiz atgūt viņus; tāpēc Viņš ^bparādīsies viņiem spēkā un lielā godībā, iznīcinot viņu naidniekus, kad nāks tā diena, kad tie noticēs Viņam; un nevienu Viņš neiznīcinās, kas Viņam tic.

15 Un tie, kas neticēs Viņam, tiks iznīcināti gan ar ^buguni, gan ar vētru un ar zemestrīcēm, un ar asinsizliešanu, un ar mēri, un ar badu. Un viņi zinās, ka Tas Kungs ir Dievs, Israēla Svētais.

16 "Jo vai tiks atņemts laupījums stiprajam? Vai tā ^bgūsteknis atbrīvots?

17 Bet tā saka Tas Kungs: Pat varenā ^agūstekņi tiks atņemti, un varmākas laupījums tiks atbrīvots, jo ^bVarenais Dievs atbrīvos Savus derības ļaudis. Jo tā saka Tas Kungs: Es cīnīšos ar to, kas cīnās ar tevi—

18 un Es barošu tos, kuri apspieda tevi, ar viņu pašu miesu;

un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm kā ar saldu vīnu; un visa miesa zinās, ka Es, Tas Kungs, esmu tavs Glābējs un ^aPestītājs, Jēkaba ^bVarenais.

7. NODAĻA

Jēkabs turpina lasīt no Jesajas grāmatas: Jesaja runā kā Mesija. Mesijam būs gudro mēle. Viņš pagriezīs Savu muguru sitējam. Viņš netiks apkaunots. Salīdziniet ar Jesajas 50. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

Jā, jo tā saka Tas Kungs: Vai Es esmu tevi atgrūdis, vai Es esmu tevi atstūmis uz visiem laikiem? Jo tā saka Tas Kungs: Kur ir jūsu mātes šķiršanās raksts? Kam Es būtu tevi atdevis, vai kuram no Maniem aizdevējiem Es esmu jūs pārdevis? Jā, kam Es esmu jūs pārdevis? Lūk, savu nekrietnību dēļ jūs esat sevi ^apārdevuši, un jūsu pārkāpumu dēļ jūsu māte ir atlaista.

2 Tad nu, kad Es nācu, nebija neviena; kad Es ^asaucu, jā, nebija neviena, kas atbildētu. Ak, Israēla nams, vai Mana roka vispār ir kļuvusi īsāka, ka tā nevar atpestīt, vai Man nav spēka atbrīvot? Lūk, ar Savu rājienu Es nosusinū ^bjūru, Es padaru viņu ^cupes par tuksnesi, un viņu

13a 3. Nef. 22:4.

b Jes. 40:31;

1. Nef. 21:23;

M&D 133:45.

14a Jes. 11:11;

2. Nef. 25:17; 29:1.

b 2. Nef. 3:5.

c 1. Nef. 22:13–14.

15a 2. Nef. 10:16; 28:15;

3. Nef. 16:8.

src Pēdējās dienas.

b Jēk. 6:3.

c M&D 97:22–26.

16a Jes. 49:24–26.

b TAS IR Tā Kunga derības ļaudis, kā teikts 17. pantā.

17a 1. Nef. 21:25.

b src Jehova.

c 2. Kēn. 17:39.

18a src Pestītājs.

b 1. Moz. 49:24;

Jes. 60:16.

7 1a src Atkrišana.

2a Sal. Pam. 1:24–25;

Jes. 65:12; Al. 5:37.

b 2. Moz. 14:21;

Psm. 106:9;

M&D 133:68–69.

c Joz. 3:15–16.

^azivis smird tādēļ, ka ūdens ir izžuvis, un tās nobeidzas slāpēs.

3 Es tērpju debesis ^atumsā, un Es ^bmaisaudeklu daru par tās apsegu.

4 Dievs Tas Kungs ir devis man gudro ^amēli, lai es zinātu, kā runāt vārdu īstā laikā uz tevi, ak, Israēla nams. Kad jūs esat noguruši, Viņš uzmodina rītu pēc rīta. Viņš uzmodina manu ausi, lai es klausītos kā mācīts vīrs.

5 Dievs Tas Kungs ir atvēris manu ^aausi, un es neatteicos un nenovērsos.

6 Es pagriezu savu muguru ^asitējam un savus vaigus tiem, kas plēsa manu bārdu. Es neslēpu savu vaigu no nievām un splāvieniem.

7 Jo Dievs Tas Kungs man palīdzēs, tāpēc es netikšu apkauts. Tāpēc es apcietināju savu seju kā kramu, jo es zināju, ka es nepalikšu kaunā.

8 Un Tas Kungs ir tuvu, un viņš mani attaisno. Kas cīnīsies ar mani? Stāsimies kopā! Kas ir mans pretinieks? Lai viņš nāk man tuvāk, un es satriekšu viņu ar savas mutes spēku.

9 Jo Dievs Tas Kungs man palīdzēs. Un visi tie, kas mani ^atiesās, lūk, viņi visi kļūs veci kā drēbe, un kodes viņus sagrauzīs.

10 Kas ir jūsu starpā, kas baidās To Kungu, kas paklausa Viņa kalpa ^abalsij un kas staigā tumsā un bez gaismas?

11 Lūk, visi jūs, kas kurat uguni, kas ieskaujat sevi dzirkstelēs, staigājiet ^asavas uguns un savu dzirksteļu gaismā, ko jūs esat iekūruši. Tas jums būs no Manas rokas, ka jūs gulēsīt zemē bēdās.

8. NODAĻA

Jēkabs turpina lasīt no Jesajas grāmatas: pēdējās dienās Tas Kungs mierinās Ciānu un sapulcinās Israēlu. Atpestītie nāks uz Ciānu lielā priekā. Salīdziniet ar Jesajas 51. nodaļu un 52:1–2. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UZKLAUSIET Mani jūs, kas tiecaties pēc taisnības. Uzlūkojiet to ^aklinti, no kuras jūs esat cirsti, un to alas dzīli, no kuras jūs esat izrakti.

2 Uzlūkojiet Ābrahāmu, savu ^atēvu, un ^bSāru—viņu, kas ir dzemdējusi jūs; jo Es aicināju viņu vienu un svētīju viņu.

3 Jo Tas Kungs mierinās ^aCiānu, Viņš mierinās visas viņas izpostītās vietas, un Viņš padarīs viņas ^btuksnešus par Ēdeni un viņas tuksnešainos apvidus par Tā Kunga dārzu. Tur radīsies prieks un liksmība, pateicība un slavas dziesmas.

4 Uzklusiet Mani, jūs, Mani ļaudis; un pievērs savu ausi, ak, Mana tauta; jo ^alikums nāks no Manis, un Es Savu taisnību padarīšu par ^bgaismu tautām.

2d 2. Moz. 7:21.

3a 2. Moz. 10:21.

b Jāņa atkl. 6:12.

4a Lūk. 2:46–47.

5a M&D 58:1.

6a Mat. 27:26;

2. Nef. 9:5.

9a Rom. 8:31.

10a M&D 1:38.

11a Soģu 17:6.

8 1a src Klints.

2a 1. Moz. 17:1–8;

M&D 132:49.

b 1. Moz. 24:36.

3a src Ciāna.

b Jes. 35:1–2, 6–7.

4a VAI mācība, doktrīna.

Jes. 2:3.

src Evanģēlijs.

b src Gaisma,

Kristus gaisma.

5 Mana taisnība ir tuvu; Mana "glābšana tuvojas, un Mana roka tiesās tautas. ^bSalas gaidīs uz Mani, un uz Manu roku viņi paļausies.

6 Paceliet savas acis uz debesīm un paraugieties uz zemi apakšā; jo ^adebesis ^bizkūpēs kā dūmi, un zeme ^ckļūs veca kā drānas; un tie, kas tur dzīvos, mirs līdzīgā veidā. Bet Mana glābšana būs mūžīgi, un Mana taisnība nezudīs.

7 Uzklusiet Mani, jūs, kas zināt taisnību, ļaudis, kam sirdīs Es esmu ierakstījis Savu likumu, ^anebīstieties no cilvēku zaimiem un neizbīstieties no viņu nievām.

8 Jo kodes viņus ēdīs kā drānas, un tārpī viņus ēdīs kā vilnu. Bet Mana taisnība būs mūžīgi un Mana glābšana no paaudzes paaudzē.

9 Mosties, mosties! Apjozies ar ^aspēku, ak, Tā Kunga roka; celies kā senās dienās! Vai Tu nesi Tas, kas sacirta Rahabu un nodūra pūķi?

10 Vai Tu neesi Tas, kas nosusināja jūru, lielo dzelmju ūdeņus, lai padarītu jūras dzelmes par ^aceļu, lai atpirktie varētu pa to iziet?

11 Tāpēc Tā Kunga ^aatpestītie atgriezīsies un ^bdziedot nāks uz Ciānu; un mūžīgs prieks un svētums būs pār viņu galvām; un

viņi iemantos līksmi un prieku, bēdas un ^csēras atstāsies no viņiem.

12 ^aEs esmu Tas, jā, Es esmu Tas, kas mierina jūs. Lūk, kas tu esi, ka tu ^bbaidies no cilvēka, kas mirs, un no cilvēka dēla, kas būs kā ^czāle?

13 Un ^aaizmirsti To Kungu, savu Radītāju, kas ir izpletis debesis un licis pamatus zemei, un pastāvīgi katru dienu esi baidījies no apspiedēja niknuma, kad tas taisījās tevi nomaitāt? Un kur ir tas apspiedēja niknums?

14 Gūsteknis trimdā steidzas, lai viņš tiktu atbrīvots un lai viņš nenomirtu bedrē, un lai viņam netrūktu maizes.

15 Bet Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, kas ^asaviļņo jūru, ka tās vilņi krāc; Pulku Kungs ir Mans vārds.

16 Un Es ieliku Savus vārdus tavā mutē un pasargāju tevi Savas rokas ēnā, lai Es varētu iestādīt debesis un ielikt pamatus zemei, un sacīt Ciānai: Lūk, tu esi Mana ^atauta.

17 Mosties, mosties, celies, ak, Jeruzāleme, kas esi dzērusi no Tā Kunga rokas Viņa ^adusmības ^bkausu—tu esi izdzērusi mieles no šausmu kausa līdz pašam dibenam,—

18 un neviens no visiem dēliem, ko viņa bija dzemdējusi,

5a SRC Glābšana.

b 2. Nef. 10:20.

6a 2. Pēt. v. 3:10.

b EBR. tiks izklidinātas.

Psm. 102:26–28.

c EBR. satrūdēs.

7a Psm. 56:5, 12;

M&D 122:9.

9a M&D 113:7–8.

10a Jes. 35:8.

11a SRC Pestīt, Pestīts,

Pestīšana.

b Jes. 35:10.

c Jāņa atkl. 21:4.

12a M&D 133:47; 136:22.

b Jer. 1:8.

c Jes. 40:6–8;

1. Pēt. v. 1:24.

13a Jer. 23:27.

15a 1. Nef. 4:2.

16a 2. Nef. 3:9; 29:14.

17a Lūk. 21:24.

b Jes. 29:9;

Jer. 25:15.

nevadīja viņu, nedz arī paņēma viņu aiz rokas, no visiem viņas dēliem, kurus viņa bija izaudzinājusi.

19 Šie divi "dēli ir atnākuši pie tevis, kas tevi pažēlos—tavu izpostīšanu un sagraušanu, un badu, un zobenu,—un ar kuru lai Es tevi mierinu?

20 Tavi dēli ir noģībuši, izņemot šos divus; viņi guļ uz visiem ielu stūriem; kā briedis tīklā, viņi ir pilni ar Tā Kunga dusmām, ar Dieva sodu.

21 Tādēļ uzklausi šos vārdus, tu nomocītā un "apreibusī, bet ne no vīna:

22 Tā saka tavš Kungs, Tas Kungs un tavš Dievs, kas "aizstāv Savas tautas lietu; redzi, Es izņēmu no tavām rokām šausmu kausu, Sava dusmības kausa mieles; tev vairs nebūs no tā jādzer.

23 Bet "Es to likšu tavu apspie-dēju rokā, kas teica tavai dvēselei: Noliecies, lai mēs varētu pārkāpt!—un tev vajadzēja noliekt savu muguru kā pamatu un kā ielu tiem, kas iet pāri.

24 "Mosties, mosties, apjoz savu ^bspēku, ak, "Ciāna, tērpies savās svētku drānās, ak, Jeruzāleme, svētā pilsēta! Jo turpmāk tevī ^dvairs nespers kāju neviens, kas neapgraizīts un nešķīsts!

25 Nokrati pīšļus, "pace-lies, apsēdies, ak, Jeruzāleme!

Atraisies no savām kakla ^bvažām, ak, sagūstītā Ciānas meita!

9. NODAĻA

Jēkabs paskaidro, ka jūdi tiks sapulcināti visās viņu apsolītajās zemēs. Grēku izpirkšana izpērk cilvēku no krišanas. Mirušo ķermeņi uzcelsies no kapa, un viņu gari no elles un paradīzes. Viņi tiks tiesāti. Grēku izpirkšana izglābj no nāves, elles, velna un bezgalīgām mokām. Taisnīgie tiks izglābti Dieva valstībā. Sodi par grēkiem ir darīti zināmi. Israēla Svētais ir vārtu sargs. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu lasījis šos vārdus, lai jūs varētu zināt par tām Tā Kunga "derībām, ko Viņš ir derējis ar visu Israēla namu,

2 ko Viņš ir runājis uz jūdiem ar Savu svēto praviešu muti, pat no paša sākuma no paaudzes paaudzē, līdz pienāks laiks, kad viņi tiks "atjaunoti patiesajā baznīcā un Dieva ganāmpulkā; kad viņi tiks ^bsapulcināti mājās sava mantojuma ^czemēs un tiks nostiprināti visās viņu apsolītajās zemēs.

3 Lūk, mani mīļotie brāļi, es runāju uz jums šos vārdus, lai jūs varētu priecāties un "pacelt savas galvas uz visiem laikiem to svētību dēļ, ko Dievs Tas Kungs dāvās jūsu bērniem.

19a Jāņa atkl. 11:3.

21a 2. Nef. 27:4.

22a Jer. 50:34.

23a Cak. 12:9.

24a Jes. 52:1–2.

b M&D 113:7–8.

c SRC Ciāna.

d Joēla 4:17.

25a TAS IR Celies no pīšļiem un sēdies godā, beigās tīkdama atpestīta.

b M&D 113:9–10.

9 1a SRC Ābrahāma derība.

2a 2. Nef. 6:11.

src Eвангēlija

atjaunošana.

b SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

c 2. Nef. 10:7–8.

src Apsolītā zeme.

3a DZST Psm. 24:7–10 (Pielikums).

4 Jo es zinu, ka jūs esat daudz meklējuši, daudzi no jums, lai zinātu to, kam jānāk; tāpēc es zinu, ka jūs zināt, ka mūsu miesai ir jānīkst un jāmirst; tomēr savā "miesā mēs redzēsim Dievu.

5 Jā, es zinu, ka jūs zināt, ka Viņš parādīsies miesā tiem, kas ir Jeruzālemē, no kurienes mēs nākam; jo ir nepieciešams, ka tas notiktu starp viņiem; jo tā pienākas dižajam "Radītājam, lai Viņš pieļautu pašam tapt cilvēku pakļautam miesā un mirtu par ^bvisiem cilvēkiem, lai visi cilvēki taptu pakļauti Viņam.

6 Jo, kā nāve ir nākusi pār visiem cilvēkiem, lai piepildītu diženā Radītāja žēlsirdīgo "ieceri, tā ir vajadzīgs ^baugšāmcelšanās spēks, un "krišanas dēļ ir vajadzīgs, lai augšāmcelšanās nāktu pie ļaudīm; un krišana nāca pārkāpuma dēļ; un tādēļ, ka cilvēki kļuva krituši, viņi tika "padzīti no Tā Kunga vaiga.

7 Tāpēc ir vajadzīgs, lai būtu "bezgalīga ^bgrēku izpiršana—ja nebūtu bezgalīgas grēku izpiršanas, šī iznīcība nevarētu tērpties neiznīcībā. Tāpēc "pirmajam sodam, kas nāca pār

cilvēku, vajadzētu ^dturpināties bezgalīgi ilgi. Un ja tā, šai miesai vajadzētu tikt guldītai sapūšanai un sairšanai zemes mātē, lai nekad vairs neceltos.

8 Ak, Dieva "gudrība, Viņa ^bžēlastība un "labvēlība! Jo lūk, ja ^dmiesa vairs neceltos, mūsu gari tiktu pakļauti tam eņģelim, kas "atkrita no Mūžīgā Dieva vaiga un kļuva par ^fvelnu, lai nekad vairs neceltos.

9 Un mūsu gariem vajadzētu kļūt tādiem kā viņš, un mēs kļūtu par velniem, velna "eņģeļiem, lai tiktu ^bpadzīti no mūsu Dieva vaiga un paliktu ar "melu tēvu postā, kā viņš pats; jā, par tās būtnes eņģeļiem, kas ^dpievīla mūsu pirmos vecākus, kas "izliekas gandrīz par gaismas ^feņģeļi un vedina cilvēku bērnu uz "slepenām savienībām slepkavošanai un visa veida slepeniem tumsas darbiem.

10 Ak, cik liela ir mūsu Dieva labestība, Dieva, kas sagatavo ceļu mūsu izglābšanai no šī drausmīgā briesmoņa ķetnām, jā, no šī briesmoņa, "nāves un ^belles, kā es saucu ķermeņa nāvi un arī gara nāvi.

11 Un dēļ mūsu Dieva, Israēla

4a Īj. 19:26;
Al. 11:41–45; 42:23;
Hel. 14:15;
Morm. 9:13.
5a SRC Radīt, Radišana.
b Jāņa 12:32;
2. Nef. 26:24;
3. Nef. 27:14–15.
6a SRC Pestīšanas iecere.
b SRC Augšāmcelšanās.
c SRC Ādama un
Ievas Krišana.
d 2. Nef. 2:5.
7a Al. 34:10.
b SRC Izpirkt, Grēku

Izpiršana.
c Mos. 16:4–5;
Al. 42:6, 9, 14.
d Mos. 15:19.
8a Īj. 12:13;
Ābr. 3:21.
SRC Gudrība.
b SRC Žēlīgs, Žēlastība.
c SRC Labvēlība.
d M&D 93:33–34.
e Jes. 14:12;
2. Nef. 2:17–18;
Moz. 4:3–4;
Ābr. 3:27–28.
f SRC Velns.

9a Jēk. 3:11;
Al. 5:25, 39.
b Jāņa atkl. 12:7–9.
c SRC Meli.
d 1. Moz. 3:1–13;
Mos. 16:3;
Moz. 4:5–19.
e 2. kor. 11:14;
Al. 30:53.
f M&D 129:8.
g SRC Slepenās
savienības.
10a Mos. 16:7–8;
Al. 42:6–15.
b SRC Elle.

Svētā, ^aatsvabināšanas, šī ^bnāve, par kuru es esmu runājis, kura ir laicīga, atdos savus mirušos; šī nāve ir kaps.

12 Un šī ^anāve, par kuru es esmu runājis, kas ir garīgā nāve, atdos savus mirušos; šī garīgā nāve ir ^belle; tāpēc nāvei un ellei vajadzēs atdot savus mirušos, un ellei būs jāatdod tās sagūstītie gari, un kapam būs jāatdod tā sagūstītie ķermeņi, un cilvēku ķermeņi un ^cgari tiks ^dsavienoti viens ar otru; un tas ir ar Israēla Svētā augšāmcelšanās spēku.

13 Ak, cik dižena ir mūsu Dieva ^aiecere! Jo no otras puses, Dieva ^bparadīzei būs jāatdod taisnīgo gari, un kapam būs jāatdod taisnīgo ķermeņi; un gars un ķermenis atkal tiks ^catjaunoti kopā viens ar otru, un visi cilvēki taps neiznīcīgi un ^dnemirstīgi, un viņi būs dzīvojošas dvēseles ar ^epilnīgām ^fzināšanām, līdzīgi mums miesā, izņemot tikai, ka mūsu zināšanas būs pilnīgas.

14 Tāpēc mums būs pilnīga ^aatziņa par visu mūsu ^bvainu un mūsu nešķīstību, un mūsu ^ckailumu; un taisnīgajiem būs pilnīga atziņa par viņu prieku un viņu ^dtaisnīgumu, un viņi būs

^etērpti ^fšķīstībā, jā, patiesi, ^gtaisnības apmetnī.

15 Un notiks, kad visi cilvēki pāries no šīs pirmās nāves dzīvē, tā kā viņi kļūs nemirstīgi, viņiem vajadzēs stāties Israēla Svētā ^asoģa krēsla priekšā; un tad būs ^btiesa, un viņiem vajadzēs tikt tiesātiem saskaņā ar Dieva svēto tiesu.

16 Nešaubīgi, kā Tas Kungs dzīvo, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis un tas ir Viņa mūžīgs ^avārds, kas nevar ^bbeigties, ka tie, kas ir taisnīgi, arī paliks taisnīgi un tie, kas ir ^cnešķīsti, arī paliks ^dnešķīsti; tāpēc tie, kas ir nešķīsti, ir ^evelns un viņa eņģeļi; un viņi ieies tiem sagatavotā ^fmūžīgā ugunī; un viņu moka ir kā uguns un sēra ^gjūra, kuras liesma paceļas mūžīgi mūžos un nekad nebeidzas.

17 Ak, mūsu Dieva diženums un ^ataisnīgums! Jo Viņš izpilda visus Savus vārdus, un tie ir nākuši no Viņa mutes, un Viņa likumam ir jātiek izpildītam.

18 Bet, lūk, taisnie, Israēla Svētā ^asvētie, tie, kas ir ticējuši Israēla Svētajam, tie, kas ir izcietuši pasaules ^bkrustus un nicinājuši tās izsmieklu, viņi ^ciemantos

11a SRC Atbrīvotājs.
b SRC Nāve, fiziskā.
12a SRC Nāve, garīgā.
b M&D 76:81-85.
c SRC Gars.
d SRC Augšāmcelšanās.
13a SRC Pestīšanas ieceere.
b M&D 138:14-19.
SRC Paradīze.
c Al. 11:43.
d SRC Nemirstīgs, Nemirstība.
e SRC Pilnīgs.
f M&D 130:18-19.
14a Mos. 3:25;

Al. 5:18.
b SRC Vaina.
c Morm. 9:5.
d SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.
e Sal. Pam. 31:25.
f SRC Šķīsts, Šķīstība.
g M&D 109:76.
15a SRC Tiesa, Pēdējā.
b Psm. 19:10;
2. Nef. 30:9.
16a 1. Kēn. 8:56;
M&D 1:38;
Moz. 1:4.
b M&D 56:11.

c SRC Nešķīsts, Nešķīstība.
d 1. Nef. 15:33-35;
Al. 7:21;
Morm. 9:14;
M&D 88:35.
e SRC Velns.
f Mos. 27:28.
g Jāņa atkl. 21:8;
2. Nef. 28:23;
M&D 63:17.
17a SRC Taisnība.
18a SRC Svētais.
b Lūk. 14:27.
c M&D 45:58; 84:38.

Dieva ^dvalstību, kura bija sagatavota viņiem ^eno pasaules dibināšanas, un viņu prieks būs pilnīgs ^fmūžīgi.

19 Ak, mūsu Dieva, Israēla Svētā, žēlastības diženums! Jo Viņš ^aatbrīvo Savus svētos no tiem ^bdrausmīgajiem briesmoniņiem, velna un nāves, un ^celles, un tās uguns un sēra jūras, kas ir bezgalīgas mocības.

20 Ak, cik milzīgs ir mūsu Dieva ^asvētums! Jo Viņš ^bzina visu, un nav nekā, ko Viņš nezinātu.

21 Un Viņš ^anāk pasaulē, lai Viņš varētu ^aizglābt visus cilvēkus, ja viņi paklausīs Viņa balsij; jo lūk, Viņš izcieš ^bsāpes par visiem cilvēkiem; jā, katras dzīvas radības sāpes, gan vīriešu, gan sieviešu un bērnu, kuri pieder ^cĀdama ģimenei.

22 Un Viņš ^atās izcieš, lai visi cilvēki varētu augšāmcelties, lai visi varētu stāvēt Viņa priekšā tai lielajā un tiesas dienā.

23 Un Viņš ^apavēl visiem cilvēkiem, ka viņiem ir ^ajānožēlo grēki un jātop ^bkristītiem Viņa Vārdā, esot ar pilnīgu ticību Israēla Svētajam, vai arī viņi nevar tikt izglābti Dieva valstībā.

24 Un, ja viņi nenožēlos grēkus

un neticēs Viņa ^aVārdam, un netaps kristīti Viņa Vārdā, un ^bnepastāvēs līdz galam, viņiem būs jātiec ^cnosodītiem; jo Dievs Tas Kungs, Israēla Svētais, ir to sacījis.

25 Tāpēc Viņš ir devis ^alikumu; un, kur ^bnav dots likums, tur nav soda; un, kur nav soda, tur nav nosodišanas; un, kur nav nosodišanas, Israēla Svētā žēlastībai ir tiesības pār viņiem grēku izpirkšanas dēļ; jo viņi ir atbrīvoti ar Viņa spēku.

26 Jo ^agrēku izpirkšana apmierina Viņa ^btaisnības prasības pār visiem tiem, kam ^clikums ^anav bijis dots, ka viņi ir atbrīvoti no tā drausmīgā briesmoņa, nāves un elles, un velna, un tās uguns un sēra jūras, kas ir bezgalīgas mocības; un viņi tiek atjaunoti pie Tā Dieva, kas ir devis viņiem ^eelpu, kas ir Israēla Svētais.

27 Bet, ak vai tam, kam ^alikums ir dots, jā, kam ir visi Dieva baušļi kā mums, un kas pārkāpj tos, un izšķiež savas pārbaudījumu dienas, jo drausmīgs ir viņa stāvoklis!

28 Ak, cik viltīga ir ļaunā ^aiecere! Ak, cilvēku ^biedomība un vājība, un muļķība! Kad viņi

18d SRC Paaugstināšana.

e Al. 13:3.

f SRC Mūžīgā dzīve.

19a M&D 108:8.

b 1. Nef. 15:35.

c SRC Elle.

20a SRC Svētums.

b Al. 26:35;

M&D 38:2.

21a SRC Glābšana.

b M&D 18:11; 19:18.

c SRC Ādams.

23a SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

b SRC Kristīšana,

Kristīt.

24a SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

b SRC Izturēt.

c SRC Sodība.

25a Jēk. v. 4:17.

src Likums.

b Rom. 4:15;

2. Nef. 2:13;

Al. 42:12–24.

src Atskaite,

Atbildīgs,
Atbildība.

26a 2. Nef. 2:10;

Al. 34:15–16.

src Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.

b SRC Taisnība.

c Mos. 15:24;

M&D 137:7.

d Mos. 3:11.

e 1. Moz. 2:7;

M&D 93:33;

Ābr. 5:7.

27a Lūk. 12:47–48.

28a Al. 28:13.

b SRC Veltīgs, Uzpūtība.

ir ^cmācīti, viņi domājas ^dgudri esam, un viņi neklausā Dieva ^epadomam, jo viņi to atliek malā, domādami, ka viņi paši zina, tāpēc viņu gudrība ir muļķība un tā nedod tiem labumu. Un viņi ies bojā.

29 Bet būt mācītam ir labi, ja ^apaklausā Dieva ^bpadomiem.

30 Bet, ak vai tiem ^abagātajiem, kas ir bagāti ar pasaulīgajām lietām. Jo tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi nicina ^bnabagos, un viņi vajā lēnprātīgos, un viņu sirdis ir pie viņu bagātībām, tāpēc viņu bagātības ir viņu dievs. Un lūk, arī viņu bagātības aizies bojā kopā ar viņiem.

31 Un ak vai tiem nedzirdīgajiem, kas negrib ^aklausīties, jo viņi aizies bojā.

32 Ak vai tiem neredzīgajiem, kas negrib skatīties, jo arī viņi aizies bojā.

33 Ak vai tiem, kas ir neapgrāzīti sirdīs, jo apziņa par savām nekrietnībām viņus satrieks pēdējā dienā.

34 Ak vai ^amelim, jo viņš tiks nogāzts ^bellē.

35 Ak vai slepkavam, kas ^anoģalina tīši, jo viņš ^bmirs.

36 Ak vai tiem, kas nododas ^anetiklībai, jo viņi tiks nogāzti ellē.

37 Jā, ak vai tiem, kas ^apielūdz elkus, jo visu velnu velns priecājas par viņiem.

38 Un beidzot, ak vai visiem tiem, kuri nomirs savos grēkos, jo viņi ^aatgriezīsies pie Dieva un ieraudzīs Viņa vaigu, un paliks savos grēkos.

39 Ak, mani mīļotie brāļi, atcerieties, cik šausmīgi ir grēkot pret Svēto Dievu un arī cik šausmīgi ir padoties tā ^aviltīgā kārdinājumiem. Atcerieties, ka ^bmiesas tieksme ir ^cnāve, un gara tieksme ir ^dmūžīgā ^edzīve.

40 Ak, mani mīļotie brāļi, pievērsiet ausi maniem vārdiem. Atcerieties Tā Israēla Svētā diženumu. Nesakiet, ka es esmu runājis smagas lietas pret jums; jo, ja jūs to teiksiet, jūs zaimosiet ^apatiesību; jo es esmu runājis jūsu Radītāja vārdus. Es zinu, ka patiesības vārdi ir ^bsmagi pret visiem nešķīstajiem; bet taisnie tos nebaidās, jo viņi mīl patiesību un nav to satriekti.

41 Ak, tad nu, mani mīļotie brāļi, ^anāciet pie Tā Kunga, Tā

28c Lūk. 16:15;
2. Nef. 26:20; 28:4, 15.
d Sal. Pam. 14:6;
Jer. 8:8–9;
Rom. 1:22.
src Gudrība;
Lepnība.
e Al. 37:12.
src Padoms.
29a 2. Nef. 28:26.
b Jēk. 4:10.
30a Lūk. 12:34;
1. Tim. 6:10;
M&D 56:16.
b src Nabags.
31a Ec. 33:30–33;

Mat. 11:15;
Mos. 26:28;
M&D 1:2, 11, 14;
Moz. 6:27.
34a Sal. Pam. 19:9.
src Godīgs,
Godīgums;
Meli.
b src Elle.
35a 2. Moz. 20:13;
Mos. 13:21.
b src Nāvessods.
36a 3. Nef. 12:27–29.
src Šķīstība.
37a src Elku pielūgšana.
38a Al. 40:11, 13.

39a 2. Nef. 28:20–22; 32:8;
Mos. 2:32; 4:14;
Al. 30:53.
b Rom. 8:6.
src Miesīgs.
c src Nāve, garīgā.
d src Mūžīgā dzīve.
e Sal. Pam. 11:19.
40a src Patiesība.
b 1. Nef. 16:2;
2. Nef. 28:28; 33:5.
41a 1. Nef. 6:4;
Jēk. 1:7;
Omn. 1:26;
Mor. 10:30–32.

Svētā. Atcerieties, ka Viņa ceļi ir taisnīgi. Lūk, cilvēka ^bceļš ir šaurš, bet tas guļ taisnā virzienā viņa priekšā, un ^dvārtu sargs ir Israēla Svētais; un Viņš tur nenodarbina nevienu kalpu; un nav neviena cita ceļa, kā tikai caur vārtiem; jo Viņš nevar tikt pievilts, jo Dievs Tas Kungs ir Viņa Vārds.

42 Un, kas kludzina, tam Viņš atvērs; un ^agudrie, un mācītie, un tie, kas ir bagāti, kas ir ^buzpūtušies dēļ savām mācībām un savas gudrības, un savām bagātībām—jā, viņi ir tie, ko Viņš nicina, un, ja viņi neatmetīs tās lietas un neuzlūkos sevi par ^cnelgām Dieva priekšā, un nenolaidīsies dziļā ^apazemībā, Viņš neatvērs tiem.

43 Bet gudro un prātīgo lietas tiks ^anoslēptas no viņiem uz mūžiem—jā, tā laime, kas ir sagatavota svētajiem.

44 Ak, mani mīļotie brāļi, atcerieties manus vārdus. Lūk, es novelku savas drānas un nokratu tās jūsu priekšā; es lūdzu savas glābšanas Dievu, lai Viņš uzlūko mani ar Savu ^avisuredzošo aci; tāpēc jūs zināsiet pēdējā dienā, kad visi cilvēki tiks tiesāti par saviem darbiem, ka Israēla Dievs liecināja, ka es ^bnokratiju jūsu nekrietnības no savas dvēseles un ka es stāvēju

spožumā Viņa priekšā, un esmu ^ctīrs no jūsu asinīm.

45 Ak, mani mīļotie brāļi, novērsieties no saviem grēkiem; nokratiet tā ^avažas, kurš gribētu jūs stingri sasaistīt; nāciet pie šī Dieva, kas ir jūsu glābšanas ^bklints.

46 Sagatavojiet savas dvēseles tai diženajai dienai, kad ^ataisnība tiks dāvāta visiem taisnīgajiem, patiesi ^btiesas dienai, lai jūs nesarautos drausmīgās bailēs, lai jūs neatcerētos savu drausmīgo ^cvainu visā pilnībā un nebūtu spiesti izsaukties: Svēts, svēts ir Tavs sods, ak Dievs Tas Kungs ^dVisvarenais, bet es zinu savu vainu; es pārkāpu tavu likumu, un mani pārkāpumi ir mani; un velns ir dabūjis mani, ka es esmu viņa drausmīgo ciešanu upuris!

47 Bet lūk, mani brāļi, vai ir vajadzīgs, lai es modinātu jūs tai briesmīgajai patiesībai par šīm lietām? Vai es mocītu jūsu dvēseles, ja jūsu domas būtu tīras? Vai es būtu tik tiešs ar jums saskaņā ar patiesības vienkāršību, ja jūs būtu brīvi no grēka?

48 Lūk, ja jūs būtu svēti, es runātu ar jums par svētumu, bet, tā kā jūs neesat svēti un uzlūkojat mani kā skolotāju, ir vajadzīgs, lai es ^amācītu jums par ^bgrēka sekām.

41 *b* 2. Nef. 31:17–21;

Al. 37:46;

M&D 132:22, 25.

c Lūk. 13:24;

2. Nef. 33:9;

Hel. 3:29–30.

d 2. Nef. 31:9, 17–18;

3. Nef. 14:13–14;

M&D 43:7; 137:2.

42 *a* Mat. 11:25.

b src Lepnība.

c 1. kor. 3:18–21.

d src Pazemīgs,

Pazemība.

43 *a* 1. kor. 2:9–16.

44 *a* Jēk. 2:10.

b Jēk. 1:19.

c Jēk. 2:2;

Mos. 2:28.

45 *a* 2. Nef. 28:22;

Al. 36:18.

b src Klints.

46 *a* src Taisnība.

b src Tiesa, Pēdējā.

c Mos. 3:25.

d 1. Nef. 1:14;

Moz. 2:1.

48 *a* Al. 37:32.

b src Grēks.

49 Lūk, manai dvēselei rieb grēks, un mana sirds priecājas taisnībā; un es "slavēšu sava Dieva svēto Vārdu.

50 Nāciet, mani brāļi, katrs, kam slāpst, nāciet pie "ūdēns; un, kam nav naudas, nāciet, pērciet un ēdiet; jā, nāciet pērciet vīnu un pienu bez ^bnaudas un bez maksas.

51 Tāpēc nešķiediet naudu tam, kam nav vērtības, nedz savus "spēkus tam, kas neder uz turam. Cītīgi uzklausiet mani un atcerieties vārdus, ko es esmu runājis; un nāciet pie Israēla Svētā, un ^bciņājieties ar to, kas nezūd un nemaitājas, un lai jūsu dvēsele priecājas pārpilnībā.

52 Lūk, mani mīļotie brāļi, atcerieties sava Dieva vārdus; lūdziet Viņu pastāvīgi dienā un "pateicieties Viņa svētajam Vārdam naktī. Lai jūsu sirdis priecājas!

53 Un lūk, cik nozīmīgas Tā Kunga "derības un cik bezgalīga Viņa labvēlība pret cilvēku bērniem; un Sava diženuma un Savas labvēlības, un ^bžēlastības dēļ Viņš ir apsolījis mums, ka mūsu pēcnācēji netiks pilnīgi izdeldēti miesā, bet ka Viņš tos pasargās; un nākamajās paaudzēs viņi kļūs par Israēla nama taisnīgu ^czaru.

54 Un tagad, mani brāļi, es gribētu runāt ar jums vēl, bet rīt es vēstīšu jums savus atlikušos vārdus. Āmen.

10. NODAĻA

Jēkabs paskaidro, ka jūdi sitīs krustā savu Dievu. Viņi tiks izkaisīti, līdz tie sāks ticēt Viņam. Ameriķa būs brīvības zeme, kur nevaldīs neviens ķēniņš. Salīdzinieties ar Dievu un iegūstiet glābšanu caur Viņa labvēlību. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad es, Jēkabs, atkal runāju uz jums, mani mīļotie brāļi, par šo taisnīgo "zaru, par kuru es esmu runājis.

2 Jo lūk, "solījumi, ko mēs esam saņēmuši, ir laicīgi solījumi; tad nu, kaut arī man ir ticis rādīts, ka daudzi no mūsu bērniem neticības dēļ ies bojā miesā, tomēr Dievs būs žēlīgs pret daudziem; un mūsu bērni tiks atjaunoti, lai viņi varētu nonākt pie tā, kas dos viņiem patiesas zināšanas par viņu Pestītāju.

3 Tad nu, kā es jums esmu teicis, ir vajadzīgs, lai Kristus—jo iepriekšējā naktī "eņģelis teica man, ka tas būs Viņa Vārds—^bnāktu jūdu vidū, starp tiem, kas ir pasaules visļauņākā daļa; un tie ^csitīs Viņu krustā, jo tā pienākas mūsu Dievam, un nav

49a 1. Nef. 18:16.

50a SRC Dzīvais ūdens.

b Al. 42:27.

51a Jes. 55:1–2.

b 2. Nef. 31:20; 32:3;

3. Nef. 12:6.

52a SRC Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

53a SRC Derība.

b SRC Žēlīgs, Žēlastība.

c SRC Tā Kunga
vīnadārzs.

10 1a 1. Nef. 15:12–16;

2. Nef. 3:5;

Jēk. 5:43–45.

2a 1. Nef. 22:8;

3. Nef. 5:21–26;
21:4–7.

3a 2. Nef. 25:19;

Jēk. 7:5;

Mor. 7:22.

b SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

c 1. Nef. 11:33;

Mos. 3:9;

M&D 45:52–53.

nevienas citas tautas uz zemes, kas ^dsistu krustā savu ^eDievu.

4 Jo, ja šie varenie ^abrīnumi būtu darīti starp citām tautām, tie nožēlotu grēkus un zinātu, ka Viņš ir viņu Dievs.

5 Bet ^aviltus priesterību un nekrietnību dēļ tie no Jeruzālemes nocietināsies stūrgalvībā pret Viņu, tā ka Viņš tiks sists krustā.

6 Tad nu viņu nekrietnību dēļ iznīcība, bads, mēris un asinsizliešana nāks pār tiem, un tie, kas netiks iznīcināti, tiks ⁱizklīdināti starp visām tautām.

7 Bet lūk, tā saka ^aDievs Tas Kungs: ^bKad pienāks diena, kad viņi Man ticēs, ka Es esmu Kristus, tad Es esmu solījis viņu tēviem, ka viņi tiks atjaunoti miesā uz zemes sava mantojuma zemēs.

8 Un notiks, ka viņi tiks ^asapulcināti no savas ilgās izklīdināšanas, no jūru ^bsalām un no četriem pasaules galiem; un citticībnieki būs vareni Manās acīs, saka Dievs, ^catvedot tos viņu mantojuma zemēs.

9 ^aJā, citticībnieku ķēniņi būs bērnu kopēji viņiem, un citticībnieku ķēniņienes klūs bērnu zīdītājas. Tāpēc Tā Kunga

^bsolījumi citticībniekiem ir svarīgi, jo Viņš to ir teicis, un kas var to apstrīdēt?

10 Bet lūk, šī zeme, saka Dievs, būs viņu mantojuma zeme, un ^acitticībnieki tiks svētīti šajā zemē.

11 Un šī zeme būs ^abrīvības zeme citticībniekiem, un nebūs ^bķēniņu šai zemē, kas paceltos pār citticībniekiem.

12 Un Es stiprināšu šo zemi pret visām citām tautām.

13 Un tas, kas ^ccīnās pret Ciānu, ^bies bojā, saka Dievs.

14 Jo tas, kurš sacels ķēniņu pret mani, ies bojā, jo Es, Tas Kungs, debesu ^aĶēniņš, būšu viņu Karalis, un Es būšu ^bgaisma tiem mūžīgi, kas uzklausa Manus vārdus.

15 Tad nu šī iemesla dēļ, lai Manas ^aderības tiktu piepildītas, ko Es esmu noslēdzis ar cilvēku bērniem, lai Es tās izpildītu, kamēr viņi ir miesā, Man ir jāiznīcina ^bslepenie ^ctumsas darbi un slepkavas, un negantības.

16 Tāpēc tie, kas cīnās pret ^aCiānu, gan jūds, gan grieķis, gan vergs, gan brīvais, gan vīrs, gan sieva, ies bojā; jo ^bviņi ir tie, kas veido visas zemes netikli; jo ^ctie,

3d Lūk. 23:20–24.

e 1. Nef. 19:10.

4a SRC Brīnums.

5a Lūk. 22:2.

SRC Viltus priesterība.

6a 1. Nef. 19:13–14.

SRC Israēls—Israēla izkaisīšana.

7a SRC Tas Kungs.

b 2. Nef. 25:16–17.

8a SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

b 1. Nef. 22:4;

2. Nef. 10:20–22;

M&D 133:8.

c 1. Nef. 22:8.

9a Jes. 49:22–23.

b 1. Nef. 22:8–9;

M&D 3:19–20.

10a 2. Nef. 6:12.

11a SRC Brīvs, Brīvība.

b Mos. 29:31–32.

13a 1. Nef. 22:14, 19.

b Jes. 60:12.

14a Al. 5:50;

M&D 38:21–22;

128:22–23;

Moz. 7:53.

b SRC Gaisma,

Kristus gaisma.

15a SRC Derība.

b Hel. 3:23.

SRC Slepēnās

savienības.

c SRC Tumsība, garīgā.

16a SRC Ciāna.

b 1. Nef. 13:4–5.

c 1. Nef. 14:10.

kas ^dnav ar Mani, ir ^cpret Mani, saka mūsu Dievs.

17 Jo Es ^aizpildīšu Savus solījumus, kurus Es esmu devis cilvēku bērniem, ko Es darīšu tiem, kamēr viņi ir miesā.

18 Tāpēc, mani mīlotie brāļi, tā saka mūsu Dievs: Es apspiedīšu tavus pēcnācējus ar citticībnieku roku; tomēr Es mīkstināšu ^acitticībnieku sirdis, ka tie būs kā tēvs viņiem; tāpēc citticībnieki tiks ^bsvētīti un ^cieskaitīti Israēla namā.

19 Tad nu Es ^aiesvētīšu šo zemi taviem pēcnācējiem un tiem, kas tiks ieskaitīti starp taviem pēcnācējiem, uz visiem laikiem par viņu mantojuma zemi; jo šī ir izredzēta zeme, Dievs man saka, pār visām citām zemēm, tāpēc Es gribēšu, lai visi cilvēki, kas šeit dzīvos, lai viņi pielūgtu Mani, saka Dievs.

20 Un tagad, mani mīlotie brāļi, redzot, ka mūsu žēlīgais Dievs ir devis mums tik lielas zināšanas par šīm lietām, atcerēsimies Viņu un noliksim mūsu grēkus, un nenokārsim galvas, jo mēs neesam atstumti; tomēr mēs esam tikuši ^aizdzīti no mūsu mantojuma zemes; bet mēs esam tikuši aizvesti uz ^blabāku zemi, jo Tas Kungs ir padarījis jūru par mūsu ^cceļu, un mēs esam uz jūras ^dsalas.

21 Bet lieli ir Tā Kunga solījumi tiem, kuri ir uz jūras ^asalām; tad nu tā kā tiek sacīts salas, tad jābūt vairāk nekā tikai šai, un tās arī ir mūsu brāļu apdzīvotas.

22 Jo lūk, Dievs Tas Kungs laiku pa laikam ir ^aizvedis no Israēla nama pēc Savas gribas un patikas. Un tagad lūk, Tas Kungs atceras visus tos, kas ir atlauzti, tāpēc Viņš atceras arī mūs.

23 Tāpēc priecājieties savās sirdīs un atcerieties, ka jūs esat ^abrīvi savā ^bricībā—^cizvēlēties mūžīgās nāves ceļu vai mūžīgās dzīves ceļu.

24 Tad nu, mani mīlotie brāļi, salīdzinieties ar Dieva prātu un nevis ar velna un miesas prātu; un atcerieties, kad jūs esat salīdzinājušies ar Dievu, ka tas ir tikai iekš un caur Dieva ^alabvēlību, ka jūs esat ^bizglābti.

25 Tad nu lai Dievs jūs uzcel no nāves ar augšāmcelšanās spēku un arī no mūžīgās nāves ar ^aGrēku Izpirkšanas spēku, lai jūs tiktu pieņemti Dieva mūžīgajā valstībā, lai jūs slavētu Viņu caur dievišķo labvēlību. Āmen.

11. NODAĻA

Jēkabs redz savu Pestītāju. Mozus

16d 1. Nef. 22:13–23;

2. Nef. 28:15–32;

3. Nef. 16:8–15;

Et. 2:9.

e Mat. 12:30.

17a M&D 1:38.

18a Lūk. 13:28–30;

M&D 45:7–30.

b Ef. 3:6.

c Gal. 3:7, 29;

1. Nef. 14:1–2;

3. Nef. 16:13; 21:6, 22;

30:2;

Ābr. 2:9–11.

19a 2. Nef. 3:2.

20a 1. Nef. 2:1–4.

b 1. Nef. 2:20.

src Apsolitā zeme.

c 1. Nef. 18:5–23.

d Jes. 11:10–12.

21a 1. Nef. 19:15–16; 22:4.

22a 1. Nef. 22:4.

23a SRC Ricības brīvība.

b 2. Nef. 2:16.

c 5. Moz. 30:19.

24a SRC Labvēlība.

b SRC Glābšana.

25a SRC Izpirkt, Grēku Izpirkšana.

bauslība simbolizē Kristu un pierāda, ka Viņš nāks. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tad "Jēkabs runāja vēl daudz ko vairāk manai tautai tajā laikā; tomēr tikai šīs lietas es esmu pierakstījis, jo tas, ko es esmu ^bpierakstījis, man ir pietiekami.

2 Un tagad es, Nefijs, rakstu vairāk no "Jesajas vārdiem, jo manu dvēseli iepriecina viņa vārdi. Jo es pielīdzināšu viņa vārdus savai tautai, un es izplatīšu tos visiem saviem bērniem, jo viņš patiesi redzēja manu ^bPestītāju, tāpat kā es Viņu esmu redzējis.

3 Un mans brālis Jēkabs arī ir Viņu "redzējis, tāpat kā es esmu Viņu redzējis; tāpēc es izplatīšu viņu vārdus saviem bērniem, lai pierādītu tiem, ka mani vārdi ir patiesi. Tad nu Dievs ir teicis: Ar ^btriju vārdiem Es apstiprināšu Savu vārdu. Tomēr Dievs sūta vairāk liecinieku, un Viņš pierāda visus Savus vārdus.

4 Lūk, mana dvēsele priecājas, "apliecinot manai tautai patiesību par Kristus ^batnākšanu; jo šī nolūka dēļ ir tikusi dota Mozus "bauslība; un visas lietas, kas ir Dieva dotas cilvēkiem no pasaules iesākuma, norāda uz Viņu.

5 Un arī mana dvēsele priecājas par Tā Kunga "derībām, ko Viņš ir slēdzis ar mūsu tēviem; jā, mana dvēsele priecājas par Viņa labvēlību un Viņa taisnību, un spēku, un žēlastību tai lielajā un mūžīgajā iecerē par atsvabīnāšanu no nāves.

6 Un mana dvēsele priecājas, apliecinot manai tautai, ka, "ja Kristus nenāktu, visiem cilvēkiem būtu jāaiziet bojā.

7 Jo, ja "nebūtu Kristus, nebūtu Dieva; un, ja nebūtu Dieva, nebūtu mūsu, jo nevarētu būt nevienas ^bradības. Bet Dievs ir, un Viņš ir Kristus, un Viņš nāks Sava laika pilnībā.

8 Un tagad es rakstu dažus no Jesajas vārdiem, lai tie no manas tautas, kas redzēs šos vārdus, varētu priecāties savās sirdīs un liksmoties par visiem cilvēkiem. Tad nu šie ir tie vārdi, un jūs varat tos pielīdzināt sev un visiem cilvēkiem.

12. NODAĻA

Jesaja redz pēdējo dienu templi, Israēla sapulcināšanu un tūkstošgades taisnību un mieru. Lepnie un ļaunie tiks pazemoti Otrajā Atnākšanā. Salīdziniet ar Jesajas 2. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

VĀRDS, ko "Jesaja, Amoca dēls,

11 1a 2. Nef. 6:1–10.

b 2. Nef. 31:1.

2a 3. Nef. 23:1.

b SRC Pestītājs.

3a 2. Nef. 2:3;

Jēk. 7:5.

b 2. Nef. 27:12;

Et. 5:2–4;

M&D 5:11.

4a 2. Nef. 31:2.

b Jēk. 4:5;

Jar. 1:11;

Al. 25:15–16;

Et. 12:19.

c 2. Nef. 5:10.

5a SRC Ābrahāma derība.

6a Mos. 3:15.

7a 2. Nef. 2:13.

b SRC Radīt, Radišana.

12 1a Jesajas grāmatas

2.–14. nodaļa tiek

citētas no Nefija

plāksnēm—

2. Nef. 12.–24.

nodaļas; vārdos ir

vairākas atšķirības,

kuras ir jāievēro.

^bredzēja par Jūdu un Jeruzālemi:

2 Un notiks pēdējās dienās, kad Tā Kunga ^anama ^bkalns tiks nostiprināts ^ckalnu virsotnē un pacelsies pāri pakalniem, un visas tautas saplūdīs pie tā.

3 Un daudzas tautas nāks un sacīs: Iesim un kāpsim Tā Kunga kalnā, Jēkaba Dieva namā; un Viņš mācīs mums Savus ceļus, un mēs ^astaigāsim Viņa takas! Jo no Ciānas izies ^blikums un Tā Kunga vārds no Jeruzālemes.

4 Un Viņš ^aspriedīs tiesu tautu starpā un pārmetīs daudzām tautām: un viņi pārkalš savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus par dārznieku nažiem. Tauta pret tautu vairs nepacels zobenu, un viņi nemācīsies vairs karot.

5 Ak, Jēkaba nams, nāc, staigāsim Tā Kunga gaismā; jā, nāc, jo mēs visi ^amaldījamies katrs savos ļaunajos ceļos!

6 Tāpēc, ak Kungs, Tu esi atmetis Savu tautu, Jēkaba namu, jo tie ^apilni austrumu negantības un klausā zīlniekiem kā ^bfilistieši, un tie ^cpriecājas par svešinieku bērniem.

7 Viņu zeme ir arī pilna ar sudrabu un zeltu, tiem ir mantu bez

gala; viņu zeme ir arī pilna ar zirgiem, tiem kara ratu ir bezgala daudz.

8 Viņu zeme ir arī ^aelku pilna; viņi pielūdž paši savu roku darbu, to, ko viņu pašu pirksti darinājuši.

9 Un vienkāršs cilvēks ^anenolieces, un dižciltīgais nepazemojas, tāpēc nepiedod viņam.

10 Ak jūs, ļaunie, lieniet klints alā un ^apaslēpieties pišļos, jo bailes no Tā Kunga un Viņa varēības godība jūs satrieks!

11 Un notiks, ka cilvēku lepņās acis tiks pazemotas un cilvēku augstprātība tiks salauzta, un Tas Kungs viens tiks paaugstināts tanī dienā.

12 Jo Pulku Kunga ^adiena drīz nāks pār visām tautām, jā, pār katru; jā, pār ^blepno un iedomīgo, un pār katru, kas ir augstprātīgs, un viņš tiks pazemots.

13 Jā, un Tā Kunga diena nāks pār visiem Libānas ciedru kokiem, jo tie ir augsti un cēli; un pār visiem Basanas ozoliem;

14 un pār visiem augstajiem kalniem, un pār visiem pakalniem, un pār visām tautām, kas ir augstprātīgas, un pār katru cilvēku;

15 un pār katru augsto torni, un pār katru stipro mūri;

b EBR. *Khazah* nozīmē „redzēja vīzijā”.
Tas nozīmē, ka Jesaja saņēma šo vēstījumu caur vīziju no Tā Kunga.
2a SRC Templis, Tā Kunga nams.
b Joēla 4:17.
SRC Ciāna.
c M&D 49:25.
3a SRC Staigāt ar Dievu.

b EBR. mācība jeb doktrīna.
SRC Evanģēlijs.
4a 2. Nef. 21:2-9.
5a 2. Nef. 28:14;
Mos. 14:6;
Al. 5:37.
6a TAS IR ir piepildīti, apgādāti ar svešām mācībām, ticībām.
Psm. 106:35.
b SRC Filistieši.

c EBR. sit rokā jeb slēdz derības.
8a SRC Elku pielūgšana.
9a TAS IR Dievam; tā vietā viņš pielūdž elkus.
10a Al. 12:14.
12a SRC Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.
b Mal. 3:19;
2. Nef. 23:11;
M&D 64:24.

16 un pār visiem kuģiem “jūrā, un pār visiem Taršišas kuģiem, un pār visām jaukajām ainavām.

17 Un cilvēku iedomība tiks pazemota, un cilvēku augstprātība tiks salauzta, un Tas Kungs viens pats tiks paaugstināts “tanī dienā.

18 Un elkus Viņš pilnīgi iznīcinās.

19 Un viņi līdīs klinšu plaisās un zemes alās, jo bailes no Tā Kunga nāks pār tiem un Viņa varenības godība tos satrieks, kad Viņš celsies, lai briesmīgi satricinātu zemi.

20 Tanī dienā cilvēks “izmetīs kurmjiem un sikspārņiem savus sudraba elkus un savus zelta elkus, ko viņš bija darinājis pielūgsmei;

21 lai slēptos klinšu plaisās un dziļās aizās, jo bailes no Tā Kunga nāks pār viņiem visiem un Viņa varenības godība tos satrieks, kad Viņš celsies, lai briesmīgi satricinātu zemi.

22 “Mitējieties paļauties uz cilvēku, kam tikai dvaša nāsīs, jo par ko gan tas turams?

13. NODAĻA

Jūdas zeme un Jeruzāleme tiks sodītas par savu nepaklausību. Tas Kungs aizstāv un tiesās Savu

tautu. Ciānas meitas ir nolādētas un tiek mocītas sava pasaulīguma dēļ. Salīdziniet ar Jesajas 3. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

Jo lūk, Tas Kungs, Tas Kungs Cebaots, atņems Jeruzālemei un Jūdas zemei atbalstu un palīdzību, visu palīdzību ar maizi un visu atbalstu ar ūdeni;

2 varoni un karavīru, tiesnesi un pravieti, un apdomīgo, un sirmgalvi;

3 virsnieku pār piecdesmit un cienījamu vīru, un padomnieku, un prasmīgu amatnieku, un daiļrunīgu runātāju.

4 Un Es došu bērņus, lai tie būtu viņiem par valdniekiem, un mazuli valdīs pār tiem.

5 Un ļaudis tiks apspiesti cits no cita un katrs no sava tuvākā; bērns augstprātīgi izturēsies pret sirmgalvi un nekrietnais pret godājamo.

6 Kad vīrs satvers savu brāli no sava tēva nama un sacīs: Tev ir drēbes, esi mūsu valdnieks, un lai šis “sabrukums nenāk zem tavas rokas.

7 Tai pašā dienā viņš zvērēs, sacīdams: Es nebūšu “dziedinātājs; jo manā namā nav ne maizes, ne drēbju. Neceliet mani par tautas vadoni!

8 Jo Jeruzāleme ir “sagrauta, un Jūdeja ir ^bkritisusi, tāpēc ka

16a Grieķu versijā ir viena frāze, kuras nav ebreju versijā, un ebreju versijā ir viena frāze, kuras nav grieķu versijā, bet 2. Nef. 12:16 ir abas. Psm. 48:8; Ec. 27:25.

17a TAS IR tai dienā, kad Tas Kungs nāks godībā.
20a EBR. aizsviedīs.
22a TAS IR mitējieties paļauties uz mirstīgo cilvēku, tam ir ļoti maz varas, salīdzinot ar Dievu.

Moz. 1:10.
13 6a Jes. 3:6.
7a EBR. (brūces) pārsējējs, t.i., es nevaru atrisināt jūsu problēmas.
8a EBR. 9:10.
b Raudu Dz. 1:3.

viņu mēles un viņu darbi ir bijuši pret To Kungu, lai kaitinātu Viņa godības acis.

9 Viņu izskats liecina pret viņiem un uzrāda, ka viņu grēks ir pat kā "Sodomai, un viņi nevar noslēpt to. Ak vai viņu dvēselēm, jo viņi paši sev dara ļaunu!

10 Sakiet taisnajiem, ka viņiem "labi klāsies, jo viņi baudīs sava darba augļus.

11 Ak vai ļaunajiem, jo viņi ies bojā; jo viņu pašu roku darbi nāks pār tiem!

12 Un mana tauta, bērni ir viņu apspiedēji, un sievas valda pār viņiem. Ak, mana tauta, tie, kas tevi "vada, maldina tevi un izposta to ceļu, pa kuru tev jāstaigā.

13 Tas Kungs ceļas, lai "aizstāvētu, un ceļas, lai tiesātu tautas.

14 Tas Kungs spriedīs tiesu pār Savas tautas vecajiem un tās "valdniekiem; jo jūs esat ^bnostiprinājuši "vīna dārzu, un "nabagiem "nolaupītā manta ir jūsu namos.

15 Ko jūs domājat? Jūs sacērtat manus ļaudis gabalos un samalat nabago sejas, saka Dievs Pulku Kungs.

16 Vēl Tas Kungs saka: Tāpēc, ka Ciānas meitas ir augstprātīgas un staigā ar paceltām galvām un nekautrīgiem skatieniem, "tipinot sīkiem soliņiem, skandinādamas savu kurpju važiņas,

17 tāpēc Tas Kungs padarīs Ciānas meitām galvu pliku, un Tas Kungs "atsegs viņu kaunumu.

18 Tanī dienā Tas Kungs atņems viņām viņu šķindošo rotu greznību un "piesīs saites, un ^bpusmēnešus;

19 ķēdītes un roku sprādzes, un "plūvurus;

20 galvassegas, kāju rotas un galvas saites, un smaržu traucīņus, un auskarus;

21 gredzenus un deguna rotas;

22 "maināmās svētku drānas un apmetņus, un lakatus, un matu ruļļus;

23 "spoguļus un smalkos audumus, un pārsegus, un šķidrautus.

24 Un notiks, ka smalko smaržu vietā būs smirdoņa; un jostas vietā "virves gals; un matu sprogu vietā plika galva; un ^bsvētku rotas vietā maisa apvalks, "verdžības zīme skaistuma vietā.

9a 1. Moz. 19:1, 4–7, 24–25.
SRC Homoseksuāla uzvedība.

10a 5. Moz. 12:28.

12a Jes. 9:15.

13a EBR. cīnītos.
Mih. 6:2;
M&D 45:3–5.

14a EBR. valdītājus jeb vadītājus.

b EBR. iznīcinājuši jeb nodedzinājuši.

c Jes. 5:7.

d 2. Nef. 28:12–13.

e TAS IR piesavinājušies ienākumus.

16a TAS IR izliekoties tipināt ar īsiem, ātriem soliņiem.

17a EBR. atklās; idioma nozīmē „liks tās kaunā”.

18a Iespējams, matu tīkliņus. Autoritātēm ne vienmēr ir vienots viedoklis attiecībā par sieviešu rotājumiem,

kas uzskaitīti 18.–23. pantā.

b TAS IR rotājums, kas izveidots kā pusmēness.

19a EBR. šķidrautus.

22a EBR. krāšņas drānas.

23a VAI atklātas drānas.

24a EBR. skranda.

b VAI apmetnis.

c VAI iededzināta zīme (verdžības zīme).

25 Tavi vīri kritis no zobena un tavi varoņi kaujā.

26 Un viņas vārti čīkstēs un skums, un tā būs neapdzīvota un izpostīta sēdēs pie zemes.

14. NODAĻA

Ciāna un viņas meitas tiks atpestītas un attīrītas tūkstošgades dienā. Salīdziniet ar Jesajas 4. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tanī dienā septiņas sievas pieķersies vienam vīram, sakot: Mēs ēdisim pašas savu maizi un tērpsimies pašas savās drēbēs, tikai ļauj mums saukties tavā vārdā, lai atņemtu mūsu "negodu.

2 Tanī dienā Tā Kunga "zars būs skaists un krāšņs; zemes auglis lielisks un piemīlīgs Israēla izglābtajiem.

3 Un notiks, ka tie, kas būs palikuši Ciānā un izglābušies Jeruzālemē, tiks saukti par svētiem, katrs, kurš būs pierakstīts starp dzīvajiem Jeruzālemē,

4 "kad Tas Kungs "nomazgās Ciānas meitu nešķīstumu un iztīrīs Jeruzālemes asinis no viņu vidus ar tiesas garu un "šķīstīšanas garu.

5 Un Tas Kungs klās pār katru apdzīvotu vietu Ciānas kalnā un pār tās sapulces vietām "mākoņus un dūmus dienā un uguns gaismas mirdzumu

naktī; jo pār visu Ciānas godību būs aizsardzība.

6 Un tur būs telts ēnai dienā pret karstumu un "patvēruma vieta, un patvērums no vētras un lietus.

15. NODAĻA

Tā Kunga vīna dārzs (Israēls) tiks izpostīts, un Viņa tauta tiks izkliadināta. Bēdas nāks pār atkritušo un izkliedēto tautu. Tas Kungs pacels karogu un sapulcinās Israēlu. Salīdziniet ar Jesajas 5. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tad es dziedāšu savam mīļajam "dziesmu par savu mīļoto, par viņa vīna dārzu. Manam mīļajam ir vīna dārzs ļoti auglīgā pakalnā.

2 Un viņš to iežogojā un iztīrīja to no akmeņiem, un iestādīja tajā atlasītus "vīna koka stādus, un uzcēla torni tā vidū, un arī uztaisīja tajā vīna spiedni; un viņš gaidīja, ka tas nesīs labas vīnogas, bet tas atnesa skābas vīnogas.

3 Un tad, ak, Jeruzālemes iedzīvotāji, un Jūdas vīri, Es lūdzu jūs, spriediet tiesu starp Mani un Manu vīna dārzu!

4 Kas tad vēl bija darāms Manā vīna dārzā, ko Es nebūtu darījis? Kāpēc, kad Es gaidīju, ka tas nesīs labas vīnogas, tas atnesa skābas vīnogas?

14 1a TAS IR kauna traipu par to, ka ir neprecēta un bez bērniem.

2a Jes. 60:21;
2. Nef. 3:5;
Jēk. 2:25.

4a TAS IR kad Tas

Kungs attīrīs zemi.
b SRC Mazgāt,
Mazgāts,
Mazgāšana.

c Mal. 3:2–3, 19.
5a 2. Moz. 13:21.
6a Jes. 25:4;
M&D 115:6.

15 1a TAS IR pravietis sacer dziesmu jeb poētisku līdzību par vīna dārzu, parādot Dieva žēlsirdību un Israēla neatsaucību.
2a Jer. 2:21.

5 Un tad nu lūk; Es teikšu jums, ko Es darišu ar Savu vīnadārzu—Es “nojaukšu tā sētu, un tas tiks noganīts, Es noārdīšu tā mūri, un tas tiks izmīdīts.

6 Un Es to aizlaidīšu postā; to vairs neapgraizīs un neapraks, bet tur augs “ērķšķi un dadži; Es arī pavēlēšu mākoņiem, lai tie vairs ^bnelietu lietu pār to.

7 Jo Pulku Kunga “vīna dārzs ir Israēla nams, un Jūdas vīri Viņa labie stādi; un Viņš gaidīja ^btaisnu tiesu, un lūk, apspiešana; gaidīja taisnību, bet lūk, vaimanas.

8 Ak vai tiem, kas iegūst “namu pēc nama, kamēr nekas vairs nepaliek pāri, lai viņi ^bbūtu vienīgie uz zemes virsas!

9 Man ausīs saka Tas Kungs Cebaots: Tiešām, daudzi nami tiks pamesti, un lielas un skais-tas pilsētas būs bez iedzīvotājiem.

10 Jā, desmit jūga vietas vīna dārza nesīs vienu vien “spaini vīna; un viens homers sēklas tikai vienu pūru.

11 Ak vai tiem, kas ceļas agri no rīta, lai “meklētu pēc stipriem dzērieniem, kuri to turpina līdz vakaram, un ^bvīns tos reibina!

12 Un arfa un cītara, tamburīns un stabules, un vīns ir viņu

dzīrēs, bet Tā Kunga darbu viņi “neņem vērā un Viņa roku darbu neievēro.

13 Tādēļ mana tauta tiks aizvesta gūstā, tāpēc ka viņiem nav “saprāšanas; un viņu dižciltīgie vīri cietīs badu, un lielākā tās daļa mocīsies slāpēs.

14 Tādēļ elle izplešas un atver plaši savu muti; un tās dižciltīgie un tās ļaužu bari, un tās greznība, un tas, kas priecājas, nogrims tajā.

15 Un vienkāršais cilvēks tiks noliekts pie zemes, un varenais vīrs tiks pazemots, un uzpūtīgā acis tiks pazemotas.

16 Bet Pulku Kungs tiks paugstināts “tiesā, un Dievs, kas ir svēts, tiks svētīts taisnībā.

17 Tad jēri tur ganīsies kā parasti un barokļu pamestās vietas noēdīs svešinieki.

18 Ak vai tiem, kas pievelk nekrietnību ar “iedomības saitēm un grēku ^bkā ar ratu virvēm;

19 kas saka: Lai Viņš “steidzas, pasteidzina Savu darbu, ka mēs to varētu ^bredzēt; un lai piepildās Israēla Svētā lēmums, ka mēs to varētu zināt.

20 Ak vai tiem, kas ļaunu “sauc par labu un labu par ļaunu, kas ^btumsību tur par gaismu un gaismu par tumsību, kas rūgtu dēvē par saldu un saldu par rūgtu!

5a Psm. 80:13.

6a Jes. 7:23; 32:13.

b Jer. 3:3.

7a SRC Tā Kunga vīnadārzs.

b VAI taisnību.

8a Mih. 2:1–2.

b TAS IR lai paliktu vienīgie iedzīvotāji. Bagātie zemes īpašnieki pārņem

nabago mazās saimniecības.

10a Ec. 45:10–11.

11a Sal. Pam. 23:30–32.

b SRC Gudrības vārds.

12a Psm. 28:5.

13a Hoz. 4:6.

src Zināšanas.

16a SRC Jēzus Kristus—

Soģis.

18a SRC Veltīgs, Uzpūtība.

b TAS IR viņi ir piesieti saviem grēkiem kā dzīvnieki savos jūgos.

19a Jer. 17:15.

b TAS IR viņi neticēs Mesijam, līdz tie Viņu neieraudzīs.

20a Mor. 7:14, 18;

M&D 64:16; 121:16.

b 1. Jāņa 1:6.

21 Ak vai tiem, kas ir "gudri pašu acīs un prātīgi pašu iedomās!

22 Ak vai varenajiem vīna dzeršanā un spēkavīriem stipru dzērienu saļaušanā;

23 kas dāvanu dēļ attaisno ļauno un "atrauj taisnību taisnīgajam!

24 Tādēļ, tāpat kā "uguns aprij "rugājus un liesma iznīcina "pelavas, tā viņu saknes būs puvēkli un viņu ziedi aizlidos kā putekli, tāpēc ka viņi ir atmetuši Pulku Kunga bauslību un "nīcinājuši Israēla Svētā vārdu.

25 Tādēļ iedegās Tā Kunga "dusmas pret Viņa tautu, un Viņš izstiepa Savu roku pret viņiem un sāta viņus; un kalni trīcēja, un viņu līķi bija saplosīti uz ielām. Tomēr visas Viņa dusmas vēl nav rimušas un Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

26 Un Viņš pacels "karogu par zīmi tālajām tautām un "sasauks viņus no zemes gala; un lūk, viņi "nāks spēji un ātri; nebūs neviena nedz piekusuša, nedz paklupuša viņu vidū.

27 Nevieni nesnaudīs un negulēs, nevienam neatraisīsies nedz viņa gurnu josta, nedz pārtrūks viņa kurpju siksnas;

28 viņu bultas būs asas un visi viņu stopi uzvilkti, un viņu

zirgu nagi būs cieti kā krams un viņu ratu riteni kā viesulis, viņu balsu dunoņa kā lauvu rūkoņa.

29 Viņi rūks kā jauni "lauvas; jā, viņi rūks un sagrābs laupījumu, un aiznesīs to, un neviens nevarēs atņemt.

30 Un tanī dienā viņi rūks pret tiem kā jūras bangas; un, ja viņi raudzīsies uz zemi, lūk, tumsa un bēdas, un gaisma ir satumsusi tās debesīs.

16. NODAĻA

Jesaja redz To Kungu. Jesajas grēki ir piedoti. Viņš ir aicināts pravietot. Viņš pravieto par to, ka jūdi atraidīs Kristus mācības. Atlikušie atgriezīsies. Salīdziniet ar Jesajas 6. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

TAJĀ "gadā, kad nomira ķēniņš Usija, es arī redzēju To Kungu sēžam tronī, augsti un cēli, un Viņa "tērpa apakšmala piepildīja templi.

2 Virs tā stāvēja "serafi, tiem bija katram seši spārni: ar diviem tie apsedza savu vaigu un ar diviem tie apsedza savas kājas, un ar diviem tie lidoja.

3 Un viens sauca citiem, sakot: Svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Cebaots; visa zeme ir pilna Viņa godības!

21a Sal. Pam. 3:5–7;
2. Nef. 28:15.

23a TAS IR atņem viņa likumīgās tiesības.

24a Ob. 1:18;
Mal. 3:19–20;
2. Nef. 20:17.

b Joēla 2:5;
1. Nef. 22:15, 23;
2. Nef. 26:4, 6;
M&D 64:23–24;

133:64.
c Lūk. 3:17;
Mos. 7:29–31.
d 2. Sam. 12:7–9.

25a M&D 63:32;
Moz. 6:27.

26a SRC Karogs.
b VAI sasvilps; t. i.—
sapulcēšanās signāls.
Jes. 7:18;
2. Nef. 29:2.

c SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.

29a 3. Nef. 21:12–13.

16 1a TAS IR apmēram
750. g. pr. Kr.

b TAS IR viņa
tērpa apakšmala
jeb stērbele.

2a SRC Ķerubi.

4 Un "durvju stabi trīcēja no tā balss, kurš sauca, un nams piepildījās ar dūmiem.

5 Tad es izsaucos: Bēdas man, jo es esmu "nāvei lemts; tādēļ ka es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām, un es dzīvoju starp ļaudīm, kam nešķīstas lūpas, jo manas acis ir redzējušas Ķēniņu, Pulku Kungu!

6 Tad viens no serafiem pielidoja man klāt, viņam rokā bija "kvēlojoša ogle, ko viņš ar lūkšām bija paņēmis no altāra.

7 Un viņš aizskāra manu muti un sacīja: Redzi, tas aizskāra tavas lūpas; un tavs "noziegums ir noņemts un tavs grēks attīrīts!

8 Es dzirdēju arī Tā Kunga balsi sakām: Ko lai Es sūtu? Kurš no mums ies? Tad es sacīju: Še es esmu, sūti mani!

9 Un Viņš sacīja: Ej un saki šai tautai—Klausieties uzmanīgi, bet viņi nesapratīs, un skatieties rūpīgi, bet viņi neuztvers.

10 Nocietini šīs tautas sirdi un padari viņu ausis nedzirdīgas, un aizdari viņu acis—lai tie nedzētu ar savām acīm un "nedzirdētu ar savām ausīm, un nesaprastu ar savām sirdīm, un netaptu atgriezti, lai tiktu dziedināti.

11 Tad es jautāju: Cik ilgi, Kungs? Un Viņš atbildēja: Kamēr pilsētas būs izpostītas, bez

iedzīvotājiem, un nami būs neapdzīvoti, un zeme būs pilnīgi tukša.

12 Un Tas Kungs būs "aizvedis iedzīvotājus tālu projām, jo būs daudz pamestu vietu tanī zemē.

13 Bet vēl būs desmitā tiesa iedzīvotāju, un viņi atgriezīsies un vēlreiz aizies bojā kā liepa un kā ozols, no kuriem pēc nociršanas pāri paliek vairs tikai celms, tomēr svēta sēkla būs "šis celms.

17. NODAĻA

Efraims un Sīrija karos pret Jūdu. Kristus piedzims jaunavai. Salīdziniet ar Jesajas 7. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN notika Jūdas ķēniņa Ahasa, Jotāma dēla, Usijas dēla dienās, ka Sīrijas ķēniņš Recīns un Israēla ķēniņš Peka, Remaljas dēls, devās kopā uz Jeruzālemi, lai karotu pret to, bet nespēja to uzveikt.

2 Un tika ziņots Dāvida namam, sakot: Sīrija ir apvienojusies ar "Efraimu. Un viņa sirds trīcēja, un viņa tautas sirds, kā mežā koki trīc vējā.

3 Tad Tas Kungs sacīja Jesajam: Izej satikt Ahasu, tu un "Šear-Jašubs, tavs dēls, ūdens vada galā pie augšējā dīķa, ceļā uz vēlēju tīrumu.

4 Un saki viņam: neuztraucies

4a EBR. drebēja sliekšņu pamati.
5a EBR. Nocirsts; t.i.,—viņš bija pārņemts ar apziņu par saviem un savas tautas grēkiem.
6a TAS IR attīrīšanās simbols.

7a SRC Grēku piedošana.
10a Mat. 13:14–15.
12a 2. Ķēn. 17:18, 20.
13a TAS IR līdzīgi kokam, kaut arī lapas ir nokritušas, dzīvība un iespējas nest sēklas tomēr

tajā paliek.
17 2a TAS IR Viss ziemeļu Israēls tika saukts Efraima, vadošās ziemeļu cilts vārdā.
3a EBR. Atlikums atgriezīsies.

un esi mierīgs; “nebaudies un tava sirds lai neiztrūcinās no šiem abiem kūpošiem satrunējušiem stuburējiem, no Recīna un viņa sīriešu, nedz arī no Remaljas dēla dusmu kvēles!

5 Jo Sīrija, Efraims un Remaljas dēls ir perinājuši ļaunus plānus pret tevi, sacīdami:

6 Iesim pret Jūdu un apspie-dīsim to, un “iekarosim to, un iecelsim viņiem ķēniņu, jā, Ta-beēla dēlu!

7 Tā saka Dievs Tas Kungs: Tas tā neizdosies un nenotiks!

8 Jo Sīrijas galva ir Damaska un Damaskas galva—Recīns, un sešdesmit piecu gadu laikā Efraimu satrieks tā, ka tā vairs ne-būs tauta.

9 Un Efraima galva ir Samarija, un Samarijas galva ir Remaljas dēls. Ja jūs “neticēsit, jūs noteikti nepastāvēsit!

10 Bez tam Tas Kungs vēl ru-nāja uz Ahasu, sacīdams:

11 Izlūdzies sev “zīmi no Tā Kunga, sava Dieva, prasi, lai tā parādās vai nu no dziļumiem, vai no debesu augstumiem!

12 Bet Ahass atbildēja: Es neprasišu un “nekārdināšu To Kungu.

13 Un Jesaja sacīja: Klausieties, ak, Dāvida nams, vai jums vēl nepietiek izsmelt cilvēku pacietību, ka jūs vēl izsmelat arī mana Dieva pacietību?

14 Tādēļ Tas Kungs pats jums dos zīmi—Lūk, “jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, un viņa dos Tam Vārdu ^bImanuēls.

15 No sviesta un medus Viņš pārtiks, lai Viņš varētu atnest ļaunu un labu pieņemt.

16 Jo pirms tas “bērns pratīs atnest ļaunu un pieņemt labu, zeme, kas tev riebjas, būs ^babu viņas ķēniņu pamesta.

17 Tas Kungs “sūtīs pār tevi un pār tavu tautu, un pār tava tēva namu dienas, kādas nav bijušas kopš tā laika, kad ^bEfraims atšķīrās no Jūdas, Asīrijas ķēniņa.

18 Un notiks, ka tanī dienā Tas Kungs “pasvilps mušām, kas ir vistālākajā Ēģiptes daļā, un bitēm, kas ir Asīrijas zemē.

19 Un tās nāks un apmetīsies visās neapdzīvotās ielejās un klinšu plaisās, visos ērkšķos un visos krūmājos.

20 Tanī pašā dienā Tas Kungs ar nazi, kas ir aizlienēts—ar tiem, kas ir viņpus upes, proti, ar “Asīrijas ķēniņu—^bnodzis galvas matus un viņu kāju spalvas un noskūs arī bārdus.

21 Un notiks, ka tanī dienā cilvēks “turēs jaunu gotiņu un divas aitas.

22 Un notiks, ka tā dos tik daudz piena, ka viņš ēdīs sviestu. Jo sviestu un medu ēdīs ikviens, kas būs palicis šai zemē.

4a TAS IR nebaudies uzbrukuma, šiem diviem ķēniņiem maz uguns ir palicis.

6a EBR. sadalīsim to.

9a 2. Laiku 20:20.

11a SRC Zīme.

12a TAS IR pārbaudīt, izmēģināt vai pierādīt.

14a SRC Jaunava.

b EBR. Dievs ir ar mums.

SRC Imanuēls.

16a 2. Nef. 18:4.

b 2. Ķēn. 15:30; 16:9.

17a 2. Laiku 28:19–21.

b 1. Ķēn. 12:16–19.

18a VAI svilpiens; t.i.—signāls,

uzaicinājums.

Jes. 5:26.

20a 2. Ķēn. 16:5–9.

b TAS IR ārvalstu iebrucējs iznīcinās iedzīvotājus.

21a TAS IR paliks tikai daži, kuri paši sevi uzturēs.

23 Un notiks, ka tanī dienā katrā vietā, kur tagad ir tūkstotis vīnakoku tūkstoš "sudraba gabalu vērtībā, būs tikai ērkšķi un dzeloņi.

24 Ar bultām un stopiem cilvēks tur ies, jo visa zeme būs kļuvusi par ērkšķiem un dzeloņiem.

25 Un visos pakalnos, ko attīrīs ar kapli, neies aiz bailēm no ērkšķiem un dzeloņiem, bet tie būs, lai tur sūtītu vērsus un tos izmīdītu "sīklopi.

18. NODAĻA

Kristus būs kā kļūšanas akmens un piedauzības klints. Meklējiet To Kungu, nevis čukstošos burvjus. Vērsieties pie bauslības un liecības pēc padoma. Salīdziniet ar Jesajas 8. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN VĒL Tā Kunga vārds, man sacīts: Ņem lielu tīstokli un raksti uz tā ar cilvēku rakstāmo to, kas attiecas uz "Maher-šalal-haš-bas.

2 Un es paņēmu sev uzticamus "lieciniekus pierakstīt, priesteri Ūriju un Čakariju, Jeberehijas dēlu.

3 Un es gāju pie "pravietes; un viņa kļuva grūta un dzemdēja dēlu. Tād Tas Kungs man sacīja: Dod viņam vārdu: Maher-šalal-haš-bas!

4 Jo lūk, "pirms ^bbērns vēl iemācīsies saukt: Mans tēvs un mana māte, Damaskas bagātības un Samarijas "laupījumu aiznesīs projām Asīrijas ķēniņam.

5 Tas Kungs runāja uz mani atkal, sacīdams:

6 Tā kā šī tauta neieredz "Siloas lēnos ūdeņus un priecājas par ^bRecīnu un Remaljas dēlu;

7 tad tādēļ, lūk, Tas Kungs liks pārvelties "pār viņiem varenās un plašās upes ūdeņiem, tas ir, Asīrijas ķēniņam ar visu viņa varenību. Un viņš izplūdīs pār tiem no visām savām pietekām un izkāps no visiem saviem krastiem.

8 Un "viņš ielauzīsies Jūdā; viņš pāršļāksies un pārpludinās to visu, viņš sniegsies pat līdz kaklam, un ar saviem izplestajiem spārnjiem viņš piepildīs visus tavas zemes plašumus, ak, ^bImanuēl!

9 "Apvienojieties, ak, jūs tauta, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos, un pievērsiet ausi, visi jūs no tālām zemēm; apjozieties, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos; apjozieties, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos!

10 Apspriedieties, un tas izrādīsies velti; pieņemiet lēmumu, un tas neīstenosies; "jo Dievs ir ar mums!

23a VAI sudraba gabali.

25a EBR. aitas jeb kazas.

18 1a EBR. Lai ātrāk gūtu laupījumu, viņš pasteidzina izlaupīšanu.

2a SRC liecinieks.

3a TAS IR savas sievas.

4a Jes. 8:4.

b 2. Nef. 17:16.

c 2. Kēn. 15:29.

6a 1. Moz. 49:10; DŽST 1. Moz. 50:24 (Pielikums).

b Jes. 7:1.

7a TAS IR vispirms pār ziemeļu Israēlu.

8a TAS IR Asīrija

pārņems arī Jūdu.

b SRC Imanuēls.

9a TAS IR veidojiet savienību.

10a TAS IR Jūda (Imanuēla zeme) tiks saudzēta.

Psm. 46:8.

11 Jo Tas Kungs teica to man stingri un mācīja mani, lai es nestaiģātu šīs tautas ceļus, sacīdams:

12 Nesakiet "sazvērestība par visu to, par ko šī tauta teiks sazvērestība; nedz arī bīstieties no tā, no kā viņi bīstas, un nebailojieties.

13 Turiet par svētu Pulku Kungu, un "lai Viņš ir jūsu bailes, un lai Viņš ir jūsu šausmas!

14 Un Viņš būs par "svētnīcu, bet par klupšanas ^bakmeni un piedauzības klinti abiem Israēla namiem, par valgu un par slazdu Jeruzālemes iedzīvotājiem.

15 Un daudzi no viņiem "paklups un kritīs, un tiks salauzti, un saistīti, un aizvesti gūstā.

16 Aizsien liecību plāksnes, aizzīmogo "bauslību starp Maniem mācekļiem!

17 Un es cerēšu uz To Kungu, kas "paslēpis Savu vaigu Jēkaba namam, un es paļaušos uz Viņu.

18 Lūk, es un mani bērni, ko Tas Kungs ir devis man par "zīmēm un par brīnumiem Israēlā no Tā Kunga Cebaota, kas mājo Ciānas kalnā.

19 Un kad viņi jums sacīs: Prasiet "garu izsaucējiem un ^bburvjiem, kas čukst un murmi-

na—"vai tad tautai nav jāgriežas pie sava Dieva, lai dzīvie dzirdētu ^dno mirušajiem?

20 Vērsieties pie bauslības un liecības! Un ja "viņi nerunā saskaņā ar šo vārdu, tad tas ir tāpēc, ka viņos nav gaismas.

21 Un "tie blandīsies apkārt pa visu savu zemi smagās mocībās un izsalkuši; un notiks, ka tad, kad tie būs izsalkuši, viņi raižēsies un nolādēs savu ķēniņu un savu Dievu, un lūkosies augšup.

22 Un viņi skatīsies uz zemi un redzēs bēdas un tumsu, ciešanu krēslu, un tiks iedzīti tumsā.

19. NODAĻA

Jesaja runā par Mesiju. Tauta tumsībā ieraudzīs spožu gaismu. Mums ir piedzimis Bērns. Viņš būs Miera valdnieks un valdīs Dāvida tronī. Salīdziniet ar Jesajas 9. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

TOMĒR krēsla nebūs tāda, kāda tā bija tās mocību dienās, kad vispirms viņš sagādāja nelielas ciešanas Zebulona "zemei un Naftaļa zemei un pēc tam sagādāja daudz lielākas ciešanas Sarkanās jūras ceļā aiz Jordānas, citu tautu Galilejā.

12a TAS IR Jūda neielaidīsies kopā ar citiem uz slepeniem plāniem drošībai.

13a TAS IR esiet godbijīgi un pazemīgi Dieva priekšā.

14a Ec. 11:15–21.
b 1. Pēt. v. 2:4–8; Jēk. 4:14–15.

15a Mat. 21:42–44.
16a EBR. mācības jeb

doktrīnas.
SRC Eviņģēlījs.

17a Jes. 54:8.

18a TAS IR Jesajas un viņa dēlu vārdi nozīmē „Jehova izglābj”, „Atlikums atgriezīsies” un „Lai ātrāk gūtu laupījumu, viņš pasteidzina izlaupišanu”.
2. Nef. 17:3; 18:3.

19a 3. Moz. 20:6.

b TAS IR burvji, pareģi.

c 1. Sam. 28:6–20.

d VAI par mirušajiem.

20a TAS IR garīgie starpnieki (tāpat arī 21.–22. pantā).
21a TAS IR Israēls tiks saņemts gūstā tāpēc, ka negribēja paklausīt.

19 1a Mat. 4:12–16.

2 Tauta, kas staigāja "tumsībā, ieraudzīs spožu gaismu. Pār tiem, kas dzīvo nāves ēnas zemē, atmirdzēs gaisma.

3 Tu vairoji tautu un "vairoji prieku—viņi priecājas Tavā priekšā kā pļaujāmā laikā un tāpat kā priecājas cilvēki, dalot laupījumu.

4 Jo Tu esi salauzis viņu nastas jūgu un viņu iejūgu, viņu apspiedēju rīksti.

5 Jo karavīram katra kauja noris dārdošā troksnī un drēbes ir asinīm apraipītas, bet šī būs liesmās un visaptverošā ugunī.

6 Jo mums ir piedzimis "Bērns, mums ir dots Dēls, un "valdība būs uz Viņa kamiešiem, un Viņa Vārds būs: Brīnumis, Padoma devējs, "Varenais Dievs, "Mūžīgais Tēvs, "Miera valdnieks.

7 Viņa "valdīšana ies plašumā, un miers "būs bez gala uz Dāvīda troņa un tā ķēniņa valstībā, to atbalstot un nostiprinot ar tiesu un ar taisnību no šā laika mūžīgi. Pulku Kunga dedzīgums to darīs.

8 Tas Kungs ir sūtījis Savu vārdu Jēkabam, un šis vārds ir nolaidies pār "Israēlu.

9 Un to zinās visa tauta, pat Efraims un Samarijas iedzīvotāji, kas lepnībā un siris uzpūtībā saka:

10 Ķieģeļu mūri ir sabrukuši,

bet ar cirstiem akmeņiem mēs celsim. Viģes koki ir izcirsti, bet to vietā mēs stādīsim ciedru kokus!

11 Tādēļ Tas Kungs sacēla "Rečina pretiniekus pret viņu un apvienoja viņa ienaidniekus;

12 sīriešus priekšā un filistiešus aizmugurē; un viņi "rīs Israēlu ar atvērtu muti. Tāpēc visas Viņa "dusmas vēl nav rimušās, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

13 Jo tauta "neatgriezās pie Viņa, kas to bija sitis, un nemeklēja Pulku Kungu.

14 Tādēļ Tas Kungs nocirta Israēlam galvu un asti, zaru un stumbru vienā dienā.

15 Sirmgalvis, tas ir galva, un pravietis, kas sludina melus, tas ir aste.

16 Jo šīs tautas vadoņi to maldina, un viņu vadītie ir postam lemti.

17 Tādēļ Tas Kungs nepriecāsies par viņu jaunekļiem un "nesaudzēs viņu bāreņus un atraitnes, jo katrs no viņiem ir liekulis un laundaris, un katra mute pauž "zaimus. Tādēļ visas Viņa dusmas vēl nav rimušās, bet Viņa "roka vēl joprojām ir izstiepta.

18 Jo bezdievība deg kā uguns; tā aprīs ērkšķus un dzeloņus un aizdedzinās mežu biezokņus, un viņi pacelsies kā dūmi paceļas.

2a „Krēsla” un „tumsība” bija atkrišana un gūsts; „spožā gaisma” ir Kristus.

3a Jes. 9:2.

6a Jes. 7:14;

Lūk. 2:11.

b Mat. 28:18.

c Tit. 2:13–14.

d Al. 11:38–39, 44.

e Jāņa 14:27.

7a src Valdība.

b Dan. 2:44.

8a TAS IR pravietiskais vēstījums, kas seko (8.–21. pants) bija brīdinājums desmit

ziemeļu ciltīm, sauktām par Israēlu.

11a 2. Ķēn. 16:5–9.

12a 2. Ķēn. 17:6, 18.

b Jes. 5:25; 10:4.

13a Am. 4:6–12.

17a src Žēlīgs, Žēlastība.

b 2. Nef. 9:28–29.

c Jēk. 5:47; 6:4.

19 No Tā Kunga Cebaota dusmām zeme ir aptumšota, un tauta būs ugunij par ēsmu, "neviens cilvēks nežēlos savu brāli.

20 Un viņš grābs pa labi un paliks izsalcis, un viņš "ēdīs pa kreisi un viņi nebūs paēduši, viņi, katrs no tiem, ēdīs savas paša rokas miesu—

21 "Manase ^bEfraimu un Efraims Manasi; viņi abi kopā būs pret "Jūdu. Tāpēc visas Viņa dusmas vēl nav rimušās, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

20. NODAĻA

Asīrijas iznīcināšana ir paraugs, kā ļaunie tiks iznīcināti Otrajā Atnākšanā. Daži ļaudis tiks atstāti pēc tam, kad Tas Kungs nāks atkal. Jēkaba nama atlikums tanī dienā atgriezīsies. Salīdziniet ar Jesajas 10. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

Ak vai tiem, kas izdod netaisnus likumus, un tiem, kas raksta smagus tiesiskus noteikumus,

2 lai grozītu "tiesu trūcīgajiem un laupītu tiesības Manas tautas nabagajiem, lai ^batraitnes kļūtu par viņu upuri un lai viņi varētu aplaupīt bāreņus!

3 Un ko jūs darīsiet "piemeklēšanas dienā un lielajā vētrā, kas nāks no tālienes? Pie kā jūs bēgsit pēc palīdzības, un kur jūs pametīsiet savu bagātību?

4 Bez Manis viņiem būs jāloka

savi ceļi kopā ar gūstekņiem un jāsabruk nokauto vidū. Tādēļ visas Viņa dusmas vēl nav rimušās, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

5 Ak, Asur, Manas bardzības rīkste! Un spieķis viņu rokās ir "viņu sašutums.

6 Es sūtišu viņu "pret liekulīgu tautu, un pret Manu dusmu tautu Es došu viņam pavēli to izpostīt un izlaupīt, un samīdīt viņus kā dubļus uz ielas.

7 Taču viņš tā nedomā, un viņa sirds nav tā noskaņota; bet viņa sirdī ir nolūks iznīcināt un izdeldēt ne mazums tautu.

8 Jo viņš saka: Vai mani zemju pārvaldnieki nav tai pašā laikā arī ķēniņi?

9 Vai Kalno nav klājies tāpat kā Karhemišai? Un Hamatai kā Arpadai? Vai Samarijai nav gājis tāpat kā Damaskai?

10 Tā kā "Mana roka ir radījusi elku dievu valstis, kuru elku tēli bija pārāki par tiem, kas ir Jeruzālemē un Samarijā;

11 vai tad es nedarīšu Jeruzālemei un tās elkiem tāpat, kā es darīju Samarijai un tās elkiem?

12 Tāpēc notiks, kad Tas Kungs būs pabeidzis visu Savu darbu Ciānas kalnā un Jeruzālemē, Es sodīšu "Asura ķēniņa augstprātīgās sirds ^baugļus un viņa augsti pacelto acu lepnību.

13 Jo "viņš saka: Ar savas rokas spēku un savu aso prātu es to paveicu, jo es esmu apdomīgs.

19a Mīh. 7:2–6.
20a 5. Moz. 28:53–57.
21a SRC Manase.
b SRC Efraims.
c SRC Jūda.
20 2a VAI Taisnība.

b SRC Atraitne.
3a TAS IR soda.
5a Jes. 10:5.
6a TAS IR pret Israēlu.
10a TAS IR Asīrijas ķēniņa roka (10.–11. pants).

12a Cef. 2:13.
b TAS IR lepno lielīšanās.
13a TAS IR Asīrijas ķēniņš (13.–14. pants).

Un es pārliķu tautu robežas un piesavinājos viņu dārgumus, un es pakļāvu sev iedzīvotājus kā drosmīgs vīrs.

14 Un mana roka atrada tautu bagātības kā ligzdu, un, kā paņēmt atstātas olas, tā es pārņēmu visu zemi, un nebija neviena, kas pakustinātu kaut spārnu, atvērtu muti vai iepikstētos.

15 "Vai tad ^bcīrvīrs lai lielās tā priekšā, kas ar to cērt? Vai tad zāģis lai izgāztu savas krūtīs pret to, kas ar to zāģē? It kā rikste varētu pacelties pret to, kas to ir pacēlis, vai vēzda varētu pati cīlāties, it kā tā nebūtu no koka!

16 Tāpēc Tas Kungs, Pulku Kungs, sūtīs diloni starp viņa tuklajiem, un zem ^aviņa godības Viņš iedegs liesmu kā ugunsgrēku.

17 Un Israēla gaisma kļūs par uguni un viņa Svētais par liesmu, kas sadedzinās un aprīs viņa ērkšķus un dzeloņus vienā dienā.

18 Un ^aiznīcinās viņa mežu un auglīgo lauku jaukumus gan garā, gan miesā, un viņi būs kā karavīri, kad nogībst viņu karognesēs.

19 Un viņa mežā ^aatlikušo koku būs tik maz, ka pat bērns tos varēs pierakstīt.

20 Un ^atanī dienā notiks, ka Israēla atlikušie un ^bJēkaba nama izglābtie vairs ^cnepaļausies uz to, kas tos sitis, bet paļausies uzticībā uz To Kungu, uz Israēla Svēto.

21 "Atlikušie atgriezīsies, jā, tieši no Jēkaba pāri palikušie, pie varenā Dieva.

22 Jo, kaut tava tauta, Israēl, būtu kā jūras smiltis, jā, tikai tās atlikušie atgriezīsies; noliktā ^aiznīcināšana ^bpārplūdīs ar taisnību.

23 Jo Dievs Pulku Kungs liks ^apiepildīties iznīcībai, kas no- teikta visā zemē.

24 Tādēļ saka Dievs Tas Kungs Cebaots: Ak, Mana tauta, kas dzīvojat Cīānā, nebīstieties no Asura; viņš sitīs tevi ar riksti un pacels savu nūju pret tevi ^akā citkārt Ēģiptē.

25 Jo ir atlicis tikai mazs brīdis, un Mans sašutums būs galā, un Manas dusmas mitēsies, viņus iznīcinot.

26 Un Pulku Kungs pacels pletni pret viņu, tāpat kā Viņš sita ^aMidiānu pie Oreba klints, un, kā Viņa spieķis bija pār jūru, tā Viņš pacels to kā citkārt Ēģiptē.

27 Un tanī dienā notiks, ka viņa ^anasta tiks noņemta no taviem pleciem un viņa jūgs no

15a Visas metaforas šajā pantā uzdod vienu un to pašu jautājumu: Vai cilvēkam (t.i.,— Asīrijas ķēniņam) var veikties pret Dievu?
b TAS IR Vai ķēniņam var veikties pret Dievu?
16a TAS IR Asīrijas ķēniņa (arī 17.–19. pants).

18a TAS IR Asīrija pilnīgi izzudīs.
19a TAS IR Asīrijas karapulka atlikums.
20a TAS IR pēdējās dienās.
b Am. 9:8–9.
c TAS IR būs atkarīgi.
21a Jes. 11:11–12.
22a M&D 63:34.
src Pasaule— Pasaules gals.

b TAS IR pat kad sods jau nāk, zēlastība ir iespējama.
23a TAS IR izraisīs nolikto iznīcināšanu.
24a TAS IR kā agrāk darija ēģiptieši.
2. Moz. 1:13–14.
26a 1. Moz. 25:1–2; Soģu 7:25.
27a Jes. 14:25.

tava kakla, un jūgs tiks salauzts ^biesvaidīšanas dēļ.

28 ^aViņš jau virzās uz Ajatu, viņš dodas cauri Migronai; Mikmasā viņš atstāj savus ratus.

29 Viņi ir izgājuši pa šauro aizsardzības ceļu, Gebā palikuši pa nakti; Rama ir nobijusies; Saula Gibeja ir aizbēgusi.

30 Pacel balsi, ak, Galimas meita, lai to izdzird Laiša, ak, nabaga Anatota!

31 Madmena ir izklīdusi; Gebimas iedzīvotāji pulcējas kopā bēgšanai.

32 Vēl šodien viņš paliks Nobā; viņš izstieps savu roku pret Ciānas meitas kalnu, pret Jeruzālemes pakalnu.

33 Lūk, Tas Kungs, Pulku Kungs nocirtīs zarus ar briesmīgu varu, un tie, "kas augsti pacēlušies, tiks nocirsti, un augstprātīgie pazemoti.

34 Un Viņš nocirtīs meža biezokņus ar dzelzi, un Libanons kritīs no varenā rokas.

21. NODAĻA

Isaja celms (Kristus) tiesās taisnībā. Dieva atziņa pārklās zemi Tūkstošgadē. Tas Kungs pacels karogu un sapulcinās Israēlu. Salīdziniet ar Jesajas 11. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN ^aatvase riesīsies no ^bIsaja ^ccelma, un zars izaugs no viņa saknēm.

2 Un pār to klāsies Tā Kunga ^aGars, gudrības un saprāta gars, padoma un spēka gars, zināšanu un Tā Kunga bijības gars.

3 Un padarīs Viņu apķērīgu Tā Kunga bijībā; un Viņš ^anetiesās pēc tā, ko Viņa acis redz, un nespriedīs pēc tā, ko Viņa ausis dzird.

4 Bet ar ^ataisnību Viņš tiesās nabago un patiesi ^baizstāvēs zemes ^clēnprātīgo. Un Viņš sitīs zemi ar Savas mutes riksti, un ar Savu lūpu dvašu Viņš nokaus bezdievīgos.

5 Un taisnība būs Viņa gurnu josta, un uzticība būs Viņa ^alielu josta.

6 Tad vilks mājās pie jēra un leoparda apgulsies pie kazlēna, un teļš un jauns lauva, un trekni lopi būs kopā, un mazs bērns tos ganīs.

7 Un govns un lācis ganīsies, un viņu bērni gulēs kopā, un lauva ēdīs salmus kā vērsis.

8 Un zīdāinis rotalāsies pie ^aodzes alas, un nupat no krūts nošķirts bērns izstieps savu roku uz ^bčūska midzeni.

9 Neviens netiks ^anedz ievainots, nedz nokauts visā Manā

27^b SRC Svaidītais.

28^a TAS IR ASIRIEŠU karapulku virzība uz Jeruzālemi ir iezīmēta; tad (33.–34. pants) tēlaini tiek aprakstīta Tā Kunga rīcība pret tiem.

33^a Hel. 4:12–13.

21^a M&D 113:3–4.

^b Isajs bija Dāvida

tēvs; norāde dota uz ķēnišķo Dāvida radurakstu līniju, no kuras galu galā piedzima Jēzus.

Mih. 5:2;

Ebr. 7:14.

src Isajs.

^c M&D 113:1–2.

2^a Jes. 61:1–3.

3^a Jāņa 7:24.

4^a Psm. 72:2–4;

Mos. 29:12.

^b EBR. nolem.

^c SRC Lēnprātīgs, Lēnprātība.

5^a VAI vidukļa.

8^a neliela indīga

Ēģiptes čūska.

^b cita indīga čūska.

9^a Jes. 2:4.

src Tūkstošgade.

svētajā kalnā, jo zeme būs pilna ar ^batziņu par To Kungu, kā ūdeņi pārklāj jūru.

10 Un ^atanī dienā būs ^bIsaja sakne, kas stāvēs par karogu tautām; ^cpēc tās meklēs ^d citas tautas; un Viņa atdusa būs pilna godības.

11 Un notiks tanī dienā, ka Tas Kungs vēl ^aotrrreiz izstieps Savu roku, lai atgūtu Savas tautas atlikumu, kas būs palicis no Asīrijas un no Ēģiptes, un no Patrosas, un no Kuša, un no Ēlāma, un no Sineāra, un no Hamatas, un no jūras salām.

12 Un Viņš pacels ^akarogu tautām un savāks ^bizklīdinātos no Israēla, un ^csapulcinās kopā izkaisītos jūdus no četriem zemes tūriem.

13 Efraima ^askaudība arī mitēsies, un Jūdas naidnieki tiks iznīcināti. ^bEfraims neapskaudīs ^cJūdu, un Jūda nekaitinās Efraimu.

14 Bet uz rietumu pusi viņi ^auzlaidīsies uz filistiešu pleciem; kopā viņi aplaupīs tos, kas uz austrumiem, viņi uzliks savu roku pār Edomu un Moābu, un Amona bērni viņiem klausīs.

15 Un Tas Kungs pilnīgi ^aiznīcinās Ēģiptes jūras mēli, un ar Savu vareno vēju Viņš pacels Savu roku pār upi un saskaldīs to septiņās upītēs, tā ka cilvēks varēs tikt pāri ar sausiem apaviem.

16 Un būs ^aceļš Viņa tautas atlikumam, kas būs palikuši no Asīrijas, kā tas bija Israēlam tanī dienā, kad tas izgāja no Ēģiptes zemes.

22. NODAĻA

Tūkstošgades dienā visi cilvēki slavēs To Kungu. Viņš dzīvos starp tiem. Salīdziniet ar Jesajas 12. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tanī dienā tu sacīsi: Ak Kungs, es Tevi slavēšu! Kaut arī Tu biji dusmīgs uz mani, Tavas dusmas ir rimušas un Tu mani mierināji.

2 Lūk, Dievs ir mana pestīšana, es ^apaļaušos un nebaidīšos, jo Tas Kungs ^bJEHOVA ir mans stiprums un mana dziesma; Viņš ir kļuvis arī par manu pestīšanu.

3 Tāpēc ar prieku jūs smelsit ^aūdeņi no pestīšanas avotiem.

9b M&D 101:32–33; 130:9.

10a TAS IR pēdējās dienās.

DžS—V 1:40.

b Rom. 15:12;

M&D 113:5–6.

c VAI pēc viņa.

d M&D 45:9–10.

11a 2. Nef. 6:14;

25:17; 29:1.

12a SRC Karogs.

b 3. Nef. 15:15; 16:1–4.

c Neh. 1:9;

1. Nef. 22:10–12;

M&D 45:24–25.

SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

13a Jer. 3:18.

b Jūdas un Efraima vadītās ciltis vēsturiski bija ienaidsnieki (pēc notikumiem, kas aprakstīti 1. Kēn. 12:16–20). Pēdējās dienās šis naidis tiks dziedināts.

Ec. 37:16–22.

SRC Skaudība.

c SRC Jūda.

14a TAS IR uzbruks rietumu nogāzēm, kas bija filistiešu teritorija.

15a Cak. 10:11.

16a Jes. 35:8; M&D 133:27.

22 2a Mos. 4:6;

Hel. 12:1.

b 2. Moz. 15:2;

Psm. 83:19.

SRC Jehova.

3a SRC Dzīvais ūdens.

4 Un tanī dienā jūs sacīsit: "Slavējiet To Kungu, piesauciet Viņa Vārdu, pasludiniet Viņa darbus tautu starpā, daudziniet, ka Viņa Vārds ir augsti teicams!

5 "Dziediet Tam Kungam slavas dziesmas, jo Viņš ir darījis varenus darbus, tas ir zināms visā zemē!

6 "Gavilējiet un līksmojiet jūs, Ciānas iedzīvotāji, jo liels ir Israēla Svētais jūsu vidū!

23. NODAĻA

Bābeles iznīcināšana ir paraugs iznīcināšanai Otrās Atnākšanas laikā. Tā būs niknuma un atriebības diena. Bābele (pasaule) kritīs uz visiem laikiem. Salīdziniet ar Jesajas 13. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

"SPRIEDUMS par ^bBābeli, ko Jesaja, Amoca dēls, saņēma parādībā.

2 Paceliet ^akarogu augstā kalnā, uzsauciet tiem stiprā balsī, ^bmājiet ar roku, lai viņi ieietu pa dižciltīgo vārtiem!

3 Es esmu pavēlējis Saviem "svētītajiem, Es arī esmu aicinājis Savus stipros, jo Manas dusmas nav pār tiem, kuri priecājas Manā godībā.

4 Pūļa balss atskan kalnos kā no lielas tautas, kā no daudzām

^akēniņvalstīm ^bsapulcētu tautu balss, Tas Kungs Cebaots kārtos karaspēku karam.

5 Viņi nāk no tālas zemes, no pašas debesu malas, jā, Tas Kungs un Viņa sašutuma ieroči, lai izpostītu visu zemi.

6 Vaimanājiet, jūs, jo Tā Kunga diena ir tuvu! Tā nāks kā posts no Visuvarenā!

7 Tāpēc nolaidisies visas rokas, un katra cilvēka sirds pamirs.

8 Un viņi būs izbijušies, sāpes un bēdas tos pārņems, viņi būs pārsteigti viens par otru, viņu vaigi degs kā ugunīs.

9 Lūk, Tā Kunga diena nāk, briesmīga ar niknumu un ar dusmu kvēli, lai pārvērstu zemi par tukšnesi, un Viņš "iznīcinās tajā esošos grēciniekus.

10 Jo debesu zvaigznes un to zvaigznāji vairs nedos savu gaismu, "saule uzlecot aptumšosies, un mēness vairs nespīdēs.

11 Un Es "sodīšu pasauli par ļaunumu un bezdievīgos par viņu noziegumiem. Es iznīcināšu ^blepno augstprātību un paze- mošu varmāku lielību.

12 Es padarīšu "cilvēku dārgāku par tīru zeltu, cilvēku dārgāku pat par Ofiras zelta stieni.

13 Tādēļ Es satricināšu debesis, un zeme "izkustēsies no savas

4a SRC Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās.

5a M&D 136:28.

6a Jes. 54:1; Cef. 3:14.

23 1a TAS IR vēstījums par sodu.

b Ļaunās Babilonas vēsturiskā iznīcināšana, par ko

pravietots Jes. 13. un 14. nodaļā, ir veikta kā simbols visas ļaunās pasaules galīgajai iznīcināšanai. M&D 133:5, 7, 14. SRC Bābele.

2a SRC Karogs.

b TAS IR māt ar roku, dot zīmi.

3a TAS IR svētajiem.

4a Cak. 14:2–3.

b Cak. 12:3.

9a SRC Zeme—Zemes attīrīšana.

10a SRC Pasaule—Pasaules gals.

11a Mal. 3:19.

b M&D 64:24.

12a Jes. 4:1–4.

13a SRC Zeme—Zemes galīgais stāvoklis.

vietas Pulku Kunga dusmās un Viņa dusmu kvēles dienā.

14 Un viņiem tad klāsies kā ^aizbiedētām stirnām un kā avīm, kam nav gana, un viņi ikviens pievērsīsies savai tautai un ikviens bēgs uz savu zemi.

15 Ikviens, kas ir lepns, tiks nodurts, jā, un ikviens, kas pieslējies ļaunajiem, kritīs no zobenā.

16 Viņu bērni tiks sašķaidīti gabalos viņu acu priekšā; viņu namus izlaupīs, un viņu sievas piesmies.

17 Lūk, Es sacelšu pret viņiem mēdiešus, kas nedzenas pēc sudraba un zelta un nekāro pēc tā.

18 Viņu stopi sašķaidīs gabalos arī jaunekļus, un viņi nesaudzēs bērns mātes miesās, bērni neatradīs žēlastību viņu acu priekšā.

19 Un Bābelei, kas ir ķēniņu valstu glītums, kaldeju ^askaitums un lepnums, klāsies tāpat kā ^bSodomai un Gomorai, kad Dievs tās nopostīja līdz pamatiem.

20 Tur nemūžam neviens vairs ^anedzīvos, tā paliks tukša uz paaudžu paaudzēm. Arābi tur neuzslies telti, un gani tur neganīs.

21 Bet tur mitīs ^atuksneša zvēri, un viņu nami būs pilni ar mošķiem, un pūces tur dzīvos, un ^bjodi dejos.

22 Un salu plēsīgie zvēri kauks viņu pamestajos ^anamos un

^bpūķi viņu jaukajās pilīs; un viņas laiks jau ir tuvu klāt, un viņas diena netiks pagarināta. Jo Es to iznīcināšu ātri, jā, jo Es būšu žēlīgs pret Savu tautu, bet bezdievīgie ies bojā.

24. NODAĻA

Israēls tiks sapulcināts un baudīs Tūkstošgades mieru. Lucifers tika padzīts no Debesīm sacelšanās dēļ. Israēls gaviļēs pār Bābeli (pasauli). Salīdziniet ar Jesajas 14. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

Jo Tas Kungs apžēlosies par Jēkabu un atkal ^aizredzēs Israēlu, un to pārvedīs viņu pašu zemē; un ^bsvešinieki viņiem pievienosies, un tie pieķersies Jēkaba namam.

2 ^aUn tautas tos ņems un atvedīs tos viņu dzīves vietās; jā, no tāliem zemes galiem; un viņi atgriezīsies savās ^bapsolitajās zemēs. Un tās piederēs Israēla namam, un Tā Kunga zeme būs ar ^ckalpiem un kalponēm; un Israēls ņems gūstā tos, kas viņus bija gūstījuši, un viņi valdīs pār saviem kaklakungiem.

3 Un notiks tanī dienā, ka Tas Kungs dos ^amieru tev no tavām bēdām un no tavām bailēm, un no grūtās verdzības, kādā tu tiki turēts.

4 Un notiks tanī dienā, ka tu runāsi šādu sakāmvārdu pret ^aBābeles ķēniņu un teiksi: Kā

14a VAI dzenātiem briežiem.
19a TAS IR uzpūtība.
b 1. Moz. 19:24–25;
5. Moz. 29:23;
2. Nef. 13:9.
20a Jer. 50:3, 39–40.

21a Jes. 34:14–15.
b EBR. āži jeb dēmoni.
22a EBR. pilis.
b EBR. (iespējams) šakāļi jeb savvaļas suņi.
24 1a Cak. 1:17.
b Jes. 60:3–5, 10.

2a TAS IR Citas tautas palīdzēs Israēlam.
b SRC Apsolitā zeme.
c Jes. 60:14.
3a Joz. 1:13;
M&D 84:24.
4a SRC Bābele.

kaklakungs rimies, zelta pilsēta beigusies!

5 Tas Kungs salauzis bezdievju rīksti, valdnieku ziļļus.

6 Tas, kas savā niknumā pēra tautas bez mitēšanās, savās dusmās valdīja pār tām, tiek vajāts, un neviens netraucē.

7 Nu visa zeme atpūšas un ir miers, viņi ^agavilē!

8 Jā, ^acīpreses priecājas par tevi un arī Libānas ciedru koki, sakot: Kopš tu esi ^bkritis, ^cneviens nenāk mūs nocirst!

9 Pazemes ^aelle ir satraukta, gaidīdama tevi ierodamies, tā sacel kājās tevis dēļ ^bmirušos, patiešām visus, kas bijuši vadoņi virs zemes, tā liek piecelties no saviem troņiem visiem tautu ķēniņiem.

10 Un viņi runās un sauks tev preti: Arī tu esi palicis nevarīgs kā mēs? Arī tu esi kļuvis mums līdzīgs?

11 Nogramusi kapā tava godība, nedzird tavu cītaru skaņas, kāpuri ir tavs guļamais paklājs, un tārpī ir tava sega!

12 ^aKā tu esi kritis no debesīm, ak, ^bLucifer, rīta zvaigznes dēls! Tu esi nogāzts pie zemes, tu, kas locīji tautas!

13 Jo tu sacīji savā sirdī: ^aEs kāpšu debesīs, es uzcelšu savu

troni augstu pār Dieva zvaigznēm, es no metīšos uz saiešanas kalna pašos ^bziemeļos!

14 Es uzkāpšu augstumos virs mākoņiem, es būšu kā pats Visuaugstākais!

15 Tomēr tu tiksī nogāzts ellē, visdziļākā ^abedrē!

16 Tie, kas tevi redzēs, ^acieši uzlūkos tevi un domās pie sevis, un sacīs: Vai tad šis ir tas vīrs, kura priekšā trīcēja zeme un drebēja ķēniņu valstis?

17 Un kas padarīja pasauli par tuksnesi un izpostīja tās pilsētas, un nekad neatvēra savu gūstekņu māju?

18 Visi tautu ķēniņi, jā, tie visi dus godībā, ikviens ^asavā namā.

19 Bet tu esi aizmests tālu no savas dusas vietas kā ^anonievāts zars un atlikums no tiem, kas nokauti, zobena nodurti, kas nomesti pie ^bakmeņiem bedrē, kā maita zem kājām.

20 Tu nebūsi ar viņiem kopā bērēs, jo tu izpostīji savu zemi un noslepkavoji savu tautu; ^aļaudara ^bdzimumu nemūžam vairs nepieminēs.

21 Nododiet nāvei viņu bērņus viņu tēvu ^agrēku dēļ, lai tie neceļas, neieņem zemi un nepiepilda pasauli ar pilsētām.

22 Jo Es nostāšos pret tiem,

7a Jes. 55:12.

8a EBR. cīpreses.

b TAS IR miris.

c EBR. neviens (koku) cirtējs nav nācis pret mums.

9a SRC Elle.

b TAS IR garus, kas atdalīti no ķermeņiem.

12a M&D 76:26.

b EBR. rīta zvaigzne,

ausmas dēls. Par Jaunās pasaules (Babilonas) valdnieku tiek runāts kā par Luciferu, visa jaunā valdnieku. SRC Lucifers; Velns.

13a Moz. 4:1–4.

b TAS IR dievu dzīves vietā, saskaņā ar babiloniešu ticējumiem.

Psm. 48:3.

15a 1. Nef. 14:3.

16a EBR. šķielēs uz tevi un domās par tevi.

18a TAS IR ģimenes kapā.

19a TAS IR noraidīts zars, nocirsts un nomests.

b TAS IR pašā dibenā.

20a SRC Ļauns, Ļaudarība.

b Psm. 21:12–13; 37:28.

21a 2. Moz. 20:5.

saka Tas Kungs Cebaots, un izdeldēšu no Bābeles tās “vārdu un pāri palikušos, un dēlu, un ^bbrāļadēlu, saka Tas Kungs.

23 Es arī atdošu to par “īpašumu ežiem un padarišu par purvu, un Es to noslaucīšu ar iznīcības ^bslotu, saka Pulku Kungs.

24 Pulku Kungs ir zvērējis, sacīdams: Tiešām, kā Es esmu nodomājis, tā tas notiks, un, kā Es esmu nolēmis, tā tas būs,—

25 ka es atvedīšu “Asuru Savā zemē un samīšu to zem kājām ^bSavos kalnos, tad tie tiks atsvabināti no viņa “jūga, un viņa nasta tiks noņemta no viņu kamiešiem.

26 “Šis lēmums ir pieņemts par visu zemi, un šī ir tā roka, kas izstiepta pār visām tautām.

27 Jo Tas Kungs Cebaots ir nolēmis, un kas to var grozīt? Un Viņa roka ir izstiepta, un kas to var pagriezt atpakaļ?

28 Kēniņa “Ahasa nāves ^bgadā bija šis spriedums:

29 Nepriecājies tu, visa Filistija, ka tā, kas tevi sita, rīkste salauzta; jo no čūskas saknes nāks indīga odze, un viņas auglis būs indīga spārnaina čūska.

30 Un nabaga pirmdzimtais būs pārticis, un trūkuma cietējs dusēs drošībā. Un tavai saknei

Es likšu nomirt badā, un tas nogalinās tavus atlikušos.

31 Kauciet, ak, vārti! Klieudz, ak, pilsēta! Tu sabrūc, visa Filistija, jo no ziemeļiem nāks dūmi, un neviens neatšķelsies Viņa noteiktajos laikos!

32 Ko tad atbildēs citu tautu vēstneši? Ka Tas Kungs ir uzcēlis “Ciānu, un ka ^bnabagie no Viņa tautas “paļausies uz to.

25. NODAĻA

Nefijs gaviļē skaidrībā. Jesajas pravietojumi tiks izprasti pēdējās dienās. Jūdi atgriezīsies no Bābeles, sitīs krustā Mesiju un tiks izkaisīti un šausīti. Viņi tiks atjaunoti, kad viņi noticēs Mesijam. Pirmo reizi Viņš atnāks sešsimt gadu pēc tam, kad Lehijs pame-ta Jeruzālemi. Nefijieši ievēro Mo-zus bauslību un tic Kristum, kas ir Israēla Svētais. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

TAGAD es, Nefijs, runāšu nedaudz attiecībā par šiem vārdiem, ko es esmu rakstījis, kas ir runāti ar Jesajas muti. Jo lūk, Jesaja runāja daudzas lietas, kuras daudziem no manas tautas bija “grūti saprast, jo viņi nezināja par to, kā tika pravietots starp jūdiem.

2 Jo es, Nefijs, neesmu mācījis

22a Sal. Pam. 10:7.

b Ij. 18:19.

23a Jes. 34:11–15.

b VAI birste.

25a Runa pāriet uz Asīrijas uzbrukumu un sakaušanu Jūdā 701. g. pr. Kr. (24.–27. pants). 2. Kēn. 19:32–37; Jes. 37:33–38.

b TAS IR Jūdas un Israēla kalnos.

c Jes. 10:27.

26a TAS IR galu galā visas pasaules tautas tādā veidā tiks gāztas.

28a 2. Kēn. 16:20.

b TAS IR apmēram 720. g. pr. Kr. Šis spriedums jeb

soda vēstījums tika pravietots par filistiešiem, kamēr Jūda būs drošībā.

32a SRC Ciāna.

b Cef. 3:12.

c VAI meklēs tanī patvērumu.

25 1a 2. Nef. 25:5–6.

tiem daudzas lietas par jūdiem, jo viņu "darbi bija tumsības darbi un viņu rīcība bija neganta rīcība.

3 Tāpēc es rakstu savai tautai, visiem tiem, kas vēlāk saņems šos vārdus, ko es rakstu, lai viņi zinātu Dieva sodus, ka tie nāks pār visām tautām, saskaņā ar vārdu, kuru Viņš ir sacījis.

4 Tāpēc uzklausi, ak, mana tauta, kas esi no Israēla nama, un pievērs ausi maniem vārdiem, jo, lai arī Jesajas vārdi nav jums saprotami, tomēr tie ir saprotami visiem tiem, kuri ir piepildīti ar "pravietojuma" ^bgaru. Bet jums es pravietoju saskaņā ar garu, kas ir manī, tāpēc es pravietošu saskaņā ar "skaidrību", kura ir bijusi ar mani kopš tā brīža, kad es iznācu no Jeruzālemes ar savu tēvu; jo lūk, manai dvēselei labpatīk skaidrība priekš manas tautas, lai viņi varētu mācīties.

5 Jā, un mana dvēsele priecājas par "Jesajas vārdiem, jo es iznācu no Jeruzālemes un manas acis ir skatījušas" ^bjūdus, un es zinu, ka jūdi saprot praviešu vārdus un ka nav nevienas citas tautas, kas saprastu vārdus, kuri sacīti jūdiem, tā kā viņi, izņemot tikai, ja tie ir mācīti pēc jūdu paražām.

6 Bet lūk, es, Nefijs, neesmu mācījis savus bērņus pēc jūdu

paražām; bet lūk, es pats esmu dzīvojis Jeruzālemē, tāpēc es zinu par apgabaliem ap to; un es esmu pieminējis saviem bērņiem par Dieva sodiem, kas "notikuši jūdu vidū, saviem bērņiem, saskaņā ar visu to, ko Jesaja runājis un par ko es nerakstu.

7 Bet lūk, es turpinu savu paša pravietojumu, saskaņā ar savu "izpratni, kurā es zinu, ka neviens cilvēks nevar kļūdīties; tomēr dienās, kad Jesajas pravietojumi tiks piepildīti, cilvēki droši zinās to nozīmi tajos laikos, kad tie notiks.

8 Tāpēc tie ir "vērtīgi cilvēku bērņiem, un tam, kas domā, ka tie nav, tam es runāšu īpaši un šos vārdus vērsīšu uz savu" ^bpaša tautu; jo es zinu, ka tie būs ļoti vērtīgi viņiem "pēdējās dienās, jo tanī dienā viņi tos sapratis; tāpēc viņu labumam es tos esmu rakstījis.

9 Un, kā viena paaudze tika "iznīcināta jūdu vidū nekrietnību dēļ, tā viņi ir iznīcināti no paaudzes paaudzē dēļ savām nekrietnībām, un nekad neviens no viņiem nav ticis iznīcināts, ja vien Tā Kunga pravieši nav to" ^bpareģojuši.

10 Tāpēc viņiem tika teikts par iznīcību, kura nāks pār tiem uzreiz pēc tam, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi; tomēr viņi nocietināja savas sirdis, un,

2a 2. Kēn. 17:13–20.

4a SRC Pravietojums, Pravietot.

b SRC Svētais Gars.

c 2. Nef. 31:3; 33:5–6; Jēk. 4:13.

5a 1. Nef. 19:23; 3. Nef. 23:1.

b SRC Jūdi.

6a 2. Nef. 6:8; Hel. 8:20–21.

7a 2. Nef. 32:7; Al. 13:23.

8a SRC Svētie Raksti— Svēto Rakstu nozīmība.

b Ēn. 1:13–16;

Morm. 5:12–15; M&D 3:16–20.

c SRC Pēdējās dienas.

9a Jer. 39:4–10;

Mat. 23:37–38.

b Am. 3:7;

1. Nef. 1:13.

saskaņā ar manu pravietojumu, viņi ir tikuši ^aiznīcināti, izņemot tikai tos, kas ir ^baizvesti gūstā uz Bābeli.

11 Un šo es runāju tāpēc, ka gars ir manī. Un neskatoties uz to, ka viņi ir aizvesti gūstā, viņi atkal atgriezīsies un viņiem piederēs Jeruzālemes zeme; tāpēc viņi atkal tiks ^aatjaunoti savā mantojuma zemē.

12 Bet, lūk, pie viņiem būs kari un karu daudzinašana, un, kad pienāks diena, kad Tēva, jā, patiesi, Debesu un Zemes Tēva ^aVienpiedzimušais parādīsies viņiem miesā, lūk, tie Viņu atmetīs savu nekrietnību un cietirdības, un stūrgalvības dēļ.

13 Lūk, tie ^asītīs Viņu krustā; un, kad Viņš būs guldīts ^bkapenē ^ctrīs dienu garumā, Viņš ^duzcelsies no mirušajiem, ar dziedinājumu Savos spārnos, un visi tie, kas ticēs Viņa Vārdam, tiks izglābti Dieva valstībā. Tāpēc mana dvēsele priecājas par pravietojumu, kas attiecas uz Viņu, jo es esmu ^eredzējis Viņa dienu, un mana sirds daudzina Viņa Svēto Vārdu.

14 Un lūk, notiks, ka pēc tam, kad ^aMesija būs uzcēlies no mirušajiem un parādījies Savai tautai, visiem tiem, kas noticēs

Viņa Vārdam, lūk, Jeruzāleme no jauna tiks ^bizpostīta; jo, ak vai tiem, kas cīnās pret Dievu un Viņa Baznīcas tautu.

15 Tāpēc ^ajūdi tiks ^bizkaisīti starp visām tautām, jā, un arī ^cBābele tiks sagrauta, tāpēc citas tautas izkaisīs jūdus.

16 Un, kad viņi būs tikuši izkaisīti un Tas Kungs būs šausējies viņus caur citām tautām daudz paaudžu garumā, jā, patiesi no paaudzes paaudzē, kamēr viņi netiks pārliecināti ^aticēt Kristum, Dieva Dēlam, un Izpirkšanai, kas ir bezgalīga visai cilvēcei; un, kad pienāks diena, kad viņi noticēs Kristum un pielūgs Tēvu Viņa Vārdā ar šķīstām sirdīm un tirām rokām, un nelūkos pēc cita Mesijas, tad tajā laikā pienāks diena, kad būs vajadzīgs, lai viņi noticētu šiem vārdiem.

17 Un Tas Kungs izstieps Savu roku no jauna otrreiz, lai ^aatgrieztu Savu tautu no viņu kritušā un zudušā stāvokļa. Tāpēc Viņš turpinās darīt ^bbrīnišķu darbu un brīnumu starp cilvēku bērniem.

18 Tāpēc Viņš nesīs tiem Savus ^avārdus, kuri ^btiesās viņus pēdējā dienā, jo šie vārdi tiks doti tiem ar nolūku ^cpārliecināt

10a 1. Nef. 7:13;
2. Nef. 6:8;
Omn. 1:15;
Hel. 8:20–21.

b 2. Kēn. 24:14;
Jer. 52:3–16.

11a Ezc. 1:1–4;
Jer. 24:5–7.

12a src Vienpiedzimušais.

13a Lūk. 23:33.

b Jāņa 19:41–42;
1. Nef. 19:10.

c Lūk. 24:6–7;

Mos. 3:10.

d src Augšāmcēlšanās.

e 1. Nef. 11:13–34.

14a src Mesija.

b Lūk. 21:24;

DžS—M 1:1–18.

15a src Jūdi.

b Neh. 1:8–9;

2. Nef. 10:6.

c src Bābele.

16a 2. Nef. 10:6–9; 30:7;

Morm. 5:14.

17a 2. Nef. 21:11–12; 29:1.

src Evaņģēlija
atjaunošana.

b Jes. 29:14;

2. Nef. 27:26;

3. Nef. 28:31–33.

18a 2. Nef. 29:11–12;
33:11, 14–15.

b src Tiesa, Pēdējā.

c 2. Nef. 26:12–13.

viņus par patieso Mesiju, kas tika atraidīts no tiem, un lai pārlicinātu viņus, ka viņiem vairāk nav jāraugās pēc Mesijas atnākšanas, jo vairāk neviens nenāks, izņemot tikai, ja tas būs ^aviltus Mesija, kas maldinās cilvēkus; jo ir tikai viens Mesija, par ko runājuši pravieši, un šis Mesija ir Tas, kas tiks atraidīts no jūdiem.

19 Jo saskaņā ar praviešu vārdiem ^aMesija atnāks pēc ^bseši simti gadiem no tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi; un saskaņā ar praviešu vārdiem un arī Dieva ^ceņģeļa vārdu Viņa Vārds būs Jēzus Kristus, Dieva Dēls.

20 Un tagad, mani brāļi, es esmu runājis skaidri, lai jūs nevarētu kļūdities. Un tā kā Dievs dzīvo, kas ^aizveda Israēlu no Ēģiptes zemes un deva Mozum spēku, lai viņš varētu ^bdziedināt tautas, kad indīgas čūskas bija tos sakodušas, ja viņi pacels savas acis uz ^cčūsku, ko viņš pacēla viņu priekšā, un arī deva viņam spēku, lai viņš varētu sist ^aklinti un no tās tecētu ūdens; jā, lūk, es saku jums, ka šīs lietas ir patiesas, un, kā Dievs Tas Kungs dzīvo, nav neviens cits

^avārds zem debess dots kā tikai šis Jēzus Kristus, par kuru es esmu runājis, ar ko cilvēks var tapt izglābts.

21 Tāpēc šī iemesla dēļ Dievs Tas Kungs man solīja, ka šie pieraksti, ko es ^arakstu, tiks pasargāti un saglabāti, un nodoti maniem pēcnācējiem no paaudzes paaudzē, lai Jāzepam dotais solījums tiktu piepildīts, ka viņa pēcnācēji nekad ^bneiznīks, kamēr vien zeme pastāvēs.

22 Tāpēc šie pieraksti pāries no paaudzes paaudzē, kamēr vien zeme pastāvēs, un tie pāries pēc Dieva gribas un patikas; un tautas, kurām tie būs, tiks ^atiesātas no tiem saskaņā ar vārdiem, kas ir rakstīti.

23 Jo mēs esam cītīgi rakstījuši, lai ^apārlicinātu savus bērnus un arī savus brāļus noticēt Kristum un tapt samierinātiem ar Dievu, jo mēs zinām, ka tā ir Dieva ^blabvēlība, ka mēs topam izglābti pēc tam, kad esam ^cizdarījuši visu, ko varam.

24 Un, lai arī mēs ticam Kristum, mēs ^aturam Mozus bauslibu un ar nelokāmību raugāmies pēc Kristus, līdz likums tiks piepildīts.

25 Jo šim nolūkam ^alikums tika

18d SRC Antikrists.

19a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

b 1. Nef. 10:4;

3. Nef. 1:1, 13.

c 2. Nef. 10:3.

20a 2. Moz. 3:7–10;

1. Nef. 17:24, 31; 19:10.

b Jāņa 3:14;

1. Nef. 17:41.

c 4. Moz. 21:8–9;

Al. 33:19;

Hel. 8:14–15.

d 2. Moz. 17:6;

4. Moz. 20:11;

1. Nef. 17:29; 20:21.

e Hoz. 13:4;

Ap. d. 4:10–12;

Mos. 5:8; Moz. 6:52.

src Glābējs.

21a 2. Nef. 27:6–14.

b Am. 5:15; 2. Nef. 3:16;

Al. 46:24–27.

22a 2. Nef. 29:11; 33:10–15;

3. Nef. 27:23–27.

23a SRC Bērns, Bērni.

b Rom. 3:23–24;

2. Nef. 2:4–10;

Mos. 13:32;

Al. 42:12–16;

M&D 138:4.

src Labvēlība.

c Jēk. v. 2:14–26.

src Darbi.

24a Jēk. 4:4–5.

25a SRC Mozus likums,

Mozus bausliba.

dots; tad nu likums mums ir kļuvis ^bnedzīvs, un mūsu ticības dēļ mēs topam dzīvi Kristū; tomēr mēs turam likumu baušļu dēļ.

26 Un mēs ^arunājam par Kristu, mēs priecājamies par Kristu, mēs sludinām par Kristu, mēs ^bpravietojam par Kristu, un mēs rakstām saskaņā ar mūsu pravietojumiem, lai mūsu ^cbērni zinātu, pie kura avota meklēt savu grēku ^apiedošanu.

27 Tāpēc mēs runājam par likumu, lai mūsu bērni zinātu, ka likums ir nedzīvs, un viņi, zinot, ka likums ir nedzīvs, raudzītos pēc tās dzīvības, kas ir Kristū, un zināt, kādēļ likums tika dots. Un pēc tam, kad likums tiks piepildīts Kristū, lai viņiem nevajadzētu nocietināt savas sirdis pret Viņu, kad likumam būs jābeidzas.

28 Un tad lūk, mana tauta, jūs esat ^astūrgalvīga tauta, tāpēc es esmu runājis ar jums skaidri, lai jūs nevarētu nesaprast. Un vārdi, ko es esmu runājis, būs par ^bliecību pret jums, jo tie ir pietiekami, lai ^cmācītu jebkuram cilvēkam patieso ceļu, jo patiesais ceļš ir ticēt Kristum un nenoliegt Viņu, jo, noliedzot Viņu, mēs noliedzam arī praviešus un likumu.

29 Un tagad lūk, es saku jums, ka patiesais ceļš ir ticēt Kristum un nenoliegt Viņu; un Kristus ir

Israēla Svētais; tāpēc jums jāmetas ceļos Viņa priekšā un jāpieļūdz Viņš ar visu savu ^aspēku, prātu un izturību, un visu savu dvēseli; un, ja jūs tā darīsiet, jūs nekādā ziņā netiksiet atstumti.

30 Un tiktāl, cik tas būs vajadzīgs, jums ir jāpilda Dieva rituāli un ^apriekšraksti, kamēr likums, kas tika dots Mozum, tiks piepildīts.

26. NODAĻA

Kristus kalpos nefijiešiem. Nefijs paredz savas tautas bojāeju. Viņi runās no pīšļiem. Citticībnieki radīs viltus baznīcas un slepenas savienības. Tas Kungs aizliedz cilvēkiem lietot viltus priesterību. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN, kad Kristus būs ^auzcēlies no mirušajiem, Viņš ^bparādīsies jums, mani bērni un mani mīlotie brāļi, un vārdi, kurus Viņš jums teiks, būs ^clikums, kas jums būs jāpilda.

2 Jo lūk, es jums saku, ka es redzēju, ka daudzas paaudzes paies un būs lieli kari un strīdi starp maniem ļaudīm.

3 Un, kad būs jānāk Mesijam, manai tautai tiks dotas ^azīmes par Viņa ^bpiezīmēšanu un arī par Viņa nāvi un augšāmcelšanos, un liela un briesmīga būs tā diena ļaunajiem, jo viņi ies bojā; un viņi ies bojā tāpēc, ka viņi

25^b Rom. 7:4–6.

26^a Jēk. 4:12;

Jar. 1:11;

Mos. 3:13.

^b Lūk. 10:23–24.

^c SRC Bērns, Bērni.

^d SRC Grēku piedošana.

28^a Mos. 3:14.

^b SRC Liecība.

^c 2. Nef. 33:10.

29^a 5. Moz. 6:5;

Marka 12:29–31.

30^a SRC Priekšraksti.

26 ^{1a} 3. Nef. 11:1–12.

^b 1. Nef. 11:7; 12:6.

^c 3. Nef. 15:2–10.

3^a 1. Nef. 12:4–6.

src Zīme.

^b SRC Jēzus Kristus—Pravietojumi par Jēzus Kristus dzimšanu un nāvi.

padzina praviešus un svētos un nomētāja tos ar akmeņiem, un nokāva tos; tāpēc svēto ^casins brēcieni pacelsies pret viņiem no zemes līdz Dievam.

4 Tāpēc diena, kas nāks, ^asadedzinās visus augstprātīgos un tos, kuri dara ļaundarības, saka Pulku Kungs, jo viņi būs kā rugāji.

5 Un tos, kas nogalina praviešus un svētos, zemes dzīles tos ^aapris, saka Pulku Kungs, un ^bkalni tos aplās, un negaisi tos aizraus, un ēkas sabruks tiem virsū un saspiedīs tos gabalos, un samals tos pulverī.

6 Un tos piemeklēs pērkonī un zibeņi, un zemestrīces, un visādi postījumi, jo Tā Kunga dusmu uguns tiks iedegta pret viņiem, un viņi būs kā rugāji, un diena, kas nāk, tos apris, saka Tas Kungs Cebaots.

7 Ak, manas dvēseles sāpes un ciešanas par manas tautas bojājājušajiem! Jo es, Nefijs, to redzēju, un tas mani gandrīz iznīcināja Tā Kunga priekšā; bet man ir jāsauc uz savu Dievu: Tavi ceļi ir ^ataisni!

8 Bet lūk, taisnie, kas paklausa praviešu vārdiem un nenokauj tos, bet stingri raugās uz Kristu pēc zīmēm, kuras ir dotas, neskatoties uz visām ^avajāšanām—lūk, viņi ir tie, kas ^bneies bojā.

9 Bet Taisnības Dēls ^aparādīsies tiem, un Viņš tos ^bdziedinās, un tiem būs ^cmiers ar Viņu, līdz paies ^dtrīs paaudzes, un daudzi vēl no ^eceturtās paaudzes nodzīvos taisnībā.

10 Un, kad tas būs pagājis, ātra ^aiznīcība nāks pār manu tautu, jo, neskatoties uz manas dvēseles sāpēm, es to redzēju, tāpēc es zinu, ka tas notiks; un viņi pārdod sevi par grašiem; jo kā atmaksu par savu lepnību un ģeķību viņi pļaus iznīcību; jo viņi padodas velnam un gaismas vietā izraugās tumsības darbus, tāpēc viņiem jānonāk lejā ^bellē.

11 Jo Tā Kunga Gars ne vienmēr ^apūlēsies ar cilvēku. Un, kad Gars pārstāj būt ar cilvēku, tad nāk ātra iznīcība, un tas sāpina manu dvēseli.

12 Un, kā es runāju par ^ajūdu ^bpārliedzināšanu, ka Jēzus ir ^cpatiesais Kristus, tā arī ir vajadzīgs, lai citticībnieki tiktu pārliecināti, ka Jēzus ir Kristus, Mūžīgais Dievs;

13 un ka Viņš parādās visiem tiem, kas Viņam tic, ar ^aSvētā Gara spēku; jā, katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, darot varenus darbus, zīmes un brīnumus cilvēku starpā pēc viņu ticības.

14 Bet lūk, es pravietoju jums par ^apēdējām dienām, par die-

3c 1. Moz. 4:10;

2. Nef. 28:10;

Morm. 8:27.

4a 3. Nef. 8:14–24; 9:3, 9.

5a 1. Nef. 19:11;

3. Nef. 10:14.

b 3. Nef. 8:10; 9:5–8.

7a SRC Taisnība.

8a SRC Vajāt, Vajāšanas.

b 3. Nef. 10:12–13.

9a 3. Nef. 11:8–15.

b 3. Nef. 17:7–9.

c 4. Nef. 1:1–4.

d 1. Nef. 12:11–12;

3. Nef. 27:30–32.

e Al. 45:10–12;

Hel. 13:9–10.

10a Al. 45:9–14;

Morm. 8:1–9.

b SRC Elle.

11a Et. 2:15.

12a 2. Nef. 30:7;

Morm. 5:14.

src Jūdi.

b 2. Nef. 25:18.

c Morm. 3:21.

13a SRC Svētais Gars.

14a SRC Pēdējās dienas.

nām, kad Dievs Tas Kungs ^batklās šīs lietas cilvēku bērniem.

15 Pēc tam, kad mani pēcnācēji un manu brāļu pēcnācēji būs krituši neticībā un citticībnieku sakauti, jā, pēc tam, kad Dievs Tas Kungs būs aplencis viņus visapkārt un uzbēris uzbērumus, un uzcēlis nocietinājumus pret tiem, un pēc tam, kad viņi būs satriekti pīšļos, tā ka viņu vairs nebūs, tomēr taisno vārdi tiks rakstīti un ticīgo lūgšanas uzklausītas, un netiks aizmirsti visi tie, kas krituši neticībā.

16 Jo tie, kas tiks nokauti, ^arunās uz viņiem no pazemes, un viņu runa kļūst pacelsies no pīšļiem, un viņu balss būs kā mirušo garu izsaucējam; jo Dievs Tas Kungs dos viņam spēku, lai viņš varētu par tiem čukstēt kā no pazemes, un viņu runa būs čuksti no pīšļiem.

17 Jo tā saka Dievs Tas Kungs: Viņi ^arakstīs to, kas tiks darīts viņu starpā, un tas tiks rakstīts un aizzīmogots grāmatā, un tiem, kas būs krituši neticībā, tās nebūs, jo viņi ^btiecas iznīcināt Dieva darbus.

18 Tāpēc tāpat kā tie, kas tika iznīcināti, tika iznīcināti ātri; un viņu varmāku pulki būs kā puetošas ^apelavas, kas pazūd, jā, tā saka Dievs Tas Kungs, tas notiks piepeši, vienā acumirkli.

19 Un notiks, ka tie, kas būs krituši neticībā, tiks ^asatriekti ar citticībnieku roku.

20 Un citticībnieki ir uzpūtušies ^alepnībā savās acīs un ^bpakļupuši, jo liels ir viņu ^cklusšanas akmens. Viņi ir dibinājuši daudzas ^abaznīcas, tomēr viņi ir nicinājuši Dieva spēku un brīnumus un sludinājuši sev savu pašu gudrību un savu pašu ^emācību, lai viņi varētu gūt peļņu un ^fsamalt nabago seas.

21 Un ir dibinātas daudzas baznīcas, kas izraisa ^askaudību un naidu, un ļaunprātību.

22 Un ir arī ^aslepenas savienības, tāpat kā senos laikos, atbilstoši velna savienībām, jo viņš ir visu šo lietu radītājs; jā, slepkavu un tumsības darbu radītājs; jā, un viņš ved tos aiz līnu valga pie viņu kakla, līdz viņš sasies tos ar savām stiprajām saitēm uz visiem laikiem.

23 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, es saku jums, ka Dievs Tas Kungs nedarbojas tumsībā.

24 Viņš nedara neko kā vien to, kas nāk par labu pasaulei; jo Viņš ^amīl pasauli pat tā, ka atdod Savu paša dzīvību, lai Viņš varētu ^bvisus cilvēkus vilkt pie sevis. Tāpēc nav neviena, kam Viņš pavēlētu nesaņemt Viņa glābšanu.

25 Lūk, vai Viņš ir saucis uz

14b SRC Evgāņēlija atjaunošana.

16a Jes. 29:4;
Mor. 10:27;
Moz. 7:62.
SRC Mormona Grāmata.

17a 2. Nef. 29:12.
b Ēn. 1:14.

18a Morm. 5:16–18.

19a 3. Nef. 16:8–
9; 20:27–28.

20a SRC Lepnība.
b 1. Nef. 13:29, 34.
SRC Atkrišana.

c Ec. 14:4.

d 1. Nef. 14:10; 22:23;
Morm. 8:28.

e 2. Nef. 9:28;
Morm. 9:7–8.

f Jes. 3:15;
2. Nef. 13:15.

21a SRC Skaudība.

22a SRC Slepēnās savienības.

24a Jāņa 3:16.
b 3. Nef. 27:14–15.

kādu, sakot: Atkāpies no Manis? Lūk, es saku jums: Nē!; bet Viņš saka: “Nāciet šurp pie manis visi jūs, zemes gali, ^bpārciet pienu un medu bez naudas un bez maksas.

26 Lūk, vai Viņš ir pavēlējis kādam pamest sinagogas jeb Viņa lūgšanu namus? Lūk, es saku jums: Nē!

27 Vai Viņš ir pavēlējis kādam, lai tas nesaņemtu Viņa “glābšanu? Lūk, es saku jums: Nē!, bet Viņš ir ^bdevis to par brīvu visiem cilvēkiem, un Viņš ir pavēlējis Saviem ļaudīm, ka viņiem ir jāpārlicina visi cilvēki “nožēlot grēkus.

28 Lūk, vai Tas Kungs ir pavēlējis kādam, lai tas nesaņemtu Viņa laipnību? Lūk, es saku jums: Nē!, bet “visiem cilvēkiem ir vienādas priekšrocības, un nevienam netiek liegts.

29 Viņš pavēl, lai nebūtu “viltus priesterības, jo lūk, tā ir viltus priesterība, ka cilvēki sludina un uzdodas par pasaules gaismu, lai viņi gūtu peļņu un pasaules ^bslavu, bet viņi netiecas pēc Ciānas labuma.

30 Lūk, Tas Kungs to ir aizlēdzis, tāpēc Dievs Tas Kungs ir devis pavēli, lai visiem cilvēkiem būtu “žēlsirdība, kas ir ^bmīlestība. Un, ja tiem nebūs žēlsirdības, tad tie nebūs nekas.

Tāpēc, ja viņiem būtu žēlsirdība, viņi nepieļautu, ka Ciānas strādnieks iet bojā.

31 Bet “Ciānas strādnieks strādās Ciānai; jo, ja viņi strādā par ^bnaudu, viņi ies bojā.

32 Un atkal, Dievs Tas Kungs ir “pavēlējis, lai cilvēki nenokautu, lai viņi nemelotu, lai viņi nezagtu, lai viņi ^bnelietīgi nevalkātu Tā Kunga, sava Dieva, Vārdu, lai viņi neskaustu, lai viņi nedarītu ļaunprātības, lai viņi nestrīdētos cits ar citu, lai viņi nepieņemtu netiklību un lai viņi nedarītu nevienu no šīm lietām, jo tie, kas tās darīs, ies bojā.

33 Jo neviena no šīm nekrietnībām nenāk no Tā Kunga, jo Viņš dara to, kas ir labs cilvēku bērniem, un Viņš nedara neko kā tikai to, kas ir saprotams cilvēku bērniem; un Viņš aicina visus nākt pie Viņa un baudīt Viņa labestību; un Viņš nevienam “neliedz nākt pie Viņa, nedz baltam nedz melnam, nedz vergam nedz brīvam, nedz vīram nedz sievietai; un Viņš atceras ^bpagānus; un “visi ir vienādi Dieva priekšā, gan jūdi, gan citticībnieki.

27. NODAĻA

Tumsība un atkrišana pārklās zemi pēdējās dienās. Iznāks Mormona Grāmata. Trīs liecinieki liecinās

25a Al. 5:33–35;

3. Nef. 9:13–14.

b Jes. 55:1–2.

27a SRC Glābšana.

b Ef. 2:8;

2. Nef. 25:23.

c SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

28a Rom. 2:11;

1. Nef. 17:33–35.

29a SRC Viltus priesterība.

b M&D 121:34–37.

30a Mor. 7:47–48.

src Žēlsirdība.

b SRC Mīlestība.

31a SRC Ciāna.

b Jēk. 2:17–19;

M&D 11:7; 38:39.

32a SRC Dieva

pavēles, baušļi.

b SRC Apgānīšana.

33a Ap. d. 10:9–35, 44–45.

b Al. 26:37.

c Rom. 2:11;

1. Nef. 17:35.

par grāmatu. Mācīts vīrs teiks, ka viņš nevar lasīt aizzīmogotu grāmatu. Tas Kungs darīs brīnumainu darbu un brīnumu. Salīdziniet ar Jesajas 29. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

BET, lūk, “pēdējās dienās jeb citicībnieku dienās—jā, lūk, visas citicībnieku tautas un arī jūdi, gan tie, kas nāks no šīs zemes, gan arī tie, kas būs citās zemēs, jā, patiesi visās pasaules valstīs, lūk, viņi tiks piedzirdīti ar nekrietnību un visa veida negantībām.

2 Un, kad tā diena pienāks, viņi tiks piemeklēti no Pulku Kunga ar pārkonu un zemestrīci, un ar lielu troksni, un auku, un vētru, un ar postīgām uguns “liesmām.

3 Un visas “tautas, kas ^bcinās pret Ciānu un sagādā tai ciešanas, būs kā sapnis nakts vīzijā; jā, tiem būs tā kā izsalkušam, kas sapņo un redz, ka viņš ēd, bet pamostas un viņa dvēsele ir izsalkusi; vai kā izslāpušam, kas sapņo un redz, ka viņš dzer, bet viņš pamostas un ir vārgs, un viņa dvēsele ir izslāpusi; jā, patiesi tā klāsies tautu pulkam, kas karo pret Ciānas kalnu.

4 Jo lūk, visi jūs, kas darāt neataisnību, sastingstiet un brīnieties, jo jūs vaimanāsit un kliegsit; jā, jūs būsit piedzērušies, bet ne no vīna, jūs grīlosities, bet ne no stipra dzēriena.

5 Jo lūk, Tas Kungs ir izlējis pār jums dziļa miega garu. Jo lūk, jūs esat aizvēruši savas acis un jūs esat atmetuši praviešus; un jūsu valdniekus un jūsu pareģus Viņš ir aptumšojis jūsu nekrietnības dēļ.

6 Un notiks, ka Dievs Tas Kungs nesīs “jums ^bgrāmatas vārdus, un tie būs to vārdi, kuri dus.

7 Un redzi, tā grāmata būs “aizzīmogota, un grāmatā būs Dieva ^batklāsme no pasaules iesākuma līdz tās ‘galam.

8 Un dēļ tiem vārdiem, kas ir “aizzīmogoti, tie aizzīmogotie vārdi ^bnetiks nodoti ļaudīm viņu ļaundarību un negantību dienā. Tāpēc grāmata tiem netiks dota.

9 Bet grāmata tiks nodota “cilvēkam, un viņš nodos grāmatas vārdus, kuri ir to vārdi, kas dus pīšļos, un viņš nodos šos vārdus ^bcitam.

10 Bet vārdus, kas ir aizzīmogoti, viņš nenodos, kā arī nenodos grāmatu. Jo grāmata ir aizzīmogota ar Dieva spēku, un atklāsme, kas ir aizzīmogota, tiks saglabāta tajā grāmatā līdz Tā Kunga noliktajam laikam, kad tie varēs tapt zināmi, jo lūk, tie atklāj visas lietas no pasaules iesākuma līdz pat tās galam.

11 Un diena tuvojas, kad grāmatas vārdi, kas bija aizzīmogoti, tiks lasīti no namu jumtiem; un tie tiks lasīti ar Kristus spēku, un visas lietas, kuras jebkad

27 1a SRC Pēdējās dienas.

2a Jes. 24:6; 66:15–16;
Jēk. 6:3;

3. Nef. 25:1.

3a Jes. 29:7–8.

b 1. Nef. 22:14.

6a Jar. 1:2;

Morm. 5:12–13.

b 2. Nef. 26:16–17;
29:12.

src Mormona
Grāmata.

7a Jes. 29:11–12;

Et. 3:25–27; 4:4–7.

b Mos. 8:19.

c Et. 13:1–12.

8a Et. 5:1.

b 3. Nef. 26:9–12;
Et. 4:5–6.

9a M&D 17:5–6.

b DžS—V 1:64–65.

ir bijušas un būs cilvēku bērnu starpā līdz pat zemes galam, tiks "atklātas cilvēku bērniem.

12 Tāpēc tanī dienā, kad grāmata tiks nodota tam cilvēkam, par kuru es runāju, grāmata tiks noslēpta no pasaules acīm, lai neviena cilvēka acis to neskatītu, izņemot tikai "trīs^b lieciniekus, kuri to redzēs ar Dieva spēku un kuriem vēl bez tā pirmā cilvēka grāmata tiks nodota; un viņi liecinās par tās grāmatas un to vārdu, kas ir tanī, patiesumu.

13 Un nav neviena cita, kas to skatīs, kā tikai daži, saskaņā ar Dieva gribu, lai liecinātu par Viņa vārdu cilvēku bērniem; jo Dievs Tas Kungs ir teicis, ka ticīgo vārdi tiks runāti it kā "no mirušajiem.

14 Tāpēc Dievs Tas Kungs turpinās izplatīt grāmatas vārdus; un no tik daudz liecinieku mutes, kā Viņš uzskatīs par labu, Viņš apliecinās Savu vārdu; un ak vai tam, kas "noliegs Dieva vārdu!

15 Bet lūk, notiks, ka Dievs Tas Kungs sacīs tam, kuram Viņš nodos grāmata: Paņem šos vārdus, kas nav aizzīmogoti, un nodod tos citam, lai viņš tos varētu parādīt mācītam vīram, sakot: "Izlasī šo, es lūdzu. Un mācītais vīrs sacīs: Atnes šurp grāmata, un es tos izlasīšu.

16 Un tad pasaules godības dēļ

un lai gūtu "peļņu, viņš to sacīs, un nevis Dieva godības dēļ.

17 Un tas cilvēks sacīs: Es nevaru atnest grāmata, jo tā ir aizzīmogota.

18 Tad mācītais sacīs: Es nevaru to lasīt.

19 Tāpēc notiks, ka Dievs Tas Kungs atkal nodos grāmata un tās vārdus tam, kas nav mācīts; un tas cilvēks, kas nav mācīts, sacīs: Es neesmu mācīts.

20 Tad Dievs Tas Kungs sacīs uz viņu: Mācītie tos nelasīs, jo viņi ir tos atmetuši; un Es spēju paveikt Savu darbu, tāpēc tu lasīsi vārdus, kurus Es tev došu.

21 "Neaiztiec lietas, kas ir aizzīmogotas, jo Es tās pasludināšu Manis noliktajā laikā; jo Es rādīšu cilvēku bērniem, ka Es spēju paveikt Savu darbu.

22 Tāpēc, kad tu būsi lasījis vārdus, ko Es tev pavēlēju, un dabūsi "lieciniekus, kurus Es tev esmu solījis, tad tu atkal aizzīmogosi grāmata un noslēpsi to Man, lai Es varētu saglabāt vārdus, ko tu nebūsi lasījis, līdz Es Savā gudrībā uzskatīšu par vajadzīgu atklāt visas lietas cilvēku bērniem.

23 Jo lūk, Es esmu Dievs, un Es esmu "Brīnumu Dievs, un Es parādīšu pasaulei, ka Es esmu "tāds pats vakar, šodien un mūžīgi, un Es neko nedaru starp cilvēku bērniem savādāk, kā tikai "saskaņā ar viņu ticību.

24 Un atkal notiks, ka Tas

11a Lūk. 12:3;
Morm. 5:8;
M&D 121:26–31.

12a 2. Nef. 11:3;
Et. 5:2–4;
M&D 5:11, 15; 17:1.
b 5. Moz. 19:15.

13a 2. Nef. 3:19–20;
33:13–15;
Mor. 10:27.

14a 2. Nef. 28:29–30;
Et. 4:8.
15a Jes. 29:11–12;
DžS—V 1:65.

16a SRC Viltus priesterība.
21a Et. 5:1.
22a SRC Mormona
Grāmatas liecinieki.
23a SRC Brīnums.
b Ebr. 13:8.
c Ebr. 11; Et. 12:7–22.

Kungs sacīs viņam, ka viņam ir jālasa vārdi, kas tiks tam nodoti:

25 "Tā kā šī tauta Man tuvojas tikai ar savu muti un Mani ^bgodā tikai ar savām lūpām, bet ar savām sirdīm ir tālu nost no Manis, un viņu bijība Manā priekšā ir āriģi iemācīta cilvēku ^cieraža,

26 tad Es turpināšu darīt ^abrīnumainu darbu šai tautā, jā, ^bbrīnumainu darbu un brīnumu, tā ka viņas gudro un mācīto gudrība iznīks un prātīgo saprāts būs aptumšots.

27 Un ^aak vai tiem, kas savus nodomus dzīli apslēpj Tā Kunga priekšā! Un viņu darbi ir tumsā, un viņi saka: Kas mūs redz, un kas mūs pazīst? Un viņi arī saka: Tiešām, Tava lietu apgriešana otrādāk tiks uzskatīta kā ^bpodnieka māli. Bet lūk, Es parādīšu viņiem, saka Pulku Kungs, ka Es zinu visus viņu darbus. Jo vai tad kāds veidojums var sacīt par savu darinātāju: viņš nav mani darinājis? Vai var kāds darināts tēls sacīt savam tēlniekam: viņš nekā nesaprot?

28 Bet lūk, saka Tas Kungs Ceibaots, Es parādīšu cilvēku bērniem, ka vēl tikai īss brīdis un Libāna tiks pārvērsta par auglīgu lauku, un auglīgs lauks tiks vērtēts kā mežs.

29 "Un tanī dienā kurlais dzirdēs grāmatas vārdus un aklā

acis raudzīsies ārā no krēslas un tumsas.

30 Un ^alēnprātīgie arī pieaugs, un viņu ^bprieks būs Tai Kungā, un nabagie cilvēku starpā priecāsies Israēla Svētajā.

31 Jo tiešām, kā Tas Kungs dzīvo, viņi redzēs, ka ^avarmāka ir kļuvis bezspēcīgs un paļātāja vairs nav, un visi, kas tiecas uz ļaunu, ir iznīcināti;

32 un arī tie, kas citus ^apavedina ar saviem vārdiem uz ļaunu, un liek slazdus tam, kas ^bvārtos spriež tiesu, un ^cuzgriež muguru taisnajam kā niecībai.

33 Tādēļ tā saka Tas Kungs, kas izglāba Ābrahāmu, par Jēkaba namu: Jēkabs nekļūs vairs kaunā, un viņa vaigs vairs nenobālēs,

34 bet, kad viņš ^aredzēs savus bērnus, Manu roku darbu sev visapkārt, tie svētīs Manu Vārdu un svētīs Jēkaba Svēto, un parādīs bijību Israēla Dievam.

35 Un arī tie, kuru gars tagad ^amaldās, nāks pie atzišanas, un tie, kas kurn, ^bpieņems mācību.

28. NODAĻA

Daudzas viltus baznīcas tiks dibinātas pēdējās dienās. Tās mācīs viltu, maldus un ģeķīgas mācības. Atkrišana ies vairumā viltus skolotāju dēļ. Velns plosīsies cilvēku sirdīs. Viņš mācīs visādas

25a Jes. 29:13.

b Mat. 15:8.

c 2. Nef. 28:31.

26a 1. Nef. 22:8;

2. Nef. 29:1–2.

src Evaņģēlija atjaunošana.

b Jes. 29:14;

2. Nef. 25:17.

27a Jes. 29:15.

b Jer. 18:6.

29a Jes. 29:18.

30a src Lēnprātīgs, Lēnprātība.

b M&D 101:36.

31a Jes. 29:20.

32a Lūk. 11:54.

b Am. 5:10.

c 2. Nef. 28:16.

34a Jes. 29:23–24.

35a 2. Nef. 28:14;

M&D 33:4.

b Dan. 12:4.

viltus mācības. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad lūk, mani brāļi, es esmu runājis uz jums saskaņā ar Garu, kas mani uz to spieda, tāpēc es zinu, ka tam tiešām tā ir jānotiek.

2 Un lietas, kuras tiks izrakstītas no šīs ^agrāmatas, būs ļoti ^bvērtīgas cilvēku bērniem un jo sevišķi mūsu pēcnācējiem, kas ir Israēla nama atlikums.

3 Jo notiks tanī dienā, ka ^abaznīcas tiks dibinātas un ne Tam Kungam, kad viens sacīs otram: Redzi, es, es esmu no Tā Kunga, un citi sacīs: Es, es esmu no Tā Kunga, un tā sacīs katrs, kas nodibinājis baznīcu un ne Tam Kungam.

4 Un viņi strīdēsies cits ar citu, un viņu priesteri strīdēsies cits ar citu, un viņi mācīs savu ^amācību un noliegs Svēto Garu, kas dod atziņu.

5 Un viņi ^anoliegs Dieva, Israēla Svētā ^bspēku, un viņi sacīs tautai: Klausieties uz mums un paklausiet mūsu priekšrakstiem, jo lūk, šodien vairs ^cnav Dieva, jo Tas Kungs un Pestītājs ir paveicis Savu darbu un Viņš ir atdevis Savu varu cilvēkiem.

6 Lūk, paklausiet manam priekšrakstam, ja kāds teiks, ka

brīnums ir paveikts ar Tā Kunga roku, neticiet, jo šodien Viņš vairs nav ^aBrīnumu Dievs, Viņš ir paveicis Savu darbu.

7 Jā, un būs daudzi, kas sacīs: ^aĒdiet, dzeriet un liksmojieties, jo rīt mēs mirstim un viss būs labi ar mums.

8 Un būs arī daudzi, kas sacīs: Ēdiet, dzeriet un liksmojieties, tomēr bīstieties Dievu—Viņš ^aat taisnos nelielu grēku, jā, ^bmeļojiet nedaudz, turiet citus pie vārda un gūstiet no tā labumu, rociat ^cbedri savam kaimiņam, tur nav nekā slikta, un dariet to visu, jo rīt mēs mirstim, un, ja arī mēs būsim vainīgi, Dievs mūs nedaudz papērs ar rīksti un galu galā mēs tiksim izglābti Dieva valstībā.

9 Jā, un būs daudzi, kas mācīs šādā veidā viltu un maldus, un ^aģeķīgas ^bmācības un uzpūtīsies savās sirdīs, un centīsies savus nodomus dziļi apslēpt Tā Kunga priekšā, un viņu darbi būs tumsībā.

10 Un svēto ^aasinis brēks no zemes pret tiem.

11 Jā, viņi visi ir novirzījušies no ^aceļa, viņi ir kļuvuši ^bsamaitāti.

12 Dēļ ^alepnības un dēļ viltus skolotājiem, un viltus mācībām viņu baznīcas ir kļuvušas samaitātas, un viņu baznīcas ir

28 2a SRC Mormona Grāmata.

b 1. Nef. 13:34–42; 22:9;
3. Nef. 21:6.

3a 1. kor. 1:10–13;

1. Nef. 22:23;

4. Nef. 1:25–29;

Morm. 8:28, 32–38.

4a 2. Nef. 9:28.

5a 2. Nef. 26:20.

b 2. Tīm. 3:5.

c Al. 30:28.

6a Morm. 8:26; 9:15–26.

7a 1. kor. 15:32;

Al. 30:17–18.

8a Morm. 8:31.

b M&D 10:25;

Moz. 4:4.

src Meli.

c Sal. Pam. 26:27;

1. Nef. 14:3.

9a Ec. 13:3;

Hel. 13:29.

b Mat. 15:9.

10a Jāņa atkl. 6:9–11;

2. Nef. 26:3;

Morm. 8:27;

Et. 8:22–24;

M&D 87:7.

11a Hel. 6:31.

b Morm. 8:28–41;

M&D 33:4.

12a Sal. Pam. 28:25.

kļuvušas augstprātīgas; dēļ savas lepnības tās ir uzpūtušās.

13 Viņi ^aaplaupa ^bnabagos priekš savām smalkajām svētnīcām; viņi aplaupa nabagos priekš savām smalkajām drānām; un viņi vajā lēnprātīgos un sirdsšķīstos, savas ^clepnības dēļ viņi ir uzpūtušies.

14 Viņi staigā ar ^astīviem kakliem un augstu paceltām galvām; jā, un savas lepnības un ļaundarības, un negantības, un netiklības dēļ viņi visi ir ^bnomaldījušies, izņemot tikai dažus, kas ir pazemīgi Kristus sekotāji; tomēr viņi tiek vadīti tā, ka daudzos gadījumos viņi kļūdās, tāpēc ka viņi tiek mācīti pēc cilvēku priekšrakstiem.

15 Ak, ^agudrie un mācītie, un bagātie, kas ir uzpūtušies savu siržu ^blepnībā, un visi tie, kas māca viltus mācības, un visi tie, kas dara netiklības un sagroza Tā Kunga taisno ceļu. ^cVai, vai, vai būs tiem, saka Dievs Tas Kungs Visvarenais, jo viņi tiks nogāzti ellē!

16 Ak vai tiem, kas ^auzgriež muguru taisnīgajam kā niecībai un saeļas pret to, kas ir labs, un saka, ka: Tas nav nekas! Jo nāks diena, kad Dievs Tas Kungs pēkšņi piemeklēs zemes iedzīvotājus, un tanī dienā, kad viņi būs ^bnobrieduši nekrietnībā, viņi ies bojā.

17 Bet lūk, ja zemes iedzīvotāji nožēlos savas ļaundarības un negantības, viņi netiks izdeldēti, saka Pulku Kungs.

18 Bet lūk, tai lielai un negantai baznīcai, visas zemes ^anetiklei, vajadzēs ^bnogāzties zemē, un liela būs tās krišana.

19 Jo velna valstībai vajadzēs ^adrebēt, un tiem, kas pieder pie tās, vajadzēs tikt pamudinātiem nožēlot grēkus, vai arī ^bvelns tos sagrābs savās mūžīgajās ^cvažās, un viņi tiks kūdīti dusmoties un ies bojā.

20 Jo lūk, tanī dienā viņš ^aplosisies cilvēku bērnu sirdīs un kūdīs tos dusmoties pret to, kas ir labs.

21 Un citus viņš ^anomierinās un iemidzinās laicīgajā drošībā, ka viņi sacīs: Viss ir labi Cīnā, jā, Cīana plaukst, viss ir labi—un tā ^bvelns apmāna viņu dvēseles un uzmaniģi tos noved lejā ellē.

22 Un lūk, citus viņš aizved ar glaimiem, un saka tiem, ka ^aelles nav, un viņš saka tiem: Es neesmu velns, jo tāda vispār nav—un tā viņš čukst tiem ausīs, kamēr viņš sagrābj tos savās briesmīgajās ^bvažās, no kurām nav atsvabināšanas.

23 Jā, viņus sagrābj nāve un elle; un nāvei, ellei un velnam, un visiem tiem, kas ir to varā, vajadzēs stāties Dieva trona priekšā un tikt ^atiesātiem

13a Ec. 34:8.

b Hel. 4:12.

c Al. 5:53.

14a Sal. Pam. 21:4.

b Jes. 53:6.

15a Sal. Pam. 3:5–7.

b SRC Lepnība.

c 3. Nef. 29:5.

16a Jes. 29:21.

b Et. 2:9–10.

18a Jāņa atkl. 19:2.

b 1. Nef. 14:3, 17.

19a 1. Nef. 22:23.

b Al. 34:35.

c Al. 12:11.

20a M&D 10:20–27.

21a Morm. 8:31.

b 2. Nef. 9:39.

22a SRC Elle.

b Al. 36:18.

23a SRC Jēzus Kristus—
Soģis;
Tiesa, Pēdējā.

pēc saviem darbiem, no kurienes tiem vajadzēs ieiet tajā vietā, kas tiem sagatavota, patiesi, uguns un sēra ^bjūrā, kas ir bezgalīgas mocības.

24 Tāpēc, ak vai vieglprātīgam Ciānā!

25 Ak vai tam, kas sauc: Viss ir labi!

26 Jā, ak vai tam, kas "klausā cilvēku priekšrakstiem un noliedz Dieva spēku un Svētā Gara dāvanu!

27 Jā, ak vai tam, kas saka: Mēs esam saņēmuši, un mums vairāk neko "nevajag!

28 Un beidzot, ak vai visiem tiem, kas trīc un ir "dusmīgi dēļ Dieva patiesības! Jo lūk, tas, kas savu namu ir cēlis uz ^bklints, saņem to ar prieku; un tas, kas savu namu cēlis uz smiltīm, trīc, ka viņš kritīs.

29 Ak vai tam, kas sacīs: Mēs esam saņēmuši Dieva vārdu un mums "vairāk Dieva vārda ^bnevajag, jo mums ir pietiekami!

30 Jo lūk, tā saka Dievs Tas Kungs: Es došu cilvēku bērniem rindiņu pēc rindiņas, "priekšrakstu pēc priekšraksta, nedaudz šur un nedaudz tur; un svētīti ir tie, kas paklausa Maniem priekšrakstiem un liek aiz auss Manu padomu, jo viņi mācīsies ^bgudrību; jo tam, kas "pieņem, Es došu ^dvēl; un tiem,

kas sacīs, mums ir pietiekami, tiks atņemts arī tas, kas viņiem ir.

31 Nolādēts ir tas, kas "paļaujas uz cilvēku vai padara miesu par savu atbalstu, vai klausīs cilvēku priekšrakstiem, ja vien šie priekšraksti netiks doti ar Svētā Gara spēku.

32 "Ak vai cirticībniekiem, saka Dievs Pulku Kungs, jo neskatoties uz to, ka Es pastiepu šiem Savu roku no dienas uz dienu, viņi Mani noliegs. Tomēr Es būšu žēlīgs pret tiem, saka Dievs Tas Kungs, ja viņi nožēlos grēkus un nāks pie Manis, jo Mana ^broka ir pastiepta visas dienas garumā, saka Dievs Pulku Kungs.

29. NODĀLA

Daudzi cirticībnieki noraidīs Mormona Grāmatu. Viņi sacīs: Mums nevajag vairāk Bībeles! Tas Kungs runā ar daudzām tautām. Viņš tiesās pasauli pēc grāmatām, kas tādā veidā sarakstītas. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

BET lūk, būs daudzi—tanī dienā, kad Es turpināšu darīt "brīnumainu darbu viņu vidū, lai Es varētu pieminēt Savas ^bderības, kuras Es noslēdzu ar cilvēku bērniem, lai Es varētu "atkal izstiept Savu roku, lai atgū-

23b 2. Nef. 9:16, 19, 26.

26a 2. Nef. 9:29.

27a Al. 12:10–11.

28a 2. Nef. 9:40; 33:5.

src Sacelšanās.

b Mat. 7:24–27.

src Klints.

29a 2. Nef. 29:3–10.

b 2. Nef. 27:14; Et. 4:8.

30a Jes. 28:9–13;

M&D 98:12.

b src Gudrība.

c Lūk. 8:18.

d Al. 12:10;

M&D 50:24.

31a M&D 1:19–20.

32a 1. Nef. 14:6.

b Jēk. 5:47; 6:4.

29 1a 2. Nef. 27:26.

src Evaņģēlija

atjaunošana.

b src Ābrahāma

derība.

c 2. Nef. 6:14; 21:11–12;

src 17.

src Israēls—Israēla

sapulcināšana.

tu Savu tautu, kas ir no Israēla nama;

2 un arī, lai Es varētu pieminēt solījumus, kurus Es esmu devis tev, Nefij, un arī tavam tēvam, ka Es atcerēšos jūsu pēcnācējus; un ka jūsu pēcnācēju “vārdi nāks no Manas muts jūsu pēcnācējiem, un Mani vārdi ^bizskanēs līdz visām zemes malām par “karogu Manai tautai, kas ir no Israēla nama;

3 un tāpēc, ka Mani vārdi izskanēs—daudzi no citticībniekiem sacīs: “Bībele! Bībele! Mums ir Bībele, un nevar būt vēl kāda Bībele.

4 Bet tā saka Dievs Tas Kungs: Ak ģeķi, viņiem būs Bībele, un tā nāks no “jūdiem, Manas senās derības tautas. Un kā viņi pateicas jūdiem par ^bBībeli, ko saņēmuši no tiem? Jā, ko citticībnieki domā? Vai viņi piemin jūdu ciešanas un pūles, un sāpes, un viņu centību pret Mani, nesot glābšanu citticībniekiem?

5 Ak jūs, citticībnieki, vai jūs atceraties jūdus, Manu seno derības tautu? Nē, bet jūs viņus nolādējāt un “ienīdāt, un necentāties tos atgūt. Bet lūk, to visu Es atdarišu pār jūsu pašu galvām, jo Es, Tas Kungs, neesmu aizmirsis Savu tautu.

6 Jūs, ģeķi, kas sacīsīt: “Bībele, mums ir Bībele, un mums

nevajag vēl kādu Bībeli! Vai jūs būtu dabūjuši Bībeli, ja ne no jūdiem?

7 Vai jūs nezināt, ka ir vairāk tautu nekā viena? Vai jūs nezināt, ka Es, Tas Kungs, jūsu Dievs, esmu “radījis visus cilvēkus, un ka Es atceros tos, kas ir uz jūras ^bsalām; un ka Es valdu augšā debesīs un apakšā uz zemes; un Es nesu Savu vārdu cilvēku bērniem, jā, patiesi, visām zemes tautām?

8 Kādēļ jūs kurnat, ka jūs saņemsit vairāk no Mana vārda? Vai jūs nezināt, ka “divu tautu liecība ir ^bapliecinājums jums, ka Es esmu Dievs, ka Es pieminu kā vienu, tā otru tautu? Tāpēc Es saku tos pašus vārdus kā vienai tautai, tā otrai. Un, kad divas “tautas saies kopā, divu tautu liecības arī saies kopā.

9 Un Es daru to, lai Es pierādītu daudziem, ka Es esmu “tāds pats vakar, šodien un mūžīgi; un ka Es runāju Savus vārdus pēc Savas paša patikas. Un tādēļ, ka Es esmu pateicis vienu ^bvārdu, jums nebūs domāt, ka Es nevaru teikt citu, jo Mans darbs vēl nav pabeigts, ne arī būs līdz cilvēces galam, ne arī no tā laika un mūžīgi.

10 Tāpēc tādēļ, ka jums ir Bībele, jums nebūs domāt, ka tā satur visus Manus “vārdus, ne arī

2a 2. Nef. 3:18–21.

b Jes. 5:26;

2. Nef. 15:26;

Mor. 10:28.

c 1. Nef. 21:22.

src Karogs.

3a 1. Nef. 13:23–25.

src Bībele;

Mormona Grāmata.

4a M&D 3:16.

src Jūdi.

b src Jūda—
Jūdas vēzda.

5a 3. Nef. 29:8.

6a 1. Nef. 13:38.

7a src Radīt, Radišana.

b 1. Nef. 22:4.

8a Ec. 37:15–20;

1. Nef. 13:38–41;

2. Nef. 3:12.

b Mat. 18:16.

src Liecinieks.

c Hoz. 2:2.

9a Ebr. 13:8.

b src Atklāsmē.

10a src Svētie Raksti—

Svētie Raksti, par

kuru parādīšanos

ir pravietots.

domāt, ka Es vairāk neesmu liscis rakstīt.

11 Jo Es pavēlu "visiem cilvēkiem, gan austrumos, gan rietumos, gan ziemeļos, gan dienvidos un jūras salās, lai viņi ^brakstītu vārdus, kurus Es tiem saku; jo no ^cgrāmatām, kas būs rakstītas, Es ^dtiesāšu pasauli, katru cilvēku pēc viņa darbiem, saskaņā ar to, kas ir rakstīts.

12 Jo lūk, Es runāšu uz "jūdiem, un viņi to pierakstīs; un Es arī runāšu uz nefijiešiem, un viņi to ^bpierakstīs; un Es arī runāšu uz citām Israēla nama ciltīm, ko Es esmu aizvedis, un viņi to pierakstīs, un Es arī runāšu uz ^cvisām zemes tautām, un viņi to pierakstīs.

13 Un notiks, ka "jūdiem būs nefijiešu vārdi un nefijiešiem būs jūdu vārdi; un nefijiešiem un jūdiem būs Israēla ^bpazudušo cilšu vārdi; un Israēla pazudušajām ciltīm būs nefijiešu un jūdu vārdi.

14 Un notiks, ka Mana tauta, kas ir no "Israēla nama, tiks sapulcināta mājās sava īpašuma zemēs; un Mani vārdi arī tiks savākti ^bvienkopus. Un Es parādīšu tiem, kas cīnās pret Manu vārdu un pret Manu tautu, kas ir no ^cIsraēla nama, ka Es esmu Dievs un ka Es ^dnoslēdzu derību

ar Ābrahāmu, ka Es atcerēšos viņa ^epēcnācējus ^fmūžīgi.

30. NODAĻA

Pievērstie citticībnieki tiks ieskaitīti pie derības tautas. Daudzi lamanieši un jūdi ticēs Vārdam un kļūs mīloti laudis. Israēls tiks atjaunots un bezdievīgie iznīcināti. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad lūk, mani mīlotie brāļi, es gribētu runāt uz jums, jo es, Nefijs, negribu pieļaut, lai jūs uzskatītu, ka jūs esat taisnīgāki, nekā būs citticībnieki. Jo lūk, ja jūs neturēsīt Dieva baušļus, jūs visi tāpat iesit bojā; un to vārdu dēļ, kas tika sacīti, jums nevajag uzskatīt, ka citticībnieki tiks pilnīgi iznīcināti.

2 Jo lūk, es saku jums, ka, cik daudzi no citticībniekiem nožēlos grēkus, tik kļūs par Tā Kunga "derības ļaudīm; un, cik daudzi no ^bjūdiem nenožēlos grēkus, tik tiks atstumti; jo Tas Kungs neslēdz derību ne ar vienu citu, kā tikai ar tiem, kas ^cnožēlo grēkus un tic Viņa Dēlam, kas ir Israēla Svētais.

3 Un tagad es gribu pravietot vairāk par jūdiem un citticībniekiem. Jo pēc tam, kad parādīsies grāmata, par kuru runāju, un tiks uzrakstīta citticībniekiem

11a Al. 29:8.

b 2. Tīm. 3:16.

c SRC Dzīvības grāmata.

d 2. Nef. 25:22; 33:11, 14–15.

src Tiesa, Pedējā.

12a 1. Nef. 13:23–29.

b 1. Nef. 13:38–42;

2. Nef. 26:17.

c 2. Nef. 26:33.

13a Morm. 5:12–14.

b src Israēls—

Israēla desmit pazudušās ciltis.

14a Jer. 3:17–18.

b Ec. 37:16–17.

c 1. Nef. 22:8–9.

d 1. Moz. 12:1–3;

1. Nef. 17:40;

3. Nef. 20:27;

Ābr. 2:9.

src Ābrahāma derība.

e M&D 132:30.

f 1. Moz. 17:7.

30 2a Gal. 3:26–29.

b Mat. 8:10–13.

src Jūdi.

c SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

un atkal aizzīmogota Tam Kungam, būs daudzi, kas ^aticēs vārdiem, kuri būs rakstīti; un ^bviņi nesīs tos mūsu atlikušajiem pēcnācējiem.

4 Un tad mūsu atlikušie pēcnācēji uzzinās par mums, kā mēs izgājām no Jeruzālemes un ka viņi ir jūdu pēcteči.

5 Un Jēzus Kristus evaņģēlijs tiks pasludināts ^aviņu vidū; tāpēc ^btiem tiks atjaunotas ^czināšanas par viņu tēviem un arī zināšanas par Jēzu Kristu, kas ir bijis starp viņu tēviem.

6 Un tad viņi priecāsies, jo tie zinās, ka tā ir svētība viņiem no Dieva rokas; un viņu tumsības zvīņas sāks krist no viņu acīm, un nepaies daudzas paaudzes viņu starpā, līdz tie kļūs tīra un ^amīlota tauta.

7 Un notiks, ka ^ajūdi, kas ir izklīdināti, arī ^bsāks ticēt Kristum; un viņi sāks pulcēties kopā uz zemes virsas; un, cik daudzi noticēs Kristum, tik arī kļūs par mīlotu tautu.

8 Un notiks, ka Dievs Tas Kungs iesāks Savu darbu starp visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, lai nestu atjaunošanu Saviem ļaudīm uz zemes.

9 Un ar taisnību ^aDievs Tas Kungs ^btiesās nabago un patiesi aizstāvēs zemes ^clēnprātīgo. Un Viņš sitīs zemi ar Savas mutes

rīksti, un ar Savu lūpu dvašu Viņš nokauss ļaunos.

10 Jo drīz nāks ^alaiks, kad Dievs Tas Kungs radīs lielu ^bšķēlšanos ļaužu starpā, un ļaunos Viņš iznīcinās, un Viņš ^cpasargās Savus ļaudis, jā, pat ja būs tā, ka Viņam vajadzēs ^diznīcināt ļaunos ar uguni.

11 Un ^ataisnība būs Viņa gurnu josta, un uzticība Viņa lielu sikсна.

12 ^aUn tad vilks mājās pie jēra, un leoparda apgulsies pie kazlēna, un teļš un jauns lauva, un trekni lopī būs kopā, un mazs bērns tos ganīs.

13 Un govys un lācis ganīsies, un viņu bērni gulēs kopā, un lauva ēdīs salmus kā vērsis.

14 Un zīdāinis rotaļāsies pie odzes alas, un nupat no krūts nošķirts bērns izstieps savu roku uz odzes midzeni.

15 Neviens nedz ievainos, nedz nokauss visā Manā svētajā kalnā, jo zeme būs pilna ar atziņu par To Kungu, kā ūdeņi piepilda jūru.

16 Tāpēc ^avisu tautu darbi taps darīti zināmi; jā, visi darbi taps darīti ^bzināmi cilvēku bērniem.

17 Nav nekā slepena, kas netiks ^aatklāts, nav neviena tumsības darba, kas netiks celts gaismā; un nav nekā, kas ir aiz-

3a 3. Nef. 16:6–7.

b 1. Nef. 22:8–9.

5a 3. Nef. 21:3–7, 24–26.

b M&D 3:20.

c 1. Nef. 15:14;

2. Nef. 3:12;

Morm. 7:1, 9–10.

6a M&D 49:24; 109:65.

7a 2. Nef. 29:13–14.

b 2. Nef. 25:16–17.

9a Jes. 11:4–9.

b 2. Nef. 9:15.

c src Lēnprātīgs,
Lēnprātība.

10a src Pēdējās dienas.

b M&D 63:53–54.

c Moz. 7:61.

d 1. Nef. 22:15–17, 23.

src Zeme—Zemes
attīrīšana.

11a Jes. 11:5–9.

12a Jes. 65:25.

src Tūkstošgade.

16a M&D 101:32–
35; 121:28–29.

b Et. 4:6–7.

17a M&D 1:2–3.

zīmogots uz zemes un kas ne tiks atraisīts.

18 Tāpēc visas lietas, kas ir tikušas atklātas cilvēku bērniem, tanī dienā tiks atklātas; un Sātanam uz ilgu laiku "vairs nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm. Un tagad, mani mīļotie brāļi, es beidzu savu sakāmo.

31. NODAĻA

Nefijs pastāsta, kāpēc Kristus tika kristīts. Lai tiktu izglābti, cilvēkiem ir jāseko Kristum, jātop kristītiem, jāsaņem Svētais Gars un jāpastāv līdz galam. Grēku nožēlošana un kristīšanās ir vērti uz šauro jo šauro taku. Mūžīgā dzīve nāk pie tiem, kas pēc kristīšanās tur baušļus. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad es, Nefijs, beidzu savu "pravietojumu jums, mani mīļotie brāļi. Un es vairāk nevaru rakstīt, ja nu tikai dažas lietas, kuras, es zinu, noteikti notiks; es vairāk arī nevaru rakstīt, ja nu tikai dažus sava brāļa Jēkaba vārdus.

2 Tāpēc, tas, ko es esmu rakstījis, ir man pietiekami, izņemot dažus vārdus, kas man jārunā par Kristus "mācību; tāpēc es runāšu ar jums skaidri, saskaņā ar sava pravietojuma skaidrību.

3 Jo mana dvēsele priecājas skaidrībā; jo tādā veidā Dievs Tas Kungs veic Savu darbu

starp cilvēku bērniem. Jo Dievs Tas Kungs dod "gaismu sapraššanai; jo Viņš runā uz cilvēkiem viņu "valodā pēc viņu sapraššanas.

4 Tāpēc es gribu, lai jūs atcerētos, ka es esmu stāstījis jums par "pravieti, kuru Tas Kungs man rādīja un kas kristīs Dieva "Jēru, kam būs jāuzņemas pasaules grēki.

5 Un tagad, ja Dieva Jēram, esot svētam, ir jātop "kristītam ūdenī, lai piepildītu visu taisnību, ak, tad cik daudz vairāk vajag mums, kas neesam svēti, tapt kristītiem, jā, patiešām ūdenī!

6 Un tagad es gribu jums vaicāt, mani mīļotie brāļi, kā Dieva Jērs piepildīja visu taisnību, topot kristīts ūdenī?

7 Vai jūs nezināt, ka Viņš bija svēts? Bet, neskatoties uz to, ka Viņš bija svēts, Viņš parādīja cilvēku bērniem, ka miesā Viņš pazemojas Tēva priekšā un liecina Tēvam, ka Viņš būs Viņam "paklausīgs, turot Viņa pavēles.

8 Tāpēc, pēc tam, kad Viņš tapa kristīts ar ūdeni, Svētais Gars nolaidās uz Viņu "baloža "bizskatā.

9 Un vēl, tas parāda cilvēku bērniem to, cik taka ir šaura un "vērti ir šauri, caur kuriem tiem jāieiet, Viņš ir parādījis tiem piemēru.

10 Un Viņš sacīja uz cilvēku

18a Jāņa atkl. 20:1–3; Et. 8:26.

31 1a 2. Nef. 25:1–4.

2a 2. Nef. 11:6–7.

3a SRC Gaisma, Kristus gaisma.

b M&D 1:24.

4a 1. Nef. 10:7; 11:27.

src Jānis Kristītājs.

b src Dieva Jērs.

5a Mat. 3:11–17.

src Kristīšana, Kristīt.

7a Jāņa 5:30.

src Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt.

8a src Baloža zīme.

b 1. Nef. 11:27.

9a 2. Nef. 9:41;

3. Nef. 14:13–14;

M&D 22:4.

bērniem: “Sekojiet Man! Tāpēc, mani mīļotie brāļi, vai mēs varām ^bsekot Jēzum, ja mēs negribam turēt Tēva pavēles?”

11 Un Tēvs sacīja: Nožēlojiet, nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Mana mīļā Dēla Vārdā!

12 Un arī Dēla balss nāca pie manis, sacīdama: Tam, kas ir kristīts Manā Vārdā, tam Tēvs “dos Svēto Garu tāpat kā Man, tāpēc ^bsekojiet Man un dariet to, ko jūs redzējat Mani darām!”

13 Tāpēc, mani mīļotie brāļi, es zinu, ka, ja jūs sekosit Dēlam ar visu sirds nodomu, neliekuļojot un nekrāpējoties Dieva priekšā, bet ar patiesu nolūku, nožēlojot savus grēkus, liecinot Tēvam, ka jūs gribat uzņemties Kristus Vārdu ar “kristīšanos—jā, sekojot jūsu Kungam un jūsu Glābējam ūdenī, saskaņā ar Viņa vārdu, lūk, jūs saņemsit Svēto Garu; jā, tad nāk ^bkristības ar uguni un ar Svēto Garu; un tad jūs varēsit runāt eņģeļu “mēlē un saucot slavēt Israēla Svēto.

14 Bet, lūk, mani mīļotie brāļi, tā pie manis nāca Dēla balss, sakot: Kad jūs būsit nožēlojuši savus grēkus un liecinājuši Tēvam, ka jūs gribat turēt Manus baušļus, kristoties ūdenī un saņemot kristības ar uguni un Svēto Garu, un varēsit runāt

jaunā mēlē, jā, patiesi, eņģeļu mēlē, un pēc tam Mani “noliegsit, tad jums būtu bijis ^blabāk, ja jūs Mani nebūtu zinājuši.

15 Un es dzirdēju Tēva balsi, sakot: Jā, Mana Mīļotā vārdi ir patiesi un uzticami. Tas, kas pastāvēs līdz galam, tas taps izglābts.

16 Un tagad, mani mīļotie brāļi, ar šo es zinu, ka, ja cilvēks “nepastāvēs līdz galam, sekojot dzīvā Dieva Dēla ^bparaugam, viņš nevarēs tapt izglābts.

17 Tāpēc dariet to, ko, kā es jums teicu, esmu redzējis, kā darīs jūsu Kungs un jūsu Pestītājs; jo tāpēc tas man ir ticis rādīts, lai jūs varētu zināt vērtus, pa kuriem jums ir jāieiet. Jo vārti, pa kuriem jums ir jāieiet, ir grēku nožēlošana un “kristīšanās ūdenī; un tad nāk jūsu grēku ^bpiedošana ar uguni un ar Svēto Garu.

18 Un tad jūs esat uz šīs “šaurās jo šaurās ^btakas, kas ved uz mūžīgo dzīvi; jā, jūs esat iegājuši pa vārtiem; jūs esat darījuši saskaņā ar Tēva un Dēla baušļiem, un jūs esat saņēmuši Svēto Garu, kas “liecina par Tēvu un Dēlu, izpildot solījumu, ko Viņš ir devis, ka, ja jūs iesit pa šo ceļu, jūs to saņemsit.

19 Un tad, mani mīļotie brāļi,

10a Mat. 4:19;
8:22; 9:9.

b Mor. 7:11;
M&D 56:2.

12a SRC Svētā Gara
dāvana.

b Lūk. 9:57–62;
Jāņa 12:26.

13a Gal. 3:26–27.

b SRC Svētā Gara
dāvana;

Uguns.

c 2. Nef. 32:2–3.

14a Mat. 10:32–33;
Al. 24:30;

M&D 101:1–5.

src Nepiedodams
grēks.

b 2. Pēt. v. 2:21.

16a Al. 5:13; 38:2;

M&D 20:29.

b src Jēzus Kristus—

Jēzus Kristus piemērs.

17a Mos. 18:10.

src Kristīšana,
Kristīt.

b SRC Grēku piedošana.

18a 1. Nef. 8:20.

b Sal. Pam. 4:18.

src Ceļš.

c Ap. d. 5:29–32.

pēc tam, kad jūs esat nostājušies uz šīs šaurās jo šaurās takas, es gribētu jautāt, vai viss ir "izdarīts? Lūk, es saku jums: Nē! Jo jūs nevarētu nonākt tik tālu savādāk, kā ar Kristus vārdu un ar nesatricināmu ^bticību Viņam, pilnībā "paļaujoties uz Tā nopelniem, kam ir vara izglābt.

20 Tāpēc jums ir "jāvīrās uz priekšu ar nelokāmību Kristū, esot ar pilnīgu ^bcerības spožumu un ar "mīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem. Tāpēc, ja jūs virzīsities uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un ^dpastāvēsit līdz galam, lūk, tā saka Tēvs: Jums būs mūžīgā dzīve.

21 Un tagad, mani mīlotie brāļi, šis ir tas "ceļš; un nav ^bneviena cita ceļa vai "vārda, dota zem debesīm, ar ko cilvēks var tikt izglābts Dieva valstībā. Un tagad, lūk, šī ir Kristus ^dmācība un vienīgā un patiesā "Tēva un Dēla, un Svētā Gara, kas ir ^fviens mūžīgs Dievs, mācība. Āmen.

32. NODAĻA

Enģeļi runā ar Svētā Gara spēku. Cilvēkiem ir jālūdz un pašiem jāieģūst zināšanas no Svētā Gara. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad, lūk, mani mīlotie brāļi, man šķiet, ka jūs pārdomājat

savās sirdīs kaut ko par to, kas jums būs jādara pēc tam, kad jūs būsiet uzsākuši šo ceļu. Bet, lūk, kāpēc jūs pārdomājat šīs lietas savās sirdīs?

2 Vai jūs neatceraties, ka es sacīju jums, ka pēc tam, kad jūs būsiet "saņēmuši Svēto Garu, jūs varēsiet runāt enģeļu ^bmēlē? Un tad, kā jūs varat runāt enģeļu mēlē, ja ne ar Svēto Garu?

3 "Enģeļi runā ar Svētā Gara spēku, tāpēc viņi runā Kristus vārdus. Tad nu es saku jums, ^bbaudiet Kristus vārdus; jo lūk, Kristus vārdi pateiks jums visu, kas jums jādara.

4 Tad nu tagad, kad es esmu runājis šos vārdus, ja jūs nevarat saprast tos, tad tāpēc, ka "nevaicājat un neklaudevājat; tāpēc jūs netiekat atvesti gaismā, bet jums jāiet bojā tumsā.

5 Jo lūk, atkal es saku jums, ka, ja jūs uzsāksit šo ceļu un saņemsit Svēto Garu, tas rādīs jums visu, kas jums jādara.

6 Lūk, šī ir Kristus mācība, un vairāk mācības netiks dotas, līdz Viņš jums "parādīsies miesā. Un, kad Viņš jums parādīsies miesā, tad to, ko Viņš jums sacīs, jums vajadzēs ievērot, lai jūs to darītu.

7 Un tagad es, Nefijs, nevaru sacīt vairāk; Gars aptur manu runu, un man atliek tikai sērot

19a Mos. 4:10.
b SRC Ticība, Ticēt.
c M&D 3:20.

20a SRC Staigāt ar Dievu.
b SRC Cerība.
c SRC Mīlestība.
d SRC Izturēt.

21a Ap. d. 4:10–12;
2. Nef. 9:41;

Al. 37:46;
M&D 132:22, 25.

b Mos. 3:17.
c SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

d Mat. 7:28;
Jāņa 7:16–17.

e SRC Dievs, Dievība.

f 3. Nef. 11:27, 35–36.

32 2a SRC Vienotība.

3. Nef. 9:20.

b 2. Nef. 31:13.

3a SRC Enģeļi.

b Jer. 15:16.

4a SRC Lūgt.

6a 3. Nef. 11:8.

dēļ "neticības un dēļ ļaundarbības, un dēļ nezināšanas, un dēļ cilvēku stūrgalvības, jo viņi nedz meklē zināšanas, nedz saprot svarīgas zināšanas, kad tās tiem tiek dotas ^bskaidrībā, patiesi tik skaidri, cik vien skaidrs vārds var būt.

8 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es manu, ka jūs vēl aizvien pārdomājat savās sirdīs; un mani sāpina tas, ka man par to ir jārunā. Jo, ja jūs uzklausītu Garu, kas māca cilvēku "lūgt, jūs zinātu, ka jums ir jālūdz; jo ^bļau-nais gars nemāca cilvēkam lūgt, bet māca tam, ka viņam neva-jag lūgt.

9 Bet lūk, es saku jums, ka jums būs vienmēr "lūgt un negagurt, lai jūs nedarītu nevienu darbu Tam Kungam, ja vispirms neesat lūguši Tēvam Kristus ^bVārdā, lai Viņš iesvētītu tavu darbu tev, lai tavs darbs būtu tava dvēseles "labumam.

33. NODAĻA

Nefija vārdi ir patiesi. Tie liecina par Kristu. Tie, kuri tic Kristum, ticēs Nefija vārdiem, kas stāvēs kā liecība tiesas priekšā. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad es, Nefijs, nevaru rakstīt visu, kas tika mācīts manas tautas vidū; es arī neesmu tik "varens rakstībā kā runā; jo, kad

cilvēks ^brunā ar Svētā Gara spēku, Svētā Gara spēks nes sacīto cilvēku bērnu sirdīs.

2 Bet lūk, ir daudzi, kas "no-cietina savas sirdis pret Svēto Garu, ka tam nav vietas viņos, tāpēc viņi atmet daudzas lietas, kas ir rakstītas, un neuzskata tās par vērtīgām.

3 Bet es, Nefijs, esmu rakstījis to, ko es esmu rakstījis, un es uzskatu to par ļoti "vērtīgu, un it īpaši manai tautai. Jo es nepārtraukti ^blūdzu par viņiem dienā, un naktīs mans spilvens paliek slapjš no manām asarām viņu dēļ; un es piesaucu savu Dievu ticībā, un es zinu, ka Viņš izdzirdēs manas vaimanas.

4 Un es zinu, ka Dievs Tas Kungs iesvētīs manas lūgšanas manas tautas labumam. Un vār-di, ko es esmu rakstījis nespē-kā, tiks padarīti tiem "stipri; jo tie ^bpārliecina viņus darīt labu; tie dara tiem zināmu par viņu tēviem; un tie runā par Jēzu un pārliecina tos ticēt Viņam un pa-stāvēt līdz galam, kas ir "mūžīgā dzīve.

5 Un tie runā "bargi pret grēku, saskaņā ar patiesības ^bskaidrību; tāpēc neviens cilvēks nebūs dusmīgs par vārdiem, ko es esmu rakstījis, ja tikai viņš nebūs velna gara ietekmēts.

6 Es gavilēju skaidrībā, es gavilēju patiesībā, es gavilēju savā

7a SRC Neticība.

b 2. Nef. 31:2–3;
Jēk. 4:13.

8a SRC Lūgšana.

b Mos. 4:14.
SRC Velns.

9a 3. Nef. 20:1;
M&D 75:11.

b Moz. 5:8.

c Al. 34:27.

33 1a Et. 12:23–24.

b M&D 100:7–8.

2a Hel. 6:35–36.

3a SRC Svētie Raksti—
Svēto Rakstu
nozīmība.

b Ēn. 1:9–12;

M. v. 1:8.

4a Et. 12:26–27.

b Mor. 7:13.

c SRC Mūžīgā dzīve.

5a 1. Nef. 16:1–3;

2. Nef. 9:40.

b 2. Nef. 31:3; Jēk. 4:13.

Jēzū, jo Viņš ir "atpestījis manu dvēseli no elles.

7 Man ir "žēlsirdība pret manu tautu un liela ticība Kristum, ka es sastapšu daudzas dvēseles neaptraipītas Viņa soģa krēsla priekšā.

8 Man ir žēlsirdība pret "jūdiem—es teicu jūdiem, tāpēc ka es domāju tos, no kurienes es nācu.

9 Man arī ir žēlsirdība pret "citticībniekiem. Bet lūk, ne par vienu no viņiem es nevaru cerēt, ja vien viņi ^bneizlīgs ar Kristu un neieies pa šiem ^cšaurajiem vārtiem, un ^dneies pa šo ^ešauru taku, kas ved uz dzīvi, un neturpinās iet līdz pat viņu pārbaudes dienu galam.

10 Un tagad, mani mīļotie brāļi, un arī jūdi, un visi jūs, zemes gali, uzklausiet šos vārdus un "ticiet Kristum; un, ja jūs neticat šiem vārdiem, ticiet Kristum. Un, ja jūs ticēsiet Kristum, jūs ticēsiet šiem ^bvārdiem, jo tie ir Kristus ^cvārdi un Viņš tos ir devis man; un tie ^dmāca visiem cilvēkiem, ka viņiem ir jādara labais.

11 Un, ja tie nav Kristus vārdi,

spriediet paši,—jo Kristus pēdējā dienā rādīs jums ar "spēku un lielu godību, ka tie ir Viņa vārdi; un jūs un es stāvēsim vaigu vaigā Viņa ^btiesas priekšā; un jūs zināsiet, ka Viņš bija man pavēlējis rakstīt šīs lietas, neskatoties uz manu vājību.

12 Un es lūdzu Tēvu Kristus Vārdā, lai daudzi no mums, ja ne visi, tiktu izglābti Viņa ^avalstībā tanī lielajā un pēdējā dienā.

13 Un tagad, mani mīļotie brāļi, visi tie, kas esat no Israēla nama, un jūs, visi zemes gali, es runāju uz jums kā balss, kas ^asauc no pīšļiem: Ardievu, līdz pienāks tā lielā diena!

14 Un jūs, kas nebaudīsiet Dieva labestību un neturēsiet cieņā jūdu ^avārdus un arī manus ^bvārdus, un arī vārdus, kas nāks no Dieva Jēra mutes, lūk, es atvaļdos no jums uz visiem laikiem, jo šie vārdi jūs ^cnotiesās pēdējā dienā.

15 Jo, ko es aizzīmogoju uz zemes, tiks atnests pret jums ^atiesas priekšā; jo tā man Tas Kungs ir pavēlējis, un man ir jāklausa. Āmen.

6a SRC Pestīt, Pestīts, Pestišana.

7a SRC Žēlsirdība.

8a SRC Jūdi.

9a SRC Citticībnieki.

b SRC Izpirkt, Grēku Izpirkšana.

c 2. Nef. 9:41.

d SRC Staigāt ar Dievu.

e Hel. 3:29–30;

M&D 132:22.

10a SRC Ticība, Ticēt.

b SRC Mormona

Grāmata.

c Mor. 10:27–29.

d 2. Nef. 25:28.

11a Et. 5:4;

Mor. 7:35.

b Jāņa atkl. 20:12;

Mor. 10:34.

12a SRC Celestiālā

godība.

13a Jes. 29:4;

2. Nef. 26:16.

14a SRC Bībele.

b SRC Mormona

Grāmata.

c 2. Nef. 29:11;

Et. 4:8–10.

15a M. v. 1:11.

JĒKABA GRĀMATA

JĒKABS—NEFIJA BRĀLIS

Viņa sludinātie vārdi saviem brāļiem. Viņš liek kaunā cilvēku, kas cenšas apgāzt Kristus mācību. Daži vārdi par Nefija tautas vēsturi.

1. NODAĻA

Jēkabs un Jāzeps cenšas pārliecināt cilvēkus ticēt Kristum un turēt Viņa pavēles. Nefijs nomirst. Starp nefijiešiem pārsvarā ir ļaundarība. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

JO lūk, notika, ka piecdesmit un pieci gadi bija pagājuši no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi; tad Nefijs deva man, "Jēkabam, ^bpavēli attiecībā par "mazajām plāksnēm, uz kurām šie vārdi ir iegravēti.

2 Un viņš deva man, Jēkabam, pavēli, ka man ir jāraksta uz šīm plāksnēm nedaudz no tā, ko es uzskatīšu par pašu vērtīgāko; lai es nepieskaros, ja nu tikai nedaudz, šīs tautas, kas tiek saukta par Nefija tautu, vēsturei.

3 Jo viņš sacīja, ka viņa tautas vēsturei jātiek iegravētai uz viņa citām plāksnēm un ka man ir jāglabā šīs plāksnes un jānodod tās saviem pēcnācējiem no paaudzes paaudzē.

4 Un, ja bija kāda sludināšana, kas bija svēta, vai atklāsme,

kura bija svarīga, vai pravietojums, man vajadzēja iegravēt "galveno no visa tā uz šīm plāksnēm un nodarboties ar tām, cik daudz vien iespējams, Kristus dēļ un mūsu tautas dēļ.

5 Jo ticības un lielo raižu dēļ mums patiesi bija pasludināts par mūsu tautu, kas ar to "notiks.

6 Un mēs arī bijām saņēmuši daudzas atklāsmes un spēcīgu pravietojuma garu, tāpēc mēs zinājām par "Kristu un Viņa valstību, kas nāks.

7 Tad nu mēs cītīgi strādājām starp mūsu ļaudīm, lai mēs varētu pārliecināt viņus "nākt pie Kristus un baudīt no Dieva laipnības, lai viņi varētu ieiet Viņa ^batdusā, lai Viņš savās dūsmās nezvērētu, ka viņi tur "neieies, kā "sarūgtinājumā kārdināšanas dienās, kad Israēla bērni bija "tuksnesī.

8 Tāpēc, kaut Dievs dotu, ka mēs varētu pārliecināt visus cilvēkus "nesacelties pret Dievu un ^bnesadusmot Viņu, bet lai visi cilvēki ticētu Kristum un uzlūkotu

1 *a* SRC Jēkabs, Lehija dēls.
b Jēk. 7:27.
c 2. Nef. 5:28–33; Jēk. 3:13–14.
SRC Plāksnes.
4*a* TAS IR SVARĪGĀKOS, galvenos jautājumus.
5*a* 1. Nef. 12.

6*a* 1. Nef. 10:4–11; 19:8–14.
7*a* 2. Nef. 9:41; Omn. 1:26; Mor. 10:32.
b SRC Atpūta.
c 4. Moz. 14:23; 5. Moz. 1:35–37; M&D 84:23–25.

d Ebr. 3:8.
e 4. Moz. 26:65; 1. Nef. 17:23–31.
8*a* SRC Sacelšanās.
b 1. Nef. 17:30; Al. 12:36–37; Hel. 7:18.

Viņa nāvi, un nestu Viņa ‘krustu, un paciestu pasaules apsmieklu; tāpēc es, Jēkabs, uzņemos pildīt sava brāļa Nefija pavēli.

9 Tad Nefijs sāka novecot un viņš redzēja, ka viņam drīz ‘jāmirst; tāpēc viņš ^biesvaidīja kādu vīru, lai tas tad būtu par ķēniņu un valdnieku viņa tautai, saskaņā ar ‘ķēniņu valdīšanu.

10 Tauta ļoti mīlēja Nefiju, jo viņš, būdams liels tās aizstāvis, bija turējis Lābana ‘zobenu tās aizstāvēšanai un strādājis visas savas dienas tās labklājībai,—

11 tāpēc tauta gribēja saglabāt piemiņā viņa vārdu. Un, lai kas arī valdītu viņa vietā, tautā tie tika saukti—otrais Nefijs, trešais Nefijs un tā tālāk, saskaņā ar ķēniņu valdīšanu; un tā tauta viņus sauca neatkarīgi no tā, kāds bija viņu vārds.

12 Un notika, ka Nefijs nomira.

13 Tad ļaudis, kas nebija ‘lamanieši, bija ^bnefijieši; tomēr viņi tika saukti nefijieši, jēkabieši, jāzepieši, ‘zoramieši, lamanieši, lemuēlieši un ismaēlieši.

14 Bet es, Jēkabs, tālāk nedalīšu viņus šais vārdos, bet es ‘saukšu par lamaniešiem tos, kas centās iznīcināt Nefija tautu, un tos, kas bija draudzīgi Nefijam, es saukšu par ^bnefijiešiem

jeb par Nefija ‘tautu, saskaņā ar ķēniņu valdīšanu.

15 Un tagad notika, ka Nefija tauta otrā ķēniņa valdīšanas laikā sāka nocietināties savās sirdīs un zināmā mērā nodoties ļauniem darbiem, tādiem kā tiekšanās pēc daudzām ‘sievām un blakussievām, līdzīgi senatnes Dāvidam un viņa dēlam Salamanam.

16 Jā, un viņi arī sāka meklēt daudz zelta un sudraba un zināmā mērā sāka uzpūsties lep-nībā.

17 Tāpēc es, Jēkabs, vispirms saņēmis ‘uzdevumu no Tā Kunga, devu viņiem šos vārdus, kad es tos mācīju ^btemplī.

18 Jo es, Jēkabs, un mans brālis Jāzeps ar Nefija roku bijām ‘iesvētīti par priesteriem un skolotājiem šai tautai.

19 Un mēs turējām godā mūsu ‘amatus Tam Kungam, uzņemdamies uz sevi ^batbildību, ar savām pašu galvām atbildēdami par ļaužu grēkiem, ja mēs nemācītu viņiem Dieva vārdu ar pilnīgu uzcītību; tāpēc strādājām ar visu mūsu spēku, lai viņu ‘asinis neaptraipītu mūsu drēbes; savādāk viņu asinis aptraipītu mūsu drēbes, un mēs netiktu atrasti neaptraipīti pēdējā dienā.

8c dzst Mat. 16:25–26

(Pielikums);

Lūk. 14:27.

9a 2. Nef. 1:14.

b SRC Iesvaidīšana.

c 2. Nef. 6:2;

Jar. 1:7.

10a 1. Nef. 4:9;

2. Nef. 5:14;

M. v. 1:13;

Mos. 1:16;

M&D 17:1.

13a Ēn. 1:13;

M&D 3:18.

b SRC Nefijieši.

c 1. Nef. 4:35;

4. Nef. 1:36–37.

14a Mos. 25:12;

Al. 2:11.

b 2. Nef. 4:11.

c 2. Nef. 5:9.

15a M&D 132:38–39.

17a SRC Aicināt, Dieva

aicināts, Aicinājums.

b 2. Nef. 5:16.

SRC Templis, Tā

Kunga nams.

18a 2. Nef. 5:26.

19a SRC Amats,

Amatpersona.

b M&D 107:99–100.

SRC Pārvaldnieks,

Pārvaldījums.

c 2. Nef. 9:44.

2. NODAĻA

Jēkabs nosoda mīlestību uz bagātībām, lepnību un nešķīstību. Cilvēki var tiekties pēc bagātībām, lai palīdzētu saviem līdzcilvēkiem. Tas Kungs pavēl, lai nevienam vīrietim nefijiešu tautā nebūtu vairāk par vienu sievu. Tas Kungs priecājas par sieviešu šķīstību. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

VĀRDI, kurus Jēkabs, Nefija brālis, runāja uz Nefija tautu pēc Nefija nāves:

2 Tad nu, mani mīlotie brāļi, es, Jēkabs, saskaņā ar atbildību, kas man ir Dieva priekšā, turot godā savu amatu ar visu nopietnību un lai es varētu atbrīvot savas drānas no jūsu grēkiem, es uznāku templī šai dienā, lai pasludinātu jums Dieva vārdu.

3 Un jūs paši zināt, ka es līdz šim esmu bijis uzcītīgs sava aicinājuma amatā; bet šai dienā es esmu nospiests ar daudz lielāku vēlmi un raizēm par jūsu dvēseļu labklājību nekā līdz šim esmu bijis.

4 Jo lūk, līdz šim jūs esat bijuši paklausīgi Tā Kunga vārdam, kuru es esmu jums devis.

5 Bet lūk, ieklausieties mani un ziniet, ka ar Visuvarenā debess un zemes Radītāja palīdzību es varu pastāstīt jums jūsu "domas, ka jūs sākat darīt grēku, kas man šķiet ļoti negants, jā, un negants Dievam.

6 Jā, tas sāpina manu dvēseli un liek man ar kaunu atkāpties

no sava Radītāja vaiga, ka man ir jāliecina jums par jūsu siržu ļaunprātību.

7 Un arī tas sāpina mani, ka man ir jāsaka tik daudz "bargu vārdu par jums jūsu sievu un jūsu bērnu priekšā, daudziem no kuriem jūtas ir ļoti maigas un ^bšķīstas, un smalkas Dieva priekšā, kas Dievam labpatik;

8 un man liekas, ka viņi ir nākuši šurp, lai dzirdētu iepriecinošu "Dieva vārdu, jā, vārdu, kas dziedē ievainotu dvēseli.

9 Tāpēc tas nospiež manu dvēseli, ka es esmu spiests tās stingrās pavēles dēļ, ko es saņēmu no Dieva, pārmet jums par jūsu noziegumiem, paplašinot brūces tiem, kas jau ir ievainoti, tā vietā, lai mierinātu un dziedinātu viņu brūces; un tiem, kas nav bijuši ievainoti, tā vietā, lai barotos ar iepriecinošu Dieva vārdu, dunči ir sagatavoti, lai caurdurtu viņu dvēseles un ievainotu viņu jūtīgos garus.

10 Bet, neskatoties uz uzdevuma smagumu, man ir jārikojas saskaņā ar Dieva stingrajām "pavēlēm un jāsaka jums par jūsu ļaundarbībām un negantībām to klātbūtnē, kas ir sirdsšķīsti un ar salauztu sirdi, un zem Visuvarenā Dieva acs ^bcaururbjošā skatienu.

11 Tāpēc man jums jāsaka patiesība saskaņā ar Dieva vārda "skaidrību. Jo lūk, kad es jautāju Tam Kungam, tad vārds nāca pār mani, sakot: Jēkab, uzej

2 5a Al. 12:3;
M&D 6:16.
src Dievs, Dievība.
7a M&D 121:43.

^b src Tikumība.
8a Al. 31:5.
10a src Dieva
pavēles, baušļi.

^b 2. Nef. 9:44.
11a 2. Nef. 25:4; 31:2–3.

templī nākamajā rītā un pasludini šai tautai vārdu, ko Es tev došu.

12 Un tagad lūk, mani brāļi, šis ir tas vārds, ko es jums sludinu, ka daudzi no jums ir sākušī meklēt zeltu un sudrabu, un visādus “dārgakmeņus, ar kuriem šī zeme, kas ir ^bapsolitā zeme jums un jūsu pēcnācējiem, ir pārpilna.

13 Un gādības roka ir smaidījusi pār jums labvēlīgi, ka jūs esat ieguvuši daudz bagātību; un tāpēc, ka daži no jums ir dabūjuši vairāk nekā jūsu brāļi, jūs “uzpūšaties savu siržu lepnībā un staigājat stīviem kakliem un augstu paceltām galvām savu dārgo tēru dēļ, un vajājat savus brāļus, tādēļ ka jūs domājat, ka jūs esat labāki nekā viņi.

14 Un tagad, mani brāļi, vai jūs domājat, ka Dievs attaisnos jūs šīnī lietā? Lūk, es saku jums: Nē! Bet Viņš jūs nolād, un, ja jūs neatkāpsities no šīm lietām, Viņa sodi drīz vien nāks pār jums.

15 Ak, kaut Viņš parādītu jums, ka Viņš var jūs caurdurt un ar vienu acs skatienu Viņš var satriekt jūs pīšļos!

16 Ak, kaut Viņš atbrīvotu jūs no jūsu nekrietnībām un negantībām! Un ak, kaut jūs klausītu Viņa pavēļu vārdam un nevis savu siržu “lepnībai, kas iznīcina jūsu dvēseles!

17 Padomājiet par saviem

brāļiem tāpat kā par sevi un esiet draudzīgi ar visiem un brīvi ar savu “mantību, lai ^bviņi būtu tikpat bagāti kā jūs.

18 Bet, pirms jūs meklējat “bagātības, meklējiet pēc Dieva ^bvalstības.

19 Un, kad jūs būsit saņēmuši cerību Kristū, jūs iegūsit bagātības, ja jūs tās meklēsiet; un jūs tās meklēsiet ar nolūku “darīt labu—apģērbt kailo un pabarot izsalkušo, un atbrīvot sagūstīto, un sniegt atbalstu slimajam un nomicītajam.

20 Un tagad, mani mīlotie brāļi, es esmu runājis ar jums par lepnību; un tie no jums, kas ir mocījuši savu tuvāko un vajājuši viņu tāpēc, ka jūs bijāt lepnī savās sirdīs par lietām, kuras Dievs jums ir devis, ko jūs sakāt par to?

21 Vai jums nešķiet, ka tādas lietas ir netīkamas Tam, kas radījis visu radību? Un viena būtne Viņa acīs ir tikpat dārga kā cita. Un visa radība ir no pīšļiem; un Viņš ir to radījis tam pašam mērķim, lai tā turētu Viņa “pavēles un godinātu Viņu mūžīgi.

22 Un tagad es beidzu runāt uz jums par šo lepnību. Un, ja man nebūtu jārunā ar jums par smagāku noziegumu, mana sirds ļoti priecātos par jums.

23 Bet Dieva vārds mani nospiež dēļ jūsu smagākiem

12a 1. Nef. 18:25;

Hel. 6:9–11;

Et. 10:23.

b 1. Nef. 2:20.

src Apsolitā zeme.

13a Morm. 8:35–39.

16a src Lepnība.

17a src Labklājība;

Mīlestības dāvanas,

Mīlestības dāvanu

došana.

b 4. Nef. 1:3.

18a 1. Kēn. 3:11–13;

Marka 10:17–27;

2. Nef. 26:31;

M&D 6:7.

src Bagātības.

b Lūk. 12:22–31.

19a Mos. 4:26.

21a M&D 11:20;

Ābr. 3:25–26.

noziegumiem. Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Šī tauta sāk pieaugt nekrietnībā; viņi nesaprot Svētos Rakstus, jo, darot netiklības, viņi cenšas attaisnot sevi ar to, kas bija rakstīts par Dāvidu un viņa dēlu Salamanu.

24 Redzi, Dāvidam un "Salamanam patiesi bija daudzas ^bsievas un blakussievas, kas bija negantība Manā priekšā, saka Tas Kungs.

25 Tāpēc tā saka Tas Kungs: Es esmu izvedis šo tautu laukā no Jeruzālemes zemes ar Savas rokas spēku, lai Es varētu radīt Sev "taisnīgu zaru no Jāzera gurnu augļiem.

26 Tāpēc Es, Dievs Tas Kungs, necietīšu, ka šī tauta darītu tāpat kā tie senatnē.

27 Tāpēc, mani brāļi, klausieties mani un paklausiet Tā Kunga Vārdam: Jo nebūs būt nevienam vīram jūsu vidū, kā tikai tam, kas ir ar "vienu sievu, un blakussievas viņam nebūs būt nevienas;

28 jo Man, Dievam Tam Kungam, tik sievu "šķīstība. Un netiklības ir negantība Manā priekšā; tā saka Pulku Kungs.

29 Tāpēc šī tauta turēs Manas pavēles, saka Pulku Kungs, vai arī "nolādēta būs zeme viņu dēļ.

30 Jo, ja Es gribēšu radīt Sev "pēcnācējus, saka Tas Kungs Ceibaots, Es pavēlēšu Savai tautai; citādi viņi paklausīs šim lietām.

31 Jo lūk, Es, Tas Kungs, redzēju bēdas un dzirdēju Savas tautas meitu raudas Jeruzālemes zemē, jā, un visās Savas tautas zemēs viņu vīru ļaundarību un negantību dēļ.

32 Un Es necietīšu, saka Pulku Kungs, ka šīs tautas, ko Es esmu izvedis laukā no Jeruzālemes zemes, skaisto meitu raudas pret Manas tautas vīriem nonāktu līdz Manīm, saka Pulku Kungs.

33 Jo viņi neaizvedīs gūstā Manas tautas meitas viņu maiguma dēļ, savādāk Es piemeklēšu viņus ar smagu lāstu, pat līdz iznīcināšanai, jo viņi nedarīs "netiklības kā tie senatnē, saka Pulku Kungs.

34 Un tagad, lūk, mani brāļi, jūs zināt, ka šīs pavēles tika dotas mūsu tēvam Lehijam; tāpēc jūs zinājat tās jau pirms tam; un jūs esat izpelnījušies lielu nosodījumu, jo jūs esat darījuši to, ko jums nevajadzēja darīt.

35 Lūk, jūs esat darījuši "lielākas nekrietnības nekā lamanieši, mūsu brāļi. Jūs esat salauzuši savu maigo sievu sirdis un pazaudējuši savu bērnu uzticību savu slikto piemēru dēļ viņu priekšā; un viņu siržu šņuksti paceļas uz Dievu pret jums. Un Dieva vārda bardzības dēļ, kas nāk lejā pret jums, daudzas sirdis ir mirušas, dziļu brūču caurdurtas.

24a 1. Kēn. 11:1;
Neh. 13:25–27.

b 1. Kēn. 11:1–3;
Ezr. 9:1–2;
M&D 132:38–39.

25a 1. Moz. 49:22–26;
Am. 5:15;

2. Nef. 3:5;
Al. 26:36.
src Lehijs, Nefija
tēvs.

27a M&D 42:22; 49:16.
src Lauība, Precēt.
28a src Šķīstība.

29a Et. 2:8–12.
30a Mal. 2:15;
M&D 132:61–66.

33a src Juteklisks,
Juteklība;
Seksuālā netikumība.
35a Jēk. 3:5–7.

3. NODAĻA

Sirdsšķīstie saņems iepriecinošu Dieva vārdu. Lamaniešu taisnīgums pārsniedz to, kas ir nefijiešiem. Jēkabs brīdina pret netiklību, baudkāri un jebkādu grēku. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

BET lūk, es, Jēkabs, runāšu uz jums, kas esat sirdsšķīsti. Raugieties uz Dievu ar stingru prātu un lūdziet Viņu ar lielu ticību, un Viņš mierinās jūs jūsu ciešanās, un Viņš aizstāvēs jūs un sūtīs lejā tiesu pār tiem, kas tiecas jūs iznīcināt.

2 Ak jūs visi, kas esat sirdsšķīsti, paceliet savas galvas un saņemiet iepriecinošu Dieva vārdu, un mūžīgi baudiet Viņa mīlestību, jo jūs to varat darīt, ja jūsu prāti ir "nelokāmi.

3 Bet ak vai, vai tiem, kas neesat sirdsšķīsti, kas esat "izvirtuši šai dienā Dieva priekšā; jo, ja jūs nenožēlosit grēkus, zeme būs nolādēta jūsu dēļ, un lamanieši, kas nav izvirtuši kā jūs, lai arī viņi ir "nolādēti ar smagu lāstu, šaustīs jūs līdz pat iznīcībai.

4 Un drīz nāks laiks, kad, ja vien jūs nenožēlosit savus grēkus, viņiem piederēs jūsu mantojuma zeme, un Dievs Tas Kungs "aizvedīs taisnīgos prom no jūsu vidus.

5 Lūk, lamanieši, jūsu brāļi, kurus jūs ienīstat viņu izvirtības un tā lāsta dēļ, kas ir uz viņu ādām, ir taisnīgāki nekā jūs; jo viņi nav "aizmirsuši Tā Kunga

bausli, kas tika dots mūsu tēvam—ka viņiem nebūs būt vairāk par vienu sievu un ka viņiem nebūs nevienas blakussievas, un ka viņiem nebūs piekopt netiklības savā starpā.

6 Un tagad šo bausli viņi cenšas ievērot; tāpēc dēļ tā, ka viņi cenšas ievērot šo bausli, Dievs Tas Kungs viņus neiznīcinās, bet būs "žēlīgs pret viņiem; un kādu dienu viņi kļūs par svētītu tautu.

7 Lūk, viņu vīri "mīl savas sievas, un viņu sievas mīl savus vīrus; un viņu vīri un viņu sievas mīl savus bērņus; un viņu neticība un viņu naidis pret jums ir viņu tēvu nekrietnības dēļ; tāpēc, cik gan daudz labāki par viņiem jūs esat jūsu Diženā Radītāja acīs?

8 Ak, mani brāļi, es baidos, ka, ja jūs nenožēlosit savus grēkus, tad viņu ādas būs baltākas nekā jūsējās, kad jūs tiksit atvesti ar viņiem Dieva troņa priekšā.

9 Tāpēc bausli es dodu jums, kas ir Dieva vārds, ka jūs nezaimosit pret viņiem viņu tumšo ādu dēļ; jūs arī nezaimosit vairs pret viņiem viņu izvirtības dēļ; bet jūs atcerēsities savu pašu izvirtību un atcerēsities, ka viņu izvirtība nāca viņu tēvu dēļ.

10 Tad nu jūs atcerēsities savus "bērņus, kā jūs esat sāpinājuši viņu sirdis tā piemēra dēļ, ko esat viņiem rādījuši; un arī atcerieties, ka jūs varat savas izvirtības dēļ novest bērņus līdz

3 2a Al. 57:26–27.
3a SRC Nešķīstis,
Nešķīstība.
b 1. Nef. 12:23.

4a Omn. 1:5–7, 12–13.
5a Jēk. 2:35.
6a 2. Nef. 4:3, 6–7;
Hel. 15:10–13.

7a SRC Ģimene;
Mīlestība.
10a SRC Bērns, Bērni.

iznīcībai, un viņu grēki tiks uzkrauti uz jūsu galvām pēdējā dienā.

11 Ak, mani brāļi, uzklausiet manus vārdus, uzmodiniet savu dvēseļu spējas, sapurinieties, lai jūs varētu "uzmosties no nāves snaudas un atraisīties no ^belles sāpēm, lai jūs neklūtu par velna 'eņģeļiem un netiktu iemesti tai uguns un sēra jūrā, kas ir otrā "nāve.

12 Un tad es, Jēkabs, runāju daudz vairāk uz Nefija tautu, brīdinādams to no "netiklības un ^bbaudkāres, un jebkāda grēka, stāstot viņiem par to briesmīgajām sekām.

13 Un pat simtā daļa no tā, kas notika ar šo tautu, kas tagad sāka kļūt liela, nevar tikt aprakstīta uz "šīm plāksnēm; bet daudzi no viņu darbiem ir rakstīti uz lielākajām plāksnēm un viņu kari, un viņu kildas, un viņu ķeniņu valdīšanas.

14 Šīs plāksnes tiek sauktas par Jēkaba plāksnēm, un tās ir izgatavotas ar Nefija roku. Un es beidzu runāt šos vārdus.

4. NODAĻA

Visi pravieši ir pielūguši Tēvu Kristus Vārdā. Ābrahāma Izāka upurēšana bija līdzība ar Dievu un Viņa Vienpiedzimušo. Cilvēkiem ir jāizlīgst ar Dievu caur Izpirkšanu. Jūdi atmetīs pamatakmeni. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

TAD lūk, notika, ka es, Jēkabs, biju daudz kalpojis savai tautai ar vārdu (un es nevaru uzrakstīt pat nelielu daļu no saviem vārdiem, tāpēc ka ir grūti iegravēt mūsu vārdus uz plāksnēm) un mēs zinājām, ka tam, ko mēs rakstām uz plāksnēm, ir jāpaliek;

2 bet visam, ko mēs uz jebkā esam rakstījuši, izņemot tikai uz plāksnēm, ir jāiet bojā un jāizžūd; bet mēs varam dažus vārdus rakstīt uz plāksnēm, kuras tiks dotas mūsu bērniem un arī mūsu mīļotajiem brāļiem, ne daudz zināšanu par mums jeb par viņu tēviem,—

3 tad par šo lietu mēs priecājamies; un mēs strādājam cītīgi, lai iegravētu šos vārdus uz plāksnēm, cerot, ka mūsu mīļotie brāļi un mūsu bērni tos saņems ar pateicīgām sirdīm un raudzīsies uz tiem, lai viņi varētu mācīties ar prieku un nevis ar bēdām vai nicinājumu par viņu pirmajiem vecākiem.

4 Jo šai nolūkā mēs esam rakstījuši šīs lietas, lai viņi varētu zināt, ka mēs "zinājām par Kristu un mums bija cerība uz Viņa godību daudzus simtus gadu pirms Viņa atnākšanas, un ne tikai mums pašiem bija cerība uz Viņa godību, bet arī visiem svētajiem ^bpraviešiem, kas bija pirms mums.

5 Lūk, viņi ticēja Kristum un "pielūdza Tēvu Viņa Vārdā, un arī mēs pielūdzam Tēvu Viņa

11a Al. 5:6–9.

b SRC Elle.

c 2. Nef. 9:8–9.

d SRC Nāve, garīgā.

12a SRC Ārlaulības sakari.

b SRC Iekāre;

Ļauns, Ļaundarība.

13a 1. Nef. 19:1–4;

Jēk. 1:1–4.

4 4a SRC Jēzus Kristus.

b Lūk. 24:25–27;

Jēk. 7:11;

Mos. 13:33–35;

M&D 20:26.

5a Moz. 5:8.

Vārdā. Un šai nolūkā mēs turam Mozus ^blikumu, tas ^cvērš mūsu dvēseles uz Viņu; un šī iemesla dēļ tas tiek uzskatīts mums par taisnību, tāpat kā tas tika ieskaitīts Abrahāmam tuksnesī par paklausību Dieva pavēlēm, upurējot savu dēlu Īzāku, kas bija līdzība ar Dievu un Viņa ^dVienpiedzimušo Dēlu.

6 Tāpēc mēs meklējam pēc praviešiem, un mums ir daudzas atklāsmes un ^apravietoju- ma gars; un esot ar visām šīm ^bliecībām, mēs iegūstam cerību, un mūsu ticība kļūst nesatricināma, tiktāl ka mēs patiesi varam ^cpavēlēt Jēzus ^dVārdā, un lielākie koki mums paklausa vai kalni, vai jūras viļņi.

7 Tomēr Dievs Tas Kungs ir rādījis mums mūsu ^avājību, lai mēs varētu zināt, ka tas ir caur Viņa labvēlību un Viņa milzīgo žēlastību pret cilvēku bērniem, ka mums ir spēks darīt šīs lietas.

8 Lūk, lieli un brīnumaini ir Tā Kunga darbi. Cik ^aneizdibināmi ir Viņa ^bnoslēpumu dziļumi, un ir neiespējami, ka cilvēks atklātu visus Viņa ceļus. Un neviens cilvēks ^cnezina Viņa ^dceļus, ja vien tas netiek viņam atklāts;

tāpēc, brāļi, neniciniet atklāsmes no Dieva.

9 Jo lūk, ar Viņa ^avārda spēku ^bcilvēks nāca uz zemes virsas, šī zeme tika radīta ar Viņa vārda spēku. Tāpēc ja Dievs varēja runāt, un radās pasaule, un runāt, un cilvēks tika radīts, ak, tad kāpēc gan nevarētu pavēlēt ^czemei vai Viņa roku darbam uz tās virsas pēc Savas gribas un patikas?

10 Tāpēc, brāļi, necentieties ^adot padomu Tam Kungam, bet pieņemiet padomu no Viņa rokas. Jo lūk, jūs paši zināt, ka Viņš dod padomu ^bgudrībā un taisnīgumā, un lielā žēlastībā visām Savām radībām.

11 Tāpēc, mīļotie brāļi, to piet izlīdzināti ar Viņu caur Kristus, Viņa ^aVienpiedzimušā Dēla, ^bIzpirkšanu, un jūs varēsīt ^caugšāmcelties saskaņā ar augšāmcelšanās spēku, kas ir Kristū, un tiksīt stādīti Dieva priekšā kā Kristus ^dpirmie augļi, būdami ar ticību un ieguvuši drošu cerību uz godību Viņā, pirms Viņš parādīsies miesā.

12 Un tagad, mīļotie, nebrīnieties, ka es stāstu jums šīs lietas; jo kāpēc ^anerunāt par Kristus Izpirkšanu un neiegūt pilnīgas

5b 2. Nef. 25:24;

Jar. 1:11;

Mos. 13:27, 30;

Al. 25:15–16.

src Mozus likums,
Mozus bauslība.

c Gal. 3:24.

d 1. Moz. 22:1–14;

Jāņa 3:16–18.

src Vienpie-
dzimušais.

6a src Pravietojums,
Pravietot.

b src Liecinieks.

c src Spēks, vara.

d Ap. d. 3:6–16;

3. Nef. 8:1.

7a Et. 12:27.

8a Rom. 11:33–36.

b M&D 19:10; 76:114.

src Dieva noslēpumi.

c 1. kor. 2:9–16;

Al. 26:21–22.

src Zināšanas.

d Jes. 55:8–9.

9a Morm. 9:17;

Moz. 1:32.

b src Cilvēks, Cilvēki;

Radīt, Radīšana.

c Hel. 12:8–17.

10a 2. Nef. 9:28–29;

Al. 37:12, 37;

M&D 3:4, 13.

b src Gudrība;

Viszinošs.

11a Ebr. 5:9.

b src Izpirkt, Grēku

Izpirkšana.

c src Augšāmcelšanās.

d Mos. 15:21–23; 18:9;

Al. 40:16–21.

12a 2. Nef. 25:26.

zināšanas par Viņu, kā arī neie-
gūt zināšanas par augšāmcelša-
nos un pasauli, kam jānāk?

13 Lūk, mani brāļi, tas, kas pra-
vieto, lai viņš pravieto cilvēku
saprāšanai; jo ^aGars runā patiesī-
bu un nemelo. Tāpēc tas runā par
lietām, kādas tās patiesībā ^bir, un
par lietām, kādas tās patiesībā
būs; tāpēc šīs lietas tiek ^cskaidri
mums pasludinātas mūsu dvē-
seļu glābšanai. Bet lūk, mēs ne-
esam vienīgie liecinieki par šīm
lietām, jo Dievs ir stāstījis tās arī
senatnes praviešiem.

14 Bet lūk, jūdi bija ^astūrgalvī-
ga tauta, un viņi ^bnicināja skaid-
ros vārdus un nokāva praviešus,
un meklēja pēc tā, ko viņi nesa-
prata. Tāpēc viņu ^cakluma dēļ,
kas radās no tā, ka viņi centās
palūkoties aiz noliktās zīmes,
viņiem ir jākrīt, jo Dievs ir atņē-
mis viņiem Savu skaidrību un
devis viņiem daudzas lietas, ko
viņi ^anespēj saprast, tāpēc, ka
viņi tā vēlējas. Un tāpēc, ka viņi
tā vēlējas, Dievs to ir darījis, lai
viņi pakluptu.

15 Un tagad es, Jēkabs, esmu
Gara iedvesmots pravietošanai;
jo es caur Garu, kas ir manī, sa-
protu, ka jūdu ^aklupšanas dēļ
viņi ^batmetīs ^cakmeni, uz kura
viņi varētu celt un būt ar drošu
pamatu.

16 Bet lūk, saskaņā ar Rak-

stiem, šis ^aakmens kļūs liels un
pēdējais, un vienīgais drošais
^bpamats, uz kura jūdi var celt.

17 Un tagad, mani mīļotie, kā
tas ir iespējams, ka tie pēc tam,
kad ir atmetuši drošo pamatu,
var uz tā ^acelt, ka tas var kļūt
par viņu stūrakmeni?

18 Lūk, mani mīļotie brāļi, es
atklāšu jums šo noslēpumu, ja
vien es kāda iemesla pēc nenot-
rīcēšu savā nelokāmībā Garā
un nepaklupšu dēļ savām milzī-
gajām raizēm par jums.

5. NODAĻA

*Jēkabs citē Zēnosu, līdzību par
dārza un savvaļas eļļaskokiem.
Tā ir līdzība par Israēlu un ci-
tām tautām. Tiek dots mājiens par
Israēla izklīdināšanu un sapul-
cināšanu. Ir atsauces uz nefijie-
šiem, lamaniešiem un visu Israēla
namu. Citas tautas tiks uzpotē-
tas pie Israēla. Beigās viņa dārzs
tiks nodedzināts. Apmēram 544.–
421. g. pr. Kr.*

LŪK, mani brāļi, vai jūs neatmi-
naties lasījuši pravieša ^aZēnosa
vārdus, kurus viņš runāja Isra-
ēla namam, sacīdams:

2 Klausieties, ak, jūs, Israēla
nams, un dzirdiet manus, Tā
Kunga pravieša, vārdus!

3 Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Es
pielīdzināšu tevi, ak, ^aIsraēla

13a SRC Patiesība;

Svētais Gars.

b M&D 93:24.

c Al. 13:23.

14a Mat. 23:37–38;

2. Nef. 25:2.

b 2. kor. 11:3;

1. Nef. 19:7;

2. Nef. 33:2.

c Jes. 44:18;

Rom. 11:25.

d 2. Nef. 25:1–2.

15a Jes. 8:13–15;

1. kor. 1:23;

2. Nef. 18:13–15.

b 1. Nef. 10:11.

c SRC Klints;

Stūra akmens.

16a Psm. 118:22–23.

b Jes. 28:16;

Hel. 5:12.

17a Mat. 19:30;

M&D 29:30.

5 1a SRC Zēnoss.

3a Ec. 36:8.

src Israēls.

nams, dārza ^beļļas kokam, kuru cilvēks ņēma un kopa savā ^cvīna dārzā; un tas auga un kļuva vecs, un sāka ^dpanīkt.

4 Un notika, ka vīna dārza saimnieks nāca un viņš redzēja, ka viņa eļļas koks sāk panīkt; un viņš sacīja: Es apgriezīšu to un aprakšu tam visapkārt, un kopšu to, varbūt tas varēs izdzīt jaunas un maigas atvases un neaizies bojā.

5 Un notika, ka viņš apgriezta to un apraka tam visapkārt, un kopa to saskaņā ar savu vārdu.

6 Un notika, ka pēc daudzām dienām tas sāka dzīt dažas jaunas un maigas atvases, bet lūk, stumbrs sāka nokalst.

7 Un notika, ka vīna dārza saimnieks to redzēja un sacīja savam kalpam: Mani sāpina tas, ka man jāzaudē šis koks, tāpēc ej un saplūc zarus no ^asavvaļas eļļas koka, un atnes tos šeit man, un mēs nolauzīsim tos pamatarus, kas ir sākuši nokalst, un mēs iemetīsim tos ugunī, lai tos sadedzinātu.

8 Un lūk, saka vīna dārza kungs: Es paņēmu daudzas no šīm jaunajām atvasēm, un es uzpotēšu tās, kur man labpatiks; un nav svarīgi, ja būs tā, ka šī koka saknes ies bojā, es varu saglabāt tā augli sev; tāpēc es paņēmu šos jaunos un maigos zarus, un es potēšu tos, kur vien man labpatiks.

9 Paņem savvaļas eļļas koka zarus un uzpotē tos šo ^avietā,

un tos, kurus es esmu nolauzis, es iemetīšu ugunī un sadedzināšu tos, lai tie velti neizsūc mana vīna dārza zemi.

10 Un notika, ka vīna dārza kunga kalps darija saskaņā ar vīna dārza kunga vārdu un uzpotēja ^asavvaļas eļļas koka zarus.

11 Un vīna dārza kungs lika, lai tas tiktu aprakts visapkārt, apgriezts un kopts, sacīdams savam kalpam: Mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks, tāpēc varbūt es varu saglabāt sev tā saknes, lai tās neiznīktu, es esmu to darijis, lai es tās varētu saglabāt priekš sevis.

12 Tāpēc ej un pieskati koku, un apkop to saskaņā ar maniem vārdiem.

13 Un šos es ^alikšu vistālākajā sava vīna dārza malā, kur es gribešu, tas tev nav svarīgi; un es darišu to, lai es varētu saglabāt sev dārza koka zarus; un arī, lai es varētu sakrāt tā augļus priekš sevis noliktajam laikam; jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks un tā augli.

14 Un notika, ka vīna dārza kungs devās un paslēpa dārza eļļas koka zarus vīna dārza vistālākajās malās, vienu vienā un citu citā, pēc savas gribas un patikas.

15 Un notika, ka pagāja ilgs laiks, un vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Nāc, iesim lejā vīna dārzā, lai mēs varētu strādāt vīna dārzā.

16 Un notika, ka vīna dārza

3b Rom. 11:17–24.
src Olivkoks,
eļļas koks.
c M&D 101:44.

src Tā Kunga
vīnadārzs.
d src Atkrišana.
7a Rom. 11:17, 24.

9a Rom. 1:13.
10a src Citticībnieki.
13a 1. Nef. 10:12.

kungs un arī kalps devās lejā viņa dārzā strādāt. Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Lūk, paraugies šeit, skaties uz koku!

17 Un notika, ka viņa dārza kungs raudzījās un redzēja koku, kam bija uzpotēti savvaļas eļļas koka zari; un tas bija izaudzis un sācis nest "augļus. Un viņš ievēroja, ka tas bija labs, un tā augli bija tādi paši kā dārza augli.

18 Un viņš sacīja kalpam: Lūk, savvaļas koka zari ir ņemuši mitrumu no dārza koka saknēm, ka tā saknes ir devušas daudz spēka; un tāpēc, ka tā saknēs bija daudz spēka, savvaļas koka zari ir nesuši labus augļus. Tad nu, ja mēs nebūtu uzpotējuši šos zarus, šis koks būtu gājis bojā. Un tagad, lūk, es sakrāšu daudz augļu, ko šis koks ir atnesis; un tā augļus es sakrāšu priekš sevis noliktajam laikam.

19 Un notika, ka viņa dārza kungs sacīja kalpam: Nāc, iesim viņa dārza vistālākajā daļā un skatīsimies, vai arī dārza koka zari būs atnesuši daudz augļu, lai es varētu tos sakrāt noliktajam laikam priekš sevis.

20 Un notika, ka viņi devās tur, kur saimnieks bija paslēpis dārza koka zarus, un viņš sacīja kalpam: Skaties uz šiem; un kalps redzēja šo "pirmo, ka tas ir atnesis daudz augļu; un viņš arī ievēroja, ka tie ir labi. Un viņš sacīja kalpam: Novāc tā augļus un sakrāj tos noliktajam laikam,

lai es tos varētu saglabāt priekš sevis, jo lūk, viņš sacīja, tik ilgu laiku es esmu to kopis, un tas ir atnesis daudz augļu.

21 Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Kā tas nākas, ka tu nāci šurp, lai stādītu šo koku jeb šo koka zaru? Jo lūk, tā bija pati neauglīgākā vieta visā viņa dārza zemē.

22 Un viņa dārza kungs sacīja viņam: Nemāci mani; es zināju, ka tā bija slikta zemes vieta, tāpēc es tev sacīju, ka es esmu kopis to ilgu laiku, un tu redzi, ka tas ir atnesis daudz augļu.

23 Un notika, ka viņa dārza kungs sacīja savam kalpam: Paraugies šurp, redzi, es iestādīju arī citu šī koka zaru; un tu zini, ka šī zemes vieta bija neauglīgāka par pirmo. Bet paskaties uz šo koku! Es to esmu kopis ilgu laiku, un tas ir atnesis daudz augļu, tādēļ savāc tos un sakrāj tos noliktajam laikam, lai es tos varētu saglabāt priekš sevis.

24 Un notika, ka viņa dārza kungs atkal sacīja savam kalpam: Paraugies šurp un redzi arī citu "zaru, ko es iestādīju, redzi, ka es kopu arī to, un tas ir atnesis augļus.

25 Un viņš sacīja kalpam: Paraugies šurp un redzi pēdējo. Redzi, šo es iestādīju "labā zemē, un es to kopu ilgu laiku, un tikai daļa no koka ir atnesusi labus augļus, un ^bcita daļa ir atnesusi rūgtus augļus; lūk, es kopu šo koku tāpat kā citus.

26 Un notika, ka viņa dārza kungs sacīja kalpam: Nolauc

17a Jāņa 15:16.
20a Jēk. 5:39.

24a Ec. 17:22–24; Al. 16:17;
3. Nef. 15:21–24.

25a 1. Nef. 2:20.
b 3. Nef. 10:12–13.

zarus, kas nav nesuši labus "augļus un iemet tos ugunī.

27 Bet lūk, kalps sacīja viņam: Apgriezīsim to un apraksim tam visapkārt, un kopsim to nedaudz ilgāk, varbūt tas atnesīs tev labus augļus, ka tu varēsi tos sakrāt noliktajam laikam.

28 Un notika, ka vīna dārza kungs un vīna dārza kunga kalps kopa visus vīna dārza augļus.

29 Un notika, ka pagāja ilgs laiks, un vīna dārza kungs sacīja savam "kalpam: Nāc, iesim lejā vīna dārzā, lai mēs atkal varētu strādāt vīna dārzā. Jo redzi, ^blaiks jau ir tuvu, un drīzi nāks "gals, tāpēc man ir jāsakrāj augļi noliktajam laikam priekš sevis.

30 Un notika, ka vīna dārza kungs un kalps devās lejā vīna dārzā; un viņi nāca pie koka, kura zari bija nolauzti un savvaļas zari uzpotēti; un lūk, koks bija "visādu augļu pilns.

31 Un notika, ka vīna dārza kungs nogaršoja augļus, katru šķirni atbilstoši to skaitam. Un vīna dārza kungs sacīja: Lūk, tik ilgu laiku es esmu kopis šo koku, un es esmu sakrājis priekš sevis noliktajam laikam daudz augļu.

32 Bet redzi, šoreiz tas ir atnesis daudz augļu, un "neviens no tiem nav labs. Un redzi, šeit ir visādi slikti augļi; un tas man neko nedod, neskatoties uz visu mūsu darbu; un tagad mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks.

33 Un vīna dārza kungs sacīja kalpam: Ko mēs darīsim ar šo koku, lai es atkal varētu saglabāt tā labos augļus priekš sevis?

34 Un kalps sacīja savam saimniekam: Redzi, tāpēc ka tu uzpotēji savvaļas eļļas koka zarus, tie ir barojuši saknes, ka tās ir dzīvas un nav aizgājušas bojā, tāpēc tu redzi, ka tās vēl joprojām ir labas.

35 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Tas koks man neko nedod, un tā saknes man neko nedod tik ilgi, kamēr tas nesīs nelabus augļus.

36 Tomēr es zinu, ka saknes ir labas, un savam paša nodomam es esmu tās saglabājis; un tāpēc, ka tajās bija daudz spēka, līdz šim tās no savvaļas zariem ir nesušas labus augļus.

37 Bet redzi, savvaļas zari ir izauguši un "pārmākuši tā saknes; un tāpēc, ka savvaļas zari ir pieveikuši tā saknes, tas ir atnesis daudz nelabu augļu; un tāpēc, ka tas ir atnesis daudz nelabu augļu, tu ievēroji, ka tas sāk iet bojā; un drīz tas nobriedīs, ka to varēs iemest ugunī, ja vien mēs kaut ko neizdarīsim, lai to saglabātu.

38 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Iesim lejā uz vistālākajām vīna dārza daļām un paskatīsimies, vai dārza koka zari arī ir atnesuši nelabus augļus.

39 Un notika, ka viņi devās lejā vistālākajās dārza daļās. Un

26a Mat. 7:15–20;
Al. 5:36;
M&D 97:7.

29a M&D 101:55; 103:21.
b src Pēdējās dienas.
c 2. Nef. 30:10; Jek. 6:2.

30a src Atkrišana.
32a DžS—V 1:19.
37a M&D 45:28–30.

notika, ka viņi redzēja, ka dārza koka zaru augļi arī ir kļuvuši samaitāti; jā, "pirmais un otrais, un arī pēdējais, un viņi visi bija kļuvuši samaitāti.

40 Un "savvaļas augļi uz pēdējā bija pieveikuši to koka daļu, kas nesa labus augļus, tā ka zars bija jau nokaltis un miris.

41 Un notika, ka vīna dārza kungs raudāja un sacīja savam kalpam: "Ko vēl vairāk es varēju darīt savam vīna dārzam?"

42 Redzi, es zināju, ka visi vīna dārza augļi, izņemot šos, bija kļuvuši samaitāti. Un tagad šie, kas reiz nesa labus augļus, arī ir kļuvuši samaitāti; un tagad visi šie mana vīna dārza koki nekam neder, kā tikai lai tiktu nocirsti un iemesti ugunī.

43 Un skaties uz šo pēdējo, kura zari ir nokaltuši, es to iestādīju "labā zemes vietā; jā, patiesi tādā, kas bija manis izraudzīta pār visām citām mana vīna dārza vietām.

44 Un tu redzēji, ka es arī nocirtu to, kas "izsūca šo zemes vietu, lai es šeit varētu iestādīt šo koku tā vietā.

45 Un tu redzēji, ka daļa no tā nesa labus augļus un daļa no tā nesa savvaļas augļus; un tāpēc, ka es nenolauzu tā zarus un neiemetu tos ugunī, redzi, tie ir pieveikuši labo zaru, kas ir nokaltis.

46 Un tagad, redzi, neskato ties uz visām mūsu rūpēm par mūsu vīna dārzu, tā koki ir

kļuvuši samaitāti, ka tie nenes labus augļus; un šos es cerēju saglabāt, lai sakrātu to augļus noliktajam laikam priekš sevis. Bet redzi, tie ir kļuvuši par savvaļas eļļas kokiem, un tie nav nekā vērti, bet ir "jānocērt un jāiemet ugunī; un mani sāpina tas, ka man tie ir jāzaudē.

47 Bet ko vēl vairāk es varēju darīt savā vīna dārzā? Vai es atslābināju savu roku, ka es to nekopu? Nē, es to kopu un apraku tam visapkārt, un apgriezu to, un mēsloju to; un es "izstiepu savu roku gandrīz visu dienu, un ^bgals jau ir tuvu. Un mani sāpina tas, ka man ir jānocērt visi koki savā vīna dārzā un jāiemet tie ugunī, lai tie sadegtu. Kas ir tas, kas ir samaitājis manu dārzu?

48 Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Vai tā nav tava vīna dārza augstprātība—vai zari nav pieveikuši saknes, kas ir labas? Un tādēļ, ka zari ir pieveikuši tā saknes, redzi, tie ir auguši ātrāk nekā sakņu spēks, paņemot spēku sev. Redzi, es saku, vai tas nav tas iemesls, kādēļ tava vīna dārza koki ir kļuvuši samaitāti?

49 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja kalpam: Iesim un nocirtīsim mana vīna dārza kokus un iemetīsim tos ugunī, lai tie neizsūktu mana vīna dārza zemi, jo es esmu darījis visu. Ko vēl vairāk es varēju darīt savam vīna dārzam?

50 Bet, lūk, kalps sacīja vīna

39a Jēk. 5:20, 23, 25.

40a Morm. 6:6–18.

41a 2. Nef. 26:24.

43a 2. Nef. 1:5.

44a Et. 13:20–21.

46a 3. Nef. 27:11.

47a 2. Nef. 28:32; Jēk. 6:4.

b SRC Pasaule—
Pasaules gals.

dārza kungam: Saudzēsīm to “vēl mazliet!

51 Un kungs sacīja: Jā, es pasaudzēšu to vēl mazliet, jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē sava vīna dārza koki.

52 Tāpēc ņemsim dažus no šiem “zariem, ko es esmu stādījis vistālākajās sava vīna dārza daļās, un uzpotēsīm tos kokam, no kura tie nākuši; un nolauzīsīm kokam tos zarus, kuru augļi ir visrūgtākie, un uzpotēsīm tam dārza koka zarus to vietā.

53 Un to es darīšu, lai koks neaizietu bojā, lai varbūt es varētu saglabāt sev tā saknes savam paša nodomam.

54 Un, redzi, saknes no dārza koka zariem, kuri bija no koka, ko es iestādīju, kur man labpatīka, ir vēl dzīvas; tāpēc, lai es varētu saglabāt arī tās savam paša nodomam, es ņemšu dažus šī koka zarus un es “uzpotēšu tos tām. Jā, es uzpotēšu tām viņu mātes koka zarus, lai es arī saknes sev varētu saglabāt, lai, kad tās būs pietiekami spēcīgas, varbūt tās varētu man nest labus augļus, un es varētu priecāties par sava vīna dārza augļiem.

55 Un notika, ka viņi ņēma dārza koka zarus, kas bija kļuvuši slikti, un uzpotēja tos dārza kokiem, kas arī bija kļuvuši slikti.

56 Un viņi arī ņēma zarus no dārza kokiem, kas bija kļuvuši slikti, un uzpotēja tos viņu mātes kokam.

57 Un vīna dārza kungs sacīja

kalpam: Nenolauz savvaļas zarus no kokiem, ja vien tie nav paši rūgtākie; un tajos tu potēsi, saskaņā ar to, ko es esmu sacījis.

58 Un mēs atkal kopsim vīna dārza kokus, un mēs apcirpsim to zarus, un mēs nolauzīsīm no kokiem tos zarus, kas ir nobrieduši, lai ietu bojā, un metīsīm tos ugunī.

59 Un to es daru, lai varbūt to saknes varētu sakrāt spēkus, tāpēc ka tās ir labas; un dēļ zaru maiņas, lai labais varētu uzveikt ļauno.

60 Un tāpēc, ka es esmu saglabājis dārza koka zarus un to saknes un ka es esmu uzpotējis atkal dārza koka zarus viņu mātes kokam, un esmu saglabājis viņu mātes koka saknes, lai varbūt mana vīna dārza koki atkal varētu nest labus “augļus; un lai es atkal varētu priecāties par sava vīna dārza augļiem, un varbūt lai es varētu ļoti priecāties par to, ka es esmu saglabājis pirmā augļa saknes un zarus—

61 tāpēc ej un aicini “kalpus, lai mēs varētu ^bstrādāt centīgi ar visu savu spēku vīna dārzā, lai mēs varētu sagatavot ceļu, lai es varētu atkal radīt dārza augļus, kas ir labi un visvērtīgākie no visiem citiem augļiem.

62 Tāpēc iesim un strādāsim ar visu savu spēku šo pēdējo brīdi, jo redzi, gals ir tuvu, un šī ir pēdējā reize, kad es apgriezīšu savu vīna dārzu.

63 Potējiet zarus; sāciet ar “pēdējiem, lai tie būtu pirmie un lai

50a Jēk. 5:27.

52a src Israēls—Israēla sapulcināšana.

54a 1. Nef. 15:12–16.

60a Jes. 27:6.

61a Jēk. 6:2; M&D 24:19.

b M&D 39:11, 13, 17.

63a 1. Nef. 13:42;

Et. 13:10–12.

pirmie būtu pēdējie, un aprociet apkārt kokiem, gan veciem, gan jauniem, pirmajam un pēdējam; un pēdējam un pirmajam, lai visi vēl pēdējo reizi tiktu kopti.

64 Tāpēc aprociet tiem visapkārt un apgrieziet tos, un mēslojiet tos pēdējo reizi, jo gals ir tuvu. Un, ja būs tā, ka šie pēdējie uzpotētie zari augs un nesīs dārza augļus, tad jūs sagatavosiet tiem ceļu, lai tie varētu augt.

65 Un, kad tie sāks augt, jūs aizvāksiet zarus, kas nes rūgtus augļus, atbilstoši labo spēkam un skaitam; un jūs "ne aizvāksiet tā sliktos zarus visus uzreiz, ka tā saknes nav par spēcīgām uzpotētajiem zariem un tā uzpotētie zari neaiziet bojā, un es nezaudēju sava vīna dārza kokus.

66 Jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šie sava vīna dārza koki; tāpēc jūs aizvāksiet sliktos atbilstoši tam, kā pieaugs labie, lai sakne un galotne būtu vienādas spēkā, kamēr labais pieveiks ļauno un ļaunais tiks nocirsts un iemests ugunī, lai tie neizsūktu mana vīna dārza zemi; un tā es aizslaucīšu sliktos no sava vīna dārza.

67 Un dārza koka zarus es uzpotēšu dārza kokam;

68 un dārza koka zarus es uzpotēšu dārza koka zariem; un tā es tos atkal savienošu, lai viņi nestu dārza augļus, un viņi būs viens vesels.

69 Un sliktie tiks "aizvākti, jā,

patiesi prom no visas mana vīna dārza zemes; jo redzi, tikai šo reizi es apgriezīšu savu vīna dārzu.

70 Un notika, ka vīna dārza kungs sūtīja savu "kalpu; un kalps gāja un darīja, kā kungs bija viņam pavēlējis, un veda citus kalpus, un viņu "nebija daudz.

71 Un vīna dārza kungs sacīja viņiem: Ejiet un "strādājiet vīna dārzā ar visu savu spēku. Jo lūk, šī ir "pēdējā reize, kad es kopšu savu vīna dārzu, jo gals jau ir tuvu un drīz nāk noliktais laiks; un, ja jūs strādāsiet ar visu savu spēku kopā ar mani, jūs "priecāsities par augļiem, kurus es sakrāšu sev tam laikam, kam drīz jānāk.

72 Un notika, ka kalpi gāja un strādāja visiem spēkiem; un vīna dārza kungs arī strādāja ar viņiem; un viņi klausīja vīna dārza kunga pavēlēm visās lietās.

73 Un vīna dārzā atkal sāka parādīties dārza augļi; un dārza koka zari sāka augt un ļoti zelt; un savvaļas zari tika izgriezti un izmesti; un viņi turēja saknes un to galotnes vienādas, atbilstoši to spēkam.

74 Un tā viņi strādāja ar visu centību saskaņā ar vīna dārza kunga pavēlēm, līdz sliktie bija izmesti no vīna dārza, un kungs bija saglabājis priekš sevis tos kokus, kas atkal sāka nest dārza augļus; un viņi kļuva kā "viens, un augļi bija vienādi; un vīna

65a M&D 86:6–7.

69a 1. Nef. 22:15–17, 23;
2. Nef. 30:9–10.

70a M&D 101:55; 103:21.

b 1. Nef. 14:12.

71a Mat. 21:28;
Jek. 6:2–3;

M&D 33:3–4.

b M&D 39:17; 43:28–30.

c M&D 18:10–16.

74a M&D 38:27.

dārza kungs bija saglabājis sev dārza augļus, kas viņam bija paši vērtīgākie jau no sākuma.

75 Un notika, kad viņa dārza kungs redzēja, ka viņa augļi bija labi un ka viņa viņa dārzs vairs nebija samaitāts, viņš sasauc savus kalpus un sacīja tiem: Lūk, šo pēdējo reizi mēs kopām manu viņa dārzu, un jūs saprotat, ka es to darīju pēc savas gribas; un es saglabāju dārza augli, kas ir labs, tāds pat, kā tas bija sākumā. Un "svētīti jūs esat; tādēļ, ka jūs cītīgi strādājāt ar mani manā viņa dārzā un esat turējuši manas pavēles, un esat nesuši man atkal ^bdārza augļus, ka mans viņa dārzs vairs nav samaitāts un sliktais ir izmests, lūk, jūs priecāsities kopā ar mani par mana viņa dārza augļiem.

76 Jo lūk, "ilgam laikam es sakrāšu sava viņa dārza augļus priekš sevis noliktajam laikam, kas drīz nāks; un pēdējo reizi es esmu kopis savu viņa dārzu un apgriezis to, un apracis visapkārt, un mēslojis to; tad nu es sakrāšu sev pašam augļus ilgam laikam, par ko es esmu runājis.

77 Un, kad pienāks laiks, kad atkal nelabs auglis parādīsies manā viņa dārzā, tad es likšu, lai labie un sliktie tiktu savākti; un labos es saglabāšu sev, un sliktos es izsviedīšu tiem

atbilstošā vietā. Un tad nāks noliktais "laiks un gals; un savu viņa dārzu es likšu ^bsadedzināt ar uguni.

6. NODAĻA

Tas Kungs atgūs Israēlu pēdējās dienās. Pasaule tiks sadedzināta ugunī. Cilvēkiem ir jāseko Kristum, lai izvairītos no uguns un sēra jūras. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

UN tagad, lūk, mani brāļi, kā es jums sacīju, ka es pravietošu, lūk, šis ir mans pravietojums—ka tām lietām, ko pravietis "Zēnoss runāja par Israēla namu, ar kurām viņš pielīdzināja tos dārza eļļas kokam, ir noteikti jānotiek.

2 Un diena, kad Viņš atkal otrreiz izstieps Savu roku, lai "atgūtu Savus ļaudis, ir diena, jā, patiesi pēdējā reize, kad Tā Kunga ^bkalpi izies Viņa "spēkā "apkopt un apgriezt Viņa "vīnadārzu; un pēc tam drīz nāks ^fgals.

3 Un cik svētīti ir tie, kas cītīgi strādās Viņa viņa dārzā; un cik nolādēti ir tie, kas tiks padzīti uz tiem atbilstošu vietu! Un pasaule tiks "sadedzināta ugunī!

4 Un cik žēlīgs ir mūsu Dievs pret mums, jo Viņš atceras "Israēla namu, gan saknes, gan zarus; un Viņš izstiepj Savas

75a 1. Nef. 13:37.

b SRC Israēls.

76a 1. Nef. 22:24–26.

src Tūkstošgade.

77a Jāna atkl. 20:2–10;

M&D 29:22–24;

43:29–33; 88:110–116.

b SRC Pasaule—

Pasaules gals.

6 1a Jēk. 5:1.

2a 1. Nef. 22:10–12;

M&D 110:11.

src Evanģēlija

atjaunošana.

b Jēk. 5:61.

c 1. Nef. 14:14.

d Jēk. 5:71.

e SRC Tā Kunga

vīnadārzs.

f 2. Nef. 30:10.

3a 2. Nef. 27:2;

Jēk. 5:77;

3. Nef. 25:1.

4a 2. Sam. 7:24.

^brokas uz tiem visu dienu; un tie ir ‘stūrgalvīga un spītīga tauta; bet, cik daudzi nenocietinās savas sirdis, tik tiks izglābti Dieva valstībā.

5 Tāpēc, mani mīļotie brāļi, es jūs lūdzos nopietniem vārdiem, lai jūs nožēlotu grēkus un nāktu ar visu sirdi, un ^apaliktu ar Dievu, kā Viņš paliek ar jums. Un, kamēr Viņa žēlastības ^broka ir izstiepta pret jums dienas gaismā, nenocietiniet savas sirdis!

6 Jā, šodien, ja jūs gribat dzirdēt Viņa balsi, nenocietiniet savas sirdis; jo kamdēļ jums ^amirt?

7 Jo lūk, kad jūs visu dienu esat tikuši kopti ar labo Dieva vārdu, vai jūs nesīsīt sliktu augli, ka jums jātiek ^anocirstiem un iemestiem ugunī?

8 Lūk, vai jūs noliegsit šos vārdus? Vai jūs noliegsit praviešu vārdus; un vai jūs noliegsit visus vārdus, kas ir tikuši sacīti par Kristu pēc tam, kad tik daudzi ir runājuši par Viņu; un noliegsit labo Kristus Vārdu un Dieva spēku, un Svētā Gara ^adāvanu un apslāpēsīt Svēto Garu, un padarīsīt par apsmieklu diženo pestīšanas ieceri, kas ir jums tikusi radīta?

9 Vai jūs nezināt, ka, ja jūs darīsīt šīs lietas, pestīšanas un augšāmcelšanās spēks, kas ir Kristū, atvedīs jūs, lai jūs stāvētu ar kaunu un briesmīgu ^avaiņu ^bDieva tiesas priekšā?

10 Un, saskaņā ar ^ataisnības varu, jo taisnība nevar tikt noliegta, jums vajadzēs doties prom uguns un sēra ^bjūrā, kuras liesmas ir neizdziestošas un kuras dūmi paceļas augšup mūžīgi mūžos, šī uguns un sēra jūra ir ^c‘bezgalīgas ^d‘mocības.

11 Ak, tad, mani mīļotie brāļi, nožēlojiet grēkus un ieejiet pa ^ašaurajiem vārtiem, un ejiet pa ceļu, kas ir šaurs, līdz jūs iegūsīt mūžīgo dzīvi.

12 Ak, esiet ^a‘gudri, ko vēl es varu sacīt?

13 Beidzot es saku jums ardievas, līdz es sastapšu jūs iepriecinošās Dieva tiesas priekšā, tiesas, kas satriec ļaunos ar ^adrausmīgām šausmām un bailēm. Āmen.

7. NODAĻA

Šerems noliedz Kristu, strīdas ar Jēkabu, pieprasa zīmi un tiek Dieva satriekts. Visi pravieši ir runājuši par Kristu un Viņa veikto Izpirkšanu. Nefījieši nodzīvoja savas dienas kā klejotāji, dzimuši bēdās un lamaniešu ienīsti. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad vairāki gadi bija pagājuši, ka nāca cilvēks Nefija tautas vidū, kura vārds bija Šerems.

2 Un notika, ka viņš sāka sludināt tautā un paziņot tiem, ka nebūs nekāda Kristus. Un viņš sludināja daudzas lietas, kas

4b Jēk. 5:47.

c Mos. 13:29.

5a src Vienotība.

b Al. 5:33–34;

3. Nef. 9:14.

6a Ec. 18:21–23.

7a Al. 5:51–52;

3. Nef. 27:11–12.

8a src Svētā Gara dāvana.

9a Mos. 15:26.

src Vaina.

b src Tiesa, Pēdējā.

10a src Taisnība.

b 2. Nef. 28:23.

src Elle.

c M&D 19:10–12.

d src Sodība.

11a 2. Nef. 9:41.

12a Morm. 9:28.

13a Al. 40:14.

bija glaimojošas tautai; un to viņš darīja, lai viņš varētu apgāzt Kristus mācību.

3 Un viņš strādāja cītīgi, lai viņš varētu aizvilināt ļaužu sirdis, tiktāl ka viņš aizvilināja daudzas sirdis, un viņš, zinātdams, ka man, Jēkabam, ir ticība Kristum, kam jānāk, viņš ļoti meklēja iespēju, lai viņš varētu nākt pie manis.

4 Un viņš bija mācīts, tā ka viņam bija pilnīgas zināšanas par tautas valodu; tāpēc viņš varēja izmantot daudz glaimu un daudz runas spēka saskaņā ar veldza spēku.

5 Un viņam bija cerība satricināt mani ticībā, neskatoties uz daudzām "atklāsmēm un tām daudzajām lietām, ko es par to biju redzējis; jo es patiesi biju redzējis eņģelus, un viņi bija man kalpojuši. Un es biju arī dzirdējis Tā Kunga balsi runājam uz mani skaidriem vārdiem laiku pa laikam, tāpēc es nevarēju tikt satricināts.

6 Un notika, ka viņš atnāca pie manis un tādā veidā runāja ar mani, sacīdams: Brāli Jēkab, es esmu ļoti meklējis iespēju runāt ar tevi, jo es esmu dzirdējis un arī zinu, ka tu daudz staigā apkārt, sludinādams to, ko tu sauc par evaņģēliju jeb Kristus mācību.

7 Un tu esi aizvilinājis daudzus no šīs tautas, ka viņi

sagroza Dieva patieso ceļu un "netur Mozus likumu, kas ir patiesais ceļš; un pārvērš Mozus likumu par tādas būtnes pielūgšanu, kura, tu saki, nāks pēc daudziem simtiem gadu. Un tad, lūk, es, Šerems, daru tev zināmu, ka tā ir zaimošana, jo neviens cilvēks nezina tādas lietas, jo viņš^b nevar pateikt par lietām, kas nāks. Un tādā veidā Šerems strīdējās pret mani.

8 Bet lūk, Dievs Tas Kungs izlēja Savu "Garu manā dvēselē tik daudz, ka es samulsināju viņu visos viņa vārdos.

9 Un es sacīju viņam: Vai tu noliedz Kristu, kas nāks? Un viņš sacīja: Ja būtu tāds Kristus, es Viņu nenoliegtu, bet es zinu, ka nav nekāda Kristus, nekad nav bijis un nekad arī nebūs.

10 Un es sacīju viņam: Vai tu tici Rakstiem? Un viņš sacīja: Jā.

11 Un es sacīju viņam: Tad tu nesaproti tos, jo tie patiesi liecina par Kristu. Redzi, es saku tev, ka neviens pravietis nav rakstījis vai "pravietojis, ja viņš nav runājis par Kristu.

12 Un tas nav viss—tas ir ticis pasludināts man, jo es esmu dzirdējis un redzējis; un tas arī ir ticis pasludināts man ar Svētā Gara "spēku; tāpēc es zinu, ka, ja nebūtu Izpirkšanas, visai cilvēcei vajadzētu^b pazust.

13 Un notika, ka viņš sacīja man: Parādi man kādu "zīmi ar

7 5a 2. Nef. 11:3;

Jēk. 2:11.

7a Jēk. 4:5.

b Al. 30:13.

8a SRC Iedvesma,
Iedvesmot.

11a Jāņa atkl. 19:10;

1. Nef. 10:5;

Jēk. 4:4;

Mos. 13:33–35;

M&D 20:26.

src Jēzus Kristus.

12a src Dievs, Dievība—
Dievs Svētais Gars;

Svētais Gars.

b 2. Nef. 2:21.

13a Mat. 16:1–4;

Al. 30:43–60.

src Zīme.

šo Svētā Gara spēku, kurā tu tik daudz zini!

14 Un es sacīju viņam: Kas es tāds esmu, lai kārdinātu Dievu parādīt tev zīmi par to, ko tu zini, ka tas ir "paties? Tu taču to noliegsi, jo tu esi no ^bvelna. Tomēr ne mans prāts lai notiek; bet, ja Dievs tevi sitīs, lai tā ir zīme tev, ka Viņam ir vara gan debesīs, gan uz zemes un arī ka Kristus nāks. Un Tavs prāts, ak Kungs, lai notiek un ne mans!

15 Un notika, kad es, Jēkabs, biju runājis šos vārdus, Tā Kunga spēks nāca pār viņu tiktāl, ka viņš nokrita pie zemes. Un notika, ka viņš tika kopts daudzu dienu garumā.

16 Un notika, ka viņš sacīja tautai: Sapulcējieties rīt kopā, jo es miršu; tāpēc es vēlos runāt ar tautu, pirms es nomiršu.

17 Un notika, ka nākamajā dienā daudz ļaužu tika sapulcināti kopā; un viņš runāja skaidri uz tiem un noliedza to, ko viņš tiem bija mācījis, un atzina Kristu un Svētā Gara spēku, un eņģeļu kalpošanu.

18 Un viņš runāja skaidri uz viņiem, ka viņš ir bijis "velna spēka ^bpievilts. Un viņš runāja par elli un par mūžību, un par mūžīgo sodu.

19 Un viņš sacīja: Es baidos, ka tik es neesmu izdarījis "nepiedodamu grēku, jo es esmu melojis Dievam, jo es noliedzu Kristu un sacīju, ka es ticu Rakstiem;

un tie patiesi liecina par Viņu. Un tāpēc, ka es tā esmu melojis Dievam, es ļoti baidos, ka mans stāvoklis būs ^bdrausmīgs, bet es atzīstos Dievam.

20 Un notika, ka, kad viņš bija sacījis šos vārdus, viņš vairāk neko nevarēja pateikt, un viņš "atdeva garu.

21 Un, kad liels skaits ļaužu bija par lieciniekiem tam, ko viņš sacīja, kad viņš jau grasījās atdot garu, tie bija ļoti iztrūkušies, tiktāl ka Dieva spēks nāca pār viņiem, un viņi tika "pieveikti tā, ka tie nokrita pie zemes.

22 Tad tas mani, Jēkabu, iepriecināja, jo es biju prasījis savam Tēvam, kas bija debesīs; jo Viņš bija izdzirdējis manus saucienus un atbildējis uz manu lūgšanu.

23 Un notika, ka miers un Dieva mīlestība bija atkal atjaunota tautā; un viņi "pētīja Rakstus un neklausīja vairs šī ļaunā cilvēka vārdiem.

24 Un notika, ka daudz līdzekļu tika izdomāti, lai "atgūtu un atjaunotu lamaniešus zināšanās par patiesību; bet tas viss bija ^bveltī, jo viņi priecājās par "kariem un "asinsizliešanu un tiem bija mūžīgs "nāids pret mums, viņu brāļiem. Un tie centās ar savu ieroču spēku mūs nepārtraukti iznīcināt.

25 Tāpēc Nefija tauta aizsargājās pret tiem ar saviem ieročiem un ar visu savu spēku, uzticoties Dievam un savai glābšanas

14a Al. 30:41–42.

b Al. 30:53.

18a SRC Velns.

b Al. 30:53.

SRC Pievilt,

Pievilšana, Viltus.

19a SRC Nepiedodams grēks.

b Mos. 15:26.

20a Jer. 28:15–17.

21a Al. 19:6.

23a Al. 17:2.

24a Ēn. 1:20.

b Ēn. 1:14.

c Mos. 10:11–18.

d Jar. 1:6; Al. 26:23–25.

e 2. Nef. 5:1–3;

Mos. 28:2.

“klintij; tāpēc viņi palika savu ienaidnieku uzvarētāji, kā līdz šim.

26 Un notika, ka es, Jēkabs, sāku palikt vecs; un šīs tautas pieraksts tiek vests uz “citām Nefija plāksnēm, tāpēc es nobeidzu šo pierakstu, paziņojot, ka es esmu rakstījis pēc savām labākajām zināšanām, sakot, ka mūsu laiks pagāja un arī mūsu ^bdzīves pagāja, it kā tas būtu sapnis; mēs, būdami vientuļa un nopietna tauta, klejotāji, izdzīti no Jeruzālemes, dzimuši bēdās tuksnesī un savu brāļu ienīsti, kas izraisīja karus un

ķildas; tāpēc mēs apraudājām savas dienas.

27 Un es, Jēkabs, redzēju, ka man drīz jādodas kapā, tāpēc es sacīju savam dēlam “Ēnosam: Paņem šīs plāksnes! Un es pastāstīju viņam to, ko mans brālis Nefijs bija man ^bpavēlējis, un viņš apsoliya paklausīt šīm pavēlēm. Un es beidzu savu rakstīšanu uz šīm plāksnēm, un šī rakstīšana bija maza; un lasītājam es saku ardievas, cerēdams, ka daudzi no maniem brāļiem varēs lasīt manus vārdus. Brāļi, ardievu!

ĒNOSA GRĀMATA

Ēnoss ļoti lūdz un saņem savu grēku piedošanu. Tā Kunga balss nāk viņa prātā, apsolut glābšanu lamaniēšiem nākamajās dienās. Nefijieši cenšas atgūt lamaniēšus. Ēnoss priedājas savā Pestītājā. Apmēram 420. g. pr. Kr.

LŪK, notika, ka es, “Ēnoss, zinādams savu tēvu, ka ^bviņš bija taisns vīrs—jo viņš ^cmācīja man savu valodu un arī ^daudzināšanu un pamācīšanu no Tā Kunga—un svētīts ir mana Dieva Vārds par to—

2 un es jums pastāstīšu par

“cīņu, kas man bija Dieva priekšā, pirms es saņēmu savu grēku ^bpiedošanu.

3 Lūk, es devos medīt mežos; un vārdi, kurus es bieži biju dzirdējis savu tēvu runājam par mūžīgo dzīvi un svēto ^aprieku, ^biegrima dziļi manā sirdī.

4 Un mana dvēsele bija ^aizsalakusi; un es ^bnometos ceļos sava Radītāja priekšā, un es piesaucu Viņu varenā lūgšanā un ^caizlūgšanā par savu dvēseli; un visu dienu es piesaucu Viņu; jā, un, kad pienāca nakts, es vēl aizvien raidīju savu balsi

25a SRC Klints.
26a 1. Nef. 19:1–6;
Jar. 1:14–15.
SRC Plāksnes.
^b Jēk. v. 4:14.
27a Ēn. 1:1.
^b Jēk. 1:1–4.

[ĒNOSA]
1 1a SRC Ēnoss,
Jēkaba dēls.
^b 2. Nef. 2:2–4.
^c 1. Nef. 1:1–2.
^d Ef. 6:4.
2a 1. Moz. 32:25–33;
Al. 8:10.
SRC Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.
^b SRC Grēku piedošana.
3a SRC Prieks.
^b 1. Nef. 10:17–19;
Al. 36:17–21.
4a 2. Nef. 9:51;
3. Nef. 12:6.
^b SRC Godbijība.
^c SRC Lūgšana.

augšup, lai tā sasniegtu debesis.

5 Un nāca ^abalss pie manis, sakot: Ēnos, tavi grēki ir tev piedoti, un tu būsi svētīts.

6 Un es, Ēnoss, zināju, ka Dievs nevar melot; tāpēc mana vaina bija aizslaucīta prom.

7 Un es sacīju: Kungs, kā tas ir paveikts?

8 Un Viņš man sacīja: Dēļ tavas ^aticības Kristum, kuru tu nekad iepriekš neesi nedz dzirdējis, nedz redzējis. Un daudz gadu paies, pirms Viņš parādīsies miesā; tāpēc ej, tava ticība darījusi tevi ^bveselu!

9 Tad notika, kad es biju dzirdējis šos vārdus, es sāku just ^avēlmi pēc savu brāļu nefijiešu labklājības, tāpēc es ^bizlēju visu savu dvēseli Dieva priekšā par viņiem.

10 Un, kamēr es tā pūlējos garā, lūk, Tā Kunga balss atkal nāca manā ^aprātā, sakot: Es piemeklēju tavus brāļus pēc viņu uzcītības Manu baušļu turēšanā. Es esmu ^bdevis viņiem šo zemi, un tā ir svēta zeme; un Es to ^cnenolādu, ja vien tas nenotiks viņu nekrietnības dēļ; tāpēc Es piemeklēju tavus brāļus pēc tā, ko Es esmu sacījis; un viņu pārkāpumus kopā ar bēdām Es likšu uz viņu pašu galvām.

11 Un, kad es, Ēnoss, biju dzirdējis šos vārdus, mana ticība sāka kļūt nesatricināma Tai Kungā, un es lūdzos Viņu ar daudz ilgākām pūlēm par saviem brāļiem lamaniešiem.

12 Un notika, kad es biju ^alūdzies un strādājis ar visu uzcītību, Tas Kungs sacīja man: Es dāvāšu tev pēc tavām ^bvēlmēm tavas ticības dēļ.

13 Un tad lūk, tāda bija mana vēlme, ko es vēlējos no Viņa—ja būtu tā, ka mana tauta, nefijieši, kristu grēkā un jebkādā veidā tiktu ^aiznīcināti un lamanieši netiktu iznīcināti,—tad lai Dievs Tas Kungs ^bpasargātu manas tautas, nefijiešu, pierakstu; pat ja tas notiktu ar Viņa svētās rokas spēku, ka šis pieraksts kaut kad nākamajās dienās tiktu ^cnestis lamaniešiem, lai varbūt viņi tiktu ^dnovesti pie glābšanas,—

14 jo mūsu līdzšinējās pūles bija ^aveltas viņu atjaunošanai patiesajā ticībā. Un viņi zvērēja savās dusmās, ka, ja būtu iespējams, viņi ^biznīcinātu mūsu pierakstus un mūs, un arī visas mūsu tēvu paražas.

15 Tāpēc es, zinādams, ka Dievs Tas Kungs varēja ^apasargāt mūsu pierakstus, es nepārtraukti piesaucu Viņu, jo Viņš bija man sacījis: Visu, ko vien

5a SRC Atklāsme.

8a Et. 3:12–13.

src Ticība, Ticēt.

b Mat. 9:22.

9a 1. Nef. 8:12;

Al. 36:24.

b 2. Nef. 33:3;

M. v. 1:8;

Al. 34:26–27.

10a SRC Iedvesma,

Iedvesmot;

Prāts.

b 1. Nef. 2:20.

c Et. 2:7–12.

12a Morm. 5:21; 9:36.

b Psm. 37:4;

1. Nef. 7:12;

Hel. 10:5.

13a Morm. 6:1, 6.

b M. v. 1:6–11;

Al. 37:2.

c Al. 37:19;

Et. 12:22;

M&D 3:18.

d Al. 9:17.

14a Jēk. 7:24.

b Morm. 6:6.

15a SRC Svētie Raksti—
Svētie Raksti ir
jāsaglabā.

jūs prasīsit ticībā Jēzus Kristus Vārdā, ticot, ka jūs saņemsit, jūs arī saņemsit.

16 Un man bija ticība, un es piesaucu Dievu, lai Viņš ^apasargā šos ^bpierakstus; un Viņš noslēdza derību ar mani, kā Viņš tos ^cnesis lamaniešiem Viņa noteiktajā laikā.

17 Un es, Ēnoss, zināju, ka tas būs saskaņā ar derību, kuru Viņš bija noslēdzis; tāpēc mana dvēsele nomierinājās.

18 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Tavi tēvi arī to prasīja no Manis; un tiem tiks darīts pēc viņu ticības, jo viņu ticība bija tāda pati kā tavējā.

19 Un tad notika, ka es, Ēnoss, devos Nefija tautā, pravietojojot par nākamajām lietām un liecinādams par to, ko es biju dzirdējis un redzējis.

20 Un es liecinu, ka Nefija tauta cītīgi centās atjaunot lamaniešus patiesajā ticībā Dievam. Bet mūsu ^apūles bija veltas; viņu naidis bija spēcīgs, un tos vadīja viņu ļaunā daba, ka tie kļuva par mežonīgu, nežēlīgu, ^basinskāru tautu, ^celku un nešķīstības pilnu; barojoties ar savvaļas zvēriem; dzīvojot teltīs un klejojot pa mežonīgu apvidu ar īsu ādas jostu ap viņu gurniem un skūtām galvām; un viņu māka bija ^dlokā un zobēnā, un cirvī. Un daudzi no viņiem neēda neko citu, kā vien jēlu gaļu; un

tie nepārtraukti centās mūs iznīcināt.

21 Un notika, ka Nefija tauta apstrādāja zemi un ^aaudzēja visu šķirņu graudus un augļus, un sīklopu ganāmpulkus, un visu sugu liellopu ganāmpulkus, un āžus, un kalnu kazas, un arī daudz zirgu.

22 Un bija ļoti daudz ^apraviešu mūsu starpā. Un tauta bija ^bstūrgalvīga tauta, smaga uz saprašanu.

23 Un nebija nekā cita, kā vien ārkārtīgs ^askarbums, karu un ķildu, un iznīcības ^bsludināšana un pravietošana, un nepārtraukta ^catgādināšana viņiem par nāvi un mūžības ilgumu, un Dieva sodiem un spēku, un tas viss— lai ^anepārtraukti tos mudinātu turēties bailēs no Tā Kunga. Es saku, ka nebija nekā, kā tikai šīs lietas un ļoti tieša runa, kas tos noturēja no ātras iznīcības. Un tādā veidā es rakstu par viņiem.

24 Un es redzēju karus starp nefijiešiem un lamaniešiem sava mūža dienās.

25 Un notika, ka es sāku palikt vecs; un simts un septiņdesmit un pieci gadi bija pagājuši no tā laika, kopš mūsu tēvs Lehijs ^apameta Jeruzālemi.

26 Un es redzēju, ka man drīz būs jānoiet kapā, un es biju Dieva spēka ietekmēts, ka man ir jāsludina un jāpravieto šai tautai, un jādara zināms Vārds saskaņā

16a 3. Nef. 5:13–15;
M&D 3:19–20;
10:46–50.

b SRC Mormona
Grāmata.

c 2. Nef. 27:6.

20a Mor. 9:6.

b Jar. 1:6.

c Mos. 9:12.

src Elku pielūgšana.

d Mos. 10:8.

21a Mos. 9:9.

22a M. v. 1:16–18.

b Jar. 1:3.

23a 1. Nef. 16:2;

2. Nef. 33:5.

b SRC Sludināt.

c Hel. 12:3.

d Jar. 1:12;

Al. 31:5.

25a 1. Nef. 2:2–4.

ar patiesību, kas ir Kristū; un es to biju sludinājis visā savā mūžā un biju priecājies par to vairāk par visu uz pasaules.

27 Un es drīz došos uz savu "dusas vietu, kas ir pie mana Pestītāja, jo es zinu, ka Viņā es iegūšu mieru. Un es priecājos

par dienu, kad mana ^bmirstīgā miesa tiks ietērpta "nemirstībā un stāvēs Viņa priekšā; tad es ar prieku ieraudzīšu Viņa vaigu, un Viņš man sacīs: Nāciet pie manis, jūs svētie, jums ir sagatavota vieta Mana Tēva ^dmājokļos. Āmen.

JAROMA GRĀMATA

Nefijieši tur Mozus likumu, gaida uz Kristus atnākšanu, un viņiem labi klājas šajā zemē. Daudzi pravieši pūlas, lai noturētu tautu uz patiesības ceļa. Apmēram 399.–361. g. pr. Kr.

TAGAD lūk, es, Jaroms, rakstu dažus vārdus saskaņā ar mana tēva Ēnosa pavēli, ka ir jātiek vestiem mūsu "ciltsrakstiem.

2 Un tā kā "šīs plāksnes ir ^bmazas, un tā kā šīs lietas ir "rakstītas, lai nestu labumu mūsu brāļiem ^dlamaniešiem, tad ir nepieciešams, lai es rakstītu nedz daudz; bet es nerakstīšu nedz par saviem pravietojuumiem, nedz par savām atklāsmēm. Jo ko es varu uzrakstīt vairāk nekā mani tēvi jau ir rakstījuši? Jo vai viņi nav atklājuši glābšanas

ieceri? Es saku jums: Jā, un tas ir man pietiekami.

3 Lūk, ir vajadzīgs, lai daudz tiktu darīts šīs tautas vidū viņu cietsirdības un viņu ausu kurluma dēļ, un viņu prātu akluma un viņu ^akaklu stīvuma dēļ, tomēr Dievs ir ļoti žēlīgs pret viņiem un nav viņus vēl ^baizslaucījis prom no zemes virsas.

4 Un mūsu starpā bija daudzi, kuriem bija daudz ^aatklāsmju, jo viņi visi nebija stūrgalvīgi. Un tiem, kas nebija stūrgalvīgi un bija ar ticību, bija ^bsadraudzība ar Svēto Garu, kas dara zināmas lietas cilvēku bērniem pēc viņu ticības.

5 Un tad, lūk, divi simti gadu bija pagājuši, un Nefija tauta bija kļuvusi stipra tai zemē. Viņi centās "ievērot Mozus likumu un ^bsabata dienu svētu Tam

27a SRC Atpūta.
b SRC Mirstīgs,
Mirstīgā dzīve.
c SRC Nemirstīgs,
Nemirstība.
d Jāna 14:2–3;
Et. 12:32–34;
M&D 72:4; 98:18.

[JAROMA]

1 1a 1. Nef. 3:12; 5:14.
2a Jēk. 3:14; Omn. 1:1.
b 1. Nef. 6.
c SRC Svētie Raksti—
Svēto Rakstu
nozīmība.
d 2. Nef. 27:6;
Morm. 5:12.
3a Ēn. 1:22–23.

b Et. 2:8–10.
4a Al. 26:22;
Hel. 11:23;
M&D 107:18–19.
SRC Atklāsme.
b SRC Svētais Gars.
5a 2. Nef. 25:24;
Al. 34:13–14.
b 2. Moz. 35:2.
SRC Sabata diena.

Kungam. Un viņi nedz ^cgānījās, nedz ^dzaimoja. Un zemes likumi bija ļoti stingri.

6 Un viņi bija izkaisīti gandrīz pa visu zemes virsu, un tāpat arī lamanieši. Un lamaniešu bija daudz, daudz vairāk pēc skaita nekā tie no nefijiešiem; un viņi mīlēja ^aslepkavības un dzēra dzīvnieku asinis.

7 Un notika, ka viņi daudzas reizes nāca pret mums, nefijiešiem, cīnīties. Bet mūsu ^aķēniņi un mūsu vadītāji bija vareni vīri ticībā Tam Kungam, un viņi mācīja tautai Tā Kunga ceļus, tāpēc mēs nepadevāmies lamaniešiem un iztriecām tos no ^bsavām zemēm, un sākām nostiprināt savas pilsētas jeb ikvienu savu mantojuma vietu.

8 Un mēs ļoti savairojāmies un izplatījāmies pa zemes virsu, un kļuvām ļoti bagāti ar zeltu, un sudrabu, un dārglietām, un smalkiem meistardarbiem no koka, ēkām un ierīcēm, un arī dzelzi un varu, un misiņu un tēraudu, taisot visa veida visādus rīkus zemes apstrādāšanai un kara ^aieročus—jā, asi noasinātas bultas un bultu makus, un šautras, un šķēpus, un visu karām nepieciešamo.

9 Un, tā kā mēs tā bijām sagatavoti stāties preti lamaniešiem, viņiem neveicās pret mums. Bet Tā Kunga vārdi tika apstiprināti, kurus Viņš runāja mūsu

tēviem, sakot, ka: Kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jums veiksies tai zemē.

10 Un notika, ka Tā Kunga pravieši draudēja Nefija tautai saskaņā ar Dieva vārdu, ka, ja viņi neturēs baušļus, bet kritīs grēkā, viņi tiks ^aizdeldēti no zemes virsas.

11 Tāpēc pravieši un priesteri, un skolotāji cītīgi pūlējās, ar visu pacietību pārliecinādami tautu uz uzcītību, mācot Mozus ^alikumu un nodomu, kā dēļ tas tika dots; pārliecinot tos ^braudzīties uz Mesiju un ticēt, ka Viņš nāks, ^cit kā Viņš jau būtu atnācis. Un tādā veidā viņi mācīja tos.

12 Un notika, ka, darot to, viņi atturēja tos no ^aiznīcināšanas zemes virsū; jo viņi ^bdzēla viņu sirdis ar vārdu, nepārtraukti mudinot tos uz grēku nožēlošanu.

13 Un notika, ka bija pagājuši divi simti un trīsdesmit un astoņi gadi—lielākoties no šī laika karos un ķildās, un nevienprātībā.

14 Un es, Jaroms, nerakstu vairāk, jo plāksnes ir mazas. Bet lūk, mani brāļi, jūs varat ņemt ^aotras Nefija plāksnes; jo lūk, uz tām ir iegravēti pieraksti par mūsu kariem pēc ķēniņu vai to, kuriem tie lika rakstīt, pierakstītā.

15 Un es nododu šīs plāksnes sava dēla Omnija rokās, lai tās tiktu saglabātas saskaņā ar mana tēva ^apavēlēm.

5c SRC Apgānīšana.

d SRC Zaimot, Zaimošana.

6a Jēk. 7:24;
Ēn. 1:20.

7a Jēk. 1:9, 11, 15.
b M. v. 1:14.

8a Mos. 10:8.

10a 1. Nef. 12:19–20;
Omn. 1:5.

11a Jēk. 4:5;
Al. 25:15–16.

b 2. Nef. 11:4;
Et. 12:18–19.

c 2. Nef. 25:24–27;
Mos. 3:13; 16:6.

12a Et. 2:10.

b Al. 31:5.

14a 1. Nef. 9:2–4.

15a Jēk. 1:1–4.

OMNIJA GRĀMATA

Omnījs, Amaroni, Kemišs, Abinadoms un Amalekijs katrs pēc kārtas ved pierakstus. Mosija atklāj Zarahemlas tautu, kas nāca no Jeruzālemes Cedekijas dienās. Mosija tiek iecelts par ķēniņu pār viņiem. Muleka un Zarahemlas pēcteči bija atraduši Koriantumru, pēdējo no Jarediešiem. Ķēniņš Benjamīns nāk Mosijas vietā. Cilvēkiem ir jāupurē savas dvēseles kā upuri Kristum. Apmēram 323.–130. g. pr. Kr.

LŪK, notika, ka es, Omnījs, būdams saņēmis pavēli no sava tēva Jaroma, ka man ir kaut kas jāraksta uz šīm plāksnēm, lai saglabātu mūsu ciltsrakstus—

2 Tāpēc es gribu, lai jūs zinātu, ka savā mūžā es esmu daudz cīnījies ar zobenu, lai pasargātu savu tautu, nefijiešus, no krišanas viņu ienaidnieku lamaniešu rokās. Bet lūk, pats es esmu bezdievīgs cilvēks un neesmu turējies Tā Kunga likumus un pavēles, kā man to vajadzēja darīt.

3 Un notika, ka divi simti un septiņdesmit un seši gadi bija pagājuši, un mums bija daudz miera brīžu; un mums bija daudz nopietnu karu un asinsizliešanas brīžu. Jā, isāk sakot, divi simti un astoņdesmit un divi gadi bija pagājuši, un es glabāju šīs plāksnes saskaņā ar sava tēva “pavēlēm; un es devu tās savam dēlam Amaronam. Un es beidzu.

4 Un tagad es, Amaroni, rakstu lietas, kuras es rakstu un kuru nav daudz, sava tēva grāmatā.

5 Lūk, notika, ka trīs simti un divdesmit gadu bija pagājuši, un ļaunākā daļa no nefijiešiem bija “iznīcināta.

6 Jo Tas Kungs nepieļaus, ka pēc tam, kad Viņš ir izvedis viņus no Jeruzālemes zemes un glabājis, un sargājis no krišanas viņu naidnieku rokās, jā, Viņš nepieļaus, ka neapstiprinātos vārdi, kurus Viņš runāja uz mūsu tēviem, sakot, ka: Kā jūs neturēsiet Manas pavēles, tā jums labi neklāsies tai zemē.

7 Tāpēc Tas Kungs piemeklēja viņus ar lielu sodu; tomēr Viņš saudzēja taisnīgos, lai tie neietu bojā, bet izglāba tos no viņu naidnieku rokām.

8 Un notika, ka es nodevu plāksnes savam brālim Kemišam.

9 Tagad es, Kemišs, rakstu dažas lietas, cik nu es rakstu, tajā pašā grāmatā kur mans brālis; jo lūk, es redzēju pēdējo, ko viņš rakstīja, ka viņš rakstīja ar savu roku; un viņš rakstīja to tanī dienā, kad viņš tās nodeva man. Un tādā veidā mēs vedām pierakstus, jo tas ir saskaņā ar mūsu tēvu pavēlēm. Un es beidzu.

10 Lūk, es, Abinadoms, esmu Kemiša dēls. Lūk, notika, ka es redzēju daudz karu un strīdu starp manu tautu, nefijiešiem, un lamaniešiem; un es ar savu paša zobenu esmu atņēmis dzīvības daudziem lamaniešiem savu brāļu aizstāvēšanai.

11 Un lūk, šīs tautas pieraksts ir iegrāvēts uz plāksnēm, kas

bija ķēniņiem no paaudzes paaudzē; un es nezinu nevienu atklāsni, izņemot tikai tās, kuras ir rakstītas, ne arī pravietojumu; tāpēc tas, kas ir pietiekami, ir rakstīts. Un es beidzu.

12 Lūk, es esmu Amalekijs, Abinadoma dēls. Lūk, es runāšu ar jums kaut ko par Mosiju, kurš tika iecelts par ķēniņu pār Zarahemlas zemi; jo lūk, viņš, ticis brīdināts no Tā Kunga, ka viņam ir jābēg prom no "Nefija zemes, un tiem, kas paklausīs Tā Kunga balsij, arī ir jādodas prom no zemes kopā ar viņu mežonīgā apvidū—

13 un notika, ka viņš darīja tā, kā Tas Kungs bija viņam pavēlējis. Un viņi devās prom no zemes mežonīgā apvidū, tik daudzi, cik paklausīja Tā Kunga balsij; un viņi tika vadīti ar daudzām sludināšanām un pravietojumiem. Un viņi nepārtraukti tika pamācīti ar Dieva vārdu; un viņi tika vadīti ar Viņa rokas spēku cauri mežonīgam apvidum, līdz viņi nonāca lejā zemē, kas tiek saukta par Zarahemlas zemi.

14 Un viņi atrada tautu, kas tika saukta par "Zarahemlas tautu. Tad Zarahemlas tautā bija lieli prieki; un arī Zarahemla ļoti priecājās, tāpēc ka Tas Kungs bija sūtījis Mosijas tautu ar ^bplāksnēm no misiņa, kas saturēja jūdu pierakstu.

15 Lūk, notika, ka Mosija

atklāja, ka "Zarahemlas tauta nāca no Jeruzālemes tajā laikā, kad ^bCedekija, jūdu ķēniņš, tika aizvests gūstā uz Bābeli.

16 Un viņi ceļoja pa tuksnesi un ar Tā Kunga roku tika pārvesti pāri lielajiem ūdeņiem zemē, kur Mosija tos atrada; un no tā laika viņi tur bija dzīvojuši.

17 Un tajā laikā, kad Mosija tos atrada, pēc skaita viņi bija kļuvuši ļoti daudz. Tomēr viņiem bija bijuši daudzi kari, nopietnas ķildas, un laiku pa laikam viņi bija krituši no zobena; un viņu valoda bija kļuvusi samaitāta; un viņiem nebija "pierakstu; un viņi noliedza sava Radītāja esamību; un ne Mosija, ne Mosijas tauta nevarēja viņus saprast.

18 Bet notika, ka Mosija lika, lai viņiem tiktu mācīta viņa valoda. Un notika, ka pēc tam, kad viņiem bija mācīta Mosijas valoda, Zarahemla deva savu tēvu ciltsrakstus pēc savas atmiņas; un tie tika pierakstīti, bet ne uz šīm plāksnēm.

19 Un notika, ka Zarahemlas un Mosijas tautas "apvienojās, un ^bMosija tika iecelts par viņu ķēniņu.

20 Un notika, ka Mosijas dienās viņam tika atnests liels akmens ar gravējumiem uz tā; un viņš "iztulkoja gravējumus ar dāvanu un spēku no Dieva.

21 Un tie sniedza ziņojumu par kādu "Koriantumru un viņa

12a 2. Nef. 5:6–9.

^b Jēk. 3:4.

14a src Zarahemla.

^b 1. Nef. 3:3, 19–20;
5:10–22.

15a Mos. 25:2.

^b Jer. 39:1–10;

Hel. 8:21.

17a Mos. 1:2–6.

19a Mos. 25:13.

^b Omn. 1:12.

20a Mos. 8:13–19.

src Gaišreģis,
redzētājs.

21a Et. 12:1.

src Koriantumrs.

tautas nogalināšanu. Un Koriantumru atrada Zarahemlas laudis; un viņš dzīvoja ar viņiem deviņu mēnešu garumā.

22 Tie arī teica dažus vārdus attiecībā par viņa tēviem. Un viņa pirmie vecāki nāca no "torņa tai laikā, kad Tas Kungs sajauca tautas valodu; un Tā Kunga bardzība krita pār tiem saskaņā ar Viņa tiesu, kas ir taisnīga; un viņu kauli bija izkaisīti zemē uz ziemeļiem.

23 Lūk, es, Amalekijs, biju dzimis Mosijas dienās, un es dzīvojot redzēju viņa nāvi; un "Benjamīns, viņa dēls, valda viņa vietā.

24 Un lūk, es redzēju ķēniņa Benjamīna dienās nopietnu karu un lielu asinsizliešanu starp nefijiešiem un lamaniešiem. Bet lūk, nefijieši guva lielu pārākumu pār viņiem, jā, tiktāl ka ķēniņš Benjamīns izdzina viņus no Zarahemlas zemes.

25 Un notika, ka es sāku palikt vecs; un, būdams bez pēcnācējiem un pazīstot ķēniņu "Benjamīnu kā taisnīgu vīru Tā Kunga priekšā, tāpēc es "nodošu šīs plāksnes viņam, pārlicinot visus cilvēkus nākt pie Dieva, Israēla Svētā, un ticēt pravietošanai un atklāsmēm, un eņģeļu kalpošanai, un dāvanai runāt mēlēs, un dāvanai tulkot valodas, un visām lietām, kuras ir

labas; jo nav nekā, kas ir labs, ja tas nenāk no Tā Kunga; un tas, kas ir ļauns, nāk no velna.

26 Un tagad, mani mīlotie brāļi, es gribētu, lai jūs "nāktu pie Kristus, kas ir Israēla Svētais, un saņemtu no Viņa glābšanu un Viņa augšāmcelšanās spēku. Jā, nāciet pie Viņa un "bupurējiet visu savu dvēseli kā "upuri Viņam, un turpiniet "gavēt un lūgt, un pastāviet līdz galam; un, kā Tas Kungs dzīvo, jūs tiksit izglābti.

27 Un tagad es gribētu runāt mazliet par dažiem, kuri devās mežonīgā apvidū, lai atgrieztos Nefija zemē; jo bija daudzi, kas vēlējās iegūt savas mantojuma zemes.

28 Tāpēc viņi devās mežonīgā apvidū. Un viņu vadonis, būdams stiprs un spēcīgs vīrs, un stūrgalvīgs vīrs, tāpēc viņš izraisīja strīdu to starpā; un viņi visi tika "nokauti mežonīgā apvidū, izņemot piecdesmit, un tie atkal atgriezās Zarahemlas zemē.

29 Un notika, ka viņi arī paņēma citus ievērojamā skaitā un atkal ceļoja mežonīgā apvidū.

30 Un man, Amalekijam, bija brālis, kurš arī devās kopā ar viņiem; un no tā laika es neko nezīnu par tiem. Un es jau grasos gulties kapā; un "šīs plāksnes ir pilnas. Un es beidzu savu runāšanu.

22a Et. 1:1-5.

b 1. Moz. 11:6-9;

Mos. 28:17;

Et. 1:33.

c Mos. 8:8.

23a M. v. 1:3.

25a M. v. 1:17-18;

Mos. 29:13.

b M. v. 1:10.

c Al. 5:40;

Et. 4:12;

Mor. 7:15-17.

26a Jēk. 1:7;

Al. 29:2;

Mor. 10:32.

b SRC Upuris.

c 3. Nef. 9:20.

d SRC Gavēt, Gavēšana.

28a Mos. 9:1-4.

30a 1. Nef. 6.

MORMONA VĀRDI

Mormons saīsina lielās Nefija plāksnes. Viņš liek mazās plāksnes kopā ar citām plāksnēm. Ķēniņš Benjamīns nodibina mieru zemē. Apmēram 385. g. pēc Kr.

UN tagad es, "Mormons, esmu gatavs nodot sava dēla Moronija rokās pierakstu, ko es esmu taisījis, lūk, es esmu bijis par liecinieku gandrīz pilnīgai savas tautas, nefijiešu, iznīcināšanai.

2 Un tas ir "daudzus simtus gadu pēc Kristus atnākšanas, kad es nododu šos pierakstus sava dēla rokās; un man liekas, ka viņš būs par liecinieku pilnīgai manas tautas iznīcināšanai. Bet lai Dievs dod, ka viņš varētu pārdzīvot tos, lai viņš varētu rakstīt nedaudz par tiem un nedaudz par Kristu, lai varbūt kādu dienu tas dotu viņiem ^blabumu.

3 Un tagad es runāju mazliet par to, ko es esmu rakstījis; jo pēc tam, kad es biju "saīsinājis ^bNefija plāksnes līdz pat ķēniņa Benjamīna valdīšanai, par ko Amalekijs runāja, es pētīju "pierakstus, kas bija nodoti manās rokās, un es atradu šīs plāksnes, kuras ietvēra šo nelielo praviešu ziņojumu no Jēkaba

līdz pat šī ķēniņa "Benjamīna valdīšanai un arī daudzus Nefija vārdus.

4 Un tās lietas, kas ir uz šīm plāksnēm, mani "iepriecina pravietojumu dēļ par Kristus atnākšanu; un mani tēvi zināja, ka daudzi no tiem jau ir piepildīti; jā, un arī es zinu, ka tik, cik ir bijis pravietots par mums līdz šai dienai, ir piepildīts, un visam tam, cik teikts par to, kas būs pēc tam, noteikti jānotiek—

5 Tāpēc es izvēlos "šīs lietas, lai pabeigtu savu pierakstu uz tām plāksnēm, savu pierakstu atlikušo daļu es ņemšu no ^bNefija plāksnēm; un es nevaru uzrakstīt pat "simto daļu no tā, kas attiecas uz manu tautu.

6 Bet lūk, es ņemšu šīs plāksnes, kas ietver šos pravietojumus un atklāsmes, un pievienošu tās sava pieraksta atlikušajai daļai, jo tie ir manis izraudzīti; un es zinu, ka tie būs izraudzīti maniem brāļiem.

7 Un es daru to ar "gudru nodomu, jo tā man to čukst Tā Kunga Gars, kas ir manī. Un tagad es nezīnu visas lietas, bet Tas Kungs ^bzina visas lietas, kurām jānāk, tāpēc Viņš vada mani, lai es darītu pēc Viņa gribas.

8 Un mana "lūgšana Dievam

1 1a 3. Nef. 5:9–12;
Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5.
src Mormons,
nefijiešu pravietis.

2a Morm. 6:5–6.
b M&D 3:16–20.

3a M&D 10:44.
b M&D 10:38–40.
c Mos. 1:6;

Hel. 3:13–15;
Morm. 4:23.
d Omn. 1:23.

4a 1. Nef. 6:5.

5a TAS IR tās lietas,
kas viņu iepriecina
un kuras minētas
4. pantā.
b 1. Nef. 9:2.

c 3. Nef. 5:8–11;
26:6–12.
7a 1. Nef. 9:5; 19:3;
M&D 3:12–20;
10:1–19, 30–47.
b src Vizziņošs.
8a 2. Nef. 33:3–4;
Ēn. 1:11–12.

ir par maniem brāļiem, lai viņi kādreiz atkal varētu nākt pie Dieva atziņas, jā, Kristus pestīšanas; lai viņi kādreiz atkal varētu kļūt par ^bpatīkamu tautu.

9 Un tagad es, Mormons, turpinu beigt savu pierakstu, kuru es ņemu no Nefija plāksnēm; un es to daru pēc zināšanām un sapratnes, ko Dievs man ir devis.

10 Tad nu notika, ka pēc tam, kad Amalekijs bija “nodevis šīs plāksnes ķēniņa Benjamīna rokās, viņš paņēma tās un nolika ar ^bcitām plāksnēm, kuras saturēja pierakstus, ko “ķēniņi nodeva no paaudzes paaudzē līdz pat ķēniņa Benjamīna dienām.

11 Un no ķēniņa Benjamīna tās tika nodotas no paaudzes paaudzē, līdz tās nonāca “manās rokās. Un es, Mormons, lūdzu Dievu, lai tās no šī brīža un turpmāk tiktu saglabātas. Un es zinu, ka tās tiks saglabātas, jo lielas lietas ir rakstītas uz tām, pēc kurām mana tauta un viņu brāļi tiks ^btiesāti tai lielajā un pēdējā dienā, saskaņā ar Dieva vārdu, kas ir rakstīts.

12 Un tagad par ķēniņu Benjamīnu—viņam bija kaut kādas ķildas starp viņa ļaudīm.

13 Un notika, ka arī lamaniešu karapulki nāca lejā no “Nefija zemes, lai cīnītos pret viņa tautu. Bet lūk, ķēniņš Benjamīns sapulcināja savus karapulku, un

viņš stājās tiem pretī; un viņš cīnījās ar sava paša rokas spēku ar Lābana ^bzobenu.

14 Un Tā Kunga spēkā viņi cīnījās pret saviem ienaidniekiem, kamēr viņi nokāva daudzus tūkstošus lamaniešu. Un notika, ka viņi cīnījās pret lamaniešiem, līdz viņi bija izdzinuši tos no visām savām mantojuma zemēm.

15 Un notika, ka vēlāk bija viltus “kristi un viņu mutes tika aizvērtas, un viņi tika sodīti atbilstoši saviem noziegumiem.

16 Un kad bija bijuši viltus pravieši un viltus sludinātāji, un viltus skolotāji tautā, un visi tie bija tikuši sodīti atbilstoši saviem noziegumiem; un, kad bija bijušas daudzas cīņas un daudzas domstarpības ar lamaniešiem, lūk, notika, ka ķēniņš Benjamīns ar svēto “praviešu palīdzību, kuri bija viņa tautā—

17 jo lūk, ķēniņš Benjamīns bija “svēts vīrs, un viņš valdīja pār savu tautu taisnībā; un tai zemē bija daudz svētu vīru, un viņi runāja Dieva vārdu ar ^bspēku un ar varu; un tautas stūrgalvības dēļ viņi daudz izmantoja “bardzību—

18 tāpēc ar viņu palīdzību ķēniņš Benjamīns un arī pravieši, strādājot ar visu sava ķermeņa spēku un ar visām savas dvēseles spējām, vēlreiz nodibināja mieru zemē.

8b 2. Nef. 30:6.

10a Omn. 1:25, 30.

b 1. Nef. 9:4.

c Jar. 1:14.

11a 3. Nef. 5:8–12;

Morm. 1:1–5.

b 2. Nef. 25:18; 29:11;

33:11–15;

3. Nef. 27:23–27.

13a Omn. 1:12.

b 1. Nef. 4:9;

2. Nef. 5:14;

Jēk. 1:10;

Mos. 1:16;

M&D 17:1.

15a SRC Antikrists.

16a Ēn. 1:22.

17a Al. 13:26.

b Al. 17:2–3.

c Mor. 9:4;

M&D 121:41–43.

MOSIJAS GRĀMATA

1. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns māca saviem dēliem savu tēvu valodu un pravietojumus. Viņu reliģija un civilizācija ir tikušas pasargātas to pierakstu dēļ, kas tiek saglabāti uz dažādām plāksnēm. Mosija tiek izvēlēts par ķēniņu un viņam tiek nodota pierakstu un citu lietu uzraudzība. Apmēram 130.–124. g. pr. Kr.

UN tad vairs nebija ķildu visā "Zarahemlas zemē starp visiem ļaudīm, kas piederēja ķēniņam Benjamīnam, tā ka ķēniņam Benjamīnam bija nepārtraukts miers visās viņa atlikušajās dienās.

2 Un notika, ka viņam bija trīs dēli; un viņš deva tiem vārdus: Mosija un Helorums, un Helamans. Un viņš lika, lai viņi tiktu "mācīti visā viņa tēvu ^bvalodā, lai tādējādi viņi kļūtu saprātīgi cilvēki un lai viņi varētu zināt pravietojumus, kas bija tikuši izteikti ar viņu tēvu mutēm un kas bija nodoti viņiem ar Tā Kunga roku.

3 Un viņš arī mācīja tiem par pierakstiem, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa, sacīdams: Mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, ka, ja nebūtu šīs "plāksnes, kas satur šos pierakstus un šos bausļus, mums būtu

jācieš ^bneziņā pat arī tagad, nezīnot par Dieva noslēpumiem.

4 Jo nebija iespējams, ka mūsu tēvs Lehijs varētu atcerēties visas šīs lietas, lai mācītu tās saviem bērniem, ja tas nebūtu ar šo plāksņu palīdzību; jo viņš, būdams apmācīts ēģiptiešu "valodā, tāpēc viņš varēja lasīt šos gravējumus un mācīt tos saviem bērniem, lai tādējādi viņi varētu mācīt tos saviem bērniem, tā izpildot Dieva pavēles, līdz pat šim laikam.

5 Es saku jums, mani dēli, ja nebūtu šo lietu, kas tika saglabātas un "pasargātas ar Dieva roku, lai mēs varētu ^blasīt un saprast Viņa "noslēpumus un mums vienmēr būtu Viņa bausļi acu priekšā, tad patiesi mūsu tēvi būtu krituši neticībā, un mēs būtu bijuši līdzīgi mūsu brāļiem lamaniešiem, kuri neko nezina par šīm lietām vai tiešām netic tām, kad viņiem tās māca, dēļ savu tēvu "paražām, kas nav pareizas.

6 Ak, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, ka šie raksti ir patiesi, un arī, ka šie pieraksti ir "patiesi. Un lūk, arī Nefija plāksnes, kas satur mūsu tēvu pierakstus un rakstus no tā laika, kad viņi pameta Jeruzālemi, līdz mūsu dienām, un tās ir patiesas; un mēs tiešām to varam zināt,

1 1a Omn. 1:13.
2a Mos. 4:14–15;
M&D 68:25, 28.
b Morm. 9:32.
3a SRC Plāksnes.
b Al. 37:8–9.

4a DžS—V 1:64.
5a SRC Svētie Raksti—
Svētie Raksti ir
jāsaglabā.
b 5. Moz. 6:6–8.
c SRC Dieva noslēpumi.

d Mos. 10:11–17.
6a 1. Nef. 1:3;
2. Nef. 33:10–11;
Mor. 10:27.

tāpēc ka mums tās ir mūsu acu priekšā.

7 Un tagad, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos tās cītīgi "pētīt, lai jūs tādējādi varētu gūt labumu; un es gribētu, lai jūs turētu Dieva baušļus, lai jums varētu labi klāties šai zemē, atbilstoši "solījumiem, kurus Tas Kungs ir devis mūsu tēviem.

8 Un daudz ko vairāk ķēniņš Benjamīns mācīja saviem dēliem, kas nav rakstīts šinī grāmatā.

9 Un notika, kad ķēniņš Benjamīns bija beidzis mācīt savus dēlus, viņš kļuva vecs, un viņš redzēja, ka drīz viņam vajadzēs iet visas radības ceļu; tādēļ viņš domāja, ka ir lietderīgi nodot ķēniņvalsti vienam no saviem dēliem.

10 Tādēļ viņš lika Mosiju atvest savā priekšā; un šie ir tie vārdi, kurus viņš sacīja tam, teikdams: Mans dēls, es gribētu, lai tu pasludinātu visā šajā zemē visai šai tautai jeb visiem "Zarahemlas ļaudīm un visiem Mosijas ļaudīm, kas dzīvo šai zemē, lai tādējādi viņi tiktu sapulcināti kopā, jo rīt es pasludināšu šiem maniem ļaudīm ar savu muti, ka tu esi "ķēniņš un valdnieks pār šo tautu, kuru Tas Kungs, mūsu Dievs, mums ir devis.

11 Un turklāt es došu šai tautai "vārdu, lai viņus varētu atšķirt no visām citām tautām,

kuras Dievs Tas Kungs ir izvedis no Jeruzālemes zemes; un to es daru tādēļ, ka viņi ir uzcītīga tauta Tā Kunga baušļu turēšanā.

12 Un es dodu viņiem vārdu, kas nekad netiks izdzēsts, ja nu tikai "pārkāpuma dēļ.

13 Jā, un turklāt es saku tev, ka, ja šī bagātīgi svētītā tauta kritīs "grēkā un kļūs par ļaunu un laulības pārkāpēju tautu, tad Tas Kungs viņus nodos, ka tādējādi tie kļūs "vāji kā viņu brālī; un Viņš vairs "nepasargās tos ar Savu nepārspējamo un apbrīnojamo spēku, kā Viņš līdz šim bija pasargājis mūsu tēvus.

14 Jo es saku tev, ka, ja Viņš nebūtu izstiepis Savu roku mūsu tēvu aizsardzībai, tie būtu krituši lamaniešu rokās un kļuvuši par viņu naida upuriem.

15 Un notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis šos vārdus savam dēlam, ka viņš nodeva viņam atbildību par visām ķēniņvalsts lietām.

16 Un turklāt viņš arī nodeva tam pierakstus, kuri bija iegravēti uz "plāksnēm no misiņa un arī Nefija plāksnēm; un arī Lābana "zobenu un "lodi jeb rādītāju, kas vadīja mūsu tēvus cauri tuksnesim un kas bija sagatavots ar Tā Kunga roku, lai tādējādi viņi tiktu vadīti, ikviens pēc savas uzmanības un uzcītības, ko tie Viņam pievērsa.

17 Tādēļ, kad viņi bija neticīgi,

7a SRC Svētie Raksti.

b Mos. 2:22;
Al. 50:20–22.

c Psm. 122:6;
1. Nef. 2:20.

d Al. 9:12–14.

10a Omn. 1:14.

b Mos. 2:30.

11a Mos. 5:8–12.

12a SRC Grēks.

13a Ebr. 6:4–6.

b Hel. 4:24–26.

c M&D 103:8–10.

16a Mos. 1:3.

b 1. Nef. 4:8–19;

M. v. 1:13;

M&D 17:1.

c 1. Nef. 16:10.

viņiem nedz veicās, nedz viņi virzījās uz priekšu savā ceļojumā, bet ^avirzījās atpakaļ un izsauca Dieva nepatiku pret sevi; un tādēļ viņi tika piemeklēti ar badu un smagām ciešanām, lai mudinātu viņus atcerēties savus pienākumus.

18 Un tad notika, ka Mosija devās un darīja, kā viņa tēvs bija tam pavēlējis, un pasludināja visiem ļaudīm, kas bija Zarahemlas zemē, lai tādējādi tie varētu sapulcēties, lai ietu uz templi un dzirdētu vārdus, kurus viņa tēvs tiem sacis.

2. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns uzrunā savu tautu. Viņš uzskaita savas valdīšanas taisnīgumu, godīgumu un garīgumu. Viņš ieteic tiem kalpot savam Debesu Ķēniņam. Tie, kas sacēlas pret Dievu, cietīs mokas kā neizdzēšamu uguni. Apmēram 124. g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc tam, kad Mosija bija darījis, kā viņa tēvs tam bija pavēlējis, un bija pasludinājis visā zemē, tauta no visas zemes sapulcējās kopā, lai viņi varētu doties uz templi klausīties vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns tiem sacis.

2 Un bija ļoti liels skaits, pat tik liels, ka viņi tos nesaskaitīja; jo viņi bija ļoti savairojušies un kļuvuši daudz tai zemē.

3 Un viņi arī ņēma ^apirmdzim-

tos no saviem ganāmpulkiem, lai viņi varētu nest ^bziedojumus un dedzināmos ^cupurus ^datbilstoši Mozus likumam.

4 Un arī lai viņi varētu pateikties Tam Kungam, savam Dievam, kas viņus izveda no Jeruzālemes zemes un kas atbrīvoja tos no viņu ienaidnieku rokām, un ^eiecēla taisnīgus vīrus, lai tie būtu viņiem par ^bskolotājiem, un arī taisnīgu vīru, lai būtu viņu ķēniņš, kurš nodibināja mieru ^cZarahemlas zemē un kurš mācīja viņiem ^dturēt Dieva baušļus, lai viņi varētu priecāties un tikt piepildīti ar ^emīlestību uz Dievu un visiem cilvēkiem.

5 Un notika, kad viņi nāca pie tempļa, viņi uzslēja savas teltis visapkārt, katrs vīrs savai ^aģimenei, kas sastāvēja no viņa sievas un viņa dēliem, un viņa meitām, un to dēliem, un to meitām, no vecākā līdz pat jaunākajam, katra ģimene atsevišķi no citām.

6 Un viņi uzslēja savas teltis visapkārt templim, katram vīram sava ^atelts ar durvīm pret templi, lai tādējādi viņi varētu palikt savās teltīs un dzirdēt vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns uz tiem runās;

7 jo ļaužu pulks bija tik liels, ka ķēniņš Benjamīns nevarēja viņus visus mācīt tempļa sienās, tāpēc viņš lika, lai tiktu uzcelts tornis, lai tādējādi viņa ļaudis

17a 1. Nef. 18:12–13.

2 3a 1. Moz. 4:4.

b SRC Upuris.

c 1. Nef. 5:9.

d 2. Nef. 25:24;

Al. 30:3; 34:13–14.

4a src Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums.

b Mos. 18:18–22.

src Mācīt, Skolotājs.

c Omn. 1:12–15.

d Jāņa 15:10.

e SRC Mīlestība.

5a SRC Ģimene.

6a 2. Moz. 33:8–10.

varētu dzirdēt vārdus, kurus viņš uz tiem runās.

8 Un notika, ka viņš sāka runāt uz saviem ļaudīm no torņa; un viņi visi nevarēja dzirdēt viņa vārdus, tādēļ ka ļaužu pulks bija ļoti liels; tādēļ viņš lika, lai vārdi, kurus viņš runāja, tiktu rakstīti un izsūtīti starp visiem tiem, kam nebija sadzirdama viņa balss, lai viņi arī varētu saņemt viņa vārdus.

9 Un šie ir tie vārdi, kurus viņš "runāja un lika rakstīt, sacīdams: Mani brāļi, jūs visi, kas esat sapulcējušies kopā, jūs, kas varat dzirdēt manus vārdus, kurus es jums šajā dienā sacīšu; jo es neesmu pavēlējis jums nākt šurp, lai ^bzobotos par šiem vārdiem, kurus es runāšu, bet lai jūs mani "uzklausītu un atvērtu savas ausis, lai jūs varētu dzirdēt, un savas "sirdis, lai jūs varētu saprast, un savus "prātus, lai Dieva ^fnoslēpumi tiktu atklāti jūsu skatīenam.

10 Es neesmu pavēlējis jums nākt šurp, lai jūs manis "baidītos vai lai jūs domātu, ka es esmu kas vairāk nekā mirstīgs cilvēks.

11 Bet es esmu tāds pats kā jūs, pakļauts visādām miesas un prāta vajībām; tomēr es esmu šīs tautas izraudzīts un sava tēva iesvētīts, un Tā Kunga roka pieļāva, lai es būtu par valdnieku un ķēniņu pār šo tautu; un ticis uzturēts un aizsargāts ar Viņa nepārspējamo spēku, lai kalpotu

jums ar visu sirdi, prātu un spēku, ko Tas Kungs man ir dāvājis.

12 Es saku jums, ka man tika atļauts pavadīt savu mūžu kalpojot jums līdz pat šim laikam, un es neesmu meklējis nedz "zeltu, nedz sudrabu, nedz arī kādas citas jūsu bagātības;

13 nedz arī es pieļāvu, lai jūs tiktu ieslodzīti pazemes cietumos, nedz arī, lai jūs nogalinātu viens otru, nedz arī, lai jūs slepkavotu vai laupītu, vai zagtu, vai pārkāptu laulību; nedz arī es esmu pieļāvis, lai jūs darītu jēlkādu ļaundarību, un esmu mācījis jūs, ka jums ir jātur Tā Kunga baušļi visās lietās, ko Viņš jums ir pavēlējis,—

14 un pat es pats esmu "strādājis ar savām paša rokām, lai es varētu jums kalpot un lai jūs netiktu apkrauti ar nodevām, un lai uz jums nebūtu nekā, ko būtu smagi panest,—un par visu to, ko es runāju šodien, jūs paši esat liecinieki šajā dienā.

15 Tomēr, mani brāļi, es neesmu to visu darījis, lai es varētu lielīties, nedz arī es to teicu, lai varētu apsūdzēt jūs; bet es jums saku to visu, lai jūs varētu zināt, ka es varu atbildēt ar tīru "sirdsapziņu Dieva priekšā šai dienā.

16 Lūk, es saku jums, ka tādēļ, ka es saku, ka esmu pavadījis savu mūžu kalpojot jums, es negribu lielīties, jo patiesībā es esmu bijis kalpībā Dievam.

17 Un lūk, es saku jums to visu, lai jūs varētu mācīties "gudrību;

9a Mos. 8:3.

b M&D 6:12.

c SRC Uzklusīt.

d Mos. 12:27;

3. Nef. 19:33.

e SRC Prāts.

f SRC Dieva noslēpumi.

10a SRC Bailes.

12a Ap. d. 20:33–34.

14a 1. kor. 9:18.

15a SRC Sirdsapziņa.

17a SRC Gudrība.

lai jūs varētu mācīties, ka tad, kad jūs ^bkalpojat saviem ‘tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam.

18 Lūk, jūs esat saukuši mani par savu ķēniņu; un ja es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, strādāju, lai “kalpotu jums, vai tad jūs nestrādāsiet, lai kalpotu cits citam?

19 Un arī lūk, ja es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, kurš pavadījis savu mūžu kalpojot jums un tomēr kalpojot Dievam, izpelnos pateicību no jums, ak, kā gan jums vajag “pateikties jūsu Debesu Ķēniņam!

20 Es saku jums, mani brāli, ka, ja jūs ar visu savu dvēseles spēku, kas tai ir, pateiktos un “slavētu to ^bDievu, kas jūs ir radījis un uzturējis, un pasargājis jūs, un licis, lai jūs priecātos, un dāvājis, ka jūs dzīvotu mierā viens ar otru,—

21 es saku jums, ka, ja jūs kalpotu Viņam, kas jūs ir radījis no sākuma un pasargā jūs no dienas dienā, dodot jums elpu, lai jūs varētu dzīvot, kustēties un darboties pēc savas “gribas, un pat atbalstot jūs laiku pa laikam—es saku, ja jūs kalpotu Viņam ar visu savu dvēseli, jūs tomēr būtu ^bneizdevīgi kalpi.

22 Un lūk, viss, ko Viņš no jums prasa, ir “turēt Viņa ^bbaušļus, un

Viņš ir apsolījis jums, ka, ja jūs turēsiet Viņa baušļus, jums labi klāsies šai zemē; un Viņš nekad ‘neatkāpjas no tā, ko Viņš ir sacījis; tādēļ, ja jūs ^dturēsiet Viņa baušļus, Viņš svētīs jūs, un jums klāsies labi.

23 Un tagad, pirmkārt, Viņš ir jūs radījis un dāvājis jums jūsu dzīvības, par ko jūs esat Viņam parādā.

24 Un, otrkārt, Viņš prasa, lai jūs darītu tā, kā Viņš ir pavēlējis, jo, ja jūs tā darāt, Viņš nekavējoties “svētī jūs; un tā Viņš jums ir samaksājis. Un jūs vēl joprojām esat parādā Viņam; un esat un būsiet mūžīgi mūžos, tādēļ ar ko jums lielīties?

25 Un tagad es prasu, vai jūs varat ko aizbilst par sevi? Es atbildu jums—nē! Jūs nevarat sacīt, ka jūs esat kaut vai tik daudz kā zemes pīšļi; tomēr jūs tikāt “radīti no zemes ^bpīšļiem, bet lūk, tie pieder Tam, kas radīja jūs.

26 Un es, pat es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, neesmu labāks kā jūs paši, jo es arī esmu no pīšļiem. Un jūs redzat, ka es esmu vecs un drīz jau došu šo mirstīgo augumu tā mātei zemei.

27 Tādēļ, kā es sacīju jums, ka es esmu jums kalpojais, “staigājot ar tīru sirdsapziņu Dieva priekšā, tā es šajā laikā esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es tiktu

17^b Mat. 25:40;
Jēk. v. 1:27;
M&D 42:29–31.
src Kalpot,
Kalpošana.

^c src Brāļi, Brālis;
Māsa.

18^a Mat. 20:26–27.

19^a src Pateicīgs,

Pateicība,
Pateikšanās.

20^a 1. Nef. 18:16.

^b src Dievs, Dievība.

21^a src Ricības brīvība.

^b Lūk. 17:7–10.

22^a 3. Moz. 25:18–19;

2. Nef. 1:9.

^b src Dieva

pavēles, baušļi.

^c M&D 3:1–2.

^d M&D 14:7; 58:2–3.

24^a src Svētīt, Svētīts,
Svētība.

25^a src Radīt, Radišana.

^b 1. Moz. 3:19;

Jēk. 2:21.

27^a src Staigāt ar Dievu.

atrasts nevainojams un lai jūsu ^basinis nenāktu uz mani, kad es stāvēšu, lai tiktu Dieva tiesāts par to, ko Viņš bija man pavēlējis attiecībā uz jums.

28 Es saku jums, ka es esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es varētu ^aattīrīt savas drānas no jūsu asinīm šai laikā, kad es gراسos noiet savā kapā, lai es varētu noiet mierā un mans nemirstīgais ^bgars varētu savienoties ar debesu ^ckoriem dziedāšanā taisnīgā Dieva slavināšanā.

29 Un turklāt es saku jums, ka es esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es varētu pasludināt jums, ka es vairs ilgāk nevaru būt ne jūsu skolotājs, ne jūsu ķēniņš.

30 Jo pat šobrīd man viss augums ļoti trīc, kad cenšos runāt ar jums, bet Dievs Tas Kungs mani atbalsta un ir pieļāvis, lai es runātu uz jums, un ir pavēlējis man, lai es pasludinātu jums šajā dienā, ka mans dēls Mosija ir ķēniņš un valdnieks pār jums.

31 Un tagad, mani brāļi, es gribētu, lai jūs darītu, kā jūs līdz šim esat darījuši. Kā jūs turējāt manas pavēles un arī mana tēva pavēles, un jums veicās, un jūs tikāt pasargāti no krišanas jūsu ienaidnieku rokās, patiesi tā, ja jūs turēsiet mana dēla pavēles vai Dieva pavēles, kuras jums caur viņu tiks nodotas, jums labi klāsies šai zemē, un jūsu ienaidniekiem nebūs varas pār jums.

32 Bet, ak mana tauta, sargie-

ties, lai neceltos ^aķildas jūsu starpā un jūs neizvēlētos paklausīt ļaunajam garam, par kuru runāja mans tēvs Mosija.

33 Jo lūk, ak vai ir pasludināts tam, kas izvēlas paklausīt tam garam; jo, ja viņš izvēlas paklausīt tam un paliek un nomirst savos grēkos, tas pats dzer savas dvēseles ^alāstu; jo sev par algu viņš saņem ^bmūžīgu sodību, būdams pārkāpis Dieva likumu pretēji savām paša zināšanām.

34 Es saku jums, ka nav neviena jūsu starpā, izņemot jūsu mazos bērnus, kam nebūtu mācīts par šīm lietām, kas nezina, ka jūs esat mūžīgi parādā savam Debesu Tēvam, lai dotu Viņam visu, kas jums ir un kas jūs esat; un arī kas nebūtu ticis mācīts par pierakstiem, kuri satur pravietojumus, ko runājuši svētie pravieši līdz pat laikam, kad mūsu tēvs Lehijš pameta Jeruzālemi;

35 un arī visu, ko sacījuši mūsu tēvi līdz pat šai dienai. Un lūk, arī viņi runāja to, kas tiem tika pavēlēts no Tā Kunga, tāpēc šie pieraksti ir taisni un patiesi.

36 Un tagad es saku jums, mani brāļi, ka pēc tam, kad jūs esat zinājuši un tikuši mācīti par visām šīm lietām, ja jūs pārkāpsit un iesit pret to, kas tika runāts, tad jūs attālināsit no Tā Kunga Gara, ka tam nebūs vairs vietas jūsos, lai vadītu jūs pa gudrības takām, lai jūs tiktu svētīti, aplaimoti un pasargāti.

37 Es saku jums, ja cilvēks tā

27b Jēk. 1:19.

28a Jēk. 2:2.

b SRC Gars.

c Morm. 7:7.

32a 3. Nef. 11:29–30.

33a SRC Sodība.

b M&D 19:6, 10–12.

dara, tas pats atklāti "saceļas pret Dievu, tādēļ ka viņš izvēlas paklausīt ļaunajam garam un kļūst par visa taisnīgā ienaidnieku; tādēļ Tam Kungam nav vietas viņā, jo Viņš nemīt ^bnešķīstos tempļos.

38 Tādēļ, ja tāds cilvēks "nenozēlo grēkus un paliek, un nomirst kā Dieva ienaidnieks, Dievišķās ^btaisnības prasības izraisa viņa nemirstīgajā dvēselē spēcīgu savas "vainas apziņu, kas liek viņam atkāpties no Tā Kunga vaiga un piepilda viņa krūtis ar vainu un sāpēm, un ciešanām, kas ir kā neizdzēšama uguns, kuras liesmas mūžīgi mūžos ceļas augšup.

39 Un tagad es saku jums, ka "žēlastībai nav tiesības uz tādu cilvēku; tādēļ viņa galīgais liktenis ir ciest nebeidzamas mokas.

40 Ak, jūs visi vecie vīri un arī jaunie vīri, un jūs—mazie bērni, kas varat saprast manus vārdus, jo es esmu skaidri runājis uz jums, lai jūs varētu saprast, es lūdzu, lai jūs atstosot un "pie-minētu to, kuri ir krituši grēkā, drausmīgo stāvokli.

41 Un vēl es vēlos, lai jūs padomātu par to, kuri tur Dieva baušļus, svētīto un ^alaimīgo stāvokli. Jo lūk, viņi ir ^bsvētīti visās lietās gan laicīgi, gan garīgi; un, ja viņi iztur ^cuzticīgi līdz galam, viņi tiek uzņemti ^ddebesīs,

lai tādējādi viņi varētu dzīvot ar Dievu nebeidzamā laimes stāvoklī. Ak, atcerieties, atcerieties, ka šīs lietas ir patiesas, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis.

3. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns turpina savu uzrunu. Visvarenais Kungs pišķu mājokli kalpos starp cilvēkiem. Asinis izspiedīsies no katras poras, kad Viņš izpirks pasaules grēkus. Viņa Vārds ir vienīgais, ar ko nāk glābšana. Cilvēki var atnest miesas kāres un kļūt par svētajiem caur Grēku Izpirkšanu. Bezdievīgo mokas būs kā uguns un sēra jūra. Apmēram 124. g. pr. Kr.

UN atkal, mani brāļi, es lūdzu jūsu uzmanību, jo man ir kas vairāk jums sakāms; jo lūk, man ir jāsaka jums par lietām, kas nāks.

2 Un tās lietas, ko es jums sacīšu, man darīja zināmas Dieva "eņģelis. Un viņš sacīja uz mani: Pamoaties!—un es pamodos un redzēju viņu stāvam savā priekšā.

3 Un viņš sacīja uz mani: Pamoaties un uzklausi vārdus, ko es tev sacīšu, jo lūk, es esmu nācis pasludināt tev liela "prieka vēsti.

4 Jo Tas Kungs ir uzklājis tavas lūgšanas un spriedis tiesu par tavu taisnīgumu, un sūtījis mani pasludināt tev, ka tu vari priecāties; un ka tu vari

37a Mos. 3:12;
Hel. 8:24–25.
src Sacelšanās.
b Al. 7:21.

38a src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.
b src Taisnība.

c src Vaina.
39a Al. 34:8–9, 15–16.
src Žēlīgs, Žēlastība.
40a Al. 5:18.
41a 4. Nef. 1:15–18.
src Prieks.
b src Svētīt, Svētīts,

Svētība.
c M&D 6:13.
d src Debesis.
3 2a src Eņģeli.
3a Lūk. 2:10–11.

pasludināt saviem ļaudīm, lai arī viņi var tikt piepildīti ar prieku.

5 Jo lūk, laiks nāk un tas nav tālu, kad Visvarenais "Kungs, kas valda, kas bija un ir no visas mūžības uz visu mūžību, ar spēku nonāks no debesīm starp cilvēku bērniem un mitīs pīšļu ^bmājoklī, un ies starp cilvēkiem, darot varenus ^cbrīnumus, tādus kā slimo dziedināšanu, mirušo augšāmcelšanu, liekot klibam staigāt, aklam redzēt un kurlam dzirdēt, un dziedinādams visa veida slimības.

6 Un Viņš izdzīs "velnus jeb ļaunos garus, kas dzīvo cilvēku bērnos sirdīs.

7 Un lūk, Viņš cietīs "kārdinājumus un ķermeņa sāpes, ^bizsalkumu, slāpes un nogurumu, pat vairāk nekā cilvēks var ^cizciest, ja vien tas nav līdz nāvei; jo lūk, ^dasinis nāks no katras poras, tik lielas būs Viņa ^eciešanas par Viņa ļaužu ļaundarībām un negantībām.

8 Un Viņš tiks saukts "Jēzus Kristus, ^bDieva Dēls, debesu un zemes ^cTēvs, visa Radītājs no iesākuma; un Viņa ^dmāte tiks saukta ^eMarija.

9 Un redzi, Viņš nāks pie savējiem, lai "glābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem caur ^bticību Viņa Vārdam; un pat pēc visa tā tie turēs Viņu par cilvēku un sacīs, ka Viņā ir ^cvelns, un ^dšautīs Viņu, un ^esitīs Viņu krustā.

10 Un "trešajā dienā Viņš ^bcelties augšā no mirušajiem; un lūk, Viņš stāvēs, lai ^ctiesātu pasauli; un lūk, viss tas ir darīts, lai taisnīga tiesa varētu nākt pār cilvēku bērniem.

11 Jo lūk, un Viņa "asinis arī ^bizpērk to grēkus, kas ^ckrituši dēļ Ādama pārkāpuma, kas miruši, nezinādami Dieva grību attiecībā uz viņiem vai ^dnetīši grēkojuši.

12 Bet ak vai, ak vai tam, kas zina, ka viņš "saceļas pret Dievu! Jo glābšana nenāk ne pie viena tāda, kā tikai caur grēku nožēlošanu un ticību ^bTam Kungam Jēzum Kristum.

13 Un Dievs Tas Kungs ir sūtījis Savus svētos praviešus starp visiem cilvēku bērniem, lai pasludinātu šīs lietas katrai ciltij, tautai un valodai, lai tādējādi ikviens, kas ticēs, ka Kristus nāks, tas varētu saņemt savu

5a SRC Jehova.

b Mos. 7:27;

Al. 7:9–13.

c Mat. 4:23–24;

Ap. d. 2:22;

1. Nef. 11:31.

src Brīnums.

6a Marka 1:32–34.

7a SRC Kārdināt, Kārdinājums.

b Mat. 4:1–2.

c M&D 19:15–18.

d Lūk. 22:44.

e Jes. 53:4–5.

8a SRC Dievs, Dievība—
Dievs Dēls.

b Al. 7:10.

c Hel. 14:12;

3. Nef. 9:15.

d Mat. 1:16;

1. Nef. 11:14–21.

e src Marija,

Jēzus māte.

9a src Glābšana.

b src Ticība, Ticēt.

c Jāņa 8:48.

d Marka 15:15.

e Lūk. 18:33;

1. Nef. 19:10;

2. Nef. 10:3.

src Krustā sišana.

10a Mat. 16:21;

2. Nef. 25:13;

Hel. 14:20–27.

b SRC Augšāmcelšanās.

c SRC Tiesāt, Tiesa.

11a SRC Asinis.

b SRC Izpirkt, Grēku

Izpirkšana.

c SRC Ādama un

Ievas Krišana.

d 2. Nef. 9:25–26.

12a Mos. 2:36–38;

Hel. 8:25.

src Sacelšanās.

b SRC Tas Kungs.

grēku "piedošanu un priedāties ar varen lielu prieku, patiesi tā, ^bit kā Viņš jau būtu atnācis starp viņiem.

14 Tomēr Dievs Tas Kungs redzēja, ka Viņa tauta bija stūrgalvīga tauta, un Viņš noteica tiem likumu, tieši Mozus ^alikumu.

15 Un daudzas zīmes un brīnumus, un ^asimbolus, un parādības rādīja Viņš tiem par Savu atnākšanu; un arī svētie pravieši runāja uz tiem par Viņa atnākšanu; un tomēr tie nocietināja savas sirdis un nesaprata, ka Mozus ^blikums nav nekas, ja vien tas nav caur Viņa asins Izpirkšanu.

16 Un pat ja būtu iespējams, ka mazi ^abērni varētu grēkot, viņi netiktu izglābti; bet es saku jums—viņi ir ^bsvētīti; jo lūk, kā Ādamā jeb pēc dabas viņi krita, tā Kristus asinis izpērk viņu grēkus.

17 Un vēl, es saku jums, ka netiks dots ^aneviens cits vārds, ne cits ceļš, ne veids, kā ^bglābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem kā vien iekš un caur "Kristus, Tā Visvarenā Kunga, Vārdu.

18 Jo lūk, Viņš tiesā, un Viņa tiesa ir taisnīga; un zīdāinis, kas nomirst, zīdāinis būdams, neiet bojā; bet cilvēki dzer paši savu dvēseļu lāstu, ja vien viņi

nepazemojas un ^anetop kā mazi bērni, un netic, ka glābšana bija un ir, un būs iekš un caur Kristus, Tā Visvarenā Kunga, ^bIzpirkšanas asinīm.

19 Jo ^amiesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks un tāds ir bijis kopš Ādama ^bKrišanas, un būs mūžīgi mūžos, kamēr vien viņš "neļaujas ^aSvētā Gara mudinājumam un neatmet miesīgo cilvēku, un neklūst par "svēto caur Kristus Tā Kunga Izpirkšanu, un neklūst kā ^bbērns—pakļāvīgs, lēnprātīgs, pazemīgs, pacietīgs, pilns mīlestības, vēlēdamies pakļauties visam, ko Tas Kungs uzskatījis par vajadzīgu uzlikt viņam, patiesi kā bērns pakļaujas savam tēvam.

20 Un vēl, es saku jums, ka pienāks laiks, kad ^azināšanas par Glābēju izplatīsies ^bkatrā tautā, cilti, valodā un tautībā.

21 Un lūk, kad tas laiks pienāks, neviens, izņemot mazus bērnus, netiks atrasts par ^anevainīgu Dieva priekšā kā tikai caur grēku nožēlošanu un ticību Tā Kunga, Visvarenā Dieva Vārdam.

22 Un pat tajā laikā, kad tu iemācīsi savai tautai to, ko Tas Kungs, tavs Dievs, tev ir pavēlējis, pat tad viņi netiks atrasti

13a SRC Grēku piedošana.

b 2. Nef. 25:24–27;
Jar. 1:11.

14a SRC Mozus likums,
Mozus bauslība.

15a SRC Jēzus Kristus—
Kristus zīmes
jeb simboli.

b Mos. 13:27–32.

16a SRC Bērns, Bērni.

b Mor. 8:8–9.

17a Ap. d. 4:10–12;

2. Nef. 31:21.

b SRC Glābšana.

c SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

18a Mat. 18:3.

b Mos. 4:2;
Hel. 5:9.

19a 1. kor. 2:11–14;

Mos. 16:2–3.

src Miesīgais cilvēks.

b SRC Ādama un

Ievas Krišana.

c 2. Laiku 30:8.

d Mor. 10:4–5.
SRC Svētais Gars.

e SRC Svētais.

f 3. Nef. 9:22.

20a M&D 3:16.

b SRC Misionāru darbs.

21a SRC Atskaite,
Atbildīgs, Atbildība.

nevainīgāki Dieva acīs, kā tikai saskaņā ar vārdiem, kurus es tev sacīju.

23 Un tagad es esmu sacījis šos vārdus, kurus Dievs Tas Kungs man pavēlēja.

24 Un tā saka Tas Kungs: Tie stāvēs kā skaidra liecība pret šiem ļaudīm tiesas dienā, no kā viņi tiks tiesāti, katrs cilvēks pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni.

25 Un, ja tie būs ļauni, viņi tiks nodoti savas vainas un negantību drausmīgajai "apsvēršanai, kas liks viņiem atkāpties no Tā Kunga vaiga ^bbēdās un nebeidzamās mokās, no kurām tie vairs nevarēs atgriezties; tādēļ viņi ir izdzēruši savu dvēseļu lāstu.

26 Tādēļ viņi ir izdzēruši no Dieva dusmu kausa, ko taisnība vairs nevar noliegt, tāpat kā tā nevarēja noliegt, ka "Ādamam bija jākrīt, tādēļ ka viņš bija nobaudījis aizliegto ^baugli; tādēļ "žēlastībai nekad vairs nebūs tiesības uz tiem.

27 Un viņu "mokas ir kā uguns un sēra ^bjūra, kuras liesmas ir nedzēšamas un kuras dūmi paceļas mūžīgi mūžos. Tā Tas Kungs man ir pavēlējis. Āmen.

4. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns turpina savu uzrunu. Glābšana nāk Grēku Iz-

pirkšanas dēļ. Ticiet Dievam, lai tiku izglābti. Saglabāriet savu grēku piedošanu caur uzticību. Dodiet no savas mantas nabagiem. Dariet visu gudrībā un kārtībā. Apmēram 124. g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis runāt tos vārdus, kurus tam bija nodevis Tā Kunga eņģelis, viņš pameta savas acis visapkārt uz ļaužu pulku un redzēja, ka viņi bija nokrituši pie zemes, jo "bailes no Tā Kunga bija nākušas pār viņiem.

2 Un viņi bija ieraudzījuši sevi savā "miesīgajā stāvoklī pat ^bniecīgākus par zemes pīšļiem. Un viņi visi skali kļiedza vienā balsī, sacīdami: Ak, apžēlojies un attiecini uz mums Kristus "Izpirkšanas asinis, lai mēs saņemtu savu grēku piedošanu un mūsu sirdis tiktu šķīstītas, jo mēs ticam Jēzum Kristum, Dieva Dēlam, kurš "radīja debesis un zemi, un visas lietas, un kurš nāks leņā starp cilvēku bērniem.

3 Un notika, kad viņi bija sacījuši šos vārdus, Tā Kunga Gars nāca pār viņiem un viņi tika piepildīti ar prieku, saņēmuši savu grēku "piedošanu un esot ar mierīgu ^bsirdsapziņu ārkārtīgi lielās "ticības dēļ, kas viņiem bija uz Jēzu Kristu, kurš nāks, saskaņā ar tiem vārdiem, ko ķēniņš Benjamīns bija uz viņiem runājis.

25a Al. 5:18; 12:14–15.

b Morm. 8:38.

26a Morm. 9:12.

b 1. Moz. 3:1–12;

2. Nef. 2:15–19;

Al. 12:21–23.

c SRC Žēlīgs, Žēlastība.

27a SRC Vaina.

b 2. Nef. 9:16;

Jēk. 6:10;

M&D 76:36.

4 1a SRC Bailes.

2a SRC Miesīgs.

b Hel. 12:7–8.

c Mos. 3:18;

Hel. 5:9.

d SRC Radīt, Radīšana.

3a SRC Grēku piedošana.

b SRC Sirdsapziņa.

c SRC Ticība, Ticēt.

4 Un ķēniņš Benjamīns atkal atvēra savu muti un sāka runāt uz viņiem, sacīdams: Mani draugi un mani brāļi, mana cilts un mana tauta, es gribētu atkal lūgt jūsu uzmanību, lai jūs klausītos un saprastu manus atlikušos vārdus, kurus es jums sacīšu.

5 Jo lūk, ja atziņa par "Dieva labestību tagad ir pamodinājusi jūsos jūsu niecības un jūsu nevērtības, un kritušā stāvokļa sajūtu,—

6 es saku jums, ja jūs esat nākuši pie "atziņas par Dieva labestību un Viņa nepārspējamo spēku, un Viņa gudrību, un Viņa pacietību, un Viņa iecietību pret cilvēku bērniem; un arī ^bGrēku Izpirkšanu, kas ir sagatavota kopš "pasaules radīšanas, lai tādējādi glābšana varētu nākt pie tā, kas ^apaļausies uz To Kungu un būs uzcītīgs, turot Viņa baušļus, un turpinās ticībā līdz pat savas dzīves galam, es domāju mirstīgā ķermeņa dzīvi,—

7 es saku, ka tas ir tas cilvēks, kas saņems glābšanu caur Grēku Izpirkšanu, kas bija sagatavota kopš pasaules radīšanas visai cilvēcei, kas jebkad bijusi kopš Ādama "Krišanas vai kas ir, vai kas jebkad būs līdz pat pasaules galam.

8 Un šis ir tas veids, kā glābšana nāk. Un nav "nevienas citas glābšanas kā tikai šī, par kuru tika runāts; nedz arī kādi citi nosacījumi, kā cilvēks var tikt izglābts, kā tikai nosacījumi, kurus es jums pateicu.

9 Ticiet Dievam; ticiet, ka Viņš ir un ka Viņš ir visu radījis gan debesīs, gan uz zemes; ticiet, ka Viņam ir visa "gudrība un visa vara gan debesīs, gan uz zemes; ticiet, ka cilvēks ^bnesaprot visu to, ko Tas Kungs var saprast.

10 Un turklāt ticiet, ka jums ir "jānožēlo savi grēki un jāatmet tie, un jāpazemojas Dieva priekšā; un lūdziet ar patiesu sirdi, lai Viņš jums ^bpiedotu; un tagad, ja jūs "tīcat visām šīm lietām, raugiet, lai jūs tās "darītu.

11 Un vēlreiz es saku jums, kā es jau sacīju iepriekš,—kā jūs esat nonākuši pie atziņas par Dieva godību jeb ja jūs esat iepazīuši Viņa labestību un "izbaudījuši Viņa mīlestību, un saņēmuši savu grēku ^bpiedošanu, kas rada tādu ārkārtīgi lielu prieku jūsu dvēselēs, patiesi tā es gribētu, lai jūs atcerētos un vienmēr pieminētu Dieva diženumu un jūsu pašu "niecību, un Viņa ^alabestību un iecietību pret jums—necienīgām radībām, un pazemotos līdz pat "pazemības dziļumiem, ikdienas ^fpiesaucot

5a Moz. 1:10.

6a SRC Dievs, Dievība.

b SRC Izpirkt, Grēku Izpirkšana.

c Moz. 15:19.

d Psm. 36:8;
2. Nef. 22:2;
Hel. 12:1.

SRC Uzticība.

7a SRC Ādama un

Ievas Krišana.

8a Ap. d. 4:12;
2. Nef. 31:21;
Mos. 3:17.

9a Rom. 11:33–34;
Jēk. 4:8–13.

b Jes. 55:9.

10a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

b M&D 61:2.

c Mat. 7:24–27.

d 2. Nef. 31:19–21.

11a Al. 36:24–26.

b SRC Grēku piedošana.

c Moz. 1:10.

d 2. Moz. 34:6;

Mor. 8:3.

e SRC Pazemīgs,
Pazemība.

f SRC Lūgšana.

Tā Kunga Vārdu un nelokāmi stāvot ticībā par to, kas nāks un kas tika runāts ar eņģeļa muti.

12 Un lūk, es saku jums, ja jūs to visu darāt, jūs vienmēr piecāsities un būsit piepildīti ar Dieva "mīlestību, un vienmēr ^bsaglabāsit savu grēku piedošanu; un jūs pieaugsit atziņā par Tā, kas jūs radījis, godību jeb atziņā par to, kas ir taisnīgs un patiess.

13 Un jums nebūs vēlēšanās aizskart vienam otru, bet dzīvot "miermīlīgi un dot katram cilvēkam to, kas viņam pienākas.

14 Un jūs nepieļausit saviem "bērniem, ka tie staigātu izsalukuši vai kaili; ne arī jūs pieļausit, ka viņi pārkāptu Dieva likumus un ^bcīnītos, un ķildotos viens ar otru, un kalpotu velnam, kas ir grēka saimnieks jeb kas ir ļaunais gars, par kuru ir runājuši mūsu tēvi, jo viņš ir visa taisnīgā ienaidnieks.

15 Bet jūs "mācīsiet viņiem ^bstaigāt patiesības un saprāta ceļus, jūs mācīsiet viņiem "mīlēt vienam otru un kalpot cits citam.

16 Un arī jūs paši "palīdzēsiet tiem, kam vajadzīga jūsu palīdzība; jūs sniegsit no savas mantas tam, kam tas ir vajadzīgs; un jūs nepieļausit, ka ^bubags lūdz jums velti, un neizdzīsiet viņu, lai tas aizietu bojā.

17 Varbūt jūs "sacīsiet: Šis cilvēks pats sevi novedis tādā postā, tādēļ es atturēšu savu roku un nedošu viņam no savas barības, ne arī došu viņam no savas mantas, lai viņš nevarētu izciest, jo viņa sods ir taisnīgs,—

18 bet es saku jums: Ak cilvēk, kas tā dara, tam pašam ir nopietns iemesls nožēlot grēkus; un, ja viņš nenožēlos to, ko viņš ir darījis, viņš ies bojā uz visiem laikiem un nebūs viņam daļas Dieva valstībā.

19 Jo lūk, vai mēs visi neesam ubagi? Vai mēs visi neesam atkarīgi no Tās pašas Būtnes, patiesi, Dieva, par visu mantu, kas mums ir, gan par barību, gan par drēbēm un par zeltu, un par sudrabu, un par visām visa veida bagātībām, kas mums ir?

20 Un lūk, pat tagad jūs piesaucat Viņa Vārdu un lūdzat savu grēku piedošanu. Un vai Viņš ir ļāvis, lai jūs lūgtu veltīgi? Nē, Viņš ir izlējis Savu Garu pār jums un licis, lai jūsu sirdis tiktu piepildītas ar "prieku, un licis apklust jūsu mutēm, lai jūs nevarētu atrast vārdus,—tik ļoti liels bija jūsu prieks.

21 Un tagad ja Dievs, kas jūs ir radījis, no kura ir atkarīgas jūsu dzīvības un viss, kas jums ir un kas jūs esat, dāvā jums visu, kas ir taisnīgs un ko jūs prasāt ticībā, ticot, ka jūs saņemsit, ak, tad

12a SRC Mīlestība.

b Mos. 4:26;
Al. 4:13–14;
5:26–35;
M&D 20:31–34.

13a SRC Miera nesējs.

14a 1. Tim. 5:8;
M&D 83:4.

b SRC Strīdēšanās.

15a M&D 68:25–28;
Moz. 6:58.

src Mācīt, Skolotājs.

b SRC Staigāt ar Dievu.

c Mos. 18:21.

16a SRC Kalpot,
Kalpošana;

Žēlsirdība.

b 5. Moz. 15:7–11;
Sal. Pam. 21:13;
Jes. 10:1–2.

17a Sal. Pam. 17:5.

20a SRC Prieks.

kā gan jums vajag ^adalīties savā mantā, kas jums ir, citam ar citu.

22 Un ja jūs ^atiesājat cilvēku, kurš lūdz jums jūsu mantu, lai viņš neaizietu bojā, un nolādat viņu,—cik gan daudz taisnīgāka būs jūsu nolādēšana par savas mantas ^bnedošanu, kas nepieder jums, bet gan Dievam, kam pieder arī jūsu dzīvība; un tomēr jūs neko nelūdzat un ne-nožēlojat to, ko esat darījuši.

23 Es saku jums, ak vai būs tādām cilvēkam, jo viņa manta aizies bojā kopā ar viņu; un tagad es saku to tiem, kas ir ^abagāti attiecībā uz šīs pasaules lietām.

24 Un vēl es saku nabagiem—jums, kam nav un kam ir tikai tik, lai jūs izdzīvotu no dienas uz dienu; es domāju visus jūs, kas atsakāt ubagam tādēļ, ka jums nav; es gribētu, lai jūs sacītu savās sirdīs: Es nedodu tādēļ, ka man nav, bet, ja man būtu, es ^adotu.

25 Un tad, ja jūs sakāt tā savās sirdīs, jūs paliksiet nevainīgi, savādāk jūs tiksiet ^anolādēti; un jūsu nolādēšana ir taisnīga, jo jūs kārojat to, ko neesat dabūjuši.

26 Un tagad to lietu labad, ko esmu jums sacījis—tas ir, tā labad, lai saglabātu jūsu grēku piedošanu no dienas uz dienu, lai jūs varētu ^astaigāt nevainīgi Dieva priekšā—es gribētu, lai

jūs ^bdotu no savas mantas ^cnabagiem, katrs cilvēks atbilstoši tam, kas viņam ir, piemēram, ^dpabarotu izsalkušo, apgērbtu kailo, apmeklētu slimo un sniegtu tiem atbalstu gan garīgi, gan laicīgi, atbilstoši viņu vajadzībām.

27 Un skatieties, lai tas viss tiktu darīts gudrībā un kārtībā, jo nav nepieciešams, lai cilvēks skrietu ^aātrāk, nekā tas spēj. Un vēl ir vajadzīgs, lai viņš būtu uzcītīgs, lai tādējādi viņš varētu iegūt balvu, tādēļ visam ir jātiek darītam kārtībā.

28 Un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka tam, kas jūsu vidū aizņemas no sava kaimiņa, ir jāatdod tas, ko viņš ir aizņēmis, atbilstoši tam, kā viņš bija vienojies, vai arī tu grēko; un varbūt tu liksi arī kaimiņam grēkot.

29 Un beidzot, es nevaru jums pateikt visas lietas, ar ko jūs varat sagrēkot; jo ir dažādi ceļi un veidi, pat tik daudz, ka es nevaru tos saskaitīt.

30 Bet es varu jums pateikt to, ka, ja jūs ^aneuzmanīsiet sevi un savas ^bdomas, un savus ^cvārdus, un savus darbus, un neievērosit Dieva baušļus, un neturpināsiet ticībā tam, ko esat dzirdējuši par mūsu Kunga atnākšanu, līdz pat savas dzīves beigām, jūs iesit bojā. Un tad, ak cilvēk, atceries un neaizej bojā!

21a SRC Kalpot, Kalpošana; Labklājība.
22a Mat. 7:1–2; Jāņa 7:24.
b 1. Jāņa 3:17.
23a M&D 56:16.
24a Marka 12:44.

25a M&D 56:17.
26a SRC Staigāt ar Dievu.
b Jēk. 2:17–19.
c Cak. 7:10; Al. 1:27.
src Mīlestības dāvanas, Mīlestības dāvanu došana.
d Jes. 58:10–11;

M&D 104:17–18.
27a M&D 10:4.
30a Al. 12:14.
src Sargāt, Sargs.
b Marka 7:18–23.
src Domas.
c Mat. 15:18–20.
src Apgāņišana.

5. NODAĻA

Svētie caur ticību kļūst par Kristus dēliem un meitām. Tad viņi tiek saukti Kristus Vārdā. Kēniņš Benjamīns skubina ļaudis būt nelokāmiem un nesatricināmiem labos darbos. Apmēram 124. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad kēniņš Benjamīns bija tā runājis uz savu tautu, viņš sūtīja starp tiem, vēlēdamies uzzināt no savas tautas, vai viņi noticēja vārdiem, ko viņš bija runājis uz tiem.

2 Un viņi visi kļiedza vienā balsī, sacīdami: Jā, mēs ticam visiem vārdiem, kurus tu runāji uz mums; un mēs arī zinām, ka tie ir īsteni un patiesi, pateicoties Tā Visvarenā Kunga Garam, kas radījis mūsos jeb mūsu sirdīs varenu "pārmaiņu, ka mums vairs nav tieksmes darīt ^bļaunu, bet nepārtraukti darīt labu.

3 Un arī mēs paši caur bezgalīgo Dieva labestību un Viņa Gara izpausmēm esam guvuši lielas vīzijas par to, kas nāks; un, ja būtu vajadzīgs, mēs varētu pravietot par visām lietām.

4 Un tā ir ticība, kas mums bija par to, ko mūsu kēniņš runāja ar mums, kas mūs ir novedusi pie tām milzīgajām zināšanām, par kurām mēs priedājamies ar tik varen lielu prieku.

5 Un mēs gribam stāties

"derībā ar mūsu Dievu, lai darītu Viņa gribu un lai paklausītu visās lietās Viņa pavēlēm, ko Viņš mums pavēlēs visās mūsu atlikušajās dienās, lai mēs nevestu sevi ^bbezgalīgās mokās, kā ^ceņģelis bija sacījis, lai mēs varētu nedzert no Dieva dusmu kausa.

6 Un tagad, šie ir tie vārdi, kurus kēniņš Benjamīns vēlējās no viņiem; un tādēļ viņš sacīja tiem: Jūs runājat vārdus, kurus es vēlējos; un derība, ko jūs noslēdzāt, ir taisnīga derība.

7 Un tagad, tās derības dēļ, ko jūs noslēdzāt, jūs tiksiet saukti par Kristus "bērniem, Viņa dēliem un Viņa meitām, jo lūk, šai dienā Viņš garīgi ir ^bdzemdinājis jūs; jo jūs sakāt, ka jūsu "sirdis ir izmainījušās caur ticību Viņa Vārdam; tādēļ jūs esat ^ddzimuši no Viņa un kļuvuši par Viņa "dēliem un Viņa meitām.

8 Un zem šī Vārda jūs esat tapuši ^abrīvi, un nav ^bneviens cita vārda, ar ko jūs varat tapt brīvi. Nav neviens cita ^cvārda, ar ko glābšana nāktu; tādēļ es gribētu, lai jūs ^duzņemtus Kristus Vārdu, visi jūs, kas esat stājušies derībā ar Dievu, ka jūs būsit paklausīgi līdz jūsu dzīves beigām.

9 Un notiks, ka tas, kas to darīs, atradīsies pie Dieva labās rokas, jo viņš zinās vārdu, ar kuru viņš

5 2a Al. 5:14.
src Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.
b Al. 19:33.
5a Mos. 18:10.
b Mos. 3:25-27.
c Mos. 3:2.
7a Mos. 27:24-26;

Moz. 6:64-68.
src Dieva dēli un meitas.
b src Dzemdīnāt.
c src Sirds.
d Mos. 15:10-11.
src Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.

e M&D 11:30.
8a Rom. 6:18;
Gal. 5:1;
Hel. 14:30.
b Ap. d. 4:10, 12;
Al. 21:9.
c Mos. 26:18.
d Ap. d. 11:26;
Al. 46:15.

tiks saukts; jo viņš tiks saukts ar Kristus Vārdu.

10 Un tad notiks, ka tas, kas neuzņemsies Kristus Vārdu, tiks saukts kādā "citā vārdā; tādēļ viņš atradīsies pie Dieva ^bkreisās rokas.

11 Un es gribētu, lai jūs atceraties arī, ka šis ir tas "Vārds, kuru, kā es sacīju, es došu jums, kurš nekad netiks izdzēsts, kā vien caur pārkāpumu; tādēļ sargieties, lai jūs negrēkotu, lai tas Vārds netiktu izdzēsts no jūsu sirdīm.

12 Es saku jums, ka es gribētu, lai jūs atcerētos "saglabāt to Vārdu vienmēr ierakstītu savās sirdīs, lai jūs neatrastos pie Dieva kreisās rokas, bet lai jūs dzirdētu un zinātu balsi, ar kuru jūs tiksiet saukti, un arī Vārdu, ar kuru Viņš sauks jūs.

13 Jo kā lai cilvēks "pazīst kungu, kam viņš nav kalpojis un kas ir viņam svešs, un ir tālu no viņa sirds domām un vēlmēm?

14 Un vēl, vai cilvēks ņem ēzeļi, kas pieder viņa kaīmiņam, un patur to? Es saku jums: Nē! Viņš pat nepieļaus, lai tas ganītos viņa ganāmpulkā, bet patrieks to projām un aizdzīs to. Es saku jums, ka tāpat būs ar jums, ja jūs nezināsiet Vārdu, ar kuru jūs sauc.

15 Tādēļ es gribētu, lai jūs būtu nelokāmi un nesatricināmi, vienmēr labu darbu pārpilni, lai

Kristus, Dievs Tas Kungs Visu-varenais, varētu jūs "apzīmogot kā Savus, lai jūs tiktu aizvesti debesīs, lai jūs iegūtu nebeidzamo pestīšanu un mūžīgo dzīvi caur Viņa gudrību un varu, un taisnīgumu, un žēlastību, Viņa, kas ^bradījis visas lietas gan debesīs, gan uz zemes, kas ir Dievs pār visu. Āmen.

6. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns pieraksta ļaužu vārdus un nozīmē priesterus tos mācīt. Mosija valda kā taisnīgs ķēniņš. Apmēram 124.–121. g. pr. Kr.

UN tad ķēniņš Benjamīns domāja, ka būtu lietderīgi pēc tam, kad viņš bija beidzis runāt uz tautu, ka viņš "pierakstītu visu to vārdus, kas bija stājušies derībā ar Dievu turēt Viņa pavēles.

2 Un notika, ka nebija nevienas dvēseles, kā vien mazi bērni, kas nebūtu stājusies derībā un nebūtu uzņēmusies Kristus Vārdu.

3 Un vēl notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis visas šīs lietas un iesvētījis savu dēlu "Mosiju būt par valdnieku un par ķēniņu pār savu tautu, un nodevis viņam visas ķēniņvalsts lietas, un arī bija ^bnozīmējis priesterus, kas ^cmācītu ļaudis, lai tādējādi tie varētu dzirdēt un zināt Dieva pavēles,

10a Al. 5:38–39.

b Mat. 25:33.

11a Mos. 1:11–12.

src Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

12a M&D 18:23–25.

13a Mos. 26:24–27.

15a src Aicināšana un
izredzēšana;
Iesvētīšana.

b Kol. 1:16;

Mos. 4:2;

Al. 11:39.

6 1a M&D 128:8.

3a Mos. 1:10; 2:30.

b src Ordinēt,
Ordinācija.

c Al. 4:7.

un mudinātu viņus atcerēties to ^dzvērestu, kuru tie bija devuši, viņš atlaida ļaužu pulku, un tie atgriezās katrs ar savu ģimeni savās pašu mājās.

4 Un ^aMosija iesāka valdīt sava tēva vietā. Un viņš sāka valdīt trīsdesmit gadu vecumā, kas kopumā bija apmēram četri simti un septiņdesmit seši gadi no tā ^blaika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi.

5 Un ķēniņš Benjamīns dzīvoja vēl trīs gadus, un viņš nomira.

6 Un notika, ka ķēniņš Mosija staigāja Tā Kunga ceļus un ievēroja Viņa tiesas un Viņa likumus, un turēja Viņa pavēles visās lietās, ko Viņš pavēlēja tam.

7 Un ķēniņš Mosija lika savai tautai, lai viņi apstrādātu zemi. Un viņš arī pats apstrādāja zemi, lai tādējādi viņš ^aneklūtu par apgrūtinājumu savai tautai, lai viņš varētu darīt tā, kā viņa tēvs bija darījis visās lietās. Un nebija strīdu visā viņa tautā trīs gadu garumā.

7. NODAĻA

Amons atrod Lehija-Nefija zemi, kur Limhijs ir ķēniņš. Limhija tauta ir kalpībā pie lamaniešiem. Limhijs pārstāsta viņu vēsturi. Praviētis (Abinadijs) ir liecinājis, ka Kristus ir visa Dievs un Tēvs. Tie, kas sēj nešķīstību, pļaus viesuli, un tie, kas uzticas Tam Kungam, taps atbrīvoti. Apmēram 121. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka pēc tam, kad ķēniņam Mosijam bija bijis nepārtraukts miers trīs gadu garumā, viņš gribēja uzzināt par ļaudīm, kas ^adevās dzīvot Lehija-Nefija zemē vai Lehija-Nefija pilsētā; jo viņa tauta neko nebija dzirdējusi no tiem kopš tā laika, kad tie pameta ^bZarahemlas zemi; tādēļ tie apgrūtināja viņu ar saviem jautājumiem.

2 Un notika, ka ķēniņš Mosija atļāva, lai sešpadsmit no viņu stiprajiem vīriem dotos uz Lehija-Nefija zemi uzzināt par saviem brāļiem.

3 Un notika, ka nākamajā rītā viņi devās ceļā, un ar viņiem bija kāds Amons, viņš, būdams stiprs un varens vīrs un Zarahemlas pēctecis, un viņš bija arī viņu vadonis.

4 Un tad viņi nezināja virzienu, kādā tiem jādodas pa mežonīgo apvidu, lai ietu uz Lehija-Nefija zemi; tādēļ tie klejoja daudzas dienas pa mežonīgo apvidu, pat četrdesmit dienas viņi klejoja.

5 Un, kad viņi bija klejojuši četrdesmit dienas, viņi nonāca pie kāda pakalna, kas ir ziemeļos no ^aŠiloma zemes, un tur viņi uzslēja savas teltis.

6 Un Amons paņēma trīs no saviem brāļiem, un to vārdi bija Amalekijs, Helems un Hems, un viņi nogāja uz ^aNefija zemi.

7 Un lūk, viņi sastapa tās tautas ķēniņu, kas bija Nefija zemē un Šilomas zemē; un viņus aplenca ķēniņa sardze, un viņi

3d Mos. 5:5-7.

4a SRC Mosija, Benjamīna dēls.

b 1. Nef. 1:4.

7a 2. kor. 11:9.

7 1a Omn. 1:27-30.

b Omn. 1:13.

5a Mos. 9:6, 8, 14.

6a 2. Nef. 5:8.

tika sagūstīti un tika sasaistīti, un tika ielikti cietumā.

8 Un notika, kad viņi bija bijuši cietumā divas dienas, viņi atkal tika atvesti ķēniņa priekšā, un viņu saites tika atraisītas, un viņi stāvēja ķēniņa priekšā, un viņiem tika atļauts jeb drīzāk pavēlēts, ka tiem ir jāatbild uz jautājumiem, kurus viņš tiem uzdos.

9 Un viņš sacīja uz tiem: Lūk, es esmu "Limhijs, Noas dēls, kas bija Zenifa dēls, kas iznāca no Zarahemlas zemes, lai manto tu šo zemi, kura bija viņu tēvu zeme, un kas tika iecelts par ķēniņu ar tautas balsi.

10 Un tagad es vēlos zināt iemeslu, kādēļ jūs bijāt tik pārdroši, ka nācāt tuvu pilsētas sienām, kad es pats ar saviem sargiem atrados ārpus vārtiem?

11 Un tad šī iemesla dēļ es esmu pielāvis, lai jūs pasargātu, lai es varētu jūs izvaicāt, savādāk es būtu licis, lai mani sargi nodod jūs nāvei. Jums ir ļauts runāt.

12 Un tad, kad Amons redzēja, ka viņam ir ļauts runāt, viņš iznāca un noliecās ķēniņa priekšā; un, atkal piecēlies, viņš sacīja: Ak, ķēniņ, es esmu ļoti pateicīgs Dieva priekšā šai dienā, ka es esmu vēl dzīvs un man ir ļauts runāt; un es centīšos runāt ar drosmi.

13 Jo es esmu pārliecināts, ka, ja jūs mani būtu pazinuši, jūs nepieļautu, ka man ir jānēsā šīs saites. Jo es esmu Amons un esmu "Zarahemlas pēctecis, un

esmu nācis no Zarahemlas zemes, lai uzzinātu par mūsu brāļiem, kurus Zenifs izveda no tās zemes.

14 Un tad notika, kad Limhijs bija dzirdējis Amona vārdus, viņš bija ļoti priecīgs un sacīja: Tagad es droši zinu, ka mani brāļi, kas bija Zarahemlas zemē, vēl joprojām ir dzīvi. Un tagad es priecāšos, un rīt es likšu, lai arī mana tauta priecājas.

15 Jo lūk, mēs esam kalpībā pie lamaniešiem, un mēs esam "aplikti ar nodevām, kuras ir smagi panest. Un tagad, lūk, mūsu brāļi atbrīvos mūs no mūsu jūga jeb no lamaniešu rokām, un mēs būsīm viņu vergi; jo ir labāk, lai mēs būtu nefijiešu vergi, nekā maksāt meslus lamaniešu ķēniņam.

16 Un tad ķēniņš Limhijs pavēlēja saviem sargiem, lai viņi vairs nesasiestu nedz Amonu, nedz tā brāļus, bet lika tiem doties uz pakalnu, kas bija ziemeļos no Šilomas zemes un atvest viņu brāļus uz pilsētu, lai tādējādi viņi varētu ēst un dzert, un atpūsties no sava ceļojuma grūtībām; jo viņi daudz bija cietuši; viņi bija cietuši badu, slāpes un nogurumu.

17 Un tad nākamajā dienā notika, ka ķēniņš Limhijs sūtīja ziņu visiem saviem ļaudīm, lai viņi sapulcētos kopā pie "tempļa klausīties vārdus, kurus viņš tiem sacīs.

18 Un notika, kad viņi bija sapulcējušies kopā, ka viņš runāja uz tiem šādā veidā, sacīdams:

9a Mos. 11:1.
13a Omn. 1:12–15.

15a Mos. 19:15.
17a 2. Nef. 5:16.

Ak, mana tauta, paceliet savas galvas un priecājieties; jo lūk, tuvu ir laiks, vai arī tas nav tālu, kad mēs vairs nebūsim mūsu ienaidnieku pakļautībā, neskatoties uz mūsu daudzajām cīņām, kas ir bijušas veltas; tomēr es ceru, ka mums vēl ir jāveic cīņa, kas būs sekmīga.

19 Tādēļ paceliet savas galvas un priecājieties, un uzticieties "Dievam, tam Dievam, kas bija Ābrahāma un Īzāka, un Jēkaba Dievs; un arī tas Dievs, kas ^bizveda Israēla bērņus no Ēģiptes zemes un izdarīja tā, ka viņi izgāja caur Sarkano jūru pa sausu zemi, un baroja viņus ar ^cmanu, lai viņi neaizietu bojā tukšnesī; un vēl daudz ko Viņš darīja priekš tiem.

20 Un vēl tas pats Dievs izveda mūsu tēvus "no Jeruzālemes zemes, un saglabāja un sargāja Savu tautu līdz pat šodienai; un lūk, tas ir mūsu nekrietnību un negantību dēļ, ka Viņš ir novedis mūs kalpībā.

21 Un jūs visi esat liecinieki šai dienā, ka Zenifs, kas bija iecelts par ķēniņu pār šo tautu, kas, būdams "pārmērīgi aizrāvis iemantot savu tēvu zemes, tādēļ būdams lamaniešu ķēniņa blēdības un viltības piekrāpts, kurš, stājies līgumā ar ķēniņu Zenifu un nodevis viņa rokās valdījumā daļu zemes vai pat Lehija-Nefija pilsētu un Šilomas pilsētu, un zemi visapkārt—

22 un visu to viņš darīja ar

vienu vienīgu mērķi—"dabūt šo tautu pakļautībā jeb kalpībā. Un lūk, tagad mēs maksājam nodevas lamaniešu ķēniņam vienas puses apmērā no mūsu kukurūzas un mūsu miežiem, un pat visa veida mūsu labības, un vienu pusi no mūsu sīklopu un mūsu liellopu pieauguma; un pat vienu pusi no visa, kas mums ir jeb pieder, lamaniešu ķēniņš pieprasa no mums vai arī mūsu dzīvības.

23 Un tad vai to nav smagi pānest? Un vai tās mūsu ciešanas nav lielas? Tad lūk, cik liels iemesls mums ir sērot.

24 Jā, es saku jums, mums ir lieli iemesli sērot; jo lūk, cik daudzi no mūsu brāļiem ir tikusi nokauti un viņu asinis ir izlietas velti, un viss nekrietnības dēļ.

25 Jo, ja šī tauta nebūtu kritusi grēkā, Tas Kungs nebūtu pieļāvis, lai šis milzīgais ļaunums nāktu pār tiem. Bet lūk, tie neklausījās Viņa vārdos; bet cēlās ķildas viņu starpā pat tik daudz, ka viņi lēja asinis savā starpā.

26 Un Tā Kunga "pravieti viņi nokāva; jā, Dieva izraudzītu cilvēku, kurš stāstīja tiem par viņu ļaundarībām un negantībām un pravietoja par daudzām lietām, kas nāks, jā, pat par Kristus atnākšanu.

27 Un tādēļ, ka viņš sacīja tiem, ka Kristus ir "Dievs, visa Tēvs, un sacīja, ka Viņš pieņems

19a 2. Moz. 3:6;

1. Nef. 19:10.

b 2. Moz. 12:40–41;

Al. 36:28.

c 2. Moz. 16:15, 35;

4. Moz. 11:7–8;

Joz. 5:12.

20a 1. Nef. 2:1–4.

21a Mos. 9:1–3.

22a Mos. 10:18.

26a Mos. 17:12–20.

27a SRC Dievs, Dievība.

cilvēka tēlu, un tas būs ^btēls, pēc kura cilvēks tika radīts sākumā; jeb, citiem vārdiem, viņš sacīja, ka cilvēks tika radīts pēc ^cDieva tēla un ka Dievs nāks starp cilvēku bērniem un pieņems miesu un asinis, un staigās pa zemes virsu—

28 un tad tādēļ, ka viņš pateica to, tie viņu nodeva nāvei; un daudz ko vairāk tie darīja, kas izsauca Dieva dusmas uz tiem. Tādēļ, kas brīnās, ka viņi ir jūgā un ka viņi ir piemeklēti ar smagām ciešanām?

29 Jo lūk, Tas Kungs ir teicis: Es ^anepalīdzēšu Savai tautai viņu pārkāpumu dienā; bet Es aizsprostošu viņu ceļus, lai viņiem neveiktos; un viņu darbi būs kā klupšanas akmens viņu priekšā.

30 Un vēl Viņš sacīja: Ja Mana tauta sēs ^anešķīstību, tad viņi ^bplaus pelavas viesulī; un tā sekas ir inde.

31 Un vēl Viņš saka: Ja Mana tauta sēs nešķīstību, viņi plaus ^aaustrumu vēju, kas atnes tūlītēju iznīcību.

32 Un tagad, lūk, Tā Kunga solījumi ir piepildīti, un jūs esat piemeklēti un nomocīti.

33 Bet, ja jūs ^apievērsīsities Tam Kungam ar visu savu sirdi un uzticēsities Viņam, un kalposit Viņam ar visu prāta uzcītību, ja jūs to darīsiet, Viņš pēc Savas gribas un patikas atbrīvos jūs no jūga.

8. NODAĻA

Amons māca Limhija tautu. Viņš uzzina par divdesmit četrām jarediešu plāksnēm. Senos pierakstus var pārtulkot pareģi. Nav lielākas dāvanas, kā būt par pareģi. Apmēram 121. g. pr. Kr.

UN notika, kad ķēniņš Limhijs bija pabeidzis runāt ar savu tautu, jō viņš daudz ko sacīja savai tautai, un tikai nedaudz no tā es esmu rakstījis šai grāmatā, viņš stāstīja savai tautai visu attiecībā par viņu brāļiem, kuri bija Zarahemlas zemē.

2 Un viņš lika, lai Amons stātos ļaužu pulka priekšā un atkārtotu tiem visu, kas bija noticis ar viņu brāļiem kopš tā laika, kad Ženifs devās prom no tās zemes, līdz pat tam laikam, kad viņš pats aizgāja no tās zemes.

3 Un viņš arī atkārtoja tiem tos pēdējos vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns bija mācījis viņiem, un izskaidroja tos ķēniņa Limhija tautai, tā lai viņi varētu saprast visus vārdus, ko viņš runāja.

4 Un notika, ka tad, kad viņš bija visu to darījis, ķēniņš Limhijs atlaida ļaužu pulku un lika, lai viņi atgrieztos ikviens savās mājās.

5 Un notika, ka viņš lika, lai plāksnes, kas saturēja viņa tautas ^apierakstu no tā laika, kad viņi pameta Zarahemlas zemi,

27b 1. Moz. 1:26–28;
Et. 3:14–17;
M&D 20:17–18.
c Mos. 13:33–34;
15:1–4.
29a 1. Sam. 12:15;

2. Laiku 24:20.
30a src Nešķīsts,
Nešķīstība.
b Gal. 6:7–8;
M&D 6:33.
src Pļauja.

31a Jer. 18:17;
Mos. 12:6.
33a Morm. 9:6.
8 5a Mos. 9–22.

tiktu atnestas Amona priekšā, lai viņš varētu tās lasīt.

6 Tad, kad Amons bija lasījis to pierakstu, ķēniņš vēlējās uz zināt, vai viņš var iztulkot valodas, un Amons sacīja tam, ka viņš nevar.

7 Un ķēniņš sacīja uz viņu: Būdamas manas tautas ciešanu sāpināts, es liku, lai četrdesmit un trīs no maniem ļaudīm ceļotu mežonīgā apvidū, lai tādējādi viņi varētu atrast Zarahemlas zemi, lai mēs varētu lūgt mūsu brāļus atbrīvot mūs no jūga.

8 Un viņi bija pazuduši mežonīgā apvidū daudzu dienu garumā, lai gan viņi bija uzcītīgi, taču neatrada Zarahemlas zemi, bet atgriezās šai zemē, ceļojuši pa zemi starp daudzajiem ūdeņiem, atklājuši zemi, kas bija noklāta ar cilvēku un zvēru kauliem un arī bija noklāta ar visādu veidu ēku drupām, atklājuši zemi, kas bija bijusi ļaužu apdzīvota, kuru bija tik daudz kā Israēla pulki.

9 Un par liecību, ka tas, ko viņi stāstīja, ir patiess, viņi atnesa "divdesmit četras plāksnes, noklātas ar gravējumiem, un tās bija no tīra zelta.

10 Un lūk, viņi atnesa arī "krūšu bruņas, kas bija lielas, un tās bija no ^bmisaņa un no vara, un tās bija pilnīgā kārtībā.

11 Un vēl viņi atnesa zobenus, to spali nebija saglabājušies, un to asmeņi bija noklāti ar rūsu; un tai zemē nebija neviena, kas varētu izskaidrot to valodu vai

gravējumus, kas bija uz tām plāksnēm. Tādēļ es sacīju tev: Vai tu vari pārtulkot?

12 Un es saku tev atkal: Vai tu zini kādu, kas var to pārtulkot? Jo es vēlos, lai šie pieraksti tiktu pārtulkoti mūsu valodā; jo varbūt viņi dos mums zināšanas par tās tautas atlikumu, kas tikusi iznīcināta tur, no kurienes nāk šie pieraksti; vai varbūt tie dos mums zināšanas par šo pašu tautu, kas ir tikusi iznīcināta; un es vēlos uzzināt viņu iznīcināšanas iemeslu.

13 Tad Amons sacīja uz viņu: Es varu droši tev pateikt, ak ķēniņ, vīru, kas var "pārtulkot šos pierakstus; jo viņam ir kaut kas, ar ko viņš var skatīties un tulkot visus pierakstus, kas ir no seniem laikiem, un tā ir dāvana no Dieva. Un šīs lietas tiek sauktas par ^bizskaidrotājiem, un neviens cilvēks, ja vien viņam netiek pavēlēts, nedrīkst raudzīties tajās, lai viņš neieskatītos tur, kur viņam nevajag, un neaizietu bojā. Un, kam tiek pavēlēts raudzīties tajās, tas tiek saukts par "gaišreģi.

14 Un lūk, tās tautas ķēniņš, kura ir Zarahemlas zemē, ir cilvēks, kam ir pavēlēts darīt šīs lietas un kam ir šī augstā dāvana no Dieva.

15 Un ķēniņš sacīja, ka gaišreģis ir lielāks nekā pravietis.

16 Un Amons sacīja, ka gaišreģis ir atklājējs un pravietis arī; un lielāka dāvana nevar būt nevienam cilvēkam, izņemot vien,

9a Et. 1:1-2.

10a Et. 15:15.

b Et. 10:23.

13a Mos. 28:10-17.

b SRC Urīms un Tumīms.

c SRC Gaišreģis, redzētājs.

ja viņam būtu Dieva spēks, kurš nevar būt cilvēkam; tomēr cilvēkam var būt liels Dieva dots spēks.

17 Bet gaišregis var zināt to, kas ir pagājis, un arī to, kas nāks, un caur viņiem visas lietas tiks atklātas, vai, drīzāk, slepenas lietas tiks pasludinātas, un apslēptas lietas nāks gaismā, un tas, kas nav zināms, tiks darīts zināms caur viņiem, un arī tas tiks darīts zināms caur viņiem, kas savādāk nevarētu būt zināms.

18 Tā Dievs ir devis līdzekļus, lai cilvēks caur ticību varētu darīt varenus brīnumus; tādēļ viņš kļūst par lielu labumu saviem līdzcilvēkiem.

19 Un tad, kad Amons bija pabeidzis šo vārdu runāšanu, ķēniņš ļoti priecājās un pateicās Dievam, sacīdams: Bez šaubām, "liels noslēpums ir ietverts šajās plāksnēs, un šie iztulkoņi, bez šaubām, tika sagatavoti tam nolūkam, lai atklātu visus šādus noslēpumus cilvēku bērniem.

20 Ak, cik brīnišķīgi ir Tā Kunga darbi, un cik ilgi Viņš pacieš Savu tautu; jā, un cik akla un neizprotama ir cilvēku bērnu saprašana; jo viņi nedz meklē gudrību, nedz vēlas, lai tā valdītu pār tiem!

21 Jā, viņi ir kā savvaļas bars, kas aizbēguši no gana un izkļīst, un tiek vajāti, un meža zvēru aprīti.

ZENIFA PIERAKSTS. Apraksts par viņa tautu no tā laika, kad tie

pameta Zarahemlas zemi, līdz brīdim, kad viņi tika atbrīvoti no lamaniešu rokām.

Ietver no 9. līdz 22. nodaļai.

9. NODAĻA

Zenifs vada grupu no Zarahemlas, lai ieņemtu Lehija-Nefija zemi. Lamaniešu ķēniņš atļauj iemantot viņiem šo zemi. Ir karš starp lamaniešiem un Zenifa tautu. Apmēram 200.–187. g. pr. Kr.

Es, Zenifs, būdams apmācīts visās nefijiešu valodās un būdams ar zināšanām par "Nefija zemi jeb par mūsu tēvu pirmo mantojuma zemi, un būdams sūtīts kā spiegs starp lamaniešiem, lai es varētu izspiegot viņu spēkus, lai mūsu karapulks varētu nākt uz viņiem un iznīcināt tos, bet, kad es redzēju to, kas bija labs starp viņiem, es vēlējos, lai viņi netiktu iznīcināti.

2 Tādēļ es strīdējos ar saviem brāļiem mežonīgā apvidū, jo es gribēju, lai mūsu valdnieks noslēgtu līgumu ar tiem, bet viņš, būdams bargs un asinskārs vīrs, pavēlēja, lai es tiktu nogalināts; bet es tiku izglābts, izlejot daudz asiņu, jo tēvs cīnījās pret tēvu un brālis pret brāli, kamēr lielākā daļa no mūsu karapulka bija nogalināti mežonīgā apvidū; un tie no mums, kas bijām palikuši, atgriezāties Zarahemlas zemē, lai pastāstītu šo stāstu viņu sievietēm un viņu bērniem.

3 Un tomēr es, būdams pār-mērīgi aizrāvis iemantot mūsu

tēvu zemi, savācu tik daudzus, cik vēlējās doties ieņemt zemi, un atkal sākām mūsu ceļojumu pa mežonīgo apvidu, lai dotos uz to zemi; bet mēs tikām piemeklēti ar badu un smagām ciešanām; jo mēs bijām kūtri atcerēties To Kungu, mūsu Dievu.

4 Tomēr pēc daudzu dienu klejošanas mežonīgā apvidū mēs uzslējām savas teltis tai vietā, kur mūsu brāļi tika nogalināti, kas bija netālu no mūsu tēvu zemes.

5 Un notika, ka es atkal devos ar četriem no saviem vīriem uz pilsētu pie ķēniņa, lai es varētu zināt ķēniņa nostāju un lai es varētu zināt, vai es varu iet ar savu tautu un iemantot zemi mierā.

6 Un es devos pie ķēniņa, un viņš derēja ar mani, ka es varu iegūt Lehija-Nefija zemi un Šiloma zemi.

7 Un viņš arī pavēlēja, lai viņa tauta aizietu no šīs zemes, un es un mana tauta devāmies tai zemē, lai mēs varētu to pārņemt.

8 Un mēs sākām celt ēkas un labot pilsētas mūrus, jā, tieši Lehija-Nefija pilsētas un Šilomas pilsētas sienas.

9 Un mēs sākām apstrādāt zemi, jā, patiesi, ar visu šķirņu sēklām, ar kukurūzas sēklām un kviešu, un miežu, un nīasa, un šēuma, un visu šķirņu augļu sēklām; un mēs sākām vairoties, un mums sāka labi klāties šai zemē.

10 Tad tā bija lamaniešu ķēniņa blēdība un viltība "novest

manu tautu kalpībā, ka viņš deva zemi, lai mēs varētu to ieņemt.

11 Tādēļ notika, kad mēs bijām dzīvojuši tajā zemē divpadsmit gadu garumā, ka lamaniešu ķēniņš sāka kļūt nemierīgs, baidoties, ka mana tauta kļūs stipra šajā zemē un ka viņi nevarēs pieveikt to un novest kalpībā.

12 Tad nu viņi bija slinka un "elkus pielūdzoša tauta; tādēļ viņi vēlējās novest mūs kalpībā, lai viņi varētu dzīvot pārpilnībā no mūsu roku darba; jā, lai viņi varētu mieloties no mūsu lauku ganāmpulkiem.

13 Tādēļ notika, ka lamaniešu ķēniņš sāka kūdīt savus ļaudis, lai viņi strīdētos ar maniem ļaudīm; tāpēc sākās kari un strīdi šajā zemē.

14 Jo manas valdīšanas trīspadsmitajā gadā Nefija zemē, tālu uz dienvidiem no Šilomas zemes, kad mani ļaudis dzirdēja un ganīja savus ganāmpulkus un apstrādāja savas zemes, daudzi lamaniešu pulki nāca uz tiem un sāka tos nogalināt, un atņemt viņu ganāmpulkus un labību no viņu laukiem.

15 Jā, un notika, ka viņi bēga, visi, kas nebija panākti, tieši uz Nefija pilsētu, un sauca mani pēc aizsardzības.

16 Un notika, ka es apbruņoju viņus ar lokiem un ar bultām, ar zobeniem un ar jataganiem, un ar rungām, un ar lingām, un ar visādiem ieročiem, kādus vien mēs varējām izgudrot, un es un mana tauta devāmies cīnīties pret lamaniešiem.

17 Jā, Tā Kunga spēkā mēs devāmies cīnīties pret lamaniešiem; jo es un mana tauta gauži piesaucām To Kungu, lai Viņš atsvabina mūs no mūsu ienaidnieku rokām, jo mūsos pamodās atmiņa par mūsu tēvu atsvabināšanu.

18 Un Dievs "izdzirdēja mūsu saucienus un atbildēja uz mūsu lūgšanām; un mēs gājām Viņa spēkā; jā, mēs devāmies pret lamaniešiem un vienā dienā un naktī mēs nogalinājām trīs tūkstošus un četrdesmit trīs; mēs kāvām viņus, līdz mēs bijām izdzinuši tos no mūsu zemes.

19 Un es pats ar savām rokām palīdzēju aprakt viņu mirušos. Un lūk, mums par lielām bēdām un žēlabām, divi simti un septiņdesmit deviņi no mūsu brāļiem bija nogalināti.

10. NODAĻA

Lamaniešu ķēniņš mirst. Viņa tauta ir mežonīga un nežēlīga un tic aplamām paražām. Zenifs un viņa tauta gūst virsroku pār viņiem. Apmēram 187.–160. g. pr. Kr.

Un notika, ka mēs atkal sākām nostiprināt ķēniņvalsti un mēs atkal mierā sākām pārvaldīt to zemi. Un es liku, lai tiktu izgatavoti visa veida kara ieroči, lai tādējādi maniem ļaudīm būtu ieroči tam laikam, kad lamanieši atkal nāks karot pret manu tautu.

2 Un es noliku sargus visapkārt zemei, lai lamanieši

nevarētu atkal nākt pret mums negaidīti un iznīcināt mūs; un tā es sargāju savu tautu un savus ganāmpulkus un pasargāju tos no krišanas mūsu ienaidnieku rokās.

3 Un notika, ka mēs pārvaldījām mūsu tēvu zemi daudzus gadus, jā, divdesmit un divu gadu garumā.

4 Un es liku, lai cilvēki apstrādātu zemi un audzētu visa veida "labību un visa veida augļus no katras šķirnes.

5 Un es liku, lai sievietes vērptu un pūlētos, un strādātu, un izstrādātu visa veida smalkus audumus, jā, un visa veida "apģērbus, lai mēs varētu apsegt savu kailumu; un tā mums labi klājās tai zemē—tā mums bija nepārtraukts miers tai zemē divdesmit un divu gadu garumā.

6 Un notika, ka ķēniņš "Lamans nomira un viņa dēls sāka valdīt viņa vietā. Un viņš sāka kūdīt savu tautu uz sacelšanos pret manu tautu; tādēļ viņi sāka gatavoties karam un nākt cīnīties pret manu tautu.

7 Bet es biju izsūtījis savus spieģus visapkārt "Šemlona zemei, lai es varētu atklāt viņu gatavošanos, lai es varētu aizsargāties pret viņiem un lai viņi nevarētu nākt pret manu tautu un iznīcināt to.

8 Un notika, ka viņi nāca ziemeļos no Šilomas zemes ar saviem daudzajiem pulkiem, cilvēki "apbruņoti ar ^blodziem un

18a Mos. 29:20.
10 4a Mos. 9:9.
5a Al. 1:29.

6a Mos. 9:10–11; 24:3.
7a Mos. 11:12.
8a Jar. 1:8.

b Al. 3:4–5.

ar bultām, un ar zobeniem, un ar jataganiem, un ar akmeņiem, un ar lingām; un viņi bija noskuvuši savas galvas, tā ka tās bija plikas; un viņi bija apjozuši savus gurnus ar ādas jostām.

9 Un notika, ka es liku, lai manas tautas sievietes un bērni tiktu paslēpti mežonīgā apvidū; un es arī liku, lai visi mani vecie vīri, kas varēja nest ieročus, un arī visi mani jaunieši, kas bija spējīgi nest ieročus, sapulcētos kopā, lai cīnītos pret lamaniešiem, un es izvietuju viņus rindās, katru vīru atbilstoši viņa vecumam.

10 Un notika, ka mēs gājām cīnīties pret lamaniešiem; un es, pat es savā lielajā vecumā, gāju cīnīties pret lamaniešiem. Un notika, ka mēs gājām cīnīties Tā Kunga "spēkā.

11 Tad nu lamanieši nezināja neko par To Kungu, nedz arī par Tā Kunga spēku, tādēļ viņi bija atkarīgi no sava pašu spēka. Tomēr, kas attiecas uz cilvēku spēku, tad viņi bija stipri ļaudis.

12 Viņi bija "mežonīga un nežēlīga, un asinskāra tauta, kas ticēja savu tēvu ^bparažām, tas ir—ticēdami, ka viņi tika izdzīti no Jeruzālemes zemes savu tēvu nekrietnību dēļ un ka viņu brāļi tiem tuksnesī bija nodarījuši pāri, un ka viņiem tika nodarīts pāri arī šķērsojot jūru;

13 un vēl, ka viņiem tika nodarīts pāri viņu "pirmajā mantojuma zemē, kad viņi bija

šķērsojuši jūru, un tas viss tāpēc, ka Nefijs bija daudz uzticīgāks Tā Kunga pavēļu turēšanā, tādēļ viņš tika ^bieredzēts no Tā Kunga, jo Tas Kungs uzklaušoja viņa lūgšanas un atbildēja uz tām, un viņš uzņēmās vadību viņu ceļojumā pa tuksnesi.

14 Un viņa brāļi bija apskaitušies uz to, jo viņi "nesaprata Tā Kunga darbus; viņi arī bija ^bapskaitušies uz to, būdami uz ūdeņiem, tādēļ ka viņi nocietināja savas sirdis pret To Kungu.

15 Un vēl viņi bija apskaitušies uz to, kad viņi ieradās apsolītajā zemē, tāpēc tie sacīja, ka viņš ir pārņēmis "valdīšanu pār tautu no viņu rokām, un tie centās viņu nogalināt.

16 Un vēl tie bija apskaitušies uz viņu tādēļ, ka viņš devās mežonīgā apvidū, kā Tas Kungs bija pavēlējis viņam, un paņēma "pierakstus, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa, jo tie sacīja, ka viņš tos ir ^bnolaupījis.

17 Un tā viņi bija mācījuši savus bērnus, ka viņiem jānīst nefijieši un ka viņiem jāslēpkavo tie, un ka viņiem jāaplaupa un jāapzog tie, un jādara viss, ko viņi var, lai tos iznīcinātu; tādēļ viņiem bija mūžīgs naidis pret Nefija bērniem.

18 Jo šo iemeslu dēļ lamaniešu ķēniņš ar savu viltību, melīgo blēdību un saviem jaukajiem solījumiem pievīla mani, ka es atvedu savus ļaudis šai zemē, lai viņi varētu iznīcināt tos; jā, un

10a SRC Uzticība.

12a Al. 17:14.

b 2. Nef. 5:1–3.

13a 1. Nef. 18:23.

b 1. Nef. 17:35.

14a 1. Nef. 15:7–11.

b 1. Nef. 18:10–11.

15a 2. Nef. 5:3.

16a 2. Nef. 5:12.

b Al. 20:10, 13.

mēs bijām cietuši šos daudzos gadus šai zemē.

19 Un tad es, Zenifs, pastāstījis visas šīs lietas par lamaniešiem savai tautai, es mudināju viņus iet cīnīties ar viņu spēku, paļaujoties uz To Kungu, tādēļ mēs cīnījāmies ar lamaniešiem vaigu vaigā.

20 Un notika, ka mēs atkal izdzinām viņus no mūsu zemes; un mēs viņus sakāvām lielā kaujā, pat tik daudz, ka mēs tos nesaskaitījām.

21 Un notika, ka mēs atkal atgriezāmies mūsu pašu zemē un mana tauta atkal sāka rūpēties par saviem ganāmpulkiem un apstrādāt savu zemi.

22 Un tagad es, būdams vecs, nodevu ķēniņvalsti vienam no saviem dēliem; tādēļ es vairāk nesaku neko. Un lai Tas Kungs svētī manu tautu. Āmen.

11. NODAĻA

Ķēniņš Noa valda ļaunprātībā. Viņš nevaldāmi uzdzīvo ar savām sievām un blakussievām. Abinadijs pravieto, ka tauta tiks sagrabta verdzībā. Pēc viņa dzīvības tīko ķēniņš Noa. Apmēram 160.–150. g. pr. Kr.

Un tad notika, ka Zenifs nodeva ķēniņvalsti Noam, vienam no saviem dēliem; tādēļ Noa sāka valdīt viņa vietā; un viņš nestaiģāja sava tēva ceļus.

2 Jo lūk, viņš neturēja Dieva baušļus, bet viņš sekoja savas sirds iegribām. Un viņam bija

daudz sievu un „blakussievu. Un viņš ^blika savai tautai grēkot un darīt to, kas bija negants Tā Kunga acīs. Jā, un viņi piekopa „netiklību un visa veida ļaundarības.

3 Un viņš uzlika nodevu—vienu piekto daļu no visa, kas viņiem piederēja,—piekto daļu no viņu zelta un no viņu sudraba un piekto daļu no viņu „zifa un no viņu vara, un no viņu misiņa, un viņu dzelzs; un piekto daļu no viņu barotajiem lopiem un arī piekto daļu no visas viņu labības.

4 Un visu to viņš darīja, lai uzturētu sevi un savas sievas, un savas blakussievas, un savus priesterus, un viņu sievas, un viņu blakussievas; tā viņš izmainīja ķēniņvalsts lietas.

5 Jo viņš bija atcēlis visus priesterus, kas bija tikuši viņa tēva iesvētīti, un iesvētīja to vietā jaunus, tādus, kas bija augstprātīgi savā sirds lepnībā.

6 Jā, un tā viņi tika atbalstīti savā slinkumā un savā elku pielūgšanā, un savās netiklībās ar nodevām, ko ķēniņš Noa bija uzlicis savai tautai; tā tauta daudz strādāja, lai atbalstītu nekrietnību.

7 Jā, un viņi arī sāka pielūgt elkus, jo viņi bija sava ķēniņa un priesteru tukšo un glaimojošo vārdu pievilti, jo tie runāja viņiem glaimojošas lietas.

8 Un notika, ka ķēniņš Noa uzcēla daudzās greznas un plašās celtnes; un viņš izrotāja tās

11 2a Jēk. 3:5.
b 1. Ķēn. 14:15–16;
Mos. 29:31.

c 2. Nef. 28:15.
3a EBR. saistīti vārdi:
īpašības vārds

„spīdošs”; darbības
vārds „pārklāt jeb
apšūt ar metālu”.

ar smalkiem izstrādājumiem no koka un visādām dārgām lietām no zelta un no sudraba, un no dzelzs, un no misiņa, un no zifa, un no vara;

9 un viņš arī uzcēla plašu pili un tās vidū troni, kas viss bija no smalka koka un bija izrotāts ar zeltu un sudrabu, un ar dārgām lietām.

10 Un viņš arī lika, lai viņa amatnieki izstrādātu visa veida smalkus izstrādājumus tempļa sienās no smalka koka un no vara, un no misiņa.

11 Un krēslus, kas bija nolikti augstajiem priesteriem un kas bija pāri pār visiem citiem krēsliem, viņš lika izrotāt ar tīru zeltu, un viņš lika, lai margas tiktu uztaisītas to priekšā, lai viņi varētu atpūtināt savus ķermeņus un savas rokas uz tām, kad viņi runās melīgus un tukšus vārdus savai tautai.

12 Un notika, ka viņš uzcēla "torni netālu no tempļa; jā, ļoti augstu torni, pat tik augstu, ka viņš varēja stāvēt tā augšā un pārraudzīt Šiloma zemi, un arī Šemlona zemi, kas piederēja lamaniešiem; un viņš pat varēja pārredzēt visu zemi visapkārt.

13 Un notika, ka viņš lika, lai daudzas celtnes tiktu uzceltas Šiloma zemē; un viņš lika uzcelt lielu torni pakalnā ziemeļos no Šiloma zemes, kas bija bijis patvērums Nefija bērniem tajā laikā, kad viņi bēga no tās zemes; un tā viņš rikojās ar bagātībām, kuras viņš ieguva no savas tautas aplikšanas ar nodevām.

14 Un notika, ka viņš pievērsa savu sirdi savām bagātībām, un viņš pavadīja savu laiku, uzdzīvojot ar savām sievām un savām blakussievām, un tāpat arī viņa priesteri pavadīja savu laiku ar netiklēm.

15 Un notika, ka viņš iestādīja viņa dārzus visapkārt zemē; un viņš uzcēla viņa spiednes un taisīja viņu pārpilnībā; un tādēļ viņš kļuva par "vīna dzērāju un arī viņa tauta.

16 Un notika, ka lamanieši sāka uzbrukt viņa ļaudīm, kas bija nelielā skaitā, un nogalināt tos viņu laukos un kad tie piešķatīja savus ganāmpulkus.

17 Un ķēniņš Noa sūtīja sargus visapkārt zemei, lai tos atturētu, bet viņš nesūtīja pietiekami daudz, un lamanieši uzbruka tiem un nogalināja tos, un aizdzina daudzus no viņu ganāmpulkiem prom no zemes; tā lamanieši sāka viņus iznīcināt un īstenot savu naidu pret viņiem.

18 Un notika, ka ķēniņš Noa sūtīja savus karapulkus pret tiem un tie tika aizdzīti atpakaļ jeb viņi uz laiku aizdzina tos atpakaļ; tādēļ viņi atgriezās, priecājoties par savu laupījumu.

19 Un tad šīs lielās uzvaras dēļ viņi kļuva augstprātīgi savā sirds lepnībā; viņi "lielijās paši savā spēkā, sakot, ka piecdesmit no viņiem var stāvēt pretī tūkstošiem lamaniešu; un tā viņi lielijās un priecājās par asinīm un viņu brāļu asins izliešanu, un tas viss viņu ķēniņa un priesteru ļaundarību dēļ.

12a Mos. 19:5–6.

15a SRC Gudrības vārds.

19a M&D 3:4.

SRC Lepnība.

20 Un notika, ka viņu vidū bija vīrs, kura vārds bija "Abinadijs; un tas devās viņu vidū un sāka pravietot, sakot: Lūk, tā saka Tas Kungs, un tā Viņš man ir pavēlējis, sacīdams: Ej un saki šai tautai, tā saka Tas Kungs—Ak vai būs šai tautai, jo Es esmu redzējis viņu nekrietnības un viņu ļaundarības, un viņu netiklības; un, ja viņi nenožēlos grēkus, Es piemeklēšu viņus Savās dusmās.

21 Un, ja viņi nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam, viņu Dievam, lūk, Es nodošu tos viņu ienaidnieku rokās; jā, un viņi tiks pakļauti "jūgā; un viņi tiks mocīti ar savu ienaidnieku roku.

22 Un notiks, ka viņi uzzinās, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs, un Es esmu "greizsirdīgs Dievs, piemeklēdams Savas tautas nekrietnības.

23 Un notiks, ka, ja šī tauta nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam, savam Dievam, viņi tiks pakļauti jūgā, un neviens viņus neatbrīvos, ja nu vienīgi Tas Kungs Dievs Visuvarēnais.

24 Jā, un notiks, kad viņi piesauks Mani, Es būšu "lēns uz klausīt viņu brēcienus; jā, un Es pieļaušu, lai viņi tiktu savu naidnieku sisti.

25 Un, ja viņi nenožēlos grēkus maisos un pelnos un stipri nepiesauks To Kungu, savu Dievu,

Es "neuzklausīšu viņu lūgšanas, nedz arī atbrīvošu tos no viņu ciešanām; un tā saka Tas Kungs, un tā Viņš ir pavēlējis man.

26 Tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus uz tiem, tie bija apskaitušies uz viņu un meklēja atņemt viņa dzīvību, bet Tas Kungs atbrīvoja viņu no to rokām.

27 Tad, kad ķēniņš Noa izdzirdēja par tiem vārdiem, kurus Abinadijs bija runājis uz tautu, viņš arī bija apskaities; un viņš sacīja: Kas ir Abinadijs, ka es un mana tauta tiktu viņa tiesāti, vai "kas ir Tas Kungs, kas atnesīs manai tautai tādas lielas ciešanas?

28 Es pavēlu jums atvest Abinadiju šurp, lai es varu viņu nogalināt, jo viņš to ir teicis, lai viņš varētu sakūdīt manus ļaudis uz dusmām citam pret citu un saceltu ķildas manā tautā; tādēļ es viņu nogalināšu.

29 Tad nu tautas acis bija "aptumšotas; tādēļ viņi ^bnocietināja savas sirdis pret Abinadija vārdiem, un no tā brīža viņi centās to sagūstīt. Un ķēniņš Noa nocietināja savu sirdi pret Tā Kunga vārdu, un viņš nenožēloja savus ļaunos darbus.

12. NODAĻA

Abinadijs tiek ieslodzīts cietumā par to, ka viņš pravieta savas tautas iznīcināšanu un ķēniņa Noas

20a SRC Abinadijs.

21a Mos. 12:2; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

22a 2. Moz. 20:5;
5. Moz. 6:15;

Mos. 13:13.

24a Mih. 3:4;
Mos. 21:15.

25a Jes. 1:15; 59:2.
27a 2. Moz. 5:2;

Mos. 12:13.

29a Moz. 4:4.
b Al. 33:20;
Et. 11:13.

nāvi. Viltus priesteri citē Rakstus un pretendē uz Mozus likuma ievērošanu. Abinadijs sāk mācīt viņiem Desmit baušļus. Apmēram 148. g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc diviem gadiem Abinadijs nāca pārgērbies viņu vidū, ka tie viņu nepazīna, un sāka pravietot starp tiem, sakot: Tā Tas Kungs man ir pavēlējis, sacīdams: Abinadij, ej un pravieto šai Manai tautai, jo viņi ir nocietinājuši savas sirdis pret Maniem vārdiem; viņi nav nožēlojuši savus ļaunos darbus; tādēļ Es piemeklēšu viņus Savās dusmās, jā, Savās kvēlās dusmās Es "piemeklēšu viņus to nekrietnībās un negantībās.

2 Jā, ak vai šai paaudzei! Un Tas Kungs sacīja man: Izstiepi savu roku un pravieto, sakot: Tā saka Tas Kungs, notiks, ka šī paaudze savu nekrietnību dēļ tiks pakļauta "jūgā un tiks sista pa ^bvaiģu; jā, un tiks cilvėku dzīta, un tiks nokauta; un maitu ērgļi un suņi, jā, un savvaļas zvēri aprīs viņu miesu.

3 Un notiks, ka ķēniņa Noas "dzīvība tiks vērtēta tikai kā drānas karstā ^bkrāsni; jo viņš zinās, ka Es esmu Tas Kungs.

4 Un notiks, ka Es sitišu šo Savu tautu ar smagām ciešanām, jā, ar badu un ar "mēri; un Es darišu tā, ka viņi ^bvaimanās caurām dienām.

5 Jā, un Es darišu tā, ka tiem

tiks "nastas piesietas uz viņu mugurām; un viņi tiks dzīti kā mēmi ēzeļi.

6 Un notiks, ka Es sūtīšu krusu starp tiem, un tā sitīs viņus; un viņi arī tiks sisti ar "austrumu vēju; un arī ^bkukaiņi pārpildīs viņu zemi un aprīs viņu labību.

7 Un viņi tiks sisti arī ar lielu mēri—un to visu Es darišu viņu "nekrietnību un negantību dēļ.

8 Un notiks, ka, ja viņi nenožēlos grēkus, Es pilnīgi "izdeldēšu tos no zemes virsas; tomēr viņi atstās ^bpierakstu aiz sevis, un Es saglabāšu to citām tautām, kas ieņems šo zemi; jā, tieši tā Es darišu, lai Es varētu atklāt šīs tautas negantības citām tautām. Un daudz lietas Abinadijs pravietoja pret šo tautu.

9 Un notika, ka viņi bija dusmīgi uz to; un tie ņēma viņu un sasieta aizveda ķēniņa priekšā, un sacīja ķēniņam: Lūk, mēs esam atveduši vīru tavā priekšā, kas pravietoja ļaunu par šo tautu un saka, ka Dievs to iznīcinās.

10 Un viņš arī pravieto ļaunu par tavu dzīvību un saka, ka tava dzīvība būs kā drānas uguns krāsni.

11 Un vēl viņš saka, ka tu būsi kā stiebrs, patiesi, kā sauss stiebrs laukā, kam zvēri skrien pāri un samīn zem kājām.

12 Un vēl viņš saka, ka tu būsi kā ziedi ērkšķu krūmā, kuri, kad ir nobrieduši, ja vējš uzpūš, tiek nomesti uz zemes virsas.

12 1a Jes. 65:6.

2a Mos. 11:21; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

b Mos. 21:3–4.

3a Mos. 12:10.

b Mos. 19:20.

4a M&D 97:26.

b Mos. 21:9–10.

5a Mos. 21:3.

6a Jer. 18:17;

Mos. 7:31.

b 2. Moz. 10:1–12.

7a M&D 3:18.

8a Al. 45:9–14.

b Morm. 8:14–16.

Un viņš aizbildinās, ka to ir teicis Tas Kungs. Un viņš saka, ka tas viss nāks pār tevi, ja vien tu nenožēlosi grēkus; un tas viss tavas nekrietnības dēļ.

13 Un tad, ak ķēniņ, kādu milzīgu ļaunumu tad tu esi nodarījis, vai kādus lielus grēkus tava tauta ir darījusi, lai mēs tiktu Dieva nolādēti vai šā cilvēka tiesāti?

14 Un tad, ak ķēniņ, lūk, mēs esam nevainīgi, un tu, ak ķēniņ, neesi grēkojis; tādēļ šis cilvēks ir melojis par tevi, un viņš ir pravietojis niekus.

15 Un lūk, mēs esam stipri, mēs nenonāksim jūgā, un mūsu ienaidnieki mūs nesaņems gūstā; jā, un tev ir labi klājies šai zemē, un tev arī labi klāsies.

16 Lūk, šeit ir šis cilvēks, mēs nododam viņu tavās rokās, tu vari darīt ar viņu, ko uzskatīsi par labu.

17 Un notika, ka ķēniņš Noa lika, lai Abinadijs tiktu iemests cietumā; un viņš pavēlēja, lai "priesteri sapulcējas kopā, lai viņš varētu noturēt apspriedi ar tiem, ko viņam ar to darīt.

18 Un notika, ka viņi sacīja ķēniņam: Atved viņu šurp, lai mēs varētu to izjautāt. Un ķēniņš pavēlēja, lai tas tiktu atvests viņu priekšā.

19 Un tie sāka izjautāt viņu, lai tie varētu iebilst viņam, lai tā tie varētu ar kaut ko apsūdzēt viņu; bet viņš atbildēja tiem skaidri un izturēja visus viņu jautājumus, jā, tiem par pārsteigumu; jo viņš "izturēja visos

viņu jautājumos un apkaunoja tos visos viņu vārdos.

20 Un notika, ka viens no tiem sacīja uz viņu: Ko nozīmē vārds, kas ir rakstīti un kurus mācīja mūsu tēvi, sacīdami:

21 "cik brīnišķas kalnos ir tā kājas, kas atnes labas vēstis, kas sludina mieru, kas atnes labas vēstis par labo; kas sludina glābšanu, kas saka Ciānai: Tavs Dievs valda!

22 Tavi sargi jau paceļ balsi, viņi gaviļē visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjaunos Ciānu.

23 Gaviļējiet priekā; dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!

24 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto "roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no mūsu Dieva.

25 Un tad Abinadijs sacīja tiem: Jūs esat "priesteri un tīkojat mācīt šo tautu, un saprast pravietošanas garu, un tomēr jūs gribat zināt no manis, ko nozīmē šie vārdi?

26 Es saku jums, ak vai būs jums par Tā Kunga ceļu sagrozīšanu! Jo, ja jūs sapratāt šīs lietas, jūs neesat tās mācījuši; tādēļ jūs esat sagrozījuši Tā Kunga ceļus.

27 Jūs neesat savās sirdīs centušies "saprast; tādēļ jūs neesat bijuši gudri. Tādēļ ko jūs mācāt šai tautai?

28 Un viņi sacīja: Mēs mācām Mozus likumu.

17a Mos. 11:11.
19a M&D 100:5–6.

21a Jes. 52:7–10; Nah. 2:1.
24a 1. Nef. 22:11.

25a Mos. 11:5.
27a SRC Saprāšana.

29 Un atkal viņš sacīja uz tiem: Ja jūs mācāt Mozus "likumu, kāpēc jūs to neturat? Kāpēc jūs pievēršat savas sirdis bagātībām? Kāpēc jūs piekopjat ^bnetiklību un izšķiežat savus spēkus ar netiklēm, jā, un liekat šai tautai grēkot, ka Tam Kungam bija pamats sūtīt mani pravietot pret šo tautu, jā, patiesi ļaunas lietas pret šo tautu?

30 Vai jūs nezināt, ka es runāju taisnību? Jā, jūs zināt, ka es runāju taisnību; un jums ir jādreb Dieva priekšā.

31 Un notiks, ka jūs tiksit sisti par savām nekrietnībām, jo jūs teicāt, ka jūs mācāt Mozus likumu. Un ko zināt jūs par Mozus likumu? "Vai glābšana nāks ar Mozus likumu? Ko sakāt jūs?

32 Un viņi atbildēja un sacīja, ka glābšana nāk ar Mozus likumu.

33 Bet tad Abinadijs sacīja uz tiem: Es zinu, ka, ja jūs turat Dieva baušļus, jūs tiksit izglābti; jā, ja jūs turat baušļus, kurus Tas Kungs deva Mozum "Sinaja kalnā, sacīdams:

34 "Es esmu Tas Kungs, tavš Dievs, kas ir ^bizvedis tevi no Ēģiptes zemes, no vergu nama.

35 Tev nebūs "citus dievus turēt Manā priekšā!

36 Netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes!

37 Tad Abinadijs sacīja uz tiem:

Vai jūs esat darījuši to visu? Es saku jums: Nē, jūs neesat. Un vai jūs esat "mācījuši šai tautai, ka viņai tas viss ir jādara? Es saku jums: Nē, jūs neesat!

13. NODAĻA

Abinadijs tiek aizsargāts ar dievišķu spēku. Viņš māca Desmit baušļus. Glābšana nenāk vienīgi ar Mozus likumu vien. Dievs pats veiks Savas tautas Izpirkšanu un atpestīs to. Apmēram 148. g. pr. Kr.

UN tad, kad ķēniņš dzirdēja šos vārdus, viņš sacīja saviem priesteriem: Aizvēciet šo cilvēku un nogaliniet viņu, kam mums viņš vajadzīgs, jo viņš ir traks!

2 Un tie notājās un mēģināja sagrābt viņu savās rokās, bet viņš nepadevās un sacīja tiem:

3 Nepieskarieties man, jo Dievs jūs sitīs, ja jūs piedursit man savas rokas, jo es vēl neesmu nodevis ne vēstījumu, kuru Tas Kungs sūtīja mani nodot, ne arī es esmu jums pateicis to, ko jūs "prasījāt man pastāstīt; tādēļ Dievs nepieļaus, lai es tagad tiktu nogalināts.

4 Bet man ir jāizpilda tās pavēles, ko Dievs man ir pavēlējis, un tāpēc, ka es esmu stāstījis jums patiesību, jūs esat dusmīgi uz mani. Un vēl, tāpēc, ka es esmu runājis Dieva vārdu, jūs esat nosprieduši, ka es esmu traks.

5 Tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus, ka ķēniņa Noas ļaudis neuzdrīkstējās

29a SRC Mozus likums, Mozus bauslība.

b SRC Laulības pārkāpšana.

31a Mos. 3:15; 13:27–32; Al. 25:16.

33a 2. Moz. 19:9, 16–20; Mos. 13:5.

34a 2. Moz. 20:2–4.

b 2. Moz. 12:51; 1. Nef. 17:40; Mos. 7:19.

35a Hoz. 13:4.

SRC Elku pielūgšana.

37a Mos. 13:25–26.

13 3a Mos. 12:20–24.

pieciņam savas rokas, jo Tā Kunga Gars bija pār viņu; un viņa seja "spīdēja ļoti spoža, patiesi kā Mozum Sinaja kalnā, kad tas runāja ar To Kungu.

6 Un viņš runāja ar "spēku un ar varu no Dieva; un viņš turpināja savus vārdus, sacīdams:

7 Jūs redzat, ka jums nav varas mani nokaut, tādēļ es pabeigšu savu vēstījumu. Jā, un es manu, ka tas "griežas jums sirdīs, jo es stāstu patiesību par jūsu nekrietnībām.

8 Jā, un mani vārdi piepilda jūs ar izbīli un izbrīnu, un ar dusmām.

9 Bet es beidzu savu vēstījumu; un tad nav svarīgi, kur es iešu, ja ir tā, ka es esmu glābts.

10 Bet tik daudz es jums teikšu, ka tas, ko jūs darīsiet ar mani pēc tam, būs kā "tēls un atspulgs par tām lietām, kas nāks.

11 Un tagad es lasu jums atlikušos Dieva "baušļus, jo es manu, ka tie nav rakstīti jūsu sirdīs; es redzu, ka lielāko savas dzīves daļu jūs esat mācījušies un mācījuši nekrietnību.

12 Un tagad, jūs atceraties, ka es teicu jums: Netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes, nedz pēc tā, kas ir ūdenī zem zemes.

13 Un vēl: Tev nebūs zemoties to priekšā, nedz kalpot tiem, jo Es, Tas Kungs, tavs Dievs, esmu greizsirdīgs Dievs, kas piemeklē

tēvu grēkus pie bērniem līdz trešajai un ceturtajai paaudzei tiem, kas Mani ienīst,

14 un daru žēlastību līdz tūkstošajam augumam tiem, kas Mani mīl un tur Manus baušļus.

15 Tev nebūs Tā Kunga, sava Dieva, Vārdu nelietīgi valkāt; jo Tas Kungs neatstās nesodītu, kas Viņa Vārdu nelietīgi valkā.

16 Piemini "sabata dienu, lai turētu to svētu.

17 Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus;

18 bet septītajā dienā, Tā Kunga, tava Dieva, sabatā, tev nebūs darīt nekādu darbu, nedz tev, nedz tavam dēlam, nedz tavai meitai, nedz tavam kalpam, nedz tavai kalponei, nedz tavam lopam, nedz tam svešiniekam, kas ir tavos vārtos;

19 jo "sešās dienās Tas Kungs ir radījis debesis un zemi, un jūru, un visu, kas tur ir; tāpēc Tas Kungs svētīja sabata dienu un turēja to svētu.

20 "Godini savu tēvu un savu māti, lai tu ilgi dzīvotu tanī zemē, ko Tas Kungs, tavs Dievs, tev dod.

21 Tev nebūs "nokaut.

22 Tev nebūs "laulību pārkāpt. Tev nebūs ^bzagt.

23 Tev nebūs "nepatiesu liecību dot pret savu tuvāku.

24 Tev nebūs "iekārot sava tuvāka namu. Tev nebūs iekārot sava tuvāka sievu, nedz viņa kalpu, nedz viņa kalponi, nedz viņa

5a 2. Moz. 34:29–35.

6a src Spēks, vara.

7a 1. Nef. 16:2.

10a Mos. 17:13–19;

Al. 25:10.

11a 2. Moz. 20:1–17.

16a src Sabata diena.

19a 1. Moz. 1:31.

20a Marka 7:10.

21a Mat. 5:21–22;

M&D 42:18.

src Slepkaivība.

22a src Laulības

pārkāpšana.

b src Zagt, Zagšana.

23a Sal. Pam. 24:28.

src Meli.

24a src Iekārot.

vērsi, nedz viņa ēzeli, nedz ko citu, kas tavam tuvākam pieder.

25 Un notika, kad Abinadijs bija beidzis šos vārdus, viņš sacīja uz tiem: Vai jūs esat mācījuši šo tautu, ka viņiem vajag pildīt visas šīs lietas, lai turētu šos baušļus?

26 Es saku jums: Nē; jo, ja jūs būtu to darījuši, Tas Kungs nebūtu licis man nākt un pravietot ļaunu par šo tautu.

27 Un tad, jūs teicāt, ka glābšana nāk ar Mozus likumu. Es saku jums, ka ir vajadzīgs, lai jūs turētu Mozus likumu kā līdž šim; bet es saku jums, ka pienāks laiks, kad ^bvairs nebūs vajadzīgs turēt Mozus likumu.

28 Un vēl vairāk es saku jums, ka "glābšana nenāk vienīgi ar ^blikumu vien; un, ja nebūtu "Grēku Izpiršanas, ko paveiks pats Dievs par Savas tautas grēkiem un nekrietnībām, tad viņiem nenovēršami būtu jāiet bojā, neskatoties uz Mozus likumu.

29 Un tagad es saku jums, ka bija vajadzīgs, lai būtu dots likums Israēla bērniem, jā, tiešām ļoti "stingrs likums, jo viņi bija stūrgalvīga tauta, ^bātra uz nekrietnību un kūtra atcerēties To Kungu, savu Dievu.

30 Tādēļ "likums tika dots tiem, jā, izpildes un ^bpriekšrakstu likums, likums, ko viņiem

bija stingri "jāievēro no dienas dienā, lai pieminētu Dievu un savus pienākumus pret Viņu.

31 Bet lūk, es saku jums, ka visas šīs lietas bija "atveids tām lietām, kas nāks.

32 Un tad vai viņi saprata likumu? Es saku jums: Nē, viņi visi nesaprata likumu; un tas viņu cietsirdības dēļ; jo viņi nesaprata, ka neviens cilvēks nevar tikt izglābts savādāk, "kā tikai ar Dieva pestīšanu.

33 Jo lūk, vai Mozus nepravietoja viņiem par Mesijas atnākšanu, un ka Dievs atpestīs Savu tautu? Jā, un pat "visi pravieši, kas ir pravietojuši no pasaules iesākuma—vai tie nav runājuši vairāk vai mazāk par šīm lietām?

34 Vai viņi nav teikuši, ka "Dievs pats nāks starp cilvēku bērniem un pieņems cilvēka izskatu, un varenā spēkā dosies pa zemes virsu?

35 Jā, un vai viņi arī nav teikuši, ka Viņš īstenos mirušo "augšāmcelšanos un ka Viņš pats tiks apspiests un mocīts?

14. NODAĻA

Jesaja runā par Mesiju. Mesijas pazemošanās un ciešanas ir noliktas. Viņš atdod Savu dvēseli kā ziedojumu par grēku un aizlūdz par pārkāpējiem. Salīdziniet

27^a SRC Mozus likums, Mozus bauslība.

^b 3. Nef. 9:19–20; 15:4–5.

28^a Gal. 2:16.

SRC Glābšana;

Pestīt, Pestīts,

Pestīšana.

^b Gal. 2:21;

Mos. 3:14–15;

Al. 25:15–16.

^c SRC Izpirkt, Grēku Izpiršana.

29^a Joz. 1:7–8.

^b Al. 46:8.

30^a 2. Moz. 20.

^b SRC Priekšraksti.

^c Jēk. 4:5.

31^a Mos. 16:14;

Al. 25:15.

SRC Symbolisms.

32^a 2. Nef. 25:23–25.

33^a 1. Nef. 10:5;

Jēk. 4:4; 7:11.

34^a Mos. 7:27; 15:1–3.

SRC Dievs, Dievība.

35^a Jes. 26:19;

2. Nef. 2:8.

ar Jesajas 53. nodaļu. *Apmēram 148. g. pr. Kr.*

JĀ, vai Jesaja pat neteica: Kas ir ticējis mūsu vēstij, un kam Tā Kunga elkonis kļūvis zināms?

2 Jo Viņš uzaugs Viņa priekšā kā vārga atvase un kā sakne izkaltušā zemē; Viņam nav nekāda izskata, nedz arī kāda skaistuma, un, kad mēs redzēsim Viņu, nebūs nekā skaista, lai mums Viņš patiktu.

3 Viņš ir cilvēku nicināts un atraidīts; vīrs, kam nav svešas bēdas un kas ir rūdīts ciešanās; un mēs aizklājām savus vaigus Viņa priekšā; Viņš bija nicināts, un mēs Viņu ne par ko neturējām.

4 Droši Viņš "izcieta mūsu bsāpes un nesa mūsu bēdas; kurpretim mēs Viņu uzskatījām par sodītu, Dieva satriektu un nomocītu.

5 Bet Viņš bija ievainots mūsu "pārkāpumu dēļ, Viņš bija satriekts mūsu nekrietnību dēļ; sods bija uzlikts Viņam mūsu miera labad; un ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti.

6 Visi mēs kā "avis esam nomaldījušies; mēs esam nogriezušies katrs pa savu ceļu; un Tas Kungs ir uzkrāvis Viņam mūsu visu nekrietnības.

7 Viņš tika apspiests, un Viņš tika mocīts, tomēr "Viņš neatdarīja Savu muti; Viņš tika

aizvests kā bjērs uz nokaušanu un kā avs, kas paliek klusa savu cirpēju priekšā, tā Viņš neatdarīja Savu muti.

8 Viņš bija paņemts no cietuma un no tiesas; un kurš pasludinās Viņa pēcnācējus? Jo Viņš tika izdeldēts no dzīvo zemes; par manas tautas pārkāpumiem Viņš tika sodīts.

9 Un kapu Viņam ierādīja ar bezdievjiem, un Savā nāvē Viņš bija ar "bagāto; tādēļ ka neko ļaunu Viņš nebija darījis, un viltības nebija Viņa mutē.

10 Tomēr Tam Kungam labpatika satriekt Viņu, Viņš lika Viņu ciešanās; kad Tu nodosi Viņa dvēseli kā upuri par grēku, Viņš redzēs Savus "pēcnācējus, Viņš pagarinās Savas dienas, un Tā Kunga labpatika zels Viņa rokās.

11 Viņš piedzīvos dvēseles mokas un tiks mierināts; ar Savu atziņu Mans taisnīgais kalps attaisno daudzus; jo Viņš "nesīs viņu nekrietnības.

12 Tādēļ Es piešķiršu Viņam daļu ar lielajiem, un Viņš dalīs laupījumu ar stiprajiem; jo Viņš izlēja Savu dvēseli nāvē; un Viņš tika pieskaitīts pie pārkāpējiem; un Viņš nesa daudzu grēkus un "aizlūdza par pārkāpējiem.

15. NODAĻA

Tiek izskaidrots, kā Kristus ir gan

14 4a Al. 7:11–12.

b Mat. 8:17.

5a Mos. 15:9;

Al. 11:40.

b 1. Pēt. v. 2:24–25.

6a Mat. 9:36;

2. Nef. 28:14;

Al. 5:37.

7a Marka 15:3.

src Jēzus Kristus.

b src Dieva Jērs;

Pashā.

9a Mat. 27:57–60;

Marka 15:27, 43–46.

src Jāzepts no

Arimatijas.

b Jāņa 19:4.

10a Mos. 15:10–13.

11a 3. Moz. 16:21–22;

1. Pēt. v. 3:18;

M&D 19:16–19.

12a 2. Nef. 2:9;

Mos. 15:8;

Mor. 7:27–28.

Tēvs, gan Dēls. Viņš aizlūgs par Savu tautu un nesīs viņu pārkāpumus. Tie un visi svētie pravieši ir Viņa pēcnācēji. Viņš īsteno augšāmcelsanos. Maziem bērniem ir mūžīgā dzīve. Apmēram 148. g. pr. Kr.

UN tad Abinadijs sacīja uz viņiem: Es gribu, lai jūs saprastu, ka "Dievs pats nāks starp cilvēku bērniem un ^batpestīs Savu tautu.

2 Un tādēļ, ka Viņš "būs miesā, Viņš tiks saukts par Dieva Dēlu, un, pakļaudams miesu ^bTēva gribai, būdams Tēvs un Dēls—

3 Tēvs "tādēļ, ka Viņš tika ^bienemts ar Dieva spēku, un Dēls miesas dēļ, tā tapdams par Tēvu un par Dēlu—

4 un viņi ir "viens Dievs, jā, patiesais ^bMūžīgais Debesu un Zemes ^cTēvs.

5 Un tā miesai topot pakļautai Garam vai kā Dēls Tēvam, būdami viens Dievs, "izcieš kārdinājumus un nepadodas kārdinājumiem, bet ļauj Savai tautai Sevi izsmiet un ^bšautīt, un atnest, un ^cneatzīt.

6 Un pēc visa tā, pēc tam, kad būs paveicis daudzus varenus

brīnumus starp cilvēku bērniem, Viņš tiks vests, jā, patiesi "kā Jesaja sacīja, kā avs, kas paliek klusa sava cirpēja priekšā, tā Viņš ^bneatdarija savu muti.

7 Jā, patiesi tā Viņš tiks aizvests, "sists krustā un nokauts, miesai topot pakļautai pat nāvei, un Dēla ^bgriba saplūdis Tēva gribā.

8 Un tā Dievs sarauj nāves "saites, gūstot ^buzvaru pār nāvi; dodot Dēlam varu "aizlūgt par cilvēku bērniem—

9 uzkāpdams debesīs, būdams žēlastības pilns, piepildīts ar līdzjūtību pret cilvēku bērniem; nostādamies starp viņiem un taisnību; sarāvis nāves saites, uzņēmies uz "Sevi viņu nekrietnības un viņu pārkāpumus, atpestījis viņus un ^bapmierinājis taisnības prasības.

10 Un tagad es saku jums, kas pasludinās Viņa pēcnācējus? Lūk, es saku jums, kad Viņa dvēsele tiks ziedota par grēku, Viņš redzēs Savus "pēcnācējus. Un tagad ko jūs sakāt? Kas būs Viņa pēcnācēji?

11 Lūk, es saku jums, ka tas, kas uzklausijs "praviešu vārdus, jā, visus svētos praviešus,

15 1a 1. Tim. 3:16;
Mos. 13:33–34.
SRC Jēzus Kristus.
b SRC Pestīt, Pestīts,
Pestišana.
2a Mos. 3:5; 7:27;
Al. 7:9–13.
b Jes. 64:8;
Jāņa 10:30; 14:8–10;
Mos. 5:7;
Al. 11:38–39;
Et. 3:14.
3a M&D 93:4.
b Lūk. 1:31–33;
Mos. 3:8–9;
Al. 7:10; 3. Nef. 1:14.

4a 5. Moz. 6:4;
Jāņa 17:20–23.
src Dievs, Dievība.
b Al. 11:39.
c Mos. 3:8;
Hel. 14:12;
3. Nef. 9:15; Et. 4:7.
5a Lūk. 4:2;
Ebr. 4:14–15.
b Jāņa 19:1.
c Marka 8:31;
Lūk. 17:25.
6a Jes. 53:7.
b Lūk. 23:9;
Jāņa 19:9; Mos. 14:7.
7a src Krustā sišana.

b Lūk. 22:42;
Jāņa 6:38;
3. Nef. 11:11.
8a Mos. 16:7;
Al. 22:14.
b Hoz. 13:14;
1. kor. 15:55–57.
c 2. Nef. 2:9.
9a Jes. 53;
Mos. 14:5–12.
b src Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.
10a Jes. 53:10;
Mos. 5:7; 27:25;
Mor. 7:19.
11a M&D 84:36–38.

kas ir pravietojuši par Tā Kunga atnākšanu—es saku jums, ka visi tie, kas ir uzklaušījuši viņu vārdus un ticējuši, ka Tas Kungs atpestīs Savu tautu, un raudzījušies pēc tās dienas savu grēku piedošanai, es saku jums, ka tie ir Viņa pēcnācēji jeb tie ir Dieva^b valstības mantinieki.

12 Jo viņi ir tie, kuru grēkus “Viņš ir nesis; viņi ir tie, par kuriem Viņš ir miris, lai atpestītu tos no viņu pārkāpumiem. Un tad vai tie nav Viņa pēcnācēji?

13 Jā, un vai pravieši nav Viņa pēcnācēji, katrs, kas atvēris savu muti lai pravietotu, kas nav kritis grēkā, es domāju visus svētos praviešus vienmēr kopš pasaules sākās? Es saku jums, ka tie ir Viņa pēcnācēji.

14 Un viņi ir tie, kas “pasludinājuši mieru, kas atnesuši labas vēstis par labo, kas pasludinājuši glābšanu un sacījuši Ciānai: Tavs Dievs valda!

15 Un ak, cik brīnišķas kalnos bija to kājas!

16 Un vēl cik brīnišķas kalnos ir to kājas, kas vēl joprojām sludina mieru.

17 Un vēl, cik brīnišķas kalnos ir to kājas, kas vēl sludinās mieru, jā, no šī laika turpmāk un mūžīgi!

18 Un lūk, es saku jums, tas vēl nav viss. Jo cik brīnišķas kalnos ir tā “kājas, kas atnes labas

vēstis, kas ir^b miera radītājs, jā, patiesi Tas Kungs, kas ir atpestījis Savu tautu; jā, Viņš, kas dāvājis glābšanu Savai tautai;

19 jo, ja tas nebūtu pestīšanas dēļ, ko Viņš ir darījis Savai tautai, kas bija sagatavota no pasaules “dibināšanas, es saku jums, ja tas nebūtu tā dēļ, visai cilvēcei vajadzētu^b iet bojā.

20 Bet lūk, nāves saites tiks sarautas, un Dēls valda, un Viņam ir vara pār mirušajiem, tādēļ Viņš īsteno mirušo augšāmcelsanos.

21 Un nāk augšāmcelsšanās, tieši “pirmā augšāmcelsšanās; jā, tas ir to augšāmcelsšanās, kas ir bijuši un kas ir, un kas būs, līdz pat brīdim, kad augšāmcelsies Kristus—jo tā Viņš tiks saukts.

22 Un tad visi pravieši un visi tie, kas ticējuši viņu vārdiem, vai visi tie, kas turējuši Dieva baušļus, augšāmcelsies pirmajā augšāmcelsšanās reizē, tādēļ viņi ir pirmā augšāmcelsšanās.

23 Viņi ir uzcelti, lai “dzīvotu ar Dievu, kas viņus ir atpestījis; tādējādi viņiem ir mūžīgā dzīve caur Kristu, kurš ir^b sarāvis nāves saites.

24 Un viņi ir tie, kam ir daļa pie pirmās augšāmcelsšanās; un viņi ir tie, kas ir nomiruši pirms Kristus atnākšanas, būdami savā neziņā, jo tiem nebija sludināta “glābšana. Un tā

11 *b* src Dieva valstība jeb Debesu valstība; Glābšana.

12 *a* Mos. 14:12; Al. 7:13; 11:40–41.

14 *a* Jes. 52:7; Rom. 10:15; 1. Nef. 13:37;

Mos. 12:21–24. src Misionāru darbs.

18 *a* 3. Nef. 20:40; M&D 128:19.

b Jāņa 16:33. src Miers.

19 *a* Mos. 4:6. *b* 2. Nef. 9:6–13.

21 *a* Al. 40:16–21.

23 *a* Psm. 24:3–4; 1. Nef. 15:33–36; M&D 76:50–70.

b src Nāve, fiziskā.

24 *a* 2. Nef. 9:25–26; M&D 137:7.

Tas Kungs īsteno viņu atjau-nošanu; un viņiem ir daļa pie pirmās augšāmcelšanās jeb mū-žīgā dzīve, esot Tā Kunga at-pestītiem.

25 Un maziem ^abērniem arī ir mūžīgā dzīve.

26 Bet skatieties un ^abīstieties, un trīciet Dieva priekšā, jo jums ir jātrīc; jo Tas Kungs neatpestī nevienu tādu, kas ^bsaceļas pret Viņu un ^cnomirst savos grēkos; jā, patiesi visus tos, kas gājuši bojā savos grēkos jebkad kopš pasaule sākās, kas tiši sacēlušies pret Dievu, kas zinājuši Dieva baušļus un nav tos turē-juši; ^dviņi ir tie, kam ^enav daļas pie pirmās augšāmcelšanās.

27 Tādēļ vai jums nevajag trī-cēt? Jo glābšana nenāk ne pie viena tāda; jo Tas Kungs nav atpestījis nevienu tādu; jā, Tas Kungs arī nevar tādus atpestīt, jo Viņš nevar noliegt pats Sevi; jo Viņš nevar noliegt ^ataisnību, kad tai ir sava prasība.

28 Un tagad es saku jums, ka nāks laiks, kad Tā Kunga glāb-šana tiks ^apasludināta katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai.

29 Jā, Kungs, Tavi ^asargi pacels savu balsi, visi vienā balsī viņi gavilēs, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjau-nos Ciānu.

30 Gavilējiet priekā, dziediet

kopā, jūs Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu, Viņš ir atpestījis Je-ruzālemi.

31 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priek-šā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no mūsu Dieva.

16. NODAĻA

Dievs atpestī cilvēkus no viņu zu-dušā un kritušā stāvokļa. Tie, kas ir miesīgi, tie paliek tā, it kā pes-tīšanas nemaz nebūtu. Kristus īs-teno augšāmcelšanos nebeidzamā dzīvē vai nebeidzamā sodībā. Ap-mēram 148. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus, viņš iz-stiepa savu roku un sacīja: Pie-nāks laiks, kad visi redzēs Tā Kunga ^aglābšanu; kad katra tau-ta, cilts, valoda un tautība redzēs paši savām acīm un ^batzīs Dieva priekšā, ka Viņa sodi ir taisnīgi.

2 Un tad bezdievīgie tiks ^aiz-dzīti, un viņiem būs pamats kaukt un ^braudāt, un gaudot, un griezt zobus, un tas tāpēc, ka viņi neklausījās Tā Kunga bal-sī; tādēļ Tas Kungs tos neatpestī.

3 Jo viņi ir ^amiesīgi un velnišķī-gi, un ^bvelnam ir vara pār tiem; jā, patiesi tai vecajai čūskai, kas

25a M&D 29:46; 137:10.

src Glābšana—
Bērnu glābšana.

26a 5. Moz. 5:29;
Jēk. 6:9.

b 1. Nef. 2:21–24.

c Ec. 18:26;

1. Nef. 15:32–33;
Mor. 10:26.

d Al. 40:19.

e M&D 76:81–86.

27a Al. 34:15–16; 42:1.

28a src Misionāru
darbs.

29a src Sargāt, Sargs.

16 a src Glābšana.

b Mos. 27:31.

2a M&D 63:53–54.

b Mat. 13:41–42;

Lūk. 13:28;

Al. 40:13.

3a Gal. 5:16–25;
Mos. 3:19.

src Miesīgais cilvēks.

b 2. Nef. 9:8–9.

src Velns.

“pievīla mūsu pirmos vecākus, kas bija par iemeslu viņu ^dkrišanai; kas bija par iemeslu tam, ka visa cilvēce kļuva miesīga, juteklīga, velnišķīga, “atšķirot ļaunu no laba, pakļaujoties velnam.

4 Tā visa cilvēce bija “zudusi; un lūk, viņi būtu zuduši mūžīgi, ja Dievs nebūtu atpestījis Savu tautu no viņu zudušā un kritušā stāvokļa.

5 Bet atcerieties, ka tas, kas pastāv savā paša “miesīgajā dabā un iet grēka un sacelšanās ceļus pret Dievu, paliek savā kritušajā stāvoklī, un velnam ir visa vara pār to. Tādēļ viņam ir tā, it kā ^bpestīšanas vispār nebūtu bijis, esot par Dievu ienaidnieku; un arī velns ir ienaidnieks Dievam.

6 Un tad, ja Kristus nebūtu nācis pasaulē, runājot par lietām, kas vēl būs, tā, “it kā tās jau būtu notikušas, pestīšanas nevarētu būt.

7 Un, ja Kristus nebūtu uzcēlies no mirušajiem jeb sarāvis nāves saites, lai kaps neuzvarētu un nāvei nebūtu “dzeloņa, tad augšāmcelšanās nevarētu būt.

8 Bet ^aaugšāmcelšanās ir, tādēļ kaps neuzvar un ^bnāves dzelonis ir aprīts Kristū.

9 Viņš ir pasaules ^agaisma un dzīvība; jā, gaisma, kas ir

bezgalīga, kas nekad nevar tikt aptumšota; jā, un arī dzīvība, kura ir bezgalīga, ka vairs nevar būt nāves.

10 Patiesi šis mirstīgais ietērsies “nemirstībā, un šī iznīcība ietērsies neiznīcībā un tiks atvesta ^bstāties Dieva tiesas priekšā, lai tiktu Viņa “tiesāta pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni—

11 ja tie ir labi, ar augšāmcelšanos “bezgalīgā dzīvē un laimē; un, ja tie ir slikti, ar augšāmcelšanos ^bbezgalīgā sodībā, topot atdoti velnam, kas viņus ir pakļāvis, kas ir nolādēšana—

12 jo tie gājuši pēc savas miesīgās gribas un vēlmēm; nekad nesaukuši To Kungu, kad žēlastības rokas bija pastieptas tiem pretim; jo “žēlastības rokas bija pastieptas tiem pretim, un viņi to nepieņēma; viņi tikuši brīdināti par savām nekrietnībām, un tomēr viņi no tām neatkāpās; un viņiem tika pavēlēts nožēlot grēkus, un viņi nenožēloja.

13 Un tad vai jums nevajag trīcēt un nožēlot savus grēkus, un atcerēties, ka tikai Kristū un caur Kristu jūs varat tikt glābti?

14 Tādēļ, ja jūs mācāt Mozus “likumu, māciet arī, ka tas ir kā atveids par lietām, kas nāks—

15 māciet viņiem, ka pestīšana

3c 1. Moz. 3:1–13;
Moz. 4:5–19.

d SRC Ādama un
Ievas Krišana.

e 2. Nef. 2:17–18, 22–26.

4a Al. 42:6–14.

5a Al. 41:11.

src Miesīgs.

b src Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

6a Mos. 3:13.

7a Hoz. 13:14;

Mos. 15:8, 20.

8a Al. 42:15.

src Augšāmcelšanās.

b Jes. 25:8;

1. kor. 15:54–55;

Morm. 7:5.

9a M&D 88:5–13.

src Gaisma,

Kristus gaisma.

10a Al. 40:2.

src Nemirstīgs,

Nemirstība.

b SRC Tiesa, Pēdējā.

c Al. 41:3–6.

11a SRC Mūžīgā dzīve.

b SRC Sodība.

12a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

14a SRC Mozus likums,
Mozus bauslība.

nāk caur Kristu, To Kungu, kas ir patiesi "Mūžīgais Tēvs. Amen.

17. NODAĻA

Alma notic un pieraksta Abinadija vārdus. Abinadijs mirst ugunī. Viņš praviēto slimības un nāvi ugunī saviem slepkavām. Apmēram 148. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka tad, kad Abinadijs bija pabeidzis šo sakāmo, ķēniņš pavēlēja, lai "priesteri sagrābtu viņu un liktu nodot viņu nāvei.

2 Bet viņu starpā bija viens, kura vārds bija "Alma, viņš arī bija Nefija pēctecis. Un viņš bija jauns vīrs, un viņš ^bnoticēja vārdiem, ko Abinadijs bija runājis, jo viņš pazina nekrietnību, par kuru Abinadijs bija liecinājis pret viņiem; tādēļ viņš sāka aizlūgt ķēniņam, lai tas nebūtu dusmīgs uz Abinadiju, bet ļautu, lai viņš aizietu mierā.

3 Bet ķēniņš vēl vairāk apskaitās un lika, lai Alma tiktu padzīts no viņu vidus, un sūtīja savus kalpus tam pakal, lai viņš tiktu nokauts.

4 Bet viņš bēga no tiem un palēpās, tā ka tie viņu neatrada. Un viņš, slēpdamies daudzas dienas, "pierakstīja visus vārdus, ko Abinadijs bija runājis.

5 Un notika, ka ķēniņš lika, lai viņa sargi aplenkto Abinadiju un sagrābtu to; un viņi sasēja to un iemeta to cietumā.

6 Un pēc trim dienām, apspriedies ar saviem priesteriem, viņš

lika, lai to atkal atvestu viņa priekšā.

7 Un viņš sacīja tam: Abinadij, mēs esam atraduši apsūdzību pret tevi, un tu esi pelnījis nāvi.

8 Jo tu sacīji, ka "Dievs pats nonāks starp cilvēku bērniem; un tagad šī iemesla dēļ tu tiks nodots nāvei, ja vien tu neņemsi atpakaļ visus vārdus, ar kuriem tu esi sacījis ļaunu par mani un manu tautu.

9 Tad Abinadijs sacīja viņam: Es saku tev, es neņemšu atpakaļ vārdus, ko es esmu runājis tev par šo tautu, jo tie ir patiesi; un, lai jūs varētu zināt, ka tie ir patiesi, es esmu pieļāvis, ka es krītu jūsu rokās.

10 Jā, un es cietīšu līdz pat nāvei, un es neņemšu atpakaļ savus vārdus, un tie būs kā liecība pret jums. Un, ja jūs nogalināsit mani, jūs izliesit "nevainīgas asinis, un tas arī būs kā liecība pret jums pēdējā dienā.

11 Un tad ķēniņš Noa jau grāsijās atbrīvot to, jo viņš baidījās Abinadija vārda; jo viņš baidījās, ka Dieva sods nāks pār viņu.

12 Bet priesteri pacēla savas balsis pret to un sāka to apsūdzēt, sakot: Viņš ir zaimojis ķēniņu! Tādēļ ķēniņš tika uzkūdīts dusmās pret to, un viņš nodeva to, lai tas tiktu nokauts.

13 Un notika, ka viņi sagrāba to un sasēja to, un šaustīja tā ādu ar žagaru saišķiem, jā, līdz pat nāvei.

14 Un tad, kad liesmas sāka

15a Mos. 3:8; 5:7;
Et. 3:14.

17 1a Mos. 11:1, 5–6.

2a Mos. 23:6, 9–10.
src Alma, vecākais.
b Mos. 26:15.

4a src Svētie Raksti.
8a Mos. 13:25, 33–34.
10a Al. 60:13.

dedzināt viņu, viņš kļiedza uz tiem, sacīdams:

15 Lūk, kā jūs esat darījuši man, tāpat notiks, ka tavi pēcnācēji liks, ka daudzi cietīs sāpes, kā es ciešu, pat “nāves sāpes ugunī; un tas tāpēc, ka viņi ticēs glābšanai, kas nāk no Tā Kunga, viņu Dieva.

16 Un notiks, ka jūs tiksit mocīti ar visa veida slimībām jūsu nekrietnību dēļ.

17 Jā, un jūs “sitīs katra roka, un jūs tiksit dzenāti un izklīdināti šurp un turp, patiesi tā, kā savvaļas ganāmpulkus dzenā mežonīgi un nikni zvēri.

18 Un tajā dienā jūs tiksit medīti un tiksit saņemti jūsu ienaidnieku rokās, un tad jūs cietīsiet, kā es ciešu, “nāves sāpes ugunī.

19 Tā Dievs “atriebjas tiem, kas iznīcina Viņa ļaudis. Ak Dievs, pieņem manu dvēseli!

20 Un tad, kad Abinadijs bija pateicis šos vārdus, viņš krita, ciešot nāvi ugunī; jā, tikdams nodots nāvei, jo viņš nenoliedza Dieva pavēles, aizzīmogodams savu vārdu patiesumu ar savu nāvi.

18. NODAĻA

Alma sludina slepenībā. Viņš izskaidro kristīšanās derību un krista Mormonas ūdeņos. Viņš dibina Kristus Baznīcu un ieceļ priesterus. Viņi apgādā paši sevi un māca ļaudis. Alma un viņa ļaudis bēg no

ķēniņa Noas mežonīgā apvidū. Apmēram 147.–145. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Alma, kas aizbēga no ķēniņa Noas kalpotājiem, “nožēloja savus grēkus un nekrietnības un slepeni devās starp ļaudīm, un sāka mācīt Abinadija vārdus—

2 jā, par to, kas vēl nāks, un arī par mirušo augšāmcelšanos, un par cilvēku “pestīšanu, kura tiks īstenota caur Kristus ^bspēku un ciešanām, un nāvi, un Viņa augšāmcelšanos un uzkāpšanu debesīs.

3 Un visus, kas uzklausa viņa vārdu, viņš mācīja. Un viņš mācīja tiem slepeni, lai tas nevarētu nākt zināms ķēniņam. Un daudzi ticēja viņa vārdiem.

4 Un notika, ka tie, kas ticēja viņam, gāja uz “vietu, kas tika saukta par Mormonu, kas bija ieguvusi savu vārdu no ķēniņa un atradās tās zemes nomalē, kur ik pa laikam vai reizēm mita mežonīgi zvēri.

5 Tad Mormonā bija tīra ūdens avots, un Alma devās turp, tur ūdens tuvumā bija nelielu koku biezoknis, kur viņš slēpās dienā no ķēniņa meklējumiem.

6 Un notika, ka tie, kas ticēja viņam, devās turp, lai klausītos viņa vārdus.

7 Un notika, ka pēc daudzām dienām ievērojams skaits bija sapulcējušies tajā vietā Mormonā, lai klausītos Almas vārdus. Jā, visi bija sapulcējušies, kas

15a Mos. 13:9–10;
Al. 25:4–12.
17a Mos. 21:1–5, 13.
18a Mos. 19:18–20.

19a SRC Atriebība.
18 1a Mos. 23:9–10.
2a SRC Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

b SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.
4a Al. 5:3.

ticēja viņa vārdam, lai dzirdētu viņu. Un viņš ^amācīja tos un sludināja viņiem grēku nožēlošanu un pestīšanu, un ticību Tam Kungam.

8 Un notika, ka viņš sacīja uz tiem: Lūk, šeit ir Mormonas ūdeni (jo tā tie tika saukti) un tagad, tā kā jūs ^avēlaties nākt Dieva ^bpulkā un tikt saukti par Viņa tautu, un esat ^cgatavi nest viens otra slogus, lai tie kļūtu viegli;

9 jā, un esat gatavi sērot ar tiem, kas sēro; jā, un mierināt tos, kuriem nepieciešams mierinājums, un stāvēt kā Dieva ^aliecinieki visos laikos un visās lietās, un visās vietās, lai jūs tādi paliktu līdz pat nāvei, lai jūs tiktu Dieva pestīti un tiktu pieskaitīti tiem, kas ir no ^bpirmās augšamcelšanās, lai jums būtu ^cmūžīgā dzīve—

10 tagad es saku jums, ja tā ir jūsu sirds vēlēšanās, kas jums ir pret to, lai taptu ^akristīti Tā Kunga Vārdā kā liecinieki Viņa priekšā, ka jūs stājaties ^bderībā ar Viņu, ka jūs kalposit Viņam un turēsit Viņa pavēles, lai Viņš vēl pilnīgāk varētu izliet Savu Garu pār jums?

11 Un tad, kad ļaudis dzirdēja šos vārdus, viņi sita plaukstas aiz prieka un izsaucās: Tā ir mūsu sirds vēlēšanās!

12 Un tad notika, ka Alma paņēma Helamu, viņš bija viens no

pirmajiem, un devās, un nostājās ūdenī, un sauca, sacīdams: Ak Kungs, izlej Savu Garu pār Tavu kalpu, lai tas varētu darīt savu darbu ar sirds svētumu!

13 Un, kad viņš pateica šos vārdus, Tā Kunga ^aGars bija pār viņu, un viņš sacīja: Helam, es ^bkristīju tevi, būdams ^cpilnvarots no Visaugstā Dieva, kā liecību tam, ka tu esi stājies derībā kalpot Viņam, līdz pat tu būsi miris savā mirstīgajā ķermenī; un lai Tā Kunga Gars tiek izliets pār tevi; un lai Viņš dāvā tev mūžīgo dzīvi caur Kristus ^apestīšanu, kuru Viņš ir sagatavojis no pasaules ^cradīšanas.

14 Un, kad Alma bija pateicis šos vārdus, gan Alma, gan Helams tika ^aiegremdēti ūdenī; un viņi cēlās un izkāpa no ūdens priecājoties, būdami piepildīti ar Garu.

15 Un vēl Alma paņēma citu un devās otro reizi ūdenī, un kristīja viņu tāpat kā pirmo reizi, tikai viņš pats vairs neiegremdējās ūdenī.

16 Un tādā veidā viņš kristīja katru, kas devās uz to vietu Mormonu; un pēc skaita viņi bija ap divi simti un četrām dvēselēm; jā, un viņi tapa ^akristīti Mormonas ūdeņos un tika piepildīti ar Dieva ^blabvēlību.

17 Un no tā laika turpmāk viņi

7a Al. 5:11–13.

8a M&D 20:37.

b SRC Jēzus Kristus Baznīca.

c SRC Līdzjūtība.

9a SRC Liecināt;

Liecinieks;

Misionāru darbs.

b Mos. 15:21–26.

c SRC Mūžīgā dzīve.

10a 2. Nef. 31:17.

src Kristīšana, Kristīt.

b SRC Derība.

13a SRC Svētais Gars.

b 3. Nef. 11:23–26;

M&D 20:72–74.

c TA 1:5.

src Priesterība.

d SRC Pestīt, Pestīts, Pestīšana.

e Moz. 4:2; 5:9.

14a SRC Kristīšana, Kristīt—Kristīšana ar iegremdēšanu.

16a Mos. 25:18.

b SRC Labvēlība.

tika saukti par Dieva baznīcu jeb par Kristus "baznīcu. Un notika, ka jebkurš, kas tika kristīts ar Dieva spēku un pilnvarām, tika pieskaitīts Viņa baznīcai.

18 Un notika, ka Alma, būdams "pilnvarots no Dieva, ordinēja priesterus; vienu priesteri uz katriem piecdesmit no viņu skaita viņš ordinēja, lai sludinātu tiem un ^bmācītu tiem par to, kas attiecas uz Dieva valstību.

19 Un viņš pavēlēja tiem, lai viņi nesludinātu neko citu kā vien to, ko viņš bija mācījis un kas ir ticis runāts ar svēto praviešu muti.

20 Jā, patiesi viņš pavēlēja tiem, lai viņi "nemācītu neko citu kā vien grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam, kas ir atpestījis Savu tautu.

21 Un viņš pavēlēja tiem, lai nebūtu "strīdu viņu starpā, bet lai viņi ^bvienprātīgi raudzītos uz priekšu, ar vienu ticību un vienu kristīšanos, sasaistījuši savas sirdis ^cvienotībā un mīlestībā cits pret citu.

22 Un tā viņš pavēlēja tiem sludināt. Un tā viņi kļuva Dieva "bērni.

23 Un viņš pavēlēja tiem, lai viņi ievērotu "sabata dienu un turētu to svētu, un arī katru dienu viņiem vajadzēja pateikties Tam Kungam, savam Dievam.

24 Un viņš arī pavēlēja tiem, lai priesteri, kurus viņš bija ordinējis, "strādātu ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai.

25 Un bija viena diena katru nedēļu, kas tika nolikta, lai viņi sapulcētos kopā mācīt ļaudis un "pielūgt To Kungu, savu Dievu, un arī tik bieži, cik vien tas bija viņu spēkos sanākt kopā.

26 Un priesteri nedrīkstēja būt atkarīgi no tautas sevis uzturēšanā; bet par savām pūlēm viņi saņēma Dieva "labvēlību, lai viņi varētu kļūt stipri Garā, esot ar ^bzināšanām par Dievu, lai viņi varētu mācīt ar Dieva spēku un pilnvarām.

27 Un vēl Alma pavēlēja, lai baznīcas ļaudis dotu no savas mantas, "katrs atbilstoši tam, kas viņam bija; ja viņam bija vairāk, viņam vairāk vajadzēja dot; un no tā, kam bija, bet maz, maz arī tika prasīts; un vajadzēja dot tam, kam nebija.

28 Un tā viņiem vajadzēja dot no savas mantas pēc savas brīvas gribas un ar labām vēlmēm pret Dievu, un tiem priesteriem, kas bija trūcumā, jā, un katrai trūcīgai, kailai dvēselei.

29 Un tā viņš sacīja tiem, būdams saņēmis pavēli no Dieva; un viņi "staigāja taisnīgi Dieva priekšā, ^bdaloties cits ar citu gan laicīgajā, gan garīgajā, atbilstoši

17a 3. Nef. 26:21; 27:3–8.
SRC Jēzus Kristus
Baznīca.

18a SRC Priesterība.
b SRC Mācīt, Skolotājs.

20a M&D 15:6; 18:14–16.

21a 3. Nef. 11:28–30.
SRC Strīdēšanās.
b Mat. 6:22;

M&D 88:67–68.

c SRC Vienotība.

22a Mos. 5:5–7;

Moz. 6:64–68.

23a Mos. 13:16–19;

M&D 59:9–12.

24a Ap. d. 20:33–35;

Mos. 27:3–5;

Al. 1:26.

25a SRC Pielūgšana.

26a SRC Labvēlība.

b SRC Zināšanas.

27a Ap. d. 2:44–45;
4. Nef. 1:3.

29a SRC Staigāt ar Dievu.

b SRC Labklājība.

viņu vajadzībām un viņu vēlmēm.

30 Un tad notika, ka viss tas tika darīts Mormonā, jā, pie "Mormonas ūdeņiem mežā, kas bija netālu no Mormonas ūdeņiem; jā, tā vieta Mormona, Mormonas ūdeņi, Mormonas mežs, cik brīnišķīgi tie ir to acīs, kas tur nāca pie sava Pestītāja atziņas; jā, un cik svētīti ir tie, jo tie dziedās mūžīgi slavējot Viņu.

31 Un šīs lietas tika darītas zemes "nomalēs, lai tās nekļūtu zināmas ķēniņam.

32 Bet lūk, notika, ka ķēniņš, atklājis kustību tautā, sūtīja savus kalpus novērot tos. Tādēļ vienu dienu, kad viņi bija sapulcējušies kopā, lai klausītos Tā Kunga vārdu, par viņiem tika darīts zināms ķēniņam.

33 Un tad ķēniņš sacīja, ka Alma kūda tautu uz sacelšanos pret viņu; tādēļ viņš sūtīja savu karapulku tos iznīcināt.

34 Un notika, ka Almam un Tā Kunga ļaudīm tika "paziņots par ķēniņa karapulka tuvošanos; tādēļ viņi paņēma savas teltis un savas ģimenes un devās mežonīgā apvidū.

35 Un pēc skaita viņi bija ap četri simti un piecdesmit dvēselēm.

19. NODAĻA

Gideons tiecas nogalināt ķēniņu Nou. Lamanieši iebrūk zemē. Ķēniņš Noa mirst ugunī. Limhijs valda kā monarhs, kas

maksā nodevas. Apmēram 145.–121. g. pr. Kr.

UN notika, ka ķēniņa karapulks atgriezās, veltīgi izmeklējies Tā Kunga ļaudis.

2 Un tad lūk, ķēniņa spēki bija mazi, tie bija samazinājušies, un bija sākusies šķelšanās tautas atlikušajā daļā.

3 Un mazākā daļa sāka izteikt draudus pret ķēniņu, un sākās lieli strīdi viņu starpā.

4 Un tad bija vīrs viņu starpā, kura vārds bija Gideons, un viņš, būdams stiprs vīrs un ķēniņa ienaidnieks, tādēļ viņš izvilka savu zobenu un zvērēja savās dūsmās, ka viņš nokaus ķēniņu.

5 Un notika, ka viņš cīnījās ar ķēniņu; un, kad ķēniņš redzēja, ka viņš tiek no tā pieveikts, viņš bēga un skrēja, un uzskrēja "tornī, kas bija blakus templim.

6 Un Gideons dzinās viņam pakaļ un jau grasījās tornī nogalināt ķēniņu; un ķēniņš pameta savas acis visapkārt uz Šemlona zemi, un, lūk, lamaniešu karapulki bija zemes robežās.

7 Un tad ķēniņš iekliedzās savas dvēseles ciešanās, sacīdams: Gideon, pažēlo mani, jo lamanieši nāk uz mums, un viņi mūs iznīcinās, jā, viņi iznīcinās manu tautu!

8 Un tagad ķēniņš nebija tik daudz norūpējies par savu tautu, kā viņš bija norūpējies par savu pašā dzīvību; tomēr Gideons saudzēja viņa dzīvību.

9 Un ķēniņš pavēlēja ļaudīm,

30a Mos. 26:15.
31a Mos. 18:4.

34a Mos. 23:1.
19 5a Mos. 11:12.

lai viņi bēgtu no lamaniešiem, un viņš pats gāja ar tiem, un viņi bēga mežonīgā apvidū ar savām sievietēm un saviem bērniem.

10 Un notika, ka lamanieši dzinās viņiem pakaļ un panāca viņus, un sāka tos nogalināt.

11 Tad notika, ka ķēniņš pavēlēja viņiem, lai visi vīri pamestu savas sievas un savus bērnus, un bēgtu no lamaniešiem.

12 Tad bija daudzi, kas negribēja tos pamest, bet gan drīzāk palikt un iet bojā ar tiem. Bet pārējie pameta savas sievas un savus bērnus un bēga.

13 Un notika, ka tie, kas palika ar savām sievietēm un saviem bērniem, lika, lai viņu skaistās meitas nostātos priekšā un lūgtu lamaniešus, lai tie nenogalina viņus.

14 Un notika, ka lamanieši iežēlojās par tiem, jo viņi bija to sieviešu skaistuma apburti.

15 Tādēļ lamanieši saudzēja viņu dzīvības un ņēma viņus par gūstekņiem, un aizveda viņus atpakaļ uz Nefija zemi, un atļāva, lai viņiem varētu piederēt zeme, ar noteikumu, ka viņi nodos ķēniņu Nou lamaniešu rokās un atdos savu īpašumu, katrs pusi no visa, kas tiem bija, pusi no viņu zelta un viņu sudraba, un visām viņu dārglietām, un tā viņiem vajadzēja maksāt nodevu lamaniešu ķēniņam no gada uz gadu.

16 Un tad bija viens no ķēniņa dēliem starp tiem, kas bija saņemti gūstā, kura vārds bija "Limhijs.

17 Un tad Limhijs gribēja, lai viņa tēvs netiktu iznīcināts; tomēr nebija tā, ka Limhijs nezinātu par tēva nekrietnībām, jo pats viņš bija taisnīgs vīrs.

18 Un notika, ka Gideons slepeni sūtīja vīrus mežonīgā apvidū, lai atrastu ķēniņu un tos, kas bija ar viņu. Un notika, ka viņi sastapa cilvēkus mežonīgā apvidū, visus, izņemot ķēniņu un viņa priesterus.

19 Tad viņi bija zvērējuši savās sirdīs, ka tie atgriezīsies Nefija zemē un, ja viņu sievas un viņu bērni būs nogalināti, un arī tie, kas palika ar viņiem, ka viņi meklēs atbībību un arī ies bojā ar tiem.

20 Un ķēniņš pavēlēja, lai viņi neatgrieztos; un viņi bija dusmīgi uz ķēniņu un lika viņam ciest līdz "nāvei ugunī.

21 Un viņi arī grasījās ņemt priesterus un nodot tos nāvei, un tie bēga no viņiem.

22 Un notika, ka viņi jau grasījās atgriezties Nefija zemē, un viņi sastapa Gideona vīrus. Un Gideona vīri pastāstīja viņiem visu, kas bija noticis ar viņu sievietēm un viņu bērniem; un ka lamanieši bija atļāvuši, lai viņiem piederētu zeme, maksājot nodevu lamaniešiem, vienu pusi no visa, kas tiem piederēja.

23 Un ļaudis pateica Gideona vīriem, ka viņi ir nogalinājuši ķēniņu, un viņa priesteri ir aizbēguši no viņiem tālāk mežonīgā apvidū.

24 Un notika, kad viņi bija pabeiguši ceremoniju, ka viņi atgriezās Nefija zemē, priecā-

damies, jo viņu sievas un bērni nebija nogalināti; un viņi pastāstīja Gideonam, ko viņi bija izdarījuši ar ķēniņu.

25 Un notika, ka lamaniešu ķēniņš “zvērēja viņiem, ka viņa cilvēki nenogalinās tos.

26 Un arī Limhijs, būdams ķēniņa dēls un saņēmis viņam piešķirtu ķēniņvalsti “no tautas, zvērēja lamaniešu ķēniņam, ka viņa ļaudis maksās nodevu viņam, patiesi vienu pusi no visa, kas tiem pieder.

27 Un notika, ka Limhijs sāka veidot ķēniņvalsti un dibināt mieru starp saviem ļaudīm.

28 Un lamaniešu ķēniņš sūtīja sargus visapkārt zemei, lai viņš varētu noturēt Limhija ļaudis tajā zemē, lai viņi nevarētu doties projām mežonīgā apvidū; un viņš uzturēja savus sargus no nodevām, ko viņš saņēma no nefijiešiem.

29 Un tad ķēniņam Limhijam bija nepārtraukts miers viņa ķēniņvalstī divu gadu garumā, tādēļ ka lamanieši viņiem neuzmācās, nedz arī mēģināja viņus iznīcināt.

20. NODAĻA

Noas priesteri nolaupa dažas lamaniešu meitas. Lamanieši karo pret Limhiju un viņa ļaudīm. Lamaniešu pulki tiek atsisti un nomierināti. Apmēram 145.–123. g. pr. Kr.

TAD Šemlonā bija viena vieta, kur lamaniešu meitas sapulcējās kopā, lai dziedātu un dejotu, un priecātos.

2 Un notika, ka vienu dienu

dažas no viņām bija sapulcējušās kopā, lai dziedātu un dejotu.

3 Un tad ķēniņa Noas priesteri, kaunoties atgriezties Nefija pilsētā, jā, un arī baidoties, ka ļaudis tos nogalinās, tādēļ viņi neuzdrošinājās atgriezties pie savām sievām un saviem bērniem.

4 Un palikuši mežonīgā apvidū un atklājuši lamaniešu meitas, viņi noslēpās un novēroja tās;

5 un, kad tikai dažas no viņām bija sapulcējušās dejojot, tie iznāca no savām slēptuvēm un sagrāba viņas, un aizveda viņas mežonīgā apvidū; jā, divdesmit un četras lamaniešu meitas tie aizveda mežonīgā apvidū.

6 Un notika, kad lamanieši atklāja, ka viņu meitas ir pazudušas, viņi bija dusmīgi uz Limhija ļaudīm, jo viņi domāja, ka tie bija Limhija ļaudis.

7 Tādēļ viņi sūtīja savus karapulkus; jā, pat pats ķēniņš devās savas tautas priekšgalā; un viņi devās uz Nefija zemi, lai iznīcinātu Limhija ļaudis.

8 Un tad Limhijs bija atklājis viņus no torņa, patiesi visu viņu sagatavošanos karam tas atklāja; tādēļ viņš sapulcināja savus ļaudis kopā un nolika tos gaidīt laukos un mežos.

9 Un notika, kad lamanieši ienāca, ka Limhija ļaudis sāka uzbrukt viņiem no savām slēptuvēm un sāka tos nogalināt.

10 Un notika, ka cīņa kļuva ļoti sīva, jo viņi cīnījās kā lauvas par savu laupījumu.

11 Un notika, ka Limhija ļaudis

sāka dzīt lamaniešus sev pa priekšu; tomēr viņu nebija pat uz pusi tik daudz kā lamaniešu. Bet viņi “cīnījās par savām dzīvībām un par savām sievām, un par saviem bērniem; tādēļ viņi saņēma visus spēkus un cīnījās kā pūķi.

12 Un notika, ka tie atrada lamaniešu ķēniņu starp viņu kritušajiem, tomēr viņš nebija miris, bet bija ievainots un pamests zemē, tik steidzīga bija viņa ļaužu bēgšana.

13 Un tie paņēma viņu un pārseja viņa vātis, un atnesa to Limhija priekšā, un sacīja: Lūk, šeit ir lamaniešu ķēniņš; viņš, būdams ievainots, bija kritis starp beigtajiem, un lamaniēši bija viņu pametuši; un lūk, mēs atvedām viņu tavā priekšā; un tagad atļauj mums viņu nogalināt!

14 Bet Limhijs sacīja tiem: Jūs nenogalināsīt viņu, bet atvedīsīt viņu šurp, lai es varētu viņu redzēt! Un tie atveda viņu. Un Limhijs sacīja viņam: Kāds jums bija iemesls nākt karot pret manu tautu? Lūk, mana tauta nav lauzusi “zvērestu, kuru es jums devu; tādēļ kāpēc jūs laužat zvērestu, kuru jūs devāt manai tautai?

15 Un tad ķēniņš sacīja: Es lauzu zvērestu tāpēc, ka tavi ļaudis aizveda manu ļaužu meitas; tādēļ savās dusmās es liku savai tautai nākt karot pret tavu tautu.

16 Un tad Limhijs nebija neko dzirdējis par šo lietu; tādēļ viņš sacīja: Es pārbaudīšu starp saviem ļaudīm, un kas to būs

darījis, ies bojā! Tādēļ viņš lika, lai viņa ļaudis tiktu pārbaudīti.

17 Tad, kad “Gideons bija šo dzirdējis, viņš, būdams ķēniņa virsnieks, devās un sacīja ķēniņam: Es lūdzu tevi, pārtrauc un nepārbaudi šos ļaudis, un neapsūdzi viņus!

18 Jo vai tu neatceries sava tēva priesterus, kurus šī tauta gribēja nogalināt? Un vai viņi nav mežonīgā apvidū? Un vai viņi nav tie, kas nozaguši lamaniešu meitas?

19 Un tad redzi un pastāsti ķēniņam par to, lai viņš pastāstītu saviem ļaudīm, ka viņi tiktu nomierināti; jo lūk, viņi atkal gatavojas nākt pret mums; un redzi arī, ka mūsu nav daudz.

20 Un lūk, viņi nāk ar daudziem pulkiem; un, ja ķēniņš viņus nenomierinās, mums vajadzēs iet bojā.

21 Jo vai nav Abinadija vārds “piepildīti, ko viņš pravietoja pret mums—un viss tas tādēļ, ka mēs neklausījāmies Tā Kunga vārdos un nenovērsāmies no savām nekrietnībām?

22 Un tagad nomierināsim ķēniņu, un mēs izpildīsim zvērestu, ko esam viņam devuši; jo labāk, ka mēs esam jūgā, nekā mums ir jāzaudē savas dzīvības; tādēļ apturēsim šo lielo asinsizliešanu.

23 Un tad Limhijs pastāstīja ķēniņam visu par savu tēvu un “priesteriem, kas bēga mežonīgā apvidū un piedēvēja tiem viņu meitu aizvešanu.

24 Un notika, ka ķēniņš tika

20 11a Al. 43:45.
14a Mos. 19:25–26.

17a Mos. 19:4–8.
21a Mos. 12:1–8.

23a Mos. 19:21, 23.

nomierināts pret Limhija tautu; un viņš sacīja tiem: Iesim satikt manus ļaudis bez ieročiem; un es zvēru jums ar zvērestu, ka mana tauta nenogalinās tavu tautu!

25 Un notika, ka viņi sekoja ķēniņam un devās sastapt lamaniešus bez ieročiem. Un notika, ka viņi sastapa lamaniešus; un lamaniešu ķēniņš dziļi paklanījās viņu priekšā un aizlūdza par Limhija tautu.

26 Un, kad lamanieši redzēja Limhija tautu, ka viņi bija bez ieročiem, viņi "iežēlojās par viņiem un nomierinājās, un atgriezās ar savu ķēniņu mierā savā pašu zemē.

21. NODAĻA

Limhija tauta tiek lamaniešu sasiesta un uzvarēta. Limhija tauta sastop Amonu un tiek pievērsta. Viņi pastāsta Amonam par divdesmit četrām Jarediešu plāksnēm. Apmēram 122.–121. g. pr. Kr.

UN notika, ka Limhijs un viņa tauta atgriezās Nefija pilsētā un sāka atkal mierā dzīvot tajā zemē.

2 Un notika, ka pēc daudzām dienām lamanieši atkal tika uzkūdīti dusmās pret nefijiešiem, un viņi sāka nākt apkārtējās zemes robežās.

3 Tagad viņi neuzdrošinājās tos nogalināt tā zvēresta dēļ, ko viņu ķēniņš bija devis Limhijam; bet viņi sita tiem pa "vaiģiem un apspieda tos; un sāka uzlikt smagas ^bnastas uz to

mugurām un dzina tos, it kā tie būtu mēmi ēzeļi—

4 jā, un viss tas tika darīts, lai Tā Kunga vārds tiktu piepildīts.

5 Un tagad nefijiešu ciešanas bija lielas, un nebija nekāda veida, kā tie varētu atbrīvoties no viņu rokām, jo lamanieši bija aplenkuši tos no visām pusēm.

6 Un notika, ka tauta sāka kurnēt un žēloties savam ķēniņam savu ciešanu dēļ; un viņi sāka alkt atkal doties cīņā pret lamaniešiem. Un viņi ļoti nomocīja ķēniņu ar savām žēlabām, tādēļ viņš atļāva tiem darīt to, ko tie vēlējās.

7 Un viņi atkal sapulcējās kopā un apvilka savas bruņas, un devās pret lamaniešiem, lai izdzītu tos no savas zemes.

8 Un notika, ka lamanieši sasiesta viņus un aizdzina viņus atpakaļ, un nogalināja daudzus no viņiem.

9 Un tad Limhija tautā bija liela "sērošana un raudāšana, atraitne sēroja pēc sava vīra, dēls un meita sēroja pēc sava tēva un brālis pēc saviem brāļiem.

10 Tad nu tajā zemē bija liels daudzums atraitņu, un viņas skaļi raudāja no dienas dienā, jo lielas bailes no lamaniešiem bija tām uznākušas.

11 Un notika, ka viņu nepārtauktā raudāšana uzkūdīja dusmas pret lamaniešiem atlikušajos Limhija ļaudīs; un viņi atkal devās cīņā, bet viņi atkal tika atdzīti atpakaļ, ciešot lielus zaudējumus.

^{26a} src Līdzjūtība.

21 ^{3a} Mos. 12:2.

^b Mos. 12:5.

^{9a} Mos. 12:4.

12 Jā, viņi devās vēl trešo reizi un cieta līdzīgi; un tie, kas nebija nogalināti, atgriezās atkal Nefija pilsētā.

13 Un viņi pazemojās līdz pat zemei, padodoties verdzības jūgam, pakļaujoties tam, ka viņi tika sisti un dzenāti turp un šurp, un noslogoti atbilstoši savu ienaidnieku vēlmēm.

14 Un viņi "pazemojās līdz pat pašiem pazemības dziļumiem; un viņi stipri piesauca Dievu; jā, pat visas dienas garumā viņi piesauca savu Dievu, lai Viņš atbrīvotu tos no viņu ciešanām.

15 Un tagad Tas Kungs bija "kūtrs uzklaušīt viņu saucienus viņu nekrietnību dēļ; tomēr Tas Kungs dzirdēja viņu kliecienus un sāka mīkstināt lamaniešu sirdis, ka tie sāka atvieglot viņu slogus; tomēr Tas Kungs neuzskatīja par vajadzīgu atbrīvot viņus no verdzības.

16 Un notika, ka viņiem maz pamazām sāka veikties tajā zemē un sāka izaugt vairāk labības un sīklopu, un liellopu, ka viņi necieta badu.

17 Tagad bija liels skaits sieviešu, daudz vairāk nekā vīriešu; tādēļ ķēniņš Limhijs pavēlēja, lai katrs vīrietis "sniegtu atbalstu^a atraitnēm un viņu bērniem, lai tie neietu bojā aiz bada; un to viņi darīja tāpēc, ka liels skaits no viņiem bija nogalināti.

18 Tagad Limhija ļaudis turējās kopā grupās, cik vien bija

iespējams, un apsargāja savu labību un ganāmpulkus;

19 un ķēniņš neuzdrīkstējās iziet aiz pilsētas sienām, nepaņēmis sev līdzī sargus, baidoties, ka viņš kaut kādā veidā varētu krist lamaniešu rokās.

20 Un viņš lika, lai viņa ļaudis apsargātu zemi, lai viņi kaut kādā veidā varētu sagūstīt tos priesterus, kas aizbēga mežonīgā apvidū, kas bija nozaguši lamaniešu "meitas un kas bija likuši tādām lielam postam nākt pār viņiem.

21 Jo viņi vēlējās tos sagrābt, lai viņi varētu tos sodīt; jo tie nāca Nefija zemē naktīs un aiznesa labību un daudzās no viņu vērtīgajām lietām; tādēļ viņi noslēpās tos sagaidīt.

22 Un notika, ka vairs nebija lielu nemieru starp lamaniešiem un Limhija ļaudīm līdz pat tam laikam, kad "Amons un viņa brāļi ieradās tajā zemē.

23 Un ķēniņš, būdams ārpus pilsētas vārtiem ar savu sardzi, atklāja Amonu un viņa brāļus; un, noturēdams tos par Noas priesteriem, viņš lika, lai tie tiktu sagrābti un sasieti, un iemesti "cietumā. Un, ja viņi būtu bijuši Noas priesteri, viņš tos būtu licis nodot nāvei.

24 Bet, kad viņš atklāja, ka viņi nebija tie, bet ka viņi bija to brāļi un bija atnākuši no Zarahemlas zemes, viņš kļuva ļoti priecīgs.

25 Tad nu ķēniņš Limhijs

14^a Mos. 29:20.
src Pazemīgs,
Pazemība.
15^a Sal. Pam. 15:29;

Mos. 11:23–25;
M&D 101:7–9.
17^a Mos. 4:16, 26.
^b src Atraitne.

20^a Mos. 20:5.
22^a Mos. 7:6–13.
23^a Hel. 5:21.

pirms Amona ierašanās bija sūtījis "nelielu skaitu vīru ^bmeklēt Zarahemlas zemi; bet viņi nebija to atraduši; un viņi bija nomaldījušies mežonīgā apvidū.

26 Tomēr viņi bija atraduši zemi, kas bija bijusi apdzīvota; jā, zemi, kas bija noklāta ar sausiem "kauliem; jā, zemi, kas bija bijusi apdzīvota un kas bija tikusi iznīcināta; un viņi, uzskatīdami, ka tā ir Zarahemlas zeme, atgriezās Nefija zemē, ieradušies zemes robežās nedaudz dienu pirms Amona atnākšanas.

27 Un viņi atnesa pierakstu sev līdzī, tieši tās tautas pierakstu, kuru kaulus viņi bija atraduši; un tas bija iegravēts uz plāksnēm no rūdas.

28 Un tad Limhijs atkal ļoti priecājās, uzzinot no Amona mutes, ka ķēniņam Mosijam bija Dieva "dāvana, ar ko viņš varēja iztulkot tādus gravējumus; jā, un Amons arī priecājās.

29 Tomēr Amons un viņa brāļi bēdējās tādēļ, ka tik daudzi viņu brāļi bija nokauti;

30 un arī ka ķēniņš Noa un viņa priesteri bija likuši cilvēkiem darīt tik daudz grēku un nekrietnību pret Dievu; un viņi arī sēroja par Abinadija "nāvi; un arī par Almas un to ļaužu ^baiziešanu, kas sekoja Almam, kurš bija izveidojis Dieva baznīcu ar Dieva spēku un varu, un ticību tiem vārdiem, ko bija runājis Abinadijs.

31 Jā, viņi sēroja par to aizieša-

nu, jo viņi nezināja, kurp tie bija aizbēguši. Tagad viņi ar prieku būtu apvienojušies ar tiem, jo viņi paši bija stājušies derībā ar Dievu kalpot Viņam un turēt Viņa pavēles.

32 Un tagad kopš Amona atnākšanas ķēniņš Limhijs un arī daudzi no viņa ļaudīm stājās derībā ar Dievu kalpot Viņam un turēt Viņa pavēles.

33 Un notika, ka ķēniņš Limhijs un daudzi no viņa ļaudīm vēlējās tapt kristīti; bet nebija neviena tajā zemē, kam būtu Dieva "pilnvaras. Un Amons atteicās to darīt, uzskatīdams sevi par necienīgu kalpu.

34 Tādēļ viņi tajā laikā paši neizveidoja baznīcu, gaidīdami uz Tā Kunga Garu. Tagad viņi vēlējās kļūt tādi paši kā Alma un viņa brāļi, kas bija aizbēguši mežonīgā apvidū.

35 Viņi vēlējās tapt kristīti par liecību un pierādījumu tam, ka tie vēlas kalpot Dievam ar visu savu sirdi; tomēr viņi paildzināja to laiku; un ziņojums par viņu kristīšanu tiks "dots vēlāk.

36 Un tagad visi Amona un viņa ļaužu un ķēniņa Limhija un viņa ļaužu centieni bija atbrīvoties no lamaniešu rokām un no jūga.

22. NODAĻA

Tiek sastādīti plāni kā ļaudīm izglābties no lamaniešu jūga. Lamanieši tiek piedzirdīti. Ļaudis izglābjas, atgriežas Zarahemlā un

25a Mos. 8:7.

b Mos. 7:14.

26a Mos. 8:8.

28a Omn. 1:20–22;

Mos. 28:11–16.

30a Mos. 17:12–20.

b Mos. 18:34–35.

33a SRC Pilnvaras.

35a Mos. 25:17–18.

*pakļaujas ķēniņam Mosijam. Ap-
mēram 121.–120. g. pr. Kr.*

UN tad notika, ka Amons un ķēniņš Limhijs sāka apspriesties ar ļaudīm, kā tiem atbrīvoties no jūga; un viņi pat lika, lai visa tauta sapulcētos kopā; un tā viņi darīja, lai viņiem būtu tautas balss par šo lietu.

2 Un tad notika, ka viņi nevarēja atrast nevienu citu ceļu kā atbrīvoties no jūga, kā vien paņemt savas sievietes un bērnus, un savus sīklopus, un savus liellopus, un savas teltis un doties mežonīgā apvidū; jo lamaniešu bija tik daudz, ka Limhija ļaudīm bija neiespējami cīnīties ar viņiem, domājot ar zobenu atbrīvot sevi no jūga.

3 Tad notika, ka Gideons devās un nostājās ķēniņa priekšā, un sacīja viņam: Tagad, ak ķēniņ, līdz šim tu esi uzklusījis manus vārdus daudzas reizes, kad mēs cīnījāmies ar mūsu brāļiem lamaniešiem.

4 Un tagad, ak ķēniņ, ja tu neuzskati mani par nederīgu kalpu vai ja tu līdz šim zināmā mērā esi uzklusījis manus vārdus, un tie tev ir bijuši noderīgi, tāpat es vēlos, lai tu šoreiz uzklusītu manus vārdus, un es būšu tavš kalps un atbrīvošu šo tautu no jūga.

5 Un ķēniņš ļāva, lai viņš runātu. Un Gideons sacīja viņam:

6 Redzi, pilsētas otrā pusē aizmugures sienā ir otrā eja. Lamanieši jeb lamaniešu sargi naktīs ir piedzērušies, tādēļ sūtīsim ziņu visai šai tautai, lai viņi savāc savus sīklopus un liellopus

un lai tie varētu naktī tos aizdzīt mežonīgā apvidū.

7 Un es, saskaņā ar tavu pavēli, iešu un samaksāšu pēdējo vīna nodevu lamaniešiem, un viņi būs piedzērušies; un mēs iziesim caur slepeno eju pa kreisi no viņu nometnes, kad viņi būs piedzērušies un aizmiguši.

8 Tā mēs aiziesim ar mūsu sievietēm un mūsu bērniem, mūsu sīklopiem un mūsu liellopiem mežonīgā apvidū; un mēs apiesim apkārt Šiloma zemei.

9 Un notika, ka ķēniņš uzklusāja Gideona vārdus.

10 Un ķēniņš Limhijs lika, lai ļaudis savāktu kopā savus ganāmpulkus; un viņš sūtīja vīna nodevu lamaniešiem; un kā dāvanu tiem viņš sūtīja arī vairāk vīna; un tie krietni dzēra vīnu, ko ķēniņš Limhijs bija tiem sūtījis.

11 Un notika, ka ķēniņa Limhija ļaudis naktī aizgāja mežonīgā apvidū ar saviem sīklopiem un saviem liellopiem, un, Amona un viņa brāļu vadīti, tie apgāja apkārt Šiloma zemei pa mežonīgu apvidu un pagriezās uz Zarahemlas zemes pusi.

12 Un viņi bija paņēmuši visu savu zeltu un sudrabu, un savas dārglietas, kuras viņi varēja paņemt, un arī uzturu līdzī mežonīgā apvidū; un viņi turpināja savu ceļojumu.

13 Un pavadījuši mežonīgā apvidū daudzas dienas, viņi ieradās Zarahemlas zemē un pievienojās Mosijas tautai, un kļuva pakļauti viņam.

14 Un notika, ka Mosija pie-

nēma tos ar prieku; un viņš arī pieņēma viņu ^a“pierakstus un arī ^b“pierakstus, ko bija atraduši Limhija ļaudis.

15 Un tad notika, kad lamanieši atklāja, ka Limhija ļaudis naktī bija pametuši zemi, ka viņi sūtīja karapulku mežonīgā apvidū sekot tiem;

16 un, kad viņi bija dzinušies pakaļ tiem divas dienas, viņi vairs nevarēja sekot to pēdām; tādēļ viņi apmaldījās mežonīgā apvidū.

Almas un Tā Kunga ļaužu, kas tika ķēniņa Noas ļaužu aizdzīti neapdzīvotā apvidū, ziņojums.

Ietver 23. un 24. nodaļu.

23. NODAĻA

Alma atsakās būt par ķēniņu. Viņš kalpo kā augstais priesteris. Tas Kungs pārmāca Savu tautu, un lamanieši iekaro Helama zemi. Amulons, ķēniņa Noas ļauno priesteru vadonis, valda lamaniešu monarha pakļautībā. Apmēram 145.–121. g. pr. Kr.

TAD Alma, ticis Tā Kunga brīdināts, ka ķēniņa Noas karapulki nāks pret viņiem, un darījis to zināmu savai tautai, tādēļ viņi savāca kopā savus ganāmpulkus un paņēma no savas labības, un devās mežonīgā apvidū pirms ķēniņa Noas karapulkiem.

2 Un Tas Kungs viņus stipri-

nāja, ka ķēniņa Noas ļaudis nevarēja viņus panākt, lai tos nogalinātu.

3 Un viņi bēga astoņas dienas, ceļojot pa mežonīgo apvidū.

4 Un viņi nonāca zemē, jā, patiesi ļoti skaistā un jaukā zemē, tīra ūdens zemē.

5 Un viņi uzslēja savas teltis un sāka iekopt zemi, un sāka celt celtnes; jā, viņi bija čakli un ļoti daudz strādāja.

6 Un tauta vēlējās, lai Alma būtu par viņu ķēniņu, jo tauta viņu mīlēja.

7 Bet viņš sacīja uz tiem: Lūk, nav vēlams, ka mums būtu ķēniņš; jo tā saka Tas Kungs: Jums nebūs vienu radību “cienīt augstāk pār citu, vai nevienam cilvēkam nebūs uzskatīt sevi augstāku par citu; tādēļ es saku jums, ka jums nav vēlams, ka jums būtu ķēniņš.

8 Tomēr, ja tas būtu iespējams, ka jums vienmēr taisnīgi vīri būtu par ķēniņiem, tad jums būtu labi, ka jums būtu ķēniņš.

9 Bet atcerieties ķēniņa Noas un viņa priesteru “nekrietību; un es pats biju ^bnotverts valgos un darīju daudzas lietas, kas bija negantas Tā Kunga acīs, kas lika man rūgti nožēlot grēkus.

10 Tomēr pēc daudzām “bēdām Tas Kungs uzklausīja manus saucienus un atbildēja uz manām lūgšanām, un padarīja mani par darbarīku Savās rokās, atvedot ^btik daudzus no jums pie Viņa patiesības atziņas.

22 14a Mos. 8:5.

b Mos. 8:9.

23 7a Mos. 27:3–5.

9a Sal. Pam. 16:12;

Mos. 11:1–15.

b Mos. 17:1–4.

10a M&D 58:4.

b Mos. 18:35.

11 Tomēr šeit es nemeklēju godību, jo es neesmu cienīgs godināt pats sevi.

12 Un tad es saku jums, jūs tikāt ķēniņa Noas apspiesti un bijāt viņa un viņa priesteru jūgā, un tikāt viņu novesti nekrietnībā; tādēļ jūs bijāt sasiesti ar nekrietnības "saitēm".

13 Un tagad, kā jūs esat tikuši atbrīvoti ar Dieva spēku no šīm saitēm; jā, tieši no ķēniņa Noas un viņa ļaužu rokām, un arī no nekrietnības saitēm, patiesi tā es vēlos, lai jūs "stāvētu stipri šajā" brīvībā, ar ko jūs esat tikuši darīti brīvi, un lai jūs neuzticētu "nevienam vīram būt par ķēniņu pār jums.

14 Un arī neuzticētu nevienam būt nedz par jūsu "skolotāju, nedz jūsu kalpotāju, kā vien ja tas ir Dieva vīrs, kas staigā Viņa ceļus un tur Viņa pavēles.

15 Tā Alma mācīja savu tautu, lai katrs cilvēks "mīlētu savu tuvāko kā sevi pašu, lai nebūtu" strīdu viņu starpā.

16 Un tad Alma bija viņu "augstais priesteris, būdams viņu baznīcas dibinātājs.

17 Un notika, ka neviens nesaņēma "pilnvaras sludināt vai mācīt, nesaņēmis tās caur viņu no Dieva. Tādēļ viņš iesvētīja visus viņu priesterus un visus viņu skolotājus; un neviens netika iesvētīts, ja vien viņi nebija taisnīgi vīri.

18 Tādēļ viņi uzraudzīja savu

tautu un "baroja viņus ar to, kas pieder pie taisnības.

19 Un notika, ka viņiem sāka ļoti veikties tajā zemē; un viņi nosauca to zemi par Helamu.

20 Un notika, ka viņi ļoti savairojās un viņiem ļoti veicās Helama zemē; un viņi uzcēla pilsētu, kuru viņi nosauca par Helama pilsētu.

21 Tomēr Tas Kungs uzskatīja par vajadzīgu "pārmācīt Savu tautu; jā, Viņš pārbaudīja viņu" pacietību un viņu ticību.

22 Tomēr—tas, kas "paļaujas uz Viņu, tas tiks" paaugstināts pēdējā dienā. Jā, un tā tas bija ar šo tautu.

23 Jo lūk, es parādīšu jums, ka viņi tika pakļauti jūgā, un neviens tos nevarēja atbrīvot kā vien Tas Kungs, viņu Dievs, jā, patiesi Ābrahāma un Īzāka, un Jēkaba Dievs.

24 Un notika, ka Viņš tos atbrīvoja, un Viņš parādīja tiem Savu vareno spēku, un liela bija viņu priecāšanās.

25 Jo lūk, notika, kad viņi bija Helama zemē, jā, Helama pilsētā, kamēr apstrādāja zemi visapkārt, lūk, lamaniešu karapulki bija viņu zemes robežās.

26 Tad notika, ka Almas brāļi bēga no saviem laukiem un sapulcējās kopā Helama pilsētā; un viņi bija ļoti izbijušies no lamaniešu parādīšanās.

27 Bet Alma devās un nostājās viņu vidū, un skubināja viņus

12a 2. Nef. 28:19–22.

13a Gal. 5:1.

b SRC Brīvs, Brīvība.

c Mos. 29:13.

14a Mos. 18:18–22.

15a SRC Mīlestība.

b 3. Nef. 11:28–29.

16a Mos. 26:7.

17a SRC Pilnvaras;

Priesterība.

18a 1. Tim. 4:6.

21a Hel. 12:3;

M&D 98:21.

SRC Pārmācīt,

Pārmācīšana.

b SRC Pacietība.

22a SRC Uzticība.

b 1. Nef. 13:37.

neбайдīties, bet lai viņi atcerētos To Kungu, viņu Dievu, un Viņš tos atbrīvos.

28 Tādēļ viņi apklusināja savas bailes un sāka piesaukt To Kungu, lai Viņš mīkstinātu lamaniešu sirdis, lai tie saudzētu viņus un viņu sievas, un viņu bērņus.

29 Un notika, ka Tas Kungs mīkstināja lamaniešu sirdis. Un Alma un viņa brāļi devās un nodeva sevi viņu rokās; un lamanieši ieņēma Helama zemi.

30 Tad lamaniešu karapulki, kas bija vajājuši ķēniņa Lihhija tautu, bija maldījušies mežonīgā apvidū daudzas dienas.

31 Un lūk, viņi bija atraduši šos ķēniņa Noas priesteru vietā, kuru viņi sauca par Amulonu; un viņi bija sagrābuši Amulona zemi un sākuši to apstrādāt.

32 Tad šo priesteru vadoņa vārds bija Amulons.

33 Un notika, ka Amulons lūdzās lamaniešus; un viņš arī sūtīja viņu sievas, kuras bija lamaniešu "meitas, lūgt savus brāļus, lai tie nenogalinātu viņu vīrus.

34 Un lamanieši "iežēlojās par Amulonu un viņa brāļiem un viņu sievu dēļ nenogalināja tos.

35 Un Amulons un viņa brāļi pievienojās lamaniešiem, un, kad viņi ceļoja pa mežonīgo apvidu, meklēdami Nefija zemi, viņi atrada Helama zemi, kas piederēja Almam un viņa brāļiem.

36 Un notika, ka lamanieši apsolīja Almam un viņa brāļiem,

ka, ja viņi parādīs viņiem ceļu, kas ved uz Nefija zemi, viņi dāvās tiem viņu dzīvības un viņu brīvību.

37 Bet, kad Alma bija parādījis viņiem ceļu, kas veda uz Nefija zemi, lamanieši neturēja savu solījumu; bet viņi nolika "sargus visapkārt Helama zemei, pār Almu un viņa brāļiem.

38 Un pārējie no viņiem devās uz Nefija zemi; un daļa no viņiem atgriezās Helama zemē un arī atveda līdzī to sargu sievas un bērņus, kas bija atstāti tajā zemē.

39 Un lamaniešu ķēniņš atļāva Amulonam būt par ķēniņu un valdnieku pār savu tautu, kas bija Helama zemē; tomēr viņš nedrīkstēja darīt neko pret lamaniešu ķēniņa gribu.

24. NODALA

Amulons vajā Almu un viņa ļaudis. Ja viņi lūdz Dievu, viņi tiek nodoti nāvei. Tas Kungs padara viņu slogus vieglākus. Viņš atbrīvo tos no jūga, un tie atgriezās Zarahemlā. Apmēram 145.–120. g. pr. Kr.

UN notika, ka Amulons atrada labvēlību lamaniešu ķēniņa acīs, tādēļ lamaniešu ķēniņš atļāva viņam un viņa brāļiem, lai viņi tiktu iecelti par skolotājiem pār viņa tautu, jā, pat pār tautu, kas bija Šemlona zemē un Šiloma zemē, un Amulona zemē.

2 Jo lamanieši bija sagrābuši visas šīs zemes; tādēļ lamaniešu ķēniņš iecēla ķēniņus pār visām šīm zemēm.

3 Un tad nu lamaniešu ķēniņa

vārds bija Lamans, saukts sava tēva vārdā; un tādēļ viņš tika saukts par ķēniņu Lamanu. Un viņš bija ķēniņš pār daudziem ļaudīm.

4 Un viņš iecēla skolotājus no Amulona brāļiem katrā zemē, kas piederēja viņa ļaudīm; un tā Nefija valodu sāka mācīt starp visiem lamaniešu ļaudīm.

5 Un savā starpā viņi bija draudzīgi ļaudis; tomēr viņi nezināja Dievu; Amulona brāļi nemācīja tiem arī neko par To Kungu, viņu Dievu, ne arī par Mozus likumu, kā arī viņi nemācīja tiem Abinadija vārdus;

6 bet viņi mācīja tiem, lai tie vestu savus pierakstus un lai viņi rakstītu cits citam.

7 Un tā lamanieši sāka vairot savu bagātību un sāka tirgoties cits ar citu, un kļuva vareni, un sāka kļūt par viltīgiem un gudriem ļaudīm attiecībā uz pasaulīgo gudrību; jā, ļoti viltīgi ļaudis, kam patika visa veida ļaundarība un laupīšana, bet tikai ne starp saviem brāļiem.

8 Un tad notika, ka Amulons sāka izrādīt savu "varu pār Almu un viņa brāļiem, un sāka vajāt to, un lika saviem bērniem vajāt viņu bērnus.

9 Jo Amulons pazina Almu, ka viņš bija bijis "viens no ķēniņa priesteriem un ka viņš bija tas, kas bija ticējis Abinadija vārdiem un bija ticis ķēniņa padzīts, un tādēļ tas bija apskaities uz viņu; jo viņš bija pakļauts lamaniešu

ķēniņam, tomēr viņš valdīja pār tiem un uzlika tiem ^bdarbus, un iecēla uzraugus pār tiem.

10 Un notika, ka tik lielas bija viņu ciešanas, ka viņi sāka skaļi piesaukt Dievu.

11 Un Amulons pavēlēja viņiem, lai viņi izbeigtu savas raugas; un viņš nolika sargus pār viņiem, lai viņus uzraudzītu, lai katrs, kas tiktu atrasts piesaucot Dievu, tiktu nodots nāvei.

12 Un Alma un viņa ļaudis nepacēla savas balsis pret To Kungu, savu Dievu, bet "izlēja savas sirdis Viņa priekšā; un Viņš zināja viņu sirds domas.

13 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca pār viņiem viņu ciešanās, sakot: Paceliet savas galvas un turiet drošu prātu, jo Es zinu to derību, ko jūs esat noslēguši ar Mani; un Es derēšu ar Savu tautu un atrīvošu viņus no jūga.

14 Un Es arī atvieglošu slogus, kas ir uzlikti jūsu pleciem, lai jūs pat nevarētu just tos uz savām mugurām, kaut arī jūs esat jūgā; un to Es darīšu, lai jūs varētu turpmāk stāvēt kā Mani "liecinieki un lai jūs droši varētu zināt, ka Es, Tas Kungs, apmeklēju Savus ļaudis viņu ^bciešanās.

15 Un tad notika, ka slogi, kas bija uzlikti Almam un viņa brāļiem, tika atviegloti; jā, Tas Kungs "stiprināja viņus, ka viņi viegli varēja nest savus ^bslogus, un viņi visā priecīgi un ar ^cpacietību pakļāvās Tā Kunga gribai.

24 8a M&D 121:39.

9a Mos. 17:1–4; 23:9.

b Mos. 21:3–6.

12a SRC Lūgšana.

14a SRC Liecinieks.

b SRC Likstas.

15a Mat. 11:28–30.

b Al. 31:38; 33:23.

c M&D 54:10.

SRC Pacietība.

16 Un notika, ka tik milzīga bija viņu ticība un viņu pacietība, ka Tā Kunga balss atkal nāca pār viņiem, sakot: Turiet drošu prātu, jo rīt Es jūs atbrīvošu no jūga!

17 Un Viņš sacīja Almam: Tu iesi šīs tautas priekšā, un Es iešu ar tevi un atbrīvošu šo tautu no "jūga!"

18 Tad notika, ka Alma un viņa ļaudis naktī savāca savus ganāmpulkus kopā un arī savu labību; jā, patiesi visu nakts laiku viņi vāca kopā savus ganāmpulkus.

19 Un no rīta Tas Kungs lika "dziļam miegam nākt pār lamaniešiem, jā, un visi viņu uzraugi bija dziļā miegā.

20 Un Alma un viņa ļaudis aizgāja mežonīgā apvidū; un, kad viņi bija ceļojuši visu dienu, viņi uzslēja savas teltis ielejā, un viņi nosauca to ieleju—Alma, tāpēc ka viņš vadīja viņu ceļu mežonīgā apvidū.

21 Jā, un Almas ielejā viņi izlēja savu "pateicību Dievam, jo Viņš bija bijis žēlīgs pret viņiem un padarījis vieglus viņu slogus, un bija atbrīvojis viņus no jūga, jo viņi bija jūgā, un neviens nevarēja viņus atbrīvot, kā vien Tas Kungs, viņu Dievs.

22 Un viņi pateicās Dievam, jā, visi viņu vīri un visas viņu sievas, un visi viņu bērni, kas varēja runāt, pacēla savas balsis, slavējot savu Dievu.

23 Un tad Tas Kungs sacīja uz Almu: Pasteidzies un ej ar savu tautu prom no šīs zemes, jo

lamanieši ir pamodušies un vajā tevi; tādēļ dodies prom no šīs zemes un Es apturēšu lamaniešus šajā ielejā, lai viņi tālāk vairs nevarētu vajāt šo tautu.

24 Un notika, ka viņi pameta to ieleju un devās mežonīgā apvidū.

25 Un kad viņi bija bijuši mežonīgā apvidū divpadsmit dienas, viņi ieradās Zarahemlas zemē; un ķēniņš Mosija arī pieņēma viņus ar prieku.

25. NODAĻA

Muleka pēcteči no Zarahemlas kļūst par nefijiešiem. Viņi uzzina par Almas un Zenifa ļaudīm. Alma kristī Limhiju un visus viņa ļaudis. Mosija pilnvaro Almu dibināt Dieva Baznīcu. Apmēram 120. g. pr. Kr.

Un tad ķēniņš Mosija lika, lai visi ļaudis tiktu sapulcināti kopā.

2 Tagad nebija tik daudz Nefija bērnu jeb tik daudz to, kas bija Nefija pēcteči, kā bija "Zarahemlas, kas bija ^bMuleka pētecis, ļaužu un visu to, kas nāca ar viņu mežonīgā apvidū.

3 Un nebija tik daudz Nefija ļaužu un Zarahemlas ļaužu, kā bija lamaniešu; jā, viņu nebija pat uz pusi tik daudz.

4 Un tagad visa Nefija tauta tika sapulcināta kopā un arī Zarahemlas tauta, un viņi tika savākti kopā divās grupās.

5 Un notika, ka Mosija lasīja Zenifa pierakstus un lika, lai tie tiktu lasīti viņa tautai; jā, viņš

17a SRC Gūsts.
19a 1. Sam. 26:12.
21a SRC Pateicīgs,

Pateicība,
Pateikšanās.
25 2a Omn. 1:13–19.

b Hel. 6:10.
src Muleks.

lasīja Zenifa tautas pierakstus no tā laika, kad viņi pameta Zarahemlas zemi, līdz viņi atkal atgriezās.

6 Un viņš arī lasīja ziņojumu par Almu un viņa brāļiem, un visām viņu ciešanām no tā brīža, kad viņi pameta Zarahemlas zemi, līdz tam laikam, kad viņi atkal atgriezās.

7 Un tad, kad Mosija bija pabeidzis lasīt tos pierakstus, viņa ļaudis, kas bija palikuši tajā zemē, bija izbrīnīti un pārsteigti.

8 Jo viņi nezināja ko domāt; jo, kad viņi ieraudzīja tos, kas bija atbrīvoti "no jūga, viņi tika piepildīti ar ārkārtīgi lielu prieku.

9 Un atkal, kad viņi domāja par saviem brāļiem, kurus viņa bija nokāvuši lamanieši, viņus pārņēma bēdas, un viņi patiesi lēja daudz bēdu asaru.

10 Un atkal, kad viņi domāja par tiešo Dieva labestību un Viņa spēku, atbrīvojot Almu un viņa brāļus no lamaniešu rokām un jūga, viņi pacēla savas balsis un pateicās Dievam.

11 Un atkal, kad viņi domāja par lamaniešiem, kas bija viņu brāļi, par viņu grēcīgo un samaitāto stāvokli, viņi tika pārņemti ar "sāpēm un ciešanām par to ^bdvēseļu labklājību.

12 Un notika, ka tiem, kas bija Amulona un viņa brāļu bērni, kas bija ņēmuši par sievām lamaniešu meitas, nepatika savu tēvu uzvedība, un viņi vairs negribēja tikt saukti savu tēvu vārdos, tādēļ tie pieņēma Nefija

vārdu, lai viņi tiktu saukti par Nefija bērniem un tiktu ieskaitīti starp tiem, kas tika saukti par nefijiešiem.

13 Un tad visa Zarahemlas tauta tika "pieskaitīta nefijiešiem, un tas tāpēc, ka šī ķēniņvalsts nekad netika piešķirta nevienam citam, kā vien Nefija pēctečiem.

14 Un tad notika, kad Mosija bija pabeidzis runāt un lasīt tautai, viņš vēlējās, lai arī Alma runātu tautai.

15 Un Alma runāja uz viņiem, kad viņi bija sapulcināti kopā lielās grupās, un viņš gāja no vienas grupas pie otras, sludinot ļaudīm grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam.

16 Un viņš skubināja Limhijs tautu un savus brāļus, visus tos, kas bija atbrīvoti no jūga, lai viņi atcerētos, ka tas bija Tas Kungs, kas atbrīvoja viņus.

17 Un notika, ka pēc tam, kad Alma bija daudz ko mācījis un bija pabeidzis runāt uz viņiem, ķēniņš Limhijs vēlējās tapt kristīts; un visa viņa tauta arī vēlējās tapt kristīta.

18 Tādēļ Alma devās ūdenī un "kristīja viņus; jā, viņš kristīja tos tādā pašā veidā, kā viņš kristīja savus brāļus ^bMormonas ūdeņos; jā, un, cik vien viņš nokristīja, tie piederēja pie Dieva baznīcas; un tas bija dēļ viņu ticības Almas vārdiem.

19 Un notika, ka ķēniņš Mosija atļāva Almam, ka viņš varēja dibināt draudzes visā Zarahemlas zemē; un deva viņam "varu

8a Mos. 22:11–13.

11a Mos. 28:3–4;
Al. 13:27.

b src Dvēsele—
Dvēseļu vērtība.

13a Omn. 1:19.

18a Mos. 21:35.

b Mos. 18:8–17.

19a src Priesterība.

ordinēt priesterus un skolotājus pār katru draudzi.

20 Tagad tas tika darīts tāpēc, ka bija tik daudz ļaužu, ka viņus visus nevarēja vadīt viens skolotājs; ne arī viņi visi varēja dzirdēt Dieva vārdu vienā sapulcē;

21 tādēļ viņi sapulcējās kopā atsevišķās grupās, sauktās par draudzēm; katrai draudzei bija savi priesteri un savi skolotāji, un katrs priesteris sludināja vārdu tā, kā tas viņam tika teikts no Almas mutes.

22 Un tā, neskatoties uz to, ka bija daudzas draudzes, tās visas bija viena "baznīca, jā, patiesi Dieva baznīca; jo visās draudzēs netika sludinātas nekas cits, kā vien grēku nožēlošana un ticība Dievam.

23 Un tad Zarahemlas zemē bija septiņas draudzes. Un notika, ka katrs, kas vēlējās uzņemties Kristus jeb Dieva "Vārdu, pievienojās Dieva draudzēm;

24 un viņi tika saukti par Dieva "tautu. Un Tas Kungs izlēja Savu Garu pār viņiem, un viņi tika svētīti, un viņiem veicās tajā zemē.

26. NODAĻA

Daudzus Baznīcas locekļus noved grēkā neticīgie. Almam tiek apsolīta mūžīgā dzīve. Tie, kas nožēlo grēkus un top kristīti, saņem piedošanu. Baznīcas locekļiem, kas ir grēkojuši un kas nožēlo grēkus, un atzīstas Almam un Tam Kungam,

tiks piedots; citādi viņi netiks piešķaitīti pie Baznīcas ļaudīm. Apmēram 120.–100. g. pr. Kr.

TAD notika, ka bija daudzi no jaunās paaudzes, kas nevarēja saprast ķēniņa Benjamīna vārdus, būdami mazi bērni tajā laikā, kad viņš runāja uz savu tautu; un viņi neticēja savu tēvu paražām.

2 Viņi neticēja tam, kas tika teikts par mirušo augšāmcelšanos, viņi arī neticēja par Kristus atnākšanu.

3 Un tad savas neticības dēļ viņi nevarēja "saprast Dieva vārdu; un viņu sirdis bija nocietinātas.

4 Un viņi nedz kristījās, nedz arī viņi pievienojās baznīcai. Un attiecībā uz ticību viņi bija atsevišķa tauta un palika tāda vienmēr, pat savā "miesīgajā un grēcīgajā stāvoklī, jo viņi negribēja piesaukt To Kungu, savu Dievu.

5 Un tad Mosijas valdīšanas laikā viņu nebija pat uz pusi tik daudz kā Dieva tautas; bet dēļ "strīdiem brāļu starpā viņu kļuva aizvien vairāk.

6 Jo notika, ka viņi pievīla daudzus, kas bija baznīcā, ar saviem glaimojošiem vārdiem un mudināja viņus veikt daudzus grēkus; tādēļ vajadzēja, lai tie, kas bija piederīgi baznīcai un izdarīja grēku, tiktu baznīcas "brīdināti.

7 Un notika, ka viņi tika atvesti priesteru priekšā un skolotāji nodeva viņus priesteriem, un pries-

22a Mos. 18:17.

23a SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

24a SRC Derība.

26 3a SRC Saprāšana.

4a SRC Miesīgais cilvēks.

5a SRC Atkrišana;

Strīdēšanās.

6a Al. 5:57–58; 6:3.

SRC Brīdināt,

Brīdinājums.

teri veda viņus Almas priekšā, kas bija ^aaugstais priesteris.

8 Tad nu ķēniņš Mosija bija devis Almam varu pār baznīcu.

9 Un notika, ka Alma nezināja, ko iesākt ar viņiem; bet pret viņiem bija daudz liecinieku; jā, ļaudis stāvēja un lielā skaitā liecināja par viņu nekrietnībām.

10 Tad nu nekad nekas tāds baznīcā iepriekš nebija noticis; tādēļ Alma bija satraukts savā garā, un viņš lika, lai tie tiktu vesti ķēniņa priekšā.

11 Un viņš sacīja ķēniņam: Lūk, šeit ir daudzi, kurus mēs esam atveduši tavā priekšā, kas tiek savu brāļu apsūdzēti; jā, un viņi ir pieķerti dažādās nekrietnībās. Un viņi nenozēlo savas nekrietnības; tādēļ mēs atvedām viņus tavā priekšā, lai tu viņus varētu tiesāt atbilstoši viņu noziegumiem.

12 Bet ķēniņš Mosija sacīja Almam: Lūk, es viņus netiesāju; tādēļ es ^anododu viņus tavās rokās tiesāt.

13 Un tad Almas gars atkal bija satraukts, un viņš gāja un jautāja Tam Kungam, kas viņam jādara šajā lietā, jo viņš baidījās, ka viņš izdarītu aplami Dieva acīs.

14 Un notika, ka pēc tam, kad viņš bija izlējis visu savu dvēseli Dievam, Tā Kunga balss nāca uz viņu, sakot:

15 Svētīts tu esi, Alma, un svētīti ir tie, kas tapa kristīti

^aMormonas ūdeņos. Tu esi svētīts dēļ savas lielās ^bticības Mana kalpa Abinadija vārdiem vien.

16 Un svētīti ir viņi dēļ viņu lielās ticības tiem vārdiem vien, ko tu runāji uz viņiem.

17 Un svētīts esi tu tādēļ, ka tu nodibināji ^abaznīcu šajā tautā; un viņi tiks nostiprināti, un viņi būs Mana tauta.

18 Jā, svētīti ir šie ļaudis, kas vēlas nest Manu ^aVārdu; jo Manā Vārdā viņi tiks saukti, un viņi ir Mani.

19 Un tāpēc, ka tu Man esi jautājis par pārkāpējiem, tu esi svētīts.

20 Tu esi Mans kalps; un Es noslēdzu derību ar tevi, ka tev būs ^amūžīgā dzīve; un tu kalposi Man un dosies Manā Vārdā, un savāksi kopā Manas avis.

21 Un tas, kas paklausīs Manai balsij, būs Mana ^aavs; un viņu jūs pieņemsit baznīcā, un viņu arī Es pieņemšu.

22 Jo lūk, šī ir Mana baznīca; katrs, kas top ^akristīts, taps kristīts grēku nožēlošanai. Un katrs, ko jūs pieņemsit, ticēs Manam Vārdam; un viņam Es devīgi ^bpiedošu.

23 Jo tas esmu Es, kas ^auzņemas uz Sevis pasaules grēkus; jo tas esmu Es, kas viņus ir ^bradījis; un tas esmu Es, kas lāvis tam, kas ticēs līdz galam, būt pie Manas labās rokas.

24 Jo lūk, Manā Vārdā viņi

7a Mos. 29:42.

12a M&D 42:78–93.

15a Mos. 18:30.

b Mos. 17:2.

src Ticība, Ticēt.

17a Mos. 25:19–24.

18a Mos. 1:11; 5:8.

src Jēzus Kristus—

Uzņemties Jēzus

Kristus Vārdu.

20a src Izredzēšana;

Izredzētie;

Mūžīgā dzīve.

21a src Labais Gans.

22a 2. Nef. 9:23.

src Kristīšana,

Kristīt.

b src Grēku piedošana;

Piedot.

23a src Pestītājs.

b src Radīt, Radišana.

tiek saukti; un, ja viņi Mani "pazīst, viņi celsies un viņiem mūžīgi būs vieta pie Manas labās rokas.

25 Un notiks, kad atskanēs "otrā bazūne, tad tie, kas nekad Mani nav ^bpazīnuši, celsies un nostāsies Manā priekšā.

26 Un tad viņi zinās, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs, ka Es esmu viņu Pestītājs; bet viņi netiks pestīti.

27 Un tad Es tiem apliecināšu, ka Es viņus nekad "neesmu pazinis; un viņi ^baizies "mūžīgajā ugunī, kas sataisīta velnam un viņa eņģeļiem.

28 Tādēļ Es saku tev, ka tas, kas "neklausīs Manai balsij, tas netiks pieņemts Manā baznīcā, jo viņu Es nepieņemšu pastarā dienā.

29 Tādēļ Es saku tev: Ej! Un katrs, kas grēko pret Mani, to jūs "tiesāsīt ^batbilstoši tiem grēkiem, ko viņš ir darījis; un, ja viņš "atzīstas savos grēkos tavā un Manā priekšā un ar patiesu sirdi "nožēlo tos, tam jūs ^cpiedotsit, un arī Es viņam piedošu.

30 Jā, un, "kad vien Mani ļaudis ^bnožēlos grēkus, Es piedošu tiem viņu pārkāpumus pret Mani.

31 Un jūs arī "piedotsit cits citam jūsu pārkāpumus; jo patiesi Es saku jums, ka tas, kas

nepiedod savam tuvākajam pārkāpumus, kad viņš saka, ka viņš tos nožēlo, tas pats taps sodīts.

32 Tagad Es saku tev: Ej! Un katrs, kas nenožēlos savus grēkus, tas netiks pieskaitīts Manai tautai; un to jums būs ievērot no šī brīža un turpmāk.

33 Un notika, kad Alma dzirdēja šos vārdus, viņš pierakstīja tos, lai tie viņam būtu un lai viņš varētu tiesāt šīs baznīcas ļaudis atbilstoši Dieva pavēlēm.

34 Un notika, ka Alma gāja un tiesāja tos, kas bija pieķerti nekrietnībās, atbilstoši Tā Kunga vārdam.

35 Un katrs, kas nožēloja savus grēkus un "atzinās tajos, tika pieskaitīts baznīcas ļaudīm.

36 Un tie, kas neatzinās savos grēkos un nenožēloja savas nekrietnības, tie netika pieskaitīti baznīcas ļaudīm, un viņu vārdi tika "izdzēsti.

37 Un notika, ka Alma vadīja visas lietas baznīcā; un viņiem atkal iestājās miers un sāka ļoti labi veikties baznīcas lietās, piesardzīgi staigājot Dieva priekšā, pieņemot daudzus un kristījot daudzus.

38 Un tad nu visu to darīja Alma un viņa tuvākie sekotāji, kas vadīja baznīcu, uzcītīgi staigājot, mācot Dieva vārdu visās

24a Jāņa 17:3.

25a M&D 88:99, 109.

b M&D 76:81–86.

27a Mat. 7:21–23.

b Lūk. 13:27.

c M&D 76:43–44.

28a 2. Nef. 9:31;

M&D 1:14.

29a src Tiesāt, Tiesa.

b src Atskaite,

Atbildīgs, Atbildība.

c 3. Nef. 1:25.

src Atzīt, Atzīšanās.

d src Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

e src Piedot.

30a Mor. 6:8.

b Ec. 33:11, 15–16;

Ap. d. 3:19–20;

Mos. 29:19–20.

31a 3. Nef. 13:14–15;

M&D 64:9–10.

35a src Atzīt, Atzīšanās.

36a 2. Moz. 32:33;

Al. 1:24.

src Dzīvības grāmata;

Izslēgšana.

lietās, pārciešot visādas bēdas, būdami visu to vajāti, kas nepiederēja pie Dieva baznīcas.

39 Un viņi pamācīja savus brāļus; un tie arī tika "pamācīti katrs ar Dieva vārdu atbilstoši saviem grēkiem jeb grēkiem, ko katrs bija darījis, saņēmuši pavēli no Dieva ^blūgt bez mitēšanās un "pateikties visās lietās.

27. NODAĻA

Mosija aizliedz vajāšanas un prasa ievērot vienlīdzību. Alma, jaunākais, un četri Mosijas dēli cenšas iznīcināt Baznīcu. Engēlis parādās un pavēl tiem pārtraukt viņu ļaunos centienus. Alma top mēms. Visai cilvēcei ir jāpiedzimst no jauna, lai iegūtu glābšanu. Alma un Mosijas dēli sludina prieka vēstis. Apmēram 100.–92. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka vajāšanas, ko pret baznīcu veica neticīgie, kļuva tik stipras, ka baznīca sāka kurnēt un žēloties saviem vadītājiem par to; un viņi žēlojās Almam. Un Alma ziņoja par šo lietu savam ķēniņam Mosijam. Un Mosija apspriedās ar saviem priesteriem.

2 Un notika, ka ķēniņš Mosija lika izziņot visapkārt zemē, ka nevienam neticīgajam nebūs "vajāt nevienu no tiem, kas pieder pie Dieva baznīcas.

3 Un bija stingra pavēle visās draudzēs, ka nedrīkst būt vajāšanu viņu starpā, ka ir jābūt

"vienlīdzībai starp visiem cilvēkiem;

4 ka viņi nedrīkst ļaut lepnībai vai augstprātībai izjaukt viņu "mieru; ka katram cilvēkam ir ^bjāciena savu tuvāko kā sevi pašu, strādājot ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai.

5 Jā, un visiem viņu priesteriem un skolotājiem "jāstrādā ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai visos gadījumos, izņemot vienīgi slimību vai ārkārtīgi lielu vajadzību gadījumos; un, darot to visu, viņiem bija Dieva ^blabvēlība pārpilnībā.

6 Un atkal iestājās liels miers tajā zemē; un tauta skaitā sāka kļūt ļoti liela un sāka izklīst pa zemes virsu, jā, uz ziemeļiem un uz dienvidiem, uz austrumiem un uz rietumiem, būvējot lielas pilsētas un ciematus visās zemes daļās.

7 Un Tas Kungs apmeklēja viņus un bija tiem labvēlīgs, un viņi kļuva par lielu un bagātu tautu.

8 Tagad Mosijas dēli tika ieskaitīti starp neticīgajiem; un arī viens no Almas "dēliem tika ieskaitīts starp viņiem, viņš tika saukts par Almu, pēc viņa tēva vārda; tomēr viņš kļuva ļoti ļauns un ^belkus pielūdzošs vīrs. Un viņš bija daiļrunīgs vīrs un teica daudz glāimu šai tautai; tādēļ viņš pārliecināja daudzus no tautas darīt tādas pašas nekrietnības kā viņš.

39a SRC Brīdināt,
Brīdinājums.
b 2. Nef. 32:8–9.
c SRC Pateicīgs,
Pateicība,

Pateikšanās.
27 2a SRC Vajāt, Vajāšanas.
3a Mos. 23:7; 29:32.
4a SRC Miers.
b SRC Cieņa.

5a Mos. 18:24, 26.
b SRC Labvēlība.
8a SRC Alma, Almas dēls.
b SRC Elku pielūgšana.

9 Un viņš kļuva par lielu trau-
cēkli Dieva baznīcas labklājībai;
“zogot ļaužu sirdis; radot lielu
šķelšanos tautas starpā; dodot
iespēju Dieva ienaidniekam iz-
mantot savu varu pār viņiem.

10 Un tad notika, kad viņš ce-
loja apkārt, lai iznīcinātu Dieva
baznīcu, jo viņš gāja apkārt sle-
peni ar Mosijas dēliem, cenšo-
ties iznīcināt baznīcu un novest
no ceļa Tā Kunga ļaudis, pretēji
Dieva vai pat ķēniņa pavēlēm—

11 un, kā es jums sacīju, kad
viņi gāja visapkārt, “sacelda-
mies pret Dievu, lūk, Tā Kun-
ga ^benģelis viņiem ‘parādījās;
un viņš nolaidās, it kā būtu bi-
jis mākonī; un viņš runāja it kā
pērķona balsī, kas lika trīcēt zemei,
uz kuras tie stāvēja;

12 un tik milzīgs bija viņu pār-
steigums, ka tie krita pie zemes
un nesaprata vārdus, kurus viņš
runāja uz tiem.

13 Tomēr viņš sauca atkal:
Alma, piecelies un panāc priekšā,
jo kāpēc tu vajā Dieva baz-
nīcu? Jo Tas Kungs ir teicis: “Šī
ir Mana baznīca un Es to no-
stiprināšu; un nekas to neva-
rēs apgāzt, kā vien Manu ļaužu
pārkāpumi!

14 Un vēl enģelis sacīja: Lūk,
Tas Kungs ir uzklausījis Savu
ļaužu “lūgšanas un arī Viņa kal-
pa Almas lūgšanas, kas ir tavs
tēvs; jo viņš ir lūdzis ar lielu ticī-
bu par tevi, lai tu tiktu vests pie
patiesības atziņas; tādēļ šim no-
lūkam es esmu nācis, lai pārlie-
cinātu tevi par Dieva spēku un

varu, lai uz Viņa kalpotāju ^blūg-
šanām tiktu atbildēts atbilstoši
viņu ticībai.

15 Un tagad lūk, vai jūs va-
rat apstrīdēt Dieva spēku? Jo
lūk, vai mana balss nesatricina
zemi? Un vai jūs arī nevarat re-
dzēt mani jūsu priekšā? Un es
esmu Dieva sūtīts.

16 Tagad es saku tev: Ej! Un at-
ceries savu tēvu gūstu Helama
zemē un Nefija zemē; un atce-
ries, cik lielas lietas Viņš ir darī-
jis priekš tiem; jo viņi bija jūgā,
un Viņš “atbrīvoja tos. Un ta-
gad es saku tev, Alma, ej savu
ceļu un nemēģini vairs iznīcināt
baznīcu, lai viņu lūgšanas tiktu
atbildētas pat tad, ja tu pats gri-
bēsi tikt atstumts.

17 Un tad notika, ka tie bija pē-
dējie vārdi, ko enģelis runāja uz
Almu, un viņš aizgāja.

18 Un tad Alma un tie, kas bija
ar viņu, atkal nokrita pie zemes,
jo liels bija viņu pārsteigums;
jo paši ar savām acīm viņi bija
redzējuši Tā Kunga enģeli; un
viņa balss bija kā pērķons, kas
satricināja zemi; un viņi zināja,
ka nebija nekā cita, kā vien Die-
va spēks, kas varēja satricināt
zemi un likt tai tā drebēt, ka tā
gandrīz sadalījās gabalos.

19 Un tagad Almas pārstei-
gums bija tik liels, ka viņš pa-
lika mēms, ka viņš nevarēja
atvērt savu muti; jā, un viņš
kļuva vājš, pat tā, ka tas ne-
varēja pakustināt savas rokas;
tādēļ tie, kas bija ar viņu, paņē-
ma to un aiznesa bezpalīdzīgu,

9a 2. Sam. 15:1–6.
11a SRC Sacelšanās.
b SRC Enģeļi.

c Ap. d. 9:1–9; Al. 8:15.
13a SRC Jēzus Kristus—
Baznīcas galva.

14a Al. 10:22.
b Morm. 9:36–37.
16a Mos. 23:1–4.

līdz viņš tika nolikts sava tēva priekšā.

20 Un tie atkārtoja viņa tēvam visu, kas bija ar tiem noticis; un viņa tēvs priecājās, jo viņš zināja, ka tas bija Dieva spēks.

21 Un viņš lika, lai ļaužu pulks tiktu pulcināts kopā, lai viņi būtu par lieciniekiem tam, ko Tas Kungs bija darījis viņa dēlam un arī tiem, kas bija ar viņu.

22 Un viņš lika, lai priesteri sapulcētos kopā; un viņi sāka gavēt un lūgt To Kungu, savu Dievu, lai Viņš atvērtu Almas muti, lai tas varētu runāt, un arī lai viņa locekļi saņemtu savu spēku—lai ļaužu acis tiktu atvērtas redzēt un zināt par Dieva labestību un godību.

23 Un notika, kad viņi bija gavējuši un lūguši divas dienas un divas naktis, Almas locekļi saņēma savu spēku, un viņš piecēlās un sāka runāt uz tiem, aicinādams viņus turēt drošu prātu.

24 Jo, sacīja viņš, es esmu nožēlojis savus grēkus un esmu ticis Tā Kunga “pestīts; lūk, es esmu piedzimis no Gara.

25 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Nebrīnies, ka visai cilvēcei, jā, vīriem un sievietēm, visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām ir “jāpiedzimst no jauna; jā, jāpiedzimst no Dieva, ^bizmainoties no viņu ‘miesīgā un kritušā stāvokļa uz taisnīguma

stāvokli, būdami Dieva pestīti, kļūdami Viņa dēli un meitas;

26 un tā viņi top jaunas radības; un, kamēr viņi to neizdara, viņi “nekādā ziņā nevar iemantot Dieva valstību.

27 Es saku jums, kamēr tas ir tā, viņiem ir jātiek atstumtiem; un to es zinu tāpēc, ka es pats gandrīz tik atstumts.

28 Tomēr pēc tam, kad es biju izbridis cauri daudzām bēdām, nožēlojis grēkus gandrīz līdz nāvei, Tas Kungs žēlastībā uzskatīja par lietderīgu izraut mani no “mūžīgās degšanas, un es esmu piedzimis no Dieva.

29 Mana dvēsele ir tikusi atpestīta no rūgtas žults un nekrietnības saitēm. Es biju vistumšākajā bezdibenī; bet tagad es redzu brīnišķīgo Dieva gaismu. Mana dvēsele tika “spīdzināta mūžīgajās mokās; bet es esmu izrauts no tām, un manai dvēselei vairs nesāp.

30 Es atgrūdu savu Pestītāju un noliedzu to, ko bija runājuši mūsu tēvi; bet tagad, lai cilvēki varētu paredzēt, ka Viņš nāks un ka Viņš atceras katru radījumu no Savas radības, Viņš pasludinās Sevi visiem.

31 Jā, “katrs celis lieksies un katra mēle atzīsies Viņa priekšā. Jā, patiesi pēdējā dienā, kad visi cilvēki stāvēs, lai tiktu Viņa ^btiesāti, tad tie atzīs, ka Viņš ir Dievs; tad tie, kas pasaulē

24a 2. Nef. 2:6–7.
src Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

25a Rom. 6:3–11;
Mos. 5:7;
Al. 5:14;
Moz. 6:59.

src Piedzimis no
jauna, Piedzimis
no Dieva.

b Mos. 3:19; 16:3.
c src Miesīgs.
26a Jāņa 3:5.
28a 2. Nef. 9:16.

29a Mos. 2:38.

31a Fil. 2:9–11;
Mos. 16:1–2;
M&D 88:104.

b src Jēzus Kristus—
Soģis.

dzīvoja ^abez Dieva, atzīs, ka mū-
žīgā soda spriedums ir taisnīgs
pār tiem; un viņi drebēs un trī-
cēs, un atkāpsies zem Viņa ^avisu
redzošās acs skatienu.

32 Un tad notika, ka no tā lai-
ka Alma iesāka mācīt ļaudis, un
tie, kas bija ar Almu tad, kad
eņģelis parādījās viņiem, ceļo-
ja apkārt pa visu zemi, vēstījot
visiem ļaudīm to, ko viņi bija
gan dzirdējuši, gan redzējuši,
un sludinot Dieva vārdu lielās
bēdās, tikdami stipri vajāti no
tiem, kas bija neticīgi, un sisti no
daudziem.

33 Bet, neskatoties uz visu to,
viņi sniedza lielu mierinājumu
baznīcai, stiprinot ļaužu ticību
un ar iecietību un lielām pūlēm
mudinot tos turēt Dieva baušļus.

34 Un četri no viņiem bija ^aMosijas
dēli; un viņu vārdi bija
Amons un Ārons, un Omners,
un Himnijs; šie bija Mosijas dēlu
vārdi.

35 Un viņi ceļoja apkārt pa
visu Zarahemlas zemi un starp
visiem ļaudīm, kas bija ķēni-
ņa Mosijas pakļautībā, dedzīgi
cenšoties izlabot visu to ļaunu-
mu, ko viņi bija darījuši baznī-
cai, atzīstot visus savus grēkus
un vēstījot visu to, ko tie bija re-
dzējuši, un izskaidrojot pravie-
tojumus un Rakstus visiem, kas
vēlējās uz klausīt tos.

36 Un tā viņi bija darbarīki
Dieva rokās, atvedot daudzus
pie patiesības atziņas, jā, pie at-
ziņas par viņu Pestītāju.

37 Un cik svētīti viņi ir! Jo viņi
^asludināja mieru; viņi sludinā-
ja ^blabas vēstis par labo; un viņi
paziņoja tautai, ka Tas Kungs
valda.

28. NODAĻA

*Mosijas dēli dodas sludināt lama-
niešiem. Izmantojot divus gaiš-
reģu akmeņus, Mosija pārtulko
jarediešu plāksnes. Apmēram
92. g. pr. Kr.*

TAD notika, ka pēc tam, kad
^aMosijas dēli bija darījuši vi-
sas šīs lietas, viņi paņēma ne-
lielu skaitu ļaužu sev līdzī un
atgriezās pie sava tēva ķēniņa,
un vēlējās no tā, lai tas atļautu
viņiem, lai viņi varētu kopā ar
tiem, kurus viņi bija atlasījuši,
iet uz ^bNefija zemi, lai viņi varē-
tu sludināt to, ko viņi bija dzir-
dējuši, un lai viņi varētu sniegt
Dieva vārdu saviem brāļiem la-
maniešiem—

2 lai varbūt viņi varētu vest
tos pie Tā Kunga, viņu Dieva,
atziņas un pārliecināt tos par
viņu tēvu nekrietnībām; un lai
varbūt viņi varētu izdziedināt
tos no viņu ^anaida pret nefijie-
šiem, lai tie arī varētu priecā-
ties Tajā Kungā, viņu Dievā, lai
tie varētu kļūt draudzīgi cits ar
citu un lai vairs nebūtu nekā-
du strīdu visā tajā zemē, ko Tas
Kungs, viņu Dievs, bija tiem de-
vis.

3 Tagad viņi vēlējās, lai glāb-
šana tiktu pasludināta katrai

31c Al. 41:11.

d SRC Dievs, Dievība.

34a SRC Amons,
Mosijas dēls.

37a Jes. 52:7;

Mos. 15:14–17.

src Sludināt.

b src Evaņģēlijs.

28 1a Mos. 27:34.

b Omn. 1:12–13;

Mos. 9:1.

2a Jēk. 7:24.

radībai, jo viņi nevarēja "izturēt, ka kādai cilvēka ^bdvēselei vajadzētu iet bojā; jā, pat tikai domas, ka kādai dvēselei vajadzētu ciest "nebeidzamas mocības, lika tiem drebēt un trīcēt.

4 Un tādā veidā Tā Kunga Gars ietekmēja viņus, jo viņi bija paši "zemiskākie grēcinieki. Un Tas Kungs savā bezgalīgajā ^bžēlastībā uzskatīja par vajadzīgu viņus pasaudzēt; tomēr viņi izcieta lielas dvēseles sāpes savu nekrietnību dēļ, daudz ciešot un baidoties, ka viņi tiks atstumti uz visiem laikiem.

5 Un notika, ka viņi lūdza savu tēvu daudzās dienās, lai viņi varētu iet uz Nefija zemi.

6 Un ķēniņš Mosija gāja un vaicāja Tam Kungam, vai viņam ir jāļauj iet saviem dēļiem sludināt vārdu lamaniešu vidū.

7 Un Tas Kungs sacīja uz Mosiju: Lai viņi iet, jo daudzi ticēs viņu vārdiem, un viņiem būs mūžīgā dzīve; un Es "atbrīvošu tavus dēlus no lamaniešu rokām.

8 Un notika, ka Mosija ļāva, lai viņi varētu iet un darīt to, ko tie lūdza.

9 Un viņi "devās mežonīgā apvidū, lai ietu sludināt vārdu lamaniešu vidū; un ^baprakstu par viņu darbiem es sniegšu tālāk.

10 Tad ķēniņam Mosijam nebija neviena, kam piešķirt ķēniņvalsti, jo nebija neviena no viņa

dēļiem, kas pieņemtu šo ķēniņvalsti.

11 Tādēļ viņš paņēma pierakstus, kas bija iegravēti uz "plāksnēm no misiņa, un arī Nefija plāksnes, un visas tās lietas, ko viņš bija pasargājis un saglabājis saskaņā ar Dieva pavēlēm, pēc tam, kad viņš bija pārtulkojis un licis pierakstīt tos pierakstus, kas bija uz ^bplāksnēm no zelta, kuras bija atraduši Limhija ļaudis, kuras bija nodotas viņam ar Limhija roku;

12 un to viņš darīja savas tautas dedzīgās vēlēšanās dēļ; jo viņi bez mēra vēlējās zināt par to tautu, kas bija tikusi iznīcināta.

13 Un tad viņš pārtulkoja tos ar to divu "akmeņu palīdzību, kas bija iestiprināti divos lokveida ietvaros.

14 Tad nu šīs lietas bija sagatavotas no pašā iesākuma un tika nodotas no paaudzes paaudzē tādām nolūkam, lai tulkotu valodas;

15 un tās bija tikušas pasargātas un saglabātas ar Tā Kunga roku, lai Viņš varētu atklāt katrai radībai, kura iegūs to zemi, Savas tautas nekrietnības un negantības;

16 un tas, kam ir šīs lietas, tiek saukts par "gaišreģi kā senos laikos.

17 Tad pēc tam, kad Mosija bija pabeidzis tulkot šos pierakstus, lūk, tie deva aprakstu par tautu,

3a Al. 13:27; 3. Nef. 17:14; Moz. 7:41.

b SRC Dvēsele—
Dvēseļu vērtība.

c Jēk. 6:10;
M&D 19:10–12.

4a Mos. 27:10.

b SRC Žēlīgās, Žēlastība.

7a Al. 19:22–23.

9a Al. 17:6–9.

b Al. 17–26.

11a SRC Misiņa plāksnes.

b SRC Zelta plāksnes.

13a SRC Urīms un
Tumīms.

16a Mos. 8:13–18.
SRC Gaišreģis,
redzētājs.

kas tika "iznīcināta, no tā laika, kad viņi tika iznīcināti, un atpakaļ līdz pat ^blielā torņa celšanas laikam, kad Tas Kungs "sajauca ļaužu valodu un viņi tika izklīdināti pa visu zemes virsu, jā, un pat no tā laika atpakaļ līdz Ādama radišanai.

18 Tad nu šis apraksts lika Mosijas tautai ļoti sērot, jā, viņi tika bēdu pārņemti; tomēr tas deva viņiem lielas zināšanas, par ko viņi priecājās.

19 Un šis apraksts tiks rakstīts tālāk, jo lūk, ir noderīgi, lai visi ļaudis zinātu to, kas ir rakstīts šinī aprakstā.

20 Un tagad, kā es jums sacīju, ka pēc tam, kad ķēniņš Mosija bija visu to darījis, viņš paņēma plāksnes no "misiņa un visas tās lietas, ko viņš bija glabājis, un nodeva tās Almam, kas bija Almas dēls; jā, visus pierakstus un arī ^bizskaidrotājus un nodeva tos viņam, un pavēlēja viņam, lai viņš glabātu un "sargātu tos, un arī vestu šīs tautas pierakstu, nododot tos no vienas paaudzes otrā, tāpat kā tie tika nodoti no tā laika, kad Lehījs pameta Jeruzālemi.

29. NODAĻA

Mosija ierosina, lai ķēniņa vietā tiktu izvēlēti soģi. Netaisnīgi ķēniņi ved savas tautas grēkā. Alma, jaunākais, ar tautas balsi ir izvēlēts par augstāko soģi. Viņš arī ir augstais priesteris Baznīcā. Alma,

vecākais, un Mosija nomirst. Apmēram 92.–91. g. pr. Kr.

TAGAD, kad Mosija bija to darījis, viņš sūtīja pa visu zemi, starp visiem ļaudīm, cenšoties uzzināt viņu gribu par to, kas varētu būt viņu ķēniņš.

2 Un notika, ka tautas balss nāca, sakot: Mēs vēlamies, lai Ārons, tavs dēls, būtu mūsu ķēniņš un mūsu valdnieks.

3 Tad nu Ārons bija aizgājis uz Nefija zemi, tādēļ ķēniņš nevarēja nodot ķēniņvalsti viņam; ne arī Ārons gribēja pieņemt ķēniņvalsti; nebija arī citu "Mosijas dēlu, kas gribētu pieņemt ķēniņvalsti.

4 Tādēļ ķēniņš Mosija atkal sūtīja tautas vidū; jā, patiesi, rakstīts vārds tika sūtīts starp ļaudīm. Un šie ir tie vārdi, kas bija rakstīti:

5 Lūk, ak mana tauta jeb mani brāļi, jo es jūs uzskatu par tādīem, es vēlos, lai jūs apdomātu jautājumu, ko jūs esat aicināti apdomāt—jo jūs vēlaties, lai jums būtu "ķēniņš.

6 Tagad es jums paziņoju, ka tas, kam ķēniņvalsts taisnīgi pienākas, ir atteicies un nepieņems ķēniņvalsti.

7 Un tagad, ja ir jātiek citam ieceltam viņa vietā, lūk, es baidos, ka sāksies strīdi jūsu starpā. Un kas zina, bet ja nu mans dēls, kuram ķēniņvalsts pieder, izmainās un kļūst dusmīgs, un aizvilina daļu ļaužu sev līdzī,

17a Mos. 8:7–12.

b Et. 1:1–5.

c 1. Moz. 11:6–9.

20a Al. 37:3–10.

b src Urims un

Tumīms.

c src Svētie Raksti—

Svētie Raksti ir

jāsauglabā.

29 3a Mos. 27:34.

5a 1. Sam. 8:9–19.

kas izraisīs karus un strīdus jūsu starpā un kas būs par iemeslu lielai asinsizliešanai un Tā Kunga ceļu sagrozīšanai, jā, un pazudinās daudzu ļaužu dvēseles.

8 Tagad es saku jums, būsīm gudri un apdomāsim šīs lietas, jo mums nav tiesību iznīcināt manu dēlu, ne arī mums būtu tiesības iznīcināt jebkuru citu, ja tas būtu iecelts viņa vietā.

9 Un, ja mans dēls atkal pievēršīsies savai lepnībai un niekiem, viņš atsauks to, ko viņš ir teicis, un pieprasīs savas tiesības uz ķēniņvalsti, kas tiks viņam un arī šai tautai daudz grēkot.

10 Tad nu būsīm gudri un pauraudzīsimies uz šīm lietām, un darīsim to, kas nodrošinās mieru šai tautai.

11 Tādēļ es būšu jūsu ķēniņš savās atlikušajās dienās; tomēr "iecelsim ^bsoģus, lai tiesātu šos ļaudis saskaņā ar mūsu likumu; un mēs par jaunu sakārtosim šīs tautas lietas, jo mēs iecelsim gudrus vīrus būt par soģiem, kas tiesās šo tautu saskaņā ar Dieva baušļiem.

12 Tad nu ir labāk, ja cilvēks tiek Dieva tiesāts nekā cilvēka, jo Dieva sodi vienmēr ir taisnīgi, bet cilvēka sodi ne vienmēr ir taisnīgi.

13 Tādēļ ja būtu iespējams, ka jums būtu "taisnīgi vīri par jūsu ķēniņiem, kas ieviestu Dieva likumus un tiesātu šo tautu saskaņā ar Viņa pavēlēm; jā, ja par jūsu ķēniņiem jums varētu

būt vīri, kuri darītu to pašu, ko mans tēvs ^bBenjamīns darīja šai tautai,—es saku jums, ja tas vienmēr varētu būt tā, tad būtu noderīgi, ka jums vienmēr būtu ķēniņš, kas valdītu pār jums.

14 Un patiesi, es pats strādāju ar visu savu spēku un spējām, kas man ir, lai mācītu jums Dieva baušļus un nostiprinātu mieru viscaur zemē, lai nebūtu nedz karu, nedz strīdu, nedz zagšanas, nedz laupīšanas, nedz slepkavību, nedz jebkāda veida nekrietnību.

15 Un, kurš bija darījis nekrietnību, to es "sodīju atbilstoši noziegumam, ko tas bija pastrādājis, saskaņā ar likumu, kas mums tika mūsu tēvu dots.

16 Tad nu es saku jums, ka tāpēc, ka visi cilvēki nav taisni, nav vēlams, lai jums būtu ķēniņš vai ķēniņi, lai valdītu pār jums.

17 Jo lūk, cik daudz "nekrietnību viens ^bļauns ķēniņš izraisa, jā, un cik lielu postu!

18 Jā, atcerieties ķēniņu Nou, viņa "ļaudarības un viņa negantības, un arī viņa ļaužu ļaudarības un negantības. Redziet kāds liels posts nāca pār tiem; un arī savu nekrietnību dēļ viņi tika pakļauti ^bjūgā.

19 Un, ja nebūtu viņu visgudrā Radītāja iejaukšanās, un tas viņu sirsnīgās grēku nožēlošanas dēļ, viņiem nenovēršami vajadzētu palikt jūgā līdz pat šim brīdim.

11^a Mos. 29:25–27.

^b 2. Moz. 18:13–24.

13^a Mos. 23:8, 13–14.

^b M. v. 1:17–18.

15^a Al. 1:32–33.

17^a Al. 46:9–10.

^b Mos. 23:7–9.

18^a Mos. 11:1–15.

^b 1. Sam. 8:10–18;

Mos. 12:1–8;

Et. 6:22–23.

20 Bet lūk, Viņš atbrīvoja tos tātēc, ka tie "pazemojās Viņa priekšā; un tātēc, ka tie ^bskali piesauca Viņu, Viņš atbrīvoja tos no jūga; un tā Tas Kungs darbojas ar Savu spēku visos gadījumos starp cilvēku bērniem, izstiepjot "žēlastības roku pretim tiem, kas ^dpaļaujas uz Viņu.

21 Un lūk, tagad es saku jums, jūs nevarat gāzt no troņa nekrietnu ķēniņu savādāk, kā vien ar daudziem strīdiem un lielu asinsizliešanu.

22 Jo lūk, viņam ir "draugi nekrietnībā, un viņš tur savus sargus sev apkārt; un viņš saplēš to likumus, kas valdījuši taisnībā pirms viņa; un viņš samīda zem savām kājām Dieva pavēles;

23 un viņš ievieš likumus un izsūta tos starp saviem ļaudīm, jā, likumus, atbilstošus savai pašā "ļaudarībai; un, kas neievēro viņa likumus, tos viņš liek nogalināt; un, kas sacēlas pret viņu, viņš sūtīs savus karapulku pret tiem karā, un, ja viņš varēs, viņš iznīcinās tos; un tā netaisns ķēniņš sagroza visus taisnības ceļus.

24 Un tagad lūk, es saku jums, ka nav vēlams, lai tādas negantības nāktu pār jums.

25 Tādēļ izvēliet jūs ar tautas balsi soģus, lai jūs tiktu tiesāti saskaņā ar likumiem, kas jums tika mūsu tēvu doti, kas ir pareizi un kas tika doti viņiem ar Tā Kunga roku.

26 Tad nu tas nav parasti, ka

tautas balss vēlētos kaut ko pretēju tam, kas ir taisnīgi; bet ir parasti mazākajai tautas daļai vēlēties to, kas nav taisnīgi; tādēļ to jums būs ievērot un padarīt par savu likumu—kārtot jūsu darīšanas ar tautas balsi.

27 Un, "ja pienāks laiks, kad tautas balss izvēlēties nekrietnību, tad tas būs laiks, kad Dieva sodi nāks pār jums; jā, tad tas būs laiks, kad Viņš piemeklēs jūs ar lielu postu, tāpat kā Viņš līdz šim ir piemeklējis šo zemi.

28 Un tad, ja jums ir soģi un viņi netiesā jūs saskaņā ar likumu, kas ir ticis dots, jūs varat likt, lai viņi tiktu augstāka soģa tiesāti.

29 Ja jūsu augstākie soģi nespiež taisnu tiesu, jūs liksit, lai neliels skaits no jūsu zemākajiem soģiem tiktu pulcēti kopā, un viņi tiesās jūsu augstākos soģus saskaņā ar tautas balsi.

30 Un es pavēlu jums to darīt bailēs no Tā Kunga; un es pavēlu jums darīt to un lai jums nebūtu ķēniņu; lai, ja šī tauta grēkos un darīs nekrietnības, atbildība tiktu prasīta no viņu pašu galvām.

31 Jo lūk, es saku jums, daudzu cilvēku grēkiem par iemeslu ir bijušas viņu ķēniņu nekrietnības; tādēļ atbildība par viņu nekrietnībām tiks pieprasīta no viņu ķēniņu galvām.

32 Un tad es vēlos, lai šīs "nevienlīdzības vairs nebūtu šai zemē, it īpaši starp šiem maniem

20a Mos. 21:13–15.
b 2. Moz. 2:23–25;
Al. 43:49–50.
c Ec. 33:11, 15–16;

Mos. 26:30.
d src Uzticība.
22a 1. Ķēn. 12:8–14.
23a src Ļauns,

Ļaudarība.
27a Al. 10:19.
32a Al. 30:11.

ļaudīm; bet es vēlos, lai šī zeme būtu ^bbrīvības zeme un ^ckatrs cilvēks vienādi varētu baudīt savas tiesības un priekšrocības tik ilgi, cik Tas Kungs uzskatīs par vajadzīgu, lai mēs varētu dzīvot un mantot šo zemi, jā, vai tik ilgi, cik vien kāds no mūsu pēctečiem paliks uz zemes virsas.

33 Un vēl daudz ko vairāk ķēniņš Mosija rakstīja viņiem, atklājot tiem visus taisnīga ķēniņa pārdzīvojumus un grūtības, jā, visas dvēseles mokas par savu tautu un arī visas tautas kurnēšanas savam ķēniņam; un viņš izskaidroja tiem to visu.

34 Un viņš pastāstīja tiem, ka tam visam nevajadzētu būt; bet ka tas slogs ir jāuzliek visai tautai, lai katrs cilvēks varētu nest savu daļu.

35 Un viņš arī atklāja tiem visus trūkumus, kādi būtu, ja nevaisns ķēniņš valdītu pār tiem;

36 jā, visas viņa nekrietnības un negantības, un visi kari, un strīdi, un asinsizliešana, un zagšana, un laupīšana, un netiklības piekopšana, un visādas nekrietnības, kas nevar tikt uzskaitītas—stāstot tiem, ka visām šīm lietām nevajadzētu būt, ka tās ir izteikti pretējas Dieva baušļiem.

37 Un tad notika, kad ķēniņš Mosija bija sūtījis šīs lietas starp ļaudīm, ka viņi tika pārliecināti par viņa vārdu patiesīgumu.

38 Tādēļ viņi atmata savu vēlēšanos pēc ķēniņa un sāka kvēli vēlēties, lai katram cilvēkam

būtu vienādas iespējas viscaur visā zemē; jā, un katrs cilvēks izteica gatavību atbildēt par saviem grēkiem.

39 Tādēļ notika, ka viņi sapulcējās kopā grupās viscaur zemē, lai nodotu savas balsis par to, kas būs viņu soģi, kas tiesātu viņus saskaņā ar ^alikumu, kurš viņiem bija dots; un viņi ļoti priecājās par to ^bbrīvību, kas bija dāvāta viņiem.

40 Un viņi kļuva ļoti stipri mīlestībā pret Mosiju; jā, viņi cienīja to vairāk par jebkuru citu cilvēku; jo viņi neraudzījās uz to kā uz tirānu, kas meklē labumu, jā, to mantu, kas samaitā dvēseli; jo tas nebija piedzīvis bagātības no viņiem, ne arī tas bija priecājies par asinsizliešanu; bet tas bija nodibinājis ^amiera zemē, un tas bija ļāvis savai tautai, lai viņi tiktu atbrīvoti no visa veida jūgiem; tādēļ viņi cienīja to, jā, ļoti, pārpārēm.

41 Un notika, ka viņi iecēla ^asoģus, lai tie valdītu pār viņiem jeb tiesātu viņus saskaņā ar likumu; un tā viņi darīja viscaur tajā zemē.

42 Un notika, ka Alma tika iecelts par pirmo augstāko soģi, būdams arī augstais priesteris, viņa tēvs bija piešķīris šo amatu viņam un nodevis tam atbildību par visām baznīcas lietām.

43 Un tad notika, ka Alma ^astaigāja Tā Kunga ceļus un viņš turēja Viņa pavēles, un viņš sprieda taisnīgu tiesu; un visā zemē bija nepārtraukts miers.

32b 2. Nef. 1:7; 10:11.
src Brīvs, Brīvība.
c Al. 27:9.

39a Al. 1:14.
b src Brīvs, Brīvība.
40a src Miera nesējs.

41a Mos. 29:11.
43a src Staigāt ar Dievu.

44 Un tā iesākās soģu valdīšana visā Zarahemlas zemē starp visiem ļaudīm, kas tika saukti par nefijiešiem; un Alma bija pirmais un augstākais soģis.

45 Un tad notika, ka viņa tēvs nomira, būdams astoņdesmit un divus gadus vecs, nodzīvojis dzīvi, pildot Dieva pavēles.

46 Un notika, ka Mosija arī nomira trīsdesmit un trešajā savas

valdīšanas gadā, būdams "sešdesmit un trīs gadus vecs; kas pavisam kopā sastādīja pieci simti un deviņus gadus no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi.

47 Un tā beidzās ķēniņu valdīšana pār Nefija tautu; tā beidzās Almas, viņu baznīcas dibinātāja, dienas.

ALMAS GRĀMATA

ALMA—ALMAS DĒLS

Apraksts no Almas, kurš bija Almas dēls, pirmais un augstākais soģis pār Nefija tautu un arī augstais priesteris pār Baznīcu. Apraksts par soģu valdīšanu un kariem, un strīdiem tautas vidū. Un arī apraksts par karu starp nefijiešiem un lamaniešiem, saskaņā ar Almas, pirmā un augstākā soģa, pierakstu.

1. NODAĻA

Nehors māca viltus mācības, dibinā baznīcu, ievieš viltus priesterību un nogalina Gideonu. Nehors tiek sodīts ar nāvi par saviem noziegumiem. Tautā izplatās viltus priesterība un vajāšanas. Priesteri paši sevi uztur, laudis rūpējas par nabagiem, un Baznīca plaukst. Apmēram 91.–88. g. pr. Kr.

TAD notika, ka pirmajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, no tā laika, kad ķēniņš Mosija bija "aizgājis visas radības ceļu, izcīnījis labu cīņu, stāigādams taisnīgi Dieva priekšā,

neatstājis nevienu valdīt savā vietā; tomēr viņš bija ieviesis ^blikumus, un tie tika tautas apstiprināti; tādēļ viņiem bija jādzīvo saskaņā ar tiem likumiem, ko viņš bija izdevis.

2 Un notika, ka pirmajā gadā, kopš Alma valdīja soģa krēslā, kāds "vīrs tika atvests viņa priekšā, lai tiktu tiesāts, vīrs, kas bija liela auguma un bija ievērojams ar savu lielo spēku.

3 Un viņš bija gājis tautā, sludinot viņiem to, ko viņš "sauca par Dieva vārdu, runājot ^bpret baznīcu, paziņojot tautai, ka katram priesterim un skolotājam ir

46a Mos. 6:4.

[ALMAS]

1 1a Mos. 29:46.

b Jar. 1:5;

Al. 4:16;

Hel. 4:22.

2a Al. 1:15.

3a Ec. 13:3.

b SRC Antikrists.

jāklūst ‘slavenam; un viņiem “nav jāstrādā ar savām rokām, bet ka tautai viņus ir jāuztur.

4 Un viņš arī liecināja tautai, ka visa cilvēce tiks izglābta pēdējā dienā un ka viņiem nevajag nedz trīcēt, nedz drebēt, bet ka viņi var pacelt savas galvas un priecāties, jo Tas Kungs ir radījis visus cilvēkus un arī ir pestījis visus cilvēkus; un beigās visiem cilvēkiem būs mūžīgā dzīve.

5 Un notika, ka viņš mācīja šīs lietas tik daudz, ka daudzi noticēja viņa vārdiem, pat tik daudzi, ka tie sāka gādāt par viņu un dot viņam naudu.

6 Un viņš sāka kļūt augstprātīgs savas sirds lepnībā un nēsāt ļoti dārgas drānas, jā, un pat sāka veidot “baznīcu atbilstoši savai sludināšanai.

7 Un notika, kad viņš gāja, lai sludinātu tiem, kas ticēja viņa vārdiem, viņš satika kādu vīru, kas piederēja pie Dieva baznīcas, jā, patiesi vienu no viņu skolotājiem; un viņš sāka asi strīdēties ar to, lai viņš varētu aizvilināt baznīcas ļaudis; bet tas vīrs pretojās viņam, pamācot to ar Dieva “vārdiem.

8 Tad nu tā vīra vārds bija “Gideons; un tas bija viņš, kas bija darbarīks Dieva rokās, atbrīvojot Limhija tautu no jūga.

9 Tagad, tāpēc ka Gideons pretojās viņam ar Dieva vārdiem, viņš bija apskaities uz Gideonu un izvilka savu zobenu, un sāka

viņu sist. Tad nu Gideons, būdams jau krietni gados, tādēļ viņš nevarēja pretoties tā sitieniem, tādēļ viņš tika “nokauts ar zobenu.

10 Un vīru, kas viņu nokāva, saņēma baznīcas ļaudis un aizveda Almas priekšā, lai viņš tiktu “tiesāts atbilstoši tiem noziegumiem, ko viņš bija pastrādājis.

11 Un notika, ka viņš stāvēja Almas priekšā un ļoti nekaunīgi sevi aizstāvēja.

12 Bet Alma sacīja uz viņu: Redzi, šī ir pirmā reize, kad “viltus priesterība tiek ieviesta šajā tautā. Un lūk, tu esi vainīgs ne tikai viltus priesterībā, bet tu centies to uzspiest ar zobenu; un, ja viltus priesterība būtu uzspiesta šai tautai, tas novestu pie tās pilnīgas iznīcināšanas.

13 Un tu esi izlējis taisnīga vīra asinis, jā, vīra, kas tik daudz laba bija darījis šajā tautā; un, ja mēs tevi saudzētu, viņa asinis par “atriebību nāktu uz mums.

14 Tādēļ tu tiec “notiesāts, lai mirtu, saskaņā ar likumu, kas mums ir ticis dots no Mosijas, mūsu pēdējā ķēniņa; un tas ir ticis šīs tautas apstiprināts; tādēļ šai tautai ir jādzīvo pēc šī likuma.

15 Un notika, ka tie paņēma viņu; un viņa vārds bija “Nehors; un tie aizveda viņu Mantī kalna galā, un tur viņam tika likts jeb, drīzāk, viņš atzinās

3c Lūk. 6:26;

1. Nef. 22:23.

d Mos. 18:24, 26; 27:5.

6a 1. Nef. 14:10.

7a SRC Dieva vārds.

8a Mos. 20:17; 22:3.

9a Al. 6:7.

10a Mos. 29:42.

12a 2. Nef. 26:29.

src Viltus priesterība.

13a SRC Atriebība.

14a SRC Nāvēssods.

15a Al. 1:2.

starp debesīm un zemi, ka tas, ko viņš bija mācījis tautai, bija pretrunā ar Dieva vārdu; un tur viņš cieta kaunpilnu ^bnāvi.

16 Tomēr tas nedarīja galu viltus priesterības izplatībai tanī zemē; jo bija daudzi, kas mīlēja pasaulesniecīgās lietas, un viņi gāja, sludinādami viltus mācības; un to viņi darīja "bagātību un slavas dēļ.

17 Tomēr, baidoties likuma, kas meļus sodīja, viņi neuzdrīkstējās "melot, lai tas neklūtu zināms; tādēļ viņi apgalvoja, ka sludina saskaņā ar savu ticību; un tad likumam nebija varas ne pār vienu cilvēku ^bviņa ticības dēļ.

18 Un viņi neuzdrīkstējās "zagt, baidoties likuma, jo tādi tika sodīti; nedz arī viņi uzdrīkstējās laupīt, nedz slepkavot, jo tas, kas ^bslepkavoja, tika sodīts ar "nāvi.

19 Bet notika, ka tie, kas nepiederēja pie Dieva baznīcas, sāka vajāt tos, kas piederēja pie Dieva baznīcas un bija uzņēmušies Kristus Vārdu.

20 Jā, viņi vajāja tos un sagādāja tiem ciešanas ar visādiem vārdiem, un tas viņu pazemības dēļ; jo tie nebija lepni savās pašu acīs, un tāpēc ka tie sniedza Dieva vārdu viens otram bez "naudas un bez maksas.

21 Tad starp baznīcas ļaudīm bija stingrs likums, lai neviens cilvēks, kas pieder pie baznīcas,

neceltos un "nevajātu tos, kas nepiederēja baznīcai, un lai nebūtu nekādu vajāšanu savā starpā.

22 Tomēr bija daudzi viņu vidū, kas sāka kļūt lepni un sāka karsti strīdēties ar saviem pretiniekiem, pat līdz asinīm; jā, viņi sita cits citu ar savām dūrēm.

23 Tad nu tas bija Almas valdīšanas otrajā gadā, un tas radīja daudz bēdu baznīcai; jā, tas bija par iemeslu daudziem pārbauģījumiem baznīcai.

24 Jo daudzu sirdis bija nocietinātas, un viņu vārdi tika "izdzēsti, ka viņi vairs netika pieminēti starp Dieva ļaudīm. Un daudzi arī paši ^baizgāja no viņu vidus.

25 Tad nu tas bija liels pārbauģījums tiem, kas stingri stāvēja ticībā; tomēr viņi bija nelokāmi un nesatricināmi, turot Dieva pavēles, un viņi ar "pacietību cieta tās vajāšanas, kas tiem bija uzkrautas.

26 Un, kad priesteri pameta savu "darbu, lai dotu Dieva vārdu tautai, tauta arī pameta savus darbus, lai klausītos Dieva vārdu. Un, kad priesteri bija devuši viņiem Dieva vārdu, viņi visi cītīgi atkal atgriezās pie saviem darbiem; un priesteris neuzskatīja sevi pārāku par saviem klausītājiem, jo sludinātājs nebija labāks par klausītāju, ne

15b 5. Moz. 13:2–10.

16a SRC Bagātības;
Veltīgs, Uzpūtība.

17a SRC Godīgs,
Godīgums;
Meli.

b Al. 30:7–12;
TA 1:11.

18a SRC Zagt, Zagšana.

b SRC Slepkavība.

c SRC Nāvēssods.

20a Jes. 55:1–2.

21a SRC Vajāt, Vajāšanas.

24a 2. Moz. 32:33;

Mos. 26:36;

Al. 6:3.

src Izslēģšana.

b Al. 46:7.

src Atkrišana.

25a SRC Pacietība.

26a Mos. 18:24, 26;

27:3–5.

arī skolotājs bija labāks par mācāmo; un tā viņi visi bija vienlīdzīgi, un viņi visi strādāja, katrs ^batbilstoši savam spēkam.

27 Un viņi “deva no savas mantas, katrs cilvēks atbilstoši tam, kas viņam bija, ^bnabagam un trūkuma cietējam, un slimajam, un nomocītajam; un viņi nenēsāja dārgas drānas, tomēr tie bija kārtīgi un pievilcīgi.

28 Un tā viņi iekārtoja baznīcas lietas; un tā viņiem atkal sākās nepārtraukts miers, neskatoties uz visām viņu vajāšanām.

29 Un tad baznīcas stingrības dēļ viņi sāka kļūt ļoti “bagāti, tiem bija pārpilnam visas lietas, pēc kā tiem bija vajadzība—pārpilnam sīklopu un lielopu, un visādu barotu lopu, un arī pārpilnam labības un zelta, un sudraba, un dārglietu, un pārpilnam ^bzida un smalka lina auduma, un visādu labu vienkāršu apģērbu.

30 Un tā tādos “veiksmīgos apstākļos viņi nesūtīja prom nevienu, kas ^bnebija apģērbts vai kas bija izsalcis, vai kas bija izslāpis, vai kas bija slim, vai kas nebūtu apkopts, un viņi nepievērsa savas sirdis bagātībām; tādēļ viņi bija devīgi pret visiem, kā veciem, tā jauniem, kā nebrīviem, tā brīviem, kā vīriem, tā sievietēm, vai viņi nebija vai bija baznīcā, “nešķirojot tos, kam bija vajadzība.

31 Un tā viņiem veicās, un viņi kļuva daudz bagātāki nekā tie, kas nepiederēja pie baznīcas.

32 Jo tie, kas nepiederēja pie baznīcas, nodevās burvestībām un “elku pielūgšanai vai ^bdīkdienībai, un “nesvētām un tukšām runām, un “skaudībai, un ķildām; nēsājot dārgas drānas; “uzpūtušies lepnībā savās acīs; vajājot, melojot, zogot, laupot, piekopjot netiklību un slepkavojot, un darot visādas ļaundarības; tomēr likums, cik vien tas bija iespējams, tika piemērots pret visiem tiem, kas to pārkāpa.

33 Un notika, ka tā piemērojot likumu pret tiem, katram cilvēkam izciešot atbilstoši tam, ko tas bija darījis, tie kļuva mierīgāki un neuzdrīkstējās darīt nekādas ļaundarības, ka tas kļūtu zināms, tādēļ Nefija tautā bija liels miers līdz piektajam soģu valdīšanas gadam.

2. NODAĻA

Amlisji tiecas kļūt par ķēniņu un ar tautas balsi tiek noraidīts. Viņa sekotāji padara viņu par ķēniņu. Amlisieši karo pret nefijiešiem un tiek sakauti. Lamanieši un amlisieši apvieno spēkus un tiek sakauti. Alma nonāvē Amlisiju. Apmēram 87. g. pr. Kr.

UN notika, ka viņu valdīšanas piektā gada sākumā izcēlās strīds tautas vidū; jo kāds vīrs,

26^b Mos. 4:27;
M&D 10:4.

27^a SRC Milestības
dāvanas, Milestības
dāvanu došana.

^b Lūk. 18:22;
Mos. 4:26;

M&D 42:29–31.

29^a SRC Bagātības.

^b Al. 4:6.

30^a Jēk. 2:17–19.

^b SRC Nabags.

^c Al. 16:14;

M&D 1:35.

32^a SRC Elku pielūgšana.

^b SRC Slinks, Slinkums.

^c SRC Ļauna runāšana.

^d SRC Skaudība.

^e Jēk. 2:13; Al. 31:25;

Morm. 8:28.

SRC Lepnība.

saukts Amlisijs, viņš, būdams ļoti viltīgs vīrs, jā, gudrs vīrs, kas attiecas uz pasaules gudrību, viņš, būdams pēc tā vīra kārtas, kas nogalināja "Gideonu ar zobenu, kas tika sodīts saskaņā ar likumu—

2 tagad šis Amlisijs bija ar savu viltību aizvilinājis daudz ļaužu sev līdzī; pat tik daudz, ka viņi sāka kļūt ļoti spēcīgi, un viņi centās iecelt Amlisiju par ķēniņu pār šo tautu.

3 Tagad tas ļoti satrauca baznīcas ļaudis un arī visus tos, kas nebija aizvilināti ar Amlisija pierunāšanu; jo viņi zināja, ka saskaņā ar viņu likumu tādām lietām jātiek ieviestām ar tautas balsi.

4 Tādēļ, ja tas būtu iespējams, ka Amlisijs iegūtu tautas balsis, viņš, būdams ļauns vīrs, "atņemtu tiem viņu baznīcas tiesības un priekšrocības; jo tas bija viņa nodoms iznīcināt Dieva baznīcu.

5 Un notika, ka tauta visā zemē sapulcējās kopā, katrs cilvēks pēc sava prāta, vai tas bija par vai pret Amlisiju, atsevišķās grupās, un bija daudz pārrunu un apbrīnojamu "strīdu citam ar citu.

6 Un tā viņi sapulcējās kopā, lai nodotu savas balsis par šo lietu; un tās tika liktas soģu priekšā.

7 Un notika, ka tautas balss nāca pret Amlisiju, ka viņš netika iecelts par ķēniņu pār tautu.

8 Tad tas radīja lielu prieku to sirdīs, kas bija pret viņu; bet Amlisijs kūdīja tos, kas bija viņa pusē, uz dusmām pret tiem, kas nebija viņa pusē.

9 Un notika, ka viņi sanāca kopā un iesvētīja Amlisiju par savu ķēniņu.

10 Tagad, kad Amlisijs bija padarīts par ķēniņu pār tiem, viņš pavēlēja, lai tie paceltu ieročus pret saviem brāļiem; un to viņš darīja, lai viņš varētu pakļaut tos sev.

11 Tad Amlisija ļaudis atšķīrās ar Amlisija vārdu, saukti par "amlisiešiem; un pārējie tika saukti par "nefijiešiem jeb Dieva tautu.

12 Tādēļ nefijiešu tauta zināja par amlisiešu nodomu, un tādēļ viņi sagatavojās stāties tiem pretī; jā, viņi apbruņojās ar zobeniem un ar jataganiem, un ar lokiem, un ar bultām, un ar akmeņiem, un ar lingām, un ar visa veida visādiem kara "ieročiem.

13 Un tā viņi sagatavojās stāties pretī amlisiešiem tad, kad viņi nāks. Un tika iecelti virsnieki un augstākie virsnieki, un galvenie virsnieki, atbilstoši viņu skaitam.

14 Un notika, ka Amlisijs apbruņoja savus cilvēkus ar visa veida visādiem kara ieročiem; un viņš arī iecēla valdniekus un vadoņus saviem ļaudīm, lai vestu viņus karā pret viņu brāļiem.

15 Un notika, ka Amlisijs nāca

2 1a Al. 1:8.
3a Mos. 29:25–27;
Al. 4:16.
4a Al. 10:19;

Hel. 5:2.
5a 3. Nef. 11:29.
11a Al. 3:4.
b Jēk. 1:13–14;

Mos. 25:12;
Al. 3:11.
12a Mos. 10:8;
Hel. 1:14.

Amnihu kalnā, kas bija austrumos no ^aSidonas upes, kura tecēja gar ^bZarahemlas zemi, un tur viņi iesāka karu ar nefijiešiem.

16 Tad Alma, būdams ^aaugstākais soģis un Nefija tautas pārvaldnieks, tādēļ viņš cēlās ar saviem ļaudīm, jā, ar saviem virsniekiem un galvenajiem virsniekiem, jā, savu karapulku priekšgalā, cīnīties pret amlisiešiem.

17 Un viņi sāka kaut amlisiešus tai kalnā austrumos no Sidonas. Un amlisieši cīnījās ar nefijiešiem ar lielu spēku, tiktāl ka daudzi no nefijiešiem krita amlisiešu priekšā.

18 Tomēr Tas Kungs stiprināja nefijiešu roku, ka viņi sakāva amlisiešus lielā kaujā, ka tie sāka bēgt viņu priekšā.

19 Un notika, ka nefijieši vajāja amlisiešus visu to dienu, un viņi sakāva tos lielā kaujā, tiktāl ka no amlisiešiem bija ^anokautas divpadsmit tūkstoši pieci simti trīsdesmit un divas dvēseles; un no nefijiešiem bija nokautas seši tūkstoši pieci simti sešdesmit un divas dvēseles.

20 Un notika, kad Alma vairs ilgāk nevarēja vajāt amlisiešus, viņš lika, lai viņa ļaudis uzslietu savas teltis ^aGideona ielejā, ieleja tika saukta tā Gideona vārdā, kas tika nogalināts no ^bNehora rokas ar zobenu; un šajā ielejā nefijieši uzslēja savas teltis uz nakti.

21 Un Alma sūtīja izlūkus sekojot atlikušajiem amlisiešiem, lai viņš varētu zināt to ieceres un to nodomus, ar ko viņš varētu nosargāt sevi no tiem, lai viņš varētu pasargāt savu tautu no iznīcināšanas.

22 Tad tie, kurus viņš bija sūtījis, lai novērotu amlisiešu nometni, tika saukti Zerams un Amnors, un Manti, un Limhers; šie bija tie, kuri devās ar saviem vīriem novērot amlisiešu nometni.

23 Un notika, ka no rīta viņi atgriezās nefijiešu nometnē lielā steigā, būdami ļoti pārsteigti un ārkārtīgu baļu pārņemti, sacīdami:

24 Lūk, mēs sekojām ^aamlisiešu pulkam, un mums par lielu izbrīnu Mīnona zemē, augšup Zarahemlas zemei, virzienā uz ^bNefija zemi, mēs redzējām daudzus lamaniešu pulkus; un lūk, amlisieši pievienojās viņiem;

25 un viņi nāk uz mūsu brāļiem šajā zemē; un tie bēg viņu priekšā ar saviem ganāmpulkiem un savām sievietēm, un saviem bērniem uz mūsu pilsētu; un, ja mēs nepasteigsimies, lamanieši ieņems mūsu pilsētu, un mūsu tēvi un mūsu sievas, un mūsu bērni tiks nokauti.

26 Un notika, ka nefijiešu tauta paņēma savas teltis un devās prom no Gideona ielejas uz viņu pilsētu, kas bija ^aZarahemlas pilsēta.

27 Un lūk, kad viņi šķērsoja

15a Al. 3:3.

b Omn. 1:13–15.

16a Mos. 29:42.

19a Al. 3:1–2, 26; 4:2.

20a Al. 6:7.

b Al. 1:7–15; 14:16.

24a Al. 3:4, 13–18.

b 2. Nef. 5:8.

26a Omn. 1:14, 18.

Sidonas upi, lamanieši un amlisieši, būdami tik "lielā skaitā gandrīz kā jūras smiltis, nāca uz viņiem, lai iznīcinātu tos.

28 Tomēr nefijieši, būdami "stiprināti ar Tā Kunga roku un ļoti lūgušies Viņam, lai Viņš atbrīvo tos no viņu ienaidnieku rokām, tādēļ Tas Kungs uzklaušija viņu saucienus un stiprināja tos, un lamanieši un amlisieši krita viņu priekšā.

29 Un notika, ka Alma cīnījās ar Amlisiju ar zobeniem vaiģu vaigā, un viņi varenī cīnījās viens ar otru.

30 Un notika, ka Alma, būdams Dieva cilvēks, piepildīts ar lielu "ticību, iesaucās, sakot: Ak Kungs, apžēlojies un pataupi manu dzīvību, lai es būtu darbarīks Tavās rokās, lai glābtu un pasargātu šo tautu!

31 Tad, kad Alma bija sacījis šos vārdus, viņš atkal cīnījās ar Amlisiju; un viņš tika stiprināts tiktāl, ka viņš nokāva Amlisiju ar zobenu.

32 Un viņš arī cīnījās ar lamaniešu ķēniņu; bet lamaniešu ķēniņš bēga Almas priekšā un sūtīja savus sargus cīnīties ar Almu.

33 Bet Alma ar saviem sargiem cīnījās ar lamaniešu ķēniņa sargiem, līdz viņš tos sakāva un aizdzina atpakaļ.

34 Un tā viņš attīrīja zemi jeb drīzāk krastu, kas bija Sidonas upes rietumu pusē, iemetot nokauto lamaniešu miesas Sidonas upē, tā lai viņa ļaudīm būtu vieta, kur šķērsot upi un cīnīties

ar lamaniešiem un amlisiešiem Sidonas upes rietumu krastā.

35 Un notika, kad viņi visi bija šķērsojuši Sidonas upi, ka lamanieši un amlisieši sāka bēgt viņu priekšā, neskatoties uz to, ka viņu bija tik daudz, ka ne sa-skaitīt.

36 Un viņi bēga nefijiešu priekšā uz mežonīgo apvidu, kas bija rietumos un ziemeļos, prom no zemes robežām; un nefijieši vajāja viņus ar visu spēku un kāva tos.

37 Jā, viņi tika kauti no visām pusēm un galināti, un dzīti, kamēr viņi tika izklīdināti rietumos un ziemeļos, kamēr viņi sasniedza mežonīgo apvidu, kas tika saukts Hermonts; un tā bija tā mežonīgā apvidus daļa, kur mita mežonīgi un plēsīgi zvēri.

38 Un notika, ka daudzi nomira mežonīgā apvidū no savām brūcēm un tika to zvēru un arī maitu ērgļu aprīti; un viņu kauli tika atrasti un sakrauti kaudzēs uz zemes.

3. NODAĻA

Amlisieši bija iezīmējuši sevi atbilstoši pravietojuma vārdam. Lamanieši ir tikuši nolādēti par savu sacelšanos. Cilvēki paši savam lāstam liek nākt pār sevi. Nefijieši sakauj vēl vienu lamaniešu karapulku. Apmēram 87.–86. g. pr. Kr.

UN notika, ka nefijieši, kas nebija "nogalināti ar kara ieročiem, apglabāja tos, kas bija tikuši

27a Jar. 1:6.
28a 5. Moz. 31:6.

30a SRC Ticība, Ticēt.
3 1a Al. 2:19; 4:2.

nogalināti—tad nu nogalinātie netika saskaitīti viņu lielā skaita dēļ—pēc tam, kad viņi bija pabeiguši savu mirušo apglabāšanu, viņi visi atgriezās savās zemēs un savās mājās pie savām sievām un saviem bērniem.

2 Tad daudzas sievas un bērni bija tikuši nogalināti ar zobenu un arī daudz no viņu siklopiem un liellopiem; un arī daudzi viņu labības lauki bija iznīcināti, jo tie bija cilvēku pūļu nomīdīti.

3 Un tad, cik daudz lamaniešu un amlisiešu bija nogalināti Sidonas upes krastā, tie tika iemesti "Sidonas ūdeņos; un lūk, viņu kauli ir ^bjūras dziļumos, un to ir daudz.

4 Un "amlisieši atšķīrās no nefijiešiem, jo viņi bija savas pieres ^biezīmējuši ar sarkanu krāsu, līdzīgi lamaniešiem; tomēr viņi nebija apcirpuši savas galvas kā lamanieši.

5 Tad lamaniešu galvas bija apcirptas; un viņi bija "kaili, izņemot tikai ādu, kas bija apjozta ap viņu gurniem, un arī viņu bruņas, kas bija tiem apjoztas, un viņu lokus, un viņu bultas, un viņu akmeņus, un viņu līngas, un tā tālāk.

6 Un lamaniešu āda bija tumša, atbilstoši tai zīmei, kas bija uzlikta viņu tēviem, kas bija "lāsts pār tiem dēļ viņu pārkāpumiem un viņu sacelšanos pret saviem brāļiem, kas

bija Nefijs, Jēkabs un Jāzeps, un Sams, kas bija taisnīgi un svēti vīri.

7 Un viņu brāļi centās iznīcināt tos, tādēļ tie tika nolādēti; un Dievs Tas Kungs uzlika tiem "zīmi, jā, uz Lamanu un Lemuēlu, un arī uz Ismaēla dēliem, un ismaēliešu sievietēm.

8 Un tas tika darīts, lai viņu pēcnācēji varētu atšķirties no viņu brāļu pēcnācējiem, lai tādējādi Dievs Tas Kungs varētu saglabāt Savu tautu, lai viņi "nesajauktos un neticētu nepareizām ^bparažām, kas novestu pie viņu iznīcināšanas.

9 Un notika, ka tas, kas sajauca savu sēklu ar lamaniešiem, tas lika tam pašam lāstam nākt pār saviem pēcnācējiem.

10 Tādēļ kas atļāva sevi aizvest lamaniešiem, tika saukts viņu vārdā, un viņam tika uzlikta zīme.

11 Un notika, ka katrs, kurš neticēja lamaniešu "paražām, bet ticēja tiem pierakstiem, kas bija atnesti no Jeruzālemes zemes, un arī savu tēvu paražām, kas bija pareizas, kuri ticēja Dieva baušļiem un turēja tos, tika saukti par nefijiešiem jeb par Nefija tautu no tā brīža un turpmāk—

12 un tie ir viņi, kuri bija veduši pierakstus, kas ir "patiesi, par savu tautu un arī par lamaniešu tautu.

13 Tagad mēs atkal atgriezīsim

3a Al. 2:15.

b Al. 44:22.

4a Al. 2:11.

b Al. 3:13–19.

5a Ēn. 1:20;

Mos. 10:8;

Al. 42:18–21.

6a 2. Nef. 5:21; 26:33.

src Lāsts, Lādēšana.

7a 1. Nef. 12:23.

8a src Lauība, Precēt—

Dažādu ticību lauība.

b Mos. 10:11–18;

Al. 9:16.

11a Al. 17:9–11.

12a Mos. 1:6;

Et. 4:6–11.

mies pie amlisiešiem, jo viņi arī uzlika sev "zīmi; jā, viņi paši sev uzlika zīmi, jā, patiesi, sarkanu zīmi uz savām pierēm.

14 Tā Dieva vārds tiek piepildīts, jo šie ir vārdi, ko Viņš sacīja Nefijam: Lūk, lamaniešus Es esmu nolādējis, un Es uzlikšu zīmi viņiem, lai viņi un viņu pēcnācēji tiktu atšķirti no tevis un taviem pēcnācējiem, no šī laika turpmāk un mūžīgi, izņemot, ja viņi nožēlos savas ļaundarības un "pievērsīsies Man, lai Es apžēlotos par viņiem.

15 Un vēl: Es uzlikšu zīmi tam, kas sajauc savu sēklu ar taviem brāļiem, lai arī viņi būtu nolādēti.

16 Un vēl: Es uzlikšu zīmi tam, kas cīnās pret tevi un taviem pēcnācējiem.

17 Un vēl: Es saku, ka tas, kas aiziet no tevis, vairs netiks saukts par tavu pēcnācēju; un Es svētīšu tevi un arī katru, kas tiks saukts par tavu pēcnācēju, no šī laika un mūžīgi. Un šie bija Tā Kunga solījumi Nefijam un viņa pēcnācējiem.

18 Tagad amlisieši nezināja, ka viņi piepildīja Dieva vārdus, kad viņi sāka iezīmēt savas pieres; tomēr viņi bija atklāti "sacēlušies pret Dievu; tādēļ bija nepieciešams, lai lāsts kristu uz tiem.

19 Tagad es gribu, lai jūs redzētu, ka viņi paši bija likuši "lāstam nākt pār sevi; un patiesi tā katrs cilvēks, kas ir nolādēts,

pats liek savam lāstam nākt pār sevi.

20 Tad notika, ka nedaudz dienu pēc kaujas, kas tika izcīnīta Zarahemlas zemē ar lamaniešiem un amlisiešiem, ka nāca vēl viens lamaniešu karapulks pret Nefija tautu "tajā pašā vietā, kur pirmais karapulks sastapa amlisiešus.

21 Un notika, ka tika sūtīts karapulks, lai izdzītu viņus no savas zemes.

22 Tad nu Alma, būdams "ievainots, šoreiz pats negāja cīnīties pret lamaniešiem.

23 Bet viņš sūtīja lielu karapulku pret tiem; un viņi gāja un nokāva daudzus no lamaniešiem un atlikušos no tiem izdzina no savas zemes robežām.

24 Un tad viņi atkal atgriezās un sāka nostiprināt mieru zemē, kādu laiku vairs savu ienaidnieku netraucēti.

25 Tad visas šīs lietas tika darītas, jā, visi šie kari un strīdi tika iesākti un pabeigti soģu valdīšanas piektajā gadā.

26 Un vienā gadā tika tūkstošiem un desmitiem tūkstošu dvēseļu aizsūtītas mūžīgajā pasaulē, lai viņas varētu pļaut sev "atlīdzību atbilstoši saviem darbiem, vai tie ir bijuši labi, vai tie ir bijuši slikti, pļaut mūžīgu laimi vai mūžīgas bēdas, atbilstoši tam garam, kam viņas bija izvēlējušās paklausīt, vai tas būtu labs gars vai slikti.

27 Jo katrs cilvēks saņem "algu

13a Al. 3:4.

14a 2. Nef. 30:4–6.

18a 4. Nef. 1:38.

src Sacelšanās.

19a 2. Nef. 5:21–25;

Al. 17:15.

20a Al. 2:24.

22a Al. 2:29–33.

26a src Darbi.

27a Mos. 2:31–33;

Al. 5:41–42.

no tā, kam viņš izvēlējies ^bpaklausīt, un tas ir saskaņā ar praviņojuma gara vārdiem; tādēļ lai tas ir saskaņā ar patiesību. Un tā beidzās soģu valdīšanas piektais gads.

4. NODAĻA

Alma kristī tūkstošiem pievērsto. Nekrietnība ienāk Baznīcā, un Baznīcas attīstība tiek traucēta. Nefihass tiek iecelts par augstāko soģi. Alma kā augstais priesteris velta sevi kalpošanai. Apmēram 86.–83. g. pr. Kr.

TAD sestajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu notika, ka nebija nekādu strīdu nedz karu "Zarahemlas zemē;

2 bet tauta bija apbēdināta, jā, ļoti apbēdināta par savu brāļu "zaudēšanu un arī par savu sīklopu un liellopu zaudēšanu, un arī par savu labības lauku zaudēšanu, kas tika nomīdīti zem kājām un lamaniešu iznīcināti.

3 Un tik lielas bija viņu bēdas, ka tās katrai dvēselei lika sērot; un viņi ticēja, ka tā bija Dieva sodība, sūtīta tiem viņu ļaundarbību un negantību dēļ; tādēļ viņi tika pamodināti atcerēties savus pienākumus.

4 Un viņi sāka pilnīgāk nostiprināt baznīcu; jā, un daudzi tapa "kristīti Sidonas ūdeņos un tika pievienoti Dieva baznīcai; jā, viņi tika kristīti ar Almas roku, kurš bija iesvētīts par ^baugsto

priesteri pār baznīcas ļaudīm ar viņa tēva Almas roku.

5 Un notika, ka soģu valdīšanas septītajā gadā bija apmēram trīs tūkstoši pieci simti dvēseļu, kas pievienojās Dieva "baznīcai un tapa kristītas. Un tā beidzās septītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un bija nepārtraukts miers visu to laiku.

6 Un notika astotajā soģu valdīšanas gadā, ka baznīcas ļaudis sāka kļūt lepnī savu lielo "bagātību un savu ^bsmalko zīdu, un savu smalko linu audumu dēļ, un savu sīklopu un liellopu, un sava zelta, un sava sudraba, un visāda veida vērtīgu lietu dēļ, ko viņi bija ieguvuši ar savu strādīgumu; un visās šajās lietās viņi uzpūtās lepnībā savās acīs, jo viņi sāka nēsāt ļoti dārgas drānas.

7 Tagad tas bija par iemeslu lielām Almas bēdām, jā, un daudziem no tiem ļaudīm, kurus Alma bija "iesvētījis par skolotājiem un priesteriem, un eldejiem pār baznīcu; jā, daudzi no viņiem bija stipri noskumuši, redzot tās ļaundarbības, kas bija sākušās starp viņu ļaudīm.

8 Jo ar lielām bēdām viņi skatījās un redzēja, ka baznīcas ļaudis sāka uzpūsties "lepnībā savās acīs un pievērst savas sirdis bagātībām un pasaulesniecīgajām lietām, ka viņi sāka nicīgi izturēties cits pret citu, un viņi sāka pēc savas pašu

27^b Rom. 6:16;
Hel. 14:29–31.
src Paklausība,
Paklausīgs,
Paklausīt.

4 1^a Omn. 1:12–19.

2^a Al. 2:19; 3:1–2, 26.
4^a Mos. 18:10–17.
^b Mos. 29:42.
5^a Mos. 25:18–23;
3. Nef. 26:21.
6^a src Bagātības.

^b Al. 1:29.
7^a src Pilnvaras.
8^a src Lepnība;
Veltīgs, Uzpūtība.

gribas un patikas vajāt tos, ^bkas neticēja.

9 Un tā šajā soģu valdīšanas astotajā gadā sākās lieli ^astrīdi starp baznīcas ļaudīm; jā, bija ^bskaudība un naids, un ļaunprātība, un vajāšanas, un lepnība, pat pārsniedzot lepnībā tos, kas nepiederēja Dieva baznīcai.

10 Un tā beidzās astotais soģu valdīšanas gads; un baznīcas bezdievība bija liels klupšanas akmens tiem, kas nepiederēja baznīcai; un tā baznīcas attīstība sāka pavājināties.

11 Un notika devītā gada sākumā, ka Alma redzēja baznīcas bezdievību un viņš arī redzēja, ka baznīcas ^aparaugs sāka vest tos, kas bija neticīgie, no vienas nekrietnības pie otras, tā vedot uz tautas iznīcināšanu.

12 Jā, viņš redzēja lielu nevienlīdzību starp ļaudīm, daži uzpūtās savā lepnībā, nicinot citus, uzgriežot savas muguras ^atrūcīgajiem un kailajiem, un tiem, kas bija ^bizsalkuši, un tiem, kas bija izslāpuši, un tiem, kas bija slimi un nomocīti.

13 Tad nu tas bija par lielu iemeslu vaimanām ļaužu starpā, kamēr citi pazemojās, palīdzot tiem, kam bija vajadzīga viņu palīdzība, ^adaloties savā mantā ar nabagiem un trūkcumcietējiem, pabarojot izsalkušos un izciešot visa veida ^bmokas ^cdēļ

Kristus, kam jānāk, saskaņā ar pravietojuma garu;

14 gaidot uz to dienu, tā ^asaglabājot savu grēku piedošanu; būdami piepildīti ar lielu ^bprieku par mirušo augšāmcelšanos pēc Jēzus Kristus gribas un varas, un Viņa veiktās atbrīvošanas no nāves saitēm.

15 Un tad notika, ka Alma, redzējis pazemīgo Dieva sekotāju ciešanas un tās vajāšanas, ko pārējie viņa ļaudis bija tiem uzkrāvuši, un redzot visu viņu ^anevienlīdzību, sāka ļoti bēdāties; tomēr Tā Kunga Gars viņu nepievīla.

16 Un viņš izmeklēja gudru vīru, kas bija starp baznīcas elderiem, un deva viņam varu atbilstoši tautas ^abalsij, lai tas varētu ieviest ^blikumus, saskaņā ar tiem likumiem, kas jau bija doti, un īstenot tos atbilstoši tautas ļaundarībām un noziegumiem.

17 Tad nu šī vīra vārds bija Nefihass, un viņš tika iecelts par ^aaugstāko soģi; un viņš sēdēja soģa krēslā, lai tiesātu un pārvaldītu tautu.

18 Tad Alma nepiešķīra viņam augstā priesteram amatam baznīcā, bet viņš pats palika augstā priesteram amatā; un soģa krēslu viņš nodeva Nefihasam.

19 Un to viņš darīja, lai viņš ^apats varētu iet starp saviem

8b Al. 1:21.

9a SRC Strīdēšanās.

b SRC Skaudība.

11a 2. Sam. 12:14;
Al. 39:11.

12a Jes. 3:14;
Jēk. 2:17.

b Mos. 4:26.

13a SRC Milestības

dāvanas, Milestības

dāvanu došana.

b SRC Likstas.

c 2. kor. 12:10.

14a Mos. 4:12;
Al. 5:26–35.

SRC Attaisnošana,

Attaisnot.

b SRC Prieks.

15a M&D 38:27; 49:20.

16a Al. 2:3–7.

b Al. 1:1, 14, 18.

17a Al. 50:37.

19a Al. 7:1.

ļaudīm jeb starp Nefija ļaudīm, lai viņš varētu sludināt Dieva vārdu tiem, lai mudinātu tos atcerēties savus pienākumus un lai viņš ar Dieva vārdu varētu noplēst visu lepnību un vilcību, un visus strīdus, kas bija starp viņa ļaudīm, neredzēdams citu ceļu, kā viņš varētu tos labot, kā vien iespaidojot tos ar skaidru liecību pret viņiem.

20 Un tā devītā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Alma nodeva soģa krēslu "Nefihasam un pilnībā nodevās Augstajai priesterībai pēc Dieva svētās kārtas, lai liecinātu par Vārdu, saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu.

Vārdi, kurus Alma, augstais priesteris saskaņā ar Dieva svēto kārtu, teica ļaudīm viņu pilsētās un ciematos visā zemē.

Sākot ar 5. nodaļu.

5. NODAĻA

Lai iegūtu glābšanu, cilvēkiem ir jānožēlo grēki un jātur baušļi, jāpiedzimst no jauna, jāattīra savas drānas caur Kristus asinīm, jābūt pazemīgiem un jānovelk lepnība un skaudība, un jādara taisnības darbi. Labais Gans sauc Savus ļaudis. Tie, kas dara ļaunus darbus, ir velna bērni. Alma liecina par savas

mācības patiesumu un pavēl cilvēkiem nožēlot grēkus. Taisnīgo vārdi tiks ierakstīti dzīvības grāmatā. Apmēram 83. g. pr. Kr.

TAD notika, ka Alma sāka "sniegt tautai Dieva vārdu, no sākuma Zarahemlas zemē un no turienes visā zemē.

2 Un šie ir tie vārdi, saskaņā ar viņa paša pierakstu, ko viņš runāja ļaudīm baznīcā, kas bija dibināta Zarahemlas pilsētā, sacīdams:

3 Es, Alma, būdams sava tēva Almas "iesvētīts par augsto priesteri pār Dieva baznīcu, jo viņam bija Dieva spēks un "vara to darīt, lūk, es saku jums, ka viņš sāka dibināt baznīcu tajā "zemē, kas bija Nefijas robežās; jā, zemē, kas tika saukta par Mormona zemi; jā, un viņš kristīja savus brāļus Mormonas ūdeņos.

4 Un lūk, es saku jums, ka viņi tika "izglābti no ķēniņa Noas ļaužu rokām ar Dieva žēlastību un spēku.

5 Un lūk, pēc tam viņi mežonīgā apvidū tika pakļauti "jūgā no lamaniešu rokām; jā, es saku jums, viņi bija gūstā, un atkal Tas Kungs atbrīvoja viņus no "jūga ar Sava vārda spēku; un mēs tikām atvesti uz šo zemi, un šeit mēs arī sākām dibināt Dieva baznīcu visā šajā zemē.

6 Un tagad lūk, es saku jums,

19b Al. 31:5;
M&D 11:21–22.

c Ēn. 1:23.

d Mos. 1:17; Hel. 12:3.

e SRC Liecība.

20a Al. 8:12.

b Mos. 29:42;

Al. 5:3, 44, 49.

5 1a Al. 4:19.

b Al. 5:61.

3a SRC Ordinēt,
Ordinācija.

b Al. 4:4, 18, 20.

c Mos. 18:13;

3. Nef. 11:25.

d Mos. 18:4;

3. Nef. 5:12.

4a Mos. 23:1–3.

5a Mos. 23:37–39;
24:8–15.

b Mos. 24:17.

mani brāļi, jūs, kas piederat šai baznīcai, vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā jūsu tēvu gūstu? Jā, un vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā Viņa žēlastību un iecietību pret tiem? Un vēl, vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā to, ka Viņš izglāba to dvēseles no elles?

7 Lūk, Viņš izmainīja to sirdis, jā, Viņš pamodināja tos no dziļa miega, un tie pamodās Dievam. Lūk, viņi bija tumsībā, tomēr viņu dvēseles tika apgaismotas ar mūžīgā vārda gaismu; jā, viņi bija sasaistīti nāves "saitēm un elles" važām, un mūžīgā iznīcība gaidīja tos.

8 Un tagad es vaicāju jums, mani brāļi, vai viņi tika iznīcināti? Lūk, es saku jums: Nē, netika!

9 Un atkal es vaicāju, vai nāves saites tika sarautas, un elles važas, kas tos saistīja, vai tās tika atraisītas? Es saku jums: Jā, tās tika atraisītas, un viņu dvēseles atraisījās, un viņi slavināja pestīšanas mīlestību. Un es saku jums, ka viņi ir glābti.

10 Un tagad es vaicāju jums, uz kādiem nosacījumiem viņi tika "izglābti? Jā, kāds viņiem bija pamats cerēt uz glābšanu? Kas bija par iemeslu tam, ka viņi tika atraisīti no nāves saitēm, jā, un arī no elles važām?

11 Lūk, es varu jums pateikt—vai mans tēvs Alma neticēja tiem vārdiem, kas tika pateikti ar "Abinadija muti? Un vai viņš nebija svēts pravietis? Vai viņš nerunāja Dieva vārdus, un vai mans tēvs Alma tiem neticēja?

12 Un atbilstoši viņa ticībai viņa sirdī notika varena "pārmaiņa. Lūk, es saku jums, ka tas viss ir patiesība.

13 Un lūk, viņš "sludināja vārdu jūsu tēviem, un arī viņu sirdīs notika varena pārmaiņa, un viņi pazemojās un "paļāvās uz patieso un "dzīvo Dievu. Un lūk, viņi bija uzticīgi līdz "galam, tādēļ viņi tika izglābti.

14 Un tagad lūk, es vaicāju jums, mani baznīcas brāļi, vai jūs esat garīgi "dzimuši no Dieva? Vai jūs savā izskatā tiecaties pēc līdzības Viņam? Vai jūs esat piedzīvojuši šo vareno "pārmaiņu savās sirdīs?

15 Vai jūs pielietojat ticību Viņa, kas jūs "radījis, pestīšanai? Vai jūs raugāties uz priekšu ar ticības acīm un skatāt šo mirstīgo ķermeņi uzceltu nemirstībā un šo iznīcību "uzceltu neiznīcībā, lai stāvētu Dieva priekšā un tiktu "tiesāti atbilstoši tam, kas tika darīts mirstīgajā ķermeņī?

16 Es saku jums, vai jūs varat iedomāties, ka jūs dzirdat Tā Kunga balsi, sakot jums tanī

7a Mos. 15:8.

b Al. 12:11;
M&D 138:23.

10a SRC Glābšana;
Pestīšanas iecere.

11a Mos. 17:1-4.

12a SRC Pievēršana,
Pievērst.

13a Mos. 18:7.

b SRC Uzticība.

c Morm. 9:28;
M&D 20:19.

d SRC Izturēt.

14a Mos. 27:24-27;

Al. 22:15.

src Piedzimis no
jauna, Piedzimis
no Dieva.

b Rom. 8:11-17;

Moz. 5:2;
Moz. 6:65.

src Pievēršana,
Pievērst.

15a SRC Radīt, Radīšana.

b SRC Augšamcelšanās.

c SRC Tiesa, Pēdējā.

dienā: Nāciet pie Manis jūs, “svētītie, jo lūk, jūsu darbi ir bijuši taisnības darbi zemes virsū?

17 Vai jūs iedomājaties, ka jūs varat melot Tam Kungam tanī dienā un “sacīt—Kungs, mūsu darbi ir bijuši taisnības darbi zemes virsū—un ka Viņš jūs izglābs?

18 Vai arī jūs varat iedomāties sevi atvestu Dieva tiesas priekšā, kad jūsu dvēseles piepildītas ar vainu un nožēlu, atcerēdamies visu savu vainu, jā, pilnīgi “atcerēdamies visu savu bezdievību, jā, atcerēdamies, ka jūs neesat pakļāvušies Dieva pavēlēm?

19 Es saku jums, vai jūs varat raudzīties uz Dievu tanī dienā ar šķīstu sirdi un tīrām rokām? Es saku jums, vai jūs varat raudzīties, būdami ar Dieva “tēlu, iegravētu jūsu sejas izteiksmē?

20 Es saku jums, vai jūs varat iedomāties tapt izglābti, kad jūs esat ļāvuši velnam jūs “pakļaut?

21 Es saku jums, tanī dienā jūs zināsiet, ka jūs nevarat tapt “izglābti; jo neviens cilvēks nevar tapt izglābts, ja vien viņa ^bdrānas nav mazgātas baltas, jā, viņa drānām ir jābūt “šķīstītām, līdz tās ir attīrītas no visiem traipiem caur Viņa asinīm, par kuru ir runājuši mūsu tēvi, kam jānāk, lai atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem.

22 Un tagad es vaicāju jums, mani brāļi, kā katrs no jums jutīsies, ja jūs stāvēsit Dieva tiesas priekšā un jūsu drānas būs notraipītas ar “asinīm un visādiem ^bnetīrumiem? Lūk, ko šīs lietas liecinās pret jums?

23 Lūk, vai tās “neliecinās, ka jūs esat slepkavas, jā, un arī ka jūs esat vainīgi visādās ļaundarbībās?

24 Lūk, mani brāļi, vai jūs domājat, ka tāds var sēdēt Dieva valstībā ar “Ābrahāmu, ar Īzāku un ar Jēkabu, un arī ar visiem svētajiem praviešiem, kuru drānas ir attīrītas un nenotraipītas, tīras un baltas?

25 Es saku jums: Nē! Savādāk jūs padarāt mūsu Radītāju par meli no paša sākuma vai arī domājat, ka Viņš ir melis no paša sākuma. Jūs nevarat domāt, ka tādiem var būt vieta Debesu valstībā, bet tie tiks atstumti, jo viņi ir velna valstības “bērni.

26 Un tad lūk, es saku jums, mani brāļi, ja jūs esat piedzīvojuši “pārmaiņu sirdī un ja jūs esat jutuši vēlēšanos dziedāt ^bdziesmu par mīlestību, kas pestī, es gribu vaicāt, “vai jūs varat izjust to tagad?

27 Vai jūs esat staigājuši, turēdamies “nevainojami Dieva priekšā? Vai jūs varētu sacīt sevī, ja jūs tiktu aicināti mirt šinī brīdī,

16a Mat. 25:31–46.

17a 3. Nef. 14:21–23.

18a Ec. 20:43;

2. Nef. 9:14;

Mos. 3:25;

Al. 11:43.

19a 1. Jāņa 3:1–3.

20a Mos. 2:32.

21a SRC Glābšana.

b 1. Nef. 12:10;

Al. 13:11–13;

3. Nef. 27:19–20.

c SRC Šķīsts, Šķīstība.

22a Jes. 59:3.

b SRC Nešķīsts,

Nešķīstība.

23a Jes. 59:12.

24a Lūk. 13:28.

25a 2. Nef. 9:9.

26a SRC Pievēršana,

Pievērst.

b Al. 26:13.

c Mos. 4:12;

M&D 20:31–34.

27a SRC Attaisnošana,

Attainot.

ka jūs esat bijuši pietiekami ^bpazemīgi? Ka jūsu drānas ir attīrītas un darītas baltas caur Kristus asinīm, kurš nāks, lai ^catpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem?

28 Lūk, vai jūs esat novilkuši ^alepnību? Es saku jums, ja jūs to neesat darījuši, jūs neesat gatavi tikt ar Dievu. Lūk, jums ir ātri jāgatavojas; jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi, un nevienam tādām nebūs mūžīgās dzīves.

29 Lūk, es saku, vai ir kāds starp jums, kas nav novilcis ^askaudību? Es saku jums, ka tāds nav sagatavojies; un es gribu, lai viņš ātri sagatavotos, jo tā stunda ir tuvu un viņš nezina, kad tas laiks pienāks; jo tāds netiek atrasts par nevainīgu.

30 Un vēl es saku jums, vai ir starp jums kāds, kas ^aizsmej savu brāli vai kas uzkrauj viņam vajāšanas?

31 Ak vai tādām, jo viņš nav sagatavojies, un laiks ir tuvu, kad viņam ir jānožēlo savi grēki, vai arī viņš nevar tikt izglābts!

32 Jā, patiesi, ak vai visiem jums, ^anekrietnības darītāji; nožēlojiet, nožēlojiet grēkus, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis!

33 Lūk, Viņš sūta uzaicinājumu ^avisiem cilvēkiem, jo ^bžēlastības

rokas ir izstieptas tiem pretim, un Viņš saka: Nožēlojiet grēkus, un Es jūs pieņemšu.

34 Jā, Viņš saka: ^aNāciet pie Manis un jūs baidīsiet dzīvības koka ^baugli; jā, jūs ^cbrīvi ēdīsiet un dzersiet dzīvības ^dmaizi un ūdeni;

35 jā, nāciet pie Manis un dariet taisnības darbus, un jūs netiksiet nocirsti un iemesti uguņā—

36 jo lūk, laiks ir tuvu, kad katram, kas ^anenes labus augļus jeb kas nedara taisnības darbus, tam ir pamats vaimanāt un raudāt.

37 Ak jūs, nekrietnības darītāji; jūs, kas esat uzpūtušies par pasaules ^aniecīgajām lietām, jūs, kas esat atklāti paziņojuši, ka zināt taisnības ceļus, tomēr esat ^bnoklīduši kā ^cavis, kam nav gana, neskatoties uz to, ka Gans jūs ^dsauca un joprojām jūs sauc, bet jūs ^eneklausāt viņa balsij!

38 Lūk, es saku jums, ka Labais ^aGans jūs sauc; jā, un Sava paša Vārdā Viņš jūs sauc, kas ir Kristus Vārds; un ja jūs ^bneuzklausīsiet ^cLabā Gana balsi, kura ^dVārdā jūs tiek saukti, lūk, jūs neesat Labā Gana avis.

39 Un tad, ja jūs neesat Labā Gana avis, no kā ^aganāmpulka

27^b SRC Pazemīgs, Pazemība.

^c SRC Pestīt, Pestīts, Pestīšana.

28^a SRC Lepnība.

29^a SRC Skaudība.

30^a SRC Ļauna runāšana.

32^a Psm. 5:6.

33^a Al. 19:36;

3. Nef. 18:25.

^b Jēk. 6:5;

3. Nef. 9:14.

34^a 2. Nef. 26:24–28;

3. Nef. 9:13–14.

^b 1. Nef. 8:11; 15:36.

^c 2. Nef. 9:50–51;

Al. 42:27.

^d SRC Dzīvības maize.

36^a Mat. 3:10; 7:15–20;

3. Nef. 14:19;

M&D 97:7.

37^a SRC Veltīgs, Uzpūtība.

^b 2. Nef. 12:5; 28:14;

Mos. 14:6.

^c Mat. 9:36.

^d Sal. Pam. 1:24–27;

Jes. 65:12.

^e Jer. 26:4–5;

Al. 10:6.

38^a SRC Labais Gans.

^b 3. Moz. 26:14–20;

M&D 101:7.

^c 3. Nef. 15:24; 18:31.

^d Mos. 5:8; Al. 34:38.

39^a Mat. 6:24;

Lūk. 16:13.

tad jūs esat? Lūk, es saku jums, ka ^bvelns ir jūsu gans un jūs esat no viņa ganāmpulka; un tagad, kas var to noliegt? Lūk, es saku jums, katrs, kas to noliedz, ir ‘melis un velna ^abērns.

40 Jo es saku jums, ka viss, kas ir ^alabs, nāk no Dieva, un viss, kas ir ļauns, nāk no velna.

41 Tādēļ, ja cilvēks dara ^alabus darbus, tas uzklausa Labā Gana balsi un tas seko Viņam; bet katrs, kas dara ļaunus darbus, tas top par velna ^bbērnu, jo tas uzklausa viņa balsi un seko tam.

42 Un katram, kas to dara, sava ^aalga ir jāsaņem no tā; tādēļ sev ^balgā viņš saņem ‘nāvi attiecībā uz to, kas piederas taisnībai, būdams miris priekš visiem labiem darbiem.

43 Un tagad, mani brāļi, es gribu, lai jūs uzklāsit mani, jo es runāju savas dvēseles dedzībā; jo lūk, es esmu runājis ar jums skaidri, lai jūs nevarētu kļūdities, jeb esmu runājis saskaņā ar Dieva pavēlēm.

44 Jo es esmu aicināts runāt šādā veidā, saskaņā ar Dieva ^asvēto kārtu, kas ir Kristū Jēzū; jā, man ir pavēlēts stāvēt un liecināt šai tautai par to, ko ir runājuši mūsu tēvi par nākamajām lietām.

45 Un tas nav viss. Vai jums nešķiet, ka es pats ^azinu šīs lietas? Lūk, es liecinu jums, ka

es zinu, ka šīs lietas, par ko es esmu runājis, ir patiesas. Un kā jums šķiet, kā es zinu par to patiesumu?

46 Lūk, es saku jums, ka tās man ir darītas ^azināmas ar Dieva Svēto Garu. Lūk, es esmu ^bgavējis un lūdzis daudzas dienas, lai es pats varētu zināt šīs lietas. Un tagad es pats zinu, ka tās ir patiesas; jo Dievs Tas Kungs ir atklājis tās man ar Savu Svēto Garu, un tas ir ‘atklāsmes gars, kas ir manī.

47 Un vēl, es saku jums, ka tas tā man ir ticis atklāts, ka vārdi, ko ir sacījuši mūsu tēvi, ir patiesi, pat saskaņā ar pravietojuma garu, kas ir manī, kas ir arī Dieva Gara izpausme.

48 Es saku jums, ka es zinu pats, ka tas, ko es jums teikšu par to, kas nāks, ir patiesi; un es saku jums, ka es zinu, ka Jēzus Kristus nāks, jā, Dēls, Tēva Vienpiedzimušais, pilns labvēlības, žēlastības un patiesības. Un lūk, tas ir Viņš, kas nāk, lai uzņemtos pasaules grēkus, jā, katra cilvēka grēkus, kas nelokāmi tic Viņa Vārdam.

49 Un tagad es saku jums, ka šī ir tā ‘kārtā, pēc kuras es esmu aicināts, jā, sludināt saviem mīļotajiem brāļiem, jā, un katram, kas dzīvo šai zemē; jā, sludināt visiem, kā veciem tā jauniem, kā nebrīviem tā brīviem; jā, es saku

39^b Mos. 5:10.

src Velns.

c 1. Jāņa 2:22.

d 2. Nef. 9:9.

40^a Omn. 1:25;

Et. 4:12;

Mor. 7:12, 15–17.

41^a 3. Nef. 14:16–20.

src Darbi.

^b Mos. 16:3–5;

Al. 11:23.

42^a Al. 3:26–27;

M&D 29:45.

^b Rom. 6:23.

c Hel. 14:16–18.

src Nāve, garīgā.

44^a Al. 13:6.

45^a src Liecība.

46^a 1. kor. 2:9–16.

^b src Gavēt, Gavēšana.

^c src Atklāsmē.

49^a src Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Priesterība.

jums, kas esat krietni gados un arī vidējos gados, un jaunajai paaudzei; jā, saukt uz viņiem, ka viņiem ir jānožēlo grēki un ^bjāpiedzimst no jauna.

50 Jā, tā saka Gars: Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes gali, jo Debesu valstība ir tuvu; jā, Dieva Dēls nāk Savā "godībā, Savā varā, varenībā, spēkā un kundzībā! Jā, mani mīļotie brāļi, es saku jums, ka Gars saka: Redziet, visas zemes un Debesu ^bĶēniņa godība ļoti drīz spīdēs starp visiem cilvēku bērniem.

51 Un Gars man arī saka, jā, sauc uz mani ar varenu balsi, sacīdams: Ej un saki šai tautai—nožēlojiet grēkus, jo, ja jūs nenozēlojat, jūs nekādā ziņā nevarat iemantot "Debesu valstību!

52 Un vēl es saku jums, ka Gars saka: Lūk, "cirvis kokam jau pie saknes pielikts; tādēļ ikviens koks, kas nenes labus augļus, taps ^bnocirsts un iemests ugunī; jā, ugunī, kas nevar tikt apdzēsta, patiesi, neizdzēšamā ugunī. Raugiet un atcerieties, Svētais ir to sacījis.

53 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es saku jums, vai jūs varat turēties pretim šiem vārdiem, jā, vai jūs varat atmest šīs lietas un "samīdīt Svēto zem savām

kājām; jā, vai jūs varat būt uzpūtušies savu siržu ^blepnībā; jā, vai jūs joprojām neatkāpsities no "dārgu drānu nēsāšanas un savu siržu pievēršanas pasaulesniecīgajām lietām, savām "bagātībām?

54 Jā, vai jūs neatkāpsities domāt, ka jūs esat labāki nekā citi; jā, vai jūs neatkāpsities no savu brāļu vajāšanas, kas pazemojas un staigā atbilstoši Dieva svētajai kārtai, ar kuru tie ir atvesti šinī baznīcā, būdami "iesvētīti ar Svēto Garu, un viņi dara grēku nožēlošanai pienācīgus darbus—

55 jā, un vai jūs neatkāpsities no savu muguru uzgriešanas "nabagiem un trūkumcietējiem un no savas mantas nedošanas viņiem?

56 Un beidzot, jūs visi, kas neatkāpsities no savas bezdievības, es saku jums, ka jūs esat tie, kas tiks nocirsti un iemesti ugunī, ja vien jūs steidzīgi nenozēlosit grēkus.

57 Un tagad es saku jums, visi jūs, kas vēlaties sekot "Labā Gana balsij, aizejiet no ļauno vidus un ^bnošķirieties no tiem, un neaiztieciēt viņu nešķīstās lietas; un lūk, viņu vārdi tiks "izdzēsti, lai ļauno vārdi netiktu

49^b SRC Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.

50^a SRC Godība; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

^b Psm. 24; Mat. 2:2; Lūk. 23:2; 2. Nef. 10:14; M&D 38:21–22; 128:22–23; Moz. 7:53.

src Dieva valstība jeb Debesu valstība; Jēzus Kristus.

51^a SRC Debesis.

52^a Lūk. 3:9; M&D 97:7.

^b Jēk. 5:46; 6:7; 3. Nef. 27:11–12.

53^a 1. Nef. 19:7.

^b src Lepnība.
^c 2. Nef. 28:11–14; Morm. 8:36–39.

^d Psm. 62:11; M&D 56:16–18.

54^a SRC Iesvētīšana.

55^a Psm. 109:15–16; Jēk. 2:17; Hel. 6:39–40.

57^a SRC Labais Gans.

^b Ezr. 6:21; 9:1; Neh. 9:2; 2. tes. 3:6; M&D 133:5, 14.

^c 5. Moz. 29:20; Mor. 6:7; M&D 20:8.

ieskaitīti starp taisnīgo vārdiem, lai Dieva vārds tiktu piepildīts, kas saka: Ļauno vārdi netiks saļaukti ar Manu ļaužu vārdiem;

58 Jo taisno vārdi tiks ierakstīti "Dzīvības grāmatā, un viņiem Es dāvāšu mantojumu pie Savas labās rokas. Un tagad, mani mīļotie brāļi, ko jūs varat teikt tam pretī? Es saku jums, ja jūs runājat pretī, tam nav nozīmes, jo Dieva vārdam ir jātiek piepildītam.

59 Jo vai ir kāds gans starp jums, kam ir daudzas avis un kas neuzrauga tās, lai vilki neienāktu un neapriētu viņa avis? Un lūk, ja vilks ienāk viņa ganāmpulkā, vai viņš nedzen to prom? Jā, un beigās, ja viņš varēs, viņš to nogalinās.

60 Un tagad es saku jums, ka Labais Gans jūs sauc, un, ja jūs uzklāusit Viņa balsi, Viņš atvedīs jūs Savā ganāmpulkā, un jūs esat Viņa avis; un Viņš pavēl jums, lai jūs neļautu nevienam plēšīgam vilkam nākt jūsu starpā, lai jūs netiktu iznīcināti.

61 Un tagad es, Alma, pavēlu jums "Tā valodā, kas pavēlēja man, lai jūs ievērotu un pildītu tos vārdus, ko es esmu jums sacījis.

62 Un es to saku kā pavēli jums, kas piederat baznīcai; un tiem, kas nepieder baznīcai, es to saku kā uzaicinājumu, sakot: Nāciet un topiet kristīti grēku

nožēlošanai, lai jūs arī varētu baudīt "dzīvības koka augli.

6. NODAĻA

Zarahemlā draudze tiek attīrīta un sakārtota. Alma iet sludināt uz Gideonu. Apmēram 83. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka pēc tam, kad Alma bija pabeidzis runāt uz ļaudīm baznīcā, kas bija dibināta Zarahemlas pilsētā, viņš "ordinēja priesterus un ^belderus vadīt un "uzraudzīt baznīcu, uzliekot tiem savas "rokas saskaņā ar Dieva kārtu.

2 Un notika, ka tie, kas nepiederēja baznīcai un kas nožēloja savus grēkus, tika "kristīti grēku nožēlošanai un tika pieņemti baznīcā.

3 Un notika arī, ka tie, kas piederēja baznīcai un kas "nenožēloja savas ļaundarības, un nepazemojās Dieva priekšā—es domāju tos, kas bija uzpūties savu siržu ^blepnībā—tie tika noraidīti, un viņu vārdi tika "izdzēsti, lai viņu vārdi netiktu ieskaitīti starp taisnīgo vārdiem.

4 Un tā viņi sāka nostiprināt baznīcas kārtību Zarahemlas pilsētā.

5 Tagad es gribu, lai jūs saprastu, ka Dieva vārds bija dāsns pret visiem, ka nevienam netika liegta priekšrocība sapulcēties kopā, lai klausītos Dieva vārdu.

6 Tomēr Dieva bērniem tika

58a SRC Dzīvības grāmatā.

61a Al. 5:44.

62a 1. Nef. 8:10; 11:21–23.

6 1a SRC Ordinēt, Ordinācija.

b SRC Elders (vecājs, vecākais).

c M&D 52:39.

d SRC Roku uzlikšana.

2a SRC Kristīšana, Kristīt.

3a Mos. 26:6.

b SRC Lepnība.

c 2. Moz. 32:33;

Mos. 26:36;

Al. 1:24; 5:57–58.

SRC Izslēgšana.

pavēlēts, lai viņi sanāktu kopā bieži un apvienotos "gavēšanā un dedzīgā lūgšanā par to dvēseļu labklājību, kas nepazīna Dievu.

7 Un tad notika, kad Alma bija nodibinājis šo kārtību, viņš devās prom no tiem, jā, no draudzes, kas bija Zarahemlas pilsētā, un devās pāri uz austrumiem no Sidonas upes, uz "Gideona ieleju; tur bija uzcelta pilsēta, kas tika saukta Gideona pilsēta, kas bija ielejā, kas tika saukta Gideona, nosaukta tā vīra vārdā, kurš tika ^bnogalināts no Nehora rokas ar zobenu.

8 Un Alma gāja un sāka sludināt Dieva vārdu draudzei, kas bija nodibināta Gideona ielejā, saskaņā ar atklāsmi par tā vārda patiesumu, ko bija runājuši viņa tēvi, un saskaņā ar pravietojuma garu, kas bija viņā, saskaņā ar "liecību par Jēzu Kristu, Dieva Dēlu, kas nāks, lai atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem, un svēto kārtu, pēc kuras viņš bija aicināts. Un tas tā ir rakstīts. Amen.

Almas vārdi, kurus viņš teica Gideonas ļaudīm, saskaņā ar viņa paša pierakstu.

Ietver 7. nodaļu.

7. NODAĻA

Kristus piedzims Marijai. Viņš atraisīs nāves saites un nesīs Savu

ļaužu grēkus. Tiem, kas nožēlo grēkus, top kristīti un tur bausļus, būs mūžīgā dzīve. Nešķīstība nevar iemantot Dieva valstību. Tiek prasīta pazemība, ticība, cerība un mīlestība. Apmēram 83. g. pr. Kr.

LŪK, mani mīlotie brāļi, redzēdams, ka man ir ļauts nākt pie jums, tādēļ es mēģinu jūs "uzrunāt savā valodā; jā, ar savu paša muti, redzēdams, ka šī ir pirmā reize, kad es esmu runājis uz jums ar vārdiem no savas mutes, es, būdams pilnīgi no devies ^bsoģa krēslam, kur bija daudz darišanu, nevarēju nākt pie jums.

2 Un pat šoreiz es nevarētu nākt pie jums, ja soģa krēsls nebūtu "nodots citam valdīt manā vietā; un Tas Kungs lielā žēlastībā ir ļāvis man nākt pie jums.

3 Un lūk, es esmu nācis, būdams ar lielām cerībām un ļoti vēlēdamies, kaut es atrastu, ka jūs esat pazemojušies Dieva priekšā un ka jūs esat turpinājuši lūgties Viņa labvēlību, lai es atrastu, ka jūs esat bijuši nevainojami Viņa priekšā, lai es atrastu, ka jūs nebijāt tādas drausmīgas izvēles priekšā, kā bija mūsu brāļi Zarahemlā.

4 Bet svētīts lai ir Dieva Vārds, ka Viņš ir devis man zināt, jā, devis man ļoti lielu prieku zināt, ka viņi atkal ir nostājušies uz Viņa taisnības ceļa.

5 Un es ceru, saskaņā ar Dieva Garu, kas ir manī, ka man būs prieks arī par jums; tomēr

6a SRC Gavēt, Gavēšana.
7a Al. 2:20.
b Al. 1:9.

8a Jāņa atkl. 19:10.
7 1a Al. 4:19.
b Mos. 29:42.

2a Al. 4:16-18.

es nevēlos, lai mans prieks par jums nāktu ar tik daudzām ciešanām un bēdām, kādas man bija par brāļiem Zarahemlā, jo lūk, mans prieks par viņiem nāk pēc izbrišanas cauri daudzām ciešanām un bēdām.

6 Bet lūk, es ceru, ka jūs neesat tik lielā neticībā kā bija jūsu brāļi; es ceru, ka jūs neesat uzpūtušies savu siržu lepnībā; jā, es ceru, ka jūs neesat pievērsuši savas sirdis bagātībām un pasaulesniecīgajām lietām; jā, es ceru, ka jūs nepielūdzat ^aelkus, bet ka jūs pielūdzat patieso un ^bdzīvo Dievu un ka jūs ar nebeidzamu ticību raugāties pēc jūsu grēku piedošanas, kurai jānāk.

7 Jo lūk, es saku jums, ka būs daudzas lietas, kam jānāk; un lūk, ir viena lieta, kas ir svarīgāka nekā visas citas—jo lūk, ^alaiks vairs nav tālu, kad Pestītājs dzīvos un nāks Savas tautas vidū.

8 Lūk, es nesaku, ka Viņš nāks starp mums tajā laikā, kad Viņš dzīvos savā mirstīgajā mājoklī; jo lūk, Gars man neteica, ka tas būs tā. Tad, kas attiecas uz šo lietu, es nezinu; bet tik daudz es zinu, ka Dievam Tam Kungam ir spēks darīt visas lietas, kas ir saskaņā ar Viņa vārdu.

9 Bet lūk, Gars tik daudz man ir teicis: Sauc uz šo tautu,

sacīdams: ^aNožēlojiet grēkus, jūs, un sataisiet Tam Kungam ceļu, un staigājiet Viņa takas, kas ir taisnas; jo lūk, Debesu valstība ir tuvu, un Dieva Dēls ^bnāk zemes virsū.

10 Un lūk, Viņš ^apiezims ^bMarijai Jeruzālemē, kas ir mūsu sentēvu ^czeme, viņa, būdama ^djaunava, dārgs un izraudzīts trauks, kas tiks apēnota un ^eklūs grūta ar Svētā Gara spēku, un dzemdēs dēlu, jā, patiesi Dieva Dēlu.

11 Un Viņš ies, izciešot visādas sāpes un ^aciešanas, un kārdinājumus; un tas būs tāpēc, lai vārds tiktu piepildīts, kas saka: Viņš uzņemsies Savas tautas sāpes un slimības.

12 Un Viņš uzņemsies ^anāvi, lai Viņš atraisītu nāves saites, kas saista Viņa ļaudis; un Viņš uzņemsies viņu vājības, lai Viņš tiktu piepildīts ar žēlastību miesā, lai Viņš zinātu miesā, kā ^bpalīdzēt Saviem ļaudīm viņu vājībās.

13 Tad nu Gars ^azina visas lietas; tomēr Dieva Dēls izcieš miesā, lai Viņš varētu ^buzņemties Savas tautas grēkus, lai Viņš varētu izdzēst viņu pārkāpumus atbilstoši Savam atbrīvošanas spēkam; un tad nu lūk, šī ir tā liecība, kas ir manī.

14 Tad nu es saku jums, ka

6a 2. Nef. 9:37;

Hel. 6:31.

b Dan. 6:26.

7a Al. 9:26.

9a Mat. 3:2–4;

Al. 9:25.

b Mos. 3:5; 7:27; 15:1–2.

10a Jes. 7:14;

Lūk. 1:27.

b Mos. 3:8.

src Marija,

Jēzus māte.

c 1. Laiku 9:3;

2. Laiku 15:9;

1. Nef. 1:4;

3. Nef. 20:29.

d 1. Nef. 11:13–21.

e Mat. 1:20;

Mos. 15:3.

11a Jes. 53:3–5;

Mos. 14:3–5.

12a 2. Nef. 2:8;

Al. 12:24–25.

src Krustā sišana.

b Ebr. 2:18; 4:15;

M&D 62:1.

13a SRC Dievs, Dievība.

b Mos. 15:12.

src Izpīrkt, Grēku

Izpīrkšana.

jums ir jānožēlo savi grēki un “jāpiedzimst no jauna; jo Gars saka, ja jūs nepiedzimstat no jauna, jūs nevarat iemantot Debesu valstību; tādēļ nāciet un topiet kristīti grēku nožēlošanai, lai jūs tiktu mazgāti no saviem grēkiem, lai jums būtu ticība Dieva Jēram, kas uzņemas pasaules grēkus, kam ir vara izglābt un šķīstīt no visas netaisnības.

15 Jā, es saku jums, nāciet un nebīstieties, un nolieciet ikvienu grēku, kas tik viegli jūs “apņem, kas sasaista jūs iznīcībai, jā, nāciet un sāciet, un parādiet savam Dievam, ka jūs gribat nožēlot savus grēkus un stāties derībā ar Viņu turēt Viņa baušļus, un lieciniet to Viņam šajā dienā, ieejot kristīšanas ūdeņos.

16 Un, kas dara to un turpmāk tur Dieva baušļus, tas atcerēsies, ka es saku viņam, jā, viņš atcerēsies, ka es esmu sacījis viņam, ka viņam būs mūžīgā dzīve, saskaņā ar Svētā Gara liecību, kas liecina manī.

17 Un tagad, mani mīļotie brāļi, vai jūs ticat šīm lietām? Lūk, es saku jums, jā, es zinu, ka jūs tām ticat; un tas veids, kā es zinu, ka jūs ticat tām, ir ar Gara izpausmi, kas ir manī. Un tad nu, tādēļ ka jūsu ticība ir stipra tam, jā, tām lietām, par kurām es esmu runājis, milzīgs ir mans prieks.

18 Jo, kā jau es teicu no sākuma, ka man bija liela vēlēšanās, lai jūs nebūtu tādas drausmīgas izvēles priekšā kā jūsu brāļi, patiesi tā es esmu atradis, ka mana vēlēšanās ir izpildīta.

19 Jo es manu, ka jūs esat uz taisnības takām; es manu, ka jūs esat uz takas, kas ved uz Dieva valstību; jā, es manu, ka jūs darāt taisnas Viņa “takas.

20 Es manu, ka tas ir ticis darīts zināms jums ar Viņa vārda liecību, ka Viņš nevar “staigāt pa likumotām takām; ne arī Viņš atkāpjas no tā, ko Viņš ir sacījis; ne arī Viņam ir pat pārgrozības ēna no labā uz kreiso vai no tā, kas ir taisns, uz to, kas ir aplams; tādēļ Viņa ceļš ir viens mūžīgs aplis.

21 Un Viņš nemīt “nešķīstos tempļos; ne arī nešķīstība vai kaut kas, kas ir netīrs, var tikt pieņemts Dieva valstībā; tādēļ es saku jums, laiks nāks, jā, un tas būs pēdējā dienā, kad tas, kas ir ^bnešķīsts, paliks savā nešķīstībā.

22 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu sacījis šīs lietas uz jums, lai es varētu pamodināt jūsos jūsu pienākuma apziņu pret Dievu, lai jūs varētu staigāt nevainojami Viņa priekšā, lai jūs varētu staigāt pēc Dieva svētās kārtas, pēc kuras jūs esat tikuši pieņemti.

23 Un tagad es gribu, lai jūs būtu “pazemīgi un būtu pakļā-

14a SRC Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.

15a 2. Nef. 4:18.

19a Mat. 3:3.

20a 1. Nef. 10:19;

Al. 37:12;

M&D 3:2.

21a 1. kor. 3:16–17; 6:19;

Mos. 2:37;

Al. 34:36.

b 1. Nef. 15:33–35;

2. Nef. 9:16;

Morm. 9:14;

M&D 88:35.

23a SRC Pazemīgs, Pazemība.

vīgi un lēnprātīgi; viegli pielūdzami; pilni pacietības un iecietības; būdami atturīgi visās lietās; būdami vienmēr uzcītīgi Dieva baušļu turēšanā; lūdzot tās lietas, pēc kā jums ir vajadzība, gan garīgās, gan laicīgās; vienmēr pateicoties Dievam par visu, ko jūs saņemat.

24 Un skatieties, lai jums būtu "ticība, cerība un žēlsirdība, un tad jūs vienmēr būsiet labu darbu pārpilni.

25 Un lai Tas Kungs svētī jūs un saglabā jūsu drānas neaptraipītas, lai jūs beigās tiktu atvesti Debesu valstībā sēdēt kopā ar Ābrahāmu, Izāku un Jēkabu, un svētajiem praviešiem, kas bijuši vienmēr kopš pasaule sākās, un jūs, būdami ar "neaptraipītām drānām, tāpat kā viņu drānas ir neaptraipītas, nekad vairs no tās neaizietu.

26 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu runājis šos vārdus jums saskaņā ar Garu, kas liecina manī; un mana dvēsele ļoti priecājas dēļ tās ārkārtīgās centības un uzmanības, ko jūs pievērsāt manam vārdam.

27 Un tagad, lai Dieva "miers dus uz jums un jūsu namiem un zemēm, un jūsu sīklopiem un liellopiem, un visa, kas jums pieder, jūsu sievām un jūsu bērniem, atbilstoši jūsu ticībai un labiem darbiem, no šī brīža un turpmāk. Un tā es esmu runājis. Amen.

8. NODAĻA

Alma sludina un kristī Melekā. Viņš tiek atraidīts Amonihā un atstāj to. Eņģelis pavēl viņam atgriezties un piesaukt ļaudis grēku nožēlošanai. Viņu pieņem Amuleks, un viņi abi sludina Amonihā. Apmēram 82. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Alma atgriezās no "Gideona zemes, mācījis Gideonas ļaudīm daudzas lietas, kas nevar tikt uzrakstītas, nostiprinājis baznīcas kārtību atbilstoši tam, kā viņš to bija darījis pirms tam Zarahemlas zemē, jā, viņš atgriezās savā paša mājā Zarahemlā, lai atpūstos no darbiem, kurus viņš bija padarījis.

2 Un tā beidzās devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

3 Un notika, ka desmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Alma aizgāja no turienes un devās ceļā uz Meleka zemi, uz rietumiem no "Sidonas upes, uz rietumiem pie mežonīgā apvidus robežām.

4 Un viņš sāka mācīt ļaudis Meleka zemē saskaņā ar Dieva "svēto kārtu, ar kuru viņš bija aicināts; un viņš sāka mācīt ļaudis viscaur visā Meleka zemē.

5 Un notika, ka ļaudis nāca pie viņa no visām zemes malām, kura bija mežonīgā apvidus pusē. Un viņi tapa kristīti viscaur visā zemē;

6 tā, kad viņš bija pabeidzis savu darbu Melekā, viņš aizgāja

24a 1. kor. 13;
Et. 12:30–35;
Mor. 7:33–48.
25a 2. Pēt. v. 3:14.

27a SRC Miers.
8 1a Al. 2:20; 6:7.
3a Al. 16:6–7.
4a M&D 107:2–4.

src Melhisedeka
priesterība.

no turienes un trīs dienas ceļoja uz Meleka zemes ziemeļiem; un viņš nonāca pilsētā, kas tika saukta Amonihā.

7 Tad nu tas bija Nefija tautas paradums nosaukt savas zemes un savas pilsētas, un savus ciemus, jā, pat visus savus mazos ciemus, tā vārdā, kam pirmajam tie bija piederējuši; un tā tas bija Amonihā zemē.

8 Un notika, kad Alma nāca Amonihā pilsētā, viņš sāka sludināt tiem Dieva vārdu.

9 Tagad Sātans bija ieguvis lielu "varu pār Amonihā pilsētas ļaužu sirdīm; tādēļ viņi negribēja klausīties Almas vārdos.

10 Tomēr Alma daudz "strādāja garā, ^bcinoties ar Dievu "varēnā lūgšanā, lai Viņš izlietu Savu Garu pār ļaudīm, kas bija tanī pilsētā; lai Viņš arī ļautu, ka Alma varētu kristīt tos grēku nožēlošanai.

11 Tomēr viņi nocietināja savas sirdis, sacīdami viņam: Redzi, mēs zinām, ka tu esi Alma; un mēs zinām, ka tu esi augstais priesteris baznīcā, kuru tu esi izveidojis daudzās zemes daļās pēc jūsu paražām; un mēs nesam no tavas baznīcas, un mēs neticam tādām mulķīgām paražām.

12 Un tad nu mēs zinām, ka tāpēc, ka mēs nesam no tavas baznīcas, tev nav varas pār mums; un tu esi nodevis soģa krēslu "Nefihasam; tādēļ tu esi augstākais soģis pār mums.

13 Tad, kad ļaudis bija to pateikuši un pretojušies visiem viņa vārdiem, un zaimojuši viņu, un splāvuši uz viņu, un likuši, lai viņš tiktu padzīts no viņu pilsētas, viņš aizgāja no turienes un devās ceļā uz pilsētu, kas tika saukta Ārona.

14 Un notika, kamēr viņš ceļoja uz turieni, būdams bēdu nospiests, brienot cauri daudzām "bēdām un dvēseles ciešanām dēļ to ļaužu ļaundarībām, kuri bija Amonihā pilsētā, notika, kamēr Alma bija tā bēdu nospiests, lūk, Tā Kunga ^bengēlis parādījās viņam, sacīdams:

15 Svētīts tu esi, Alma; tādēļ pacel savu galvu un priecājies, jo tev ir liels izemesls priecāties; jo tu esi bijis uzticīgs Dieva pavēļu turēšanā no tā laika, kad tu saņēmi savu pirmo vēstījumu no Viņa. Lūk, es esmu tas, kas "nodeva to tev.

16 Un lūk, es esmu sūtīts tev pavēlēt, lai tu atgrieztos Amonihā pilsētā un sludinātu atkal pilsētas ļaudīm; jā, sludinātu viņiem. Jā, saki viņiem, ja vien viņi nenožēlos grēkus, Dievs Tas Kungs viņus "iznīcinās.

17 Jo lūk, viņi pēta šajā brīdī, kā viņi varētu iznīcināt tavas tautas brīvību (jo tā saka Tas Kungs), kas ir pret likumiem un spriedumiem, un pavēlēm, ko Viņš devis Saviem ļaudīm.

18 Tad notika, kad Alma bija saņēmis vēstījumu no Tā Kunga engēļa, viņš steidzīgi atgriezās

9a 2. Nef. 28:19–22;
M&D 10:20.

10a Al. 17:5.

b Ēn. 1:1–12.

c 3. Nef. 27:1.
src Lūgšana.

12a Al. 4:20.

14a src Likstas.

b Al. 10:7–10, 20.
src Engēli.

15a Mos. 27:11–16.

16a Al. 9:12, 18, 24.

Amonihās zemē. Un viņš iegāja pilsētā pa citu ceļu, jā, pa ceļu, kas ir uz dienvidiem no Amonihās pilsētas.

19 Un, kad viņš iegāja pilsētā, viņš bija izsalcis, un viņš sacīja kādam vīram: Vai jūs iedosit pazemīgam Dieva kalpam ko pašēst?

20 Un tas vīrs sacīja viņam: Es esmu nefijietis, un es zinu, ka tu esi Dieva svētais pravietis, jo tu esi tas vīrs, par kuru "eņģelis sacīja vīzijā: Tu viņu pieņēmsi! Tādēļ nāc ar mani manā namā, un es došu tev no sava uztura; un es zinu, ka tu būsi par svētību man un manam namam.

21 Un notika, ka tas vīrs pieņēma viņu savā namā; un to vīru sauca "Amuleks; un viņš atnesa maizi un gaļu un nolika Almas priekšā.

22 Un notika, ka Alma ēda maizi un bija paēdis; un viņš "svētīja Amuleku un viņa namu, un viņš pateicās Dievam.

23 Un, kad viņš bija ēdis un bija paēdis, viņš sacīja Amulekam: Es esmu Alma, un es esmu "augstais priesteris pār Dieva baznīcu visā zemē.

24 Un lūk, es esmu ticis aicināts sludināt Dieva vārdu starp visiem Viņa ļaudīm, saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu; un es biju šai zemē, un tie mani nepieņēma, bet tie "padzina mani, un es jau grasījos uzgriezt savu muguru šai zemei uz visiem laikiem.

25 Bet lūk, man tika pavēlēts, lai es atkal atgrieztos un pravietotu šiem ļaudīm, jā, un liecinātu pret tiem par viņu nekrietnībām.

26 Un tagad, Amulek, tādēļ, ka tu pabaroji mani un pieņēmi mani, tu esi svētīts; jo es biju izsalcis, jo es biju gavējis daudzas dienas.

27 Un Alma palika daudzas dienas ar Amuleku, pirms viņš sāka sludināt tiem ļaudīm.

28 Un notika, ka tauta kļuva vēl nekrietnāka.

29 Un vārds nāca pie Almas, sakot: Ej, un saki arī Manam kalpam Amulekam: Ej un pravieto šiem ļaudīm, sakot—"Nožēlojiet jūs grēkus, jo tā saka Tas Kungs, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, Es piemeklēšu šo tautu Savās dusmās; jā, un Es nenovērsīšu Savas kvēlās dusmas.

30 Un Alma un arī Amuleks gāja tautā, lai paziņotu tiem Dieva vārdus; un viņi bija Svētā Gara pilni.

31 Un viņiem bija dots "spēks pār tiem tiktāl, ka viņi nevarēja tikt ieslodzīti cietumā; nedz arī bija iespējams, ka kāds vīrs varētu tos nokaut; tomēr tie neizmantoja savu ^bspēku, kamēr viņi nebija saitēm sasiesti un iemesti cietumā. Tad tas tika izdarīts, lai Tas Kungs viņos varētu parādīt Savu spēku.

32 Un notika, ka viņi gāja un sāka sludināt un pravietot tiem ļaudīm, saskaņā ar Garu un spēku, ko Tas Kungs bija tiem devis.

20a Al. 10:7–9.

21a SRC Amuleks.

22a Al. 10:11.

23a Al. 5:3, 44, 49; 13:1–20.

24a Al. 8:13.

29a Al. 9:12, 18.

src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

31a 1. Nef. 1:20.

b Al. 14:17–29.

Almas vārdi un arī Amuleka vārdi, kas tika paziņoti ļaudīm, kas bija Amonihās zemē. Un arī viņi tiek iesviesti cietumā un atbrīvoti ar brīnumainu Dieva spēku, kas bija viņos, saskaņā ar Almas pierakstu.

Ietver no 9. līdz 14. nodaļai.

9. NODAĻA

Alma pavēl Amonihās ļaudīm nožēlot grēkus. Tas Kungs būs žēlīgs pret lamaniešiem pēdējās dienās. Ja nefijieši atmetīs gaismu, viņi tiks lamaniešu iznīcināti. Dieva Dēls drīz nāks. Viņš atpestīs tos, kas nožēlo savus grēkus un top kristīti, un tic Viņa Vārdā. Apmēram 82. g. pr. Kr.

UN atkal es, Alma, saņēmis pavēli no Dieva, ka man ir jāņem Amuleks un jāiet, un jāsludina atkal šiem ļaudīm jeb ļaudīm, kas bija Amonihās pilsētā, un notika, kad es sāku tiem sludināt, ka viņi sāka strīdēties ar mani, sakot:

2 Kas tu tāds esi? Vai tu domā, ka mēs ticēsim "viena cilvēka liecībai, kaut arī viņš mums sludinātu, ka zeme zudīs?

3 Tad nu viņi nesaprata vārdus, ko tie runāja; jo viņi nezināja, ka zeme zudīs.

4 Un viņi arī sacīja: Mēs neticēsim taviem vārdiem, ja tu sludināsi, ka šī lielā pilsēta tiks sagrauta "vienā dienā.

5 Tad nu viņi nezināja, ka Dievs var paveikt tādus brīnumainus

darbus, jo viņi bija cietsirdīgi un stūrgalvīgi ļaudis.

6 Un viņi sacīja: "Kas ir Dievs, kas nesūta ^bvairāk varas kā vienu vīru starp šiem ļaudīm, lai paziņotu tiem patiesību par tādām lielām un brīnumainām lietām?

7 Un viņi nostājās, lai sagrābtu mani; bet lūk, viņi to neizdarīja. Un es drosmīgi stāvēju, lai sludinātu viņiem, jā, es drosmīgi liecināju tiem, sacīdams:

8 Redziet, ak jūs, ļaunā un samaitātā "paaudze, kā jūs esat aizmirsuši savu tēvu paražas; jā, cik ātri jūs esat aizmirsuši Dieva pavēles.

9 Vai jūs neatminaties, ka mūsu tēvs Lehijs tika izvests no Jeruzālemes ar Dieva "roku? Vai jūs neatminaties, ka tie visi tika Viņa izvesti caur tuksnesi?

10 Un vai tik drīz jūs esat aizmirsuši, cik daudz reižu Viņš atbrīvoja mūsu tēvus no viņu ienaidnieku rokām un pasargāja tos no iznīcināšanas, patiesi, no viņu pašu brāļu rokām?

11 Jā, un ja tas nebūtu bijis Viņa nepārspējamā spēka un Viņa žēlastības, un Viņa iecietības dēļ pret mums, mēs nenovēršami būtu izdeldēti no zemes virsas jau ilgi pirms šī laika un varbūt būtu nodoti "nebeidzamām bēdām un ciešanām.

12 Lūk, tad es saku jums, ka Viņš pavēl jums nožēlot grēkus; un, ja jūs nenožēlojat, jūs nekādā veidā nevarat iemantot Dieva valstību. Bet lūk, tas vēl nav viss—Viņš ir pavēlējis jums

9 2a 5. Moz. 17:6.

4a Al. 16:9–10.

6a 2. Moz. 5:2;

Mos. 11:27;

Moz. 5:16.

b Al. 10:12.

8a Al. 10:17–25.

9a 1. Nef. 2:1–7.

11a Mos. 16:11.

nožēlot grēkus, vai arī Viņš pilnīgi "iznīcinās jūs no zemes virsas; jā, Viņš piemeklēs jūs Savās dūsmās, un Savās ^bkvēlās dūsmās Viņš nemitēsies.

13 Lūk, vai jūs neatminaties vārdus, ko Viņš teica Lehijam, sakot: "Kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jums veiksies šinī zemē? Un vēl ir teikts: Kā jūs neturēsiet Manas pavēles, tā jūs tiksiet padzīti no Tā Kunga vaiga.

14 Tad es gribu, lai jūs atcerētos, ka, tā kā lamanieši neturēja Dieva pavēles, viņi ir tikuši "padzīti no Tā Kunga vaiga. Tagad mēs redzam, ka Tā Kunga vārds ir apstiprinājies šajā lietā, un lamanieši ir padzīti no Viņa vaiga kopš sākās viņu pārkāpumi tajā zemē.

15 Tomēr es saku jums, ka viņiem būs "vieglāk soda dienā nekā jums, ja jūs paliksiet savos grēkos, jā, un pat viņiem būs vieglāk šajā dzīvē nekā jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

16 Jo ir daudzi solījumi, kas "vērsti uz lamaniešiem; jo tas ir viņu tēvu ^bparažu dēļ, kas liek tiem palikt viņu "neziņas stāvoklī; tādēļ Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem un "paildzinās viņu pastāvēšanu tai zemē.

17 Un kādā laika posmā tie tiks "atvesti, lai ticētu Viņa vārdam un zinātu par savu tēvu paražu aplamību; un daudzi no tiem

tiks izglābti, jo Tas Kungs būs žēlīgs pret visiem, kas ^bpiesauks Viņa Vārdu.

18 Bet lūk, es saku jums, ka, ja jūs paliekat savās ļaundarībās, jūsu dienas šai zemē netiks paildzinātas, jo "lamanieši tiks jums uzsūtīti; un, ja jūs nenožēlosit grēkus, viņi nāks tajā laikā, ko jūs nezināt, un jūs tiksiet piemeklēti ar ^bpilnīgu pazudināšanu; un tas būs atbilstoši Tā Kunga kvēlajām "dūsmām.

19 Jo Viņš neļaus jums, lai jūs dzīvotu savās nekrietnībās, lai iznīcinātu Viņa ļaudis. Es saku jums: Nē! Viņš drīzāk pieļaus, ka lamanieši varētu "iznīcināt visus Viņa ļaudis, kas tiek saukti par Nefija tautu, ja būtu iespējams, ka viņi varētu ^bkrist grēkos un pārkāpumos pēc tam, kad viņiem ir bijis tik daudz gaismas un tik daudz zināšanu, dotu tiem no Tā Kunga, viņu Dieva;

20 jā, būdami Tā Kunga ļoti ieredzēta tauta; jā, tikuši ieredzēti vairāk par visām citām tautām, ciltīm, valodām un tautībām; pēc tam, kad visas lietas ir tikušas "darītas tiem zināmas, atbilstoši viņu vēlmēm un viņu ticībai un lūgšanām par to, kas ir bijis, kas ir un kas nāks,

21 būdami Dieva Gara ietekmēti; sarunājušies ar eņģeļiem un tikuši uzrunāti ar Tā Kunga balsi; un bijuši ar pravietojuma

12a Al. 8:16; 10:19, 23, 27.

b Al. 8:29.

13a 2. Nef. 1:20;

Mos. 1:7;

Al. 37:13.

14a 2. Nef. 5:20–24;

Al. 38:1.

15a Mat. 11:22, 24.

16a Al. 17:15.

b Mos. 10:12 (skat.

11.–17. pantu).

c Mos. 3:11.

d Hel. 15:10–12.

17a Ēn. 1:13.

b Al. 38:5;

M&D 3:8.

18a Al. 16:2–3.

b Al. 16:9.

c Al. 8:29.

19a 1. Nef. 12:15, 19–20;

Al. 45:10–14.

b Al. 24:30.

20a SRC Atklāsme.

garu un atklāsmes garu, un arī daudzām dāvanām, ar dāvanu runāt mēlēs un pravietošanas dāvanu, un Svētā Gara dāvanu, un "tulkošanas dāvanu;

22 jā, un tikuši Dieva "atbrīvoti no Jeruzālemes zemes ar Tā Kunga roku; tikuši izglābti no bada un no sērgām, un visa veida visādām slimībām; un tapuši stipri kaujā, lai viņi netiktu iznīcināti; tikuši izvesti no ^bjūga laiku pa laikam un tikuši saglabāti un pasargāti līdz pat šim brīdim; un viņiem ir labi veicies, līdz viņi ir kļuvuši bagāti ar visādām lietām—

23 un tagad lūk, es saku jums, ka, ja šī tauta, kas saņēmusi tik daudz svētību no Tā Kunga rokas, grēkos pretēji tai gaismai un zināšanām, kas viņiem ir, es saku jums, ja gadīsies, ka viņi kritīs grēkā, tad lamaniešiem būs daudz "vieglāk nekā viņiem.

24 Jo lūk, Tā Kunga "solījumi ir vērsti uz lamaniešiem, bet tie nav vērsti uz jums, ja jūs grēkojat; jo vai Tas Kungs nav skaidri apsolījis un stingri noteicis, ka, ja jūs sacelsities pret Viņu, jūs tiksit pilnīgi izdeldēti no zemes virsas.

25 Un tāpēc šī iemesla dēļ, lai jūs netiktu izdeldēti, Tas Kungs ir sūtījis eņģeli apmeklēt daudzus no Viņa ļaudīm, paziņojot tiem, ka viņiem ir jāiet un gauži jāpiesauc šī tauta, sakot:

"Nožēlojiet grēkus, jūs, jo Debesu valstība ir tuvu!

26 Un pēc "nedaudz dienām Dieva Dēls nāks Savā godībā, pilns ^blabvēlības, taisnības un patiesības, pilns pacietības, "žēlastības un iecietības, ātrs ^duzklausīt Savu ļaužu saucienus un atbildēt uz viņu lūgšanām; un Viņa godība būs Tēva ^eVienpie dzimušā godība.

27 Un lūk, Viņš nāk "atpestīt tos, kas būs ^bkristīti grēku nožēlošanai caur ticību Viņa Vārdam.

28 Tādēļ sataisiet Tam Kungam ceļu, jo laiks ir tuvu, kad visi cilvēki pļaus atlīdzību par saviem "darbiem, atbilstoši tam, kas viņi ir bijuši—ja viņi ir bijuši taisnīgi, viņi ^bpļaus savu dvēseļu glābšanu atbilstoši Jēzus Kristus varai un Viņa veiktajai izglābšanai; un, ja viņi ir bijuši ļauni, viņi pļaus savu dvēseļu "nolādēšanu, atbilstoši velna varai un gūstam.

29 Tad lūk, tā ir eņģeļa balss, kas sauc uz šo tautu.

30 Un tad, mani "mīļotie brāļi, jo jūs esat mani brāļi un jums jābūt mīļotiem, un jums jānes grēku nožēlošanai pienācīgi darbi, tādēļ ka jūsu sirdis ir ārkārtīgi nocietinātas pret Dieva vārdu un tādēļ ka jūs esat ^bzudusi un kritusi tauta.

31 Tad notika, kad es, Alma, biju runājis šos vārdus, lūk,

21a Omn. 1:20;
Mos. 8:13–19;

28:11–17.

22a 2. Nef. 1:4.

b Mos. 27:16.

23a Mat. 11:22–24.

24a 2. Nef. 30:4–6;
M&D 3:20.

25a Al. 7:9;
Hel. 5:32.

26a Al. 7:7.

b src Labvēlība.

c src Žēlīgs, Žēlastība.

d 5. Moz. 26:7.

e src Vienpie-
dzimušais.

27a src Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

b src Kristīšana, Kristīt.

28a M&D 1:10; 6:33.

b Psm. 7:17.

c src Sodība.

30a 1. Jāņa 4:11.
b Al. 12:22.

ļaudis bija apskaitušies uz mani, jo es sacīju viņiem, ka viņi bija cietsirdīgi un "stūrgalvīgi ļaudis.

32 Un arī tāpēc, ka es sacīju uz viņiem, ka viņi bija zudusi un kritusi tauta, viņi bija dusmīgi uz mani un mēģināja mani sagrābt, lai viņi varētu iemest mani cietumā.

33 Bet notika, ka Tas Kungs nepielāva, lai viņi tajā laikā saņemtu mani un iemestu mani cietumā.

34 Un notika, ka Amuleks gāja un nostājās, un arī sāka viņiem sludināt. Un tagad visi Amuleka "vārdi nav pierakstīti, tomēr daļa no viņa vārdiem ir rakstīti šīnī grāmatā.

10. NODAĻA

Lehījs cēlies no Manases. Amuleks atceras eņģeļa pavēli rūpēties par Almu. Taisnīgo lūgšanas ir par iemeslu tam, ka tauta tiek saudzēta. Netaisni likumu zinātāji un soģi liek pamatu tautas iznīcināšanai. Apmēram 82. g. pr. Kr.

TAD nu šie ir tie "vārdi, ko ^bAmuleks sludināja tautai, kas bija Amonihās zemē, sacīdams:

2 Es esmu Amuleks; es esmu Gidona dēls, kas bija Ismaēla dēls, kurš bija Aminadija pēctecis; un tas bija tas pats Aminadijs, kurš izskaidroja rakstīto, kas bija uz tempļa sienas, kas bija rakstīts ar Dieva pirkstu.

3 Un Aminadijs bija Nefija pēctecis, kas bija Lehija dēls, kas iznāca no Jeruzālemes zemes, kas bija "Manases pēctecis, kas bija ^bJāzeps dēls, kurš tika "pārdots uz Ēģipti ar savu brāļu rokām.

4 Un lūk, es arī neesmu zemu vērtēts vīrs starp visiem tiem, kas mani pazīst; jā, un lūk, man ir daudz radnieku un "draugu, un es arī esmu ieguvis daudz bagātību ar savu roku darbu.

5 Tomēr par spīti tam visam es nekad neesmu daudz zinājis par Tā Kunga ceļiem un Viņa "noslēpumiem un brīnumaino spēku. Es teicu, ka es nekad neesmu daudz zinājis par šīm lietām; bet lūk, es kļūdos, jo es esmu redzējis daudz no Viņa noslēpumiem un Viņa brīnumainā spēka; jā, patiesi šīs tautas dzīvību saglabāšanā.

6 Tomēr es nocietināju savu sirdi, jo es tiku "aicināts daudzās reizes un es negribēju ^bdzirdēt; tādēļ es zināju par šīm lietām, tomēr negribēju tās atzīt; tādēļ es gāju uz sacelšanos pret Dievu savas sirds ļaundarībā, līdz pat septītā mēneša ceturtajai dienai, kas ir soģu valdīšanas desmitajā gadā.

7 Kad es biju ceļā, lai apciemotu ļoti tuvu radnieku, lūk, Tā Kunga "eņģelis man parādījās un sacīja: Amulek, atgriezies savā namā, jo tev jāpabaro Tā Kunga pravietis; jā, svēts vīrs, kas ir Dieva izraudzīts cilvēks,

31a 2. Nef. 25:28;
Mos. 3:14.

34a Al. 10.

10 1a Al. 9:34.

b Al. 8:21–29.

3a 1. Moz. 41:51;

1. Laiku 9:3.

b SRC Jāzeps,
Jēkaba dēls.

c 1. Moz. 37:29–36.

4a Al. 15:16.

5a SRC Dieva

noslēpumi.

6a Al. 5:37.

b M&D 39:9.

7a Al. 8:20.

jo viņš ir ^bgavējis daudzas dienas šīs tautas grēku dēļ un viņš ir izsalcis, un tev jāuzņem viņš savā namā un jāpabaro tas, un viņš svētīs tevi un tavu namu; un Tā Kunga svētība būs pār tevi un tavu namu.

8 Un notika, ka es paklausīju eņģeļa balsij un griezos atpakaļ uz savu namu. Un, kad es gāju uz turieni, es atradu ^avīru, par kuru eņģelis bija sacījis man: Tu pieņemsi viņu savā namā—un lūk, tas bija tas pats vīrs, kurš bija runājis uz jums par Dieva lietām.

9 Un eņģelis sacīja man, ka viņš ir ^asvēts vīrs; tādēļ es zinu, ka viņš ir svēts vīrs, jo to man teica Dieva eņģelis.

10 Un vēl es zinu, ka tās lietas, par ko viņš ir liecinājis, ir patiesas; jo lūk, es saku jums, kā Tas Kungs dzīvo, patiesi tā Viņš bija sūtījis Savu ^aeņģeli, lai pasludinātu to man; un Viņš to darīja, kamēr šis Alma ^bdzīvoja manā namā.

11 Jo lūk, viņš ir ^asvētījis manu namu, viņš ir svētījis mani un manas sievietes, un manus bērnus, un manu tēvu, un manus radus; jā, patiesi visus manus radniekus viņš ir svētījis, un Tā Kunga svētība bija pār mums, saskaņā ar vārdiem, ko viņš sacīja.

12 Un tagad, kad Amuleks bija runājis šos vārdus, ļaudis sāka brīnīties, redzēdami, ka bija ^avairāk nekā viens liecinieks,

kurš liecināja par tām lietām, par kurām tie tika apsūdzēti, un arī par lietām, kas nāks, saskaņā ar pravietojuma garu, kas bija viņos.

13 Tomēr viņu starpā bija daži, kas domāja tos izvaicāt, lai ar savām viltīgajām ^ablēdībām viņi piekertu tos viņu vārdos, lai viņi atrastu liecību pret tiem, lai viņi nodotu tos saviem soģiem, lai tie tiktu tiesāti saskaņā ar likumu un lai tie tiktu nogalināti vai iemesti cietumā, atbilstoši tam noziegumam, kuru viņi varētu parādīt vai par kuru viņi varētu liecināt pret tiem.

14 Tad nu tie bija tie vīri, kuri tiecās viņus nogalināt, kuri bija ^alikumu zinātāji, kuri bija tautas noalgoti vai iecelti, lai piemērotu likumu viņu tiesu laikā jeb tiesās soģu priekšā par ļaunžu noziegumiem.

15 Tad nu tie likumu zinātāji bija mācīti visās ļaunžu mākslās un viltībās; un tas bija, lai padarītu viņus spējīgus, lai viņi būtu izveicīgi savā amatā.

16 Un notika, ka viņi sāka izvaicāt Amuleku, lai tādējādi viņi varētu likt tam sapīties savos vārdos jeb runāt pretim vārdiem, kurus tas sacis.

17 Tad nu viņi nezināja, ka Amuleks varētu zināt par viņu nodomiem. Bet notika, kad viņi iesāka izvaicāt to, tas ^asaprata viņu domas un tas viņiem sacīja: Ak jūs ļaunā un samaitātā

7b Al. 5:46; 6:6.
 SRC Gavēt, Gavēšana.
 c Ap. d. 10:30–35.
 8a Al. 8:19–21.
 9a SRC Svēts.

10a Al. 11:30–31.
 b Al. 8:27.
 11a Al. 8:22.
 12a Al. 9:6.
 13a Al. 11:21.

14a Al. 10:24; 11:20–21;
 14:18.
 17a Al. 12:3; 18:20, 32;
 M&D 6:16.

^bpaaudze, jūs likumu zinātāji un liekuļi, jo jūs ieliekat velna pamatus; jo jūs izliekat slazda ‘valgus un lamatas, lai noķertu Dieva svētos.

18 Jūs perināt ieceres, lai ‘sagrozītu taisno ceļus un izsauktu Dieva dusmas uz savām galvām līdz pat pilnīgai šīs tautas iznīcināšanai.

19 Jā, labi Mosija pateica, kas bija mūsu pēdējais ķēniņš, kad viņš jau grasījās nodot ķēniņvalsti, kad nebija neviena, kam to piešķirt, likdams, lai šī tauta tiktu pārvaldīta ar viņu pašu balsīm—jā, labi viņš pateica, ka, ja pienāks laiks, kad šīs tautas balss ‘izvēlēsies nekrietnību, tas ir, ja pienāks laiks, ka šī tauta krietis grēkā, viņi būs nobrieduši iznīcībai.

20 Un tad es saku jums, ka pareizi Tas Kungs spriež tiesu par jūsu nekrietnībām; pareizi Viņš sauc uz šo tautu ar Savu ‘eņģeļu balsīm: Nožēlojiet grēkus, jūs, nožēlojiet grēkus, jo Debesu valstība ir tuvu.

21 Jā, pareizi Viņš sauc ar Savu eņģeļu balsīm: ‘Es nākšu lejā starp Saviem ļaudīm ar taisnību un tiesu Savās rokās.

22 Jā, un es saku jums, ka, ja tas nebūtu taisno ļaužu ‘lūgšanu dēļ, kuri tagad ir šai zemē, tad jūs jau tagad būtu piemeklēti ar pilnīgu iznīcību; tomēr tas nebūtu ar ^bplūdiem, kā tas bija ļaudīm Noas dienās, bet tas

būtu ar badu un ar mēri, un zobenu.

23 Bet tas ir taisno ļaužu ‘lūgšanu dēļ, ka jūs esat saudzēti; tad tādēļ, ja jūs izdzīsīt taisnos no sava vidus, tad Tas Kungs neatraus Savu roku; bet Savās kvēlās dusmās Viņš iznāks pret jums; tad jūs tiksīt sisti ar badu un ar mēri, un ar zobenu; un tas ^blaiks ir tuvu, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

24 Un tad notika, ka ļaudis bija vēl dusmīgāki uz Amuleku un viņi kļiedza, teikdami: Šis vīrs zaimo mūsu likumus, kas ir taisnīgi, un mūsu gudros likumu zinātājus, kurus mēs esam izraudzījuši!

25 Bet Amuleks izstiepa savu roku un sauca vēl varenāk uz tiem, sakot: Ak jūs ļaunā un samaitātā paaudze, kāpēc Sātanam ir tāda liela vara pār jūsu sirdīm? Kāpēc jūs piekrītat, lai viņam būtu vara pār jums ‘apstumšot jūsu acis, lai jūs nesaprastu vārdus, kas ir runāti, atbilstoši to patiesībai?

26 Jo lūk, vai es esmu liecinājis pret jūsu likumu? Jūs nesaprotat; jūs sakāt, ka es esmu runājis pret jūsu likumu; bet es neesmu, bet es esmu runājis par labu jūsu likumam, jūsu nosodīšanai.

27 Un tad lūk, es saku jums, ka pamatu likšana šīs tautas iznīcināšanai ir sākta ar jūsu ‘likumu zinātāju un jūsu soģu netaisnību.

28 Un tad notika, kad Amuleks

17^b Mat. 3:7;

Al. 9:8.

^c M&D 10:21–27.

18^a Ap. d. 13:10.

19^a Mos. 29:27; Al. 2:3–7;

Hel. 5:2.

20^a Al. 8:14–16; 13:22.

21^a Mos. 13:34.

22^a Jēk. v. 5:16;

Mos. 27:14–16.

^b 1. Moz. 8:21;

3. Nef. 22:8–10.

src Plūdi Noas laikā.

23^a src Lūgšana.

^b Al. 34:32–35.

25^a 2. kor. 4:4;

Al. 14:6.

27^a Lūk. 11:45–52.

bija sacījis šos vārdus, ka ļaudis kļiedza pret viņu, sakot: Tagad mēs zinām, ka šis vīrs ir velna bērns, jo viņš mums ir "melojies; jo viņš runāja pret mūsu likumu. Un tagad viņš saka, ka viņš nav runājis pret to.

29 Un vēl, viņš ir zaimojis mūsu likumu zinātājus un mūsu soģus.

30 Un notika, ka viņu likumu zinātāji lika to savās sirdīs, ka tie to atcerēsies pret viņu.

31 Un viņu vidū bija kāds, kura vārds bija Zizroms. Tad nu viņš bija galvenais Almas un Amuleka "apsūdzētājs, viņš, būdams viens no pieredzējušākajiem viņu vidū, bija kārtojis daudzas darīšanas ļaužu starpā.

32 Tad nu šo likumu zinātāju mērķis bija gūt peļņu; un viņi guva peļņu atbilstoši savam darbam.

11. NODAĻA

Tiek izskaidrota nefījiešu naudas sistēma. Amuleks strīdas ar Zizromu. Kristus neglābs ļaudis viņu grēkos. Tikai tie, kas iemanto Debese valstību, tiek glābti. Visi cilvēki augšāmcelsies nemirstībā. Pēc augšāmcelšanās vairs nav nāves. Apmēram 82. g. pr. Kr.

TAD nu tas bija Mosijas likumā, ka katram vīram, kas bija likumu soģis, jeb tiem, kas bija iecelti par soģiem, bija jāsaņem alga, atbilstoši tam laikam, ko viņi bija darbojušies, lai tiesātu tos, kas tika atvesti viņu priekšā tiesāšanai.

2 Tad, ja kāds cilvēks bija parādā citam un viņš nemaksāja to, ko viņš bija parādā, par viņu sūdzējās soģim; un soģis izmantoja savas pilnvaras un sūtīja uzraugus, lai tas cilvēks tiktu atvests viņa priekšā; un viņš tiesāja to cilvēku atbilstoši likumam un tiem pierādījumiem, kas bija pret viņu, un tā tas vīrs tika piespiests maksāt to, ko viņš bija parādā, vai tam tika atņemts viņa īpašums, vai tas tika izdzīts no tautas vidus kā zaglis un laupītājs.

3 Un soģis saņēma algu atbilstoši savam laikam—senīnu zelta par dienu vai sēnumu sudraba, kas ir vienāds ar senīnu zelta; un tas ir saskaņā ar likumu, kas bija dots.

4 Tad nu šie ir dažādu viņu zelta gabalu un viņu sudraba gabalu nosaukumi, atbilstoši to vērtībai. Un tos nosaukumus deva nefījieši, jo viņi nerēķināja tādā veidā kā jūdi, kas bija Jeruzālemē; nedz arī viņi mainīja savus rēķinus un savus mērus atbilstoši ļaužu prātiem un apstākļiem katrā paaudzē, līdz soģu valdīšanas laikā tie bija ķēniņa Mosijas "noteikti.

5 Tad nu rēķināšana ir šāda—senīns zelta, seons zelta, šums zelta un limna zelta.

6 Sēnums sudraba, amnors sudraba, ezroms sudraba un ontija sudraba.

7 Sēnums sudraba bija vienāds senīnam zelta, un abi bija vienādi ar mēru miežu un arī ar visādu šķirņu labības mēru.

8 Tad nu seona zelta daudzums bija divreiz vairāk vērts par senīnu.

9 Un šums zelta bija divreiz vairāk vērts par seonu.

10 Un limna zelta bija to visu vērtības kopā.

11 Un amnors sudraba bija tikpat cik divi sēnumi.

12 Un ezroms sudraba bija tikpat cik četri sēnumi.

13 Un ontija bija tik, cik visi tie kopā.

14 Tad nu šīs ir mazāko skaitļu vērtības viņu rēķināšanā—

15 šiblons ir puse no sēnuma; tādējādi šiblons ir par pusmēru miežu.

16 Un šiblums ir puse no šiblona.

17 Un lea ir puse no šibluma.

18 Tad nu šie ir viņu skaitļi, atbilstoši viņu rēķināšanai.

19 Tad antions zelta ir vienāds trijiem šibloniem.

20 Tad nu tas bija ar vienu vienīgu nolūku gūt peļņu, jo viņi saņēma savu algu atbilstoši viņu nodarbinātībai, tādēļ viņi kūdīja ļaudis uz dumpošanos un visa veida nemieriem un ļaundarbām, lai viņi varētu "saņemt vairāk naudas, atbilstoši tām prāvām, kas tika liktas viņu priekšā; tādēļ viņi kūdīja ļaudis pret Almu un Amuleku.

21 Un šis Zīzroms sāka izvaicāt Amuleku, sacīdams: Vai jūs atbildēsiet man uz dažiem jautājumiem, kurus es jums pavaicāšu? Tad nu Zīzroms bija vīrs, kas bija lietpratējs velna

"viltībās, lai viņš varētu iznīcināt visu, kas bija labs; tādēļ viņš sacīja Amulekam: Vai jūs atbildēsiet uz jautājumiem, ko es jums izvirzīšu?

22 Un Amuleks sacīja viņam: Jā, ja tas būs saskaņā ar Tā Kunga "Garu, kas ir mani; jo es neteikšu neko, kas ir pret Tā Kunga Garu. Un Zīzroms sacīja viņam: Lūk, šeit ir sešas ontijas sudraba, un visas tās es došu tev, ja tu noliegsi augstākās būtnes esamību.

23 Tad Amuleks sacīja: Ak tu elles "bērns, kāpēc tu mani "kārdini? Vai tu zini, ka taisnie nepadodas tādiem kārdinājumiem?

24 Vai tu domā, ka Dieva nav? Es saku tev: Nē, tu zini, ka Dievs ir, bet tu mīli "mantu vairāk nekā Viņu.

25 Un tagad tu man meloji Dieva priekšā. Tu teici man: Lūk, šīs sešas ontijas, kas ir ļoti dārgas, es došu tev,—kad savā sirdī tu nedomāji man tās dot; un tava vēlēšanās bija tikai, lai es noliegtu patieso un dzīvo Dievu, lai tev būtu iemesls mani nogalināt. Un tad lūk, par šo lielo ļaunumu tu saņemsi, ko esi pelnījis.

26 Un Zīzroms sacīja viņam: Tu saki, ka ir patiesais un dzīvais Dievs?

27 Un Amuleks teica: Jā, ir patiesais un dzīvais Dievs.

28 Tad Zīzroms sacīja: Vai ir vairāk nekā viens Dievs?

29 Un viņš atbildēja: Nē!

20a Al. 10:32.

21a Al. 10:13.

22a SRC Svētais Gars.

23a Al. 5:41.

b SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

24a 1. Tim. 6:10;

Tit. 1:11.

30 Tad Zīzroms atkal viņam sacīja: Kā tu to zini?

31 Un viņš sacīja: "Eņģelis man to darīja zināmu.

32 Un Zīzroms atkal sacīja: Kas ir tas, kas nāks? Vai tas ir Dieva Dēls?

33 Un viņš sacīja tam: Jā.

34 Un Zīzroms atkal sacīja: Vai Viņš izglābs Savus ļaudis viņu "grēkos? Un Amuleks atbildēja un sacīja viņam: Es saku jums, ka nē, jo nav iespējams, ka Viņš noliegtu Savu vārdu.

35 Tad Zīzroms sacīja uz ļaudīm: Raugat, lai jūs to atcerētos; jo viņš sacīja, ka ir tikai viens Dievs; tomēr viņš saka, ka Dieva Dēls nāks, bet Viņš neglābs Savus ļaudis—it kā viņam būtu vara pavēlēt Dievam.

36 Tad Amuleks atkal sacīja viņam: Lūk, tu meloji, jo tu saki, ka es runāju, it kā man būtu vara pavēlēt Dievam, jo es sacīju, ka Viņš neglābs Savus ļaudis viņu grēkos.

37 Un es tev atkal saku, ka Viņš nevar izglābt tos viņu "grēkos; jo es nevaru noliegt Viņa vārdu, un Viņš ir teicis, ka ^bnekas netirs nevar iemantot Debesu "valstību; tādēļ, kā gan jūs varat tikt glābti, ja vien jūs neiemantojat Debesu valstību? Tādēļ jūs nevarat tikt izglābti savos grēkos.

38 Tad Zīzroms atkal sacīja viņam: Vai Dieva Dēls ir patiesais Mūžīgais Tēvs?

39 Un Amuleks sacīja viņam: Jā, Viņš ir patiesais Mūžīgais Debesu un Zemes, un "visu lietu, kas ir tajās, ^bTēvs; Viņš ir sākums un gals, pirmais un pēdējais;

40 un Viņš nāks "pasaulē, lai ^batpestītu Savus ļaudis; un Viņš "uzņemsies to pārkāpumus, kas ticēs Viņa Vārdam; un viņi ir tie, kuriem būs mūžīgā dzīve, un glābšana nenāk ne pie viena cita.

41 Tādēļ ļaunie paliks, it kā "nekādas pestīšanas nebūtu bijis, izņemot vienīgi nāves saišu atrasisīšanu; jo lūk, pienāks diena, kad ^bvisi augšāmcelsies no mirušajiem un stāties Dieva priekšā, un tiks "tiesāti atbilstoši saviem darbiem.

42 Tad nu ir nāve, kas tiek saukta par laicīgo nāvi; un Kristus nāve atrasisīs šīs laicīgās nāves "saites, ka visi tiks augšāmcelti no šīs laicīgās nāves.

43 Gars un ķermenis atkal tiks "apvienoti to pilnīgā veidā; gan kauli, gan locītavas tiks atjaunotas savā ķermenī, tieši kā mēs esam tagad; un mēs tiksīm atvesti, lai stāvētu Dieva priekšā, zinādami tāpat, kā mēs zinām tagad, un būdami ar

31a Al. 10:7–10.

34a Hel. 5:10–11.

37a 1. kor. 6:9–10.

b 1. Nef. 15:33;

Al. 40:26;

3. Nef. 27:19.

src Bezdievīgs.

c src Dieva valstība
jeb Debesu valstība.

39a Kol. 1:16;

Mos. 4:2.

b Jes. 9:5.

40a src Pasaule.

b Rom. 11:26–27.

c 2. Moz. 34:6–7;

Jes. 53:5;

1. Jāņa 2:2;

Mos. 14:5; 15:12;

M&D 19:16–19.

41a Al. 12:18;

M&D 88:33.

b Jāņa atkl. 20:12–13;

Al. 42:23.

c src Tiesa, Pēdējā.

42a Al. 12:16.

43a 2. Nef. 9:13;

Al. 40:23.

skaidru ^batmiņu par visu mūsu ^cvainu.

44 Tad nu šī atjaunošana nāks pie visiem, kā veciem tā jauniem, kā nebrīviem tā brīviem, kā vīriešiem tā sievietēm, kā ļauniem tā taisnīgiem; un patiesi nezudīs pat tik daudz kā mats no viņu galvas; bet katra radība tiks “atjaunota tās pilnīgā veidolā, kā tā ir tagad, jeb ķermenī un tiks atvesta, un apsūdzēta Dēla Kristus un Dieva ^bTēva, un Svētā Gara, kas ir ^cviens Mūžīgs Dievs, tiesas priekšā, lai tiktu ^dtiesāta pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni.

45 Tad nu lūk, es runāju uz jums par mirstīgā ķermeņa nāvi un arī par mirstīgā ķermeņa “augšāmcelšanos. Es saku jums, ka šis mirstīgais ķermenis tiks ^buzcelts ^cnemirstīgā ķermenī, tas ir, no nāves,—patiesi, no pirmās nāves dzīvē, lai tie vairs nevarētu ^dmirt; to gariem apvienojoties ar viņu ķermeņiem, lai nekad vairs netiktu šķirti; tam visam kopā kļūstot ^egarīgam un nemirstīgam, lai vairāk nekad nepiedzīvotu satrūdēšanu.

46 Tagad, kad Amuleks bija beidzis šos vārdus, ļaudis atkal bija pārsteigti, un arī Zīzroms sāka trīcēt. Un tā beidzās Amuleka vārdi vai arī viss tas, ko es esmu rakstījis.

12. NODAĻA

Alma runā ar Zīzromu. Dieva noslēpumi var tikt doti tikai ticīgajiem. Cilvēki tiek tiesāti par savām domām, ticību, vārdiem un darbiem. Ļaunie cietīs garīgu nāvi. Šī mirstīgā dzīve ir pārbaudes stāvoklis. Pestīšanas iecere nes augšāmcelšanos un, caur ticību,—grēku piedošanu. Tiem, kuri ir nožēlojuši grēkus, ir tiesības uz žēlastību caur Vienpiedzimušo Dēlu. Apmēram 82. g. pr. Kr.

TAD Alma, redzēdams, ka Amuleka vārdi bija apklusinājuši Zīzromu, jo viņš redzēja, ka Amuleks bija pieķēris to “melojot un krāpjot, lai viņu nogalinātu, un redzēdams, ka tas sāka trīcēt aiz savas vainas ^bapziņas, viņš vēra savu muti un sāka runāt uz to, un apstiprināt Amuleka vārdus, un izskaidrot tālākās lietas jeb atklāt Rakstus tālāk par to, ko Amuleks bija darījis.

2 Tad nu vārdus, ko Alma runāja uz Zīzromu, dzirdēja ļaudis visapkārt; jo pūlis bija liels, un viņš runāja šādā veidā:

3 Tagad Zīzrom, redzēdams, ka tu esi pieķertis savos melos un viltībā, jo tu esi melojis ne tikai cilvēkiem, bet tu esi melojis Dievam; jo lūk, Viņš zina visas tavas “domas, un tu redzi, ka tavas domas ir darītas zināmas mums ar Viņa Garu;

4 un tu redzi, ka mēs zinām, ka

43b 2. Nef. 9:14;
Mos. 3:25; Al. 5:18.

c SRC Vaina.

44a Al. 41:12–15.

b SRC Dievs, Dievība—

Dievs Tēvs.

c 3. Nef. 11:27, 36.

src Dievs, Dievība.

d Jāņa atkl. 20:12–13.

45a Al. 40:23;

M&D 88:16.

b SRC Augšāmcelšanās.

c SRC Nemirstīgs,

Nemirstība.

d Jāņa atkl. 21:4;

M&D 63:49; 88:116.

e 1. kor. 15:44.

12 1a Al. 11:20–38.

b SRC Sirdsapziņa.

3a Jēk. 2:5; Al. 10:17;

M&D 6:16.

tava iecere bija ļoti viltīga iecere, kas attiecas uz velna viltību, melot un apkrāpt šos ļaudis, lai tu varētu sacelt viņus pret mums, lai zaimotu mūs un padzītu,—

5 tad tā bija tava "ienaidnieka iecere, un viņš tevī ir izrādījis savu varu. Tagad es gribu, lai jūs atcerētos, ka to, ko es saku tev, es saku visiem.

6 Un lūk, es saku jums visiem, ka tās bija ienaidnieka lamatas, ko viņš bija izlicis, lai noķertu šo tautu, lai viņš varētu jūs pakļaut sev, lai viņš varētu sasaistīt jūs savās "važās, lai viņš varētu saķēdēt jūs mūžīgai iznīcībai, saskaņā ar sava gūsta varu.

7 Tagad, kad Alma bija runājis šos vārdus, Zizroms sāka trīcēt vēl vairāk, jo viņš arvien vairāk un vairāk pārlicinājās par Dieva varu; un viņš arī bija pārlicināts, ka Alma un Amuleks zināja par viņu, jo viņš bija pārlicinājies, ka tie zināja viņa sirds domas un vēlmes; jo viņiem bija dota vara, lai tie varētu zināt par šīm lietām saskaņā ar pravietojuma garu.

8 Un Zizroms sāka cītīgi viņus iztaujāt, lai viņš varētu zināt vairāk par Dieva valstību. Un viņš sacīja Almam: Ko nozīmē tas, ko Amuleks runāja par mirušo augšāmcelšanos, ka visi augšāmcelsies no mirušajiem, gan taisnie, gan netaisnie, un tiks atvesti, lai stātos Dieva

priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem darbiem?

9 Un tad Alma sāka izskaidrot to viņam, sacīdams: Daudziem ir dots zināt Dieva "noslēpumus, tomēr tiem ir stingri pavēlēts, lai tie tos neizpaustu, ^bbizņemot to Viņa vārda daļu, ko Viņš dāvā cilvēku bērniem, atbilstoši tai uzmanībai un uzcītībai, ko tie Viņam pievērs.

10 Un tādēļ tas, kas "nocietina savu sirdi, tas saņem ^bmazāku vārda daļu; un tas, kas "nocietina savu sirdi, tam tiek ^ddota lielāka vārda daļa, līdz viņam tiek dots zināt Dieva noslēpumus, līdz viņš tos zina pilnībā.

11 Un tie, kas nocietina savu sirdi, tiem tiek dota mazāka vārda "daļa, līdz viņi ^bneko nezina par Viņa noslēpumiem; un tad viņus saņem gūstā velns un pēc savas gribas ved tos uz iznīcību. Tad tas ir tas, kas ir domāts ar "elles ^dvažām.

12 Un Amuleks skaidri runāja par "nāvi un par uzcelšanu no šīs mirstības nemirstības stāvoklī, un par atvešanu Dieva tiesas priekšā, lai tiktu ^btiesāti par mūsu darbiem.

13 Tad, ja mūsu sirdis ir bijušas nocietinātas, jā, ja mēs esam nocietinājuši savas sirdis pret vārdu tiktāl, ka tas netiek atrasts mūsos, tad mūsu stāvoklis būs drausmīgs, jo mēs tiksim notiesāti.

5a SRC Velns.

6a Al. 5:7–10.

9a Al. 26:22.

src Dieva noslēpumi.

b Jāņa 16:12; Al. 29:8;

3. Nef. 26:8–11; Et. 4:7.

10a 2. Nef. 28:27; Et. 4:8.

b M&D 93:39.

c SRC Pazemīgs, Pazemība.

d 2. Nef. 28:30;

M&D 50:24.

11a Mat. 25:29.

b SRC Atkrišana.

c Sal. Pam. 9:18;

2. Nef. 2:29.

src Elle.

d Jāņa 8:34;

2. Nef. 28:19.

12a Al. 11:41–45.

b SRC Tiesa, Pēdējā.

14 Jo mūsu "vārdi mūs notiesās, jā, visi mūsu darbi notiesās mūs; mēs netiksim atrasti neaptraipīti; un mūsu domas arī notiesās mūs; un šādā drausmīgā stāvoklī mēs neuzdrīkstēsimies paraudzīties uz mūsu Dievu; un mēs būtu priecīgi, ja mēs varētu pavēlēt klintīm un ^bkalniem krist pār mums, lai 'apslēptu mūs no Viņa vaiga.

15 Bet tas nevar būt; mums ir jānāk un jāstāv Viņa priekšā Viņa godībā un Viņa spēkā, un Viņa varā, varenībā un kundzībā, un jāatzīst sev par mūžīgu "kaunu, ka visi Viņa ^bsodi ir taisnīgi; ka Viņš ir taisns visos Savos darbos un ka Viņš ir žēlīgs pret cilvēku bērniem, un ka Viņam ir visa vara izglābt katru cilvēku, kas tic Viņa Vārdam un nes grēku nožēlošanai atbilstošu augli.

16 Un tagad lūk, es saku jums, tad nāk nāve, tieši otrā "nāve, kas ir garīgā nāve; tad ir laiks, ka tas, kas nomirst savos grēkos laicīgajā ^bnāvē, 'mirs arī garīgā nāvē; jā, viņš nomirs attiecībā uz lietām, kas piederas taisnīgumam.

17 Tad ir laiks, kad viņu mocības būs kā uguns un sēra "jūra, kuras liesmas paceļas mūžīgi mūžos; un tad ir laiks, kad viņi tiks saķēdēti mūžīgai iznīcībai, atbilstoši Sātana varai un

gūstam, jo viņš ir pakļāvis tos pēc savas gribas.

18 Tad, es saku jums, viņiem būs tā, it kā "nekādas pestīšanas nebūtu bijis; jo viņi nevar tikt pestīti saskaņā ar Dieva taisnību; un viņi nevar ^bnomirt, tā kā vairs nav satrūdēšanas.

19 Tad notika, kad Alma bija pabeidzis runāt šos vārdus, ka ļaudis vēl vairāk izbrīnījās.

20 Bet bija kāds Antiona, kas bija galvenais valdnieks starp tiem, kas iznāca un sacīja viņam: Kas tas ir, ko tu sacīji, ka cilvēks uzcelsies no nāves un tiks izmainīts no šī mirstīgā stāvokļa "nemirstīgā, ka dvēsele nekad nevarēs nomirt?

21 Ko nozīmē Raksti, kas saka, ka Dievs nolika "ķerubus un liesmojošu zobenu ^bĒdenes dārza austrumos, lai mūsu pirmie vecāki neieietu un nebaudītu dzīvības koka augli, un nedzīvotu mūžīgi? Un tā mēs redzam, ka nebija nekādu iespēju, ka viņi varētu dzīvot mūžīgi.

22 Tad Alma sacīja viņam: Tas ir tas, ko es jau grasījos izskaidrot. Tad mēs redzam, ka Ādams "krita, nobaudoš aizliegto ^baugli, saskaņā ar Dieva vārdu; un tā mēs redzam, ka līdz ar viņa Krišanu visa cilvēce kļuva par "zudušu un kritušu tautu.

23 Un tad lūk, es saku jums,

14a Mat. 12:36; Jēk. v. 3:6;

Mos. 4:29–30.

b Hoz. 10:8;

2. Nef. 26:5.

c Īj. 34:22; 2. Nef. 12:10.

15a Mos. 3:25.

b 2. Pēt. v. 2:9.

src Taisnība.

16a src Nāve, garīgā.

b Al. 11:40–45.

c 1. Nef. 15:33;

Al. 40:26.

17a Jāņa atkl. 19:20; 21:8;

Mos. 3:27.

18a Al. 11:41.

b Jāņa atkl. 21:4;

Al. 11:45;

M&D 63:49.

20a src Nemirstīgs,

Nemirstība.

21a 1. Moz. 3:24;

Al. 42:2; Moz. 4:31.

src Kerubi.

b src Ēdene.

22a src Ādama un

Ievas Krišana.

b 1. Moz. 3:6;

2. Nef. 2:15–19;

Mos. 3:26.

c Mos. 16:4–5.

ka, ja Ādamam būtu bijis iespējams "baudīt dzīvības koka augli tajā laikā, tad nebūtu nāves un vārds būtu tukšs, padarot Dievu par meli, jo Viņš teica: ^bJa tu ēdīsi, tu mirdams mirsi.

24 Un mēs redzam, ka "nāve nāk pār cilvēci, jā, nāve, kas ir laicīgā nāve, par kuru runāja Amuleks; tomēr ^bcilvēkam tika dāvāts laiks, kurā viņš varētu nožēlot grēkus; tādēļ šī dzīve kļūst par pārbaudes stāvokli; laiku, lai "sagatavotos saņemt Dievu; laiku, lai "sagatavotos tam bezgalīgajam stāvoklim, par ko mēs runājam, kas ir pēc mirušo augšāmcelšanās.

25 Tad, ja nebūtu "pestīšanas ieceres, kas bija nolikta no pasaules radīšanas, nebūtu nekādas ^baugšāmcelšanās no mirušajiem; bet pestīšanas iecere bija nolikta, kas īsteno augšāmcelšanos no mirušajiem, par kuru tika runāts.

26 Un tad lūk, ja būtu bijis iespējams, ka mūsu pirmie vecāki varētu iet un baudīt "dzīvības koka augli, tad viņi būtu mūžīgi nelaimīgi, bez sagatavošanās stāvokļa; un tā ^bpestīšanas iecere tiktu izjaukta, un Dieva vārds būtu tukšs, bez jebkādam sekām.

27 Bet, lūk, tas tā nebija; bet

cilvēkiem tika "noteikts, ka viņiem jāmirst; un pēc nāves viņiem jānāk uz ^btiesu, patiesi uz to pašu tiesu, par kuru mēs runājam, kas ir gals.

28 Un, kad Dievs bija noteicis, ka visam tam ir jānāk pār cilvēku, lūk, tad Viņš redzēja, ka bija nepieciešams, lai cilvēks zinātu par tām lietām, ko Viņš tiem ir noteicis.

29 Tādēļ Viņš sūtīja "eņģeļus runāt ar viņiem, kas lika cilvēkiem skatīt Viņa godību.

30 Un kopš tā laika tie sāka piesaukt Viņa Vārdu; tādēļ Dievs "runāja ar cilvēkiem un darīja tiem zināmu ^bpestīšanas ieceri, kas bija sagatavota no pasaules "radīšanas; un to Viņš darīja zināmu tiem atbilstoši to ticībai un viņu svētajiem darbiem.

31 Tādēļ Viņš cilvēkiem deva "baušļus, jo vispirms tie bija pārkāpuši ^bpirmos baušļus, kas attiecās uz laicīgām lietām, un kļuvuši kā dievi, "zinādami labu un ļaunu, nostādījuši sevi tādā stāvoklī vai tikuši nostādīti tādā stāvoklī, lai "rīkotos pēc savas gribas un patikas—vai nu darītu ļaunu vai darītu labu.

32 Tādēļ Dievs deva viņiem baušļus pēc tam, kad bija "darījis zināmu tiem pestīšanas

23a Al. 42:2–9.

b 1. Moz. 2:17.

24a SRC Nāve, fiziskā.

b 2. Nef. 2:21;

Moz. 5:8–12.

c Al. 34:32–35.

25a SRC Pestīšanas iecere.

b 2. Nef. 2:8;

Al. 7:12; 42:23.

26a 1. Moz. 2:9;

1. Nef. 15:36;

Al. 32:40.

b Al. 34:8–16; 42:6–28;

Moz. 6:59–62.

27a Īj. 7:1;

Ebr. 9:27;

M&D 42:48.

b SRC Tiesa, Pēdējā.

29a Mor. 7:25, 31;

M&D 29:42.

30a Moz. 5:4–5; 6:51.

b SRC Pestīšanas iecere.

c Mos. 18:13;

Al. 13:3, 5, 7–8.

31a SRC Dieva

pavēles, baušļi.

b 1. Moz. 2:16–17;

2. Nef. 2:18–19.

c 1. Moz. 3:22–23;

Moz. 4:11.

d 2. Nef. 2:16.

src Rīcības brīvība.

32a Moz. 5:4–9.

ieceri, lai viņi nedarītu ļaunu, par ko sods bija otrā ^bnāve, kas bija mūžīga nāve attiecībā uz lietām, kas piederas taisnīgumam; jo pār tādiem pestīšanas iecerei nav varas, jo ^ctaisnības darbi nevar tikt iznīcināti, saskaņā ar augstāko Dieva labestību.

33 Bet Dievs aicināja visus cilvēkus Sava Dēla Vārdā (tā bija tā pestīšanas iecere, kas bija nolikta), sacīdams: Ja jūs nožēlosit savus grēkus un nenocietināsit savas sirdis, tad Es būšu žēlīgs pret jums caur Savu Vienpiedzimušo Dēlu;

34 tādēļ katram, kas nožēlo grēkus un nenocietina savu sirdi, tam būs tiesības uz ^ažēlastību caur Manu Vienpiedzimušo Dēlu savu grēku ^bpiedošanai, un tie ieies Manā ^catdusā.

35 Un katrs, kas nocietinās savu sirdi un darīs nekrietnības, lūk, Es zvēru Savās dusmās, ka viņš nenāks Manā atdusā.

36 Un tagad, mani brāļi, lūk, es saku jums, ka, ja jūs nocietināsit savas sirdis, jūs neieiešit Tā Kunga atdusā; tāpēc jūsu nekrietnības tā kaitina Viņu, ka Viņš sūta Savas dusmas pār jums kā ^apirmajā izaicinājumā reizē, jā, saskaņā ar Viņa vārdu, pēdējā izaicinājumā tāpat kā pirmajā, jūsu dvēseļu mūžīgai ^biznīcībai; tā, saskaņā ar Viņa vārdu, jūsu pēdējai nāvei tāpat kā pirmajai.

37 Un tad, mani brāļi, redzot, ka mēs zinām šīs lietas un tās ir patiesas, nožēlosim grēkus un nenocietināsīm savas sirdis, lai mēs ^aneizaicinātu To Kungu, mūsu Dievu, izgāzt Savas dusmas pār mums šajos otrajos baušļos, kurus Viņš mums devis; bet ieiesim Dieva ^batdusā, kas ir sagatavota saskaņā ar Viņa vārdu.

13. NODAĻA

Vīrieši tiek aicināti par augstajiem priesteriem dēļ viņu ārkārtīgās ticības un labiem darbiem. Viņi ir, lai mācītu baušļus. Caur taisnīgumu viņi tiek iesvētīti un ieiet Tā Kunga atdusā. Melhisedeks bija viens no viņiem. Eņģeļi sludina prieka vēstis visā zemē. Viņi darīs zināmu patieso Kristus atnākšanu. Apmēram 82. g. pr. Kr.

UN vēl, mani brāļi, es gribētu vērst jūsu uzmanību uz to laiku, kad Dievs Tas Kungs deva šos baušļus Saviem bērniem; un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka Dievs Tas Kungs ^aordinēja priesterus pēc Savas svētās kārtas, kas bija pēc Viņa Dēla kārtas, lai mācītu šīs lietas ļaudīm.

2 Un šie priesteri tika ordinēti pēc Viņa Dēla ^akārtas tādā ^bveidā, lai tādējādi ļaudis varētu zināt, kādā veidā raudzīties pēc Viņa Dēla, lai saņemtu pestīšanu.

3 Un šis ir tas veids, kā viņi

32b SRC Nāve, garīgā.

c Mos. 15:27;

Al. 34:15–16; 42:15.

34a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

b SRC Grēku piedošana.

c SRC Atpūta.

36a Jēk. 1:7–8;

Al. 42:6, 9, 14.

b SRC Sodība.

37a 1. Nef. 17:30;

Jēk. 1:8;

Hel. 7:18.

b Al. 13:6–9.

13 1a Äbr. 2:9, 11.

2a M&D 107:2–4.

b Al. 13:16.

tika ordinēti—būdami ^aaicināti un ^bsagatavoti no pasaules ^cradīšanas, atbilstoši Dieva ^dparedzējumam, viņu ārkārtīgās ticības un labo darbu dēļ; vispirms tiekot atstāti ^eizvēlēties labu vai ļaunu; tādēļ viņi, izvēlējušies labo un izrādījuši ārkārtīgi lielu ^fticību, ir ^gaicināti ar svētu aicinājumu, jā, ar to svēto aicinājumu, kas bija sagatavots, un saskaņā ar sagatavošanas izpirkšanu priekš tādiem.

4 Un tā viņi ir tikuši ^aaicināti šajā svētajā aicinājumā viņu ticības dēļ, kamēr citi būtu atraidījuši Dieva Garu viņu cietsirdības un prāta akluma dēļ, turpretim, ja tas tā nebūtu bijis, viņiem būtu tādas pašas milzīgas ^bpriekšrocības kā viņu brāļiem.

5 Vai, īsāk sakot, vispirms viņi bija ^atādā pašā stāvoklī kā viņu brāļi; tā šis svētais aicinājums, kas bija sagatavots no pasaules radīšanas tādiem, kas nenocietinātu savas sirdis, kas bija iekš un caur Grēku Izpirkšanu no Vienpiedzimušā Dēla un kas bija sagatavots,—

6 un tā, būdami aicināti ar šo svēto aicinājumu un ordinēti augstajā priesterībā pēc Dieva svētās kārtas, lai mācītu Viņa baušļus cilvēku bērniem, lai tie arī varētu ieiet Viņa ^aatdusā,—

7 šī Augstā priesterība, būdama pēc Viņa Dēla kārtas, kas bija no pasaules radīšanas; jeb, citiem vārdiem, būdama ^abez dienu sākuma vai gadu beigām, būdama sagatavota no mūžības uz visiem mūžiem, saskaņā ar ^bViņa paredzējumu par visām lietām.

8 Tad viņi tika ^aordinēti šādā veidā—būdami aicināti ar svēto aicinājumu un iecelti ar svēto priekšrakstu, un uzņēmušies svētās kārtas Augsto priesterību, un šis aicinājums un priekšraksts, un Augstā priesterība ir bez sākuma un gala—

9 tā viņi kļūst par ^aaugstajiem priesteriem uz mūžiem pēc Tēva Vienpiedzimušā Dēla kārtas, kurš ir bez dienu sākuma un gadu beigām, kurš ir pilns ^blabvēlības, taisnības un patiesības. Un tā tas ir. Āmen.

10 Tad, kā es teicu par to svēto kārtu jeb šo ^aAugsto priesterību, bija daudzi, kas tika ordinēti un kļuva par Dieva augstajiem priesteriem; un tas bija dēļ viņu ārkārtīgās ticības un ^bgrēku nožēlošanas, un viņu taisnīguma Dieva priekšā,— viņi izvēlējās labāk nožēlot grēkus un darīt taisnības darbus nekā iet bojā;

11 tādēļ viņi tika aicināti pēc

3a M&D 127:2.

src Iepriekš izredzēšana; Izredzēšana.

b M&D 138:55–56.

c Al. 12:25, 30.

src Pirmsmirstīgā dzīve.

d M&D 38:2.

e src Ricības brīvība.

f src Ticība, Ticēt.

g src Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Priesterība.

4a Et. 12:10.

b 1. Nef. 17:32–35.

5a 2. Nef. 26:28.

6a Al. 12:37; 16:17.

src Atpūta.

7a Ebr. 7:3.

b src Dievs, Dievība.

8a M&D 84:33–42.

src Melhisedeka priesterība.

9a src Augstais priesteris.

b 2. Nef. 2:6.

src Labvēlība.

10a M&D 84:18–22.

b src Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

šīs svētās kārtas un tika "iesvētīti, un viņu ^bdrānas tika mazgātas baltas caur Jēra asinīm.

12 Tad viņi, tikuši "iesvētīti ar ^bSvēto Garu, būdami ar baltām drānām, būdami "šķīsti un neaptraipīti Dieva priekšā, nevarēja raudzīties uz ^dgrēku savādāk kā vien ar ^eriebumu, un bija daudzi, ļoti daudzi, kas tika darīti tīri un iegāja Tā Kunga, viņu Dieva, atdusā.

13 Un tagad, mani brāļi, es gribētu, lai jūs pazemotos Dieva priekšā un nestu grēku nožēlošanai pienācīgu "augli, lai arī jūs varētu ieiet Viņa atdusā.

14 Jā, pazemojieties tāpat kā laudis "Melhisedeka dienās, kas bija augstais priesteris pēc tās pašas kārtas, par kuru es stāstīju, kas arī uzņēmās Augsto priesterību uz mūžiem.

15 Un tas bija tas pats Melhisedeks, kam "Ābrahāms maksāja ^bdesmito tiesu; jā, tieši mūsu tēvs Ābrahāms maksāja desmito tiesu—vienu desmito daļu no visa, kas viņam piederēja.

16 Tad nu šie "priekšraksti tika doti šādā veidā, lai tādējādi laudis varētu raudzīties pēc Dieva Dēla, tas bija Viņa kārtas ^bveids jeb tā bija Viņa kārta, un tas tāpēc, lai viņi varētu raudzīties pēc Viņa savu grēku piedošanai,

lai viņi varētu ieiet Tā Kunga atdusā.

17 Tad nu šis Melhisedeks bija ķēniņš pār Salemas zemi, un viņa tauta bija kļuvusi spēcīga nekrietnībā un negantībā; jā, viņi visi bija nomaldījušies; viņi bija pilni ar visa veida ļaundarbībām;

18 bet Melhisedeks, izmantojis varenu ticību un saņēmis augstā priesterā amatā saskaņā ar Dieva "svēto kārtu, sludināja grēku nožēlošanu savai tautai. Un lūk, viņi nožēloja grēkus un Melhisedeks nodibināja mieru tai zemē savās dienās, tādēļ viņš tika saukts par miera valdnieku, jo viņš bija Salemas ķēniņš; un viņš valdīja sava tēva pakļautībā.

19 Tad nu bija "daudzi pirms viņa un arī daudzi pēc, bet nebija ^bneviens varenāka; tādēļ par viņu tie bija vēl jo īpaši pieminējuši.

20 Tagad man nevajag atkārtot šo lietu, tas, ko es esmu pateicis, varētu būt pietiekami. Lūk, "Svētie Raksti ir jūsu priekšā; ja jūs tos ^bsagrozīsiet, tas būs jūsu pašu iznīcībai.

21 Un tad notika, kad Alma bija sacījis šos vārdus uz tiem, viņš izstiepa savu roku pret tiem un sauca skaļā balsī, sacīdams:

11a Moz. 6:59–60.

b 1. Nef. 12:10;

Al. 5:21–27;

3. Nef. 27:19–20.

12a Rom. 8:1–9.

src Iesvētīšana.

b src Svētais Gars.

c src Šķīstis, Šķīstība.

d Mos. 5:2;

Al. 19:33.

e Sal. Pam. 8:13;

Al. 37:29.

13a Lūk. 3:8.

14a DZST 1. Moz. 14:25–40

(Pielikums);

M&D 84:14.

src Melhisedeks.

15a src Ābrahāms.

b 1. Moz. 14:18–20;

Mal. 3:8–10.

src Desmitā tiesa.

16a src Priekšraksti.

b SRC Symbolisms.

18a src Melhisedeka priesterība.

19a Hel. 8:18;

M&D 84:6–16;

107:40–55.

b M&D 107:1–4.

20a src Svētie Raksti.

b 2. Pēt. v. 3:16;

Al. 41:1.

Tagad ir laiks "nožēlot grēkus, jo pestīšanas diena tuvojas;

22 jā, un Tā Kunga balss ar eņģeļu "muti sludina to visām tautām; jā, sludina to, lai viņiem būtu liela prieka vēstis; jā, un Viņš daudzina šīs labās lielā prieka vēstis starp visiem Saviem ļaudīm, jā, pat starp tiem, kas ir izkaisīti pa zemes virsu; tādēļ tās ir nonākušas līdz mums.

23 Un tās ir darītas mums zināmas "skaidrā valodā, lai mēs varētu saprast, lai mēs neklūdītos; un tas tāpēc, ka mēs esam ^bklejotāji svešā zemē; tādējādi mēs esam ļoti ieredzēti, jo mums ir sludinātas šīs labās vēstis visās mūsu viņa dārza daļās.

24 Jo lūk, "eņģeļi šajā laikā to sludina daudziem mūsu zemē; un tas ir ar nolūku, lai sagatavotu cilvēku bērnu sirdis pieņemt Viņa vārdu tajā laikā, kad Viņš nāks Savā godībā.

25 Un tagad mēs tikai gaidām, lai izdzirdētu priecīgas ziņas par Viņa atnākšanu, sludinātas mums ar eņģeļu muti; jo laiks tuvojas, mēs "nezinām, cik drīz. Kaut Dievs dotu, ka tas būtu manā mūžā; bet lai tas būtu agrāk vai vēlāk, par to es priecāšos.

26 Un ar eņģeļu muti tas tiks darīts zināms "taisnīgiem un

svētiem vīriem Viņa atnākšanas laikā, lai mūsu tēvu vārdi tiktu piepildīti atbilstoši tam, ko tie ir teikuši par Viņu, kas bija saskaņā ar pravietojuma garu, kas bija viņos.

27 Un tagad, mani brāļi, es "vēlos no savas sirds dziļumiem, jā, ar lielām raizēm līdz pat sāpēm, lai jūs uzklausītu manus vārdus un atmestu savus grēkus, un neatliktu savu grēku nožēlošanas dienu;

28 bet lai jūs pazemotos Tā Kunga priekšā un piesauktu Viņa Svēto Vārdu, un nepārtraukti "būtu modri un lūgtu, lai jūs netiktu ^bkārdināti vairāk par to, ko jūs spējat panest, un tā tiktu vadīti ar Svēto Garu, kļūdami pazemīgi, "lēnprātīgi, pakļāvīgi, pacietīgi, pilni mīlestības un visa iecietības;

29 "būdami ar ticību Tam Kungam; būdami ar cerību, ka jūs saņemsit mūžīgo dzīvi; būdami vienmēr ar Dieva ^bmīlestību savās sirdīs, lai jūs tiktu paaugstināti pēdējā dienā un ieiētu Viņa "atdusā.

30 Un lai Tas Kungs dāvā jums grēku nožēlošanu, lai jūs neizsauktu uz sevi Viņa dusmas, lai jūs netiktu sasaistīti "elles važās, lai jums nenāktos ciest otro ^bnāvi.

31 Un Alma runāja uz tiem

21a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

22a Al. 10:20.

23a 2. Nef. 25:7–8;
31:3; 32:7;

Jēk. 4:13;
Et. 12:39.

b Jēk. 7:26.

24a Al. 10:10; 39:19.

25a 1. Nef. 10:4;
3. Nef. 1:13.

26a Am. 3:7;

Lūk. 2:8–11.

27a Mos. 28:3.

28a SRC Lūgšana;
Sargāt, Sargs.

b 1. kor. 10:13.

c SRC Lēnprātīgs,

Lēnprātība;
Pacietība.

29a Al. 7:24.

b M&D 20:31; 76:116.
SRC Žēlsirdība.

c M&D 84:24.

30a SRC Elle;
Sodība.

b SRC Nāve, garīgā.

ļaudīm daudz vairāk vārdu, kas nav rakstīti šai grāmatā.

14. NODAĻA

Alma un Amuleks tiek ieslodzīti un sisti. Ticīgie un viņu Svētie Raksti tiek sadedzināti ugunī. Šie mocekļi tiek pieņemti Tā Kunga godībā. Cietuma sienas saplaisā un sabrūk. Alma un Amuleks tiek atbrīvoti un viņu vajātāji tiek nogalināti. Apmēram 82.–81. g. pr. Kr.

UN notika pēc tam, kad viņš bija beidzis runāt uz ļaudīm, ka daudzi no tiem noticēja viņa vārdiem un sāka nožēlot grēkus un pētīt "Svētos Rakstus.

2 Bet lielākā daļa no tiem vēlējās iznīcināt Almu un Amuleku; jo tie bija nikni uz Almu to vārdu "tiešuma dēļ, ko viņš sacīja Zīzromam; un viņi arī sacīja, ka Amuleks tiem bija ^bmelojis un bija zaimojis viņu likumus un arī viņu likumu zinātājus, un viņu soģus.

3 Un viņi bija arī nikni uz Almu un Amuleku; un, tādēļ ka tie bija tik skaidri liecinājuši pret viņu ļaundarībām, viņi meklēja tos slepeni novākt.

4 Bet notika, ka viņi to neizdarīja; bet viņi tos saņēma un sasēja ar stiprām virvēm, un viņi aizveda tos zemes augstākā soģa priekšā.

5 Un ļaudis nāca priekšā un liecināja pret tiem—norādot, ka tie bija zaimojuši viņu likumus un viņu likumu zinātājus un zemes soģus, un arī visus ļaudis,

kas bija tajā zemē; un arī liecinājuši, ka ir tikai viens Dievs un ka Viņš sūtīs Savu Dēlu starp ļaudīm, bet Viņš tos neizglābs; un daudzas tādas lietas ļaudis liecināja pret Almu un Amuleku. Tad nu tas tika darīts zemes augstākā soģa priekšā.

6 Un notika, ka Zīzroms bija pārsteigts par visiem vārdiem, kas tika runāti; un viņš arī zināja par to prātu aklumu, ko viņš bija radījis ļaužu starpā ar saviem melīgajiem vārdiem; un viņa dvēsele sāka "mocīties savas vainas ^bapziņā; jā, viņš tika elles sāpju apņemts.

7 Un notika, ka viņš sāka saukt uz ļaudīm, sacīdams: Lūk, es esmu "vainīgs un šie vīri ir neaptraipīti Dieva priekšā! Un no tā brīža viņš sāka aizlūgt par tiem, bet ļaudis zaimoja viņu, sacīdami: Tevi arī velns ir pārņēmis? Un viņi splāva uz to un ^bizdzina viņu no sava vidus un arī visus tos, kas ticēja vārdiem, ko runāja Alma un Amuleks; un viņi tos izdzina un sūtīja vīrus, lai tos nomētātu ar akmeņiem.

8 Un viņi saveda kopā to sievas un bērņus, un katru, kas ticēja vai bija mācīts ticēt Dieva vārdam, viņi lika, lai tie tiktu iemesti ugunī; un viņi arī atnesa to pierakstus, kas ietvēra Svētos Rakstus, un arī tos iemeta ugunī, lai tie tiktu sadedzināti un iznīcināti ugunī.

9 Un notika, ka viņi ņēma Almu un Amuleku un aizveda tos uz moku vietu, lai tie būtu

14 1 a 2. Kēn. 22:8–13.
src Svētie Raksti.
2 a Al. 12:3–7.

b Al. 10:27.
6 a Al. 15:5.
b src Sirdsapziņa.

7 a Al. 11:21–37.
b Al. 15:1.

par aculieciniekiem to ļaužu iznīcināšanai, kas tika uguns aprīti.

10 Un, kad Amuleks redzēja sievu un bērnu sāpes, kuri tika uguns aprīti, viņš arī bija sāpināts; un viņš sacīja Almam: Kā mēs varam būt par aculieciniekiem šim drausmīgajam skatam? Tādēļ izstiepsim savas rokas un izrādīsim Dieva "spēku, kas ir mūsos, un izglābsim viņus no liesmām!

11 Bet Alma sacīja viņam: Gars mani spiež, lai es neizstiepu savu roku; jo redzi, Tas Kungs pieņem viņus pie Sevis "godībā; un Viņš pieļauj, ka tie var darīt šīs lietas jeb ka šie ļaudis var viņiem to darīt, atbilstoši savai cietsirdībai, lai tie ^bsodi, ko Viņš tiem uzliks savās dusmās, būtu taisnīgi; un "nevainīgo ^dasinis stāvēs kā liecība pret tiem, jā, un skaļi brēks pret tiem pēdējā dienā.

12 Tad Amuleks sacīja uz Almu: Lūk, varbūt viņi sadedzinās arī mūs.

13 Un Alma sacīja: Lai ir pēc Tā Kunga gribas! Bet redzi, mūsu darbs nav pabeigts, tādēļ viņi mūs nesadedzinās!

14 Tad notika, kad to ķermeņi, kas tika iemesti ugunī, bija sadeguši, un arī pieraksti, kas bija iemesti līdz ar viņiem, zemes augstākais soģis nāca un nostājās Almas un Amuleka priekšā, kad viņi bija sasieti; un viņš sita ar savu roku pa to vaigiem un

sacīja tiem: Pēc tā, ko jūs esat redzējuši, vai jūs atkal sludināsiet šiem ļaudīm, ka viņi tiks iemesti uguns un sēra "jūrā?

15 Lūk, jūs redzējāt, ka jums nebija spēka izglābt tos, kas bija iemesti ugunī, nedz arī Dievs viņus izglāba, kaut gan tie bija no jūsu ticības. Un soģis atkal sita pa viņu vaigiem un vaicāja: Ko jūs sakāt savai aizstāvībai?

16 Tad nu šis soģis bija pēc tā "Nehora, kas nogalināja Gideonu, kārtas un ticības.

17 Un notika, ka Alma un Amuleks neko viņam neatbildēja; un viņš atkal sita tiem un nodeva viņus virsniekiem, lai iemestu cietumā.

18 Un, kad viņi bija iemesti cietumā trīs dienas, tad nāca daudzi "likumu zinātāji un soģi, un priesteri, un skolotāji, kuri bija pēc Nehora ticības; un viņi nāca cietumā, lai redzētu tos, un viņi iztaujāja tos par daudziem vārdiem; bet tie viņiem neko neatbildēja.

19 Un notika, ka soģis stāvēja viņu priekšā un teica: Kāpēc jūs neatbildat uz šo ļaužu jautājumiem? Vai jūs nezināt, ka man ir vara izglābt jūs no liesmām? Un viņš pavēlēja tiem runāt; bet tie neko neatbildēja.

20 Un notika, ka viņi aizgāja un devās savos ceļos, bet atkal nāca nākamajā dienā; un soģis atkal sita pa viņu vaigiem. Un arī daudzi nāca uz priekšu un sita tiem, sacīdami: Vai jūs

10a Al. 8:30–31.

11a src Godība.

b Psm. 37:8–13;

Al. 60:13;

M&D 103:3.

src Taisnība.

c Mos. 17:10.

d src Mocekļis,

Mocības.

14a Al. 12:17.

16a Al. 1:7–15.

18a Al. 10:14; 11:20.

atkal stāvēsīt un tiesāsīt šo tautu; un nosodīsīt mūsu likumus? Ja jums ir tāda liela vara, kāpēc jūs “neatbrīvojat paši sevi?”

21 Un daudzas tādas lietas viņi tiem sacīja, griežot zobus pret tiem un spļaujot uz tiem, un sakot: Kā mēs izskatīsimies, kad mēs būsim nolādēti?

22 Un daudzas tādas lietas, jā, visādas tādas lietas viņi sacīja uz tiem; un tā viņi izsmēja tos daudzas dienas. Un viņi nedeva tiem ēdienu, lai tie ciestu badu, un ūdeni, lai tie būtu izslāpuši; un viņi arī atņēma tiem viņu drēbes, lai tie būtu kaili; un tā tie bija sasieti stiprām virvēm un ieslodzīti cietumā.

23 Un notika, kad viņi tā bija cietuši daudzas dienas (un tas bija desmitā mēneša divpadsmitajā dienā, desmitā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu), ka augstākais Amonihās zemes soģis un daudzi no viņu skolotājiem un viņu likumu zinātājiem devās cietumā, kur Alma un Amuleks bija sasieti ar virvēm.

24 Un augstākais soģis stāvēja viņu priekšā un atkal tos sita, un sacīja tiem: Ja jums ir Dieva spēks, atbrīvojiet sevi no šīm saitēm, un tad mēs ticēsim, ka Tas Kungs iznīcinās šo tautu atbilstoši jūsu vārdiem!

25 Un notika, ka viņi visi gāja uz priekšu un sita tos, sacīdami tos pašus vārdus, līdz pat pēdējam; un, kad pēdējais bija uz tiem runājis, Dieva “spēks bija

pār Almu un Amuleku, un tie piecēlās un nostājās uz savām kājām.

26 Un Alma iesaucās, sacīdams: Cik ilgi mēs cietīsim šīs milzīgās “ciešanas, ak Kungs? Ak Kungs, dod mums spēku, atbilstoši mūsu ticībai, kas ir Kristū, līdz pat atbrīvošanai. Un viņi sarāva virves, ar ko tie bija sasieti; un, kad ļaudis to redzēja, tie sāka bēgt, jo bailes no iznīcības bija nākušas pār tiem.

27 Un notika, ka tik lielas bija viņu bailes, ka viņi krita pie zemes un nesusniedza “cietuma ārējās durvis; un zeme spēcīgi nodrebēja, un cietuma sienas sašķēlās uz pusēm, tā ka tās sabruka zemē; un augstākais soģis un likumu zinātāji, un priesteri, un skolotāji, kas sita Almam un Amulekam, tika nogalināti tām krītot.

28 Un Alma un Amuleks iznāca ārā no cietuma, un viņi nebija ievainoti; jo Tas Kungs bija devis viņiem spēku, atbilstoši viņu ticībai, kas bija Kristū. Un viņi taisnā ceļā iznāca ārā no cietuma; un viņi tika “atbrīvoti no savām saitēm; un cietums sagāzās zemē, un katra dvēsele, kas bija tā sienās, izņemot tikai Almu un Amuleku, tika nogalināta; un viņi taisnā ceļā gāja uz pilsētu.

29 Tad ļaudis, dzirdēdami lie-lo troksni, saskrēja kopā lielā pūlī, lai zinātu tā iemeslu; un, kad viņi ieraudzīja Almu un Amuleku iznākam no cietuma

20a Mat. 27:39–43.

25a Al. 8:31.

26a Jēk. v. 5:10–11;

Mos. 17:10–20;

M&D 121:7–8.

27a Ap. d. 16:26;

Et. 12:13.

28a Jēk. 4:6;

3. Nef. 28:19–22.

un tā sienas bija sagāzušās zemē, viņus pārņēma milzīgas bailes, un viņi bēga no Almas un Amuleka vaiga, patiesi kā kaza ar savu kazlēnu no diviem lauvām; un tā viņi bēga no Almas un Amuleka vaiga.

15. NODAĻA

Alma un Amuleks iet uz Sidomu un nodibina draudzi. Alma izdziedina Zīzromu, kurš pievienojas Baznīcai. Daudzi tiek kristīti un Baznīca plaukst. Alma un Amuleks iet uz Zarahemlu. Apmēram 81. g. pr. Kr.

UN notika, ka Almam un Amulekam tika pavēlēts doties prom no tās pilsētas; un viņi aizgāja un nāca līdz pat Sidomas zemei; un lūk, tur viņi atrada visus ļaudis, kas bija aizgājuši no "Amonihas zemes, kas bija izdzīti un nomētāti akmeņiem, tādēļ ka viņi ticēja Almas vārdiem.

2 Un viņi tiem stāstīja visu, kas bija noticis ar viņu "sievām un bērniem, un arī par sevi un par viņu atbrīvošanas ^bspēku.

3 Un arī Zīzroms gulēja slimš Sidomā ar karstu drudzi, kas bija dēļ viņa prāta milzīgajām bēdām par savām "nekrietnībām, jo viņš domāja, ka Almas un Amuleka vairs nav; un viņš domāja, ka tie bija nogalināti viņa nekrietnības dēļ. Un šis lielais grēks un daudzie citi viņa grēki mocīja viņa

prātu, līdz tas kļuva ārkārtīgi nomākts, būdams bez atsvabināšanas; tādēļ viņš sāka degt karstā drudzī.

4 Tad, kad viņš izdzirdēja, ka Alma un Amuleks ir Sidomas zemē, viņa sirds sāka kļūt drošāka; un viņš sūtīja nekavējoties tiem ziņu, vēlēdamies, lai tie atnāktu pie viņa.

5 Un notika, ka tie nekavējoties gāja, saņēmuši ziņu, ko viņš bija tiem sūtījis; un tie iegāja namā pie Zīzroma, un tie atrada viņu savā gultā slimu, ļoti vāju, karstā drudzī; un viņa prāts arī bija ļoti nomākts viņa nekrietnību dēļ; un, kad viņš tos ieraudzīja, viņš pastiepa savu roku un ļoti lūdza tos, lai tie viņu izdziedina.

6 Un notika, ka Alma sacīja viņam, paņemot to aiz rokas: Vai tu "tici Kristus glābšanas spēkam?

7 Un viņš atbildēja un sacīja: Jā, es ticu visiem vārdiem, ko tu mācīji.

8 Un Alma sacīja: Ja tu tici Kristus Izpirkšanai, tu vari tikt "izdziedināts.

9 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, saskaņā ar taviem vārdiem.

10 Un tad Alma piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, mūsu Dievs! Apžēlojies par šo vīru un "izdziedini viņu, atbilstoši viņa ticībai, kas ir Kristū.

11 Un, kad Alma bija pateicis šos vārdus, Zīzroms "uzlēca kājās un sāka staigāt; un tas bija

15 1a Al. 16:2-3, 9, 11.

b Al. 14:7.

2a Al. 14:8-14.

b Al. 14:28.

3a Al. 14:6-7.

6a Marka 9:23.

8a src Dziedināt,
Dziedināšana.

10a Marka 2:1-12.

11a Ap. d. 3:1-11.

par milzīgu izbrīnu visiem ļaudīm; un ziņa par to izplatījās pa visu Sidomas zemi.

12 Un Alma kristīja Zīzromu Tam Kungam; un no tā laika viņš sāka sludināt ļaudīm.

13 Un Alma nodibināja draudzi Sidomas zemē un iesvētīja priesterus un skolotājus tai zemē, lai kristītu Tam Kungam katru, kas vēlējas tapt kristīts.

14 Un notika, ka tādu bija daudz; jo viņi sapulcējās no visiem apgabaliem visapkārt Sidomai un tapa kristīti.

15 Bet, kas attiecas uz ļaudīm, kas bija Amonihās zemē, viņi vēl palika cietsirdīgi un stūrgalvīgi ļaudis; un viņi nenožēloja savus grēkus, piedēvējot visu Almas un Amuleka spēku velnam; jo viņi bija "Nehora ticības un neticēja savu grēku nožēlošanai.

16 Un notika, ka Alma un Amuleks—Amuleks, Dieva vārda dēļ "pametis visu savu zeltu un sudrabu, un savas dārglietas, kas bija Amonihās zemē, viņš tika ^batraidīts no tiem, kas kādreiz bija viņa draugi, un arī no sava tēva un saviem radiem;

17 tādēļ, kad Alma bija nodibinājis baznīcu Sidomā, redzēdams milzīgu "savaldību, jā, redzēdams, ka cilvēki savaldījās, kas attiecās uz viņu sirds lepnību, un sāka ^bpazemoties Dieva priekšā, un sāka sapulcēties kopā savās svētnīcās, lai ^cpielūgtu Dievu altāra priekšā,

nepārtraukti ^dbūdami modri un lūdzot, lai viņi tiktu atbrīvoti no Sātana un no "nāves, un no iznīcības,—

18 tad, kā es teicu, Alma, redzēdams visas šīs lietas, ņēma Amuleku un nāca pāri uz Zarahemlas zemi, un ņēma viņu savā paša namā, un kalpoja tam viņa bēdās, un stiprināja viņu Tai Kungā.

19 Un tā beidzās desmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

16. NODAĻA

Lamanieši iznīcina Amonihās ļaudis. Zorams vada nefijiešus uz uzvaru pār lamaniešiem. Alma un Amuleks, un daudzi citi sludina vārdu. Viņi māca, ka pēc Savas Augšāmcelšanās Kristus parādīsies nefijiešiem. Apmēram 81.–77. g. pr. Kr.

Un notika otrā mēneša piektajā dienā, vienpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār nefijiešiem, ka Zarahemlas zemē bija bijis liels miers, ka nebija bijuši nedz kari, nedz strīdi vairāku gadu garumā līdz pat vienpadsmitā gada otrā mēneša piektajai dienai, kad visā zemē bija dzirdams kara saucieni.

2 Jo lūk, lamaniešu karapulki bija ienākuši zemes robežās no mežonīgā apvidus puses līdz pat "Amonihās pilsētai un sāka nogalināt ļaudis un graut pilsētu.

15a Al. 1:2–15.

16a Lūk. 14:33;
Al. 10:4.

b src Vajāt, Vajāšanas.

17a Al. 16:21.

b src Pazemīgs,
Pazemība.

c src Pielūgšana.

d src Lūgšana;

Sargāt, Sargs.

e src Nāve, garīgā.

16 2a Al. 15:1, 15–16.

3 Un tad notika, pirms nefijieši varēja savākt pietiekamu karapulku, lai izdzītu tos no zemes, ka tie bija “nogalinājuši laudis, kas bija Amonihās pilsētā un arī dažus Noas robežās, un citus aizveduši gūstā mežonīgā apvidū.

4 Tad notika, ka nefijieši vēlējās atgūt tos, kas bija tikuši aizvesti gūstā mežonīgā apvidū.

5 Tādēļ tas, kas bija ticis nozīmēts par augstāko virsnieku pār nefijiešu karapulkiem (un viņa vārds bija Zorams, un viņam bija divi dēli—Lehijs un Aha),—tad nu Zorams un viņa divi dēli, zinādami, ka Alma bija augstais priesteris pār baznīcu, un dzirdējuši, ka viņam esot pravietojuma gars, tādēļ tie devās pie viņa un vēlējās zināt no tā, kurp Tas Kungs gribētu, lai tie ietu mežonīgā apvidū meklēt savus brāļus, kurus lamanieši bija aizveduši gūstā.

6 Un notika, ka Alma “jautāja Tam Kungam par šo lietu. Un Alma atgriezās un sacīja viņiem: Lūk, lamanieši šķērsos Sidonas upi mežonīgā apvidus dienvidos, tālu augšā aiz Manti zemes robežām. Un lūk, tur jūs stāsities tiem pretī, uz austrumiem no Sidonas upes, un tur Tas Kungs nodos tev tavus brāļus, kurus lamanieši ir aizveduši gūstā.

7 Un notika, ka Zorams un viņa dēli šķērsoja Sidonas upi ar saviem karapulkiem un soloja prom aiz Manti robežām

mežonīgā apvidus dienvidos, kas bija Sidonas upes austrumu pusē.

8 Un viņi uzbruka lamaniešu karapulkiem, un lamanieši tika izklīdināti un aizdzīti mežonīgā apvidū; un viņi ņēma savus brāļus, kurus lamanieši bija aizveduši gūstā, un nebija nevienas dvēseles, kas būtu zudusi no tiem, kas bija aizvesti gūstā. Un viņu brāļi aizveda tos atpakaļ, lai tiem būtu pašiem savas zemes.

9 Un tā beidzās soģu vienpadsmitais gads, lamanieši bija izdzīti no zemes, un Amonihās laudis bija “iznīcināti; jā, katra dzīvā amonihiešu dvēsele bija iznīcināta, un arī viņu varenā pilsēta, kuru, kā viņi teica, Dievs nevar sagraut tās varenības dēļ.

10 Bet lūk, “vienā dienā tā tika atstāta izpostīta; un liķus sakropļoja suņi un mežonīgā apvidus savvaļas zvēri.

11 Tomēr pēc daudzām dienām viņu mirušie ķermeņi tika sakrauti zemes virsū, un viņi tika pārklāti ar plānu pārsegu. Un tad bija tik spēcīga smaka no tiem, ka laudis negāja iegūt Amonihās zemi daudzus gadus. Un tā tika saukta par “Nehora postāžu; jo tie, kas bija nokauti, bija Nehora ticības, un viņu zemes palika pamestas.

12 Un lamanieši vairs nenāca karot pret nefijiešiem līdz četrpadsmitajam soģu valdīšanas gadam pār nefijiešiem. Un

3a Al. 9:18.

6a Al. 43:23–24.

9a Al. 8:16; 9:18–24;

Morm. 6:15–22.

b Al. 25:1–2.

10a Al. 9:4.

11a Al. 1:15; 24:28–30.

tā trīs gadus nefijiešiem bija nepārtraukts miers visā zemē.

13 Un Alma un Amuleks gāja, sludinādami grēku nožēlošanu ļaudīm viņu ^atempļos un viņu svētnīcās, un arī viņu ^bsinagogās, kas bija celtas pēc jūdu pārauga.

14 Un, cik daudzi uzklausīja viņu vārdus, tiem viņi pastāvīgi atklāja Dieva vārdu, ^acilvēkus nešķirodami.

15 Un tā Alma un Amuleks gāja, un arī daudzi citi, kas bija izvēlēti darbam sludināt vārdu viscaur visā zemē. Un baznīca tika nodibināta viscaur tai zemē, visos apkārtējos apgabalos, visā nefijiešu tautā.

16 Un nebija ^anekādas nevienlīdzības viņu vidū; Tas Kungs izlēja Savu Garu pa visu zemes virsu, lai sagatavotu cilvēku bērnu prātus jeb lai sagatavotu viņu ^bsirdis pieņemt vārdu, kas tiks mācīts viņu vidū Viņa atnākšanas laikā,—

17 lai viņi nenocietinātos pret vārdu, lai viņi nebūtu neticīgi un nevirzītos uz iznīcību, bet lai viņi uzņemtu vārdu ar prieku, un, kā ^azars tiek uzpotēts īstajam ^bvīnakokam, tā viņi varētu ieiet Tā Kunga, sava Dieva, ^catdusā.

18 Tad tie ^apriesteri, kas gāja tautā, sludināja pret visiem meliem un ^bkrāpšanām, un ^cskaudību, un naidu, un ļaunprātībām,

un zaimošanu, un zādzībām, laupīšanām, aplaupīšanām, slepkavošanām, laulības pārkāpšanu, un visādām netikumībām, saucot, ka šīm lietām nebūs notikt,—

19 paziņojot to, kam drīzi vajadzēja notikt; jā, paziņojot par Dieva Dēla ^aatnākšanu, Viņa ciešanām un nāvi, un arī augšāmcelšanos no mirušajiem.

20 Un daudzi no ļaudīm jautāja par vietu, kur Dieva Dēls nāks; un viņiem tika mācīts, ka Viņš ^aparādīsies tiem ^bpēc Savas augšāmcelšanās; un to šie ļaudis uzklausīja ar lielu prieku un liksmību.

21 Un tad pēc tam, kad baznīca bija nodibināta viscaur visā zemē—guvusi ^auzvaru pār velnu, un Dieva vārds tika sludināts savā skaidrībā visā zemē, un Tas Kungs izlēja Savas svētības pār tautu—tā beidzās četrpadsmitais soģu valdīšanas gads pār nefijiešu tautu.

Apraksts par Mosijas dēliem, kas atteicās no savām tiesībām uz ķēniņvalsti Dieva vārda labad un devās uz Nefija zemi sludināt lamaniešiem; viņu ciešanām un izglābšanu—saskaņā ar Almas pierakstu.

Ietver no 17. līdz 27. nodaļai.

13a 2. Nef. 5:16.

b Al. 21:4–6, 20.

14a Al. 1:30.

16a Mos. 18:19–29;

4. Nef. 1:3.

b SRC Salauzta sirds.

17a Jēk. 5:24.

b SRC Tā Kunga

vinadārzs.

c Al. 12:37; 13:10–13.

18a Al. 15:13.

b SRC Pievilt,
Pievilšana, Viltus.

c SRC Skaudība.

19a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par

Jēzus Kristus

dzimšanu un nāvi.

20a 2. Nef. 26:9;

3. Nef. 11:7–14.

b 1. Nef. 12:4–6.

21a Al. 15:17.

17. NODAĻA

Mosijas dēliem ir pravietoējuma un atklāsmes gars. Viņi iet savus dažādos ceļus, lai sludinātu vārdu lamaniešiem. Amons iet uz Ismaēla zemi un kļūst par ķēniņa Lamoniņa kalpu. Amons izglābj ķēniņa ganāmpulkus un nogalina viņa ienaidniekus pie Sebus ūdeņiem. No 1. līdz 3. pantam apmēram 77. g. pr. Kr., 4. pants apmēram 91.–77. g. pr. Kr. un no 5. līdz 39. pantam apmēram 91. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Alma ceļoja no Gideona zemes uz dienvidiem, prom uz Manti zemi, lūk, viņam par lielu pārsteigumu viņš "satika ^bMosijas dēlus, ceļojot uz Zarahemlas zemi.

2 Tad nu tie Mosijas dēli bija ar Almu tajā reizē, kad eņģelis "pirmo reizi viņam parādījās; tādēļ Alma ārkārtīgi priecājās redzēt savus brāļus; un, kas vēl vairāk vairoja viņa prieku, tie vēl aizvien bija viņa brāļi Tai Kungā; jā, un tie bija kļuvuši stipri patiesības zināšanā; jo tie bija vīri ar veselu saprātu, un viņi bija cītīgi ^bpētījuši Rakstus, lai viņi varētu zināt Dieva vārdu.

3 Bet tas vēl nav viss; viņi bija daudz nodevušies "lūgšanām un gavēšanai; tādēļ tiem bija pravietoējuma gars un atklāsmes gars, un, kad viņi ^bmācīja, viņi mācīja ar Dieva spēku un pilnvarām.

4 Un viņi bija mācījuši Dieva vārdu lamaniešu vidū četrpadsmit gadu garumā, gūdami lielus "panākumus daudz ^batvešanā pie patiesības atziņas; jā, ar viņu vārdu spēku daudzi tika atvesti Dieva altāra priekšā, lai piesauktu Viņa Vārdu un "atzītu savus grēkus Viņa priekšā.

5 Tad nu šie bija tie apstākļi, kas pavadīja tos viņu ceļojumos, jo tiem bija daudz ciešanu—viņi ļoti cieta gan miesā, gan garā—kā izsalkumu, slāpes un nogurumu, un arī daudz "pūļu garā.

6 Tad šie bija viņu ceļojumi: "atvadījušies no sava tēva Mosijas soģu pirmajā gadā; ^batteikušies no ķēniņvalsts, ko viņu tēvs vēlējis tiem piešķirt, un tā bija arī tautas vēlēšanās;

7 tomēr viņi aizgāja prom no Zarahemlas zemes un paņēma savus zobenus un savus šķēpus, un savus stopus, un savas bultas, un savas lingas; un to viņi darīja, lai tie varētu sagādāt sev uzturu, kamēr viņi būs mežonīgā apvidū.

8 Un tā viņi aizgāja mežonīgā apvidū ar zināmu skaitu savu vīru, ko tie bija atlasījuši, lai ietu uz Nefija zemi sludināt Dieva vārdu lamaniešiem.

9 Un notika, ka viņi ceļoja daudzas dienas pa mežonīgo apvidu, un viņi daudz gavēja un "lūdza, lai Tas Kungs dotu

17 1a Al. 27:16.

b Mos. 27:34.

2a Mos. 27:11–17.

b SRC Svētie Raksti.

3a SRC Gavēt, Gavēšana;

Lūgšana.

b SRC Mācīt, Skolotājs—Mācīšana ar Garu.

4a Al. 29:14.

b SRC Misionāru darbs.

c SRC Atzīt, Atzīšanās.

5a Al. 8:10.

6a Mos. 28:1, 5–9.

b Mos. 29:3.

9a Al. 25:17.

SRC Lūgšana.

tiem daļu no Sava Gara, lai tas ietu ar viņiem un būtu ar viņiem, lai viņi būtu ^bdarbarīks Dieva rokās, lai vestu, ja būtu iespējams, savus brāļus lamaniešus pie patiesības atziņas, pie atziņas par viņu tēvu ^cparažu zemiskumu, kas nebija parreizas.

10 Un notika, ka Tas Kungs ^aietekmēja viņus ar Savu ^bGaru un sacīja tiem: Topiet ^cmierināti! Un viņi tapa mierināti.

11 Un Tas Kungs arī sacīja uz viņiem: Ejiet starp lamaniešiem, saviem brāļiem, un izplatiet Manu vārdu; tomēr jums būs būt ^apacietīgiem ciešanās un bēdās, lai jūs varētu rādīt tiem labus paraugus Manī, un Es padarīšu jūs par darbarīku Savās rokās daudzu dvēseļu glābšanai.

12 Un notika, ka Mosijas dēlu sirdis un arī to, kuri bija ar viņiem, kļuva drošākas, lai ietu pie lamaniešiem paziņot tiem Dieva vārdu.

13 Un notika, kad viņi bija ieradušies lamaniešu zemes robežās, ka viņi ^asadalījās un aizgāja viens no otra, uzticēdamies Tai Kungā, ka viņi atkal satiksies savas ^bplaujas beigās, jo viņi domāja, ka liels bija tas darbs, ko viņi bija uzņēmušies.

14 Un bez šaubām tas bija liels, jo viņi bija uzņēmušies sludināt Dieva vārdu ^amežonīgai un cietsirdīgai, un nežēlīgai tautai;

tautai, kas priecājās par nefijiešu slepkavošanu un viņu lau-pīšanu un aplaupīšanu; un to sirdis bija pievērstas bagātībām jeb zeltam un sudrabam, un dārgakmeņiem; tomēr tie centās iegūt šīs lietas ar slepkavošanām un laupīšanām, lai tie varētu nestrādāt priekš tām ar savām pašu rokām.

15 Tā viņi bija ļoti laiska tauta, daudzi no kuriem pielūdza elkus, un Dieva ^alāsts bija nācis pār tiem viņu tēvu ^bparažu dēļ; neskatoties uz to, Tā Kunga solījumi bija vērsti uz tiem, ja tie nožēlotu savus grēkus.

16 Tādēļ tas bija tas ^aimesls, kādēļ Mosijas dēli bija uzņēmušies to darbu, lai varbūt viņi varētu rosināt tos nožēlot grēkus; lai varbūt viņi varētu rosināt tos uzzināt par pestīšanas ieceri.

17 Tādēļ viņi šķīrās viens no otra un devās starp lamaniešiem, katrs vīrs pa vienam, atbilstoši Dieva vārdam un spēkam, kas katram tika dots.

18 Tagad Amons, būdams galvenais starp tiem jeb, drīzāk, palīdzēdams tiem, viņš aizgāja no tiem pēc tam, kad bija ^asvētijis tos, atbilstoši viņu dažādajiem stāvokļiem, sniedzis tiem Dieva vārdu jeb sniedzis tiem palīdzību pirms savas aiziešanas; un tā viņi devās savos dažādos ceļojumos pa zemi.

19 Un Amons gāja uz Ismaēla

9^b Mos. 23:10;

Al. 26:3.

c Al. 3:10–12.

10^a M&D 5:16.

b SRC Svētais Gars.

c Al. 26:27.

11^a Al. 20:29.

src Pacietība.

13^a Al. 21:1.

b Mat. 9:37.

14^a Mos. 10:12.

15^a Al. 3:6–19;

3. Nef. 2:15–16.

b Al. 9:16–24; 18:5.

16^a Mos. 28:1–3.

18^a SRC Svētīt, Svētīts, Svētība.

zemi, zemi, ko sauca "Ismaēla dēlu vārdā, kuri arī kļuva par lamaniešiem.

20 Un, kad Amons ienāca Ismaēla zemē, lamanieši sagrāba viņu un sasēja to—tas bija viņu paradums sasiet visus nefijiešus, kas krita viņu rokās, un nest tos ķēniņa priekšā; un tā tas bija atstāts pēc ķēniņa patikas—tos nokaut vai paturēt gūstā, vai iemest tos cietumā, vai izdzīt tos no viņa zemes pēc viņa gribas un patikas.

21 Un tā Amons tika aiznests ķēniņa priekšā, kurš valdīja pār Ismaēla zemi; un viņa vārds bija Lamonijs; un viņš bija Ismaēla pēctecis.

22 Un ķēniņš jautāja Amonam, vai tā ir viņa vēlēšanās dzīvot tai zemē starp lamaniešiem, viņa ļaudīm.

23 Un Amons sacīja uz viņu: Jā, es vēlos dzīvot kādu laiku starp šiem ļaudīm; jā, un varbūt līdz pat tai dienai, kad es miršu.

24 Un notika, ka ķēniņam Lamonijam ļoti patika Amons, un viņš lika, lai tā saites tiktu atraišītas; un viņš gribēja, lai Amons ņemtu vienu no viņa meitām par sievu.

25 Bet Amons sacīja uz viņu: Nē, bet es būšu tavs kalps. Tādēļ Amons kļuva par ķēniņa Lamonija kalpu. Un notika, ka viņš tika nolikts starp citiem kalpiem uzraudzīt Lamonija ganāmpulkus pēc lamaniešu paraduma.

26 Un, kad viņš bija bijis ķēniņa kalpībā trīs dienas, viņš ar lamaniešu kalpiem gāja ar viņu ganāmpulkiem uz ūdens vietu,

kas tika saukta par Sebus ūdeņi, un visi lamanieši dzina savus ganāmpulkus turp, lai tiem būtu ūdens—

27 tādēļ, kad Amons un ķēniņa kalpi dzina savus ganāmpulkus uz to ūdens vietu, lūk, zināms skaits lamaniešu, kas bija bijuši ar saviem ganāmpulkiem pie ūdens, stāvēja un izdzenāja Amona un ķēniņa kalpa ganāmpulkus, un viņi tā tos izdzenāja, ka tie aizbēga uz visām pusēm.

28 Tad ķēniņa kalpi sāka kurnēt, sacīdami: Tagad ķēniņš mūs nogalinās, kā viņš jau nogalināja mūsu brāļus, jo to ganāmpulki tika izklīdināti ar šo vīru ļaundarībām. Un viņi sāka ārkārtīgi raudāt, sacīdami: Lūk, mūsu ganāmpulki ir jau izklīdināti!

29 Tad nu viņi raudāja, tāpēc ka viņi baidījās tikt nogalināti. Tad, kad Amons to redzēja, viņa sirds pārplūda ar prieku, un viņš teica: Es parādīšu savu spēku šiem saviem biedriem jeb to spēku, kas ir manī, atjaunojot šos ganāmpulkus ķēniņam, lai es varētu iekarot šo savu biedru sirdis, lai es varētu pārliecināt viņus ticēt maniemiem vārdiem!

30 Un tad šis bija Amona domas, kad viņš redzēja to bēdas, kurus viņš sauca par saviem brāļiem.

31 Un notika, ka viņš iepriecināja tos ar saviem vārdiem, sacīdams: Mani brāļi, turiet drošu prātu un dosimies meklēt ganāmpulkus, un mēs tos savāksim kopā un atdzīsim atpakaļ

uz ūdens vietu; un tā mēs saglabāsim ganāmpulkus ķēniņam, un viņš mūs nenogalinās!

32 Un notika, ka viņi gāja meklēt ganāmpulkus, sekojot Amonam; un viņi ātri skrēja un atgriezta ķēniņa ganāmpulkus, un savāca tos atkal kopā pie ūdens vietas.

33 Un tie vīri atkal stāvēja, lai izdzenātu viņu ganāmpulkus, bet Amons sacīja uz saviem brāļiem: Ielenciet ganāmpulkus visapkārt, lai tie neaizbēgtu, un es eju cīnīties ar tiem vīriem, kas izdzenā mūsu ganāmpulkus!

34 Tādēļ viņi darīja, kā Amons bija tiem pavēlējis, un viņš devās un nostājās, lai cīnītos ar tiem, kas stāvēja pie Sebus ūdeņiem; un viņu pēc skaita nebija maz.

35 Tādēļ viņi nebijās Amona, jo viņi domāja, ka katrs no viņu vīriem var nogalināt to pēc savas patikas, jo viņi nezināja, ka Tas Kungs bija apsoliļis Mosijam, ka Viņš "izglābs tā dēlus no viņu rokām; ne arī viņi zināja ko par To Kungu; tādēļ viņi priecājās par savu brāļu iznīcināšanu; un tamdēļ viņi stāvēja, lai izdzenātu ķēniņa ganāmpulkus.

36 Bet "Amons nostājās un ar savu lingu sāka mest uz viņiem akmeņus; jā, ar varenu spēku viņš meta akmeņus to vidū; un tā viņš nogalināja ^bzināmu skaitu no tiem, tik daudz, ka tie sāka brīnīties par viņa spēku; tomēr tie bija nikni, jo viņš bija nogalinājis to brāļus, un tie bija apņēmušies, ka viņam jākrīt;

tādēļ redzēdami, ka viņi "nevar nosist to ar saviem akmeņiem, viņi nāca ar rungām to nogalināt.

37 Bet, lūk, katram vīram, kas pacēla savu rungu, lai sistu Amonam, viņš nocirta rokas ar savu zobenu; jo viņš pretojās to sitieniem, nocērtot to rokas ar sava zobena asmeni, tiktāl ka tie bija pārsteigti un sāka bēgt viņa priekšā; jā, un skaitā to nebija maz; un viņš lika tiem bēgt ar savas rokas spēku.

38 Tad seši no tiem bija krituši no lingas, bet ar savu zobenu viņš nenogalināja nevienu, kā tikai viņu vadoni; un viņš nocirta visas rokas, kas tika paceltas pret viņu, un to nebija maz.

39 Un, kad viņš bija tos aizdzinis tālu projām, viņš atgriezās, un viņi padzirdīja savus ganāmpulkus un atgriezta tos ķēniņa ganībās, un tad devās pie ķēniņa, nesdami to rokas, kas bija centušies nogalināt Amonu un kas bija nocirstas ar viņa zobenu; un tās tika aiznestas ķēniņam kā liecība tam, ko tie bija darījuši.

18. NODAĻA

Ķēniņš Lamonis domā, ka Amons ir Diženais Gars. Amons māca ķēniņam par Radīšanu, Dieva darbiem ar cilvēkiem un par Pestīšanu, kas nāk caur Kristu. Lamonis notic un krīt zemē kā miris. Apmēram 90. g. pr. Kr.

UN notika, ka ķēniņš Lamonis lika, lai viņa kalpi nāktu uz

35a Mos. 28:7;
Al. 19:22–23.

36a Et. 12:15.
b Al. 18:16.

c Al. 18:3.

priekšu un liecinātu par visu, ko tie bija redzējuši par šo lietu.

2 Un, kad tie visi bija liecinājuši par to, ko tie bija redzējuši, un viņš bija uzzinājis par Amona uzticību, glābjot viņa ganāmpulkus, un arī par tā milzīgo spēku, cīnoties pret tiem, kas centās to nogalināt, viņš bija ļoti izbrīnīts un sacīja: Noteikti viņš ir kas vairāk nekā vienkārši cilvēks. Lūk, vai tas nav tas Diženais Gars, kas sūtījis tādus milzīgus sodus šiem ļaudīm viņu slepkavību dēļ?

3 Un tie atbildēja ķēniņam un sacīja: Vai viņš ir Diženais Gars vai cilvēks, mēs nezinām; bet tik daudz mēs zinām, ka ķēniņa ienaidnieki viņu "nevar nogalināt; nedz arī tie var izklīdināt ķēniņa ganāmpulkus, kad viņš ir ar mums, viņa izveicības un milzīgā spēka dēļ; tādēļ mēs zinām, ka viņš ir ķēniņa draugs. Un tagad, ak ķēniņ, mēs neticam, ka cilvēkam var būt tik milzīgs spēks, jo mēs zinām, ka viņu nevar nogalināt!

4 Un tad, kad ķēniņš dzirdēja šos vārdus, viņš sacīja uz tiem: Tagad es zinu, ka tas ir Diženais Gars; un tas ir nācis lejā šajā brīdī, lai pasargātu jūsu dzīvības, lai es "nenogalinātu jūs, kā es izdarīju ar jūsu brāļiem. Tad tas ir tas Diženais Gars, par ko mūsu tēvi runāja!

5 Tad nu tā bija Lamonija mācība, ko viņš bija saņēmis no sava tēva, ka ir tāds "Diženais Gars. Neskatoties uz to, ka viņi ticēja, ka ir Diženais Gars, viņi

domāja, ka viss, ko viņi darīja, bija pareizi; tomēr Lamonijs sāka ārkārtīgi bailoties, ar bailēm, ka viņš ir darījis nepareizi, nogalinot savus kalpus;

6 jo viņš bija nogalinājis daudzus no tiem, tāpēc ka viņu brāļi bija izklīdinājuši viņa ganāmpulkus ūdens vietā; un tā, tādēļ ka tie bija izklīdinājuši viņu ganāmpulkus, viņi tika nogalināti.

7 Tad tas bija šo lamaniešu paradums stāvēt pie Sebus ūdeņiem un izklīdināt ļaužu ganāmpulkus, lai ar to viņi varētu aizdzīt daudzus no tiem, kas bija izklīdināti, uz savu zemi, jo tas bija laupīšanas paradums viņu vidū.

8 Un notika, ka ķēniņš Lamonijs jautāja saviem kalpiem, sacīdams: Kur ir šis vīrs, kam ir tik milzīgs spēks?

9 Un tie sacīja viņam: Lūk, viņš baro tavus zirgus. Tad nu ķēniņš bija pavēlējis saviem kalpiem, vēl pirms viņu ganāmpulku dzirdināšanas, ka tiem ir jāsaगतavo viņa zirgi un kara rati un jāpavada viņš uz Nefija zemi; jo Nefija zemē bija lielas dzīres noliktas no viņa tēva Lamonija, kas bija ķēniņš pār visu zemi.

10 Tagad, kad ķēniņš Lamonijs izdzirdēja, ka Amons gatavoja viņa zirgus un viņa kaujas ratus, viņš vēl vairāk izbrīnījās par Amona uzticību, sacīdams: Noteikti nav bijis neviena kalpa starp visiem maniem kalpiem, kas būtu tik uzticīgs kā šis vīrs; jo patiesi viņš atceras visas manas pavēles, lai tās izpildītu.

11 Tagad es droši zinu, ka tas ir Diženais Gars, un es gribētu, lai viņš ienāk pie manis, bet es neuzdrīkstos.

12 Un notika, kad Amons bija sagatavojis zirgus un kaujas ratus ķēniņam un viņa kalpiem, tas gāja pie ķēniņa, un tas redzēja, ka ķēniņš bija mainījies izskatā; tādēļ tas jau gribēja atkāpties no viņa.

13 Un viens no ķēniņa kalpiem sacīja uz to: Rabana, kas iztulkojot nozīmē varenais jeb diženais ķēniņš, uzskatot, ka visi viņu ķēniņi bija vareni; un tā viņš sacīja uz to: Rabana, ķēniņš vēlas, lai tu paliktu.

14 Tādēļ Amons pagriezās pret ķēniņu un sacīja uz to: Ko tu gribi, lai es darītu tavā labā, ak ķēniņ? Un ķēniņš neatbildēja viņam veselas stundas garumā pēc viņu laika, jo viņš nezināja, ko tam sacīt.

15 Un notika, ka Amons atkal sacīja uz viņu: Ko tu gribi no manis? Bet ķēniņš neatbildēja.

16 Un notika, ka Amons, būdams piepildīts ar Dieva Garu, tādējādi viņš saprata ķēniņa "domas. Un viņš sacīja uz to: Vai tas nav tādēļ, ka tu dzirdēji, ka es aizsargāju tavus kalpus un tavus ganāmpulkus un nogalināju septiņus no viņu brāļiem ar lingu un ar zobenu, un nocirtu citiem rokas, lai aizsargātu tavus ganāmpulkus un tavus kalpus; lūk, vai tas ir tas, kas radījis tavu izbrīnu?

17 Es saku tev, kas tas ir, ka tavs izbrīns ir tik milzīgs? Lūk,

es esmu vīrs, un es esmu tavs kalps; tādēļ visu, ko tu vēlies, kas ir pareizs, to es darīšu.

18 Tagad, kad ķēniņš bija dzirdējis šos vārdus, viņš atkal brīnījās, jo viņš redzēja, ka Amons var "saprast viņa domas; bet, neskatoties uz to, ķēniņš Lamonijš atvēra savu muti un sacīja uz viņu: Kas tu esi? Vai tu esi Diženais Gars, kas ^bzina visu?

19 Amons atbildēja un sacīja uz viņu: Es neesmu.

20 Un ķēniņš sacīja: Kā tu zini manas sirds domas? Tu vari runāt droši un pastāsti man par to; un arī pastāsti man, ar kādu spēku tu nogalināji un nocirti rokas maniem brāļiem, kas izdzenāja manus ganāmpulkus—

21 un tad, ja tu pastāstīsi man par to, visu, ko tu vēliesies, es tev došu; un, ja vajadzīgs, es apsargāšu tevi ar saviem karapulkiem; bet es zinu, ka tu esi varenāks nekā tie visi; tomēr visu, ko tu vēlies no manis, es tev došu.

22 Tad Amons, būdams gudrs, tomēr bez ļaunuma, viņš sacīja uz Lamoniju: Vai tu uzklaušīsi manus vārdus, ja es pastāstīšu tev, ar kā spēku es to darīju? Un tas arī ir tas, ko es vēlos no tevis.

23 Un ķēniņš atbildēja viņam un sacīja: Jā, es ticēšu visiem taviem vārdiem. Un tā viņš tika noķerts ar viltību.

24 Un Amons sāka "drosmīgi runāt uz viņu un sacīja tam: Vai tu tīci, ka ir Dievs?

25 Un tas atbildēja un sacīja viņam: Es nezinu, ko tas nozīmē.

16a Al. 12:3.
18a src Sapašanas

dāvana.
b src Dievs, Dievība.

24a Al. 38:12.

26 Un tad Amons sacīja: Vai tu tici, ka ir Diženais Gars?

27 Un viņš sacīja: Jā!

28 Un Amons sacīja: Tas ir Dievs. Un Amons atkal sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka šis Diženais Gars, kas ir Dievs, ir radījis visu, kas ir debesīs un uz zemes?

29 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, ka Viņš ir radījis visu, kas ir uz zemes; bet es nezinu par debesīm.

30 Un Amons sacīja uz to: Debesis ir vieta, kur dzīvo Dievs un visi Viņa svētie eņģeļi.

31 Un ķēniņš Lamonijs sacīja: Vai tas ir virs zemes?

32 Un Amons sacīja: Jā, un Viņš raugās lejup uz visiem cilvēku bērniem; un Viņš zina visas viņu sirds "domas un vēlmes, jo ar Viņa roku viņi visi bija radīti iesākumā.

33 Un ķēniņš Lamonijs sacīja: Es ticu visam, ko tu esi runājis. Vai tu esi sūtīts no Dieva?

34 Amons sacīja uz to: Es esmu cilvēks; un sākumā "cilvēks tika radīts pēc Dieva tēla, un es esmu Svētā Gara aicināts ^bmācīt šīs lietas šiem ļaudīm, lai tie varētu nonākt pie zināšanām par to, kas ir taisns un patiess;

35 un daļa no šī "Gara mīt manī, kas dod man ^bzināšanas un arī spēku atbilstoši manai ticībai un vēlmēm, kas ir Dievā.

36 Tagad, kad Amons bija sacījis šos vārdus, viņš sāka ar pasaules radīšanu un arī Ādama radīšanu un pastāstīja viņam visu par

cilvēka krišanu, un "atkārtoja un izklāstīja viņam tautas pierakstus un ^bSvētos Rakstus, ko bija runājuši "pravieši, pat līdz tam laikam, kad viņu tēvs Lehijs pameta Jeruzālemi.

37 Un viņš arī atkārtoja tiem (jo tas bija ķēniņam un viņa kalpiem) par visiem viņu tēvu ceļojumiem pa mežonīgo apvidu un visām viņu ciešanām no bada un slāpēm, un viņu pūlēm, un tā tālāk.

38 Un viņš arī atkārtoja tiem par Lamana un Lemuēla, un Ismaēla dēlu sacelšanos, jā, visas viņu sacelšanās viņš tiem atstāstīja; un viņš izskaidroja tiem visus pierakstus un Rakstus no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi, līdz pat šim brīdim.

39 Bet tas vēl nav viss; jo viņš izskaidroja viņiem "pestīšanas ieceri, kas bija sagatavota no pasaules radīšanas; un viņš arī darīja tiem zināmu par Kristus atnākšanu, un visus Tā Kunga darbus viņš darīja tiem zināmus.

40 Un notika, kad viņš bija stāstījis visas šīs lietas un izskaidrojis tās ķēniņam, ka ķēniņš noticeja visiem viņa vārdiem.

41 Un viņš sāka piesaukt To Kungu, sakot: Ak Kungs, apžēlojies; tādu pašu bagātīgu "žēlastību, ko Tu izrādīji Nefija tautai, izrādi man un manai tautai!

42 Un tad, kad viņš to bija

32a Am. 4:13;
3. Nef. 28:6;
M&D 6:16.

34a Mos. 7:27;
Et. 3:13–16.

^b SRC Mācīt, Skolotājs—

Mācīšana ar Garu.

35a SRC Iedvesma,
Iedvesmot.

^b SRC Zināšanas.

36a Mos. 1:4;
Al. 22:12; 37:9.

^b SRC Svētie Raksti.

^c Ap. d. 3:18–21.

39a SRC Pestīšanas iecere.

41a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

pateicis, viņš nokrita pie zemes kā miris.

43 Un notika, ka viņa kalpi ņēma to un aiznesa to pie viņa sievas, un nolika viņu gultā; un viņš gulēja kā miris divas dienas un divas nakts; un viņa sieva un viņa dēli, un viņa meitas to apraudāja pēc lamaniešu paražas, skaļi vaimanājot par viņa zaudēšanu.

19. NODAĻA

Lamonijs saņem mūžīgās dzīvības gaismu un redz Pestītāju. Viņa saime tiek aizrauta Garā, un daudzi redz eņģelus. Amons tiek brīnumaini pasargāts. Viņš kristī daudzus un nodibina draudzi viņu vidū. Apmēram 90. g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc divām dienām un divām naktīm viņi jau gribēja ņemt tā ķermeni un guldīt to kapenēs, ko viņi bija taisījuši savu mirušo apglabāšanai.

2 Tad ķēniņiene, dzirdējusi par Amona slavu, tādēļ viņa sūtīja un lūdza, lai tas nāktu pie viņas.

3 Un notika, ka Amons darīja, kā viņam bija pavēlēts, un devās pie ķēniņienes, un vēlējās zināt, ko tā gribētu, lai viņš darītu.

4 Un viņa sacīja uz to: Mana vīra kalpi ir darījuši man zināmu, ka tu esi Svētā Dieva ^apraviētis un ka tev ir spēks darīt daudzus varenus darbus Viņa Vārdā;

5 tādēļ, ja tas tā ir, es gribētu, lai tu ietu un apskatītu manu

vīru, jo viņš ir guldīts gultā jau divu dienu un divu nakšu garumā; un daži saka, ka viņš nav miris, bet citi saka, ka viņš ir miris un ka viņš smird, un ka viņš ir jāgulda kapenēs; bet kā man pašai šķiet, viņš nesmird.

6 Tad tas bija tieši tas, ko Amons vēlējās, jo viņš zināja, ka ķēniņš Lamonijs bija zem Dieva spēka; viņš zināja, ka tumšais neticības ^apriekškaris bija norauts no tā prāta, un ^bgaisma, kas apspīdēja tā prātu, bija Dieva godības gaisma, tā bija brīnumaina Viņa labesības gaisma—jā, šī gaisma bija ienesusi tā dvēselē tādu prieku, tumsības mākonim izklistot, un ka mūžīgās dzīvības gaisma bija iespīdējusi tā dvēselē, jā, viņš zināja, ka tas bija pārņēmis tā miesīgo ķermeni un viņš bija aiznests Dievā—

7 tādēļ tas, ko ķēniņiene vēlējās no viņa, bija arī viņa vienīgā vēlēšanās. Tādēļ viņš gāja, lai redzētu ķēniņu, kā ķēniņiene bija vēlējusies; un viņš redzēja ķēniņu, un viņš zināja, ka tas nebija miris.

8 Un viņš sacīja uz ķēniņieni: Viņš nav miris, bet viņš gul Dievā, un rīt viņš atkal uzcelsies, tādēļ neapglabāriet viņu.

9 Un Amons sacīja viņai: Vai tu tam tici? Un viņa sacīja tam: Man nav citas liecības, kā vien tavs vārds un mūsu kalpu vārds; tomēr es ticu, ka būs tā, kā tu teici.

10 Un Amons sacīja uz to: Svētīta tu esi savas ārkārtīgās

19 4a SRC Praviētis.
6a 2. kor. 4:3–4.

src Priekškaris.
b src Gaisma,

Kristus gaisma.

ticības dēļ; es saku tev, sieva, tik milzīgas "ticības nav bijis starp visiem nefijiešu ļaudīm!

11 Un notika, ka viņa bija nomodā pie sava vīra gultas no tā brīža un līdz pat tam brīdim nākamajā dienā, ko Amons bija noteicis, ka viņš uzcelsies.

12 Un notika, ka viņš uzcēlās, saskaņā ar Amona vārdiem; un, kad viņš uzcēlās, viņš izstiepa savu roku uz sievu un teica: Svētīts lai ir Dieva Vārds, un svētīta esi tu!

13 Jo tikpat noteikti, kā tu dzīvo, lūk, es esmu redzējis savu Pestītāju; un Viņš nāks un "pie dzims^b sievai, un Viņš atpestīs visu cilvēci, kas tic Viņa Vārdam. Tagad, kad viņš bija pateicis šos vārdus, viņa sirds atkal pārplūda viņā, un viņš atkal saļīma aiz prieka; un ķēniņiene arī saļīma, būdama Gara pārņemta.

14 Tad Amons, redzēdams, ka Tā Kunga Gars, atbilstoši viņa "lūgšanām, tiek izliets pār lamaniēšiem, viņa brāļiem, kas savu nekrietnību un savu^b paražu dēļ bija bijuši par iemeslu tik daudzām sērām starp nefijiešiem jeb starp visiem Dieva ļaudīm, nokrita ceļos un sāka izliet savu dvēseli lūgšanā un pateicībā Dievam par to, ko Viņš bija darījis viņa brāļiem; un viņu arī pārņēma "prieks; un tā viņi visi trīs bija^d saļīmuši zemē.

15 Tagad, kad ķēniņa kalpi redzēja, ka viņi bija nokrituši, viņi

arī sāka piesaukt Dievu, jo Tā Kunga bijība bija nākusi arī pār tiem, jo tie bija "viņi, kas bija stāvējuši ķēniņa priekšā un liecinājuši viņam par Amona milzīgo spēku.

16 Un notika, ka viņi piesauca Tā Kunga Vārdu ar visu savu spēku, līdz viņi visi bija krituši zemē, izņemot vienu no lamaniēšu sievām, kuras vārds bija Abiša, viņa, būdama pievērsta Tam Kungam jau daudzus gadus, dēļ viņas tēva ievērojamās parādības—

17 tā, būdama pievērsta Tam Kungam un nekad nedarījusi to zināmu, tādēļ, kad viņa redzēja, ka visi Lamonijs kalpi ir krituši pie zemes, un arī viņas kundze ķēniņiene un ķēniņš, un Amons bezspēcīgi gulēja zemē, viņa zināja, ka tas bija Dieva spēks; un, domādama, ka šī iespēja, darot zināmu ļaudīm, kas noticis starp tiem, ka, redzot šo skatu, tas "liks tiem ticēt Dieva spēkam, tādēļ viņa skrēja no mājas uz māju, darīdama to zināmu ļaudīm.

18 Un tie sāka sapulcēties kopā pie ķēniņa nama. Un sanāca ļaužu pulks, un, viņiem par izbrīnu, viņi ieraudzīja ķēniņu un ķēniņieni, un viņu kalpus bezspēcīgus zemē, un viņi visi gulēja kā miruši; un viņi arī redzēja Amonu, un, lūk, viņš bija nefijietis.

19 Un tad ļaudis sāka kurnēt

10a Lūk. 7:9.
src Ticība, Ticēt.

13a src Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus

dzimšanu un nāvi.
b 1. Nef. 11:13–21.
14a M&D 42:14.
b Mos. 1:5.
c src Prieks.

d Al. 27:17.
15a Al. 18:1–2.
17a Mos. 27:14.

savā starpā; dažiem sakot, ka tas bija milzīgs ļaunums, kas bija nācis uz tiem jeb uz ķēniņu un viņa namu, jo viņš bija pieļāvis, ka nefijietis “paliek viņu zemē.

20 Bet citi pārmeta tiem, sacīdami: Kēniņš pats ir licis nākt šim ļaunumam pār savu namu, jo viņš nogalināja kalpus, kuru ganāmpulki tika izklīdināti pie “Sebus ūdeņiem.

21 Un viņiem pārmeta arī tie vīri, kas bija stāvējuši pie Sebus ūdeņiem un “izklīdinājuši ganāmpulkus, kas piederēja ķēniņam, jo viņi bija nikni uz Amonu dēļ tā skaita, ko viņš bija nogalinājis no viņu brāļiem pie Sebus ūdeņiem, aizsargājot ķēniņa ganāmpulkus.

22 Tagad viens no viņiem, kura brālis bija ticis “nogalināts ar Amona zobenu, būdams ārkārtīgi nikns uz Amonu, izvilka savu zobenu un devās uz priekšu, lai viņš varētu likt tam krist uz Amonu, lai viņu nogalinātu, un, kad viņš pacēla savu zobenu, lai tam sistu, lūk, viņš nokrita miris.

23 Tagad mēs redzam, ka Amons nevarēja tikt nogalināts, jo “Tas Kungs bija sacījis Mosijam, viņa tēvam: Es saudzēšu viņu, un tas viņam būs pēc tavas ticības—tādēļ Mosija ^buzticēja viņu Tam Kungam.

24 Un notika, kad ļaužu pulks redzēja, ka tas vīrs, kurš bija pacēlis zobenu pret Amonu, bija miris, bailes nāca pār viņiem

visiem, un tie neuzdrīkstējās pastiept savas rokas, lai aizskartu viņu vai kādu no tiem, kas bija krituši; un viņi sāka atkal brīnīties savā starpā—kas varēja radīt šo milzīgo spēku, vai ko visas šīs lietas varēja nozīmēt.

25 Un notika, ka viņu vidū bija daudzi, kas teica, ka Amons ir “Diženais Gars, un citi sacīja, ka viņš ir Diženā Gara sūtīts.

26 Bet citi pārmeta tiem visiem, sacīdami, ka viņš ir briesmonis, ko sūtījuši nefijieši, lai viņus mocītu.

27 Un bija daži, kas teica, ka Amons ir Diženā Gara sūtīts, lai sagādātu tiem ciešanas viņu nekrietnību dēļ; un tas bija Diženais Gars, kas vienmēr bija stāvējis klāt nefijiešiem, kas vienmēr bija atbrīvojis tos no viņu rokām; un viņi sacīja, ka tas bija Diženais Gars, kas bija iznīcinājis tik daudzus no viņu brāļiem lamaniešiem.

28 Un tā strīds viņu starpā sāka kļūt ārkārtīgi ass. Un kamēr viņi tā strīdējās, nāca tā “sieviete kalpotāja, kas bija likusi ļaužu pulkam sanākt kopā, un, kad viņa redzēja strīdu, kas bija ļaužu pulka starpā, viņa ārkārtīgi noskuma, līdz pat asarām.

29 Un notika, ka viņa gāja un paņēma ķēniņieni aiz rokas, lai varbūt viņa varētu piecelt to no zemes; un tikko viņa pieskārs tās rokai, tā piecēlās un nostājās uz savām kājām, un iesaucās skaļā balsī, sacīdama: Ak, svētais Jēzus, kas izglābis mani no

19a Al. 17:22–23.

20a Al. 17:26; 18:7.

21a Al. 17:27; 18:3.

22a Al. 17:38.

23a Mos. 28:7;

Al. 17:35.

^b src Uzticība.

25a Al. 18:2–5.

28a Al. 19:16.

“drausmīgās elles! Ak, svētais Dievs, ^bapžēlojies par šiem ļaudīm!

30 Un, kad viņa to bija pateikusi, viņa salika savas rokas, būdama piepildīta ar prieku, runādama daudzus vārdus, kas netika saprasti, un, kad viņa bija to darījusi, viņa paņēma ķēniņu Lamoniju aiz rokas, un, lūk, viņš piecēlās un nostājās uz savām kājām.

31 Un viņš nekavējoties, redzēdams strīdu starp saviem ļaudīm, gāja un sāka tos norāt, un mācīt tiem tos “vārdus, ko viņš bija dzirdējis no Amona mutes; un visi tie, kas uz klausīja viņa vārdus, noticeja un tika pievērsti Tam Kungam.

32 Bet viņu vidū bija daudzi, kas neklausījās viņa vārdos; tādēļ tie gāja savu ceļu.

33 Un notika, kad Amons piecēlās, viņš arī tiem palīdzēja, un arī Lamonija kalpi; un viņi visi paziņoja vienu un to pašu lietu, ka viņu sirdis ir “izmainījušās un ka viņiem vairs nav vēlēšanās darīt ^bļauņu.

34 Un lūk, daudzi paziņoja ļaudīm, ka viņi bija redzējuši “eņģelus un bija runājuši ar tiem; un tā viņi pastāstīja ļaudīm par Dieva lietām un par Viņa taisnīgumu.

35 Un notika, ka viņu vidū bija daudzi, kas noticeja viņu vārdiem; un visi, kas noticeja, tika “kristīti; un viņi kļuva par taisnīgiem ļaudīm, un viņi nodibināja draudzi starp tiem.

36 Un tādējādi Tā Kunga darbs iesākās starp lamaniešiem; tā Tas Kungs sāka izliet Savu Garu pār viņiem; un mēs redzam, ka Viņa roka ir pastiepta “visiem ļaudīm, kas nožēlo savus grēkus un tic Viņa Vārdam.

20. NODAĻA

Tas Kungs sūta Amonu uz Midoniju atbrīvot viņa ieslodzītos brāļus. Amons un Lamonijs sastop Lamonija tēvu, kas ir ķēniņš pār visu zemi. Amons piespiež veco ķēniņu atļaut atbrīvot viņa brāļus. Apmēram 90. g. pr. Kr.

UN notika, kad viņi bija nodibinājuši draudzi tajā zemē, ka ķēniņš Lamonijs vēlējās, lai Amons ietu ar viņu uz Nefija zemi, lai viņš varētu parādīt to savam tēvam.

2 Un Tā Kunga balss nāca uz Amonu, sacīdama: Tu neiesi uz Nefija zemi, jo, lūk, ķēniņš meklē pēc tavas dzīvības; bet tu iesi uz Midonijas zemi; jo, lūk, tavs brālis Ārons un arī Mulokijs, un Amahs ir cietumā.

3 Tad notika, kad Amons bija to dzirdējis, viņš sacīja Lamonijam: Redzi, mans brālis un draugi ir cietumā Midonijas zemē, un es iešu, lai tos atbrīvotu.

4 Tad Lamonijs sacīja Amonam: Es zinu, Tā Kunga “spēkā tu vari izdarīt visu. Bet, lūk, es iešu ar tevi uz Midonijas zemi; jo Midonijas zemes ķēniņš, kura vārds ir Antiomno, ir mans

29a 1. Nef. 14:3.

^b SRC Žēlīgs, Žēlastība.

31a Al. 18:36–39.

33a SRC Piedzimis no

jauna, Piedzimis no Dieva.

^b Mos. 5:2; Al. 13:12.

34a SRC Eņģeļi.

35a SRC Kristišana, Kristīt.

36a 2. Nef. 26:33; Al. 5:33.

20 4a Al. 26:12.

draugs; tādēļ es iešu ar tevi uz Midonijas zemi, lai es varētu atrast labvēlību tās zemes ķēniņa acīs, lai viņš izlaistu tavus brāļus no ^bcietuma. Tad Lamonijs sacīja viņam: Kas tev teica, ka tavi brāļi ir cietumā?

5 Un Amons sacīja viņam: Neviens cits man to neteica, kā vien Dievs; un Viņš sacīja man—Ej un atbrīvo savus brāļus, jo viņi ir cietumā Midonijas zemē!

6 Tagad, kad Lamonijs bija to dzirdējis, viņš lika, lai viņa kalpi sagatavotu viņa “zirgus un viņa kaujas ratus.

7 Un viņš sacīja Amonam: Nāc, es iešu ar tevi lejā uz Midonijas zemi, un tur es lūgšu ķēniņam, lai viņš atbrīvotu tavus brāļus no cietuma.

8 Un notika, kad Amons un Lamonijs bija ceļā uz turieni, viņi satika Lamonija tēvu, kas bija ķēniņš “pār visu zemi.

9 Un lūk, Lamonija tēvs sacīja uz viņu: Kāpēc jūs nenācāt uz “dzīrēm tai lielajā dienā, kad es rīkoju dzīres saviem dēliem un savai tautai?

10 Un viņš arī sacīja: Kurp tu dodies ar šo nefijieti, kas ir viens no “meļa bērniem?

11 Un notika, ka Lamonijs pastāstīja, kurp viņš dodas, jo viņš baidījās to aizvainot.

12 Un viņš pastāstīja tam arī pilnībā to iemeslu, kāpēc viņš aizkavējās savā ķēniņvalstī un neaizgāja uz dzīrēm, ko viņa tēvs bija sagatavojis.

13 Un tagad, kad Lamonijs bija sīki atstāstījis viņam visas šīs lietas, lūk, viņam par pārsteigumu, viņa tēvs bija nikns uz to un sacīja: Lamonij, tu ej atbrīvot šos nefijiešus, kas ir meļa bērni! Redzi, viņš aplaupīja mūsu tēvus; un tagad viņa bērni arī ir nākuši mūsu vidū, lai viņi varētu ar savām viltībām un saviem meliem piekrāpt mūs, lai viņi atkal varētu nolaupīt mums mūsu mantu.

14 Tad Lamonija tēvs pavēlēja viņam nogalināt Amonu ar zobenu. Un tas arī pavēlēja viņam, lai viņš neietu uz Midonijas zemi, bet lai viņš atgrieztos ar to “Ismaēla zemē.

15 Bet Lamonijs sacīja viņam: Es nenogalināšu Amonu, nedz arī es atgriezīšos Ismaēla zemē, bet es iešu uz Midonijas zemi, lai es varētu atbrīvot Amona brāļus, jo es zinu, ka viņi ir taisni vīri un patiesā Dieva svētie pravieši.

16 Tagad, kad viņa tēvs izdzirdēja šos vārdus, viņš bija nikns uz to, un viņš izvilka savu zobenu, lai viņš varētu notriekt to pie zemes.

17 Bet Amons nostājās priekšā un sacīja viņam: Lūk, tu nenogalināsi savu dēlu; tomēr būtu “labāk krist viņam nekā tev, jo redzi, viņš ir ^bnožēlojis savus grēkus; bet, ja tu kristu šajā brīdī savās dusmās, tava dvēsele nevarētu tikt izglābta.

18 Un vēl ir nepieciešams, lai tu atturētos; jo, ja tu ^anogalināsi

4b Al. 20:28–30.

6a Al. 18:9–10.

8a Al. 22:1.

9a Al. 18:9.

10a Mos. 10:12–17.

14a Al. 17:19.

17a Al. 48:23.

b Al. 19:12–13.

18a src Slepkaivība.

savu dēlu, kurš ir nevainīgs vīrs, viņa asinis brēks no zemes uz To Kungu, viņa Dievu, lai atriebība nāktu pār tevi; un varbūt tu pazaudētu savu ^bdvēseli.

19 Tagad, kad Amons bija sacījis šos vārdus viņam, viņš atbildēja tam, sacīdams: Es zinu, ka, ja es nogalināšu savu dēlu, tad es izliešu nevainīgas asinis, jo tas esi tu, kas cenšas viņu iznīcināt.

20 Un viņš izstiepa savu roku, lai nogalinātu Amonu. Bet Amons izturēja viņa cirtienus un arī iesita viņam pa roku tā, ka viņš vairs nevarēja to izmantot.

21 Tagad, kad ķēniņš redzēja, ka Amons var viņu nogalināt, viņš sāka lūgties Amonu, lai tas saudzē viņa dzīvību.

22 Bet Amons pacēla savu zobenu un sacīja viņam: Redzi, es sakaušu tevi, ja vien tu neļausi, lai mani brāļi tiktu izlaisti no cietuma.

23 Tad ķēniņš, baidoties, ka viņš zaudēs savu dzīvību, sacīja: Ja tu saudzēsi mani, es dāvāšu tev visu, ko vien tu prasīsi, līdz pat pusei no ķēniņvalsts!

24 Tagad, kad Amons redzēja, ka viņš ir ietekmējis veco ķēniņu atbilstoši savai vēlmei, viņš tam sacīja: Ja tu ļausi, ka mani brāļi tiek izlaisti no cietuma un arī ka Lamonijs var paturēt savu ķēniņvalsti, un ka jūs nedusmosities uz viņu, bet ļausit viņam rīkoties pēc viņa paša vēlmēm "visās lietās, kā viņš pats gribēs, tad es tevi saudzēšu, citādi es tevi notriekšu pie zemes.

25 Tagad, kad Amons bija pateicis šos vārdus, ķēniņš sāka prierāties par savu dzīvību.

26 Un, kad viņš redzēja, ka Amons nebija vēlējies viņu iznīcināt, un, kad viņš arī redzēja to lielo mīlestību, kas tam bija pret viņa dēlu Lamoniju, viņš bija ārkārtīgi izbrīnīts un teica: Tāpēc, ka tas ir viss, ko tu esi vēlējies, lai es atbrīvoju tavus brāļus un atļauju, lai mans dēls Lamonijs patur savu ķēniņvalsti, lūk, es ļauju tev, ka mans dēls var paturēt savu ķēniņvalsti no šī brīža un mūžīgi; un es vairs nevaldīšu pār viņu—

27 un es arī ļauju tev, lai tavi brāļi tiktu izlaisti no cietuma, un tu un tavi brāļi varētu nākt pie manis manā ķēniņvalstī; jo es ļoti vēlos tevi redzēt! Jo ķēniņš bija ļoti izbrīnīts par vārdiem, ko viņš bija runājis, un arī par vārdiem, ko bija runājis viņa dēls Lamonijs, tādēļ viņš "vēlējās tos mācīties.

28 Un notika, ka Amons un Lamonijs turpināja savu ceļu uz Midonijas zemi. Un Lamonijs atrada labvēlību tās zemes ķēniņa acīs, tādēļ Amona brāļi tika atbrīvoti no cietuma.

29 Un, kad Amons viņus satika, viņš bija ļoti nobēdājies, jo, lūk, viņi bija kaili, un viņu āda bija ārkārtīgi noberzta no tā, ka viņi bija sasieti ar stiprām virvēm. Un viņi arī bija cietuši badu, slāpes un visa veida mokas; tomēr viņi bija "pacietīgi visās savās ciešanās.

30 Un, kā tas notika, tas bija

18b M&D 42:18.
24a Al. 21:21–22.

27a src Pazemīgs,
Pazemība.

29a Al. 17:11.

viņu liktenis krist daudz cietsirdīgāku un daudz stūrgalvīgāku ļaužu rokās; tādēļ tie neklausījās viņu vārdos, un tie viņus izdzina un sita, un dzina no mājas uz māju, un no vietas uz vietu, līdz viņi ieradās Midonijas zemē; un tur viņi tika saņemti ciet un iemesti cietumā, un sasiesti ar "stiprām virvēm, un turēti cietumā daudzas dienas, un Lamonijs un Amona atbrīvoti.

Apraksts par Ārona un Mulokija, un viņu brāļu sludināšanu lamaniešiem.

Ietver no 21. līdz 25. nodaļai.

21. NODAĻA

Ārons māca amalekiešiem par Kristu un Viņa veikto Izpirkšanu. Ārons un viņa brāļi tiek ieslodzīti cietumā Midonijā. Pēc viņu atbrīvošanas viņi māca sinagogās un daudzus pievērš ticībai. Lamonijs dāvā ticības brīvību ļaudīm Ismaēla zemē. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

Tad, kad Amons un viņa brāļi "izšķīrās lamaniešu zemes robežās, lūk, Ārons devās savā ceļā uz zemi, ko lamanieši sauca par Jeruzālemi, saukdami to pēc savu tēvu dzimtās zemes; un tā bija tālu līdz pat Mormonas robežām.

2 Tad nu lamanieši un amalekieši, un "Amulona tauta bija uzcēlušī lielu pilsētu, kura tika saukta par Jeruzālemi.

3 Tad nu lamanieši paši bija

diezgan cietsirdīgi, bet amalekieši un amulonieši bija vēl cietirdīgāki; tādēļ viņi veicināja to, ka lamanieši nocietināja savas sirdis, ka viņi kļuva vēl stiprāki ļaundarībās un savās negantībās.

4 Un notika, ka Ārons nāca Jeruzālemes pilsētā un vispirms sāka sludināt amalekiešiem. Un viņš sāka sludināt tiem viņu sinagogās, jo viņi bija uzcēlušī sinagogas pēc Nehora "kārtas; jo daudzi no amalekiešiem un amuloniešiem bija pēc Nehora kārtas.

5 Tādēļ, kad Ārons iegāja vienā no viņu sinagogām, lai sludinātu ļaudīm, un kad viņš runāja uz tiem, lūk, piecēlās kāds amalekietis un sāka strīdēties ar viņu, sacīdams: Kas tas ir, par ko tu liecināji? Vai tu esi redzējis kādu "eņģeli? Kāpēc eņģeļi neparādās mums? Lūk, vai šī tauta nav tikpat laba kā tava tauta?

6 Tu arī saki, ka, ja vien mēs nenozēlosim grēkus, mēs iesim bojā. Kā tu zini mūsu siržu domas un vēlmes? Kā tu zini, ka mums ir iemesls nožēlot grēkus? Kā tu zini, ka mēs neesam taisnīgi ļaudis? Redzi, mēs esam uzcēlušī svētnīcas, un mēs sapulcējamies kopā, lai pielūgtu Dievu. Mēs ticam, ka Dievs izglābs visus cilvēkus.

7 Tad Ārons sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka Dieva Dēls nāks, lai atpestītu cilvēci no tās grēkiem?

8 Un tas vīrs sacīja uz viņu: Mēs neticam, ka tu zini tādas lietas. Mēs neticam šim

30a Al. 26:29.

21 1a Al. 17:13, 17.

2a Mos. 24:1;
Al. 25:4–9.

4a Al. 1:2–15.

5a Mos. 27:11–15.

mulķīgajām paražām. Mēs neticam, ka tu zini par nākamajām "lietām, nedz arī mēs ticam, ka tavi tēvi un arī mūsu tēvi zināja par tām lietām, par kurām viņi runāja, par to, kas nāks.

9 Tad Arons sāka atklāt viņiem Rakstus par Kristus atnākšanu un arī par mirušo augšāmcelšanos, un ka cilvēcei nebūtu "nekādas pestīšanas, kā vien caur Kristus nāvi un ciešanām, un ^bIzpirkšanu ar Viņa asinīm.

10 Un notika, kad viņš sāka izskaidrot tiem šīs lietas, tie bija nikni uz viņu un sāka viņu izsmiet; un tie negribēja klausīties vārdos, ko viņš runāja.

11 Tādēļ, kad viņš redzēja, ka tie neklausīsies viņa vārdos, viņš aizgāja no to sinagogas un sāka pāri uz ciematu, kas tika saukts par Ani-Anti, un tur viņš atrada Mulokiju, sludinot tiem vārdu; un arī Amahu un viņa brāļus. Un viņi ar daudziem strīdējās par vārdu.

12 Un notika, ka viņi redzēja, ka ļaudis nocietina savas sirdis, tādēļ viņi aizgāja un nāca pāri uz Midonijas zemi. Un viņi sludināja vārdu daudziem, un nedaudzi ticēja vārdiem, ko viņi mācīja.

13 Neskatoties uz to, Ārons un zināms skaits no viņa brāļiem tika saņemti ciet un iemesti cietumā, un pārējie no viņiem aizbēga no Midonijas zemes uz apkārtējiem apgabaliem.

14 Un tie, kas tika iemesti cietumā, "izcietā daudz ko, un viņi

tika atbrīvoti ar Lamonija un Amona roku, un viņi tika pabroti un apgērbti.

15 Un viņi atkal devās darīt zināmu vārdu, un tā viņi pirmo reizi tika atbrīvoti no cietuma; un tā viņi bija izcietuši.

16 Un viņi gāja visur, kur vien viņi tika vadīti ar Tā Kunga "Garu, sludinādami Dieva vārdu katrā amalekiešu sinagogā vai katrā lamaniešu sapulcē, kur vien viņi tika ielaisti.

17 Un notika, ka Tas Kungs sāka viņus svētīt, tiktāl ka viņi daudzus veda pie patiesības atziņas; jā, viņi "pārlicināja daudzus par to grēkiem un par to tēvu paražām, kas nebija pareizas.

18 Un notika, ka Amons un Lamonijs atgriezās no Midonijas zemes Ismaēla zemē, kas bija viņu mantojuma zeme.

19 Un ķēniņš Lamonijs neļāva, lai Amons tam kalpotu jeb ka viņš būtu tā kalps.

20 Bet viņš lika, lai tiktu uzceltas sinagogas Ismaēla zemē; un viņš lika, lai šī tauta jeb tauta, kas bija viņa pakļautībā, sapulcētos kopā.

21 Un viņš priecājās par tiem, un viņš mācīja tiem daudzas lietas. Un viņš arī paziņoja tiem, ka viņi bija tauta, kas bija pakļauta viņam, un ka viņi ir brīva tauta, ka viņi netiks ķēniņa, viņa tēva, apspiesti; jo viņa tēvs bija ļāvis tam, ka viņš var valdīt pār tautu, kas bija Ismaēla zemē un visā apkārtējā zemē.

8a Jēk. 7:1–8.

9a Mos. 5:8;

Al. 38:9.

^b src Izpirkt, Grēku

Izpirkšana.

14a Al. 20:29.

16a Al. 22:1.

17a M&D 18:44.

22 Un viņš arī paziņoja tiem, ka tie var "brīvi pielūgt To Kungu, savu Dievu, pēc savas vēlēšanās katrā vietā, kur tie ir, ja tas ir tai zemē, kas bija zem ķēniņa Lamonija valdīšanas.

23 Un Amons sludināja ķēniņa Lamonija tautai; un notika, ka viņš mācīja tiem visas lietas, kas piederas taisnīgumam. Un viņš skubināja tos ik dienu ar visu centību; un tie klausīja viņa vārdiem, un tie bija dedzīgi Dieva baušļu turēšanā.

22. NODAĻA

Ārons māca Lamonija tēvam par Radīšanu, Ādama Krišanu un pestīšanas ieceri caur Kristu. Ķēniņš un visa viņa saime tiek pievērsti ticībai. Tiek izskaidrots zemes sadalījums starp nefijiešiem un lamaniešiem. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

TAGAD, kad Amons tā nepārtaukti mācīja Lamonija tautu, mēs atgriezīsimies pie apraksta par Āronu un viņa brāļiem, jo, kad viņš pameta Midonijas zemi, viņš tika Gara "vadīts uz Nefija zemi līdz pat tā ķēniņa namam, kurš valdīja pār visu zemi, ^bizņemot tikai Ismaēla zemi; un tas bija Lamonija tēvs.

2 Un notika, ka viņš ar saviem brāļiem devās pie viņa ķēniņa pili un noliecās ķēniņa priekšā, un sacīja viņam: Lūk, ak ķēniņ, mēs esam Amona brāļi, kurus tu "atbrīvoji no cietuma.

3 Un tad, ak ķēniņ, ja tu sau-

dzēsi mūsu dzīvības, mēs būsim tavi kalpi. Un ķēniņš sacīja tiem: Piecelieties, jo es dāvāju jums jūsu dzīvības un es neļaušu, lai jūs būtu mani kalpi, bet es uzstāšu, lai jūs mani pamācītu, jo es esmu satraukts savā prātā tava brāļa Amona cēlsirdības un viņa vārdu diženuma dēļ; un es vēlos zināt iemeslu, kāpēc viņš ar tevi nenāca no Midonijas zemes.

4 Un Ārons sacīja ķēniņam: Lūk, Tā Kunga Gars ir aicinājis viņu citā ceļā; viņš ir aizgājis uz Ismaēla zemi mācīt Lamonija ļaudis.

5 Tad ķēniņš sacīja viņiem: Kas tas ir, ko jūs teicāt par Tā Kunga Garu? Lūk, tā ir tā lieta, kas mani satrauc.

6 Un vēl, kas ir tas, ko Amons teica: "Ja jūs nožēlosit grēkus, jūs tiksit izglābti, un, ja jūs ne-nožēlosit grēkus, jūs tiksit atstumti pēdējā dienā?"

7 Un Ārons atbildēja viņam un sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka ir Dievs? Un ķēniņš sacīja: Es zinu, ka amalekieši saka, ka ir Dievs, un es esmu ļāvis tiem celt svētnīcas, lai tie varētu sapulcēties kopā pielūgt Viņu. Un tagad, ja jūs sakāt, ka Dievs ir, lūk, es "ticēšu.

8 Un tad, kad Ārons to dzirdēja, viņa sirds sāka priecāties, un viņš sacīja: Lūk, tikpat droši, kā tu dzīvo, ak ķēniņ, Dievs ir!

9 Un ķēniņš sacīja: Vai Dievs ir tas "Diženais Gars, kas izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes?"

22a M&D 134:1–4;
TA 1:11.
SRC Brīvs, Brīvība.

22 1a Al. 21:16–17.
b Al. 21:21–22.
2a Al. 20:26.

6a Al. 20:17–18.
7a M&D 46:13–14.
9a Al. 18:18–28.

10 Un Ārons sacīja viņam: Jā, tas ir tas Diženais Gars, un Viņš ir "radījis visas lietas gan debēs, gan uz zemes. Vai tu tici tam?

11 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, ka Diženais Gars radīja visas lietas, un es vēlos, lai jūs pastāstītu man par to visu, un es "ticēšu taviem vārdiem.

12 Un notika, kad Ārons redzēja, ka ķēniņš ticēs viņa vārdiem, viņš sāka no Ādama radīšanas, "lasot ķēniņam Rakstus—kā Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla, un ka Dievs deva tam baušļus, un ka pārkāpuma dēļ cilvēks ir kritis.

13 Un Ārons izskaidroja viņam Rakstus no Ādama "radīšanas, izklāstot viņa priekšā cilvēka krišanu un viņu miesisko stāvokli, un arī pestīšanas ^bieceri, kas tika sagatavota "no pasaulē radīšanas caur Kristu visiem, kas ticēs Viņa Vārdam.

14 Un kopš cilvēks bija "kritis, viņš pats vairs nevarēja ^bizpelnīties, bet Kristus ciešanas un nāve "izpērk viņu grēkus caur ticību un grēku nožēlošanu, un tā tālāk; un ka Viņš sarauj nāves saites, ka "kaps nezvarēs un ka nāves dzelonis tiks aprīts cerībā uz godību; un Ārons izskaidroja visas šīs lietas ķēniņam.

15 Un notika, kad Ārons bija izskaidrojis viņam visas šīs

lietas, ķēniņš sacīja: "Kas man ir jādara, lai es iegūtu šo mūžīgo dzīvi, par kuru tu runāji? Jā, kas man ir jādara, lai es ^bpiedzimtu no Dieva, izrauļot šo ļauno garu ar saknēm no manām krūtīm, un saņemtu Viņa Garu, lai es tiktu piepildīts ar prieku, lai es netiktu atstumts pēdējā dienā? Lūk, viņš sacīja, es došu tev "visu, kas man ir, jā, es pametišu savu ķēniņvalsti, lai es saņemtu šo milzīgo prieku.

16 Bet Ārons tam sacīja: Ja tu to "vēlies, ja tu metīsies ceļos Dieva priekšā, jā, ja tu nožēlosi visus savus grēkus un metīsies ceļos Dieva priekšā, un piesauksi Viņa Vārdu ticībā, ticot, ka tu saņemsi, tad tu saņemsi to ^bcerību, ko tu vēlies.

17 Un notika, kad Ārons bija sacījis šos vārdus, ķēniņš "noņēma ceļos Tā Kunga priekšā; jā, viņš patiesi zemojās un skaļi ^bkliedza, sacīdams:

18 Ak Dievs, Ārons man pastāstīja, ka ir Dievs; un ja Dievs ir un ja Tu esi Dievs, atklājies man, un es atstāšu visus savus grēkus, lai Tevi pazītu un lai es tiktu uzcelts no mirušajiem un izglābts pēdējā dienā! Un tagad, kad ķēniņš bija pateicis šos vārdus, viņš tika sistis kā miris.

19 Un notika, ka viņa kalpi skrēja un pastāstīja ķēniņienei visu, kas ķēniņam bija noticis.

10a SRC Radīt, Radīšana.

11a SRC Ticība, Ticēt.

12a 1. Nef. 5:10–18;
Al. 37:9.

13a 1. Moz. 1:26–28.

b SRC Pestīšanas iecere.

c 2. Nef. 9:18.

14a SRC Ādama un

Ievas Krišana.

b 2. Nef. 25:23;

Al. 42:10–25.

c Al. 34:8–16.

src Izpirkt, Grēku

Izpiršana.

d Jes. 25:8; 1. kor. 15:55.

15a Ap. d. 2:37.

b Al. 5:14, 49.

c Mat. 13:44–

46; 19:16–22.

16a SRC Pievēršana,
Pievērst.

b Et. 12:4.

17a M&D 5:24.

b SRC Lūgšana.

Un viņa nāca pie ķēniņa; un, kad viņa redzēja to guļam kā mirušu, un arī Āronu un viņa brāļus stāvam, it kā viņi būtu tā krišanas iemesls, viņa bija nikna uz tiem un pavēlēja, lai viņas kalpi jeb ķēniņa kalpi saņemtu viņus un nogalinātu tos.

20 Tad nu kalpi bija redzējuši, kas bija par iemeslu ķēniņa krišanai, tādēļ tie neuzdrīkstējās sagrābt Āronu un viņa brāļus; un tie lūdzās ķēniņieni, sakot: Kāpēc tu pavēli mums nogalināt šos vīrus, kad, lūk, viens no viņiem ir "varenāks nekā mēs visi? Tādēļ mēs kritisim viņu priekšā.

21 Tad, kad ķēniņiene redzēja kalpu izbīli, viņa arī sāka ārkārtīgi baidīties, ka tik kas ļauns nenāktu pār viņu. Un viņa pavēlēja saviem kalpiem, lai tie ietu un sasauktu ļaudis, lai viņi varētu nogalināt Āronu un viņa brāļus.

22 Tagad, kad Ārons redzēja ķēniņienes apņēmību, viņš, pazīdams arī šo ļaužu cietsirdību, baidījās, ka sanāks kopā liels pūlis un ka būs milzīgi strīdi un nemieri starp tiem, tādēļ viņš pastiepa savu roku un piecēla ķēniņu no zemes, un sacīja uz to: Nostājies! Un tas nostājās uz savām kājām, atgūstot savu spēku.

23 Tad nu tas tika izdarīts ķēniņienes un daudzu kalpu klātbūtnē. Un, kad viņi to redzēja, viņi ļoti izbrīnījās un izbijās. Un ķēniņš nostājās un sāka tos

"mācīt. Un tos mācīja tiktāl, ka visa viņa saime tika ^bpievērsta Tam Kungam.

24 Tad ļaužu pulks bija sapulcējies pēc ķēniņienes pavēles, un starp viņiem sākās liela kurnēšana Ārona un viņa brāļu dēļ.

25 Bet ķēniņš nostājās starp viņiem un mācīja tos. Un viņi tika nomierināti attiecībā uz Āronu un tiem, kas bija līdz ar viņu.

26 Un notika, kad ķēniņš redzēja, ka ļaudis bija nomierinājušies, viņš lika, lai Ārons un viņa brāļi nostātos ļaužu pulka vidū un lai viņi sludinātu tiem vārdu.

27 Un notika, ka ķēniņš sūtīja "ziņu pa visu zemi, starp visiem saviem ļaudīm, kas bija visā tajā zemē, kas bija visos apgabalos visapkārt, kas pletās līdz pat jūrai austrumos un rietumos un kas bija nošķirta no ^bZarahemlas zemes ar šauru mežonīga apvidus strēmeli, kas pletās no jūras austrumos līdz pat jūrai rietumos un visapkārt jūras krastam, un mežonīgā apvidus robežām, kas bija Zarahemlas zemes ziemeļos, caur Manti robežām, līdz Sidonas upes iztekai, kas tecēja no austrumiem uz rietumiem—un tā lamanieši un nefijieši bija atdalīti.

28 Tad nu pati "slinkākā lamaniešu daļa dzīvoja mežonīgā apvidū un mita teltīs, un viņi bija izplatījušies mežonīgā apvidus rietumos Nefija zemē; jā, un arī Zarahemlas zemes rietumos jūras krastā un rietumos Nefija

20a Al. 18:1–3.

23a src Kalpot, Kalpošana; Mācīt, Skolotājs;

Sludināt.

b src Pievēršana, Pievērst.

27a Al. 23:1–4.

b Omn. 1:13–17.
28a 2. Nef. 5:22–25.

zemē, viņu tēvu pirmā mantojuma vietā; un tā stiepās gar jūras krastu.

29 Un arī bija daudzi lamanieši austrumos jūras krastā, kur nefijieši bija tos padzinuši. Un tā nefijieši bija lamaniešu ieskauti; tomēr nefijieši bija ieguvuši visu tās zemes ziemeļu daļu, kurai bija robeža ar mežonīgo apvidu pie Sidonas upes iztekas no austrumiem uz rietumiem, visapkārt mežonīgā apvidus pusē uz ziemeļiem, līdz pat viņi nonāca zemē, ko viņi nosauca par "Pārpilnību.

30 Un tā stiepās līdz zemei, ko viņi sauca par "Postažu, jo tā bija tik tālu uz ziemeļiem, ka tā bija līdz tai zemei, kas bija tikusi apdzīvota un tikusi iznīcināta, par kuras ļauzu ^bkauliem mēs runājam, ko atklāja Zarahemlas ļaudis, tā bija viņu "pir-mā apmešanās vieta.

31 Un no turienes viņi nāca mežonīgā apvidus dienvidos. Tā zeme ziemeļu pusē tika nosaukta par "Postažu, un zeme dienvidu pusē tika nosaukta par Pārpilnību, tā bija neapdzīvota un bija pilna ar visa veida visādiem savvaļas zvēriem, daļa no kuriem bija atnākusi no zemes ziemeļos pēc barības.

32 Un tad tas bija tikai pusotras dienas "gājums nefijiešiem pa Pārpilnības un Postažas zemes robežu no jūras austrumos līdz jūrai rietumos; un tā Nefija zeme un Zarahemlas zeme bija gandrīz ūdens ieskautas, bija

neliels zemes ^bšaurums starp zemi ziemeļos un zemi dienvidos.

33 Un notika, ka nefijieši apdzīvoja Pārpilnības zemi no jūras austrumos līdz jūrai rietumos, un tā nefijieši savā gudrībā ar saviem sargiem un saviem karapulkiem iespieda lamaniešus dienvidos, lai tādējādi viņiem būtu vairāk īpašumu ziemeļos, lai lamanieši nevarētu pārņemt zemi ziemeļos.

34 Tādēļ lamanieši nevarēja iegūt vairāk īpašumus, vienīgi Nefija zemē un mežonīgajos apvidos visapkārt. Tad tā bija gudrība nefijiešos—tā kā lamanieši bija viņu ienaidnieki, viņi nepieļāva, lai tie sagādātu ciešanas ne no vienas puses, un arī lai viņiem būtu zeme, kur tie varētu bēgt pēc savas vēlēšanās.

35 Un tagad, to pateicis, es atkal atgriežos pie apraksta par Amonu un Āronu, Omneru un Himniju, un viņu brāļiem.

23. NODAĻA

Tiek pasludināta ticības brīvība. Septiņās zemēs un pilsētās lamanieši tiek pievērsti. Viņi nosauc sevi par anti-nefij-lehijiešiem un tiek atbrīvoti no lāsta. Amalekieši un amulonieši noraida patiesību. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, ka lamaniešu ķēniņš sūtīja "ziņu starp visiem saviem ļaudīm, ka tiem nebūs aiztikt Amonu vai Āronu, vai Omneru, vai Himniju, vai kādu

29a Al. 52:9; 63:5.

30a Al. 50:34;

Morm. 4:1–3.

b Mos. 8:7–12; 28:11–19.

c Hel. 6:10.

31a Hel. 3:5–6.

32a Hel. 4:7.

b Al. 50:34.

23 1a Al. 22:27.

citu no viņu brāļiem, kas ies sludinādami Dieva vārdu, jebkurā vietā, kur tie būs, katrā viņu zemes daļā.

2 Jā, viņš sūtīja lēmumu starp tiem, ka tiem nebūs aiztikt tos, lai tos sasietu vai iemestu cietumā, nedz arī spļaut uz tiem, nedz sist viņus, nedz dzīt prom no savām sinagogām, nedz šaustīt viņus, nedz mest uz tiem akmeņus, bet ka tie brīvi varēs iet viņu mājās un arī tempļos, un viņu svētnīcās.

3 Un tā viņi varēja iet un sludināt vārdu pēc savas vēlēšanās, jo ķēniņš bija pievērsts Tam Kungam un visa viņa saime; tādēļ viņš sūtīja savu ziņu visā zemē savai tautai, ka Dieva vārds nedrīkst tapt traucēts, bet lai tas tiktu izplatīts pa visu zemi, lai viņa tauta tiktu pārliecināta par savu tēvu ļaunajām "paražām un lai viņi tiktu pārliecināti, ka viņi visi ir brāļi, un lai viņi nedz slepkavotu, nedz laupītu, nedz zagtu, nedz piekoptu netiklību, nedz darītu jebkāda veida ļaundarības.

4 Un tad notika, kad ķēniņš bija sūtījis šo ziņu, ka Ārons un viņa brāļi gāja no pilsētas uz pilsētu un no viena lūgšanas nama uz citu, dibinādami draudzes un iesvētidami priesterus un skolotājus visā zemē starp lamaniešiem, lai sludinātu un mācītu Dieva vārdu starp tiem; un tā viņi sāka gūt lielus panākumus.

5 Un tūkstoši tika vesti pie Tā

Kunga atziņas, jā, tūkstoši noticēja nefijiešu "paražām; un viņiem tika mācīti ^b pieraksti un pravietojumi, kas bija nodoti līdz pat šim laikam.

6 Un tikpat droši, kā Tas Kungs dzīvo, tikpat droši, cik daudzi noticēja jeb cik daudzi tika vesti pie patiesības atziņas caur Amona un viņa brāļu sludināšanu saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu, un Dieva spēkam darot brīnumus viņos—jā, es saku jums, kā Tas Kungs dzīvo, visi tie lamanieši, kas noticēja viņu sludināšanai, tika "pievērsti Tam Kungam un ^b nekad neatkrita.

7 Jo viņi kļuva par taisnīgiem ļaudīm; viņi nolika savus nemiera ieročus, ka viņi vairs necīnījās pret Dievu, nedz arī pret kādu no saviem brāļiem.

8 Tad nu šie ir "tie, kas tika pievērsti Tam Kungam:

9 lamaniešu ļaudis, kas bija Ismaēla zemē;

10 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija Midonijas zemē;

11 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija Nefija pilsētā;

12 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija "Šilomas zemē un kas bija Šemlonaš zemē un Lemuēla pilsētā, un Šimnilomas pilsētā.

13 Un šie ir to pilsētu nosaukumi, kuras tika "pievērstas Tam Kungam; un šie ir tie, kas nolika savus nemiera ieročus, jā, visus savus kara ieročus; un viņi visi bija lamanieši.

3a Al. 26:24.

5a Al. 37:19.

b Al. 63:12.

src Svētie Raksti.

6a src Pievēršana,

Pievērst.

b Al. 27:27.

8a Al. 26:3, 31.

12a Mos. 22:8, 11.

13a Al. 53:10.

14 Un amalekieši netika "pievērsti, izņemot tikai vienu; nedz arī kāds no ^bamuloniešiem; bet viņi nocietināja savas sirdis un arī to lamaniešu sirdis, kas dzīvoja tajā zemes daļā, kur viņi mīta, jā, un visos viņu ciemos un visās viņu pilsētās.

15 Tādēļ mēs nosaucām visas tās lamaniešu pilsētas, kurās viņi nožēloja grēkus un nāca pie patiesības atziņas, un tika pievērsti.

16 Un tad notika, ka ķēniņš un tie, kas bija pievērsti Tam Kungam, vēlējās, lai viņiem būtu kāds vārds, lai tādējādi viņi varētu atšķirties no saviem brāļiem; tādēļ ķēniņš apspriedās ar Āronu un daudziem viņu priesteriem par vārdu, ko viņiem jāuzņemas uz sevi, lai viņi varētu atšķirties.

17 Un notika, ka viņi deva sev vārdu "anti-nefij-lehijieši; un viņi tika saukti šajā vārdā un vairs netika saukti par lamaniešiem.

18 Un viņi kļuva par ļoti čaklu tautu; jā, un viņi bija draudzīgi pret nefijiešiem, tādēļ viņi nodibināja draudzīgas attiecības ar tiem, un Dieva "lāsts tiem vairs nesekoja.

24. NODAĻA

Lamanieši atkal nāk pret Dieva tautu. Anti-nefij-lehijieši priedājas Kristū, un viņus apmeklē eņģeļi. Viņi izvēlas drīzāk ciest nāvi nekā aizstāvēties. Vēl vairāk

lamaniešu tiek pievērsti. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

UN notika, ka amalekieši un amulonieši, un lamanieši, kas bija Amulona zemē un arī Helama zemē un kas bija "Jeruzālemes zemē, un, īsāk—visā zemē visapkārt, kas nebija pievērsti un nebija uzņēmušies ^banti-nefij-lehijiešu vārdu, tika amalekiešu un amuloniešu uzskūti dūsmās pret saviem brāļiem.

2 Un viņu naidis pret tiem kļuva ārkārtīgi spēcīgs, pat tiktāl, ka viņi sāka sacelties pret savu ķēniņu, tiktāl ka viņi negribēja, lai viņš būtu viņu ķēniņš; tādēļ viņi pacēla savus ieročus pret anti-nefij-lehijiešu ļaudīm.

3 Tad ķēniņš nodeva ķēniņvalsti savam dēlam, un viņš nosauca to par Anti-nefij-lehiju.

4 Un ķēniņš nomira tajā pašā gadā, kad lamanieši sāka gatavošanos karam pret Dieva tautu.

5 Tad, kad Amons un viņa brāļi, un visi tie, kas bija nākuši ar viņu, redzēja lamaniešu gatavošanos, lai iznīcinātu savus brāļus, viņi nāca uz Midiānas zemi, un tur Amons satika visus savus brāļus; un no turienes tie nāca uz Ismaēla zemi, lai tie varētu noturēt "apspriedi ar Lamoniju un arī ar viņa brāļi Anti-nefij-lehiju, ko viņiem darīt, lai aizsargātos pret lamaniešiem.

6 Tad nu nebija nevienas dvēseles starp visiem tiem ļaudīm,

14a Al. 24:29.

^b Mos. 23:31–39.

17a SRC Anti-nefij-lehijieši.

18a 1. Nef. 2:23;

2. Nef. 30:5–6;

3. Nef. 2:14–16.

24 1a Al. 21:1.

^b Al. 25:1, 13.

5a Al. 27:4–13.

kas bija pievērsti Tam Kungam, kas gribētu pacelt ieročus pret saviem brāļiem; nē, viņi pat negribēja gatavoties karam; jā, un arī viņu ķēniņš tiem pavēlēja, lai viņi to nedarītu.

7 Tad nu šie ir tie vārdi, ko viņš sacīja tautai par šo lietu: Es pateicos savam Dievam, mana mīlotā tauta, ka mūsu Diženais Dievs savā labestībā ir sūtījis šos mūsu brāļus nefījiešus pie mums, lai mums sludinātu un pārliecinātu mūs par mūsu ļauno tēvu "paražām.

8 Un lūk, es pateicos savam Diženajam Dievam, ka Viņš ir devis mums daļu no Sava Gara, lai mīkstinātu mūsu sirdis, ka mēs esam nodibinājuši draudzīgas attiecības ar šiem brāļiem nefījiešiem.

9 Un lūk, es arī pateicos savam Dievam, ka, nodibinot šīs attiecības, mēs esam tikuši pārliecināti par saviem "grēkiem un par tām daudzajām slepkavībām, ko mēs esam darījuši.

10 Un es arī pateicos savam Dievam, jā, savam Diženajam Dievam, ka Viņš ir ļāvis mums, ka mēs varam nožēlot šīs lietas un arī ka Viņš ir "piedevis mums tos daudzus mūsu grēkus un slepkavības, ko mēs esam darījuši, un attīrījis mūsu sirdis no ^bvainas caur Sava Dēla nopelniem.

11 Un tad lūk, mani brāļi, tā kā tas bija viss, ko mēs varējām darīt (tā kā mēs bijām paši zudušākie no visas cilvēces), lai

nožēlotu visus savus grēkus un tās daudzās slepkavības, ko mēs esam darījuši, un pārliecinātu Dievu "attīrīt mūsu sirdis no vainas, jo tas bija viss, ko mēs varējām darīt, lai pienācīgi nožēlotu grēkus Dieva priekšā, lai Viņš attīrītu mūsu traipus—

12 tad nu, mani vismīļākie brāļi, tā kā Dievs ir attīrījis mūs no traipiem, un mūsu zobeni ir tapuši spodri, neaptraipīsim vairs mūsu zobenus ar savu brāļu asinīm!

13 Lūk, es saku jums: Nē! Saglabāsim mūsu zobenus neaptraipītus ar savu brāļu asinīm; jo varbūt, ja mēs atkal aptraipīsim savus zobenus, tie vairs nevarēs tikt "atmazgāti spodri caur mūsu Diženā Dieva Dēla asinīm, kas tiks izlietas mūsu Grēku Izpiršanai.

14 Un Diženais Dievs ir apžēlojies par mums un darījis mums zināmas šīs lietas, lai mēs neaizietu bojā; jā, un Viņš ir darījis šīs lietas zināmas jums iepriekš, tāpēc ka Viņš mīl mūsu "dvēseles tāpat kā Viņš mīl mūsu bērņus; tādēļ Savā žēlastībā Viņš mūs apmeklē caur Saviem eņģeļiem, lai ^bglābšanas iecere tiktu darīta zināma mums tāpat kā nākamajām paudzēm.

15 Ak, cik žēlīgs ir mūsu Dievs! Un tad, lūk, tā kā mēs tik daudz esam panākuši, ka mūsu traipi ir attīrīti un mūsu zobeni ir darīti spodri, tad nu noslēpsim tos, lai tie tiktu saglabāti

7a Mos. 1:5.

9a M&D 18:44.

10a Dan. 9:9.

b src Vaina.

11a Jes. 53:4–6.

13a Jāņa atkl. 1:5.

14a src Dvēsele—

Dvēseļu vērtība.

b src Pestišanas iecere.

spodri kā liecība mūsu Dievam pēdējā dienā jeb tajā dienā, kad mēs tiksīm atvesti, lai stāvētu Viņa priekšā un tiktu tiesāti, lai mēs neaptraipītu savus zobenus savu brāļu asinīs no tā laika, kad Viņš mums ir devis Savu vārdu un tādējādi darījis mūs tīrus.

16 Un tad, mani brāļi, ja mūsu brāļi tiecas mūs iznīcināt, lūk, mēs paslēpsim savus zobenus, jā, patiesi, mēs apraksim tos dziļi zemē, lai tie tiktu saglabāti spodri kā liecība pēdējā dienā tam, ka mēs nekad tos neesam izmantojuši, un, ja mūsu brāļi mūs iznīcinās, lūk, mēs "iesīm pie sava Dieva un tiksīm izglābtī.

17 Un tad notika, kad ķēniņš bija pabeidzis šo sakāmo, un visa tauta bija sapulcējusies kopā, viņi paņēma savus zobenus un visus ieročus, kas tika izmantoti cilvēku asins izliešanai, un viņi "apraka tos dziļi zemē.

18 Un to viņi darīja, jo tā viņu skatījumā bija liecība Dievam un arī cilvēkiem, ka viņi "nekad vairs neizmantos ieročus cilvēku asins izliešanai; un to viņi darīja, apstiprinot un ^bslēdzot derību ar Dievu, ka drīzāk viņi "atdos savas pašu dzīvības nekā izlies savu brāļu asinis; un drīzāk viņi brālim dos nekā tam atņems; un drīzāk viņi raženi strādās ar savām rokām nekā pavadīs savas dienas dīkdienībā.

19 Un tā mēs redzam—kad šie lamanieši tika novesti, lai ticētu

un zinātu patiesību, viņi bija "stingri un drīzāk cieta līdz pat nāvei nekā izdarīja grēku; un tā mēs redzam, ka viņi apraka savus miera ieročus, jeb viņi apraka kara ieročus mieram.

20 Un notika, ka viņu brāļi lamanieši gatavojās karam un nāca Nefija zemē ar nolūku nogalināt ķēniņu un ielikt citu viņa vietā, un arī iznīcināt Antinefij-lehija tautu tai zemē.

21 Tad, kad ļaudis redzēja, ka viņi nāk pret tiem, tie izgāja viņus satikt un "nogūlās to priekšā zemē, un iesāka piesaukt Tā Kunga Vārdu; un tā viņi bija šādā stāvoklī, kad lamanieši iesāka tiem uzbrukt un iesāka tos nogalināt ar zobenu.

22 Un tā, nesastapuši nekādu pretestību, viņi nokāva tūkstoši un piecus no tiem; un mēs zinām, ka tie ir svētīti, jo viņi ir aizgājuši dzīvot ar savu Dievu.

23 Tad, kad lamanieši redzēja, ka viņu brāļi nebēgs no zobena, nedz arī atkāpsies ne pa labi, ne pa kreisi, bet, ka viņi gulēs un "ies bojā, un pielūgs Dievu, pat ejot bojā no zobena—

24 tad, kad lamanieši redzēja to, viņi "atturējās tos nokaut; un bija daudzi, kuru sirdis ^bpārplūda ar jūtām par tiem no viņu brāļiem, kas bija krituši zem zobena, jo viņi nožēloja to, ko bija darījuši.

25 Un notika, ka viņi nome-ta savus kara ieročus un viņi vairs tos nepaņēma, jo viņi bija

16a Al. 40:11–15.

17a Hel. 15:9.

18a Al. 53:11.

b SRC Derība.

c SRC Upuris.

19a SRC Ticība, Ticēt.

21a Al. 27:3.

23a Al. 26:32.

24a Al. 25:1.

b SRC Līdzjūtība.

sāpināti par tām slepkavībām, ko viņi bija darījuši; un viņi no-
metās zemē tāpat kā viņu brāļi,
paļaujoties uz to žēlastību, kuru
ieroči bija pacelti, lai viņus no-
galinātu.

26 Un notika, ka Dieva tau-
tai tajā dienā pievienojās vairāk
nekā to skaits, kas tika nogalinā-
ti; un tie, kas tika nogalināti, bija
taisnīgi ļaudis, tādēļ mums nav
iemesla šaubīties par to, vai viņi
tika "izglābti.

27 Un nebija neviena ļauna cil-
vēka nogalināta starp tiem; bet
bija vairāk nekā tūkstotis ves-
ti pie patiesības atziņas; tā mēs
redzam, ka Tas Kungs darbojas
daudzās "veidos, lai glābtu Sa-
vus ļaudis.

28 Tad nu lielākais skaits no
tiem lamaniešiem, kas nokāva
tik daudzus savus brāļus, bija
amalekieši un amulonieši, lie-
lākais skaits no kuriem bija pēc
"Nehora ^bkārtas.

29 Tad nu starp tiem, kas pie-
vienojās Tā Kunga tautai, nebija
"neviena amalekieša vai amu-
lonieša, jeb kas bija pēc Nehora
kārtas, bet tie bija īstie Lamana
un Lemuēla pēcteči.

30 Un tā mēs varam skaidri
izšķirt, ka pēc tam, kad ļaudis
vienu reizi ir tikuši "apgaismo-
ti ar Dieva Garu un tiem ir bi-
jušas milzīgas ^bzināšanas par
lietām, kas piederas taisnīgu-
mam, un tad viņi ir "krituši grē-
kā un pārkāpumā, viņi kļūst vēl

cietsirdīgāki, un tā viņu stāvok-
lis kļūst "sliktāks nekā tad, ja
viņi nekad nebūtu zinājuši par
tām lietām.

25. NODAĻA

*Lamaniešu agresija izplatās. Noas
priesteru pēcnācēji iet bojā, kā
Abinadijs pravietoja. Daudzi la-
manieši tiek pievērsti un pievie-
nojas Anti-nefij-lehija tautai. Viņi
tic Kristum un tur Mozus likumu.
Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.*

UN lūk, tad notika, ka tie la-
manieši bija vēl niknāki, jo viņi
bija nokāvuši savus brāļus; tā-
dēļ viņi zvērēja atriebties nefi-
jiešiem; un viņi vairs necentās
nogalināt "Anti-nefij-lehija ļau-
dis tajā brīdī.

2 Bet viņi savāca savus kara-
pulkus un devās Zarahemlas
zemes robežās, un uzbruka ļau-
dīm, kas bija Amonihās zemē,
un "iznīcināja tos.

3 Un pēc tam viņiem bija dau-
dzas kaujas ar nefijiešiem, kurās
viņi tika sakauti un padzīti.

4 Un starp lamaniešiem, kas
tika nogalināti, bija gandrīz visi
Amulona un viņa brāļu "pēcnā-
cēji, kuri bija Noas priesteri, un
viņi tika nogalināti ar nefijiešu
roku;

5 un atlikušie, aizbēguši me-
žonīgā apvidus austrumos un
piesavinājušies varu un valdī-
bu pār lamaniešiem, bija par
iemeslu tam, ka daudzi no la-

26a Jāņa atkl. 14:13.

27a Jes. 55:8–9;
Al. 37:6–7.

28a Al. 1:15; 2:1, 20.
b Al. 21:4.

29a Al. 23:14.

30a Mat. 12:45.

b Ebr. 10:26;
Al. 47:36.

c 2. Nef. 31:14;
Al. 9:19.

src Atkrišana.

d 2. Pēt. v. 2:20–21.

25 1a src Anti-nefij-
lehijieši.

2a Al. 8:16; 16:9.

4a Mos. 23:35.

maniešiem "gāja bojā ugunī savas ticības dēļ—

6 jo daudzi no "tiem, pārcietuši tik daudzus zaudējumus un tik daudzas bēdas, tika mudināti atcerēties tos ^bvārdus, ko Ārons un viņa brāļi bija sludinājuši tiem viņu zemē; tādēļ viņi pārstāja ticēt savu tēvu "paražām un sāka ticēt Tam Kungam, un ka Viņš bija devis milzīgu spēku nefijiešiem; un tā daudzi no viņiem mežonīgā apvidū tika pievērsti.

7 Un notika, ka tie valdnieki, kas bija atlikušie no "Amulona bērniem, lika, lai tiktu nodoti ^bnāvei tie, jā, visi tie, kas noticeja šīm lietām.

8 Tad nu šis moka bija par iemeslu tam, ka daudzi no viņu brāļiem tika uzkūdīti dusmās; un sākās strīdi mežonīgā apvidū; un lamanieši sāka "vajāt Amulona un viņa brāļu pēcnācējus un sāka tos nogalināt; un tie aizbēga uz mežonīgā apvidus austrumiem.

9 Un lūk, vēl šodien lamanieši tos vajā. Tā Abinadija vārdi tika piepildīti, ko viņš sacīja par to priesteru pēcnācējiem, kas lika viņam ciest nāvi ugunī.

10 Jo viņš sacīja uz tiem: Tas, ko jūs "darīsīt ar mani, būs kā atveids nākamajām lietām.

11 Un tad nu Abinadijs bija pirmais, kas cieta "nāvi ugunī dēļ savas ticības Dievam; tad šis ir tas, ko viņš domāja, ka daudzi

cietīs nāvi ugunī, tāpat kā viņš bija cietis.

12 Un viņš sacīja Noas priesteriem, ka viņu pēcnācēji tiks daudzus nodot nāvei līdzīgā veidā, kā viņš tika, un ka viņi tiks izkaisīti un nokauti, patiesi kā avis bez gana tiek izdzenātas un savvaļas zvēru nogalinātas; un tad lūk, šie vārdi tika apstiprināti, jo viņi tika lamaniešu dzēnāti un viņi tika vajāti, un viņi tika sakauti.

13 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka tie nevar uzveikt nefijiešus, viņi atkal atgriezās savā zemē; un daudzi no viņiem devās dzīvot Ismaēla zemē un Nefija zemē un pievienojās Dieva tautai, kas bija "Anti-nefij-lehija tauta.

14 Un viņi arī "apraka savus kara ieročus, tāpat kā viņu brāļi, un viņi kļuva taisnīgi ļaudis; un viņi staigāja Tā Kunga ceļus un centās turēt Viņa pavēles un Viņa likumus.

15 Jā, un viņi turēja Mozus likumu; jo bija nepieciešams, lai viņi vēl turētu Mozus likumu kā līdz šim, jo tas viss vēl nebija izpildīts. Bet, neskatoties uz Mozus "likumu, viņi raudzījās pēc Kristus atnākšanas, uzskatot, ka Mozus likums bija Viņa atnākšanas ^bsimbols, un ticot, ka viņiem ir jāievēro šis "ārigās ceremonijas līdz pat tam brīdim, kad Viņš tiem tiks atklāts.

16 Tad nu viņi nedomāja, ka

5a Mos. 17:15.

6a TAS IR lamanieši.

b Al. 21:9.

c Al. 26:24.

7a Al. 21:3; 24:1, 28–30.

b SRC Mocekli,

Mocības.

8a Mos. 17:18.

10a Mos. 13:10.

11a Mos. 17:13.

13a Al. 23:16–17.

14a Al. 24:15; 26:32.

15a Jēk. 4:5;

Jar. 1:11.

SRC Mozus likums,

Mozus bauslība.

b Mos. 3:14–15; 16:14.

c Mos. 13:29–32.

“glābšana nāk ar Mozus ^blikumu; bet Mozus likums kalpoja tam, lai stiprinātu viņu ticību Kristum; un tā viņi saglabāja ‘cerību caur ticību mūžīgai glābšanai, paļaujoties uz pravietojuma garu, kas runāja par nākamajām lietām.

17 Un tad lūk, Amons un Ārons, un Omners, un Himnijs, un viņu brāļi ārkārtīgi priedējās par tiem panākumiem, kas viņiem bija starp lamaniešiem, redzēdami, ka Tas Kungs bija dāvājis tiem pēc viņu “lūgšanām un ka Viņš bija tiem apstiprinājis Savu vārdu katrā sīkumā.

26. NODAĻA

Amons gaviļē Tai Kungā. Tas Kungs stiprina ticīgos un dod viņiem zināšanas. Ar ticību cilvēki var tūkstošiem dvēseļu atvest pie grēku nožēlošanas. Dievam ir visa vara, un Viņš saprot visu. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

UN tad, šie ir tie Amona vārdi viņa brāļiem, kas saka tā: Mani brāļi un draugi, lūk, es jums saku, cik milzīgs iemesls mums ir priedēties, jo vai mēs varējām iedomāties, kad mēs “devāmies ceļā no Zarahemlas zemes, ka Dievs mums dāvās tik lielas svētības?

2 Un tagad es prasu, kādas lielas svētības Viņš ir mums dāvājis? Vai jūs varat pateikt?

3 Lūk, es jums atbildu; jo mūsu brāļi lamanieši bija tumsībā, jā, patiesi vistumšākajā bezdibenī, bet, lūk, cik “daudzi no viņiem ir vesti, lai redzētu Dieva brīnišķo gaismu! Un tā ir svētība, ko Viņš ir mums dāvājis, ka mēs bijām padarīti par ^bdarbarikiem Dieva rokās, lai veiktu šo lielo darbu.

4 Lūk, “tūkstoši no viņiem priedējas un ir atvesti Dieva ganāmpulkā.

5 Lūk, “tūrums jau bija nogatavojies, un svētīti jūs esat, jo jūs laidāt ^bsirpi darbā un plāvāt ar visu savu spēku, jā, visu dienu jūs strādājāt; un raugiet, cik liels ir jūsu “kūlišu skaits! Un tie tiks savākti klētīs, lai tie neietu zudumā.

6 Jā, vētra tos nenotrieks pēdējā dienā; jā, nedz arī viesulis tos izmētās; bet, kad “vētra nāks, tie tiks savākti kopā savā vietā, ka vētra nevarēs tiem pieklūt; jā, nedz arī viņi tiks negantu vēju dzīti turp, kurp ienaidnieks grib tos aiznest.

7 Bet, lūk, tie ir Tā “pļaujas Kunga rokās, un tie ir Viņa; un Viņš ^buzcels tos pēdējā dienā.

8 Lai svētīts top mūsu Dieva Vārds; “dziedāsim Viņa slavai, jā, ^bpateiksimies Viņa svētajam Vārdam, jo Viņš mūžīgi dara taisnības darbus.

9 Jo, ja mēs nebūtu atnākuši

16a Mos. 12:31–37;
13:27–33.

b 2. Nef. 11:4.

c 1. tes. 5:8–9.

17a Al. 17:9.

26 1a Mos. 28:9;

Al. 17:6–11.

3a Al. 23:8–13.

b 2. kor. 4:5; Mos. 23:10.

4a Al. 23:5.

5a Jāņa 4:35–37;

M&D 4:4.

b Joēla 4:13.

c M&D 33:7–11; 75:2, 5.

6a Hel. 5:12;

3. Nef. 14:24–27.

7a SRC Pļauja.

b Mos. 23:22;

Al. 36:28.

8a M&D 25:12.

b SRC Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

no Zarahemlas zemes, šie mūsu sirdsmīļie brāļi, kas tik sirsnīgi mūs iemīlēja, joprojām mocītos "naidā pret mums, jā, un viņi arī būtu svešinieki Dievam.

10 Un notika, kad Amons bija sacījis šos vārdus, viņa brālis Ārons tam pārmeta, sacīdams: Amon, es baidos, ka tavs prieks aizved tevi lielībā.

11 Bet Amons sacīja uz viņu: Es "nelielos ar savu paša spēku, ne ar savu paša gudrību; bet, lūk, mans ^bprieks ir pilnīgs, jā, mana sirds ir prieka pilna, un es priecāšos savā Dievā.

12 Jā, es zinu, ka es neesmu nekas; kas attiecas uz manu spēku, es esmu vājš; tādēļ es "nelielos ar sevi, bet es lielīšos par savu Dievu, jo Viņa ^bspēkā es varu darīt visu; jā, lūk, daudzus lielus brīnumus mēs esam darījuši šai zemē, par ko mēs slavēsim Viņa Vārdu mūžīgi.

13 Lūk, cik daudzus tūkstošus mūsu brāļu Viņš ir atraisījis no "elles sāpēm; un viņi ir atvesti ^bslavināt pestīšanas mīlestību; un tas Viņa vārda spēka dēļ, kas ir mūsos, tādēļ vai mums nav liels iemesls priecāties?

14 Jā, mums ir iemesls slavēt Viņu mūžīgi, jo Viņš ir Visaugstais Dievs un ir atraisījis mūsu brāļus no elles "važām.

15 Jā, viņi bija mūžīgās tumsas un iznīcības apņēmti; bet lūk, Viņš vedis tos Savā mūžīgajā

"gaismā, jā, mūžīgajā glābšanā; un viņi ir apņēmti ar Viņa mīlestības nepārspējamo dāvanu; jā, un mēs esam bijuši darbarīki Viņa rokās, darīdami šo lielo un brīnumaino darbu.

16 Tādēļ "gavilēsim, jā, mēs ^bgavilēsim Tajā Kungā; jā, mēs priecāsimies, jo mūsu prieks ir pilnīgs; jā, mēs slavēsim mūsu Dievu mūžīgi. Lūk, kurš var gavilēt Tajā Kungā par daudz? Jā, kurš var sacīt par daudz par Viņa lielo spēku un Viņa ^cžēlastību, un Viņa iecietību pret cilvēku bērniem? Lūk, es saku jums, es nevaru izteikt pat mazāko daļiņu no tā, ko es jūtu.

17 Kurš varēja iedomāties, ka mūsu Dievs būs tik žēlīgs, ka izraus mūs no mūsu drausmīgā, grēcīgā un samaitātā stāvokļa?

18 Lūk, mēs devāmies patiesā niknumā ar varenēm draudiem "iznīcināt Viņa baznīcu.

19 Ak tad, kādēļ Viņš nenodeva mūs drausmīgai iznīcībai, jā, kādēļ Viņš nelika Savam taisnības zobenam krist pār mums un nenolēma mūs mūžīgajam izmisumam?

20 Ak, mana dvēsele gandrīz jau bēga no šīs domas. Lūk, Viņš neizmantoja Savu taisnību pret mums, bet Savā milzīgajā žēlastībā pārnesa mūs pāri šim nebeidzamajam nāves un bēdu "bezdibenim, patiesi uz mūsu dvēseļu glābšanu.

9a Mos. 28:1–2.

11a 2. kor. 7:14.

b M&D 18:14–16.
SRC Prieks.

12a Jer. 9:23; Al. 29:9.

b Psm. 18:33–41;
Fil. 4:13;

1. Nef. 17:3.

13a SRC Elle.

b Al. 5:26.

14a Al. 12:11.

15a SRC Gaisma,

Kristus gaisma.

16a Rom. 15:17;

1. kor. 1:31.

b 2. kor. 10:15–18;
M&D 76:61.

c Psm. 36:6–7.

18a Mos. 27:8–10.

20a 2. Nef. 1:13;
Hel. 3:29–30.

21 Un tad lūk, mani brāļi, kurš “miesīgais cilvēks ir šeit, kas zina šīs lietas? Es saku jums, ka nav neviena, kas ^bzinātu šīs lietas, ja vien tas nav nožēlas pilns.

22 Jā, tas, kurš “nožēlo grēkus un pielieto ^bticību, un dara labus darbus, un nepārtraukti bez mitēšanās lūdz—tādam ir dots zināt Dieva ‘noslēpumus; jā, tādam tiks dots atklāt tādas lietas, kas nekad nav tikušas atklātas; jā, un tādam tiks dots vest tūkstošiem dvēseļu pie grēku nožēlošanas, patiesi kā mums tika dots vest šos mūsu brāļus pie grēku nožēlošanas.

23 Tagad, vai jūs atceraties, mani brāļi, ka mēs sacījām saviem brāļiem Zarahemlā, ka mēs iesim uz Nefija zemi sludināt mūsu brāļiem lamaniešiem, un tie mūs izsmēja?

24 Jo viņi sacīja mums: Vai jūs domājat, ka jūs varat vest lamaniešus pie patiesības atziņas? Vai jūs domājat, ka jūs varat pārliecināt lamaniešus par viņu tēvu “paražu aplamību, tik ^bstūrgalvīgus ļaudis, kā viņi ir, kuru sirdis priecājas par asinsizliešanu, kuru dienas tiek izšķiestas vislielākajās nekrietnībās, kuru ceļi ir bijuši pārkāpēju ceļi no paša sākuma? Tagad, mani brāļi, jūs atceraties, ka tāda bija viņu valoda.

25 Un turklāt viņi sacīja: Paccelsim ieročus pret tiem, lai mēs iznīcinātu viņus un viņu nekriet-

nību mūsu zemē, lai viņi neuzveiktu un neiznīcinātu mūs.

26 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, mēs gājām mežonīgā apvidū nevis ar nolūku iznīcināt mūsu brāļus, bet gan ar nolūku, ka varbūt mēs varētu izglābt dažas no viņu dvēselēm.

27 Tad, kad mūsu sirdis bija nospiestas un mēs jau grasījāmies griezties atpakaļ, lūk, Tas Kungs mūs “mierināja un sacīja: Ej starp saviem brāļiem lamaniešiem un ^bpacietīgi panes savas ‘bēdas, un Es došu tev panākumus.

28 Un tad lūk, mēs gājām un bijām starp tiem; un mēs bijām pacietīgi savās ciešanās, un mēs pacietām katru trūkumu; jā, mēs ceļojām no mājas uz māju, paļaujoties uz pasaules žēlastību—nevis tikai uz pasaules žēlastību vien, bet uz Dieva žēlastību.

29 Un mēs gājām viņu mājās un mācījām tos, un mācījām tos viņu ielās; jā, un mēs mācījām tos viņu kalnos, un mēs arī gājām viņu tempļos un viņu sinagogās un mācījām tos; un mēs tikām padzīti un izsmieti, un uz mums spļāva, un mums sita pa vaigiem; un mēs tikām nomētāti ar akmeņiem un saņemti, un sasiesti stiprām virvēm, un iemesti cietumā; un caur Dieva spēku un gudrību mēs atkal esam ti kuši atbrīvoti.

30 Un mēs esam pārcietuši

21a SRC Miesīgais cilvēks.

b 1. kor. 2:9–16;

Jēk. 4:8.

22a Al. 36:4–5.

src Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

b src Ticība, Ticēt.

c src Dieva noslēpumi.

22a Mos. 10:11–17.

b Mos. 13:29.

27a Al. 17:9–11.

b src Pacietība.

c Al. 20:29–30.

src Likstas.

visādas bēdas un to visu, lai varbūt mēs būtu līdzeklis dažu dvēseļu glābšanai; un mēs domājām, ka mūsu "prieks būtu pilnīgs, ja mēs varbūt varētu būt līdzeklis tikai dažu glābšanai.

31 Tagad lūk, mēs varam radzīties un redzēt savu darbu augļus; un vai to ir maz? Es saku jums: Nē, to ir "daudz; jā, un mēs varam liecināt par viņu patiesumu dēļ viņu mīlestības pret saviem brāļiem un arī pret mums.

32 Jo lūk, viņi drīzāk "upurētu savas dzīvības nekā atņemt savu ienaidnieku dzīvības; un viņi bija "aprakuši savus kara ieročus dziļi zemē dēļ viņu mīlestības pret saviem brāļiem.

33 Un tad lūk, es saku jums, vai ir bijusi tik milzīga mīlestība visā tajā zemē? Lūk, es saku jums: Nē, nav bijusi, pat starp nefījiešiem.

34 Jo lūk, tie paceltu savus ieročus pret saviem brāļiem; viņi neļautu sevi nogalināt. Bet lūk, cik daudzi no šiem bija atdevuši savas dzīvības; un mēs zinām, ka viņi ir aizgājuši pie sava Dieva dēļ viņu mīlestības un viņu naida pret grēku.

35 Tad nu, vai mums nav iemesla priecāties? Jā, es saku jums, nekad, kopš pasaule sākās, nav bijis vīru, kam būtu tik milzīgs iemesls priecāties kā mums; jā, un mans prieks mani aizved līdz pat lielībai par savu Dievu, jo Viņam ir visa "vara,

visa gudrība un visa sapratne, Viņš "izprot visas lietas, un Viņš ir "žēlastības pilna Būtne, līdz pat to glābšanai, kas nožēlos grēkus un ticēs Viņa Vārdam.

36 Tad nu, ja šī ir lielīšanās, tad tā es lielīšos, jo Viņš ir mana dzīvība un mana gaisma, mans prieks un mana glābšana, un mana pestīšana no mūžīgajām bēdām. Jā, svētīts lai ir mana Dieva Vārds, kurš ir pieminējis šo tautu, kas ir "zars no Israēla koka, un ir pazaudēta no sava stumbra svešā zemē; jā, es saku, svētīts lai top mana Dieva Vārds, kurš ir mūs pieminējis, "klejotājus svešā zemē.

37 Tad nu mani brāļi, mēs redzam, ka Dievs piemin katru "tautu, lai arī kurā zemē tā būtu; jā, Viņš pārskaita savus ļaudis, un Viņa žēlastības pilnība pārklāj visu zemi. Tad nu tas ir mans prieks un mana milzīgā pateicība; jā, un es pateikšos savam Dievam mūžīgi. Āmen.

27. NODAĻA

Tas Kungs pavēl Amonam aizvest Anti-nefij-lehija tautu drošībā. Saticot Almu, Amona prieks atņem tam spēku. Nefījieši dod anti-nefij-lehijiešiem Jeršonas zemi. Viņi tiek nosaukti par Amona tautu. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

TAD notika, kad tie lamanieši, kas bija devušies karā pret nefījiešiem, pēc daudzām viņu cīņām, lai tos iznīcinātu, atklāja,

30a M&D 18:15–16.

31a Al. 23:8–13.

32a Al. 24:20–24.

b Al. 24:15.

35a src Spēks, vara.

b M&D 88:41.

c src Žēlīgs, Žēlastība.

36a 1. Moz. 49:22–26;

Jēk. 2:25; 5:25.

b Jēk. 7:26.

37a Ap. d. 10:34–35;

2. Nef. 26:33.

ka tas bija veltīgi censties tos iznīcināt, viņi atkal atgriezās Nefija zemē.

2 Un notika, ka amalekieši savu zaudējumu dēļ bija ārkārtīgi nikni. Un, kad viņi redzēja, ka tie nevar atriebties nefijiešiem, viņi sāka uzkūdit ļaudis dusmās pret saviem ^abrāļiem, ^bAnti-nefij-lehija tautu, tādēļ viņi atkal sāka tos iznīcināt.

3 Tagad šie ļaudis ^aatkal atteicās ņemt savus ieročus, un viņi ļāva sevi nogalināt pēc savu ienaidnieku vēlēšanās.

4 Tad, kad Amons un viņa brāļi redzēja šo iznīcības darbu starp tiem, kurus viņi tik karsti mīlēja, un starp tiem, kuri tik karsti mīlēja viņus—jo tie uzlūkoja viņus kā eņģeļus, sūtītus no Dieva, lai izglābtu tos no mūžīgās iznīcības—tādēļ, kad Amons un viņa brāļi redzēja šo lielo iznīcības darbu, viņi iežēlojās par tiem un viņi ^asacīja ķēniņam:

5 Sapulcināsim kopā šo Tā Kunga tautu un iesim uz Zarahemlas zemi pie mūsu brāļiem nefijiešiem, un bēgsim no savu ienaidnieku rokām, lai mūs neiznīcinātu.

6 Bet ķēniņš sacīja tiem: Lūk, nefijieši mūs iznīcinās dēļ tām daudzajām slepkavībām un grēkiem, ko mēs pret viņiem esam darījuši.

7 Un Amons sacīja: Es iešu un jautāšu Tam Kungam, un, ja Viņš sacīs—ejiet pie saviem brāļiem, vai tad jūs iesit?

8 Un ķēniņš sacīja viņam: Jā, ja

Tas Kungs teiks mums iet, mēs iesim pie mūsu brāļiem, un mēs būsime viņu vergi, līdz mēs izlabosim tās daudzās slepkavības un grēkus, ko mēs esam tiem darījuši.

9 Bet Amons sacīja viņam: Tas ir pret mūsu brāļu likumu, kuru izdeva mans tēvs, ka būtu kādi ^avergi viņu starpā; tādēļ iesim un paļausimies uz mūsu brāļu žēlastību.

10 Bet ķēniņš sacīja viņam: Pavaicā Tam Kungam, un, ja Viņš sacīs mums iet, mēs iesim, citādkā mēs iesim bojā šai zemē.

11 Un notika, ka Amons gāja un jautāja Tam Kungam, un Tas Kungs sacīja uz viņu:

12 Izved šo tautu no šīs zemes, lai viņi neaizietu bojā, jo Sātam ir liela vara pār amalekiešu sirdīm, kuri uzkūda lamaniešus dusmās pret viņu brāļiem, lai tos nogalinātu; tādēļ ej prom no šīs zemes; un svētīta ir šī tauta šinī paaudzē, jo Es tos pasargāšu.

13 Un tad notika, ka Amons gāja un pastāstīja ķēniņam visus vārdus, ko Tas Kungs bija sacījis viņam.

14 Un viņi sapulcināja kopā visu savu tautu, jā, visu Tā Kunga tautu, un savāca kopā visus viņu sīklopus un liellopus un devās prom no tās zemes, un nāca mežonīgā apvidū, kas atdalīja Nefija zemi no Zarahemlas zemes, un nonāca netālu no tās zemes robežām.

15 Un notika, ka Amons sacīja

27 2a Al. 43:11.

b Al. 25:1.

SRC Anti-nefij-

lehijieši.

3a Al. 24:21–26.

4a Al. 24:5.

9a Mos. 2:13;

29:32, 38, 40.

viņiem: Lūk, es un mani brāļi iesim uz Zarahemlas zemi, un jūs paliksiet šeit, kamēr mēs atgriezīsimies; un mēs pārbaudīsim mūsu brāļu sirdis, vai viņi griebēs, lai jūs nākat tai zemē.

16 Un notika, kad Amons devās tajā zemē, ka viņš un viņa brāļi satika Almu viņā pusē tai "vietai, par kuru bija runāts, un lūk, tā bija priecīga tikšanās.

17 Tad nu Amona "prieks bija tik milzīgs, ka viņš bija pilns ar to; jā, viņš tika aprīts priekā par savu Dievu līdz pat ^bspēka zaudēšanai; un viņš "atkal nokrita zemē.

18 Tad vai tas nebija ārkārtīgs prieks? Lūk, tas ir prieks, kādu neviens nesaņem, izņemot tikai patiesi nožēlas pilnu un pazemīgu laimes meklētāju.

19 Tad nu Almas prieks, satiekot savus brāļus, bija patiesi milzīgs, un arī Ārona, Omnera un Himnija prieks, bet lūk, viņu prieks nebija tāds, ka pārsniegtu viņu spēkus.

20 Un tad notika, ka Alma aizveda savus brāļus atpakaļ uz Zarahemlas zemi; uz savu paša māju. Un viņi gāja un pastāstīja "augstākajam soģim visu, kas bija noticis ar viņiem Nefija zemē starp viņu brāļiem lamaniešiem.

21 Un notika, ka augstākais soģis sūtīja ziņu visā zemē, vēlēdamies zināt tautas balsi par viņu brāļu pieņemšanu, kas bija Anti-nefij-lehija tauta.

22 Un notika, ka nāca tautas balss, sacīdama: Lūk, mēs

atdosim Jeršonas zemi, kas ir austrumos pie jūras, kas savienojas ar Pārpilnības zemi, kas ir dienvidos no Pārpilnības zemes; un šī Jeršonas zeme ir zeme, kuru mēs dosim mūsu brāļiem par mantojumu.

23 Un lūk, mēs novietosim savus karapulku starp Jeršonas zemi un Nefija zemi, lai mēs varam aizsargāt savus brāļus Jeršonas zemē; un to mēs darīsim savu brāļu labā dēļ viņu bailēm pacelt ieročus pret saviem brāļiem, lai viņi nesagrēkotu; un šis milzīgās bailes nāk viņu rūgtās grēku nožēlošanas dēļ, kas tiem bija, ņemot vērā viņu daudzās slepkavības un viņu drausmīgās ļaundarības.

24 Un tad lūk, to mēs darīsim mūsu brāļiem, lai viņi varētu mantot Jeršonas zemi; un mēs aizsargāsim tos no viņu ienaidniekiem ar saviem karapulkiem, ja viņi dos mums daļu no savas mantības, lai mēs varētu uzturēt savus karapulku.

25 Tad notika, kad Amons to izdzirdēja, ka viņš atgriezās pie Anti-nefij-lehija tautas un arī Alma līdz ar viņu mežonīgā apvidū, kur tie bija uzslējuši savas teltis, un darīja viņiem visu to zināmu. Un Alma arī atstāstīja viņiem savu "sarunu ar Amonu un Āronu, un saviem brāļiem.

26 Un notika, ka tas izraisīja lielu prieku viņu vidū. Un viņi devās uz Jeršonas zemi un pārņēma valdījumā Jeršonas zemi; un nefijieši viņus sauca par

16a Al. 17:1–4.
17a src Prieks.

b 1. Nef. 1:7.
c Al. 19:14.

20a Al. 4:16–18.
25a Mos. 27:10–24.

Amona tautu; un tā kopš tā laika ar šo vārdu viņi atšķirās.

27 Un viņi bija Nefija tautā un arī ieskaitīti starp tiem ļaudīm, kas bija no Dieva baznīcas. Un viņi atšķirās arī ar savu dedzību uz Dievu un arī uz cilvēkiem; jo viņi bija pilnīgi "godīgi un taisnīgi visās lietās; un viņi bija stingri ticībā Kristum līdz pat galam.

28 Un viņi raudzījās uz savu brāļu asinsizliešanu ar vislielāko riebumu; un viņi nekad nevarētu tikt pārliecināti pacelt ieročus pret saviem brāļiem; un viņi nekad neraudzījās uz nāvi ar bailēm savas cerības un uzskatu dēļ par Kristu un par Augšāmcelšanos; tādēļ priekš viņiem nāve bija aprīta ar Kristus uzvaru pār to.

29 Tādēļ viņi paciestu "nāvi visnepatīkamākajā un visbriesmīgākajā veidā, ko vien viņu brāļi varētu izdomāt, pirms viņi paņemtū zobenu vai jataganu, lai tos sistu.

30 Un tā viņi bija dedzīga un iemīlota tauta, Tā Kunga augsti ieredzēta tauta.

28. NODAĻA

Lamānieši tiek sakauti lielā kaujā. Desmitiem tūkstošu ir nogalināti. Ļaunie tiek nodoti bezgalīgām bēdām; taisnie iegūst nebeidzamu laimi. Apmēram 77.–76. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka pēc tam, kad Amona tauta bija iekārtota "Jeršonas zemē un arī baznīca bija

nodibināta Jeršonas zemē; un nefijiešu karapulki bija nolikti visapkārt Jeršonas zemei, jā, visās robežās ap Zarahemlas zemi; lūk, lamāniešu karapulki bija sekojuši saviem brāļiem mežonīgā apvidū.

2 Un tādējādi bija milzīga kauja; jā, patiesi tāda, kāda nekad nebija bijusi zināma starp visām tautām tai zemē kopš tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi; jā, un desmitiem tūkstošu lamāniešu tika nogalināti un izklidināti.

3 Jā, un arī bija liela sakāve Nefija tautā; tomēr lamānieši tika "padzīti un izklidināti, un Nefija tauta atkal atgriezās savā zemē.

4 Un tad tas bija laiks, kad visā zemē bija dzirdama liela sērošana un vaimanāšana visā Nefija tautā—

5 jā, atraitņu raudāšana, sērojot par saviem vīriem, un arī tēvu, sērojot par saviem dēliem, un meitas par brāli, jā, brāļa par tēvu; un tā raudāšana sērojot bija dzirdama starp visiem tiem, sērojot par savu cilti, kas bija tikusi nokauta.

6 Un tad noteikti tā bija bēdīga diena; jā, nopietnības laiks un laiks, kad daudz tika "gavēts un lūgts.

7 Un tā beidzas piecpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu;

8 un šis ir Amona un viņa brāļu apraksts: viņu ceļojumi Nefija zemē, viņu ciešanas tajā zemē, viņu bēdas un viņu likstas, un

27a SRC Godīgs,
Godīgums.
b Al. 23:6.

29a Al. 24:20–23.
28 1a Al. 27:22; 30:1, 19.
3a Al. 30:1.

6a Al. 30:2.

“neaptveramais prieks, un brāļu uzņemšana un drošība Jeršonas zemē. Un tad nu lai Tas Kungs, visu cilvēku Pestītājs, svēti viņu dvēseles mūžīgi!

9 Un šis ir apraksts par kariem un strīdiem starp nefījiešiem un arī par kariem starp nefījiešiem un lamaniešiem; un piecpadsmitais soģu valdīšanas gads ir beidzies.

10 Un no pirmā līdz piecpadsmitajam gadam daudzi tūkstoši dzīvību bija aiznestas iznīcībā; jā, tas bija radījies drausmīgu asinsizliešanas ainu.

11 Un daudzu tūkstošu liķi guļ zemē, kamēr daudzu tūkstošu liķi “pūst grēdās uz zemes virsas; jā, un daudzi tūkstoši ^bsēro par savu radinieku zaudēšanu, tāpēc ka viņiem ir iemesls baidīties, saskaņā ar Tā Kunga solījumiem, ka viņi ir nodoti bezgalīgām bēdām.

12 Lai gan daudzi tūkstoši citu patiesi sēro par savu radinieku zaudēšanu, tomēr viņi priecājas un gavilē cerībā, un pat zina, atbilstoši Tā Kunga ^aapsolījumiem, ka viņi tiks uzcelti, lai dzīvotu pie Dieva labās rokas nebeidzamas laimes stāvoklī.

13 Un tā mēs redzam, cik milzīga ir cilvēku ^anevienlīdzība dēļ grēka un pārkāpuma, un velna varas, kas nāk ar viltīgajām ^biecerēm, ko viņš ir izdomājis, lai ievilinātu cilvēku sirdis.

14 Un tā mēs redzam to diženo

aicinājumu cilvēkiem strādāt Tā Kunga ^a“vīna dārzā; un tā mēs redzam to milzīgo iemeslu bēdāties, un arī priecāties—bēdāties dēļ nāves un iznīcības starp cilvēkiem, un priecāties dēļ ^bKristus gaismas dzīvībai.

29. NODAĻA

Alma vēlas aicināt laudis grēku nožēlošanai ar eņģeļu dedzību. Tas Kungs dāvā skolotājus visām tautām. Alma gavilē par Tā Kunga darbu un Amona un viņa brāļu veiksmi. Apmēram 76. g. pr. Kr.

AK, kaut es būtu eņģelis un mana sirds vēlme būtu, lai es varētu iet un skandināt ar Dieva bazūni, ar balsi, kas satricinātu zemi, un katru cilvēku piesaukt grēku nožēlošanai!

2 Jā, es sludinātu katrai dvēselei kā ar pērkona balsi grēku nožēlošanu un pestīšanas ieceeri, ka tiem ir jānožēlo grēki un “jānāk pie mūsu Dieva, lai vairs nebūtu nekādu bēdu uz visas zemes virsas.

3 Bet lūk, es esmu cilvēks un grēkoju savās vēlmēs; tāpēc man ir jābūt apmierinātam ar to, ko Tas Kungs man ir piešķīris.

4 Man nav savās vēlmēs jāizjauc taisnā Dieva stingrais lēmums, jo es zinu, ka Viņš dāvā cilvēkiem atbilstoši viņu ^a“vēlmei, vai tā ir uz nāvi vai uz dzīvību; jā, es zinu, ka Viņš piešķir cilvēkiem, jā, nolemj viņiem

8a Al. 27:16–19.

11a Al. 16:11.

b Al. 48:23;

M&D 42:45–46.

12a Al. 11:41.

13a 1. Nef. 17:35.

b 2. Nef. 9:28.

14a src Tā Kunga vīnadārzs.

b src Gaisma,

Kristus gaisma.

29 2a Omn. 1:26;

3. Nef. 21:20.

4a Psm. 37:4.

lēmumus, kas ir nemaināmi, atbilstoši viņu ^bgribai, vai nu tie būtu uz glābšanu vai uz iznīcību.

5 Jā, un es zinu, ka labs un ļauns ir nācis visu cilvēku priekšā; tas, kas neatšķir ne labu, ne ļaunu, ir neaptraipīts; bet tas, kas “pazīst labu un ļaunu, tam tiek dots pēc viņa vēlmēm, vai nu viņš vēlas labu vai ļaunu, dzīvību vai nāvi, prieku vai ^bsirdsapziņas pārmetumus.

6 Tagad, redzot, ka es zinu visas šīs lietas, kāpēc man ir jāvēlas vairāk nekā izpildīt to darbu, kuram es esmu ticis aicināts?

7 Kāpēc man ir jāvēlas, lai es būtu eņģelis, lai es varētu runāt visiem zemes galiem?

8 Jo lūk, Tas Kungs dāvā “visām tautām no viņu pašu tautas un viņu pašu ^bmēlē mācīt Viņa vārdu, jā, gudrībā, visu, ko Viņš “uzskata par vajadzīgu, lai viņiem būtu; tādēļ mēs redzam, ka Tas Kungs dod padomus gudrībā, atbilstoši tam, kas ir taisns un patiess.

9 Es zinu, ko Tas Kungs ir man pavēlējis, un es gavilēju par to. Es “negavilēju par sevi pašu, bet es gavilēju par to, ko Tas Kungs man ir pavēlējis; jā, un šī ir mana slava, lai varbūt es būtu darbarīks Dieva rokās, lai vestu dažas dvēseles pie grēku nožēlošanas; un šis ir mans prieks.

10 Un lūk, kad es redzu

daudzus no saviem brāļiem patiesi nožēlas pilnus un nākam pie Tā Kunga, viņu Dieva, tad mana dvēsele tiek piepildīta ar prieku; tad es atceros, “ko Tas Kungs ir darījis manis labad, jā, patiesi, ka Viņš uzklausīja manu lūgšanu; jā, tad es atceros Viņa žēlīgo roku, ko Viņš pastiepa man pretim.

11 Jā, un es vienmēr esmu atcerējies savu tēvu gūstu; jo es noteikti zinu, ka “Tas Kungs atbrīvoja viņus no jūga un ar to nodibināja Savu baznīcu; jā, Dievs Tas Kungs, Ābrahāma Dievs, Izāka Dievs un Jēkaba Dievs atbrīvoja viņus no jūga.

12 Jā, es vienmēr atcerējos savu tēvu gūstu; un tas pats Dievs, kurš “atbrīvoja viņus no ēģiptiešu rokām, atbrīvoja viņus no jūga.

13 Jā, un tas pats Dievs nodibināja Savu baznīcu starp viņiem; jā, un tas pats Dievs aicināja mani ar svētu aicinājumu sludināt vārdu šai tautai un deva daudz panākumu, par ko mans “prieks ir pilnīgs.

14 Bet es nepriecājos tikai par saviem paša panākumiem, bet mans prieks ir pilnīgs dēļ manu brāļu “panākumiem, kuri bija Nefija zemē.

15 Lūk, viņi ir strādājuši ārkārtīgi un nesuši daudz augļu; un cik milzīgs būs viņu atalgojums!

16 Tad, kad es domāju par

4b SRC Rīcības brīvība.

5a 2. Nef. 2:18, 26;
Mor. 7:15–19.
SRC Saprāšanas
dāvana.

b SRC Sirdsapziņa.

8a 2. Nef. 29:12.

b M&D 90:11.

c Al. 12:9–11.

9a Al. 26:12.

10a Mos. 27:11–31.

11a Mos. 24:16–21;

Al. 5:3–5.

12a 2. Moz. 14:30–31.

13a M&D 18:14–16.

14a Al. 17:1–4.

savu brāļu panākumiem, liekas, ka mana dvēsele tiek aiznesta prom, patiesi līdz pat tās atdalīšanai no miesas, tik milzīgs ir mans prieks!

17 Un tad, kaut Dievs dotu šiem maniem brāļiem, lai viņi sēstos Dieva valstībā; jā, un arī visi tie, kas ir viņu darba augļi, lai viņi nekad vairs neaizietu, bet lai tie godinātu Viņu mūžīgi. Un kaut Dievs dotu, lai tas tiktu darīts saskaņā ar maniem vārdiem, patiesi kā es esmu runājis. Āmen.

30. NODAĻA

Korihors-antikrists izsmej Kristu, Izpirkšanu un pravietojuma garu. Viņš māca, ka Dieva nav, nav cilvēka krišanas, nav soda par grēku un nav Kristus. Alma liecina, ka Kristus nāks un ka viss norāda, ka Dievs ir. Korihors pieprasa zīmi un pēkšņi kļūst mēms. Vēlns bija parādījies Korihoram kā eņģelis un mācījis viņam, ko teikt. Korihors tiek samīdīts un mirst. Apmēram 76.–74. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, kad Amona "tauta bija iekārtojusies Jeršonas zemē, jā, un kad lamanieši bija ^bpadzīti no zemes, un to mirušos bija apglabājuši tās zemes ļaudis—

2 tad nu viņu mirušie netika saskaitīti to lielā skaita dēļ; nedz arī tika saskaitīti mirušie nefijieši,—bet notika, kad viņi bija apglabājuši savus mirušos,

un arī pēc gavēšanas un sērošanas, un lūgšanas dienām (un tas notika sešpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu) iesākās nepārtraukts miers visā zemē.

3 Jā, un tauta centās turēt Tā Kunga baušļus; un viņi bija stingri Dieva "priekšrakstu ievērošanā, saskaņā ar Mozus likumu; jo viņi bija mācīti ^bturēt Mozus likumu, līdz tas tiks piepildīts.

4 Un tā tautai nebija nekādu nemieru visā sešpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.

5 Un notika, ka septiņpadsmitā soģu valdīšanas gada sākumā bija nepārtraukts miers.

6 Bet notika septiņpadsmitā gada beigās, ka nāca kāds vīrs Zarahemlas zemē un viņš bija "antikrists, jo tas sāka sludināt ļaudīm pret tiem pravietojumiem, ko bija runājuši pravieši par Kristus atnākšanu.

7 Tad nu nebija nekādu likumu pret cilvēka "ticību, jo tas būtu pilnīgi pretēji Dieva pavēlēm, ja būtu likums, kas nostādītu cilvēkus nevienlīdzīgā stāvoklī.

8 Jo tā saka Raksti: "Izvēlieties šodien paši, kam jūs kalposit!

9 Tad, ja cilvēks vēlējās kalpot Dievam, tā bija viņa priekšrocība; jeb drīzāk, ja viņš ticēja Dievam, tad tā bija viņa priekšrocība kalpot Viņam; bet, ja tas neticēja Viņam, tad nebija likuma, lai viņu sodītu.

10 Bet, ja viņš slepkavoja, viņš

30 1a Al. 27:25–26.
SRC Anti-nefij-lehijieši.
b Al. 28:1–3.

3a SRC Mozus likums,
Mozus bausliba.
b 2. Nef. 25:24–27;
Al. 25:15.

6a SRC Antikrists.
7a Al. 1:17.
8a Joz. 24:15.
SRC Ricības brīvība.

tika sodīts ar “nāvi; un ja viņš laupīja, viņš arī tika sodīts; un ja viņš zaga, viņš arī tika sodīts; un ja viņš pārkāpa laulību, viņš arī tika sodīts; jā, par visām šīm ļaundarībām viņi tika sodīti.

11 Jo bija likums, ka cilvēkiem ir jātiek tiesātiem par saviem noziegumiem. Tomēr nebija likuma pret cilvēka ticību; tādēļ cilvēks tika sodīts tikai par tiem noziegumiem, ko viņš bija pāstrādājis, tādēļ visi cilvēki bija “vienlīdzīgā stāvoklī.

12 Un šis antikrists, kura vārds bija Korihors (un likumam nebija spēka pār viņu), sāka sludināt ļaudīm, ka nebūs nekāda Kristus. Un tādā veidā viņš sludināja, sacīdams:

13 Ak jūs, kas esat saistīti ar muļķīgu un veltu cerību, kāpēc jūs iejūdzat sevi tādās muļķībās? Kāpēc jūs raugāties pēc Kristus? Jo neviens cilvēks nevar zināt neko par to, kam ir jānāk.

14 Lūk, tas, ko jūs saucat par pravietojumiem, kas, jūs sakāt, ir nodoti caur svētajiem praviešiem, lūk, tās ir jūsu tēvu muļķīgās paražas.

15 Kā jūs zināt, vai tās ir patiešas? Lūk, jūs nevarat zināt par to, ko jūs nevarat “redzēt, tādēļ jūs nevarat zināt, ka būs tāds Kristus.

16 Jūs raugāties un sakāt, ka jūs redzat savu grēku piedošanu. Bet lūk, tas ir satraukta prāta iespaids; un šis jūsu vājprāts rodas dēļ jūsu tēvu paražām, kas aizved jūs ticībā tam, kā nav.

17 Un daudz ko vairāk tādu viņš sacīja uz tiem, stāstīdams viņiem, ka nevar būt nekādas izpirkšanas, veiktas par cilvēku grēkiem, bet katram cilvēkam sokas šai dzīvē atbilstoši savai uzvedībai; tādēļ katram cilvēkam veicas atbilstoši viņa apdāvinātībai, un katrs cilvēks uzvar atbilstoši savam spēkam; un, lai ko arī cilvēks darītu, tas nav noziegums.

18 Un tā viņš tiem sludināja, aizvilinādams daudzus sirdis, likdams tiem pacelt savas galvas savās nekrietnībās, jā, aizvilinādams daudzas sievietes un arī vīriešus piekopt netiklības—stāstīdams tiem, ka tad, kad cilvēks mirst, tas ir viņa gals.

19 Tad nu šis vīrs gāja arī uz Jeršonas zemi, lai sludinātu šīs lietas Amona ļaudīm, kas kādreiz bija lamaniešu ļaudis.

20 Bet lūk, viņi bija gudrāki nekā daudzi no nefijiešiem, jo viņi to saņēma un sasēja, un aizveda Amona priekšā, kurš bija augstais priesteris pār šo tautu.

21 Un notika, ka viņš lika, lai tas tiktu padzīts no tās zemes. Un viņš nāca Gideona zemē un sāka arī viņiem sludināt; un tur viņam nebija lielu panākumu, jo viņš tika saņemts un sasiets, un aizvests augstā priesterā un arī tās zemes augstākā soģa priekšā.

22 Un notika, ka augstais priesteris sacīja uz viņu: Kāpēc tu ej, sagrozīdams Tā Kunga ceļus? Kāpēc tu māci šiem ļaudīm, ka nebūs nekāda Kristus, laupīdams viņu prieku? Kāpēc tu

runā pret visiem svēto praviešu pravietojumiem?

23 Tad šī augstā priestera vārds bija Gidona. Un Korihors sacīja viņam: Tāpēc, ka es nemācu jūsu tēvu mulķīgās paražas un tāpēc, ka es nemācu šiem ļaudīm sasaistīt sevi ar mulķīgiem priekšrakstiem un rituāliem, ko nodibinājuši senie priesteri, lai sagrābtu spēku un varu pār viņiem, lai turētu viņus neziņā, lai viņi nevarētu pacelt savas galvas, bet tiktu pazemoti saskaņā ar taviem vārdiem.

24 Jūs sakāt, ka šie ļaudis ir brīvi ļaudis. Lūk, es saku, ka viņi ir jūgā. Jūs sakāt, ka šie senie pravietojumi ir patiesi. Lūk, es saku, ka jūs nezināt, vai tie ir patiesi.

25 Jūs sakāt, ka šie ļaudis ir vainīgi un krituši ļaudis to vecāku pārkāpuma dēļ. Lūk, es saku, ka bērns nav vainīgs savu vecāku dēļ.

26 Un jūs arī sakāt, ka Kristus nāks. Bet lūk, es saku, ka jūs nezināt, vai būs tāds Kristus. Un jūs arī sakāt, ka Viņš tiks nonāvēts par pasaules "grēkiem—

27 un tā jūs aizvīlīnāt šos ļaudis pēc savu tēvu mulķīgajām paražām un pēc jūsu pašu vēlēšanās; un jūs turat tos apspiestībā, it kā viņi būtu jūgā, lai jūs varētu dzīvot pārpilnībā no viņu roku darba, lai viņi neuzdrīkstētos drosmīgi pacelt acis un lai viņi neuzdrīkstētos baudīt savas tiesības un priekšrocības.

28 Jā, viņi neuzdrīkstas izman-

tot to, kas ir viņu pašu, lai tikai viņi neaizskartu savus priesterus, kuri iejūdz viņus pēc savas vēlēšanās, un ir piespieduši viņus noticēt savām paražām un saviem sapņiem, un savām dīvainībām, un savām vīzijām, un saviem šķietamajiem noslēpumiem; ka tie aizskars, ja tie nerīkosies atbilstoši viņu vārdiem, kādu nezināmu būtņi, kas, viņi saka, ir Dievs—būtne, kas nekad nav redzēta vai pazīta, kas nekad nav bijusi un nekad nebūs.

29 Tagad, kad augstais priesteris un augstākais soģis redzēja viņa cietsirdību, jā, kad viņi redzēja, ka viņš zākās pat Dievu, tie neatbildēja viņa vārdiem, bet tie lika, lai viņš tiktu sasiets; un viņi nodeva to virsnieku rokās un aizsūtīja viņu uz Zarahemlas zemi, lai viņš tiktu vests Almas priekšā un augstākā soģa priekšā, kas bija visas zemes pārvaldnieks.

30 Un notika, kad viņš tika atvests Almas un augstākā soģa priekšā, viņš turpināja tāda pašā veidā, kā viņš to bija darījis Gideona zemē; jā, viņš turpināja "zaimot.

31 Un viņš cēlās Almas priekšā ar "plātīgiem vārdiem un zākāja priesterus un skolotājus, apsūdzēdams tos daudzu ļaužu aizvīlīnāšanā ar savu tēvu mulķīgajām paražām tālab, lai dzīvotu pārpilnībā no šo ļaužu darba.

32 Tad Alma sacīja viņam: Tu zini, ka mēs nedzīvojam

pārpilnībā no šo ļaužu darba, jo lūk, es esmu strādājis no soģu valdīšanas sākuma līdz pat šim brīdim ar savām paša rokām sevis uzturēšanai, neskatoties uz maniem daudzajiem ceļojumiem pa zemi, lai sludinātu Dieva vārdu savai tautai.

33 Un neskatoties uz to lielo darbu, ko es esmu veicis baznīcā, es nekad neesmu saņēmis pat tik daudz, kā vienu "senīnu par savu darbu; nedz arī kāds no maniem brāļiem, ja vien tas nav bijis soģa krēslā; un tad mēs esam saņēmuši tikai saskaņā ar likumu par savu laiku.

34 Un tagad, ja mēs nesaņemam neko par savu darbu baznīcā, ko tas mums dod, ka mēs strādājam baznīcā, izņemot to, ka mēs sludinām patiesību, lai mēs varētu priecāties par savu brāļu "prieku?

35 Tad kāpēc tu saki, ka mēs sludinām šai tautai, lai gūtu peļņu, ja tu pats zini, ka mēs nesaņemam nekādu peļņu? Un tad, vai tu tici, ka mēs esam krāpuši šo tautu, kas radījis tādu prieku viņu sirdīs?

36 Un Korihors atbildēja viņam: Jā.

37 Un tad Alma sacīja viņam: Vai tu tici, ka ir Dievs?

38 Un viņš atbildēja: Nē.

39 Tad Alma sacīja uz viņu: Vai tu atkal noliegsi, ka ir Dievs, un noliegsi arī Kristu? Jo lūk, es saku tev, es zinu, ka ir Dievs, un arī, ka Kristus nāks.

40 Un tad, kādi tev ir pierādījumi, ka "Dieva nav vai ka Kristus nenāks? Es saku tev, ka tev tādu nav, kā tikai tavs vārds.

41 Bet, lūk, man visas lietas ir kā "liecība tam, ka tā ir patiesība; un tev arī visas lietas ir kā liecība tev, ka tā ir patiesība; un vai tu to noliegsi? Vai tu tici, ka šīs lietas ir patiesas?

42 Lūk, es zinu, ka tu tici, bet tu esi melīga gara pārņemts, un tu esi atmetis Dieva Garu, ka tam nav vietas tevī; bet velnam ir vara pār tevi, un viņš tevī vada, īstenodams savus nodomus, lai viņš varētu iznīcināt Dieva bērņus.

43 Un tad Korihors sacīja Almam: Ja tu parādīsi man "zīmi, lai es varētu pārliecināties, ka Dievs ir, jā, parādi man, ka Viņam ir spēks, un tad es pārliecināšos par tavu vārdu patiesumu.

44 Bet Alma sacīja viņam: Tev ir bijis zīmju pietiekami; vai tu kārdināsi savu Dievu? Vai tu teiksi: Parādi man zīmi, kad tev ir "visu šo tavu brāļu un arī visu svēto praviešu liecības? Raksti ir izklāstīti tavā priekšā, jā, un ^bviss norāda uz to, ka ir Dievs; jā, patiesi ^czeme un viss, kas ir uz tās virsas, jā, un tās ^dkustība, jā, un arī visas ^eplanētas, kuras kustas savā noteiktajā kārtībā, liecina, ka ir Augstākais Radītājs.

45 Un tomēr tu ej apkārt, aizvilinādams šo ļaužu sirdis, liecinādams viņiem, ka Dieva nav? Un vai tagad vēl tu noliegsi

33a Al. 11:3.

34a SRC Prieks.

40a Psm. 14:1.

41a SRC Liecinieks.

43a Jēk. 7:13–21;

M&D 46:8–9.

src Zīme.

44a Mos. 13:33–34.

b Psm. 19:2; M&D 88:47.

c Īj. 12:7–10.

d Hel. 12:11–15.

e Moz. 6:63.

visas šīs liecības? Un viņš sacīja: Jā, es noliegšu, ja vien tu neparādīsi man kādu zīmi.

46 Un tad notika, ka Alma sacīja viņam: Lūk, es esmu sāpināts par tavu cietsirdību, jā, ja tu joprojām pretosies patiesības garam, tava dvēsele tiks iznīcināta.

47 Bet lūk, ir "labāk, lai tava dvēsele pazustu, nekā tu ar savu melošānu un saviem glaimošajiem vārdiem būtu līdzeklis daudzdu dvēseļu novešanai iznīcībā; tādēļ, ja tu atkal noliegsi, lūk, Dievs sitīs tevi, ka tu kļūsi mēms, lai tu vairs nekad neatvērtu savu muti, lai tu vairs nekrāptu šos ļaudis.

48 Tad Korihors sacīja uz viņu: Es nenoliedzu Dieva esamību, bet es neticu, ka ir Dievs; un es arī saku, ka jūs nezināt, vai ir Dievs; un, ja vien jūs neparādīsīt man kādu zīmi, es neticēšu.

49 Tad Alma sacīja viņam: Šo es došu tev par zīmi, ka tu pēkšņi "tapsi mēms saskaņā ar maniem vārdiem; un es saku, ka Dieva Vārdā tu tapsi mēms, lai tu vairs nerunātu.

50 Tagad, kad Alma bija pateicis šos vārdus, Korihors tapa mēms, ka viņš vairs nevarēja parunāt, saskaņā ar Almas vārdiem.

51 Un tad, kad augstākais soģis to redzēja, viņš pastiepa savu roku un uzrakstīja Korihoram, sacīdams: Vai tu pārlicinājies par Dieva spēku? Kurā tu gribēji, lai Alma tev parādītu

kādu zīmi? Vai tu gribēji, lai viņš sagādātu ciešanas citiem, lai parādītu tev zīmi? Lūk, viņš tev ir parādījis zīmi; un tagad, vai tu vēl strīdēsies?

52 Un Korihors pastiepa savu roku un rakstīja: Es zinu, ka es esmu mēms, jo es nevaru parunāt; un es zinu, ka nekas cits, kā vien Dieva spēks varēja man to izdarīt; jā, un es vienmēr "zināju, ka Dievs ir.

53 Bet lūk, velns mani "pievīla; jo viņš "parādījās man eņģeļa izskatā un sacīja man: Ej un atgūsti šos ļaudis, jo viņi visi ir aizmaldījušies pakal kādam nezināmam Dievam. Un viņš sacīja man: Dieva "nav! Jā, un viņš mācīja man, kas man jāsaaka. Un es mācīju viņa vārdus; un es mācīju tos tāpēc, ka tie bija patikami "miesīgajam prātam; un es mācīju tos, līdz es guvu lielus panākumus, tā ka es patiesi noticēju, ka tie ir patiesi; un tāpēc es pretojos patiesībai, kamēr es izsaucu šo smago lāstu pār sevi.

54 Tagad, kad viņš to bija pateicis, viņš lūdzās, lai Alma lūgtu Dievu, lai lāsts tiktu noņemts no viņa.

55 Bet Alma sacīja viņam: Ja šis lāsts tiks noņemts no tevis, tu atkal aizvilināsi šo ļaužu sirdis; tādēļ tas tev būs patiesi, kā Tas Kungs gribēs.

56 Un notika, ka lāsts netika noņemts no Korihora; bet viņš tika padzīts un gāja no mājas uz māju, ubagodams sev barību.

57 Tad ziņa par to, kas bija

47a 1. Nef. 4:13.
49a 2. Laiku 13:20.
52a Al. 30:42.

53a Jēk. 7:14.
b 2. kor. 11:14;
2. Nef. 9:9.

c Psm. 10:4.
d SRC Miesīgs.

noticis ar Korihoru, nekavējoties tika pasludināta visā zemē; jā, augstākais soģis visiem zemes ļaudīm sūtīja uzsaukumu, paziņodams tiem, kas bija noticējuši Korihora vārdiem, ka viņiem steidzīgi jānožēlo grēki, lai tāds pats sods nenāktu pār tiem.

58 Un notika, ka viņi visi pārliecinājās par Korihora ļaundarbībām; tādēļ viņi visi atkal tika pievērsti Tam Kungam; un tas darīja galu Korihora nekrietnībai. Un Korihors gāja apkārt no mājas uz māju, ubagodams sev barību uzturam.

59 Un notika, kad viņš gāja starp ļaudīm, jā, starp ļaudīm, kas bija atdalījušies no nefijiešiem un sauca sevi par zoramiešiem, būdami kāda vīra vadīti, kura vārds bija Zorams—un, kad viņš gāja starp tiem, lūk, viņš tika samīdīts un sabradāts, līdz viņš bija miris.

60 Un tā mēs redzam tā galu, kas sagroza Tā Kunga ceļus; un tā mēs redzam, ka "velns^b neatbalstīs savus bērnus pēdējā dienā, bet ātri aizvilks tos lejā uz ēlli.

31. NODAĻA

Alma vada misiju, lai atgūtu atkritušos zoramiešus. Zoramieši noliedz Kristu, tic aplamam priekšstatam par izraudzīšanu un pielūdz Dievu ar noteiktām lūgšā-

nām. Misionāri ir piepildīti ar Svēto Garu. Viņu bēdas pazūd priekā par Kristu. Apmēram 74. g. pr. Kr.

TAD notika, ka pēc Korihora nāves Alma saņēma ziņas, ka zoramieši sagroza Tā Kunga ceļus un ka Zorams, kas bija viņu vadonis, aizvilina ļaužu sirdis "zematies mēmiem^b elkiem, un viņa sirds atkal sāka "sasirgt ļaužu nekrietnības dēļ.

2 Jo Almam tas bija iemesls milzīgām "bēdām—uzzināt par nekrietnībām starp viņa ļaudīm; tādēļ viņa sirds bija ārkārtīgi noskumusi par zoramiešu atdalīšanos no nefijiešiem.

3 Tad nu zoramieši bija sapulcējušies kopā zemē, ko viņi sauca par Antionumu, kas bija uz austrumiem no Zarahemlas zemes, kas pletās gandrīz līdz jūras krastam, kas bija uz dienvidiem no Jeršonas zemes, kam bija robeža ar mežonīgo apvidu dienvidos, kurš bija pilns ar lamaniešiem.

4 Tad nu nefijieši ļoti baidījās, ka zoramieši stāsies savienībā ar lamaniešiem un ka tas būs par iemeslu lieliem zaudējumiem no nefijiešu puses.

5 Un tad, tā kā "vārda^b sludināšanai bija tieksme "pārliecināt ļaudis darīt to, kas bija taisnīgi—jā, tam bija bijusi spēcīgāka ietekme uz ļaužu prātiem nekā zobenam vai vēl kaut kam

60a SRC Velns.
b Al. 3:26–27; 5:41–42;
M&D 29:45.
c SRC Elle.
31 1a 2. Moz. 20:5;
Mos. 13:13.
b 2. Nef. 9:37.

src Elku pielūgšana.
c Al. 35:15.
2a Mos. 28:3;
3. Nef. 17:14;
Moz. 7:41.
5a Ebr. 4:12;
Jēk. 2:8;

Al. 36:26.
b Ēn. 1:23;
Al. 4:19.
src Sludināt.
c Jar. 1:11–12;
M&D 11:2.

citam, kas ar tiem notika—tādēļ Alma domāja, ka būtu nepieciešams, lai viņi izmēģinātu Dieva vārda iedarbību.

6 Tādēļ viņš paņēma Amonu un Āronu, un Omneru; un Himniju viņš atstāja baznīcā Zarahemlā; bet pirmos trīs viņš paņēma sev līdzī, un arī Amuleku un Zizromu, kas bija Melekā; un viņš paņēma arī divus no saviem dēliem.

7 Tad nu vecāko no saviem dēliem viņš neņēma sev līdzī, un tā vārds bija "Helamans; bet to vārdi, kurus viņš paņēma sev līdzī, bija Šiblons un Koriantons; un šie ir to vārdi, kas devās ar viņu pie ^bzoramiešiem sludināt tiem vārdu.

8 Tad nu zoramieši bija "atšķēlušies no nefījiešiem; tāpēc Dieva vārds viņiem jau bija sludināts.

9 Bet viņi bija "krituši lielos maldos, jo viņi necentās turēt Dieva baušļus un Viņa likumus atbilstoši Mozus likumam.

10 Nedz arī viņi ievēroja baznīcas ceremonijas, lai ik dienas turpinātu lūgt un pielūgt Dievu, lai viņi nekrīstu kārdināšanā.

11 Jā, īsāk sakot, viņi sagrozīja Tā Kunga ceļus ļoti daudzos gadījumos, tādēļ šī iemesla dēļ Alma un viņa brāļi gāja tai zemē sludināt tiem vārdu.

12 Tagad, kad viņi bija atnākuši tai zemē, lūk, sev par izbrīnu viņi atklāja, ka zoramieši bija uzcēlušī sinagogas un ka viņi sapulcējās kopā vienu dienu nedēļā, šo dienu viņi sauca par Tā

Kunga dienu; un viņi pielūdza Dievu tādā veidā, ko Alma un viņa brāļi nekad nebija redzējuši;

13 jo tiem viņu sinagogu vidū bija uzcelta īpaša vieta, vieta stāvēšanai, kas bija augstu pār galvu; un tur augšā varēja būt tikai viens cilvēks.

14 Tādēļ tam, kas gribēja "pielūgt Dievu, vajadzēja iet priekšā un uzkāpt uz tās augšā, un izstiept savas rokas pret debesīm, un saukt skaļā balsī, sakot:

15 Svētais, svētais Dievs; mēs ticam, ka Tu esi Dievs, un mēs ticam, ka Tu esi svēts un ka Tu biji gars, un ka Tu esi gars, un ka Tu būsi gars mūžīgi!

16 Svētais Dievs, mēs ticam, ka Tu nošķīri mūs no mūsu brāļiem; un mēs neticam mūsu brāļu paražām, kas bija nodotas tiem ar viņu tēvu bērnišķību; bet mēs ticam, ka Tu esi mūs "izraudzījis būt par Taviem ^bsvētiem bērniem; un Tu arī esi darījis mums zināmu, ka nebūs nekāda Kristus.

17 Bet Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi; un Tu esi mūs "izraudzījis, lai mēs tiktu izglābti, turpretim visi visapkārt mums ir izraudzīti, lai ar Tavām dūsmām tiktu iemesti ellē; par šo svētumu, ak Dievs, mēs pateicamies Tev; un mēs arī pateicamies Tev, ka Tu esi izraudzījis mūs, lai mēs netiktu aizvilināti ar mūsu brāļu muļķīgajām paražām, kuras sasaista tos ticībā Kristum, kas aizved viņu sirdis

7a SRC Helamans,
Almas dēls.
b Al. 30:59.

8a Al. 24:30.
9a SRC Atkrišana.
14a Mat. 6:1–7.

16a Al. 38:13–14.
b Jes. 65:3, 5.
17a SRC Veltīgs, Uzpūtība.

klejot tālu prom no Tevis, mūsu Dievs!

18 Un atkal mēs pateicamies Tev, ak Dievs, ka mēs esam izraudzīti un svēti ļaudis. Āmen.

19 Tad notika, kad Alma un viņa brāļi, un viņa dēli izdzirdēja šīs lūgšanas, viņi bija bez mēra izbrīnījušies.

20 Jo lūk, katrs cilvēks gāja priekšā un skaitīja to pašu lūgšanu.

21 Tad nu to vietu viņi sauca par Rameumptomu, kas, iztulkojot, ir svētais paaugstinājums.

22 Tad no šīs vietas viņi skaitīja, katrs cilvēks, vienu un to pašu lūgšanu Dievam, pateikdamies savam Dievam, ka tie bija Viņa izvēlēti un ka Viņš neaizvilināja tos ar viņu brāļu paražām, un ka viņu sirdis nebija nozagtas ar ticību nākamajām lietām, par kurām viņi neko nezina.

23 Tad pēc tam, kad visi ļaudis bija pateikušies tādā veidā, viņi atgriezās savās mājās, "nekad vairs nerunādami par savu Dievu, līdz viņi atkal sapulcējās kopā svētajā vietā, lai pateiktos savā veidā.

24 Tad, kad Alma to redzēja, viņa sirds "sāpēja, jo viņš redzēja, ka tie bija ļauni un samaitāti ļaudis; jā, viņš redzēja, ka viņu sirdis bija vērstas uz zeltu un uz sudrabu, un uz visādām smalkām mantām.

25 Jā, un viņš arī redzēja, ka viņi savā sirds lepnībā bija "pacēlušies līdz pat lielībai.

26 Un viņš pacēla savu balsi

pret debesīm un "sauca, sacīdams: Ak, cik ilgi, ak Kungs, Tu cietīsi, ka Tavi kalpi dzīvo šeit lejā miesā, lai skatītu tik milzīgu ļaundarību starp cilvēku bērniem?

27 Lūk, ak Dievs, viņi "piesauc Tevi, un tomēr viņu sirdis ir pārņemtas viņu lepnībā. Lūk, ak Dievs, viņi piesauc Tevi ar savām mutēm, kamēr viņi ir "uzpūtušies līdz pat diženumam ar pasaules niecīgajām lietām.

28 Lūk, ak mans Dievs, viņu dārgās drānas un viņu gredzeni, un viņu "rokas sprādzes, un viņu zelta rotājumi, un visas viņu dārglietas, ar ko viņi ir izrotājušies; un lūk, viņu sirdis ir pievērstas tām, un tomēr viņi piesauc Tevi un saka: Mēs pateicamies Tev, ak Dievs, jo mēs esam Tevis izraudzīti ļaudis, kamēr citi ies bojā.

29 Jā, un viņi saka, ka Tu esi darījis tiem zināmu, ka nekāda Kristus nebūs.

30 Ak, Kungs Dievs, cik ilgi Tu pieļausi, ka tāda bezdievība un neticība būs starp Taviem ļaudīm? Ak Kungs, dod man spēku, lai es varētu panest savu vājumu. Jo es esmu vājš, un tāda bezdievība starp šiem ļaudīm sāpina manu dvēseli!

31 Ak Kungs, mana sirds ir ārkārtīgi noskumusi; mierini manu dvēseli "Kristū! Ak Kungs, dāvā man, lai man būtu pietiekami spēka, lai es pacietīgi varētu paciest šīs bēdas, kas nāks uz mani dēļ šo ļaužu nekrietnības!

23a Jēk. v. 1:21–25.

24a 1. Moz. 6:5–6.

25a Jēk. 2:13;

Al. 1:32.

26a Moz. 7:41–58.

27a Jes. 29:13.

b src Lepnība.

28a Jes. 3:16–24.

31a Jāņa 16:33.

32 Ak Kungs, mierini manu dvēseli un dod man sekmes, un arī maniem tuvākajiem sekotājiem, kas ir ar mani—jā, Amonam un Āronam, un Omneram, un arī Amulekam un Zīzromam, un arī “diviem maniem dēliem—jā, mierini patiesi visus viņus, ak Kungs! Jā, mierini viņu dvēseles Kristū!

33 Dāvā viņiem, lai tiem būtu spēks, lai viņi varētu panest savas bēdas, kas nāks pār tiem dēļ šo ļaužu nekrietnībām.

34 Ak Kungs, “dāvā mums, lai mēs gūtu panākumus, vedot viņus atkal atpakaļ pie Tevis Kristū.

35 Lūk, ak Kungs, viņu “dvēseles ir ļoti dārgas, un daudzi no tiem ir mūsu brāļi; tādēļ dod mums, ak Kungs, spēku un gudrību, lai mēs varētu vest šos mūsu brāļus atkal pie Tevis!

36 Tad notika, kad Alma bija sacījis šos vārdus, ka viņš “uzlika savas ^brokas visiem tiem, kas bija ar viņu. Un lūk, kad viņš tiem uzlika savas rokas, viņi tika piepildīti ar Svēto Garu.

37 Un pēc tam viņi izšķīrās, “nedomādami par to, ko viņi ēdis jeb ko viņi dzers, jeb ko viņi ģērbs.

38 Un Tas Kungs gādāja tiem, ka viņi necieta badu, nedz arī slāpes; jā, un Viņš deva tiem arī spēku, lai viņi neciestu nekādas “bēdas, ja vien tās netiek pārņemtas ar Kristus prieku. Tad

nu tas bija saskaņā ar Almas lūgšanu un tāpēc, ka viņš lūdza ^bticībā.

32. NODAĻA

Alma māca nabagos, kuru bēdas ir padarījušas tos pazemīgus. Ticība ir cerība uz to, kas nav redzams, bet kas ir patiess. Alma liecina, ka eņģeļi kalpo vīriem, sievietēm un bērniem. Alma salīdzina Vārdu ar sēklu. Tam jātop iedēstītam un koptam. Tad tas izaug par koku, no kura tiek novākts mūžīgās dzīves auglis. Apmēram 74. g. pr. Kr.

UN notika, ka viņi gāja un sāka sludināt Dieva vārdu ļaudīm, ejot viņu sinagogās un viņu namos; jā, un viņi pat sludināja vārdu viņu ielās.

2 Un notika, ka, pēc lieliem pūļiem to vidū, viņi sāka gūt panākumus starp “nabagajiem ļaudīm; jo lūk, tie tika izdzīti no sinagogām savu rupjo drānu dēļ,—

3 tādēļ tiem netika ļauts ieiet viņu sinagogās pielūgt Dievu, jo tos uzskatīja par netīriem; tādēļ viņi bija nabagi; jā, viņu brāļi uzskatīja tos par sārņiem; tādēļ viņi bija “nabagi attiecībā uz pasaules lietām; un viņi bija nabagi arī sirdīs.

4 Tagad, kad Alma mācīja un runāja uz ļaudīm Onīdas kalnā, nāca liels ļaužu pulks pie viņa, kas bija tie, par kuriem mēs runājam, kuri bija “nabagi sirdīs

32a Al. 31:7.

34a 2. Nef. 26:33.

35a SRC Dvēsele—
Dvēseļu vērtība.

36a 3. Nef. 18:36–37.

^b SRC Roku uzlikšana.

37a Mat. 6:25–34;

3. Nef. 13:25–34.

38a Mat. 5:10–12;

Mos. 24:13–15;

Al. 33:23.

^b SRC Ticība, Ticēt.

32 2a SRC Nabags.

3a Al. 34:40.

4a SRC Nabags—
Garā nabagi.

dēļ savas nabadzības attiecībā uz pasaules lietām.

5 Un tie nāca pie Almas; un tad viens, kurš bija galvenais starp viņiem, sacīja tam: Lūk, “ko lai dara šie mani brāļi, jo savas nabadzības dēļ viņi tiek visu cilvēku nicināti, jā, un it īpaši no mūsu priesteriem, jo tie ir ^bizdzinuši mūs no mūsu sinagogām, pie kurām mēs esam krietni strādājuši ar savām pašu rokām, lai tās uzceltu; un viņi ir izdzinuši mūs mūsu ārkārtīgās nabadzības dēļ; un mums nav nevienas vietas, kur mēs varētu pielūgt savu Dievu; un lūk, “ko lai mēs darām?”

6 Un tad, kad Alma to dzirdēja, viņš pagriezās ar seju tieši pret to, un viņš raudzījās ar lielu prieku; jo viņš redzēja, ka viņu “bēdas bija patiesi ^bpadarījušas tos pazemīgus un ka tie bija “sagatavoti uz klausīt vārdu.

7 Tādēļ viņš vairāk neko neteica tam otrajam ļaužu pulkam; bet viņš pastiepa savu roku un sauca uz tiem, uz kuriem viņš skatījās, kas patiesi bija nožēlas pilni, un sacīja tiem:

8 Es redzu, ka jūs esat “pazemīgi sirdīs, un, ja tā, tad jūs esat svētīti.

9 Lūk, jūsu brālis sacīja: Ko mums darīt? Jo mēs esam izdzīti no savām sinagogām, ka mēs nevaram pielūgt savu Dievu.

10 Lūk, es saku jums, vai jūs

domājat, ka jūs nevarat “pielūgt Dievu, kā vien savās sinagogās?

11 Un vēl es gribu vaicāt, vai jūs domājat, ka jums nav jāpielūdz Dievs vairāk kā tikai reizi nedēļā?

12 Es saku jums, tas ir labi, ka jūs esat izdzīti no savām sinagogām, lai jūs būtu pazemīgi un lai jūs mācītos “gudrību, jo ir nepieciešams, lai jūs mācītos gudrību; jo tas ir tāpēc, ka jūs esat izdzīti, ka jūs tiekat savu brāļu nicināti dēļ savas ārkārtīgās ^bnabadzības, ka jūs esat novesti līdz sirds pazemībai; jo jums vajag kļūt pazemīgiem.

13 Un tad tāpēc, ka jūs esat piespiesti kļūt pazemīgi, jūs esat svētīti; jo dažreiz cilvēks, kad viņš tiek piespiests kļūt pazemīgs, meklē grēku nožēlošanu, un tad noteikti tas, kas nožēlo grēkus, atradis žēlastību; un tas, kas atrod žēlastību un “pastāv līdz galam, tas taps izglābts.

14 Un tad, kā es jums sacīju, ka tādēļ, ka jūs esat piespiesti kļūt pazemīgi, jūs esat svētīti, vai jūs nedomājat, ka vairāk svētīti ir tie, kas patiesi pazemojas dēļ vārda?

15 Jā, tas, kas pats patiesi pazemojas un nožēlo savus grēkus, un pastāv līdz galam, tas tiks svētīts—jā, daudz vairāk svētīts nekā tie, kas tiek piespiesti kļūt pazemīgi savas ārkārtīgās nabadzības dēļ.

16 Tādēļ svētīti ir tie, kas paši “pazemojas, nebūdami pie-

5a Sal. Pam. 18:23.

b Al. 33:10.

c Ap. d. 2:37–38.

6a SRC Likstas.

b SRC Pazemīgs,

Pazemība.

c Al. 16:16–17;

M&D 101:8.

8a Mat. 5:3–5.

10a SRC Pielūgšana.

12a Sal. Māc. 4:13.

b Sal. Pam. 16:8.

13a Al. 38:2.

16a SRC Pazemīgs,

Pazemība.

spiesti kļūt pazemīgi; jeb drīzāk, citiem vārdiem, svētīts ir tas, kas tic Dieva vārdam un top kristīts bez sirds ietiepības, jā, kas nav spiests atzīt vārdu jeb pat piespiests atzīt, pirms tas noticēs.

17 Jā, ir daudzi, kas saka: Ja tu parādīsi mums “zīmi no debesīm, tad mēs tiešām zināsim; tad mēs ticēsim.

18 Tad es jautāju, vai tā ir ticība? Lūk, es saku jums: Nē! Jo, ja cilvēks kaut ko zina, viņam nav iemesla tam “ticēt, jo viņš to zina.

19 Un tad, cik daudz vairāk nolādēts ir tas, kas “zina Dieva gribu un to nedara, nekā tas, kas tikai tic jeb kam ir bijis tikai iemesls ticēt, un kas tad kriet grēkā?

20 Tad par to jums ir jāspriež. Lūk, es saku jums, ka tas no vienas puses ir tāpat kā tas ir no otras; un katram cilvēkam būs pēc viņa darbiem.

21 Un tad, kā es teicu par ticību—“ticība nav pilnīgas zināšanas par kaut ko; tādēļ, ja jums ir ticība, jūs ^bcerat uz to, kas ^cnav redzams, bet kas ir paties.

22 Un tad, lūk, es saku jums, un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka Dievs ir žēlīgs pret visiem tiem, kas tic Viņa Vārdam; tādēļ Viņš vēlas, pirmām kārtām, lai jūs ticētu, jā, patiesi Viņa vārdam.

23 Un tad Viņš caur eņģeļiem

dod Savu vārdu vīriem, jā, “ne tikai vīriem, bet arī sievietēm. Tad tas vēl nav viss; maziem ^bbērniem vārdi, kas mulsina gudros un mācītos, tiek doti daudzas reizes.

24 Un tad, mani mīļotie brāļi, tā kā jūs vēlējāties zināt no manis, ko jums darīt, tādēļ ka jūs esat mocīti un padzīti—tad es nevēlos, lai jūs domātu, ka es esmu iecerējis tiesāt jūs, kā tikai saskaņā ar to, kas ir paties,—

25 jo es neuzskatu, ka jūs visi no jums esat piespiesti pazemoties; jo es patiesi ticu, ka ir daži starp jums, kas būtu pazemojušies paši, lai arī kādos apstākļos tie būtu.

26 Tad kā jau es teicu par ticību,—ka tā nav pilnīgas zināšanas—patiesi tā tas ir arī ar maniem vārdiem. No sākuma jūs nevarat zināt par to patiesumu līdz pilnībai, tāpat kā ticība nav pilnīgas zināšanas.

27 Bet lūk, ja jūs attapsities un uzmodināsīt savas spējas, lai pārbaudītu manus vārdus, un izmantosit kaut kriptiņu ticības, jā, pat ja jūs nevarat vairāk kā “vēlēties ticēt, ļaujiet šai vēlmei darboties jūsos, līdz kamēr jūs noticēsīt tik daudz, ka varēsīt atbrīvot vietu kaut daļai no maniem vārdiem.

28 Tagad mēs salīdzinām vārdu ar ^asēklu. Tad, ja jūs atbrīvosīt vietu, lai ^bsēkla tiktu iedēstīta jūsu ^csirdī, lūk, ja tā ir īsta sēkla,

17a SRC Zīme.

18a Et. 12:12, 18.

19a Jāņa 15:22–24.

21a Jāņa 20:29;

Ebr. 11.

b SRC Cerība.

c Et. 12:6.

23a Joēla 3:1–2.

b Mat. 11:25;

Lūk. 10:21;

3. Nef. 26:14–16;

M&D 128:18.

27a Marka 11:24.

28a Al. 33:1.

b Lūk. 8:11.

c SRC Sirds.

laba sēkla, ja jūs to neizmetīsīt ar savu ^dneticību, pretojoties Tā Kunga Garam, lūk, tā sāks briest jūsu krūtīs; un, kad jūs izjutīsīt šīs briešanas kustības, jūs teiksīt sevī—vajadzētu būt, ka tā ir laba sēkla jeb ka šis vārds ir labs, jo tas sāk paplašināt manu dvēseli; jā, tas sāk apgaismot manu ^esapratni, jā, tas sāk kļūt man patīkams.

29 Tad lūk, vai tas nepalielinās jūsu ticību? Es saku jums: Jā, neskatoties uz to, tas nav vēl izaudzis līdz pilnīgām zināšanām.

30 Bet lūk, kad sēkla piebriest un dīgst, un sāk augt, jums vajadzēs sacīt, ka tā sēkla ir laba; jo lūk, tā briest un dīgst, un sāk augt. Un tad, lūk, vai tas nestiprinās jūsu ticību? Jā, tas stiprinās jūsu ticību, jo jūs teiksīt—es zinu, ka tā ir laba sēkla; jo lūk, tā dīgst un sāk augt.

31 Un tad, lūk, vai jūs esat droši, ka tā ir laba sēkla? Es saku jums: Jā, jo katra sēkla nes augļus pēc sava ^eveida.

32 Tādēļ, ja sēkla aug, tā ir laba, bet, ja tā neaug, lūk, tā nav laba, tādēļ tā tiek izmesta.

33 Un tad, lūk, tādēļ, ka jūs esat pārbaudījuši un iedēstījuši sēklu, un tā briest un dīgst, un sāk augt, jums vajadzēs atzīt, ka šī sēkla ir laba.

34 Un lūk, vai jūsu ^azināšanas ir pilnīgas? Jā, jūsu zināšanas ir pilnīgas par šo lietu, un jūsu ^bticība dus; un tas ir tāpēc, ka

jūs zināt, jo jūs zināt, ka vārds ir piebriedis jūsu dvēselē, un jūs arī zināt, ka tas ir izdīdzis, ka jūsu sapratne tiek apgaismota un jūsu ^cprāts sāk paplašināties.

35 Ak tad, vai tas nav patiesi? Es saku jums: Jā, jo tā ir ^agaisma; un viss, kas ir gaisma, ir labs, tāpēc ka tas ir izprotams, tādēļ jums jāzina, ka tas ir labs; un tad lūk, kad jūs esat izbaudījuši šo gaismu, vai jūsu zināšanas ir pilnīgas?

36 Lūk, es saku jums: Nē, nedz arī jums vajag nolikt malā savu ticību, jo jūs esat izmantojuši savu ticību, lai iedēstītu sēklu, lai jūs varētu pārbaudīt un zināt, vai sēkla bija laba.

37 Un lūk, kad koks sāks augt, jūs sacīsīt: Kopsim to rūpīgi, lai tas varētu iesakņoties, lai tas varētu augt un nest mums augļus. Un tad lūk, ja jūs kopsīt to ar lielu rūpību, tas iesakņosies un augs, un nesīs augļus.

38 Bet, ja jūs ^aizturaties nevēriģi pret koku un nedomājat par tā kopšanu, lūk, tas neiesakņosies, un, kad nāk saules svelme un to apdedzina, tāpēc ka tam nav saknes, tas nokalst, un jūs to izraujat un izsviežat.

39 Tad tas nav tāpēc, ka sēkla nebija laba, nedz arī tāpēc, ka tā augļi nebūtu vēlami; bet tas ir tāpēc, ka jūsu ^aaugšne ir neauglīga un jūs nekopjat koku, tādēļ jums nevarēs būt tā augļi.

40 Un tā, ja jūs nekopsīt vārdu, raudzīdamies ar ticības aci pēc

28d Mat. 17:20.

e SRC Saprāšana.

31a 1. Moz. 1:11–12.

34a SRC Zināšanas.

b Et. 3:19.

c SRC Prāts.

35a Jāņa 3:18–21.

SRC Gaisma,

Kristus gaisma.

38a SRC Atkrišana.

39a Mat. 13:5.

tā augļiem, jūs nekad nevarēsīt plūkt ^adzīvības koka augļus.

41 Bet, ja jūs kopsit vārdu, jā, kopsit to koku, kad tas iesāks augt, ar savu ticību, ar lielu uzcītību un ^apacietību, raudzīdamies pēc tā augļiem, tas iesakņosies; un lūk, tas būs koks, kas ^bieaugs mūžīgajā dzīvībā.

42 Un dēļ jūsu ^auzcītības un jūsu ticības, un jūsu pacietības, kopjot vārdu, lai tas varētu iesakņoties jūsos, lūk, ar laiku jūs plūksit tā ^baugļus, kas ir paši dārgākie, kas ir saldāki par visu saldo un kas ir baltāki par visu balto, jā, un tīrāki par visu, kas ir tīrs; un jūs mielosities ar šiem augļiem, līdz jūs būsīt paēduši, ka jūs nebūsīt nedz izsalkuši, nedz izslāpuši.

43 Tad, mani brāļi, gaidot, kad koks nesīs jums augļus, jūs pļausit savas ticības un savas uzcītības, un pacietības, un iecietības ražu.

33. NODAĻA

Zēnoss mācīja, ka cilvēkiem ir jālūdz un jāpielūdz Dievs visur un ka sodi tiek novērsti, pateicoties Dēlam. Zēnoks mācīja, ka žēlastība tiek dāvāta Dēla dēļ. Mozus bija tuksnesī pacēlis Dieva Dēla simbolu. Apmēram 74. g. pr. Kr.

TAD, kad Alma bija runājis šos vārdus, tie sūtīja pie viņa, vēlēdamies zināt, vai viņiem ir jātic

^avienam Dievam, lai viņi varētu iegūt šos augļus, par ko viņš bija runājis, jeb kā viņiem ir jāiesēj tā ^bsēkla jeb vārds, par ko viņš runāja, kam, viņš teica, jātop iedēstītam viņu sirdīs; jeb kādā veidā viņiem ir jāsak izmantot savu ticību.

2 Un Alma tiem sacīja: Lūk, jūs teicāt, ka jūs ^anevarat pielūgt savu Dievu tāpēc, ka jūs esat izdzīti no sinagogām. Bet lūk, es saku jums, ja jūs domājat, ka jūs nevarat pielūgt Dievu, jūs ļoti alojaties, un jums ir jāpēta ^bRaksti; ja jūs domājat, ka tie jums to ir mācījuši, jūs tos nesaprotat.

3 Vai jūs atceraties lasījuši, ko ^aZēnoss, senatnes pravietis, teica par lūgšanu jeb ^bpielūgšanu?

4 Jo viņš teica: Tu esi žēlsirdīgs, ak Dievs, jo Tu esi uzklaušījis manu lūgšanu, pat kad es biju tuksnesī; jā, Tu biji žēlsirdīgs, kad es lūdzu par tiem, kas bija mani ^aienaidnieki, un Tu tos darīji man labvēlīgus.

5 Jā, ak Dievs, un Tu biji žēlsirdīgs pret mani, kad es piesaucu Tevi uz sava ^alauka; kad es piesaucu Tevi savā lūgšanā, un Tu uzklaušīji mani.

6 Un vēl, ak Dievs, kad es atgriezpos savā namā, Tu uzklaušīji mani manā lūgšanā.

7 Un, kad es gāju savā ^akambarī, ak Kungs, un lūdzu Tevi, Tu uzklaušīji mani.

8 Jā, Tu esi žēlsirdīgs pret

40a 1. Moz. 2:9;
1. Nef. 15:36.

41a SRC Pacietība.
b Al. 33:23;
M&D 63:23.

42a SRC Uzcītība.
b 1. Nef. 8:10–12.

33 1a 2. Nef. 31:21;
Mos. 15:2–4.

b Al. 32:28–43.

2a Al. 32:5.

b Al. 37:3–10.

3a SRC Svētie Raksti—
Zudušie Raksti;

Zēnoss.

b SRC Pielūgšana.

4a Mat. 5:44.

5a Al. 34:20–25.

7a Mat. 6:5–6;

Al. 34:26.

Saviem bērniem, kad tie Tevi piesauc, lai tiktu Tevis un nevis cilvēku uzklausi, un Tu uzklausi tos.

9 Jā, ak Dievs, Tu esi bijis žēlīgs pret mani un uzklausi manus saucienus Tavu draudžu vidū.

10 Jā, un Tu arī esi uzklausi mani, kad es tiku "padzīts un savu ienaidnieku nicināts; jā, Tu uzklausi manus saucienus un biji dusmīgs uz maniem ienaidniekiem, un Tu piemeklēji tos Savās dusmās ar ātru iznīcību.

11 Un Tu uzklausi mani manu bēdu un manas sirsniņas dēļ; un tas ir Tava Dēla dēļ, ka tā Tu esi bijis žēlīgs pret mani, tādēļ es piesaukšu Tevi visās savās bēdās, jo Tevi ir mans prieks; jo Tu esi novērsis Savus sodus no manis Sava Dēla dēļ.

12 Un tad Alma sacīja uz tiem: Vai jūs ticat tiem "Rakstiem, ko tie senatnē rakstījuši?

13 Lūk, ja—jā, tad jums jātic arī tam, ko "Zēnoss sacīja, jo lūk, viņš teica: Tu esi novērsis Savus sodus Sava Dēla dēļ.

14 Tad lūk, mani brāļi, es gribu jautāt, vai jūs esat lasījuši šos Rakstus? Ja—jā, tad kā gan jūs varat neticēt Dieva Dēlam?

15 Jo "nav rakstīts, ka Zēnoss viens pats būtu par to runājis, bet ^bZēnoks arī runāja par šīm lietām,—

16 jo lūk, viņš sacīja—Tu esi dusmīgs, ak Kungs, uz šo tautu, tāpēc ka viņi negrib saprast

Tavu žēlastību, ko Tu esi dāvājis tiem Sava Dēla dēļ.

17 Un tad, mani brāļi, jūs redzat, ka otrs senatnes pravietis ir liecinājis par Dieva Dēlu, un tāpēc, ka ļaudis negribēja saprast viņa vārdus, tie viņu "nomētāja ar akmeņiem līdz nāvei.

18 Bet lūk, tas vēl nav viss; šie nav vienīgie, kas runājuši par Dieva Dēlu.

19 Lūk, par Viņu runāja "Mozus; jā, un lūk, ^bzīme tika "pacelta tuksnesī, lai katrs, kas uz to raudzītos, dzīvotu. Un daudzi skatījās un izdzīvoja.

20 Bet tikai daži saprata tās nozīmi, un tas viņu cietsirdības dēļ. Bet bija daudzi, kas bija tā nocietinājušies, ka viņi negribēja skatīties, tādēļ viņi gāja bojā. Tad iemesls, kāpēc viņi neskatījās, bija tāds, ka viņi neticēja, ka tas viņus "izdziedinās.

21 Ak, mani brāļi, ja jūs varētu tikt izdziedināti, vienkārši paceļot savas acis, lai jūs tiktu dziedināti, vai gan jūs žigli neraudzītos, vai arī jūs drīzāk nocietinātu savas sirdis neticībā un būtu laiski, ka jūs nepaceltu savas acis, ka jūs ietu bojā?

22 Ja tā, ak vai, posts nāks pār jums; bet, ja ne tā, tad paceļiet savas acis un "sāciet ticēt Dieva Dēlam, ka Viņš nāks atpestīt Savus ļaudis un ka Viņš cietīs un mīrs, lai ^bizpirktu viņu grēkus; un ka Viņš "uzcelsies no mirušajiem, kas īstenos

10a Al. 32:5.

12a SRC Svētie Raksti.

13a Al. 34:7.

15a Jēk. 4:4.

b 1. Nef. 19:10; Al. 34:7.

17a SRC Mocekļis,

Mocibas.

19a 5. Moz. 18:15, 18;

Al. 34:7.

b 4. Moz. 21:9;

2. Nef. 25:20;

Mos. 3:15.

c Jāņa 3:14;

Hel. 8:14–15.

20a 1. Nef. 17:40–41.

22a Al. 32:27–28.

b Al. 22:14; 34:8–9.

c SRC Augšāmcelšanās.

^daugšāmcelšanos, lai visi cilvēki varētu stāties Viņa priekšā, lai tiktu tiesāti tai pēdējā un tiesas dienā atbilstoši saviem ^edarbiem.

23 Un tad, mani brāļi, es vēlos, lai jūs ^aiedēstītu šo vārdu savās sirdīs, un, kad tas sāks briest, tāpat koptu to ar savu ticību. Un lūk, tas kļūs par koku, kas jūsos ^bieaugs mūžīgajā dzīvē. Un tad lai Dievs dod jums, ka jūsu ^cslogi kļūst viegli caur prieku par Viņa Dēlu. Un patiesi, visu to jūs varat darīt, ja jūs gribat. Amen.

34. NODAĻA

Amuleks liecina, ka vārds ir Kristū, lai nāktu glābšana. Ja nebūtu Grēku Izpiršanas, visai cilvēcei vajadzētu iet bojā. Viss Mozus likums norāda uz Dieva Dēla upuri. Mūžīgā pestīšanas iecere ir balstīta uz ticību un grēku nožēlošanu. Lūdziet laicīgas un garīgas svētības. Šī dzīve cilvēkiem ir laiks, lai sagatavotos stāties Dieva priekšā. Gādājiet par savu glābšanu ar bailēm Dieva priekšā. Apmēram 74. g. pr. Kr.

Un tad notika, kad Alma bija runājis šos vārdus uz tiem, viņš apsēdās uz zemes un ^aAmuleks piecēlās un sāka tos mācīt, sacīdams:

2 Mani brāļi, es domāju, ka tas nav iespējams, ka jūs neizprastu to, kas ir ticis runāts par Kristus

atnākšanu, kurš ir, kā mēs esam mācījuši, Dieva Dēls; jā, es zinu, ka ^ašīs lietas jums tika bagātīgi mācītas pirms jūsu atšķelšanās no mums.

3 Un tā kā jūs vēlējāties no mana mīlotā brāļa, lai viņš darītu jums zināmu, kas jums jādara dēļ jūsu bēdām; un viņš mazliet jau runāja, lai sagatavotu jūsu prātus; jā, un viņš mudināja jūs uz ticību un pacietību—

4 jā, patiesi, lai jums būtu tik daudz ticības, lai ^aiedēstītu vārdu savās sirdīs, lai jūs varētu pārbaudīt, vai tas ir labs.

5 Un mēs redzējām, ka svarīgs jautājums, kas ir jūsu prātos—vai vārds ir Dieva Dēlā, vai arī nebūs nekāda Kristus.

6 Un jūs arī redzējāt, ka mans brālis pierādīja jums ar daudziem piemēriem, ka ^avārds ir Kristū, lai nāktu glābšana.

7 Mans brālis atsaucās uz Zēnosa vārdiem, ka pestīšana nāk caur Dieva Dēlu, un arī Zēnoka vārdiem; un viņš arī piesauca Mozu, lai pierādītu, ka šīs lietas ir patiesas.

8 Un tad, lūk, es gribu jums pats ^aliecināt, ka šīs lietas ir patiesas. Lūk, es saku jums, ka es zinu, ka Kristus nāks starp cilvēku bērniem, lai uzņemtos Savu ļaužu pārkāpumus, un ka Viņš ^bizpirks pasaules grēkus; jo Tas Kungs ir to teicis.

9 Jo ir vajadzīgs, lai ^aIzpiršana tiktu veikta; jo, saskaņā

22d Al. 11:44.

e SRC Darbi.

23a Al. 33:1; 34:4.

b Al. 32:41;

M&D 63:23.

c Al. 31:38.

34 1a Al. 8:21.

2a Al. 16:13–21.

4a Al. 33:23.

6a Jāņa 1:1, 14.

8a SRC Liecināt.

b SRC Izpirkt, Grēku

Izpiršana.

9a Al. 33:22.

ar Mūžīgā Dieva diženo ^biece-ri, ir jātiek veiktai Izpirkšanai, vai arī visai cilvēcei vajadzēs nenovēršami iet bojā; jā, visi ir nocietinājušies; jā, visi ir ‘krituši un zuduši, un visiem būtu jāiet bojā, ja nebūtu Izpirkšanas, kurai noteikti vajag tikt veiktai.

10 Jo ir vajadzīgs, lai būtu lielais un pēdējais ^aupuris; jā, nevis cilvēka upuris, nedz arī kāda dzīvnieka, nedz jebkāda putna, jo tas nebūs cilvēka nestis upuris, bet tam jābūt ^bbezgalīgam un mūžīgam ^cupurim.

11 Tad nu nav neviena cilvēka, kurš var upurēt savas asinis, kas izpirktu citu grēkus. Tad, ja cilvēks noslepkavo, lūk, vai mūsu likums, kas ir ^ataisnīgs, nems viņa brāļa dzīvību? Es saku jums: Nē!

12 Bet likums prasa tā dzīvību, kurš ^aslepkavoja; tādēļ nevar būt nekā, kas būtu mazāk nekā bezgalīga Izpirkšana un kas būtu pietiekami par pasaulē grēkiem.

13 Tādēļ ir vajadzīgs, lai būtu lielais un pēdējais upuris, un tad beigsies jeb vajadzēs ^abeigties asins izliešanai; tad Mozus ^blikums būs piepildīts; tā tas viss būs piepildīts, katra rakstu zīmīte un katrs rakstu galiņš, un nekas nezudīs.

14 Un lūk, šī ir tā pilnā ^alikuma ^bjēga, katrs sākums norāda uz to lielo un pēdējo ^cupuri; un tas lielais un pēdējais upuris būs Dieva Dēls, jā, bezgalīgs un mūžīgs.

15 Un tā Viņš nesīs ^aglābšanu visiem tiem, kas ticēs Viņa Vārdam; šis ir Viņa pēdējā upura nolūks—īstenot žēlastības pilnību, kas pārspēj taisnību un dod cilvēkiem iespēju, lai tiem būtu ticība grēku nožēlošanai.

16 Un tā ^ažēlastība var apmierināt ^btaisnības prasības un ieskauj tos drošībā savās rokās, kamēr tas, kas neizmanto ticību grēku nožēlošanai, ir pilnībā pakļauts ^ctaisnības prasību likumam; tādēļ tikai priekš tā, kam ir ticība grēku nožēlošanai, tiek īstenota lielā un mūžīgā pestīšanas ^diecere.

17 Tādēļ lai Dievs dod jums, mani brāļi, lai jūs sāktu izmantot savu ^aticību grēku nožēlošanai, lai jūs sāktu ^bpiesaukt Viņa Svēto Vārdu, lai Viņš apžēlotos par jums;

18 jā, piesauciet Viņu, lai apžēlojas; jo Viņam ir spēks izglābt.

19 Jā, pazemojieties un turpiniet lūgt Viņu.

20 Piesauciet Viņu, kad esat savos laukos, jā, par visiem saviem ganāmpulkiem.

21 ^aPiesauciet Viņu savos

9b Al. 12:22–33;
Moz. 6:62.
c SRC Ādama un Ievas Krišana.
10a Moz. 5:6–7.
b 2. Nef. 9:7.
c SRC Upuris.
11a 5. Moz. 24:16;
Mos. 29:25.

12a src Nāvessods;
Slepkavība.
13a 3. Nef. 9:17, 19–20.
b 3. Nef. 15:5.
14a src Mozus likums,
Mozus bauslība.
b Al. 30:3.
c M&D 138:35.
15a src Glābšana.

16a src Žēlīgs, Žēlastība.
b SRC Taisnība.
c Al. 12:32.
d SRC Pestīšanas iecere.
17a SRC Ticība, Ticēt.
b SRC Lūgšana.
21a Psm. 5:2–4;
3. Nef. 18:21.

namos, jā, par visu savu saimi, rītā, pusdienā un vakarā.

22 Jā, piesauciet Viņu pret jūsu ienaidnieku spēku.

23 Jā, "piesauciet Viņu pret ^bvelnu, kas ir visas "taisnības ienaidnieks.

24 Piesauciet viņu par ražu savos laukos, lai jums tur labi veiktos.

25 Piesauciet par savu lauku ganāmpulkiem, lai tie pieaugtu.

26 Bet tas vēl nav viss; jums ir jāizlej savas dvēseles savos "kambaros un savās slēptuvēs, un savos tukšnešos.

27 Jā, un, kad jūs nepiesaucat To Kungu, lai jūsu "sirdis ir ^bpilnas, nepārtraukti vērsoties lūgšanā pie Viņa par jūsu labklājību un arī par to labklājību, kuri ir ap jums.

28 Un tad lūk, mani mīlie brāļi, es saku jums, nedomājiet, ka tas ir viss; jo, kad jūs to visu būsit darījuši, ja jūs novērsīsities no "trūcīgā un kailā un neapmeklēsit slimo un nomocīto, un ja jūs ^bnedosit no savas mantas, kas jums būs, tam kam trūkst—es saku jums, ja jūs nedarīsīt kādu no šīm lietām, lūk, jūsu "lūgšanas ir "veltas un nedod jums neko, un jūs esat kā liekuļi, kas noliedz ticību.

29 Tādēļ, ja jūs aizmirstat būt "žēlsirdīgi, jūs esat kā sārņi, ko

kausētājs izmet (tiem nav nekādas vērtības) un kas tiek samīdīti zem cilvēku kājām.

30 Un tad, mani brāļi, es gribu, lai pēc tam, kad jūs esat saņēmuši tik daudzās liecības, redzēdami, ka Svētie Raksti liecina par šīm lietām, jūs nāktu un nestu grēku nožēlošanas "augli.

31 Jā, es gribu, lai jūs nāktu un vairs ilgāk nenocietinātu sirdis, jo lūk, tagad ir jūsu glābšanas laiks un "diena; un tādēļ, ja jūs nožēlosit grēkus un nenocietināsīt savas sirdis, nekavējoties dižēnā pestīšanas iecere tiks īstenota attiecībā uz jums.

32 Jo lūk, šī dzīve cilvēkiem ir laiks, lai "sagatavotos satikt Dievu; jā, lūk, šīs dzīves diena ir diena, lai cilvēki paveiktu savus darbus.

33 Un tad, kā es sacīju jums iepriekš, tā kā jums ir bijušas tik daudzās liecības, tādēļ es lūdzos jūs, lai jūs "neatliktu savu ^bgrēku nožēlošanas dienu līdz beigām; jo pēc šīs dzīves dienas, kas ir dota, lai mēs sagatavotos mūžībai, lūk, ja mēs nepilnveidosim savu laiku šīnī dzīvē, tad pienāks "tumsības "nakts, kad nekāds darbs vairs nevarēs tikt izpildīts.

34 Jūs nevarēsīt teikt, kad jūs nonāksit līdz tam drausmīgajam "galam, ka es nožēlošu grēkus,

23a 3. Nef. 18:15, 18.

^b SRC Velns.

^c SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.

26a Mat. 6:5–6.

27a SRC Sirds.

^b SRC Pārdomāt.

28a SRC Nabags.

^b SRC Mīlestības

dāvanas, Mīlestības

dāvanu došana.

^c Mat. 15:7–8.

^d Mor. 7:6–8.

29a SRC Žēlsirdība.

30a Mat. 3:8;

Al. 13:13.

31a Rom. 13:11–12.

32a 2. Nef. 2:21;

Al. 12:24; 42:4–6.

33a Hel. 13:38;

M&D 45:2.

^b SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

^c SRC Nāve, garīgā; Tumsība, garīgā.

^d Jāņa 9:4;

M&D 45:17.

34a Al. 40:13–14.

ka es atgriezīšos pie sava Dieva. Nē, jūs nevarēsīt to teikt; jo tas pats gars, kas valdīs pār jūsu ķermeņiem tajā brīdī, kad jūs aiziesīt no šīs dzīves, tam pašam garam būs vara valdīt pār jūsu ķermeni mūžīgajā pasaulē.

35 Jo lūk, ja jūs atliekat savu grēku nožēlošanas dienu līdz pat nāvei, lūk, jūs "pakļaujaties velna garam, un viņš ^bapzīmogo jūs par saviem; tādēļ Tā Kunga Gars ir aizgājis no jums, un tam nav vietas jūsos, un velnam ir pilnīga vara pār jums; un tas ir bezdievīgo beigu stāvoklis.

36 Un šo es zinu, jo Tas Kungs ir teicis, ka Viņš nemīt "nešķīstos tempļos, bet ^btaisnīgo sirdīs Viņš mīt; jā, un Viņš ir arī teicis, ka taisnīgie sēdēs Viņa valstībā, lai nekad vairs neaizietu no tās; bet viņu drānas būs darītas balts caur Jēra asinīm.

37 Un tad, mani mīlotie brāļi, es vēlos, lai jūs to atcerētos un lai jūs "gādātu par savu glābšanu ar bailēm Dieva priekšā, un lai jūs vairs nenoliegtu Kristus atnākšanu;

38 lai jūs vairs "necīnītos pret Svēto Garu, bet lai jūs to pieņemt un uzņemtos Kristus ^bVārdu; lai jūs pazemotos līdz pat zemei un ^cpielūgtu Dievu, lai arī kur jūs būtu, garā un patiesībā; un lai jūs ik dienas

dzīvotu, ^dpateicoties par tām daudzajām žēlastībām un svētībām, kuras Viņš dāvājis.

39 Jā, un es arī skubinu jūs, mani brāļi, lai jūs būtu "modri nepārtrauktā lūgšanā, lai jūs neaizvestu velna ^bkārdinājumi, lai viņš nevarētu jūs pieveikt, lai jūs netaptu pakļauti viņam pēdējā dienā; jo lūk, viņš jūs neatalgo ^cne ar ko labu.

40 Un tad, mani mīlotie brāļi, es gribu skubināt jūs uz "pacietību un lai jūs panestu visādas ciešanas; lai jūs ^bnesaceltos pret tiem, kas jūs izdzina dēļ jūsu ārkārtīgās nabadzības, lai neklātu tādi paši grēcinieki kā viņi;

41 bet lai jūs būtu pacietīgi un panestu visas šīs ciešanas ar stingru cerību, ka kādu dienu jūs atpūtīsities no visām savām bēdām.

35. NODALA

Vārda sludināšana iznīcina zoramiešu amatu. Viņi izdzen jauniešus, kuri tad pievienojas Amona tautai Jeršonā. Alma bēdājas dēļ ļaužu bezdievības. Apmēram 74. g. pr. Kr.

TAD notika, kad Amuleks bija pabeidzis šos vārdus, viņi aizgāja no tā ļaužu pulka un nāca uz Jeršonas zemi.

2 Jā, un atlikušie no brāļiem, kad tie bija sludinājuši vārdu

35a 2. Nef. 28:19–23.

b 2. Nef. 9:9.

36a Mos. 2:37;

Al. 7:21;

Hel. 4:24.

b SRC Taisnīgs, Taisns,
Taisnīgums.

37a Fil. 2:12.

38a SRC Strīdēšanās.

b Mos. 5:8;

Al. 5:38.

c SRC Pielūgšana.

d Psm. 69:31;

M&D 59:7.

src Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

39a SRC Sargāt, Sargs.

b SRC Kārdināt,

Kārdinājums.

c Al. 30:60.

40a SRC Pacietība.

b M&D 31:9.

zoramiešiem, arī nāca uz Jeršonas zemi.

3 Un notika, kad slavenākā zoramiešu daļa bija apspriedušies par tiem vārdiem, kas tiem bija tikuši sludināti, tie kļuva nikni tā vārda dēļ, jo tas iznīcināja viņu "amatu, tādēļ viņi neklausīja tiem vārdiem.

4 Un viņi sūtīja un sapulcināja kopā visā zemē visus ļaudis, un apspriedās ar tiem par tiem vārdiem, kas bija tikuši runāti.

5 Tad nu viņu valdnieki un viņu priesteri, un viņu skolotāji neļāva ļaudīm zināt savas vēlmes; tādēļ viņi slepeni uzzināja visu ļaužu domas.

6 Un notika, kad viņi bija uzzinājuši visu ļaužu domas, tie, kas atbalstīja tos vārdus, ko bija runājuši Alma un viņa brāļi, tika padzīti no tās zemes; un viņu bija daudz; un viņi arī nāca uz Jeršonas zemi.

7 Un notika, ka Alma un viņa brāļi tos mācīja.

8 Tad zoramiešu tauta bija nikna uz Amona tautu, kas bija Jeršonas zemē, un galvenais zoramiešu valdnieks, būdams ļoti ļauns vīrs, sūtīja ziņu Amona tautai, vēlēdamies, lai viņi padzītu no savas zemes visus tos, kas bija pārnākuši viņu zemē.

9 Un viņš izteica tiem daudzus draudus. Un tad Amona ļaudis nebaidījās no viņu vārdiem; tādēļ viņi tos nepadzina, bet viņi uzņēma visus nabagos no zoramiešiem, kas nāca pie tiem; un viņi tos "baroja un apgērba, un deva viņiem zemes mantojumā;

un viņi kalpoja tiem atbilstoši to vajadzībām.

10 Tad tas uzskūdīja zoramiešus dusmās pret Amona tautu, un viņi sāka saistīties ar lamaniešiem un uzskūdīt arī viņus dusmās pret tiem.

11 Un tā zoramieši un lamanieši sāka gatavoties karam pret Amona tautu un arī pret nefijiešiem.

12 Un tā beidzās septiņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

13 Un Amona tauta aizgāja no Jeršonas zemes un nāca uz Meleka zemi, un atrīvoja vietu Jeršonas zemē nefijiešu karapulkiem, lai tie varētu cīnīties ar lamaniešu karapulkiem un zoramiešu karapulkiem; un tā iesākās karš starp lamaniešiem un nefijiešiem astoņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā; un "apraksts par viņu kariem tiks dots tālāk.

14 Un Alma un Amons, un viņu brāļi, un arī divi Almas dēli atgriezās Zarahemlas zemē pēc tam, kad tie bija bijuši darbarīki Dieva rokās tik "daudzu zoramiešu vešanā pie grēku nožēlošanas; un visi, kas tika atvesti nožēlot grēkus, bija izdzīti no savas zemes; bet viņiem bija savas mantojuma zemes Jeršonas zemē, un viņi pacēla ieročus, lai aizsargātu sevi un savas sievas, un bērnus, un savas zemes.

15 Tad Alma, būdams sāpināts par savu ļaužu nekrietnību, jā, par kariem un asinsizliešanu,

un strīdiem, kas bija to starpā; un sludinājis vārdu, jeb sūtījis sludināt vārdu starp visiem ļaudīm katrā pilsētā; un redzēdams, ka ļaužu sirdis sāka nocietināties un ka tie sāka "apvainoties vārda bardzības dēļ, viņa sirds kļuva ārkārtīgi bēdīga.

16 Tādēļ viņš lika, lai viņa dēli tiktu sapulcināti kopā, lai viņš varētu katram no tiem dot savu "uzdevumu attiecībā uz to, kas piederas taisnībai. Un mums ir apraksts par viņa pavēlēm, ko viņš tiem deva, saskaņā ar viņa paša pierakstu.

Almas pavēles savam dēlam Helamanam.

Ietver 36. un 37. nodaļu.

36. NODAĻA

Alma liecina Helamanam par savu pievēršanu pēc eņģeļa ieraudzīšanas. Viņš izcieta nolādētas dvēseles sāpes; viņš piesauca Jēzus Vārdu un tad piedzima no Dieva. Salds prieks piepildīja viņa dvēseli. Viņš redzēja eņģeļu pulkus slavējam Dievu. Daudzi jaunpievērstie ir izbaudījuši un redzējuši to, ko izbaudīja un redzēja viņš. Apmēram 74. g. pr. Kr.

MANS "dēls, pievērs ausi maniem vārdiem; jo es tev zvēru,

kā tu turēsi Dieva pavēles, tā tev veiksies šai zemē.

2 Es gribu, lai tu darītu tāpat, kā es darīju, atceroties mūsu tēvu gūstu; jo viņi bija "jūgā un neviens tos nevarēja atbrīvot, izņemot Ābrahāma ^bDievu un Īzāka Dievu, un Jēkaba Dievu; un Viņš tiešām atbrīvoja tos no viņu bēdām.

3 Un tad, ak mans dēls Helaman, lūk, tu esi jauns, un tādēļ es lūdzos tevi, lai tu uzklausītu manus vārdus un mācītos no manis; jo es zinu, ka tas, kas uzticēsies Dievam, tiks atbalstīts savos "pārdzīvojumos un savās grūtībās, un savās ciešanās, un tiks ^bpaaugstināts pēdējā dienā.

4 Un es negribu, lai tu domātu, ka es pats to "zinu—nevis laicīgi, bet garīgi, nevis no ^bmiesīgā prāta, bet no Dieva.

5 Tad lūk, es saku tev, ja es nebūtu "piedzimis no Dieva, es to ^bnezinātu; bet Dievs ir ar Sava svētā eņģeļa muti darījis man to zināmu ne jau manis paša "cieņības dēļ;

6 jo es gāju ar Mosijas dēliem, cenzdamies "iznīcināt Dieva baznīcu; bet lūk, Dievs sūtīja Savu svēto eņģeli, lai apturētu mūs ceļā.

7 Un lūk, viņš runāja uz mums, tā bija it kā pērķona balss, un visa zeme "trīcēja zem mūsu kājām; un mēs visi nokritām zemē,

15a SRC Atkrišana.
16a SRC Pārvaldnieks,
Pārvaldījums.

36 1a Hel. 5:9–14.
2a Mos. 23:23; 24:17–21.
b 2. Moz. 3:6;
Al. 29:11.

3a Rom. 8:28.
b Mos. 23:21–22.
4a 1. kor. 2:11;
Al. 5:45–46.
src Zināšanas.
b src Miesīgs.
5a src Piedzimis no

jauna, Piedzimis
no Dieva.
b Al. 26:21–22.
c src Cienīgs,
Cienīgums.
6a Mos. 27:10.
7a Mos. 27:18.

jo ^bbailes no Tā Kunga nāca pār mums.

8 Bet lūk, tā balss sacīja uz mani: Piecelies! Un es piecēlos un nostājos, un ieraudzīju eņģeli.

9 Un viņš sacīja uz mani: Pat ja tu gribi pats tikt iznīcināts, nemēģini vairs iznīcināt Dieva baznīcu!

10 Un notika, ka es nokritu pie zemes; un tas bija "trīs dienu un trīs nakšu garumā, kad es nevarēju nedz atvērt savu muti, nedz arī pakustināt savus locekļus.

11 Un eņģelis vēl daudz ko runāja uz mani, ko dzirdēja mani brāļi, bet es to nedzirdēju; jo, kad es izdzirdēju vārdus: Pat ja tu gribi pats tikt iznīcināts, nemēģini vairs iznīcināt Dieva baznīcu!—mani pārņēma milzīgas bailes un izbrīns, ka tik es, iespējams, netiktu iznīcināts, tad es nokritu pie zemes un vairs neko nedzirdēju.

12 Bet es tiku spīdzināts "mūžīgajās mokās, jo mana dvēsele tika mocīta visaugstākajā mērā un tika spīdzināta ar visiem maniem grēkiem.

13 Jā, es atcerējos visus savus grēkus un nekrietnības, par ko es tiku "mocīts elles sāpēm; jā, es redzēju, ka es biju sacēlies pret savu Dievu un ka es nebiju turējis Viņa svētos baušļus.

14 Jā, un es biju noslepkavojis daudzus no Viņa bērniem jeb, drīzāk, es biju novedis tos postā; jā, un īsāk sakot, tik milzīgas

bija bijušas manas nekrietnības, ka pat viena doma vien par nākšanu Dieva vaiga priekšā spīdzināja manu dvēseli ar neizsakāmām šausmām.

15 Ak, es domāju, "kaut es varētu tikt padzīts un izzust gan dvēselē, gan miesā, kaut es netiktu vests stāties sava Dieva vaiga priekšā, lai tiktu tiesāts par saviem ^bdarbiem.

16 Un tad, trīs dienas un trīs naktis es tiku spīdzināts, patiesi ar "nolādētas dvēseles sāpēm.

17 Un notika, kad es tā tiku spīdzināts mokās, kamēr es "mocījos, atcerēdamies visus savus daudzus grēkus, lūk, es atcerējos arī to, ka biju dzirdējis sava tēva pravietojumu tautai par kāda Jēzus Kristus, Dieva Dēla, atnākšanu, lai izpirktu pasaules grēkus.

18 Tad nu, kad mans prāts pieķērās pie šīs domas, es iesaucos savā sirdī: Ak Jēzu, Tu Dieva Dēls, apžēlojies par mani, kas esmu "žults rūgtumā un esmu sasaistīts ar mūžīgām nāves ^bsaitēm!

19 Un tad, lūk, kad es to iedomājos, es vairs neatcerējos savas sāpes; jā, es vairs "nemocījos, atcerēdamies savus grēkus.

20 Un ak, kādu "prieku es izjutu un kādu brīnumainu gaismu es ieraudzīju; jā, mana dvēsele tika piepildīta ar prieku tikpat ārkārtīgi, kādas bija manas sāpes!

21 Jā, es saku tev, mans dēls, ka

7b SRC Bailes—
Bities Dievu.
10a Mos. 27:19–23.
12a M&D 19:11–15.
13a SRC Vaina.
15a Jāņa atkl. 6:15–17;

Al. 12:14.
b Al. 41:3;
M&D 1:9–10.
16a SRC Sodība.
17a 2. kor. 7:10.
18a TAS IR ārkārtīga

nožēla.
b 2. Nef. 9:45; 28:22;
Al. 12:11;
Moz. 7:26.
19a SRC Vaina.
20a SRC Prieks.

nevar būt nekā tik skaudra un tik rūgta, kādas bija manas sāpes. Jā, un vēl es tev saku, mans dēls, ka no otras puses, nevar būt nekā tik skaudra un salda, kāds bija mans prieks.

22 Jā, es atminos, ka es redzēju, patiesi, kā mūsu tēvs "Lehijs redzēja, Dievu sēžam Savā tronī, neskaitāmu eņģeļu pulku ieskautu, kuri dziedāja un slavēja savu Dievu; jā, un mana dvēsele ilgojās tur palikt.

23 Bet lūk, mani locekļi atkal atguva savu "spēku un es nostājos uz savām kājām, un pasludināju ļaudīm, ka es esmu ^bpiezimis no Dieva.

24 Jā, un no tā laika līdz pat šai dienai es esmu strādājis bez mītēšanās, lai es varētu vest dvēseles pie grēku nožēlošanas; lai es varētu vest tās "izbaudīt to ārkārtīgo prieku, ko izbaudīju es, lai arī tās varētu piedzimt no Dieva un tikt ^bpiepildītas ar Svēto Garu.

25 Jā, un tad lūk, ak mans dēls, Tas Kungs dod man ārkārtīgi lielu prieku manu darbu augļos.

26 Jo tāpēc, ka Viņš ir darījis zināmu man "vārdu, lūk, daudzi ir piedimuši no Dieva un ir izbaudījuši tāpat kā es izbaudīju, un redzējuši paši savām acīm tāpat kā es redzēju; tādēļ viņi zina šīs lietas, par ko es runāju, tāpat kā es zinu; un šīs manas zināšanas ir no Dieva.

27 Un es tiku atbalstīts visādos pārdzīvojumos un grūtībās, jā, un visādās bēdās; jā, Dievs ir atbrīvojis mani no cietuma un no saitēm, un no nāves; jā, un es uzticos Viņam, un Viņš vēl aizvien mani "atbrīvos.

28 Un es zinu, ka Viņš "uzcels mani pēdējā dienā, lai dzīvotu ar Viņu ^bgodībā; jā, un es slavēšu Viņu mūžīgi, jo Viņš ir "izvedis mūsu tēvus no Ēģiptes, un Viņš ir aprijis "ēģiptiešus Sarkanā jūrā; un Viņš ar Savu spēku veda tos uz apsolīto zemi; jā, un Viņš laiku pa laikam ir atbrīvojis tos no jūga un gūsta.

29 Jā, un Viņš arī izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes; un Viņš arī, ar savu nebeidzamo spēku, laiku pa laikam atbrīvoja tos no "jūga un gūsta līdz pat šai dienai; un es vienmēr esmu saglabājis piemiņā viņu gūstu; jā, un tev arī ir jāglabā piemiņā viņu gūsts, kā es to daru.

30 Bet lūk, mans dēls, tas vēl nav viss; jo tev ir jāzina tāpat kā es zinu, ka "tā, kā tu turēsi Dieva pavēles, tā tev veiksies šinī zemē; un tev arī jāzina, ka tā, kā tu neturēsi Dieva pavēles, tā tu tiks padzīts no Viņa vaiga. Tad nu šis ir saskaņā ar Viņa vārdu.

37. NODAĻA

Plāksnes no misiņa un citi Raksti tiek saglabāti, lai vestu dvēseles uz

22a 1. Nef. 1:8.

23a Moz. 1:10.

b Al. 5:14.

src Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.

24a 1. Nef. 8:12;

Mos. 4:11.

b 2. Nef. 32:5;

3. Nef. 9:20.

src Svētais Gars.

26a Al. 31:5.

27a Psm. 34:18.

28a 3. Nef. 15:1.

b src Godība.

c 2. Moz. 12:51.

d 2. Moz. 14:26–27.

29a Mos. 24:17; 27:16;
Al. 5:5–6.

30a 2. Nef. 1:9–11;

Al. 50:19–22.

glābšanu. Jaredieši tika iznīcināti savas bezdievības dēļ. Viņu slepenie zvēresti un derības ir jānoglabā no tautas. Apspriedieties ar To Kungu visā, ko jūs darāt. Kā Liahona vadīja nefījiešus, tā Kristus vārds vada cilvēkus uz mūžīgo dzīvi. *Apmēram 74. g. pr. Kr.*

UN tagad, mans dēls Helaman, es pavēlu tev, lai tu ņemtu "pierakstus, kas tika man ^buzticēti;

2 un es arī pavēlu tev, lai tu vestu šīs tautas pierakstu, tāpat kā es to darīju, uz Nefija plāksnēm, un saglabātu visas šīs lietas svētas, ko es esmu saglabājis, tāpat kā es tās esmu saglabājis; jo tās tiek saglabātas ar "gudru nodomu.

3 Un šis "plāksnes no misiņa, kas satur šos gravējumus, kas satur uz tām šos Svēto Rakstu pierakstus, kas satur mūsu tēvutēvu ciltsrakstus no paša sākuma—

4 lūk, tas ir mūsu tēvu pravietots, ka tām ir jātiek saglabātām un nodotām no vienas paaudzes otrā, un saglabātām un pargātām ar Tā Kunga roku, līdz tās nonāks līdz katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, lai viņi zinātu par tiem "noslēpumiem, kas ir uz tām.

5 Un tad lūk, ja tās tiek saglabātas, tām ir jāaglabā savs spožums; jā, un tās saglabās savu

spožumu; jā, un arī visas plāksnes, kuras satur to, kas ir svēts raksts.

6 Tad nu tu vari domāt, ka tā ir mana "mulķība; bet lūk, es saku tev, ka ar ^bmazām un vienkāršām lietām tiek paveiktas diženas lietas; un mazi līdzekļi daudzos gadījumos samulsina gudro.

7 Un Dievs Tas Kungs darbojas "tādā veidā, lai īstenotu Savus diženos un mūžīgos nodomus; ar ļoti ^bmaziem līdzekļiem Tas Kungs samulsina gudro un īsteno glābšanu daudzām dvēselēm.

8 Tad nu tā ir bijusi Dieva gudrība līdz šim, ka šīm lietām ir jātiek saglabātām; jo lūk, tās ir "palielinājušas šo ļaužu atmiņu; jā, un pārliecinājušas daudzus par viņu maldīgajiem ceļiem, un novedušas tos pie sava Dieva atziņas līdz pat viņu dvēseļu glābšanai.

9 Jā, es saku jums, "ja nebūtu šo lietu, kuras satur šie pieraksti, kas ir uz šīm plāksnēm, Amons un viņa brāļi nevarētu ^bpārliecināt tik daudzus tūkstošus lamaniešu par viņu tēvu nepareizajām tradīcijām; jā, šie pieraksti un to "vārdi noved viņus pie grēku nožēlošanas; tas ir, tie noved viņus pie Tā Kunga, viņu Dieva, atziņas un prieka par Jēzu Kristu, viņu Pestītāju.

37 1a Al. 45:2–8.

b Mos. 28:20.

2a Ēn. 1:13–18;

M. v. 1:6–11;

Al. 37:9–12.

3a 1. Nef. 5:10–19.

src Misiņa plāksnes.

4a src Dieva noslēpumi.

6a 1. kor. 2:14.

b 1. Nef. 16:28–29;

M&D 64:33;

123:15–17.

7a Jes. 55:8–9.

b 2. Kēn. 5:1–14.

8a 2. Tim. 3:15–17;

Mos. 1:3–5.

9a Mos. 1:5.

b Al. 18:36; 22:12.

c src Evgāņēlijs.

10 Un kas zina, varbūt tie būs līdzeklis daudzu tūkstošu atvešanā no viņiem, jā, un arī daudzu tūkstošu no mūsu stūrgalvīgajiem brāļiem nefījiešiem, kuri tagad nocietina savas sirdis grēkā un nekrietnībā, pie atziņas par viņu Pestītāju?

11 Tagad šie noslēpumi vēl nav pilnībā darīti man zināmi, tāpēc es atturēšos.

12 Un būs pietiekami, ja es tikai pateikšu, ka tie tiek saglabāti ar gudru nodomu, šis nodoms ir zināms Dievam; jo Viņš dod padomus gudrībā par visiem Saviem darbiem, un Viņa takas ir taisnas un Viņa ceļš ir ^bviens mūžīgs aplis.

13 Ak, atceries, atceries, mans dēls Helaman, cik ^astingras ir Dieva pavēles. Un Viņš teica: ^bJa jūs turēsīt Manas pavēles, jums ^cveiksies šinī zemē, bet, ja jūs neturēsīt Viņa pavēles, jūs tiksīt padzīti no Viņa vaiga.

14 Un tad atceries, mans dēls, ka Dievs tev ir ^auzticējis šīs lietas, kuras ir ^bsvētas, kuras Viņš ir turējis svētas un arī kuras Viņš saglabās un pasargās ^cgudram nodomam Viņā, lai Viņš varētu parādīt Savu spēku nākamajām paaudzēm.

15 Un tad lūk, es saku tev ar pravietojuma garu, ka, ja tu pārkāpsi Dieva pavēles, lūk, šīs lietas, kuras ir svētas, ar Dieva spēku tiks paņemtas prom no tevis, un tu tiksī nodots

Sātanam, lai viņš sijātu tevi kā pelavas vējā.

16 Bet, ja tu turēsi Dieva pavēles un rīkosies ar šīm lietām, kas ir svētas, atbilstoši tam, ko Tas Kungs tev pavēlēs, (jo tev ir jālūdz Tam Kungam par visu, kas tev ar tām jādara) lūk, nekāds zemes vai elles spēks nevarēs tev tās ^aatņemt, jo Dievs ir tik spēcīgs, lai piepildītu visus Savus vārdus.

17 Jo Viņš izpildīs visus Savus solījumus, ko Viņš tev dos, jo Viņš ir izpildījis visus Savus solījumus, ko Viņš ir devis mūsu tēviem.

18 Jo Viņš apsolīja tiem, ka Viņš ^asaglabās šīs lietas gudram nodomam Viņā, lai Viņš varētu parādīt Savu spēku nākamajām paaudzēm.

19 Un tad lūk, vienu nodomu Viņš ir piepildījis, patiesi ar ^adaudzu tūkstošu lamaniešu atjaunošanu patiesības atziņā; un tanīs Viņš ir parādījis Savu spēku, un arī turpmāk Viņš rādīs Savu spēku ^bnākamajām paaudzēm tanīs; tādēļ tās tiks saglabātas.

20 Tādēļ es pavēlu tev, mans dēls Helaman, lai tu būtu centīgs visu manu vārdu izpildīšanā un lai tu būtu centīgs Dieva pavēļu turēšanā, kā tās ir rakstītas.

21 Un tagad es runāšu uz tevi par šīm ^adivdesmit četrām plāksnēm, lai tu tās saglabātu, lai

12a 2. Nef. 9:28;

Jēk. 4:10.

b 1. Nef. 10:19;

Al. 7:20.

13a 2. Nef. 9:41.

b Al. 9:13;

3. Nef. 5:22.

c Mos. 1:7;

Al. 50:20.

14a M&D 3:5.

b src Svēts.

c 1. Nef. 9:3–6.

16a DžS—V 1:59.

18a M&D 5:9.

19a Al. 23:5.

b Ēn. 1:13;

Morm. 7:8–10.

21a Et. 1:1–5.

noslēpumi un tumsības darbi, un viņu ^bslepenie darbi jeb to ļaužu, kas tika iznīcināti, slepenie darbi tiktu pasludināti šai tautai; jā, visas viņu slepkavības un laupīšanas, un viņu zādzības, un visas viņu ļaundarības un negantības tiktu pasludinātas šai tautai; jā, un lai tu saglabātu šos ‘izskaidrotājus.

22 Jo lūk, Tas Kungs redzēja, ka šie ļaudis iesāka darīt tumsības darbus, jā, veikt slepenas slepkavības un negantības; tādēļ Tas Kungs teica, ka, ja viņi nenožēlos grēkus, viņi tiks izdeldēti no zemes virsas.

23 Un Tas Kungs teica: Es sagatavošu Savam kalpam Gazelemam “akmeni, kas tumsā spīdēs ar gaismu, lai Es varētu atklāt Saviem ļaudīm, kas Man kalpo, lai Es tiem varētu atklāt viņu brāļu darbus, jā, viņu slepenos darbus, viņu tumsības darbus un viņu ļaundarības un negantības.

24 Un tad, mans dēls, šie izskaidrotāji tika sagatavoti, lai Dieva vārds tiktu piepildīts, ko Viņš ir teicis, sacīdams:

25 Es “likšu no tumsas gaismā visus viņu slepenos darbus un viņu negantības; un, ja viņi nenožēlos grēkus, Es ^bizdeldēšu viņus no zemes virsas; un Es likšu gaismā visus viņu noslēpumus un negantības katrai tautai, kam pēc tam piederēs šī zeme.

26 Un tad, mans dēls, mēs redzam, ka viņi nenožēloja

grēkus; tādēļ viņi tika iznīcināti, un tiktāl Dieva vārds ir piepildīts; jā, viņu slepenās negantības ir izliktas no tumsas un darītas mums zināmas.

27 Un tad, mans dēls, es pavēlu tev, lai tu paturētu visus viņu zvērestus un viņu derības, un viņu vienošanās to slepenajās negantībās; jā, un visas viņu “zīmes un viņu brīnumdarbus tu sargāsi no šīs tautas, lai tie netiktu viņiem zināmi, lai nejauši viņi nekristu tumsā un netiktu iznīcināti.

28 Jo lūk, “lāsts ir pār visu šo zemi, ka iznīcība nāks pār visiem tumsības darbu darītājiem, saskaņā ar Dieva spēku, kad viņi būs pilnīgi nobrieduši; tādēļ es vēlos, lai šī tauta netiktu iznīcināta.

29 Tādēļ tu sargāsi šīs viņu “zvērestu un viņu derību slepenās ieceres no šīs tautas, un tikai viņu ļaundarības un viņu slepkavības, un viņu negantības tu darīsi tiem zināmas; un tu mācīsi viņiem ^bsajust riebumu pret tādām ļaundarībām un negantībām un slepkavībām; un tu arī mācīsi viņiem, ka šie ļaudis tika iznīcināti dēļ savām ļaundarībām un negantībām, un savām slepkavībām.

30 Jo lūk, viņi noslepkavoja visus Tā Kunga praviešus, kuri nāca starp viņiem, lai pasludinātu tiem par viņu nekrietnībām; un to asinis, kurus viņi noslepkavoja, brēca uz To Kungu, viņu

21 ^b SRC Slepenās savienības.
c SRC Ūrimis un Tumīms.

23 ^a Mos. 8:13.
25 ^a M&D 88:108–110.
^b Mos. 21:26.
27 ^a Hel. 6:22.

28 ^a Al. 45:16;
Et. 2:7–12.
29 ^a Hel. 6:25.
^b Al. 13:12.

Dievu, pēc atreibības tiem, kas bija viņu slepkavas; un tā Dieva sodi nāca pār šiem tumsības darbu darītājiem un slepeno savienību dalībniekiem.

31 Jā, un nolādēta būs tā zeme mūžīgi šiem tumsības darbu darītājiem un slepeno savienību dalībniekiem, līdz pat iznīcībai, ja vien viņi nenožēlos grēkus, pirms viņi būs pilnīgi nobrieduši.

32 Un tad, mans dēls, atceries tos vārdus, ko es esmu tev sacījis; neuztici šīs slepenās ieceres šai tautai, bet māci tiem nebeidzamu "naidu pret grēku un nekrietnību.

33 "Sludini tiem grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam Jēzum Kristus; māci viņiem pazemoties un būt ^blēnprātīgiem un no sirds pazemīgiem; māci viņiem izturēt katru velna "kārdinājumu ar viņu ticību Tam Kungam Jēzum Kristus.

34 Māci viņiem nepiekust labu darot, bet būt lēnprātīgiem un no sirds pazemīgiem; jo tādi atradīs "atvieglojumu savām dvēselēm.

35 Ak, atceries, mans dēls, un mācies "gudrību savā jaunībā, jā, mācies savā jaunībā turēt Dieva baušļus.

36 Jā, un "piesauc Dievu visam savam atbalstam; jā, lai viss, ko tu darītu, būtu Tam Kungam, un lai kurp tu arī ietu, lai tas būtu Tai Kungā; jā, lai visas

tavas domas būtu vērstas uz To Kungu; jā, lai visa tava sirds mīlestība būtu nolikta Tam Kungam mūžīgi.

37 "Apspriedies ar To Kungu visā, ko tu dari, un Viņš tevi virzīs uz labo; jā, kad tu apgulies naktī, apgulies Tai Kungā, lai Viņš sargātu tevi, kad tu guli; un, kad tu celies no rīta, lai tava sirds ir pilna ar ^bpateicību Dievam; un, ja tu tā darīsi, tu tiksī paaugstināts pēdējā dienā.

38 Un tagad, mans dēls, man ir kas sakāms par to lietu, ko mūsu tēvi sauca par lodi jeb rādītāju—jeb ko mūsu tēvi sauca par "Liahonu, kas, iztulkojot, nozīmē compass, un Tas Kungs to sagatavoja.

39 Un lūk, nevarēja neviens cilvēks izstrādāt tik neparasti smalku darbu. Un lūk, tas bija sagatavots, lai parādītu mūsu tēviem virzienu, kur tiem bija jāiet tuksnesī.

40 Un tā viņiem darbojās atbilstoši viņu "ticībai Dievam; tādēļ, ja viņiem bija ticība noticēt, ka Dievs var likt šīm šautrām rādīt ceļu, kur tiem jāiet, lūk, tas tika darīts; tādēļ viņiem bija šis brīnums un arī daudzi citi brīnumi, darīti ar Dieva spēku dieņu no dienas.

41 Neskatoties uz to, ka šie brīnumi tika darīti ar "maziem līdzekļiem, tā rādīja viņiem brīnumainus darbus. Viņi bija laiski un aizmirsa izmantot savu

32a 2. Nef. 4:31.

33a src Sludināt.

b src Lēnprātīgs,
Lēnprātība.

c src Kārdināt,
Kārdinājums.

34a Psm. 37:4–7;

Mat. 11:28–30.

35a src Gudrība.

36a src Lūgšana.

37a Jēk. 4:10;
M&D 3:4.

b M&D 46:32.

38a 1. Nef. 16:10; 18:12;

M&D 17:1.

40a 1. Nef. 16:28.

41a Al. 37:6–7.

ticību un uzcītību, un tad šie brīnumainie darbi beidzās, un viņi nevirzījās uz priekšu savā ceļojumā;

42 tādēļ viņi kavējās tuksnesī jeb negāja taisnā virzienā, un tika mocīti ar badu un slāpēm savu pārkāpumu dēļ.

43 Un tad, mans dēls, es gribu, lai tu saprastu, ka šīs lietas nav bez ēnas; jo, kad mūsu tēvi bija laiski pievērst vērību šim kompasam (tad šīs lietas bija laicīgas), viņiem neveicās; tieši tāpat tas ir ar garīgām lietām.

44 Jo lūk, ir viegli pievērst vērību Kristus "vārdam, kas norādīs jums taisnu virzienu uz mūžīgo svētlaimi, tāpat kā tas bija mūsu tēviem pievērst vērību šim kompasam, kurš norādītu tiem taisnu virzienu uz apsolīto zemi.

45 Un tad es saku, vai tanī nav kāds simbols? Jo tikpat noteikti, kā šis rādītājs veda mūsu tēvus, sekojot tā norādījumiem, uz apsolīto zemi, tā Kristus vārdi, ja mēs sekosim to norādījumiem, aizvedīs mūs viņpus šai bēdu ielejai uz daudz labāku apsolīto zemi.

46 Ak mans dēls, nebūsim ^alaiski dēļ šī ^bceļa viegluma; jo tā tas bija ar mūsu tēviem; jo tā tas bija tiem sagatavots, ka, ja viņi raudzītos, viņi varētu ^cdzīvot; tieši tāpat tas ir ar mums. Ceļš ir sagatavots, un, ja mēs raudzīsīmes, mēs varēsīmes dzīvot mūžīgi.

47 Un tagad, mans dēls, skaties, lai tu rūpētos par šīm svētajām lietām, jā, skaties, lai tu raudzītos uz Dievu un dzīvot. Ej pie šiem ļaudīm un sludin vārdu, un esi prātīgs. Mans dēls, ardievu.

Almas pavēles savam dēlam Šiblonam.

Ietver 38. nodaļu.

38. NODAĻA

Šiblons tika vajāts taisnības dēļ. Glābšana ir Kristū, kurš ir dzīvība un pasaules gaišma. Savaldiet visi savas kaislības. Apmēram 74. g. pr. Kr.

MANS dēls, pievērs ausi maniem vārdiem, jo es saku tev, tieši tāpat kā es teicu Helamanam, ka tā, kā jūs turēsīet Dieva pavēles, tā jums veiksies šinī zemē, un tā, kā jūs neturēsīet Dieva pavēles, tā jūs tiksīet padzīti no Viņa vaiga.

2 Un tad, mans dēls, es ceru, ka man būs milzīgs prieks tevī dēļ tavas stingrības un tavas uzticības Dievam; jo, kā tu esi sācis savā jaunībā raudzīties uz To Kungu, savu Dievu, patiesi tā es ceru, ka tu "turpināsi turēt Viņa pavēles; jo svētīts ir tas, kas ^bpastāv līdz galam.

3 Es saku tev, mans dēls, ka man jau ir bijis milzīgs prieks

44a Psm. 119:105;

1. Nef. 11:25;

Hel. 3:29–30.

46a 1. Nef. 17:40–41.

b Jāņa 14:5–6;

2. Nef. 9:41; 31:17–21;

M&D 132:22, 25.

c Jāņa 11:25;

Hel. 8:15;

3. Nef. 15:9.

38 2a Al. 63:1–2.

b 2. Nef. 31:15–20;

3. Nef. 15:9;

27:6, 16–17.

par tevi dēļ tavas uzticības un tavas uzcītības, un tavas pacietības, un tavas iecietības starp "zoramiešu ļaudīm.

4 Jo es zinu, ka tu bijī važās; jā, un es arī zinu, ka tu tiki apmētāts ar akmeņiem vārda dēļ; un tu visu to panesi ar "pacietību Tā Kunga dēļ, kas bija ^bar tevi, un tagad tu zini, ka Tas Kungs tevi atbrīvoja.

5 Un tad, mans dēls Šiblon, es gribu, lai tu atcerētos, ka tik daudz, kā tu "uzticēties Dievam, patiesi tāpat tu tiksi ^batbrīvots no saviem pārdzīvojumiem un savām "grūtībām, un savām ciešanām, un tiksi paaugstināts pēdējā dienā.

6 Tad, mans dēls, es gribu, lai tu nedomātu, ka es pats visu to zinu, bet tas ir Dieva Gars, kas ir manī, kas visu to dara zināmu man; jo, ja es nebūtu "piedzimis no Dieva, es nezinātu visas šīs lietas.

7 Bet lūk, Tas Kungs Savā milzīgajā žēlastībā sūtīja Savu "eņģeli pasludināt man, lai es pārtrauktu ^biznīcības darbu starp Viņa ļaudīm; jā, un es esmu redzējis eņģeli vaigu vaigā, un viņš runāja ar mani, un viņa balss bija kā pārkons, un tā satricināja visu zemi.

8 Un notika, ka es trīs dienas un trīs nakts biju pašās rūgtākajās dvēseles sāpēs un ciešanās; un nekad, līdz es nepiesaucu To

Kungu Jēzu Kristu pēc žēlastības, es nesaņēmu savu grēku "piedošanu. Bet lūk, es piesaucu Viņu un es atradu mieru savai dvēselei.

9 Un tad, mans dēls, es pastāstīju tev to visu, lai tu mācītos gudrību, lai tu mācītos no manis, ka "nav cita ceļa jeb veida, kā cilvēks var tikt izglābts, kā tikai iekš un caur Kristu. Lūk, Viņš ir pasaules dzīvība un ^bgaisma. Lūk, Viņš ir patiesības un taisnības vārds.

10 Un tad, kā tu esi sācis mācīt vārdu, tieši tā es gribu, lai tu turpinātu mācīt; un es gribu, lai tu būtu uzcītīgs un atturīgs visās lietās.

11 Skaties, lai tu neuzpūstos lepnībā; jā, skaties, lai tu "nelielītos par savu paša gudrību, nedz par savu lielo spēku.

12 Esi drošsirdīgs, bet ne valdonīgs; un arī skaties, lai tu savaldītu visas savas kaisles, lai tu tiktu piepildīts ar mīlestību; skaties, lai tu neielastos dīkdienībā.

13 Nelūdž tā, kā zoramieši to dara, jo tu redzēji, ka viņi lūdž, lai tiktu cilvēku izdzirdēti un tiktu uzslavēti par savu gudrību.

14 Nesaki: Ak Dievs, es pateicos Tev, ka mēs esam "labāki nekā mūsu brāļi, bet drīzāk saki: Ak Kungs, piedod manu ^bnecienību un žēlastībā piemiņi ma-

3a Al. 31:7.

4a SRC Pacietība.

b Rom. 8:35–39.

5a Al. 36:27.

src Uzticība.

b Mat. 11:28–30.

c M&D 3:8; 121:7–8.

6a Al. 36:26;

M&D 5:16.

src Piedzimis no

jauna, Piedzimis

no Dieva.

7a Mos. 27:11–17.

b Al. 26:17–18; 36:6–11.

8a SRC Grēku piedošana.

9a Hel. 5:9.

b Mos. 16:9.

11a SRC Lepnība.

14a Al. 31:16.

b Lūk. 18:10–14.

nus brāļus—jā, vienmēr atzīsti savu necienību Dieva priekšā.

15 Un lai Tas Kungs svētī tavu dvēseli, un pieņem tevi pēdējā dienā Savā valstībā sēdēt mierā. Tagad ej, mans dēls, un māci vārdu šiem ļaudīm. Esi prātīgs. Mans dēls, ardievu!

Almas pavēles savam dēlam Koriantonam.

Letoer no 39. līdz 42. nodaļai.

39. NODAĻA

Dzimumgrēks ir negantība. Koriantona grēki attur zoramiešus no Vārda pieņemšanas. Kristus pestīšanai ir atpakaļejošs spēks, glābjot tos ticīgos, kuri dzīvoja pirms tās. Apmēram 74. g. pr. Kr.

UN tagad, mans dēls, man tev ir kas nedaudz vairāk sakāms, nekā es teicu tavam brālim; jo lūk, vai tu neesi ievērojis sava brāļa stingrību, viņa uzticību un viņa uzcītību Dieva pavēļu turēšanā? Lūk, vai viņš tev nav rādījis labu piemēru?

2 Jo tu neesi pievērsis mani vārdiem tādu vērību, kā tavs brālis starp "zoramiešu ļaudīm. Tad tas ir tas, kas man ir pret tevi; tu aizej līdz pat lielībai par savu spēku un savu gudrību.

3 Un tas vēl nav viss, mans dēls. Tu darīji to, kas man bija smagi, jo tu noliedzi kalpošanu

un gāji uz Sirona zemi lamaniešu robežās pakaļ "netiklei Izabellai.

4 Jā, viņa ir "aizvīlinājusi daudz sirdis, bet tas nav attaisnojums tev, mans dēls. Tev vajadzēja nodoties tai kalpošanai, kas tev bija uzticēta.

5 Vai tu nezini, mans dēls, ka "šīs lietas ir negantība Tā Kunga acīs; jā, vislielākā negantība no visiem grēkiem, izņemot nevainīgu asiņu izliešanu vai Svētā Gara noliegšanu?

6 Jo lūk, ja tu "noliedz Svēto Garu, kad tas vienreiz jau ir bijis tevī, un tu zini, ka tu noliedz, lūk, tas ir grēks, kas ^bnav piedodams; jā, un tas, kas slepkavo, pretēji gaismai un zināšanām par Dievu, nav viegli tādām dabūt "piedošanu; jā, es saku tev, mans dēls, ka nav viegli tādām dabūt piedošanu.

7 Un tad, mans dēls, kaut Dievs dotu, ka tu nebūtu "vainīgs tik lielā noziegumā. Es nekavētos pie taviem noziegumiem, mocot tavu dvēseli, ja tas nebūtu tev par labu.

8 Bet lūk, tu nevari noslēpt savus noziegumus no Dieva; un, ja vien tu nenožēlosi grēkus, tie stāvēs kā liecība pret tevi pēdējā dienā.

9 Tad nu, mans dēls, es gribru, lai tu nožēlotu un atmes-tu savus grēkus, un nesekotu vairs tam, ko "iekāro tavas acis, bet ^bapspiestu sevi visās šajās

39 2a Al. 38:3.

3a SRC Juteklisks, Juteklība.

4a Sal. Pam. 7:6–27.

5a SRC Seksuālā

netikumība.

6a M&D 76:35–36.

b SRC Nepiedodams grēks.

c M&D 64:10.

SRC Piedot.

7a SRC Vaina.

9a SRC Miesīgs.

b 3. Nef. 12:30.

lietās; jo, ja vien tu to nedarīsi, tu nekādi nevarēsi iemantot Dieva valstību. Ak, atceries un uzņemies to, un apspied sevi šajās lietās.

10 Un es pavēlu tev apņemties apspriesties ar saviem vecākajiem brāļiem tajā, ko tu iesāc; jo lūk, tu esi jauns, un tev ir vajadzība, lai tavi vecākie brāļi tevi audzinātu. Un paklausī viņu padomam.

11 Neļauj sevi aizvilināt ar nekādu tukšu vai mulķīgu lietu; neļauj atkal velnam aizvilināt tavu sirdi pakal šim bezdievīgajām netiklēm. Lūk, ak mans dēls, cik lielu nekrietnību tu esi darījis "zoramiešiem; jo, kad viņi redzēja tavu ^buzvedību, viņi neticēja maniem vārdiem.

12 Un tad nu Tā Kunga Gars saka man: "Pavēli saviem bērniem darīt labu, lai viņi neaizvilinātu daudzu ļaužu sirdis uz iznīcību, tādēļ es pavēlu tev, mans dēls, bailēs no Dieva, lai tu atturētos no savām nekrietnībām;

13 lai tu pievērstos Tam Kungam ar visu savu prātu, spēku un izturību; lai tu vairs neaizvilinātu sirdis darīt ļaunu; bet drīzāk atgriezies pie viņiem un "atzīsti savas vainas un to, ko tu esi darījis aplam.

14 "Nemeklē nedz bagātības, nedz pasaulesniecīgās lietas; jo lūk, tu nevari paņemt tās sev līdz.

15 Un tagad, mans dēls, es

gribu tev pateikt kaut ko par Kristus atnākšanu. Lūk, es saku tev, ka tas ir Viņš, kas noteikti nāks, lai uzņemtos pasaules grēkus; jā, Viņš nāk, lai pasludinātu glābšanas prieka vēstis Saviem ļaudīm.

16 Un tad nu, mans dēls, šī bija tā kalpošana, kam tu tiki aicināts—sludināt šīs prieka vēstis šiem ļaudīm, lai sagatavotu viņu prātus; jeb drīzāk, lai glābšana varētu nākt pie tiem, lai viņi varētu sagatavot savu "bērnu prātus uz klausīt vārdu Viņa atnākšanas laikā.

17 Un tad es mazliet atvieglošu tavu prātu par šo jautājumu. Lūk, tu brīnies, kāpēc šīm lietām ir jātop zināmām tik ilgi iepriekš. Lūk, es saku tev, vai dvēsele šinī laikā nav tikpat vērtīga Dievam kā dvēsele, kas būs Viņa atnākšanas laikā?

18 Vai nav nepieciešams, lai pestīšanas iecere tiktu darīta zināma šiem ļaudīm tāpat kā viņu bērniem?

19 Vai nav tikpat viegli Tam Kungam sūtīt Savu eņģeli pasludināt jums šīs prieka vēstis, kā mūsu bērniem jeb kā pēc Viņa atnākšanas?

40. NODAĻA

Kristus atnes augšāmcelšanos visiem cilvēkiem. Taisnie pēc nāves dodas uz paradīzi, un ļaunie ārējā tumsībā gaidīt savas augšāmcelšanās dienu. Augšāmcelšanās laikā

11a Al. 35:2–14.

b Rom. 2:21–23; 14:13;
Al. 4:11.

12a SRC Dieva pavēles,

baušļi;

Mācīt, Skolotājs.

13a Mos. 27:34–35.

14a Mat. 6:25–34;

Jēk. 2:18–19;

M&D 6:6–7; 68:31–32.

16a SRC Ģimene—

Vecāku atbildība.

*visas lietas tiks atjaunotas savā
īstā un pilnīgā ķermenī. Apmēram
74. g. pr. Kr.*

TAGAD, mans dēls, ir kaut kas
vairāk, ko es tev gribu pateikt,
jo es manu, ka tavs prāts ir no-
raizējies par mirušo augšāmcel-
šanos.

2 Lūk, es saku tev, ka nav ne-
kādas augšāmcelšanās—jeb es
teiktu, citiem vārdiem, ka šis
mirstīgais netiek ietērpts ^a“ne-
mirstīgajā, šis iznīcīgais netiek
^bietērpts neiznīcīgajā—^clīdz ne-
būs pagājusi Kristus atnākšana.

3 Lūk, Viņš atnes mirušo ^aaug-
šāmcelšanos. Bet lūk, mans
dēls, vēl nav augšāmcelšanās.
Tagad es atklāšu tev noslēpu-
mu; tomēr ir daudzi ^bnoslēpu-
mi, kas tiek ^csargāti, ka neviens
tos nezina, izņemot pašu Dievu.
Bet es parādīšu tev vienu lietu,
ko es cītīgi jautāju Dievam, lai
es varētu zināt—tas ir par aug-
šāmcelšanos.

4 Lūk, ir nolikts laiks, kad visi
^a“uzcelsies no mirušajiem. Taču,
kad šis laiks nāks, neviens nezi-
na; bet Dievs zina to laiku, kas
ir nolikts.

5 Tad nu, vai tas būs vienā lai-
kā jeb ^a“otrā laikā, jeb trešā laikā,
ka cilvēki uzcelsies no miruša-
jiem, tam nav nozīmes; jo Dievs
^bzina visas šīs lietas; un man
ir pietiekami zināt, ka tas tā

ir,—ka ir nolikts laiks, kad visi
uzcelsies no mirušajiem.

6 Tad nu ir vajadzīgs laika
sprīdis starp nāvi un augšām-
celšanos.

7 Un tad es vaicāju—kas no-
tiek ar cilvēku ^a“dvēselēm no šī
nāves brīža līdz noliktajam aug-
šāmcelšanās laikam?

8 Tad nu, vai ir vairāk nekā
viens noliktais laiks cilvēkiem
uzcerties, nav nozīmes, jo visi
nenomirst vienā brīdī, un tam
nav nozīmes; Dievam viss ir kā
viena diena, un laiks tiek mērīts
vienīgi cilvēkiem.

9 Tādēļ ir nolikts laiks cilvē-
kiem, kad viņi augšāmcelties no
mirušajiem; un ir laika sprīdis
starp nāves brīdi un augšāmcel-
šanos. Un tad, par šo laika sprīdi,
kas notiek ar cilvēku dvēselēm—
tā ir tā lieta, par ko es uzcītīgi jau-
tāju Tam Kungam, lai zinātu; un
tā ir lieta, par ko es zinu.

10 Un kad pienāks laiks, kad
visi celsies, tad viņi zinās, ka
Dievs zina visus ^a“laikus, kas ir
nolikti cilvēkam.

11 Tagad par dvēseles stāvok-
li starp ^a“nāvi un augšāmcelša-
nos—lūk, tas man ir ticis darīts
zināms caur eņģeli, ka visu cil-
vēku gari, tikko tie ir pametuši
šo mirstīgo ķermeni, jā, visu cil-
vēku gari, vai tie ir labi vai ļauni,
tiek paņemti ^bmājās pie tā Die-
va, kas devis viņiem dzīvību.

40 2a Mos. 16:10–13.

src Nemirstīgs,
Nemirstība.

b 1. kor. 15:53–54.

c 1. kor. 15:20.

3a SRC Augšāmcelšanās.

b SRC Dieva
noslēpumi.

c M&D 25:4; 124:41.

4a Jāņa 5:28–29.

5a Mos. 26:24–25;
M&D 43:18; 76:85.

b src Dievs, Dievība.

7a Al. 40:21;

M&D 138.

src Dvēsele.

10a Ap. d. 17:26.

11a Lūk. 16:22–26;

1. Pēt. v. 3:18–19; 4:6;
M&D 76:71–74; 138.

b Sal. Māc. 12:7;

2. Nef. 9:38.

12 Un tad notiks, ka to gari, kuri ir taisnīgi, tiks uzņemti ^alaimes stāvoklī, kas tiek saukts par ^bparadīzi, ^catpūtas stāvoklī, ^dmiera stāvoklī, kur tie atpūtīsies no visām savām raizēm un no visām rūpēm, un bēdām.

13 Un tad notiks, ka bezdievīgo gari, jā, tie, kas ir ļauni—jo lūk, viņos nav nevienas daļas nedz daļiņas no Tā Kunga Gara; jo lūk, viņi labāk ir izvēlējušies ļaunos darbus nekā labos; tādēļ velna gars ieiet tajos un sagrābj viņu namu—un šie tiks padzīti ^aārējā tumsībā; tur būs ^braudāšana un gaudošana, un zobu griešana, un tas viņu pašu nekriestības dēļ, jo viņi pēc velna gribas būs aizvesti kā gūstekņi.

14 Tad nu šis ir ^abezdievīgo dvēseļu stāvoklis, jā, tumsībā un šausmās, un ^bbriesmās raugoties pēc kvēlojošā Dieva sašutuma un dusmām pār tiem; tā viņi paliek šajā ^cstāvoklī, tāpat kā taisnie paradīzē, līdz pat viņu augšāmcēlšanās laikam.

15 Tad nu, ir daži, kas ir sapratuši, ka šis dvēseles laimes stāvoklis un šis bēdu stāvoklis pirms augšāmcēlšanās ir pirmā augšāmcēlšanās. Jā, es pieļauju, ka tas var tikt nosaukts par augšāmcēlšanos, gara jeb dvēseles uzcelšanu un to nodošanu laimei vai bēdām, saskaņā ar tiem vārdiem, kas ir teikti.

16 Un lūk, vēl ir teikts, ka ir

^apirmā ^baugšāmcēlšanās, visu to augšāmcēlšanās, kuri ir bijuši vai kuri ir, vai kuri būs, līdz pat Kristus augšāmcēlšanos no mirušajiem.

17 Tad nu mēs nedomājam, ka šī pirmā augšāmcēlšanās, par ko tā ir teikts, varētu būt dvēseļu augšāmcēlšanās un to ^anodošana laimei vai bēdām. Tev nav jādomā, ka tas nozīmē to.

18 Lūk, es saku tev: Nē!, bet tas nozīmē dvēseles un ķermeņa atkalapvienošanos tiem, kas bija no Ādama dienām līdz pat Kristus ^aaugšāmcēlšanās brīdim.

19 Tad nu, vai to, par kuriem es esmu runājis, dvēseles un ķermeņi tiks atkalapvienoti vienā reizē, bezdievīgo tāpat kā taisno, es nesaku; lai ir gana, ka es saku, ka viņi visi uzcelties jeb, citiem vārdiem, viņu augšāmcēlšanās notiks ^apirms to augšāmcēlšanās, kuri nomirs pēc Kristus augšāmcēlšanās.

20 Tad nu, mans dēls, es nesaku, ka viņu augšāmcēlšanās nāk līdz ar Kristus augšāmcēlšanos; bet lūk, es saku to kā savas domas, ka taisno dvēseles un ķermeņi tiek atkalapvienoti līdz ar Kristus augšāmcēlšanos un Viņa ^auzkāpšanu debesīs.

21 Bet, vai tas būs līdz ar Viņa augšāmcēlšanos vai pēc tam, es nesaku; bet tik daudz es saku, ka ir ^alaika sprīdis starp nāvi un ķermeņa augšāmcēlšanos,

12a SRC Prieks.
b SRC Paradīze.
c SRC Atpūta.
d M&D 45:46.
SRC Miers.

13a SRC Elle.
b Mat. 8:12;

Mos. 16:2.
14a M&D 138:20.
b Jēk. 6:13;
Moz. 7:1.
c Al. 34:34.
16a Jēk. 4:11;
Mos. 15:21–23.

b SRC Augšāmcēlšanās.
17a M&D 76:17, 32, 50–51.
18a Mat. 27:52–53.
19a Mos. 15:26.
20a SRC Debesbraukšana.
21a Lūk. 23:39–43.

un dvēseles stāvoklis ^blaimē vai ^cbēdās līdz pat laikam, kas ir Dieva nolikts, kad mirušie celšies un tiks apvienoti gan dvēsele, gan ķermenis, un ^dtiks vesti Dieva priekšā, un tiks tiesāti saskaņā ar saviem darbiem.

22 Jā, tas īsteno visa tā atjaunošanu, par ko ir ticis runāts ar svēto praviešu muti.

23 ^aDvēsele tiks ^batjaunota ar ^cķermeni, un ķermenis ar dvēseli; jā, un katrs loceklis un locītavā tiks atjaunoti savā ķermenī; jā, patiesi neviens mats no galvas nezudīs, bet visas lietas tiks atjaunotas to īstā un pilnīgā ķermenī.

24 Un tad, mans dēls, šī ir tā atjaunošana, par ko ir ^arunāts ar svēto praviešu muti—

25 un tad taisnie mirdzēs Dieva valstībā.

26 Bet lūk, drausmīga ^anāve nāk pār bezdievīgajiem; jo viņi mirst attiecībā uz lietām, kas piederas taisnībai; jo viņi ir netīri, un ^bnekas netīrs nevar iemantot Dieva valstību, bet viņi tiek padzīti un nodoti baudīt sava padarītā jeb savu darbu augļus, kuri ir bijuši ļauni; un viņi izdzer rūgtā kausa mieles.

41. NODAĻA

Augšāmcelšanās reizē cilvēki uzceļas bezgalīgas laimes vai bezgalīgu

bēdu stāvoklī. Bezdievība nekad nav bijusi laime. Miesas cilvēki pasaulē ir bez Dieva. Katrs cilvēks Atjaunošanā saņem atkal tās pazīmes un īpašības, kas ir iegūtas mirstīgajā dzīvē. Apmēram 74. g. pr. Kr.

UN tagad, mans dēls, man ir kas sakāms par atjaunošanu, par kuru ir runāts; jo lūk, daži ir ^asa-grozījuši Rakstus un ir tālu ^bno-maldījušies tā dēļ. Un es manu, ka tavs prāts ir noraizējies arī par šo lietu. Bet lūk, es tev to iz-skaidrošu.

2 Es saku tev, mans dēls, ka pestīšanas iecere ir nepieciešama Dieva taisnībai, jo ir nepieciešams, lai visas lietas tiktu atjaunotas to pareizā kārtībā. Lūk, tas ir nepieciešams un taisnīgi, saskaņā ar Kristus spēku un augšāmcelšanos, ka cilvēka dvēsele tiks atjaunota tā ķermenī un ka katra ķermeņa ^adaļa tiks pie tā atjaunota.

3 Un ir nepieciešams Dieva ^ataisnībai, lai cilvēki tiktu ^btiesāti atbilstoši viņu ^cdarbiem; un, ja viņu darbi bija labi šinī dzīvē, un viņu sirds vēlmes bija labas, tad arī pēdējā dienā viņi tiks ^datjaunoti tam, kas ir labs.

4 Un, ja viņu darbi ir ļauni, viņi tiks ^aatjaunoti ļaunam. Tādēļ visas lietas tiks atjaunotas to pareizajā kārtībā, katra lieta savā

21 ^b SRC Paradīze.

^c SRC Elle.

^d Al. 42:23.

23 ^a TAS IR gars.

M&D 88:15–17.

SRC Dvēsele.

^b 2. Nef. 9:12–13;

Al. 11:40–45.

^c SRC Ķermenis.

24 ^a Jes. 26:19.

26 ^a 1. Nef. 15:33;

Al. 12:16.

^b Al. 11:37.

41 ^a 2. Pēt. v. 1:20; 3:16;

Al. 13:20.

^b SRC Atkrišana.

2 ^a Al. 40:23.

3 ^a SRC Taisnība.

^b SRC Atskaite,

Atbildīgs, Atbildība;

Tiesāt, Tiesa.

^c SRC Darbi.

^d Hel. 14:31.

4 ^a Al. 42:28.

dabīgajā veidolā—^bmirstība uz-
celsies nemirstībā, ^ciznīcība ne-
iznīcībā—uzcelsies ^dbezgalīgā
laimē iemantot Dieva valstību,
vai bezgalīgās bēdās iemantot
velna valstību, vienu no vienas
puses, otru no otras—

5 viens tiek augšāmcelts lai-
mei, atbilstoši savām vēlmēm
pēc laimes, jeb labam, atbilsto-
ši savām vēlmēm pēc labā; un
otrs—ļaujam, atbilstoši savām
vēlmēm pēc ļauna; jo, kā viņš ir
vēlējis darīt ļaunu visas dienas
garumā, tāpat sev par algu viņš
saņems ļaunu, kad nakts nāks.

6 Un tā tas ir no otras puses.
Ja viņš ir nožēlojis savus grēkus
un vēlējis taisnīgumu līdz savu
dienu galam, tāpat viņš tiks at-
algots ar taisnīgumu.

7 ^aŠie ir tie, kas ir Tā Kunga
pestīti; jā viņi ir tie, kas ir pa-
ņemti, kas ir atbrīvoti no bezga-
līgās tumsības nakts, un tā viņi
pastāv vai krīt; jo lūk, viņi paši
ir ^bsev soģi, vai nu darot labu
vai ļaunu.

8 Tad nu Dieva lēmumi ir ^ane-
grozāmi; tādēļ ceļš ir sagata-
vots, lai tas, kas grib, var pa to
iet un tikt izglābts.

9 Un tad lūk, mans dēls, neuz-
drošini ^avēl kādu reizi apgrē-
cināties pret savu Dievu tajos
mācības punktos, kuros tu līdz
šim esi uzdrošinājies grēkot.

10 Nedomā, ka tā dēļ, kas ir ti-
cis runāts par atjaunošanu, tu
tiksi atjaunots no grēka laimē.
Lūk, es saku tev, ka ^abezdievība
nekad nav bijusi laime.

11 Un tad, mans dēls, visi cil-
vēki, kuri ir ^adabiskajā stāvok-
lī, jeb es gribētu teikt, ^bmiesīgajā
stāvoklī, ir rūgtā žultī un ne-
krietnības saitēs; viņi pasaulē
ir ^cbez Dieva, un viņi ir gājuši
pretēji Dieva dabai; tādēļ viņi ir
tādā stāvoklī, kas ir pretējs lai-
mes būtībai.

12 Un tad lūk, vai vārda atjau-
nošana nozīme ir paņemt kādu
lietu no tās dabiskā stāvokļa un
ievietot to nedabiskajā stāvoklī
jeb ievietot to tādā stāvoklī, kas
ir pretējs tās būtībai?

13 Ak mans dēls, tā tas nav;
bet vārda atjaunošana nozīme
ir nest atkal atpakaļ ļaunu par
ļaunu jeb miesīgu par miesīgu,
jeb velnišķīgu par velnišķīgu—
labu par to, kas ir labs; taisnīgu
par to, kas ir taisnīgs; taisnu par
to, kas ir taisns; žēlastību par to,
kas ir žēlīgs.

14 Tādēļ, mans dēls, skaties,
lai tu būtu žēlīgs pret saviem
brāļiem; rīkojies ^ataisni, ^bspried
taisnīgi un dari ^clabu nepār-
traukti; un, ja tu darīsi to visu,
tad tu saņemsi savu atalgoju-
mu; jā, pret tevi atkal tiks atjau-
nota ^džēlastība; pret tevi atkal

4b 2. Nef. 9:12–13;
M&D 138:17.
src Augšāmcelšanās.
c 1. kor. 15:51–55.
d src Mūžīgā dzīve.
7a M&D 76:50–70.
b 2. Nef. 2:26;
Al. 42:27;
Hel. 14:30.

src Rīcības brīvība.
8a M&D 1:38.
9a M&D 42:23–28.
10a Psm. 32:10;
Jes. 57:20–21;
Hel. 13:38.
11a Mos. 3:19.
src Miesīgais cilvēks.
b src Miesīgs.

c Ef. 2:12.
14a src Godīgs,
Godīgums.
b Jāņa 7:24;
M&D 11:12.
c M&D 6:13; 58:27–28.
d src Žēlīgs, Žēlastība.

tiks atjaunota taisnība; pret tevi atkal tiks atjaunota taisnīga tiesa; un tu atkal tiks atalgots ar labu.

15 Jo tas, ko tu izsūti, atgriezīsies atkal pie tevis un tiks atjaunots; tādēļ vārds atjaunošana pilnīgāk nosoda grēcinieku un it nemaz viņu neattaisno.

42. NODAĻA

Mirstīgā dzīve ir pārbaudes laiks, lai dotu iespēju cilvēkam nožēlot grēkus un kalpot Dievam. Krišana atnesa laicīgo un garīgo nāvi visai cilvēcei. Pestīšana nāk caur grēku nožēlošanu. Dievs pats izpērk pasaules grēkus. Žēlastība ir tiem, kas nožēlo grēkus. Visi citi tiek pakļauti Dieva tiesai. Žēlastība nāk Izpiršanas dēļ. Tikai tas, kas patiesi nožēlojis grēkus, tiek izglābts. Apmēram 74. g. pr. Kr.

UN tagad, mans dēls, es manu, ka ir vēl kaut kas, kas uztrauc tavu prātu, ko tu nevari saprast—kas attiecas uz Dieva ^ataisnīgumu, sodot grēcinieku; jo tu mēģini domāt, ka tas nav taisnīgi, ka grēcinieks tiks nodots ciešanām.

2 Tad lūk, mans dēls, es tev to izskaidrošu. Jo lūk, pēc tam, kad Dievs Tas Kungs ^aizraidīja mūsu pirmos vecākus no ^bĒdenes dārza apstrādāt zemi, no kuras tie tika ņemti—jā, Viņš izdzina cilvēku un Viņš nolika uz austrumiem no Ēdenes dārza ^cķerubu

un liesmojošu zobenu, kas griezās uz visām pusēm, lai sargātu ^ddzīvības koku,—

3 tad mēs redzam, ka cilvēks kļuva kā Dievs, zinādams labu un ļaunu; un, lai tas neizstieptu savu roku un neņemtu arī no dzīvības koka, un neēstu, un nedzīvotu mūžīgi, Dievs Tas Kungs nolika ķerubu un liesmojošu zobenu, lai viņš nebaudītu augli,—

4 un tā mēs redzam, ka tika dots laiks cilvēkam nožēlot grēkus, jā, ^apārbaudes laiks, laiks, lai nožēlotu grēkus un kalpotu Dievam.

5 Jo redzi, ja Ādams tūlīt būtu izstiepis savu roku un ēdis no dzīvības koka, viņš dzīvotu mūžīgi, saskaņā ar Dieva vārdu, un viņam nebūtu laika grēku nožēlošanai; jā, un arī Dieva vārds izrādītos tukšs, un dīzenā pestīšanas iecere būtu tikusi izjaukta.

6 Bet lūk, cilvēkam bija nolikts ^amirt—tādēļ, kad viņi tika padzīti no dzīvības koka, viņiem vajadzēja tikt izdeldētiem no zemes virsas—un cilvēks kļuva zudis uz mūžiem, jā, viņi kļuva par ^bkritušiem cilvēkiem.

7 Un tagad ar šo tu redzi, ka mūsu pirmie vecāki tika ^apadzīti gan laicīgi, gan garīgi no Tā Kunga vaiga; un tā mēs redzam, ka viņi tika pakļauti pašai savai ^bgribai.

8 Tad lūk, nebija lietderīgi, ka

42 1a 2. Nef. 26:7;
Mos. 15:26–27.
SRC Taisnība.
2a 1. Moz. 3:23–24;
Moz. 4:28–31.
b SRC Ēdene.

c SRC Ķerubi.
d 1. Moz. 2:9.
4a Al. 34:32–33.
6a SRC Nāve, fiziskā.
b Mos. 16:3–5.
SRC Ādama un

Ievas Krišana.
7a 2. Nef. 2:5; 9:6;
Hel. 14:16.
SRC Nāve, garīgā.
b SRC Ricības brīvība.

cilvēks tiktu atprasīts no šīs laicīgās nāves, jo tas iznīcinātu diženo laimes ^aieceri.

9 Tādēļ, tā kā dvēsele nevarēja nomirt un ^akrišana bija atnesusi visai cilvēcei garīgo nāvi tāpat kā laicīgo, tas ir, viņi bija atraidīti no Tā Kunga vaiga, tad bija vajadzīgs, lai cilvēce tiktu atprasīta no šīs garīgās nāves.

10 Tādēļ, kad viņi pēc ^adabas kļuva ^bmiesīgi, jutekliski un velnišķīgi, šis ^cpārbaudes stāvoklis kļuva tiem par stāvokli, lai sagatavotos; tas kļuva par sagatavošanās stāvokli.

11 Un tad atceries, mans dēls, ja nebūtu pestīšanas ieceres (to atmetot), tikko viņi nomirtu, viņu dvēseles kļūtu ^anelaimīgas, būdamas atraidītas no Tā Kunga vaiga.

12 Un tad nebūtu veida kā atprasīt cilvēku no šī kritušā stāvokļa, kurā cilvēks pats sevi ir novedis savas nepaklausības dēļ;

13 tādēļ, saskaņā ar taisnību, pestīšanas ^aiecere nevar tikt īstenota savādāk, kā tikai uz nosacījumiem, ka cilvēks ^bnožēlo grēkus šajā pārbaudes stāvoklī, jā, šai sagatavošanās stāvoklī; jo, izņemot tikai kā uz šiem nosacījumiem, žēlastība nevar tikt pielietota, neiznīcinot taisnības darbu. Tad nu taisnības darbs

nevar tikt iznīcināts; savādāk Dievs vairs ^cnebūtu Dievs.

14 Un tā mēs redzam, ka visa cilvēce bija ^akritusi un viņi bija ^btaisnības varā; jā, Dieva taisnības, kura nosodītu viņus uz mūžiem tikt atraidītiem no Viņa vaiga.

15 Un tad žēlastības iecere nevarētu tikt īstenota, ja vien Izpiršana nebūtu veikta; tādēļ Dievs pats ^aizpērk pasaules grēkus, lai īstenotu ^bžēlastības ieceri, lai apmierinātu ^ctaisnības prasības, lai Dievs būtu ^apilnīgs, taisns Dievs, un arī žēlīgs Dievs.

16 Tad nu grēku nožēlošana nevarētu nākt pie cilvēkiem, ja nebūtu bijis soda, kam arī bija jābūt tikpat ^amūžīgam kā dvēseles dzīvība, noteikta pretstatā laimes iecerei, kas arī bija tikpat mūžīga kā dvēseles dzīvība.

17 Tad nu, kā cilvēks varētu nožēlot grēkus, ja vien viņš ^anegrēkotu? Kā viņš varētu grēkot, ja nebūtu bijis ^blikuma? Kā varētu būt likums, ja nebūtu bijis soda?

18 Tad nu sods bija noteikts, un taisnīgs likums bija dots, kas noved cilvēku pie ^asirdsapziņas pārmetumiem.

19 Tad nu, ja nebūtu bijis dots likums—ja cilvēks ^anoslepkavo,

8a Al. 34:9;

Moz. 6:62.

9a SRC Ādama un Ievas Krišana.

10a SRC Miesīgais cilvēks.

b SRC Miesīgs.

c SRC Mirstīgs, Mirstīgā dzīve.

11a 2. Nef. 9:7–9.

13a SRC Pestīšanas iecere.

b SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

c 2. Nef. 2:13–14.

14a Al. 22:13–14.

b 2. Nef. 2:5.

15a 2. Nef. 9:7–10;

Mos. 16:7–8.

src Izpirkt, Grēku

Izpiršana.

b SRC Žēlīgs, Žēlastība.

c SRC Taisnība.

d 3. Nef. 12:48.

16a M&D 19:10–12.

17a SRC Grēks.

b Rom. 4:15.

18a SRC Sirdsapziņa.

19a SRC Slepkavība.

viņam jāmirst—vai viņš baidītos, ka viņam būs jāmirst, ja viņš slepkavos?

20 Un arī, ja nebūtu bijis dots likums pret grēku, cilvēki nebaidītos grēkot.

21 Un, ja "nebūtu bijis dots likums, ja cilvēki grēkotu, ko taisnība varētu padarīt, vai arī žēlastība, jo tām nebūtu nekādu tiesību uz šo radību?

22 Bet likums ir dots un sods ir noteikts, un "grēku nožēlošana dāvāta, kas nožēlo grēkus, to žēlastība pieprasa; savādāk taisnība pieprasa to radību un izpilda likumu, un likums uzliek sodu; ja ne tā, tad taisnības darbi tiktu iznīcināti un Dievs pārstātu būt Dievs.

23 Bet Dievs nepārstāj būt Dievs un "žēlastība pieprasa to, kas patiesi nožēlojis grēkus, un žēlastība nāk dēļ ^bIzpirkšanas; un Izpirkšana atnes mirušo "augšāmcelšanos; un mirušo augšāmcelšanās atved cilvēkus "atpakaļ Dieva vaiga priekšā; un tā viņi tiek atjaunoti Viņa vaiga priekšā, lai tiktu "tiesāti par saviem darbiem saskaņā ar likumu un taisnību.

24 Jo lūk, taisnība izpilda visas savas prasības un arī žēlastība pieprasa visu, kas ir viņas pašas; un tā tikai tas, kas patiesi nožēlojis grēkus, tiek izglābts.

25 Ko, vai tu domā, ka žēlastība var laupīt "taisnību? Es saku tev: Nē, nekādā ziņā. Ja tā būtu, Dievs pārstātu būt Dievs.

26 Un tā Dievs īsteno Savus diženos un mūžīgos "nodomus, kas bija sagatavoti ^bno pasaules radīšanas. Un tā norisinās cilvēku glābšana un pestīšana, un arī viņu izdeldēšana un bēdas.

27 Tādēļ, ak mans dēls, "katrs, kas grib, var nākt un brīvi dzert no dzīvības ūdeņiem; un katrs, kas negrib, netiek piespiests nākt, bet pēdējā dienā viņam tiks ^batdots atbilstoši viņa "darbiem.

28 Ja viņš ir vēlējis darīt "ļauņu un nav nožēlojis grēkus savās dienās, lūk, ar ļaunu viņam tiks atdarīts, saskaņā ar Dieva atjaunošanu.

29 Un tagad, mans dēls, es vēlos, lai tu neļautu šīm lietām vairs tevi uztraukt, un tikai lai tavi grēki tevi uztrauc, ar tām raizēm, kas novedīs tevi pie grēku nožēlošanas.

30 Ak mans dēls, es vēlos, lai tu vairs nenoliegtu Dieva taisnību. Necenties attaisnot sevi ne vismazākā mērā savos grēkos, noliedzot Dieva taisnību; bet lai Dieva taisnībai un Viņa žēlastībai, un Viņa iecietībai ir pilnīga vara tavā sirdī; un lai tas viss

21a 2. Nef. 9:25–26;
Mos. 3:11.

22a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

23a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

b SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.

c 2. Nef. 2:8; 9:4;
Al. 7:12; 11:41–45;

12:24–25;

Hel. 14:15–18;

Morm. 9:13.

d Al. 40:21–24.

e SRC Tiesa, Pēdējā.

25a SRC Taisnība.

26a 2. Nef. 2:14–30;

Moz. 1:39.

b Al. 13:3;

3. Nef. 1:14.

27a Al. 5:34;

Hel. 14:30.

src Rīcības brīvība.

b Al. 41:15.

c Jes. 59:18;

Jāņa atkl. 20:12.

28a Al. 41:2–5.

tevi nospiež "pazemībā līdz zemei.

31 Un tagad, ak mans dēls, tu tiec Dieva aicināts sludināt vārdu šiem ļaudīm. Un tagad, mans dēls, ej savu ceļu, sludini vārdu ar patiesību un saprātu, lai tu varētu vest dvēseles pie grēku nožēlošanas, lai diženā žēlastības iecere varētu tos pieprasīt. Un lai Dievs dod tev atbilstoši maniem vārdiem. Āmen.

43. NODAĻA

Alma un viņa dēli sludina vārdu. Zoramieši un citi nefijiešu atkritēji kļūst par lamaniešiem. Lamanieši atkal nāk karā pret nefijiešiem. Moronijs apbruņo nefijiešus ar aizsargbruņām. Tas Kungs atklāj Almam lamaniešu nodomus. Nefijieši aizsargā savas mājas, brīvību, ģimenes un reliģiju. Moronija un Lehija karapulki aplenc lamaniešus. Apmēram 74. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Almas dēli gāja tautā, lai sludinātu tiem vārdu. Un arī pats Alma nevarēja palikt mierā un arī gāja.

2 Tagad mēs vairāk nerunāsim par viņu sludināšanu, izņemot to, ka viņi sludināja vārdu un patiesību, atbilstoši pravietojuma un atklāsmes garam; un viņi sludināja pēc Dieva "svētās kārtas, ar kuru viņi bija aicināti.

3 Un tagad es atgriežos pie apraksta par kariem starp nefijiešiem un lamaniešiem astoņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā.

4 Jo lūk, notika, ka "zoramieši kļuva par lamaniešiem; tādēļ astoņpadsmitā gada sākumā nefijiešu tauta redzēja, ka lamanieši nāk uz tiem, tādēļ viņi gatavojās karam; jā, viņi sapulcināja kopā savus karapulkus Jeršonas zemē.

5 Un notika, ka lamanieši nāca ar saviem tūkstošiem; un viņi nāca Antionuma zemē, kas ir zoramiešu zeme, un vīrs vārdā Zerahemnass bija viņu vadonis.

6 Un tad, tā kā amalekieši bija daudz ļaunāki un vairāk sliecās uz slepkavošanu nekā paši lamanieši, tādēļ Zerahemnass iecēla augstākos virsniekus pār lamaniešiem, un tie visi bija amalekieši un zoramieši.

7 Tad nu šo viņš darīja, lai varētu saglabāt viņu naidu pret nefijiešiem, lai viņš varētu dabūt tos pakļautībā, lai īstenotu savus nodomus.

8 Jo lūk, viņa nodomi bija uzkūdit lamaniešus dūsmās pret nefijiešiem; šo viņš darīja, lai varētu piesavināties milzīgu varu pār tiem, un arī lai viņš varētu iegūt varu pār nefijiešiem, pakļaujot tos jūgā.

9 Un tad nefijiešu nodoms bija aizstāvēt savas zemes un savas mājas, un savas "sievass, un savus bērņus, lai viņi varētu aizsargāt tos no savu ienaidnieku rokām; un arī lai viņi varētu saglabāt savas tiesības un savas privilēģijas, jā, un arī savu ^bbrīvību, lai viņi varētu pielūgt

30a SRC Pazemīgs, Pazemība.
43 2a SRC Melhisedeka

priesterība.
4a Al. 35:2–14; 52:33.
9a Al. 44:5; 46:12.

b SRC Brīvs, Brīvība.

Dievu atbilstoši savām vēlmēm.

10 Jo viņi zināja, ka, ja tie kritīs lamaniešu rokās, tad lamanieši iznīcinās katru, kas "pielūgs Dievu ^bgarā un patiesībā, patieso un dzīvo Dievu.

11 Jā, un viņi arī zināja par lamaniešu ārkārtīgo naidu pret saviem "brāļiem, kas bija Antinefij-lehija tauta, kas tika saukti par Amona tautu—ka tie neņemtū rokās ieročus, jā, viņi bija stājušies derībā un viņi to nelauztu—tādēļ, ja viņi kristu lamaniešu rokās, viņi tiktu iznīcināti.

12 Un nefijieši neļāva viņus iznīcināt; tādēļ viņi deva tiem zemes viņu mantojumā.

13 Un Amona tauta nefijiešiem lielu daļu no savas mantas, lai uzturētu viņu karapulku; un tā nefijieši bija spiesti vieni paši turēties pretī lamaniešiem, kas bija Lamana un Lemuēla, un Ismaēla dēlu, un visu to, kas bija atšķēlušies no nefijiešiem, pēcteču sajaukums; kas bija amalekieši un zoramieši, un Noas priesteru "pēcteči.

14 Tad nu šo pēcteču bija tik daudz, gandrīz tikpat cik nefijiešu; un tā nefijieši bija spiesti cīnīties ar saviem brāļiem, līdz pat asinsizliešanai.

15 Un notika, kad lamaniešu karapulki tika sapulcināti kopā Antionuma zemē, lūk, nefijiešu karapulki bija gatavi tiem stāties pretī Jeršonas zemē.

16 Tad nefijiešu vadonis jeb vīrs, kas bija iecelts būt par

augstāko virsnieku pār nefijiešiem—tad tas augstākais virsnieks pārņēma visu karapulku komandēšanu—un viņa vārds bija Moronijs;

17 un Moronijs pārņēma visu komandēšanu un vadību pār viņu kariem. Un viņš bija tikai divdesmit un piecus gadus vecs, kad viņš tika iecelts par augstāko virsnieku pār nefijiešu karapulkiem.

18 Un notika, ka viņš sastapa lamaniešus Jeršonas robežās, un viņa ļaudis bija apbruņoti ar zobeniem un ar jataganiem, un ar visa veida kara ieročiem.

19 Un, kad lamaniešu karapulki ieraudzīja, ka Nefija tauta jeb ka Moronijs bija sagatavojis savus ļaudis ar krūšu bruņām un ar roku bruņām, jā, un arī ar bruņucepurēm, kas aizsargāja viņu galvas, un viņi arī bija apģērbti biežās drēbēs—

20 tad Zerahemnasa karapulks nebija ne ar ko tādu sagatavots; viņiem bija tikai viņu zobeni un viņu jatagani, viņu loki un viņu bultas, viņu akmeņi un viņu lingas; un viņi bija "kaili, izņemot tikai ādu, kas bija apjozta ap viņu gurniem; jā, visi bija kaili, izņemot zoramiešus un amalekiešus;

21 bet viņi nebija bruņojušies ar krūšu bruņām, ne ar vairogiem, tādēļ viņi ārkārtīgi izbijās no nefijiešu karapulkiem dēļ to bruņām, neskatoties uz to, ka viņu skaits bija daudz lielāks nekā nefijiešiem.

22 Lūk, tad notika, ka viņi

10a SRC Pielūgšana.
b Jāņa 4:23–24.

11a Al. 24:1–3, 5, 20; 25:1,
13; 27:2, 21–26.

13a Al. 25:4.
20a Ēn. 1:20.

neuzdrīkstējās uzbrukt nefijiešiem Jeršonas robežās, tādēļ viņi devās prom no Antionuma zemes mežonīgā apvidū, un viņi ceļoja apkārt pa mežonīgo apvidu, projām uz Sidonas upes izteku, lai viņi varētu nokļūt Manti zemē un sagrābt to zemi; jo viņi nedomāja, ka Moronija karapulki zinās, kurp viņi aiziet.

23 Bet notika, ka, tikko kā viņi aizgāja mežonīgā apvidū, Moronijs sūtīja izlūkus mežonīgā apvidū novērot viņu pulku; un, zinādams par Almas pravietojumiem, Moronijs sūtīja arī kādus vīrus pie viņa, vēlēdamies zināt, vai viņš varētu jautāt Tam Kungam, “kurp jāiet nefijiešu karapulkiem, lai aizsargātos pret lamaniešiem.

24 Un notika, ka vārds no Tā Kunga nāca pie Almas un Alma paziņoja Moronija vēstnešiem, ka lamaniešu karapulki dodas apkārt pa mežonīgo apvidu, lai viņi varētu nonākt Manti zemē, lai viņi varētu iesākt uzbrukumu tautas vājākajai daļai. Un šie vēstneši gāja un nodeva to vēsti Moronijam.

25 Tad Moronijs, atstājis daļu no sava karapulka Jeršonas zemē, ja gadījumā daļa lamaniešu nāktu tajā zemē un sagrābtu pilsētu, paņēma sava karapulka atlikušo daļu un devās uz Manti zemi.

26 Un viņš lika, lai visi ļaudis šajā zemes pusē sapulcētos kopā kaujai pret lamaniešiem, lai “aizsargātu savas zemes un savu valsti, savas tiesības un

savu brīvību; tādēļ viņi bija sagatavojušies lamaniešu atnākšanas brīdim.

27 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa karapulks paslēptos ielejā, kas bija netālu no Sidonas upes krasta, kas bija uz rietumiem no Sidonas upes mežonīgā apvidū.

28 Un Moronijs izvietoja izlūkus visapkārt, lai viņš varētu zināt, kad nāks lamaniešu pulks.

29 Un tad, tā kā Moronijs zināja lamaniešu nolūkus, ka viņu nolūks bija iznīcināt savus brāļus vai pakļaut tos un novest tos jūgā, lai viņi varētu nodibināt sev ķēniņvalsti pār visu zemi;

30 un viņš arī zināja, ka nefijiešu vienīgā vēlēšanās bija saglabāt savas zemes un savu “brīvību, un savu baznīcu, tādēļ viņš neuzskatīja par grēku, ka viņš aizsargātu tos ar kara viltību; tādēļ viņš ar saviem izlūkiem uzzināja, pa kuriem lamanieši ies.

31 Tādēļ viņš sadalīja savu karapulku un aizveda daļu ielejā, un paslēpa tos austrumos un dienvidos no Riplas kalna;

32 un atlikušos viņš paslēpa rietumu ielejā, uz rietumiem no Sidonas upes, un tā lejup pa Manti zemes robežu.

33 Un tā novietojis savu karapulku pēc savas vēlēšanās, viņš bija sagatavojies stāties tiem pretī.

34 Un notika, ka lamanieši nāca kalna ziemeļu pusē, kur daļa no Moronija karapulka bija paslēpta.

35 Un, kad lamanieši bija

pagājuši garām Ripla kalnam un nonāca ielejā, un sāka šķēr-sot Sidonas upi, karapulks, kas bija paslēpies kalna dienvidos, ko vadīja vīrs vārdā "Lehijs, un viņš veda savu karapulku uz priekšu un ielenca lamaniešus no austrumiem tiem aizmugurē.

36 Un notika, ka lamanieši, kad tie ieraudzīja nefijiešus, nākot uz tiem no aizmugures, apgriezās un sāka cīnīties ar Lehija karapulku.

37 Un nāves darbs sākās abās pusēs, bet tas bija šausmīgāks lamaniešu pusei, jo viņu "kailie ķermeņi bija pakļauti nefijiešu smagajiem triecieniem ar to zobeniem un jataganiem, kas nesa nāvi gandrīz ar katru sitienu.

38 Kamēr, no otras puses, tikai ik pa brīdim krita kāds no vīriem starp nefijiešiem no to zobeniem un asins zaudēšanas, jo viņi bija aizsargāti vissvarīgākajās ķermeņa daļās, jeb vis-svarīgākās ķermeņa daļas bija aizsargātas no lamaniešu sitieniem ar viņu "krūšu bruņām un viņu roku bruņām, un viņu bruņucepurēm, un tā nefijieši veica nāves darbu starp lamaniešiem.

39 Un notika, ka lamanieši nobijās dēļ tās lielās iznīcināšanas viņu vidū, līdz kamēr viņi iesāka bēgt uz Sidonas upi.

40 Un viņus vajāja Lehijš un viņa vīri; un viņi tika Lehija iedzīti Sidonas ūdeņos, un viņi šķērsoja Sidonas ūdeņus. Un Lehijš paturēja savus karapulkus

Sidonas upes krastā, lai tie to nešķērsotu.

41 Un notika, ka Moronijs un viņa karapulks stājās pretī lamaniešiem ielejā Sidonas upes otrā krastā un sāka tiem uzbrukt un tos kaut.

42 Un lamanieši bēga viņu priekšā uz Manti zemi; un atkal viņiem pretī stājās Moronija karapulki.

43 Tagad šajos apstākļos lamanieši ārkārtīgi cīnījās; jā, nekad nebija pieredzēts, ka lamanieši cīnītos ar tik ārkārtīgi lielu spēku un drosmi, nē, nekad no paša iesākuma.

44 Un viņi tika iedvesmoti no "zoramiešiem un amalekiešiem, kas bija viņu augstie virsnieki un vadoņi, un arī no Zerahem-nasa, kas bija viņu augstākais virsnieks jeb viņu galvenais vadonis un pavēlnieks; jā, tie cīnījās kā pūķi, un daudzi nefijieši tika nokauti no viņu rokām, jā, jo tie pārcirta uz pusēm daudzās no viņu bruņucepurēm un tie caurdūra daudzās no viņu krūšu bruņām, un tie nocirta daudzās no viņu rokām; un tā lamanieši sita savās nežēlīgajās dusmās.

45 Tomēr nefijiešus iedvesmoja labāks iemesls, jo viņi "necīnījās nedz par vienvaldību, nedz par varu, bet viņi cīnījās par savām mājām un savu "brīvību, savām sievām un saviem bērniem, un par visu, kas tiem bija, jā, par saviem pielūgšanas rituāliem un savu baznīcu.

46 Un viņi darīja to, ko viņi

35a Al. 49:16.
37a Al. 3:5.

38a Al. 44:8–9.
44a Al. 43:6.

45a Al. 44:5.
b SRC Brīvs, Brīvība.

uzskatīja par savu “pienākumu, ko viņi bija parādā savam Dievam, jo Tas Kungs bija sacījis viņiem un arī viņu tēviem, ka: ^bTā kā jūs neesat vainīgi nedz ‘pirmajā pārkāpumā, nedz arī otrajā, jūs neļausit, lai jūs tiktu nogalināti no savu ienaidnieku rokām.

47 Un vēl Tas Kungs bija teicis, ka: Jūs “aizsargāsīt savas ģimenes līdz pat asinsizliešanai. Tādēļ šī iemesla dēļ nefijieši cīnījās ar lamaniešiem, lai aizsargātu sevi un savas ģimenes, un savas zemes, savu valsti, un savas tiesības, un savu reliģiju.

48 Un notika, kad Moronija vīri redzēja lamaniešu niknumu un dusmas, viņi jau sāka atkāpties un bēgt no tiem. Un Moronijs, saprazdams viņu nodomus, sūtīja savus vārdus un iedvesmoja viņu sirdis ar šīm domām—jā, domām par savu zemi, savu brīvību, jā, neatkarību no jūga.

49 Un notika, ka viņi pagriezās pret lamaniešiem un viņi “piesauca vienā balsī To Kungu, savu Dievu, par savu brīvību un neatkarību no jūga.

50 Un viņi sāka spēcīgi pretoties lamaniešiem, un tanī pašā stundā, kad viņi piesauca To Kungu par savu brīvību, lamanieši sāka bēgt viņu priekšā; un tie bēga līdz pat Sidonas ūdeņiem.

51 Tad nu lamaniešu pēc skaita bija daudz vairāk, jā, pat divreiz vairāk nekā nefijiešu, tomēr viņi tika dzīti tiktāl, ka viņi

sapulcējās kopā vienā pulkā Sidonas upes krasta ielejā.

52 Tādēļ Moronija karapulki tos aplenca, jā, abos upes krastos, jo lūk, austrumos bija Lehija vīri.

53 Tādēļ, kad Zerahemnass redzēja Lehija vīrus Sidonas austrumu krastā un Moronija karapulkus Sidonas rietumu krastā, un ka tie bija nefijiešu ielenkti, viņus pārņēma šausmas.

54 Tad Moronijs, kad viņš redzēja viņu šausmas, pavēlēja saviem vīriem pārtraukt viņu asins izliešanu.

44. NODAĻA

Moronijs pavēl lamaniešiem noslēgt miera derību, vai arī viņi tiks iznīcināti. Zerahemnass noraida piedāvājumu un kauja atsākas. Moronija karapulki sakauj lamaniešus. Apmēram 74.–73. g. pr. Kr.

Un notika, ka viņi apstājās un soli atkāpās no tiem. Un Moronijs sacīja Zerahemnasam: Redzi, Zerahemnas, ka mēs “nevēlamies būt asins cilvēki. Jūs zināt, ka jūs esat mūsu rokās, tomēr mēs nevēlamies jūs nogalināt.

2 Lūk, mēs neesam nākuši uz cīņu pret jums, lai mēs varētu izliet jūsu asinis varas pēc; mēs arī nevēlamies nevienu pakļaut verdzības jūgā. Bet šis ir tas īstais iemesls, kāpēc jūs esat nākuši pret mums; jā, un jūs esat dusmīgi uz mums dēļ mūsu reliģijas.

46a SRC Pienākums.

b Al. 48:14;

M&D 98:33–36.

c 3. Nef. 3:21;

M&D 98:23–24.

47a M&D 134:11.

49a 2. Moz. 2:23–25;

Mos. 29:20.

44 1a Al. 43:45.

3 Bet tagad jūs redzat, ka Tas Kungs ir ar mums; un jūs redzat, ka Viņš ir nodevis jūs mūsu rokās. Un tad es gribu, lai jūs saprastu, ka tas ir darīts priekš mums dēļ mūsu reliģijas un mūsu ticības Kristum. Un tagad jūs redzat, ka jūs nevarat iznīcināt šo mūsu ticību.

4 Tagad jūs redzat, ka šī ir patiesa ticība Dievam; jā, jūs redzat, ka Dievs mūs atbalstīs un uzturēs, un pasargās tik ilgi, kamēr vien mēs būsim uzticīgi Viņam un savai ticībai, un savai reliģijai; un nekad Tas Kungs nepieļaus, lai mēs tiktu iznīcināti, izņemot vienīgi, ja mēs kritīsim grēkā un noliegsim savu ticību.

5 Un tagad, Zerahemnas, es pavēlu tev šī Visuvarenā Dieva Vārdā, kurš ir stiprinājis mūsu rokas, lai mēs varētu iegūt varu pār jums ar mūsu ticību, ar mūsu reliģiju un ar mūsu pielūgšanas "rituāliem, un ar mūsu baznīcu, un ar to svēto atbalstu, par ko mēs esam pateicību parādā mūsu sievām un mūsu bērniem, ar to ^bbrīvību, kas saista mūs ar mūsu zemēm un mūsu valsti; jā, un arī ar Dieva svētā vārda uzturēšanu, kam mēs esam pateicību parādā par savu laimi; un ar visu to, kas mums ir visdārgākais—

6 jā, un tas nav viss; es pavēlu jums pie visas jūsu vēlēšanās dzīvot, lai jūs noliktu savus kara ieročus pret mums, un mēs nemeklēsīm jūsu asinis, bet mēs saglabāsim jūsu dzīvības, ja jūs

iesit savu ceļu un nenāksit vairs atkal karot pret mums.

7 Un tad, ja jūs to nedarīsīt, lūk, jūs esat mūsu rokās un es pavēlēšu saviem vīriem, lai viņi jums uzbruktu un radītu nāvējošas brūces jūsu ķermeņos, lai jūs izmirtu; un tad mēs redzēsīm, kam būs vara pār šo tautu; jā, mēs redzēsīm, kurš nonāks jūgā.

8 Un tad notika, kad Zerahemnass bija dzirdējis šo teikto, viņš nāca un atdeva savu zobenu un savu jataganu, un savu loku Moronija rokās, un sacīja tam: Lūk, šeit ir mūsu kara ieroči; mēs tos atdosim jums, bet mēs neļausimies dot jums "zvērēstu, par kuru mēs zinām, ka mēs un arī mūsu bērni to lauzīsim; bet ņemiet mūsu kara ieročus un ļaujiet mums aiziet mežonīgā apvidū; citādi mēs paturēsīm savus zobenus un mēs iesim bojā vai uzvarēsīm.

9 Lūk, mēs neesam no jūsu ticības; mēs neticam, ka tas ir Dievs, kas nodevis mūs jūsu rokās; bet mēs ticam, ka tā ir jūsu viltība, kas ir pasargājusi jūs no mūsu zobeniem. Lūk, tās ir jūsu "krūšu bruņas un jūsu vairogi, kas jūs ir pasargājuši.

10 Un tad, kad Zerahemnass bija pabeidzis runāt šos vārdus, Moronijs atdeva Zerahemnasam zobenu un kara ieročus, ko viņš bija saņēmis, sacīdams: Lūk, mēs pabeigsim šo sadursmi.

11 Tad nu es nevaru atsaukt tos vārdus, ko es esmu pateicis,

5a SRC Priekšraksti.

b SRC Brīvs, Brīvība.

8a SRC Zvērests.

9a Al. 43:38.

tādēļ, kā Tas Kungs dzīvo, jūs neaiziesit savādāk, kā vien ar zvērestu, ka jūs vairs neatgriezīsities karot pret mums. Tagad, tā kā jūs esat mūsu rokās, mēs izliesim jūsu asinis zemē, vai arī jūs pakļausities tiem nosacījumiem, kurus es liku priekšā.

12 Un tad, kad Moronijs bija pateicis šos vārdus, Zerahemnass paturēja savu zobenu, un viņš bija nikns uz Moroniju, un viņš metās uz priekšu nogalināt Moroniju; bet, kad viņš pacēla savu zobenu, lūk, viens no Moronija karavīriem notrieca to zemē, un tas pārlūza pie rokura; un viņš arī trāpīja Zerahemnasam, ka viņš noņēma tam skalpu un tas nokrita zemē. Un Zerahemnass atkāpās no viņiem savu karavīru vidū.

13 Un notika, ka tas karavīrs, kas stāvēja blakus, kas nokalpēja Zerahemnasu, pacēla skalpu no zemes aiz matiem un uzlika to sava zobena galā, un izstiepa to pret viņiem, sacīdams tiem skaļā balsī:

14 Patiesi, kā šis skalps bija kritis zemē, kas ir jūsu vadoņa skalps, tā jūs kritīsiet pie zemes, ja vien jūs nenoliksiet savus kara ieročus un neaiziesit ar miera derību.

15 Tad bija daudzi, kurus pārņēma bailes, kad viņi izdzirdēja šos vārdus un redzēja skalpu, kas bija uz zobena; un daudzi nāca uz priekšu un nometa savus kara ieročus pie Moronija kājām, un stājās miera "derībā.

Un visiem, kas stājās miera derībā, viņi atļāva doties projām mežonīgā apvidū.

16 Tad notika, ka Zerahemnass bija ārkārtīgi apskaities, un viņš kūdīja savus atlikušos karavīrus uz dusmām, lai vēl spēcīgāk cīnītos pret nefijiešiem.

17 Un tad Moronijs bija dumīgs lamaniešu stūrgalvības dēļ, tādēļ viņš pavēlēja saviem ļaudīm, lai viņi uzbruktu un tos nonāvētu. Un notika, ka viņi sāka tos kaut; jā, un lamanieši cīnījās ar saviem zobeniem un savu spēku.

18 Bet lūk, viņu kailās ādas un viņu neapsegtās galvas bija pakļautas nefijiešu asajiem zobeniem; jā, lūk, viņi tika caurdurti un sasisti, jā, un viņi krita ārkārtīgi ātri no nefijiešu zobeniem; un viņi sāka krist zemē, tieši kā Moronija karavīrs bija pravietojis.

19 Tad Zerahemnass, kad viņš redzēja, ka viņi visi tiks iznīcināti, skaļi brēca uz Moroniju, solidams, ka viņš un arī viņa ļaudis slēgs derību ar tiem, ja tie saglabās atlikušās viņu dzīvības, un ka viņi "nekad vairs nenāks karot pret tiem.

20 Un notika, ka Moronijs lika, lai nāves darbs tiktu izbeigts ļaužu starpā. Un viņš paņēma lamaniešu kara ieročus; un, kad viņi bija stājušies "derībā ar viņu par mieru, viņiem tika atļauts aiziet prom mežonīgā apvidū.

21 Tad nu to kritušo skaits netika saskaitīts tāpēc, ka tas

15a 1. Nef. 4:37;
Al. 50:36.

19a Al. 47:6.
20a Al. 62:16–17.

skaits bija ļoti liels; jā, kritušo skaits bija ārkārtīgi liels gan no nefijiešiem, gan no lamaniešiem.

22 Un notika, ka viņi iemeta savus kritušos Sidonas upes ūdeņos un tie tika nesti uz priekšu, un apglabāti jūras dziļumos.

23 Un nefijiešu jeb Moronija karapulki atgriezās un nāca savās mājās un savās zemēs.

24 Un tā beidzās astoņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu. Un tā beidzas Almas pieraksts, kas bija rakstīts uz Nefija plāksnēm.

Apraksts par Nefija tautu, un viņu kariem un strīdiem Helamana dienās, saskaņā ar Helamana pierakstu, ko viņš veda savās dienās.

Ietver no 45. līdz 62. nodaļai.

45. NODAĻA

Helamans tic Almas vārdiem. Alma pravieto par nefijiešu iznīcināšanu. Viņš svētī un nolād zemi. Alma varētu būt Gara paņemts tāpat kā Mozus. Šķelšanās Baznīcā pieaug. Apmēram 73. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, ka Nefija tauta bija ārkārtīgi priecīga, tāpēc ka Tas Kungs atkal bija atbrīvojis tos no viņu ienaidnieku rokām; tādēļ viņi pateicās Tam Kungam, savam Dievam; jā, un viņi

daudz "gavēja un daudz lūdza, un viņi pielūdza Dievu ar ārkārtīgi lielu pierieku.

2 Un notika deviņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, ka Alma nāca pie sava dēla Helamana un sacīja viņam: Vai tu tici tiem vārdiem, ko es tev teicu par šiem "pierakstiem, kas ir vestī?

3 Un Helamans sacīja viņam: Jā, es ticu.

4 Un Alma atkal sacīja: Vai tu tici Jēzum Kristum, kas nāks?

5 Un viņš sacīja: Jā, es ticu visiem vārdiem, ko tu esi runājis.

6 Un Alma sacīja uz viņu atkal: Vai tu "turēsi manas pavēles?

7 Un viņš sacīja: Jā, es turēšu tavas pavēles ar visu savu sirdi.

8 Tad Alma sacīja viņam: Svētīts tu esi, un Tas Kungs būs tev "labvēlīgs šai zemē.

9 Bet lūk, man ir kaut kas, ko tev "pravietot; bet to, ko es tev pravietošu, tu nedarīsi zināmu citiem; jā, tas, ko es tev pravietošu, nedrīkst tikt darīts zināms, līdz pravietojums piepildīsies; tādēļ pieraksti vārdus, kurus es sacīšu.

10 Un šie ir tie vārdi: Lūk, es redzu, saskaņā ar atklāsmes garu, kas ir manī, ka šī pati tauta, nefijieši, kritis "neticībā^b četri simti gadu pēc tam, kad Kristus pats pasludinās Sevi viņiem.

11 Jā, un tad viņi redzēs karus un mēri, jā, badu un

45 1a SRC Gavēt, Gavēšana.

2a Al. 37:1–5; 50:38.

6a SRC Dieva pavēles, baušļi; Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt.

8a 1. Nef. 4:14;

Al. 48:15–16, 25.

9a SRC Pravietojums, Pravietot.

10a SRC Atkrišana;

Neticība.

b 1. Nef. 12:10–15;

Hel. 13:9;

Morm. 8:6–7.

asinsizliešanu, līdz pat Nefija tauta "izmirs—

12 Jā, un tas tāpēc, ka viņi kritīs neticībā un kritīs tumsības darbos un "baudkārē, un visa veida nekrietnībās; jā, es saku tev, ka tāpēc, ka viņi grēkos pret tik lielu gaismu un zināšanām, jā, es saku tev, ka no tās dienas, patiesi ceturtā paaudze nepaies, pirms šī lielā nekrietnība nāks.

13 Un, kad šī lielā diena nāks, lūk, tas laiks pienāks ļoti drīz, ka tie, kuri tagad ir, jeb to pēcnācēji, kas tagad ir pieskaitīti pie Nefija tautas, "vairs netiks pieskaitīti pie Nefija tautas.

14 Bet katrs, kas paliks un netiks iznīcināts tajā lielajā un šausmu pilnajā dienā, taps "pieskaitīts starp lamaniešiem un kļūs līdzīgs tiem, visi, izņemot tikai dažus, kas tiks saukti par Tā Kunga mācekļiem; un tos lamanieši vajās, ^blīdz pat tie izmirs. Un tad dēļ nekrietnības šis pravietojums tiks piepildīts.

15 Un tad notika, ka pēc tam, kad Alma bija pateicis šīs lietas Helamanam, viņš svētīja to un arī citus savus dēlus; un viņš arī svētīja zemi visiem "taisnajiem.

16 Un viņš sacīja: Tā saka Dievs Tas Kungs: "Nolādēta būs tā zeme, jā, šī zeme, katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, līdz to iznīcībai, kas dara ļaunu, kad tie savā ļaunumā būs pilnīgi nobrieduši; un, kā Es teicu, tā tas būs; jo šis ir Dieva lāsts un

^bsvētība pār zemi, jo Tas Kungs nevar raudzīties uz grēku pat ar "vismazāko atlaidi.

17 Un tad, kad Alma bija sacījis šos vārdus, viņš svētīja "baznīcu, jā, visus tos, kas stingri stāvēs ticībā no tā laika un turpmāk.

18 Un, kad Alma bija to darījis, viņš devās prom no Zarahemlas zemes, it kā ietu uz Meleka zemi. Un notika, ka par viņu vairs netika dzirdēts; un par viņa nāvi jeb apglabāšanu mēs nezīnām.

19 Lūk, šo mēs zinām, ka viņš bija taisnīgs vīrs; un baznīcā izplatījās runas, ka viņš tika Gara paņemts jeb "apglabāts ar Tā Kunga roku tāpat kā Mozus. Bet lūk, Raksti saka, ka Tas Kungs paņēma Mozu pie sevis; un mēs domājam, ka Viņš arī pieņēma Almu garā pie Sevis; tādēļ šī iemesla dēļ mēs neko nezīnām par viņa nāvi un apglabāšanu.

20 Un tad notika deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, ka Helamans devās tautā, lai sludinātu tiem vārdu.

21 Jo lūk, dēļ viņu kariem ar lamaniešiem un daudziem nelieļajiem strīdiem un nemieriem, kas bija starp ļaudīm, kļuva vajadzīgs, lai Dieva "vārds tiktu sludināts starp tiem, jā, un lai sakārtošana tiktu veikta visā baznīcā.

22 Tādēļ Helamans un viņa

11a Jar. 1:10;
Morm. 8:2–3, 6–7.

12a SRC Iekāre.

13a Hel. 3:16.

14a Mor. 9:24.

b Mor. 1:1–3.

15a Al. 46:10; 62:40.

16a 2. Nef. 1:7;

Al. 37:31;

Et. 2:8–12.

b M&D 130:21.

c M&D 1:31.

17a SRC Jēzus Kristus
Baznīca.

19a SRC Pārveidotas
būtnes.

21a Al. 31:5.

brāļi devās, lai atkal nostiprinātu baznīcu visā zemē, jā, katrā pilsētā visā zemē, kas piederēja Nefija tautai. Un notika, ka viņi iecēla priesterus un skolotājus visā zemē, pār visām draudzēm.

23 Un tad notika, kad Helamans un viņa brāļi bija iecēlušī priesterus un skolotājus pār draudzēm, ka radās "šķelšanās viņu starpā, un viņi atstāja bez ievēribas Helamana un viņa brāļu vārdus;

24 bet viņi pieauga lepnībā, būdami augstprātīgi savās sirdīs savu ārkārtīgi lielo "bagātību dēļ; tādēļ viņi likās bagāti paši ^bsavās acīs un neņēma vērā to vārdus staigāt godīgi Dieva priekšā.

46. NODAĻA

Amalikija perina plānus kļūt par ķēniņu. Moronijs paceļ brīvības karogu. Viņš pulcina ļaudis aizsargāt savu reliģiju. Patiesi ticīgie tiek saukti par kristiešiem. Jāzēpa atlikums tiks saglabāts. Amalikija un atkritēji aizbēg uz Nefija zemi. Tie, kas neatbalsta brīvības lietu, tiek nodoti nāvei. Apmēram 73.–72. g. pr. Kr.

Un notika, ka tie, kas negribēja klausīt Helamana un viņa brāļu vārdiem, tika sapulcināti kopā pret saviem brāļiem.

2 Un tad lūk, viņi bija ārkārtīgi apskaitušies, tiktāl, ka viņi bija apņēmušies tos nokaut.

3 Tad to, kuri bija apskaitušies

uz saviem brāļiem, vadonis bija liels un spēcīgs vīrs, un viņa vārds bija Amalikija.

4 Un Amalikija vēlējās kļūt par ķēniņu; un tie ļaudis, kas bija apskaitušies, arī vēlējās, lai viņš būtu to ķēniņš; un lielākā daļa no tiem bija zemes "zemākie soģi, un tie tiecās pēc varas.

5 Un viņi bija Amalikijas glaimu ietekmēti, ka, ja viņi to atbalstīs un iecels par savu ķēniņu, viņš padarīs tos par tautas pārvaldniekiem.

6 Tā viņi tika Amalikijas aizvilināti uz šķelšanos, neskatoties uz Helamana un viņa brāļu sludināšanu, jā, neskatoties uz viņu ārkārtīgi lielajām rūpēm par baznīcu, jo tie bija Augstie priesteri pār baznīcu.

7 Un baznīcā bija daudzi, kas ticēja Amalikijas glaimojošajiem vārdiem, tādēļ viņi atšķēlās no baznīcas; un tā Nefija tautas stāvoklis bija ārkārtīgi nedrošs un bīstams, neskatoties uz viņu milzīgo "uzvaru, kas tiem bija pār lamaniešiem, un viņu lielo prieku, kas tiem bija dēļ viņu atbrīvošanas ar Tā Kunga roku.

8 Tā mēs redzam, cik "ātri cilvēku bērni aizmirst To Kungu, savu Dievu, jā, cik viņi ir ātri darīt nekrietnības un tikt kāda ļaunā aizvilināti.

9 Jā, un mēs arī redzam, cik lielu "bezdievību viens ļoti ļauns cilvēks var izraisīt starp cilvēku bērniem.

10 Jā, mēs redzam, ka Amalikija, būdams viltīgu nodomu

23a 3. Nef. 11:28–29.

24a SRC Bagātības.

b SRC Lepnība.

46 4a Mos. 29:11, 28–29.

7a Al. 44:19–20.

8a Hel. 12:2, 4–5.

9a Mos. 29:17–18.

meistars un daudzu glaimojošu vārdu vīrs, aizvīlināja daudzu ļaužu sirdis darīt ļaunu; jā, un censties iznīcināt Dieva baznīcu, un iznīcināt to "brīvības pamatu, ko Dievs bija tiem devis, jeb tās svētības, ko Dievs bija sūtījis pār zemes virsu ^btaisnīgajiem.

11 Un tad notika, kad Moronijs, kas bija nefījiešu karapulku "galvenais pavēlnieks, izdzirdēja par šo šķelšanos, viņš bija dusmīgs uz Amalikiju.

12 Un notika, ka viņš saplēsa savus svārkus, un viņš paņēma gabalu no tiem, un uzrakstīja uz tā—Mūsu Dieva, mūsu reliģijas un brīvības, un mūsu miera, un mūsu sievu, un mūsu bērnu "piemiņai!—un viņš piestiprināja to kārts galā.

13 Un viņš nostiprināja savu bruņu cepuri un savas krūšu bruņas, un savus vairogus, un apjoza savus ieročus ap saviem gurniem; un viņš paņēma kārti, kuras galā bija viņa saplēstie svārki, (un viņš nosauca to par brīvības karogu) un viņš pats nometās zemē, un viņš spēcīgi lūdza savu Dievu, lai brīvības svētības paliek viņa brāļiem tik ilgi, kamēr vien būs kāda kristiešu grupa, kam piederēs tā zeme—

14 jo tā visi tie, kas patiesi ticēja Kristum, kas piederēja Dieva baznīcai, tika saukti no tiem, kas nepiederēja pie baznīcas.

15 Un tie, kas piederēja pie baznīcas, bija ticīgi; jā, visi tie,

kas bija patiesi ticīgi Kristū, ar prieku uzņēmās Kristus "Vārdu, jeb ^bkristiešu, kā viņi tika saukti, dēļ savas ticības Kristum, kas nāks.

16 Un tādēļ tajā brīdī Moronijs lūdza, lai kristiešu lieta un zemes brīvība tiktu atbalstīta.

17 Un notika, kad viņš bija izlējis savu dvēseli Dievam, viņš nosauca visu to zemi, kas bija uz dienvidiem no "Postažas zemes, jā, īsāk sakot, visu zemi, gan uz ziemeļiem, gan uz dienvidiem—Izraudzītā zeme un Brīvības zeme.

18 Un viņš teica: Noteikti Dievs nepieļaus, lai mēs, kas tiekam nicināti tāpēc, ka esam uzņēmušies Kristus Vārdu, tiktu samīdīti un iznīcināti, kamēr vien mēs to neizraisīsim paši ar saviem pārkāpumiem.

19 Un, kad Moronijs bija pateicis šos vārdus, viņš izgāja starp ļaudīm, vicinot savu noplēsto "drānu gabalu gaisā, lai visi varētu redzēt, ko viņš bija uzrakstījis uz tā noplēstā gabala, un, klieodzot skaļā balsī, sauca:

20 Lūk, katrs, kas grib saglabāt šo karogu pār zemi, lai nāk priekšā Tā Kunga spēkā un stājas derībā, ka viņi saglabās savas tiesības un savu reliģiju, lai Dievs Tas Kungs varētu tos svētīt.

21 Un notika, kad Moronijs bija pasludinājis šos vārdus, lūk, ļaudis skriešus sanāca kopā, apjozuši savus ieročus ap saviem gurniem, plēsdami savas drānas

10a 2. Nef. 1:7; Mos. 29:32.

b 2. Nef. 1:7.

11a Al. 43:16–17.

12a Neh. 4:14; Al. 44:5.

15a Mos. 5:7–9.

b Ap. d. 11:26;

1. Pēt. v. 4:16.

17a Al. 22:30–31.

19a src Karogs.

par zīmi jeb kā derību, ka viņi neatmetīs To Kungu, savu Dievu; jeb, citiem vārdiem, ja viņi pārkāps Dieva pavēles jeb kritīs grēkā un "kaunēsies uzņemties Kristus Vārdu, Tas Kungs saplēsis tos tāpat, kā viņi bija saplēsuši savas drānas.

22 Tad nu šī bija tā derība, ko viņi noslēdza, un viņi nometa savas drānas pie Moronija kājām, sacīdami: Mēs slēdzam derību ar mūsu Dievu, ka mēs tiksim iznīcināti, tāpat kā mūsu brāļi tai zemē uz ziemeļiem, ja mēs kritīsim grēkā; jā, Viņš var nomest mūs pie mūsu ienaidnieku kājām, tāpat kā mēs esam nometuši savas drānas pie tavām kājām, lai tiktu samīti zem kājām, ja mēs kritīsim grēkā.

23 Moronijs sacīja uz tiem: Lūk, mēs esam Jēkaba pēcnācēju atlikums; jā, mēs esam atlikušie no "Jāzēpa ^bpēcnācējiem, kura "svārkus viņa brāļi saplēsa daudzos gabalos; jā, un tad lūk, atcerēsīties turēt Dieva pavēles, vai mūsu drānas tiks mūsu brāļu saplēstas un mēs tiksim iemesti cietumā vai pārdoti, vai nokauti.

24 Jā, saglabāsim savu brīvību kā Jāzēpa "atlikums; jā, atcerēsīties Jēkaba vārdus pirms viņa nāves, jo lūk, viņš redzēja, ka daļa no Jāzēpa svārku atlikuma tika saglabāta un nesapuva. Un viņš sacīja—Patiesi, kā šis atlikums no mana dēla drānām ir ticis saglabāts, tā ^batlikums no

mana dēla pēcnācējiem tiks saglabāts ar Dieva roku un tiks paņemts pie Viņa, turpretim atlikušie no Jāzēpa pēcnācējiem ies bojā, patiesi kā viņa drānu atlikums.

25 Tad lūk, tas rada manā dvēselē bēdas; tomēr mana dvēsele priecājas manā dēlā, tāpēc ka daļa no viņa pēcnācējiem tiks paņemti pie Dieva.

26 Tad lūk, tāda bija Jēkaba valoda.

27 Un tad, kas zina, bet ja nu atlikums no Jēkaba pēcnācējiem, kas ies bojā kā viņa drānas, ir tie, kas ir atšķēlušies no mums? Jā, un patiesi, tie būsīm arī mēs paši, ja mēs nestāvēsim stingri ticībā Kristum.

28 Un tad notika, kad Moronijs bija sacījis šos vārdus, viņš gāja un arī sūtīja visās zemes daļās, kur bija šķelšanās, un sapulcināja kopā visus ļaudis, kas vēlējās saglabāt savu brīvību, lai stātos pretim Amalikijam un tiem, kuri bija atšķēlušies un tika saukti par amalikiešiem.

29 Un notika, kad Amalikija redzēja, ka Moronija ļaužu skaits bija daudz lielāks nekā amalikiešu—un viņš arī redzēja, ka viņa ļaudis šaubījās par tās lietas taisnīgumu, ko viņi bija uzsākuši—tādēļ, baidoties, ka viņš nenasniegs mērķi, viņš paņēma tos no saviem ļaudīm, kas gribēja, un aizgāja uz Nefija zemi.

30 Tad Moronijs domāja, ka nebija vajadzīgs, lai lamaniešiem

21a 1. Nef. 8:25–28;
Morm. 8:38.

23a src Jāzēps,
Jēkaba dēls.

b 1. Moz. 49:22–26;
1. Nef. 5:14–15.

c 1. Moz. 37:3, 31–36.
24a Am. 5:15;

3. Nef. 5:21–24; 10:17.
b 2. Nef. 3:5–24;
Et. 13:6–7.

būtu vairāk spēka; tādēļ viņš domāja atgriezt Amalikija ļaudis jeb paņemt tos un atvest atpakaļ, un nodot Amalikiju nāvei; jā, jo viņš zināja, ka tas kūdīs lamaniešus uz dusmām pret viņiem un liks tiem nākt cīnīties pret viņiem; un viņš zināja, ka Amalikija to darīs, lai īstenotu savus nodomus.

31 Tādēļ Moronijs domāja, ka bija noderīgi, lai viņš paņemtu savus karapulku, kas bija sapulcējušies kopā un apbruņojušies, un stājušies derībā uzturēt mieru; un notika, ka viņš paņēma savu karapulku un devās ar savām teltīm mežonīgā apvidū, lai nogrieztu ceļu Amalikijam mežonīgā apvidū.

32 Un notika, ka viņš darīja pēc savas vēlēšanās un soļoja mežonīgā apvidū, un apsteidza Amalikijas karapulku.

33 Un notika, ka Amalikija bēga ar nelielu skaitu savu vīru, un atlikušie tika nodoti Moronija rokās, un paņemti atpakaļ uz Zarahemlas zemi.

34 Tad Moronijs, būdams vīrs, kuru bija "iecēluši augstākie soģi ar tautas balsi, tādēļ viņam bija vara pēc savas gribas ar nefijiešu karapulkiem nodibināt un īstenot varu pār viņiem.

35 Un notika, ka katru no amalikiešiem, kas nestājās derībā atbalstīt brīvības lietu, lai viņi varētu saglabāt brīvu valdīšanu, viņš lika nodot nāvei; un bija tikai nedaudzi, kas noraidīja brīvības derību.

36 Un notika arī, ka viņš lika,

lai brīvības karogs tiktu uzvilkt katrā tornī, kas bija visā zemē, kas piederēja nefijiešiem; un tā Moronijs ieviesa brīvības karogu starp nefijiešiem.

37 Un viņiem atkal sākās miers zemē; un tā viņi saglabāja mieru zemē gandrīz līdz deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada beigām.

38 Un Helamans un "augstie priesteri saglabāja kārtību arī baznīcā; jā, patiesi četru gadu garumā viņiem bija liels miers un prieks baznīcā.

39 Un notika, ka bija daudzi, kas nomira, stingri "ticēdami, ka viņu dvēseles tika Tā Kunga Jēzus Kristus pestītas; tā viņi aizgāja no pasaules priecīgi.

40 Un bija daži, kas nomira ar drudzī, kas dažos gadalajos bija ļoti bieži sastopams tai zemē,—bet ne tik daudz ar drudzī, pateicoties daudzu "augu un sakņu lieliskajām īpašībām, ko Dievs bija sagatavojis, lai noņemtu daudzu slimību cēloņus, kam cilvēki bija pakļauti dabas vai klimata dēļ,—

41 bet bija daudzi, kas nomira aiz liela vecuma; un tie, kas nomira ticībā Kristum, ir "laimīgi Viņā, kā mums nākas domāt.

47. NODAĻA

Amalikija izmanto nodevību, slepkavības un intrigas, lai kļūtu par lamaniešu ķēniņu. Nefijiešu atkritēji ir daudz ļaunāki un nežēlīgāki nekā lamanieši. Apmēram 72. g. pr. Kr.

TAGAD mēs atgriezīsimies pie

34a Al. 43:16.
38a Al. 46:6.

39a Mor. 7:3, 41.
40a M&D 89:10.

41a Jāņa atkl. 14:13.

mūsu pieraksta par Amalikiju un tiem, kas "aizbēga ar viņu mežonīgā apvidū; jo, lūk, viņš paņēma tos, kas gāja ar viņu, un aizgāja uz ^bNefija zemi pie lamaniešiem, un uzkūdīja lamaniešus dūsmās pret Nefija tautu tiktāl, ka lamaniešu ķēniņš sūtīja uzsaukumu visā zemē starp visiem saviem ļaudīm, lai tie sapulcētos kopā, lai atkal ietu cīnīties pret nefijiešiem.

2 Un notika, kad uzsaukums bija izsūtīts starp tiem, viņi bija ārkārtīgi izbijušies; jā, viņi baidījās sadusmot ķēniņu, un viņi arī baidījās iet cīnīties pret nefijiešiem, baidoties pazaudēt savas dzīvības. Un notika, ka viņi negribēja, jeb lielākā daļa no viņiem negribēja paklausīt ķēniņa pavēlēm.

3 Un tad notika, ka ķēniņš bija apskaities viņu nepaklausības dēļ; tādēļ viņš deva Amalikijas rīcībā to sava karapulka daļu, kas klausīja viņa pavēlēm, un pavēlēja tam iet un piespiest viņus ņemt ieročus.

4 Tad lūk, tā bija Amalikijas vēlēšanās; jo būdams ļoti izveicīgs vīrs uz ļaunu, viņš savā sirdī iecerēja gāzt no troņa lamaniešu ķēniņu.

5 Un tad viņš ieguva savā rīcībā to lamaniešu daļu, kas bija paklausīgi ķēniņam; un viņš tiecās iegūt to atbalstu, kuri nebija paklausīgi; tādēļ viņš gāja uz vietu, kas tika saukta par "Onīdu, jo tur visi lamanieši bija aizbēguši, jo viņi atklāja, ka

nāk karapulks, un, domādami ka tas nāk, lai iznīcinātu viņus, tādēļ viņi bēga uz Onīdu, uz ieroču vietu.

6 Un viņi iecēla kādu vīru par ķēniņu un vadoni pār viņiem, apņēmušies savā prātā ar noteiktu lēmumu, ka viņi netiks pakļauti, lai ietu pret nefijiešiem.

7 Un notika, ka, gatavojoties cīņai, viņi sapulcējās kopā kalna virsotnē, kas tika saukts par Antipu.

8 Tad nu tas nebija Amalikijas nodoms cīnīties ar viņiem saskaņā ar ķēniņa pavēlēm; bet lūk, viņa nodoms bija gūt lamaniešu karapulku atbalstu, lai viņš varētu pats ieņemt vietu viņu vadībā un gāzt no troņa ķēniņu, un sagrābt ķēniņvalsti.

9 Un lūk, notika, ka viņš lika savam karapulkam uzslīst savas teltis tai ielejā, kas bija netālu no Antipas kalna.

10 Un tad notika, ka naktī viņš sūtīja slepenu sūtni uz Antipas kalnu, vēlēdamies, lai to vadonis, kas bija kalnā, kura vārds bija Lehontijs, lai tas nāktu lejā kalna pakājē, jo viņš vēlējās runāt ar to.

11 Un notika, kad Lehontijs saņēma to vēsti, viņš neuzdrīkstējās noiet lejā kalna pakājē. Un notika, ka Amalikija sūtīja atkal otrreiz, vēlēdamies, lai tas nāktu lejā. Un notika, ka Lehontijs negribēja; un viņš sūtīja atkal trešo reizi.

12 Un notika, kad Amaliki-ja pārliicinājās, ka viņš nevar

47 1a Al. 46:33.

b 2. Nef. 5:5-8;

Omn. 1:12-13.

5a Al. 32:4.

panākt, lai Lehontijs nāktu lejā no kalna, viņš gāja kalnā netālu no Lehontija nomietnes; un viņš atkal sūtīja ceturto reizi savu vēsti Lehontijam, vēlēdamies, lai tas nāktu lejā un lai tas ņemtu sev līdzī savus sargus.

13 Un notika, kad Lehontijs nonāca ar saviem sargiem pie Amalikijas, ka Amalikija vēlējās, lai viņš naktī nāktu lejā ar savu karapulku un aplenktu tos vīrus viņu nomietnē, pār kuriem ķēniņš bija devis viņam pavēlēšanu, un ka viņš nodos tos Lehontija rokās, ja tas padarīs viņu (Amalikiju) par otro vadoni pār visu armiju.

14 Un notika, ka Lehontijs nāca lejā ar saviem vīriem un aplenca Amalikijas vīrus, tā ka, pirms tie rītausmā pamodās, viņi bija Lehontija karapulku aplenkti.

15 Un notika, kad viņi redzēja, ka viņi bija aplenkti, viņi lūdzās Amalikiju, lai tas atļautu tiem apvienoties ar viņu brāļiem, lai viņi netiktu iznīcināti. Tad nu tas bija tieši tas, ko Amalikija vēlējās.

16 Un notika, ka viņš nodeva savus vīrus, "pretēji ķēniņa pavēlēm. Tad nu tas, ko Amalikija vēlējās, bija—lai viņš varētu paveikt savus nodomus ķēniņa gāšanā no troņa.

17 Tad tā bija paraža starp lamaniešiem, ja viņu augstākais vadonis tika nogalināts, iecelt otro vadoni par savu augstāko vadoni.

18 Un notika, ka Amalikija

lika, lai viens no viņa kalpiem pakāpeniski dotu indi Lehontijam, ka tas nomira.

19 Tagad, kad Lehontijs bija miris, lamanieši iecēla Amalikiju par savu vadoni un savu galveno pavēlnieku.

20 Un notika, ka Amalikija soļoja ar saviem karapulkiem (jo viņš bija sasniedzis savas vēlmes) uz Nefija zemi, uz Nefija pilsētu, kas bija galvenā pilsēta.

21 Un ķēniņš ar saviem sargiem iznāca ārā satikt viņu, jo tas domāja, ka Amalikija bija izpildījis viņa pavēles un ka Amalikija bija sapulcinājis tik milzīgu karapulku, lai ietu cīņties pret nefijiešiem.

22 Bet lūk, kad ķēniņš iznāca ārā, lai viņu satiktu, Amalikija lika, lai viņa kalpi dotos uz priekšu satikt ķēniņu. Un viņi gāja un noliecās ķēniņa priekšā, it kā godbijībā par viņa diženumu.

23 Un notika, ka ķēniņš pastiepa savu roku, lai tos pieceltu, kas bija lamaniešu paraža, kā miera zīme; šo paražu viņi bija pārņēmuši no nefijiešiem.

24 Un notika, kad viņš piecēla pirmo no zemes, lūk, tas iedūra ķēniņam sirdī un viņš nokrita zemē.

25 Tad ķēniņa kalpi aizbēga, un Amalikijas kalpi sāka kliegt, sacīdami:

26 Lūk, ķēniņa kalpi iedūra viņam sirdī, un viņš krita, un tie aizbēga, lūk, nāciet un skatieties.

27 Un notika, ka Amalikija

pavēlēja, lai viņa karapulki soļotu uz priekšu un skatītos, kas bija noticis ar ķēniņu; un, kad viņi bija pienākuši pie tās vietas un atraduši ķēniņu guļam savās asinīs, Amalikija izlikās apskaities un sacīja: Katrs, kas mīlēja ķēniņu, lai iet un vajā viņa kalpus, lai tie tiktu nokauti!

28 Un notika, ka viņi visi, kas mīlēja ķēniņu, kad tie izdzirdēja šos vārdus, nāca un dzinās pakal ķēniņa kalpiem.

29 Tagad, kad ķēniņa kalpi redzēja karapulku tos vajājam, viņi atkal izbijās un aizbēga mežonīgā apvidū, un gāja uz Zarahemlas zemi un pievienojās Amona "tautai.

30 Un karapulks, kas bija dzinies tiem pakal, atgriezās, vajājuši tos veltīgi; un tā Amalikija ar savu krāpšanu ieguva ļaužu sirdis.

31 Un notika, ka nākamajā rītā viņš ar saviem karapulkiem iegāja Nefija pilsētā un sagraba pilsētu.

32 Un tad notika, ka ķēniņiene, kad viņa dzirdēja, ka ķēniņš bija nogalināts—jo Amalikija sūtīja sūtni pie ķēniņienes, paziņojot viņai, ka ķēniņš ir ticis savu kalpu nogalināts, ka viņš ar saviem karapulkiem tos vajāja, bet tas bija veltīgi un viņi ir aizbēguši—

33 tādēļ, kad ķēniņiene bija saņēmusi šo vēsti, viņa sūtīja pie Amalikijas, vēlēdamās, lai viņš saudzētu pilsētas ļaudis; un viņa arī vēlējās, lai tas nāktu pie

viņas; un viņa arī vēlējās, lai tas atvestu lieciniekus, kas liecinātu viņai par ķēniņa nāvi.

34 Un notika, ka Amalikija paņēma to pašu kalpu, kurš nogalināja ķēniņu, un visus tos, kas bija ar viņu, un gāja pie ķēniņienes uz to vietu, kur viņa sēdēja, un tie visi liecināja viņai, ka ķēniņu nogalināja viņa paša kalpi, un tie arī sacīja: Viņi aizbēga; vai tas neliecina pret tiem? Un tā viņa pārlicinājās par ķēniņa nāvi.

35 Un notika, ka Amalikija centās iegūt ķēniņienes labvēlību, un viņš ņēma to sev par sievu; un tā ar savu krāpšanu un ar savu viltīgo kalpu palīdzību viņš ieguva ķēniņvalsti; jā, viņš bija atzīts ķēniņš visā zemē starp visiem lamaniešu ļaudīm, kas "sastāvēja no lamaniešiem un lemuēliešiem, un ismaēliešiem, un visiem nefijiešu atkritējiem, no Nefija valdīšanas līdz pat šim laikam.

36 Tad nu šie "atkritēji, būdami tāpat mācīti un ar tām pašām ziņām, kas nefijiešiem, jā, būdami mācīti ar tām pašām "zināšanām par To Kungu, tomēr, ir dīvaini teikt, ka neilgi pēc savas atšķelšanās viņi kļuva vēl cietsirdīgāki un "nepakļāvīgāki, un vēl mežonīgāki, ļaunāki un nežēlīgāki nekā lamanieši—pārņēmuši lamaniešu paražas,—dodot ceļu kūttrumam un visā dai izlaidībai; jā, pilnīgi aizmirsdami To Kungu, savu Dievu.

29a Al. 43:11–12.
src Anti-nefijie-
lehijieši.

35a Jēk. 1:13–14.
36a src Atkrišana.
b Ebr. 10:26–27;

Al. 24:30.
c Jer. 8:12.

48. NODAĻA

Amalikija musina lamaniešus pret nefijiešiem. Moronijs sagatavo savu tautu aizstāvēt kristiešu lietu. Viņš priecājas par brīvību un neatkarību un ir varens Dieva vīrs. Apmēram 72. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka, tikko kā Amalikija bija ieguvis ķēniņvalsti, viņš sāka iedvesmot lamaniešu sirdis pret Nefija tautu; jā, viņš iecēla vīrus, lai tie runātu uz lamaniešiem no viņu torņiem pret nefijiešiem.

2 Un tā viņš iedvesmoja lamaniešu sirdis pret nefijiešiem tiktāl, ka deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada pašās beigās, viņš, tiktāl īstenojis savus nodomus, jā, kļuvis par ķēniņu pār lamaniešiem, viņš ticās arī valdīt pār visu zemi, jā, un visiem ļaudīm, kas bija tai zemē, tāpat pār nefijiešiem kā pār lamaniešiem.

3 Tādēļ viņš bija īstenojis savu nodomu, jo viņš bija nocietinājis lamaniešu sirdis un aptumšojis viņu prātus, un uzkūdījis tos dūsmām tiktāl, ka viņi sapulcināja kopā daudzus pulkus, lai ietu cīnīties pret nefijiešiem.

4 Jo viņš bija apņēmies, savu ļaužu milzīgā skaita dēļ, uzveikt nefijiešus un pakļaut tos jūgā.

5 Un tā viņš iecēla "augstos virsniekus no zoramiešiem, kuriem vislabāk bija zināms nefijiešu spēks un viņu patvēruma vietas, un viņu pilsētu vājākās

daļas; tādēļ viņš iecēla viņus par augstajiem virsniekiem pār saviem karapulkiem.

6 Un notika, ka viņi ņēma savu pulku un gāja mežonīgā apvidū uz Zarahemlas zemi.

7 Tad notika, kamēr Amalikija bija tā ieguvis varu ar krāpšanu un viltu, Moronijs, no otras puses, bija "gatavojis savu ļaužu prātus būt uzticīgiem Tam Kungam, viņu Dievam.

8 Jā, viņš bija stiprinājis nefijiešu karapulkus un uzcēlis nelielus nostiprinājumus jeb patvēruma vietas; izveidojot visapkārt zemes vaļņus, lai norobežotu savus karapulkus, un arī uzceļot sienas no akmeņiem, lai ietvertu tos visapkārt, visapkārt viņu pilsētām un viņu zemju robežām, jā, visapkārt visai zemei.

9 Un tā viņu vājākajos nocietinājumos viņš izvietoja lielāko skaitu vīru; un tā viņš nocietināja un nostiprināja zemi, kas pieredēja nefijiešiem.

10 Un tā viņš gatavojās "aizstāvēt viņu brīvību, viņu zemes, viņu sievas un viņu bērnus, un viņu mieru, un lai viņi varētu dzīvot Tam Kungam, savam Dievam, un lai viņi varētu saglabāt to, ko viņu ienaidnieki sauca par kristiešu lietu.

11 Un Moronijs bija stiprs un varens vīrs; viņš bija vīrs ar pilnīgu "izpratni; jā, vīrs, kas nepriecājās par asinsizliešanu; vīrs, kura dvēsele priecājās par savas zemes brīvību un neatkarību un viņa brāļu brīvību un

neatkarību no jūga un verdzības;

12 Jā, vīrs, kura sirds bija pārpildīta ar pateicību savam Dievam par tām daudzajām privilēģijām un svētībām, ko Viņš bija dāvājis Savai tautai; vīrs, kurš ārkārtīgi pūlējās par savas tautas "labklājību un drošību.

13 Jā, un viņš bija vīrs, kas bija stingrs ticībā Kristum, un viņš bija "devis zvērestu aizsargāt savu tautu, savas tiesības un savu zemi, un savu reliģiju līdz pat savu asiņu zaudēšanai.

14 Tad nu nefijieši tika mācīti aizsargāties pret saviem ienaidniekiem līdz pat asinsizliešanai, ja tas bija nepieciešams; jā, un viņi arī tika mācīti "nekad neuzbrukt, jā, un nekad nepacelt zobenu, kā tikai izņemot pret ienaidnieku, kā tikai, lai aizsargātu savas dzīvības.

15 Un šī bija viņu ticība, ka, tā darot, Dievs būs labvēlīgs viņiem tajā zemē, jeb, citiem vārdiem, ja viņi būs uzticīgi, turot Dieva pavēles, tad Viņš būs labvēlīgs tajā zemē; jā, brīdinās tos aizbēgt vai sagatavoties karam, atbilstoši viņu briesmām;

16 un vēl, ka Dievs darīs tiem zināmu, kurp tiem jāiet, lai aizsargātos pret saviem ienaidniekiem, un, tā darot, Tas Kungs tos atbrīvos; un šī bija Moronija ticība un viņa sirds gavilēja tajā; "nevis par asinsizliešanu, bet gan par laba darīšanu, par savas

tautas saglabāšanu, jā, par Dieva pavēļu turēšanu, jā, un nepaķļaušanos nekrietnībai.

17 Jā, patiesi, patiesi es saku jums, ja visi cilvēki būtu bijuši, būtu tagad un vienmēr būtu tādi kā Moronijs, lūk, paši elles spēki būtu satricināti uz mūžiem; jā, "velnam nekad nebūtu varas pār cilvēku bērnu sirdīm.

18 Lūk, viņš bija vīrs, līdzīgs Amonam, Mosijas dēlam, jā, un pat citiem Mosijas dēliem, jā, un arī Almam un viņa dēliem, jo viņi visi bija Dieva vīri.

19 Tad lūk, Helamans un viņa brāļi nekalpoja tautai mazāk kā Moronijs, jo tie sludināja Dieva vārdu un tie kristīja grēku nožēlošanai visus cilvēkus, kas uzklusēja viņu vārdus.

20 Un tā viņi gāja, un ļaudis "pazemojās dēļ viņu vārdiem, tiktāl ka tie tika ļoti "ieredzēti no Tā Kunga, un tā viņi bija brīvi no kariem un strīdiem savā starpā, jā, patiesi četrus gadus garumā.

21 Bet, kā es teicu, deviņpadsmitā gada pašās beigās, jā, neskatoties uz mieru viņu pašu starpā, viņi negribot bija spiesti cīnīties ar saviem brāļiem lamaniešiem.

22 Jā, un īsāk, viņu kari ar lamaniešiem nemitējās daudzus gadus, neskatoties uz viņu lielo nepatiku.

23 Tad nu viņiem bija "žēl pacelt ieročus pret lamaniešiem,

12a src Labklājība.

13a Al. 46:20–22.

14a Al. 43:46–47;

3. Nef. 3:20–21;

Morm. 3:10–11;

M&D 98:16.

16a Al. 55:19.

17a 1. Nef. 22:26;

3. Nef. 6:15.

20a src Pazemīgs,

Pazemība.

b 1. Nef. 17:35.

23a M&D 42:45.

tāpēc ka viņi nepriecājās par asinsizliešanu; jā, un tas vēl nav viss—viņiem bija žēl, ka viņi ir līdzekļi, lai tik daudzus savus brāļus aizsūtītu no šīs pasaules mūžīgajā pasaulē nesagatavotus sastapties ar savu Dievu.

24 Tomēr viņi nevarēja atļauties nolikt savas dzīvības, lai viņu "sievas un viņu bērni netiktu noslepkavoti ar to rupjo nežēlību, kas kādreiz bija viņu brāļi, jā, un bija "atšķēlušies no viņu baznīcas, un bija pametuši viņus un bija gājuši iznīcināt viņus, apvienojoties ar lamaniešiem.

25 Jā, viņi nevarēja paciest, ka viņu brāļi priecātos par nefijiešu asinīm, tik ilgi, kamēr būtu kāds, kas tur Dieva pavēles, jo Tā Kunga solījums bija, ka, ja tie turēs Viņa pavēles, viņiem veikties tajā zemē.

49. NODAĻA

Iebrokušie lamanieši nespēj ieņemt nostiprinātās Amonihās un Noas pilsētas. Amalīkija nolād Dievu un zvēr dzert Moronija asinis. Helamans un viņa brāļi turpina stiprināt Baznīcu. Apmēram 72. g. pr. Kr.

UN tad notika deviņpadsmitā gada vienpadsmitajā mēnesī, desmitajā mēneša dienā, ka lamaniešu karapulki tika redzēti tuvojamies Amonihās zemei.

2 Un lūk, pilsēta bija pārbūvēta un Moronijs bija izvietojis savu karapulku uz pilsētas robežām, un viņi bija uzbēruši

zemi visapkārt, lai aizsargātos no lamaniešu bultām un akmeņiem; jo lūk, tie izmantoja cīņā akmeņus un bultas.

3 Lūk, es teicu, ka "Amonihās pilsēta bija pārbūvēta. Es saku jums, jā, ka tā bija daļēji pārbūvēta; un, tāpēc ka vienreiz lamanieši to bija nopostījuši dēļ ļauzu nekrietnības, viņi domāja, ka tā atkal būs viņiem viegls laupījums.

4 Bet lūk, cik liela bija viņu vilšanās; jo lūk, nefijieši sev visapkārt bija uzbēruši zemes grēdu, kas bija tik augsta, ka lamanieši nevarēja mest savus akmeņus un raidīt savas bultas uz tiem, lai tam būtu nozīme, ne arī viņi varēja tiem uzbrukt savādāk, kā tikai caur viņu iejas vietām.

5 Tad tajā laikā lamaniešu augstie virsnieki bija ārkārtīgi izbrīnīti par nefijiešu gudrību, sagatavojot savas aizsardzības vietas.

6 Tad nu lamaniešu vadoņi bija domājuši, viņu lielā skaita dēļ, jā, viņi domāja, ka tiem būs pārsvars, kad viņi tiem uzbruks, kā viņi līdz šim bija darījuši; jā, un viņi arī bija sagatavojuši sev vairogus un krūšu bruņas; un viņi bija sagatavojuši sev drēbes no ādām, jā, ļoti biezas drēbes, lai piesegtu savu kailumu.

7 Un, būdami tā sagatavojušies, viņi domāja, ka viņi viegli pieveiks un pakļaus savus brāļus verdzības jūgā, vai kaus un slepkavos tos pēc savas patikas.

8 Bet lūk, viņiem par lielu

pārsteigumu, tie bija "sagatavojušies pret viņiem tādā veidā, kāds nekad nebija bijis zināms starp Lehija bērniem. Tagad tie bija sagatavojušies pret lamaniešiem cīnīties saskaņā ar Moronija norādījumiem.

9 Un notika, ka lamanieši jeb amalikieši bija ārkārtīgi izbrīnīti par to veidu, kā viņi bija sagatavojušies karam.

10 Tad, ja ķēniņš Amalikija būtu nācis no "Nefija zemes sava karapulka priekšgalā, varbūt viņš būtu licis lamaniešiem uzbrukt nefijiešiem Amonihai pilsētā, jo lūk, viņu neuztrauca savu ļaužu asinis.

11 Bet lūk, Amalikija pats nenāca cīnīties. Un lūk, viņa augstie virsnieki neuzdrīkstējās uzbrukt nefijiešiem Amonihai pilsētā, jo Moronijs bija izmainījis lietu pārvaldīšanas kārtību starp nefijiešiem, tiktāl ka lamanieši bija vīlušies par viņu patvēruma vietām un nevarēja tikt tiem klāt.

12 Tādēļ viņi atkāpās mežonīgā apvidū un ņēma savu pulku, un gāja uz Noas zemi, domādami, ka tā būs nākamā labākā vieta tiem, lai ietu pret nefijiešiem.

13 Jo viņi nezināja, ka Moronijs bija nostiprinājis jeb bija uzcēlis drošības "nostiprinājumus visapkārt katrai pilsētai visā zemē; tādēļ viņi soļoja uz Noas zemi ar ciešu apņēmību; jā, viņu augstie virsnieki nāca priekšā un deva zvērestu, ka viņi iznīcinās tās pilsētas ļaudis.

14 Bet lūk, viņiem par izbrīnu, Noas pilsēta, kas līdz šim bija bijusi vāja vieta, tagad ar Moronija palīdzību bija kļuvusi stipra, jā, spēkā pat pārspējot Amonihai pilsētu.

15 Un tad, lūk, tā bija gudrība Moronijā, jo viņš domāja, ka tie nobīsies pie Amonihai pilsētas; un, tā kā Noas pilsēta līdz šim bija bijusi vājākā zemes daļa, tādēļ viņi soļos turp cīnīties; un tas bija saskaņā ar viņa vēlēšanos.

16 Un lūk, Moronijs bija iecēlis Lehiju par galveno pavēlnieku pār tās pilsētas vīriem; un tas bija "tas pats Lehijs, kurš cīnījās ar lamaniešiem tajā ielejā austrumos no Sidonas upes.

17 Un tad lūk, notika, kad lamanieši atklāja, ka Lehijs komandē pilsētu, viņi atkal bija vīlušies, jo viņi ārkārtīgi baidījās no Lehija; tomēr viņu augstie virsnieki bija devuši zvērestu uzbrukt pilsētai, tādēļ tie atveda savus karapulkus.

18 Tad lūk, lamanieši nevarēja tikt viņu drošības nocietinājumos savādāk, kā tikai caur ieeju, jo valnis, kas bija uzbērts, bija ļoti augsts, un grāvis, kas bija aprakts visapkārt, bija ļoti dziļš, izņemot ieeju.

19 Un tā nefijieši bija sagatavojušies iznīcināt katru, kas mēģinās uzrāpties vai iekļūt nocietinājumā jebkurā citā veidā, metot akmeņus un raidot bulatas uz tiem.

20 Tā viņi bija sagatavojušies, jā, grupa viņu stiprāko vīru ar

saviem zobeniem un savām lingām, lai sakautu katru, kas mēģinās iekļūt viņu drošības nocietinājumā caur ieeju; un tā viņi bija sagatavojušies aizsargāt sevi pret lamaniešiem.

21 Un notika, ka lamaniešu virsnieki atveda savus karapulku pie ieejas un sāka cīnīties ar nefijiešiem, lai iekļūtu viņu nocietinājumā; bet lūk, viņi tika aizdzīti atpakaļ laiku pa laikam, tā ka viņi tika sakauti ar milzīgiem zaudējumiem.

22 Tagad, kad tie atklāja, ka viņi nevar uzveikt nefijiešus pa ieeju, viņi sāka rakt nost viņu zemes uzbērumus, lai viņi varētu izveidot ceļu saviem karapulkiem, lai viņiem būtu vienādas iespējas cīnīties; bet lūk, šajos mēģinājumos viņi tika aizmēzti ar akmeņiem un bultām, kas tika raidītas uz tiem; un tā vietā, lai piepildītu viņu grāvjus, nojaucot zemes uzbērumus, tie zināmā mērā tika piepildīti ar viņu mirušajiem un ievainotajiem ķermeņiem.

23 Tā nefijiešiem bija pilnīga vara pār saviem ienaidniekiem; un tā lamanieši centās iznīcināt nefijiešus, līdz visi viņu augstie virsnieki tika nogalināti; jā, un vairāk nekā tūkstotis lamaniešu bija nogalināti; turpretim no otras puses nebija nogalināta neviena nefijiešu dvēsele.

24 Tur bija ap piecdesmit, kas bija ievainoti, būdami atklāti lamaniešu bultām caur ieeju, bet viņi bija aizsargāti ar saviem

vairogiem un savām krūšu bruņām, un savām bruņu cepurēm tiktāl, ka viņu ievainojumi bija uz kājām, daudzi no kuriem bija ļoti smagi.

25 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka visi viņu augstie virsnieki bija nogalināti, viņi bēga mežonīgā apvidū. Un notika, ka viņi atgriezās Nefija zemē, lai paziņotu savam ķēniņam Amalikijam, kas bija nefijietis no dzimšanas, par viņu lielajiem zaudējumiem.

26 Un notika, ka viņš bija ārkārtīgi nikns uz saviem ļaudīm, tāpēc ka viņš nebija sasniedzis savu iecerēto pār nefijiešiem; viņš nebija pakļāvis tos verdzības jūgā.

27 Jā, viņš bija ārkārtīgi apskaities un viņš "nolādēja Dievu un arī Moroniju,"^b zvērēdams, ka viņš dzers tā asinis; un tas tāpēc, ka Moronijs turējis Dieva pavēles, rūpējoties par savu ļaudžu drošību.

28 Un notika, ka, no otras puses, Nefija tauta "pateicās Tam Kungam, savam Dievam, par Viņa nepārspējamo spēku viņu atbrīvošanā no viņu ienaidnieku rokām.

29 Un tā beidzās deviņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

30 Jā, un bija nepārtraukts miers starp tiem un ārkārtīgi liels uzplaukums baznīcā dēļ viņu uzmanības un uzcītības, ko viņi pievērsa Dieva vārdam, ko tiem sludināja Helamans un Šiblons, un Koriantons, un

27^a SRC Zaimot, Zaimošana.

^b Ap. d. 23:12.
28^a SRC Pateicīgs,

Pateicība,
Pateikšanās.

Amons, un viņa brāļi, jā, visi tie, kas bija ordinēti ar Dieva "svēto kārtu, būdami kristīti grēku nožēlošanai un sūtīti sludināt starp ļaudīm.

50. NODAĻA

Moronijs nostiprina nefijiešu zemes. Tie ceļ daudzas jaunas pilsētas. Kari un posts nāk pār nefijiešiem viņu ļaudarību un negantību dienās. Moriantonu un viņa atkritējus sakauj Teankums. Nefihass mirst, un viņa dēls Pahorans ieņem soģa krēslu. Apmēram 72.–67. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Moronijs nepārstāja gatavoties karam jeb aizsargāt savu tautu pret lamaniešiem; jo viņš lika, lai viņa karapulki divdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā sāktu rakt zemes uzbērumus ap visām pilsētām visā zemē, kas piederēja nefijiešiem.

2 Un šo uzbērumu augšā viņš lika, lai būtu baļķi, jā, žogi no baļķiem, uzcelti cilvēka augumā visapkārt pilsētām.

3 Un viņš lika, lai uz šiem baļķu žogiem tiktu uzcelti karkasi, uz visiem baļķiem visapkārt, un tie bija stipri un augsti.

4 Un viņš lika, lai tiktu uzcelti torņi, kas slietos pāri šiem stabu nocietinājumiem, un viņš lika, lai patvēruma vietas tiktu uzceltas uz šiem torņiem, lai lamaniešu akmeņi un bultas nevarētu tos ievainot.

5 Un viņi bija sagatavojušies, lai viņi varētu mest akmeņus no to augšas, atbilstoši savai gribai

un savam spēkam, un nogalināt tos, kas mēģinās tuvoties pilsētas sienām.

6 Tā Moronijs sagatavoja cietokšņus pret viņu ienaidnieku uzbrukumiem, apkārt katrai pilsētai visā zemē.

7 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa karapulki dotos mežonīgā apvidus austrumos; jā, un viņi gāja un padzina visus lamaniešus, kas bija mežonīgā apvidus austrumos, uz viņu pašu zemēm, kas bija uz dienvidiem no Zarahemlas zemes.

8 Un Nefija zeme stiepās taisnā līnijā no austrumu līdz rietumu jūrai.

9 Un notika, kad Moronijs bija izdzinis visus lamaniešus no mežonīgā apvidus austrumiem, kas bija uz ziemeļiem no viņu pašu zemēm, viņš lika, lai tie iedzīvotāji, kas bija Zarahemlas zemē un apkārtējās zemēs, ietu uz mežonīgā apvidus austrumiem, līdz pat jūras krastam, un ieņemtu to zemi.

10 Un viņš arī izvietoja savus karapulkus dienvidos uz viņu īpašumu robežām, un lika tiem uzcelt "nocietinājumus, lai viņi varētu pasargāt savus karapulkus un savus ļaudis no savu ienaidnieku rokām.

11 Un tā viņš iznīcināja visus lamaniešu cietokšņus mežonīgā apvidus austrumos, jā, un arī rietumos, nostiprinādams robežu starp nefijiešiem un lamaniešiem, starp Zarahemlas zemi un Nefija zemi no rietumu jūras līdz Sidonas upes iztekai, jo nefijiešiem pēc viņu labpatikas

piederēja visa zeme uz ziemeļiem, jā, patiesi visa zeme, kas bija uz ziemeļiem no Pārpilnības zemes.

12 Tā Moronijs ar saviem karapulkiem, kas pieauga ik dienas dēļ pārliecības par aizsardzību, ko viņš tiem deva ar saviem darbiem, centās iznīcināt lamaniēšu varu visās zemēs, kas bija viņu īpašumā, lai tiem vairs nebūtu varas pār viņu īpašumā esošajām zemēm.

13 Un notika, ka nefijieši sāka likt pamatus pilsētai, un viņi deva tai pilsētai vārdu Moronija pilsēta; un tā bija pie austrumu jūras; un tā bija dienvidos pie lamaniēšu īpašumu robežām.

14 Un viņi arī iesāka likt pamatus pilsētai starp Moronija pilsētu un Ārona pilsētu, kas sniedzās līdz Āronas un Moronijas robežām, un viņi deva tai pilsētai jeb zemei vārdu Nefi.

15 Un viņi arī iesāka tajā pašā gadā celt daudzas pilsētas ziemeļos, vienu no tām sevišķā veidā, ko viņi nosauca par Lehiju un kas bija ziemeļos pie jūras krasta.

16 Un tā beidzās divdesmitais gads.

17 Un šajos veiksmīgajos apstākļos bija Nefija tauta divdesmit pirmā soģu valdīšanas gada iesākumā pār Nefija tautu.

18 Un viņiem ārkārtīgi veicās un viņi kļuva ārkārtīgi bagāti; jā, viņi vairojās un kļuva stipri tai zemē.

19 Un tā mēs redzam, cik

žēlastības pilni un taisni ir visi Tā Kunga darbi, izpildot visus Viņa vārdus cilvēku bērniem; jā, mēs varam redzēt, ka Viņa vārds ir apstiprinājušies, patiesi tajā laikā, kad Viņš runāja uz Lehiju, sacīdams:

20 Svētīts esi tu un tavi bērni; un viņi tiks svētīti; kā viņi turēs Manas pavēles, tā viņiem veiksies tai zemē. Bet atceries, kā viņi neturēs Manas pavēles, tā viņi tiks "padzīti no Tā Kunga vaiga.

21 Un mēs redzam, ka šie solījumi ir apstiprinājušies Nefija tautai; jo tās ir bijušas viņu ķildas un viņu strīdi, jā, viņu slepkavības un viņu laupīšanas, viņu elku pielūgšanas, viņu netiklības un viņu negantības, kas bija viņu starpā, kas atnesa tiem viņu karus un viņu iznīcināšanu.

22 Un tie, kas bija uzticīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā, tika atbrīvoti visos laikos, turpretim tūkstošiem viņu bezdievīgo brāļu tika nodoti jūgā, vai gāja bojā no zobena, vai krita neticībā un sajaucās ar lamaniēšiem.

23 Bet lūk, nekad nebija bijis "laimīgāka laika Nefija tautā kopš Nefija dienām kā Moronija dienās, jā, patiesi šinī laikā, divdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā.

24 Un notika, ka divdesmit un otrais soģu valdīšanas gads arī beidzās mierā; jā, un arī divdesmit un trešais gads.

25 Un notika, ka divdesmit un ceturtā soģu valdīšanas gada sākumā arī būtu bijis

miers Nefija tautā, ja nebūtu bijis “strīds, kas bija viņu starpā par Lehija zemi un Moriantona zemi, kurai bija robeža ar Lehija zemi; kuras abas bija jūras malā.

26 Jo lūk, ļaudis, kuriem piederēja Moriantona zeme, pieprasīja daļu no Lehija zemes; tādēļ sākās karsts strīds starp viņiem, tiktāl ka Moriantonas ļaudis pacēla ieročus pret saviem brāļiem un bija apņēmušies tos nokaut ar zobenu.

27 Bet lūk, ļaudis, kam piederēja Lehija zeme, bēga uz Moronija nometni un lūdza viņu pēc palīdzības; jo lūk, viņi nebija noziegušies.

28 Un notika, kad Moriantona ļaudis, ko vadīja vīrs, kura vārds bija Moriantons, atklāja, ka Lehija ļaudis bija aizbēguši uz Moronija nometni, viņi bija ārkārtīgi izbijušies, ka tik Moronija karapulki nenāktu uz tiem un neiznīcinātu viņus.

29 Tādēļ Moriantons lika viņu sirdis to, ka viņiem ir jāmūk uz to zemi, kas bija uz ziemeļiem, kas bija noklāta ar lieliem ūdeņiem, un jāiegūst tā zeme, kas bija uz ziemeļiem.

30 Un lūk, viņi būtu īstenojuši šo ieceri (kas būtu bijis par iemeslu vaimanām), bet lūk, Moriantons, būdams ļoti nesavaldīgs vīrs, tādēļ bija sadusmojies uz vienu no savām kalponēm, un viņš uzbruka tai un smagi to piekāva.

31 Un notika, ka viņa aizbēga un gāja uz Moronija nometni, un pastāstīja Moronijam visu

par šo lietu un arī par viņu nodomiem bēgt zemē uz ziemeļiem.

32 Tad lūk, ļaudis, kas bija Pārpilnības zemē, jeb drīzāk, Moronijs baidījās, ka tie paklausīs Moriantona vārdiem un apvienosies ar viņa ļaudīm, un tā tas iegūs valdījumā tās zemes daļas, kas liks pamatu nopietnām sekām Nefija tautā, jā, sekām, kas novedīs pie viņu “brīvības gāšanas.

33 Tādēļ Moronijs sūtīja karapulku ar viņu teltīm apsteigt Moriantona ļaudis, apturēt viņu bēgšanu uz zemi ziemeļos.

34 Un notika, ka viņi neapsteidza tos, līdz viņi nenonāca “Postažas zemes robežās; un tur viņi apsteidza tos šaurumā, kas veida gar jūru uz zemi ziemeļos, jā, ar jūru gan no rietumiem, gan austrumiem.

35 Un notika, ka karapulks, ko bija sūtījis Moronijs, ko vadīja vīrs, kura vārds bija Teankums, sastapa Moriantona ļaudis; un tik stūrgalvīgi bija Moriantona ļaudis (būdami iedvesmoti ar viņa ļaundarbām un viņa glaimojošajiem vārdiem), ka notika kauja starp tiem, kurā Teankums nogalināja Moriantonu un sakāva viņa karapulku, un paņēma tos par gūstekņiem, un atgriezās Moronija nometnē. Un tā beidzās divdesmit un ceturtais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

36 Un tā Moriantona ļaudis tika atvesti atpakaļ. Un, kad viņi noslēdza derību ievērot mieru, viņi tika atjaunoti Moriantona

zemē, un saskaņa izveidojās starp viņiem un Lehija ļaudīm, un tie arī tika atjaunoti savās zemēs.

37 Un notika, ka tajā pašā gadā, kad Nefija tautā bija atjaunots miers, ka Nefihass, otrais augstākais soģis, nomira, ar pilnīgu taisnīgumu Dieva priekšā pildījis soģa amatu.

38 Tomēr, viņš bija atteicis Almam ņemt valdījumā tos pierakstus un tās lietas, ko Alma un viņa tēvi bija uzskatījuši par pašu svētāko; tādēļ Alma bija nodevis tos savam dēlam Helamanam.

39 Lūk, notika, ka Nefihassa dēls tika iecelts pildīt soģa amatu sava tēva vietā, jā, viņš tika iecelts par augstāko soģi un pārvaldnieku pār tautu ar zvērestu un svētu priekšrakstu tiesāt taisnīgi un turēt ļaužu mieru un brīvību, un dot tiem viņu svētās priekšrocības pielūgt To Kungu, savu Dievu, jā, atbalstīt un saglabāt Dieva lietu visās savās dienās, un tiesāt ļaunos atbilstoši viņu noziegumiem.

40 Tad lūk, viņa vārds bija Pahorans. Un Pahorans pildīja sava tēva vietu, un divdesmit un ceturrtā gada beigās viņš sāka savu valdīšanu pār Nefija tautu.

51. NODAĻA

Ķēniņa piekritēji tiecas izmainīt likumu un iecelt ķēniņu. Pahorans un brīvības piekritēji tiek atbalstīti ar tautas balsi. Moronijs piespiež ķēniņa piekritējus aizsargāt savu

valsti, vai arī tikt nodotiem nāvei. Amalikija un lamanieši sagrābj daudzas nocietinātās pilsētas. Teankums atvaira lamaniešu iebrukumu un nogalina Amalikiju viņa teltī. Apmēram 67.–66. g. pr. Kr.

UN tad notika divdesmit un piektā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, viņi nodibināja mieru starp Lehija un Moriantona ļaudīm viņu zemēs, un iesāka divdesmit un piekto gadu mierā;

2 tomēr ilgi viņi nesaglabāja pilnīgu mieru zemē, jo sākās strīds tautā par augstāko soģi Pahoranu; jo lūk, bija daļa ļaužu, kas vēlējās, lai daži īpaši likuma punkti tiktu izmainīti.

3 Bet lūk, Pahorans nemainīja un neļāva likumu mainīt, tādēļ viņš neuzklausīja tos, kas bija sūtījuši savas balsis ar saviem lūgumiem par likuma izmaiņšanu.

4 Tādēļ tie, kas vēlējās, lai likums tiktu izmainīts, bija nikni uz viņu un gribēja, lai viņš vairs nebūtu augstākais soģis pār to zemi; tādēļ izcēlās karsts strīds par šo lietu, bet ne līdz asinsizliešanai.

5 Un notika, ka tie, kas vēlējās, lai Pahorans tiktu gāzts no soģa krēsla, tika saukti par ķēniņa piekritējiem, jo viņi vēlējās, lai likums tiktu mainīts tādā veidā, ka gāztu brīvo valdību un ieceltu ķēniņu pār to zemi.

6 Un tie, kas vēlējās, lai Pahorans paliktu par augstāko soģi pār zemi, uzņēmās brīvības piekritēju vārdu; un tā notika dalīšanās viņu starpā, jo

brīvības piekritēji bija zvērējuši jeb stājušies derībā saglabāt savas tiesības un savas reliģijas priekšrocības ar brīvu valdību.

7 Un notika, ka šī viņu strīda lieta tika izšķirta ar tautas balsi. Un notika, ka tautas balss nāca par labu brīvības piekritējiem un Pahorans saglabāja soģa krēslu, kas radīja lielu prieku starp Pahorana brāļiem un arī daudziem brīvības ļaudīm, kas arī apklusināja ķēniņa piekritējus, ka viņi nevarēja pretoties, bet bija spiesti saglabāt brīvības lietu.

8 Tad nu tie, kas bija par ķēniņiem, bija "augstdzimušie, un viņi ticās būt par ķēniņiem, un viņus atbalstīja tie, kas meklēja spēku un varu pār tautu.

9 Bet lūk, tas bija kritisks laiks priekš tādiem strīdiem Nefija tautā; jo lūk, Amalikija bija atkal uzkūdījis lamaniešu ļaužu sirdis pret Nefija tautu, un viņš sapulcināja kopā karavīrus no visām savas zemes daļām un apbruņoja tos, un ar visu uzcītību gatavojās karam, jo viņš bija "zvērējis dzert Moronija asinis.

10 Bet lūk, mēs redzēsim, ka viņa solījums, ko viņš bija devis, bija pārsteidzīgs; tomēr viņš gatavojās pats un gatavoja savus karapulku iet cīnīties pret nefijiešiem.

11 Tagad viņa karapulki nebija tik lieli, kā tie līdz šim bija bijuši, dēļ tiem daudzajiem tūkstošiem, kas bija nokauti ar nefijiešu roku; bet, neskatoties uz viņu lielajiem zaudējumiem, Amalikija bija sapulcinājis kopā

apbrīnojami lielu karapulku, tā ka viņš nebaidījās nākt uz Zarahemlas zemi.

12 Jā, patiesi Amalikija pats nāca lamaniešu priekšgalā. Un tas bija divdesmit un piektajā soģu valdīšanas gadā; un tas bija tajā pašā laikā, kad viņi bija sākuši nokārtot savus strīdus par augstāko soģi Pahoranu.

13 Un notika, kad ļaudis, kas tika saukti par ķēniņa piekritējiem, izdzirdēja, ka lamanieši nāk cīnīties pret viņiem, tie bija priecīgi savās sirdīs; un viņi atteicās ņemt ieročus, jo viņi bija tā apskaitušies uz augstāko soģi un arī uz brīvības "piekritējiem, ka viņi negribēja ņemt ieročus, lai aizsargātu savu zemi.

14 Un notika, kad Moronijs to redzēja, un arī redzēja, ka lamanieši nāca zemes robežās, viņš bija ārkārtīgi apskaities dēļ to ļaužu stūrgalvības, kurus viņš tik cītīgi bija pūlējies aizsargāt; jā, viņš bija ārkārtīgi apskaities; viņa dvesele bija piepildīta ar dusmām pret tiem.

15 Un notika, ka viņš sūtīja lūgumu ar tautas balsi zemes pārvaldniekam, vēlēdamies, lai tas to lasītu un dotu viņam (Moronijam) varu piespiest šos atkritējus aizstāvēt savu valsti, vai arī nodot tos nāvei.

16 Jo tā bija viņa pirmā rūpe—izbeigt šādus strīdus un ķildas starp ļaudīm; jo lūk, tas bija bijis līdz šim par iemeslu visai viņu iznīcināšanai. Un notika, ka tas tika atļauts, saskaņā ar tautas balsi.

17 Un notika, ka Moronijs pa-

vēlēja, lai viņa karapulks ietu pret šiem ķēniņa piekritējiem, lai noplēstu viņu lepnību un viņu cildenumu un nolīdzinātu viņus ar zemi, vai arī viņi paceltu ieročus un atbalstītu brīvības lietu.

18 Un notika, ka karapulki soļoja pret tiem; un tie noplēsa viņu lepnību un viņu cildenumu, tā, kad viņi pacēla savus kara ieročus, lai cīnītos pret Moronija vīriem, viņi tika nocirsti un nolīdzināti līdz ar zemi.

19 Un notika, ka bija četri tūkstoši šo "atkritēju, kas tika nocirsti ar zobenu; un tie viņu vadoņi, kas netika nokauti kaujā, tika saņemti un iemesti cietumā, jo tanī brīdī nebija laika tos tiesāt.

20 Un atlikušie no šiem atkritējiem, lai netiktu notriekti pie zemes ar zobenu, labāk piekāpās brīvības karogam un tika piespiesti pacelt "brīvības karogu savos torņos un savās pilsētās, un ņemt ieročus savas zemes aizstāvībai.

21 Un tā Moronijs darīja galu šiem ķēniņa piekritējiem, ka vairs nebija neviens zināms ar nosaukumu—ķēniņa piekritējs; un tā viņš darīja galu to ļaužu stūrgalvībai un lepnībai, kuri uzdevās, ka ir ar dziļciltīgām asinīm, bet tiem bija jāpazemojas tāpat kā viņu brāļiem un drosmīgi jācīnās par savu brīvību no jūga.

22 Lūk, notika, kamēr "Moronijs tā iznīdēja karus un strīdus starp saviem ļaudīm un pakļāva

tos mieram un cilvēcībai, un veica sakārtošanu, lai sagatavotos karam pret lamaniešiem, lūk, lamanieši bija ienākuši Moronija zemē, kas bija jūras malā.

23 Un notika, ka nefijieši nebija pietiekami spēcīgi Moronija pilsētā, tādēļ Amalikija tos padzina, daudzus nogalinādam. Un notika, ka Amalikija sagrāba pilsētu, jā, valdījumu pār visiem viņu nocietinājumiem.

24 Un tie, kas aizbēga no Moronija pilsētas, nāca Nefihasa pilsētā; un arī Lehija pilsētas ļaudis sapulcējās kopā un gatavojās, un bija gatavi cīnīties ar lamaniešiem.

25 Bet notika, ka Amalikija neļāva lamaniešiem iet pret Nefihasa pilsētu cīnīties, bet turēja tos lejā jūras krastā, atstādam vīrus katrā pilsētā, lai to uzturētu un aizsargātu.

26 Un tā viņš gāja, sagrābdams daudzas pilsētas—Nefihasa pilsētu un Lehija pilsētu, un Moriantona pilsētu, un Omnera pilsētu, un Gida pilsētu, un Muleka pilsētu, kuras visas bija jūras malā austrumu krastā.

27 Un tā lamanieši ar Amaliki-ja viltību un saviem neskaitāmajiem pulkiem bija ieguvuši tik daudzas pilsētas, kas visas bija stipri nocietinātas pēc Moronija "nocietināšanas veida; kas visas deva atbalstu lamaniešiem.

28 Un notika, ka viņi soļoja uz Pārpilnības zemes robežām, dzīdami nefijiešus pa priekšu un nokaudami daudzus.

29 Bet notika, ka viņi sastapa

19a Al. 60:16.
20a Al. 46:12–13.

22a src Moronijs,
virsnieks.

27a Al. 48:8–9.

Teankumu, kurš bija "nogalinājis Moriantonu un bija apsteidzis viņa ļaudis to bēgšanā.

30 Un notika, ka viņš apsteidza arī Amalikiju, kad tas soļoja ar saviem daudzajiem karapulkiem, lai tas varētu sagrābt Pārpilnības zemi un arī to zemi uz ziemeļiem.

31 Bet lūk, viņš saskārās ar vilšanos, ka tika Teankuma un viņa vīru atsists, jo viņi bija dziži karotāji; jo katrs Teankuma vīrs pārspēja lamaniešus savā spēkā un savā kara mākslā, tā ka viņi guva pārākumu pār lamaniešiem.

32 Un notika, ka viņi nokausēja tos, tā ka viņi kāva tos, līdz kļuva tumšs. Un notika, ka Teankums un viņa vīri uzslēja savas teltis Pārpilnības zemes robežās; un Amalikija uzslēja savas teltis jūras krastmalā, un tā viņi bija izdzīti.

33 Un notika, kad pienāca nakts, Teankums un viņa kalps izzagās un aizgāja naktī, un gāja Amalikijas nometnē; un lūk, miegs bija pieveicis tos viņu lielā noguruma dēļ, kas bija dēļ viņu pūlēm un dienas svelmes.

34 Un notika, ka Teankums slepeni iezagās ķēniņa telti un iedūra šķēpu viņa sirdī; un viņš vienā mirklī to nonāvēja, tā ka tas neuzmodināja savus kalpus.

35 Un viņš atgriezās slepeni savā nometnē, un lūk, viņa vīri gulēja, un viņš pamodināja tos un izstāstīja viņiem visu, ko viņš bija darījis.

36 Un viņš lika, lai viņa kara-

pulki stāvētu gatavībā, baidoties, ka lamanieši pamodīsies un nāks pret tiem.

37 Un tā beidzas divdesmit un piektais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un tā beidzas Amalikijas dienas.

52. NODAĻA

Amorons nāk Amalikija vietā kā lamaniešu ķēniņš. Moronijs, Teankums un Lehijs vada nefijiešus uzvarošā karā pret lamaniešiem. Muleka pilsēta tiek atgūta un zoramietis Jēkabs tiek nogalināts. Apmēram 66.–64. g. pr. Kr.

UN tad notika divdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, lūk, kad lamanieši pamodās pirmā mēneša pirmajā rītā, lūk, viņi atrada Amalikiju mirušu savā paša teltī; un viņi arī redzēja, ka Teankums bija gatavs dot tiem kauju tanī dienā.

2 Un tad, kad lamanieši to redzēja, viņi bija izbijušies; un tie atmeta savu nodomu soļot uz zemi ziemeļos un atkāpās ar visu savu karapulku Muleka pilsētā, un meklēja patvērumu viņu nocietinājumos.

3 Un notika, ka Amalikijas brālis tika iecelts par ķēniņu pār tautu; un viņa vārds bija Amorons; tā ķēniņš Amorons, ķēniņa Amalikijas brālis, tika iecelts valdīt viņa vietā.

4 Un notika, ka viņš pavēlēja, lai viņa ļaudis paturētu tās pilsētas, kuras viņi bija ieņēmuši ar asinsizliešanu; jo tie nebija

ieņēmuši nevienu pilsētu, neizlejot daudz asiņu.

5 Un tad Teankums redzēja, ka lamanieši bija apņēmušies paturēt tās pilsētas, kuras tie bija ieņēmuši, un tās zemes daļas, ko viņi bija sagrābuši; un arī, redzēdams viņu ārkārtīgi lielo skaitu, Teankums domāja, ka nebija lietderīgi, ka viņš mēģinātu uzbrukt tiem viņu nocietinājumos.

6 Bet viņš turēja savus vīrus visapkārt, it kā gatavodamies karam; jā, un viņš patiesi gatavojās aizsargāt sevi pret tiem, "izveidojot sienas visapkārt un sagatavojot patvēruma vietas.

7 Un notika, ka viņš tā gatavojās karam, līdz Moronijs atsūtīja lielu skaitu vīru, lai stiprinātu viņa karapulku.

8 Un Moronijs arī sūtīja pavēles viņam, lai viņš paturētu visus gūstekņus, kas kritīs viņa rokās; jo, tā kā lamanieši bija saņēmuši daudz gūstekņu, viņam bija jāpatur visi gūstekņi no lamaniešiem kā izpirkumu par tiem, ko lamanieši bija saņēmuši.

9 Un viņš arī sūtīja tam pavēles, lai tas nostiprinātu Pārpilnības zemi un sargātu "šauru eju, kas veda uz zemi ziemeļos, lai lamanieši neiegūtu šo zemes šaurumu un viņiem nebūtu varas traucēt tos no visām pusēm.

10 Un Moronijs arī sūtīja pie viņa, vēlēdamies, lai viņš būtu uzticīgs, aizstāvot šo zemes daļu un lai viņš meklētu katru iespēju šaustīt lamaniešus šajā daļā, cik vien bija viņa spēkos,

lai varbūt viņš atkal varētu ieņemt ar kara viltību vai kādā citā veidā tās pilsētas, kas bija tikušas izrautas no viņu rokām; un lai viņš arī nocietinātu un nostiprinātu tās pilsētas visapkārt, kuras nebija kritušas lamaniešu rokās.

11 Un viņš arī sacīja tam: Es nāktu pie tevis, bet lūk, lamanieši mums uzbrūk zemes robežās pie rietumu jūras; un lūk, es eju pret tiem, tādēļ es nevaru nākt pie tevis.

12 Tad nu ķēniņš (Amorons) bija aizgājis no Zarahemlas zemes un bija darījis zināmu ķēniņienei par sava brāļa nāvi, un bija sapulcinājis kopā lielu skaitu vīru, un bija devies karagājienā pret nefijiešiem rietumu jūras malā.

13 Un tā viņš centās nokausēt nefijiešus un atvilkt daļu no viņu spēkiem šajā zemes daļā, turpretim viņš bija pavēlējis tiem, kurus viņš bija atstājis tajās pilsētās, ko viņš bija ieņēmis, lai tie arī neliktu mierā nefijiešus austrumu jūras malā un sagrābtu tik daudz viņu zemju, cik vien būtu viņu spēkos, atbilstoši viņu karapulku spēkiem.

14 Un tā nefijieši bija šajos bīstamajos apstākļos divdesmit un sestā soģu valdīšanas gada beigās pār Nefija tautu.

15 Bet lūk, notika divdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā, ka Teankums pēc Moronija pavēles, kurš bija izveidojis karapulkus, lai aizsargātu zemes dienvidu un rietumu robežas, un bija sācis savu karagājienu

uz Pārpilnības zemi, lai viņš varētu palīdzēt Teankumam ar saviem vīriem atgūt tās pilsētas, ko viņi bija pazaudējuši.

16 Un notika, ka Teankums bija saņēmis pavēli uzbrukt Muleka pilsētai un to atgūt, ja tas būtu iespējams.

17 Un notika, ka Teankums gatavojās uzbrukt Muleka pilsētai un doties karagājienā ar savu karapulku pret lamaniešiem; bet viņš redzēja, ka viņam bija neiespējami uzveikt tos, kamēr tie bija savos nocietinājumos, tādēļ viņš atmata savus nodomus un atgriezās Pārpilnības pilsētā gaidīt Moronija atnākšanu, lai viņš varētu pastiprināt savu karapulku.

18 Un notika, ka Moronijs ieradās ar savu karapulku Pārpilnības zemē divdesmit un septītā soģu valdīšanas gada pār Nefija tautu pašas beigās.

19 Un divdesmit un astotā gada sākumā Moronijs un Teankums, un daudzi no augstajiem virsniekiem noturēja kara apspriedi—ko viņiem darīt, lai piespiestu lamaniešus iznākt pret tiem cīnīties; jeb kādā veidā viņi varētu izvilināt tos no viņu nocietinājumiem, lai viņi varētu tos pārspēt un atkal ieņemt Muleka pilsētu.

20 Un notika, ka viņi sūtīja sūtņus pie lamaniešu karapulka, kas aizsargāja Muleka pilsētu, pie viņu vadoņa, kura vārds bija Jēkabs, vēlēdamies, lai tas nāktu ārā ar saviem karapulkiem, lai stātos pretī līdzenumā starp divām pilsētām. Bet lūk, Jēkabs, kas bija zoramietis,

negribēja nākt ar savu karapulku, lai stātos tiem pretī līdzenumā.

21 Un notika, ka Moronijs, necerēdams tikties ar tiem līdzīgos apstākļos, tādēļ viņš izšķīrās par ieceri, kā viņš varētu izmānīt lamaniešus no viņu nocietinājumiem.

22 Tādēļ viņš lika, lai Teankums ņemtu nelielu skaitu savu vīru un soļotu lejā pie jūras krasta; un Moronijs un viņa karapulks naktī aizgāja mežonīgā apvidū uz rietumiem no Muleka pilsētas; un tā no rīta, kad lamaniešu sargi atklāja Teankumu, viņi skrēja un pateica to Jēkabam, savam vadonim.

23 Un notika, ka lamaniešu karapulki izgāja pret Teankumu, domādami ar savu skaitu pārspēt Teankumu dēļ viņa nelielā skaita. Un, kad Teankums redzēja lamaniešu karapulkus iznākam pret viņu, viņš sāka atkāpties gar jūras krastu uz ziemeļiem.

24 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka viņš sāk bēgt, viņi kļuva drošāki un ar sparpu tos vajāja. Un, kamēr Teankums tā aizvilināja lamaniešus, kuri vēltīgi viņu vajāja, lūk, Moronijs pavēlēja, lai daļa no viņa karapulka, kas bija ar viņu, dotos karagājienā pret pilsētu un to ieņemtu.

25 Un tā viņi darīja, un nokāva tos, kas bija atstāti aizsargāt pilsētu, jā, visus, kuri nenolika savus kara ieročus.

26 Un tā Moronijs bija ieņēmis Muleka pilsētu ar daļu no sava karapulka, kamēr ar

atlikušajiem viņš soļoja, lai sastaptu lamaniešus, kad tie atgriezīsies no Teankuma vajāšanas.

27 Un notika, ka lamanieši vajāja Teankumu, līdz tie nonāca netālu no Pārpilnības pilsētas, un tad tos sastapa Lehijs ar nelielu karapulku, kas bija atstāts, lai aizsargātu Pārpilnības pilsētu.

28 Un tad lūk, kad lamaniešu augstie virsnieki ieraudzīja Lehiju ar savu karapulku nākam pret tiem, viņi bēga lielā apjukumā, baidoties, ka tie nenasniegs Muleka pilsētu, pirms Lehija tos panāks; jo viņi bija noguruši no sava pārgājiena, un Lehija vīri bija spīgti.

29 Tad nu lamanieši nezināja, ka Moronijs bija tiem aizmugurē ar savu karapulku; un viss, no kā viņi baidījās, bija Lehija un viņa vīri.

30 Tad nu Lehija nealka tos panākt, pirms viņi nebūs sastapušies ar Moroniju un viņa karapulku.

31 Un notika, ka, pirms lamanieši bija tālu atkāpušies, viņi bija nefijiešu ielenkti, ar Moronija vīriem no vienas puses un Lehija vīriem no otras, kuri visi bija spīgti un spēka pilni; bet lamanieši bija nogurdināti no sava garā pārgājiena.

32 Un Moronijs pavēlēja saviem vīriem, lai viņi tiem uzbruktu, kamēr tie nenoliks savus kara ieročus.

33 Un notika, ka Jēkabs, būdams viņu vadonis, būdams arī "zoramietis un esot ar neuzvara-

mu garu, viņš veda lamaniešus cīņā ar ārkārtīgu niknumu pret Moroniju.

34 Moronijs bija viņu ceļā, tādēļ Jēkabs bija apņēmiens tos nokaut un izcirst sev ceļu uz Muleka pilsētu. Bet lūk, Moronijs un viņa vīri bija spēcīgi; tādēļ tie nedeva ceļu lamaniešiem.

35 Un notika, ka viņi no abām pusēm cīnījās ar ārkārtīgu niknumu; un abās pusēs bija daudz nogalināto; jā, un Moronijs tika ievainots un Jēkabs tika nogalināts.

36 Un Lehija spieda uz viņiem no mugurpusē ar tādu niknumu ar saviem stiprajiem vīriem, ka lamanieši aizmugurē nolika savus kara ieročus; un atlikušie no tiem, būdami apjukusi, nezināja vai doties prom vai turpināt cīnīties.

37 Tad Moronijs, redzēdams viņu apjukumu, tiem sacīja: Ja jūs atnesīsiet savus kara ieročus un tos atdosiet, lūk, mēs pārtrauksim izliet jūsu asinis.

38 Un notika, kad lamanieši izdzirdēja šos vārdus, viņu augstie virsnieki, visi tie, kas nebija nogalināti, nāca un nometa savus kara ieročus pie Moronija kājām, un arī pavēlēja saviem vīriem, lai tie darītu to pašu.

39 Bet lūk, bija daudzi, kas to negribēja; un tie, kas negribēja atdot savus zobenus, tika saņemti un sasieti, un viņu kara ieroči tika tiem atņemti, un viņi tika piespiesti soļot ar saviem brāļiem uz Pārpilnības zemi.

40 Un tad nu gūstekņu skaits,

kas tika saņemti, bija daudz lielāks par to skaitu, kas bija nogalināti, jā, vairāk nekā tie, kas bija nogalināti abās pusēs.

53. NODAĻA

Lamaniešu gūstekņi tiek izmantoti, lai nostiprinātu Pārpilnības pilsētu. Šķelšanās nefijiešu starpā rada lamaniešu uzvaras. Helamans uzņemas divi tūkstoši jaunekļu—Amona tautas dēlu—komandēšanu. Apmēram 64.–63. g. pr. Kr.

UN notika, ka viņi nolika sargus pār lamaniešu gūstekņiem un piespieda tos iet un apglabāt viņu kritušos, jā, un arī kritušos no nefijiešiem, kas bija nokauti; un Moronijs nolika vīrus pār tiem, lai tos apsargātu, kamēr tie darīs savus darbus.

2 Un Moronijs ar Lehiju gāja uz Muleka pilsētu un pārņēma pilsētas komandēšanu un nodeva to Lehijam. Tad lūk, šis Lehijš bija vīrs, kurš bija bijis ar Moroniju lielākajā daļā no visām viņa kaujām; un viņš bija vīrs "līdzīgs Moronijam, un tie priecājās viens par otra drošību; jā, viņi mīlēja viens otru, un arī tika Nefija tautas mīlēti.

3 Un notika, kad lamanieši bija pabeiguši apglabāt savus kritušos un arī kritušos nefijiešus, viņi soļoja atpakaļ uz Pārpilnības zemi, un Teankums, pēc Moronija pavēlēm, lika, lai viņi strādātu, rokot grāvi ap Pārpilnības zemi jeb pilsētu.

4 Un viņš lika, lai tie uzceltu "nožogojumu no baļķiem grāvja iekšējā malā; un viņi

sameta zemi pret nožogojumu no baļķiem; un tā viņi lika lamaniešiem strādāt, līdz viņi bija apjozuši visu Pārpilnības pilsētu ar stipru sienu no baļķiem un zemi ārkārtīgā augstumā.

5 Un šī pilsēta kļuva pēc tam par ārkārtīgu cietoksni; un šajā pilsētā tie sargāja lamaniešu gūstekņus; jā, sienās, ko viņi bija likuši tiem uzcelt ar savām pašu rokām. Tad nu Moronijs bija spiests likt lamaniešiem strādāt, jo bija vieglāk sargāt tos, kad viņi strādāja; un viņš gribēja, lai tam būtu visi viņa spēki, kad tas uzbruks lamaniešiem.

6 Un notika, ka Moronijs tā bija guvis uzvaru pār vienu no lielākajiem lamaniešu karapulkiem un ieņēmis Mulekas pilsētu, kas bija viens no stiprākajiem lamaniešu nocietinājumiem Nefija tautas zemē; un tā viņš arī uzcēla cietoksni, kur turēt savus gūstekņus.

7 Un notika, ka viņš vairs nemēģināja cīnīties ar lamaniešiem tajā gadā, bet viņš nodarbināja savus vīrus, gatavojoties karam, jā, un veidojot nocietinājumus, lai aizsargātos pret lamaniešiem, jā, un arī izglābdams savas sievas un bērnus no bada un ciešanām, un nodrošinādams uzturu saviem karapulkiem.

8 Un tad notika, kamēr Moronija nebija, lamaniešu karapulki pie rietumu jūras dienvidos, izmantojot dažas intrigas nefijiešu starpā, kas izraisīja šķelšanos starp tiem, guva zināmu

pārsvaru pār nefijiešiem, jā, tā ka viņi sagrāba zināmu skaitu viņu pilsētu tajā zemes daļā.

9 Un tādējādi dēļ nekrietnības viņu pašu starpā, jā, dēļ šķelšanās un intrigām savā starpā viņi bija nonākuši ļoti bīstamos apstākļos.

10 Un tad lūk, man ir kas sakāms par Amona ^atautu, kas sākumā bija lamanieši, bet ar Amonu un viņa brāļiem, jeb drīzāk ar Dieva spēku un vārdu, viņi tika ^bpievērsti Tam Kungam; un viņi tika atvesti Zarahemlas zemē, un kopš tā laika viņus aizsargāja nefijieši.

11 Un dēļ sava zvēresta viņi tika atturēti no ieroču pacelšanas pret saviem brāļiem, jo viņi bija devuši zvērestu, ka viņi "nekad vairs neizlies asinis; un saskaņā ar savu zvērestu viņi ietu bojā; jā, viņi ļautos krist savu brāļu rokās, ja nebūtu līdzcievības un ārkārtīgās mīlestības, kas Amonam un viņa brāļiem bija pret tiem.

12 Un šī iemesla dēļ viņi tika atvesti Zarahemlas zemē, un viņi arvien tika nefijiešu ^aaizsargāti.

13 Bet notika, kad viņi redzēja tās briesmas un daudzās ciešanas un bēdas, ko nefijieši cieta par tiem, viņi bija aizkustināti un ^avēlējās ņemt ieročus savas zemes aizstāvēšanai.

14 Bet lūk, kad viņi jau grasījās ņemt savus ieročus, viņi tika ar Helamana un viņa brāļu

pārliecināšanu atrunāti, jo viņi grasījās ^alauzt ^bzvērestu, ko tie bija devuši.

15 Un Helamans baidījās, ka, tā darot, viņi pazaudēs savas dvēseles, tādēļ visi tie, kas bija stājušies šajā derībā, bija spiesti noskatīties, kā viņu brāļi tajā laikā brida caur savām ciešanām bīstamos apstākļos.

16 Bet lūk, notika, ka viņiem bija daudz dēlu, kas nebija stājušies derībā, ka tie neņems kara ieročus, lai aizsargātu sevi pret saviem ienaidniekiem; tādēļ viņi sapulcējās kopā šajā laikā, visi, kas bija spējīgi nest ieročus, un viņi nosauca sevi par nefijiešiem.

17 Un viņi stājās derībā cīnīties par nefijiešu brīvību, jā, aizsargāt zemi līdz pat savu dzīvību atdošanai; jā, patiesi viņi stājās derībā, ka viņi nekad neatdos savu ^abrīvību, bet viņi cīnīsies visos gadījumos, lai aizsargātu nefijiešus un sevi no jūga.

18 Tad lūk, divi tūkstoši šo jauno cilvēku stājās šinī derībā un ņēma savus kara ieročus, lai aizstāvētu savu zemi.

19 Un tad lūk, kā līdz šim viņi nekad nebija bijuši traucēklis nefijiešiem, tagad šajā brīdī viņi arī kļuva par lielu atbalstu, jo viņi ņēma savus kara ieročus, un viņi gribēja, lai Helamans būtu viņu vadonis.

20 Un viņi visi bija jauni cilvēki, un viņi bija ārkārtīgi ^adrošsirdīgi, un arī spēcīgi un darbīgi;

10a Al. 27:24–26.

b Al. 23:8–13.

11a Al. 24:17–19.

12a Al. 27:23.

13a Al. 56:7.

14a 4. Moz. 30:3.

b src Zvērests.

17a Al. 56:47.

src Brīvs, Brīvība.

20a SRC Drosme,

Drosmīgs.

bet lūk, tas vēl nav viss—viņi bija vīri, kas bija ^buzticīgi visos laikos un katrā lietā, kas tiem bija uzticēta.

21 Jā, viņi bija taisnības un prātīguma vīri, jo viņi bija mācīti turēt Dieva pavēles un ^astaiģāt taisnīgi Viņa priekšā.

22 Un tad notika, ka Helamans devās karagājienā savu ^adivu tūkstošu jauno karavīru priekšgalā, lai atbalstītu ļaudis zemes robežās dienvidos no rietumu jūras.

23 Un tā beidzās divdesmit un astotais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

54. NODAĻA

Amorons un Moronijs ved sarunas par gūstekņu apmaiņu. Moronijs pieprasa, lai lamanieši aizietu un pārtrauktu savus asiņainos uzbrukumus. Amorons pieprasa, lai nefijieši noliktu savus ieročus un pakļautos lamaniešiem. Apmēram 63. g. pr. Kr.

UN tad notika, divdesmit un devītā soģu gada sākumā, ka ^aAmorons sūtīja pie Moronija, vēlēdamies, lai tas apmainītos ar gūstekņiem.

2 Un notika, ka Moronijs sajuta ārkārtīgi lielu prieku par šo lūgumu, jo viņš gribēja pārtiku, kas tika dota lamaniešu gūstekņu uzturēšanai, dot saviem ļaudīm; un viņš arī gribēja savus paša ļaudis sava karapulka stiprināšanai.

3 Tad lamanieši bija saņēmuši gūstā daudzas sievietes un bērņus, bet starp Moronija gūstekņiem jeb gūstekņiem, ko Moronijs bija saņēmis, nebija nevienas sievietes vai bērņa; tādēļ Moronijs apņēmas ar viltību dabūt tik daudz nefijiešu gūstekņu no lamaniešiem, cik vien iespējams.

4 Tādēļ viņš rakstīja vēstījumu un sūtīja to ar Amorona kalpu, to pašu, kas bija atnesis vēstījumu Moronijam. Tad nu šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja Amoronam, sacīdams:

5 Lūk, Amoron, man jāraksta tev nedaudz par šo karu, ko jūs esat veduši pret manu tautu, jeb drīzāk, ko tavs ^abrālis ir vedis pret tiem, un ko jūs esat apņēmušies turpināt pēc viņa nāves.

6 Lūk, es gribu teikt tev kaut ko par Dieva ^ataisnību un Viņa visvareno dusmu zobenu, kas karājas virs jums, ja vien jūs nenozēlosit grēkus un neatvilksit savus karapulkus savās zemēs, jeb uz zemi, kas ir jūsu valdījumā, kas ir Nefija zeme.

7 Jā, es gribu tev teikt, ja tu esi spējīgs to uzklaust; jā, es gribu stāstīt tev par to drausmīgo ^aelli, kas sagaida tādus ^bslepkavas, kāds esi bijis tu un tavs brālis, ja vien jūs nenozēlosit grēkus un neatteiksities no saviem asiņainajiem nodomiem, un neatgriezīsities ar saviem karapulkiem savās pašu zemēs.

8 Bet, tā kā jūs esat vienreiz jau

20^b SRC Godaprāts.

21^a SRC Staiģāt ar Dievu.

22^a Al. 56:3–5.

54 1^a Al. 52:3.

5^a Al. 48:1.

6^a SRC Taisnība.

7^a SRC Elle.

^b Al. 47:18, 22–24.

SRC Slepķavība.

nolieguši visas šīs lietas un esat cīnījušies pret Tā Kunga tautu, patiesi es sagaidu, ka jūs atkal tā rīkosities.

9 Un tad lūk, mēs esam gatavi stāties jums preti; jā, un, ja jūs neatteiksities no saviem nodomiem, lūk, jūs izgāzīsiet uz sevi tā Dieva dusmas, kuru jūs esat nolieguši, līdz pat jūsu pilnīgai iznīcināšanai.

10 Bet, kā Tas Kungs dzīvo, mūsu karapulki nāks uz jums, ja vien jūs neaiziesit, un jūs drīz piemeklēs nāve, jo mēs paturēsim savas pilsētas un savas zemes; jā, un mēs saglabāsim savu reliģiju un sava Dieva lietu.

11 Bet lūk, man liekas, es stāstu tev to visu veltīgi; jeb man liekas, ka tu esi elles "bērns; tādēļ es beigšu savu vēstījumu, pasakot tev, ka es nemainīšos ar gūstekņiem, ja vien tas nebūs uz tādiem noteikumiem, ka jūs atdosit vīru, viņa sievu un viņa bērnus par vienu gūstekni, un, ja tas tā būs, ka jūs to darīsiet, tad es mainīšos.

12 Un lūk, ja jūs to nedarīsiet, es nākšu uz jums ar saviem karapulkiem; jā, es apbruņošu savas sievietes un savus bērnus, un es nākšu pret jums, un es sekošu jums jūsu pašu zemē, kas ir "mūsu pirmā mantojuma zeme; jā, un būs asinis pret asinīm, jā, dzīvība pret dzīvību; un es cīnīšos ar jums, līdz jūs tiksiet iznīcināti no zemes virsas.

13 Lūk, es esmu savās dusmās, un arī mana tauta; jūs esat

centušies mūs noslepķavot un mēs esam tikai centušies sevi aizstāvēt. Bet lūk, ja jūs vēl centīsities mūs iznīcināt, mēs centīsimies iznīcināt jūs; jā, un mēs tieksimies pēc savas zemes, mūsu pirmās mantojuma zemes.

14 Tagad es beidzu savu vēstījumu. Es esmu Moronijs; es esmu nefījiešu tautas vadonis.

15 Tad notika, ka Amorons, kad viņš bija saņēmis šo vēstījumu, bija nikns; un viņš rakstīja citu vēstījumu Moronijam, un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja, sacīdams:

16 Es esmu Amorons, lamaniēšu ķēniņš; es esmu Amalīkijas brālis, kuru jūs esat "noslepķavojuši. Lūk, es atriebsu viņa asinis pie jums, jā, un es nākšu ar saviem karapulkiem, jo es nebaidos tavus draudus.

17 Jo lūk, jūsu tēvi darīja pāri saviem brāļiem, tiktāl ka viņi nolauņīja tiem "tiesības uz valdīšanu, kad tās pēc taisnības piederēja tiem.

18 Un tad lūk, ja jūs noliksiet savus ieročus un pakļausities, lai pār jums valdītu tie, kam pēc taisnības pieder valdīšana, tad es likšu, lai mani ļaudis noliek savus ieročus un vairāk nebūs kara.

19 Lūk, tu izteici daudzus draudus pret mani un maniem ļaudīm; bet lūk, mēs nebaidāties tavus draudus.

20 Tomēr es ar prieku piekritīšu apmainīties gūstekņiem atbilstoši tavam lūgumam, lai es

11a Jāņa 8:42–44.
12a 2. Nef. 5:5–8.

16a Al. 51:34.
17a 2. Nef. 5:1–4;

Mos. 10:12–17.

varētu saglabāt uzturu saviem karavīriem; un mēs vedīsim karu, kas būs mūžīgs, vai nu līdz nefijiešu pakļaušanai mūsu varai, vai viņu izdeldēšanai uz mūžiem.

21 Un, kas attiecas uz to Dievu, kuru, kā jūs sakāt, mēs esam noraidījuši, lūk, mēs nezinām tādu būtņi; nedz arī jūs; bet, ja ir tā, ka tāda būtne ir, vai tad Viņš nav radījis mūs tāpat kā jūs?

22 Un, ja ir tā, ka ir velns un elle, lūk, vai Viņš nesūtīs tevi tur būt kopā ar manu brāli, kuru jūs noslepkavojāt, par kuru jūs devāt mājienu, ka viņš ir nonācis tādā vietā? Bet lūk, tas nav svarīgi.

23 Es esmu Amorons un "Zorama pēctecis, kuru jūsu tēvi ar varu atveda no Jeruzālemes.

24 Un tad lūk, es esmu drosmīgs lamanietis; lūk, šis karš tiek vests, lai atriebtu viņiem pāri darīto un paturētu un iegūtu viņu tiesības uz valdīšanu; un es beidzu savu vēstījumu Moronijam.

55. NODAĻA

Moronijs atsakās mainīties gūstekņiem. Lamaniešu sargi tiek iekārdināti piedzerties, un nefijiešu gūstekņi tiek atbrīvoti. Gidas pilsēta tiek ieņemta bez asinsizliešanas. Apmēram 63.–62. g. pr. Kr.

TAD notika, kad Moronijs bija saņēmis šo vēstījumu, viņš bija vēl niknāks, jo viņš zināja, ka Amorons pilnībā zināja par savu "krāpšanos; jā, viņš zināja,

ka Amorons zina, ka tas nav taisnīgs iemesls, kas licis tam vest karu pret Nefija tautu.

2 Un viņš sacīja: Lūk, es ne-mainīšu gūstekņus ar Amoronu, ja viņš neatteiksies no sava nodoma, kā es paziņoju savā vēstījumā; jo es neļaušu, lai viņam būtu vairāk spēka, nekā viņš jau ieguvis.

3 Lūk, es zinu to vietu, kur lamanieši apsargā manus ļaudis, ko viņi saņēmuši gūstā; un, tā kā Amorons negribēja dot man to, ko es prasīju savā vēstījumā, lūk, es došu tam saskaņā ar saviem vārdiem; jā, es meklēšu pēc nāves viņu vidū, līdz viņi lūgs pēc miera.

4 Un tad notika, kad Moronijs bija sacījis šos vārdus, viņš teica, lai tiktu meklēts starp viņa vīriem, lai varbūt starp tiem viņš varētu atrast kādu vīru, kas būtu Lamana pēctecis.

5 Un notika, ka viņi atrada vienu, kura vārds bija Lamans; un viņš bija "viens no tā ķēniņa kalpiem, kuru noslepkavoja Amalīkija.

6 Tad Moronijs lika, lai Lamans un neliels skaits viņa vīru ietu pie sargiem, kuri bija pār nefijiešiem.

7 Tad nefijieši tika apsargāti Gida pilsētā; tādēļ Moronijs nozīmēja Lamanu un lika, lai neliels skaits vīru ietu ar viņu.

8 Un, kad bija vakars, Lamans gāja pie sargiem, kas bija pār nefijiešiem, un lūk, viņi ieraudzīja to nākam un apturēja to; bet viņš sacīja tiem: Nebaidieties,

jo lūk, es esmu lamanietis. Lūk, mēs aizbēgām no nefijiešiem, un viņi gul; un lūk, mēs esam paņēmuši viņu vīnu un atnesuši sev līdzi.

9 Tad, kad lamanieši izdzirdēja šos vārdus, viņi ar prieku to pieņēma; un viņi sacīja tam: Dod mums no sava vīna, lai mēs varētu dzert; mēs esam priecīgi, ka jūs paņēmat vīnu sev līdzi, jo mēs esam noguruši.

10 Bet Lamans sacīja tiem: Paglabāsim mūsu vīnu, līdz mēs iziesim cīņā pret nefijiešiem. Bet šie vārdi tikai vēl vairāk uzkurināja viņos alkas dzert to vīnu;

11 jo viņi teica: Mēs esam noguruši, tāpēc ņemsim vīnu, un pēc kāda laika mēs saņemsim savu vīna devu, kas mūs stiprinās iet pret nefijiešiem.

12 Un Lamans sacīja tiem: Jūs varat darīt, kā gribat.

13 Un notika, ka viņi krietni dzēra to vīnu, un tas viņiem garšoja, tādēļ viņi vēl vairāk to ņēma; un tas bija stiprs, būdams sagatavots stiprs.

14 Un notika, ka viņi dzēra un kļuva jautri, un pēc kāda laika viņi visi bija piedzērušies.

15 Un tad, kad Lamans un viņa vīri redzēja, ka tie visi bija piedzērušies un gulēja dziļā miegā, viņi atgriezās pie Moronija un pastāstīja viņam visu, kas bija noticis.

16 Un tad tas bija atbilstoši Moronija nodomam. Un Moronijs bija sagatavojis savus vīrus ar kara ieročiem; un viņš devās uz Gidas pilsētu, kamēr lamanieši

bija dziļā miegā un piedzērušies, un iemeta kara ieročus gūstekņiem tik daudz, ka viņi visi bija apbruņoti;

17 jā, pat viņu sievas un visi tie viņu bērni, kas bija spējīgi pacelt kara ieročus, kad Moronijs apbruņoja visus šos gūstekņus; un tas viss notika pilnīgā klušumā.

18 Bet, ja viņi būtu uzmodinājuši lamaniešus, lūk, tie bija piedzērušies, un nefijieši būtu varējuši tos nogalināt.

19 Bet lūk, tā nebija Moronija vēlēšanās; viņš nepriecājās par "asinsizliešanu, bet viņš priecājās par savu ļaužu izglābšanu no bojāejas; un šī iemesla dēļ, lai neliktu netaisnībai nākt pār sevi, viņš neuzbruka lamaniešiem un nenogalināja tos viņu dzērumā.

20 Bet viņš bija izpildījis savu vēlēšanos, jo viņš bija apbruņojis tos nefijiešu gūstekņus, kuri bija pilsētas sienās, un devis tiem spēku sagrābt tās daļas, kas bija vaļņu iekšpusē.

21 Un tad viņš lika, lai tie vīri, kas bija ar viņu, atkāptos kādu gabalu no tiem un aplenkto lamaniešu karapulkus.

22 Tad lūk, tas tika izdarīts naktī tā, ka tad, kad lamanieši no rīta pamodās, viņi ieraudzīja, ka nefijieši tos bija aplenkuši no ārpuses un ka viņu gūstekņi iekšpusē bija apbruņoti.

23 Un tā viņi redzēja, ka nefijiešiem bija vara pār tiem; un šajos apstākļos tie atklāja, ka nebija nozīmes viņiem cīnīties ar nefijiešiem; tādēļ to augstie

virsnieki pieprasīja savu kara vīru kara ieročus un nometa tos pie nefijiešu kājām, lūgdami pēc žēlastības.

24 Tad lūk, tā bija Moronija vēlēšanās. Viņš saņēma tos kā kara gūstekņus un ieņēma pilsētu, un lika, lai visi gūstekņi tiktu atbrīvoti, kas bija nefijieši, un tie pievienojās Moronija karapulkam un bija liels papildinājums viņa karapulkam.

25 Un notika, ka viņš lika lamaniešiem, kurus viņš bija ņēmis par gūstekņiem, lai viņi sāktu "strādāt, nostiprinot nocietinājumus apkārt Gida pilsētai.

26 Un notika, kad viņš bija nostiprinājis Gida pilsētu atbilstoši savai gribai, viņš lika, lai viņa gūstekņi tiktu ņemti uz Pārpilnības pilsētu; un viņš arī apsargāja šo pilsētu ar ārkārtīgi stipriem spēkiem.

27 Un notika, ka viņi, neskatoties uz visām lamaniešu vilīgajām iecerēm, paturēja un pasargāja visus gūstekņus, kurus tie bija saņēmuši, un arī saglabāja visas tās vietas un priekšrocības, ko viņi bija atguvuši.

28 Un notika, ka nefijieši atkal sāka gūt uzvaras un atgūt savas tiesības un savas priekšrocības.

29 Daudzas reizes lamanieši mēģināja tos aplenkt naktīs, bet šajos centienos viņi zaudēja daudz gūstekņu.

30 Un daudzas reizes viņi mēģināja dot nefijiešiem savu vīnu, lai viņi varētu nogalināt tos ar indi vai dzērumā.

31 Bet lūk, nefijieši nebija kūtri "atcerēties To Kungu, savu Dievu, šajā savu ciešanu laikā. Viņi nevarēja iekrist to lamatās; jā, tie nebaudīja no viņu vīna, vispirms nedodot to dažiem lamaniešu gūstekņiem.

32 Un tā viņi piesargājās, lai tiem netiktu iedota inde; jo, ja viņu vīns noindētu lamanieti, tas noindētu arī nefijieti; un tā viņi pārbaudīja visus viņu dzērienus.

33 Un tad notika, ka Moronijam vajadzēja sagatavoties uzbrukt Moriantonas pilsētai, jo lūk, lamanieši bija ar savām pūlēm nostiprinājuši Moriantonas pilsētu, līdz tā bija kļuvusi par ārkārtīgi stipru cietoksni.

34 Un viņi nepārtraukti veda jaunus spēkus uz to pilsētu un arī jaunus pārtikas krājumus.

35 Un tā beidzās divdesmit un devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

56. NODAĻA

Helamans sūta vēstījumu Moronijam, atstāstīdams kara stāvokli ar lamaniešiem. Antipus un Helamans gūst lielu uzvaru pār lamaniešiem. Helamana divi tūkstoši jaunekļu cīnās ar brīnumainu spēku un neviens no tiem netiek nogalināts. 1. pants apmēram 62. g. pr. Kr., no 2. līdz 19. pantam apmēram 66. g. pr. Kr. un no 20. līdz 57. pantam apmēram 65.–64. g. pr. Kr.

UN tad notika trīsdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā, pirmā mēneša otrajā dienā, ka Moronijš saņēma vēstījumu no

Helamana, kas pastāstīja par tautas pašreizējo stāvokli tajā zemes daļā.

2 Un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja, sacīdams: Mans dārgi mīlotais brāli Moronij, tāpat Tai Kungā, kā mūsu karošanas bēdās; lūk, mans mīlotais brāli, man ir kas sakāms tev par mūsu karošanu šinī zemes daļā.

3 Lūk, "divi tūkstoši to cilvēku dēlu, kurus Amons atveda no Nefija zemes,—tad nu tu jau zināji, ka tie bija tā Lamana pēcteči, kurš bija mūsu tēva Lehija vecākais dēls;

4 tad nu man nevajag atkārtot tev par viņu paražām jeb viņu neticību, jo tu zini par visām šīm lietām,—

5 tādēļ man ir pietiekami, ka es pasaku tev, ka divi tūkstoši šo jauno vīru ņēma savus kara ieročus un gribēja, lai es būtu viņu vadonis; un mēs esam nākuši, lai aizstāvētu savu valsti.

6 Un tad tu zini arī par "derību, ko viņu tēvi ir noslēguši, ka viņi necels savus kara ieročus pret saviem brāļiem, lai izlietu asinis.

7 Bet divdesmit un sestajā gadā, kad viņi redzēja mūsu ciešanas un mūsu bēdas viņu labā, viņi jau grasījās "lauzt to derību, ko viņi bija noslēguši, un ņemt savus kara ieročus mūsu aizsargāšanai.

8 Bet es negribēju pieļaut, lai viņi lauztu to derību, ko viņi bija noslēguši, domādams, ka Dievs mūs stiprinās, tā ka mēs vairāk necietisim dēļ tā zvēresta izpildīšanas, ko viņi bija devuši.

9 Bet lūk, ir kāda lieta, par ko mums ir liels prieks. Jo lūk, divdesmit un sestajā gadā es, Helamans, devos karagājienā šo divu tūkstošu jauno vīru priekšgalā uz Jūdejas pilsētu, lai palīdzētu Antipam, kuru tu biji iecēlis par ļaužu vadoni šinī zemes daļā.

10 Un es pievienoju savus divus tūkstošus dēlu (jo viņi ir cienīgi, lai tiktu saukti par dēliem) Antipa karapulkam, un par šo spēku Antipus ārkārtīgi priecājās; jo lūk, viņa karapulks bija lamaniešu novājināts, jo to spēki bija nokāvuši lielu skaitu mūsu vīru, par ko mums ir iemesls bēdāties.

11 Tomēr mēs varam mierināt sevi ar to, ka viņi ir miruši par savas valsts un sava Dieva lietu, jā, un viņi ir "laimīgi.

12 Un lamanieši arī turēja daudz gūstekņu, no kuriem visi bija augstie vīrsnieki, jo nevienam citu viņi neatstāja dzīvu. Un mēs domājam, ka viņi tagad šinī brīdī ir Nefija zemē; tas ir tā, ja viņi nav nogalināti.

13 Un tad šis ir tās pilsētas, kurās lamanieši ir sagrābuši, izlejot tik daudz mūsu varonīgo vīru asinis:

14 Manti zeme jeb Manti pilsēta un Zizroma pilsēta, un Kūmenas pilsēta, un Antiparas pilsēta.

15 Un šis ir tās pilsētas, kas bija viņu valdījumā, kad es ieradās Jūdejas pilsētā; un es atradu Antipu un viņa vīrus, ar visiem saviem spēkiem pūloties nostiprināt pilsētu.

16 Jā, un viņi bija nomākti miesā, tāpat kā garā, jo viņi bija varonīgi cīnījušies dienā un pūlējušies naktī, lai saglabātu savas pilsētas; un tā viņi bija piedzīvojuši visa veida milzīgas ciešanas.

17 Un tagad viņi bija apņēmušies uzvarēt šajā vietā vai arī mirt; tādēļ tu vari iedomāties, ka šie nelielie spēki, ko es atvedu sev līdzī, šie mani dēli, deva tiem lielas cerības un daudz prieka.

18 Un tad notika, kad lamanieši redzēja, ka Antipus bija saņēmis lielākus spēkus savam karapulkam, viņi pēc Amorona pavēles bija spiesti nenākt pret Jūdejas pilsētu jeb pret mums cīnīties.

19 Un tā mēs tikām Tā Kunga atbalstīti; jo, ja viņi būtu nākuši uz mums mūsu vājumā, viņi varbūt būtu varējuši iznīcināt mūsu nelielo karapulku, bet tā mēs tikām pasargāti.

20 Amorus viņiem pavēlēja aizstāvēt tās pilsētas, ko viņi bija ieņēmuši. Un tā beidzās divdesmit un sestais gads. Un divdesmit un septītā gada sākumā mēs bijām sagatavojuši savu pilsētu un sevi aizsardzībai.

21 Tad mēs vēlējamies, lai lamanieši nāktu uz mums; jo mēs negribējām uzbrukt viņiem viņu cietokšņos.

22 Un notika, ka mēs turējām izlūkus visapkārt, lai uzraudzītu lamaniešu pārvietošanos, lai viņi nevarētu paiet mums garām ne naktī, ne dienā, lai uzbruktu citām mūsu pilsētām, kas bija uz ziemeļiem.

23 Jo mēs zinājām, ka tās

pilsētas nebija pietiekami stipras, lai turētos tiem pretī; tādēļ mēs gribējām, lai tie iet mums garām un uzbrukt tiem no aizmugures, un tā sasaistīt viņu aizmuguri tanī pašā laikā, kad viņi tiktu sastapti no priekšas. Mēs domājām, ka mēs varam viņus uzvarēt; bet lūk, mēs vilāmies šajā mūsu vēlmē.

24 Viņi neuzdrīkstējās mums paiet garām ar visu savu karapulku, nedz arī viņi uzdrīkstējās ar tā daļu, baidoties, ka viņi nebūs pietiekami spēcīgi un kritīs.

25 Nedz arī viņi uzdrīkstējās doties karagājienā pret Zarahemlas pilsētu; nedz arī viņi uzdrīkstējās šķērsot Sidonas izteku, pāri uz Nefihas pilsētu.

26 Un tā viņi ar saviem spēkiem bija apņēmušies noturēt tās pilsētas, ko viņi bija ieņēmuši.

27 Un tad notika šī gada otrajā mēnesī, ka tika atvests daudz pārtikas krājumu no šo manu divu tūkstošu dēlu tēviem.

28 Un arī tika atsūtīti divi tūkstoši vīru mums no Zarahemlas zemes. Un tā mēs bijām sagatavojušies ar desmit tūkstoš vīriem un uzturu priekš tiem, un arī viņu sievām un viņu bērniem.

29 Un lamanieši, redzēdami, ka mūsu spēki pieauga ik dienas, un pienāca pārtikas krājumi mūsu atbalstam, viņi sāka baidīties un sāka uzbrukt, lai darītu galu, ja būtu iespējams, mūsu pārtikas krājumu un papildspēku saņemšanai.

30 Tad, kad mēs redzējām, ka lamaniešu nemierīgums sāk pieaugt šādā veidā, mēs gribējām pielietot kara viltību pret

tiem; tādēļ Antipus pavēlēja, lai es ar saviem mazajiem dēliem soļotu uz blakus pilsētu, it kā mēs nestu pārtikas krājumus kaimiņu pilsētai.

31 Un mēs soļojām netālu no Antiparas pilsētas, it kā mēs ietu uz pilsētu aiz tās, jūras malā.

32 Un notika, ka mēs soļojām, it kā ar saviem krājumiem, lai ietu uz to pilsētu.

33 Un notika, ka Antipus izgāja ar daļu no sava karapulka, atstādams atlikušos aizstāvēt pilsētu. Bet viņš negāja, kamēr es nebiju aizgājis ar savu nelielo karapulku un nonācis netālu no Antiparas pilsētas.

34 Un tad Antiparas pilsētā bija izvietots spēcīgākais lamanišu karapulks; jā, vislielākais pēc skaita.

35 Un notika, kad viņu izlūki tiem paziņoja, ka viņi iznāca ar savu karapulku un devās pret mums.

36 Un notika, ka mēs bēgām viņu priekšā uz ziemeļiem. Un tā mēs aizvilinājām spēcīgāko no lamanišu karapulkiem;

37 jā, tiešām ievērojamā attālumā tiktāl, kad viņi ieraudzīja Antipa karapulku ar visu savu spēku tos vajājam, viņi nepagriezās nedz pa labi, nedz pa kreisi, bet turpināja savu gaitu taisni mums pakal; un, kā mēs domājām, tas bija viņu nodoms nogalināt mūs, pirms Antipus tos panāks, un tas tāpēc, lai viņi netiktu mūsu ļaužu ielenkti.

38 Un tā Antipus, redzēdams mūsu briesmas, paātrināja sava karapulka gaitu. Bet lūk, bija

nakts, tādēļ viņi mūs nepanāca, nedz arī Antipus tos panāca, tādēļ mēs uzslējām nometni uz nakti.

39 Un notika, ka pirms rītausmas lamaniēši mūs vajāja. Tad mēs nebijām pietiekami spēcīgi, lai cīnītos ar viņiem; jā, es negribēju pieļaut, lai mani mazie dēli kristu viņu rokās, tādēļ mēs turpinājām savu pārgājienu un mēs devāmies mežonīgā apvidū.

40 Tad nu viņi neuzdriktējās pagriezties nedz pa labi, nedz pa kreisi, lai viņi netiktu aplenkti; ne arī es pagriezu nedz pa labi, nedz pa kreisi, lai tie mani nepanāktu un mēs nevarētu tiem pretoties, bet tiktu nokauti, un viņi izglābtos; un tā mēs bēgām visu to dienu mežonīgā apvidū, līdz kļuva tumšs.

41 Un notika, kad uzausa rīta gaisma, mēs ieraudzījām lamaniēšus pavisam tuvu mums un mēs bēgām viņu priekšā.

42 Bet notika, ka viņi nevajāja mūs tālu, pirms tie apstājās; un tas bija septītā mēneša trešās dienas rītā.

43 Un tad, vai Antipus bija tos panācis, mēs nezinājām, bet es teicu saviem vīriem: Lūk, mēs nezinām, bet varbūt viņi ir apstājušies ar nodomu, lai mēs nāktu pret tiem, lai viņi varētu noķert mūs savos slazdos;

44 tādēļ, ko sakāt jūs, mani dēli: Vai jūs iesit pret viņiem cīnīties?

45 Un tad es saku tev, mans mīļotais brāli Moronij, ka es nekad nebiju redzējis tik lielu "drosmi, nē, starp visiem nefijiešiem.

46 Jo, kā es arvien biju saucis tos—mani dēli (jo viņi visi bija ļoti jauni), tā viņi sacīja uz mani: Tēvs, lūk, mūsu Dievs ir ar mums, un Viņš neļaus, lai mēs kristu; tad nu iesim uz priekšu; mēs nebūtu nogalinājuši mūsu brāļus, ja viņi atstātu mūs mierā; tādēļ iesim, lai viņi neuzvarētu Antipa karapulku.

47 Tad nu viņi nekad nebija cīnījušies, tomēr viņi nebaidījās nāves; un viņi domāja vairāk par savu tēvu "brīvību nekā par savām dzīvībām; jā, viņu ^bmātes bija tos mācījušas, ka, ja viņi nešaubīsies, Dievs tos izglābs.

48 Un viņi atkārtoja man vārdus, ko viņu mātes bija teikušas, sacīdami: Mēs nešaubāties, mūsu mātes to zināja.

49 Un notika, ka es pagriezos atpakaļ ar saviem diviem tūkstošiem pret lamaniešiem, kas mūs bija vajājuši. Un tad lūk, Antipa karapulki bija tos panākuši un briesmīga kauja bija sākusies.

50 Antipa karapulks, būdams noguris no sava ilgā pārgājiena tik īsā laikā, teju teju jau krita lamaniešu rokās; un nebūtu es ar saviem diviem tūkstošiem pagriezies atpakaļ, lamanieši būtu īstenojuši savus nodomus.

51 Jo Antipus bija kritis no zobenā tāpat kā daudzi no viņa vadoņiem sava noguruma dēļ, ko bija radījis viņu ātrais pārgājieni, tādēļ Antipa vīri, būdami apmulsuši par savu vadoņu krišanu, sāka griezt ceļu lamaniešu priekšā.

52 Un notika, ka lamanieši atguva drosmi un sāka tos vajāt; un tā lamanieši tos vajāja ar lielu sparū, kad Helamans nāca uz viņiem no viņu aizmugures ar saviem diviem tūkstošiem un sāka tos kaut ārkārtīgi, tik tāl ka viss lamaniešu karapulks apstājās un pagriezās pret Helamanu.

53 Tagad, kad Antipa ļaudis redzēja, ka lamanieši ir pagriezušies atpakaļ, viņi sapulcināja kopā savus vīrus un uzbruka atkal lamaniešu aizmugurei.

54 Un tad notika, ka mēs, Ne-fija ļaudis, Antipa ļaudis un es ar saviem diviem tūkstošiem, aplencām lamaniešus un kāvām tos; jā, tā ka viņi bija spiesti atdot mums savus kara ieročus un arī paši sevi kā kara gūstekņus.

55 Un tad notika, kad viņi bija pilnīgi mūsu aplenkti, lūk, es saskaitīju šos jaunuos vīrus, kas bija cīnījušies kopā ar mani, baidoties, ka daudzi no viņiem būs nogalināti.

56 Bet lūk, man par lielu prieku, "neviens no tiem nebija kritis zemē; jā, un viņi bija cīnījušies it kā ar Dieva spēku; jā, nekad nebija bijis zināms par cilvēkiem, kas būtu cīnījušies ar tādu brīnumainu spēku; un ar tādu varenību viņi uzkrita lamaniešiem, ka tie nobijās no viņiem; un tādēļ lamanieši padevās mums kā kara gūstekņi.

57 Un, tā kā mums nebija vietas mūsu gūstekņiem, ka mēs varētu sargāt tos, lai nosargātu

47a Al. 53:16–18.
b Al. 57:21.

src Māte.
56a Al. 57:25; 58:39.

no lamaniešu karapulkiem, tādēļ mēs sūtījām tos uz Zarahemlas zemi, un daļu no tiem Antipa vīriem, kas nebija nogalināti, ar viņiem; un atlikušos es ņēmu un pievienoju tos saviem jaunajiem "amoniēšiem, un devāmies savā karagājienā atpakaļ uz Jūdejas pilsētu.

57. NODAĻA

Helamans atkārtο par Antiparas ieņemšanu un par Kūmenas padošanos un vēlāko aizstāvību. Viņa amoniešu jaunieši cīnās varonīgi, visi ir ievainoti, bet neviens nav nogalināts. Gids ziņο par lamaniešu gūstekņu nogalināšanu un izbēgšanu. Apmēram 63. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka es saņēmu vēstījumu no ķēniņa Amorona, kas paziņoja, ka, ja es atbrīvošu tos kara gūstekņus, kurus mēs bijām saņēmuši, tad viņš atdos Antiparas pilsētu mums.

2 Bet es sūtīju vēstījumu ķēniņam, ka mēs bijām droši par to, ka mūsu spēki ir pietiekoši, lai ieņemtu Antiparas pilsētu ar saviem spēkiem; un, atdodot gūstekņus par to pilsētu, mēs sevi neuzskatītu par gudriem, un ka mēs atdotu gūstekņus vienīgi mainoties.

3 Un Amorons noraidīja manu vēstījumu, jo viņš negribēja mainīties ar gūstekņiem, tādēļ mēs sākām gatavoties, lai ietu pret Antiparas pilsētu.

4 Bet Antiparas ļaudis pame-ta pilsētu un aizbēga uz citām savām pilsētām, ko viņi bija sagrābuši, lai tās nostiprinātu; un

tā Antiparas pilsēta krita mūsu rokās.

5 Un tā beidzās divdesmit un astotais soģu valdīšanas gads.

6 Un notika, ka divdesmit un devītā gada sākumā mēs saņēmām pārtikas krājumus un arī papildinājumu savam karapulkam no Zarahemlas zemes un apkārtējām zemēm, skaitā seši tūkstoši vīru, bez tiem sešdesmit amoniešu "dēliem, kas nāca pievienoties saviem brāļiem, manai mazajai divu tūkstošu grupai. Un tad lūk, mēs bijām stipri, jā, un mums arī bija atnesti bagātīgi pārtikas krājumi.

7 Un notika, ka tā bija mūsu vēlēšanās cīnīties kaujā ar karapulku, kas bija novietots, lai aizstāvētu Kūmenas pilsētu.

8 Un tad lūk, es parādīšu jums, ka mēs drīz vien piepildījām savu vēlēšanos; jā, ar saviem stiprajiem spēkiem jeb ar daļu no mūsu stiprajiem spēkiem mēs aplencām naktī Kūmenas pilsētu, neilgi pirms tam, kad viņiem bija jāsaņem pārtikas krājumi.

9 Un notika, ka mēs nakšņojām visapkārt pilsētai daudzas nakts; bet mēs gulējām uz saviem zobeniem un turējām sargus, lai lamanieši nevarētu mums naktī uzbrukt un mūs nogalināt, ko viņi centās daudzas reizes; bet, cik reizes viņi mēģināja, tik tika lietas viņu asinis.

10 Beidzot viņu pārtikas krājumi ieradās un viņi gribēja naktī ieiet pilsētā. Un mēs

nebijām lamanieši, bet bijām nefijieši; tādēļ mēs saņēmām viņus un viņu pārtikas krājumus.

11 Un, neskatoties uz to, ka lamaniešiem tādā veidā bija pārtraukta apgāde, viņi vēl joprojām bija apņēmušies aizstāvēt pilsētu; tādēļ vajadzēja, lai mēs ņemtu tos pārtikas krājumus un sūtītu uz Jūdeju, un savus gūstekņus uz Zarahemlas zemi.

12 Un notika, ka nepagāja daudz dienu, kad lamanieši sāka zaudēt visas cerības pēc palīdzības; tādēļ viņi atdeva pilsētu mūsu rokās; un tā mēs bijām piepildījuši savu vēlēšanos ieņemt Kūmenas pilsētu.

13 Bet notika, ka mūsu gūstekņu bija tik daudz, ka, neskatoties uz mūsu milzīgo skaitu, mēs bijām spiesti pielikt visus savus spēkus, lai tos noturētu, vai arī nodot tos nāvei.

14 Jo lūk, viņi lielā skaitā izlauzās un cīnījās ar akmeņiem un ar nūjām, vai vienalga ar ko, ko viņi varēja dabūt savās rokās, tā ka mēs nogalinājām vairāk nekā divus tūkstošus no tiem pēc tam, kad viņi bija padevušies kā kara gūstekņi.

15 Tādēļ mums kļuva vajadzīgs, lai mēs atņemtu tiem dzīvības vai sargātu tos ar zobenu rokās līdz pat Zarahemlas zemei, un arī mūsu pārtikas krājumu nebija vairāk, kā bija nepieciešams mūsu pašu ļaudīm, neskatoties uz to, ko mēs bijām paņēmuši no lamaniešiem.

16 Un tad, šajos kritiskajos apstākļos, tas izvērtās par ļoti nopietnu lietu izlemt par šiem kara gūstekņiem; tomēr mēs nolēmām sūtīt viņus uz Zarahemlas zemi; tādēļ mēs atlasījām daļu no saviem vīriem un nodevām gūstekņus viņu uzraudzībā, lai vestu tos uz Zarahemlas zemi.

17 Bet notika, ka nākamajā rītā viņi atgriezās. Un tad lūk, mēs nejautājām viņiem par gūstekņiem; viņi atgriezās īstajā laikā, lai glābtu mūs no krišanas lamaniešu rokās, jo lūk, lamanieši nāca uz mums. Jo lūk, Amorons sūtīja viņu atbalstam jaunus pārtikas krājumus un arī daudz vīru karapulku.

18 Un notika, ka tie vīri, kurus mēs sūtījām ar gūstekņiem, ieradās īstajā laikā, lai apturētu tos, kad viņi jau teju teju mūs uzvarēja.

19 Bet lūk, mana mazā divu tūkstošu un sešdesmit grupa cīnījās atsevišķi; jā, viņi bija stipri lamaniešu priekšā un nesa nāvi katram, kas tiem pretojās.

20 Un, kad atlikums no mana karapulka jau grasījās dot ceļu lamaniešu priekšā, lūk, šie divi tūkstoši un sešdesmit bija stingri un bezbailīgi.

21 Jā, un viņi paklausīja un precīzi izpildīja katru pavēles vārdu; jā, un patiesi pēc viņu ticības tiem notika; un es atcerējos tos vārdus, kurus viņi man teica, ka viņu "mātes tos bija viņiem mācījušas.

22 Un tad lūk, tie bija šie mani dēli un tie vīri, kas bija atlasīti,

lai aizvestu gūstekņus, kam mēs esam parādā par šo lielo uzvaru; jo viņi bija tie, kas sakāva lamaniešus un tie tika aizdzīti atpakaļ uz Manti pilsētu.

23 Un mēs atgriezāties savā Kūmenas pilsētā; visi, kas nebijām tikuši nokauti ar zobenu, tomēr mēs bijām cietuši lielus zaudējumus.

24 Un notika, ka pēc tam, kad lamanieši aizbēga, es nekavējoties devu pavēles, lai mani vīri, kas bija ievainoti, tiktu izlasīti starp kritušajiem, un liku, lai viņu brūces tiktu pārsietas.

25 Un notika, ka bija divi simti no maniem diviem tūkstošiem un sešdesmit, kas bija bez saņāšanas asins zaudēšanas dēļ; tomēr, saskaņā ar Dieva labestību un mums par lielu izbrīnu, un arī par prieku visam mūsu karapulkam, nebija "nevienas dvēseles no tiem, kas būtu gājusi bojā; jā, un nebija arī nevienas dvēseles no tiem, kas nebūtu guvusi daudzas brūces.

26 Un tad, viņu saglabāšana izbrīnīja visu mūsu karapulku, jā, ka viņi tika pasargāti, kamēr bija tūkstotis no mūsu brāļiem, kas bija nogalināti. Un mēs to taisnīgi piedēvējam Dieva brīnumainajam "spēkam dēļ viņu ārkārtīgās^b ticības tam, kam viņi bija mācīti ticēt—ka ir taisnīgs Dievs un katrs, kas nešaubās, tiks pasargāts ar Viņa brīnumaino spēku.

27 Tad tā bija to ticība, par kuriem es runāju; viņi ir jauni un viņu prāti ir nelokāmi, un viņi nemitīgi uzticas Dievam.

28 Un tad notika, ka pēc tam, kad mēs tā bijām aprūpējuši savus ievainotos vīrus un bijām apglabājuši savus kritušos un arī kritušos no lamaniešiem, kuru bija daudz, lūk, mēs vajcājām Gidam par tiem gūstekņiem, ko viņi bija sākuši vest uz Zarahemlas zemi.

29 Tad nu Gids bija augstākais virsnieks pār to grupu, kas tika nozīmēta apsargāt tos līdz tai zemei.

30 Un tad, šie ir tie Gida vārdi, ko viņš man sacīja: Lūk, mēs sākam iet uz Zarahemlas zemi ar saviem gūstekņiem. Un notika, ka mēs sastapām savu karapulku izlūkus, kas bija sūtīti novērot lamaniešu pulku.

31 Un viņi brēca uz mums teikdami: Lūk, lamaniešu karapulki iet karagājienā uz Kūmenas pilsētu; un lūk, tie uzbruks viņiem, jā, un iznīcinās mūsu ļaudis.

32 Un notika, ka mūsu gūstekņi izdzirdēja viņu kļedzienus, kas tajos radīja drosmi; un viņi sacēlās pret mums.

33 Un notika, ka dēļ viņu sacelšanās mēs likām, lai pār tiem kristu mūsu zobeni. Un notika, ka viņi metās uz mūsu zobeniem, kur lielākā daļa no tiem tika nogalināti; un atlikušie no tiem izlauzās un aizbēga no mums.

34 Un lūk, kad tie aizbēga un mēs vairs nevarējām tos panākt, mēs devāmies ātri uz Kūmenas pilsētu; un lūk, mēs ieradāmies laikā, lai mēs varētu palīdzēt saviem brāļiem aizsargāt pilsētu.

25a Al. 56:56.

26a src Spēks, vara.

b src Ticība, Ticēt.

35 Un lūk, mēs atkal tikām izglābti no savu ienaidnieku rokām. Un svētīts lai ir mūsu Dieva Vārds; jo lūk, tas ir Viņš, kas mūs ir izglābis; jā, kas tik daudz ir darījis priekš mums.

36 Tad notika, kad es, Helamans, dzirdēju šos Gida vārdus, es tiku piepildīts ar ārkārtīgu prieku par Dieva labestību, mūs pasargājot, lai mēs neietu visi bojā; jā, un es ticu, ka to dvēseles, kas ir tikuši nogalināti, ir "iegājušas sava Dieva atdusā.

58. NODAĻA

Helamans, Gids un Teomners ar kara viltību ieņem Manti pilsētu. Lamanieši atkāpjas. Amona tautas dēli tiek pasargāti, stingri stāvot savas brīvības un ticības aizstāvībai. Apmēram 63.–62. g. pr. Kr.

UN lūk, tad notika, ka mūsu nākamais mērķis bija iegūt Manti pilsētu; bet lūk, nebija nekāda veida, kā mēs varētu izvilināt viņus no pilsētas ar savām mazajām grupām. Jo lūk, viņi atcerējās, ko mēs līdz šim bijām darījuši; tādēļ mēs nevarējām "izmānīt tos no viņu cietokšņiem.

2 Un viņu bija tik daudz vairāk nekā mūsu karapulks, ka mēs neuzdrīkstējāmies iet un uzbrukt tiem viņu cietokšņos.

3 Jā, un kļuva nepieciešams, lai mēs izmantotu savus vīrus to mūsu zemes daļu aizstāvēšanai, kuras mēs bijām atguvuši; tādēļ kļuva nepieciešams, lai mēs gaidītu, lai mēs varētu saņemt

vairāk karaspēka no Zarahemlas zemes un arī jaunu pārtikas krājumu piegādi.

4 Un notika, ka tā es sūtīju sūtņi pie mūsu zemes pārvaldnieka, lai iepazīstinātu viņu ar mūsu ļaužu lietām. Un notika, ka mēs gaidījām pārtikas krājumus un karaspēku no Zarahemlas zemes.

5 Bet lūk, tas mums maz līdzēja, jo lamanieši arī saņēma daudz karaspēka no dienas dienā, un arī daudz pārtikas; un tādi bija mūsu apstākļi šajā laika periodā.

6 Un lamanieši uzbruka mums laiku pa laikam, nolēmuši ar kara viltību mūs iznīcināt; tomēr mēs nevarējām iet cīnīties ar tiem viņu patvēruma vietu un viņu cietokšņu dēļ.

7 Un notika, ka mēs gaidījām šajos sarežģītajos apstākļos daudzus mēnešus, līdz kamēr mēs gandrīz aizgājām bojā no barības trūkuma.

8 Bet notika, ka mēs saņēmām uzturu, kuru priekš mums apsargāja karapulks no diviem tūkstošiem vīru, kas nāca mums palīgā; un tā ir visa palīdzība, ko mēs saņēmām, lai aizstāvētu sevi un savu valsti no krišanas mūsu ienaidnieku rokās, jā, lai cīnītos ar ienaidnieku, kurš nebija saskaitāms.

9 Un tad iemeslu šiem sarežģījumiem jeb iemeslu tam, kāpēc viņi mums nesūtīja vairāk karaspēka, mēs nezinājām; tādēļ mēs ļoti bēdājāmies un arī mūs pārņēma bailes, ka tik kaut kādā veidā Dieva sodi nenāktu

pār mūsu zemi mūsu gāšanai un pilnīgai iznīcināšanai.

10 Tādēļ mēs izlējām savas dvēseles lūgšanā Dievam, lai Viņš mūs stiprinātu un izglābtu mūs no mūsu ienaidnieku rokām, jā, un arī dotu mums spēku, lai mēs varētu paturēt savas pilsētas un savas zemes, un savus īpašumus, mūsu tautas atbalstam.

11 Jā, un notika, ka Tas Kungs, mūsu Dievs, deva mums pārliecību, ka Viņš izglābs mūs; jā, tā ka Viņš solīja mieru mūsu dvēselēm un deva mums lielu ticību, un darīja tā, lai mums būtu cerība uz izglābšanos Viņā.

12 Un mēs kļuvām drošāki ar mūsu mazajiem spēkiem, ko mēs bijām saņēmuši, un bijām nostiprinājušies apņēmībā uzvarēt savus ienaidniekus, un "saglabāt savas zemes un savus īpašumus, un savas sievas un savus bērnus, un savu brīvību.

13 Un tā mēs gājām ar visu savu spēku pret lamaniešiem, kas bija Manti pilsētā; un mēs uzslējām savas teltis mežonīgā apvidus pusē, kas bija netālu no pilsētas.

14 Un notika, ka nākamajā rītā, kad lamanieši redzēja, ka mēs bijām mežonīgā apvidus malā, kas bija netālu no pilsētas, ka viņi sūtīja savus izlūkus mums visapkārt, lai viņi varētu atklāt mūsu karapulka skaitu un spēku.

15 Un notika, kad viņi redzēja, ka mēs neesam stipri pēc sava skaita, un baidoties, ka mēs

pārtrauksim viņu apgādi, ja vien viņi nenāks cīņā pret mums un mūs nenogalinās, un arī domādami, ka viņi varēs viegli iznīcināt mūs ar saviem lielajiem pulkiem, tādēļ viņi sāka gatavoties, lai nāktu pret mums cīnīties.

16 Un, kad mēs redzējām, ka viņi gatavojās nākt pret mums, lūk, es liku lai Gids ar nelielu skaitu savu vīru noslēptos mežonīgā apvidū, un arī Teomners un neliels skaits vīru noslēptos mežonīgā apvidū.

17 Tad Gids un viņa vīri bija labajā pusē, un citi kreisajā; un, kad viņi bija tā noslēpušies, lūk, es paliku ar sava karapulka atlikumu tajā pašā vietā, kur mēs pirmo reizi bijām uzslējuši savas teltis, uz to laiku, kad lamaniešiem vajadzēja nākt cīnīties.

18 Un notika, ka lamanieši nāca pret mums ar savu lielo karapulku. Un, kad viņi nāca un jau grasījās krist pār mums ar zobenu, es liku, lai mani vīri, tie, kas bija ar mani, atkāptos mežonīgā apvidū.

19 Un notika, ka lamanieši sekoja mums ar lielu ātrumu, jo viņi ārkārtīgi vēlējās mūs panākt, lai viņi varētu mūs nokaut; tādēļ viņi sekoja mums mežonīgā apvidū; un mēs pagājām pa vidu garām Gidam un Teomneram, tā ka lamanieši viņus neatklāja.

20 Un notika, kad lamanieši bija pagājuši garām, jeb kad karapulks bija pagājis garām, Gids un Teomners iznāca no savām

slepenajām vietām un aizturēja lamaniešu izlūkus, lai tie neatgrieztos pilsētā.

21 Un notika, kad viņi bija tos aizturējuši, viņi skrēja uz pilsētu un uzbruka sargiem, kas bija atstāti sargāt pilsētu, tā ka viņi tos nogalināja un sagrāba pilsētu.

22 Tad nu tas tika izdarīts tāpēc, ka lamanieši ļāva visam savam karapulkam, izņemot tikai dažus sargus, tikt aizvilinātam mežonīgā apvidū.

23 Un notika, ka Gids un Teomners šādā veidā ieņēma viņu nocietinājumus. Un notika, ka mēs uzņēmām virzienu uz Zarahemlas zemi, pēc tam, kad bijām daudz gājuši pa mežonīgo apvidu.

24 Un, kad lamanieši redzēja, ka viņi iet uz Zarahemlas zemi, viņi ārkārtīgi izbijās, ka tik tā nav iecere, lai ievilinātu viņus iznīcināšanai; tādēļ viņi atkal sāka atkāpties mežonīgā apvidū, jā, patiesi atpakaļ pa to pašu ceļu, pa kuru viņi bija atnākuši.

25 Un lūk, bija nakts un viņi uzslēja savas teltis, jo lamaniešu augstie virsnieki domāja, ka nefijieši ir piekusuši šī pārgājiena dēļ; un, domādami, ka viņi bija vajājuši visu viņu karapulku, tādēļ viņi neuztraucās par Manti pilsētu.

26 Tad notika, kad bija nakts, es liku, lai mani vīri negulētu, bet lai viņi dotos pa citu ceļu uz Manti zemi.

27 Un dēļ šī mūsu pārgājiena naktī, lūk, nākamajā rītā mēs

bijām aiz lamaniešiem, tā ka mēs ieradāmies pirms viņiem Manti pilsētā.

28 Un tā notika, ka ar šo kara viltību mēs sagrābām Manti pilsētu bez asinsizliešanas.

29 Un notika, kad lamaniešu karapulki ieradās netālu no pilsētas un redzēja, ka mēs bijām sagatavojušies tos sastapt, viņi ārkārtīgi izbrīnījās un tos pārņēma milzīgas bailes, tā ka viņi aizbēga mežonīgā apvidū.

30 Jā, un notika, ka lamaniešu karapulki bēga no visām šīm zemes daļām. Bet lūk, tie aizveda sev līdzī daudzās sievietes un bērnus prom no zemes.

31 Un "tās pilsētas, ko bija sagrābuši lamanieši, visas no tām šīnī brīdī ir mūsu rokās; un mūsu tēvi un mūsu sievas, un mūsu bērni atgriezās savās mājās, visi, izņemot tos, kas ir saņemti gūstā un lamaniešu aizvesti.

32 Bet lūk, mūsu karapulki ir mazi, lai noturētu tik lielu skaitu pilsētu un tik lielus īpašumus.

33 Bet lūk, mēs ticam savam Dievam, kas mums ir devis uzvaru pār visām šīm zemēm, tā ka mēs ieguvām šīs pilsētas un šīs zemes, kas bija mūsu pašu.

34 Tagad mēs nezinām iemeslu, kāpēc valdība nesūta mums vairāk papildspēku; nedz arī tie vīri zina, kas nāca pie mums, kāpēc mēs nesaņēmām lielākus papildspēkus.

35 Lūk, mēs nezinām, bet varbūt jums neveicas un jūs esat savilkuši visus spēkus tajā zemes

daļā; ja tā, tad mēs nevēlamies kurnēt.

36 Un, ja tas tā nav, lūk, mēs baidāmies, ka valdībā ir kāda "šķelšanās, ka viņi nesūtīja vairāk vīru mums palīgā; jo mēs zinām, ka to ir vairāk nekā to, ko viņi mums atsūtīja.

37 Bet, lūk, tas nav svarīgi—mēs ticam, ka Dievs "izglābs mūs, neskatoties uz mūsu karapulku vājumu, jā, un izglābs mūs no mūsu ienaidnieku rokām.

38 Lūk, šis ir divdesmit un devītais gads, pašas beigas, un mēs valdām pār savām zemēm; un lamanieši ir aizbēguši uz Nefija zemi.

39 Un šie Amona tautas dēli, par kuriem es tik augsti izteicos, ir ar mani Manti pilsētā; un Tas Kungs ir tos atbalstījis, jā, un pasargājis viņus no krišanas no zobena, tā ka "neviens dvēsele nav tikusi nokauta.

40 Bet lūk, viņi ir guvuši daudzus ievainojumus; tomēr, tie stipri stāv šajā "brīvībā, ar ko Dievs ir darījis viņus brīvus; un viņi stingri, dienu no dienas, atceras To Kungu, savu Dievu; jā, tie cenšas turēt Viņa likumus un Viņa spriedumus, un Viņa pavēles nemitīgi; un viņu ticība ir stingra tajos pravietojumos par to, kas nāks.

41 Un tad, mans mīlotais brāli Moronij, lai Tas Kungs, mūsu Dievs, kas ir atpestījis mūs un darījis mūs brīvus, pastāvīgi tur tevi Sava vaiga priekšā; jā,

un lai Viņš ir labvēlīgs pret šo tautu, patiesi, lai jūs varētu gūt veiksmi, iegūstot īpašumā visu, ko lamanieši mums ir atņēmuši, kas bija mūsu atbalstam. Un tagad, lūk, es beidzu savu vēstījumu. Es esmu Helamans, Almas dēls.

59. NODAĻA

Moronijs prasa Pahoranam stiprināt Helamana spēkus. Lamanieši ieņem Nefihas pilsētu. Moronijs ir dusmīgs uz valdību. Apmēram 62. g. pr. Kr.

TAD notika trīsdesmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, kad Moronijs bija saņēmis un izlasījis Helamana "vēstījumu, viņš bija ārkārtīgi priecīgs par to labklājību, jā, to ārkārtīgo veiksmi, kas bija bijusi Helamanam, iegūstot tās zemes, kuras bija zaudētas.

2 Jā, un viņš darīja to zināmu visiem saviem ļaudīm visās zemēs visapkārt tajā daļā, kur viņš bija, lai arī viņi varētu priecāties.

3 Un notika, ka viņš nekavējoties sūtīja "vēstījumu ^bPahoranam, vēlēdamies, lai tas liktu vīriem pulcēties kopā, lai stiprinātu Helamanu jeb Helamana karapulkus tik daudz, lai viņš viegli varētu noturēt tās zemes daļas, kuru atgūšanā tam bija tik brīnumaini veicies.

4 Un notika, kad Moronijs bija aizsūtījis šo vēstījumu uz Zarahemlas zemi, viņš atkal sāka

36a Al. 61:1–5.

37a 2. Kēn. 17:38–39.

39a Al. 56:56.

40a src Brīvs, Brīvība.

59 1a Al. 56:1.

3a Al. 60:1–3.

b Al. 50:40.

veidot ieceri, lai viņš varētu iegūt atlikušos no tiem īpašumiem un pilsētām, ko lamanieši bija viņiem atņēmuši.

5 Un notika, kamēr Moronijs tā gatavojās iet pret lamaniešiem cīņā, lūk, Nefihas ļaudīm, kas bija sapulcināti kopā no Moronija pilsētas un no Lehija pilsētas, un no Moriantona pilsētas, uzbruka lamanieši.

6 Jā, patiesi tie, kas bija spiesti bēgt no Manti zemes un no zemes visapkārt, bija nākuši un pievienojušies lamaniešiem šinī zemes daļā.

7 Un tā, būdami ārkārtīgi daudzī pēc skaita, jā, un saņemdami karaspēku no dienas dienā, pēc Amorona pavēles viņi nāca pret Nefihas ļaudīm, un viņi sāka tos kaut ar ārkārtīgi lielu kaušanu.

8 Un viņu karapulki bija tik lieli, ka atlikušie no Nefihas ļaudīm bija spiesti bēgt viņu priekšā; un tie nāca un pievienojās Moronija karapulkam.

9 Un tad, tā kā Moronijs domāja, ka tiks sūtīti vīri uz Nefihas pilsētu palīdzēt ļaudīm noturēt pilsētu, un zinādams, ka vieglāk bija pasargāt pilsētu no krišanas lamaniešu rokās, nekā viņiem to atņemt, viņš domāja, ka tie viegli noturēs šo pilsētu.

10 Tādēļ viņš paturēja visus savus spēkus to vietu aizstāvbai, kuras viņš bija atguvis.

11 Un tagad, kad Moronijs redzēja, ka Nefihas pilsēta bija zaudēta, viņš bija ārkārtīgi bēdīgs un sāka šaubīties ļaužu bezdievības dēļ, vai tik viņi nekritis savu brāļu rokās.

12 Tad nu tā tas bija ar visiem viņa augstajiem virsniekiem. Viņi šaubījās un brīnījās arī par ļaužu bezdievību, un tas lamaniešu panākumu dēļ pār tiem.

13 Un notika, ka Moronijs bija dusmīgs uz valdību dēļ viņu "vienaldzības pret savas valsts brīvību.

60. NODAĻA

Moronijs sūdzas Pahoranam par valdības nevērību pret karapulkiem. Tas Kungs pieļauj, ka taisnīgie tiek nokauti. Nefijiešiem ir jāpieliek visi savi spēki un iespējas, lai atbrīvotos no saviem ienaidniekiem. Moronijs draud cīnīties pret valdību, ja netiks sniegta palīdzība viņa karapulkiem. Apmēram 62. g. pr. Kr.

UN notika, ka viņš atkal rakstīja tās zemes pārvaldniekam, kas bija Pahorans, un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja sacīdams: Lūk, es sūtu savu vēstījumu Pahoranam Zarahemlas pilsētā, kas ir "augstākais soģis un pārvaldnieks pār zemi un arī pār visiem tiem, kas ir tikuši šīs tautas izvēlēti pārvaldīt un kārtot šī kara lietas.

2 Jo lūk, man ir kas sakāms tiem par nosodījumu; jo lūk, jūs paši zināt, ka jūs esat tikuši iecelti, lai pulcinātu kopā vīrus un apbruņotu tos ar zobeniem un ar jataganiem, un visādiem visa veida kara ieročiem, un sūtītu pret lamaniešiem jebkurā mūsu zemes daļā, kur viņi ie-nāktu.

3 Un tad lūk, es saku jums, ka

es pats un arī mani vīri, un arī Helamans un viņa vīri esam izcietuši ārkārtīgi lielas ciešanas; jā, patiesi izsalkumu, slāpes un nogurumu, un visa veida visādas bēdas.

4 Bet lūk, ja tas būtu viss, ko mēs izcietām, mēs nekurnētu un nežēlotos.

5 Bet lūk, liela ir bijusi kaušana starp mūsu ļaudīm; jā, tūkstoši ir krituši no zobena, kamēr tas varētu būt savādāk, ja jūs būtu devuši pietiekamus spēkus mūsu karapulkiem un palīdzējuši tiem. Jā, liela ir bijusi jūsu nevērība pret mums.

6 Un tad lūk, mēs vēlamies zināt šīs ārkārtīgi lielas nevērības iemeslu; jā, mēs vēlamies zināt jūsu nevērīgās nostājas iemeslu.

7 Kā gan jūs varat iedomāties, ka jūs sēdēsīt uz saviem troņiem nevērīgā apstulbumā, kamēr jūsu ienaidnieki izplata nāves darbu apkārt jums? Jā, kamēr viņi nokauj tūkstošus no jūsu brāļiem—

8 jā, patiesi tos, kas ir lūkojušies uz jums pēc aizstāvības, jā, ir iecēluši jūs tādā stāvoklī, lai jūs varētu palīdzēt tiem, jā, jūs varētu sūtīt tiem karapulkus, lai stiprinātu viņus, un varētu izglābt tūkstošus no viņiem, lai tie nekristu no zobena.

9 Bet lūk, tas nav viss—jūs esat aizturējuši savus pārtikas krājumus no tiem, tā ka daudzi ir cīnījušies un noasiņojuši līdz nāvei savas milzīgās vēlēšanās dēļ, kas tiem bija par šīs tautas labumu; jā, un to viņi ir darījuši

tad, kad jau gandrīz "mira no bada jūsu ārkārtīgi lielās nevērības dēļ pret viņiem.

10 Un tagad, mani mīlotie brāļi—jo jums jābūt mīlotiem; jā, un jums jānudina sevi būt cītīgākiem par šīs tautas labumu un brīvību; bet lūk, jūs esat izturējušies tik nevērīgi, ka tūkstošu asinis nāks pār jūsu galvām atriebībai; jā, jo zināmi Dievam ir visi viņu brēcieni un visas viņu ciešanas—

11 lūk, vai jūs domājat, ka jūs varat sēdēt savos troņos, un Dieva ārkārtīgās labestības dēļ jūs varat neko nedarīt, un Viņš jūs izglābs? Lūk, ja jūs tā domājat, tad jūs veltīgi tā domājat.

12 Vai jūs "domājat, ka tas, ka tik daudzi no jūsu brāļiem ir tikuši nogalināti, ir viņu bezdievības dēļ? Es saku jums, ja jūs tā domājat, tad jūs veltīgi tā domājat; jo es saku jums, ir daudzi, kas krituši no zobena; un lūk, tas ir jums par nosodījumu;

13 jo Tas Kungs pieļauj, ka "taisnīgie tiek nokauti, lai Viņa taisnība un tiesa varētu nākt pār ļaunajiem; tādēļ jums nevajag domāt, ka taisnīgie ir zuduši tāpēc, ka tie ir nokauti; bet lūk, viņi ieiet Tā Kunga, sava Dieva, atdusā.

14 Un tad lūk, es saku jums, es ārkārtīgi baidos, ka Dieva sodi nāks pār šiem ļaudīm viņu ārkārtīgā laiskuma dēļ, jā, patiesi jūsu valdības laiskuma un viņu ārkārtīgi lielās nevērības dēļ pret saviem brāļiem, jā, pret tiem, kas ir tikuši nokauti.

9a Al. 58:7.
12a Lūk. 13:1–5.

13a Al. 14:10–11;
M&D 42:46–47.

15 Jo, ja tas nebūtu bijis tās "ļaudarības dēļ, kas vispirms sākās mūsu vadībā, mēs būtu varējuši pretoties saviem ienaidniekiem, tā ka viņi nebūtu ieguvuši nekādu varu pār mums.

16 Jā, ja tas nebūtu bijis tā "kara dēļ, kas izcēlās mūsu pašu starpā; jā, ja tas nebūtu dēļ šiem ^bķēniņa piekritējiem, kas radīja tik lielu asins izliešanu starp mums pašiem; jā, tajā laikā, kad mēs cīnījāmies paši savā starpā, ja mēs būtu apvienojuši savus spēkus, kā mēs līdz šim bijām darījuši; jā, ja tas nebūtu bijis dēļ tās vēlmes pēc spēka un varas, kas šiem ķēniņa piekritējiem ir pār mums; būtu viņi bijuši uzticīgi mūsu brīvības lietai un apvienojušies ar mums, un gājuši pret mūsu ienaidniekiem tā vietā, lai paceltu zobenus pret mums, kas ir bijis par iemeslu tik lielai asins izliešanai mūsu starpā; jā, ja mēs būtu gājuši pret viņiem Tā Kunga spēkā, mēs būtu izklīdinājuši savus ienaidniekus, jo tas tiktu darīts atbilstoši Viņa vārda piepildīšanai.

17 Bet lūk, tagad lamanieši nāk uz mums, sagrābj mūsu zemes un slepkavo mūsu ļaudis ar zobenu, jā, mūsu sievietes un mūsu bērņus, un arī aizved tos gūstā, likdami tiem ciest visa veida bēdas, un viss tas dēļ milzīgās bezdievības šo ķēniņa piekritēju vidū, kas tiecas pēc spēka un varas.

18 Bet kāpēc man tik daudz jārunā par šo lietu? Jo mēs

nezinām, bet varbūt jūs paši tiecaties pēc varas. Mēs nezinām, bet varbūt jūs arī esat savas valsts nodevēji.

19 Vai varbūt jūs esat tik nevērīgi izturējušies pret mums tāpēc, ka jūs esat mūsu valsts sirdī, un jūs esat aizsargāti no visām pusēm, ka jūs nelikāt sūtīt mums uzturu un arī vīrus, lai stiprinātu mūsu karapulkus?

20 Vai jūs esat aizmirsuši Tā Kunga, sava Dieva, pavēles? Jā, vai jūs esat aizmirsuši savu tēvu gūstu? Vai jūs esat aizmirsuši tās daudzās reizes, kad mēs esam tikuši izglābti no mūsu ienaidnieku rokām?

21 Vai arī jūs domājat, ka Tas Kungs vēl joprojām mūs izglābs, kad mēs sēžam savos troņos un neizmantojam tās iespējas, ko Tas Kungs mums ir devis?

22 Jā, vai jūs sēdēsiet bezdarbībā, kamēr jums apkārt ir tūkstoši to, jā, un arī desmitiem tūkstošu to, kas arī sēž bezdarbībā, kamēr ir tūkstoši visapkārt zemes robežās, kuri krīt no zobena, jā, tiek ievainoti un noasiņo?

23 Vai jūs domājat, ka Dievs raudzīsies uz jums kā uz nevainīgiem, kad jūs joprojām sēžat un redzat šīs lietas? Lūk, es saku jums: Nē! Tagad es gribu, lai jūs atcerētos, ka Dievs ir teicis, ka vispirms tiks iztīrīta trauka "iekšpuse, un tad arī trauka ārpusē tiks notīrīta.

24 Un tad, ja vien jūs nenožēlosit to, ko esat izdarījuši, un

15a Al. 51:9, 13.
16a Al. 51:16–19.

b Al. 51:5, 8.
23a Mat. 23:25–26.

nepiecelsities un nesāksit darīt, un nesūtīsiet pārtiku un vīrus mums un arī Helamanam, lai viņš varētu noturēt tās mūsu zemes daļas, kuras viņš ir atgūvis, un lai mēs varētu atgūt arī atlikušos mūsu īpašumus tajās daļās, lūk, kļūs nepieciešams, lai mēs vairs necīnītos ar lamaniešiem, kamēr mēs neesam iztīrījuši sava trauka iekšpusi, jā, patiesi augsto vadību mūsu valdībā.

25 Un, ja vien jūs nedosit to, ko esmu prasījis savā vēstījumā, un nenāksit un neparādīsiet man patiesu brīvības "garu, un necentīsities nostiprināt un nociecināt mūsu karapulku, un dot tiem pietiekami daudz pārtikas viņu uzturēšanai, lūk, es atstāšu daļu no saviem brīvības piekritējiem, lai aizstāvētu šo mūsu zemes daļu, un es atstāšu Dieva spēku un svētības pār tiem, lai nekāds cits spēks nevarētu darboties pret tiem—

26 un tad dēļ viņu ārkārtīgās ticības un viņu pacietības savās bēdās—

27 un es nākšu uz jums, un, ja starp jums būs kāds, kam ir vēlme pēc brīvības, jā, ja būs palikusi kaut vai brīvības dzirksts, lūk, es sacelšu dumpi jūsu starpā, līdz tie, kas vēlas piesavināties spēku un varu, izzudīs.

28 Jā, lūk, es nebaidos nedz jūsu spēka, nedz jūsu varas, bet tas ir mans "Dievs, ko es baidos; un tas ir saskaņā ar Viņa pavēlēm, lai es paceltu savu zobenu, lai aizstāvētu savu valsti, un

tas ir dēļ jūsu nekrietnības, ka mēs esam cietuši tik lielus zaudējumus.

29 Lūk, šis ir tas laiks, jā, tas laiks ir tuvu, ka, ja vien jūs necelsities savas valsts un jūsu bērnu aizstāvēšanai, taisnības "zobens karājas pār jums; jā, un tas kritīs uz jums un piemeklēs jūs līdz pat jūsu pilnīgai iznīcībai.

30 Lūk, es gaidu pēc palīdzības no jums; un, ja jūs nesniegsit mums palīdzību, lūk, es nākšu pie jums, tieši Zarahemlas zemē, un sitīšu jūs ar zobenu, tā ka jums nebūs vairs spēka kavēt šīs tautas attīstību mūsu brīvībai.

31 Jo lūk, Tas Kungs nepieļaus, lai jūs dzīvotu un kļūtu vēl nekrietnāki, lai iznīcinātu Viņa taisnīgos ļaudis.

32 Lūk, vai jūs domājat, ka Tas Kungs saudzēs jūs un izies ar sodu pret lamaniešiem, kad tās ir viņu tēvu paražas, kas radījušas viņu naidu, jā, un to ir dubultojuši tie, kas ir atšķēlušies no mums, kamēr jūsu nekrietnība ir dēļ jūsu mīlestības pēc godības un pasaulesniecīgajām lietām?

33 Jūs zināt, ka jūs pārkāpjat Dieva likumus, un jūs zināt, ka jūs tos saminat zem savām kājām. Lūk, Tas Kungs man saka: Ja tie, kurus jūs esat iecēluši par saviem pārvaldniekiem, nenozēlos savus grēkus un nekrietnības, jūs iesit cīnīties pret viņiem.

34 Un tad lūk, es, Moronijs,

25a Al. 51:6; 61:15.
28a Ap. d. 5:26–29.

29a Hel. 13:5;
3. Nef. 2:19.

esmu spiests, saskaņā ar derību, kuru es noslēdzu—turēt sava Dieva pavēles; tādēļ es gribu, lai jūs stingri ievērotu Dieva vārdu un steidzīgi sūtītu man no saviem pārtikas krājumiem un no saviem vīriem, un arī Helamanam.

35 Un lūk, ja jūs to nedarīsiet, es nākšu ātri pie jums; jo lūk, Dievs nepieļaus, lai mēs ietu bojā no bada; tādēļ Viņš dos mums no jūsu uztura, pat ja tas būs ar zobenu. Tagad skatieties, lai jūs izpildītu Dieva vārdu.

36 Lūk, es esmu Moronijš, jūsu augstākais pavēlnieks. Es "netiecos pēc varas, bet gan to iznīcināt. Es nemeklēju pēc pasaules cieņas, bet pēc sava Dieva godības un savas valsts brīvības un labuma. Un tā es nobeidzu savu vēstījumu.

61. NODAĻA

Pahorans stāsta Moronijam par dumpi un sacelšanos valdībā. Kēniņa piekritēji ieņem Zarahemlu un izveido savienību ar lamaniešiem. Pahorans lūdz karaspēka palīdzību pret dumpiniekiem. Apmēram 62. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, ka drīz vien pēc tam, kad Moronijš bija aizsūtījis savu vēstījumu galvenajam pārvaldniekam, viņš saņēma vēstījumu no "Pahorana, galvenā pārvaldnieka. Un šie ir tie vārdi, ko viņš saņēma:

2 Es, Pahorans, kas esmu šīs zemes galvenais pārvaldnieks, sūtu šos vārdus Moronijam,

augstākajam karapulka pavēlniekam. Lūk, es saku tev, Moronij, ka es nepriecājos par jūsu lielajām "bēdām, jā, tās sāpina manu dvēseli.

3 Bet lūk, šeit ir tādi, kas priecājas par jūsu bēdām, jā, tā ka viņi ir sacēlušies pret mani un arī pret tiem no maniem ļaudīm, kas ir "brīvības piekritēji, jā, un to, kas ir sacēlušies, ir ārkārtīgi daudz.

4 Un tie ir tie, kas centās atņemt man soģa krēslu, kas ir bijis par iemeslu šai lielajai nekrietnībai; jo viņi ir izmantojuši daudz glaimu un viņi ir aizvīlājuši daudz ļaužu sirdis, kas būs par iemeslu lielām bēdām mūsu vidū; viņi ir aizmūrējuši mūsu pārtikas krājumus un viņi ir iebaidījuši mūsu brīvības piekritējus, lai tie neietu pie jums.

5 Un lūk, viņi mani padzina, un es aizbēgu uz Gideona zemi ar tik daudziem vīriem, cik vien es varēju dabūt.

6 Un lūk, es sūtīju uzsaukumu visā šīnī zemes daļā; un lūk, tie piepulcējas mums ik dienas, ar saviem ieročiem, savas valsts un savas "brīvības aizstāvībai, un lai atriebtu mums pāri nodarīto.

7 Un tie ir nākuši pie mums tik daudz, ka tiem, kas sacēlās pret mums, ir mests izaicinājums, jā, tā ka viņi baidās mūs un neuzdrīkstas nākt pret mums cīnīties.

8 Viņi ir sagrābuši zemi jeb pilsetu Zarahemlu; viņi ir iecēlušī kēniņu pār tiem, un tas ir rakstījis lamaniešu kēniņam, un tas ir

36a M&D 121:39–42.

61 1a Al. 50:39–40.

2a Al. 60:3–9.

3a Al. 51:6–7.

6a SRC Brīvs, Brīvība.

apvienojies savienībā ar to; šajā savienībā viņš ir piekritis noturēt Zarahemlas pilsētu, kuras noturēšana, kā viņš domā, dos iespēju lamaniešiem iekarot atlikušo zemi, un viņš tiks iecelts par ķēniņu pār saviem ļaudīm, kad tie būs lamaniešu uzvarēti.

9 Un tad savā vēstulē tu mani pēli, bet tas nav svarīgi; es neesmu dusmīgs, bet priecājos par tavas sirds cildenumu. Es, Pahorans, netiecos pēc varas, kā tikai lai atgūtu savu soģa krēslu, lai es varētu saglabāt savas tautas tiesības un brīvību. Mana dvēsele stāv stipri šajā brīvībā, kurā Dievs ir darījis mūs "brīvus.

10 Un tad, lūk, mēs pretosimies bezdievībai līdz pat asinsizliešanai. Mēs neizlietu lamaniešu asinis, ja viņi paliktu savā pašu zemē.

11 Mēs neizlietu savu brāļu asinis, ja viņi nesaceltos un neņemtu zobenu pret mums.

12 Mēs pakļautos verdzības jūgam, ja to prasītu Dieva taisnība, vai, ja Viņš pavēlētu mums to darīt.

13 Bet lūk, Viņš nepavēl, lai mēs pakļautos saviem ienaidsniekiem, bet lai mēs "uzticētos Viņam, un Viņš mūs atbrīvos.

14 Tādēļ, mans mīļotais brāli Moronij, pretosimies ļaunumam, un katram ļaunumam, kuram mēs nevaram pretoties ar saviem vārdiem, jā, tādiem kā sacelšanās un atšķelšanās, "pretosimies tiem ar saviem

zobeniem, lai mēs varētu saglabāt savu brīvību, lai mēs varētu priecāties par mūsu baznīcas milzīgo priekšrocību un mūsu Pestītāja un mūsu Dieva lietu.

15 Tādēļ, nāc pie manis ātri ar nelielu skaitu savu vīru un atstāj atlikušos Lehija un Teankuma uzraudzībā; dod viņiem varu vest karu tajā zemes daļā saskaņā ar Dieva "Garu, kurš ir arī brīvības gars, kas ir tajos.

16 Lūk, es sūtīju tiem nedaudz pārtikas, lai viņi neaizietu bojā, līdz jūs varēsīt atnākt pie manis.

17 Sapulciniet kopā visus spēkus, ko jūs varat, savam karagājienam šurp, un mēs steidzīgi iesim sava Dieva spēkā pret šiem atkritējiem, saskaņā ar to ticību, kas ir mūsos.

18 Un mēs ieņemsim Zarahemlas pilsētu, lai mēs varētu dabūt vairāk pārtikas, ko sūtīt Lehimam un Teankumam; jā, mēs iesim pret tiem Tā Kunga spēkā, un mēs darīsim galu šai lielajai nekrietnībai.

19 Un tagad, Moronij, es priecājos, saņemdam tavu vēstījumu, jo es mazliet uztraucos par to, kas mums jādara, vai tas būs taisnīgi iet pret saviem brāļiem.

20 Bet tu teici, ja vien viņi nenozēlos grēkus, Tas Kungs ir pavēlējis tev, lai tu ietu pret viņiem.

21 Skaties, lai tu "stiprinātu Lehiju un Teankumu Tajā Kungā; saki viņiem, lai nebaidās, jo Dievs izglābs viņus, jā, un arī visus tos, kas stāv stipri tajā

9a Jāņa 8:31–36;
M&D 88:86.

13a SRC Ticība, Ticēt;

Uzticība.

14a Al. 43:47.

15a 2. kor. 3:17.

src Svētais Gars.

21a Cak. 10:12.

brīvībā, ar ko Dievs ir darījis viņus brīvus. Un tagad es beidzu savu vēstījumu savam mīļotajam brālim Moronijam.

62. NODAĻA

Moronijs dodas palīgā Pahoranam uz Gideona zemi. Kēniņa piekritēji, kas atsakās aizstāvēt savu valsti, tiek nodoti nāvei. Pahorans un Moronijs atgūst Nefihasu. Daudzi lamanieši pievienojas Amona tautai. Teankums nogalina Amoronu un savukārt pats tiek nogalināts. Lamanieši tiek izdzīti no zemes un tiek nodibināts miers. Helamans atgriežas pie kalpošanas un stiprina Baznīcu. Apmēram 62.–57. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Moronijs bija saņēmis šo vēstījumu, viņa sirds kļuva drošāka un tapa piepildīta ar ārkārtīgi lielu prieku Pahorana uzticības dēļ, ka viņš arī nebija brīvības un savas valsts lietas "nodevējs.

2 Bet viņš arī ārkārtīgi sēroja par to nekrietnību, kuri bija padzinuši Pahoranu no soģa krēsla, jā, īsāk sakot, par tiem, kas bija sacēlušies pret savu valsti un arī savu Dievu.

3 Un notika, ka Moronijs paņēma nelielu skaitu vīru pēc Pahorana vēlmes un nodeva Lehija un Teankuma pakļautībā sava karapulka atlikušo daļu, un devās savā karagājienā uz Gideona zemi.

4 Un viņš pacēla "brīvības^b karogu katrā vietā, kur viņš iegāja,

un sapulcināja kopā visus spēkus, ko viņš varēja, visā savā karagājienā uz Gideona zemi.

5 Un notika, ka tūkstoši sapulcējās zem viņa karoga un pacēla savus zobenus savas brīvības aizstāvēbai, lai viņi nenonāktu jūgā.

6 Un tā, kad Moronijs bija sapulcinājis kopā visus vīrus, cik vien viņš varēja visā savā karagājienā, viņš nāca uz Gideona zemi; un, apvienojot viņa spēkus ar tiem no Pahorana, viņi kļuva ārkārtīgi spēcīgi, patiesi spēcīgāki nekā Pakus vīri, kurš bija šo atkritēju "kēniņš, kurš bija izdzinis^b brīvības piekritējus no Zarahemlas zemes un sagrābis to zemi.

7 Un notika, ka Moronijs un Pahorans devās ar saviem karapulkiem uz Zarahemlas zemi un gāja pret pilsētu, un sastapa Pakus vīrus, tā ka viņi nonāca līdz cīņai.

8 Un lūk, Pakus tika nogalināts un viņa vīri tika saņemti par gūstekņiem, un Pahorans tika atjaunots savā soģa krēslā.

9 Un Pakus vīri saņēma savu tiesu atbilstoši likumam, un arī tie kēniņa piekritēji, kas bija saņemti un iemesti cietumā; un viņi tika "sodīti saskaņā ar likumu; jā, tie Pakus vīri un tie kēniņa piekritēji, kas negribēja celt ieročus savas valsts aizstāvēbai, bet gribēja cīnīties pret to, tika nodoti nāvei.

10 Un tā kļuva nepieciešams, lai šis likums tiktu stingri

62 1a Al. 60:18.

4a SRC Brīvs, Brīvība.

b Al. 46:12–13, 36.

src Karogs.

6a Al. 61:4–8.

b Al. 51:5–7.

9a SRC Nāvēssods.

ievērots viņu valsts drošībai; jā, un katrs, kas tika atrasts noliedzam savu brīvību, tika steidzīgi sodīts saskaņā ar likumu.

11 Un tā beidzās trīsdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; Moronijs un Pahorans bija atjaunojuši mieru Zarahemlas zemē starp saviem pašu ļaudīm, nododot nāvei katru, kas nebija uzticīgs brīvības lietai.

12 Un notika, ka trīsdesmit un pirmā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Moronijs nekavējoties lika, lai pārtikas krājumi tiktu sūtīti, un arī karapulks no sešiem tūkstošiem vīru tiktu sūtīts Helamanam, lai palīdzētu viņam saglabāt to zemes daļu.

13 Un viņš arī lika, lai karapulks no sešiem tūkstošiem vīru ar pietiekamu daudzumu uztura tiktu sūtīts Lehija un Teankuma karapulkiem. Un notika, ka tas tika darīts, lai nostiprinātu zemi pret lamaniešiem.

14 Un notika, ka Moronijs un Pahorans, atstājuši lielu vīru grupu Zarahemlas zemē, devās ar lielu vīru grupu karagājienā uz Nefihas zemi, apņēmušies gāzt lamaniešus tanī pilsētā.

15 Un notika, kad viņi soģoja uz to zemi, viņi saņēma lielu grupu vīru no lamaniešiem un nokāva daudzus no tiem, un paņēma viņu pārtikas krājumus un viņu kara ieročus.

16 Un notika, kad viņi bija tos saņēmuši, viņi lika tiem stāties derībā, ka tie vairs nepacels savus kara ieročus pret nefijiešiem.

17 Un, kad tie bija stājušies šajā derībā, viņi sūtīja tos dzīvot ar Amona tautu, un skaitā to bija ap četri tūkstoši, kas netika nokauti.

18 Un notika, kad viņi bija tos aizsūtījuši, viņi turpināja savu karagājienu uz Nefihas zemi. Un notika, kad viņi bija pienākuši pie Nefihas pilsētas, viņi uzslēja savas teltis Nefihas līdzenumos, kas ir netālu no Nefihas pilsētas.

19 Tad Moronijs gribēja, lai lamanieši nāktu cīnīties pret viņiem līdzenumā; bet lamanieši, zinādami par viņu ārkārtīgi lielo drosmi un redzēdami viņu neuzdrīkstējās nākt pret tiem; tādēļ viņi nenāca cīnīties tanī dienā.

20 Un, kad pienāca nakts, Moronijs nāca nakts tumsā un uzrāpās augšā uz sienas, lai izlūkotu, kurā pilsētas daļā lamanieši bija apmetušies ar savu karapulku.

21 Un notika, ka viņi bija austrumu pusē pie ieejas; un viņi visi gulēja. Un tad Moronijs atgriezās pie sava karapulka un lika, lai viņi steigā sagatavotu stipras virves un kāpnes, lai nolaistos no sienas augšas sienas iekšējā pusē.

22 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa vīri dotos un uzrāptos uz sienas augšas un nolaistos lejā tajā pilsētas daļā, jā, tieši rietumu pusē, kur lamanieši nebija apmetušies ar savu karapulku.

23 Un notika, ka viņi visi nolaidās lejā pilsētā naktī ar savu stipro virvju un savu kāpņu

palīdzību; tā, kad rīts pienāca, viņi visi bija pilsētas sienās.

24 Un tagad, kad lamanieši pamodās un ieraudzīja, ka Moronija karapulki ir šinī pusē sienai, viņi ārkārtīgi nobijās, tā ka viņi bēga prom pa eju.

25 Un tad, kad Moronijs redzēja, ka tie bēga viņa priekšā, viņš lika, lai viņa vīri dotos pret tiem; un viņi nokāva daudzus, un apļenca daudzus citus un saņēma tos par gūstekņiem; un atlikušie no tiem bēga uz Moronija zemi, kas bija jūras malā.

26 Tā Moronijs un Pahorans bija ieņēmuši Nefihas pilsētu bez nevienas dvēseles zaudēšanas; un bija daudzi no lamaniešiem, kas tika nokauti.

27 Tad notika, ka visi tie lamanieši, kas bija gūstekņi, vēlējās pievienoties "Amona tautai un kļūt brīvi laudis.

28 Un notika, ka visiem tiem, kas vēlējās, tiem tika ļauts atbilstoši viņu vēlmēm.

29 Tādēļ visi lamaniešu gūstekņi pievienojās Amona tautai un sāka ārkārtīgi strādāt, apstrādādami zemi, audzēdami visa veida labību un visa veida sīklopus un liellopus, un tā nefijieši tika atbrīvoti no liela sloga; jā, tā ka viņi tika atbrīvoti no visiem lamaniešu gūstekņiem.

30 Tad notika, ka Moronijs, kad viņš bija ieņēmis Nefihas pilsētu, saņēmis daudzus gūstekņus, kas ārkārtīgi samazināja lamaniešu karapulkus, un atguvis daudzus no nefijiešiem, kas bija bijuši gūstekņi,

kas ārkārtīgi stiprināja Moronija karapulku, tādēļ Moronijs devās no Nefihas zemes uz Lehija zemi.

31 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka Moronijs nāk pret viņiem, viņi ārkārtīgi nobijās un bēga Moronija karapulka priekšā.

32 Un notika, ka Moronijs un viņa karapulks tos vajāja no pilsētas uz pilsētu, kamēr tos sastapa Lehijs un Teankums; un lamanieši bēga no Lehija un Teankuma, tieši lejā uz jūras malu, līdz viņi nonāca Moronija zemē.

33 Un visi lamaniešu karapulki bija sapulcējušies kopā, tā ka viņi visi bija viena karaspēka daļa Moronija zemē. Tad Amorons, lamaniešu ķēniņš, arī bija ar tiem.

34 Un notika, ka Moronijs un Lehijs, un Teankums izvietojās nometnē ar saviem karapulkiem visapkārt Moronija zemes robežās, tā ka lamanieši bija ielenkti robežās no mežonīgā apvidus dienvidos un robežās no mežonīgā apvidus austrumos.

35 Un tā viņi izvietojās nometnē uz nakti. Jo lūk, nefijieši un arī lamanieši bija noguruši no lielā pārgājiena; tādēļ viņi neizšķīrās ne par kādu kara viltību naktī, izņemot Teankumu; jo viņš bija ārkārtīgi nikns uz Amoronu, tā kā viņš uzskatīja, ka Amorons un viņa brālis Amalikija bija par "iemeslu šim lielajam un ilgajam karam starp viņiem un lamaniešiem, un bija bijuši par iemeslu tik lielam

karam un asinsizliešanai, jā, un tik lielam badam.

36 Un notika, ka Teankums savās dusmās gāja lamaniešu no-metnē, un viņš nolaidās pāri pilsētas sienai. Un viņš gāja ar virvi no vietas uz vietu, tā ka viņš atrada ķēniņu un “iemeta tam šķēpu, kas iedūrās viņā blakus sirdij. Bet lūk, pirms ķēniņš nomira, viņš pamodināja savus kalpus, tā ka tie vajāja Teankumu un nogalināja to.

37 Tad notika, kad Lehijs un Moronijs uzzināja, ka Teankums bija kritis, viņi ārkārtīgi bēdājās; jo lūk, viņš bija vīrs, kas bija varonīgi cīnījies par savu valsti, jā, paties brīvības piekritējs; un viņš bija izcietis ļoti daudz ārkārtīgi smagu ciešanu. Bet lūk, viņš bija miris un bija gājis visas zemes radības ceļu.

38 Tad notika, ka Moronijs izgāja ar vīriem nākamajā rītā un uzbruka lamaniešiem, tā ka viņi kāva tos ar lielu kaušanu; un viņi izdzina tos no tās zemes; un tie bēga, patiesi tā, ka tie tajā laikā vairs negriezās pret nefijiešiem.

39 Un tā beidzās trīsdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un tā viņiem bija kari un asinsizliešana, un bads, un bēdas daudzu gadu garumā.

40 Un starp Nefija ļaudīm bija slepkavības un strīdi, un šķelšanās, un visa veida nekrietnība; tomēr “taisnīgo labad, jā, pateicoties taisnīgo lūgšanām, viņi tika pasargāti.

41 Bet lūk, tā ārkārtīgi ilgā kara dēļ starp nefijiešiem un lamaniešiem daudzi kļuva nocietinājušies, ārkārtīgi ilgā kara dēļ; un daudzi bija kļuvuši paļāvīgāki dēļ savām “bēdām, tā ka viņi pazemojās Dieva priekšā, tiešām pazemības dziļumos.

42 Un notika, ka pēc tam, kad Moronijs bija nostiprinājis šīs zemes daļas, kas bija visvairāk atklātas lamaniešiem, līdz tās bija pietiekami stipras, viņš atgriezās Zarahemlas pilsētā; un arī Helamans atgriezās savā mantojuma vietā, un atkal bija nodibināts miers Nefija tautā.

43 Un Moronijs nodeva savu karapulku pavēlniecību sava dēla rokās, kura vārds bija Moronihass; un viņš aizgāja savā paša namā, lai viņš varētu savas atlikušās dienas pavadīt mierā.

44 Un Pahorans atgriezās savā soģa krēslā; un Helamans atkal uzņēmās sludināt tautai Dieva vārdu; jo tik daudzu karu un strīdu dēļ bija kļuvis nepieciešams, lai baznīcā atkal tiktu veikta sakārtošana.

45 Tādēļ Helamans un viņa brāļi gāja un sludināja Dieva vārdu ar lielu spēku, “pārlicinot daudzus ļaudis par viņu bezdievību, kas noveda pie tā, ka tie nožēloja savus grēkus un tapa kristīti Tam Kungam, savam Dievam.

46 Un notika, ka viņi atkal nodibināja baznīcu visā zemē.

47 Jā, un tika veikta sakārto-

šana attiecībā uz likumiem. Un viņu "soģi, un viņu augstākie soģi tika izvēlēti.

48 Un Nefija tauta atkal sāka "plaukt tai zemē, un sāka vairoties un kļūt ārkārtīgi stipra tajā zemē. Un viņi sāka ārkārtīgi pieaugt bagātībā.

49 Bet, neskatoties uz savām bagātībām vai savu spēku, vai savu veiksmi, viņi nekļuva augstprātīgi paši savās acīs; nedz arī viņi bija kūtri atcerēties To Kungu, savu Dievu; bet tie ārkārtīgi pazemojās Viņa priekšā.

50 Jā, viņi atcerējās, kādas lielas lietas Tas Kungs bija tiem darījis, ka Viņš bija izglābis tos no nāves un no jūga, un no cietumiem, un no visādām bēdām, un Viņš bija atbrīvojis tos no viņu ienaidnieku rokām.

51 Un viņi nepārtraukti lūdza To Kungu, savu Dievu, tā ka Tas Kungs svētīja tos, saskaņā ar Savu vārdu, tā ka viņi kļuva stipri un tiem veicās tajā zemē.

52 Un notika, ka visas šīs lietas bija darītas. Un Helamans nomira trīsdesmit un piektajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.

63. NODAĻA

Šiblons un vēlāk Helamans pārņem svētos pierakstus. Daudzi nefijieši ceļo uz zemi ziemeļos. Hagots būvē kuģus, kuri burā rietumu jūrā. Moronihass sakauj

lamaniešus kaujā. Apmēram 56.–52. g. pr. Kr.

UN notika trīsdesmit un sestā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, ka "Šiblons pārņēma šīs ^bsvētās lietas, kuras Helamanam nodeva Alma.

2 Un viņš bija taisnīgs vīrs un viņš staigāja taisnīgi Dieva priekšā, un viņš centās nemītīgi darīt labu, turēt Tā Kunga, sava Dieva, pavēles; tāpat kā arī viņa brālis.

3 Un notika, ka arī Moronijs nomira. Un tā beidzās trīsdesmit un sestais soģu valdīšanas gads.

4 Un notika, ka trīsdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā bija liela grupa vīru, skaitā līdz pat pieci tūkstoši un četri simti vīru, ar savām sievām un saviem bērniem, devušies prom no Zarahemlas zemes uz zemi, kas bija "uz ziemeļiem.

5 Un notika, ka Hagots, viņš, būdams ārkārtīgi zinātkārs cilvēks, tādēļ viņš devās un uzbūvēja sev ārkārtīgi lielu kuģi Pārpilnības zemes robežās pie Postažas zemes, un nolaida to ūdenī rietumu jūrā pie tā zemes "šauruma, kas veda uz zemi ziemeļos.

6 Un lūk, bija daudzi nefijieši, kas tajā iekāpa un burāja ar lieliem pārtikas krājumiem, un arī daudzas sievietes un bērni, un viņi uzņēma savu kursu uz ziemeļiem. Un tā beidzās trīsdesmit un septītais gads.

7 Un trīsdesmit un astotajā

47a Mos. 29:39.

48a Al. 50:20.

63 1a Al. 38:1–2.

b Al. 37:1–12.

src Svēts.

4a Al. 22:31.

5a Al. 22:32;

Et. 10:20.

gadā šis vīrs uzbūvēja citu kuģi. Un pirmais kuģis arī atgriezās, un daudz vairāk ļaužu tajā iekāpa; un viņi arī paņēma daudz pārtikas krājumu un atkal devās ceļā uz zemi ziemeļos.

8 Un notika, ka par viņiem vairs nekad netika dzirdēts. Un mēs domājam, ka viņi noslīka jūras dziļumos. Un notika, ka vēl viens labs kuģis devās prom; un, kurp tas aizbrauca, mēs nezinām.

9 Un notika, ka šajā gadā daudzi cilvēki devās uz zemi "ziemeļos. Un tā beidzās trīsdesmit un astotais gads.

10 Un notika, ka trīsdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā arī Šiblons nomira, un Koriantons bija devies uz zemi ziemeļos ar kuģi, lai aizvestu pārtiku tiem ļaudīm, kas bija devušies uz to zemi.

11 Tādēļ kļuva nepieciešams, lai Šiblons nodotu šīs svētās lietas pirms savas nāves "Helamana dēlam, kuru sauca Helamans un kurš tika saukts sava tēva vārdā.

12 Tad lūk, visi šie "gravējumi,

kas bija pie Helamana, tika rakstīti un izsūtīti pa visu zemi starp visiem cilvēku bērniem, izņemot tikai tās daļas, kuras pēc Almas pavēles ^bnedrīkstēja izplatīt.

13 Tomēr šīs lietas bija jātur svētas un "jānodod no vienas paaudzes otrai; tādēļ šajā gadā tās tika nodotas Helamanam, pirms Šiblona nāves.

14 Un notika arī šajā gadā, ka bija daži atkritēji, kas aizgāja pie lamaniešiem; un tie atkal tika uzskūti dūsmās pret nefijiešiem.

15 Un arī šajā pašā gadā viņi nāca ar lielu karapulku kaujā pret "Moronihasa ļaudīm jeb pret Moronihasa karapulku, kurā viņi tika sasisti un atkal aizdzīti atpakaļ uz savām pašu zemēm, ciešot lielus zaudējumus.

16 Un tā beidzās trīsdesmit un devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

17 Un tā beidzas Almas un viņa dēla Helamana, un arī Šiblona, kurš bija viņa dēls, apraksts.

HELAMANA GRĀMATA

Apraksts par nefijiešiem. Viņu kari un strīdi, un viņu šķelšanās. Un arī daudzu svēto praviešu pravietojumi pirms Kristus atnākšanas, saskaņā ar Helamana pierakstiem, kurš bija Helamana dēls, un arī saskaņā ar viņa dēlu pierakstiem, līdz pat Kristus atnākšanai. Un arī daudzi no lamaniešiem tiek pievērsti. Apraksts par

9a Hel. 3:11–12.
11a Skat. Helamana
grāmatas

priekšvārdu.
12a Al. 18:36.
b Al. 37:27–32.

13a Al. 37:4.
15a Al. 62:43.

viņu pievēršanu. Apraksts par lamaniešu taisnīgumu un nefijiešu ļaundarībām un negantībām, līdz pat Kristus atnākšanai, saskaņā ar Helamana un viņa dēlu pierakstu, kas tiek saukts par Helamana grāmatu, un tā tālāk.

1. NODAĻA

Pahorans Otrais kļūst par augstāko soģi un tiek Kiškumena noslepkavots. Pakumenijs ieņem soģa krēslu. Koriantumrs vada lamaniešu karapulku, ieņem Zarahemlu un nogalina Pakumeniju. Moronihass sakauj lamaniešus un atgūst Zarahemlu, un Koriantumrs tiek nogalināts. Apmēram 52.–50. g. pr. Kr.

UN tad lūk, tas notika četrdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, sākās nopietnas nesaskaņas starp nefijiešu ļaudīm.

2 Jo lūk, "Pahorans bija nomiris un aizgājis visas zemes radības ceļu; tādēļ izcēlās nopietns strīds par to, kuram no brāļiem, kas bija Pahorana dēli, pienākas soģa krēsls.

3 Tad lūk, šie ir to vārdi, kas cīnījās par soģa krēslu, kas arī izraisīja ļaužu ķildas: Pahorans, Paanči un Pakumenijs.

4 Tad nu šie vēl nav visi Pahorana dēli (jo viņu bija daudz), bet šie ir tie, kas cīnījās par soģa krēslu; tādējādi viņi izraisīja tautas šķelšanos trīs daļās.

5 Tomēr notika, ka Pahorans tika iecelts ar tautas "balsi būt par augstāko soģi un pārvaldnieku pār Nefija tautu.

6 Un notika, ka Pakumenijs, redzot, ka viņš nevar iegūt soģa

krēslu, viņš apvienojās ar tautas balsi.

7 Bet lūk, Paanči un tā ļaužu daļa, kas gribēja, lai viņš būtu to pārvaldnieks, bija ārkārtīgi nikni; tādēļ viņš jau grasījās glaimot šiem ļaudīm, lai mudinātu tos uz sacelšanos pret saviem brāļiem.

8 Un notika, kad viņš jau grasījās to darīt, lūk, viņš tika saņemts un tika tiesāts atbilstoši tautas balsij, un notiesāts uz nāvi, jo viņš bija sacēlies un centās iznīcināt tautas "brīvību.

9 Tad, kad šie ļaudis, kas vēlējās, lai viņš būtu par viņu pārvaldnieku, redzēja, ka viņš ir notiesāts uz nāvi, tie bija nikni, un lūk, tie sūtīja kādu Kiškumenu uz Pahorana soģa krēslu, un viņš noslepkavoja Pahoranu, kad tas sēdēja soģa krēslā.

10 Un viņu vajāja Pahorana kalpi; bet lūk, Kiškumens aizbēga tik ātri, ka neviens cilvēks nevarēja to panākt.

11 Un viņš gāja pie tiem, kas viņu sūtīja, un viņi visi stājās derībā, jā, zvērēdami pie sava mūžīgā Radītāja, ka viņi nevienam neteiks, ka Kiškumens bija noslepkavojis Pahoranu.

12 Tādēļ Kiškumens nebija zināms starp Nefija ļaudīm, jo viņš bija pārgērbies, kad viņš noslepkavoja Pahoranu. Un Kiškumens un viņa banda, kas bija

derējuši ar viņu, iejaucās starp ļaudīm tādā veidā, lai viņi visi nevarētu tikt atklāti; bet tie, kas tika atklāti, tika notiesāti uz "nāvi.

13 Un tad lūk, Pakumenijs tika iecelts, saskaņā ar tautas balsi, būt par augstāko soģi un pārvaldnieku pār tautu, lai valdītu sava brāļa Pahorana vietā; un tas bija saskaņā ar viņa tiesībām. Un tas viss tika darīts četrdesmitajā soģu valdīšanas gadā, un tas beidzās.

14 Un notika četrdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā, ka lamanieši bija sapulcinājuši neskaitāmu vīru karapulku un apbruņojuši tos ar zobeniem un ar jataganiem, un ar lokiem, un ar bultām, un ar bruņu cepurēm, un ar krūšu bruņām, un ar visa veida visādiem vairogiem.

15 Un viņi nāca atkal, lai viņi varētu cīnīties pret nefijiešiem. Un viņus vadīja vīrs, kura vārds bija Koriantumrs; un viņš bija Zarahemlas pēctecis; un viņš bija atkritējs no nefijiešiem; un viņš bija liels un varens vīrs.

16 Tādēļ lamaniešu ķēniņš, kura vārds bija Tubalots un kurš bija "Amorona dēls, domādams, ka Koriantumrs, kurš bija varens vīrs, varētu stāvēt preti nefijiešiem ar savu spēku un arī ar savu lielo gudrību, tādēļ viņš sūtīja to, lai tas ietu iegūt varu pār nefijiešiem,—

17 tādēļ viņš uzkūdīja tos uz dusmām, un viņš sapulcināja kopā savus karapulkus, un viņš iecēla Koriantumru būt par

viņu vadoni, un viņš lika tiem soļot uz Zarahemlas zemi, lai cīnītos pret nefijiešiem.

18 Un notika, ka dēļ tiem daudzajiem strīdiem un tām lielajām nesaskaņām valdībā, ka viņi neturēja pietiekami daudz sargu Zarahemlas zemē, jo viņi domāja, ka lamanieši neuzdrīkstēsies nākt viņu zemju sirdī, lai uzbruktu tai lielajai pilsētai Zarahemlai.

19 Bet notika, ka Koriantumrs soļoja uz priekšu savu daudzo pulku priekšgalā un uzbruka pilsētas iedzīvotājiem, un viņu karagājiens bija tik ārkārtīgi straujš, ka nefijiešiem nebija laika sapulcināt kopā savus karapulkus.

20 Tādēļ Koriantumrs notrieca sargus pie ieejas pilsētā un iegāja tur ar visu savu karapulku, un viņi nokāva katru, kas tiem pretojās, tā ka viņi sagraba visu pilsētu.

21 Un notika, ka Pakumenijs, kas bija augstākais soģis, bēga Koriantumra priekšā līdz pat pilsētas sienām. Un notika, ka Koriantumrs sita viņu pret sienu, tā ka viņš nomira. Un tā beidzās Pakumenija dienas.

22 Un tad, kad Koriantumrs redzēja, ka viņa rokās bija Zarahemlas pilsēta, un redzēja, ka nefijieši bēga viņa priekšā un tika nokauti, un tika saņemti, un tika iemesti cietumā, un ka viņš ir ieņēmis stiprāko nocietinājumu visā zemē, viņa sirds iedrošinājās tā, ka viņš gribēja jau iet pret visu zemi.

23 Un tad viņš neuzkavējās Zarahemlas zemē, bet viņš gāja ar lielu karapulku tieši uz Pārpilnības pilsētu, jo tā bija viņa apņemšanās iet uz priekšu un izcirst sev ceļu ar zobenu, lai viņš varētu iegūt zemes ziemeļu daļas.

24 Un, domādams, ka viņu lielākie spēki bija zemes vidū, tādēļ viņš gāja uz priekšu, nedodot viņiem laiku sapulcēties kopā, izņemot tikai mazās grupās; un tādā veidā viņš tiem uzbruka un notrieca tos pie zemes.

25 Bet lūk, šis Koriantumra karagājiens zemes vidū deva Moronihassam lielu pārsvaru pār tiem, neskatoties uz to lielo nefijiešu skaitu, kas bija tikuši nokauti.

26 Jo lūk, Moronihass bija domājis, ka lamanieši neuzdrīkstēsies nākt zemes vidū, bet ka viņi uzbruks pilsētām pie robežām, kā viņi līdz šim bija darījuši; tādēļ Moronihass bija licis, lai viņa stiprākie karapulki paliktu tajās daļās pie robežām.

27 Bet lūk, lamanieši nebija nobijušies, kā viņš vēlējās, bet tie bija nākuši zemes vidū un bija ieņēmuši galvaspilsētu, kas bija Zarahemlas pilsēta, un soļoja cauri galvenajām zemes daļām, kaudami ļaudis ar lielu kaušanu, gan vīrus, gan sievas un bērnus, sagrābjot valdījumā daudzas pilsētas un daudzus cietokšņus.

28 Bet, kad Moronihass bija to atklājis, viņš nekavējoties sūtīja Lehiju ar karapulku tiem apkārt,

lai varētu tos apsteigt, pirms tie nāktu Pārpilnības zemē.

29 Un tā viņš darīja; un viņš apsteidza tos, pirms tie nāca Pārpilnības zemē, un stājās tiem pretī kaujā, tā ka tie sāka atkāpties atpakaļ uz Zarahemlas zemi.

30 Un notika, ka Moronihass apsteidza tos atkāpjoties, un stājās tiem pretī kaujā, tā, ka tā kļuva par ļoti asiņainu kauju; jā, daudzi tika nokauti, un starp tiem, kas bija nokauti, tika atraists arī "Koriantumrs.

31 Un tad, lūk, lamanieši nekur vairs nevarēja atkāpties nedz uz ziemeļiem, nedz uz dienvidiem, nedz uz austrumiem, nedz uz rietumiem, jo nefijieši tos bija aplenkuši no visām pusēm.

32 Un tā bija Koriantumrs iedzinis lamaniešus starp nefijiešiem, tā ka viņi bija nefijiešu varā, un viņš pats tika nokauts, un lamanieši nodeva sevi nefijiešu rokās.

33 Un notika, ka Moronihass atkal ieņēma Zarahemlas pilsētu, un lika, lai lamanieši, kas bija saņemti kā gūstekņi, aizietu no tās zemes mierā.

34 Un tā beidzās četrdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.

2. NODAĻA

Helamans, Helamana dēls, kļūst par augstāko soģi. Gadiantons vada Kiškumena bandu. Helamana kalps nogalina Kiškumenu un Gadiantona banda aizbēg mežonīgā apvidū. Apmēram 50.–49. g. pr. Kr.

UN notika četrdesmit un otrajā soģu valdīšanas gadā pēc tam, kad Moronihass bija atkal nodibinājis mieru starp nefījiešiem un lamaniešiem, lūk, nebija neviena, kas ieņemtu soģa krēslu; tādēļ atkal sākās strīds starp ļaudīm par to, kam jāieņem soģa krēsls.

2 Un notika, ka Helamans, kurš bija Helamana dēls, ar tautas balsi tika iecelts ieņemt soģa krēslu.

3 Bet lūk, “Kiškumens, kas bija noslepkavojis Pahoranu, uzglūnēja, lai nogalinātu arī Helamanu; un viņš tika savas bandas atbalstīts, kuri bija stājušies derībā, ka neviens neuzzinās par viņa ļaundarībām.

4 Jo bija kāds “Gadiantons, kas bija ārkārtīgi izveicīgs vārdos un arī savā prasmē veikt slepenas slepkavības un laupīšanas; tādēļ viņš kļuva par Kiškumena bandas vadoni.

5 Tādēļ viņš glaimoja tiem un arī Kiškumenam, ka, ja tie iecels viņu soģa krēslā, viņš dāvās tiem, kas bija šajā bandā, lai tiem tiktu dots spēks un vara starp ļaudīm; tādēļ Kiškumens tiecās nogalināt Helamanu.

6 Un notika, kad viņš devās pie soģa krēsla, lai nogalinātu Helamanu, lūk, viens no Helamana kalpiem, izgājis naktī un pārgērbies uzzināja par tām iecerēm, ko loloja šī banda—nogalināt Helamanu—

7 un notika, ka viņš sastapa Kiškumenu un deva tam zīmi; tādēļ Kiškumens darīja viņam

zināmu savu mērķi gribēdams, lai viņš pavadītu to līdz soģa krēslam, lai viņš varētu noslepkavot Helamanu.

8 Un, kad Helamana kalps uz zināja visu, kas Kiškumenam uz sirds, un ka viņa mērķis bija noslepkavot, un arī, ka tas bija visu to mērķis, kuri bija tajā bandā—slepkavot un laupīt, un iegūt varu, (un tā bija viņu “slepenā iecere un viņu nolūks) Helamana kalps sacīja Kiškumenam: Ejam pie soģa krēsla.

9 Tad nu tas ārkārtīgi iepriecināja Kiškumenu, jo viņš domāja, ka izpildīs savu ieceri; bet lūk, Helamana kalps, kad viņi devās pie soģa krēsla, iedūra Kiškumenam tieši sirdī, tā ka tas nokrita miris, neizdvesis nevienu vaidu. Un kalps aizskrēja un izstāstīja Helamanam visu, ko viņš bija redzējis un dzirdējis, un darījis.

10 Un notika, ka Helamans sūtīja, lai saņemtu ciet šo laupītāju un slepeno slepkavu bandu, lai tie tiktu sodīti ar nāvi, saskaņā ar likumu.

11 Bet lūk, kad Gadiantons atklāja, ka Kiškumens nav atgriezies, viņš nobijās, ka tik tas nav nogalināts, tādēļ viņš lika, lai viņa banda tam sekotu. Un viņi aizbēga no zemes pa slepeno ceļu mežonīgā apvidū; un tā, kad Helamans sūtīja saņemt viņus ciet, tos nekur nevarēja atrast.

12 Un vēl par šo Gadiantonu tiks runāts vēlāk. Un tā beidzās četrdesmit un otrais soģu

2 3a Hel. 1:9.

4a src Gadiantona

laupītāji.

8a 2. Nef. 10:15.

src Slepenās savienības.

valdīšanas gads pār Nefija tautu.

13 Un lūk, šīs grāmatas beigās jūs redzēsīt, ka šis "Gadiantons noveda pie bojāejas, jā, gandrīz pilnīgas Nefija tautas iznīcināšanas.

14 Lūk, es nedomāju Helamana grāmatas beigas, bet es domāju Nefija grāmatas beigas, no kuras es esmu ņēmis visus aprakstus, ko es esmu rakstījis.

3. NODAĻA

Daudzi nefijieši pārceļas uz zemi ziemeļos. Viņi būvē ēkas no cementa un ved daudzus pierakstus. Desmitiem tūkstošu tiek pievērsti un kristīti. Dieva vārds vada cilvēkus uz glābšanu. Nefijs, Helamana dēls, ieņem soģa krēslu. Apmēram 49.–39. g. pr. Kr.

UN tad notika četrdesmit un trešajā soģu valdīšanas gadā, ka nebija strīdu starp Nefija ļaudīm, izņemot nelielu lepnību, kas bija baznīcā, kas izraisīja nelielas domstarpības ļaužu starpā, bet šīs lietas tika atrisinātas četrdesmit un trešā gada beigās.

2 Un nebija strīdu starp ļaudīm četrdesmit un ceturtajā gadā; nedz arī bija daudz strīdu četrdesmit un piektajā gadā.

3 Un notika četrdesmit un sestajā gadā, jā, bija daudz strīdu un daudz domstarpību, kā rezultātā bija ārkārtīgi daudzi, kas devās prom no Zarahemlas zemes, un viņi devās uz zemi "ziemeļos, lai mantotu to zemi.

4 Un viņi ceļoja ārkārtīgi tālu, tā ka viņi nonāca pie "lieliem ūdeņiem un daudzām upēm.

5 Jā, un viņi izplatījās visās tās zemes daļās, katrā vietā, ja vien tā nebija padarīta neauglīga un bez kokiem dēļ tiem daudzajiem iedzīvotājiem, kas kādreiz bija apdzīvojuši to zemi.

6 Un tagad neviena tās zemes daļa nebija neauglīga, izņemot to, ka tur nebija koku; bet tās lielās ļaužu "iznīcināšanas dēļ, kas kādreiz bija apdzīvojuši šo zemi, tā tikta saukta par "izpostītu.

7 Un bija ļoti maz koku tās zemes virsū, tomēr ļaudis, kas bija atnākuši, kļuva ļoti prasmīgi cementa izmantošanā; tādēļ ēkas, kurās tie dzīvoja, viņi cēla no cementa.

8 Un notika, ka viņi vairojās un izplatījās, un gāja no zemes dienvidos uz zemi ziemeļos, un tik tālu izplatījās, ka viņi sāka aptvert visu zemes virsu, no jūras dienvidos līdz jūrai ziemeļos, no "jūras rietumos līdz jūrai austrumos.

9 Un ļaudis, kas bija tai zemē ziemeļos, dzīvoja teltīs un cementa ēkās, un viņi ļāva katram kociņam, kas uzdīga zemes virsū, augt, lai pēc kāda laika viņiem būtu koki, no kā celt savas mājas, jā, savas pilsētas un savus tempļus, un savas sinagogas, un savas svētnīcas un visvisādas savas ēkas.

10 Un notika, tā kā tai zemē

13a Hel. 6:18;
4. Nef. 1:42.

3 3a Al. 63:4.

4a Mos. 8:8;
Morm. 6:4.

6a Mos. 21:25–27.

b Al. 22:31.
8a Al. 22:27, 32.

ziemeļos bija ārkārtīgs koku trūkums, ka viņi sūtīja daudz ar ^akuģiem.

11 Un tā viņi deva iespēju ļaudīm tai zemē ziemeļos celt daudzās pilsētas gan no koka, gan no cementa.

12 Un notika, ka daudzi no Amona ^atautas, kas bija dzimuši lamanieši, arī gāja uz to zemi.

13 Un tad nu ir daudzi ļoti siki un ļoti apjomīgi pieraksti par šo ļaužu darbiem, ko rakstījuši daudzi no šiem ļaudīm.

14 Bet lūk, pat simtā daļa no šo ļaužu darbiem, jā, apraksts par lamaniešiem un par nefijiešiem, un viņu kariem, un viņu cīņām, un domstarpībām, un viņu sludināšanu, un viņu pravietojuumiem, un viņu kuģošānu, un viņu kuģu būvēšanu, un viņu ^atemplu un sinagogu, un viņu svētnīcu celšanu, un viņu taisnīgumu, un viņu bezdievību, un viņu slepkavībām, un viņu laupīšanām, un viņu aplaupīšanām, un visa veida negantībām un netiklībām nevar tikt ietverts šinī darbā.

15 Bet lūk, ir daudzas grāmatas un daudzi visādu veidu pieraksti, un tos ir veduši galvenokārt nefijieši.

16 Un nefijieši tos ir ^anodevuši no vienas paaudzes otrā, līdz viņi krita grēkā un tika slepkavoti, laupīti un medīti, un vajāti, un nogalināti un izklīdināti pa zemes virsu, un sajaucās ar

lamaniešiem, līdz viņi vairs ^bnetika saukti par nefijiešiem, kļūdami ļauni un mežonīgi, un nežēlīgi, jā, patiesi, kļūdami par lamaniešiem.

17 Un tagad es atkal atgriežos pie sava apraksta; tādēļ tas, par ko es runāju, notika pēc tam, kad Nefija tautā bija bijis daudz strīdu un nemieru, un karu, un domstarpību.

18 Četrdesmit un sestais soģu valdīšanas gads beidzās;

19 un notika, ka joprojām bija lieli strīdi tajā zemē, jā, patiesi četrdesmit un septītajā gadā un arī četrdesmit un astotajā gadā.

20 Tomēr Helamans ar tiesu un taisnību ieņēma soģa krēslu; jā, viņš centās turēt Dieva likumus un spriedumus, un pavēles; un viņš tāpat arī nemitīgi darīja to, kas bija taisnīgs Dieva acīs; un viņš staigāja sava tēva ceļus, tā ka viņam veicās tajā zemē.

21 Un notika, ka viņam bija divi dēli. Viņš vecākajam deva vārdu ^aNefijs un jaunākajam vārdu ^bLehijs. Un viņi sāka augt Tai Kungā.

22 Un notika, ka kari un strīdi pamazām sāka mitēties Nefija tautā četrdesmit un astotā soģu valdīšanas gada pašās beigās pār Nefija tautu.

23 Un notika, ka četrdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā nepārtraukts miers tika nodibināts visā zemē, izņemot tās

10a Al. 63:5–8.
12a Al. 27:21–26.
14a 2. Nef. 5:16;
Jēk. 1:17;
3. Nef. 11:1.

16a 1. Nef. 5:16–19;
Al. 37:4.
b Al. 45:12–14.
21a src Nefijs,
Helamana dēls.

b src Lehijs,
nefijiešu
misionārs.

slepenās savienības, kuras laupītājs "Gadiantons bija nodibinājis visapdzīvotākajās zemes daļās, kuras tajā laikā nebija zināmas tiem, kas bija valdības priekšgalā; tādēļ tās netika iznīcinātas tajā zemē.

24 Un notika, ka tajā pašā gadā baznīcā bija ārkārtīgi liels uzplaukums, tā ka bija tūkstoši, kas paši pievienojās baznīcai un tapa kristīti grēku nožēlošanai.

25 Un tik liels bija baznīcas uzplaukums, un tik daudzas svētības tika izlietas pār ļaudīm, ka pat augstie priesteri un skolotāji paši bija izbrīnījušies bez mēra.

26 Un notika, ka Tā Kunga darbs veicās līdz pat daudzu dvēseļu kristīšanai un pievienošanai Dieva baznīcai, jā, patiesi desmitiem tūkstošu.

27 Tā mēs varam redzēt, ka Tas Kungs ir žēlīgs pret visiem tiem, kas savas sirds sirsnībā piesauc Viņa Svēto Vārdu.

28 Jā, tā mēs redzam, ka debesu "vārti ir atvērti ^bvisiem, patiesi tiem, kas tic Jēzus Kristus Vārdam, kurš ir Dieva Dēls.

29 Jā, mēs redzam, ka katrs, kurš grib, var tverties pie Dieva ^avārda, kas ir ^bdzīvs un spēcīgs, kas sadalīs gabalos visas velna viltības un lamatas un ievilināšanas ieceres, un vedīs Kristus cilvēku pa šauru jo ^cšauru ceļu pāri mūžīgajam ^dbēdu

bezdzībenim, kurš ir sagatavots, lai aprītu ļaunos—

30 un aizvedīs viņu dvēseles, jā, viņu nemirstīgās dvēseles pie Dieva "labās rokas Debesu Valstībā, lai sēdētu kopā ar Abrahāmu un Īzāku, un ar Jēkabu, un ar visiem mūsu svētajiem tēviem, un lai vairs neaizietu.

31 Un šajā gadā bija nepārtraukta liksmība Zarahemlas zemē un visos apgabalos visapkārt, patiesi visā zemē, kas piederēja nefījiešiem.

32 Un notika, ka bija miers un ārkārtīgi liels prieks atlikušajā četrdesmit un devītajā gadā; jā, un arī bija nepārtraukts miers un liels prieks piedesmitajā soģu valdīšanas gadā.

33 Un arī piedesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā bija miers, izņemot tikai lepnību, kas sāka ienākt baznīcā—nevis Dieva baznīcā, bet to ļaužu sirdīs, kas teicās piederam pie Dieva baznīcas—

34 un viņi uzpūtās "lepnībā līdz pat daudzu savu brāļu vajāšanai. Tad nu tas bija liels ļaunums, kas lika vispazemīgākajai ļaužu daļai ciest lielas vajāšanas un izbrist cauri daudzām ciešanām.

35 Tomēr viņi bieži ^agavēja un ^blūdza, un kļuva stiprāki un stiprāki savā "pazemībā, un stingrāki un stingrāki ticībā Kristum, līdz pat viņu dvēseļu piepildīšanai ar prieku un

23a Hel. 2:4.

28a 2. Nef. 31:9, 17.

b Ap. d. 10:28;
Rom. 2:10–11.

29a SRC Dieva vārds.

b Ebr. 4:12;

M&D 11:2.

c 2. Nef. 9:41; 33:9.

d 1. Nef. 15:28–30.

30a Mat. 25:33–34.

34a SRC Lepnība.

35a SRC Gavēt,

Gavēšana.

b SRC Lūgšana.

c SRC Pazemīgs,
Pazemība.

mierinājumu, jā, līdz pat viņu siržu "šķīstīšanai un 'iesvētīšanai, šī iesvētīšana nāca dēļ viņu siržu /atdošanas Dievam.

36 Un notika, ka arī piecdesmit un otrais gads beidzās mierā, izņemot tikai to ārkārtīgi lielo lepnību, kas bija ienākusi ļaužu sirdīs; un tas bija dēļ viņu ārkārtīgi lielajām "bagātībām un viņu plaukšanas tai zemē; un tā pieauga no dienas dienā.

37 Un notika, ka piecdesmit un trešajā soģu valdīšanas gadā Helamans nomira un viņa vecākais dēls Nefijs sāka valdīt viņa vietā. Un notika, ka viņš ieņēma soģa krēslu ar tiesu un taisnību; jā, viņš turēja Dieva pavēles un staigāja sava tēva ceļus.

4. NODAĻA

Nefijiešu atkritēji un lamanieši apvieno spēkus un ieņem Zarahemlas zemi. Nefijiešu sakāves nāk viņu bezdievības dēļ. Baznīca panīkst, un ļaudis kļūst vāji, līdzīgi lamaniešiem. Apmēram 38.–30. g. pr. Kr.

UN notika piecdesmit un ceturtajā gadā, ka bija daudzas domstarpības baznīcā, un bija arī "strīds starp ļaudīm tiktāl, ka bija liela asinsizliešana.

2 Un tā daļa, kas sacēlās, tika galināti un padzīti no tās zemes, un tie gāja pie lamaniešu ķēniņa.

3 Un notika, ka tie centās uzkūdit lamaniešus karam pret nefijiešiem; bet lūk, lamanieši

bija ārkārtīgi nobijušies, tā ka viņi negribēja klausīties šo atkritēju vārdos.

4 Bet notika piecdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā, ka bija "atkritēji, kas nāca no nefijiešiem pie lamaniešiem; un viņiem izdevās kopā ar tiem otrajiem uzkūdit tos dūsmās pret nefijiešiem; un viņi visi tajā gadā gatavojās karam.

5 Un piecdesmit un septītajā gadā viņi nāca pret nefijiešiem cīnīties, un tie sāka nāves darbu; jā, tā ka piecdesmit un astotajā soģu valdīšanas gadā tiem izdevās sagrābt valdījumā Zarahemlas zemi; jā, un arī visas zemes līdz pat tai zemei, kas bija blakus Pārpilnības zemei.

6 Un nefijieši un Moronihasa karapulki tika iedzīti Pārpilnības zemē;

7 un tur viņi nostiprinājās pret lamaniešiem no rietumu līdz austrumu jūrai; tas bija dienas gājums nefijietim pa to robežu, ko viņi bija nostiprinājuši un kur bija izvietojuši savus karapulkus, lai aizstāvētu savu ziemeļu zemi.

8 Un tā šie nefijiešu atkritēji ar daudzskaitlīgo lamaniešu karapulku palīdzību bija sagrābuši visus nefijiešu īpašumus, kas bija tai zemē uz dienvidiem. Un tas viss notika piecdesmit un astotajā un devītajā soģu valdīšanas gadā.

9 Un notika, ka sešdesmitajā soģu valdīšanas gadā Moronihass ar saviem karapulkiem

35d SRC Šķīsts, Šķīstība.
e SRC Iesvētīšana.
f 2. Laiku 30:8;

Mos. 3:19.
36a SRC Bagātības.
4 1a 3. Nef. 11:29.

4a Hel. 5:17.

guva panākumus, ieņemot daudzas zemes daļas; jā, viņi atguva daudzas pilsētas, kas bija kritušas lamaniešu rokās.

10 Un notika, ka sešdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā tiem izdevās atgūt pat pusi no visiem saviem īpašumiem.

11 Tad nu šie lielie zaudējumi starp nefijiešiem un lielā slepkavošana, kas bija viņu starpā, nebūtu notikusi, ja tas nebūtu bijis viņu bezdievības un viņu negantības dēļ, kas bija starp tiem; jā, un tā bija starp visiem tiem, kas teicās piederam pie Dieva baznīcas.

12 Un tas bija dēļ viņu siržu "lepnības par viņu ārkārtīgajām "bagātībām, jā, tas bija dēļ viņu "nabago apspiešanas, dēļ viņu uztura nedošanas izsalkušajam, apģērba nedošanas kailajam, un dēļ viņu pazemīgo brāļu sišanas pa vaigiem, dēļ tā izsmiešanas, kas ir svēts, dēļ pravietojuma un atklāsmes gara noliegšanas, slepkavošanas, laupīšanas, meļošanas, zagšanas, netiklības piekropšanas, dēļ lielu strīdu izraisīšanas un aiziešanas Nefija zemē starp lamaniešiem—

13 un dēļ viņu lielās bezdievības, un dēļ "lielīšanās ar savu pašu spēku, viņi tika atstāti paši savā spēkā, tādēļ viņiem neveicās, bet viņi tika mocīti un sisti, un dzīti lamaniešu priekšā, līdz viņi bija zaudējuši gandrīz visas savas zemes.

14 Bet lūk, Moronihass sludināja daudzas lietas ļaudīm dēļ

viņu nekrietnības, un arī "Nefijs un Lehijs, kas bija Helamana dēli, sludināja daudzas lietas ļaudīm, jā, un pravietoja daudzas lietas tiem par viņu nekrietnībām un par to, kas ar viņiem būs, ja viņi nenožēlos savus grēkus.

15 Un notika, ka viņi nožēloja grēkus, un, kā viņi nožēloja, tā viņiem sāka veikties.

16 Jo, kad Moronihass redzēja, ka viņi ir nožēlojuši grēkus, viņš uzdrošinājās vest tos no vietas uz vietu un no pilsētas uz pilsētu, līdz viņi bija atguvuši pusi no sava īpašuma un pusi no visām savām zemēm.

17 Un tā beidzās sešdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.

18 Un notika sešdesmit un otrajā soģu valdīšanas gadā, ka Moronihass nevarēja iegūt vairāk īpašumu no lamaniešiem.

19 Tādēļ viņi atmata savu vēlmi iegūt savas atlikušās zemes, jo lamaniešu bija tik daudz pēc skaita, ka nefijiešiem kļuva neiespējams iegūt vairāk varas pār tiem; tādēļ Moronihass nodarbināja visus savus karapulklus to daļu aizsardzībai, kuras viņš bija ieņēmis.

20 Un notika, ka lamaniešu milzīgā skaita dēļ nefijieši bija lielās bailēs, ka tik viņi netiktu uzvarēti un samīdīti, un nokauti, un iznīcināti.

21 Jā, viņi sāka atcerēties Almas pravietojumus un arī Mošijas vārdus; un tie redzēja, ka viņi bija bijuši stūrgalvīgi ļaudis

12a Ob. 1:3–4;
M&D 101:42.
b 1. Tim. 6:17;

2. Nef. 9:42.
c M&D 42:30–31.
13a src Lepnība.

14a Hel. 3:21.

un ka viņi bija nievājuši Dieva baušļus;

22 un ka viņi bija izmainījuši un samīdījuši zem savām kājām Mosijas "likumus jeb to, ko Tas Kungs viņam bija pavēlējis dot tautai; un tie redzēja, ka viņu likumi bija kļuvuši samaitāti un ka viņi bija kļuvuši par ļaunu tautu, tā ka viņi bija tikpat ļauni kā lamanieši.

23 Un viņu nekrietnības dēļ baznīca bija sākusi "panīkt, un viņi pārstāja ticēt pravietojuma garam un atklāsmes garam; un Dieva sodi jau kļuva tiem acīmredzami.

24 Un viņi redzēja, ka viņi bija kļuvuši "vāji, līdzīgi saviem brāļiem lamaniešiem, un ka Tā Kunga Gars vairs tos neaizsargāja; jā, tas bija pametis tos tāpēc, ka Tā Kunga ^bGars nemīt "nešķīstos tempļos—

25 tādēļ Tas Kungs pārstāja aizsargāt viņus ar Savu brīnumaino un nepārspējamo spēku, jo viņi bija krituši "neticībā un drausmīgā bezdievībā; un tie redzēja, ka lamaniešu bija daudz vairāk nekā viņu, un, ja vien viņi ^bnepieķersies Tam Kungam, savam Dievam, tiem neizbēgami vajadzēs iet bojā.

26 Jo lūk, viņi redzēja, ka lamaniešu spēks bija tikpat liels kā viņu spēks, tieši vīrs pret vīru. Un tā viņi bija krituši šajā lielajā pārkāpumā; jā, tā viņi bija kļuvuši vāji dēļ saviem

pārkāpumiem, "nedaudzu gadu garumā.

5. NODAĻA

Nefijs un Lehijs ziedojas sludināšanai. Viņu vārdi aicina laudis dzīvot pēc savu priekšteču parauga. Kristus atpestī tos, kas nožēlo grēkus. Nefijs un Lehijs daudzus pievērš un tiek ieslodzīti, un uguns tos apskauj. Tumsības mākonis apēno trīssimt laudis. Zeme trīc, un kāda balss pavēl cilvēkiem nožēlot grēkus. Nefijs un Lehijs runā ar eņģeļiem, un pūlis tiek uguns ieskauts. Apmēram 30. g. pr. Kr.

UN notika, ka tajā pašā gadā, lūk, "Nefijs nodeva soģa krēslu kādam vīram, kura vārds bija Sezoram.

2 Jo, tā kā viņu likumi un viņu valdības tika izveidotas ar tautas "balsi, un to, kas ^bizvēlējās ļaunu, bija vairāk nekā to, kas izvēlējās labu, tādēļ viņi bija nobrieduši iznīcībai, jo likumi bija kļuvuši samaitāti.

3 Jā, un tas vēl nebija viss, viņi bija stūrgalvīgi laudis, tā ka viņi nevarēja tikt pārvaldīti nedz ar likumu, nedz taisnību, vienīgi viņus iznīcinot.

4 Un notika, ka Nefijs bija noguris no viņu nekrietnības; un viņš "nodeva soģa krēslu un uzņēmās sludināt Dieva vārdu visās savās atlikušajās dienās, un arī viņa brālis Lehijs, visās savās atlikušajās dienās;

22a Al. 1:1.
23a SRC Atkrišana.

24a Mos. 1:13.
b SRC Svētais Gars.
c Mos. 2:37;

Al. 7:21; 34:36.

25a SRC Neticība.
b Jēk. 6:5.
26a Al. 46:8;
Hel. 12:3–4.

5 1a Hel. 3:37.
2a Mos. 29:25–27.
b Al. 10:19.
4a Al. 4:15–20.

5 jo viņi atcerējās tos vārdus, kurus viņu tēvs Helamans bija uz tiem runājis. Un šie ir tie vārdi, ko viņš sacīja:

6 Lūk, mani dēli, es vēlos, lai jūs atcerētos turēt Dieva pavēles; un es gribu, lai jūs paziņotu ļaudīm šos vārdus. Lūk, es esmu devis jums mūsu pirmo "vecāku vārdus, kuri iznāca no Jeruzālemes zemes; un to es esmu darījis, lai tad, kad jūs atcerēsities savus vārdus, jūs varētu atcerēties viņus; un, kad jūs atcerēsities viņus, jūs varētu atcerēties viņu darbus; un, kad jūs atcerēsities viņu darbus, jūs varētu zināt, kā tas ir sacīts un arī rakstīts, ka tie bija ^blabi.

7 Tādēļ, mani dēli, es gribu, lai jūs darītu to, kas ir labs, lai tas tiktu teikts par jums un arī rakstīts, tāpat kā tas ir teikts un rakstīts par viņiem.

8 Un tagad, mani dēli, lūk, man ir kas vairāk, ko es vēlos no jums, un šī vēlēšanās ir, lai jūs nedarītu šīs lietas tādēļ, lai jūs varētu lielīties, bet lai jūs darītu šīs lietas, krājot sev "dārgumus debesīs, jā, kas ir mūžīgi un kas neizzudīs; jā, lai jums būtu šī ^bdārgā mūžīgās dzīves dāvana, kura, kā mums ir iemesls domāt, ir dota mūsu tēviem.

9 Ak, atcerieties, atcerieties, mani dēli, "vārdus, ko ķēniņš Benjamīns runāja uz savu tautu;

jā, atcerieties, ka nav neviena cita ceļa vai līdzekļa, kā cilvēks var tikt izglābts, kā tikai caur Jēzus Kristus ^bIzpirkšanas asinīm, kurš nāks; jā, atcerieties, ka Viņš nāks, lai "atpestītu ^dpasauli.

10 Un atcerieties arī "vārdus, kurus Amuleks sacīja Zizromam Amonihās pilsētā; jo viņš sacīja tam, ka Tas Kungs noteikti nāks, lai atpestītu Savus ļaudis, bet ka Viņš nenāks, lai atpestītu tos viņu grēkos, bet lai atpestītu tos no viņu grēkiem.

11 Un Viņam ir spēks, dots Viņam no Tēva, atpestīt tos no viņu grēkiem grēku nožēlošanas dēļ; tādēļ Viņš "sūta Savus eņģeļus paziņot vēstis par grēku nožēlošanas nosacījumiem, kas atved tos pie Pestītāja, lai glābtu viņu dvēseles.

12 Un tad, mani dēli, atcerieties, atcerieties, ka tas ir uz mūsu Pestītāja "klints, kurš ir Kristus, Dieva Dēls, kur jums jāceļ savs ^bpamats, lai, kad velns sūtīs savus stipros vējus, jā, savas bultas virpuļvējā, jā, kad visa viņa krusa un viņa spēcīgā "vētra gāzīsies uz jums, tai nebūtu spēka jūs ievilkt tai ciešanu un bezgalīgo bēdu bezdibenī, tādēļ ka jūs esat cēlušī uz klints, kas ir drošs pamats, pamats, uz kura cilvēki, ja tie ir cēlušī, vairs nevar krist.

13 Un notika, ka šie bija tie vārdi, kurus Helamans "mācīja

6a 1. Nef. 1:1, 5.

b 2. Nef. 33.

8a 3. Nef. 13:19-21.

b M&D 14:7.

9a Mos. 2:9.

b Mos. 3:17-18.

src Izpirkt, Grēku Izpiršana.

c src Pestīt, Pestīts, Pestīšana.

d src Pasaule—

Ļaudis, kas neklausā pavēlēm.

10a Al. 11:34.

11a Al. 13:24-25.

12a Mat. 7:24-27;

M&D 6:34;

Moz. 7:53.

src Klints;

Stūra akmens.

b Jes. 28:16;

Jēk. 4:16.

c 3. Nef. 14:25, 27.

13a Mos. 1:4.

saviem dēliem; jā, viņš mācīja tiem daudzas lietas, kas nav rakstītas, un arī daudzas lietas, kas ir rakstītas.

14 Un tie atcerējās viņa vārdus; un tādēļ viņi gāja, turēdami Dieva pavēles, lai mācītu Dieva vārdu starp visiem Nefija ļaudīm, sākot no Pārpilnības pilsētas;

15 un no turienes uz Gida pilsētu; un no Gida pilsētas uz Muleka pilsētu;

16 un patiesi no vienas pilsētas uz otru, līdz kamēr viņi bija izstaigājuši starp visiem Nefija ļaudīm, kas bija tajā zemē dienvidos; un no turienes viņi gāja uz Zarahemlas zemi, starp lamaniešiem.

17 Un notika, ka viņi sludināja ar lielu spēku, tā ka viņi apmulsināja daudzus no tiem "atkritējiem, kas bija aizgājuši no nefijiešiem, tā ka viņi nāca un izsūdzēja savus grēkus, un tika kristīti grēku nožēlošanai, un nekavējoties atgriezās pie nefijiešiem, lai censtos izlabot to, ko viņi bija darījuši tiem pāri.

18 Un notika, ka Nefijs un Lehijš sludināja lamaniešiem ar tādu lielu spēku un varu, jo viņiem bija dots spēks un vara, lai viņi varētu "runāt, un viņiem arī tika dots tas, kas viņiem tiem ir jāsaka,—

19 tādēļ viņi runāja par lielu izbrīnu lamaniešiem, "pārlicinot tos, tā ka astoņi tūkstoši lamaniešu, kas bija Zarahemlas

zemē un visapkārt, tapa kristīti grēku nožēlošanai un tika pārlicināti par savu tēvu paražu ļaunumu.

20 Un notika, ka Nefijs un Lehijš turpināja no turienes virzīties uz Nefija zemi.

21 Un notika, ka lamaniešu karapulki tos saņēma un iemeta "cietumā; jā, tieši tajā pašā cietumā, kurā Limhija kalpi bija iemetuši Amonu un viņa brāļus.

22 Un, kad viņi daudzas dienas bija bijuši cietumā bez barības, lūk, tie nāca cietumā, lai viņus saņemtu, lai tie varētu viņus nokaut.

23 Un notika, ka Nefijs un Lehijš tika it kā "uguns ieskauti, tā ka tie neuzdrīkstējās piedurt viņiem savas rokas, baidoties, lai nesadegtu. Tomēr Nefijs un Lehijš nesadega; un viņi stāvēja it kā uguns vidū un nesadega.

24 Un, kad viņi redzēja, ka viņi ir uguns "staba ieskauti, ka tas viņus nesadedzina, viņu sirdis kļuva drošākas.

25 Jo viņi redzēja, ka lamanieši neuzdrīkstējās piedurt tiem savas rokas; nedz arī tie uzdrīkstējās nākt tiem blakus, bet tie stāvēja, it kā pēkšņi aiz pārsteiguma būtu tapuši mēmi.

26 Un notika, ka Nefijs un Lehijš nostājās priekšā un sāka runāt uz tiem, sacīdami: Nebaidieties, jo lūk, tas ir Dievs, kas parādījis jums šo brīnumaino lietu, kurā jums ir parādīts, ka

17a Hel. 4:4.

18a M&D 100:5–8.

src Pravietojums,
Pravietot.

19a src Misionāru darbs;
Pievēršana, Pievērst.

21a Mos. 7:6–7; 21:23.

23a 2. Moz. 3:2.

24a 2. Moz. 14:24;

1. Nef. 1:6;

M&D 29:12;

DŽS—V 1:16.

jūs nevarat piedurt mums savas rokas, lai mūs nokautu.

27 Un lūk, kad viņi bija pateikuši šos vārdus, zeme ārkārtīgi nodrebēja, un cietuma sienas notrīcēja, it kā tās jau teju teju gāztos zemē; bet lūk, tās nekrita. Un lūk, tie, kas bija cietumā, bija lamanieši un nefijieši, kas bija atkritēji.

28 Un notika, ka “tumsas mākonis tos apēnoja un drausmīgas svētas bailes nāca pār tiem.

29 Un notika, ka nāca “balss, kura it kā bija vīrs tā tumsas mākoņa, sacīdama: Nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus, un necentieties vairs nogalināt Manus kalpus, kurus Es esmu sūtījis jums sludināt labas vēstis.

30 Un notika, kad viņi dzirdēja šo balsi un redzēja, ka tā nebija pērkonas balss, ne arī skaļa trokšņaina balss, bet lūk, tā bija “mierīga, ļoti maiga balss, it kā čuksti, un tā iedūrās pašā dvēselē—

31 un, neskatoties uz to, ka tā bija maiga balss, lūk, zeme ārkārtīgi drebēja, un cietuma sienas atkal notrīcēja, it kā tās jau teju teju bruktu zemē; un lūk, tas tumsas mākonis, kas bija viņus apēnojis, neizklīda—

32 un lūk, balss atkal nāca, sacīdama: Nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus, jo Debesu valstība ir tuvu; un necentieties vairs nogalināt Manus kalpus! Un notika, ka zeme atkal nodrebēja un cietuma sienas trīcēja.

33 Un atkal trešo reizi balss

nāca un runāja uz tiem brīnumainus vārdus, ko cilvēks nevar izteikt; un sienas atkal notrīcēja, un zeme drebēja tā, it kā dalītos gabalos.

34 Un notika, ka lamanieši nevarēja aizbēgt dēļ tā tumsas mākoņa, kas tos apēnoja; jā, un viņi arī nevarēja pakustēties no bailēm, kas bija nākušas pār tiem.

35 Tad viņu vidū bija kāds, kas bija nefijietis pēc dzimšanas, kurš kādreiz bija piederējis Dieva baznīcai, bet bija atšķēlies no tās.

36 Un notika, ka viņš apgriezās, un lūk, viņš ieraudzīja caur tumsas mākonī Nefija un Lehiņa sejas; un lūk, tās ļoti “spīdēja, patiesi kā eņģeļu sejas. Un viņš redzēja, ka viņi pacēla savas acis uz debesīm; un viņi it kā sarunājās jeb pacēla savas balsis uz kādu būtni, ko viņi skatīja.

37 Un notika, ka šis vīrs uzsauca ļaužu pulkam, lai tie apgrieztos un paskatītos. Un lūk, viņiem tika dots spēks, lai viņi pagrieztos un paskatītos; un viņi ieraudzīja Nefija un Lehiņa sejas.

38 Un viņi sacīja uz to vīru: Lūk, ko visas šīs lietas nozīmē, un kas ir tas, ar ko šie vīri sarunājās?

39 Tad nu šī vīra vārds bija Aminadabs. Un Aminadabs sacīja uz tiem: Viņi sarunājās ar Dieva eņģeļiem.

40 Un notika, ka lamanieši sacīja uz viņu: “Kas mums ir jādara, lai šis tumsas mākonis

28a 2. Moz. 14:20.
29a 3. Nef. 11:3–14.
30a 1. Ķēn. 19:12;

M&D 85:6.
36a 2. Moz. 34:29–35;
Ap. d. 6:15.

40a Ap. d. 2:37–39.

pazustu un vairs neapēnotu mūs?

41 Un Aminadabs sacīja uz tiem: Jums ir "jānožēlo grēki un jāpiesauc tā balss, kamēr jums būs ^bticība Kristum, par kuru jums mācīja Alma un Amuleks, un Zīzroms, un, kad jūs to darīsit, tumsas mākonis pazudīs un vairs neapēnos jūs.

42 Un notika, ka viņi visi sāka piesaukt Tā balsi, kas bija satricinājies zemi; jā, viņi brēca, līdz tumsas mākonis bija izkļiedēts.

43 Un notika, kad viņi pame-ta savas acis apkārt un redzēja, ka tumsas mākonis bija izkļie-dēts un vairs neapēnoja tos, lūk, viņi redzēja, ka tie bija, jā, patiesi, katra dvēsele, uguns sta-ba "ieskausti.

44 Un Nefijs un Lehijs bija viņu vidū; jā, viņi bija tiem ap-kārt; jā, viņi bija it kā liesmojo-šas uguns vidū, tomēr tā viņiem nenodarīja nekā ļauna, nedz arī aizdedzināja cietuma sienas; un viņi tika piepildīti ar "prieku, kas ir neizsakāms un pilns svēt-laimes.

45 Un lūk, Dieva "Svētais Gars nāca no debesīm un iegāja viņu sirdīs, un viņi tika piepildīti it kā ar uguni, un viņi varēja ^bizru-nāt brīnumainus vārdus.

46 Un notika, ka nāca balss uz viņiem, jā, patīkama balss, it kā čuksti, sacīdama:

47 "Miers, miers jums dēļ jūsu ticības Manam Mīļotajam, kurš bija no pasaules radīšanas.

48 Un tagad, kad viņi to iz-dzirdēja, viņi pacēla savas acis, lai it kā redzētu, no kurienes tā balss nāca, un lūk, viņi redzēja "debesis atveramies; un enģeļi nāca lejā no debesīm un kalpo-ja tiem.

49 Un bija ap trīssimt dvēseļu, kas to redzēja un dzirdēja; un viņiem tika likts iet un nebrīnī-ties, un nešaubīties.

50 Un notika, ka viņi gāja un mācīja ļaudis, paziņodami visos apgabalos visapkārt visu to, ko viņi bija redzējuši un dzirdējuši, tā ka tie pārliecināja lielāko la-maniešu daļu, dēļ tiem milzīga-jiem pierādījumiem, ko viņi bija saņēmuši.

51 Un, cik daudzi tika "pār-liecināti, tik nolika savus kara ieročus un arī savu naidu, un savu tēvu paražas.

52 Un notika, ka viņi atdeva nefijiešiem viņu zemes.

6. NODAĻA

Taisnīgie lamanieši sludina bez-dievīgajiem nefijiešiem. Abas tau-tas plaukst miera un pārpilnības laikmetā. Lucifers, grēka gādnieks, uzkurina bezdievīgo sirdis un Ga-diantona laupītājus uz slepkavī-bām un ļaundarībām. Laupītāji pārņem nefijiešu valdību. Apmē-ram 29.–23. g. pr. Kr.

UN notika, kad sešdesmit un ot-rais soģu valdīšanas gads beidzās, un visas šīs lietas bija notikušas un lamanieši, lielākā

41a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.
b SRC Ticība, Ticēt.
43a 3. Nef. 17:24; 19:14.

44a SRC Prieks.
45a 3. Nef. 9:20;
Et. 12:14.
b SRC Gara dāvanas.

47a SRC Miers.
48a 1. Nef. 1:8.
51a Al. 31:5.

daļa no tiem, bija kļuvuši par taisnīgiem ļaudīm, tā ka viņu "taisnīgums pārsniedza pat to, kas bija nefijiešiem, dēļ viņu nelokāmības un stingrības ticībā.

2 Jo lūk, daudzi no nefijiešiem bija kļuvuši "cietsirdīgi un grēkus nenožēlojuši, un ļoti ļauni, tā ka tie noraidīja Dieva vārdu un visu sludināšanu un pravie-tošanu, kas nāca starp tiem.

3 Tomēr baznīcas ļaudīm bija liels prieks par lamaniešu pievēršanu, jā, par Dieva baznīcu, kas tika nodibināta to starpā. Un viņi "sadraudzējās cits ar citu un priecājās viens par otru, un tiem bija liels prieks.

4 Un notika, ka daudzi no lamaniešiem nāca Zarahemlas zemē un darīja zināmu Nefija ļaudīm to veidu, kā viņi tika "pievērsti, un skubināja tos uz ticību un grēku nožēlošanu.

5 Jā, un daudzi sludināja ar ārkārtīgi lielu spēku un varu, vedot daudzus no viņiem pazemības dziļumos, lai tie būtu pazemīgi Dieva un Tā Jēra sekotāji.

6 Un notika, ka daudzi no lamaniešiem devās uz zemi ziemeļos; un arī Nefijs un Lehijs devās uz to "zemi ziemeļos, lai sludinātu ļaudīm. Un tā beidzās sešdesmit un trešais gads.

7 Un lūk, visā zemē bija miers, tā ka nefijieši gāja katrā zemes daļā, kur viņi gribēja, vai starp nefijiešiem vai lamaniešiem.

8 Un notika, ka lamanieši arī gāja visur, kur vien viņi gribēja,

vai tas bija starp lamaniešiem vai starp nefijiešiem; un tā viņiem bija brīvi sakari citam ar citu pirkt un pārdot, un gūt peļņu pēc savas vēlēšanās.

9 Un notika, ka viņi kļuva ārkārtīgi bagāti, gan lamanieši, gan nefijieši, un viņiem bija pārpilnam zelta un sudraba, un visādu veidu dārgmetālu, gan zemē dienvidos, gan zemē ziemeļos.

10 Tad nu tā zeme dienvidos tika saukta Lehija, un zeme ziemeļos tika saukta "Muleka, kas bija pēc Cedekijas dēla; jo Tas Kungs atveda Muleku uz zemi ziemeļos, un Lehiju uz zemi dienvidos.

11 Un lūk, abās tajās zemēs bija visāda veida zelts un sudrabs, un visāda veida dārgmetālu rūdas; un bija arī prasmīgi amatnieki, kas apstrādāja visa veida rūdas un bagātināja tās; un tā viņi kļuva bagāti.

12 Viņi audzēja graudus pārpilnībā, gan ziemeļos, gan dienvidos; un viņi ārkārtīgi plauka, gan ziemeļos, gan dienvidos. Un viņi vairojās un kļuva ārkārtīgi stipri tajā zemē. Un viņi audzēja daudz sīklopu un liellopu, jā, daudz barokļu.

13 Lūk, viņu sievas pūlējās un vērpa, un izgatavoja visādus audumus, smalkus linu audumus un visa veida audumus, lai apsegtu savu kailumu. Un tā sešdesmit un ceturtais gads pagāja mierā.

14 Un sešdesmit un piektajā

6 1a Hel. 13:1.

2a Rom. 1:28-32.

3a SRC Sadraudzība.

4a SRC Pievēršana,

Pievērst.

6a Al. 63:4-9;

Hel. 3:11-12.

10a Mos. 25:2-4;

Hel. 8:21.

gadā viņiem arī bija liels prieks un miers, jā, daudzas sludināšanas un pravietojumi par to, kas nāks. Un tā pagāja sešdesmit un piektais gads.

15 Un notika, ka sešdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā, lūk, nezināma roka noslepkavoja "Sezoramū, kad viņš sēdēja soģa krēslā. Un notika tajā pašā gadā, ka viņa dēls, kurš tika tautas iecelts viņa vietā, arī tika noslepkavots. Un tā beidzās sešdesmit un sestais gads.

16 Un sešdesmit un septītā gada sākumā ļaudis atkal ārkārtīgi sāka pieaugt ļaundarībā.

17 Jo lūk, Tas Kungs bija viņus svētījis tik ilgi ar pasaules bagātībām, ka viņi netika uzkūdīti dusmām nedz uz kariem, nedz uz asinsizliešanu, tādēļ viņi sāka pievērst savas sirdis savām bagātībām; jā, viņi sāka dzīties pēc peļņas, lai tie varētu pacelties viens pār otru; tādēļ viņi sāka veikt "slepenas slepkavības un zagst, un laupīt, lai viņi varētu gūt peļņu.

18 Un tad lūk, šie slepkavas un laupītāji bija banda, kuru bija izveidojuši Kiškumens un "Gadiantons. Un tad notika, ka pat starp nefijiešiem bija daudzi no Gadiantona bandas. Bet lūk, viņu bija daudz vairāk lamaniešu ļaunākajā daļā. Un viņi tika saukti par Gadiantona laupītājiem un slepkavām.

19 Un viņi bija tie, kas noslepkavoja augstāko soģi Sezoramū un viņa dēlu, kad tie bija

soģa krēslā; un lūk, viņi netika atrasti.

20 Un tad notika, kad lamanieši atklāja, ka viņu starpā bija laupītāji, viņi bija ārkārtīgi nobēdājušies; un viņi izmantoja visus līdzekļus, kas vien bija viņu spēkos, lai izdeldētu tos no zemes virsas.

21 Bet lūk, Sātans uzkūdīja lielākās daļas nefijiešu sirdis, tā ka tie apvienojās ar šīm laupītāju bandām un stājās viņu derībās un viņu zvērestos, ka viņi aizsargās un aizstāvēs cits citu, lai arī kādos smagos apstākļos tie neatrastos, lai viņi neciestu par savām slepkavībām un savām laupīšanām, un savām zādzībām.

22 Un notika, ka viņiem bija savas zīmes, jā, savas "slepenas zīmes un savi slepeni vārdi; un tas, lai viņi varētu atšķirt brāli, kas ir stājies derībā, lai, darot jebkuru ļaundarību, tas brālis netiktu aizskarts no sava brāļa, nedz arī no tiem, kas ir no viņa bandas, kas ir stājušies šajā derībā.

23 Un tā viņi varēja slepkavot un laupīt, un zagst, un veikt netiklības un visa veida ļaundarības pretēji savas valsts likumiem un arī sava Dieva likumiem.

24 Un katram no tiem, kas pieredēja pie viņu bandas un kas atklāja pasaulei par viņu "ļaundarībām un viņu negantībām, bija jātieks tiesātam, nevis saskaņā ar savas valsts likumiem, bet saskaņā ar viņu ļaundarības

15a Hel. 5:1.
17a 3. Nef. 9:9.
18a Hel. 2:4, 12–13.

22a src Slepenās savienības.
24a src Ļauns,

Ļaundarība.

likumiem, kurus bija devuši Gadiantons un Kiškumens.

25 Tad lūk, šie ir tie slepenie "zvēresti un derības, ko Alma pavēlēja savam dēlam, lai tie netiktu zināmi pasaulei, lai tie neklūtu par līdzekli ļaužu novešanai iznīcībā.

26 Tad lūk, šie "slepenie zvēresti un derības nenonāca pie Gadiantona no pierakstiem, kas bija nodoti Helamanam; bet lūk, tos Gadiantona sirdī ielika tā ^bpati būtne, kas sakārdināja mūsu pirmos vecākus nobaudīt aizliegto augli—

27 jā, tā pati būtne, kas perināja ieceri ar "Kainu, ka, ja viņš nospēkavos savu brāli Ābelu, tas netiks zināms pasaulei. Un kopš tā laika tā ir perinājusi ieceres ar Kainu un viņa sekotājiem.

28 Un arī tā ir tā pati būtne, kas ielika ļaužu sirdīs "būvēt torni, kas būtu tik augsts, lai viņi varētu noklūt debesīs. Un tā bija tā pati būtne, kas aizrāva tos ļaudis, kas nāca no torņa šai zemē; kas izplata tumsības darbus un negantības pa visu zemes virsu, kas ievelk ļaudis ^bpilnīgā iznīcībā un mūžīgā ellē.

29 Jā, tā ir tā pati būtne, kas ielika "Gadiantona sirdī vēl joprojām turpināt tumsības darbu un slepenas slepkavības; un tā bija to darījusi no cilvēces sākuma līdz pat šim laikam.

30 Un lūk, tas ir viņš, kas ir visu "grēku radītājs. Un lūk,

viņš turpina savus tumsības darbus un slepenas slepkavības, un nodod viņu ieceres un viņu zvērestus, un viņu derības, un viņu drausmīgās ļaundarības nodomus no paaudzes paaudzē, atbilstoši tam, kā viņš var ietekmēt cilvēku bērnu sirdis.

31 Un tad lūk, viņš bija ieguvis lielu ietekmi pār nefijiešu sirdīm; jā, tā ka tie bija kļuvuši ārkārtīgi ļauni; jā, lielākā daļa no viņiem bija nogriezušies no taisnības ceļa un "samīdījuši zem savām kājām Dieva pavēles, un nogriezušies paši uz saviem ceļiem, un radījuši sev sava zelta un sava sudraba elkus.

32 Un notika, ka visas šīs nekrietnības nāca uz tiem "dažu gadu laikā, tā ka lielākā daļa no tām nāca uz tiem sešdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.

33 Un viņi pieauga savās nekrietnībās arī sešdesmit un astotajā gadā, par lielām bēdām un vaimanām taisnīgajiem.

34 Un tā mēs redzam, ka nefijieši sāka krist neticībā un pieaugt ļaundarībās un negantībās, kamēr lamanieši sāka ārkārtīgi augt sava Dieva atziņā; jā, viņi sāka turēt Viņa likumus un Viņa pavēles, un staigāt patiesībā un taisnīgumā Viņa priekšā.

35 Un tā mēs redzam, ka Tā Kunga Gars sāka "pamest nefijiešus dēļ viņu ļaunuma un viņu cietsirdības.

25a Al. 37:27–32.

26a Moz. 5:29, 49–52.

b 3. Nef. 6:28;

Moz. 4:6–12.

27a Moz. 5:18–33.

28a 1. Moz. 11:1–4;

Et. 1:3.

b Et. 8:9, 15–25.

29a Hel. 2:4–13.

30a Al. 5:39–42;

Mor. 7:12, 17;

Moz. 4:4.

31a 1. Nef. 19:7.

32a Al. 46:8.

35a Mos. 2:36;

M&D 121:37.

36 Un tā mēs redzam, ka Tas Kungs sāka izliet Savu Garu pār lamaniešiem dēļ viņu nepiespietības un vēlēšanās ticēt Viņa vārdiem.

37 Un notika, ka lamanieši vājāja Gadiantona laupītāju bandu; un viņi sludināja Dieva vārdu tās visļauņākajā daļā, tā ka šī laupītāju banda tika pilnīgi izdeldēta no lamaniešu vidus.

38 Un notika, no otras puses, ka nefijieši stiprināja un atbalstīja tos, sākot ar visļauņāko daļu no tiem, līdz tie bija izplatījušies pa visu nefijiešu zemi un paveida viņu taisnīgāko daļu, līdz tie noticēja viņu darbiem un dalījās viņu laupījumā, un apvienojās ar tiem viņu slepenajās slepkavībās un nodomos.

39 Un tā viņi ieguva pilnīgu noteikšanu valdībā, tā ka viņi samīdīja zem kājām un sita, un plēsa, un uzgriezās savas muguras “nabagajiem un trūcīgajiem, un pazemīgajiem Dieva sekotājiem.

40 Un tā mēs redzam, ka viņi bija drausmīgā stāvoklī, un “nobrieduši pilnīgai iznīcībai.

41 Un notika, ka tā beidzās sešdesmit un astotais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

NEFIJA, HELAMANA DĒLA, PRAVIETOJUMS. Dievs draud Nefija tautai, ka Viņš piemeklēs to Savās dusmās līdz viņu pilnīgai iznīcināšanai, ja viņi nenožēlos savas ļaundarības. Dievs sit Nefija tautu ar mēri; tie nožēlo

grēkus un pievēršas Viņam. Samuēls lamaniētis pravieto nefijiešiem.

Ietver no 7. līdz 16. nodaļai.

7. NODAĻA

Nefijs ziemeļos tiek noraidīts un atgriežas Zarahemlā. Viņš lūdz sava dārza tornī un tad aicina cilvēkus nožēlot grēkus vai iet bojā. Apmēram 23.–21. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika sešdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā pār nefijiešu tautu, ka Nefijs, Helamana dēls, “atgriezās Zarahemlas zemē no tās zemes ziemeļos.

2 Jo viņš bija bijis starp ļaudīm, kas bija tai zemē ziemeļos, un sludinājis tiem Dieva vārdu, un pravietojis tiem daudzās lietas;

3 un viņi noliedza visus viņa vārdus, tā ka viņš nevarēja palikt starp tiem, bet atkal atgriezās savā dzimtajā zemē.

4 Un redzēdams tautu tādā drausmīgā bezdievībā un šos Gadiantona laupītājus ieņemam soģa krēslus—tie bija piesavinājušies tās zemes spēku un varu; nolikuši malā Dieva pavēles un ne mazākā mērā nebūdami pareizi Viņa priekšā, nedarīdami nekādu taisnību cilvēku bērniem;

5 nosodīdami taisnos par viņu taisnīgumu; ļaudami vainīgajam un ļaunajam iet nesodītam dēļ viņu naudas; un turklāt palikdami valdības priekšgalā, lai

valdītu un rīkotos pēc savas gribas, lai viņi varētu gūt peļņu un "pasaules godību, un, turklāt, lai viņi varētu vēl vieglāk pārkāpt laulību un zagt, un nogalināt, un darīt paši pēc savas gribas—

6 tad nu šī lielā nekrietnība bija nākusi uz nefijiešiem nedaudzu gadu laikā; un, kad Nefijs to redzēja, sirds viņa krūtīs pārplūda ar bēdām; un viņš iesaucās savas dvēseles ciešanās:

7 Ak, kaut manas dienas būtu tajās dienās, kad mans tēvs Nefijs sākotnēji iznāca no Jeruzālemes zemes, lai es varētu priecāties ar viņu apsolītajā zemē; tad viņa ļaudis bija viegli pierunājami stingri turēt Dieva baušļus un lēni uz nekrietnību; un viņi bija ātri uz klausīt Tā Kunga vārdus—

8 jā, ja manas dienas būtu tanīs dienās, tad manai dvēselei būtu prieks manu brāļu taisnīgumā.

9 Bet lūk, man ir dots, ka šīs ir manas dienas un ka mana dvēsele tiks pildīta ar bēdām dēļ šīs manu brāļu bezdievības.

10 Un lūk, tad notika, ka tas bija tornī, kas bija Nefija dārzā, kas bija blakus lielceļam, kas veda uz galveno tirgu, kas bija Zarahemlas pilsētā; tādēļ Nefijs bija nometies ceļos tornī, kas bija viņa dārzā, šis tornis arī bija netālu no dārza vārtiem, gar kuriem veda lielceļš.

11 Un notika, ka daži cilvēki gāja garām un redzēja Nefiju, ka viņš tornī izlēja savu dvēseli

Dievam; un viņi skrēja un pastāstīja ļaudīm, ko viņi bija redzējuši, un ļaudis nāca kopā pulkos, lai viņi varētu zināt iemeslu tik lielām sērām par ļaužu bezdievību.

12 Un tad, kad Nefijs piecēlās, viņš ieraudzīja ļaužu pulkus, kas bija sapulcējušies kopā.

13 Un notika, ka viņš atvēra savu muti un sacīja uz tiem: Lūk, "kāpēc jūs esat sapulcējušies kopā? Lai es varētu pastāstīt jums par jūsu nekrietnībām?

14 Jā, tāpēc, ka es uzkāpu savā tornī, lai es varētu izliet savu dvēseli savam Dievam, dēļ manas sirds ārkārtīgajām bēdām, kas ir dēļ jūsu nekrietnībām!

15 Un dēļ manām sērām un raudām jūs esat sapulcējušies kopā un brīnāties; jā, jums ļoti vajag brīnīties; jā, jums ir jābrīnās, tāpēc ka jūs esat atdevuši sevi velnam un tas ir ieguvis tik lielu varu pār jūsu sirdīm.

16 Jā, kā gan jūs varējāt padoties tā kārdinājumam, kurš meklē iesviest jūsu dvēseles mūžīgajās ciešanās un bezgalīgajās bēdās?

17 Ak, nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus! "Kamdēļ jums mirt? Pagriezieties, pagriezieties pret To Kungu, savu Dievu. Kāpēc Viņš jūs ir atstājis?

18 Tas ir tāpēc, ka jūs esat nocietinājuši savas sirdis; jā, jūs neuzklausāt "Labā Gana balsi; jā, jūs esat ^bizraisījuši Viņa dusmas pret jums.

19 Un lūk, tā vietā, lai jūs

5a Mat. 13:22; 16:26.

13a Mat. 3:5–8.

17a Ec. 18:23, 31–32.

18a Ec. 34:12;

Jāņa 10:14–16;

Al. 5:38–41, 57–60.

src Labais Gans.

b Jēk. 1:8;

Al. 12:36–37.

“savāktu, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, lūk, Viņš jūs izkaisīs, ka jūs kļūsit par barību suņiem un mežonīgiem zvēriem.

20 Ak, kā jūs varējāt aizmirst savu Dievu tai pašā dienā, kad Viņš jūs izglāba?

21 Bet lūk, tas ir, lai gūtu peļņu, tiktu cilvēku slavēti un lai jūs varētu dabūt zeltu un sudrabu. Un jūs esat pievērsuši savas sirdis bagātībām un šīs “pasaulē niecīgajām lietām, par kurām jūs slepkavojat un laupāt, un zogat, un dodat ^bnepatiesu liecību pret savu tuvāko, un darāt visādas nekrietnības.

22 Un tādēļ, bēdas nāks pār jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus. Jo, ja jūs nenožēlosit grēkus, lūk, šī lielā pilsēta un arī visas tās lielās pilsētas, kuras ir visapkārt, kuras ir mūsu zemē, tiks atņemtas, ka jums vairs nebūs vietas tajās; jo lūk, Tas Kungs nedāvās jums “spēku, kā Viņš līdz šim bija darījis, lai pretotos jūsu ienaidniekiem.

23 Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Es nerādīšu bezdievīgajiem Savu spēku, vieniem vairāk nekā citiem, kā izņemot vienīgi tiem, kas nožēlos savus grēkus un paklausīs Maniem vārdiem. Tad nu lūk, es gribu, lai jūs redzētu, ka lamaniēšiem būs “labāk nekā jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

24 Jo lūk, viņi ir taisnīgāki nekā jūs, jo viņi nav grēkojuši pret to lielo atziņu, ko jūs esat

saņēmuši; tādēļ Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem; jā, Viņš “pagarinās to dienas un vairo to pēcnācējus, līdz pat jūsu pilnīgai ^biznīcināšanai, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

25 Jā, ak vai būs jums dēļ tās milzīgās negantības, kas nākuši jūsu starpā; un jūs esat apvienojušies ar to, jā, ar šo “slepeno bandu, kuru nodibināja Gadiantons!

26 Jā, “ak vai nāks uz jums dēļ tās lepnības, kurai jūs esat ļāvuši ienākt savās sirdīs, kura ir pacēlusis jūs pār to, kas ir labs, dēļ jūsu ārkārtīgi milzīgajām ^bbagātībām!

27 Jā, ak vai būs jums dēļ jūsu ļaundarībām un negantībām!

28 Un, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūs iesit bojā; jā, patiesi, jūsu zemes tiks atņemtas jums, un jūs tiksiet izdeldēti no zemes virsas.

29 Lūk, tagad es nesaku no sevis, ka tas notiks, tāpēc ka tas nav no manis, ka es “zinu šīs lietas; bet lūk, es zinu, ka šīs lietas ir patiesas tāpēc, ka Dievs Tas Kungs ir darījis tās man zināmas, tādēļ es liecinu, ka tā būs.

8. NODAĻA

Samaitātie soģi mēģina sakūdīt laudis pret Nefju. Ābrahāms, Mozus, Zēnoss, Zēnoks, Eziass, Jesaja, Jeremija, Lehijs un Nefijs—visi ir liecinājuši par Kristu. Pēc iedvesmas Nefijs paziņo par augstākā

19a 3. Nef. 10:4–7.

21a SRC Pasaulīgums.

b 2. Moz. 20:16;

Mat. 15:19–20.

22a Mos. 7:29.

23a Hel. 15:11–15.

24a Al. 9:16; M&D 5:33.

b Al. 9:19.

25a Hel. 3:23.

26a Jes. 5:8–25.

b Jēk. 2:13.

29a Al. 5:45–46.

soģa noslepkašošanu. Apmēram 23.-21. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Nefijs bija sacījis šos vārdus, lūk, vīri, kas bija soģi, kas arī piederēja pie tās slepenās Gadiantona bandas, bija nikni, un viņi izkļiedza pret viņu, sacīdami uz ļaudīm: Kāpēc jūs nesagrābjat šo vīru un nevedat viņu, lai viņš tiktu tiesāts atbilstoši tam noziegumam, ko viņš ir pastrādājis?

2 Kāpēc jūs skatāties uz šo vīru un klausāties, kā viņš zaimo pret mūsu tautu un mūsu likumu?

3 Jo lūk, Nefijs bija runājis uz tiem par viņu likumu samaitātību; jā, daudzas lietas Nefijs runāja, kuras nevar tikt uzrakstītas; un viņš nerunāja neko, kas būtu pretrunā ar Dieva pavēlēm.

4 Un šie soģi bija nikni uz viņu tāpēc, ka viņš "runāja skaidri uz tiem par viņu slepenajiem tumšības darbiem; tomēr viņi neuzdrīkstējās piedurt viņam paši savas rokas, jo viņi baidījās no ļaudīm, ka tie kliegs pret viņiem.

5 Tādēļ viņi kļiedza uz ļaudīm, sacīdami: Kāpēc jūs ļaujiet šim vīram zaimot pret mums? Jo lūk, viņš nosoda visu šo tautu, līdz pat iznīcībai; jā, un arī, ka šīs mūsu lielās pilsētas tiks atņemtas mums, ka mums nebūs vietas tanīs.

6 Un tad mēs zinām, ka tas nav iespējams, jo lūk, mēs esam

spēcīgi un mūsu pilsētas ir lielas, tādēļ mūsu ienaidniekiem nevar būt varas pār mums.

7 Un notika, ka tā viņi kūdīja ļaudis dusmās pret Nefiju un izraisīja strīdus to starpā; jo bija daži, kas kļiedza: Atstājiet šo vīru mierā, jo viņš ir labs cilvēks, un tas, ko viņš teica, patiesi notiks, ja vien mēs nenozēlosim grēkus;

8 jā, lūk, visi šie sodi nāks pār mums, ko viņš mums liecināja, jo mēs zinām, ka viņš taisnīgi liecināja pret mums par mūsu nekrietnībām. Un lūk, to ir daudz, un viņš tās "zina tāpat kā visu, kas ar mums notiks, kā viņš zina par mūsu nekrietnībām;

9 jā, un lūk, ja viņš nebūtu pravielis, viņš nevarētu par to liecināt.

10 Un notika, ka tie ļaudis, kas ticās nogalināt Nefiju, savu baiļu dēļ bija spiesti nepiedurt viņam savas rokas; tādēļ viņš atkal iesāka runāt uz tiem, redzēdams, ka viņš ir ieguvis labvēlību dažu acīs, tā ka atlikušie no tiem baidījās.

11 Tādēļ viņš bija spiests vairāk runāt uz tiem, sakot: Lūk, mani brāļi, vai jūs neesat lasījuši, ka Dievs deva spēku kādam vīram, tieši Mozum, sist "Sarkanās jūras ūdeņus, un tie pašķīrās turp un šurp, tā ka israēlieši, kas bija mūsu tēvi, gāja cauri pa sausu zemi, un ūdeņi aizvērās pār ēģiptiešu karapulkiem un tos aprija?

8 4a 1. Nef. 16:2-3.

8a Hel. 7:29.

11a 2. Moz. 14:16;

1. Nef. 17:26;

Mos. 7:19;

M&D 8:2-3;

Moz. 1:25.

12 Un tad lūk, ja Dievs deva šim vīram tādu spēku, tad kāpēc jūs strīdaties savā starpā un sakāt, ka Viņš nav devis man spēku, ar ko es varētu zināt par tiem sodiem, kas nāks uz jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus?

13 Bet, lūk, jūs ne tikai noliedzat manus vārdus, bet jūs arī noliedzat visus vārdus, ko ir sacījuši mūsu tēvi, un arī tos vārdus, kurus ir runājis šis vīrs Mozus, kuram bija tik liels spēks dots, jā, vārdus, ko viņš ir runājis par Mesijas atnākšanu.

14 Jā, vai viņš neliecināja, ka Dieva Dēls nāks? Un, kā viņš "pacēla misiņa čūsku tuksnesī, patiesi tā tiks pacelts Tas, kas nāks.

15 Un kā visi, kas raudzījās uz šo čūsku, "dzīvoja, patiesi, tā visi, kas raudzīsies pēc Dieva Dēla ar ticību, būdami ar nožēlas pilnu garu, varēs ^bdzīvot, patiesi, to dzīvi, kas ir mūžīga.

16 Un tad lūk, ne tikai Mozus viens liecināja par to, bet arī "visi svētie pravieši no viņa dienām līdz Ābrahāma dienām.

17 Jā, un lūk, "Ābrahāms redzēja Viņa atnākšanu, un viņš tika piepildīts ar liksmi un priecājās.

18 Jā, un lūk, es saku jums, ka ne tikai Ābrahāms viens zināja

par to, bet bija ^adaudzi vēl pirms Abrahāma dienām, kas tika aicināti pēc Dieva ^bkārtas; jā, patiesi, pēc Viņa Dēla kārtas; un tas tāpēc, lai tiktu parādīts ļaudīm daudzus gadu tūkstošus pirms Viņa atnākšanas, ka patiesi pestīšana nāks pie tiem.

19 Un tagad es gribu, lai jūs zinātu, ka pat no Abrahāma dienām ir bijuši daudzi pravieši, kas ir liecinājuši par to; jā, lūk, pravietis ^aZēnoss skaidri liecināja; par to viņš tika nogalināts.

20 Un lūk, arī ^aZēnoks un arī Eziass, un arī ^bJesaja, un ^cJeremija (Jeremija būdams tas pats pravietis, kurš liecināja par ^aJeruzālemes nopostīšanu) un tagad mēs zinām, ka Jeruzāleme tika nopostīta saskaņā ar Jeremijas vārdiem. Ak, tad kāpēc Dieva Dēls nevar nākt atbilstoši viņa pravietojumam?

21 Un tad, vai jūs strīdēsities par to, vai ^aJeruzāleme tika nopostīta? Vai jūs teiksit, ka Cedekijas ^bdēli netika nogalināti, visi, izņemot tikai ^cMuleku? Jā, un vai jūs neredzat, ka Cedekijas pēcnācēji ir ar mums, un viņi ir izdzīti no Jeruzālemes zemes? Bet lūk, tas vēl nav viss—

22 mūsu tēvs Lehijs tika izdzīts no Jeruzālemes, tāpēc ka viņš

14a 4. Moz. 21:6–9;
2. Nef. 25:20;
Al. 33:19–22.
src Jēzus Kristus—
Kristus zīmes
jeb simboli.
15a 1. Nef. 17:41;
Al. 37:45–47;
3. Nef. 15:9.
b Jāņa 11:25.
16a Jēk. 4:4–5; 7:11.

17a 1. Moz. 22:8–14;
Jāņa 8:56.
18a Al. 13:19;
M&D 84:6–16; 136:37.
b src Melhisedeka
priesterība.
19a Al. 34:7.
20a 1. Nef. 19:10;
3. Nef. 10:15–16.
src Svētie Raksti—
Zudušie Raksti.

b Jes. 53.
c 1. Nef. 5:13; 7:14.
d Jer. 26:18;
1. Nef. 1:4.
21a 2. Nef. 6:8;
Omn. 1:15.
b 2. Kēn. 25:7;
Jer. 39:6; 52:10.
c Ec. 17:22–23;
Hel. 6:10.

liecināja par šīm lietām. Nefijs arī liecināja par šīm lietām, un arī gandrīz visi no mūsu tēviem, līdz pat šim laikam; jā, viņi liecināja par Kristus "atnākšanu, un raudzījās uz priekšu, un priecājās par Viņa dienu, kas nāks.

23 Un lūk, Viņš ir Dievs, un Viņš ir ar tiem, un Viņš atklāja Sevi tiem, ka tie tika Viņa pestīti; un tie deva Viņam godību, dēļ tā, kas nāks.

24 Un tad, redzēdams, ka jūs zināt visas šīs lietas un nevarat tās noliegt nemelojot, tādēļ tajā jūs esat grēkojuši, jo jūs bijāt atmetuši visas šīs lietas, neskatoties uz tik daudziem pierādījumiem, ko jūs esat saņēmuši; jā, patiesi jūs esat saņēmuši "visas lietas, gan tās, kas ir debesīs, gan visas lietas, kas ir uz zemes, kā liecību tam, ka tās ir patiesas.

25 Bet lūk, jūs esat atmetuši patiesību un "sacēlušies pret savu Svēto Dievu; un pat šinī brīdī, tā vietā, lai krātu sev ^bmantu debessīs, kur nekas to nemaitā un kur nekas nešķīsts nevar nokļūt, jūs paši krājat sev dusmas uz "tiesas dienu.

26 Jā, pat šinī brīdī jūs nobriesat savu slepkavību un savas "netiklības, un bezdievības dēļ mūžīgai iznīcībai; jā, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, tā nāks pie jums drīz.

27 Jā, lūk, tā tagad jau ir pie jūsu durvīm; jā, ejiet uz soģa

krēslu un meklējiet; un lūk, jūsu soģis ir noslepķavots, un viņš "guļ savās asinīs; un viņu ir noslepķavojis ^bviņa brālis, kurš tiecas sēdēt soģa krēslā.

28 Un lūk, viņi abi pieder pie jūsu slepenās bandas, kuras "radītājs ir Gadiantons un ļaunais, kas meklē iznīcināt cilvēku dvēseles.

9. NODAĻA

Vēstneši atrod augstāko soģi nogalinātu soģa krēslā. Viņi tiek ieslodzīti un vēlāk atbrīvoti. Ar iedvesmu Nefijs norāda uz Sean-tumu kā slepkavu. Daži pieņem Nefiju kā pravieti. Apmēram 23.–21. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, kad Nefijs bija runājis šos vārdus, daži vīri, kas bija viņu starpā, skrēja uz soģa krēslu; jā, bija pieci, kas devās, un viņi runāja savā starpā, kad viņi gāja:

2 Lūk, tagad mēs droši zināsim, vai šis vīrs ir pravietis un Dievs ir pavēlējis tam pravietot tādas brīnumainas lietas mums. Lūk, mēs neticam, ka Viņš pavēlēja; jā, mēs neticam, ka viņš ir pravietis; tomēr, ja tas, ko viņš teica par augstāko soģi, būs patiesība, ka tas ir nogalināts, tad mēs ticēsim, ka arī citi vārdi, kurus viņš runāja, ir patiesi.

3 Un notika, ka viņi skrēja no visa sava spēka un nonāca pie soģa krēsla; un lūk, augstākais

22a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

24a Al. 30:44;
Moz. 6:63.

25a Mos. 2:36–38; 3:12.

b Hel. 5:8;
3. Nef. 13:19–21.

c M&D 10:20–
23; 121:23–25.

26a SRC Ārlaulības

sakari.

27a Hel. 9:3, 15.

b Hel. 9:6, 26–38.

28a Hel. 6:26–30.

soģis bija kritis pie zemes un "gulēja savās asinīs.

4 Un tad lūk, kad viņi to ieraudzīja, viņi bija ārkārtīgi izbrīnījušies, tā ka tie krita pie zemes; jo viņi nebija ticējuši tiem vārdiem, ko Nefijs bija sacījis par augstāko soģi.

5 Bet tagad, kad viņi redzēja, viņi ticēja, un bailes nāca uz tiem, ka visi sodi, par kuriem Nefijs bija runājis, nāks uz tautu; tādēļ viņi trīcēja un krita pie zemes.

6 Tad uzreiz, kad augstākais soģis bija noslepkavots—viņu bija nodūris tā brālis, kas bija pārgērbies, un tas aizbēga, un kalpi skrēja un pastāstīja ļaudīm, saceldami starp tiem kliedzienus par slepkavību;

7 un redzi, ļaudis sapulcējās kopā pie soģa krēsla—un lūk, viņiem par izbrīnu tie redzēja šos piecus vīrus, kas bija krituši pie zemes.

8 Un tad lūk, ļaudis nezināja neko par to pūli, kas bija sapulcējies pie Nefija "dārza; tādēļ tie runāja savā starpā: Šie vīri ir tie, kas noslepkavojuši soģi, un Dievs tos ir sitis, lai viņi nevarētu aizbēgt no mums.

9 Un notika, ka viņi sagraβα tos un sasēja viņus, un iemeta tos cietumā. Un tika pasludināts visapkārt, ka soģis ir nogalināts un ka slepkavas ir saņemti un iemesti cietumā.

10 Un notika, ka nākamajā rītā ļaudis sapulcējās kopā, lai sērotu un "gavētu diženā augstākā soģa bērēs, kas bija ticis nogalināts.

11 Un tā arī tie soģi, kas bija Nefija dārzā un dzirdēja viņa vārdus, arī bija sapulcējušies kopā bērēs.

12 Un notika, ka viņi iztaujāja ļaudis, sacīdami: Kur ir tie pieci, kas tika sūtīti, lai uzzinātu par augstāko soģi, vai viņš ir miris? Un tie atbildēja un sacīja: Par tiem pieciem, kuri, kā jūs sakāt, tika sūtīti, mēs nezinām; bet ir pieci, kas ir slepkavas, ko mēs esam iemetuši cietumā.

13 Un notika, ka šie soģi vēlējās, lai tie tiktu atvesti; un tie tika atvesti, un lūk, tie bija tie pieci, kas tika sūtīti; un lūk, soģi iztaujāja viņus, lai uzzinātu par šo lietu, un tie pastāstīja viņiem visu, ko viņi bija darījuši, sacīdami:

14 Mēs skrējām un nonācām pie soģa krēsla, un, kad mēs ieraudzījām visu, kā Nefijs bija liecinājis, mēs bijām tā pārsteigti, ka mēs kritām pie zemes; un, kad mēs atguvāmies no sava pārsteiguma, lūk, viņi iemeta mūs cietumā.

15 Tad, kas attiecas uz šī vīra slepkavu, mēs nezinām, kas to izdarīja; un tikai tik daudz mēs zinām, ka mēs skrējām un nācām tā, kā jūs bijāt vēlējušies, un ieraudzījām viņu beigtu, saskaņā ar Nefija vārdiem.

16 Un tad notika, ka soģi izskaidroja šo lietu ļaudīm un kliezta pret Nefiju, sacīdami: Lūk, mēs zinām, ka šis Nefijs droši vien sarunāja ar kādu nogalināt soģi, un tad viņš varētu pasludināt mums, ka viņš var pievērst mūs viņa ticībā, lai

viņš varētu padarīt sevi par lieļu Dieva izraudzītu vīru un pravieti.

17 Un tad lūk, mēs pieķersim šo vīru un viņš atzīs savu vainu un darīs mums zināmu šī soga īsteno slepkavu.

18 Un tad notika, ka šie pieci tika atbrīvoti bērū dienā. Tomēr viņi pārmeta sōgiem par tiem vārdiem, ko tie bija runājuši pret Nefiju, un strīdējās ar katru no tiem, tā ka viņi apklusināja tos.

19 Tomēr tie lika, lai Nefijs tiktu saņemts un sasiets, un atvests ļaužu pulka priekšā, un viņi sāka to iztaujāt dažādos veidos, lai tie varētu iebilst viņam, lai tie varētu apsūdzēt viņu uz nāvi—

20 sacīdami tam: Tu esi līdzdalībnieks; kurš ir tas vīrs, kas paveica šo slepkavību? Tad nu pasaki mums, un atzīsti savu vainu! Vēl viņi teica: Lūk, šeit ir nauda; un mēs arī dāvāsim tev tavu dzīvību, ja tu pateiksi mums un atzīsies savvērestībā, ko tu esi noslēdzis ar viņu.

21 Bet Nefijs sacīja uz tiem: Ak jūs "ģeķi, jūs, sirdī neapgraizītie, jūs aklie un jūs ^bstūrgalvīgie ļaudis, vai jūs zināt, cik ilgi Tas Kungs, jūsu Dievs, cietīs, ka jūs turpināt šo savu grēka ceļu?

22 Ak, jums vajag sākt gaudot un ^abrēkt dēļ tās milzīgās iznīcināšanas, kas jau tagad gaida jūs, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

23 Lūk, jūs sakāt, ka es esmu vienojies ar kādu vīru, lai tas noslepkavo Sīzoramū, mūsu

augstāko sōgi. Bet lūk, es saku jums, ka tas ir tāpēc, ka es liecināju jums, lai jūs varētu par to zināt; jā, patiesi par liecību jums, ka es zinu par tām ļaundarībām un negantībām, kas ir jūsu vidū.

24 Un tāpēc, ka es to darīju, jūs sakāt, ka es esmu vienojies ar kādu vīru, lai tas to izdarītu; jā, tāpēc ka es parādīju jums šo zīmi, jūs esat nikni uz mani un cenšaties atņemt manu dzīvību.

25 Un tad lūk, es parādīšu jums vēl vienu zīmi, un paskatīsieties, vai arī tanī jūs centīsities mani nogalināt.

26 Lūk, es saku jums: Ejiet uz Seantuma namu, kurš ir Sīzorama "brālis, un sakiet viņam—

27 vai Nefijs, kurš uzdodas par pravieti, kurš pravietoja tik daudz ļauna par šo tautu, ir vienojies ar tevi, ka tu noslepkavoji Sīzoramū, kas ir tavs brālis?

28 Un lūk, viņš sacīs uz jums: Nē!

29 Un jūs sacīsiet viņam: Vai tu noslepkavoji savu brāli?

30 Un viņš stāvēs bailēs, nezinādams ko teikt. Un lūk, viņš noliegs jums to; un viņš izturēsies, it kā viņš būtu pārsteigts, tomēr viņš paziņos jums, ka viņš ir nevainīgs.

31 Bet lūk, jūs pārbaudīsiet viņu un jūs atradīsiet asinis uz viņa apmetņa vilēm.

32 Un, kad jūs to ieraudzīsiet, jūs vaicāsiet: No kurienes šīs asinis? Vai mēs nezinām, ka tās ir tava brāļa asinis?

33 Un tad viņš trīcēs un kļūs

21a Ap. d. 7:51.
b SRC Sacelšanās.

22a Mos. 7:24.
26a Hel. 8:27.

bāls, it kā nāve būtu nākusi pār to.

34 Un tad jūs sacīsit: Dēļ šīm bailēm un šī bāluma, kas nācis tavā sejā, lūk, mēs zinām, ka tu esi vainīgs.

35 Un tad vēl lielākas bailes nāks pār viņu, un tad viņš jums atzīsies un vairs nenoliegs, ka viņš ir darījis šo slepkavību.

36 Un tad viņš pateiks jums, ka es, Nefijs, neko nezināju par šo lietu, ja vien tas nebija man dots ar Dieva spēku. Un tad jūs zināsīt, ka es esmu godīgs vīrs un ka es esmu sūtīts pie jums no Dieva.

37 Un notika, ka viņi gāja un darīja tieši tā, kā Nefijs bija tiem sacījis. Un lūk, vārdi, kurus viņš bija teicis, bija patiesi; jo atbilstoši viņa vārdiem tas noliedza, un arī atbilstoši viņa vārdiem tas atzinās.

38 Un viņš tika atvests, lai pierādītu, ka viņš pats bija tas īstais slepkava, tā ka tie pieci un arī Nefijs tika atlaisti brīvībā.

39 Un bija daži no nefijiešiem, kas noticeja Nefija vārdiem; un bija arī daži, kas ticēja dēļ to piecu liecības, jo viņi tika pievērsti, kad viņi bija cietumā.

40 Un tad bija daži tautā, kas teica, ka Nefijs ir pravietis.

41 Un bija citi, kas sacīja: Lūk, viņš ir dievs, jo, ja viņš nebūtu dievs, viņš nevarētu zināt visas šīs lietas. Jo lūk, viņš pastāstīja mums mūsu sirds domas, un arī pastāstīja mums citas lietas; un patiesi viņš mums darīja

zināmu mūsu augstākā soģa patieso slepkavu.

10. NODAĻA

Tas Kungs dod Nefijam varu aizzīmogot. Viņam tiek dota vara saistīt un atraisīt uz zemes un debesīs. Viņš pavēl laudīm nožēlot grēkus, vai arī tie ies bojā. Gars nes viņu no viena ļaužu pulka pie otra. Apmēram 21.–20. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka bija dališanās ļaužu starpā, tā ka viņi sadalījās turp un šurp un aizgāja savus ceļus, pamezdami Nefiju vien no stāvam, kā viņš bija stāvējis viņu vidū.

2 Un notika, ka Nefijs gāja savu ceļu uz savu paša namu, "pārdomādams to, ko Tas Kungs bija viņam rādījis.

3 Un notika, kad viņš tā pārdomāja—būdamis noskumis par nefijiešu tautas bezdievību, viņu slepenajiem tumsības darbiem un viņu slepkavošanām, un viņu laupīšanām, un visa veida nekrietnībām—un notika, kad viņš tā pārdomāja savā sirdī, lūk, balss nāca uz viņu, sacīdama:

4 Svētīts tu esi, Nefij, par to, ko tu esi darījis; jo Es redzēju, kā tu "nenoguris sludināji to vārdu, ko Es tev devu, šai tautai. Un tu nebijies viņus, un necenties paglābt savu ^bpaša dzīvību, bet tiecies pēc Manas "gribas un turēt Manas pavēles.

5 Un tagad, tāpēc, ka tu to visu esi darījis ar tādu neatlaidību, lūk, Es svētīšu tevi uz mūžiem;

10 2a SRC Pārdomāt.
4a SRC Uzcītība.

b SRC Upuris.
c 3. Nef. 11:11.

un padarīšu tevi varenu vārdā un rīcībā, ticībā un darbos, jā, patiesi, ka "visas lietas tiks darītas tev saskaņā ar tavu ^bvārdu, jo tu "neprasīsi to, kas ir pret Manu gribu.

6 Lūk, tu esi Nefijs, un Es esmu Dievs. Lūk, Es pasludinu tev Savu eņģeļu klātbūtnē, ka tev būs vara pār šo tautu, un tu sitīsi zemi ar "badu un ar mēri un postu, atbilstoši šīs tautas bezdievībai.

7 Lūk, Es dodu tev spēku, ka viss, ko tu "saistīsi uz zemes, būs saistīts debesīs; un viss, ko tu atraisīsi uz zemes, būs atraisīts debesīs; un tā tev būs vara starp šiem ļaudīm.

8 Un tā, ja tu teiksi šim templim sašķelties uz pusēm, tas tiks darīts.

9 Un, ja tu teiksi šim "kalnam: Topi nogāzts un kļūsti par līdzenumu!—tas tiks darīts.

10 Un lūk, ja tu teiksi, ka Dievs sitīs šo tautu, tas notiks.

11 Un tagad lūk, Es pavēlu tev, lai tu ietu un darītu zināmu šai tautai, ka tā saka Dievs Tas Kungs, kas ir Visuvarens: Ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūs tiksīt sisti līdz pat "iznīcībai.

12 Un lūk, tad notika, kad Tas Kungs bija runājis šos vārdus uz Nefiju, ka viņš apstājās un negāja uz savu paša namu, bet atgriezās pie ļaužu pulkiem, kas bija sapulcējušies kopā zemes virsū, un sāka tiem sludināt Tā

Kunga vārdu, kas viņam bija ticis teikts, par viņu iznīcināšanu, ja viņi nenožēlos grēkus.

13 Tad lūk, neskatoties uz to lielo brīnumu, ko Nefijs bija darījis, pastāstīdams viņiem par augstākā soģa nāvi, viņi nocietināja savas sirdis un neklausīja Tā Kunga vārdiem.

14 Tādēļ Nefijs paziņoja tiem Tā Kunga vārdu, sacīdams: Ja vien jūs nenožēlosit grēkus, tā saka Tas Kungs, jūs tiksīt sisti līdz iznīcībai.

15 Un notika, kad Nefijs bija paziņojis viņiem to vārdu, lūk, tie vēl joprojām nocietināja savas sirdis un negribēja uzklaut viņu vārdus; tādēļ tie zaimoja viņu un mēģināja viņu sagrābt, lai varētu iemest to cietumā.

16 Bet lūk, Dieva spēks bija ar viņu, un tie nevarēja saņemt viņu, lai iemestu cietumā, jo Gars ņēma to un aizveda prom no viņu vidus.

17 Un notika, ka tā viņš gāja Garā no viena ļaužu pulka pie otra, sludinādams Dieva vārdu, kamēr viņš to bija pasludinājis tiem visiem jeb sūtījis starp visiem ļaudīm.

18 Un notika, ka tie neuzklautāja viņa vārdus; un sākās strīdi tiktāl, ka viņi sadalījās savā starpā un sāka kaut cits citu ar zobenu.

19 Un tā beidzās septiņdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

5a 3. Nef. 18:20;
M&D 88:63–65.
b Ēn. 1:12.
c 2. Nef. 4:35;
M&D 46:30.
6a Hel. 11:4–18.

7a Mat. 16:19.
src Saistīt,
Saistīšana
(Aizzīmogot,
Aizzīmogošana).
9a Mat. 17:20;

Jēk. 4:6;
Morm. 8:24;
Et. 12:30.
11a Hel. 5:2.

11. NODAĻA

Nefijs pierunā To Kungu aizstāt viņiem karu ar badu. Daudz ļaužu iet bojā. Viņi nožēlo grēkus, un Nefijs neatlaidīgi lūdž Tam Kungam pēc lietus. Nefijs un Lehijs saņem daudz atklāsmju. Gadiantona laupītāji nostiprinās tai zemē. Apmēram 20.–6. g. pr. Kr.

UN tad notika septiņdesmit un otrajā soģu valdīšanas gadā, ka strīdi pieauga, tā ka bija kari visā zemē starp visiem Nefija ļaudīm.

2 Un tā bija šī “slepenā laupītāju banda, kas turpināja šo iznīcības darbu un ļaundarību. Un šis karš ilga visu to gadu; un septiņdesmit un trešajā gadā tas arī turpinājās.

3 Un notika, ka tajā gadā Nefijs piesauca To Kungu, sacīdams:

4 Ak Kungs, nepieļauj, lai šī tauta tiktu iznīcināta ar zobenu; bet, ak Kungs, drīzāk, lai šeit zemē būtu “bads, lai pamudinātu viņus atcerēties To Kungu, savu Dievu, un varbūt tie nožēlos grēkus un pievērsīsies Tev.

5 Un tā tas tika darīts saskaņā ar Nefija vārdiem. Un bija liels bads uz zemes starp visiem Nefija ļaudīm. Un tā septiņdesmit un ceturtajā gadā bads turpinājās, un iznīcības darbs no zobenā mitējās, bet kļuva smags no bada.

6 Un šis iznīcības darbs turpinājās arī septiņdesmit un piektajā gadā. Jo zeme tika sista, ka tā bija sausa, un tā nedeva labību labības laikā; un visa zeme

tika sista, tāpat starp lamaniešiem, kā starp nefijiešiem, tā ka viņi tā tika sisti, ka tūkstošiem gāja bojā zemes ļaunākajās daļās.

7 Un notika, ka ļaudis redzēja, ka tie ies bojā no bada, un tie sāka “atcerēties To Kungu, savu Dievu; un tie sāka atcerēties Nefija vārdus.

8 Un ļaudis sāka lūgt saviem augstākajiem soģiem un saviem vadoņiem, lai tie teiktu Nefijam: Lūk, mēs zinām, ka tu esi Dieva vīrs, un tādēļ piesauc To Kungu, mūsu Dievu, lai Viņš novērstu no mums šo badu, lai netiktu piepildīti visi tie “vārdi, ko tu runāji par mūsu iznīcināšanu.

9 Un notika, ka soģi sacīja Nefijam saskaņā ar tiem vārdiem, ko tauta bija vēlējusies. Un notika, kad Nefijs redzēja, ka ļaudis ir nožēlojuši grēkus un pazemojušies maisa drēbēs, viņš atkal piesauca To Kungu, sacīdams:

10 Ak Kungs, redzi, šī tauta nožēlo grēkus; un viņi ir aizslaucījuši Gadiantona bandu no sava vidus, tā ka tie ir izzuduši, un tie ir paslēpuši savas slepenās ieceres zemē.

11 Tad nu, ak Kungs, dēļ viņu pazemības, novērs Savas dusmas, un lai Tavas dusmas tiek dzesētas to ļauno cilvēku iznīcināšanā, kurus Tu jau esi nogalinājis.

12 Ak Kungs, novērs Savas dusmas, jā, Savas niknās dusmas, un liec, lai beigtos bads šai zemē.

13 Ak Kungs, uzklausi mani,

un liec, lai notiek saskaņā ar maniem vārdiem, un sūti "lietu uz zemes virsu, lai tā varētu nest savus augļus un savu labību labības laikā.

14 Ak Kungs, Tu uzklausīji "manus vārdus, kad es teicu: Lai būtu bads, lai sērga no zobena mitētos; un es zinu, ka Tu patiesi šoreiz uzklausīsi manus vārdus, jo Tu teici: Ja šī tauta nožēlos grēkus, Es to saudzēšu.

15 Jā, ak Kungs, un Tu redzi, ka viņi ir nožēlojuši grēkus dēļ tā bada un sērgas, un iznīcības, kas nākusi pār tiem.

16 Un tagad, ak Kungs, vai Tu novērsīsi Savas dusmas un nepamēgināsi vēlreiz, vai tie Tev kalpos? Un, ja tā, ak Kungs, Tu varēsi svētīt tos saskaņā ar Saviem vārdiem, ko Tu esi teicis.

17 Un notika, ka septiņdesmit un sestajā gadā Tas Kungs novērsa Savas dusmas no tautas un lika "lietum līt pār zemi, tā ka tā nesa savus augļus savā augļu laikā. Un notika, ka tā nesa savu labību savā labības laikā.

18 Un lūk, tauta priecājās un godināja Dievu, un visa zemes virsa tika piepildīta ar prieku; un viņi vairs necentās nogalināt Nefiju, bet uzskatīja to par "lielu pravieti un Dieva vīru ar lielu spēku un varu, dotu tam no Dieva.

19 Un lūk, Lehijs, viņa brālis, "nenieka neatpalika tajā, kas atietas uz taisnīgumu.

20 Un tā notika, ka Nefija tauta atkal sāka plaukt tai zemē un

sāka atjaunot savas posta vietas, un sāka vairoties un izplesties, līdz tie noklāja visu zemes virsugan uz ziemeļiem, gan uz dienvidiem, no jūras rietumos līdz jūrai austrumos.

21 Un notika, ka septiņdesmit un sestais gads beidzās mierā. Un septiņdesmit un septītais gads sākās mierā; un "baznīca izplatījās pa visu zemes virsu; un lielākā daļa ļaužu, gan nefijieši, gan lamanieši, piederēja pie baznīcas; un viņiem bija ārkārtīgi liels miers zemē; un tā beidzās septiņdesmit un septītais gads.

22 Un viņiem bija miers arī septiņdesmit un astotajā gadā, izņemot dažus strīdus par dažiem mācības punktiem, kurus izšķīra pravieši.

23 Un septiņdesmit un deviņtajā gadā sākās daudz nesašķaņu. Bet notika, ka Nefijs un Lehijs, un daudzi no viņu brāļiem, kas zināja patiesos mācības punktus, saņemdami ik dienas daudz "atklāsmju, tādēļ viņi sludināja tautai, tā ka tie darīja galu viņu nesaskaņām tajā pašā gadā.

24 Un notika, ka astoņdesmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu bija zināms skaits atkritēju no Nefija tautas, kas dažus gadus iepriekš bija pārgājuši pie lamaniešiem un pieņēmuši lamaniešu vārdu, un arī zināms skaits īsteno lamaniešu pēcteču, kas bija viņu jeb to atkritēju uzskūdīti dūsmām,

13a 1. Kēn. 18:1, 41–46.

14a Hel. 11:4.

17a 5. Moz. 11:13–17.

18a Hel. 10:5–11.

19a Hel. 5:36–44.

21a src Jēzus Kristus

Baznīca.

23a Al. 26:22;

M&D 107:19.

tādēļ viņi iesāka karu pret saviem brāļiem.

25 Un viņi slepkavoja un laupīja; un tad viņi atkāpās atpakaļ kalnos un mežonīgā apvidū, un slepenās vietās, slēpdamies, lai viņi netiktu atklāti, ik dienas saņemdami papildinājumu savam skaitam, tā kā bija atkritēji, kas gāja pie tiem.

26 Un tā tajā laikā, jā, patiesi, nedaudzu gadu laikā, viņi kļuva par ārkārtīgi lielu laupītāju bandu; un viņi sameklēja visas slepenās Gadiantona ieceres; un tā viņi kļuva par Gadiantona laupītājiem.

27 Tad lūk, šie laupītāji radīja lielus postījumus, jā, patiesi lielu iznīcināšanu starp Nefija ļaudīm, un arī starp lamaniešu ļaudīm.

28 Un notika, ka bija nepieciešams, lai tiktu darīts gals šim iznīcības darbam; tādēļ viņi sūtīja stipru vīru karapulku mežonīgā apvidū un kalnos, lai sameklētu to laupītāju bandu un iznīcinātu tos.

29 Bet lūk, notika, ka tajā pašā gadā viņi tika atdzīti atpakaļ savās pašu zemēs. Un tā beidzās astoņdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

30 Un notika astoņdesmit un pirmā gada sākumā, ka viņi atkal gāja pret to laupītāju bandu un iznīcināja daudzus; un arī viņi tika piemeklēti ar lielu iznīcību.

31 Un viņi atkal bija spiesti atgriezties no mežonīgā apvidus un no kalniem savās pašu zemēs, dēļ ārkārtīgi lielā to

laupītāju skaita, kas bija apsēduši kalnos un mežonīgo apvidu.

32 Un notika, ka tā beidzās šis gads. Un laupītāji vēl joprojām pieauga skaitā un kļuva stipri, tā ka viņi meta izaicinājumu veseliem nefijiešu un arī lamaniešu karapulkiem; un viņi lika lielām bailēm nākt pār ļaudīm uz visas zemes virsas.

33 Jā, jo viņi uzbruka daudzām zemes daļām un nesa tām lielu postu; jā, daudzus nogalināja un citus aizveda gūstā mežonīgā apvidū, jā, īpaši viņu sievas un viņu bērņus.

34 Tad nu šis lielais ļaunums, kas nāca uz ļaudīm viņu nekrietnības dēļ, pamudināja viņus atkal atcerēties To Kungu, savu Dievu.

35 Un tā beidzās astoņdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.

36 Un astoņdesmit un otrajā gadā viņi atkal sāka "aizmirst To Kungu, savu Dievu. Un astoņdesmit un trešajā gadā viņi sāka kļūt stipri nekrietnībā. Un astoņdesmit un ceturtajā gadā viņi nelabojās savos ceļos.

37 Un notika, ka astoņdesmit un piektajā gadā viņi kļuva stiprāki un stiprāki savā lepnībā un savās ļaundarībās; un tā viņi atkal bija nobrieduši iznīcībai.

38 Un tā beidzās astoņdesmit un piektais gads.

12. NODAĻA

Cilvēki ir nepastāvīgi un ģekīgi, un ātri darīt ļaunu. Tas Kungs

pārmāca Savu tautu. Cilvēku niecība tiek salīdzināta ar Dieva varēnību. Tiesas dienā cilvēki saņems mūžīgo dzīvi vai mūžīgo sodu. Apmēram 6. g. pr. Kr.

UN tā mēs varam redzēt, cik aplami ir cilvēku bērni, un arī viņu siržu nepastāvību; jā, mēs varam redzēt, ka Tas Kungs Savā milzīgajā, bezgalīgajā labestībā svēti un ir "labvēlīgs pret tiem, kas ^buzticas Viņam.

2 Jā, un mēs varam redzēt, ka tajā pašā laikā, kad Viņš ir labvēlīgs pret Savu tautu, jā, palielinādams viņu lauku augļus, viņu sīklopus un viņu liellopus, un zeltu, un sudrabu, un visādas dārglietas no katra veida un šķiras, saudzēdams viņu dzīvības, un atbrīvodams viņus no viņu ienaidnieku rokām; mīkstinādams viņu ienaidnieku sirdis, lai tie nepasludinātu karus pret viņiem; jā, un īsāk, darīdams visu Savas tautas labumam un laimei; jā, tad ir tas laiks, kad viņi "nocietina savas sirdis un aizmirst To Kungu, savu Dievu, un ^bsamīda Svēto zem savām kājām—jā, un tas dēļ viņu bezrūpības un viņu ārkārtīgi lielās veiksmes.

3 Un tā mēs redzam, ka, ja vien Tas Kungs "nepārmāca Savus ļaudis ar daudzām ciešanām,

jā, ja vien Viņš nepiemeklē tos ar nāvi un ar šausmām, un ar badu un ar visādām sērgām, tie Viņu ^bneatceras.

4 Ak, cik ģekīgi un cik iedomīgi, un cik ļauni, un velnišķīgi, un cik "ātri darīt nekrietnību, un cik lēni darīt labu ir cilvēku bērni; jā, cik ātri uzklausiļ jaunā vārdus un pievērst savas ^bsirdis pasaulesniecīgajām lietām!

5 Jā, cik ātri uzpūsties "lepnībā; jā, cik ātri lielities un darīt visa veida to, kas ir nekrietnība; un cik lēni tie ir atcerēties To Kungu, savu Dievu, un pievērst ausi Viņa padomiem, jā, cik lēni ^bstaigāt gudrības takas!

6 Lūk, viņi nevēlas, lai Tas Kungs, viņu Dievs, kas viņus ir "radījis, ^bspriestu un valdītu pār tiem; neskatoties uz Viņa milzīgo labestību un Viņa žēlastību pret tiem, tie nievā Viņa padomus un tie negrib, lai Viņš būtu to vadītājs.

7 Ak, cik liela ir cilvēku bērnu "niecība; jā, viņi ir pat niecīgāki kā zemes putekļi.

8 Jo lūk, zemes putekļi kustas turp un šurp, sadaloties gabalos pēc mūsu Diženā un Mūžīgā Dieva pavēles.

9 Jā, lūk, no Viņa balss kalni un pakalni dreb un "trīc.

10 Un ar Viņa balss "spēku tie

12 1a 2. Laiku 26:5;

Psm. 1:2–3.

b Psm. 36:8–9;

2. Nef. 22:2;

Mos. 4:6.

src Uzticība.

2a SRC Atkrišana.

b Al. 5:53;

3. Nef. 28:35.

3a Mos. 23:21;

M&D 98:21; 101:8.

b Am. 4:6–11.

4a 2. Moz. 32:8.

b Mat. 15:19;

Ebr. 3:12.

5a Sal. Pam. 29:23.

src Lepnība.

b src Staigāt ar Dievu.

6a Jes. 45:9;

M&D 58:30;

Moz. 7:32–33.

b M&D 60:4.

7a Jes. 40:15, 17;

Mos. 4:19;

Moz. 1:10.

9a 3. Nef. 22:10.

10a 1. Nef. 17:46.

tiek salauzti un kļūst līdzeni, jā, tiešām, kā ieļļa.

11 Jā, ar Viņa balss spēku “visa zeme trīc;

12 jā, ar Viņa balss spēku pamati šūpojas līdz pat pašam centram.

13 Jā, un ja Viņš saka zemei: Kusties!—tā kustas.

14 Jā, un ja Viņš saka “zemei: Tev b'jāgriežas atpakaļ, ka tas ‘pagarina dienu par daudzām stundām—tas tiek darīts;

15 un tā, saskaņā ar Viņa vārdu zeme griežas atpakaļ, un cilvēkam liekas, ka saule stāv uz vietas; jā, un lūk, tas ir tā; jo noteikti zeme ir tā, kas kustas, un nevis saule.

16 Un lūk, arī, ja Viņš saka lielo dzelmju “ūdeņiem: b'Izzūstiet!—tas tiek izdarīts.

17 Lūk, ja Viņš saka šim kalnam: Pacelies un “nāc pāri, un krīti uz šo pilsētu, ka tā tiek aprakta!—lūk, tas tiek izdarīts.

18 Un lūk, ja cilvēks “noslēpj dārgumu zemē, un Tas Kungs sacīs: Lai tas tiek b' nolādēts dēļ tā nekrietnības, kas to paslēpa!—lūk, tas tiks nolādēts.

19 Un, ja Tas Kungs sacīs: Topi nolādēts, lai neviens cilvēks tevi neatrastu no šī brīža un nemūžam!—lūk, neviens cilvēks nedabūs to nekad un nemūžam.

20 Un lūk, ja Tas Kungs sacīs uz cilvēku: Dēļ tavas nekrietnības tu tapsi nolādēts uz mūžiem!—tas tiks izdarīts.

21 Un, ja Tas Kungs sacīs: Dēļ tavas nekrietnības tu tapsi atstumts no Mana vaiga!—Viņš izdarīs, ka tā arī būs.

22 Un, ak vai tam, kam Viņš to pateiks, jo tas būs tam, kas darīs nekrietnības, un tas nevarēs tapt izglābts; tādēļ, šī iemesla dēļ, lai cilvēki taptu izglābti, grēku nožēlošana ir pasludināta.

23 Tādēļ, svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus un paklausīs Tā Kunga, sava Dieva, balsij; jo viņi ir tie, kas tiks “izglābti.

24 Un lai Dievs dod, Savā lielajā pilnībā, lai cilvēki tiktu vesti pie grēku nožēlošanas un labiem darbiem, lai viņi taptu atjaunoti, labvēlību pret “labvēlību, atbilstoši saviem darbiem.

25 Un es gribētu, lai visi cilvēki taptu izglābti. Bet mēs lasām, ka tajā lielajā un pēdējā dienā būs daži, kas tiks atstumti, jā, kas tiks atstumti no Tā Kunga vaiga;

26 jā, kas tiks nodoti nebeidzamām bēdām, piepildot vārdus, kas saka: Tiem, kas ir darijuši labu, būs “mūžīgā dzīve; un tiem, kas ir darijuši ļaunu, būs mūžīgais b'sods. Un tā tas ir. Āmen.

Samuēla lamanieša praviotajums nefijiešiem.

Ietver no 13. līdz 15. nodaļai.

11a Morm. 5:23;
Et. 4:9.

14a Joz. 10:12–14.
b Jes. 38:7–8.

c 2. Kĕn. 20:8–11.
16a Mat. 8:27.

b Jes. 44:27; 51:10.
17a 3. Nef. 8:10.

18a Morm. 1:18;
Et. 14:1.

b Hel. 13:17.
23a src Glābšana.

24a src Labvēlība.
26a Mat. 25:46;

Jāņa 5:28–29;
Rom. 6:13.

b src Sodība.

13. NODAĻA

Samuēls lamanietis pravieto nefijiešu iznīcināšanu, ja vien viņi nenožēlos grēkus. Viņi un viņu bagātības ir nolādēti. Viņi noraida un nomētā ar akmeņiem praviešus, ir dēmonu apņēmti un tiecas pēc laimes, darot nekrietnības. Apmēram 6. g. pr. Kr.

UN tad notika astonešmit un sestajā gadā, nefijieši vēl joprojām palika bezdievībā, jā, lielā bezdievībā, kamēr "lamanieši centās stingri turēt Dieva pavēles saskaņā ar Mozus likumu.

2 Un notika, ka tajā gadā Zarahemlas zemē nāca kāds Samuēls, kurš bija lamanietis, un sāka sludināt tautai. Un notika, ka viņš daudz dienas sludināja grēku nožēlošanu ļaudīm, un viņi to padzina, un viņš jau grasījās atgriezties savā paša zemē.

3 Bet lūk, Tā Kunga balss nāca pie viņa, lai viņš atgriežas atpakaļ un pravieto ļaudīm visu to, kas nāks viņa "sirdī.

4 Un notika, ka viņi neļāva tam ienākt pilsētā; tādēļ viņš gāja un uzrāpās uz tās sienas, un izstiepa savu roku un kliecēja skaļā balsī, un pravietoja ļaudīm visu to, ko Tas Kungs lika viņa sirdī.

5 Un viņš sacīja uz tiem: Lūk, es, Samuēls, kurš esmu lamanietis, runāju Tā Kunga vārdus, ko Viņš liek manā sirdī; un lūk,

Viņš ir licis manā sirdī pateikt šai tautai, ka taisnības "zobens karājas pār šo tautu; un četri simti gadu nepaies, kad šis zobens kritīs pār šo tautu.

6 Jā, smaga "iznīcība gaida šo tautu, un tā noteikti nāks pār šo tautu, un nekas nevar glābt šo tautu, izņemot grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam Jēzum Kristum, kas noteikti nāks pasaulē un izcietīs daudz ciešanas, un tiks Savas tautas nokauts.

7 Un lūk, Tā Kunga "eņģelis ir pasludinājis to man, un viņš atnesa "priekša vēstis manai dvēselei. Un lūk, es tiku sūtīts pie jums, lai paziņotu to arī jums, lai jums būtu priekša vēstis; bet lūk, jūs negribat mani pieņemt.

8 Tādēļ, tā saka Tas Kungs: Dēļ nefijiešu tautas cietsirdības, ja vien viņi nenožēlos grēkus, Es paņēmsu Savu vārdu prom no tiem, un Es "atņēmsu tiem Savu Garu, un Es necietīšu tos ilgāk, un Es pagriezīšu viņu brāļu sirdis pret tiem.

9 Un "četri simti gadu nepaies, pirms Es likšu, lai viņi tiktu satriekti; jā, Es piemeklēšu tos ar zobenu un ar badu, un ar mēri.

10 Jā, Es piemeklēšu tos Savās kvēlajās dūsmās, un būs tie "ceturtajā paudzē, kas dzīvos no jūsu ienaidniekiem, kas redzēs jūsu pilnīgu iznīcināšanu; un tas noteikti notiks, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, saka Tas

13 1a Hel. 15:4-5.
3a M&D 100:5.
5a Al. 60:29;
3. Nef. 2:19.
6a Al. 45:10-14;

Hel. 15:17.
7a Al. 13:26.
b Jes. 52:7.
8a Hel. 6:35.
9a Al. 45:10-12.

10a 1. Nef. 12:12;
2. Nef. 26:9;
3. Nef. 27:32.

Kungs, un tie ceturtajā paaudzē atnesīs jums iznīcību.

11 Bet, ja jūs nožēlosit grēkus un "atgriezīsities pie Tā Kunga, sava Dieva, Es novērsīšu Savas dusmas, saka Tas Kungs; jā, tā saka Tas Kungs, svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus un pievērsīsies Man, bet ak vai tam, kas nenozēlo!

12 Jā, "ak vai šai lielajai pilsētai Zarahemlai; jo lūk, tas ir dēļ tiem, kas ir taisnīgi, ka tā tiek saglabāta; jā, ak vai šai lielajai pilsētai, jo Es manu, saka Tas Kungs, ka ir daudzi, jā, pat lielākā daļa no šīs lielās pilsētas, kas nocietinās savas sirdis pret Mani, saka Tas Kungs.

13 Bet svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus, jo tos Es saudzēšu. Bet lūk, ja tas nebūtu dēļ tiem taisnīgajiem, kas ir šajā lielajā pilsētā, lūk, Es liktu "ugunij nākt no debesīm un iznīcināt to.

14 Bet lūk, tas ir taisnīgo labad, ka tā tiek saglabāta. Bet lūk, nāk laiks, saka Tas Kungs, kad jūs padzīsīt taisnīgos no sava vīdus, tad jūs būsīt nobrieduši iznīcībai; jā, ak vai šai lielajai pilsētai par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanī.

15 Jā, un, ak vai būs pilsētai Gideonai par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanī.

16 Jā, un, ak vai būs visām tām pilsētām, kas ir zemē visapkārt, kuras pieder nefijiešiem, par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanīs.

17 Un lūk, "lāsts nāks pār zemi,

saka Pulku Kungs, dēļ to ļaužu darbiem, kas ir uz zemes, jā, dēļ viņu bezdievībām un negantībām.

18 Un notiks, saka Tas Kungs Cebaots, jā, mūsu diženais un patiesais Dievs, ka katrs, kas "noslēps dārgumus zemē, vairs tos neatradīs dēļ tā lielā tās zemes lāsta, izņemot tikai, ja tas būs taisnīgs vīrs un noslēps tos Tam Kungam.

19 Jo Es gribu, saka Tas Kungs, lai tie slēptu savus dārgumus Man; un nolādēti būs tie, kas neslēps savus dārgumus Man; jo neviens neslēpj savus dārgumus Man, kā vien taisnīgais; un tas, kas neslēpj savus dārgumus Man, lai tas ir nolādēts, un arī tie dārgumi, un neviens tos neatgūs dēļ zemes lāsta.

20 Un nāks diena, kad viņi slēps savus dārgumus, tāpēc ka viņi ir pievērsuši savas sirdis bagātībām; un tāpēc ka tie ir pievērsuši savas sirdis savām bagātībām un slēps savus dārgumus, bēgot savu ienaidnieku priekšā; tāpēc, ka viņi neslēps tos Man, nolādēti būs tie un arī viņu dārgumi; un tanī dienā viņi tiks satriekti, saka Tas Kungs.

21 Skatieties jūs, šīs lielās pilsētas ļaudis, un "uzklausiet manus vārdus; jā, uzklausiet tos vārdus, ko saka Tas Kungs; jo lūk, Viņš saka, ka jūs esat nolādēti dēļ savām bagātībām, un arī jūsu bagātības ir nolādētas dēļ tā, ka jūs esat pievērsuši

11a 3. Nef. 10:5–7.

12a 3. Nef. 8:8, 24; 9:3.

13a 1. Moz. 19:24;

2. Kēn. 1:9–16;

3. Nef. 9:11.

17a Hel. 12:18.

18a Morm. 1:18;

Et. 14:1.

21a src Uzklausīt.

savas sirdis tām un neklausāt Viņa vārdiem, kas jums tās ir devis.

22 Jūs neatceraties To Kungu, savu Dievu, tanīs lietās, ar kurām Viņš jūs ir svētījis, bet jūs vienmēr atceraties savas "bagātības, nepateicoties Tam Kungam, savam Dievam, par tām; jā, jūsu sirdis nav pievērstas Tam Kungam, bet tās dižojas milzīgā ^blepnībā, līdz pat lielībai, un līdz milzīgai uzpūtībai, "skaudībai, naidam un ļaunprātībai, vajāšanām un slepkavībām, un visādām nekrietnībām.

23 Šī iemesla dēļ Tas Kungs ir licis lāstam nākt pār zemi un arī pār jūsu bagātībām, un tas dēļ jūsu nekrietnībām.

24 Jā, ak vai šai tautai dēļ šī laika, kas ir pienācis, ka jūs "izdzēnat praviešus un izsmejat tos, un metat akmeņus uz tiem, un nokaujāt tos, un visādi nekrietni izrīkojaties ar tiem, patiesi tāpat kā darīja ļaudis senos laikos.

25 Un tagad, kad jūs runājat, jūs sakāt: Ja mūsu dienas būtu bijušas mūsu seno "tēvu dienās, mēs nebūtu nokāvuši praviešus; mēs nebūtu tos nomētājuši ar akmeņiem un izdzinuši tos.

26 Lūk, jūs esat sliktāki nekā viņi, jo, kā Tas Kungs dzīvo, ja "pravietis nāk jūsu vidū un sludina jums Tā Kunga vārdu, kas liecina par jūsu grēkiem un nekrietnībām, jūs esat ^bnikni uz

viņu, un izdzēnat viņu un meklējat visādiem ceļiem, kā viņu nogalināt; jā, jūs teiksit, ka viņš ir viltus "pravietis un ka viņš ir grēcinieks, un no velna, tāpēc ka viņš ^dliecina, ka jūsu darbi ir ļauni.

27 Bet lūk, ja nāks vīrs jūsu vidū un sacīs: Dariet to, un tā nav nekrietnība; dariet šo, un jūs necietīsiet; jā, viņš sacīs: Sekojiet savu siržu lepnībai; jā, sekojiet jūsu acu lepnībai un dariet visu, ko vien jūsu sirds vēlas— un, ja kāds vīrs nāks jūsu vidū un to teiks, jūs viņu pieņemsit un teiksiet, ka viņš ir "pravietis.

28 Jā, jūs paaugstināsiet viņu un jūs dosit tam no savas mantas; jūs dosit viņam no sava zelta un no sava sudraba, un jūs gērbsit viņu dārgās drānās; un tāpēc, ka viņš runā jums "glaimojošus vārdus un viņš saka, ka viss ir labi, jūs neatradīsiet viņā nekādas vainas.

29 Ak jūs ļaunā un samaitātā paaudze; jūs cietsirdīgie un stūrgalvīgie ļaudis, cik ilgi, jūs domājat, Tas Kungs jūs pacietīs? Jā, cik ilgi jūs ļausities tikt "ģeķīgu un ^baklu vadītāju vadīti? Jā, cik ilgi jūs "izvēlēsities drīzāk tumsu nekā ^dgaismu?

30 Jā, lūk, Tā Kunga dusmas ir jau iedegtas pret jums; lūk, Viņš ir nolādējis zemi dēļ jūsu nekrietnības.

31 Un lūk, nāk laiks, kad Viņš

22a Lūk. 12:34.

src Bagātības; Pasaulīgums.

b src Lepnība.

c src Skaudība.

24a 2. Laiku 36:15–16;

1. Nef. 1:20.

25a Ap. d. 7:51.

26a 2. Laiku 18:7;

Lūk. 16:31.

b Jes. 30:9–10.

c Mat. 13:57.

d Gal. 4:16.

27a Mih. 2:11.

src Viltus priesterība.

28a 2. Tim. 4:3–4.

29a 2. Nef. 28:9.

b Mat. 15:14.

c Jāņa 3:19.

d Īj. 24:13.

nolād jūsu bagātības, ka tās kļūst "slidenas, ka jūs nevarat tās noturēt; un savas nabadzības dienās jūs nevarat tās atgūt.

32 Un savas nabadzības dienās jūs piesauksit To Kungu; un veltiģi jūs sauksit, jo jūsu postaža ir jau atnākusi pie jums, un jūsu iznīcināšana ir kļuvusi droša; un tad jūs raudāsiet un kauksit tanī dienā, saka Pulku Kungs. Un tad jūs žēlosities un teiksiet:

33 Ak, "kaut es būtu nožēlojis grēkus un nebūtu nogalinājis praviešus, un ^bnomētājis tos ar akmeņiem, un izdzinis tos. Jā, tanī pat dienā jūs sacīsiet: Ak, kaut mēs būtu atcerējušies To Kungu, savu Dievu, tanī dienā, kad Viņš deva mums mūsu bagātības, un tad tās nebūtu kļuvušas slidenas, ka mums tās jāzaudē; jo lūk, mūsu bagātības ir mūs pametušas.

34 Lūk, mēs noliekam rīku tur, un no rīta tā vairs nav; un lūk, mūsu zobeni tiek atņemti mums tanī dienā, kad mēs meklējam tos cīņai.

35 Jā, mēs noslēpām savus dārgumus, un tie aizslīdēja no mums, dēļ zemes lāsta.

36 Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus tanī dienā, kad Tā Kunga vārds nāca pie jums; jo lūk, zeme ir nolādēta un visas lietas kļuvušas slidenas, un mēs nevaram tās noturēt.

37 Lūk, mēs esam dēmonu apņemti, jā, mūs ir ielenkuši tā eņģeļi, kurš tiecas iznīcināt mūsu dvēseles. Lūk, mūsu nekrietnības

ir milzīgas. Ak Kungs, vai Tu nevari novērst Savas dusmas no mums? Un tāda būs jūsu valoda tanīs dienās.

38 Bet lūk, jūsu pārbaudes "dienas ir garām; jūs esat ^batlikuši savas glābšanas dienu, līdz ir par vēlu uz visiem laikiem, un jūsu iznīcība ir droša; jā, jo visas savas dzīves dienas jūs esat tiekušies pēc tā, ko jūs nevarējāt iegūt; un jūs esat meklējuši "laimi, darot nekrietnības, kas ir pret-runā ar tās taisnības dabu, kas ir mūsu Dižajā un Mūžīgajā Valdītājā.

39 Ak jūs, zemes ļaudis, kaut jūs uzklausītu manus vārdus! Un es lūdzu, lai Tā Kunga dusmas tiktu novērstas no jums un lai jūs nožēlotu grēkus un tiktu izglābti.

14. NODAĻA

Samuēls pareģo gaismu naktī un jaunu zvaigzni, dzimstot Kristum. Kristus atpestī cilvēkus no laicīgās un garīgās nāves. Viņa nāves zīmes ietver trīs tumsas dienas, klinšu sašķelšanos gabalos un lielas novirzes dabā. Apmēram 6. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka "Samuēls lamaniētis pravietoja daudz ko vairāk, ko nevar uzrakstīt.

2 Un redzi, viņš sacīja uz tiem: Lūk, es dodu jums zīmi; jo vēl pāiet pieci gadi un lūk, tad nāk Dieva Dēls, lai atpestītu visus tos, kas ticēs Viņa Vārdam.

3 Un lūk, šo es došu jums par

31a Morm. 1:17–18.

33a Morm. 2:10–15.

b Mat. 23:37.

38a Morm. 2:15.

b Al. 34:33–34.

c Al. 41:10–11.

14 1a Hel. 13:2.

“zīmi Viņa atnākšanas laikā; jo lūk, būs liela gaisma debesīs, tā ka naktī, pirms Viņš nāks, nebūs tumsas, tā ka cilvēkam liksies, it kā tā būtu diena.

4 Tādēļ būs viena diena un nakts, un diena, it kā tā būtu viena diena un nebūtu nakts; un tas būs jums par zīmi; jo jūs zināsit, ka saule uzlec un arī, ka tā noriet; tādēļ būs droši zināms, ka jābūt divām dienām un naktij; tomēr nakts nebūs tumša; un tā būs nakts pirms “Viņa piedzimšanas.

5 Un lūk, būs parādījušies jaunā “zvaigzne, tāda, kādu jūs nekad nebūsit redzējuši; un tā arī būs par zīmi jums.

6 Un lūk, tas vēl nav viss, būs daudzas zīmes un brīnumi debesīs.

7 Un notiks, ka jūs būsiet pārsteigti un izbrīnīti tiktāl, ka jūs “kritīsiet pie zemes.

8 Un notiks, ka katram, kas “ticēs Dieva Dēlam, tam būs mūžīgā dzīvība.

9 Un lūk, tā Tas Kungs ir man pavēlējis caur Savu eņģeli, lai es nāktu un pastāstītu šīs lietas jums; jā, Viņš ir pavēlējis man, lai es pravietotu šīs lietas jums; jā, Viņš teica man: Sauc uz šiem ļaudīm—nožēlojiet grēkus un sataisiet Tā Kunga ceļu!

10 Un tagad tāpēc, ka es esmu lamanietis un runāju uz jums tos vārdus, ko Tas Kungs man

pavēlēja, un tāpēc, ka tie bija smagi pret jums, jūs esat nikni uz mani un meklējat mani nogalināt, un esat “padzinuši mani no sava vidus.

11 Un jūs dzirdēsiet manus vārdus, jo šajā nolūkā es esmu uzrāpies uz šīs pilsētas sienām, lai jūs varētu dzirdēt un zināt tos Dieva sodus, kas jūs gaida jūsu nekrietnību dēļ, un arī, lai jūs varētu zināt grēku nožēlošanas nosacījumus;

12 un arī, lai jūs varētu zināt par Jēzus Kristus, Dieva Dēla, Debesu un Zemes “Tēva, visa Radītāja no paša sākuma, atnākšanu; un lai jūs varētu zināt Viņa atnākšanas zīmes, ar nolūku, lai jūs varētu ticēt Viņa Vārdam.

13 Un, ja jūs “ticat Viņa Vārdam, jūs nožēlosit visus savus grēkus, lai tādējādi jūs varētu saņemt to piedošanu caur Viņa ^b nopelniem.

14 Un lūk, vēl vienu zīmi es dodu jums, jā, zīmi par Viņa nāvi.

15 Jo lūk, Viņam noteikti jāmirst, lai “glābšana nāktu; jā, tas Viņam pienākas un ir nepieciešams, lai viņš mirtu, lai īstenotu mirušo ^b augšāmcelšanos, lai tādējādi cilvēki tiktu vesti Dieva priekšā.

16 Jā, lūk, Viņa nāve īsteno augšāmcelšanos un “atpestī visu cilvēci no pirmās nāves—garīgās

3a 3. Nef. 1:15.

4a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

5a Mat. 2:1–2;
3. Nef. 1:21.

7a 3. Nef. 1:16–17.

8a Jāņa 3:16.

10a Hel. 13:2.

12a Mos. 3:8;

3. Nef. 9:15;

Et. 4:7.

src Jēzus Kristus.

13a Ap. d. 16:30–31.

b M&D 19:16–20.

15a SRC Glābējs.

b Al. 42:23.

src Augšāmcelšanās.

16a SRC Pestīšanas iecere.

nāves; jo visa cilvēce dēļ Ādama ^bKrišanas, būdama ^cpadzīta no Tā Kunga vaiga, tiek uzskatīta par ^dmirušu attiecībā gan uz laicīgām, gan garīgām lietām.

17 Bet lūk, Kristus augšāmcelšanās ^aatpestī cilvēci, jā, patiesi visu cilvēci un atved to atpakaļ Tā Kunga vaiga priekšā.

18 Jā, un tā nodibina grēku nožēlošanas nosacījumus, tā ka katrs, kas nožēlo grēkus, tas netiek nocirsts un iemests ugunī; bet katrs, kas nenožēlo grēkus, tiek nocirsts un iemests ugunī; un pār tiem atkal nāk garīgā nāve, jā, otrā nāve, jo viņi tiek atkal padzīti no visa tā, kas piederas taisnīgumam.

19 Tādēļ nožēlojiet jūs, nožēlojiet jūs grēkus, lai, zinādami šīs lietas un nedarīdami tās, jūs nelautu sev nonākt zem nosodījuma un jūs netiktu novesti līdz šai otrajai nāvei.

20 Bet lūk, kā es jau teicu jums par citu zīmi, par Viņa nāves ^azīmi, lūk, tanī dienā, kad Viņš mirs, saule ^baptumšosies un atteiksies dot savu gaismu jums; un arī mēness un zvaigznes, un nebūs gaismas uz visas šīs zemes virsas, tieši no tā brīža, kad Viņš mirs, ^ctrīs dienu garumā līdz brīdim, kad Viņš atkal uzceļ no miroņiem.

21 Jā, tanī brīdī, kad Viņš izlaidīs garu, būs ^apērkonu un zibeņu daudzumu stundu garumā, un

zeme drebēs un trīcēs; un klinītis, kas ir uz zemes virsas, kas ir gan virs zemes, gan zem tās, kurās jūs zināt, ka tagad ir nesašķeltas, jeb lielākā daļa no tām ir viena nesašķelta masa, tiks ^bsašķeltas;

22 jā, tās sašķelsies uz pusēm un pēc tam tiks ^aatrastas saplaisājušas un sasprēgājušas, un salauztos gabalos pa visu zemes virsu, jā, gan virs zemes, gan zem tās.

23 Un lūk, būs lielas vētras, un daudzi kalni tiks nolīdzināti kā ielejas, un būs daudzas vietas, kas tagad tiek sauktas par ielejām, kas kļūs par kalniem, kuru augstums ir liels.

24 Un daudzi lielceļi tiks sabojāti, un daudzas ^apilsētas izpostītas.

25 Un daudzi ^akapi atvērsies un atdos savus mirušos; un daudzi svētie parādīsies daudziem.

26 Un lūk, to ^aenģelis runāja uz mani; jo viņš teica man, ka būs pērkonu un zibeņu daudzumu stundu garumā.

27 Un viņš teica man, kamēr pērkonu un zibeņu, un vētra turpināsies, ka šīs lietas notiks un ka ^atumsa pārklās visu zemi trīs dienu garumā.

28 Un enģelis teica man, ka daudzi redzēs lielākas lietas nekā šīs, ar nolūku, lai viņi varētu ticēt, ka ^ašīs zīmes un šie brīnumi nāks pār visu zemes

16b SRC Ādama un Ievas Krišana.

c Al. 42:6–9.

d SRC Nāve, garīgā.

17a SRC Pestīt, Pestīts, Pestīšana.

20a 3. Nef. 8:5–25.

b Lūk. 23:44.

c Mos. 3:10.

21a 3. Nef. 8:6.

b 3. Nef. 10:9.

22a 3. Nef. 8:18.

24a 3. Nef. 9:3–12.

25a Mat. 27:50–54;

3. Nef. 23:9–11.

26a Al. 13:26.

27a 1. Nef. 19:10;

3. Nef. 8:3.

28a 1. Nef. 12:4–5.

virsu, ar nolūku, lai nebūtu iemesla neticībai starp cilvēku bērniem—

29 un tas ir ar nolūku, lai katrs, kas ticēs, tiktu izglābts, un pār katru, kas neticēs, taisnīgs "sods nāktu pār to; un arī, ja viņi tiek nosodīti, viņi paši izraisa savu nosodīšanu.

30 Un tad atcerieties, atcerieties, mani brāļi, ka katrs, kas iet bojā, iet bojā pats sevis dēļ; un katrs, kas dara nekrietnību, dara to sev pašam; jo lūk, jūs esat "brīvi, jums ir ļauts rīkoties pašiem; jo lūk, Dievs ir devis jums ^bzināšanas un Viņš ir darījis jūs brīvus.

31 Viņš ir devis jums, lai jūs "atšķirtu labu no ļauna, un Viņš ir devis jums, lai jūs ^bizvēlētos dzīvību vai nāvi; un jūs varat darīt labu un tikt "atjaunoti tam, kas ir labs, jeb tas, kas ir labs, tiks atjaunots jums; vai jūs varat darīt ļaunu, un tas, kas ir ļauns, tiks atjaunots jums.

15. NODAĻA

Tas Kungs pārmāca nefījiešus, tāpēc ka Viņš mīl tos. Pievērstie lamanieši ir stingri un nelokāmi ticībā. Tas Kungs būs žēlīgs pret lamaniešiem pēdējās dienās. Apmēram 6. g. pr. Kr.

UN tagad, mani mīļotie brāļi, lūk, es pasludinu jums, ka, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūsu nami tiks jums atstāti "postā.

2 Jā, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūsu sievām būs liels iemesls sērot tanī dienā, kad viņas zīdīs ar krūti; jo jūs mēģināsīt bēgt un nebūs nevienas vietas kur patverties; jā, un ak vai tām, kas ir "ar bērnu, jo viņas būs grūtas un nevarēs aizbēgt; tādēļ viņas tiks samītas un pamestas, lai ietu bojā.

3 Jā, ak vai tiem ļaudīm, kas tiek saukti par Nefija tautu, ja vien viņi nenožēlos grēkus, kad tie redzēs visas šīs zīmes un brīnumus, kas tiks tiem rādīti; jo lūk, viņi ir Tā Kunga izraudzīta tauta; jā, Nefija tautu Viņš mīl, un Viņš arī to "pārmāca; jā, viņu nekrietnības dienās Viņš tos ir pārmācījis, tāpēc ka Viņš mīl tos.

4 Bet lūk, mani brāļi, lamaniešus Viņš neieredz dēļ viņu darbiem, kas nemitīgi ir ļauni, un tas dēļ viņu tēvu "paražu nekrietnībām. Bet lūk, glābšana nāk pie tiem caur nefījiešu sludināšanu; un ar tādu nolūku Tas Kungs ir ^bpagarinājis viņu dienas.

5 Un es gribu, lai jūs redzētu, ka "lielākā daļa no tiem ir uz savu pienākumu takas un viņi piesardzīgi staigā Dieva priekšā, un viņi cenšas turēt Viņa pavēles un Viņa likumus, un Viņa spriedumus saskaņā ar Mozus likumu.

6 Jā, es saku jums, ka lielākā daļa no viņiem to dara, un tie pūlas ar nenogurstošu centību,

29a SRC Tiesa, Pēdējā.

30a 2. Nef. 2:26–29;

Moz. 6:56.

src Rīcības brīvība.

b src Zināšanas.

31a Mor. 7:16.

b 2. Nef. 2:28–29;

Al. 3:26–27.

c Al. 41:3–5.

15 1a Mat. 23:37–38.

2a Mat. 24:19.

3a Sal. Pam. 3:12;

Ebr. 12:5–11;

M&D 95:1.

4a src Tradīcijas.

b Al. 9:16.

5a Hel. 13:1.

lai viņi varētu atvest atlikušos savus brāļus pie patiesības atziņas; tādēļ ir daudzi, kas papildina viņu skaitu ik dienas.

7 Un lūk, jūs zināt paši, jo jūs to liecinājāt, ka tie, kas tiek atvesti pie patiesības atziņas un zina par savu tēvu ļaunajām un negantajām paražām, un tiek pārliecināti ticēt Svētajiem Rakstiem, jā, svēto praviešu pravietojumiem, kas ir rakstīti, kas ved tos pie ticības Tam Kungam un pie grēku nožēlošanas, šī ticība un grēku nožēlošana izraisa "pārmaiņu sirdī—

8 tādēļ, cik pie tā nonāk, jūs zināt paši, ir "stingri un nelokāmi ticībā un tajā, ar ko tie ir darīti brīvi.

9 Un jūs zināt arī, ka viņi ir "aprakuši savus kara ieročus, un viņi baidās tos ņemt, lai kaut kādā veidā nesagrēkotu; jā, jūs varat redzēt, ka viņi baidās grēkot—jo lūk, viņi drīzāk ļaus saviem ienaidniekiem sevi samīt un nokaut, un nepacels savus zobenus pret tiem, un tas dēļ viņu ticības Kristum.

10 Un tad, dēļ viņu nelokāmības, kad viņi tic tam, kam viņi tic, jo dēļ viņu stingrības, kad viņi vienreiz ir tikuši apgaismoti, lūk, Tas Kungs svētīs tos un pagarinās viņu dienas, neskatoties uz viņu nekrietnību—

11 jā, pat ja viņi kritīs neticībā, Tas Kungs "pagarinās viņu dienas, līdz pienāks tas laiks,

par kuru runāja mūsu tēvi un arī pravietis ^bZēnoss, un daudzi citi pravieši, par mūsu brāļu lamaniešu "atjaunošanu atkal patiesības atziņā—

12 jā, es saku jums, ka vēlākos laikos Tā Kunga "solījumi tiks attiecināti uz mūsu brāļiem lamaniešiem; un, neskatoties uz tām daudzajām ciešanām, kas tiem būs, un neskatoties uz to, ka viņi tiks ^bdzenāti turp un šurp pa zemes virsu, un tiks vajāti, un tiks satriekti un visur izkaisīti, un tiem nebūs patvēruma vietas, Tas Kungs būs "žēlīgs pret tiem.

13 Un tas ir saskaņā ar pravietojumu, ka viņi atkal tiks "vesti pie patiesības atziņas, kas ir zināšanas par viņu Pestītāju un viņu diženo un patieso ^bGanu, un tiks ieskaitīti starp Viņa avīm.

14 Tādēļ es saku jums, ka viņiem būs "labāk nekā jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

15 Jo lūk, "ja viņiem būtu bijuši rādīti visi šie varenie darbi, kas ir rādīti jums, jā, tiem, kas krita neticībā dēļ savu tēvu paražām, jūs varat paši redzēt, ka viņi vairs nebūtu krituši neticībā.

16 Tādēļ tā saka Tas Kungs: Es pilnīgi neiznīcināšu viņus, bet Es darīšu tā, lai Manas gudrības dienā viņi atkal atgrieztos pie Manis, saka Tas Kungs.

17 Un tad lūk, saka Tas Kungs

7a SRC Pievēršana, Pievērst.

8a Al. 23:6; 27:27;
3. Nef. 6:14.

9a Al. 24:17-19.

11a Al. 9:16.

b Hel. 8:19.

c 2. Nef. 30:5-8.

12a Ēn. 1:12-13.

b Morm. 5:15.

c 1. Nef. 13:31;

2. Nef. 10:18-19;

Jēk. 3:5-6.

13a 3. Nef. 16:12.

b SRC Labais Gans.

14a Hel. 7:23.

15a Mat. 11:20-23.

par nefijiešu tautu: Ja viņi ne-nožēlos grēkus un necentīsies darīt Manu gribu, Es pilnīgi tos "iznīcināšu, saka Tas Kungs, dēļ viņu neticības, neskatoties uz tiem daudzajiem varenajiem darbiem, ko Es esmu darījis viņu vidū; un, tāpat kā Tas Kungs dzīvo, tas tā notiks, saka Tas Kungs.

16. NODAĻA

Nefijieši, kas tic Samuēlam, top Nefija kristīti. Nefijieši, kas nav nožēlojuši grēkus, nevar nogalināt Samuēlu ar bultām un akmeņiem. Daži nocietina savas sirdis, citi redz eņģelus. Neticīgie saka, ka nav prātīgi ticēt Kristum un Viņa atnākšanai Jeruzālemē. Apmēram 6.–1. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka bija daudzi, kas dzirdēja Samuēla lamanieša vārdus, kurus viņš runāja no pilsētas sienām. Un tie, kas noticeja viņa teiktajam, devās un meklēja pēc Nefija; un kad viņi bija nākuši un atraduši to, viņi atzina tam savus grēkus un nenoliedza tos, vēlēdamies, lai viņi taptu kristīti Tam Kungam.

2 Bet visi tie, kas neticēja Samuēla vārdiem, bija nikni uz viņu; un viņi meta ar akmeņiem tam uz sienas, un arī daudzi šāva bultas uz viņu, kad tas stāvēja uz sienas; bet Tā Kunga Gars bija ar viņu, tā ka tie nevarēja trāpīt viņam nedz ar saviem akmeņiem, nedz ar savām bultām.

3 Tad, kad viņi redzēja, ka viņi nevar tam trāpīt, bija daudz

vairāk tādu, kas noticeja viņa vārdiem, tā ka viņi devās pie Nefija, lai taptu kristīti.

4 Jo lūk, Nefijs kristīja un pravietoja, un sludināja, piesaukdamš ļaudīm grēku nožēlošanu, rādīdams zīmes un brīnumus, darīdams "brīnumainus darbus ļaužu starpā, lai tie varētu zināt, ka Kristum^b drīz jānāk—

5 stāstīdams tiem par tām lietām, kurām drīz vajadzēja notikt, lai viņi varētu zināt un atcerēties tad, kad tās notiks, ka tās tika darītas tiem zināmas iepriekš ar nolūku, lai viņi varētu ticēt; tādēļ tie, kas noticeja Samuēla vārdiem, devās pie viņa, lai taptu kristīti, jo viņi nāca, nožēlodami un atzīdamies savos grēkos.

6 Bet lielākā daļa no tiem neticēja Samuēla vārdiem; tādēļ, kad tie redzēja, ka viņi nevar trāpīt tam ar saviem akmeņiem un savām bultām, viņi sauca uz saviem virsniekiem, sacīdami: Saņemiet šo cilvēku un sasieniet to, jo lūk, viņš ir velns; un dēļ tā velna spēka, kas ir viņā, mēs nevaram tam trāpīt ar saviem akmeņiem un savām bultām, tādēļ saņemiet to un sasieniet viņu, un aizvāciet to.

7 Un, kad viņi devās, lai saagrābtu to, lūk, viņš nolēca lejā no sienas un aizbēga prom no viņu zemēm, jā, patiesi uz savu paša zemi, un sāka sludināt un pravietot starp saviem ļaudīm.

8 Un lūk, par viņu vairs nekad netika dzirdēts starp nefijiešiem; un tā tas bija ar tiem ļaudīm.

9 Un tā beidzās astoņdesmit un sestais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

10 Un tā beidzās arī astoņdesmit un septītais soģu valdīšanas gads, lielākajai ļaužu daļai paliekot savā lepnībā un bezdievībā, un mazākajai daļai staiģājot daudz piesardzīgāk Dieva priekšā.

11 Un šāds stāvoklis bija arī astoņdesmit un astotajā soģu valdīšanas gadā.

12 Un bija tikai nelielas pārmaiņas ļaužu lietās, izņemot tikai to, ka ļaudis vairāk nocietinājās nekrietnībā un darīja arvien vairāk un vairāk to, kas bija pretēji Dieva pavēlēm, astoņdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā.

13 Bet notika deviņdesmitajā soģu valdīšanas gadā, ka tika "lielas zīmes un brīnumi doti tautai, un praviešu vārdi ^bsāka piepildīties.

14 Un "eņģeļi parādījās cilvēkiem, gudriem cilvēkiem, un sludināja tiem labas vēstis par lielu prieku; tā šajā gadā Raksti sāka piepildīties.

15 Tomēr ļaudis sāka nocietināt savas sirdis, izņemot to daļu no viņiem, kas stiprāk ticēja, gan no nefijiešiem, gan arī no lamaniešiem, un sāka paļauties uz savu pašu spēku un uz savu "pašu gudrību, sacīdami:

16 Dažas lietas viņi varēja uzminēt pareizi starp tik daudzām; bet lūk, mēs zinām, ka visi tie lielie un brīnumainie

darbi nevar notikt, par kuriem ir runāts.

17 Un tie sāka spriest un strīdēties savā starpā, sacīdami:

18 Tas "nav prātīgi, lai tāda būtne kā Kristus nāktu; ja tā ir, un Viņš ir Dieva Dēls, debesu un zemes Tēvs, kā ir teikts, kāpēc Viņš neparādīsies mums tāpat kā tiem, kas būs Jeruzālemē?

19 Jā, kāpēc Viņš neparādīsies šinī zemē tāpat kā Jeruzālemes zemē?

20 Bet lūk, mēs zinām, ka tā ir ļauna "paraža, kas ir nodota mums no mūsu tēviem, lai liktu mums ticēt kaut kādām lielām un brīnumainām lietām, kam jānotiek, bet ne starp mums, bet zemē, kas ir tālu, zemē, kuru mēs nezinām; tādēļ viņi var turēt mūs neziņā, jo mēs nevaram būt par ^baculieciniekiem, ka tās ir patiesas.

21 Un viņi ar ļaunā viltīgajām un noslēpumainajām izveicībām izdara dažus lielus brīnumus, ko mēs nevaram saprast, kas mūs turēs par viņu vārdu kalpiem, un arī viņu kalpiem, jo mēs esam atkarīgi no tiem, lai tie mācītu mums Vārdu; un tā viņi turēs mūs neziņā, ja mēs atdosim sevi tiem, visas mūsu mūža dienas.

22 Un daudz ko vairāk ļaudis iedomājās savās sirdīs, kas bija ģeķīgs un "tukšs; un daudzi bija uztraukti, jo Sātans nemitīgi tos uzkūdīja nekrietnībai; jā, viņš staigāja apkārt, izplatīdams baumas un strīdus pa visu

13a 3. Nef. 1:4.
b Hel. 14:3–7.
14a Al. 13:26.

15a Jes. 5:21.
18a Al. 30:12–13.
20a src Tradīcijas.

b Et. 12:5–6, 19.
22a src Veltīgs, Uzpūtība.

zemes virsu, lai viņš varētu nocietināt ļaužu sirdis pret to, kas bija labs, un pret to, kam jānāk.

23 Un, neskatoties uz zīmēm un brīnumdarbiem, kas tika darīti starp Tā Kunga ļaudīm, un daudzajiem brīnumiem, ko viņi darīja, Sātans bija ieguvis lielu

varu pār ļaužu sirdīm uz visas zemes virsas.

24 Un tā beidzās deviņdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

25 Un tā beidzās Helamana grāmata, saskaņā ar Helamana un viņa dēlu pierakstu.

TREŠAIS NEFIJS TĀ NEFIJA GRĀMATA,

KURŠ BIJA DĒLS NEFIJAM, KAS BIJA DĒLS HELAMANAM

Un Helamans bija dēls Helamanam, kas bija dēls Almam, kas bija dēls Almam, kas bija pēctecis no Nefija, kas bija dēls Lehijam, kurš iznāca no Jeruzālemes, Jūdas ķēniņa Cedekijas pirmajā valdīšanas gadā.

1. NODAĻA

Nefijs, Helamana dēls, dodas prom no zemes, un viņa dēls Nefijs ved pierakstus. Kaut arī zīmju un brīnumu ir pārpilnam, ļaunie iecer nokaut taisnīgos. Pienāk Kristus dzimšanas nakts. Zīme ir dota, un parādās jauna zvaigzne. Melošana un krāpšana pieaug, un Gadiantona laupītāji noslepkavo daudzus. Apmēram 1.–4. g. pēc Kr.

TAD notika, ka deviņdesmit un pirmais gads bija pagājis un tas bija "seši simti gadu no tā laika, kad Lehijš pame-ta Jeruzālemi, un tas bija tajā gadā, kad Lahoneuss bija augstākais soģis un pārvaldnieks pār zemi.

2 Un Nefijs, Helamana dēls, bija devies prom no Zarahem-las zemes, nodevis savam dēlam "Nefijam, kurš bija viņa vecākais dēls, gādību pār "plāksnēm no misiņa, un visiem pierakstiem, kas bija tikuši vesti, un visām tām lietām, kas tika turētas svētas kopš Lehija aiziešanas no Jeruzālemes.

3 Tad viņš devās prom no tās zemes un, "kurp viņš aizgāja, neviens cilvēks nezina; un viņa dēls Nefijs veda pierakstus viņa vietā, jā, pierakstu par savu tautu.

4 Un notika deviņdesmit un otrā gada sākumā, lūk, praviešu pravietojumi sāka piepildīties pilnīgāk, jo tika dotas lielākas

1 1a 2. Nef. 25:19.

2a SRC Nefijs, Helamana

dēla Nefija dēls.

b Al. 37:3–5.

3a 3. Nef. 2:9.

zīmes un lielāki brīnumdarbi darīti tautā.

5 Bet bija daži, kas sāka teikt, ka laiks ir pagājis, lai tie vārdi, ko bija "runājis Samuēls lamaniētis, taptu piepildīti.

6 Un tie sāka ļauni priecāties par saviem brāļiem, sacīdami: Lūk, laiks ir pagājis un Samuēla vārdi nav piepildījušies, tādēļ jūsu prieks un jūsu ticība par tiem ir bijuši velti.

7 Un notika, ka viņi sacēla lielu nemieru visā zemē; un ļaudis, kas ticēja, sāka kļūt ļoti bēdīgi, ka kaut kādā veidā tas, par ko bija ticis runāts, varētu nepiepildīties.

8 Bet lūk, viņi stāvēja nelokāmi par to dienu un to nakti, un to dienu, kas būs kā viena diena, it kā nebūtu nakts, lai viņi varētu zināt, ka viņu ticība nav bijusi velta.

9 Tad notika, ka neticīgie nolika dienu, lai visi tie, kas ticēja šim paražām, tiktu "nodoti nāvei, ja vien nenotiks šī zīme, ko bija devis pravietis Samuēls.

10 Tad notika, kad Nefijs, Nefija dēls, redzēja šo savas tautas bezdievību, viņa sirds bija ārkārtīgi noskumusi.

11 Un notika, ka viņš gāja un noietās ceļos zemē, un spēcīgi piesauca savu Dievu par saviem ļaudīm, jā, par tiem, kurus grāsījās nogalināt dēļ viņu ticības savu tēvu paražām.

12 Un notika, ka viņš spēcīgi

piesauca To Kungu "visu to dienu; un lūk, Tā Kunga balss nāca pie viņa, sacīdama:

13 Pacel savu galvu un turi drošu prātu; jo redzi, tas laiks ir tuvu un šajā naktī zīme tiks dota, un "rīt Es nākšu pasaulē, lai parādītu pasaulei, ka Es piepildīšu visu to, ko Es liku ^brunāt ar Savu svēto praviešu muti.

14 Lūk, Es "nāku pie savējiem, lai ^bizpildītu visas tās lietas, ko Es esmu darījis zināmas cilvēku bērniem kopš pasaules "Radīšanas, un izpildītu ^dgan Tēva, gan Dēla gribu—Tēva no Manis, un Dēla no Manas miesas. Un lūk, tas laiks ir tuvu, un šajā naktī zīme tiks dota.

15 Un notika, ka tie vārdi, kas nāca pie Nefija, tika piepildīti atbilstoši tam, kā tie tika runāti; jo lūk, saulei norietot "nebija tumsas; un ļaudis sāka brīnīties, tāpēc ka nebija tumsas, kad pienāca nakts.

16 Un bija daudzi, kas nebija ticējuši praviešu vārdiem, kas "krita pie zemes un kļuva kā miruši, jo viņi zināja, ka tā lielā iznīcināšanas ^biecere, ko viņi bija iecerējuši tiem, kas ticēja praviešu vārdiem, bija izjaukta; jo tā zīme, kas bija tikusi dota, bija jau klāt.

17 Un viņi zināja, ka Dieva Dēlam drīz ir jāparādās; jā, īsāk, visi ļaudis uz visas tās zemes virsas no rietumiem līdz austrumiem, gan tai zemē ziemeļos, gan zemē

5a Hel. 14:2–4.

9a src Mocekļis, Mocības.

12a Ēn. 1:4;
Al. 5:46.

13a Lūk. 2:10–11.

b src Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

14a Jāņa 1:11.

b Mat. 5:17–18.

c Al. 42:26.

d M&D 93:3–4.

15a Hel. 14:3.

16a Hel. 14:7.

b 3. Nef. 1:9.

dienvidos, bija tik ārkārtīgi pārsteigti, ka viņi krita pie zemes.

18 Jo viņi zināja, ka pravieši bija liecinājuši par šīm lietām daudzus gadus, un ka zīme, kas bija tikusi dota, bija jau klāt; un viņi sāka baidīties dēļ savas nekrietnības un savas neticības.

19 Un notika, ka nebija tumšas visu to nakti, bet bija tikpat gaišs kā dienas vidū. Un notika, ka saule uzlēca no rīta atkal savā noteiktajā kārtībā, un viņi zināja, ka tā bija tā diena, kad "jāpiedzimst Tam Kungam, dēļ tās zīmes, kas bija tikusi dota.

20 Un viss bija noticis, jā, visas lietas līdz pat katram sīkumam, saskaņā ar praviešu vārdiem.

21 Un notika arī, ka jauna "zvaigzne parādījās saskaņā ar Vārdu.

22 Un notika, ka no tā brīža un turpmāk Sātans izplatīja melus starp ļaudīm, lai nocietinātu viņu sirdis ar nolūku, lai tie neticētu šīm zīmēm un brīnumiem, ko tie bija redzējuši; bet, neskatoties uz šiem meliem un krāpšanām, lielākā daļa ļaužu ticēja un tika pievērsti Tam Kungam.

23 Un notika, ka Nefijs gāja starp ļaudīm, un arī daudzi citi, kristīdami grēku nožēlošanai, kurā bija liela grēku "piedošana. Un tā ļaudīm atkal sākās miers tai zemē.

24 Un nebija strīdu, kaut arī bija daži, kas sāka sludināt, cenšoties pierādīt ar Rakstiem, ka vairs nebija "vajadzīgs ievērot Mozus likumu. Tad nu šinī

lietā viņi maldījās, nesapratuši Rakstus.

25 Bet notika, ka viņi drīz tika pievērsti un tika pārliecināti par tiem maldiem, kuros viņi bija, jo tiem tika darīts zināms, ka likums vēl nebija "piepildīts un ka tam ir jātop piepildītam katrā sīkumā; jā, Vārds nāca pie tiem, ka tam ir jātop piepildītam; jā, nezdīs neviena rakstu zīmīte jeb neviens rakstu galiņš, līdz tas viss netiks piepildīts; tādēļ tajā pašā gadā viņi tika vesti pie savu maldu atziņas un ^batzinās savās kļūdās.

26 Un tā deviņdesmit un otrais gads pagāja, atnesdams prieka vēstis ļaudīm dēļ tām zīmēm, kas notika saskaņā ar visu svēto praviešu pravietojumu vārdiem.

27 Un notika, ka arī deviņdesmit un trešais gads pagāja mierā, izņemot tikai "Gadiantona laupītājus, kas dzīvoja kalnos un kas apsēda zemi; jo tik stipri bija viņu nocietinājumi un viņu slepenās vietas, ka ļaudis nevarēja tos pieveikt; tādēļ tie izdarīja daudzas slepkavības un sarīkoja lielu kaušanu starp ļaudīm.

28 Un notika, ka deviņdesmit un ceturtajā gadā tie sāka lielā mērā pieaugt dēļ tā, ka bija daudzi atkritēji no nefijiešiem, kas aizbēga pie tiem un izraisīja daudz bēdu starp tiem nefijiešiem, kas palika tai zemē.

29 Un arī starp lamaniešiem bija iemesls daudzām bēdām; jo lūk, viņiem bija daudz bērnu, kas ar gadiem izauga, kļuva

19a Lūk. 2:1–7.

21a Mat. 2:1–2;
Hel. 14:5.

23a SRC Grēku piedošana.

24a Al. 34:13.

25a Mat. 5:17–18.

b Mos. 26:29.

27a SRC Gadiantona laupītāji.

stipri un patstāvīgi, un ar dažu, kas bija “zoramiēši, meliem un viņu glaimojošajiem vārdiem tika aizvilināti, lai pievienotos šiem Gadiantona laupītājiem.

30 Un tā arī lamaniēši tika sāpināti, un viņu ticība un taisnīgums sāka mazināties jaunās paaudzes ļaundarību dēļ.

2. NODAĻA

Tautā pieaug bezdievība un negantības. Nefijieši un lamaniēši apvienojas, lai aizstāvētos pret Gadiantona laupītājiem. Pievērstie lamaniēši kļūst balti un tiek saukti par nefijiešiem. Apmēram 5.–16. g. pēc Kr.

UN notika, ka tā pagāja arī deviņdesmit un piektais gads, un ļaudis sāka aizmirst šīs zīmes un brīnumus, ko viņi bija dzirdējuši, un sāka aizvien mazāk un mazāk brīnīties par zīmēm un brīnumdarbiem no debesīm, tā ka viņi palika cieti savās sirdīs un akli savos prātos un pārstāja ticēt visam, ko viņi bija dzirdējuši un redzējuši—

2 Iedomādamies tādas tukšas lietas savās sirdīs, ka to darīja cilvēki un ar velna spēku, lai aizvilinātu un “apkrāptu ļaužu sirdis; un tā Sātans atkal ieguva varu pār ļaužu sirdīm, tā ka viņš padarīja aklas viņu acis un noveda tos pie uzskata, ka Kristus mācība ir ģeķīga un tukša lieta.

3 Un notika, ka ļaudis stipri pieauga bezdievībā un negantībās; un viņi neticēja, ka vēl tiks

dotas kādas zīmes vai brīnumdarbi; un Sātans “staigāja apkārt, aizvezdams ļaužu sirdis, kārdinādams tos un likdams tiem darīt lielas bezdievības tanī zemē.

4 Un tā pagāja deviņdesmit un sestais gads; un arī deviņdesmit un septītais gads; un arī deviņdesmit un astotais gads; un arī deviņdesmit un devītais gads;

5 un arī simtais gads pagāja kopš “Mosijas dienām, kurš bija ķēniņš pār nefijiešu tautu.

6 Un seši simti un deviņi gadi bija pagājuši, kopš Lehijs pame-ta Jeruzālemi.

7 Un deviņi gadi bija pagājuši kopš tā laika, kad zīme tika dota, par ko bija runājuši pravieši, ka Kristus nāks pasaulē.

8 Tagad nefijieši sāka skaitīt savu laiku no tā brīža, kad zīme tika dota, jeb no Kristus atnākšanas; tādējādi deviņi gadi bija pagājuši.

9 Un Nefijs, kurš bija tēvs Nefijam, kura gādībā bija Raksti, “neatgriezās Zarahemlas zemē, un nekur visā zemē viņš nebija atrodams.

10 Un notika, ka tauta vēl joprojām palika bezdievībā, neskatoties uz daudzajām sludināšanām un pravietošanām, kas tika sūtītas to vidū; un tā pagāja arī desmitais gads; un vienpadsmitais gads arī pagāja nekrietnībā.

11 Un notika trīspadsmitajā gadā, ka sākās kari un strīdi visā zemē; jo Gadiantona laupītāju bija kļuvis tik daudz un tie

29a Al. 30:59.
2 2a SRC Pievilt,

Pievilšana, Viltus.
3a M&D 10:27.

5a Mos. 29:46–47.
9a 3. Nef. 1:2–3.

bija nogalinājuši tik daudzus no ļaudīm, un nopostījuši tik daudz pilsētas, un izplatījuši tik daudz nāvi un slepkavības visā zemē, ka kļuva nepieciešams visiem ļaudīm, gan nefijiešiem, gan lamaniešiem, pacelt ieročus pret tiem.

12 Tādēļ visi lamanieši, kas bija tikuši pievērsti Tam Kungam, apvienojās ar saviem brāļiem nefijiešiem un bija spiesti savu dzīvību un savu sievu, un savu bērnu drošībai pacelt ieročus pret šiem Gadiantona laupītājiem, jā, un arī lai saglabātu savas tiesības un savas priekšrocības uz savu baznīcu un savu Dieva pielūgšanu, un savu neatkarību, un savu "brīvību.

13 Un notika, ka pirms šis trīspadsmitais gads bija pagājis, nefijiešiem draudēja pilnīga iznīcība dēļ šī kara, kurš bija kļuvis ārkārtīgi smags.

14 Un notika, ka tie lamanieši, kas bija apvienojušies ar nefijiešiem, tika ieskaitīti starp nefijiešiem;

15 un viņu "lāsts tika noņemts no tiem, un viņu āda kļuva ^bbalta kā nefijiešiem.

16 Un viņu jaunie vīri un viņu meitas kļuva ārkārtīgi skaitas, un viņi tika ieskaitīti starp nefijiešiem un tika saukti par nefijiešiem. Un tā beidzās trīspadsmitais gads.

17 Un notika četrpadsmitā gada sākumā, ka karš starp laupītājiem un Nefija tautu turpinājās un kļuva ārkārtīgi smags; tomēr Nefija tauta guva zināmu

pārākumu pār laupītājiem, tā ka viņi aizdzina tos prom no savām zemēm uz kalniem un to slepenajām vietām.

18 Un tā beidzās četrpadsmitais gads. Un piecpadsmitajā gadā tie nāca pret Nefija tautu; un Nefija tautas bezdievības un tās daudzo strīdu, un šķelšanās dēļ, Gadiantona laupītāji guva lielu pārākumu pār to.

19 Un tā beidzās piecpadsmitais gads, un tā tautai bija daudz ciešanu; un iznīcības "zobens karājās pār to, tā ka viņi jau teju teju tika no tā satriekti, un tas viņu nekrietnības dēļ.

3. NODAĻA

Gidianhijs, gadiantoniešu vadoņi, pieprasa, lai Lahoneuss un nefijieši padodas un atdod savas zemes. Lahoneuss ieceļ Gidgidoņiju par augstāko virsnieku. Nefijieši sapulcējas Zarahemlā un Pārpilnībā, lai aizstāvētos. Apmēram 16.–18. g. pēc Kr.

Un tad notika, ka sešpadsmitajā gadā kopš Kristus atnākšanas Lahoneuss, zemes pārvaldnieks, saņēma vēstījumu no šīs laupītāju bandas vadoņa un valdnieka; un šie bija tie vārdi, kas bija rakstīti, sakot:

2 Lahoneus, viscēlākais un augstākais zemes pārvaldnieks, lūk, es rakstu šo vēstījumu tev un izsaku tev ārkārtīgi lielu uzslavu par tavu nelokāmību un arī par tavu ļaužu nelokāmību, aizstāvot to, ko jūs domājat esam jūsu tiesības un brīvība;

12a SRC Brīvs, Brīvība.
15a Al. 17:15; 23:18.

b 2. Nef. 5:21; 30:6;
Jēk. 3:8.

19a Al. 60:29.

jā, jūs stāvat labi, it kā tiktu atbalstīti ar kāda dieva roku, aizsargājot savu brīvību un savu īpašumu, un savu zemi, jeb to, ko jūs tā saucat.

3 Un man žēl, viscēlāko Lahoneus, ka jūs varat būt tik dumji un velti iedomāties, ka jūs varat stāvēt pretī tik daudziem drosmīgiem vīriem, kas ir manā pakļautībā, kuri patlaban stāv ar saviem ieročiem un ar lielu nepacietību gaida pēc vārda—Ejiet pret nefijiešiem un iznīciniet tos!

4 Un es, zinādams viņu neuzvaramo garu, pārbaudījis tos kaujas laukā un zinādams par viņu nebeidzamo naidu pret jums dēļ tām daudzajām netaisnībām, ko jūs esat tiem darījuši, tādēļ, ja viņi nāks pret jums, viņi piemeklēs jūs ar pilnīgu iznīcību.

5 Tādēļ es rakstīju tev šo vēstījumu, aizzīmogodams to ar savu paša roku, uztraucoties par jūsu labumu, dēļ jūsu nelokāmības tanī, kam jūs ticat, ka tas ir pareizi, un jūsu cēlā gara kaujas laukā.

6 Tādēļ es rakstu tev, vēlēdamies, lai jūs drīzāk nodotu šiem maniem ļaudīm savas pilsētas, savas zemes un savus īpašumus, nekā lai viņi piemeklētu jūs ar zobenu un iznīcība nāktu pār jums.

7 Jeb, citiem vārdiem, padodieties mums un pievienojieties mums, un iepazīstieties ar mūsu "slepenajiem darbiem,

un kļūstiet par mūsu brāļiem, lai jūs būtu tādi kā mēs—nevis mūsu vergi, bet mūsu brāļi un līdzdalībnieki visā mūsu bagātībā.

8 Un lūk, es "zvēru tev ar zvērestu, ja jūs to darīsiet, jūs netiksiet nogalināti; bet, ja jūs to nedarīsiet, es zvēru tev ar zvērestu, ka nākamajā mēnesī es pavēlēšu, lai mani karapulki nāktu pret jums, un viņi neapturēs savu roku un nesaudzēs, bet kaus jūs un ļaus zobenam krist pār jums, līdz jūs izzudīsiet.

9 Un lūk, es esmu Gidianhijs; un es esmu šīs "slepenās Gadiantona biedrības vadonis; šī biedrība un tās darbi, es zinu, ir "labi; un tie ir "seni un tie ir nodoti mums.

10 Un es rakstu šo vēstījumu tev, Lahoneus, un es ceru, ka jūs atdosiet savas zemes un savus īpašumus bez asinsizliešanas, lai šie mani ļaudis, kas ir atšķēlušies no jums dēļ jūsu ļaundarībām, varētu atgūt savas tiesības un valdību, jo jūs paturējāt viņu valdīšanas tiesības, un, ja jūs to nedarīsiet, es atriebšu tiem pāri darīto. Es esmu Gidianhijs.

11 Un tad notika, kad Lahoneuss bija saņēmis šo vēstījumu, viņš bija ārkārtīgi pārsteigts dēļ Gidianhija bezkaunības, pieprasot īpašumā nefijiešu zemes, un arī draudot ļaudīm un atriebjot netaisnības par tiem, kam nav darīts pāri, izņemot vienīgi to, ka viņi paši bija "darījuši

3 7a Hel. 6:22–26.

8a Et. 8:13–14.

9a SRC Slepēnās

savienības.

b Al. 30:53.

c Hel. 6:26–30;

Moz. 5:29, 49–52.

11a Hel. 14:30.

nepareizi, pārejot pie šiem ļaunajiem un negantajiem laupītājiem.

12 Tad lūk, šis Lahoneuss, pārvaldnieks, bija taisns vīrs un nevarēja tikt iebiedēts ar "laupītāju prasībām un draudiem; tādēļ viņš neklausīja Gidianhija, laupītāju vadona, vēstījumam, bet viņš lika, lai viņa ļaudis piesauktu To Kungu pēc spēka tanī brīdī, kad laupītāji tiem uzbruks.

13 Jā, viņš sūtīja uzsaukumu starp visiem ļaudīm, lai tie savāktu kopā savas sievas un savus bērnus, savus sīklopus un savus liellopus, un visu savu mantu, izņemot tikai savu zemi, vienā vietā.

14 Un viņš lika, lai nocietinājumi tiktu celti ap viņiem un tie būtu ārkārtīgi stipri. Un viņš lika, lai gan nefijiešu, gan lamaniešu, jeb visu to, kas bija ieskaitīti starp nefijiešiem, karapulki tiktu izvietoti kā sargi visapkārt, lai sargātu tos, un sargātu viņus no laupītājiem gan dienu, gan nakti.

15 Jā, viņš sacīja uz tiem: Kā Tas Kungs dzīvo, ja vien jūs nenozēlosit visas savas nekrietnības un nepiesauksit To Kungu, jūs nekādā ziņā netiksiet atbrīvoti no šo Gadiantona laupītāju rokām.

16 Un tik svarīgi un brīnumaini bija Lahoneusa vārdi un pravietojumi, ka tie izraisīja to, ka bailes nāca pār visu tautu; un viņi sasprindzināja visus savus

spēkus, lai rīkotos saskaņā ar Lahoneusa vārdiem.

17 Un notika, ka Lahoneuss iecēla augstos virsniekus pār visiem nefijiešu karapulkiem, lai komandētu tos tad, kad laupītāji nāks no mežonīgā apvidus pret tiem.

18 Tad nu galvenais starp visiem augstajiem virsniekiem un visu nefijiešu karapulku augstākais pavēlnieks tika iecelts, un viņa vārds bija "Gidgidonijs.

19 Tad nu tā bija paraža starp visiem nefijiešiem—iecelt par saviem augstākajiem virsniekiem (izņemot tikai viņu bezdievības laikos) kādu, kam bija atklāsmes un arī "pravietojuma gars; tādējādi šis Gidgidonijs bija liels pravietis to vidū, kā arī bija augstākais soģis.

20 Tad ļaudis sacīja uz Gidgidoniju: Lūdz To Kungu, un iesim kalnos un mežonīgā apvidū, lai mēs varētu uzbrukt tiem laupītājiem un iznīcināt tos viņu pašu zemēs.

21 Bet Gidgidonijs sacīja uz tiem: Tas Kungs "neļauj; jo, ja mēs iesim pret viņiem, Tas Kungs ^bnodos mūs viņu rokās; tādēļ mēs sagatavosimies savu zemju vidū un mēs sapulcināsim kopā visus mūsu karapulkus, un mēs neiesim pret tiem, bet mēs gaidīsim, līdz viņi nāks pret mums; tādēļ, kā Tas Kungs dzīvo, ja mēs to darīsim, Viņš nodos tos mūsu rokās.

22 Un notika, ka septiņpa-

12a Al. 54:5–11;
3. Nef. 4:7–10.
18a 3. Nef. 6:6.

19a src Pravietojums,
Pravietot.
21a Al. 48:14.

b 1. Sam. 14:12.

dsmītajā gadā, pašās gada beigās, Lahoneusa uzsaukums bija izsūtīts pa visu zemes virsu, un viņi bija paņēmuši savus zirgus un savus kaujas ratus, un savus liellopus, un savus sīklopus, un savus ganāmpulkus, un savu labību, un visu savu mantu un gāja tūkstošiem un desmitiem tūkstošu, līdz viņi bija visi nonākuši tajā vietā, kas bija nozīmēta, lai viņi sapulcētos kopā un lai aizstāvētos pret saviem ienaidniekiem.

23 Un tā zeme, kas bija nozīmēta, bija Zarahemlas zeme, un tā zeme, kas bija starp Zarahemlas zemi un Pārpilnības zemi, jā, līdz robežai, kas bija starp Pārpilnības zemi un Postažas zemi.

24 Un bija daudzi tūkstoši ļaužu, kas tika saukti par nefijiešiem, kas sapulcējās kopā šajā zemē. Tad Lahoneuss lika, lai tie sapulcētos kopā zemē dienvidos tā lielā lāsta dēļ, kas bija pār "zemi ziemeļos.

25 Un viņi nocietinājās pret saviem ienaidniekiem; un viņi dzīvoja vienā zemē un vienā pulkā, un tie baidījās no vārdiem, ko bija runājis Lahoneuss, tā ka viņi nožēloja visus savus grēkus; un viņi izteica savas lūgšanas Tam Kungam, savam Dievam, lai Viņš "atbrīvotu viņus tajā laikā, kad viņu ienaidnieki nāks pret tiem cīnīties.

26 Un viņi bija ārkārtīgi noskumuši dēļ saviem ienaidniekiem. Un Gidgidonijs lika, lai viņi izgatavotu visāda veida

kara "ieročus un lai viņi būtu stipri ar bruņām un ar aizsargiem, un ar vairogiem, pēc viņa norādījumiem.

4. NODAĻA

Nefijiešu karapulki sakauj Gadiantona laupītājus. Gidianhijs ir nogalināts un viņa pēctecis Zennarihass tiek pakārts. Nefijieši slavē To Kungu par savām uzvarām. Apmēram 19.–22. g. pēc Kr.

UN notika, ka astoņpadsmitā gada pašās beigās šie laupītāju karapulki bija sagatavojušies kaujai un sāka nākt un iebrukt no kalniem un no mežonīgā apvidus, un saviem cietokšņiem, un savām slepenajām vietām, un sāka ieņemt zemes, gan tās, kas bija zemē dienvidos, gan tās, kas bija zemē ziemeļos, un sāka sagrābt visas zemes, ko bija "atstājuši nefijieši, un pilsētas, kas bija pamestas neapdzīvotas.

2 Bet lūk, nebija nedz savvaļas zvēru, nedz medījuma tajās zemēs, ko bija atstājuši nefijieši, un tur, izņemot tikai mežonīgā apvidū, nebija nekāda medījuma laupītājiem.

3 Un laupītāji nevarēja izdzīvot dēļ pārtikas trūkuma, kā vien tikai mežonīgā apvidū, jo nefijieši bija atstājuši savas zemes pamestas un bija savākuši kopā savus sīklopus un savus liellopus, un visu savu mantu, un viņi bija vienā pulkā.

4 Tādēļ laupītājiem nebija iespēju laupīt un iegūt pārtiku,

24a Al. 22:31.
25a SRC Uzticība.

26a 2. Nef. 5:14.
4 1a 3. Nef. 3:13–14, 22.

izņemot tikai kā nākt atklātā kaujā pret nefijiešiem; un nefijieši, būdami vienā pulkā un esot tik daudzi pēc skaita, un nodrošinājušies ar pārtiku un zirgiem, un liellopiem, un visādiem sīklopiem, lai viņi varētu pārtikt septiņu gadu garumā, pa to laiku viņi cerēja iznīcināt tos laupītājus no zemes virsas; un tā astoņpadsmitais gads pagāja.

5 Un notika, ka deviņpadsmitajā gadā Gidianhijs atklāja, ka viņam vajag iet cīņā pret nefijiešiem, jo nebija veida, kā viņi varētu izdzīvot, izņemot zagšanu un laupīšanu, un slepkavošanu.

6 Un viņi neuzdrīkstējās izplatīties pa zemes virsu, tā lai viņi varētu audzēt labību, baidoties, ka nefijieši uzbruks tiem un nokaus tos; tādēļ Gidianhijs deva pavēli saviem karapulkiem, lai šajā gadā viņi ietu kaujā pret nefijiešiem.

7 Un notika, ka viņi gāja kaujā; un tas bija sestajā mēnesī; un lūk, liela un briesmīga bija tā diena, kad viņi nāca kaujā; un viņi bija tērpti kā laupītāji; un viņiem bija jērādas ap viņu gurniem, un viņi bija izkrāsojušies asinīm, un viņu galvas bija apcirptas, un viņiem bija bruņucepures, un liels un briesmīgs bija Gidianhija karapulku izskats dēļ viņu bruņām un tāpēc, ka tie bija izkrāsojušies asinīm.

8 Un notika, ka nefijiešu karapulki, kad tie ieraudzīja Gidianhija karapulku izskatu, visi krita

pie zemes un piesauca To Kungu, savu Dievu, lai Viņš sau dzētu viņus un atbrīvotu tos no viņu ienaidnieku rokām.

9 Un notika, kad Gidianhija karapulki to redzēja, tie iesāka kliegt skaļā balsī no prieka, jo viņi domāja, ka nefijieši bija nokrituši bailēs no viņu šausmīgiem karapulkiem.

10 Bet šajā lietā viņi vilās, jo nefijieši nebijās viņus; bet tie "bijās savu Dievu un pielūdza Viņu pēc aizstāvības; tādēļ, kad Gidianhija karapulki skrēja uz tiem, viņi bija sagatavojušies tos sastapt; jā, Tā Kunga spēkā viņi tos saņēma.

11 Un kauja sākās šai sestajā mēnesī; un liela un briesmīga bija tā kauja, jā, liela un briesmīga bija tā kaušana, tiktāl ka nekad nebija zināta tik liela un briesmīga kaušana starp Lehija ļaudīm, kopš viņš pameta Jeruzālemi.

12 Un, neskatoties uz "draudiem un zvērestiem, ko Gidianhijs bija devis, lūk, nefijieši tos sakāva, tā ka viņi atkāpās to priekšā.

13 Un notika, ka "Gidgidonijs pavēlēja, lai viņa karapulki vajātu tos līdz mežonīgā apvidus robežām un lai viņi neželotu nevienu, kas kritis viņu rokās pa ceļam; un tā viņi vajāja tos un kāva tos līdz mežonīgā apvidus robežām, patiesi līdz viņi bija izpildījuši Gidgidonija pavēli.

14 Un notika, ka Gidianhijs, kurš bija stāvējis un drosmīgi cīnījies, tika vajāts, kad viņš

bēga; un, būdams noguris no savas lielās cīnīšanās, viņš tika panākts un nogalināts. Un tāds bija laupītāja Gidianhija gals.

15 Un notika, ka nefijiešu karapulki atgriezās atpakaļ savā drošības nocietinājumā. Un notika, ka šis deviņpadsmitais gads pagāja un laupītāji vairs nenāca kaujā, nedz arī tie nāca divdesmitajā gadā.

16 Un divdesmit un pirmajā gadā viņi nenāca kaujā, bet viņi nāca no visām pusēm, lai aplenkto visapkārt Nefija ļaudis; jo viņi domāja, ka, ja viņi nošķirs Nefija ļaudis no viņu zemēm un ierobežos tos no visām pusēm, un, ja viņi nošķirs tos no visām ārējām priekšrocībām, tad viņi varēs likt tiem padoties, atbilstoši savām vēlmēm.

17 Tagad viņi bija iecēlušī sev citu vadoni, kura vārds bija Zemnarihass; tādēļ tas bija Zemnarihass, kas lika, lai šis aplenkums tiktu izveidots.

18 Bet lūk, tas bija izdevīgi nefijiešiem; jo laupītājiem bija neiespējami turēt aplenkumu pietiekami ilgi, lai tam būtu kāda ietekme uz nefijiešiem to daudzo pārtikas krājumu dēļ, ko viņi bija nolikuši krātuvēs,

19 un pārtikas trūkuma dēļ starp laupītājiem; jo lūk, viņiem nebija nekā, kā vien gaļa viņu iztikai, un šo gaļu tie dabūja mežonīgā apvidū;

20 un notika, ka "medījuma mežonīgajā apvidū kļuva maz, tā ka laupītāji jau gandrīz mira no bada.

21 Un nefijieši nepārtraukti izgāja dienā un naktī, un uzbruka viņu karapulkiem, un cirta tos tūkstošiem un desmitiem tūkstošu.

22 Un tā Zemnarihasa ļaudīs radās vēlēšanās atkāpties no sava nodoma, dēļ tās lielās iznīcības, kas nāca uz tiem dienu un nakti.

23 Un notika, ka Zemnarihass deva pavēli saviem ļaudīm, lai viņi atkāptos no aplenkuma un ietu uz vistālākajām zemes daļām ziemeļos.

24 Un tad Gidgidonijs, sapratis viņu nodomu un zinādams viņu vājumu pārtikas trūkuma un tās lielās kaušanas dēļ, kas bija tikusi veikta to vidū, tādēļ viņš sūtīja savus karapulkus naktī un nogrieza to atkāpšanās ceļu, un izvietoja savus karapulkus viņu atkāpšanās ceļā.

25 Un to viņi darīja naktī un aizgāja aiz laupītājiem, tā ka no rīta, kad laupītāji iesāka savu pārgājienu, tos sastapa nefijiešu karapulki gan no viņu priekšas, gan viņu aizmugures.

26 Un laupītāji, kas bija dienvidos, arī tika nogriezti no savām atkāpšanās vietām. Un viss tas tika darīts pēc Gidgidonija pavēles.

27 Un bija daudzi tūkstoši, kas paši padevās gūstā nefijiešiem, un atlikušie no tiem tika nokauti.

28 Un viņu vadonis Zemnarihass tika saņemts un pakārts kokā, jā, patiesi tā galotnē, līdz viņš bija beigts. Un, kad viņi bija pakāruši, līdz tas bija miris, viņi

nogāza to koku zemē un kļiedza skaļā balsī, sacīdami:

29 Lai Tas Kungs pasargā Savus ļaudis taisnībā un sirds svētumā, lai tie varētu likt gāzties zemē visiem, kas meklēs tos nokaut dēļ varas un slepenām savienībām, patiesi, kā šis vīrs ir nogāzts zemē.

30 Un tie priecājās un atkal kļiedza vienā balsī, sakot: Lai Ābrahāma "Dievs un Izāka Dievs, un Jēkaba Dievs aizsargā šo tautu taisnībā tik ilgi, cik vien tie ^bpiesauks sava Dieva Vārdu aizstāvībai.

31 Un notika, ka viņi visi kā viens izplūda dziedāšanā un sava Dieva "slavēšanā par to milzīgo lietu, ko Viņš bija darījis to labā, pasargājot tos no krišanas viņu ienaidnieku rokās.

32 Jā, tie kļiedza: "Ozianna Visuaugstajam Dievam! Un viņi kļiedza: Svētīts lai ir Tā Kunga, ^bVisuvarēnā Dieva, Visuaugstā Dieva Vārds!

33 Un viņu sirdis pārplūda ar prieku, izplūstot daudz asarām tās milzīgās Dieva labestības dēļ, atbrīvojot tos no viņu ienaidnieku rokām; un viņi zināja, ka tas bija viņu grēku nožēlošanas un pazemības dēļ, ka viņi bija tikuši izglābti no mūžīgās iznīcības.

5. NODAĻA

Nefijieši nožēlo un atmet savus grēkus. Mormons raksta savas tautas vēsturi un pasludina tiem

mūžīgo vārdu. Israēls tiks sapulcināts kopā no savas ilgās izklīdināšanas. Apmēram 22.–26. g. pēc Kr.

UN tad lūk, nebija nevienas dzīvas dvēseles starp nefijiešiem, kas šaubītos kaut vismazākā mērā par visu svēto praviešu vārdiem, ko tie runājuši; jo viņi zināja, ka ir jābūt tā, ka tie tiktu piepildīti.

2 Un viņi zināja, ka ir nepieciešams, lai Kristus nāktu, dēļ tām daudzajām zīmēm, kas bija dotas saskaņā ar praviešu vārdiem; un dēļ tām lietām, kas jau bija notikušas, viņi zināja, ka ir jābūt tā, ka visas lietas notiks atbilstoši tam, kas ir ticis teikts.

3 Tādēļ viņi atmeta visus savus grēkus un savas negantības, un savas netiklības un kalpoja Dievam ar visu uzcītību dienu un nakti.

4 Un tad notika, kad viņi bija saņēmuši visus laupītājus gūstā, tā ka neviens neizbēga, kas nebija nogalināts, viņi iemeta savus gūstekņus cietumā, un viņi lika, lai Dieva vārds tiktu tiem sludināts; un visi tie, kas nožēloja savus grēkus un stājās derībā, ka viņi vairs neslepkaivos, tika "atsvabināti.

5 Bet visi tie, kas nestājās derībā un kas joprojām turpināja turēt savās sirdīs šīs slepenās slepkavības, jā, visi tie, kas tika atrasti, izdvešot draudus pret saviem brāļiem, tika tiesāti un sodīti saskaņā ar likumu.

6 Un tā viņi darīja galu visām

30a Al. 29:11.

b Et. 4:15.

31a Al. 26:8.

src Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

32a src Ozianna.

b 1. Nef. 1:14.

src Dievs, Dievība.

5 4a src Brīvs, Brīvība.

tām ļaunajām un slepenajām, un negantajām savienībām, kurās bija veiktas tik daudzas bezdievības un tik daudzas slepkavības.

7 Un tā "divdesmit un otrais gads pagāja, un divdesmit un trešais gads arī, un divdesmit un ceturtais, un divdesmit un piektais; un tā divdesmit un pieci gadi bija pagājuši.

8 Un atgadījās daudzas lietas, kas dažu acīs būtu lielas un brīnumainas; tomēr tās visas nevar tikt rakstītas šinī grāmatā, jā, šai grāmatā nevar ietvert pat "simto daļu no tā, kas tika darīts tik daudz u ļaužu starpā divdesmit un piecu gadu garumā;

9 bet lūk, ir "pieraksti, kas ietver visus šīs tautas darbus; un īsāku, bet patiesu aprakstu ir devis Nefijs.

10 Tādēļ es esmu taisījis savu pierakstu par šīm lietām no Nefija pieraksta, kas ir iegravēts uz plāksnēm, kas tiek sauktas par Nefija plāksnēm.

11 Un lūk, es taisu pierakstu uz plāksnēm, kuras es esmu izgatavojis ar savām paša rokām.

12 Un lūk, mani sauc "Mormons, būdams nosaukts pēc ^bMormona zemes, zemes, kurā Alma nodibināja baznīcu starp ļaudīm, jā, pirmo baznīcu, kas tika nodibināta starp tiem pēc viņu pārkāpuma.

13 Lūk, es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēla māceklis. Viņš mani ir aicinājis sludināt Viņa vārdu

starp Viņa ļaudīm, lai tie varētu iegūt mūžīgo dzīvi.

14 Un ir kļuvis nepieciešams, lai es, saskaņā ar Dieva gribu, taisītu "pierakstu par šīm lietām, kas ir tikušas darītas, lai to lūgšanas, kuri ir aizgājuši no šejienes, kuri bija svētie, tiktu piepildītas atbilstoši viņu ticībai,

15 jā, nelielu pierakstu par to, kas notika no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi, līdz pat šim brīdim.

16 Tādēļ es taisu savu pierakstu no aprakstiem, kurus ir devuši tie, kas ir bijuši pirms manis līdz manu dienu sākumam;

17 un tad es taisu "pierakstu par to, ko es esmu redzējis ar savām paša acīm.

18 Un es zinu, ka pieraksts, ko es taisu, ir taisnīgs un paties pieraksts; tomēr ir daudzas lietas, ko mēs dēļ savas valodas nevaram "pierakstīt.

19 Un tagad es beidzu savu sakāmo, kas ir no manis, un turpinu sniegt savu aprakstu par tām lietām, kas ir bijušas pirms manis.

20 Es esmu Mormons un tiešs Lehija pēctecis. Man ir iemesls slavēt savu Dievu un savu Glābēju Jēzu Kristu, ka Viņš izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes (un "neviens par to nezina, izņemot Viņu pašu un tos, kurus Viņš izveda no tās zemes) un ka Viņš ir devis man un manai tautai tik daudz zināšanu par mūsu dvēseļu glābšanu.

21 Viņš tiešām ir svētījis

7a 3. Nef. 2:8.

8a 3. Nef. 26:6-12.

9a Hel. 3:13-15.

12a Morm. 1:1-5.

b Mos. 18:4;

Al. 5:3.

14a Ēn. 1:13-18;

M&D 3:19-20.

17a Morm. 1:1.

18a Et. 12:25.

20a 1. Nef. 4:36.

“Jēkaba ^bnamu un ir bijis ‘žēlīgs pret Jāzepa pēcnācējiem.

22 Un, “tā kā Lehija bērni turēja Viņa pavēles, Viņš svētīja tos un bija labvēlīgs pret tiem saskaņā ar Savu vārdu.

23 Jā, un Viņš tiešām atkal veda Jāzepa pēcnācēju “atlikumu pie Tā Kunga, viņu Dieva, ^batziņas.

24 Un tiešām, kā Tas Kungs dzīvo, Viņš “sapulcinās no četrām zemes malām visu Jēkaba pēcnācēju atlikumu, kas ir izkaisīts pa visu zemes virsu.

25 Un, kā Viņš ir derējis ar visu Jēkaba namu, patiesi tā tiks derība, ko Viņš ir derējis ar Jēkaba namu, izpildīta Viņa paša noteiktajā laikā visa Jēkaba nama “atjaunošanai atziņā par to derību, ko Viņš ir derējis ar tiem.

26 Un tad viņi “atzīs savu Pestītāju, kas ir Jēzus Kristus, Dieva Dēls; un tad viņi tiks sapulcināti kopā no četrām zemes malām savās pašu zemēs, no kurienes tie bija izklidināti; jā, kā Tas Kungs dzīvo, tā tas būs. Āmen.

6. NODAĻA

Nefijieši zeļ. Parādās lepnums, bagātība un šķiru atšķirības. Baznīcu plosa šķelšanās. Sātans vada ļaudis uz atklātu sacelšanos. Daudzi pravieši piesauc grēku nožēlošanu un tiek nogalināti. Viņu slepkavas slepeni sadarbojas, lai pārņemtu valdību. Apmēram 26.–30. g. pēc Kr.

UN tad notika, ka divdesmit un sestajā gadā visi nefijiešu ļaudis

atgriezās savās pašu zemēs, katrs vīrs ar savu ģimeni, saviem sīklopiem un ganāmpulkiem, saviem zirgiem un saviem lielklopiem, un ar visu to, kas tam piederēja.

2 Un notika, ka viņi nebija apēduši visus savus pārtikas krājumus, tādēļ viņi ņēma sev līdzī visu, ko tie nebija apēduši, visu savu visāda veida labību un savu zeltu, un savu sudrabu un visas savas dārglietas, un viņi atgriezās savās pašu zemēs un savos īpašumos, gan ziemeļos, gan dienvidos, gan tai zemē ziemeļos, gan zemē dienvidos.

3 Un tiem laupītājiem, kas bija stājušies derībā turēt zemē mieru, kas gribēja palikt lamanieši, viņi dāvāja zemes, atbilstoši to skaitam, lai tiem, pašiem strādājot, būtu no kā pārtikt; un tā viņi nodibināja mieru visā zemē.

4 Un viņi atkal sāka plaukt un kļūt stipri; un divdesmit un sestais un septītais gads pagāja, un bija liela kārtība tai zemē; un viņi izveidoja savus likumus atbilstoši godīgumam un taisnīgumam.

5 Un tad nebija nekā visā zemē, kas traucētu tautai nepātraukti plaukt, izņemot, ja viņi kristu grēkā.

6 Un tad tas bija Gidgidonijs un soģis Lahoneuss, un tie, kas bija iecelti par vadoņiem, kas nodibināja šo lielo mieru šajā zemē.

7 Un notika, ka tika daudzas

21a 1. Moz. 32:29.

b src Israēls.

c 5. Moz. 33:13–17.

22a 2. Nef. 1:20.

23a Al. 46:24.

b 2. Nef. 3:12.

24a src Israēls—Israēla sapulcināšana.

25a 3. Nef. 16:5.

26a 2. Nef. 30:5–8;

3. Nef. 20:29–34.

pilsētas uzceltas no jauna un tika daudzas vecās pilsētas atjaunotas.

8 Un tika daudzi lielceļi izbūvēti, un daudzi ceļi uztaisīti, kas veda no pilsētas uz pilsētu un no zemes uz zemi, un no vietas uz vietu.

9 Un tā pagāja divdesmit un astotais gads, un tautai bija nepārtraukts miers.

10 Bet notika divdesmit un devītajā gadā, ka sākās daži strīdi starp ļaudīm; un daži kļuva augstprātīgi "lepnumā un lielībā dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām, jā, līdz pat lielām vajāšanām;

11 jo bija daudz tirgotāju tai zemē un arī daudz likumu zinātāju, un daudz ierēdņu.

12 Un ļaudis sāka atšķirties pēc stāvokļiem atbilstoši to "bagātībai un to iespējām mācīties; jā, daži bija neizglītoti dēļ savas nabadzības, un citi saņēma lielas zinības dēļ savām bagātībām.

13 Daži kļuva augstprātīgi lepniecībā un citi bija ārkārtīgi pazemīgi, daži atbildēja ar zaimiem pret zaimiem, turpretī citi pieņēma zaimus un "vajāšanas un visāda veida bēdas, un nepagriezās un ^bnezaimoja pretī, bet bija pazemīgi un nožēlas pilni Dieva priekšā.

14 Un tā radās liela nevienlīdzība visā zemē, tā ka baznīca sāka sašķelties; jā, tā ka

trīsdesmitajā gadā baznīca bija sašķēlusies visā zemē, izņemot tikai nelielu skaitu lamaniešu, kas bija pievērsti patiesai ticībai, un viņi nepameta to, jo viņi bija stingri un nelokāmi, un nesatricināmi, gatavi ar visu "centību turēt Tā Kunga baušļus.

15 Tad nu šīs ļaužu nekrietnības iemesls bija šis—Sātanam bija liela vara uzskūdit ļaudis darīt visādas nekrietnības un uzpūst tos lepnībā, kārdinot tos tiekties pēc spēka un varas, un bagātības, un pasaulesniecīgām lietām.

16 Un tā Sātans aizvilināja ļaužu sirdis darīt visādas nekrietnības; tādēļ viņi baudīja mieru, bet tikai dažus gadus.

17 Un tā, trīsdesmitā gada sākumā tauta bija atstāta ilgu laiku, lai tiktu vadīta ar velna "kārdinājumiem, kurp vien tas gribēja viņus vadīt, un darītu katru nekrietnību, ko tas gribēja, lai viņi darītu; un tā šī trīsdesmitā gada sākumā viņi bija ārkārtīgas bezdievības stāvoklī.

18 Tad nu viņi negrēkoja "neziņā, jo viņi zināja Dieva gribu attiecībā uz sevi, jo tā bija tikusi tiem mācīta; tādējādi viņi apzināti ^bsacēlās pret Dievu.

19 Un tad tas bija Lahoneusa dēla Lahoneusa dienās, jo Lahoneuss ieņēma sava tēva krēslu un valdīja pār tautu tai gadā.

20 Un radās vīri, "iedvesmoti no debesīm un sūtīti, lai,

6 10a SRC Lepnība.
12a 1. Tim. 6:17–19;
Hel. 4:12.
13a SRC Vajāt,
Vajāšanas.
b Mat. 5:39;

4. Nef. 1:34;
M&D 98:23–25.
14a SRC Uzcītība.
17a SRC Kārdināt,
Kārdinājums.
18a Mos. 3:11.

b SRC Sacelšanās.
20a SRC Iedvesma,
Iedvesmot;
Pravietis.

stāvēdami starp ļaudīm visā zemē, droši sludinātu un liecinātu par tautas grēkiem un nekrietnībām, un liecinātu tiem par Izpirkšanu, ko Tas Kungs veiks par Saviem ļaudīm, vai citiem vārdiem, Kristus augšāmcēlšanos; un tie liecināja droši par Viņa ^bnāvi un ciešanām.

21 Tad bija daudzi no ļaudīm, kas bija ārkārtīgi nikni uz tiem, kuri liecināja par šīm lietām; un tie, kas bija nikni, bija galvenokārt augstākie soģi un tie, kas "bija augstie priesteri un likumu zinātāji; jā, visi tie, kas bija likumu zinātāji, bija nikni uz tiem, kuri liecināja par šīm lietām.

22 Tad nu nebija neviena likumu zinātāja, nedz soģa, nedz augstā priesterā, kam būtu vara notiesāt kādu uz nāvi, ja viņu spriedumam nebija parakstījis zemes pārvaldnieks.

23 Tad nu bija daudzi no tiem, kas liecināja par lietām attiecībā uz Kristu, kas liecināja skaidri, kas bija saņemti un kurus soģi nodeva nāvei slepeni, lai ziņa par viņu nāvi nenāktu pie pārvaldnieka līdz to nāvei.

24 Tad lūk, tas bija pretēji zemes likumiem, ka kādam cilvēkam būtu jātiek nodotam nāvei, ja vien tiem nebija pilnvara no zemes pārvaldnieka—

25 tādēļ sūdzība nonāca Zarahemlas zemē zemes pārvaldniekam pret tiem soģiem, kas bija nodevuši Tā Kunga praviešus nāvei, neievērojot likumu.

26 Tad notika, ka tie tika saņemti un vesti soģa priekšā, lai tiktu sodīti par to noziegumu, ko tie bija pastrādājuši, saskaņā ar "likumu, kas bija tautas dots.

27 Tad notika, ka šiem soģiem bija daudz draugu un radnieku; un atlikušie, jā, gandrīz visi likumu zinātāji un augstie priesteri, sapulcējās kopā un apvienojās ar šo soģu, kam bija jātop tiesātiem saskaņā ar likumu, radniekiem.

28 Un viņi stājās "derībā cits ar citu, jā, patiesi tādā derībā, kas tiem bija nodota no senatnes, šo derību deva un vadīja ^bvelns, lai apvienotos pret visu taisnīgo.

29 Tādējādi tie apvienojās pret Tā Kunga ļaudīm un stājās derībā iznīcināt viņus, un tos, kas bija vainīgi slepkavībā, atbrīvojot no tiesas varas, kam bija jānotiek saskaņā ar likumu.

30 Un viņi neievēroja likumu un savas zemes tiesības; un viņi derēja cits ar citu nogalināt pārvaldnieku un iecelt "ķēniņu pār to zemi, lai zemē vairs nebūtu brīvības, bet tā būtu pakļauta ķēniņiem.

7. NODAĻA

Augstākais soģis tiek noslepkavots, valdība tiek iznīcināta un tauta sadalās ciltīs. Jēkabs, antikrists, kļūst par slepenas savienības ķēniņu. Nefijs sludina grēku nožēlošanu un ticību Kristum. Engēli kalpo tam ik dienas, un viņš uzceļ savu

20 *b* src Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Krustā sišana.
21 *a* M&D 121:36–37.

src Atkrišana.
26 *a* Mos. 29:25;
Al. 1:14.
28 *a* src Slepenās

savienības.
b Hel. 6:26–30.
30 *a* 1. Sam. 8:5–7;
Al. 51:5.

brāli no miroņiem. Daudzi nožēlo grēkus un top kristīti. Apmēram 30.–33. g. pēc Kr.

TAD lūk, es parādīšu jums, ka viņi neiecēla ķēniņu pār to zemi; bet tajā pašā gadā, jā, trīsdesmitajā gadā, viņi iznīcināja soģa krēslu, jā, noslepkavoja zemes augstāko soģi.

2 Un ļaudis sadalījās viens pret otru; un viņi atdalījās cits no cita pa ciltīm, katrs cilvēks atbilstoši savai ģimenei un saviem radniem, un draugiem; un tā viņi iznīcināja zemes valdību.

3 Un katra cilts iecēla sev virsaiti jeb vadoni; un tā viņi izveidoja ciltis un cilšu vadonūs.

4 Tad lūk, nebija neviena cilvēka, kam nebūtu lielas ģimenes un daudz radnieku un draugu, tādēļ viņu ciltis kļuva ārkārtīgi lielas.

5 Tad nu tas viss tika darīts, un vēl nebija karu starp viņiem; un visa šī nekrietnība bija nākusi pār tautu tādēļ, ka viņi paši sevi "atdeva Sātana varā.

6 Un valdības kārtība bija iznīcināta to, kuri noslepkavoja praviešus, draugu un radnieku "slepenās savienības dēļ.

7 Un viņi izraisīja lielu strīdu tai zemē, tā ka taisnīgākā tautas daļa gandrīz visa kļuva ļauna; jā, bija tikai daži taisnīgi cilvēki starp tiem.

8 Un tā seši gadi nebija pagājuši, kad jau atkal lielākā tautas daļa bija novērsusies no sava taisnīguma, kā suns atgriežas pie sava "vēmekļa vai kā cūka

mazgājusies atkal vārtās dubļos.

9 Tad šī slepenā savienība, kas bija radījusi tik lielu nekrietnību tautā, sapulcējās kopā un iecēla sev par vadoni kādu vīru, kuru tie sauca par Jēkabu;

10 un tie sauca viņu par savu ķēniņu; tādēļ viņš kļuva par ķēniņu pār šo ļauno bandu; un viņš bija viens no galvenajiem, kas bija pacēlis savu balsi pret tiem praviešiem, kuri liecināja par Jēzu.

11 Un notika, ka viņi skaitā nebija tik stipri kā ļaudis ciltis, kas bija apvienojušies kopā, izņemot to, ka viņu vadoni katrs savai ciltij bija pieņēmuši savus likumus; tomēr viņi bija ienaidnieki; neskatoties uz to, ka tie nebija taisnīgi ļaudis, tagad viņi bija apvienojušies naidā pret tiem, kuri bija stājušies derībā, lai iznīcinātu valdību.

12 Tādēļ Jēkabs, redzēdams, ka viņu ienaidnieku bija vairāk nekā viņu pašu, viņš, būdams bandas ķēniņš, tādēļ viņš pavēlēja saviem ļaudīm, lai tie bēgtu uz to zemes daļu, kas bija vistālāk uz ziemeļiem, un tur izveidotu sev "ķēniņvalsti, kamēr tiem pievienosies atkritēji (jo viņš tiem glaimoja, ka būs daudz atkritēju) un tie kļūs pietiekami stipri, lai cīnītos ar ļaunžu ciltīm; un viņi tā darīja.

13 Un tik ātrs bija viņu pārgājiens, ka tas nevarēja tikt aizkavēts, līdz tie bija aizgājuši, kur vairs ļaudis nevarēja tos panākt. Un tā beidzās

7 5a Rom. 6:13–16;
Al. 10:25.

6a 2. Nef. 9:9.
8a Sal. Pam. 26:11;

2. Pēt. v. 2:22.
12a 3. Nef. 6:30.

trīsdesmitais gads; un tā tas bija ar Nefija tautu.

14 Un notika trīsdesmit un pirmajā gadā, ka viņi sadalījās pa ciltīm, katrs cilvēks atbilstoši savai ģimenei un saviem radīem, un draugiem; tomēr viņi nonāca pie vienošanās, ka tie neies karā cits pret citu; bet viņi nebija vienoti attiecībā uz saviem likumiem un savu pārvaldes kārtību, jo tie tika radīti atbilstoši viņu vadoņu un viņu vadītāju prātiem. Bet viņi pieņēma ļoti stingrus likumus, ka viena cilts neuzbruks otrai, tā ka zināmā mērā viņiem bija miers zemē; tomēr viņu sirdis bija novērstas no Tā Kunga, viņu Dieva, un viņi nomētāja ar akmeņiem praviešus un izdzina tos no sava vidus.

15 Un notika, ka "Nefijs—ticis eņģeļu un arī Tā Kunga balss piemeklēts, tādējādi, redzējis eņģeļus un būdams aculiecinieks, un viņam bija dota vara, lai viņš varētu zināt par Kristus kalpošanu, un arī būdams aculiecinieks viņu ātrajai atkrišanai no taisnības un viņu bezdievībai, un negantībām;

16 tādējādi, būdams sāpināts par viņu cietsirdību un viņu prātu aklumu—gāja starp tiem tajā pašā gadā un sāka droši liecināt par grēku nožēlošanu un piedošanu caur ticību Tam Kungam Jēzum Kristum.

17 Un viņš daudz tiem kalpoja; un tas viss nevar tikt rakstīts, un daļa no tā nebūs pietiekami,

tādēļ tas nav rakstīts šinī grāmatā. Un Nefijs kalpoja ar "spēku un ar lielu varu.

18 Un notika, ka tie bija nikni uz viņu tieši tāpēc, ka viņam bija lielāks spēks nekā tiem, jo "nebija iespējams, ka tie varētu neticēt viņa vārdiem, jo tik milzīga bija viņa ticība Tam Kungam Jēzum Kristum, ka eņģeļi kalpoja viņam ik dienas.

19 Un Jēzus Kristus Vārdā viņš izdzina velnus un "nešķīstos garus, un savu brāli viņš pat uzcēla no miroņiem, kad viņš bija ļaužu nomētāts ar akmeņiem un cietis nāvi.

20 Un ļaudis to redzēja un liecināja par to, un bija nikni uz viņu dēļ viņa spēka; un viņš arī darīja "daudz vairāk brīnumu ļaužu acu priekšā, Jēzus Vārdā.

21 Un notika, ka trīsdesmit un pirmais gads pagāja, un bija tikai nedaudzi, kas tika pievērsti Tam Kungam; bet, cik daudzi tika pievērsti, tie patiesi vēstīja tautai, ka tos ir piemeklējis Dieva spēks un Gars, kas bija Jēzū Kristū, kuram viņi ticēja.

22 Un, no cik daudziem tika izdzīts velns un kas tika izdziedināti no savām slimībām un savām vājībām, tie patiesi paziņoja tautai, ka viņi ir tikuši Dieva Gara ietekmēti un ir tapuši izdziedināti; un viņi arī rādīja zīmes un darīja brīnumus ļaužu vidū.

23 Tā pagāja arī trīsdesmit un otrais gads. Un Nefijs sauca ļaudis trīsdesmit un trešā

15a 3. Nef. 1:2.
17a SRC Spēks, vara.
18a 2. Nef. 33:1;

Al. 4:19.
19a SRC Gars—
Ļaunie gari.

20a 3. Nef. 8:1.

gada sākumā; un viņš sludināja tiem grēku nožēlošanu un piedošanu.

24 Tagad es gribu, lai jūs arī atcerētos, ka nebija neviena, kas tika vests pie grēku nožēlošanas, kas netaptu "kristīts ar ūdeni.

25 Tādēļ Nefijs ordinēja vīrus šai kalpošanai, lai visi tie, kas nāktu pie viņiem, taptu kristīti ar ūdeni, un tas kā liecība un pierādījums Dieva un ļaužu priekšā, ka tie ir nožēlojuši un saņēmuši savu grēku "piedošanu.

26 Un bija daudzi šī gada sākumā, kas tapa kristīti grēku nožēlošanai, un tā lielākā gada daļa pagāja.

8. NODAĻA

Vētras, zemestrīces, uguns, viesuļvētras un dabas novirzes apliecina Kristus krustā sišanu. Daudz ļaužu tiek iznīcināti. Tumsa sedz zemi trīs dienas. Tie, kas paliek, apraud savu likteni. Apmēram 33.–34. g. pēc Kr.

UN tad notika, ka saskaņā ar mūsu pierakstu, un mēs zinām, ka mūsu pieraksts ir patiess, jo lūk, tas bija taisnīgs vīrs, kas veda šo pierakstu—jo viņš patiesi darīja daudzus "brīnumus Jēzus ^bVārdā; un nebija neviena vīra, kas varētu darīt brīnumu Jēzus Vārdā, ja vien tas nebija attīrīts līdz pat pēdējam sīkumam no savas nekrietnības—

2 un tad notika, ja šis vīrs nebija pieļāvis kļūdu mūsu laika rēķināšanā, ka "trīsdesmit un trešais gads bija pagājis;

3 un tauta sāka raudzīties ar lielu nopietnību pēc tās zīmes, ko bija devis pravietis Samuēls lamaniētis, jā, pēc tā laika, kad būs "tumsa trīs dienu garumā pār zemes virsu.

4 Un sākās liela šaubīšanās un vārdu maiņa starp ļaudīm, neskatoties uz to, ka tik daudzas "zīmes bija dotas.

5 Un notika trīsdesmit un ceturtajā gadā, pirmajā mēnesī, mēneša ceturtajā dienā sacēlās liels negaiss, tāds, kāds nekad nebija pieredzēts visā zemē.

6 Un bija arī liela un briesmīga vētra; un bija briesmīgs "pērkons, tāds, ka tas ^bsatricināja zemi tā, it kā to sadalot gabalos.

7 Un bija ārkārtīgi asi zibeņi, tādi, kādi nekad nebija pieredzēti visā zemē.

8 Un "Zarahemlas pilsēta aizdegās.

9 Un Moronija pilsēta nogrima jūras dziļumos, un tās iedzīvotāji tika noslīcināti.

10 Un zeme tika uzbērtā Moronijas pilsētai, tā ka pilsētas vieta izveidojās liels kalns.

11 Un bija liela un briesmīga iznīcināšana tai zemē dienvidos.

12 Bet lūk, bija vēl lielāka un briesmīgāka iznīcināšana tai zemē ziemeļos; jo lūk,

24a SRC Kristīšana, Kristīt.
25a M&D 20:37.
SRC Grēku piedošana.
8 1a 3. Nef. 7:19–20;

Morm. 9:18–19.
b Ap. d. 3:6;
Jēk. 4:6.
2a 3. Nef. 2:8.
3a 1. Nef. 19:10;
Hel. 14:20, 27;

3. Nef. 10:9.
4a SRC Krustā sišana.
6a 1. Nef. 19:11;
Hel. 14:21.
b Mat. 27:45, 50–51.
8a 4. Nef. 1:7–8.

visa zemes virsa tika izmainīta ar vētrām un viesuļvētrām, un pārkoniem un zibeņiem, un ārkārtīgi lielu visas zemes trīcēšanu;

13 un "lielceļi tika izpostīti, un līdzenie ceļi sabojāti, un daudzas līdzenas vietas kļuva nelīdzenas.

14 Un daudzas lielas un ievērojamas pilsētas tika "nogremdētas, un daudzas tika nodedzinātas, un daudzas tika satricinātas, līdz to celtnes nogāzās zemē, un to iedzīvotāji tika nogalināti, un tās vietas tika atstātas izpostītas.

15 Un bija dažas citas pilsētas, kuras palika; bet to postījumi bija ārkārtīgi lieli, un bija daudzi tanīs, kas tika nogalināti.

16 Un bija daži, kas tika aizrauti negaisā; un, kur viņi ir, neviens cilvēks nezina, izņemot tikai to, ka tie zina, ka viņi tika aizrauti.

17 Un tā visas zemes virsa kļuva sakropļota no tām vētrām un pārkoniem, un zibeņiem, un zemes trīcēšanas.

18 Un lūk, "klingtis sašķēlās uz pusēm; tās tika saplēstas pa visu zemes virsu, tā ka tās tika atrastas saplēstas gabalos un saplaisājušas, un sasprēgājušas pa visu zemes virsu.

19 Un notika, kad pārkonis un zibeņi, un viesulis, un vētra, un zemes trīcēšana beidzās—jo lūk, tas bija turpinājies "trīs stundu garumā; un daži teica, ka tas laiks bija ilgāks; tomēr

visas šīs lielās un briesmīgās lietas notika apmēram trīs stundu garumā—un tad, lūk, bija tumsa uz zemes virsas.

20 Un notika, ka bija bieza tumsa pār visu zemes virsu, tā ka tie iedzīvotāji, kas nebija krituši, varēja "sajust tumsas ^bmīglu;

21 un nevarēja būt gaisma tās tumsas dēļ; nedz sveces, nedz lāpas, nedz uguns varēja tikt aizdegta ar viņu labo un ļoti sauso malku, tā ka vispār nevarēja būt nekādas gaismas;

22 un nebija nekāda gaisma redzama, nedz uguns, nedz liesma, nedz saule, nedz mēness, nedz zvaigznes, jo tik liela bija tumsas mīgla, kas bija uz visas zemes virsas.

23 Un notika, ka tā turpinājās "trīs dienu garumā, ka nebija redzama nekāda gaisma; un bija liela sērošana un kaukšana, un raudāšana visā tautā nemītīgi; jā, liela bija tautas vaidēšana dēļ tās tumsas un tās lielās iznīcināšanas, kas bija nākusi pār tiem.

24 Un vienā vietā tos dzirdēja raudam, sakot: Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus pirms šīs lielās un briesmīgās dienas, un tad mūsu brāļi tiktu saudzēti, un tie nebūtu sadeguši tai lielajā pilsētā ^aZarahemlā.

25 Un citā vietā tos dzirdēja raudam un sērojam, sakot: Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus pirms šīs lielās un briesmīgās dienas, un nebūtu nogalinājuši praviešus un izdzinuši tos; tad

13a Hel. 14:24;
3. Nef. 6:8.
14a 1. Nef. 12:4.

18a Hel. 14:21–22.
19a Lūk. 23:44.
20a 2. Moz. 10:21–22.

b 1. Nef. 12:5; 19:11.
23a 1. Nef. 19:10.
24a Hel. 13:12.

mūsu mātes un mūsu skaistās meitas, un mūsu bērni būtu tikuši saudzēti, un nebūtu tikuši aprakti šai lielajā pilsētā Moronihā. Un tā tautas kaukšana bija liela un briesmīga.

9. NODAĻA

Tumsā Kristus balss pasludina daudzu ļaužu un pilsētu iznīcināšanu viņu bezdievības dēļ. Viņš arī pasludina Savu dievišķību, paziņo, ka Mozus likums ir piepildīts, un aicina visus cilvēkus nākt pie Viņa un tapt izglābtiem. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN notika, ka bija "balss dzirdama starp visiem zemes iedzīvotājiem, pa visu zemes virsu, saucam:

2 Ak vai, vai, vai šai tautai; "ak vai, visas zemes iedzīvotājiem, ja vien tie nenožēlos grēkus; jo velns ^bsmejas un viņa eņģeļi priecājas dēļ tiem, kas ir nokauti no Manas tautas skaistajiem dēliem un meitām; un tas ir viņu nekrietnības un negantību dēļ, ka tie ir krituši!

3 Lūk, to lielo pilsētu Zarahemlu un tās iedzīvotājus Es esmu nodedzinājis ar uguni.

4 Un lūk, to lielo pilsētu Moroniju Es liku nogremdēt jūras dziļumos, un tās iedzīvotājus noslīcināt.

5 Un lūk, to lielo pilsētu Moronihu un tās iedzīvotājus Es pārklāju ar zemi, lai apslēptu viņu nekrietnības un viņu negantības no Mana vaiga, lai praviešu un

svēto asinis nenāktu pie Manis pret tiem.

6 Un lūk, Gilgalas pilsētu Es liku nogremdēt un tās iedzīvotājus aprakt zemes dziļumos;

7 jā, un Onihas pilsētu un tās iedzīvotājus un Mokumas pilsētu un tās iedzīvotājus, un Jeruzālemes pilsētu un tās iedzīvotājus; un "ūdeņiem Es liku nākt to vietā, lai apslēptu viņu bezdievību un negantības no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis vairs nenāktu pie Manis pret tiem.

8 Un lūk, Gadiandi pilsēta un Gadiomnas pilsēta, un Jēkaba pilsēta, un Gimimno pilsēta, visas tās Es liku aprakt un izveidot "kalnus un ielejas to vietā; un to iedzīvotājus Es esmu apracis zemes dziļumos, lai apslēptu viņu bezdievību un negantību no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis nenāktu vairs pie Manis pret tiem.

9 Un lūk, to lielo pilsētu Jēkabugu, ko apdzīvoja ķēniņa Jēkaba laudis, Es liku nodedzināt ar uguni dēļ viņu grēkiem un viņu bezdievības, kas bija pārāk par visas zemes bezdievību, dēļ viņu "slepenajām slepkavībām un savienībām; jo tie bija viņi, kas iznīcināja Manas tautas mieru un zemes valdību; tādēļ Es liku tiem sadegt, lai ^bizdeldētu viņus no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis nenāktu vairs pie Manis pret tiem.

10 Un lūk, Lamana pilsētu un

9 1a 1. Nef. 19:11;
3. Nef. 11:10.
2a Mat. 11:20-21.

b Moz. 7:26.
7a Ec. 26:19.
8a 1. Nef. 19:11.

9a Hel. 6:17-18, 21.
b Mos. 12:8.

Jošas pilsētu, un Gada pilsētu, un Kiškumena pilsētu un to iedzīvotājus Es liku sadedzināt ar uguni viņu bezdievības dēļ, jo tie padzina praviešus un nomētāja akmeņiem tos, kurus Es sūtīju pasludināt viņiem par viņu bezdievību un viņu negantību.

11 Un tāpēc, ka viņi tos visus izdzina, ka nebija neviena taisnīga to starpā, Es sūtīju "uguni un tos izdeldēju, lai viņu bezdievība un negantība tiktu apslēpta no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis, kurus Es sūtīju starp tiem, nebrēktu uz Mani ^bno zemes pret tiem.

12 Un "daudzām lielām iznīcībām Es liku nākt pār šo zemi un pār šo tautu viņu bezdievības un viņu negantības dēļ.

13 Ak, jūs visi, kas esat "saudzēti tāpēc, ka jūs bijāt taisnīgāki nekā viņi, vai jūs tagad neatgriezīsities pie Manis un nenozēlosit savus grēkus, un netapsit pievērsti, lai Es varētu jūs ^bdziedināt?

14 Jā, patiesi Es saku jums, ja jūs "nāksit pie Manis, jums būs ^bmūžīgā dzīve. Lūk, Mana žēlastības "roka ir izstiepta pret jums, un katru, kas nāks, to Es

pieņemšu; un svētīti ir tie, kas nāk pie Manis.

15 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls. Un Es "radīju gan debesis, gan zemi, un visas lietas, kas tanīs ir. Es biju ar Tēvu no sākuma. ^bEs esmu Tēvā un Tēvs Manī; un Manī Tēvs ir pagodinājis Savu Vārdu.

16 Es nācu pie savējiem un savējie "Mani neuzņēma. Un Raksti par Manu atnākšanu ir piepildīti.

17 Bet visiem, kas Mani uzņem, Es "dodu varu kļūt par Dieva dēliem; un patiesi tā Es darīšu tiem, kas ticēs Manam Vārdam, jo lūk, ar Mani nāk ^bpestīšana un Manī Mozus "likums ir piepildīts.

18 Es esmu pasaules "gaisma un dzīvība. Es esmu ^bAlfa un Omega, Sākums un Gals.

19 Un jums "vairs nevajag upurēt Man ar asins izliešanu; jā, jūsu ziedojumi un jūsu dedzināmie upuri ir jāizbeidz, jo Es nepieņemšu nevienu no jūsu ziedojumiem un jūsu dedzināmajiem upuriem.

20 Un jūs upurēsiet Man kā "ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Un, kas nāk pie Manis ar salauztu sirdi un

11a 2. Kēn. 1:9–16;

Hel. 13:13.

b 1. Moz. 4:10.

12a 3. Nef. 8:8–10, 14.

13a 3. Nef. 10:12.

b Jer. 3:22;

3. Nef. 18:32.

14a 2. Nef. 26:24–28;

Al. 5:33–36.

b Jāņa 3:16.

c Al. 19:36.

15a Jāņa 1:1–3;

Kol. 1:16;

Hel. 14:12;

Et. 4:7;

M&D 14:9.

b Jāņa 17:20–22;

3. Nef. 11:27;

19:23, 29.

16a Jāņa 1:11;

M&D 6:21.

17a Jāņa 1:12.

src Cilvēks,

Cilvēki—Cilvēka

iespējas kļūt līdzīgam

Debesu Tēvam;

Dieva dēli un meitas.

b src Pestīt, Pestīts,

Pestīšana.

c 3. Nef. 12:19, 46–47; 15:2–9.

18a src Gaisma,

Kristus gaisma.

b Jāņa atkl. 1:8.

src Alfa un Omega.

19a Al. 34:13.

20a 3. Nef. 12:19;

M&D 20:37.

nožēlas pilnu garu, to Es ^bkristīšu ar uguni un ar Svēto Garu, tāpat kā lamaniešus, kas dēļ savas ticības Man savas pievēšanas laikā tapa kristīti ar uguni un ar Svēto Garu, un neapzinājās to.

21 Lūk, Es esmu nācis pasaulē, lai nestu pestīšanu pasaulei, lai glābtu pasauli no grēka.

22 Tādēļ, kas ^anožēlo grēkus un nāk pie Manis kā mazs ^bbērns, to Es pieņemšu, jo tādiem pieder Dieva valstība. Lūk, par tādiem Es esmu ^catdevis Savu dzīvību un atkal to atguvis, tādēļ nožēlojiet grēkus un nāciet pie Manis, jūs zemes gali, un topiet izglābti.

10. NODAĻA

Daudzas stundas zemē ir klusums. Kristus balss apsola sapulcināt Savu tautu, kā vista sapulcina savus cālīšus. Taisnīgākā tautas daļa ir tikusi pasargāta. Apmēram 34.–35. g. pēc Kr.

UN tad lūk, notika, ka visi tās zemes ļaudis dzirdēja šos vārdus un liecināja par tiem. Un pēc šiem vārdiem bija klusums zemē daudzu stundu garumā;

2 jo tik liels bija ļaužu izbrīns, ka tie pārstāja žēloties un kautkāt par savu radnieku zaudēšanu, kas bija tikuši nogalināti; tādēļ bija klusums visā zemē daudzu stundu garumā.

3 Un notika, ka atkal nāca

balss pie ļaudīm, un visi ļaudis klausījās un liecināja par balsi, kas teica:

4 Ak jūs, šo ^alielo, kritušo pilsetu ļaudis, kas esat Jēkaba pēcteči, jā, kas esat no Israēla nama, cik reižu Es sapulcināju jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, un ^bgādāju par jums.

5 Un vēl, ^ccik reižu Es gribēju sapulcināt jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, jā, ak jūs, Israēla nama ļaudis, kas esat krituši; jā, ak jūs, Israēla nama ļaudis, jūs, kas dzīvojat Jeruzālemē, tāpat kā tie, kas esat krituši; jā, cik reižu Es gribēju jūs sapulcināt kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus, un jūs negribjāt.

6 Ak jūs, Israēla nams, kurus Es esmu ^asaudzējis, cik reižu Es sapulcināju jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, ja jūs nožēlosit grēkus un ^batgriezīsities pie Manis ar visu ^csirdi.

7 Bet ja nē, ak Israēla nams, jūsu dzīves vietas taps neapdzīvotas līdz jūsu tēviem doto ^aderību piepildīšanas brīdim.

8 Un tad notika, kad ļaudis bija uzklusījuši šos vārdus, viņi atkal iesāka raudāt un kautkāt savu radu un draugu zaudēšanas.

9 Un notika, ka tā pagāja trīs dienas. Un tas bija no rīta, un ^atumsa izklīda prom no zemes

20b 2. Nef. 31:13–14.

22a SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

b Marka 10:15;

Mos. 3:19;

3. Nef. 11:37–38.

c Jāņa 10:15–18.

10 4a 3. Nef. 8:14.

b 1. Nef. 17:3.

5a Mat. 23:37;

M&D 43:24–25.

6a 3. Nef. 9:13.

b 1. Sam. 7:3;

Hel. 13:11;

3. Nef. 24:7.

c Ec. 36:26.

7a SRC Derība.

9a 3. Nef. 8:19.

virsas, un zeme pārstāja trīcēt, un klintis pārstāja plīst, un drausmīgā vaidēšana mitējās, un visas satrauktās valodas beidzās.

10 Un zeme atkal savienojās kopā, ka tā stāvēja; un to ļaužu, kas bija atstāti dzīvi, sērošana un raudāšana, un gaudošana mitējās; un viņu sērošana pārvērtās priekā, un viņu vaimanas slavēšanā un pateicībā Tam Kungam Jēzum Kristum, viņu Pestītājam.

11 Un tiktāl Raksti, ko bija runājuši pravieši, bija "piepildīti.

12 Un tā bija "taisnīgākā tautas daļa, kas tika izglābta, un tie bija tie, kas uzņēma praviešus un nenomētāja tos ar akmeņiem; un tie bija tie, kas neizlēja svēto asinis, kas tika saudzēti—

13 un viņi tika saudzēti un netika nogremdēti un aprakti zemē; un viņi netika noslīcināti jūras dziļumos; un viņi netika sadedzināti ar uguni, nedz arī viņiem kas uzkrita un saspieda, tos nonāvējot; un viņi netika aizrauti viesuļvētrā; nedz arī viņi tika dūmu un tumsas miglas pieveikti.

14 Un tagad, kas lasa, tas lai saprot; tas, kam ir Raksti, lai tos "pēta un redz, un ierauga, vai šīs visas nāves un iznīcība ar uguni un ar dūmiem, ar vētrām un ar negaisiem, un ar zemes ^batvēršanos viņu pieņemšanai, un visas šīs lietas nav daudzu svēto

praviešu pravietojumu piepildīšanai.

15 Lūk, es saku jums, jā, daudzi ir liecinājuši par šīm lietām, kas būs Kristus atnākšanas laikā, un tikuši "nokauti par to, ka viņi liecināja par šīm lietām.

16 Jā, pravietis "Zēnoss liecināja par šīm lietām, un arī Zēnoks runāja par šīm lietām, tāpēc viņi liecināja īpaši par mums, kas esam viņu pēcnācēju atlikums.

17 Lūk, mūsu tēvs Jēkabs arī liecināja par Jāzepa pēcnācēju "atlikumu. Un lūk, vai mēs neesam Jāzepa pēcnācēju atlikums? Un šīs lietas, kas liecina par mums, vai tās nav rakstītas uz tām plāksnēm no misiņa, ko mūsu tēvs Lehijs iznesa no Jeruzālemes?

18 Un notika, ka trīsdesmit un ceturtdā gada beigās, lūk, es parādīšu jums, ka Nefija ļaudīm, kas tika pasaudzēti, un arī tiem, kas tika saukti par lamaniešiem, kas tika pasaudzēti, tika parādīta liela labvēlība, un milzīgas svētības tika izlietas uz viņu galvām, tā ka drīz pēc Kristus "uzkāpšanas debesīs Viņš patiesi pasludināja Sevi tiem,—

19 "parādīdams tiem Savu miesu un kalpodams viņiem; un apraksts par Viņa kalpošanu tiks dots tālāk. Tādēļ uz šo brīdi es beidzu savu sakāmo.

Jēzus Kristus parādījās Nefija

11a Ap. d. 3:18–20.

12a 2. Nef. 26:8;
3. Nef. 9:13.

14a SRC Svētie Raksti—
Svēto Rakstu
nozīmība.

b 1. Nef. 19:11;

2. Nef. 26:5.

15a src Mocekļis,
Mocības.

16a Hel. 8:19–20.

17a 2. Nef. 3:4–5;

Al. 46:24;

3. Nef. 5:23–24.

18a Ap. d. 1:9–11.

19a 3. Nef. 11:12–15.

tautai, kad liels ļaužu pulks bija sapulcējies kopā Pārpilnības zemē, un kalpoja tiem; un tādā veidā Viņš parādījās tiem.

Ietver no 11. līdz 26. nodaļai.

11. NODAĻA

Tēvs liecina par Savu mīļoto Dēlu. Kristus parādās un pasludina Sevis veikto Izpirkšanu. Ļaudis tauta brūces Viņa rokās un kājās, un sānos. Viņi kliedz Ozianna. Viņš izklāsta kristīšanas veidu un paņēmienu. Strīdus gars ir no velna. Kristus mācība ir, ka cilvēkiem ir jātic un jātop kristītiem, un jāsaņem Svētais Gars. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad notika, ka bija liels ļaužu pulks no Nefija tautas sapulcējies kopā apkārt templim, kas bija Pārpilnības zemē; un viņi bija izbrīnīti un pārsteigti cits ar citu, un rādīja viens otram tās "lielās un brīnumainās izmaiņas, kas bija notikušas.

2 Un viņi arī runāja par šo Jēzu Kristu, par kuru "zīme bija tikusi dota, par Viņa nāvi.

3 Un notika, kamēr viņi tā sarunājās cits ar citu, ka viņi izdzirdēja "balsi, kas it kā nāca no debesīm; un viņi pameta savas acis visapkārt, jo tie nesaprata to balsi, ko viņi dzirdēja; un tā nebija spalga balss, nedz arī tā bija skaļa balss; un tomēr, neskatoties uz to, ka tā bija ^bkļusa balss, tā iedūrās viņos, ka tie

dzirdēja to pašā sirdī, tā ka nebija nevienas ķermeņa daļas, kam tā neliktu trīcēt; jā, tā iedūrās tiem pašā dvēselē un lika viņu sirdīm degt.

4 Un notika, ka viņi atkal dzirdēja to balsi, un viņi to nesaprata.

5 Un vēl trešo reizi viņi dzirdēja to balsi, un viņi atvēra savas ausis, lai klausītos to; un viņu acis bija pavērstas uz to skaņu; un viņi cieši raudzījās uz debesīm, no kurienes skaņa nāca.

6 Un lūk, trešajā reizē viņi saprata to balsi, ko viņi dzirdēja; un tā sacīja uz tiem:

7 Lūk, šis ir Mans "mīļotais Dēls, ^bpie kura Man labs prāts, kurā Es esmu pagodinājis Savu Vārdu—klausiet Viņu.

8 Un notika, kad viņi saprata, viņi atkal pameta savas acis uz debesīm; un lūk, viņi "redzēja Cilvēku nonākam no debesīm; un Viņš bija ģērbies baltā apmetnī; un Viņš nāca lejā un nostājās to vidū; un visu acis pūlī bija pievērstas Viņam, un tie neuzdrīkstējās pavērt savas mutes pat savā starpā, un nezināja, ko tas nozīmē, jo viņi domāja, ka tas ir eņģelis, kas tiem bija parādījies.

9 Un notika, ka Viņš pastiepa Savu roku un runāja uz ļaudīm, sacīdams:

10 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, par kura nākšanu pasaulē liecināja pravieši.

11 1a 3. Nef. 8:11–14.

2a Hel. 14:20–27.

3a 5. Moz. 4:33–36;
Hel. 5:29–33.

b 1. Ķēn. 19:11–13;
M&D 85:6.

7a Mat. 3:17; 17:5;
DžS—V 1:17.

b 3. Nef. 9:15.

8a 1. Nef. 12:6;

2. Nef. 26:1.

11 Un lūk, Es esmu pasaules "gaisma un dzīvība; un Es esmu izdzēris to rūgto ^bbiķeri, ko Tēvs deva Man, un esmu pagodinājis Tēvu, "uzņemdamies uz Sevi pasaules grēkus, ar ko Es esmu izcietis Tēva ^dgribu un visas lietas no paša iesākuma.

12 Un notika, kad Jēzus bija pateicis šos vārdus, ka viss ļaužu pulks krita pie zemes, jo tie atcerējās, ka bija ticis "pravietots starp tiem, ka Kristus pats parādīsies viņiem pēc Savas uzkāpšanas debesīs.

13 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz tiem, sacīdams:

14 Piecelieties un nāciet pie Manis, lai jūs varētu "likt savas rokas Manos sānos un arī lai jūs varētu ^bpataustīt naglu rētas Manās rokās un Manās kājās, lai jūs varētu zināt, ka Es esmu Israēla "Dievs un visas ^dzemes Dievs, un esmu ticis nonāvēts par pasaules grēkiem.

15 Un notika, ka ļaužu pulks gāja un lika savas rokas Viņa sānos, un taustīja naglu rētas Viņa rokās un Viņa kājās; un to viņi darīja, iedami viens aiz otra, līdz viņi visi bija izgājuši un redzējuši ar savām acīm, un pataustījuši ar savām rokām, un droši zināja un liecināja, ka "tas ir Viņš, par kuru

bija rakstījuši pravieši, ka Tam jānāk.

16 Un, kad viņi visi bija gājuši un paši pārliecinājušies, tie iesaucās vienā balsī, sacīdami:

17 Ozianna! Svētīts lai ir Visu augstā Dieva Vārds! Un tie krita pie Jēzus kājām un "pielūdza Viņu.

18 Un notika, ka Viņš runāja uz "Nefiju (jo Nefijs bija ļaužu pulkā) un Viņš pavēlēja tam, lai tas nāktu priekšā.

19 Un Nefijs piecēlās un gāja, un nometās Tā Kunga priekšā, un skūpstīja Viņa kājas.

20 Un Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņš pieceltos. Un tas piecēlās un nostājās Viņa priekšā.

21 Un Tas Kungs sacīja viņam: Es dodu tev "varu, lai tu ^bkristītu šos ļaudis, kad Es atkal uzkāpšu Debesīs.

22 Un vēl Tas Kungs sauca "citus un runāja uz tiem līdzīgi; un Viņš deva tiem varu kristīt. Un Viņš sacīja uz tiem: Tādā veidā jūs kristīsiet, un ^bnebūs strīdu jūsu starpā.

23 Patiesi Es saku jums, ka tas, kas nožēlo savus grēkus caur jūsu "vārdiem un ^bvēlas tapt kristīts Manā Vārdā, tādā veidā jūs to kristīsiet—lūk, jūs iesiet un "nostāsities ūdenī, un Manā Vārdā jūs kristīsiet tos.

11a SRC Gaisma,
Kristus gaisma.

b Mat. 26:39, 42.

c Jāņa 1:29;
M&D 19:18–19.

d Marka 14:36;
Jāņa 6:38;
M&D 19:2.

12a Al. 16:20.

14a Jāņa 20:27.

b Lūk. 24:36–39;

M&D 129:2.

c Jes. 45:3;

3. Nef. 15:5.

d 1. Nef. 11:6.

15a src Jēzus Kristus—
Kristus pēcnāves
parādīšanās.

17a src Pielūgšana.

18a 3. Nef. 1:2, 10.

21a src Spēks, vara.

b src Kristīšana, Kristīt.

22a 1. Nef. 12:7;

3. Nef. 12:1.

b 3. Nef. 18:34.

23a 3. Nef. 12:2.

b src Kristīšana,
Kristīt—
Sagatavošanās
kristīšanai.

c 3. Nef. 19:10–13.

24 Un tad lūk, šie ir tie vārdi, ko jūs teiksīt, nosaucot tos vārdā, sacīdami:

25 Būdamš “pilnvarots no Jēzus Kristus, es kristīju tevi ^bTēva un Dēla, un Svētā Gara Vārdā. Āmen.

26 Un tad jūs “iegremdēsīt tos ūdenī, un nāksīt atkal laukā no ūdens.

27 Un tādā veidā jūs kristīsīt Manā Vārdā; jo lūk, patiesi Es saku jums, ka Tēvs un Dēls, un Svētais Gars ir “viens; un Es esmu Tēvā, un Tēvs ir Manī, un Tēvs un Es esam viens.

28 Un atbilstoši tam, kā Es pavēlēju, tā jūs kristīsīt. Un nebūs “strīdu jūsu starpā, kā jums līdz šim bija; nedz arī jums būs strīdi par Manas mācības punktiem, kā jums līdz šim bija.

29 Jo patiesi, patiesi Es saku jums, ka tas, kam ir “strīda ^bgars, nav no Manis, bet ir no velna, kurš ir strīdu tēvs, un viņš uzkūda cilvēku sirdis strīdēties ar dusmām vienam ar otru.

30 Lūk, šī nav Mana mācība, lai uzkūditu cilvēku sirdis ar dusmām vienam pret otru; bet šī ir Mana mācība, ka tādas lietas ir jāatmet.

31 Lūk, patiesi, patiesi Es saku

jums: Es darīšu zināmu jums Savu “mācību.

32 Un šī ir Mana “mācība, un tā ir tā mācība, ko Tēvs Man ir devis; un Es ^bliecinu par Tēvu, un Tēvs liecina par Mani, un “Svētais Gars liecina par Tēvu un Mani; un Es liecinu, ka Tēvs pavēl visiem cilvēkiem visur nožēlot grēkus un ticēt Man.

33 Un tas, kas tic Man un top “kristīts, tas tiks ^bizglābts; un tie ir tie, kas ^ciemantos Dieva valstību.

34 Un tas, kas Man netic un nepatop kristīts, tiks pazudināts.

35 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka tā ir Mana mācība, un Es liecinu par to no Tēva; un kas “tic Man, tic arī Tēvam; un tam Tēvs liecinās par Mani, jo Viņš piemeklēs to ^bar uguni un ar “Svēto Garu.

36 Un tā Tēvs liecinās par Mani un Svētais Gars liecinās tam par Tēvu un par Mani; jo Tēvs un Es, un Svētais Gars esam viens.

37 Un atkal Es saku jums: Jums jānožēlo grēki un “jātop kā maziem bērniem, un jātop kristītiem Manā Vārdā, vai arī jūs nekādi nevarēsīt saņemt to.

38 Un atkal Es saku jums: Jums jānožēlo grēki un jātop

25^a Mos. 18:13;
M&D 20:73.
SRC Kristīšana,
Kristīt—Atbilstošas
pilnvaras.
^b SRC Dievs, Dievība.
26^a SRC Kristīšana,
Kristīt—Kristīšana
ar iegremdēšanu.
27^a Jāņa 17:20–22;
3. Nef. 28:10;
Morm. 7:7;
M&D 20:28.

28^a 1. kor. 1:10;
Ef. 4:11–14;
M&D 38:27.
29^a DZST Ef. 4:26
(Pielikums);
Mos. 2:32–33.
^b 2. Tim. 2:23–24;
Mos. 23:15.
SRC Strīdēšanās.
31^a 2. Nef. 31:2–21.
32^a SRC Kristus mācība.
^b 1. Jāņa 5:7.
^c 3. Nef. 28:11;

Et. 5:4.
33^a Marka 16:16.
SRC Kristīšana,
Kristīt—Būtiska.
^b SRC Glābšana.
^c SRC Celestiālā godība.
35^a Et. 4:12.
^b 3. Nef. 9:20; 12:2.
^c SRC Svētais Gars.
37^a Marka 10:15;
Lūk. 18:17;
Mos. 3:19;
3. Nef. 9:22.

kristītiem Manā Vārdā, un jātop kā maziem bērniem, vai arī jūs nekādi nevarēsiet iemantot Dieva valstību.

39 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka šī ir Mana mācība, un, kas "ceļ uz tās, ceļ uz Manas klints, un elles ^bvārtiem to nebūs uzvarēt.

40 Un, kas sludinās vairāk vai mazāk par šo un uzdos to par Manu mācību, tas nāk no velna un nav celts uz Manas klints; bet tas ceļ uz "smiltīm, un elles vārti stāv atvērti, lai pieņemtu tādu, kad plūdi nāk un vēji tos sit.

41 Tādēļ ejiet pie šiem ļaudīm un dariet tiem zināmus vārdus, ko Es runāju, līdz pat zemes galiem.

12. NODAĻA

Jēzus aicina un pilnvaro divpadsmit mācekļus. Viņš runā ar nefijiešiem līdzīgi kā Kalna sprediķi. Viņš stāsta Svētīgumus. Viņa mācības ir pārākas un nozīmīgākas par Mozus likumu. Cilvēkiem ir pavēlēts būt tikpat pilnīgiem kā Viņš un Viņa Tēvs. Salīdziniet ar Mateja ev. 5. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN notika, kad Jēzus bija sacījis šos vārdus Nefijam un tiem, kas tika aicināti (tad to skaits,

kas tika aicināti un saņēma spēku un varu kristīt, bija "divpadsmit), un tad, lūk, Viņš izstiepa Savu roku uz ļaužu pulku un sauca uz tiem, sacīdams: ^bSvētīgi jūs esat, ja jūs uzklausīsiet šo divpadsmit vārdus, kurus Es esmu "izvēlējis no jūsu vidus, lai tie kalpotu jums un būtu jūsu kalpi; un viņiem Es esmu devis varu, lai viņi varētu kristīt jūs ar ūdeni; un pēc tam, kad jūs esat kristīti ar ūdeni, lūk, Es kristīšu jūs ar uguni un ar Svēto Garu; tādēļ svētīgi jūs esat, ja jūs ticēsiet Man un tapsit kristīti pēc tam, kad jūs esat redzējuši Mani un zināt, ka Es esmu.

2 Un vēl, vēl vairāk svētīgi ir tie, kas "ticēs jūsu vārdiem, tāpēc ka jūs liecināsiet, ka jūs esat Mani redzējuši, un ka jūs zināt, ka Es esmu. Jā, svētīgi ir tie, kas ticēs jūsu vārdiem un ^bnonāks pazemības dziļumos, un taps kristīti, jo viņi tiks piemeklēti "ar uguni un ar Svēto Garu, un saņems savu grēku piedošanu.

3 Jā, svētīgi ir "garā nabagi, kas ^bnāk pie Manis, jo tiem pieder Debesu valstība.

4 Un vēl, svētīgi ir visi tie, kam bēdas, jo tie tiks iepriecināti.

5 Un svētīgi ir "lēnprātīgie, jo tie iemantos ^bzemi.

6 Un svētīgi ir visi tie, kas cieš "badu un ^bslāpes pēc "taisnības,

39a Mat. 7:24–29;

Hel. 5:12.

src Klints.

b 3. Nef. 18:12–13.

40a 3. Nef. 14:24–27.

12 1a 3. Nef. 13:25.

b src Svētīt,

Svētīts, Svētība.

c src Aicināt, Dieva

acināts, Aicinājums.

2a M&D 46:13–14.

src Ticība, Ticēt.

b Et. 4:13–15.

c 3. Nef. 11:35; 19:13.

3a M&D 56:17–18.

src Pazemīgs,

Pazemība.

b Mat. 11:28–30.

5a Rom. 12:16;

Mos. 3:19.

src Lēnprātīgs,

Lēnprātība.

b src Zeme.

6a 2. Nef. 9:51;

Ēn. 1:4.

b Jer. 29:13.

c Sal. Pam. 21:21.

jo viņi tiks piepildīti ar Svēto Garu.

7 Un svētīgi ir ^ažēlastības pilnie, jo tie saņems žēlastību.

8 Un svētīgi ir ^asirdsšķīstie, jo tie ^bredzēs Dievu.

9 Un svētīgi ir visi ^amiera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva ^bbērniem.

10 Un svētīgi ir visi tie, kas tiek ^avajāti Mana Vārda dēļ, jo tiem pieder Debesu valstība.

11 Un svētīgi jūs esat, kad cilvēki zaimos jūs un vajās, un runās visu ko ļaunu nepatiesi pret jums Manis dēļ;

12 jo jums būs liels prieks un jūs būsīt ārkārtīgi liksmi, jo liela būs jūsu ^aalga debesīs; jo tā tie vajāja praviešus, kas bija pirms jums.

13 Patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums būt par zemes ^asāli; bet, ja sāls zaudēs savu garšu, ar ko tad zeme tiks sālīta? No tā laika sāls tad kļūst nekam nederīga, bet kā vien ārā izmetama un saminama zem cilvēku kājām.

14 Patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums būt par gaismu šai tautai. Pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta.

15 Lūk, vai cilvēks iededzina ^asveci un liek to zem pūra? Nē, bet gan svečturī, un tā dod gaismu visam namam;

16 tādēļ lai jūsu ^agaisma spīd šo ļaužu priekšā, lai tie varētu

redzēt jūsu labos darbus un godināt jūsu Tēvu, kas ir debesīs.

17 Nedomājiet, ka Es esmu atnācis atņemt bauslību vai praviešus. Es neesmu nācis atņemt, bet gan piepildīt;

18 jo patiesi Es saku jums, neviena rakstu zīmīte un neviens rakstu galiņš nav zudis no ^abauslības, bet Manī viss ir piepildīts.

19 Un lūk, Es esmu devis jums likumu un baušļus no Sava Tēva, lai jūs ticētu Man un lai jūs nožēlotu savus grēkus, un nāktu pie Manis ar ^asalauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Lūk, jums ir baušļi jūsu priekšā, un ^blikums ir piepildīts.

20 Tādēļ nāciet pie Manis un topiet izglābti; jo patiesi Es saku jums, ka, ja vien jūs neturēsīt Manus baušļus, ko Es jums tagad pavēlu, jūs nekādā gadījumā neieiesīt Debesu valstībā.

21 Jūs esat dzirdējuši, ka tie, no seniem laikiem, ir teikuši, un tas ir arī rakstīts jūsu priekšā, ka tev nebūs ^anokaut, un katrs, kas nokaus, to gaida Dieva tiesa;

22 bet Es saku jums, ka ikvienu, kas ir dusmīgs uz savu brāli, gaidīs Viņa tiesa. Un katru, kas sacīs uz savu brāli: Ģeķis!, to gaida Sinedrija; un katru, kas sacīs: Tu muļķis!, gaida elles ugunis.

23 Tādēļ, ja jūs nāksit pie

7a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

8a SRC Šķīstis, Šķīstība.

b M&D 93:1.

9a SRC Miera nesējs.

b SRC Dieva dēli
un meitas.

10a M&D 122:5–9.

src Vajāt, Vajāšanas.

12a Et. 12:4.

13a M&D 101:39–40.

src Sāls.

15a Lūk. 8:16.

16a 3. Nef. 18:24.

18a src Mozus likums,

Mozus bauslība.

19a 3. Nef. 9:20.

src Salauzta sirds.

b 3. Nef. 9:17.

21a 2. Moz. 20:13;

Mos. 13:21;

M&D 42:18.

Manis vai gribēsīt nākt pie Manis, un atcerēsities, ka tavam brālīm ir kaut kas pret tevi—

24 ej savu ceļu pie sava brāļa un vispirms "izlīgsti ar savu brāli, un tad nāc pie Manis ar patiesu sirdi, un Es pieņemšu tevi.

25 Vienojies ar savu pretinieku bez kavēšanās, kamēr tu vēl esi ceļā ar viņu, lai viņš tevi kādā brīdī nesagrābtu un tu ne tiktu iemests cietumā.

26 Patiesi, patiesi Es saku tev, tu no turienes nekādi neiznākksi, kamēr tu neatmaksāsi līdz pat pēdējam senīnam. Un, kad jūs esat cietumā, vai jūs varat samaksāt kaut vienu "senīnu? Patiesi, patiesi es saku jums: Nē!

27 Lūk, tie, no seniem laikiem, ir rakstījuši, ka tev nebūs "laulību pārkāpt;

28 bet Es saku jums, ka ikviens, kas uzlūko sievieti "ar iekāri, tas jau ir pārkāpis laulību savā sirdī.

29 Lūk, Es dodu jums bausli, lai jūs neļautu nevienai no tādām lietām nākt savā "sirdī;

30 jo labāk, lai jūs paši noraidītu šīs lietas, ar ko jūs nesīsīt savu "krustu, nekā jūs tiksīt iemesti ellē.

31 Ir rakstīts, ka ikviens, kas no savas sievas šķiras, tas lai dod viņai "šķiršanās rakstu.

32 Patiesi, patiesi Es saku

jums, ka ikviens, kas no savas sievas "šķiras, izņemot ^bnetiklības gadījumu, spiež to "pārkāpt laulību; un, kas atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību.

33 Un vēl ir rakstīts—tev nebūs nepatiesi zvērēt, bet tu izpildīsi Tam Kungam savus "zvērestus;

34 bet patiesi, patiesi Es jums saku, jums vispār nebūs "zvērēt; nedz pie debesīm, jo tās ir Dieva tronis;

35 nedz pie zemes, jo tā ir Viņa kāju pamesls;

36 nedz arī tev būs zvērēt pie savas galvas, jo tu nespēj padarīt ne vienu vienīgu matu ne baltu, ne melnu;

37 bet, lai tavi vārdi ir: jā, jā! nē, nē!, jo, kas pāri par to, ir no ļauna.

38 Un lūk, ir rakstīts: "aci pret aci un zobu pret zobu;

39 bet Es saku jums, ka jums nebūs "stāvēt pretim ļaunajam; bet ikvienam, kas tevi sitīs pa tavu labo vaigu, tam ^bpagriez arī otru;

40 un, ja kāds grib ar tevi tiesāties un ņemt tavus svārkus, atdod tam arī savu apmetni;

41 un ar katru, kas spiež tevi iet vienu jūdzi, paej ar to divas.

42 "Dod tam, kas tev prasa, un neatsaki tam, kas grib no tevis aizņemties.

43 Un lūk, ir arī rakstīts, ka tev

24a SRC Piedot.

26a Al. 11:3.

27a 2. Nef. 9:36;
M&D 59:6.

28a M&D 42:23.
SRC Iekāre.

29a Ap. d. 8:22.

30a Mat. 10:38; 16:24;

Lūk. 9:23.

31a SRC Šķiršanās.

32a Marka 10:11–12.

b SRC Ārlaulības sakari.

c SRC Laulības

pārkāpšana.

33a SRC Zvērests.

34a SRC Apgānīšana.

38a 3. Moz. 24:20.

39a 3. Nef. 6:13;

4. Nef. 1:34;

M&D 98:23–32.

b SRC Pacietība.

42a Jēk. 2:17–19;

Mos. 4:22–26.

būs mīlēt savu tuvāku un nīst savu ienaidnieku;

44 bet lūk, Es saku jums, mīliet savus "ienaidniekus, svētījiet tos, kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs ienīst, un ^blūdziet par tiem, kas ļauni izmanto jūs un vajā jūs;

45 lai jūs būtu bērni savam Tēvam, kas ir debesīs, jo Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un pār labiem.

46 Tādēļ šīs lietas, kas bija senatnē, kas bija pakļautas likumam, ir piepildītas Manī.

47 "Kas bijis, ir pagājis, un viss ir tapis jauns.

48 Tādēļ es gribu, lai jūs būtu "pilnīgi, tāpat kā Es vai arī jūsu Tēvs, kas debesīs, ir pilnīgs.

13. NODAĻA

Jēzus māca nefījiešiem Tā Kunga lūgšanu. Viņiem ir jākrāj man-ta debesīs. Divpadsmit mācekļiem viņu kalpošanā tiek pavēlēts nedomāt par laicīgajām lietām. Salīdziniet ar Mateja ev. 6. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

PATIESI, patiesi Es saku, ka Es gribu, lai jūs dotu "mīlestības dāvanas nabagajiem, bet sargieties, lai jūs nedotu savas mīlestības dāvanas cilvēku priekšā, lai tiktu viņu ieraudzīti, citādi jums nav nekādas algas no jūsu Tēva, kas ir debesīs.

2 Tādēļ, kad jūs dosit savas

mīlestības dāvanas, tad nelieciet to izbazūnēt savā priekšā, kā liekuļi to dara sinagogās un ielās, lai cilvēki tos "godinātu. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.

3 Bet, kad tu dod mīlestības dāvanas, tad tava kreisā roka lai nezina, ko dara labā;

4 tā ka tavas mīlestības dāvanas paliek apslēptas; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās atklāti.

5 Un, kad tu "Dievu lūdz, nedari tā kā liekuļi, jo tie mīl lūgt, stāvēdami sinagogās un uz ielu stūriem, lai cilvēki tos varētu redzēt. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.

6 Bet tu, kad tu Dievu lūdz, tad ej savā kambarī un, kad tu esi aizslēdzis savas durvis, pielūdz savu Tēvu, kas ir slepenībā; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās tev atklāti.

7 Bet, kad jūs lūdzat, veltīgi neatkārtojieties kā pagāni, jo tie domā, ka viņi tiks uzklausi dēļ savas lielās runāšanas.

8 Tad nu netopiet tiem līdzīgi, jo jūsu Tēvs "zina, kā jums vajag, pirms jūs Viņu lūdzat.

9 Tādēļ šādā "veidā jums būs ^blūgt: Mūsu "Tēvs, kas esi debesīs! Svētīts lai top Tavs Vārds.

10 Tavs prāts lai notiek uz zemes tāpat kā debesīs.

11 Un piedod mums mūsu parādus, kā mēs piedodam saviem parādniekiem.

44a Sal. Pam. 24:17;

Al. 48:23.

b Ap. d. 7:59–60.

47a 3. Nef. 15:2, 7;
M&D 22:1.

48a Mat. 5:48;
3. Nef. 27:27.

SRC Pilnīgs.

13 1a SRC Mīlestības
dāvanas,
Mīlestības dāvanu
došana.

2a M&D 121:34–35.

5a SRC Lūgšana.

8a M&D 84:83.

9a Mat. 6:9–13.

b SRC Lūgšana.

c SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.

12 Un "neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna.

13 Jo Tev pieder Valstība, spēks un gods mūžīgi. Amen.

14 Jo, ja jūs "piedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, jūsu Debesu Tēvs piedos arī jums;

15 bet, ja jūs nepiedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, arī jūsu Debesu Tēvs nepiedos jūsu pārkāpumus.

16 Turklāt, kad jūs "gavējat, neesiet kā liekuļi, saīguši vaigā, jo tie dara savas sejas nejaukas, lai rādītos cilvēkiem kā gavētāji. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.

17 Bet tu, kad tu gavē, svaidi savu galvu un mazgā savu seju;

18 lai tu nerādies cilvēkiem kā gavētājs, bet savam Tēvam, kas ir "slepenībā; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās tev atklāti.

19 Nekrājiet sev mantas virs zemes, kur kodes un rūsa tās maitā un kur zagļi ielaužas un zog;

20 bet krājiet sev "mantas debesīs, kur ne kodes, ne rūsa tās nemaitā, un kur zagļi neielaužas un nezog.

21 Jo, kur ir jūsu manta, tur būs arī jūsu sirds.

22 Miesas "spīdeklis ir acs; ja nu tava acs būs skaidra, visa tava miesa būs gaismas pilna.

23 Bet, ja tava acs būs ļauna, visa tava miesa būs pilna tumšas. Ja, tādējādi, tava gaisma,

kas ir tevī, ir tumsa, cik gan liela ir tā tumsa!

24 Neviens cilvēks nevar "kalpot diviem kungiem; vai nu viņš vienu nīdīs un otru mīlēs, vai arī pie viena turēsies un otru nicinās. Jūs nevarat kalpot Dievam un Mamonomam.

25 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš paraudzījās uz tiem divpadsmit, ko Viņš bija izraudzījis, un sacīja uz tiem: Atcerieties tos vārdus, ko Es sacīju. Jo lūk, jūs esat tie, ko Es esmu izraudzījis "kalpot šai tautai. Tādēļ Es saku jums: ^bNezūdieties par savu dzīvību, ko jūs ēdisit vai ko jūs dzersit; nedz arī par savu miesu, ko jūs ģērbsit. Vai dzīvība nav vairāk kā barība un miesa kā apģērbs?

26 Skatieties uz putniem gaisā, jo ne tie sēj, ne tie pļauj, ne sakrāj šķūņos; tomēr jūsu Debesu Tēvs tos baro. Un vai jūs neesat daudz labāki nekā viņi?

27 Kurš no jums ar zūdišanos var kaut vienu olekti pielikt savam augumam?

28 Un kādēļ jūs zūdiaties apģērba dēļ? Padomājiet par līlijām laukā, kā tās aug; ne tās strādā, ne tās vērpj;

29 un Es saku jums, ka pat Salamans visā savā godībā nav tā bijis apģērbs kā viena no tām.

30 Tādēļ, ja Dievs tā apģērbj zāli laukā, kas šodien ir un rīt tiek iemesta krāsni, patiesi tā

12a dzst Mat. 6:14
(Pielikums).
14a Mos. 26:30–31;
M&D 64:9.
src Piedot.
16a Jes. 58:5–7.

src Gavēt,
Gavēšana.
18a M&D 38:7.
20a Hel. 5:8; 8:25.
22a M&D 88:67.
24a 1. Sam. 7:3.

25a src Kalpot,
Kalpošana.
b Al. 31:37–38;
M&D 84:79–85.

Viņš apgērbs jūs, ja jūsu ticība nebūs maza.

31 Tādēļ nezūdieties, sacīdami: Ko mēs ēdīsim?, vai: Ko dzersim?, vai: Ar ko gērbsimies?

32 Jo jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums vajag visas šīs lietas.

33 Bet dzenieties papriekš pēc Dieva "valstības un Viņa taisnības, un tad jums visas šīs lietas taps piemestas.

34 Nezūdieties nākamā rīta dēļ, jo rītdiena pati par sevi zūdisies. Katrai dienai pietiek pašai savu bēdu.

14. NODAĻA

Jēzus pavēl: Netiesājiet; lūdziet Dievam; sargieties no viltus praviešiem. Viņš apsola glābšanu tiem, kas darīs Tēva gribu. Salīdziniet ar Mateja ev. 7. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš pagriezās pret ļaužu pulku un atkal atvēra Savu muti uz tiem, sacīdams: Patiesi, patiesi Es saku jums: "Netiesājiet, lai jūs netopat tiesāti.

2 "Jo, ar kādu tiesu jūs tiesājat, ar tādu jūs tapsit tiesāti; un, ar kādu mēru jūs mērojat, ar tādu jums taps atmērots.

3 Un kāpēc tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet neieraugi baļķi, kas ir tavā pašā acī?

4 Jeb kā tu vari sacīt uz savu brāli: Laid, es izvilksu skabargu

no tavas acs—un lūk, baļķis ir tavā pašā acī?

5 Tu, liekuli, papriekš izvelc "baļķi no savas pašā acs; un tad tu skaidri redzēsi izvilkt skabargu no sava brāļa acs.

6 Nedodiet to, kas ir "svēts, suņiem, un nemetiet savas pārles cūkām priekšā, ka tās ar savām kājām tās nesamin un atgriezdamās jūs pašus nesaplosa.

7 "Lūdziet, un jums taps dots; meklējiet, un jūs atradīsiet; klausījiet, un jums taps atvērts.

8 Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klauszina, taps atvērts.

9 Jeb, vai ir cilvēks jūsu starpā, kas savam dēlam, kad tas maizi lūdz, dotu akmeni?

10 Jeb, kad tas zivi lūdz, tam dotu čusku?

11 Ja tad nu jūs, būdami ļauni, protat saviem bērniem dot labas dāvanas, vai tad jūsu Tēvs, kas ir debesis, nedos daudz vairāk laba tiem, kas Viņu lūdz?

12 Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums darītu, tāpat "dariet arī jūs viņiem, jo šis ir likums un pravieši.

13 Ieejiet pa "šaurajiem vārtiem, jo plati ir vārti un ^bceļš ir plats, kas ved uz pazušānu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet;

14 tāpēc ka šauri ir "vārti un ^bšauris ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un ^cmaz ir to, kas to atrod.

15 Sargieties no "viltus pra-

33a Lūk. 12:31.

14 1a D&ST Mat. 7:1–2
(Pielikums);
Jāņa 7:24.

2a Morm. 8:19.

5a Jāņa 8:3–11.

6a SRC Svēts.

7a 3. Nef. 27:29.

src Lūgšana.

12a src Līdzjūtība.

13a Lūk. 13:24;

3. Nef. 27:33.

b M&D 132:25.

14a 2. Nef. 9:41; 31:9,

17–18;

M&D 22.

b 1. Nef. 8:20.

c 1. Nef. 14:12.

15a Jer. 23:21–32;

2. Nef. 28:9, 12, 15.

viešiem, kas pie jums nāk avju drēbēs, bet no iekšpuses tie ir plēsīgi vilki.

16 No viņu augļiem jums būs tos pazīt. Vai cilvēki vāc vīnogas no ērkšķiem, vai vīģes no dadžiem?

17 Patiesi, tā katrs labs koks nes labus augļus, bet nelabs koks nes nelabus augļus.

18 Labs koks nevar nest nelabus augļus, nedz arī nelabs koks var nest labus augļus.

19 Katrs koks, kas "nenes labus augļus, top nocirsts un iemests ugunī.

20 Tāpēc no viņu "augļiem jums būs tos pazīt.

21 Ne ikkatrs, kas saka uz Mani: Kungs! Kungs!, ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva gribu.

22 Daudzi "sacīs uz Mani tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs neesam pravietojuši Tavā Vārdā, un Tavā Vārdā izdzinuši velnus, un Tavā Vārdā daudz brīnumainu darbu darījuši?

23 Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu "pazinis; ^bejiet nost no Manis, jūs ļauna darītāji.

24 Tādēļ ikvienu, kas šos Manus vārdus dzird un dara, Es pielīdzināšu gudram vīram, kas savu namu cēlis uz "klints—

25 un, kad stiprs "lietus lija, un plūdi gāzās, un vēji pūta tam namam virsū, tad tas ^bne-

sabruka, jo tas bija celts uz klints.

26 Un ikviens, kas dzird šos Manus vārdus un nedara, pielīdzināms ģeķim, kas savu namu cēlis uz "smiltīm—

27 un, kad stiprs lietus lija, un plūdi gāzās, un vēji pūta tam namam virsū, tad tas sabruka, un liela bija tā sabrukšana.

15. NODAĻA

Jēzus paziņo, ka Mozus likums ir izpildīts Viņā. Nefijieši ir tās citas avis, par ko Viņš runāja Jeruzālemē. Nekrietnības dēļ Tā Kunga tauta Jeruzālemē nezina par Israēla izklīdinātajām avīm. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija pabeidzis šos vārdus, Viņš pameta Savas acis visapkārt uz ļaužu pulku, un sacīja uz tiem: Lūk, jūs dzirdējāt to, ko Es mācīju, pirms uzkāpu Debesīs pie Sava Tēva; tādēļ, kas atceras šos Manus vārdus un tos "pilda, to Es ^buzcelšu pēdējā dienā.

2 Un notika, kad Jēzus bija sacījis šos vārdus, Viņš manīja, ka bija daži viņu vidū, kas bija pārsteigti un brīnījās, ko Viņš domā par Mozus "likumu; jo viņi nesaprata tos vārdus, ka viss vecais ir pagājis, un viss ir tapis jauns.

3 Un Viņš sacīja uz tiem: Nebrīnieties, ka Es teicu jums, ka

19a Mat. 3:10;
Al. 5:36–41;
M&D 97:7.

20a Lūk. 6:43–45;
Mor. 7:5.

22a Al. 5:17.

23a Mos. 5:13;

26:24–27.

b Lūk. 13:27.

24a src Klints.

25a Al. 26:6;

Hel. 5:12.

b Sal. Pam. 12:7.

26a 3. Nef. 11:40.

15 1a Jēk. v. 1:22.

b 1. Nef. 13:37;

M&D 5:35.

2a SRC Mozus likums,
Mozus bauslība.

viss vecais ir pagājis, un viss ir tapis jauns.

4 Lūk, Es saku jums, ka tas ^alikums ir izpildīts, kas tika dots Mozum.

5 Lūk, ^aEs esmu Tas, kas deva likumu, un Es esmu Tas, kas derēja ar Savu Israēla tautu; tādēļ likums Manī ir izpildīts, jo Es esmu nācis ^bizpildīt likumu; tādēļ tam ir gals.

6 Lūk, Es ^aneatmetu praviešus, jo tie visi, kas nav piepildīti Manī, patiesi Es saku jums, visi tiks piepildīti.

7 Un tādēļ, ka Es sacīju jums, ka viss vecais ir pagājis, Es neatmetu to, kas ir ticis runāts par to, kam jānāk.

8 Jo lūk, ^aderība, ko Es noslēdzu ar Savu tautu, visa vēl nav izpildīta; bet likums, kas tika dots Mozum, ir beidzies Manī.

9 Lūk, Es esmu ^alikums un ^bgaisma. Griezieties pie Manis un pastāviet līdz galam, un jūs ^cdzīvosit; jo tam, kas ^apastāvēs līdz galam, Es došu mūžīgo dzīvi.

10 Lūk, Es esmu devis jums ^abaušļus, tādēļ turiet Manus baušļus. Un tas ir likums un pravieši, jo tie patiesi ^bliecina par Mani.

11 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš sacīja uz tiem divpadsmit, kurus Viņš bija izraudzījis:

12 Jūs esat Mani mācekļi un jūs esat gaisma šai tautai, kas ir ^aJāzēpa nama atlikums.

13 Un lūk, šī ir jūsu mantojuma ^azeme, un Tēvs ir devis to jums.

14 Un nekad Tēvs nav devis Man pavēli, lai Es ^ateiktu to jūsu brāļiem Jeruzālemē.

15 Nekad arī Tēvs nav devis Man pavēli, lai Es stāstītu tiem par ^acitām Israēla nama ciltīm, kuras Tēvs ir izvedis no tās zemes.

16 Tik daudz Tēvs pavēlēja Man, lai Es teiktu tiem:

17 Ka Man vēl ir citas avis, kas nav no šī ganāmpulka; arī tās Man jāatved, un viņas dzirdēs Manu balsi; un būs viens ganāmpulks un viens ^aGans.

18 Un tad nu savas stūrgalvības un neticības dēļ tie ^anesaprata Manu vārdu; tādēļ Tēvs Man pavēlēja nestāstīt tiem vairāk par to.

19 Bet, patiesi Es saku jums, ka Tēvs Man pavēlēja, un Es saku jums, ka jūs tikāt nošķirti no tiem viņu nekrietnības dēļ; tādēļ tas ir viņu nekrietnības dēļ, ka tie nezina par jums.

20 Un patiesi Es saku jums vēl, ka citas ciltis Tēvs ir atdalījis no tiem; un tas ir viņu nekrietnības dēļ, ka viņi nezina par tām.

21 Un patiesi Es saku jums, ka

4a Mos. 13:27–31;
3. Nef. 9:17–20.

5a 1. kor. 10:1–4;
3. Nef. 11:14.
src Jehova.

b Al. 34:13.

6a 3. Nef. 23:1–5.

8a 3. Nef. 5:24–26.

9a 2. Nef. 26:1.

b src Gaisma,
Kristus gaisma.

c Jāņa 11:25;
M&D 84:44.

d src Izturēt.
10a 3. Nef. 12:20.

b Mos. 13:33.

12a src Jāzeps,
Jēkaba dēls.

13a 1. Nef. 18:22–23.

14a 3. Nef. 5:20.

15a 3. Nef. 16:1–4.

src Israēls—
Israēla desmit
pazudušās ciltis.

17a src Labais Gans.

18a M&D 10:59.

jūs esat tie, par kuriem Es teicu: "Citas avis Man vēl ir, kas nav no šī ganāmpulka, arī tās Man jāatved, un viņas dzirdēs Manu balsi; un būs viens ganāmpulks un viens Gans.

22 Un viņi Mani nesaprata, jo viņi domāja, ka tas ir par "citticībniekiem; jo viņi nesaprata, ka citticībniekiem jātiek ^bpievērštiem caur viņu sludināšanu.

23 Un viņi nesaprata Mani, kad Es teicu, ka tie dzirdēs Manu balsi; un viņi nesaprata Mani, ka "citticībnieki nekad nedzirdēs Manu balsi—ka Es neparādīšos tiem savādāk, kā tikai ar ^bSvēto Garu.

24 Bet lūk, jūs esat gan dzirdējuši "Manu balsi, gan redzējuši Mani; un jūs esat Manas avis, un jūs esat ieskaitīti starp tiem, ko Tēvs ir ^bdevis Man.

16. NODAĻA

Jēzus apmeklēs citas no pazudušajām Israēla avīm. Pēdējās dienās evaņģēlijs nonāks pie citticībniekiem, un tad pie Israēla nama. Tā Kunga ļaudis paši savām acīm redzēs, kā Viņš atkal atjaunos Ciānu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN patiesi, patiesi Es saku jums, ka Man ir "citas avis, kas nav no šīs zemes, nedz arī no Jeruzālemes zemes, nedz arī no citām

tās zemes daļām visapkārt, kur Es esmu kalpojis.

2 Jo tie, par kuriem Es runāju, ir tie, kas nav vēl dzirdējuši Manu balsi; nedz arī kādreiz Es esmu parādījies tiem.

3 Bet Es saņēmu pavēli no Tēva, ka Man ir jāiet pie "tiem un ka tie dzirdēs Manu balsi, un tiks ieskaitīti starp Manām avīm, lai būtu viens ganāmpulks un viens Gans; tādēļ Es eju tiem parādīties.

4 Un Es pavēlu jums, lai jūs pierakstītu šo "sacīto, kad Es būšu aizgājis, lai, ja būs tā, ka Mani ļaudis Jeruzālemē, tie, kas Mani ir redzējuši un bijuši kopā ar Mani Manā kalpošanā, nevaicās Tēvam Manā Vārdā, lai viņi ar Svēto Garu saņemtu zināšanas par jums un arī par citām ciltīm, par kurām viņi nezina, tad lai šis sacītais, ko jūs rakstīsīt, tiktu saglabāts un pasludināts ^bcitticībniekiem, lai caur pilnību no citticībniekiem viņu pēcnācēju atlikums, kas būs izkaisīts pa zemes virsu savas neticības dēļ, tiktu atvests jeb tiktu vests pie "atziņas par Mani, viņu Pestītāju.

5 Un tad Es tos "savākšu no četriem zemes galiem; un tad Es izpildīšu to ^bderību, ko Tēvs ir noslēdzis ar visiem "Israēla nama ļaudīm.

21a Jāņa 10:14–16.
22a SRC Citticībnieki.
b Ap. d. 10:34–48.
23a Mat. 15:24.
b 1. Nef. 10:11.
SRC Svētais Gars.
24a Al. 5:38;
3. Nef. 16:1–5.
b Jāņa 6:37;

M&D 27:14.
16 1a 3. Nef. 15:15.
SRC Israēls—
Israēla desmit
pazudušās ciltis.
3a 3. Nef. 17:4.
4a SRC Svētie Raksti.
b 1. Nef. 10:14;
3. Nef. 21:6.

c Ec. 20:42–44;
3. Nef. 20:13.
5a SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.
b 3. Nef. 5:24–26.
c 1. Nef. 22:9;
3. Nef. 21:26–29.

6 Un svētīti ir ^acitticībnieki dēļ savas ticības Man, iekš un caur ^bSvēto Garu, kurš liecina tiem par Mani un par Tēvu.

7 Lūk, dēļ viņu ticības Man, saka Tēvs, un dēļ jūsu neticības, ak Israēla nams, “pēdējās dienās patiesība nāks pie citticībniekiem, lai šīs lietas pilnībā tiktu darītas tiem zināmas.

8 Bet ak vai, saka Tēvs, neticīgajiem no citticībniekiem—jo neskatoties, ka tie ir nākuši uz šīs zemes virsas un ir “izklīdīnājuši Manu tautu, kas ir no Israēla nama; un Mana tauta, kas ir no Israēla nama, ir tikusi ^bpadzīta no viņu vidus un tikusi mīdīta zem viņu kājām;

9 un dēļ Tēva žēlastības pret citticībniekiem, un arī dēļ sodiem no Tēva Manai tautai, kas ir no Israēla nama, patiesi, patiesi, Es saku jums, ka pēc visa tā,—un Es esmu līcis, lai Mana tauta, kas ir no Israēla nama, tiktu sista un tiktu mōcīta, un tiktu “kauta, un tiktu padzīta no viņu vidus un klūtu viņu ienīsta, un klūtu par nievu vārdu un apsmieklu viņu vidū—

10 un tā pavēl Tēvs, lai Es teiktu jums: Tanī dienā, kad citticībnieki sagrēkos pret Manu evaņģēliju un noraidīs Mana evaņģēlija pilnību, un būs “augstprātīgi savu siržu lepnībā

pār visām tautām un pār visiem visas zemes ļaudīm, un būs pilni ar visādiem meliem un viltu, ļaunumu un visāda veida liekulību, un slepkavībām, un ^bviltus priesterību, un netiklībām, un slepenām negantībām; un, ja viņi darīs to visu un noraidīs Mana evaņģēlija pilnību, lūk, saka Tēvs, Es paņemšu Sava evaņģēlija pilnību prom no tiem.

11 Un tad Es “atcerēšos Savu derību, ko Es noslēdzu ar Savu tautu, ak Israēla nams, un Es nesīšu Savu evaņģēliju tai.

12 Un Es rādīšu tev, ak Israēla nams, ka citticībniekiem nav varas pār tevi; bet Es atcerēšos Savu derību ar tevi, ak Israēla nams, un jūs nāksit pie “atziņas par Mana evaņģēlija pilnību.

13 Bet, ja citticībnieki nožēlos grēkus un atgriezīsies pie Manis, saka Tēvs, lūk, viņi tiks “ieskaitīti starp Maniem ļaudīm, ak Israēla nams.

14 Un Es neļaušu Savai tautai, kas ir no Israēla nama, iet cauri starp viņiem un samīdīt tos, saka Tēvs.

15 Bet, ja viņi nepievērsīsies Man un nepaklausīs Manai balsij, Es ļaušu, lai viņi, jā, Es ļaušu Saviem ļaudīm, ak Israēla nams, lai tie iet cauri starp viņiem un “samīda tos, un tie būs kā sāls,

6a 1. Nef. 13:30–42;

2. Nef. 30:3.

b 2. Nef. 32:5;

3. Nef. 11:32, 35–36.

src Svētais Gars.

7a src Evaņģēlija atjaunošana.

8a 1. Nef. 13:14;
Morm. 5:9, 15.

b 3. Nef. 20:27–29.

9a Am. 9:1–4.

10a Morm. 8:35–41.

b 2. Nef. 26:29.

11a 3. Nef. 21:1–11;

Morm. 5:20.

12a Hel. 15:12–13.

13a Gal. 3:7, 29;

1. Nef. 15:13–17;

2. Nef. 10:18;

3. Nef. 30:2;

Ābr. 2:9–11.

15a Mih. 5:7–14;

3. Nef. 20:16–19;

21:12–21;

M&D 87:5.

kas zaudējusi savu garšu, kas no tā laika ir nekam nederīga, kā vien ārā izmetama un zem Manu ļaužu kājām saminama, ak Israēla nams.

16 Patiesi, patiesi Es saku jums, tā Tēvs Man ir pavēlējis— lai Es dotu šai tautai šo zemi viņu mantojumā.

17 Un tad pravieša Jesajas "vārdi būs piepildīti, kas saka:

18 "Tavi ^bsargi jau paceļ balsi, viņi gavilē visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjaunos Cīānu.

19 Gavilējiet priekā; dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!

20 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no Dieva.

17. NODAĻA

Jēzus liek ļaudīm pārdomāt Viņa vārdus un lūgt par sapratni. Viņš izdziedina viņu slimos. Viņš lūdz par tiem ļaudīm, izmantodams tādu valodu, kas nevar tikt rakstīta. Enģeļi kalpo viņiem un uguns ieskauj viņu bērniņus. Apmēram 34. g. pēc Kr.

LŪK, tad notika, kad Jēzus bija sacījis šos vārdus, Viņš paraudzījās atkal apkārt uz ļaužu pulku, un Viņš teica uz tiem: Lūk, Mans "laiks ir tuvu klāt.

2 Es manu, ka jūs esat vāji, ka jūs nevarat "saprast visus Manus vārdus, ko Man Tēvs ir pavēlējis runāt uz jums šinī reizē.

3 Tādēļ ejiet uz savām mājām un "apdomājiet to, ko Es esmu sacījis, un vaicājiet Tēvam Manā Vārdā, lai jūs varētu saprast, un ^bsagatavojiet savus prātus "rītam, un Es nākšu pie jums atkal.

4 Bet tagad Es "eju pie Tēva un arī lai ^bparādītos "pazudušajām Israēla ciltīm, jo tās nav zudušas Tēvam, jo Viņš zina, kurp Viņš tās ir aizvedis.

5 Un notika, kad Jēzus bija tā runājis, Viņš atkal pameta Savas acis apkārt uz ļaužu pulku un redzēja, ka viņi bija asarās un cieši raudzījās uz Viņu, it kā lūgdami, lai Viņš paliek nedaudz ilgāk ar tiem.

6 Un Viņš sacīja uz tiem: Lūk, Mana sirds ir pilna "līdzjūtības pret jums.

7 Vai jūsu vidū ir kādi slimie? Vediet viņus šurp. Vai jums ir kādi, kas ir klibi vai akli, vai tizli, vai kropli, vai spītālīgi, vai kas ir izkaltuši, vai kas ir kurli, vai kas sirgst jebkādā veidā? Vediet viņus šurp un Es tos dziedināšu, jo Es jūtu jums līdzī, Mana sirds ir piepildīta ar žēlastību.

8 Jo Es redzu, ka jūs gribat, lai Es parādu jums to, ko Es darīju jūsu brāļiem Jeruzālemē, jo Es redzu, ka jūsu "ticība ir

17a 3. Nef. 20:11–12.

18a Jes. 52:8–10.

b Ec. 33:1–7.

src Sargāt, Sargs.

17 1a TAS IR atgriezies pie Tēva, skat. 4. p.

2a Jāņa 16:12;

M&D 78:17–18.

3a src Pārdomāt.

b M&D 132:3.

c 3. Nef. 19:2.

4a 3. Nef. 18:39.

b 3. Nef. 16:1–3.

c src Israēls—

Israēla desmit pazudušās ciltis.

6a src Līdzjūtība.

8a Lūk. 18:42.

^bpietiekama, lai Es jūs dziedinātu.

9 Un notika, kad Viņš bija tā runājis, viss ļaužu pulks vienprātīgi gāja ar saviem slimajiem un saviem sirgstošajiem, un saviem klibajiem, un saviem aklažiem, un saviem mēmajiem, un ar visiem tiem, kas sirga jebkādā veidā; un Viņš “dziedināja ikvienu, kad tie tika atvesti pie Viņa.

10 Un viņi visi, gan tie, kas bija dziedināti, gan tie, kas bija veseli, zemojās pie Viņa kājām un pielūdza Viņu; un, cik daudzi varēja, nāca no ļaužu pulka un “skūpstīja Viņa kājas, tā ka tie mazgāja Viņa kājas ar savām asarām.

11 Un notika, ka Viņš pavēlēja, lai viņu “mazie bērni tiktu atnesti.

12 Tā tie atnesa savus mazos bērnus un nolika tos zemē visapkārt Viņam, un Jēzus stāvēja vidū, un ļaužu pulks deva ceļu, līdz tie visi bija atnesti pie Viņa.

13 Un notika, kad viņi visi bija atnesti un Jēzus stāvēja to vidū, Viņš pavēlēja ļaužu pulkam, lai tie “nomestos uz ceļiem zemē.

14 Un notika, kad tie bija nometušies uz ceļiem zemē, Jēzus nopūtās pie sevis un teica: Tēvs, Es esmu “satraukts par Israēla nama ļaužu bezdievību.

15 Un, kad Viņš bija pateicis šos vārdus, Viņš arī nometās uz ceļiem zemē; un lūk, Viņš lūdza

Tēvu, un tas, ko Viņš lūdza, nevar tikt uzrakstīts, un ļaužu pulks, kas dzirdēja Viņu, liecināja.

16 Un viņi liecināja šādā veidā: “Acs nekad nav redzējusi, nedz arī auss kādreiz dzirdējusi iepriekš tik lielas un brīnumainas lietas, kā mēs redzējām un dzirdējām Jēzu runājam uz Tēvu;

17 un neviena “mēle nevar izteikt, nedz arī kāds cilvēks var uzrakstīt, nedz arī cilvēku sirdis var aptvert tik lielas un brīnumainas lietas, kā mēs gan redzējām, gan dzirdējām Jēzu runājam; un neviens nevar aptvert to prieku, kas piepildīja mūsu dvēseles tanī brīdī, kad mēs dzirdējām Viņu lūdzam Tēvu par mums.

18 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis lūgt Tēvu, Viņš piecēlās; bet tik milzīgs bija ļaužu pulka “prieks, ka viņi bija tā pārņemti.

19 Un notika, ka Jēzus runāja uz tiem un aicināja viņus piecelties.

20 Un tie piecēlās no zemes, un Viņš sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat dēļ savas ticības. Un tagad, lūk, Mans prieks ir pilnīgs.

21 Un, kad Viņš bija sacījis šos vārdus, Viņš “raudāja, un pūlis liecināja par to, un Viņš ņēma viņu bērnīņus, vienu pēc otra, un ^bsvētīja tos, un lūdza Tēvu par tiem.

8b 2. Nef. 27:23;

Et. 12:12.

9a Mos. 3:5;

3. Nef. 26:15.

10a Lūk. 7:38.

11a Mat. 19:13–14;

3. Nef. 26:14, 16.

13a Lūk. 22:41;

Ap. d. 20:36.

14a Moz. 7:41.

16a Jes. 64:4;

1. kor. 2:9;

M&D 76:10, 114–119.

17a 2. kor. 12:4.

18a Src Prieks.

21a Jāņa 11:35.

b Marka 10:14–16.

22 Un, kad Viņš to bija darījis, Viņš atkal raudāja;

23 un Viņš runāja uz ļaužu pulku un sacīja uz tiem: Skatieties uz saviem bērniņiem.

24 Un, kad viņi skatījās, lai redzētu, viņi pameta savas acis uz debesīm, un viņi redzēja debesis atveramies, un viņi redzēja eņģelus nokāpjam no debesīm, un tie bija it kā uguns vidū, un tie nāca un "ieskāva šos bērniņus, un viņi tika apņemti it kā ar uguni; un eņģeļi kalpoja tiem.

25 Un ļaužu pulks redzēja un dzirdēja, un liecināja; un tie zina, ka viņu pieraksts ir paties, jo viņi visi redzēja un dzirdēja, katrs cilvēks pats; un viņi bija skaitā ap divi tūkstoši un pieci simti dvēseļu, un tur bija vīri, sievas un bērni.

18. NODAĻA

Jēzus ievieš Svēto Vakarēdienu starp nefijiešiem. Viņiem tiek pavēlēts vienmēr lūgt Viņa Vārdā. Tie, kas ēd Viņa miesu un dzer Viņa asinis necienīgi, tiek nosodīti. Mācekļiem tiek dota vara piešķirt Svēto Garu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN notika, ka Jēzus pavēlēja Saviem mācekļiem, lai tie Viņam atnestu nedaudz "maizes un vīna.

2 Un, kamēr tie gāja pēc maizes un vīna, Viņš pavēlēja ļaužu pulkam, lai tie apsēstos uz zemes.

3 Un, kad Viņa mācekļi atnāca ar "maizi un vīnu, Viņš paņēma maizi un lauza, un svētīja to; un

Viņš deva to mācekļiem un pavēlēja, lai tie ēstu.

4 Un, kad tie bija ēduši un paēduši, Viņš pavēlēja, lai tie dotu ļaužu pulkam.

5 Un, kad ļaužu pulks bija ēdis un paēdis, Viņš sacīja uz mācekļiem: Lūk, viens tiks ordinēts jūsu vidū, un viņam Es došu varu, lai viņš "lauztu maizi un svētītu to, un dotu to Manas baznīcas ļaudīm, visiem tiem, kas ticēs un taps kristīti Manā Vārdā.

6 Un to jūs vienmēr centīsities darīt, tāpat kā Es darīju, tāpat kā Es lauza maizi un svētīju to, un devu to jums.

7 Un to jūs darīsiet, lai "pieminētu Manu miesu, ko Es jums esmu rādījis. Un tas būs kā liecība Tēvam, ka jūs vienmēr Mani atceraties. Un, ja jūs vienmēr atcerēsities Mani, Mans Gars būs ar jums.

8 Un notika, ka pēc tam, kad Viņš sacīja šos vārdus, Viņš pavēlēja Saviem mācekļiem, lai tie ņemtu vīna kausu un dzertu no tā un lai viņi dotu arī ļaužu pulkam, lai tie arī varētu dzert no tā.

9 Un notika, ka viņi tā darīja un dzēra no tā, un bija padzēruši; un viņi deva ļaužu pulkam, un tie dzēra, un tie bija padzēruši.

10 Un, kad mācekļi bija to darījuši, Jēzus sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat par to, ko jūs darījāt, jo tā ir Manu pavēļu pildīšana un tā liecina Tēvam, ka jūs griibat darīt to, ko Es esmu pavēlējis jums.

11 Un to jums vienmēr būs darīt tiem, kas nožēlo grēkus un top kristīti Manā Vārdā; un jūs darīsīt to, atceroties Manas asinis, kuras Es esmu izlējis par jums, lai jūs varētu liecināt Tēvam, ka jūs vienmēr Mani atceraties. Un, ja jūs vienmēr atcerēsities Mani, Mans Gars būs ar jums.

12 Un Es dodu jums bausli, ka jums būs to darīt. Un, ja jūs vienmēr to darīsīt, svētīti jūs esat, jo jūs esat celti uz Manas "klints.

13 Bet, kas vien jūsu starpā darīs vairāk vai mazāk par šo, nav celti uz Manas klints, bet ir celti uz smilšaina pamata; un, kad lietus līs un plūdi gāzīsies, un vējš pūtīs tiem virsū, tie "kritīs, un elles ^bvārti ir gatavi atvērties, lai pieņemtu tos.

14 Tādēļ svētīti jūs esat, ja jūs turēsīt Manas pavēles, ko Tēvs ir pavēlējis Man, lai Es dotu jums.

15 Patiesi, patiesi Es jums saku, jums jābūt modriem un vienmēr "jālūdz, lai jūs netiktu velna sakārdināti un viņš jūs neaizvestu gūstā.

16 Un, kā Es lūdzu starp jums, patiesi tādā veidā jums būs lūgt Manā baznīcā starp Maniem ļaudīm, kas nožēlo grēkus un top kristīti Manā Vārdā. Lūk, Es esmu "gaisma; un Es esmu rādījis jums ^bpiemēru.

17 Un notika, kad Jēzus bija

runājis šos vārdus uz Saviem mācekļiem, ka Viņš atkal pagriezās pret ļaužu pulku un sacīja uz tiem:

18 Lūk, patiesi, patiesi Es jums saku, jums ir jābūt modriem un vienmēr jālūdz, lai jūs nekristu kārdinājumā, jo "Sātans grib jūs iegūt, lai viņš varētu sijāt jūs kā kviešus.

19 Tādēļ jums vienmēr būs lūgt Tēvu Manā Vārdā;

20 un "visu, ko jūs lūgsīt Tēvam Manā Vārdā, kas ir taisnīgi, ticot, ka jūs saņemsīt, lūk, tas jums taps dots.

21 "Lūdziet Tēvu vienmēr Manā Vārdā savās ģimenēs, lai jūsu sievas un jūsu bērni taptu svētīti.

22 Un lūk, jums būs bieži sanākt kopā; un jūs neliegsīt nevienam nākt pie jums, kad jūs sanākat kopā, bet ļaujiet, lai tie nāktu, un neliedziet tiem;

23 bet jums būs "lūgt par tiem, un jūs tos nepadzīsīt; ja būs tā, ka tie bieži nāks pie jums, jūs lūgsīt par tiem Tēvu Manā Vārdā;

24 tādēļ turiet augstu savu "gaismu, lai tā spīd pasaulei. Lūk, Es esmu ^bgaisma, ko jums būs turēt augstu—kā to jūs esat redzējuši Mani darām. Lūk, jūs redzat, ka Es esmu lūdzis Tēvu, un jūs visi bijāt aculiecinieki.

25 Un jūs redzat, ka Es "nevienam nepavēlēju aiziet, bet

12a SRC Klints.
13a SRC Atkrišana.
b 3. Nef. 11:39.
15a Al. 34:17–27.
SRC Lūgšana.
16a SRC Gaisma,
Kristus gaisma.

b SRC Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus piemērs.
18a Lūk. 22:31;
2. Nef. 2:17–18;
M&D 10:22–27.
20a Mat. 21:22;
Hel. 10:5;

Mor. 7:26;
M&D 88:63–65.
21a Al. 34:21.
23a 3. Nef. 18:30.
24a Mat. 5:16.
b Mos. 16:9.
25a Al. 5:33.

drīzāk pavēlēju, lai jūs nāktu pie Manis, lai jūs varētu ^bsajust un redzēt; patiesi tā jums būs darīt pasaulei; un katrs, kas pārķāj šo pavēli, ļaujas tikt ievests kārdināšanā.

26 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, ka Viņš pavērsa savas acis uz mācekļiem, ko Viņš bija izraudzījis, un sacīja uz tiem:

27 Lūk, patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums vēl vienu pavēli, un tad Man ir jāiet pie Sava "Tēva, lai Es varētu izpildīt ^bcitas pavēles, ko Viņš Man ir devis.

28 Un tad lūk, šī ir tā pavēle, ko Es dodu jums, lai jūs neļautu apzināti nevienam "necienīgam ^bbaudīt no Manas miesas un asinīm, kad jūs to izdalīsiet;

29 jo katrs, kas ēd un dzer Manu miesu un "asinis ^bnecienīgi, ēd un dzer par sodu savai dvēselei; tādēļ, ja jūs zināt, ka cilvēks ir necienīgs, lai ēstu un dzertu no Manas miesas un asinīm, jūs tam to liegsit.

30 Tomēr jūs to "nedzīsiet pro-jām, bet jūs kalposit tam un lūgsit par viņu Tēvu Manā Vārdā; un, ja būs tā, ka viņš nožēlos grēkus un taps kristīts Manā Vārdā, tad jūs pieņemsit to un dosit tam no Manas miesas un asinīm.

31 Bet, ja viņš nenožēlos grēkus, viņš netiks pieskaitīts Maniem ļaudīm, lai viņš nevarētu iznīcināt Manus ļaudis, jo lūk, Es zinu "Savas avis, un tās ir sa-skaitītas.

32 Tomēr jūs neizdzīsiet to no savām sinagogām vai savām lūgšanas vietām, jo tādiem jūs turpināsiet kalpot; jo jūs nezināt—varbūt tie atgriezīsies un nožēlos grēkus, un nāks pie Manis ar patiesu sirdi, un Es "dziedināšu tos; un jūs būsiet līdzekļi glābšanas nešanā tiem.

33 Tādēļ turiet šos vārdus, ko Es jums esmu pavēlējis, lai jūs nenokļūtu zem "nosodījuma; jo ak vai tam, ko Tēvs nosoda.

34 Un Es dodu jums šīs pavēles to strīdu dēļ, kas ir bijuši jūsu starpā. Un svētīgi jūs esat, ja "nav strīdu jūsu starpā.

35 Un tagad Es eju pie Tēva, tādēļ ka ir nepieciešams, lai Es ietu pie Tēva "jūsu labā.

36 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis šos vārdus, Viņš pieskārās ar Savu "roku ^bmācekļiem, ko Viņš bija izraudzījis, vienam pēc otra, līdz Viņš bija visiem tiem pieskāries, un runāja uz tiem, kad Viņš tiem pieskārās.

37 Un ļaužu pulks nedzirdēja vārdus, ko Viņš runāja, tādēļ tie neliecina, bet mācekļi liecina, ka

b 3. Nef. 11:14–17.
27a SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.
b 3. Nef. 16:1–3.
28a 1. kor. 11:27–30.
b Morm. 9:29.
29a M&D 46:4.
b SRC Asinis;
Svētais Vakarēdiens.

30a M&D 46:3.
31a Jāņa 10:14;
Al. 5:38;
3. Nef. 15:24.
32a 3. Nef. 9:13–14;
M&D 112:13.
33a SRC Nosodīt,
Nosodišana.
34a 3. Nef. 11:28–30.

35a 1. Jāņa 2:1;
2. Nef. 2:9;
Mor. 7:27–28;
M&D 29:5.
36a SRC Roku uzlikšana.
b 1. Nef. 12:7;
3. Nef. 19:4.

Viņš deva tiem "varu dot ^bSvēto Garu. Un es tālāk jums parādīšu, ka šis pieraksts ir patiesis.

38 Un notika, kad Jēzus bija pieskāries tiem visiem, ka nāca "mākonis un apēnoja ļaužu pulku, ka tie nevarēja saskatīt Jēzu.

39 Un, kamēr tie bija apēnoti, Viņš aizgāja no tiem un uzkāpa debesīs. Un mācekļi redzēja un liecina, ka Viņš atkal uzkāpa debesīs.

19. NODAĻA

Divpadsmit mācekļi kalpo ļaudīm un lūdz pēc Svētā Gara. Mācekļi top kristīti un saņem Svēto Garu un eņģeļu kalpošanu. Jēzus lūdz Dievu ar vārdiem, kas nevar tikt rakstīti. Viņš apliecina šo nefijiešu ārkārtīgi lielo ticību. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija uzkāpis debesīs, ļaužu pulks izklīda, un katrs vīrs ņēma savu sievu un savus bērņus un atgriezās savā mājā.

2 Un nekavējoties tika izziņots starp ļaudīm, pirms kļuva tumšs, ka ļaužu pulks bija redzējis Jēzu, ka Viņš bija kalpojies tiem un ka Viņš arī rītā parādīsies ļaužu pulkam.

3 Jā, un patiesi visu nakti tika stāstīts par Jēzu; un tik daudz tie stāstīja ļaudīm, ka bija daudzi, jā, ļoti liels skaits, kas ārkārtīgi pūlējās visu to nakti, lai viņi varētu no rīta būt tai vietā, kur Jēzus parādīsies ļaužu pulkam.

4 Un notika, ka no rīta, kad ļaužu pulks bija sapulcējies

kopā, lūk, Nefijs un viņa brālis, ko viņš bija uzcēlis no miroņiem, kura vārds bija Timotejs, un arī Nefija dēls, kura vārds bija Jona, un arī Matonijs, un Matonihass, viņa brālis, un Kumens, un Kumēnonhijs, un Jeremija, un Šemņons, un Jona, un Cedekija, un Jesaja—tad nu šie bija to mācekļu vārdi, ko Jēzus bija izraudzījis—un notika, ka tie nāca un nostājās ļaužu pulka vidū.

5 Un lūk, ļaužu pulks bija tik liels, ka viņi lika, lai tie sadalītos divpadsmit grupās.

6 Un tie divpadsmit mācīja ļaužu pulku; un lūk, tie lika, lai pūlis nomestos ceļos uz zemes vīrsas un lūgtu Tēvu Jēzus Vārdā.

7 Un mācekļi arī lūdza Tēvu Jēzus Vārdā. Un notika, ka viņi piecēlās un mācīja ļaudis.

8 Un, kad viņi bija mācījuši ar tiem pašiem vārdiem, ko Jēzus bija runājis—neko neizmainot no tiem vārdiem, ko Jēzus bija runājis—lūk, viņi atkal nometās ceļos un lūdza Tēvu Jēzus Vārdā.

9 Un lūdza par to, ko viņi visvairāk vēlējās; un viņi vēlējās, lai "Svētais Gars tiem taptu dots.

10 Un, kad viņi bija tā lūguši, viņi devās lejā ūdens malā, un ļaužu pulks sekoja tiem.

11 Un notika, ka Nefijs devās "ūdenī un tapa kristīts.

12 Un viņš iznāca no ūdens un sāka kristīt. Un viņš kristīja visus tos, kurus Jēzus bija izraudzījis.

37a SRC Spēks, vara.
b SRC Svētā Gara

dāvana.
38a 2. Moz. 19:9, 16.

19 9a 3. Nef. 9:20.
11a 3. Nef. 11:23.

13 Un notika, kad viņi visi bija ^akristīti un bija iznākuši no ūdens, Svētais Gars nolaidās uz tiem, un viņi tika piepildīti ar ^bSvēto Garu un ar uguni.

14 Un lūk, viņi bija it kā uguns ^aieskauti; un tā nāca no debesīm, un ļaužu pulks to redzēja un liecināja par to; un eņģeļi nāca lejā no debesīm un kalpoja tiem.

15 Un notika, kamēr eņģeļi kalpoja mācekļiem, lūk, Jēzus nāca un nostājās vidū un kalpoja tiem.

16 Un notika, ka Viņš runāja uz ļaužu pulku un pavēlēja, lai tie atkal nomestos ceļos zemē un arī lai Viņa mācekļi nomestos ceļos zemē.

17 Un notika, kad viņi visi bija nometušies ceļos zemē, Viņš pavēlēja Saviem mācekļiem lūgt.

18 Un lūk, tie iesāka lūgt; un viņi lūdza Jēzu, saukdami Viņu par savu Kungu un savu Dievu.

19 Un notika, ka Jēzus aizgāja no viņu vidus un pagāja nedaudz nostāk no tiem, un nometās zemē, un Viņš sacīja:

20 Tēvs, Es pateicos Tev, ka Tu esi devis Svēto Garu tiem, ko Es esmu izraudzījis; un tas ir viņu ticības dēļ, ka Es esmu izraudzījis tos no pasaules.

21 Tēvs, Es lūdzu Tevi, lai Tu dotu Svēto Garu visiem tiem, kas ticēs viņu vārdiem.

22 Tēvs, Tu esi devis Svēto

Garu tiem tāpēc, ka tie tic Man; un Tu redzi, ka tie tic Man tāpēc, ka Tu uzklausīji tos, un viņi lūdz Mani; un viņi lūdz Mani tāpēc, ka Es esmu ar viņiem.

23 Un tagad, Tēvs, Es lūdzu Tev par viņiem un arī par visiem tiem, kas ticēs viņu vārdiem, lai tie ticētu Man, lai Es būtu viņos ^akā Tu, Tēvs, esi Manī, lai mēs būtu ^bviens.

24 Un notika, kad Jēzus bija tā lūdzis Tēvu, Viņš nāca pie saviem mācekļiem, un lūk, tie joprojām turpināja bez apstājas lūgt Viņu; un tie ^aneplāpāja daudziem vārdiem, jo tiem bija dots, par ko tiem ^bjālūdzu, un tie bija pilni ar vēlēšanos.

25 Un notika, ka Jēzus svētīja tos, kad tie lūdza Viņu; un Viņa vaigs smaidīja uz tiem, un Viņa ^avaiga gaisma spīdēja pār tiem, un lūk, viņi bija tikpat ^bbalti kā Jēzus vaigs un arī drānas; un lūk, viņu baltums pārspēja jebkādu baltumu, jā, patiesi uz zemes nevar būt nekas tik balts kā to baltums.

26 Un Jēzus sacīja uz tiem: Turpiniet lūgt! Un viņi nepārstāja lūgt.

27 Un Viņš atkal novērsās no tiem un pagāja nedaudz nostāk, un nometās zemē; un Viņš atkal lūdza Tēvu, sacīdams:

28 Tēvs, Es pateicos Tev, ka Tu esi ^ašķīstījis tos, kurus Es esmu izraudzījis viņu ticības dēļ, un

13a SRC Kristīšana, Kristīt.

b 3. Nef. 12:2; Morm. 7:10. SRC Svētā Gara dāvana.

14a Hel. 5:23–24, 43–45;

3. Nef. 17:24.

23a 3. Nef. 9:15.

b Jāņa 17:21–23.

src Vienotība.

24a Mat. 6:7.

b M&D 46:30.

25a 4. Moz. 6:23–27.

b SRC Apskaidrošana—Apskaidrotas būtnes.

28a Mor. 7:48; M&D 50:28–29; 88:74–75.

src Šķīsts, Šķīstība.

Es lūdzu par viņiem un arī par tiem, kas ticēs viņu vārdiem, lai tie tiktu šķīstīti Manī caur ticību viņu vārdiem, tāpat kā viņi ir šķīstīti Manī.

29 Tēvs, Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, ko Tu Man “no pasaules esi devis viņu ticības dēļ, lai viņi tiktu šķīstīti Manī, lai Es būtu viņos kā Tu, Tēvs, esi Manī, lai mēs būtu viens, lai Es tiktu pagodināts viņos.

30 Un, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš atkal nāca pie Saviem mācekļiem; un lūk, tie nelokāmi un nepārtraukti lūdza Viņu; un Viņš atkal smaidīja uz tiem; un lūk, viņi bija tikpat “balti kā Jēzus.

31 Un notika, ka Viņš atkal pagāja nedaudz nostāk un lūdza Tēvu;

32 un mēle nevar izteikt tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza, nedz arī cilvēks var “uzrakstīt tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza.

33 Un ļaužu pulks dzirdēja un liecina; un viņu sirdis bija atvērtas un viņi saprata savās sirdīs tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza.

34 Tomēr tik lieli un brīnumaini bija tie vārdi, ar kuriem Viņš lūdza, ka tie nevar tikt rakstīti, nedz arī cilvēks tos var “izteikt.

35 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis lūgt, Viņš atkal nāca pie mācekļiem un sacīja uz tiem: Tik lielu “ticību Es nekad neesmu redzējis starp visiem jūdiem;

tādēļ, viņu ^bneticības dēļ, Es nevarēju parādīt tiem tik lielus brīnumus.

36 Patiesi Es saku jums, nav neviena no viņiem, kas būtu redzējis tik lielas lietas, kā jūs redzējāt; nedz arī viņi ir dzirdējuši tik lielas lietas, kā jūs dzirdējāt.

20. NODAĻA

Jēzus brīnumainā veidā dabū maizi un vīnu un atkal izdala Vakarēdienu laudīm. Jēkaba atlikums nāks pie Tā Kunga, sava Dieva, atziņas un mantos Amerikas kontinentu. Jēzus ir pravietis, līdzīgi Mozum, un nefījieši ir praviešu bērni. Citas Tā Kunga tautas tiks sapulcinātas Jeruzālemē. Apmēram 34. g. pēc Kr.

Un notika, ka Viņš pavēlēja ļaužu pulkam un arī Saviem mācekļiem, lai tie pārstātu lūgt. Un Viņš pavēlēja tiem, lai tie nepārstātu “lūgt savās sirdīs.

2 Un Viņš pavēlēja tiem, lai tie pieceltos un nostātos uz savām kājām. Un tie piecēlās un nostājās uz savām kājām.

3 Un notika, ka Viņš atkal lauzā maizi un svētīja to, un deva mācekļiem to ēst.

4 Un, kad viņi bija ēduši, Viņš tiem pavēlēja, lai tie lauztu maizi un dotu to ļaužu pulkam.

5 Un, kad tie bija devuši ļaužu pulkam, Viņš deva tiem arī vīnu dzert, un pavēlēja viņiem, lai tie to dotu ļaužu pulkam.

29a Jāņa 17:6.
30a Mat. 17:2.
32a M&D 76:116.
34a 2. kor. 12:4;

3. Nef. 17:17.
35a src Ticība, Ticēt.
b Mat. 13:58.
src Neticība.

20 1a 2. Nef. 32:9;
Mos. 24:12.

6 Tad nu nebija bijis nedz "maizes, nedz vīna, ko būtu nesuši mācekļi vai ļaužu pulks;

7 bet Viņš patiesi "deva tiem maizi ēst un arī vīnu dzert.

8 Un Viņš sacīja uz tiem: Tas, kas "ēd šo maizi, ēd no Manas miesas savai dvēselei; un tas, kas dzer no šī vīna, dzer no Manām asinīm savai dvēselei; un viņa dvēsele nekad nebūs nedz izsalkusi, nedz izslāpusi, bet būs sāta.

9 Tad, kad viss pūlis bija ēdis un dzēris, lūk, viņi tika piepildīti ar Garu; un viņi sauca vienā balsī un deva godu Jēzum, ko viņi bija gan redzējuši, gan dzirdējuši.

10 Un notika, kad tie visi bija godinājuši Jēzu, Viņš sacīja uz tiem: Lūk, tagad Es pabeidzu to pavēli, ko Tēvs Man ir pavēlējis par šo tautu, kas ir Israēla nama atlikums.

11 Jūs atceraties, ka Es runāju uz jums un teicu, ka tad, kad "Jesajas ^bvārdi būs piepildīti—lūk, tie ir rakstīti un tie ir jūsu priekšā, tādēļ pētiet tos—

12 un patiesi, patiesi Es saku jums, ka tad, kad tie būs piepildīti, tad būs piepildīta tā "derība, ko Tēvs ir slēdzis ar Savu tautu, ak Israēla nams.

13 Un tad "atlikušie, kas būs ^bizkaisīti pa zemes virsu, tiks

"sapulcināti kopā no austrumiem un no rietumiem, un no dienvidiem, un no ziemeļiem; un viņi tiks vesti pie Tā Kunga, sava Dieva, ^datziņas, kurš ir atpestījis tos.

14 Un Tēvs Man pavēlēja, lai Es dotu šo "zemi jums mantojumā.

15 Un Es saku jums, ka, ja citicībnieki "nenozēlos grēkus pēc tās svētības, ko tie saņems, kad tie būs izklīdinājuši Manu tautu—

16 tad jūs, kas esat Jēkaba nama atlikums, iesit starp tiem; un jūs būsit viņu vidū, un viņu būs daudz; un jūs būsit starp tiem kā lauva starp meža zvēriem un kā jauns "lauvēns avju barā, kas, ja tas iet tam cauri, ^bnomin kājām un saplosa gabalos, un neviens nevar paglābt.

17 Tava roka būs pacelta pret taviem pretiniekiem, un visi tavi ienaidnieki taps izdeldēti.

18 Un Es "sapulcināšu Savus ļaudis kopā, kā cilvēks savāc kopā savus kūlišus uz kuļamā klona.

19 Jo Es veidošu Savus ļaudis, ko Tēvs Man ir derējis, jā, Es veidošu tavus "ragus no dzelzs, un Es veidošu tavus nagus no vara. Un tu sasitīsi gabalos daudzas tautas; un Es veltīšu viņu ieguvumu Tam Kungam, un viņu

6a Mat. 14:19–21.

7a Jāņa 6:9–14.

8a Jāņa 6:50–58;

3. Nef. 18:7.

src Svētais

Vakarēdiens.

11a 2. Nef. 25:1–5;

Morm. 8:23.

b 3. Nef. 16:17–20;

23:1–3.

12a 3. Nef. 15:7–8.

13a 3. Nef. 16:11–12;

21:2–7.

b src Israēls—Israēla

izkaisīšana.

c src Israēls—Israēla

sapulcināšana.

d 3. Nef. 16:4–5.

14a src Apsolitā zeme.

15a 3. Nef. 16:10–14.

16a Morm. 5:24;

M&D 19:27.

b Mih. 5:7–8;

3. Nef. 16:14–15;

21:12.

18a Mih. 4:12.

19a Mih. 4:13.

bagātību visas pasaules Kungam. Un lūk, Es esmu Tas, kas to dara.

20 Un notiks—saka Tēvs, ka Manas taisnības “zobens karāsies pār tiem tanī dienā; un, ja vien viņi nenožēlos grēkus, tas kritīs pār tiem, saka Tēvs, jā, patiesi uz visām citticībnieku tautām.

21 Un notiks, ka Es nostiprināšu Savu “tautu, ak Israēla nams!

22 Un lūk, šo tautu Es nostiprināšu šai zemē, izpildot to “derību, ko es noslēdzu ar jūsu tēvu Jēkabu; un šī zeme tiks saukta par ^bJauno Jeruzālemi. Un debesu spēki būs starp šiem ļaudīm; jā, patiesi, ^cEs būšu jūsu vidū.

23 Lūk, Es esmu Tas, par ko Mozus runāja, sacīdams: “Pravieti Tas Kungs, jūsu Dievs, cels jums no jūsu brāļiem tāpat kā mani, Viņu jūs uzklāsisit visās lietās, ko Viņš jums sacīs. Un notiks, ka katra dvēsele, kas neklāsis Tam pravietim, tiks izdeldēta no tautas vidus.

24 Patiesi, patiesi Es saku jums, jā, un “visi pravieši, sākot ar Samuēlu, un tie, kas turpmāk ir runājuši, ir liecinājuši par Mani.

25 Un lūk, jūs esat praviešu

bērni; un jūs esat no Israēla nama; un jūs esat “derībā, ko Tēvs noslēdza ar jūsu tēviem, sacīdams uz Ābrahāmu: Un ^btavos pēcnācējos tiks svētītas visas zemes ciltis.

26 Tēvs vispirms cēla jums Mani un sūtīja Mani svētīt jūs, “novēršot ikvienu no jums no jūsu nekrietnībām; un tas tāpēc, ka jūs esat derības bērni—

27 un, kad jūs tikāt svētīti, tad Tēvs izpildīja to derību, ko Viņš bija slēdzis ar Ābrahāmu, sacīdams: “Tavos pēcnācējos tiks svētītas visas zemes ciltis—izlejoj Svēto Garu caur Mani uz citticībniekiem, šī svētība ^bcitticībniekiem padarīs tos vareņākus par visu, līdz pat Manas tautas izklīdināšanai, ak Israēla nams.

28 Un viņi būs “pletne šīs zemes ļaudīm. Tomēr, kad tie būs saņēmuši Mana evaņģēlija pilnību, tad, ja tie atkal nocietinās savas sirdis pret Mani, Es atgriezīšu viņu nekrietnības uz viņu pašu galvām, saka Tēvs.

29 Un Es “atcerēšos to derību, ko Es noslēdzu ar Saviem ļaudīm; un Es derēju ar tiem, ka Es ^bsapulcināšu tos kopā Manis noliktajā laikā, ka Es atkal došu tiem viņu tēvu ^czemi mantojumā, kas ir ^dJeruzālemes zeme,

20a 3. Nef. 29:4.

21a 3. Nef. 16:8–15.

22a 1. Moz. 49:22–26;
M&D 57:2–3.

b Jes. 2:2–5;

3. Nef. 21:23–24;

Et. 13:1–12;

M&D 84:2–4.

src Jaunā Jeruzāleme.

c Jes. 59:20–21;

Mal. 3:1;

3. Nef. 24:1.

23a 5. Moz. 18:15–19;

Ap. d. 3:22–23;

1. Nef. 22:20–21.

24a Ap. d. 3:24–26;

1. Nef. 10:5;

Jēk. 7:11.

25a src Ābrahāma derība.

b 1. Moz. 12:1–3; 22:18.

26a Sal. Pam. 16:6.

27a Gal. 3:8;

2. Nef. 29:14;

Ābr. 2:9.

b 3. Nef. 16:6–7.

28a 3. Nef. 16:8–9.

29a Jes. 44:21;

3. Nef. 16:11–12.

b src Israēls—Israēla

sapulcināšana.

c Am. 9:14–15.

d src Jeruzāleme.

kas ir apsolītā zeme viņiem uz mūžiem, saka Tēvs.

30 Un notiks, ka laiks pienāks, kad Mana evaņģēlija pilnība tiks sludināta tiem;

31 un viņi "ticēs Man, ka Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls, un lūgs Tēvu Manā Vārdā.

32 Tad viņu "sargi pacels savu balsi, viņi gavilēs visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm.

33 Tad Tēvs sapulcinās viņus atkal kopā un dos viņiem Jeruzālemi par viņu mantojuma zemi.

34 Tad tie izplūdīs priekā—"Dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tēvs ir mierinājis Savus ļaudis, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!

35 Tēvs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no Tēva; un Tēvs un Es esam viens.

36 Un tad tiks izpildīts tas, kas ir rakstīts: "Mosties, mosties atkal un apjoz savu spēku, ak Ciāna, tērpies savās svētku drānās, ak Jeruzāleme, svētā pilsēta! Jo turpmāk tevī vairs nespers kāju neviens, kas neapgraizīts un nešķīsts!

37 Nokrati pīšļus, pacelies, apsedies, ak Jeruzāleme! Atraišies no savām kakla važām, ak sagūstītā Ciānas meita!

38 Jo tā saka Tas Kungs: Par

velti jūs esat sevi pārdevuši, un jūs tiksiet atpirkti bez naudas.

39 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka Mana tauta pazīs Manu Vārdu; jā, tanī dienā viņi zinās, ka Es esmu Tas, kas runā.

40 Un tad viņi sacīs: "Cik brīnišķas kalnos ir tā kājas, kas atnes tiem labas vēstis, kas ^bsludina mieru, kas atnes tiem labas vēstis par labo; kas sludina glābšanu, kas saka Ciānai: Tavs Dievs valda!

41 Un tad skanēs sauciens: "Izeita, izeita no turienes ārā, neaizskariet nekā ^bnešķīsta; izeita no to vidus; esat ^cšķīsti jūs, kas nesat Tā Kunga traukus.

42 "Nedodieties prom baiļu pilnā steigā, nedz arī bēgot, jo Tas Kungs ies jums pa priekšu, un Israēla Dievs būs jūsu aizmugure.

43 Redzi, Mans kalps rīkosies gudri; Viņš tiks paaugstināts, cildināts un augsti godāts.

44 Kā daudzi par Tevi bija pārsteigti—Viņa vaigs bija tik izkropļots, ka tas nelīdzinājās cilvēkam, un Viņa stāvs nepavisam cilvēku bērniem—

45 tāpat Viņš "apslacīs daudzās tautas; ķēniņi aizvērs savas mutes, jo, kas tiem nekad nebija stāstīts, to tie tagad redzēs; un, ko tie nekad nebija dzirdējuši, to tie sapratis.

46 Patiesi, patiesi Es saku jums, tas viss noteikti nāks, tieši tā, kā

31a 3. Nef. 5:21–26;
21:26–29.

32a Jes. 52:8;
3. Nef. 16:18–20.
src Sargāt, Sargs.

34a Jes. 52:9.

36a Jes. 52:1–3;

M&D 113:7–10.
src Ciāna.

40a Jes. 52:7;
Nah. 2:1;
Mos. 15:13–18;
M&D 128:19.

b Marka 13:10;

1. Nef. 13:37.

41a Jes. 52:11–15.

b src Tīrs un netīrs.

c M&D 133:5.

42a 3. Nef. 21:29.

45a Jes. 52:15.

Tēvs ir pavēlējis Man. Tad šī derība, ko Tēvs ir slēdzis ar Savu tautu, tiks piepildīta; un tad "Jeruzālemē atkal dzīvos Mana tauta, un tā būs viņu mantojuma zeme.

21. NODAĻA

Israēls tiks sapulcināts, kad parādīsies Mormona Grāmata. Citticībnieki nostiprināsies kā brīva tauta Amerikā. Viņi tiks izglābti, ja viņi ticēs un paklausīs; citādi viņi tiks izdeldēti un iznīcināti. Israēls cels Jauno Jeruzālemi, un pazudušās ciltis atgriezīsies. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN patiesi Es saku jums, Es dodu jums zīmi, lai jūs varētu zināt to "laiku, kad šīm lietām ir jānotiek—kad Es sapulcināšu Savu tautu no viņu ilgās izklīdināšanas, ak Israēla nams, un atkal nodibināšu starp tiem Savu Ciānu;

2 un lūk, šī ir tā lieta, ko Es dodu jums par zīmi—jo patiesi Es saku jums, kad šīs lietas, kuras Es pasludinu jums un kuras Es pats pasludināšu jums vēlāk, un kuras ar Svētā Gara spēku jums tiks dotas no Tēva, tiks darītas zināmas citticībniekiem, lai viņi varētu zināt par šo tautu, kas ir Jēkaba nama atlikums, un par to Manu tautu, ko tie izklīdinās;

3 patiesi, patiesi Es saku jums,

kad "šīs lietas tiks darītas zināmas tiem no Tēva, un nāks no Tēva, no tiem pie jums;

4 jo tā ir gudrība Tēvā, ka viņi tiks nostiprināti šinī zemē un tiks nodibināti kā "brīva tauta ar Tēva spēku, lai šīs lietas nāktu no tiem pie atlikušajiem no jūsu pēcnācējiem, lai tā Tēva ^bderība, ko Viņš derēja ar Savu tautu, ak Israēla nams, tiktu piepildīta;

5 tādēļ, kad šie darbi un arī tie darbi, kas tiks veikti starp jums vēlāk, nāk "no citticībniekiem pie jūsu ^bpēcnācējiem, kas dzīvos neticībā dēļ savas nekrietnības;

6 jo tā pienākas Tēvam, lai tas nāktu no "citticībniekiem, lai Viņš parādītu Savu spēku citticībniekiem tādēļ, lai citticībnieki, ja tie nenocietinās savas sirdis, lai tie nožēlotu grēkus un nāktu pie Manis, un taptu kristīti Manā Vārdā un zinātu patiesos Manas mācības punktus, lai viņi tiktu ^bieskaitīti starp Maniem ļaudīm, ak Israēla nams;

7 un, kad šīs lietas notiks un jūsu "pēcnācēji sāks uzzināt par šīm lietām—tā būs zīme tiem, lai viņi varētu zināt, ka Tēva darbs jau ir sācies, piepildot to derību, ko Viņš ir slēdzis ar tautu, kas ir no Israēla nama.

8 Un, kad tā diena pienāks, notiks, ka ķēniņi aizvērs savas

46a Et. 13:5, 11.
21 1a src Pēdējās dienas.
3a Et. 4:17;
DžS—V 1:34–36.
4a 1. Nef. 13:17–19;
M&D 101:77–80.
b Morm. 5:20.

src Ābrahāma
derība.
5a 3. Nef. 26:8.
b 2. Nef. 30:4–5;
Morm. 5:15;
M&D 3:18–19.
6a 1. Nef. 10:14;

Jēk. 5:54;
3. Nef. 16:4–7.
b Gal. 3:7, 29;
3. Nef. 16:13;
Ābr. 2:9–11.
7a 3. Nef. 5:21–26.

mutes, jo, kas tiem nekad nebija stāstīts, to tie tagad redzēs; un, ko tie nekad nebija dzirdējuši, tas tiem kļūs saprotams.

9 Jo tanī dienā Manis dēļ Tēvs darīs darbu, kas būs liels un "brīnumains darbs starp tiem; un būs starp viņiem tādi, kas neticēs, kaut arī cilvēks tiem to paziņos.

10 Bet lūk, Mana kalpa dzīvība būs Manā rokā; tādēļ tie viņu nesisītīs, kaut arī viņš tiks "izkropļots to dēļ. Tomēr Es viņu izdziedināšu, jo Es parādīšu tiem, ka ^bMana gudrība ir pārāka par velna viltību.

11 Tādēļ notiks, ka visi, kas neticēs Maniem,—kas esmu Jēzus Kristus,—vārdiem, ko Tēvs liks "tam nest citticībniekiem un dos tam spēku, lai viņš varētu nest tos citticībniekiem, (tas tiks darīts tā kā Mozus teica), tie tiks ^bizdeldēti no Manas tautas, kas ir derībā.

12 Un Mana tauta, kas ir Jēkaba atlikums, būs starp citticībniekiem, jā, viņu vidū kā "lauva starp meža zvēriem, kā jauns lauvēns avju barā, kas, ja tas iet tam cauri, ^bnomin kājām un saplosa gabalos, un neviens nevar paglābties.

13 Viņu roka būs augsti pacelta pret viņu pretiniekiem, un visi viņu ienaidnieki taps izdeldēti.

14 Jā, ak vai citticībniekiem,

ja vien tie "nenožēlos grēkus; jo notiks, ka tanī dienā, saka Tēvs, Es izdeldēšu tavus zirgus no tava vidus un Es iznīcināšu tavus kaujas ratus;

15 un Es nopostīšu tavas zemes pilsētas un samīšu kājām visus tavus cietokšņus;

16 un Es izdeldēšu burvestības no tavas zemes, un tev vairs nebūs zīlnieku;

17 tavus "izgrieztos tēlus Es arī izdeldēšu un tavus piemiņas akmeņus no tava vidus, un tev vairs nebūs pielūgt savu roku darbu;

18 un Es iznīdēšu elku koku birzis no tava vidus, tāpat Es izdeldēšu tavas pilsētas.

19 Un notiks, ka visi "meli un krāpšanas, un skaudība, un nesašķaņas, un viltus priesterības, un netiklības tiks izbeigtas.

20 Jo notiks, saka Tēvs, ka tanī dienā visus, kas nenožēlos grēkus un nenāks pie Mana mīlotā Dēla, tos Es izdeldēšu no Savas tautas vidus, ak Israēla nams;

21 un Es likšu tādai atriebībai un dusmām nākt pār tiem tāpat kā pret pagāniem, par kādu viņi nekad nav dzirdējuši.

22 Bet, ja tie nožēlos grēkus un paklausīs Maniem vārdiem, un nenocietinās savas sirdis, Es "nodibināšu Savu baznīcu starp tiem, un tie stāsies derībā un tiks ^bpieskaitīti pie Jēkaba atlikuma, pie tiem,

9a Jes. 29:14; Ap. d. 13:41;

1. Nef. 22:8.

src Evaņģēlija atjaunošana.

10a M&D 135:1–3.

b M&D 10:43.

11a 2. Nef. 3:6–15;

Morm. 8:16, 25.

b M&D 1:14.

12a Mih. 5:7–14;

3. Nef. 20:16.

b 3. Nef. 16:13–15.

14a 2. Nef. 10:18; 33:9.

17a 2. Moz. 20:3–4;

Mos. 13:12–13;

M&D 1:16.

src Elku pielūgšana.

19a 3. Nef. 30:2.

22a src Atklāšana.

b 2. Nef. 10:18–19;

3. Nef. 16:13.

kam Es esmu devis šo zemi mantojumā;

23 un viņi palīdzēs Manai tautai, Jēkaba atlikumam, un arī visiem tiem no Israēla nama, kas nāks šai zemē, lai viņi varētu celt pilsētu, kas tiks saukta par "Jauno Jeruzālemi.

24 Un tad tie palīdzēs Maniem ļaudīm, lai Jaunajā Jeruzālemē tiktu sapulcināti kopā tie, kas izkaisīti pa visu zemes virsu.

25 Un tad debesu "spēks nāks starp tiem, un ^bEs arī būšu to vidū.

26 Un tad Tēva darbs sāksies tanī dienā, patiesi, kad šis evaņģēlijs tiks sludināts šīs tautas atlikumam. Patiesi Es saku jums, tanī dienā Tēva darbs "sāksies starp visiem, kas izkaisīti no Manas tautas, jā, patiesi ciltīm, kas ir ^bzudušas, kuras Tēvs ir aizvedis prom no Jeruzālemes.

27 Jā, Tēva darbs sāksies starp visiem, kas "izkaisīti no Manas tautas, lai sagatavotu ceļu, pa kuru viņi var nākt pie Manis, lai viņi varētu vērsties pie Tēva Manā Vārdā.

28 Jā, un tad Tēva darbs sāksies starp visām tautām, sagatavojot ceļu, pa kuru Viņa tauta var tikt "sapulcināta mājās sava mantojuma zemē.

29 Un viņi iznāks no visām tautām; un viņi nedosies prom baiļu pilnā "steigā, nedz arī

bēgot, jo Es iešu tiem pa priekšu, saka Tēvs, un Es būšu arī viņu aizmugure.

22. NODAĻA

Pēdējās dienās Ciāna un tās stabu tiks nostiprināti, un Israēls tiks sapulcināts žēlastībā un labirdībā. Viņi triumfēs. Salīdziniet ar Jesajas 54. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad notiks tas, kas ir rakstīts: Gavilē, tu neauglīgā, kas neesi dzemdējusi; izplūsti "dziesmās un skaļi klieudz tu, kas nepazīsti dzemdību sāpes; jo vairāk bērnu būs vientulei nekā precētai sievai, saka Tas Kungs.

2 Paplašini savas telts vietu, un lai tie izpleš jo plaši tavu mājokļu pārsegus; netaupi, pagarini savas virves un nostiprini savus "stabus;

3 jo tu izlauzīsies gan pa labi, gan pa kreisi, un tavi pēcnācēji iemantos to, kas bija "citticībnieku, un padarīs pamestās pilsētas apdzīvotas.

4 Nebīsties, jo tu netiksi apkaunota; neesi arī satriekta, jo tu netapsi likta "kaunā; jo tu aizmirsīsi savas jaunības kaunu un nepieminēsi savas jaunības negodu, un nepieminēsi vairs savas atraitnes laika negodu.

5 Jo tavs Radītājs, tavs Vīrs, Pulku Kungs ir Viņa Vārds; un tavs Pestītājs, Israēla Svētais—

23a 3. Nef. 20:22;
Et. 13:1–12.
src Jaunā Jeruzāleme.
25a 1. Nef. 13:37.
b Jes. 2:2–4;
3. Nef. 24:1.
26a 1. Nef. 14:17;

3. Nef. 21:6–7.
b src Israēls—
Israēla desmit
pazudušās ciltis.
27a 3. Nef. 16:4–5.
28a src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

29a Jes. 52:12;
3. Nef. 20:42.
22 1a src Dziedāt.
2a src Stabs.
3a src Citticībnieki.
4a 2. Nef. 6:7, 13.

par visas zemes Dievu Viņš tiks saukts.

6 Jo Tas Kungs tevi aicina kā pamestu un garā noskumušu sievieti, un kā jaunības gadu sievu, kad tu bijī atraidīta, saka tavs Dievs.

7 Jo uz mazu brīdi Es biju tevi pametis, bet ar lielu žēlastību Es tevi savāķšu.

8 Nelielās dusmās Es apslēpu Savu vaigu no tevis uz mazu brīdi, bet ar mūžīgu laipnību Es atkal par tevi "apžēlošos, saka Tas Kungs, Tavs Pestītājs.

9 Jo "tas Man ir kā ^bNoas ūdeņi, jo, kā Es zvērēju, ka Noas ūdeņi vairs nepārplūdinās zemi, tā es zvēru, ka Es vairs nebūšu dusmīgs uz tevi.

10 Jo "kalni atkāpsies un kalni sakustēsies, bet Mana laipnība ^bneatkāpsies no tevis, nedz arī Mana miera derība tiks atcelta, saka Tas Kungs, kas ir apžēlojies par tevi.

11 Ak tu nomocītā, vētru mētātā un nemierinātā! Lūk, Es izlikšu tavus "akmeņus skaistās krāsās un izlikšu tavus pamatus ar safīru.

12 Un Es taisīšu tavus logus no ahātiem un tavus vārtus no karbunkuliem, un visas tavas apmales no dārgakmeņiem.

13 Un "visi tavi bērni būs Tā Kunga mācīti; un liels būs tavu bērnu miers.

14 "Taisnībā tu tiksī nostiprināta; tu būsi tālu no nomāktības

un no šausmām, jo tu nebīsies un tās nenāks ne tuvu tev.

15 Lūk, viņi gan noteikti sapulcēsies kopā pret tevi, bet ne ar Mani; katrs, kas nāks pret tevi, kritīs tevis dēļ.

16 Lūk, Es esmu radījis kalēju, kas uzpūš oglēs uguni un kas darina rīkus savam darbam; un Es esmu radījis postītāju, kas sa-posta.

17 Nevienam ierocim, kas ir vērsts pret tevi, neveiksies; un ikvienu mēli, kura tevi zaimos, tu tiesā nosodīsi. Tas ir Tā Kunga kalpu mantojums, un viņu taisnīgums ir no Manis, saka Tas Kungs.

23. NODALA

Jēzus apstiprina Jesajas vārdus. Viņš pavēl laudim pētīt praviešus. Samuēla lamanieša vārdi par augšāmcelšanos tiek pievienoti viņu pierakstiem. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad, lūk, Es saku jums, ka jums ir "jāpēta šīs lietas. Jā, bausli Es dodu jums, ka jums būs cītīgi pētīt šīs lietas, jo diženi ir ^bJesajas vārdi.

2 Jo viņš runāja nekļūdīgi par visām lietām, kas attiecas uz Manu tautu, kas ir no Israēla nama; tādēļ ir vajadzīgs, lai viņš runātu arī uz citticībniekiem.

3 Un viss, par ko viņš runāja, ir bijis un "būs patiesi saskaņā ar tiem vārdiem, ko viņš runāja.

8a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

9a Jes. 54:9.

b SRC Plūdi Noas laikā.

10a Jes. 40:4.

b Psm. 94:14;

M&D 35:25.

11a Jāņa atkl. 21:18–21.

13a Jer. 31:33–34.

14a SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.

23 1a SRC Svētie Raksti.

b 2. Nef. 25:1–5;

Morm. 8:23.

SRC Jesaja.

3a 3. Nef. 20:11–12.

4 Tādēļ pievērsiet vērību Maniem vārdiem; rakstiet šīs lietas, ko Es jums esmu stāstījis; un atbilstoši Tēva gribai un laikam tās nonāks pie citticībniekiem.

5 Un ikviens, kas paklausīs Maniem vārdiem un nožēlos grēkus, un taps kristīts, tiks izglābts. Pētiēt "praviešus, jo ir daudzi, kas liecina par šīm lietām.

6 Un tad notika, kad Jēzus bija teicis šos vārdus, Viņš atkal sacīja uz tiem pēc tam, kad Viņš bija izskaidrojis visus Rakstus, ko tie bija saņēmuši, Viņš sacīja uz tiem: Lūk, Es gribu, lai jūs rakstītu citus Rakstus, kas jums nav.

7 Un notika, ka Viņš sacīja Nefijam: Atnes pierakstu, kuru tu ved.

8 Un, kad Nefijs atnesa pierakstus un nolika Viņa priekšā, Viņš uzmeta tiem Savas acis un sacīja:

9 Patiesi Es saku jums, Es pavēlēju Savam kalpam "Samuēlam lamanietim, lai viņš liecinātu šai tautai, ka tanī dienā, kad Tēvs pagodinās Savu Vārdu Manī, ka būs ^bdaudzi "svētie, kas ^auzcelsies no miroņiem un parādīsies daudziem, un kalpos tiem. Un Viņš sacīja uz tiem: Vai tas tā nebija?

10 Un Viņa mācekļi atbildēja Viņam un sacīja: Jā, Kungs, Samuēls pravietoja saskaņā ar Taviem vārdiem, un tie visi ir piepildīti.

11 Un Jēzus sacīja uz tiem: Kā tas ir, ka jūs neesat rakstījuši to, ka daudzi svētie uzcēlās un parādījās daudziem, un kalpoja tiem?

12 Un notika, ka Nefijs atcerējās, ka tas nebija ticis pierakstīts.

13 Un notika, ka Jēzus pavēlēja, lai tas tiktu pierakstīts; tādēļ tas tika pierakstīts tā, kā Viņš pavēlēja.

14 Un tad notika, kad Jēzus bija "izskaidrojis visus Rakstus kā vienu, ko tie bija rakstījuši, Viņš pavēlēja, lai tie mācītu tās lietas, ko Viņš bija tiem izskaidrojis.

24. NODALA

Tā Kunga vēstneši sagatavos ceļu Otrajai Atnākšanai. Kristus sēdēs soģa krēslā. Israēlam tiek pavēlēts maksāt desmito tiesu un ziedojumus. Tiek vesta piemiņas grāmata. Salīdziniet ar Maleahija 3. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN notika, ka Viņš pavēlēja tiem, lai tie rakstītu tos vārdus, ko Tēvs bija devis Maleahijam, ko Viņam bija jāpasaka tiem. Un notika, kad tie bija pierakstīti, Viņš izskaidroja tos. Un šie ir tie vārdi, ko viņš teica tiem, sacīdams: Tā sacīja Tēvs uz Maleahiju—Lūk, Es sūtīšu Savu ^avēstnesi, un viņš sagatavos ceļu Manā priekšā, un Tas Kungs, pēc kura jūs meklējat, pēkšņi nāks Savā templī, patiesi derības vēstnesis, par ko jūs

5a Lūk. 24:25–27.

9a Hel. 13:2.

b Hel. 14:25.

c src Svētais.

d Mat. 27:52–53.

src Augšāmcelšanās.

14a Lūk. 24:44–46.

24 1a M&D 45:9.

būsit priecīgi; lūk, Viņš nāks, saka Pulku Kungs.

2 Bet kas var ^aizturēt Viņa atnākšanas dienu un kas var pastāvēt, kad Viņš parādīsies? Jo Viņš ir kā ^bkausētāja uguns un kā veļas mazgātājas sārms.

3 Un Viņš sēdēs kā kausētājs un sudraba dzidrinātājs; un Viņš šķīstīs ^aLevija dēlus un attīrīs tos kā zeltu un sudrabu, lai tie varētu ^bupurēt Tam Kungam upuri taisnīgumā.

4 Tad Tam Kungam labi patiks Jūdas un Jeruzālemes upuris, kā senās dienās un kā agrākos gados.

5 Un Es nākšu pie jums, lai tiesātu; un Es došu ātru liecību pret burvjiem un pret laulības pārkāpējiem, un pret zvērestu lauzējiem, un pret tiem, kas aspīzē savus algādžus, atraītnes un ^abāriņus, un novēršas no svešiniekiem, un Manis nebīstas, saka Tas Kungs Cebaots.

6 Jo Es esmu Tas Kungs, Es nemainos, tādēļ jūs, Jēkaba bērni, neesat tikuši iznīcināti.

7 Jau kopš savu tēvu dienām jūs esat ^anovērsušies no Maniem priekšrakstiem un neesat tos turējuši. ^bAtgriezieties pie Manis, un Es atgriezīšos pie jums, saka Pulku Kungs. Bet jūs sakāt: Kā tad lai mēs atgriezāties?

8 Vai cilvēks aplaupīs Dievu? Tomēr jūs Mani esat aplaupījuši. Bet jūs sakāt: Kā tad mēs Tevi

esam aplaupījuši? Ar ^adesmito tiesu un ^bupuriem.

9 Jūs esat nolādēti ar lāstu, jo jūs Mani esat aplaupījuši, patiesi, visa šī tauta.

10 Bet atnesiet jūs visi savu ^adesmito tiesu Manā klētī, lai arī Manā mājā būtu barība; un pārbaudiet Mani tad šai ziņā, saka Pulku Kungs, vai Es neatvēršu jums debesu logus un neizliešu pār jums ^bsvētību tik daudz, ka nepietiks vietas, lai to pieņemtu.

11 Un Es padzišu, jums palīdzēdams, rijīgo kukaini, un tas neizpostīs jūsu zemes augļus, un arī jūsu vīna koks nenometīs savu augli zemē pirms laika, saka Tas Kungs Cebaots.

12 Un visas tautas jūs sauks par svētītiem, jo jūs būsit iekārojama zeme, saka Pulku Kungs.

13 Jūsu vārdi ir bijuši nekautnīgi pret Mani, saka Tas Kungs. Tomēr jūs sakāt: Ko tad mēs esam runājuši pret Tevi?

14 Jūs teicāt: Ir velti kalpot Dievam, un kāds labums, ka mēs esam turējuši Viņa priekšrakstus un ka mēs esam staigājuši nožēlas pilni Pulku Kunga priekšā?

15 Un tagad mēs daudzīnām lepnos laimīgus esam; jā, tie, kas dara bezdievības, plaukst; jā, tie, kas kārdina Dievu, ir patiesi atbrīvoti.

16 Tad tie, kas bīstas To Kungu,

2a 3. Nef. 25:1.

b Cak. 13:9;

M&D 128:24.

src Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana;
Zeme—Zemes
attīrīšana.

3a 5. Moz. 10:8;

M&D 84:31–34.

b M&D 13.

5a Jēk. v. 1:27.

7a src Atkrišana.

b Hel. 13:11;

3. Nef. 10:6;

Mor. 9:22.

8a src Desmitā tiesa.

b src Ziedojuums.

10a M&D 64:23; 119.

b src Svētīt, Svētīts,
Svētība.

bieži "runā viens ar otru, un Tas Kungs klausās un dzird; un ^bpiemiņas grāmata tiek rakstīta Viņa priekšā par tiem, kas bīstas To Kungu un kas domā par Viņa Vārdu.

17 Un viņi būs Mani, saka Tas Kungs Cebaots, tanī dienā, kad Es "savākšu savus dārgakmeņus; un Es saudzēšu tos, kā vīrs saudzē savu paša dēlu, kas viņam kalpo.

18 Tad jūs atgriezīsities un "redzēsīt starpību starp taisnīgo un bezdievīgo, un starp to, kas kalpo Dievam, un to, kas Viņam nekalpo.

25. NODAĻA

Otrajā Atnākšanā lepnie un bezdievīgie tiks sadedzināti kā rugāji. Elija atgriezīsies pirms tās lielās un briesmīgās dienas. Salīdziniet ar Maleahija 3. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

Jo lūk, tā diena nāk, kas "degs kā karsta krāsns; un visi ^blepnie, jā, un visi tie, kas dara ļaundarības, būs kā rugāji; un tā diena, kas nāk, tos sadedzinās, saka Pulku Kungs, ka tā neatstās ne saknes, ne zara.

2 Bet jums, kas bīstaties Manu Vārdu, celsies "Taisnības Dēls

ar dziedinājumu Savos spārnos; un jūs iziesit un ^baugsit kā barojamie "teli steliņī.

3 Un jūs "samīsīt bezdievīgos; jo tie būs pelni zem jūsu kāju pēdām tanī dienā, kad Es to darīšu, saka Pulku Kungs.

4 Jūs atcerieties Mozus, Mana kalpa, likumu, ko Es devu viņam "Horeba kalnā visa Israēla labā, ar visiem likumiem un tiesām.

5 Lūk, Es sūtišu pie jums pravieti "Eliju, iekams nāks Tā Kunga lielā un šausmu pilnā ^bdiena;

6 un viņš "pievērsīs tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, lai Man nebūtu jānāk un jāsit zeme ar lāstu.

26. NODAĻA

Jēzus izskaidro visas lietas no paša sākuma līdz galam. Zidaini un bērni izsaka brīnumainas lietas, kas nevar tikt rakstītas. Tiem, kas ir Kristus Baznīcā, visam ir jābūt kopīgam. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija pastāstījis šīs lietas, Viņš izskaidroja tās ļaužu pulkam; un Viņš izskaidroja tiem visas lietas, gan lielas, gan mazas.

2 Un Viņš sacīja: "Šos Rakstus,

16a Mor. 6:5.
b M&D 85:9; Moz. 6:5.
SRC Piemiņas grāmata.
17a M&D 101:3.
18a SRC Saprāšanas dāvana.
25 1a Jes. 24:6;
1. Nef. 22:15;
3. Nef. 24:2;
M&D 29:9; 64:23–24;
133:64;

DžS—V 1:37.
src Zeme—Zemes attīrīšana.
b 2. Nef. 20:33.
src Lepnība.
2a Et. 9:22.
b M&D 45:58.
c Am. 6:4;
1. Nef. 22:24.
3a 3. Nef. 21:12.
4a 2. Moz. 3:1–6.
5a 2. Ķen. 2:1–2;

M&D 2:1; 110:13–16;
128:17–18.
SRC Elija;
Glābšana mirušajiem;
Saistīt, Saistīšana (Aizzīmogot, Aizzīmogošana).
b SRC Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.
6a M&D 2:2.
26 2a TAS IR Mal. 3–4, kas citētas 3. Nef. 24–25.

kas jums nav, Tēvs pavēlēja, lai Es dotu jums; jo tā bija gudrība Viņā, lai tie tiktu doti nākamajām paaudzēm.

3 Un Viņš izskaidroja visas lietas no paša sākuma līdz tam laikam, kad Viņš nāks Savā "godībā—jā, patiesi, visas lietas, kas notiks uz zemes virsas, līdz pat ^bvisas vielas izkusīs kvēlā karstumā un zeme "saritināsies kā tīstoklis, un debesis un zeme zudīs;

4 un līdz pat tai "lielai un pēdējai dienai, kad visas tautas un visas ciltis, un visas tautības un valodas ^bstāvēs Dieva priekšā, lai tiktu tiesātas par saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni—

5 ja tie ir labi, ar "augšāmcelšanos mūžīgā dzīvībā; un ja tie ir ļauni, ar augšāmcelšanos sodībā; kuras ir līdztekus, viena no vienas puses, un otra no otras puses, saskaņā ar žēlastību un ^btaisnību, un svētumu, kas ir Kristū, kurš bija, "pirms pasaules sākās.

6 Un tagad šeit šai grāmatā nevar tikt rakstīta pat "simtā daļa no tā, ko Jēzus patiešām mācīja ļaudīm;

7 bet lūk, "Nefija plāksnes satur lielāko daļu no tā, ko Viņš mācīja ļaudīm.

8 Un šo es esmu rakstījis, kas ir mazākā daļa no tā, ko Viņš mācīja ļaudīm; un es esmu rakstījis to ar nolūku, lai tās atkal tiktu nestas šai tautai "no cītīcībniekiem, saskaņā ar vārdiem, ko Jēzus runāja.

9 Un, kad viņi saņems šo, kas viņiem vispirms ir vajadzīgs, lai pārbaudītu viņu ticību, un, ja būs tā, ka viņi ticēs šīm lietām, tad "lielākas lietas tiks pasludinātas tiem.

10 Un, ja būs tā, ka tie neticēs šīm lietām, tad lielākas lietas "netiks tiem izpaustas, viņiem par nosodījumu.

11 Lūk, es jau grasījos rakstīt tās, visu, kas bija iegravēts uz Nefija plāksnēm, bet Tas Kungs to aizliedza, sacīdams: Es "pārbaudīšu Savu ļaužu ticību.

12 Tādēļ es, Mormons, rakstu tās lietas, ko man pavēlēja Tas Kungs. Un tagad es, Mormons, beidzu savu sakāmo un turpinu rakstīt tās lietas, kas man tika pavēlētas.

13 Tādēļ es gribu, lai jūs redzētu, ka Tas Kungs patiesi mācīja ļaudis trīs dienu garumā; un pēc tam Viņš "parādījās tiem bieži un lauza ^bmaizi, un svētīja to, un deva to tiem.

14 Un notika, ka Viņš mācīja un kalpoja visa tā ļaužu pulka,

3a SRC Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus
godība.
b Am. 9:13;
2. Pēt. v. 3:10, 12;
Morm. 9:2.
SRC Pasaule—
Pasaules gals;
Zeme—Zemes
attīrīšana.
c Morm. 5:23.

4a Hel. 12:25;
3. Nef. 28:31.
b Mos. 16:10–11.
SRC Tiesa, Pēdējā.
5a Dan. 12:2;
Jāņa 5:29.
b SRC Taisnība.
c Et. 3:14.
SRC Jēzus Kristus—
Kristus pirmsmirstīgā
eksistence.

6a Jāņa 21:25;
3. Nef. 5:8.
7a SRC Plāksnes.
8a 3. Nef. 21:5–6.
9a Et. 4:4–10.
10a Al. 12:9–11.
11a Et. 12:6.
13a Jāņa 21:14.
b 3. Nef. 20:3–9.
SRC Svētais
Vakarēdiens.

par kuru tika runāts, "bērniem, un Viņš ^batraisīja viņu mēles, un viņi runāja uz saviem tēviem lielas un brīnumainas lietas, pat lielākas, nekā Viņš bija atklājis ļaudīm; un Viņš atraisīja viņu mēles, lai viņi varētu izteikt.

15 Un notika, ka pēc tam, kad Viņš bija uzkāpis debesīs—otro reizi, kad Viņš bija parādījies tiem un aizgājis pie Tēva, "izdziedinājis visus viņu slimos un viņu klibos, un atvēris acis viņu aklajiem, un atdarījis ausis kurlajiem, un patiesi veicis visādu dziedināšanu starp tiem, un uzcēlis cilvēku no mironiņiem, un parādījis tiem savu spēku, un uzkāpis pie Tēva—

16 lūk, notika nākamajā rītā, ka ļaužu pulks sapulcējās kopā, un viņi gan redzēja, gan dzirdēja šos bērnus; jā, pat "zīdaiņi atvēra savas mutes un izteica brīnumainas lietas; un tās lietas, ko tie izrunāja, tika aizliegtas, ka neviens cilvēks nedrīkstēja tās rakstīt.

17 Un notika, ka "mācekļi, kurus Jēzus bija izraudzījis, sāka no tā laika ^bkristīt un mācīt visus, kas nāca pie tiem; un, cik daudzi tika kristīti Jēzus Vārdā, tie visi tika piepildīti ar Svēto Garu.

18 Un daudzi no tiem redzēja

un dzirdēja neizsakāmas lietas, kuras "nav ļauts rakstīt.

19 Un viņi mācīja un kalpoja cits citam; un savā starpā "viss tiem bija ^bkopīgs, katrs cilvēks rīkojās godīgi pret citiem.

20 Un notika, ka viņi visu darīja tā, kā Jēzus bija tiem pavēlējis.

21 Un tie, kas tapa kristīti Jēzus Vārdā, tika saukti par Kristus "baznīcu.

27. NODAĻA

Jēzus pavēl tiem nosaukt Baznīcu Viņa Vārdā. Viņa misija un Izpirkšanas upuris veido Viņa evaņģēliju. Cilvēkiem ir pavēlēts nožēlot grēkus un tapt kristītiem, lai tie tiktu iesvētīti ar Svēto Garu. Viņiem ir jātop tādiem kā Jēzus. Apmēram 34.–35. g. pēc Kr.

UN notika, kad Jēzus mācekļi ceļoja un sludināja to, ko viņi bija gan redzējuši, gan dzirdējuši, un kristīja Jēzus Vārdā, notika, ka mācekļi sapulcējās kopā un "apvienojās varenā lūgšanā un ^bgavēšanā.

2 Un Jēzus atkal "parādījās tiem, jo tie lūdza Tēvu Viņa Vārdā, un Jēzus nāca un nostājās to vidū, un sacīja uz tiem: Ko jūs gribat, lai Es jums dotu?

3 Un tie sacīja Viņam: Kungs, mēs gribam, lai Tu teiktu mums

14a 3. Nef. 17:11–12.

b Al. 32:23;

3. Nef. 26:16.

15a 3. Nef. 17:9.

src Brīnums;

Dziedināt,

Dziedināšana.

16a Mat. 11:25.

17a 3. Nef. 19:4–13.

b 4. Nef. 1:1.

18a 3. Nef. 26:11.

19a 4. Nef. 1:3.

b src Veltīt (ziedot),
Ziedošanās likums.

21a Mos. 18:17.

src Jēzus Kristus

Baznīca.

27 1a M&D 29:6.

b Al. 6:6.

src Gavēt,

Gavēšana.

2a 3. Nef. 26:13.

src Jēzus Kristus—

Kristus pēcnāves

parādīšanās.

vārdu, kā mums jāsauc šī baznīca; jo šeit ir strīdi ļauzu starpā par to.

4 Un Tas Kungs sacīja uz tiem: Patiesi, patiesi Es saku jums, kāpēc ļaudis kurn un strīdas par šo lietu?

5 Vai tie nav lasījuši Rakstus, kur teikts, ka jums jāuzņemas Kristus "Vārds, kas ir Mans Vārds? Jo ar šo Vārdu jūs tiksit saukti pēdējā dienā;

6 un, kurš uzņemas Manu Vārdu un "pastāv līdz galam, tas tiks izglābts pēdējā dienā.

7 Tādēļ visu, ko jūs darīsiet, dariet Manā Vārdā; tādēļ jums jāsauc baznīca Manā Vārdā; un jūs piesauksiet Tēvu Manā Vārdā, lai Viņš svētī baznīcu Manis dēļ.

8 Un kā tā var būt "Mana ^bbaznīca, ja vien tā netiek saukta Manā Vārdā? Jo, ja baznīca tiek saukta Mozus vārdā, tad tā ir Mozus baznīca; jeb, ja tā tiek saukta kāda cilvēka vārdā, tad tā ir tā cilvēka baznīca; bet, ja tā tiek saukta Manā Vārdā, tad tā ir Mana baznīca, ja ir tā, ka tā ir celta uz Mana evaņģēlija.

9 Patiesi Es saku jums, ka jūs esat celti uz Mana evaņģēlija; tādēļ visu, ko jūs sauksiet, jūs sauksiet Manā Vārdā; tādēļ, ja jūs piesauksiet Tēvu baznīcas labad, ja tas būs Manā Vārdā, Tēvs uzklausīs jūs;

10 un, ja būs tā, ka baznīca būs celta uz Mana evaņģēlija, tad Tēvs parādīs Savus darbus tanī.

11 Bet, ja būs tā, ka tā nebūs celta uz Mana evaņģēlija, un būs celta uz cilvēku darbiem vai uz velna darbiem, patiesi Es saku jums, ka tiem būs prieks par saviem darbiem uz laiku, un ar laiku nāk gals, un viņi tiks "nocirsti un iemesti ugunī, no kurienes nav atgriešanās.

12 Jo viņu darbi "seko tiem, jo tas ir viņu darbu dēļ, ka viņi ir nocirsti; tādēļ atcerieties to, ko es jums stāstīju.

13 Lūk, Es devu jums Savu "evaņģēliju, un tas ir evaņģēlijs, kas Man jums jādod—ka Es nācu pasaulē, lai darītu Sava Tēva ^bgribu, tāpēc ka Mans Tēvs Mani sūtīja.

14 Un Mans Tēvs sūtīja Mani, lai Es tiktu "pacelts pie krusta; un, pēc tam, kad Es biju ticis pacelts pie krusta, lai Es ^bsaistītu visus cilvēkus pie Sevis, lai, kā Es tiku cilvēku pacelts, tāpat arī cilvēki tiktu Tēva pacelti, lai stātos Manā priekšā, lai tiktu "tiesāti par saviem darbiem, vai tie būtu labi vai ļauni—

15 un šī iemesla dēļ Es esmu ticis "pacelts; tādēļ, saskaņā ar Tēva spēku, Es saistīšu visus cilvēkus pie Sevis, lai tie tiktu tiesāti atbilstoši saviem darbiem.

5a SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

6a 3. Nef. 15:9.

8a M&D 115:4.

b SRC Jēzus Kristus—
Baznīcas galva.

11a Al. 5:52.

12a Jāņa atkl. 14:13;
M&D 59:2.

13a M&D 76:40–42.
src Evaņģēlijs.

b Jāņa 6:38–39.

14a 1. Nef. 11:32–33;
Moz. 7:55.

b Jāņa 6:44;

2. Nef. 9:5;
M&D 27:18.

c SRC Jēzus Kristus—
Soģis.

15a SRC Izpīrkt, Grēku
Izpīrkšana.

16 Un notiks, ka tas, kas “nožēlo savus grēkus un top ^bkristīts Manā Vārdā, tiks piepildīts; un, ja tas ‘pastāvēs līdz galam, lūk, viņu es turēšu nevainīgu Sava Tēva priekšā tanī dienā, kad Es stāvēšu, lai tiesātu pasauli.

17 Un tas, kas nepastāvēs līdz galam, tas ir tas, kas arī tiks nocirsts un iemests ugunī, no kurienes neviens vairs nevarēs atgriezties Tēva ‘taisnības dēļ.

18 Un šis ir vārds, ko Viņš ir devis cilvēku bērniem. Un šī iemesla dēļ Viņš izpilda vārdus, ko Viņš ir devis, un Viņš nemeļo, bet izpilda visus Savus vārdus.

19 Un “nekas netīrs nevar ietiet Viņa valstībā; tādēļ neviens neieiet Viņa ^batdusā kā tikai tie, kas ‘mazgājuši savas drānas Manās asinīs dēļ savas ticības un visu savu grēku nožēlošanas, un savas uzticības līdz galam.

20 Tad šis ir bauslis: “Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un topiet ^bkristīti Manā Vārdā, lai jūs tiktu ‘iesvētīti, pieņemot Svēto Garu, lai jūs stāvētu ^aneaptraipīti Manā priekšā pēdējā dienā.

21 Patiesi, patiesi Es jums saku, šis ir Mans evaņģēlijs; un

jūs zināt to, kas jums ir jādara Manā baznīcā; jo tos darbus, ko jūs redzējāt Mani darām, jums arī būs darīt; jo to, ko jūs redzējāt Mani darām, patiesi būs jums darīt;

22 tādēļ, ja jūs darīsīt šīs lietas, svētīti jūs esat, jo jūs tiksīt paugstināti pēdējā dienā.

23 Rakstiet šīs lietas, ko jūs gan redzējāt, gan dzirdējāt, izņemot tikai tās, kas ir “aizliegtas.

24 Rakstiet šīs tautas darbus, kuri būs, patiesi kā ir ticis rakstīts par to, kas ir bijis.

25 Jo lūk, no grāmatām, kas ir tikušas rakstītas un kas tiks rakstītas, tiks ‘tiesāti šie ļaudis, jo no tām viņu ^bdarbi tiks zināmi cilvēkiem.

26 Un lūk, visas lietas ir Tēva “rakstītas; tādēļ no grāmatām, kas būs rakstītas, tiks pasaule tiesāta.

27 Un ziniet, ka “jūs būsīt šīs tautas soģi, saskaņā ar to spriedumu, ko Es jums došu, kas būs taisnīgs. Tādēļ, ^bkādiem vīriem jums jābūt? Patiesi, Es saku jums, ‘tādiem kā Es.

28 Un tagad Es ‘eju pie Tēva. Un patiesi Es saku jums, visu, ko jūs lūgsīt Tēvam Manā Vārdā, tas jums taps dots.

29 Tādēļ “lūdziet, un jūs saņemsīt; klauvējiet, un tad jums

16a SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

b SRC Kristīšana, Kristīt.

c 1. Nef. 13:37. SRC Izturēt.

17a SRC Taisnība.

19a Al. 11:37.

b M&D 84:24. SRC Atpūta.

c Jāņa atkl. 1:5; 7:14;

Al. 5:21, 27; 13:11–13.

20a Et. 4:18.

b SRC Kristīšana, Kristīt—Būtiska.

c SRC Iesvētīšana.

d M&D 4:2.

23a 3. Nef. 26:16.

25a 2. Nef. 33:10–15; M. v. 1:11.

b 1. Nef. 15:32–33.

26a 3. Nef. 24:16.

src Dzīvības grāmata.

27a 1. Nef. 12:9–10; Morm. 3:19.

b SRC Jēzus Kristus— Jēzus Kristus piemērs.

c Mat. 5:48;

3. Nef. 12:48.

28a Jāņa 20:17.

29a Mat. 7:7;

3. Nef. 14:7.

taps atvērts; jo tas, kas lūdz, saņem; un tam, kas klausina, taps atvērts.

30 Un tagad, lūk, Mans prieks ir milzīgs līdz pilnībai jūsu dēļ, un arī par šo paaudzi; jā, un patiesi Tēvs un arī visi svētie eņģeļi priecājas par jums un šo paaudzi; jo “neviens no tiem nav zudis.

31 Lūk, Es gribu, lai jūs saprastu; jo Es domāju tos, kas “tagad ir dzīvi no ^bšīs paaudzes; un neviens no viņiem nav zudis, un viņos Man ir pilnīgs ‘prieks.

32 Bet lūk, Mani apbēdina “ceturkā paaudze no šīs paaudzes, jo viņi tiks aizvesti gūstā tāpat kā pazušanas dēļ; jo viņi pārdo Mani par sudrabu un par zeltu, un to, ko ^bkodes maitā un ko zagļi ielaužoties var nozagt. Un tanī dienā Es piemeklēšu viņus, patiesi atgriežot viņu darbus uz viņu pašu galvām.

33 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis šos vārdus, Viņš teica uz Saviem mācekļiem: Ieejiet pa “šaurajiem vārtiem; jo šauri ir vārti un šaurs ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod, bet plaši ir vārti un plats ir ceļš, kas ved uz pazušanu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet, līdz pienāk nakts, kad neviens nevar strādāt.

28. NODAĻA

Deviņi no divpadsmit mācekļiem vēlas, un viņiem tiek apsolīts man-

tojums Kristus valstībā, kad tie nomirs. Trīs nefijieši vēlas, un tiem tiek dota vara pār nāvi, tā lai tie paliktu uz Zemes, līdz Kristus atkal nāks. Viņi tiek apskaidroti un redz lietas, ko nav ļauts izteikt, un tagad tie kalpo starp cilvēkiem. Apmēram 34.–35. g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija teicis šos vārdus, Viņš runāja uz saviem mācekļiem, uz katru atsevišķi, sacīdams tiem: Kas ir tas, ko jūs vēlaties no Manis pēc tam, kad Es būšu aizgājis pie Tēva?

2 Un viņi visi runāja, izņemot tikai trīs, sacīdami: Mēs vēlamies, lai pēc tam, kad mēs būsim nodzīvojuši cilvēka mūžu, lai mūsu kalpošana, uz kuru Tu mūs esi aicinājis, varētu beigties un mēs ātri varētu nākt pie Tēvis Tavā valstībā.

3 Un Viņš sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat, jo jūs to vēlējāties no Manis; tādēļ pēc tam, kad jūs būsit septiņdesmit un divus gadus veci, jūs nāksit pie Manis Manā valstībā; un ar Mani jūs atradīsiet “atvieglojumu savām dvēselēm.

4 Un, kad Viņš bija runājis uz tiem, Viņš pagriezās pret tiem trim un sacīja uz viņiem: Ko jūs gribat, lai Es darītu jums, kad Es būšu aizgājis pie Tēva?

5 Un viņi bēdājās savās sirdīs, jo tie neuzdrīkstējās teikt Viņam to, ko tie vēlējās.

6 Un Viņš sacīja uz tiem: Lūk,

30a Jāņa 17:12.

31a 3. Nef. 9:11–13; 10:12.

b 3. Nef. 28:23.

c SRC Prieks.

32a 2. Nef. 26:9–10;

Al. 45:10, 12.

b Mat. 6:19–21;

3. Nef. 13:19–21.

33a Mat. 7:13–14;

3. Nef. 14:13–14;

M&D 22.

28 3a SRC Atpūta.

Es "zinu jūsu domas, un jūs vēlējāties to, ko ^bJānis, Mans mīļotais, kas bija kopā ar Mani Manā kalpošanā, pirms Es tiku jūdu pacelts, vēlējās no Manis.

7 Tādēļ, vēl vairāk svētīti jūs esat, jo jūs "nekad neizbaudīsit ^bnāvi; bet jūs dzīvosit, lai redzētu visus Tēva darbus cilvēku bērniem, līdz kamēr visas lietas tiks piepildītas saskaņā ar Tēva gribu, kad Es nākšu Savā godībā ar debesu "spēkiem.

8 Un jūs nekad necietīsiet nāves sāpes; bet, kad Es nākšu Savā godībā, jūs tiksiet izmainīti acumirkļi no "mirstības uz ^bnemirstību; un tad jūs būsiet svētīti Mana Tēva valstībā.

9 Un vēl, jums nebūs sāpju, kamēr jūs mitīsiet miesā, nedz arī bēdu, izņemot tikai par pasaules grēkiem; un visu to Es darīšu dēļ tā, ko jūs vēlējāties no Manis, jo jūs vēlējāties, lai jūs varētu "vest cilvēku dvēseles pie Manis, kamēr pasaule pastāvēs.

10 Un šī iemesla dēļ jums būs "prieka pilnība; un jūs sēdēsiet Mana Tēva valstībā; jā, jūsu prieks būs pilnīgs, tāpat kā Tēvs Man ir devis prieka pilnību; un jūs būsiet tādi, kāds Es esmu, un Es esmu kā Tēvs; un Tēvs un Es esam ^bviens;

11 un "Svētais Gars liecina par Tēvu un par Mani, un Tēvs dod

Svēto Garu cilvēku bērniem Manis dēļ.

12 Un notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš ar Savu pirkstu pieskārs katram no tiem, izņemot tos trīs, kam bija jāpaliek, un tad Viņš aizgāja.

13 Un lūk, debesis tika atvērtas, un tie tika "aizrauti debēs un redzēja, un dzirdēja neizsakāmas lietas.

14 Un tās tika "aizliegtas tiem izrunāt; nedz arī tiem tika dots spēks, lai tie varētu izrunāt tās lietas, ko viņi redzēja un dzirdēja;

15 un, vai tie bija miesā vai ārpus miesas, viņi nevarēja pateikt; jo tas likās tiem kā viņu "apskaidrošana, ka viņi tika izmainīti no šī miesas ķermeņa nemirstīgā stāvoklī, lai viņi varētu redzēt Dieva lietas.

16 Bet notika, ka viņi atkal kalpoja uz zemes virsas; tomēr viņi nekalpoja ar tām lietām, ko viņi redzēja un dzirdēja, tās pavēles dēļ, kas tiem tika dota debēs.

17 Un tad nu, vai tie bija mirstīgi vai nemirstīgi no viņu apskaidrošanas dienās, es nezinu;

18 bet tik daudz es zinu, saskaņā ar pierakstu, kas ir dots—viņi gāja pa zemes virsu un kalpoja visiem ļaudīm, pievienojot tik daudzus baznīcai, cik

6a Am. 4:13;

Al. 18:32.

b Jāņa 21:21–23;

M&D 7:1–4.

7a 4. Nef. 1:14;

Morm. 8:10–11;

Et. 12:17.

b SRC Pārveidotas

būtnes.

c 3. Nef. 20:22.

8a 3. Nef. 28:36–40.

src Mirstīgs,

Mirstīgā dzīve.

b src Nemirstīgs,

Nemirstība.

9a Fil. 1:23–24;

M&D 7:5–6.

10a M&D 84:36–38.

b Jāņa 17:20–23.

11a 2. Nef. 31:17–21;

3. Nef. 11:32.

13a 2. kor. 12:2–4.

14a M&D 76:114–116.

15a Moz. 1:11.

src Apskaidrošana.

ticēja viņu sludināšanai, kristīdami tos, un, cik daudzi tika kristīti, saņēma Svēto Garu.

19 Un viņus meta cietumā tie, kas nepiederēja pie baznīcas. Un viņus "cietumi nevarēja noturēt, jo tie sašķēlās uz pusēm.

20 Un viņi tika iemesti zemē; bet viņi sita zemi ar Dieva vārdu, tā ka ar Viņa "spēku tie tika atbrīvoti no zemes dziļumiem; un tādēļ ļaudis nevarēja izrakt pietiekamas bedres, lai tos noturētu.

21 Un trīs reizes tie tika mesti "krāsnī, un tiem nenotika nekas slikts.

22 Un divreiz tie tika mesti mežonīgu zvēru "midzeni; un lūk, tie spēlējās ar zvēriem kā bērns ar jēriņu, un tiem nenotika nekas ļauns.

23 Un notika, ka tā viņi gāja starp visiem Nefija ļaudīm un sludināja Kristus "evaņģēliju visiem ļaudīm uz zemes virsas; un tie tika pievērsti Tam Kungam un tika pievienoti Kristus baznīcai, un tā ^btās paaudzes ļaudis tika svētīti, saskaņā ar Jēzus vārdu.

24 Un tagad es, Mormons, uzbrīdi beidzu runāt par šīm lietām.

25 Lūk, es grasījos rakstīt to "vārdus, kas nekad nebaudīs nāvi, bet Tas Kungs aizliedza; tādēļ es tos nerakstīšu, jo tie ir noslēpti no pasaules.

26 Bet lūk, Es viņus esmu redzējis, un viņi man kalpoja.

27 Un lūk, viņi būs starp citticībniekiem, un citticībnieki tos nepazīs.

28 Viņi būs arī starp jūdiem, un jūdi tos nepazīs.

29 Un notiks, kad Tas Kungs Savā gudrībā uzskatīs par vajadzīgu, ka tie kalpos visām "izkaisītajām Israēla ciltīm un visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, un vedīs no to vidus daudzas dvēseles pie Jēzus, lai viņu vēlēšanās tiktu piepildīta, un arī dēļ tā pārliecināšanas spēka no Dieva, kas ir viņos.

30 Un viņi ir kā Dieva "eņģeļi, un, ja tie lūgs Tēvam Jēzus Vārdā, viņi var parādīties katram cilvēkam, kam tie uzskatīs par labu.

31 Tādēļ lielus un brīnumainus darbus tie veiks pirms tās "lielās dienas, kas nāks, kad visiem ļaudīm noteikti vajadzēs stāties Kristus soģa krēsla priekšā;

32 jā, pat starp citticībniekiem "lielu un brīnumainu darbu tie veiks pirms šīs tiesas dienas.

33 Un, ja jums būtu visi Raksti, kas sniedz aprakstu par visiem brīnumainajiem Kristus darbiem, jūs, saskaņā ar Kristus vārdiem, zinātu, ka šīs lietas noteikti nāks.

34 Un ak vai tam, kas "neklausa

19a Ap. d. 16:26;
Al. 14:26–28.

20a Morm. 8:24.

21a Dan. 3:22–27;
4. Nef. 1:32.

22a Dan. 6:16–23;
4. Nef. 1:33.

23a src Evaņģēlijs.
b 3. Nef. 27:30–31.

25a 3. Nef. 19:4.

29a src Israēls—Israēla
desmit pazudušās
ciltis;
Israēls—Israēla

izkaisīšana.

30a src Eņģeļi.

31a Hel. 12:25;
3. Nef. 26:4–5.

32a 2. Nef. 25:17.

34a Et. 4:8–12.

Jēzus vārdiem un arī^b to vārdiem, ko Viņš ir izraudzījis un sūtījis starp tiem; jo tas, kas nepieņem Jēzus vārdus un to vārdus, kurus Viņš ir sūtījis, nepieņem Viņu; un tādēļ Viņš nepieņems tos pēdējā dienā;

35 un tiem būtu labāk, ja tie nebūtu dzimuši. Jo vai jūs domājat, ka jūs varat izbēgt no aizvainota Dieva taisnības, kurš ir ticis "samīdīts zem cilvēku kājām, lai tādējādi glābšana varētu nākt?

36 Un tad lūk, kā es runāju par tiem, ko Tas Kungs ir izraudzījis, jā, par tiem trim, kas tika aizrauti debesīs, ka es nezīnu, vai viņi tika attīrīti no mirstības nemirstībā—

37 bet lūk, kopš es rakstīju, es esmu vaicājis Tam Kungam, un Viņš ir pasludinājis man, ka bija vajadzīgs izmainīt viņu ķermeņus, vai arī viņiem vajadzētu baudīt nāvi;

38 tādēļ, lai tie nebaudītu nāvi, viņu ķermeņi tika "izmainīti, lai viņi neciestu nedz sāpes, nedz bēdas, izņemot vienīgi kā par pasaules grēkiem.

39 Tad nu šīs izmaiņas nebija tādas, kas notiks pēdējā dienā; bet viņi tika izmainīti, tā ka Sātanam nav varas pār tiem, lai viņš nevarētu tos "kārdināt; un viņi tika ^biesvētīti miesā, lai tie būtu "svēti un lai zemes spēki tos nevarētu noturēt.

40 Un šādā stāvoklī tiem ir jāpaliek līdz Kristus tiesas dienai;

un tanī dienā ar tiem notiks lielākas izmaiņas, un viņi tiks pieņemti Tēva valstībā, lai vairs to nepamestu, bet dzīvotu ar Dievu mūžīgi debesīs.

29. NODAĻA

Mormona Grāmatas parādīšanās ir zīme, ka Tas Kungs ir sācis sapulcināt Israēlu un izpildīt Savas derības. Tie, kas noliegs Viņa pēdējo dienu atklāsmes un dāvanas, tiks nolādēti. Apmēram 34.–35. g. pēc Kr.

UN tad lūk, es saku jums, ka tad, kad Tas Kungs Savā gudrībā uzskatīs par vajadzīgu, lai šie vārdi "nonāktu pie citticībniekiem, saskaņā ar Viņa vārdu, tad jūs zināsiet, ka tā ^bderība, ko Tēvs ir noslēdzis ar Israēla bērniem par viņu atjaunošanu to mantojuma zemēs, ir jau sākusi tapt piepildīta.

2 Un jūs zināsiet, ka Tā Kunga vārdi, kurus ir runājuši svētie pravieši, visi tiks piepildīti; un jums nevajag teikt, ka Tas Kungs "kavējas ar Savu nākšanu pie Israēla bērniem.

3 Un jums nevajag iedomāties savās sirdīs, ka tie vārdi, kas ir tikuši runāti, ir tukši, jo lūk, Tas Kungs atceras Savas derības, ko Viņš ir slēdzis ar Israēla nama ļaudīm.

4 Un, kad jūs redzēsiet, ka šie vārdi parādās starp jums, tad jums nevajag ilgāk nicināt Tā Kunga darbus, jo Viņa

^b SRC Praviētis.

35a Hel. 12:2.

38a SRC Pārveidotas
būtnes.

39a SRC Kārdināt,

Kārdinājums.

^b SRC Iesvētīšana.

^c SRC Svētums.

29 1a 2. Nef. 30:3–8.

^b Morm. 5:14, 20.

2a Lūk. 12:45–48.

“taisnības ^bzobens ir Viņa labajā rokā; un lūk, tanī dienā, ja jūs nicināsīt Viņa darbus, Viņš liks tam drīz vien pārsteigt jūs.

5 “Ak vai tam, kas ^bnicina Tā Kunga darbus; jā, ak vai tam, kas ^cnoliegs Kristu un Viņa darbus!

6 Jā, “ak vai tam, kas noliegs atklāsmes no Tā Kunga un kas sacīs, ka Tas Kungs vairs nerīkojas caur atklāsmēm vai pravietojumiem, vai ^bdāvanām, vai mēlēm, vai dziedināšanām, vai Svētā Gara spēku!

7 Jā, un ak vai tam, kas sacīs tanī dienā, lai gūtu “peļņu, ka Jēzus nevar darīt ^bnekādus brīnumus; jo tas, kas tā dara, kļūst līdzīgs ^cpazušanas dēlam, kam nav žēlastības, saskaņā ar Kristus vārdu!

8 Jā, un jums nevajag vairs ilgāk “šņākt, nedz ^bnicināt, nedz izsmiet ^cjūdus, nedz arī kādu no Israēla nama atlikuma; jo lūk, Tas Kungs atceras Savas derības ar tiem, un Viņš darīs tiem atbilstoši tam, ko Viņš ir zvērējis.

9 Tādēļ jums nevajag domāt, ka jūs varat pagriezt Tā Kunga labo roku pa kreisi, lai Viņš nevarētu spriest tiesu, izpildot tās

derības, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu.

30. NODAĻA

Pēdējo dienu citticībniekiem ir pavēlēts nožēlot grēkus, nākt pie Kristus un tikt pieskaitītiem pie Israēla nama. Apmēram 34.–35. g. pēc Kr.

KLAUSIETIES, ak jūs, citticībnieki, un uzklausiet Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla vārdus, ko Viņš ir “pavēlējis man, lai es runātu par jums, jo lūk, Viņš pavēl, lai es rakstītu, sacīdams:

2 Novērsieties visi jūs, “citticībnieki, no saviem ļaunajiem ceļiem; un ^bnožēlojiet savus ļaunos darbus, savus melus un krāpšanas, un savas laulību pārkāpšanas, un savas slepenās negantības, un savas elku pielūgšanas, un savas slepkavības, un savas viltus priesterības, un savu skaudību, un savus strīdus, un visu savu bezdievību un negantības un nāciet pie Manis, un topiet kristīti Manā Vārdā, lai jūs saņemtu savu grēku piedošanu un taptu piepildīti ar Svēto Garu, lai jūs tiktu ^cpieskaitīti pie Maniem ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

4a SRC Taisnība.

b 3. Nef. 20:20.

5a 2. Nef. 28:15–16.

b Morm. 8:17;

Et. 4:8–10.

c Mat. 10:32–33.

6a Morm. 9:7–11, 15.

b SRC Gara dāvanas.

7a SRC Viltus

priesterība.

b 2. Nef. 28:4–6;

Morm. 9:15–26.

c SRC Pazušanas dēli.

8a 1. Nef. 19:14.

b 2. Nef. 29:4–5.

c SRC Jūdi.

30 1a 3. Nef. 5:12–13.

2a SRC Citticībnieki.

b SRC Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

c Gal. 3:27–29;

2. Nef. 10:18–19;

3. Nef. 16:10–13;

21:22–25;

Ab. 2:10.

CETURTAIS NEFIJS TĀ NEFIJA GRĀMATA,

KURŠ IR DĒLS NEFIJAM—VIENAM NO
JĒZUS KRISTUS MĀCEKĻIEM

Apraksts par Nefija tautu, saskaņā ar viņa pierakstu.

Visi nefijieši un lamanieši tiek pievērsti Tam Kungam. Viņiem viss ir kopīgs, viņi dara brīnumus un plaukst tai zemē. Pēc diviem gadsimtiem rodas šķelšanās, ļauni darbi, viltus baznīcas un vajāšanas. Pēc trīs simt gadiem gan nefijieši, gan lamanieši ir ļauni. Amarons noslēpj svētos pierakstus. Apmēram 35.–321. g. pēc Kr.

UN notika, ka trīsdesmit un ceturtais gads pagāja un arī trīsdesmit un piektais, un lūk, Jēzus mācekļi izveidoja Kristus baznīcu visās apkārtējās zemēs. Un, cik daudzi nāca pie viņiem un patiesi nožēloja savus grēkus, tapa kristīti Jēzus Vārdā; un tie saņēma arī Svēto Garu.

2 Un notika trīsdesmit un sestajā gadā, visi ļaudis bija pievērsti Tam Kungam uz visas zemes virsas, gan nefijieši, gan lamanieši, un nebija strīdu un domstarpību viņu starpā, un katrs cilvēks godīgi rīkojās pret citiem.

3 Un savā starpā viņiem “viss bija kopīgs, tādēļ nebija nedz bagāto, nedz nabago, nedz nebrīvo, nedz brīvo, bet viņi visi

bija brīvi, un visi bija debesu dāvanas dalībnieki.

4 Un notika, ka trīsdesmit un septītais gads arī pagāja, un joprojām bija miers zemē.

5 Un lielus un brīnumainus darbus veica Jēzus mācekļi, tā ka viņi ^adziedināja slimos un augšāmcēla mirušos, un lika klibiem staigāt un akliem atgūt savu acu gaismu, un kurliem dzirdēt; un visādus ^bbrīnumus viņi darīja starp cilvēku bērniem; un nevienam brīnumu viņi nedarīja savādāk kā tikai Jēzus Vārdā.

6 Un tā trīsdesmit un astotais gads pagāja un arī trīsdesmit un devītais, un četrdesmit un pirmais, un četrdesmit un otrais, jā, līdz pat četrdesmit un deviņi gadi bija pagājuši un arī piecdesmit un pirmais, un piecdesmit un otrais; jā, un tā līdz pat piecdesmit un deviņi gadi bija pagājuši.

7 Un Tas Kungs bija ārkārtīgi labvēlīgs viņiem tai zemē; jā, tā ka viņi atkal cēla pilsētas tur, kur pilsētas bija nodegušas.

8 Jā, patiesi tā lielā “pilsēta Zarahemla, viņi atkal to uzcēla.

9 Bet bija daudzas pilsētas, kas bija “nogrīmušas, un ūdeņi nāca

1 3a Ap. d. 4:32;
3. Nef. 26:19.
src Veltīt (ziedot),
Ziedošanās likums.

5a src Dziedināt,
Dziedināšana.
b Jāņa 14:12.
src Brīnums.

8a 3. Nef. 8:8.
9a 3. Nef. 9:4, 7.

to vietā, tādēļ tās pilsētas nevarēja tikt atjaunotas.

10 Un tad, lūk, notika, ka Nefija ļaudis kļuva stipri un ārkārtīgi ātri vairojās, un kļuva par ļoti "skaistiem un pievilcīgiem ļaudīm.

11 Un viņi precēja un tika precēti, un tika svētīti, saskaņā ar tiem daudzajiem solījumiem, ko Tas Kungs bija tiem devis.

12 Un viņi vairs nesevoja Mozus "likuma" ^brituāliem un priekšrakstiem, bet viņi sekoja tām pavēlēm, ko tie bija saņēmuši no sava Kunga un sava Dieva, turpinādami "gavēt un lūgt, un sanākt bieži kopā, lai lūgtu un uzklausītu Tā Kunga vārdu.

13 Un notika, ka nebija strīdu starp visiem ļaudīm visā zemē, bet varenī brīnumi tika veikti Jēzus mācekļu vidū.

14 Un notika, ka septiņdesmit un pirmais gads pagāja un arī septiņdesmit un otrais, jā, un beidzot līdz septiņdesmit un devītais gads bija pagājis; jā, līdz pat simts gadi bija pagājuši, un Jēzus mācekļi, ko Viņš bija izraudzījis, visi bija aizgājuši Dieva "paradīzē, izņemot tikai tos ^btrīs, kam bija jāpaliek; un citi "mācekļi tika ^dordinēti viņu vietā; un arī daudzi no tās paaudzes bija aizgājuši.

15 Un notika, ka "nebija strīdu

tai zemē dēļ Dieva mīlestības, kas mājāja ļaužu sirdīs.

16 Un "nebija nedz skaudības, nedz strīdu, nedz nekārtību, nedz netiklības, nedz melu, nedz slepkavību, nedz jebkāda veida ^bizlaidības; un noteikti nevarēja būt "laimīgāku ļaužu starp visiem ļaudīm, kas bija ti kuši radīti ar Dieva roku.

17 Nebija nedz laupītāju, nedz slepkavu, nedz lamaniešu, nedz jebkādu citu-iesu; bet viņi visi kā "viens bija Kristus bērni un Dieva valstības mantinieki.

18 Un cik svētīti viņi bija! Jo Tas Kungs svētīja tos visos viņu darbos; jā, patiesi viņi bija svētīti un aplaimoti līdz simts un desmit gadi bija pagājuši; un pirmā paaudze no Kristus bija aizgājusi, un nebija strīdu visā zemē.

19 Un notika, ka Nefijs, tas, kurš bija vedis šos pēdējos pierakstus (un viņš tos veda uz "Nefija plāksnēm), nomira, un viņa dēls Amoss veda tos viņa vietā; un viņš arī veda tos uz Nefija plāksnēm.

20 Un viņš veda tos astoņdesmit un četrus gadus, un joprojām bija miers tai zemē, izņemot tikai nelielu ļaužu daļu, kas sacēlās pret baznīcu un uzņēmās lamaniešu vārdu; tādēļ atkal bija lamanieši tai zemē.

21 Un notika, ka Amoss arī nomira (un tas bija simts un

10a Morm. 9:6.

12a SRC Mozus likums, Mozus bauslība.

b 2. Nef. 25:30;

3. Nef. 15:2–8.

c Mor. 6:5;

M&D 88:76–77.

14a SRC Paradīze.

b 3. Nef. 28:3–9.

src Pārveidotas būtnes.

c SRC Mācekļis.

d SRC Ordinēt, Ordinācija.

15a SRC Miers.

16a SRC Vienotība.

b SRC Iekāre.

c Mos. 2:41;

Al. 50:23.

src Prieks.

17a Jāņa 17:21.

src Ciāna.

19a SRC Plāksnes.

deviņdesmit un četri gadi no Kristus atnākšanas), un viņa dēls Amoss veda pierakstus viņa vietā; un viņš arī veda tos uz Nefija plāksnēm; un tie arī tika rakstīti Nefija grāmatā, kas ir šī grāmata.

22 Un notika, ka divi simti gadu bija pagājuši, un otrā paaudze visa bija aizgājusi, izņemot tikai dažus.

23 Un tagad es, Mormons, gribu, lai jūs zinātu, ka ļaudis bija savairojušies, tā ka tie bija izplatījušies pa visu zemes virsu, un ka viņi bija kļuvuši ārkārtīgi bagāti dēļ savas labklājības Kristū.

24 Un tad, šai divi simti un pirmajā gadā starp viņiem radās tādi, kas bija augstprātīgi "lepnībā, tādā kā dārgu drānu un visa veida skaistu pērļu, un skaistu pasaules lietu nēsāšanā.

25 Un kopš tā laika viņu manta un viņu bagātība tiem vairs nebija "kopīga.

26 Un tie sāka dalīties šķirās; un tie sāka veidot "baznīcas sev, lai gūtu ^bpeļņu, un sāka noliegt patieso Kristus baznīcu.

27 Un notika, kad divi simti un desmit gadu bija pagājuši, bija daudz baznīcu tai zemē; jā, bija daudz baznīcu, kas uzdevās pazīstam Kristus, un tomēr viņi "noliedza lielāko daļu no Viņa evaņģēlija, tā ka tie pieņēma visādas bezdievības un deva to, kas svēts, tam, kam tas bija ^baizliegts necienības dēļ.

28 Un šī "baznīca ārkārtīgi

vairojās dēļ nekrietnības un dēļ Sātana varas, kas bija ieguvis ietekmi pār viņu sirdīm.

29 Un vēl bija cita baznīca, kas noliedza Kristus; un tie "vajāja patieso Kristus baznīcu dēļ viņu pazemības un viņu ticības Kristū; un tie nicināja viņus dēļ tiem daudzajiem brīnumiem, kas tika veikti starp viņiem.

30 Tādēļ viņi izmantoja spēku un varu pār Jēzus mācekļiem, kas palika ar tiem, un tie meta viņus "cietumā; bet ar Dieva spēku un vārdu, kas bija viņos, cietumi sašķēlās uz pusēm, un viņi gāja, darīdami varenus brīnumus starp tiem.

31 Un tomēr, neskatoties uz visiem šiem brīnumiem, ļaudis nocietināja savas sirdis un meklēja viņus nogalināt, tāpat kā jūdi Jeruzālemē meklēja nogalināt Jēzu, saskaņā ar Viņa vārdu.

32 Un tie meta viņus "uguns ^bkrāsnīs, un viņi iznāca, neguvuši nekādu ļaunumu.

33 Un tie arī meta tos mežonīgu zvēru "midzeņos, un viņi spēlējās ar mežonīgiem zvēriem kā bērns ar jēriņu; un viņi iznāca no tiem, neguvuši nekādu ļaunumu.

34 Tomēr ļaudis nocietināja savas sirdis, jo tos vadīja daudzi priesteri un viltus pravieši, lai veidotu daudzas baznīcas un darītu visāda veida nekrietnības. Un tie "sita Jēzus ļaudis; bet Jēzus ļaudis nesita preti. Un tā

24a src Lepnība.

25a 4. Nef. 1:3.

26a 1. Nef. 22:23;

2. Nef. 28:3;

Morm. 8:32–38.

b M&D 10:56.

src Viltus priesterība.

27a src Atkrišana.

b 3. Nef. 18:28–29.

28a src Velns—

Velna baznīca.

29a src Vajāt, Vajāšanas.

30a 3. Nef. 28:19–20.

32a Dan. 3:26–27.

b 3. Nef. 28:21.

33a 3. Nef. 28:22.

34a 3. Nef. 12:39;

M&D 98:23–27.

tie grima neticībā un bezdievībā no gada uz gadu, līdz pat divi simti un trīsdesmit gadu bija pagājuši.

35 Un tad notika šajā gadā, jā, divi simti un trīsdesmit pirmajā gadā, bija liela šķelšanās starp ļaudīm.

36 Un notika, ka šajā gadā radās ļaudis, kas tika saukti par nefijiešiem, un viņi bija patiesi ticīgi Kristū; un starp viņiem bija tie, ko lamaniēši sauca—jēkabieši, jāzepieši un zoramieši;

37 tādēļ patiesi ticīgie Kristū un patiesie Kristus pielūdzēji (starp kuriem bija “trīs Jēzus mācekļi, kam bija jāpaliek) tika saukti par nefijiešiem un jēkabiešiem, un jāzepiešiem, un zoramiešiem.

38 Un notika, ka tie, kas atraidīja evaņģēliju, tika saukti par lamaniēšiem un lemuēliešiem, un ismaēliešiem; un viņi nekrita neticībā, kā viņu tēvi krita no sākuma, bet viņi apzināti “sacēlās pret Kristus evaņģēliju; un viņi mācīja savus bērnus, lai tie neticētu.

39 Un tas bija viņu tēvu bezdievības un negantības dēļ, tāpat kā tas bija sākumā. Un viņi tika “mācīti ienīst Dieva bērnus, tāpat kā lamaniēši no sākuma tika mācīti ienīst Nefija bērnus.

40 Un notika, ka divi simti un četrdesmit un četri gadi bija pagājuši, un tā tas bija ar tiem ļaudīm. Un ļaunākā ļaužu daļa kļuva stipra un kļuva daudz lielāka pēc skaita nekā Dieva ļaudis.

41 Un tie turpināja veidot baznīcas sev pašiem un izgreznot tās ar visādām dārgām lietām. Un tā pagāja divi simti un piecdesmit gadu un arī divi simti un sešdesmit gadu.

42 Un notika, ka ļaunākā ļaužu daļa atkal sāka radīt slepenus zvērestus un Gadiantona “savienības.

43 Un arī tie ļaudis, kas tika saukti par Nefija ļaudīm, sāka kļūt lepni savās sirdīs dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām un kļūt uzpūtīgi, līdzīgi saviem brāļiem lamaniēšiem.

44 Un kopš tā laika mācekļi sāka bēdāties par pasaules “grēkiem.

45 Un notika, kad trīs simti gadu bija pagājuši, gan Nefija, gan lamaniēšu ļaudis bija kļuvuši ārkārtīgi ļauni, līdzīgi cits citam.

46 Un notika, ka Gadiantona laupītāji izplatījās pa visu zemes virsu; un nebija neviena, kas būtu taisnīgs, izņemot tikai Jēzus mācekļus. Un zeltu un sudrabu viņi lika savās krātuvēs pārpilnībā un tirgojās visādos tirdzniecības veidos.

47 Un notika, ka pēc tam, kad trīs simti un pieci gadi bija pagājuši (un ļaudis joprojām palika bezdievībā), Amoss nomira; un viņa brālis Amarons veda pierakstus viņa vietā.

48 Un notika, kad trīs simti un divdesmit gadu bija pagājuši, Amarons, būdams Svētā Gara spiests, noglabāja tos

37a 3. Nef. 28:6–7;
Morm. 8:10–11.
38a SRC Sacelšanās.

39a Mos. 10:17.
42a SRC Slepenās
savienības.

44a 3. Nef. 28:9.

“pierakstus, kas bija svēti—jā, patiesi visus svētos pierakstus, kas bija nodoti no paaudzes paaudzē, kas bija svēti—līdz pat trīs simti un divdesmitajam gadam pēc Kristus atnākšanas.

49 Un viņš noglabāja tos Tam Kungam, lai tie atkal varētu “nonākt pie Jēkaba nama atlikuma, saskaņā ar Tā Kunga pravietojumiem un solījumiem. Un tās ir Amarona pieraksta beigas.

MORMONA GRĀMATA

1. NODAĻA

Amarons dod norādījumus Mormonam par svētajiem pierakstiem. Sākas karš starp nefijiešiem un lamaniešiem. Trīs nefijieši tiek paņemti prom. Bezdievība, neticība, burvestības un pestēlošana ir pārsvarā. Apmēram 321.–326. g. pēc Kr.

UN tagad es, “Mormons, taisu ^bpierakstu par lietām, ko es esmu gan redzējis, gan dzirdējis, un nosaucu to par Mormona grāmatu.

2 Un apmēram tajā laikā, kad “Amarons noglabāja pierakstus Tam Kungam, viņš atnāca pie manis (es biju apmēram desmit gadus vecs un es sāku ^bmācīties kaut ko no savas tautas ziņībām), un Amarons sacīja man: Es manu, ka tu esi prātīgs un apķērīgs bērns;

3 tādēļ, kad tu būsi apmēram divdesmit un četrus gadus vecs, es gribu, lai tu atcerētos tās lietas, ko tu būsi ievērojis attiecībā uz šo tautu; un, kad tu būsi tajā vecumā, ej uz Antuma zemi,

uz pakalnu, ko sauc par “Šimu; un tur es esmu noglabājis Tam Kungam visus svētos pierakstus par šo tautu.

4 Un lūk, tu paņemsi “Nefija plāksnes sev, un atlikušās tu atstāsi tajā vietā, kur tās ir; un tu iegravēsi uz Nefija plāksnēm visas tās lietas, ko tu esi ievērojis attiecībā uz šo tautu.

5 Un es, Mormons, būdams “Nefija pēctecis (un mana tēva vārds arī bija Mormons), es atcerējos to, ko Amarons man pavēlēja.

6 Un notika, ka es, būdams vienpadsmit gadus vecs, tiku sava tēva aizvests uz zemi dienvidos, tieši uz Zarahemlas zemi.

7 Visa zemes virsma bija noklāta ar ēkām, un ļaužu bija tik daudz kā jūras smilšu.

8 Un notika, ka šajā gadā sākās karš starp nefijiešiem, kas sastāvēja no nefijiešiem un jēkabiēšiem, un jāzepiešiem, un zoramiešiem; un šis karš bija starp nefijiešiem un lamaniešiem, un lemuēliešiem, un ismaēliešiem.

48a Hel. 3:13, 15–16.

49a Ēn. 1:13.

nefijiešu pravietis.

b 3. Nef. 5:11–18.

2a 4. Nef. 1:47–49.

b Mos. 1:3–5.

3a Et. 9:3.

4a M. v. 1:1, 11.

src Plāksnes.

5a 3. Nef. 5:12, 20.

[MORMONA]

1 1a src Mormons,

9 Tad lamanieši un lemuēlieši, un ismaēlieši tika saukti par lamaniešiem, un divas puses bija nefijieši un lamanieši.

10 Un notika, ka karš starp tiem sākās Zarahemlas robežās pie Sidonas ūdeņiem.

11 Un notika, ka nefijieši bija sapulcinājuši kopā lielu skaitu vīru, pat vairāk par trīsdesmit tūkstošiem. Un notika, ka tajā pašā gadā viņiem bija vairākas kaujas, kurās nefijieši sakāva lamaniešus un nogalināja daudzus no tiem.

12 Un notika, ka lamanieši atteicās no sava nodoma un miers tika nodibināts zemē; un miers turpinājās četrus gadus, ka nebija asinsizliešanas.

13 Bet bezdievība ņēma virsroku uz visas zemes virsas, tā ka Tas Kungs paņēma prom Savus "mīļotos mācekļus un brīnumu veikšana un dziedināšana beidzās ļaužu nekrietnības dēļ.

14 Un nebija "dāvanu no Tā Kunga, un "Svētais Gars nenāca ne pie viena viņu bezdievības un "neticības dēļ.

15 Un es, būdams piecpadsmit gadus vecs un būdams zināmā mērā prātīgs garā, tādēļ es tiku piemeklēts no Tā Kunga, un izbaudīju un zināju Jēzus labestību.

16 Un es centos sludināt šai tautai, bet mana mute tika aizvērta un man tika aizliegts tiem sludināt; jo lūk, viņi bija apzināti "sacēlušies pret savu Dievu;

un viņu nekrietnības dēļ mīļotie mācekļi tika ^bpaņemti prom no tās zemes.

17 Bet es paliku starp viņiem, taču man bija aizliegts tiem sludināt viņu cietsirdības dēļ; un viņu cietsirdības dēļ zeme viņiem bija "nolādēta.

18 Un šie Gadiantona laupītāji, kas bija starp lamaniešiem, apsēda zemi, tā ka tās iedzīvotāji sāka slēpt savus "dārgumus zemē; bet tie kļuva slideni, tāpēc ka Tas Kungs bija nolādējis to zemi, lai viņi nevarētu tos noturēt, nedz arī atkal atgūt tos.

19 Un notika, ka bija burvestības un pestelošana, un maģija; un ļaunā spēks darbojās pa visu zemes virsu, patiesi piepildot Abinadija un arī Samuēla lamanieša vārdus.

2. NODAĻA

Mormons vada nefijiešu karapulku. Asinis un slepkavošana izmēž zemi. Nefijieši vaimanā un sēro, bēdādamies par pazudinātajiem. Viņu žēlastības diena ir pagājusi. Mormons iegūst Nefija plāksnes. Karš turpinās. Apmēram 327.–350. g. pēc Kr.

Un notika, ka tajā pašā gadā atkal sākās karš starp nefijiešiem un lamaniešiem. Un, neskatoties uz to, ka es biju jauns, biju liels augumā, tādēļ Nefija tauta iecēla mani, lai es būtu viņu vadonis jeb viņu karapulku vadonis.

13a 3. Nef. 28:2, 12.

14a Mor. 10:8–18, 24.

b SRC Svētais Gars.

c SRC Neticība.

16a SRC Sacelšanās.

b Morm. 8:10.

17a 2. Nef. 1:7;

Al. 45:10–14, 16.

18a Hel. 13:18–20;

Et. 14:1–2.

2 Tādēļ notika, ka savos sešpadsmit gados es gāju nefijiešu karapulka priekšgalā pret lamaniešiem; tādējādi trīs simti un divdesmit seši gadi bija pagājuši.

3 Un notika, ka trīs simti un divdesmit un septiņtā gadā lamanieši nāca uz mums ar ārkārtīgi lielu spēku, tā ka viņi nobiedēja manus karapulku; tādēļ tie necīnījās un sāka atkāpties uz ziemeļu zemēm.

4 Un notika, ka mēs nācām Angolas pilsētā, un mēs ieņēmām pilsētu un gatavojāmies aizstāvēties pret lamaniešiem. Un notika, ka mēs nostiprinājām pilsētu ar visu savu spēku, bet, neskatoties uz mūsu nociecinājumiem, lamanieši nāca uz mums un izdzina mūs no pilsētas.

5 Un viņi arī izdzina mūs no Dāvida zemes.

6 Un mēs soļojām un nonācām Jozuas zemē, kas bija uz rietumiem, jūras krastā.

7 Un notika, ka mēs sapulcinājām kopā savus ļaudis cik ātri vien iespējams, lai mēs varētu savākt tos kopā vienā grupā.

8 Bet lūk, zeme bija pilna ar laupītājiem un ar lamaniešiem; un, neskatoties uz lielo iznīcību, kas karājās pār maniem ļaudīm, viņi nenožēloja savus ļaunos darbus; tādēļ asinis un slepkavošana izplatījās pa visu zemes virsu, gan no nefijiešu puses, gan no lamaniešu puses; un bija viens pilnīgs apvērsums pa visu zemes virsu.

9 Un tad lamaniešiem bija ķēniņš, un viņa vārds bija Arons; un viņš nāca pret mums ar karapulku no četrdesmit un četriem tūkstošiem. Un lūk, es stājos pretī viņam ar četrdesmit un diviem tūkstošiem. Un notika, ka es sasitu viņu ar savu karapulku, ka viņš bēga manā priekšā. Un lūk, viss tas bija darīts, un trīs simti un trīsdesmit gadu bija pagājuši.

10 Un notika, ka nefijieši sāka nožēlot savas nekrietnības un sāka brēkt, patiesi kā pravietis Samuēls bija pravietojis; jo lūk, neviens cilvēks nevarēja noturēt to, kas piederēja viņam pašam, dēļ zagļiem un laupītājiem, un slepkavām, un burvju mākslām un burvestībām, kas bija tai zemē.

11 Tā sākās sērošana un vaimanāšana visā zemē šo lietu dēļ un jo īpaši starp Nefija ļaudīm.

12 Un notika, kad es, Mormons, redzēju viņu vaimanāšanu un viņu sērošanu, un viņu bēdas Tā Kunga priekšā, mana sirds sāka priecāties manī, zinādama Tā Kunga žēlastību un iecietību, tādējādi es domāju, ka Viņš būs žēlīgs pret tiem, lai viņi atkal kļūtu par taisnīgiem ļaudīm.

13 Bet lūk, šis mans prieks bija velts, jo viņu ^abēdas nebija grēku nožēlošanai Dieva labestības dēļ; bet tās drīzāk bija ^b nolādēto bēdas, jo Tas Kungs nekad nelāva tiem gūt ^claimi grēkā.

14 Un viņi nenāca pie Jēzus ar salauztām ^asirdīm un nožēlas

2 13a 2. kor. 7:10;
Al. 42:29.

^b SRC Sodība.
^c Al. 41:10.

14a SRC Salauzta sirds.

pilnu garu, bet viņi ^bnolādēja Dievu un vēlējās mirt. Tomēr viņi cīnījās ar zobenu par savām dzīvībām.

15 Un notika, ka manas bēdas atkal atgriezās pie manis un es redzēju, ka “labvēlības ^bdiena viņiem ‘bija pagājusi gan laicīgi, gan garīgi; jo Es redzēju tūkstošus nocirstus atklātā dumpī pret savu Dievu un kā mēslus izmētātus pa zemes virsu. Un tā trīs simti un četrdesmit un četri gadi bija pagājuši.

16 Un notika, ka trīs simti un četrdesmit un piektajā gadā nefijieši sāka bēgt lamaniešu priekšā; un viņi tika vajāti, līdz tie nonāca Jašonas zemē, pirms bija iespējams apturēt viņu atkāpšanos.

17 Un tad Jašonas pilsēta bija netālu no tās “zemes, kur Amarons bija noglabājis pierakstus Tam Kungam, lai tie netiktu iznīcināti. Un lūk, es gāju, saskaņā ar Amarona vārdiem, un paņēmu Nefija plāksnes, un taisīju pierakstu, saskaņā ar Amarona vārdiem.

18 Un uz Nefija plāksnēm es taisīju pilnu aprakstu par visām ļaundarībām un negantībām; bet uz šīm “plāksnēm es atturējos taisīt pilnu aprakstu par viņu ļaundarībām un negantībām, jo lūk, nepārtraukta ļaundarību un bezdievību aina ir bijusi manu acu priekšā, kopš es esmu bijis pietiekami vecs, lai skatītu cilvēku ceļus.

19 Un ak vai man viņu ļaundarību dēļ; jo mana sirds ir piepildīta ar bēdām dēļ viņu ļaundarībām visās manās dienās; tomēr es zinu, ka es tikšu “paaugstināts pēdējā dienā.

20 Un notika, ka šinī gadā Nefija ļaudis atkal tika vajāti un dzenāti. Un notika, ka mēs tikām dzenāti, līdz mēs nonācām tai zemē ziemeļos, ko sauca par Šemu.

21 Un notika, ka mēs nostiprinājām Šemas pilsētu un mēs savācām kopā mūsu ļaudis, cik daudz vien bija iespējams, lai varbūt mēs varētu izglābt tos no iznīcināšanas.

22 Un notika, ka trīs simti un četrdesmit un sestajā gadā viņi atkal sāka nākt uz mums.

23 Un notika, ka es runāju uz saviem ļaudīm un skubināju tos ar lielu dedzību, lai viņi drosmīgi stātos pretī lamaniešiem un “cīnītos par savām sievām un saviem bērniem, un saviem namiem un savām mājām.

24 Un mani vārdi zināmā mērā radīja viņos sparū, tā ka tie nebēga lamaniešu priekšā, bet drosmīgi stāvēja tiem pretī.

25 Un notika, ka mēs cīnījāmies ar karapulku no trīsdesmit tūkstošiem pret karapulku no piecdesmit tūkstošiem. Un notika, ka mēs stāvējām tiem pretī ar tādu noturību, ka viņi bēga mūsu priekšā.

26 Un notika, kad viņi bēga, mēs vajājām tos ar saviem

14b src Zaimot,
Zaimošana.

15a src Labvēlība.
b Hel. 13:38.

c Jer. 8:20;
M&D 56:16.

17a Morm. 1:1–4.
18a src Plāksnes.

19a Mos. 23:22;
Et. 4:19.

23a Mos. 20:11;
Al. 43:45.

karapulkiem un atkal cīnījā-
mies, un sasiņām tos; tomēr Tā
Kunga spēks nebija ar mums; jā,
mēs bijām atstāti paši sev, ka Tā
Kunga Gars nebija mūsos, tādēļ
mēs bijām kļuvuši vāji, līdzīgi
saviem brāļiem.

27 Un mana sirds bēdājās par
šo lielo manas tautas nelaimi,
par viņu ļaundarībām un ne-
gantībām. Bet lūk, mēs gājām
pret lamaniešiem un Gadiantona
laupītājiem, līdz mēs atkal
bijām atguvuši savas mantojuma
zemes.

28 Un trīs simti un četrdesmit
un deviņi gadi bija pagājuši. Un
trīs simti un piecdesmitajā gadā
mēs noslēdzām līgumu ar lami-
niešiem un Gadiantona laupī-
tājiem, kurā mūsu mantojuma
zemes tika sadalītas.

29 Un lamanieši deva mums
zemi uz ziemeļiem, jā, tieši to
"šaurumu, kas veda uz zemi
dienvidos. Un mēs devām la-
maniešiem visu zemi uz dien-
vidiem.

3. NODAĻA

*Mormons piesauc nefijiešus uz
grēku nožēlošanu. Viņi gūst lie-
lu uzvaru un lepojas ar savu pašu
spēku. Mormons atsakās tos va-
dīt, un viņa lūgšanas par tiem
ir bez ticības. Mormona Grāma-
ta aicina divpadsmit Israēla ciltis
ticēt evaņģēlijam. Apmēram 360.–
362. g. pēc Kr.*

UN notika, ka lamanieši nenāca
atkal cīnīties, kamēr vēl desmit
gadi nebija pagājuši. Un lūk, es
biju nodarbinājis savus ļaudis

nefijiešus, gatavojot viņu zemes
un viņu karapulku kaujas brī-
dim.

2 Un notika, ka Tas Kungs sa-
cīja uz mani: Sauc uz šo tautu—
Nožēlojiet jūs grēkus un nāciet
pie Manis, un topiet kristīti, un
izveidojiet atkal Manu baznīcu,
un jūs tiksiet pasargāti!

3 Un es saucu uz šo tautu, bet
tas bija veltīgi; un viņi nesapra-
ta, ka tas bija Tas Kungs, kas vi-
ņus bija pasargājis un dāvājis
tiem iespēju nožēlot grēkus. Un
lūk, viņi nocietināja savas sirdis
pret To Kungu, savu Dievu.

4 Un notika, ka pēc tam, kad
šie desmit gadi bija pagājuši,
sastādot kopā trīs simti un seš-
desmit gadu kopš Kristus at-
nākšanas, lamaniešu ķēniņš
sūtīja man vēstījumu, kurā darī-
ja man zināmu, ka viņi gatavo-
jas nākt cīnīties pret mums.

5 Un notika, ka es liku saviem
ļaudīm, lai tie sapulcētos kopā
Postažas zemē, pilsētā, kas bija
tās robežās, pie šauruma, kas
veda uz zemi dienvidos.

6 Un tur mēs izvietojām sa-
vus karapulku, lai mēs varētu
apturēt lamaniešu karapulku,
lai viņi nevarētu sagrabt nevie-
nu no mūsu zemēm; tādēļ mēs
nostiprinājāmies pret tiem ar
visiem saviem spēkiem.

7 Un notika, ka trīs simti un
sešdesmit un pirmajā gadā la-
manieši nāca uz Postažas pil-
sētu, lai cīnītos pret mums; un
notika, ka tanī gadā mēs sasiņām
tos, tā ka viņi atkal atgriezās sa-
vās pašu zemēs.

8 Un trīs simti un sešdesmit

un otrajā gadā viņi atkal nāca cīnīties. Un mēs atkal tos sasi-tām un nonāvējām lielu skaitu no tiem, un viņu kritušie tika ie-mesti jūrā.

9 Un tad, šīs lielās lietas dēļ, ko mani ļaudis, nefījieši, bija da-rījuši, viņi sāka "lielīties ar savu spēku un sāka zvērēt debesu priekšā, ka viņi atriebsies par savu brāļu asinīm, kurus nogalināja viņu ienaidnieki.

10 Un viņi zvērēja pie debesīm un arī pie Dieva troņa, ka viņi "ies cīnīties pret saviem ienaid-niekiem un izdeldēs tos no zemes virsas.

11 Un notika, ka es, Mormons, no tā brīža pilnīgi atteicos būt par šīs tautas pavēlnieku un vadoni viņu bezdievības un ne-gantības dēļ.

12 Lūk, es viņus biju vadījis, neskatoties uz viņu bezdievību, es biju vadījis viņus daudzas reizes kaujā un mīlēju viņus ar visu savu sirdi, atbilstoši tai Dieva "mīlestībai, kas bija manī; un mana dvēsele tika izlieta lūg-šanā manam Dievam visas die-nas garumā par tiem; tomēr tā bija ^bbez ticības viņu cietsirdī-bas dēļ.

13 Un trīs reizes es biju izglā-bis tos no viņu ienaidnieku ro-kām, un viņi nebija nožēlojuši savus grēkus.

14 Un, kad viņi bija zvērējuši pie visa, ko tiem mūsu Kungs un Glābējs Jēzus Kristus bija

"aizliedzis, un, kad tie gribēja iet cīnīties pret saviem ienaid-niekiem un atriebties tiem par savu brāļu asinīm, lūk, Tā Kun-ga balss nāca pie manis, sacīda-ma:

15 Man pieder "atriebība un Es ^batmaksāšu; un, tāpēc ka ļaudis nenožēloja grēkus pēc tam, kad Es biju tos izglābis, lūk, viņi tiks izdeldēti no zemes virsas.

16 Un notika, ka es pilnīgi at-teicos iet pret saviem ienaid-niekiem; un es darīju tā, kā Tas Kungs bija man pavēlējis; un es stāvēju kā atsevišķs liecinieks, lai liecinātu pasaulei par tām lietām, ko es redzēju un dzirdē-ju, saskaņā ar Gara izpausmēm, kas bija liecinājis par nākama-jām lietām.

17 Tādēļ es rakstu "jums, cit-ticībnieki, un arī jums, Israēla nams, kad darbs sāksies, tad jūs gatavosities atgriezties savās mantojuma zemēs.

18 Jā, lūk, es rakstu visiem zemes galiem; jā, jums, div-padsmit Israēla ciltis, ko "ties-sās atbilstoši jūsu darbiem tie divpadsmit, kurus Jēzus izraudzījās par saviem mācekļiem Je-ruzālemes zemē.

19 Un es rakstu arī šīs tautas atlikumam, ko arī tiesās tie "div-padsmit, kurus Jēzus izraudzī-jās šinī zemē; un tos tiesās tie otri divpadsmit, kurus Jēzus iz-raudzījās Jeruzālemes zemē.

20 Un Gars šīs lietas man

3 9a 2. Nef. 4:34.
10a 3. Nef. 3:20–21;
Morm. 4:4.
12a SRC Mīlestība.
b Morm. 5:2.

14a 3. Nef. 12:34–37.
15a SRC Atriebība.
b M&D 82:23.
17a 2. Nef. 30:3–8;
3. Nef. 29:1.

18a Mat. 19:28;
Lūk. 22:29–30;
M&D 29:12.
19a 1. Nef. 12:9–10.

pasludina, tāpēc es rakstu jums visiem. Un šī iemesla dēļ es rakstu jums, lai jūs varētu zināt, ka jums visiem būs jāstājas Kristus “soģa krēsla priekšā, jā, katrai dvēselei, kas pieder pie visas Ādama cilvēces ^bģimenes; un jums būs jāstājas, lai jūs taptu tiesāti par saviem darbiem, vai tie būtu labi vai ļauni;

21 un arī, lai jūs varētu “ticēt Jēzus Kristus evaņģēlijam, kas būs starp jums; un arī, lai ^bjūdiem, Tā Kunga derības tautai, būtu cita ‘licība bez Viņa, kuru tie redzēja un dzirdēja, ka Jēzus, ko viņi nogalināja, bija ‘patiesais Kristus un patiesais Dievs.

22 Un es gribu, lai es varētu pārliecināt jūs, “visus zemes galus, nožēlot grēkus un sagatavoties stāties Kristus soģa krēsla priekšā.

4. NODAĻA

Karš un slepkavošana turpinās. Ļaunie soda ļaunos. Virsroku gūst lielāka ļaundarība nekā jebkad visā Israēlā. Sievietes un bērni tiek upurēti elkiem. Lamanieši sāk aizmēzt nefijiešus no savas priekšas. Apmēram 363.–375. g. pēc Kr.

UN tad notika, ka trīs simti un sešdesmit un trešajā gadā nefijieši gāja ar saviem karapulkiem cīnīties pret lamaniešiem ārpus Postažas zemes.

2 Un notika, ka nefijiešu karapulki tika atdzīti atpakaļ

Postažas zemē. Un, kamēr viņi vēl bija noguruši, jauns lamaniešu karapulks uzbruka tiem; un viņiem bija smaga kauja, tā ka lamanieši sagrāba Postažas pilsētu un nogalināja daudzus no nefijiešiem, un daudzus saņēma par gūstekņiem.

3 Un atlikušie bēga un pievienojās Teankuma pilsētas iedzīvotājiem. Tad nu Teankuma pilsēta atradās jūras kras-ta malā; un tā bija arī netālu no Postažas pilsētas.

4 Un tas bija “tāpēc, ka nefijiešu karapulki gāja pret lamaniešiem, ka viņus sāka sakaut; jo, ja tas nebūtu bijis, lamanieši nevarētu gūt varu pār viņiem.

5 Bet, lūk, Dieva sodi pārsteidza ļaunos; un ar ļaunajiem ļaunie tiek “sodīti; jo tie ir ļaunie, kas uzkūda cilvēku bērnu sirdis uz asinsizliešanu.

6 Un notika, ka lamanieši gatavojās nākt pret Teankuma pilsētu.

7 Un tas notika trīs simti un sešdesmit un ceturtajā gadā, lamanieši nāca pret Teankuma pilsētu, lai viņi varētu sagrābt arī Teankuma pilsētu.

8 Un notika, ka nefijieši tos at-sita un aizdzina atpakaļ. Un, kad nefijieši redzēja, ka viņi bija aizdzinuši lamaniešus, viņi atkal sāka lielīties ar savu pašu spēku, un viņi gāja paši savā varēnībā un atkal ieņēma Postažas pilsētu.

9 Un viss tas bija noticis, un

20a SRC Tiesa, Pēdējā.

b M&D 27:11.

21a M&D 3:20.

b SRC Jūdi.

c 2. Nef. 25:18.

d 2. Nef. 26:12;

Mos. 7:27.

22a Al. 29:1.

4 4a Morm. 3:10.

5a M&D 63:33.

bija tūkstošiem nogalināto no abām pusēm, gan no nefijiešiem, gan lamaniešiem.

10 Un notika, ka trīs simti un sešdesmit un sestais gads pagāja, un lamanieši atkal nāca pret nefijiešiem cīnīties; un pat tagad nefijieši nenozēloja to ļauno, ko viņi bija darījuši, bet nepārtraukti turpināja pastāvēt savās ļaundarībās.

11 Un neiespējami mēlei ir aprakstīt jeb cilvēkam pilnīgi aprakstīt tās šausmīgās asiņu un slepkavību ainas, kas bija starp ļaudīm, gan nefijiešiem, gan lamaniešiem, un katra sirds bija nocietināta, tā ka viņi nemitīgi priecājās par asinsizliešanu.

12 Un nekad nebija bijušas tik milzīgas "ļaundarības starp visiem Lehija bērniem, nedz arī starp visu Israēla namu, saskaņā ar Tā Kunga vārdiem, kā bija šai tautā.

13 Un notika, ka lamanieši sagrāba Postažas pilsētu, un tas tāpēc, ka viņu "skaits pārsniedza nefijiešu skaitu.

14 Un viņi arī soļoja uz priekšu pret Teankuma pilsētu un izdzina iedzīvotājus no tās, un saņēma daudz gūstekņu, gan sievietes, gan bērnus, un ziedoja tos kā upurus saviem "elku dieviem.

15 Un notika, ka trīs simti un sešdesmit un septītajā gadā nefijieši bija nikni, tāpēc ka lamanieši bija upurējuši viņu sievietes un viņu bērnus, tādēļ viņi gāja pret lamaniešiem ar

ārkārtīgi lielām dusmām, tā ka viņi atkal sasita lamaniešus un padzina tos no savām zemēm.

16 Un lamanieši vairs nenāca pret nefijiešiem līdz trīs simti un septiņdesmit un piektajam gadam.

17 Un šajā gadā viņi nāca pret nefijiešiem ar visiem saviem spēkiem; un viņi nebija saskaitāmi to lielā skaita dēļ.

18 Un "kopš tā laika nefijieši vairs neguva varu pār lamaniešiem, bet tika aizslaucīti no tiem kā rasa saulē.

19 Un notika, ka lamanieši nāca pret Postažas pilsētu; un Postažas zemē notika ārkārtīgi smaga kauja, kurā viņi sasita nefijiešus.

20 Un tie atkal bēga viņu priekšā, un tie nonāca Boaza pilsētā; un tur tie stāvēja pretī lamaniešiem ar ārkārtīgu drosmi, tā ka lamanieši tos nesusita, līdz viņi nenāca atkal otru reizi.

21 Un, kad viņi nāca otru reizi, nefijieši tika padzīti un kauti ar ārkārtīgi lielu kaušanu; viņu sievietes un viņu bērni atkal tika upurēti elkiem.

22 Un notika, ka nefijieši atkal bēga viņu priekšā, paņemdami visus iedzīvotājus sev līdzī, gan no pilsētām, gan ciemiem.

23 Un tad es, Mormons, redzēdams, ka lamanieši jau bija gatavi iznīcināt to zemi, tāpēc es gāju uz "Šīma pakalnu un paņēmu visus pierakstus, ko Amarons bija noglabājis Tam Kungam.

12a 1. Moz. 6:5;
3. Nef. 9:9.
13a Morm. 5:6.

14a src Elku
pielūgšana.
18a Morm. 3:3.

23a Morm. 1:3.

5. NODAĻA

Mormons atkal vada nefijiešus asiņu un slepkavību kaujās. Mormona Grāmata parādīsies, lai pārliecinātu visu Israēlu, ka Jēzus ir Kristus. Dēļ savas neticības lamanieši tiks izkaisīti un Gars pārstās būt ar tiem. Viņi pieņems evaņģēliju no citticībniekiem pēdējās dienās. Apmēram 375.–384. g. pēc Kr.

UN notika, ka es gāju starp nefijiešiem un atkāpos no tā "zvērēta, ko es biju devis, ka es vairs tiem nepalīdzēšu; un viņi deva man atkal pavēlniecību pār viņu karapulkiem, jo viņi raudzījās uz mani kā domādami, ka es varu atbrīvot viņus no to bēdām.

2 Bet lūk, man "nebija cerību, jo es zināju Tā Kunga sodus, kam jānāk pār tiem; jo viņi nenozēloja savas nekrietnības, bet cīnījās par savām dzīvībām, nepiesaucot to Būtni, kas bija viņus radījusi.

3 Un notika, ka lamanieši nāca pret mums, kad mēs bijām aizbēguši uz Jordānas pilsētu; bet lūk, viņi tika padzīti atpakaļ, tā ka viņi neieņēma pilsētu tajā reizē.

4 Un notika, ka viņi atkal nāca pret mums, un mēs noturējām pilsētu. Un bija arī citas pilsētas, kuras noturēja nefijieši, šie cietokšņi lamaniešus kavēja, ka tie nevarēja ieiet zemē, kas plētās mūsu priekšā, lai iznīcinātu mūsu zemes iedzīvotājus.

5 Bet notika, ka katra zeme,

kam mēs pagājām garām un kuras iedzīvotāji netika sapulcināti vienkopus, tika lamaniešu iznīcināta, un to torņi un ciemi, un pilsētas tika nodedzinātas ar uguni; un tā trīs simti un septiņdesmit un deviņi gadi pagāja.

6 Un notika, ka trīs simti un astoņdesmitajā gadā lamanieši atkal nāca pret mums cīnīties, un mēs drosmīgi stāvējām tiem pretī; bet tas bija velti, jo tik liels bija viņu skaits, ka tie samina Nefija ļaudis zem savām kājām.

7 Un notika, ka mēs atkal metāmies bēgt, un tie, kas bēga ātrāk nekā lamanieši, izbēga, un tie, kas nebēga tik ātri kā lamanieši, tika noslaucīti un izdelāti.

8 Un tad lūk, es, Mormons, negribu mocīt cilvēku dvēseles, izklāstot viņu priekšā tādas drausmīgas asiņu un slepkavību ainas, kādas notika manā acu priekšā; bet es, zinādams, ka šīm lietām noteikti ir jātop zināmām un ka visām lietām, kas ir apslēptas, būs jātop "atklātām no māju jumtiem—

9 un arī, ka zināšanām par šīm lietām ir "jānāk pie šīs tautas atlikuma un arī pie citticībniekiem, kas, kā Tas Kungs teica, "izklādinās šo tautu, un šī tauta netiks uzskatīta ne par ko viņu vidū—tādēļ es rakstu "īsu saīsinājumu dēļ tām pavēlēm, ko es esmu saņēmis, neuzdrīkstēdams dot pilnu aprakstu par tām lietām, ko es esmu redzējis, un

5 1a Morm. 3:11.

2a Morm. 3:12.

8a Lūk. 12:2–3;

2. Nef. 27:11;

M&D 1:3.

9a 4. Nef. 1:49.

b 3. Nef. 16:8.

c Morm. 1:1.

arī lai jūs pārāk nebēdātos par šīs tautas ļaundarībām.

10 Un tad lūk, šo es runāju uz viņu pēcnācējiem un arī uz cīticībniekiem, kam būs jārupējas par Israēla namu, lai aptvertu un atzītu, no kurienes nāk viņu svētības.

11 Jo es zinu, ka tie bēdāsies par Israēla nama postu; tie bēdāsies par šo ļauzu iznīcināšanu, tie bēdāsies, ka šie ļaudis nav nožēlojuši grēkus, lai viņi tiktu Jēzus roku apskauti.

12 Tad nu ^ašīs lietas tiek rakstītas Jēkaba nama ^batlikumam; un tās tiek rakstītas šādā veidā tāpēc, ka Dievam ir zināms, ka ļaundarība tiem tās nenesīs; un tām ir jātop ^cnoglabātām priekš Tā Kunga, lai tās varētu parādīties Viņa noliktajā laikā.

13 Un šī ir tā pavēle, ko es saņēmu; un lūk, tās parādīsies saskaņā ar Tā Kunga pavēli, kad Viņš Savā gudrībā uzskatīs to par vajadzīgu.

14 Un lūk, tās nonāks pie tiem ^ajūdiem, kas netic; un ar šādu nolūku tās ies—lai tās varētu ^bpārliecināt, ka Jēzus ir Kristus, dzīvā Dieva Dēls; lai Tēvs varētu īstenot, caur Savu vismīļāko Dēlu, Savu dižo un mūžīgo nodomu, atjaunojot jūdus jeb visu Israēla namu viņu mantojuma zemēs, kuras Tās Kungs,

viņu Dievs, tiem ir devis, izpildot Savu ^cderību;

15 un arī lai ^ašīs tautas pēcnācēji varētu pilnīgāk ticēt Viņa evaņģēlijam, kas ^bnāks pie tiem no cīticībniekiem; jo šī tauta tiks ^cizkaisīta un ^dklūs par tumšu, izvītušu un laisku tautu, vairāk pat par to, kas jebkad ir ticis aprakstīts starp mums, jā, pat to, kas ir bijis starp lamaniešiem, un tas dēļ viņu neticības un elku pielūgšanas.

16 Jo lūk, Tā Kunga Gars ir jau pārstājis ^apūlēties ar viņu tēviem; un viņi ir bez Kristus un bez Dieva pasaulē; un viņi tiek dzenāti kā ^bpēlavas vējā.

17 Viņi reiz bija mīlota tauta un Kristus bija viņu ^agans; jā, viņus pat vadīja Dievs Tēvs.

18 Bet tagad, lūk, viņus ^avada Sātans, patiesi, kā pēlavas tiek dzenātas vējā vai kā kuģis tiek mētāts viļņos bez buras vai enkura, vai bez jebkā, ar ko to varētu vadīt; un tāpat kā tas, tāpat arī viņi.

19 Un lūk, Tas Kungs ir pataupījis viņu svētības, ko viņi varēja saņemt tai zemē, ^acīticībniekiem, kuriem piederēs tā zeme.

20 Bet lūk, notiks, ka viņi tiks cīticībnieku dzenāti un izkaisīti; un, kad viņi būs cīticībnieku dzenāti un izkaisīti, lūk, tad Tas Kungs ^aatcerēsies ^bderību,

12a Ēn. 1:16;
Hel. 15:11–13.
src Mormona
Grāmata.

b M&D 3:16–20.

c Morm. 8:4, 13–14;

Mor. 10:1–2.

14a 2. Nef. 29:13; 30:7–8.
src Jūdi.

b 2. Nef. 25:16–17.

c 3. Nef. 29:1–3.

15a 3. Nef. 21:3–7, 24–26.

b 1. Nef. 13:20–29, 38;

Morm. 7:8–9.

c 1. Nef. 10:12–14;

3. Nef. 16:8.

d 2. Nef. 26:33.

16a 1. Moz. 6:3;

Et. 2:15.

b Psm. 1:4.

17a src Labais Gans.

18a 2. Nef. 28:21.

19a 3. Nef. 20:27–28.

20a 3. Nef. 16:8–12.

b src Ābrahāma
derība.

ko Viņš slēdza ar Ābrahāmu un visu Israēla namu.

21 Un arī Tas Kungs atcerēsies taisnīgo ^alūgšanas, kas Viņam ir izteiktas par tiem.

22 Un tad, ak jūs, citticībnieki, kā gan jūs varat stāvēt Dieva spēka priekšā, ja vien jūs nenozēlosit grēkus un nenovērsīsities no saviem ļaunajiem ceļiem?

23 Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva rokās? Vai jūs nezināt, ka Viņam ir visa vara un pēc Viņa dižās ^apavēles zeme ^bsartināsies kā tīstoklis?

24 Tādēļ nožēlojiet jūs grēkus un pazemojieties Viņa priekšā, lai Viņš nenāktu ar tiesu pret jums—lai Jēkaba pēcnācēju atlikums neietu jūsu vidū kā ^alauva un nesaplosītu jūs gabalos, un nebūs neviena, kas paglābs.

6. NODAĻA

Nefijieši sapulcējas Kumoras zemē pēdējai kaujai. Mormons noglabā svētos pierakstus Kumoras kalnā. Lamanieši uzvar un nefijiešu tauta tiek iznīcināta. Simtiem tūkstošu ir nokauti ar zobenu. Apmēram 385. g. pēc Kr.

UN tagad es beidzu savu pierakstu par manas tautas, nefijiešu, ^aiznīcināšanu. Un notika, ka mēs soļojām lamaniešu priekšā.

2 Un es, Mormons, rakstiju vēstījumam lamaniešu ķēniņam un vēlējos no viņa, lai viņš ļautu, ka mēs varētu sapulcināt

kopā savus ļaudis Kumoras ^azemē pie kalna, kas tika saukts par Kumoru, un tur varētu dot viņiem kauju.

3 Un notika, ka lamaniešu ķēniņš ļāva man to, ko es vēlējos.

4 Un notika, ka mēs soļojām uz Kumoras zemi, un mēs uzslējām savas teltis ap Kumoras kalnu; un tas bija daudzo ūdeņu, upju un avotu zemē, un tur mums bija cerība gūt pārākumu pār lamaniešiem.

5 Un, kad trīs simti un astoņdesmit un četri gadi bija pagājuši, mēs sapulcinājām visus atlikušos no mūsu ļaudīm Kumoras zemē.

6 Un notika, kad mēs bijām sapulcinājuši visus mūsu ļaudis kopā Kumoras zemē, lūk, es, Mormons, sāku kļūt vecs; un, zinādams, ka tā būs pēdējā manas tautas cīņa, un saņēmīs pavēli no Tā Kunga, lai es nepieļautu, ka pieraksti, kas ir tikuši nodoti no mūsu tēviem un kas ir svēti, kristu lamaniešu rokās (jo lamanieši tos iznīcinātu), tādēļ es iztaisīju ^ašo pierakstu no Nefija plāksnēm un ^bnoglabāju Kumoras kalnā visus tos pierakstus, kas man bija uzticēti ar Tā Kunga roku, izņemot tikai ^cšīs dažas plāksnes, ko es devu savam dēlam ^dMoronijam.

7 Un notika, ka mana tauta ar savām sievietēm un saviem bērniem tad redzēja lamaniešu ^akarapulklus soļojam uz tiem; un

21 *a* Ēn. 1:12–18;
Morm. 9:36–37.

23 *a* Hel. 12:8–17.
b 3. Nef. 26:3.

24 *a* Mih. 5:7;
3. Nef. 20:15–16.

6 *1 a* 1. Nef. 12:19;
Jar. 1:10;
Al. 45:9–14;
Hel. 13:5–11.

2 *a* Et. 9:3.
6 a SRC Plāksnes.

b Et. 15:11.
c M. v. 1:2.
d Morm. 8:1.
7 a 1. Nef. 12:15.

ar šausmīgām bailēm no nāves, kas piepilda visu bezdievīgo krūtīs, viņi gaidīja tos saņemt.

8 Un notika, ka viņi nāca cīnīties pret mums un katra dvēsele tika piepildīta ar šausmām viņu lielā skaita dēļ.

9 Un notika, ka tie uzkrita maniem ļaudīm ar zobenu un ar loku, un ar bultu, un ar cirvi, un ar visa veida kara ieročiem.

10 Un notika, ka mani vīri tika nocirsti; jā, mani desmit tūkstoši, kas bija ar mani, un es kritu ievainots to vidū; un viņi pagāja man garām, ka viņi neatņēma manu dzīvību.

11 Un, kad viņi bija izgājuši cauri un nocirtuši "visus manus ļaudis, izņemot divdesmit un četrus no mums (starp kuriem bija mans dēls Moronijs), un mēs, pārdzīvojuši savu ļaužu nāvi, redzējām no rīta no Kumoras kalna augšas, kad lamanieši bija atgriezušies savās nometnēs, ka desmit tūkstoši no maniem ļaudīm, kas bija tikuši manis vesti uz priekšu, bija nocirsti.

12 Un mēs arī redzējām desmit tūkstošus no maniem ļaudīm, kurus bija vedis mans dēls Moronijs.

13 Un lūk, Gidgidona desmit tūkstoši bija krituši, un viņš arī to vidū.

14 Un Lamahs bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Gilgals bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Límhass bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Jeneums bija kritis ar saviem

desmit tūkstošiem; un Kūmenihass, un Moronihass, un Antionums, un Šibloms, un Šems, un Jošs bija krituši ar saviem desmit tūkstošiem katrs.

15 Un notika, ka bija vēl desmit, kas bija krituši no zobena, ar saviem desmit tūkstošiem katrs; jā, patiesi, "visi mani ļaudis, izņemot tikai tos divdesmit un četrus, kas bija ar mani, un arī dažus, kas bija aizbēguši uz dienvīdu zemēm, un dažus, kas bija pārbēguši pie lamaniešiem, bija krituši, un viņu miesas un kauli, un asinis gulēja uz zemes virsas, būdamas to roku atstātas, kas viņus nokāva, pūt zemē un sairt, un atgriezies pie savas māmuļas zemes.

16 Un mana dvēsele plīsa aiz sāpēm dēļ manu ļaužu nokaušanas, un es kliežu:

17 Ak jūs skaistie, kā gan varējāt jūs pamest Tā Kunga ceļus! Ak jūs skaistie, kā gan varējāt jūs atraidīt Jēzu, kas stāvēja ar atvērtām rokām, lai jūs pieņemtu!

18 Lūk, ja jūs to nebūtu darījuši, jūs nebūtu krituši. Bet lūk, jūs esat krituši, un es sēroju par jūsu zaudēšanu.

19 Ak jūs, skaistie dēli un meitas, jūs tēvi un mātes, jūs vīri un sievas, jūs skaistie, kā tas nākas, ka jūs varējāt krist!

20 Bet lūk, jūs esat aizgājuši, un manas bēdas nevar jūs atgriezt.

21 Un diena nāks drīz, kas jūsu mirstību tērps nemirstībā, un šie ķermeņi, kas tagad pūstot maitājas, drīz kļūs par "nemirstīgiem ķermeņiem, un tad jums

11a 1. Nef. 12:19–20;
Hel. 15:17.

15a Al. 9:24.
21a 1. kor. 15:53–54.

vajadzēs stāties Kristus soģa krēsla priekšā, lai jūs tiktu tiesāti atbilstoši saviem darbiem, un, ja būs tā, ka jūs esat taisnīgi, tad jūs esat svētīti ar saviem tēviem, kas ir aizgājuši pirms jums.

22 Ak, kaut jūs būtu nožēlojuši grēkus pirms šī lielā iznīcība nāca pār jums. Bet lūk, jūs esat aizgājuši, un Tēvs, jā, Mūžīgais Debesu Tēvs, zina jūsu stāvokli; un Viņš rīkosies ar jums atbilstoši Savai “taisnībai un b^žēlastībai.

7. NODAĻA

Mormons aicina pēdējo dienu lamaniešus ticēt Kristum, pieņemt Viņa evaņģēliju un tapt izglābtiem. Visi, kas tic Bībelei, ticēs arī Mormona Grāmatai. Apmēram 385. g. pēc Kr.

UN tad, lūk, es gribu runāt nedaudz uz šīs tautas “atlikumu, kas tiks pasaudzēts, ja būs tā, ka Dievs varētu dot tiem manus vārdus, lai viņi varētu zināt par savu tēvu lietām; jā, es runāju uz jums, jūs, Israēla nama atlikums; un šie ir tie vārdi, ko es runāju:

2 Ziniet, ka jūs esat no “Israēla nama.

3 Ziniet, ka jums jānāk pie grēku nožēlošanas, vai arī jūs nevarat tapt izglābti.

4 Ziniet, ka jums ir jānoliek savi kara ieroči un nav vairs jāpriecājas par asinsizliešanu, un nav vairs tie atkal jāņem, ja vien nebūs tā, ka Dievs jums pavēlēs.

5 Ziniet, ka jums ir jānāk pie “zināšanām par saviem tēviem un jānožēlo visi savi grēki un nekrietnības, un b^jājāt Jēzum Kristum, ka Viņš ir Dieva Dēls un ka Viņš tika jūdu nokauts, un ar Tēva spēku Viņš ir atkal uzcēlies, ar kō Viņš ir guvis ‘uzvaru pār kapu; un Viņā arī nāves dzelonis ir aprīts.

6 Un viņš īsteno mirušo “augšāmcelšanos, ar ko cilvēkiem ir jātop uzceltiem, lai stātos Viņa b^soģa krēsla priekšā.

7 Un Viņš ir īstenojis pasaules “pestīšanu, ar ko tam, kas tiek atrasts bⁿevainīgs Viņa priekšā tiesas dienā, tam tiek dots ‘dzīvot Dieva priekšā Viņa valstībā, lai bezgalīgi dziedātu slavas dziesmas ar debesu “koriem Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, kas ir ‘viens Dievs, l^laimes stāvoklī, kam nav gala.

8 Tādēļ nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Jēzus Vārdā, un turieties pie Kristus “evaņģēlija, kas tiks likts jūsu priekšā, ne tikai šajā pierakstā, bet arī b^pierakstā, kas nāks pie citicībniekiem ‘no jūdiem, un no

22a SRC Taisnība.
b SRC Žēlīgs, Žēlastība.
7 1a Hel. 15:11–13.
2a Al. 10:3.
5a 2. Nef. 3:12.
b SRC Ticība, Ticēt.
c Jes. 25:8;
Mos. 16:7–8.
6a SRC Augšāmcelšanās.

b SRC Jēzus Kristus—
Soģis;
Tiesa, Pēdējā.
7a SRC Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.
b SRC Attaisnošana,
Attaisnot.
c 1. Nef. 10:21;
M&D 76:62;

Moz. 6:57.
d Mos. 2:28.
e M&D 20:28.
SRC Dievs, Dievība.
f SRC Prieks.
8a SRC Evaņģēlijs.
b SRC Bībele.
c 2. Nef. 29:4–13.

citticībniekiem šis pieraksts nāks ^apie jums.

9 Jo lūk, ^ašis tiek rakstīts ar nolūku, lai jūs tam varētu ^bticēt; un, ja jūs ticat tam, jūs ticēsiet arī šim; un, ja jūs ticat šim, jūs zināsit par saviem tēviem un arī par tiem brīnumainajiem darbiem, kas tika paveikti ar Dieva spēku starp tiem.

10 Un jūs arī zināsit, ka jūs esat Jēkaba pēcnācēju atlikums; tādēļ jūs tiksiet ieskaitīti starp šīs pirmās derības ļaudīm; un, ja būs tā, ka jūs ticēsiet Kristum un tapsit kristīti, vispirms ar ūdeni, tad ar uguni un ar Svēto Garu, sekodami mūsu Glābēja ^apiemēram, saskaņā ar to, ko Viņš mums ir pavēlējis, tad viss būs labi ar jums tiesas dienā. Āmen.

8. NODAĻA

Lamānieši sameklē un iznīcina nefijiešus. Mormona Grāmata parādīsies ar Dieva spēku. Ak vai tiek pasludināts tiem, kas izdvesis dusmas un ķildas pret Tā Kunga darbu. Nefijiešu pieraksts parādīsies ļaundarības, izvirtības un atkrišanas dienā. Apmēram 400.–421. g. pēc Kr.

Lūk, es, ^aMoronijs, beidzu sava tēva Mormona ^bpierakstu. Lūk, man ir tikai dažas lietas ko rakstīt, kuras man pavēlēja mans tēvs.

2 Un tad notika, ka pēc tās ^alielās un milzīgās kaujas pie

Kumoras, lūk, nefijiešus, kuri izbēga uz zemi dienvidos, vajāja ^blamānieši, līdz tie visi bija iznīcināti.

3 Un manu tēvu arī tie nogalināja, un es patiesi esmu palicis ^aviens rakstīt bēdīgo stāstu par savas tautas iznīcināšanu. Bet lūk, viņi ir aizgājuši, un es izpildu sava tēva pavēli. Un vai tie nogalinās mani, es nezinu.

4 Tādēļ es rakstīšu un paslēpšu pierakstus zemē; un kur es iešu, tam nav nozīmes.

5 Lūk, mans tēvs taisīja ^ašo pierakstu, un viņš arī rakstīja par tā nolūku. Un lūk, es arī to rakstītu, ja man būtu vieta uz ^bplāksnēm, bet man nav; un rūdas man nav, jo es esmu viens. Mans tēvs ir nogalināts kaujā, un visi mani radi, un man nav nedz draugu, nedz arī kur iet; un, cik ilgi Tas Kungs ļaus man dzīvot, es nezinu.

6 Lūk, ^ačetri simti gadu ir pagājuši no mūsu Kunga un Glābēja atnākšanas.

7 Un lūk, lamānieši vajāja manus ļaudis, nefijiešus, no pilsētas uz pilsētu un no vietas uz vietu, līdz viņu vairs nav; un liela ir bijusi viņu ^akrišana; jā, liela un apbrīnojama ir manas tautas, nefijiešu, iznīcināšana.

8 Un lūk, tā ir Tā Kunga roka, kas to ir darījusi. Un lūk, arī lamānieši bija ^akarā cits pret citu; un visa šīs zemes virsa ir nepārtraukta asinsizliešanas un

8d 1. Nef. 13:38.

9a SRC Mormona Grāmata.

b 1. Nef. 13:38–41.

10a 2. Nef. 31:5–9.

8 1a SRC Moronijs,

Mormona dēls.

b SRC Plāksnes.

2a Morm. 6:2–15.

b M&D 3:18.

3a Mor. 9:22.

5a Morm. 2:17–18.

b Morm. 6:6.

6a Al. 45:10.

7a 1. Nef. 12:2–3.

8a 1. Nef. 12:20–23.

slepkavību virkne; un neviens nezina galu šim karam.

9 Un tad, lūk, es neteikšu vairāk par nefījiešiem, jo vairs nav neviena, izņemot tikai lamaniešus un ^alaupītājus, kas ir uz zemes virsas.

10 Un nav neviena, kas zinātu patieso Dievu, izņemot tikai Jēzus ^amācekļus, kas palika zemē, līdz ļaužu bezdievība kļuva tik liela, ka Tas Kungs neļāva tiem ^bpalikt ar ļaudīm; un, vai tie ir uz zemes virsas, neviens cilvēks nezina.

11 Bet lūk, mans ^atēvs un es tos redzējām, un tie kalpoja mums.

12 Un katrs, kas saņēm šo pierakstu un nenosoda to par tām nepilnībām, kas ir tanī, tas uzzinās ^alielākas lietas nekā šīs. Lūk, es esmu Moronijs; un, ja būtu iespējams, es darītu visas lietas zināmas jums.

13 Lūk, es beidzu runāt par šo tautu. Es esmu Mormona dēls, un mans tēvs bija Nefija ^apēctecis.

14 Un es esmu tas pats, kurš ^anoglabāja šo pierakstu Tam Kungam; tā plāksnēm nav vērtības dēļ Tā Kunga pavēles. Jo Viņš patiesi sacīja, ka nevienam tās nebūs, ^blai gūtu peļņu; bet to pieraksts ir lielā vērtībā, un viņu, kas nesīs to gaismā, viņu Tas Kungs svētīs.

15 Jo nevienam nav varas nest

to gaismā, kā tikai, ja tas viņam tiks dots no Dieva; jo Dievs grib, lai tas tiktu darīts ar ^aaci, vērstu tikai uz Viņa godību vai senās un ilgi izkliedētās Tā Kunga derības tautas labklājību.

16 Un svētīts būs ^atas, kas nesīs šo lietu gaismā; jo tā tiks ^bnesta no tumsas gaismā, saskaņā ar Dieva vārdu; jā, tā tiks izņemta no zemes un spīdēs no tumsas, un nāks ļaudīm zināma; un tas tiks darīts ar Dieva spēku.

17 Un, ja tur būs ^akļūdas, tās būs cilvēka kļūdas. Bet lūk, mēs nezinām kļūdas; tomēr Dievs zina visas lietas; tādēļ tas, kas ^bnosodīs, lai tas uzmanās, ka viņš nenokļūst elles uguns briesmās.

18 Un tas, kas saka: Parādi man tās, vai arī tu tiksī sists,— lai tas sargās, ka viņš nepavēl to, ko Tas Kungs ir aizliedzis.

19 Jo lūk, tas, kas ātri ^atiesā, arī taps ātri tiesāts, jo atbilstoši viņa darbiem būs viņa alga; tādēļ tas, kas sit, arī tiks sists no Tā Kunga.

20 Lūk ko Raksti saka: Cilvēkam nebūs sist, nedz arī viņam būs tiesāt, jo Mana ir tiesa, saka Tas Kungs, un atriebība arī ir Mana, un Es atmaksāšu.

21 Un tas, kurš izdveš dusmas un ķildas pret Tā Kunga darbu un Tā Kunga derības tautu,

9a Morm. 2:8.
10a 3. Nef. 28:7;
Et. 12:17.
SRC Trīs nefījiešu mācekļi.
b Morm. 1:16.
11a 3. Nef. 28:24–26.
12a 3. Nef. 26:6–11.

13a 3. Nef. 5:20.
14a Mor. 10:1–2.
b DžS—V 1:46.
15a M&D 4:5.
16a 2. Nef. 3:6–7,
11, 13–14.
b Jes. 29:18;
2. Nef. 27:29.

17a Morm. 9:31, 33;
Et. 12:23–28.
b 3. Nef. 29:5;
Et. 4:8.
19a DžST Mat. 7:1–2
(Pielikums);
3. Nef. 14:1–2;
Mor. 7:14.

kas ir Israēla nams, un sacīs: Mēs iznīcināsim Tā Kunga darbu, un Tas Kungs neatcerēsies Savu derību, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu,—tas ir briesmās tapt nocirstam un iemestam ugunī;

22 jo Tā Kunga mūžīgie ^anodomi ritēs, līdz visi Viņa solījumi tiks piepildīti.

23 Pēties ^aJesajas pravietojumus! Lūk, es nevaru tos rakstīt. Jā, lūk, es saku jums, ka tie svētie, kas ir aizgājuši pirms manis, kam ir piederējusi šī zeme, ^bsauks, jā, patiesi no pīšļiem tie sauks uz To Kungu; un, kā Tas Kungs dzīvo, Viņš atcerēsies tās derības, ko Viņš ir noslēdzis ar tiem.

24 Un Viņš zina to ^alūgšanas, ka tās bija viņu brāļu labad. Un Viņš zina viņu ticību, jo Viņa Vārdā tie var pārceļt ^bkalnus; un Viņa Vārdā tie var likt zemei drebēt; un ar Viņa vārda spēku tie lika ^ccietumiem sagāzties uz zemes; jā, patiesi kvēlojoša krāsns nevarēja tiem nodarīt nekā sliktā, nedz mežonīgi zvēri, nedz indīgas čūskas dēļ Viņa vārda spēka.

25 Un lūk, to ^alūgšanas arī bija viņa labad, kam Tas Kungs ļaus nest šīs lietas atklātībā.

26 Un nevienam nevajag teikt,

ka tās nenāks, jo tās noteikti nāks, jo Tas Kungs to ir runājis; jo ^ano zemes tās iznāks ar Tā Kunga roku, un neviens to nevarēs apturēt; un pienāks diena, kad tiks teikts, ka ^bbrīnumi ir beigušies; un tās nāks, it kā kāds runātu ^cno miroņiem.

27 Un tās nāks dienā, kad svēto ^aasinis brēks uz To Kungu dēļ ^bslepenām savienībām un tumšības darbiem.

28 Jā, un tās nāks dienā, kad Dieva spēks tiks noliegts un ^abaznīcas taps samaitātas un augstprātīgas savu siržu lepnībā; jā, patiesi dienā, kad baznīcu vadītāji un skolotāji pacelsies savu siržu lepnībā pat līdz tam, ka nievās tos, kas pieder pie viņu baznīcām.

29 Jā, tās notiks dienā, kad ^abūs dzirdams par ugunsgrēkiem un vētrām, un dūmu ^bmīglām svešās zemēs;

30 un būs arī dzirdams par ^akariem, karu daudzinašanu un zemestrīcēm dažādās vietās.

31 Jā, tās nāks dienā, kad būs liela apgānīšanās uz zemes virsas; būs slepkavošanas un laupīšanas, un melošana, un krāpšanas, un netiklības, un visa veida negantības, kad būs daudzi, kas sacīs: Dari šo vai dari to, ^anav nozīmes, jo Tas Kungs

22a M&D 3:3.

23a 3. Nef. 20:11; 23:1.

b Jes. 29:4;

2. Nef. 3:19–20; 26:16.

24a Ēn. 1:12–18;

Morm. 9:36;

M&D 10:46.

b Jēk. 4:6;

Hel. 10:9.

c Al. 14:27–29.

25a Morm. 5:21.

26a Jes. 29:4;

2. Nef. 33:13.

b Morm. 9:15–26;

Mor. 7:27–29, 33–37.

c 2. Nef. 26:15–16;

Morm. 9:30;

Mor. 10:27.

27a Et. 8:22–24;

M&D 87:6–7.

b src Slepenās savienības.

28a 2. Tim. 3:1–7;

1. Nef. 14:9–10;

2. Nef. 28:3–32;

M&D 33:4.

29a Joēla 3:1–5;

2. Nef. 27:2–3.

b 1. Nef. 19:11;

M&D 45:39–42.

30a Mat. 24:6;

1. Nef. 14:15–17.

31a 2. Nef. 28:21–22.

^batbalstīs tādu pēdējā dienā. Bet ak vai tādiem, jo viņi ir ‘rūgtā žultī un nekrietnības saitēs.

32 Jā, tās nāks dienā, kad būs baznīcas izveidotas, kas sacīs: Nāciet pie manis, un par jūsu naudu jums tiks piedoti jūsu grēki.

33 Ak jūs, ļaunie un samaitātie, un stūrgalvīgie ļaudis, kāpēc jūs dibināt sev baznīcas, lai gūtu ‘peļņu? Kāpēc jūs ^bsagrozāt Dieva svēto vārdu, ka jūs nesat ‘sodību savām dvēselēm? Lūk, paraugieties uz Dieva atklāsmēm; jo lūk, laiks pienāks tanī dienā, kad visām šīm lietām vajadzēs tapt piepildītām.

34 Lūk, Tas Kungs ir parādījis man lielas un brīnumainas lietas par to, kas drīz nāks tanī dienā, kad šīs lietas parādīsies starp jums.

35 Lūk, es runāju uz jums, it kā jūs būtu klāt, bet tomēr jūs nesat. Bet lūk, Jēzus Kristus man ir parādījis jūs, un es zinu jūsu darbus.

36 Un es zinu, ka jūs ‘staigājat savu siržu lepnībā; un nav neviena, izņemot tikai dažus, kas nebūtu ^baugstprātīgi savu siržu lepnībā, nēsājot ‘ļoti smalkas drānas, līdz pat skaudībai un naidam, un ļaunprātībai, un vajāšanām, un visāda veida nekrietnībām; un jūsu baznīcas, jā, patiesi katra, ir kļuvušas samaitātas dēļ jūsu siržu lepnības.

37 Jo lūk, jūs mīlat ^anaudu un

savu mantu, un savas smalkās drānas, un savu baznīcu izgreznojumus vairāk, nekā jūs mīlat nabagos un trūkumcietējus, slimos un nomocītos.

38 Ak jūs samaitātie, jūs liekuļi, jūs skolotāji, kas pārdodat sevi par to, kas sarūsēs, kāpēc jūs samaitājāt Dieva svēto baznīcu? Kāpēc jūs ‘kaunaties uzņemt Kristus Vārdu? Kāpēc jūs nedomājat par to, ka vērtīgāka ir bezgalīga laime nekā ^bbēdas, kas nekad nebeidzas,—pasaules ‘goda dēļ?

39 Kāpēc jūs izrotājat sevi ar to, kam nav dzīvības, un tomēr ļaujāt izsalkušajam un trūkumcietējam, un kailajam, un slimajam, un nomocītajam paiet jums garām, un neievērojot tos?

40 Jā, kāpēc jūs veidojat ‘slepenas negantības, lai gūtu peļņu, un liekat, lai atraitnes sērotu Tā Kunga priekšā un arī bāreņi sērotu Tā Kunga priekšā, un arī viņu tēvu asinis un viņu vīru asinis brēktu uz To Kungu no zemes pēc atriebības pār jūsu galvām?

41 Lūk, atriebības zobens karājas pār jums; un laiks drīzi nāks, kad Viņš ‘atriebīs svēto asinis uz jums, jo Viņš ilgāk necietīs viņu brēkšanu.

9. NODAĻA

Moronijs piesauc tos, kas netic Kristum, nožēlot grēkus. Viņš pa-

31 b 2. Nef. 28:8.

c Al. 41:11.

33a SRC Viltus priesterība.

b 1. Nef. 13:26–29.

c SRC Sodība.

36a SRC Staigāt ar Dievu.

b Jēk. 2:13.

c Al. 5:53.

37a 2. Nef. 28:9–16.

38a Rom. 1:16;

2. Tim. 1:8;

1. Nef. 8:25–28;

Al. 46:21.

b Mos. 3:25.

c 1. Nef. 13:9.

40a SRC Slepēnās savienības.

41a 1. Nef. 22:14.

sludina brīnumu Dievu, kas dod atklāsmes un izlej dāvanas un zīmes uz ticīgajiem. Brīnumi beidzas neticības dēļ. Zīmes iet līdz tiem, kas tic. Cilvēki tiek skubināti būt gudriem un turēt bausļus. *Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.*

UN tagad es runāju par tiem, kas netic Kristum.

2 Lūk, vai jūs ticēsīt savas piemeklēšanas dienā—lūk, kad Tas Kungs nāks, jā, patiesi tanī "lielajā dienā, kad ^bzeme saritināsies kā tīstoklis un visas vielas "izkusīs kvēlā karstumā, jā, tanī lielajā dienā, kad jūs tiksīt atvesti stāties Dieva Jēra priekšā—vai tad jūs sacīsīt, ka Dieva nav?

3 Tad vai jūs turpināsīt noliegt Kristu? Vai jūs varēsīt raudzīties uz Dieva Jēru? Vai jūs domājat, ka jūs dzīvosīt ar Viņu ar savas vainas apziņu? Vai jūs domājat, ka jūs varēsīt būt laimīgi, dzīvojot ar šo svēto Būtni, kad jūsu dvēseles tiks mocītas ar vainas apziņu, ka jūs vienmēr esat sagrozījuši Viņa likumus?

4 Lūk, es jums saku, ka jūs būsit nelaimīgāki, dzīvojot ar svētu un taisnīgu Dievu, zem savas netīrības apziņas Viņa priekšā, nekā jūs dzīvot ar "nosodītām dvēselēm ^bellē.

5 Jo lūk, kad jūs tiksīt atvesti,

lai skatītu savu "kailumu Dieva priekšā un arī Dieva godību, un Jēzus Kristus svētumu, tas iedegs jūsos nedzēšamu uguns liesmu.

6 Ak tad jūs, "neticīgie, ^bpievērsieties Tam Kungam; sauciet vareni Tēvu Jēzus Vārdā, lai varbūt jūs tiktu atrasti neaptraipīti, "tīri, skaidri un balti, būdami attīrīti ar ^aJēra asinīm tai lielā un pēdējā dienā.

7 Un vēl es runāju uz jums, kas "noliedzat Dieva atklāsmes un sakāt, ka tās ir beigušās, ka nav vairs atklāsmju, nedz pravietojumu, nedz dāvanu, nedz izdziedināšanas, nedz runāšanas mēlēs; nedz valodu ^bizskaidrošanas;

8 lūk, es saku jums, tas, kas noliedz šīs lietas, nezina Kristus "evanģēliju; jā, tas nav lasījis Rakstus; ja ir, tad tas ^bnesaprot tos.

9 Jo, vai mēs nelasām, ka Dievs ir "tāds pats vakar, šodien un mūžīgi, un Viņā nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas?

10 Un tagad, ja jūs esat iedomājušies dievu, kas mainās un kurā ir kāda pārmaiņu ēna, tad jūs esat iedomājušies dievu, kas nav brīnumu Dievs.

11 Bet lūk, es parādīšu jums brīnumu Dievu, patiesi Ābrahāma Dievu un Īzāka Dievu, un

9 2a Mal. 3:23;
3. Nef. 28:31.
b Morm. 5:23;
M&D 63:20–21.
src Pasaule—
Pasaules gals.
c Am. 9:13;
3. Nef. 26:3.
4a src Sodība.

b src Elle.
5a 2. Nef. 9:14.
6a src Neticība.
b Ec. 18:23, 32;
M&D 98:47.
c src Šķīstis, Šķīstība.
d src Dieva Jērs.
7a 3. Nef. 29:6–7.
b 1. kor. 12:7–10;

TA 1:7.
8a src Evanģēlijs.
b Mat. 22:29.
9a Ebr. 13:8;
1. Nef. 10:18–19;
Al. 7:20;
Mor. 8:18;
M&D 20:12.

Jēkaba Dievu; un Tas ir tas pats "Dievs, kas radīja debesis un zemi, un visu, kas tanīs ir.

12 Lūk, Viņš radīja Ādamu, un ar "Ādamu atnāca cilvēka ^bKrišana. Un cilvēka Krišanas dēļ nāca Jēzus Kristus, kas ir Tēvs un Dēls, un dēļ Jēzus Kristus nāca cilvēka "pestīšana.

13 Un dēļ cilvēka pestīšanas, kas nāca ar Jēzu Kristu, viņi tiek aizvesti atpakaļ pie Tā Kunga; jā, tas ir, kā visi cilvēki tiek atpestīti, tāpēc ka Kristus nāve īsteno "augšāmcelšanos, kas īsteno pestīšanu no bezgalīga ^bmiega, no kura visi cilvēki tiks uzmodināti ar Dieva spēku, kad skanēs bazūne; un tie nāks, gan mazi, gan lieli, un visi stāvēs Viņa tiesas priekšā, būdami atpestīti un atraisīti no šīs mūžīgās nāves "saites, un šī nāve ir laicīgā nāve.

14 Un tad nāk Tā Svētā "tiesa pār tiem; un tad nāk laiks, kad tas, kas ir ^bnešķīsts, nešķīsts arī paliks; un tas, kas ir taisnīgs, taisnīgs arī paliks; tas, kas ir laimīgs, laimīgs arī paliks, un tas, kas ir nelaimīgs, nelaimīgs arī paliks.

15 Un tad, ak jūs visi, kas esat iedomājušies dievu, kas "nevar darīt brīnumus, es gribu vaicāt jums, vai visas tās lietas ir

beigušās, par kurām es runāju? Vai gals jau ir pienācis? Lūk, es saku jums: Nē! Un Dievs nav pārstājis būt brīnumu Dievs.

16 Lūk, vai tās lietas, ko Dievs ir darījis mūsu acu priekšā, nav brīnumainas? Jā, un kas var apvert Dieva brīnumainos "darbus?

17 Kurš teiks, ka tas nebija brīnums, ka ar Viņa "vārdu debesis un zeme tika radītas; un ar Viņa vārda spēku cilvēks tika ^bradīts no zemes "pīšļiem; un ar Viņa vārda spēku brīnumi tika darīti?

18 Un kurš teiks, ka Jēzus Kristus nedarija daudz varenu "brīnumu? Un tika daudzi vareni brīnumi paveikti ar apustuļu rokām.

19 Un, ja "brīnumi tika darīti tad, kāpēc tad Dievs ir pārstājis būt brīnumu Dievs un tomēr ir nemainīga Būtne? Un lūk, es saku jums, Viņš nemainās; ja ne tā, tad Viņš pārstātu būt Dievs; bet Viņš nepārstāj būt Dievs un ir brīnumu Dievs.

20 Un iemesls, kāpēc Viņš ir pārstājis darīt "brīnumus starp cilvēku bērniem, ir tas, ka viņi ir krituši neticībā un nogājuši no pareizā ceļa, un nezina to Dievu, kuram tiem ir ^bjāuzticās.

21 Lūk, es saku jums, ka kat-

11a 1. Moz. 1:1;
Mos. 4:2;
M&D 76:20–24.
SRC Jēzus Kristus.

12a Mos. 3:26.
b SRC Ādama un Ievas Krišana.
c SRC Pestīt, Pestīšana.

13a Hel. 14:15–18.
b M&D 43:18.

c M&D 138:16.
14a SRC Tiesa, Pēdējā.
b Al. 7:21;
M&D 88:35.

15a Mor. 7:35–37;
M&D 35:8.
SRC Brīnums.

16a Psm. 40:6;
M&D 76:114;
Moz. 1:3–5.

17a Jēk. 4:9.

b SRC Radīt, Radišana.
c 1. Moz. 2:7;
Mos. 2:25.

18a Jāņa 6:14.
19a M&D 63:7–10.
20a Soģu 6:11–13;
Et. 12:12–18;
Mor. 7:35–37.
b SRC Uzticība.

ram, kas tic Kristum, nešaubīdamies nenieka, "viss, ko tas lūgs Tēvam Kristus Vārdā, tiks viņam dots; un šis solījums ir visiem, līdz pat pašiem zemes galiem.

22 Jo lūk, tā sacīja Jēzus Kristus, Dieva Dēls, saviem mācekļiem, kam bija jāpaliek, jā, un arī visiem saviem mācekļiem, ļaužu pulkam dzirdot: "Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju ikvienai radībai;

23 un tas, kas tic un top kristīts, tiks izglābts, bet tas, kas netic, tiks "pazudināts;

24 un šīs "zīmes ies līdz tiem, kas tic—Manā Vārdā tie ^bļāunus garus izdzīs; tie runās jaunās mēlēs; tie pacels čūskas; un, ja tie dzers ko nāvīgu, tas tiem nekaitēs; viņi uzliks "rokas neveseliem, un tie kļūs veseli;

25 un katrs, kas ticēs Manā Vārdā, nešaubīdamies nenieka, tam Es "apstiprināšu visus Savus vārdus, līdz pat pašiem zemes galiem.

26 Un tad, lūk, kurš var stāvēt pretī Tā Kunga darbiem? "Kurš var noliegt Viņa sacīto? Kurš pacelsies pret visuvareno Tā Kunga spēku? Kurš nicinās Tā Kunga darbus? Kurš nicinās Kristus bērņus? Lūk, visi jūs, kas esat Tā Kunga darbu ^bnici-

nātāji, jo jūs brīnīsities un iesit bojā.

27 Ak, tad neniciniet un nebrīnieties, bet uzklausiet Tā Kunga vārdus un lūdziet Tēvam Jēzus Vārdā to, pēc kā jums ir vajadzība. Nešaubieties, bet esiet ticīgi, un sāciet kā senos laikos, un "nāciet pie Tā Kunga ar visu savu ^bsirdi, un "gādājiet par savu glābšanu ar bailēm un trīsām Viņa priekšā.

28 Esiet "gudri savās pārbaudījumu dienās; noplēsiet katru netīrību no sevis; nelūdziet to, ko šķiest savās ^bkārībās, bet lūdziet ar nesatricināmu stingrību, lai jūs nepadotos nevienam kārdinājumam, bet lai jūs kalpotu patiesajam un "dzīvajam Dievam.

29 Skatieties, lai jūs netaptu kristīti "necienīgi; skatieties, lai jūs nepieņemtū Kristus Vakarēdienu ^bnecienīgi; bet skatieties, lai jūs darītu visas lietas "cienīgi, un dariet tās Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla, Vārdā; un, ja jūs to darīsiet un pastāvēsit līdz galam, jūs nekādā ziņā netiksiet atstumti.

30 Lūk, es runāju uz jums, it kā es "runātu no miroņiem; jo es zinu, ka jums būs mani vārdi.

31 Nenosodiet mani dēļ manas

21a Mat. 21:22;
3. Nef. 18:20.

22a Marka 16:15–16.
SRC Misionāru darbs.

23a SRC Sodība.

24a Marka 16:17–18.
SRC Zīme.

b Ap. d. 16:16–18.

c SRC Slimo
dziedināšana.

25a SRC Atklāsme;

Liecība.

26a 3. Nef. 29:4–7.
b Sal. Pam. 13:13.

27a Mor. 10:30–32.
b Joz. 22:5;
M&D 64:22, 34.
SRC Sirds.

c Fil. 2:12.

28a Jēk. 6:12.

b SRC Iekāre.

c Al. 5:13.

29a SRC Kristīšana,
Kristūt—
Sagatavošanās
kristīšanai.

b 1. kor. 11:27–30;
3. Nef. 18:28–32.

c SRC Cienīgs,
Cienīgums.

30a Morm. 8:26;
Mor. 10:27.

“nepilnības, nedz manu tēvu dēļ viņa nepilnības, nedz tos, kas rakstījuši pirms viņa; bet drīzāk pateicieties Dievam, ka Viņš ir izpaudis jums mūsu nepilnības, lai jūs varētu mācīties kļūt gudrāki, nekā mēs esam bijuši.

32 Un tad, lūk, mēs rakstījām šo pierakstu atbilstoši savām zināšanām, ar rakstu zīmēm, kas starp mums tiek sauktas par “pārveidoto ēģiptiešu valodu, kas tika mums nodota un izmainīta atbilstoši mūsu runai.

33 Un, ja mūsu plāksnes būtu bijušas pietiekami lielas, mēs būtu rakstījuši ebreju valodā; bet ebreju valodu mēs arī esam izmainījuši; un, ja mēs būtu varējuši rakstīt ebreju valodā, lūk, jums nebūtu nevienas nepilnības mūsu pierakstā.

34 Bet Tas Kungs zina to, ko

mēs esam rakstījuši, un arī, ka neviena cita tauta nezina mūsu valodu; un tāpēc, ka neviena cita tauta nezina mūsu valodu, tādēļ Viņš ir sagatavojis “lidzekļus tās pārtulkošanai.

35 Un šīs lietas ir rakstītas, lai mēs varētu attīrīt savas drānas no mūsu brāļu asinīm, kas ir krituši “neticībā.

36 Un lūk, šīs lietas, kuras mēs “vēlējāties attiecībā uz mūsu brāļiem, jā, patiesi viņu atjaunošanu Kristus atziņā, ir saskaņā ar visu svēto lūgšanām, kas ir dzīvojuši šajā zemē.

37 Un lai Tas Kungs Jēzus Kristus dāvā, ka viņu lūgšanas tiktu atbildētas saskaņā ar viņu ticību; un lai Dievs Tēvs atceras to derību, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; un lai Viņš svētī tos uz mūžiem, caur ticību Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

ETERA GRĀMATA

Jarediešu pieraksts, ņemts no divdesmit četrām plāksnēm, kuras atrada Limhija ļaudis ķēniņa Mosijas dienās.

1. NODAĻA

Moronijs saīsina Etera rakstus. Tiek izklāstīti Etera ciltsraksti. Jarediešu valoda netiek sajaukta pie Bābeles torņa. Tas Kungs apsola vest tos uz izraudzītu zemi un darīt viņus par lielu tautu.

UN tagad es, “Moronijs, turpinu sniegt aprakstu par šiem senajiem iedzīvotājiem, kas tika iznīcināti ar Tā Kunga ^broku uz šīs ziemeļu zemes virsas.

2 Un es ņemu savu aprakstu no “divdesmit un četrām

31a Morm. 8:17;
Et. 12:22–28, 35.

32a 1. Nef. 1:2;
Mos. 1:4.

34a Mos. 8:13–18;
Et. 3:23, 28;

M&D 17:1.

35a 2. Nef. 26:15.

36a Morm. 8:24–26;
M&D 10:46–49.

[ETERA]

1 1a SRC Moronijs,
Mormona dēls.

b Morm. 5:23;
M&D 87:6–7.

2a Al. 37:21;
Et. 15:33.

plāksnēm, kuras atrada Limhija ļaudis un kuras tiek sauktas par Etera grāmatu.

3 Un, kā es domāju, ka pirmā šī pieraksta daļa, kas runā par pasaules radīšanu un arī par Adamu, un aprakstu no tā laika līdz pat lielajam "tornim, un par visām lietām, kas atgadījās starp cilvēku bērniem līdz tam laikam, ir starp jūdiem—

4 tādēļ es nerakstu šīs lietas, kas notika no "Ādama dienām līdz tam laikam, bet tās ir uz plāksnēm, un, kas tās atradīs, tam būs spēja, lai viņš varētu dabūt pilnu aprakstu.

5 Bet lūk, es nesniedzu pilnu aprakstu, bet daļu no apraksta es dodu, no torņa un līdz pat viņi tika iznīcināti.

6 Un šādā veidā es sniedzu aprakstu. Tas, kas rakstīja šo pierakstu, bija "Eters, un viņš bija Koriantora pēctecis.

7 Koriantors bija Morona dēls.

8 Un Morons bija Etema dēls.

9 Un Etems bija Ahāsa dēls.

10 Un Ahāss bija Seta dēls.

11 Un Sets bija Šiblona dēls.

12 Un Šiblons bija Koma dēls.

13 Un Koms bija Koriantuma dēls.

14 Un Koriantums bija Amnigadaha dēls.

15 Un Amnigadahs bija Ārona dēls.

16 Un Ārons bija Heta pēctecis, kas bija Hīrsoma dēls.

17 Un Hīrsoms bija Liba dēls.

18 Un Libs bija Kīša dēls.

19 Un Kišs bija Koroma dēls.

20 Un Koroms bija Levija dēls.

21 Un Levijs bija Kima dēls.

22 Un Kims bija Moriantona dēls.

23 Un Moriantons bija Riplakiša dēls.

24 Un Riplakišs bija Šeza dēls.

25 Un Šezs bija Heta dēls.

26 Un Hets bija Koma dēls.

27 Un Koms bija Koriantuma dēls.

28 Un Koriantums bija Emera dēls.

29 Un Emers bija Omera dēls.

30 Un Omers bija Šules dēls.

31 Un Šule bija Kiba dēls.

32 Un Kibs bija Orihasa dēls, kas bija Jareda dēls;

33 šis "Jareds nāca ar savu brāli un viņu ģimenēm, ar dažiem citiem un viņu ģimenēm no lielā torņa tajā laikā, kad Tas Kungs ^bsajauca tautas valodu un zvēēja savās dusmās, ka viņi tiks izkaisīti pa visu zemes "virsu; un saskaņā ar Tā Kunga vārdu ļaudis tika izkaisīti.

34 Un "Jareda brālis bija liels un varens vīrs un Tā Kunga augsti ieredzēts vīrs; Jareds, viņa brālis, sacīja uz to: Piesauc To Kungu, lai Viņš nesajauktu mūs, ka mēs nevarētu saprast mūsu vārdus.

35 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, un Tas Kungs iežēlojās par Jaredu, tādēļ Viņš nesajauca Jareda valodu; un Jareds un viņa brālis netika sajaukti.

3a Omn. 1:22;
Mos. 28:17;
Hel. 6:28.

4a TAS IR aptver to

pašu periodu, ko
1. Mozus 1–10.
6a Et. 12:2; 15:34.
33a SRC Jareds.

b 1. Moz. 11:6–9.
c Mos. 28:17.
34a SRC Jareda brālis.

36 Tad Jareds sacīja uz savu brāli: Piesauc atkal To Kungu, un lai Viņš novērš Savas dusmas no tiem, kas ir mūsu draugi, lai Viņš nesajauc viņu valodu.

37 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, un Tas Kungs iežēlojās par viņu draugiem un arī viņu ģimenēm, ka viņi netika sajaukti.

38 Un notika, ka Jareds atkal runāja uz savu brāli, sacīdams: Ej un pajautā Tam Kungam, vai Viņš izdzīs mūs no šīs zemes, un, ja Viņš izdzīs mūs no šīs zemes, piesauc Viņu, kurp mums jāiet. Un, kas zina, varbūt Tas Kungs aizvedīs mūs uz vietu, kas ir "izraudzīta pār visu zemi? Un, ja tas tā būs, būsim uzticīgi Tam Kungam, lai mēs varētu saņemt to par mūsu mantojumu.

39 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, atbilstoši tam, kas bija runāts ar Jareda muti.

40 Un notika, ka Tas Kungs uzklusīja Jareda brāli un iežēlojās par viņu, un sacīja uz to:

41 Ej un savāc kopā savus ganāmpulkus, tēviņu un mātīti no katras šķirnes; un arī zemes sēklas no katras šķirnes; un savas "ģimenes; un arī Jaredu, savu brāli, un viņa ģimeni; un arī savus ^bdraugus un viņu ģimenes un Jareda draugus un viņu ģimenes.

42 Un, kad tu to būsi darījis, tu "iesi viņu priekšgalā lejā uz

ieleju, kas ir uz ziemeļiem. Un tur Es tevi sastapšu un iešu tev ^bpa priekšu uz zemi, kas ir "izraudzīta pār visām citām zemēm uz zemes virsas.

43 Un tur Es svētīšu tevi un tavus pēcnācējus un radišu Sev no taviem pēcnācējiem un tava brāļa, un visu to, kas ies ar tevi, pēcnācējiem, lielu tautu. Un nebūs nekā lielāka kā tā tauta, ko Es radišu no taviem pēcnācējiem, uz visas zemes virsas. Un tā Es tev darīšu tāpēc, ka tu tik ilgi esi piesaucis Mani.

2. NODAĻA

Jaredieši gatavojas savam ceļojumam uz apsolīto zemi. Tā ir izraudzīta zeme, kurā cilvēkiem jākalpo Kristum vai jātiek aizmēztiem. Tas Kungs runā ar Jareda brāli trīs stundas. Jaredieši būvē baržas. Tas Kungs prasa, lai Jareda brālis ierosina, kā baržas tiks apgaismotas.

UN notika, ka Jareds un viņa brālis, un viņu ģimenes un arī Jareda un viņa brāļa draugi un viņu ģimenes gāja ielejā, kas bija uz ziemeļiem (un tās ielejas vārds bija "Nimroda, tā tika saukta varenā mednieka vārdā), ar saviem ganāmpulkiem, ko viņi bija savākuši kopā, tēviņiem un mātītēm no katras šķirnes.

2 Un viņi arī lika slazdus un ķēra debesu putnus, un viņi sagatavoja arī trauku, kurā viņi veda līdzī ūdens zivis.

3 Un viņi veda sev līdzī arī

38a SRC Apsolītā zeme.

41a Et. 6:20.

b Et. 6:16.

42a 1. Nef. 2:1–2;

Ābr. 2:3.

b M&D 84:88.

c 1. Nef. 13:30.

2 1a 1. Moz. 10:8.

dēseretu, kas, iztulkojot, ir medus bite; un tā viņi veda sev līdzīgu bišu spietus un visa veida sēklas no katras šķirnes no tā, kas bija uz zemes virsas.

4 Un notika, kad viņi nonāca Nimroda ielejā, Tas Kungs nāca un runāja ar Jareda brāli; un Viņš bija "mākonī, un Jareda brālis neredzēja Viņu.

5 Un notika, ka Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņi ietu tuksnēsī, jā, tajā pusē, kur cilvēks nekad nebija bijis. Un notika, ka Tas Kungs gāja tiem pa priekšu un runāja ar tiem, kad Viņš stāvēja "mākonī, un deva norādījumus, kurp tiem jādodas.

6 Un notika, ka viņi ceļoja tuksnēsī un būvēja baržas, kurās tie šķērsoja lielos ūdeņus, tīkdami nepārtraukti vadīti ar Tā Kunga roku.

7 Un Tas Kungs neļāva tiem apstāties aiz jūras mežonīgā apvidū, bet Viņš gribēja, lai tie ietu tālāk uz "apsolīto zemi, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm, ko Tas Kungs bija pataupījis taisnīgiem ļaudīm.

8 Un Viņš zvērēja Savās dusmās Jareda brālīm, ka katrs, kam piederēs šī apsolītā zeme, no tā laika un mūžīgi "kalpos Viņam, patiesajam un vienīgajam Dievam, vai arī tie tiks ^baizmēzti, kad Viņa dusmu pilnība nāks pār tiem.

9 Un tagad mēs varam redzēt Dieva spriedumu attiecībā uz

šo zemi, ka tā ir apsolītā zeme; un katra tauta, kurai tā piederēs, kalpos Dievam, vai arī tā tiks aizmēzta, kad Viņa dusmu pilnība nāks pār tiem. Un Viņa dusmu pilnība nāk pār tiem, kad viņi ir nobrieduši nekrietnībā.

10 Jo lūk, šī ir zeme, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm; tādēļ tam, kam tā pieder, ir jākalpo Dievam vai arī jātieks aizmēzta, jo tas ir mūžīgs Dieva spriedums. Un tas nenotiek, līdz "nekrietnība kļūst pilnīga starp tās zemes bērniem, ka viņi tiek ^baizmēzti.

11 Un tas nāk pie jums, ak jūs, "citticībnieki, lai jūs zinātu Dieva spriedumus, lai jūs nožēlotu grēkus un nepaliktu savās nekrietnībās, līdz pienāk pilnība, lai jūs neizsauktu Dieva dusmu pilnību pār sevi, kā tās zemes iedzīvotāji līdz šim ir darījuši.

12 Lūk, šī ir izraudzīta zeme, un katra tauta, kurai tā piederēs, būs "brīva no jūga un no gūsta, un no visām citām tautām zem debesīm, ja vien tie ^bkalpos zemes Dievam, kas ir Jēzus Kristus, kurš ir pasludināts ar to, ko mēs esam rakstījuši.

13 Un tagad es turpinu savu pierakstu; jo lūk, notika, ka Tas Kungs veda Jaredu un viņa brāli uz priekšu līdz pat tai lielajai jūrai, kas atdala zemes. Un, kad viņi nonāca pie jūras, tie uzslēja savas teltis; un tie nosauca to

4a 4. Moz. 11:25;
M&D 34:7–9;
DžS—V 1:68.

5a 2. Moz. 13:21–22.
7a 1. Nef. 4:14.

src Apsolītā zeme.
8a Et. 13:2.
b Jar. 1:3, 10;
Al. 37:28;
Et. 9:20.

10a 2. Nef. 28:16.
b 1. Nef. 17:37–38.
11a 2. Nef. 28:32.
12a src Brīvs, Brīvība.
b Jes. 60:12.

vietu par Moriankumeru, un viņi dzīvoja teltīs, un dzīvoja teltīs jūras krastā četru gadu garumā.

14 Un notika, ka četru gadu beigās Tas Kungs atkal nāca pie Jareda brāļa un stāvēja mākonī, un runāja ar viņu. Un trīs stundu garumā Tas Kungs runāja ar Jareda brāli un “pārmācīja viņu, tāpēc ka viņš neatcerējās ^bpiesaukt Tā Kunga Vārdu.

15 Un Jareda brālis nožēloja to ļaunumu, ko viņš bija darījis, un piesauca Tā Kunga Vārdu par brāļiem, kas bija ar viņu. Un Tas Kungs sacīja uz to: Es piedošu tev un taviem brāļiem jūsu grēkus; bet jums nebūs vairāk grēkot, jo jums būs atcerēties, ka Mans “Gars ne vienmēr ^bpūlēsies ar cilvēku; tādēļ, ja jūs grēkosit, līdz jūs būsiet pilnīgi nobrieduši, jūs tiksiet atstumti no Tā Kunga vaiga. Un šīs ir Manas domas par to zemi, kuru Es došu jums par jūsu mantojumu, jo tā būs ‘izraudzīta zeme pār visām citām zemēm.

16 Un Tas Kungs sacīja: Ejiet, strādājiet un būvējiet baržas tādā veidā, kā jūs līdz šim esat būvējuši. Un notika, ka Jareda brālis gāja strādāt, un arī viņa brālis, un būvēja baržas tādā veidā, kā viņi bija būvējuši, saskaņā ar Tā Kunga “norādījumiem. Un tās bija mazas, un tās bija vieglas uz ūdens, līdzīgi kā putni ir viegli uz ūdens.

17 Un tās tika būvētas tā, ka tās bija ārkārtīgi ^ablīvas, patiesi ka tās turēja ūdeni kā trauks; un to apakša bija blīva kā traukam, un to sāni bija blīvi kā traukam; un to gali bija smaili; un to augšas bija blīvas kā traukam; un to garums bija koka garums; un to durvis, kad tās bija aizvērtas, bija ciešas kā trauks.

18 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, es esmu izpildījis to darbu, ko Tu pavēlēji man, un es uzbūvēju baržas atbilstoši tam, kā Tu man norādīji.

19 Un lūk, Kungs, tanīs nav gaismas; kurp mēs tās vadīsim? Un mēs arī aiziesim bojā, jo tanīs mēs nevaram elpot, izņemot tikai to gaisu, kas ir tanīs; tādēļ mēs aiziesim bojā.

20 Un Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Lūk, tu taisīsi caurumu augšā un arī apakšā; un, kad tev pietrūks gaisa, tu atvērsi caurumu un saņemsi gaisu. Un, ja būs tā, ka ūdens nāks iekšā pie tevis, lūk, jūs aiztaisīsiet caurumu, lai jūs neaizietu bojā applūstot.

21 Un notika, ka Jareda brālis darīja tā, atbilstoši tam, ko Tas Kungs bija pavēlējis.

22 Un viņš atkal piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, lūk, es darīju, kā Tu man pavēlēji; un es esmu sagatavojis kuģus saviem ļaudīm, un redzi, nav gaismas tajos. Redzi, Kungs, vai Tu ļausi, lai mēs

14a SRC Pārmācīt,
Pārmācīšana.
b SRC Lūgšana.
15a Et. 15:19.

b 1. Moz. 6:3;
2. Nef. 26:11;
Morm. 5:16.
c Et. 9:20.

16a 1. Nef. 17:50–51.
17a Et. 6:7.

šķērsojam šos lielos ūdeņus tumsā?

23 Un Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Ko tu gribi, lai Es darītu, lai jums būtu gaisma jūsu kuģos? Jo lūk, jums nevar būt logu, jo tie tiks sašķaidīti gabalos; nedz arī jūs varat paņemt uguni sev līdzī, jo jūs nebrauksit pie uguns gaismas.

24 Jo lūk, jūs būsit kā valis jūras vidū; jo viņi kā kalni trieksies pret jums. Tomēr Es izvedīšu jūs atkal no jūras dziļumiem; jo "vēji ir iznākuši no Manas mutes, un arī ^blietu un straumi Es esmu sūtījis.

25 Un lūk, Es sagatavošu jūs pret šīm lietām; jo jūs nevarat šķērsot šo lielo dziļumu, ja vien Es nesagatavošu jūs pret jūras viļņiem un vējiem, kas pūtīs, un straumēm, kas nāks. Tādēļ ko jūs gribat, lai Es jums sagatavojū, lai jums būtu gaisma, kad jūs tiksiet aprīti jūras dziļumos?

3. NODAĻA

Jareda brālis ierauga Tā Kunga pirkstu, kad Viņš pieskaras sešpadsmit akmeņiem. Kristus parāda Savu garīgo ķermeni Jareda brālim. Tie, kam ir pilnīgas zināšanas, nevar tikt noturēti aiz priekškara. Izskaidrotājiem paredzēts nest ja-rediešu pierakstu gaismā.

UN notika, ka Jareda brālis (tad nu to kuģu skaits, kas tika sagatavoti, bija astoņi), devās kalnā, ko viņi sauca par Šelema kalnu, tādēļ ka tas bija ārkārtīgi

augsts, un izkausēja no klints sešpadsmit mazus akmeņus; un tie bija balti un dzidri, patiesi kā caurspīdīgs stikls; un viņš aiznesa tos savās rokās uz kalna virsotni un piesauca To Kungu, sacīdams:

2 Ak Kungs, Tu teici, ka mēs būsīm plūdu ieskauti. Tad lūk, ak Kungs, un neesi dusmīgs uz Savu kalpu dēļ viņa nespēka Tavā priekšā; jo mēs zinām, ka Tu esi svēts un dzīvo debesīs un ka mēs esam necienīgi Tavā priekšā, tāpēc ka dēļ "krišanas mūsu ^bdaba ir kļuvusi pastāvīgi ļauna; tomēr, ak Kungs, Tu devi mums pavēli, ka mums būs piesaukt Tevi, lai no Tevis mēs varētu saņemt saskaņā ar mūsu vēlmēm.

3 Lūk, ak Kungs, Tu esi sitis mūs dēļ mūsu nekrietnības un esi izvedis mūs, un šos daudzos gadus mēs esam bijuši tuksnesī, tomēr Tu esi bijis "žēlīgs pret mums. Ak Kungs, palūkojies uz mani žēlumā un novērs Savas dusmas no šiem Taviem ļaudīm, un neļauj, lai tie dotos šķērsot šo lielo dziļumu tumsā; bet raugi šīs lietas, ko es esmu izkausējis no klints.

4 Un es zinu, ak Kungs, ka Tev ir visa "vara un Tu vari darīt visu, ko gribi, cilvēka labad; tādēļ pieskaries šiem akmeņiem, ak Kungs, ar Savu pirkstu, un sagatavo tos, lai tie varētu spīdēt tumsā; un lai tie spīdētu mums kuģos, ko mēs esam sagatavojuši, lai mums būtu gaisma, kamēr mēs šķērsosim jūru.

24a Et. 6:5.

b Psm. 148:8.

3 2a SRC Ādama un

Ievas Krišana.

b Mos. 3:19.

3a Et. 1:34–43.

4a SRC Spēks, vara.

5 Lūk, ak Kungs, Tu vari darīt to. Mēs zinām, ka Tu esi spējīgs parādīt lielu spēku, kas "liekas mazs cilvēku saprašanaī.

6 Un notika, kad Jareda brālis bija sacījis šos vārdus, lūk, "Tas Kungs izstiepa Savu roku un pieskārs akmeņiem, katram pēc kārtas ar Savu pirkstu. Un ^bpriekšgars tika noņemts no Jareda brāļa acīm, un viņš redzēja Tā Kunga pirkstu; un tas bija kā cilvēka pirksts, kā no miesas un asinīm; un Jareda brālis nokrita Tā Kunga priekšā, jo viņš tika bailu pārņemts.

7 Un Tas Kungs redzēja, ka Jareda brālis nokrita zemē; un Tas Kungs sacīja viņam: Piecelies, kāpēc tu nokriti?

8 Un viņš sacīja uz To Kungu: Es redzēju Tā Kunga pirkstu, un es izbijos, lai tik Viņš nesis tu mani; jo es nezināju, ka Tam Kungam ir miesa un asinis.

9 Un Tas Kungs sacīja uz viņu: Dēļ savas ticības tu redzēji, ka Es pieņēmu "miesu un asinis; un nekad nav cilvēks nācis Manā priekšā ar tādu ārkārtīgu ticību, kāda ir tev; jo, ja tā nebūtu, tu nebūtu redzējis Manu pirkstu. Vai tu redzēji ko vairāk?

10 Un viņš atbildēja: Nē! Kungs, parādi Sevi man!

11 Un Tas Kungs sacīja uz

viņu: Vai tu ticēsi vārdiem, ko Es runāšu?

12 Un viņš atbildēja: Jā, Kungs, es zinu, ka Tu runāsi patiesību, jo Tu esi patiesības Dievs un "nevari melot.

13 Un, kad viņš bija pateicis šos vārdus, lūk, Tas Kungs "parādījās viņam un sacīja: ^bTāpēc, ka tu zini šīs lietas, tu esi atpestīts no Krišanas; tādēļ tu esi atvests atpakaļ Manā klātbūtnē, tādēļ Es "parādos tev.

14 Lūk, Es esmu Tas, kas bija sagatavots kopš pasaules radīšanas, lai "atpestītu Savu tautu. Lūk, Es esmu Jēzus Kristus. Es esmu ^bTēvs un Dēls. Manī visai cilvēcei būs "dzīvība, un tā būs mūžīga, tieši tiem, kas ticēs Manam Vārdam; un tie kļūs par Maniem "dēliem un Manām meitām.

15 Un nekad Es neesmu parādījies cilvēkam, ko Es esmu radījis, jo nekad cilvēks nav "ticējis Man tā, kā tu. Vai tu redzi, ka jūs esat radīti pēc Manis paša ^btēla? Jā, patiesi visi cilvēki sākumā tika radīti pēc Manis paša tēla.

16 Lūk, šis ķermenis, ko tu tagad redzi, ir Mana "gara ķermenis; un cilvēku Es radīju pēc Sava gara ķermeņa; un tāpat, kā Es tev parādījos garā, Es parādīšos Savai tautai miesā.

17 Un tagad, kā es, Moronijs,

5a Jes. 55:8–9;

1. Nef. 16:29.

6a SRC Jēzus Kristus.

b Et. 12:19, 21.

9a SRC Jēzus Kristus;

Miesa;

Mirstīgs, Mirstīgā

dzīve.

12a Ebr. 6:18.

13a M&D 67:10–11.

b Ēn. 1:6–8.

c SRC Jēzus Kristus—
Kristus pirmsmirstīgā
eksistence.

14a SRC Pestīt, Pestīts,

Pestīšana;

Pestītājs.

b Mos. 15:1–4.

c Mos. 16:9.

d SRC Dieva dēli
un meitas.

15a SRC Ticība, Ticēt.

b 1. Moz. 1:26–27;

Mos. 7:27;

M&D 20:17–18.

16a SRC Gars.

sacīju, es nevarēju taisīt pilnu aprakstu par šīm lietām, kas ir rakstītas, tādēļ man ir pietiekami pasacīt, ka Jēzus parādījās šim vīram garā, patiesi pēc tā paša ķermeņa tēla un līdzības, kā Viņš "parādījās nefijiešiem.

18 Un Viņš kalpoja tam, tāpat kā Viņš kalpoja nefijiešiem; un Viņš darīja visu šo, lai šis vīrs varētu zināt, ka ir Dievs, dēļ tiem daudzajiem dižajiem darbiem, ko Tas Kungs viņam bija rādījis.

19 Un dēļ šī vīra zināšanām viņš nevarēja tikt noturēts, lai neieskatītos aiz "priekškara; un viņš redzēja Jēzus pirkstu, un, kad viņš to redzēja, viņš nokrita aiz bailēm; jo viņš zināja, ka tas bija Tā Kunga pirksts; un viņam vairs nebija ticības, jo viņš zināja, nemaz nešaubīdamies.

20 Tādēļ, būdams ar šim pilnīgām zināšanām par Dievu, tas "nevarēja tikt noturēts aiz priekškara; tādēļ tas redzēja Jēzu, un Viņš kalpoja tam.

21 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Lūk, tu neļausi šīm lietām, ko tu esi redzējis un dzirdējis, nonākt pasaulē, līdz pienāks tas "laiks, kad Es pagodināšu Savu Vārdu miesā; tādēļ tu glabāsi kā dārgumu tās lietas, ko tu esi redzējis un dzirdējis, un nerādīsi tās nevienam cilvēkam.

22 Un lūk, kad tu nāksi pie Manis, tu uzrakstīsi tās un aizzīmogosi tās, lai neviens nevarētu tās iztulkot; jo tu rakstīsi tās valodā, ko tie nevar izlasīt.

23 Un lūk, šos "divus akmeņus Es došu tev, un tu aizzīmogosi tos kopā ar tām lietām, ko tu rakstīsi.

24 Jo lūk, valodu, kurā tu rakstīsi, Es esmu sajaucis; tādēļ Es darīšu Savā noliktā laikā, ka šie akmeņi darīs skaidras cilvēku acīs tās lietas, ko tu rakstīsi.

25 Un, kad Tas Kungs bija sacījis šos vārdus, Viņš parādīja Jareda brālim "visus zemes iedzīvotājus, kas ir bijuši, un arī visus, kas būs; un Viņš nenoslēpa tos no viņa acīm, līdz pat zemes galiem.

26 Jo Viņš bija sacījis tam iepriekšējās reizēs, ka, "ja tas ^bticēs Viņam, ka Viņš var parādīt tam "visas lietas—tās tiks parādītas tam, tādēļ Tas Kungs neko nevarēja tam neizpaust, jo viņš zināja, ka Tas Kungs var parādīt viņam visas lietas.

27 Un Tas Kungs sacīja uz viņu: Raksti šīs lietas un "aizzīmogosi tās; un Es parādīšu tās cilvēku bērniem Manis paša noliktā laikā.

28 Un notika, ka Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņš aizzīmogotu tos divus "akmeņus, ko viņš saņēma, un nerādītu tos, līdz Tas Kungs parādīs tos cilvēku bērniem.

4. NODAĻA

Moronijam tiek pavēlēts aizzīmogot Jareda brāļa rakstus. Tie netiks atklāti, līdz cilvēkiem nebūs tādas

17a 3. Nef. 11:8–10.
19a SRC Priekškars.
20a Et. 12:19–21.
21a Et. 4:1.

23a SRC Urīms un
Tumīms.
25a Moz. 1:8.
26a Et. 3:11–13.

b SRC Ticība, Ticēt.
c Et. 4:4.
27a 2. Nef. 27:6–8.
28a M&D 17:1.

ticības kā Jareda brālim. Kristus pavēl cilvēkiem ticēt Viņā un Viņa mācekļu vārdiem. Cilvēkiem ir pavēlēts nožēlot grēkus, ticēt evaņģēlijam un tikt izglābtiem.

UN Tas Kungs pavēlēja Jareda brālim iet lejā no kalna, prom no Tā Kunga klātbūtnes, un "rakstīt tās lietas, ko viņš bija redzējis; un bija aizliegts, lai tās nonāktu pie cilvēku bērniem, ^bpirms Viņš tiks pacelts krustā; un šī iemesla dēļ ķēniņš Mosija tās glabāja, lai tās nenonāktu pasaulē, līdz kamēr Kristus parādīsies Savai tautai.

2 UN, kad Kristus patiesi bija parādījies Savai tautai, Viņš pavēlēja, lai tās tiktu pasludinātas.

3 UN tad, pēc tam viņi visi bija krituši neticībā; un nav neviena, izņemot lamaniešus, un tie ir noraidījuši Kristus evaņģēliju; tādēļ man ir pavēlēts, lai es atkal "noslēptu tās zemes.

4 Lūk, es esmu rakstījis uz šīm plāksnēm to pašu, ko Jareda brālis redzēja; un nekad dižākas lietas nav tikušas pasludinātas kā tās, kas tika pasludinātas Jareda brālim.

5 Tādēļ Tas Kungs man pavēlēja rakstīt tās; un es tās rakstīju. Un Viņš pavēlēja man, lai es tās "aizzīmogotu; un Viņš arī pavēlēja, lai es aizzīmogotu to izskaidrojumu; tādēļ es esmu

aizzīmogojis ^bizskaidrotājus, sašķaņā ar Tā Kunga pavēli.

6 Jo Tas Kungs sacīja man: Tās nenonāks pie citticībniekiem līdz pat tai dienai, kad tie nožēlos savas nekrietnības un kļūs tīri Tā Kunga priekšā.

7 Un tanī dienā, kad tie izrādīs ticību Man, saka Tas Kungs, patiesi kā Jareda brālis darīja, ka tie varēs tikt "iesvētīti Manī, tad Es pasludināšu viņiem to, ko Jareda brālis redzēja, līdz pat visu Manu atklāsmju atklāšanai, saka Jēzus Kristus, Dieva Dēls, debesu un zemes, un visu lietu, kas ir tanīs, ^bTēvs.

8 Un tas, kas "strīdēsies pret Tā Kunga vārdu, lai tas top nolādēts; un tas, kas ^bnoliegs šīs lietas, lai tas top nolādēts; jo tiem Es nerādīšu "lielākas lietas, saka Jēzus Kristus, jo Es esmu Tas, kas runā.

9 Un pēc Manas pavēles debesis tiek atvērtas un "aizvērtas; un pēc Mana vārda ^bzeme drebēs; un pēc Manas pavēles tās iedzīvotāji ies bojā, patiesi kā ugunī.

10 Un tas, kas netic Maniem vārdiem, netic Maniem mācekļiem; un, ja būs tā, ka Es nerunāšu, spriediet paši; jo jūs zināsiet "pēdējā dienā, ka Tas esmu Es, kas runā.

11 Bet tas, kas "tic tam, ko Es esmu runājis, to Es piemeklēšu

4 1a Et. 12:24.

src Svētie Raksti.

b Et. 3:21.

3a Morm. 8:14.

5a Et. 5:1.

b M&D 17:1;

DžS—V 1:52.

src Urīms un

Tumīms.

7a src Iesvētīšana.

b Mos. 3:8.

8a 3. Nef. 29:5–6;

Morm. 8:17.

b 2. Nef. 27:14;

28:29–30.

c Al. 12:10–11;

3. Nef. 26:9–10.

9a 1. Ķēn. 8:35;

M&D 77:8.

b Hel. 12:8–18;

Morm. 5:23.

10a 2. Nef. 33:10–15.

11a M&D 5:16.

ar Sava Gara izpaušmēm, un tas zinās un liecinās. Jo Mana Gara dēļ jūs ^bzināsīt, ka šīs lietas ir ‘patiesas; jo tās pārliecina cilvēkus darīt labu.

12 Un katra lieta, kas pārliecina cilvēkus darīt labu, ir no Manis; jo ^alabais nenāk ne no viena, kā tikai no Manis. Es esmu Tas, kas vada cilvēkus pie visa labā; tas, kas ^bnetic Maniem vārdiem, neticēs Man—ka Es esmu; un tas, kas neticēs Man, neticēs Tēvam, kurš Mani sūtīja. Jo lūk, Es esmu Tēvs, Es esmu ‘gaisma un ^ddzīvība, un pasaules patiesība.

13 ^aNāciet pie Manis, ak jūs, citticībnieki, un Es parādīšu jums lielākas lietas, zināšanas, kas ir noslēptas neticības dēļ.

14 Nāciet pie Manis, ak jūs, Israēla nams, un jums tiks ^apasludināts, cik lielas lietas Tēvs ir sagatavojis jums no pasaules radīšanas; un tās nav nonākušas pie jums neticības dēļ.

15 Lūk, kad jūs noplēsīsīt šo neticības priekškaru, kas liek jums palikt jūsu drausmīgajā bezdievības stāvoklī un cietsirdībā, un prāta aklumā, tad lietas un brīnumainas lietas, kas ir tikušas ^anoslēptas no jums kopš pasaules radīšanas—jā, kad jūs piesauksīt Tēvu Manā Vārdā ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, tad jūs zināsīt, ka Tēvs ir

atcerējies derību, ko Viņš noslēdza ar jūsu tēviem, ak Israēla nams.

16 Un tad Manas ^aatklāsmes, ko Es liku rakstīt Savam kalpam Jānim, tiks atklātas visu ļaužu acīs. Atcerieties, kad jūs redzat šīs lietas, jūs zināsīt, ka laiks ir tuvu, kad tās patiešām tiks atklātas.

17 Tādēļ, ^akad jūs saņemsīt šo pierakstu, jūs varēsīt zināt, ka Tēva darbs ir sācies uz visas zemes virsas.

18 Tādēļ ^anožēlojiet grēkus, jūs, visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un ticiet Manam evaņģēlijam, un topiet ^bkristīti Manā Vārdā; jo tas, kas tic un top kristīts, tiks izglābts; bet tas, kas netic, tiks nosodīts; un ^czīmes sekos tiem, kas tic Manā Vārdā.

19 Un svētīts ir tas, kas top atarsts ^auzticīgs Manam Vārdam pēdējā dienā, jo viņš tiks paaugstināts dzīvot valstībā, kas tam sagatavota ^bkopš pasaules dibināšanas. Un redziet, Tas esmu Es, kas to ir runājis. Āmen.

5. NODAĻA

Trīs liecinieki un pats darbs būs kā liecība par Mormona Grāmatas patiesumu.

Un tad nu es, Moronijs, rakstīju

11 ^b SRC Liecība.

^c Et. 5:3–4;

Mor. 10:4–5.

12 ^a Al. 5:40;

Mor. 7:16–17.

^b 3. Nef. 28:34.

^c SRC Gaisma,

Kristus gaisma.

^d Jāņa 8:12; Al. 38:9.

13 ^a 3. Nef. 12:2–3.

14 ^a M&D 121:26–29.

15 ^a 2. Nef. 27:10.

16 ^a Jāņa atkl. 1:1;

1. Nef. 14:18–27.

17 ^a 3. Nef. 21:1–9, 28.

18 ^a 3. Nef. 27:20;

Mor. 7:34.

^b Jāņa 3:3–5.

SRC Kristīšana,

Kristīt—Būtiska.

^c SRC Gara dāvanas.

19 ^a Mos. 2:41;

M&D 6:13.

SRC Jēzus Kristus—

Uzņemties Jēzus

Kristus Vārdu.

^b 2. Nef. 9:18.

vārdus, kas man bija pavēlēti, atbilstoši savai atmiņai; un es esmu pastāstījis tev tās lietas, kuras es "aizzīmogoju; tādēļ neaizskar tās, lai tu varētu tulkot, jo tas tev ir aizliegts, izņemot kā tikai ar laiku tā būs gudrība Dievā.

2 Un lūk, tev ir priekšrocība, ka tu vari parādīt plāksnes "tiem, kas palīdzēs nest gaismā šo darbu;

3 un "trim tās tiks parādītas ar Dieva spēku; tādēļ tie droši ^bzinās, ka šīs lietas ir 'patiesas.

4 Un no triju "liecinieku mutes tiks šīs lietas apstiprinātas; un triju liecība un šis darbs, kurā tiks parādīts Dieva spēks un arī Viņa vārds, par ko Tēvs un Dēls, un Svētais Gars liecina—un viss tas būs kā liecība pret pasauli pēdējā dienā.

5 Un, ja būs tā, ka viņi nožēlos grēkus un "nāks pie Tēva Jēzus Vārdā, tie tiks pieņemti Dieva valstībā.

6 Un tagad, ja man nav pilnvaru šīm lietām, spriediet paši; jo jūs zināsiet, ka man bija pilnvaras, kad jūs mani redzēsiet un mēs stāvēsim Dieva priekšā pēdējā dienā. Amen.

6. NODAĻA

Jarediešu baržas tiek vēju dzītas uz apsolīto zemi. Ļaudis slavē To Kungu par Viņa labestību. Orihass tiek iecelts par ķēniņu pār

tiem. Jareds un viņa brālis nomirst.

UN tagad es, Moronijs, turpinu sniegt pierakstu par Jaredu un viņa brāli.

2 Jo notika pēc tam, kad Tas Kungs bija sagatavojis "akmeņus, ko Jareda brālis bija uznesis kalnā, Jareda brālis nāca lejā no kalna, un viņš ielika akmeņus kuģos, kas bija sagatavoti, pa vienam katrā to galā; un lūk, tie deva gaismu kuģiem.

3 Un tā Tas Kungs lika akmeņiem spīdēt tumsā, lai dotu gaismu vīriem, sievietēm un bērniem, lai viņi nevajadzētu šķērsot lielos ūdeņus tumsā.

4 Un notika, kad viņi bija sagatavojuši visa veida barību, lai ar to viņi varētu iztikt uz ūdens, un arī barību saviem sīklopiem un liellopiem, un katram lopam jeb dzīvniekam, vai putnam, ko tiem vajadzēja vest sev līdzī— un notika, kad viņi bija visu to darījuši, viņi uzkāpa uz saviem kuģiem jeb baržām un devās jūrā, uzticot sevi Tam Kungam, savam Dievam.

5 Un notika, ka Dievs Tas Kungs lika, lai būtu "nevaldāms vējš, kas pūstu pār ūdens virsu uz apsolīto zemi; un tā viņi tika dzīti pa jūras viļņiem, vējam pa priekšu.

6 Un notika, ka viņi daudzas reizes tika aprakti jūras dziļumos dēļ tiem viļņiem, kas kā

5 1a 2. Nef. 27:7–8, 21; Et. 4:4–7.

2a 2. Nef. 27:12–14; M&D 5:9–15.

3a 2. Nef. 11:3; 27:12.
b M&D 5:25.

c Et. 4:11.
4a Skat. M&D 17. nodaļas ievadu un 1.–3. pantu; skat. arī „Trīs liecinieku liecība”

Mormona Grāmatas ievadlappusēs.

5a Morm. 9:27; Mor. 10:30–32.

6 2a Et. 3:3–6.
5a Et. 2:24–25.

kalni sitās tiem virsū, un arī lielajām un briesmīgajām vētrām, kas bija nežēlīgā vēja izraisītas.

7 Un notika, kad viņi bija ap-rakti dziļumā, nebija ūdens, kas varētu tiem kaitēt, viņu kuģi bija "cieši kā trauki, un tie arī bija cieši, līdzīgi Noas ^bšķirstam; tādēļ, kad tie tika daudzu ūdeņu apņēmti, tie piesauca To Kungu, un Viņš tos atkal iznesa ūdens virspusē.

8 Un notika, ka vējš nekad nemitējās pūst uz apsolīto zemi, kamēr tie bija uz ūdeņiem; un tā viņi tika dzīti vējam pa priekšu.

9 Un tie "dziedot slavēja To Kungu; jā, Jareda brālis dziedot slavēja To Kungu un viņš ^bpatie-cās un slavēja To Kungu visu dienu; un, kad nakts pienāca, viņi nepārstāja slavēt To Kungu.

10 Un tā viņi tika dzīti uz priekšu; un neviens jūras briesmonis nevarēja tos iedragāt, nedz valis varēja tos sabojāt; un viņiem nepārtraukti bija gaisma, vai tas bija virs ūdens vai zem ūdens.

11 Un tā tie tika dzīti uz priekšu trīs simti un četrdesmit četras dienas uz ūdens.

12 Un tie piestāja apsolītās zemes krastā. Un, kad tie uzkāpa ar savām kājām apsolītās zemes krastā, viņi nometās uz zemes virsas un zemojās Tā Kunga priekšā, un lēja prieka asaras Tā Kunga priekšā dēļ Viņa lielās žēlastības pār tiem.

13 Un notika, ka viņi gāja pa

zemes virsu un sāka apstrādāt zemi.

14 Un Jaredam bija četri dēli; un tie tika saukti Jakoms un Gilgals, un Mahass, un Orihass.

15 Un Jareda brālis arī dzemdināja dēlus un meitas.

16 Un Jareda un viņa brāļa "draugi bija skaitā ap divdesmit un divām dvēselēm; un viņi arī dzemdināja dēlus un meitas, pirms tie nonāca apsolītajā zemē; un tādēļ viņu kļuva daudz.

17 Un viņi tika mācīti "staigāt pazemīgi Tā Kunga priekšā; un viņi tika arī ^bmācīti no augšas.

18 Un notika, ka viņi sāka izplatīties pa zemes virsu un vairoties, un apstrādāt zemi; un viņi kļuva stipri tajā zemē.

19 Un Jareda brālis sāka kļūt vecs un redzēja, ka drīz tam vajadzēs aiziet kapā; tādēļ viņš sacīja Jaredam: Sapulcināsim kopā mūsu ļaudis, lai mēs varētu saskaitīt tos, lai mēs varētu zināt, ko tie vēlēšies no mums, pirms mēs aizejam savos kapos.

20 Un atbilstoši tam ļaudis tika sapulcināti kopā. Tagad Jareda brāļa dēlu un meitu skaits bija divdesmit un divas dvēseles; un Jareda dēli un meitas bija divpadsmit, viņam bija četri dēli.

21 Un notika, ka viņi saskaitīja savus ļaudis; un, kad viņi bija saskaitījuši tos, viņi vēlējās uzzināt no tiem tās lietas, ko tie gribētu, lai viņi dara, pirms viņi aiziet savos kapos.

7a Et. 2:17.

b 1. Moz. 6:14;

Moz. 7:43.

9a SRC Dziedāt.

b 1. Laiku 16:7–9;

Al. 37:37;

M&D 46:32.

16a Et. 1:41.

17a SRC Staigāt ar Dievu.

b SRC Atklāsme.

22 Un notika, ka ļaudis vēlējās no viņiem, lai viņi "iesvaidītu vienu no saviem dēliem par ķēniņu pār tiem.

23 Un tad lūk, tas viņiem bija sāpīgi. Un Jareda brālis sacīja tiem: Noteikti tas "novedīs pie gūsta.

24 Bet Jareds sacīja savam brālim: Pieļausim, lai viņiem ir ķēniņš. Un tādēļ viņš sacīja uz tiem: Izvēliet no mūsu dēliem ķēniņu, kuru jūs gribat.

25 Un notika, ka viņi izvēlēja Jareda brāļa pirmdzimto; un viņa vārds bija Pagags. Un notika, ka tas atteicās un negribēja kļūt par viņu ķēniņu. Un ļaudis gribēja, lai viņa tēvs to piespiestu, bet viņa tēvs negribēja; un viņš pavēlēja, lai tie nespiesu nevienu cilvēku kļūt par viņu ķēniņu.

26 Un notika, ka viņi izvēlēja visus Pagaga brāļus, bet tie negribēja.

27 Un notika, ka neviens no Jareda dēliem negribēja, patiesi neviens, izņemot vienu; un Orihass tika iesvaidīts par ķēniņu pār ļaudīm.

28 Un viņš sāka valdīt, un ļaudīm sāka veikties; un viņi kļuva ārkārtīgi bagāti.

29 Un notika, ka Jareds nomira, un viņa brālis arī.

30 Un notika, ka Orihass stāigāja pazemīgi Tā Kunga priekšā un atcerējās, cik lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņa tēvam, un arī mācīja saviem ļaudīm, cik lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņu tēviem.

7. NODAĻA

Orihass valda taisnībā. Starp varas sagrābšanu un nesaskaņām tiek nodibinātas sāncenšu Šules un Kohora valstības. Praviēši nosoda ļaundarību un elku pielūgšanu starp ļaudīm, kuri tad nožēlo grēkus.

UN notika, ka Orihass sprieda tiesu pār zemi taisnībā visās savās dienās, šo dienu bija ārkārtīgi daudz.

2 Un viņš dzemdināja dēlus un meitas; jā, viņš dzemdināja trīsdesmit un vienu, starp kuriem bija divdesmit un trīs dēli.

3 Un notika, ka viņš arī dzemdināja Kibu savā lielā vecumā. Un notika, ka šis Kibs valdīja viņa vietā; un Kibs dzemdināja Korihoru.

4 Un, kad Korihors bija trīsdesmit un divus gadus vecs, viņš sacēlās pret savu tēvu un devās prom, un dzīvoja Nehora zemē; un viņš dzemdināja dēlus un meitas, un tie kļuva ļoti skaisti; tādēļ Korihors aizrāva sev līdzī daudz ļaužu.

5 Un, kad viņš bija sapulcinājies kopā karapulku, viņš nāca Morona zemē, kur dzīvoja ķēniņš, un saņēma to gūstā, kas piepildīja Jareda brāļa "sacīto, ka tie tiks novesti gūstā.

6 Tad nu Morona zeme, kurā dzīvoja ķēniņš, bija tuvu zemei, ko nefijieši sauca par Postažu.

7 Un notika, ka Kibs dzīvoja gūstā, un viņa ļaudis zem Korihora, viņa dēla, līdz Kibs kļuva ļoti vecs; tomēr Kibs dzemdināja

Šuli savā lielā vecumā, kamēr viņš vēl bija gūstā.

8 Un notika, ka Šule bija nikns uz savu brāli, un Šule tapa stiprs un kļuva varens, kas attiecas uz cilvēka spēku; un viņš bija arī varens savos spriedumos.

9 Tādēļ viņš nāca uz Efraima kalnu un viņš kausēja no klints un taisīja zobenus no tērauda tiem, ko viņš aizrāva sev līdzī; un, kad viņš bija tos apbruņojis ar zobeniem, viņš atgriezās Nehora pilsētā un deva kauju savam brālim Korihoram, ar ko viņš ieguva ķēniņvalsti un atjaunoja to savam tēvam Kibam.

10 Un tad, dēļ tā, ko Šule bija darījis, viņa tēvs deva tam ķēniņvalsti; tādēļ viņš sāka valdīt sava tēva vietā.

11 Un notika, ka viņš sprieda tiesu taisnībā, un viņš izpleta savu ķēniņvalsti pa visu zemes virsu, jo ļaužu bija kļuvis ārkārtīgi daudz.

12 Un notika, ka Šule arī dzemdināja daudzus dēlus un meitas.

13 Un Korihors nožēloja daudzus jaunos darbus, ko viņš bija darījis; tādēļ Šule deva tam varu savā ķēniņvalstī.

14 Un notika, ka Korihoram bija daudz dēlu un meitu. Un starp Korihora dēliem bija viens, kura vārds bija Noa.

15 Un notika, ka Noa sacēlās pret Šuli, ķēniņu, un arī savu tēvu Korihoru, un aizrāva Kohoru, savu brāli, un arī visus savus brāļus, un daudzus no ļaudīm.

16 Un viņš deva kauju Šulei, ķēniņam, ar ko viņš ieguva viņu pirmā mantojuma zemi; un viņš kļuva par ķēniņu pār to zemes daļu.

17 Un notika, ka viņš atkal deva kauju Šulei, ķēniņam; un viņš saņēma Šuli, ķēniņu, un aizveda to gūstā uz Moronu.

18 Un notika, kad viņš jau grāsiņās nodot to nāvei, Šules dēli iezagās Noas mājā naktī un nogalināja viņu, un uzlauza cietuma durvis, un izveda ārā savu tēvu, un iecēla viņu tronī viņa paša ķēniņvalstī.

19 Tādēļ Noas dēls izveidoja savu ķēniņvalsti viņa vietā; tomēr vairs neieguva varu pār Šuli, ķēniņu; un tauta, kas bija pakļauta Šulei, ķēniņam, ārkārtīgi plauka un kļuva liela.

20 Un valsts bija sadalīta; un bija divas ķēniņvalstis, Šules ķēniņvalsts un Kohora, Noas dēla, ķēniņvalsts.

21 Un Kohors, Noas dēls, lika, lai viņa ļaudis dotu kauju Šulei, kurā Šule sakāva tos un nogalināja Kohoru.

22 Un tad Kohoram bija dēls, kas tika saukts par Nimrodu; un Nimrods atdeva Kohora ķēniņvalsti Šulei, un viņš atrada labvēlību Šules acīs; tādēļ Šule dāvāja tam lielu labvēlību, un viņš darīja Šules ķēniņvalstī, ko vien vēlējās.

23 Un arī Šules valdīšanas laikā nāca starp ļaudīm pravieši, kas bija Tā Kunga sūtīti, pravietodami, ka ļaužu ļaundarība un "elku pielūgšana nes lāstu

pār zemi, un tie tiks iznīcināti, ja viņi nenožēlos grēkus.

24 Un notika, ka ļaudis zākāja praviešus un izsmēja tos. Un notika, ka ķēniņš Šule sprieda tiesu pret visiem tiem, kas zākāja praviešus.

25 Un viņš izdeva likumu pa visu zemi, kas deva varu praviešiem, ka viņi varēja iet, kurp vien tie vēlējās, un tas bija par iemeslu, ka ļaudis tika vesti pie grēku nožēlošanas.

26 Un tāpēc, ka ļaudis nožēloja savas nekrietnības un elku pielūgšanu, Tas Kungs tos pasaudzēja, un viņi atkal sāka zelt tai zemē. Un notika, ka Šule dzemdināja dēlus un meitas savā lielā vecumā.

27 Un vairs nebija karu Šules dienās; un viņš atcerējās tās diženās lietas, ko Tas Kungs bija darījis viņa tēviem, pārvezdams tos "pāri lielajam dziļumam uz apsolīto zemi; tādēļ viņš sprieda tiesu taisnībā visās savās dienās.

8. NODAĻA

Ir nesaskaņas un strīdi par ķēniņvalsti. Akišs izveido ar zvērestu apvienotu slepenu savienību, lai nogalinātu ķēniņu. Slepenas savienības ir no velna un noved pie tautu iznīcināšanas. Mūsdienu citticībnieki tiek brīdināti par slepenām savienībām, kas meklēs pēc visu zemju, tautu un valstu brīvības gāšanas.

UN notika, ka viņš dzemdināja Omeru, un Omers valdīja viņa

vietā. Un Omers dzemdināja Jaredu; un Jareds dzemdināja dēlus un meitas.

2 Un Jareds sacēlās pret savu tēvu un nāca un dzīvoja Heta zemē. Un notika, ka viņš glaimoja daudzziem ļaudīm, dēļ saviem lišķīgajiem vārdiem, līdz viņš ieguva pusi no ķēniņvalsts.

3 Un, kad viņš bija ieguvis pusi no ķēniņvalsts, viņš deva kauju savam tēvam, un viņš aizveda gūstā savu tēvu, un viņš lika tam kalpot gūstā;

4 un tad, Omera valdīšanas dienās viņš bija gūstā pusi no savām dienām. Un notika, ka viņš dzemdināja dēlus un meitas, starp kuriem bija Esroms un Koriantumrs;

5 un tie bija ārkārtīgi nikni dēļ tā, ko bija darījuši Jareds un viņa brāļi, tā ka tie izveidoja karapulku un deva kauju Jaredam. Un notika, ka tie deva kauju viņiem naktī.

6 Un notika, kad tie bija sakāvuši Jareda karapulku, tie grāšījās nogalināt arī viņu; un viņš lūdzās tos, lai tie viņu nenogalinātu, un tad viņš atdotu ķēniņvalsti savam tēvam. Un notika, ka tie dāvāja tam viņa dzīvību.

7 Un tad Jareds kļuva ārkārtīgi bēdīgs dēļ ķēniņvalsts zaudēšanas, jo viņš bija pievērsis savu sirdi ķēniņvalstij un pasaules godībai.

8 Tad Jareda meita, būdama ļoti lietpratīga un redzēdama sava tēva bēdas, izdomāja ieceri, kā tā varētu atgūt ķēniņvalsti savam tēvam.

9 Tad nu Jareda meita bija ārkārtīgi skaista. Un notika, ka viņa runāja ar savu tēvu un sacīja tam: Dēļ kā manam tēvam ir tik daudz bēdu? Vai viņš nav lasījis pierakstu, ko mūsu tēvi pārveda pāri lielajam dziļumam? Lūk, vai nav apraksts par viņiem senatnē, ka viņi ar savām "slepenajām iecerēm ieguva ķēniņvalstis un lielu godību?

10 Un tad tādēļ, lai mans tēvs sūta pēc Akiša, Kimnora dēla; un lūk, es esmu skaista, un es "dejošu viņa priekšā, un es iepatīkšos tam, ka viņš gribēs mani par sievu; tādēļ, ja viņš gribēs no tevis, lai tu dotu viņam mani par sievu, tad tu teiksi: Es došu viņu, ja tu atnesīsi man mana tēva, ķēniņa, galvu.

11 Un tad Omers bija Akiša draugs; tādēļ, kad Jareds bija sūtījis pēc Akiša, Jareda meita dejoja viņa priekšā, ka tā iepatīkās viņam, tā ka viņš vēlējas to par sievu. Un notika, ka viņš sacīja Jaredam: Dod viņu man par sievu!

12 Un Jareds sacīja viņam: Es došu tev viņu, ja tu atnesīsi man mana tēva, ķēniņa, galvu.

13 Un notika, ka Akišs sapulcināja Jareda namā visus savus radus un sacīja tiem: Vai jūs man zvērēsiet, ka jūs būsit uzticīgi man tajā, ko es no jums vēlēšos?

14 Un notika, ka tie visi "zvērēja viņam pie debesu Dieva un

arī pie debesīm, un arī pie zemes, un pie savām galvām, ka katrs, kas atteiksies no palīdzības, ko Akišs vēlēšies, zaudēs savu galvu; un katrs, kas izpaužīs kaut ko no tā, ko Akišs darīs tiem zināmu, tas zaudēs savu dzīvību.

15 Un notika, ka tā viņi vienojās ar Akišu. Un Akišs sniedza tiem "zvērestus, ko nodeva tie no senatnes, kuri arī tiecās pēc varas, kas bija nodoti no ^bKaina, kurš bija slepkava no sākuma.

16 Un tie tika saglabāti ar velna varu, lai nodotu šos zvērestus ļaudīm, lai turētu tos tumsībā, lai palīdzētu tādiem, kas meklē spēku, lai iegūtu varu un slepkavotu, un laupītu, un melotu, un veiktu visāda veida ļaundarbības un netiklības.

17 Un tā bija Jareda meita, kas ielika viņa sirdī meklēt šīs lietas no senatnes; un Jareds ielika to Akiša sirdī; tādēļ Akišs deva to saviem radiem un draugiem, aizvilinādams tos ar skaistiem solījumiem darīt jebko, ko viņš vēlēšies.

18 Un notika, ka viņi izveidoja "slepenu savienību tāpat kā tie senatnē; šī savienība ir visnegantākā un ļaunākā pār visu Dieva acīs;

19 jo Tas Kungs nestrādā slepenās savienībās, nedz arī Viņš grib, lai cilvēki izlietu asinis, bet visās lietās kopš cilvēka sākuma to ir aizliedzis.

20 Un tagad es, Moronijs, ne-

8 9a Hel. 6:26–30;
3. Nef. 6:28;
Moz. 5:51–52.
10a Marka 6:22–28.

14a src Zaimot,
Zaimošana.
15a src Zvērests.
b 1. Moz. 4:7–8;

Moz. 5:28–30.
18a src Slepenās
savienības.

aprakstu viņu zvērestu un savienību veidu, jo man ir darīts zināms, ka tie ir bijuši starp visiem ļaudīm, un tie ir bijuši arī starp lamaniešiem.

21 Un tie ir izraisījuši šo ļaužu "iznīcināšanu, par kuriem es tagad runāju, un arī Nefija ļaužu iznīcināšanu.

22 Un katra tauta, kas atbalstīs šādas slepenas savienības, lai iegūtu varu un peļņu, līdz tās būs izplatījušās visā tautā, lūk, tā tiks iznīcināta; jo Tas Kungs nepieļaus, lai Viņa svēto "asinis, kas tiks to izlietas, vienmēr sauktu uz Viņu no zemes pēc ^batriebības pār tiem, un tomēr Viņš neatribētu par viņiem.

23 Tādēļ, ak jūs, cirticībnieki, tā ir Dieva gudrība, ka šīs lietas tiks parādītas jums, lai ar to jūs varētu nožēlot savus grēkus un nepieļautu, ka šīs slepkavu savienības gūtu varu pār jums, kas ir izveidotas, lai gūtu "varu un peļņu—un darbs, jā, patiesi iznīcības darbs nāktu uz jums, jā, patiesi, Mūžīgā Dieva taisnības zobens kristu pār jums jūsu gāšanai un iznīcināšanai, ja jūs ļausit šīm lietām notikt.

24 Tādēļ Tas Kungs pavēl jums, kad jūs redzēsīt šīs lietas nākam starp jums, lai jūs apzinātos savu drausmīgo stāvokli dēļ šīm slepenajām savienībām, kas būs starp jums; jeb, ak vai būs tām, dēļ to asinīm,

kas tikuši nokauti; jo viņi sauks no pīšļiem pēc atriebības pār tām un arī pār tiem, kas izveidoja tās.

25 Jo notiek, ka tas, kurš izveido tās, meklē gāzt visu zemi, tautu un valstu ^abrīvību, un tās atnes visu ļaužu iznīcināšanu, jo tās ir velna izveidotas, kas ir visu melu tēvs; patiesi, tas pats melis, kas ^bpievīla mūsu pirmos vecākus, jā, patiesi, tas pats melis, kas lika cilvēkam veikt slepkavību no sākuma; kas ir nocietinājis cilvēku sirdis, ka tie jau no sākuma ir slepkavojuši praviešus un nomētājuši akmeņiem tos, un izdzinuši tos.

26 Tādēļ man, Moronijam, ir pavēlēts rakstīt šīs lietas, lai ļaunais tiktu iznīcināts un lai pienāktu laiks, kad Sātanam "nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm, bet lai tie tiktu ^bpārlicināti nemitīgi darīt labu, lai tie nāktu pie visas taisnības avota un taptu izglābti.

9. NODAĻA

Ķēniņvalsts pāriet no viena pie otra ar mantošanu, intrigām un slepkavošanu. Emers redz Taisnības Dēlu. Daudzi pravieši piesauc grēku nožēlošanu. Bads un indīgas čūskas nomoka ļaudis.

UN tagad es, Moronijs, turpinu ar savu pierakstu. Tādēļ, lūk, notika, ka dēļ Akiša un viņa

21a Hel. 6:28.

22a Morm. 8:27, 40–41.

b SRC Atriebība.

23a 1. Nef. 22:22–23;

Moz. 6:15.

25a SRC Brīvs, Brīvība.

b 1. Moz. 3:1–13;

2. Nef. 9:9;

Mos. 16:3;

Moz. 4:5–19.

26a 1. Nef. 22:26.

b 2. Nef. 33:4;

Mor. 7:12–17.

draugu "slepenajām savienībām, lūk, tie sagrāba Omera ķēniņvalsti.

2 Tomēr Tas Kungs bija žēlīgs pret Omeru un arī pret viņa dēliem un viņa meitām, kas nemeklēja viņa pazudināšanu.

3 Un Tas Kungs brīdināja Omeru sapnī, ka tam jādodas prom no tās zemes; tādēļ Omers aizgāja no tās zemes ar savu ģimeni un ceļoja daudzas dienas, un nāca pāri un pagāja garām "Šima kalnam, un nonāca vietā, ^bkur nefijieši tika iznīcināti, un no turienes uz austrumiem, un nonāca vietā, kas tika saukta par Ablomu, pie jūras krasta, un tur viņš uzslēja savu telti, un arī viņa dēli un viņa meitas, un visa viņa saime, izņemot tikai Jaredu un viņa ģimeni.

4 Un notika, ka šis Jareds tika iesvaids par ķēniņu pār tautu ar bezdievības roku; un viņš deva Akišam savu meitu par sievu.

5 Un notika, ka Akišs meklēja pēc sava sievastēva dzīvības; un viņš vērsās pie tiem, kam viņš bija licis zvērēt ar senču zvērestu, un tie ieguva viņa sievastēva galvu, kad tas sēdēja savā tronī, pieņemot savus ļaudis.

6 Jo tik liela bija šo ļauno un slepeno biedrību izplatīšanās, ka tā bija samaitājusi visu ļaužu sirdis, tādēļ Jareds tika noslepkavots savā tronī un Akišs valdīja viņa vietā.

7 Un notika, ka Akišs kļuva greizsirdīgs uz savu dēlu, tādēļ viņš ieslēdza to cietumā un deva

tam ļoti maz vai pavisam nedevas barību, līdz tas cieta nāvi.

8 Un tad tā, kas cieta nāvi, brālis (un viņa vārds bija Nimra) bija dusmīgs uz savu tēvu par to, ko viņa tēvs bija darījis viņa brālim.

9 Un notika, ka Nimra sapulcināja kopā nelielu skaitu cilvēku un bēga no tās zemes, un gāja un dzīvoja ar Omeru.

10 Un notika, ka Akišs dzemdināja citus dēlus, un tie ieguva ļaužu sirdis, neskatoties uz to, ka tie bija viņam zvērējuši darīt visādas nekrietnības atbilstoši tam, ko viņš vēlēšies.

11 Tad nu Akiša ļaudis alka pēc peļņas tāpat kā Akišs pēc varas; tādēļ Akiša dēli piedāvāja tiem naudu, ar ko tie aizrāva sev līdzī lielāko daļu no ļaudīm.

12 Un sākās karš starp Akiša dēliem un Akišu, kas turpinājās daudzu gadu garumā, jā, līdz pat gandrīz visu ķēniņvalsts ļaužu iznīcināšanai, jā, patiesi visu, izņemot tikai trīsdesmit dvēseles un tos, kas bēga ar Omera namu.

13 Tādēļ Omers atkal tika atjaunots sava mantojuma zemē.

14 Un notika, ka Omers kļuva vecs; tomēr savā lielā vecumā viņš dzemdināja Emeru; un viņš iesvaidīja Emeru par ķēniņu valdīt viņa vietā.

15 Un pēc tam, kad viņš bija iesvaidījis Emeru par ķēniņu, viņš redzēja mieru zemē divu gadu garumā, un viņš nomira, piedzīvojis ārkārtīgi daudz dienu, kas bija bēdu pilnas. Un

notika, ka Emers valdīja viņa vietā, un viņš sekoja sava tēva pēdās.

16 Un Tas Kungs atkal sāka noņemt lāstu no zemes, un Emera nams ārkārtīgi zēla zem Emera valdīšanas; un sešdesmit un divu gadu garumā tie kļuva ārkārtīgi stipri, tiktāl ka tie kļuva ārkārtīgi bagāti—

17 viņiem bija visa veida augļi un labība, un zīds, un smalki audumi, un zelts, un sudrabs, un dārglietas;

18 un arī visa veida liellopi, vērši un govīs, un aitas, un cūkas, un kazas, un arī daudzu citu veidu dzīvnieki, kas bija izmantojami cilvēku uzturam.

19 Un viņiem bija arī "zirgi un ēzeļi, un bija ziloņi un kurelomi, un kūmomi; kuri visi bija izmantojami cilvēkam, un jo īpaši ziloņi un kurelomi, un kūmomi.

20 Un tā Tas Kungs izlēva savas svētības pār to zemi, kas bija "izraudzīta pār visām citām zemēm; un Viņš pavēlēja, ka katrs, kam piederēs šī zeme, tā jāpārvalda Tam Kungam, vai arī tie tiks ^biznīcināti, kad tie nobriedīs nekrietnībā, jo uz tādīem, saka Tas Kungs: Es izliešu Savu dusmu pilnību.

21 Un Emers sprieda tiesu taisnībā visās savās dienās, un viņš dzemdināja daudzus dēlus un meitas; un viņš dzemdināja Koriantumu, un viņš iesvaidīja Koriantumu valdīt savā vietā.

22 Un pēc tam, kad viņš bija iesvaidījis Koriantumu valdīt

savā vietā, viņš nodzīvoja četrus gadus, un viņš redzēja mieru tanī zemē; jā, un viņš pat redzēja "Taisnības Dēlu un priecājās un slavēja Viņa dienu; un viņš nomira mierā.

23 Un notika, ka Koriantums staigāja sava tēva pēdās un uz cēla daudzas varenas pilsētas, un deva to, kas bija labs, saviem ļaudīm visās savās dienās. Un notika, ka viņam nebija neviena bērna, līdz viņš bija ļoti vecs.

24 Un notika, ka viņa sieva nomira, būdama simts un divus gadus veca. Un notika, ka Koriantums ņēma par sievu savā lielā vecumā jaunu meiteni un dzemdināja dēlus un meitas; tādēļ viņš dzīvoja, līdz viņš bija simts un četrdesmit un divus gadus vecs.

25 Un notika, ka viņš dzemdināja Komu, un Koms valdīja viņa vietā; un viņš valdīja četrdesmit un deviņus gadus, un viņš dzemdināja Hetu un arī dzemdināja citus dēlus un meitas.

26 Un ļaudis bija atkal izplatījušies pa visu zemes virsu, un atkal sākās ārkārtīgi liela ļaundarība uz zemes virsas, un Hets sāka atkal izmantot slepenās senatnes ieceres, lai iznīcinātu savu tēvu.

27 Un notika, ka viņš gāza no troņa savu tēvu, jo viņš noslepkavoja to ar viņa paša zobenu; un viņš valdīja tā vietā.

28 Un nāca pravieši atkal tai zemē, piesaukdami tiem grēku

19a 1. Nef. 18:25.
20a Et. 2:15.

b Et. 2:8–11.
22a 3. Nef. 25:2.

nožēlošanu—ka tiem ir jāsaprot Tā Kunga ceļš, vai arī nāks lāsts pār zemes virsu; jā, patiesi, būs liels bads, kurā tie tiks iznīcināti, ja tie nenožēlos grēkus.

29 Bet ļaudis neticēja praviešu vārdiem, bet viņi tos izdzina; un dažus no tiem viņi iemeta bedrēs un atstāja tos bojāejai. Un notika, ka viņi darīja visas tās lietas saskaņā ar ķēniņa Heta pavēli.

30 Un notika, ka sākās liels trūkums zemē, un tās iedzīvotāji tika ārkārtīgi ātri iznīcināti dēļ tā trūkuma, jo nebija lietus uz zemes virsas.

31 Un uzradās arī indīgas čūskas uz zemes virsas un noindēja daudzus cilvēkus. Un notika, ka viņu ganāmpulki sāka bēgt no indīgajām čūskām uz zemi dienvidos, ko nefijieši sauca par "Zarahemlu.

32 Un notika, ka bija daudzi no tiem, kas gāja bojā pa ceļam; tomēr bija arī daži, kas aizbēga dienvidu zemē.

33 Un notika, ka Tas Kungs lika, lai "čūskas vairs tos nevajātu, bet lai tās nosprostotu ceļu, lai ļaudis nevarētu tikt garām, lai tie, kas mēģinātu tikt garām, kristu no indīgām čūskām.

34 Un notika, ka ļaudis sekoja dzīvnieku pēdās un aprija to sprāgoņus, kas bija krituši pa ceļam, līdz tie bija visus tos aprijuši. Tagad, kad ļaudis redzēja, ka tiem ir jāiet bojā, tie sāka "nožēlot savas nekrietnības un piesaukt To Kungu.

35 Un notika, ka tad, kad tie bija pietiekoši "pazemojušies Tā Kunga priekšā, Viņš sūtīja lietu uz zemes virsu; un ļaudis sāka atkal atspirgt, un radās augļi ziemeļu zemēs un visās apkārtnējās zemēs. Un Tas Kungs parādīja Savu spēku, pasargādams viņus no bada.

10. NODAĻA

Viens ķēniņš nomaina otru. Daži no ķēniņiem ir taisnīgi, citi ir ļauni. Kad taisnība ir pārsvarā, ļaudis tiek Tā Kunga svētīti un atbalstīti.

UN notika, ka Šezs, kas bija Heta pēctecis—jo Hets un visa viņa saime bija gājuši bojā no bada, izņemot tikai Šezu—tādēļ Šezs sāka atkal stiprināt bēdu salauztos ļaudis.

2 Un notika, ka Šezs atcerējās savu tēvu iznīcināšanu un viņš veidoja taisnīgu ķēniņvalsti; jo viņš atcerējās, ko Tas Kungs bija darījis, pārvezdams Jaredu un viņa brāli "pāri dziļumam; un viņš staigāja Tā Kunga ceļus; un viņš dzemdināja dēlus un meitas.

3 Un viņa vecākais dēls, kura vārds bija Šezs, sacēlās pret viņu; tomēr Šezs dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām tika saukts ar laupītāja roku, kas atkal atnesa mieru viņa tēvam.

4 Un notika, ka viņa tēvs uzcēla daudzas pilsētas uz zemes virsas, un ļaudis atkal sāka izplatīties pa visu zemes virsu. Un Šezs dzīvoja līdz ļoti lielam vecumam; un viņš dzemdināja

31a Omn. 1:13.
33a 4. Moz. 21:6–9.

34a Al. 34:34;
M&D 101:8.

35a M&D 5:24.
10 2a Et. 6:1–12.

Riplakišu. Un viņš nomira, un Riplakišs valdīja viņa vietā.

5 Un notika, ka Riplakišs nedarīja to, kas bija pareizi Tā Kunga acīs, jo viņam bija daudz sievu un "blakussievu, un viņš uzlika uz cilvēku pleciem to, ko bija smagi panest; jā, viņš aplika tos ar smagām nodevām; un no nodevām viņš cēla daudzas plašas celtnes.

6 Un viņš uzcēla sev ārkārtīgi skaistu troni; un viņš cēla daudzus cietumus, un, kas nepakļāvās nodevām, viņš meta cietumā; un, kas nebija spējīgs maksāt nodevas, viņš meta cietumā; un viņš lika, lai tie nemītiģi strādātu savam uzturam; un, kas atteicās strādāt, viņš lika nodot nāvei.

7 Tādēļ viņš ieguva visus viņu smalkos izstrādājumus, jā, patiesi, savu smalko zeltu viņš lika attīrīt cietumā; un viņš lika, lai visa veida meistardarbus izstrādātu cietumā. Un notika, ka viņš mocīja ļaudis ar savām netiklībām un negantībām.

8 Un, kad viņš bija valdījis četrdesmit un divu gadu garumā, ļaudis sacēlās dumpī pret viņu; un sākās atkal karš tanī zemē, tā ka Riplakišs tika nogalināts, un viņa pēcteči tika izdzīti no tās zemes.

9 Un notika, ka pēc daudziem gadiem Moriantons (viņš bija Riplakiša pēctecis) sapulcināja kopā karapulku no izdzītajiem un gāja un deva kauju tautai; un viņš ieguva varu pār daudzām pilsētām; un karš kļuva ārkārtīgi smags un turpinājās

daudzu gadu garumā; un viņš ieguva varu pār visu zemi un iecēla pats sevi par ķēniņu pār visu zemi.

10 Un pēc tam, kad viņš pats bija iecēlis sevi par ķēniņu, viņš atviegloja ļaužu slogu, ar ko viņš ieguva labvēlību ļaužu acīs, un viņi iesvaidīja to par savu ķēniņu.

11 Un viņš rīkojās taisnīgi attiecībā uz ļaudīm, bet ne uz sevi, dēļ savām daudzajām netiklībām; tādēļ viņš tika padzīts no Tā Kunga vaiga.

12 Un notika, ka Moriantons uzcēla daudzas pilsētas, un ļaudis kļuva ārkārtīgi bagāti zem viņa valdīšanas, gan celtnēs, gan zeltā un sudrabā, un labības audzēšanā, un siklopos un liellopos, un tādās lietās, kas tiem tika atjaunotas.

13 Un Moriantons dzīvoja līdz ļoti lielam vecumam, un viņš dzemdināja Kimu; un Kims valdīja sava tēva vietā; un viņš valdīja astoņus gadus, un viņa tēvs nomira. Un notika, ka Kims nevaldīja taisnībā, tādēļ viņš netika ieredzēts no Tā Kunga.

14 Un viņa brālis sacēla pret viņu dumpi, ar ko tas noveda viņu gūstā; un viņš palika gūstā visas savas dienas, un gūstā viņš dzemdināja dēlus un meitas, un savā lielā vecumā viņš dzemdināja Leviju; un viņš nomira.

15 Un notika, ka Levijs kalpoja gūstā pēc sava tēva nāves četrdesmit un divu gadu garumā. Un viņš izraisīja karu pret tās

zemes ķēniņu, ar ko viņš ieguva sev ķēniņvalsti.

16 Un pēc tam, kad viņš bija ieguvis sev ķēniņvalsti, viņš darīja to, kas bija pareizi Tā Kunga acīs; un tauta zēla tai zemē; un viņš dzīvoja līdz labam, lielam vecumam un dzemdināja dēlus un meitas; un viņš dzemdināja arī Koromu, kuru viņš iesvaidīja par ķēniņu savā vietā.

17 Un notika, ka Koroms darīja to, kas bija labs Tā Kunga acīs visās savās dienās; un viņš dzemdināja daudzus dēlus un meitas; un, kad viņš bija redzējis daudzas dienas, viņš aizgāja, tāpat kā visa zemes radība; un Kišs valdīja viņa vietā.

18 Un notika, ka arī Kišs aizgāja, un Libs valdīja viņa vietā.

19 Un notika, ka Libs arī darīja to, kas bija labs Tā Kunga acīs. Un Liba dienās "indīgās čūskas tika iznīdētas. Tādēļ tie gāja uz zemi dienvidos, lai medītu barību tās zemes ļaudīm, jo tā zeme bija pilna ar meža zvēriem. Un Libs arī kļuva liels mednieks.

20 Un tie cēla lielu pilsētu pie zemes šauruma, netālu no tās vietas, kur jūra sadalīja zemi.

21 Un viņi saglabāja to zemi dienvidos kā mežonīgu apvidu, lai gūtu medījumu. Un visa zemes virsa ziemeļos bija pilna ar iedzīvotājiem.

22 Un viņi bija ārkārtīgi čakli, un viņi pirka un pārdeva, un tirgojās cits ar citu, lai tie varētu gūt peļņu.

23 Un tie apstrādāja visa veida rūdu, un tie taisīja zeltu un

sudrabu, un "dzelzi, un misiņu, un visa veida metālus; un tie izraka to no zemes; tādēļ tie sameta milzīgas zemes grēdas, lai iegūtu rūdu zeltam un sudrabam, un dzelzij, un varam. Un tie izstrādāja visāda veida smalkus darbus.

24 Un tiem bija zīdi un smalki austi audumi; un tie izgatavoja visāda veida drānas, lai tie varētu apsegt savu kailumu.

25 Un tie izgatavoja visāda veida rīkus, lai apstrādātu zemi, gan artu, gan sētu, gan pļautu un kaplētu, un arī kultu.

26 Un tie izgatavoja visāda veida rīkus, ar kuriem tie strādāja ar saviem dzīvniekiem.

27 Un tie izgatavoja visāda veida kara ieročus. Un tie izgatavoja visāda veida ārkārtīgi smalkus meistardarbus.

28 Un nekad ļaudis nav bijuši vairāk svētīti un vairāk atbalstīti ar Tā Kunga roku, kā viņi bija. Un viņi bija zemē, kas bija izraudzīta pār visām citām zemēm, jo Tas Kungs bija to teicis.

29 Un notika, ka Libs dzīvoja daudzus gadus un dzemdināja dēlus un meitas, un viņš arī dzemdināja Hirsomu.

30 Un notika, ka Hirsoms valdīja sava tēva vietā. Un, kad Hirsoms bija valdījis divdesmit un četrus gadus, lūk, ķēniņvalsts viņam tika atņemta. Un viņš kalpoja daudzus gadus gūstā, jā, patiesi visas savas atlikušās dienas.

31 Un viņš dzemdināja Hetu, un Hets dzīvoja gūstā visas savas dienas. Un Hets dzemdināja

Āronu, un Ārons dzīvoja gūstā visas savas dienas; un viņš dzemdināja Amnigadahu, un Amnigadahs arī dzīvoja gūstā visas savas dienas; un viņš dzemdināja Koriantumu, un Koriantums dzīvoja gūstā visas savas dienas; un viņš dzemdināja Komu.

32 Un notika, ka Koms aizrāva sev līdzīgu pusi no ķēniņvalsts. Un viņš valdīja pār pusi ķēniņvalsts četrdesmit un divus gadus; un viņš gāja cīnīties pret ķēniņu Amgīdu, un tie cīnījās daudz gadu garumā, kuru laikā Koms guva varu pār Amgīdu un ieguva varu pār visu atlikušo ķēniņvalsti.

33 Un Koma dienās parādījās laupītāji zemē; un viņi pieņēma senās ieceres un nodeva "zvērestus pēc senatnes parauga, un tiecās atkal iznīcināt ķēniņvalsti.

34 Tad nu Koms daudz cīnījās pret tiem, tomēr viņš nespēja tos uzveikt.

11. NODAĻA

Kari, šķelšanās un ļaundarība jarediešu dzīvē ir pārsvarā. Praviēši paredz pilnīgu jarediešu iznīcināšanu, ja vien tie nenožēlos grēkus. Ļaudis noraida praviēšu vārdus.

UN nāca Koma dienās daudzi praviēši un pravietoja šīs lielās tautas iznīcināšanu, ja vien tie nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam, un neatmetīs savas slepkavības un ļaundarības.

2 Un notika, ka ļaudis praviešus noraidīja un tie bēga pie Koma pēc aizsardzības, jo ļaudis meklēja tos nogalināt.

3 Un tie pravietoja Komam daudzas lietas; un viņš bija svētīts visās savās atlikušajās dienās.

4 Un viņš dzīvoja līdz labi lielam vecumam un dzemdināja Šiblomu; un Šibloms valdīja viņa vietā. Un Šibloma brālis sacēlās pret to, un sākās ārkārtīgi liels karš visā zemē.

5 Un notika, ka Šibloma brālis lika, lai visi pravieši, kas pravietoja par tautas iznīcināšanu, tiktu nodoti nāvei.

6 Un bija liela nelaime visā zemē, jo viņi bija liecinājuši, ka liels lāsts nāks pār zemi un arī pār ļaudīm un ka būs liela iznīcināšana starp tiem, tāda, kāda nekad nav bijusi uz zemes virsas, un viņu kauli būs kā zemes "grēdas uz zemes virsas, ja vien tie nenožēlos savas ļaundarības.

7 Un tie nepaklausīja Tā Kunga balsij dēļ savām slepenajām savienībām; tādēļ sākās kari un strīdi visā zemē, un arī bads un daudz sērgu, tā ka bija liela iznīcināšana, tāda, kāda nekad nebija bijusi zināma uz zemes virsas; un viss tas notika Šibloma dienās.

8 Un ļaudis sāka nožēlot savas nekrietnības; un, cik daudz tie nožēloja, tik Tas Kungs "apžēlojās par tiem.

9 Un notika, ka Šibloms tika nogalināts un Sets tika aizvests

gūstā, un dzīvoja gūstā visas savas dienas.

10 Un notika, ka Ahāss, viņa dēls, ieguva ķēniņvalsti; un viņš valdīja pār tautu visas savas dienas. Un viņš darīja visādas nekrietnības savās dienās, ar ko viņš izraisīja lielu asinsizliešanu; un maz bija viņa dienu.

11 Un Etems, būdams Ahāsa pēctecis, ieguva ķēniņvalsti; un viņš savās dienās arī darīja to, kas bija ļauns.

12 Un notika, ka Etema dienās nāca daudzi pravieši un pravie-toja atkal pret to tautu; jā, viņi pravie-toja, ka Tas Kungs pilnīgi izdeldēs tos no zemes virsas, ja vien viņi nenožēlos savas nekrietnības.

13 Un notika, ka ļaudis nocie-tināja savas sirdis un "nepaklausīja viņu vārdiem; un pravieši sēroja un atkāpās no ļaudīm.

14 Un notika, ka Etems sprieda tiesu bezdievībā visās savās dienās; un viņš dzemdināja Moronu. Un notika, ka Morons valdīja viņa vietā; un Morons darīja to, kas bija ļauns Tā Kunga priekšā.

15 Un notika, ka izcēlās "dum-pis starp ļaudīm dēļ tās slepenās savienības, kas bija izveidota, lai gūtu varu un peļņu; un starp tiem radās varens vīrs nekrietnībā, un viņš deva kauju Moronam, kurā viņš gāza pusi ķēniņvalsts; un viņš paturēja pusi ķēniņvalsts uz daudziem gadiem.

16 Un notika, ka Morons gāza viņu un atkal ieguva ķēniņvalsti.

17 Un notika, ka radās cits varens vīrs; un viņš bija Jareda brāļa pēctecis.

18 Un notika, ka viņš gāza Moronu un ieguva ķēniņvalsti; tādēļ Morons dzīvoja gūstā visu savu dienu atlikumu; un viņš dzemdināja Koriantoru.

19 Un notika, ka Koriantors dzīvoja gūstā visas savas dienas.

20 Un Koriantora dienās arī nāca daudzi pravieši un pravie-toja lielas un brīnumainas lietas, un piesauca ļaudis grēku nožēlošanai, un, ja vien tie nenožēlos grēkus, Tas Kungs spriedīs "tiesu pret tiem līdz viņu pilnīgai iznīcināšanai.

21 Un ka Dievs Tas Kungs ar savu spēku tādā pat veidā, kā Viņš atveda to tēvus, sūtīs jeb atvedīs "citus ļaudis, lai tiem piederētu šī zeme.

22 Un viņi noraidīja visus praviešu vārdus dēļ savas slepenās biedrības un ļaunajām negantībām.

23 Un notika, ka Koriantors dzemdināja "Eteru un tad viņš nomira, nodzīvojis gūstā visas savas dienas.

12. NODAĻA

Pravietis Eters skubina ļaudis ticēt Dievam. Moronijs uzskaita brīnumus un brīnumdarbus, kas paveikti ar ticību. Ticība deva iespēju Jareda brālim redzēt Kristu. Tas Kungs dod cilvēkiem vājības, lai tie būtu pazemīgi. Jareda brālis pārvietoja Zerina kalnu ar ticību.

13a Mos. 16:2.
15a SRC Sacelšanās.

20a SRC Tiesāt, Tiesa.
21a Et. 13:20–21.

23a Et. 1:6; 15:33–34.

Ticība, cerība un mīlestība ir nepieciešama, lai glābtos. Moronijs redzēja Jēzu vaigu vaigā.

UN notika, ka Etera dienas bija Koriantumra dienās; un ^aKoriantumrs bija ķēniņš pār visu zemi.

2 Un ^aEters bija Tā Kunga praviets; tādēļ Eters nāca Koriantumra dienās un sāka pravietot ļaudīm, jo viņš nevarēja tapt ^batturēts dēļ Tā Kunga Gara, kas bija viņā.

3 Jo viņš ^asauca no rīta līdz pat saules rietam, skubinādams ļaudis ticēt Dievam uz grēku nožēlošanu, lai tie netiktu ^biznīcināti, sacīdams tiem, ka ar ^cticību viss tiek piepildīts—

4 tādēļ, kas tic Dievam, var droši ^acerēt uz labāku pasauli, jā, patiesi uz vietu pie Dieva labās rokas, šī cerība nāk no ticības, izveido ^benkuru cilvēku dvēselēm, kas padara tos drošus un nelokāmus, vienmēr ^clabu darbu pārpilnus, vadot tos ^dgodināt Dievu.

5 Un notika, ka Eters pravietoja lielas un brīnumainas lietas ļaudīm, kurām tie neticēja, jo tie tās neredzēja.

6 Un tagad es, Moronijs, gribu runāt mazliet par šīm lietām; es gribu parādīt pasaulei, ka ^aticība ir tas, uz ko tiek ^bcerēts un

kas ^cnav redzams; tādēļ neapstrīdriet tāpēc, ka jūs neredzat, jo jūs nesaņemsit liecību, līdz jūsu ticība nebūs ^dpārbaudīta.

7 Jo tas bija ar ticību, ka Kristus parādījās mūsu tēviem pēc tam, kad Viņš bija augšāmcelies no mironiem; un Viņš neparādījās tiem tikmēr, kamēr tiem nebija ticības Viņam; tādēļ ir vajadzīgs, lai daži būtu ticība Viņam, jo Viņš nerāda Sevi pasaulei.

8 Bet cilvēku ticības dēļ Viņš ir parādījis Sevi pasaulei un godājis Tēva Vārdu, un sagatavojis ceļu, lai tādējādi citi būtu debesu dāvanas dalībnieki, lai tiem būtu cerība uz to, ko tie nav redzējuši.

9 Tādēļ jūs arī varat cerēt un būt dāvanas dalībnieki, ja jūs gribat, ja tikai jums ir ticība.

10 Lūk, tas bija ar ticību, ka viņi senatnē tika ^aaicināti pēc Dieva svētās kārtas.

11 Tādēļ ar ticību Mozus likums tika dots. Bet Sava Dēla dāvanā Dievs ir sagatavojis vēl ^alieliskāku ceļu; un tas ir ar ticību, ka tas ir ticis piepildīts.

12 Jo, ja nebūtu ^aticības starp cilvēku bērniem, Dievs nevarētu darīt ^bbrīnumus starp tiem; tādēļ Viņš nerādīja Sevi, kamēr tiem nebija ticības.

13 Lūk, tā bija Almas un

12 1a Et. 13:13–31.

2a SRC Eters.

b Jer. 20:9;

Ēn. 1:26;

Al. 43:1.

3a M&D 112:5.

b Et. 11:12, 20–22.

c SRC Ticība, Ticēt.

4a SRC Cerība.

b Ebr. 6:19.

c 1. kor. 15:58.

d 3. Nef. 12:16.

6a Ebr. 11:1.

b Rom. 8:24–25.

c Al. 32:21.

d 3. Nef. 26:11;

M&D 105:19; 121:7–8.

10a Al. 13:3–4.

SRC Aicināt, Dieva

aicināts, Aicinājums.

11a 1. kor. 12:31.

12a 2. Nef. 27:23;

Mos. 8:18;

Mor. 7:37;

M&D 35:8–11.

b Mat. 13:58;

Morm. 9:20.

Amuleka ticība, kas lika "cietumam sagāzties zemē.

14 Lūk, tā bija Nefija un Lehija ticība, kas izraisīja "pārmaiņas lamaniešos, ka tie tapa kristīti ar uguni un ar ^bSvēto Garu.

15 Lūk, tā bija "Amona un viņa brāļu ticība, kas ^bpaveica tik lielu brīnumu starp lamaniešiem.

16 Jā, un patiesi visi tie, kas ir veikuši "brīnumus, ir veikuši tos ar ^bticību, patiesi tie, kas bija pirms Kristus, un arī tie, kas bija vēlāk.

17 Un tas bija ar ticību, ka trīs mācekļi saņēma solījumu, ka tie "nebaudīs nāvi; un tie nesaņēma solījumu, līdz tiem nebija ticības.

18 Un neviens nekad nav darījis brīnumus, līdz tiem nav bijusi ticība; tādēļ tie vispirms ticēja Dieva Dēlam.

19 Un bija daudzi, kuru ticība bija tik ārkārtīgi stipra, pat "pirms Kristus nāca, kuri nevarēja tikt noturēti aiz ^bpriekškara, bet patiesi redzēja ar savām acīm tās lietas, ko tie bija redzējuši ar ticības aci, un tie bija laimīgi.

20 Un lūk, mēs redzējām šinī pierakstā, ka viens no tiem bija Jareda brālis; jo tik liela bija viņa ticība Dievam, ka tad, kad Dievs pastiepa Savu "pirkstu, Viņš nevarēja noslēpt to no Jareda brāļa acīm dēļ Sava vārda, ko Viņš

bija runājis uz to, un šo vārdu viņš bija ieguvis ar ticību.

21 Un pēc tam, kad Jareda brālis bija redzējis Tā Kunga pirkstu, tā "solījuma dēļ, ko Jareda brālis bija ieguvis ar ticību, Tas Kungs nevarēja neko atturēt no viņa acīm; tādēļ Viņš parādīja tam visu, jo viņš vairs ilgāk nevarēja tikt turēts aiz ^bpriekškara.

22 Un tas ir ar ticību, ka mani tēvi ir ieguvuši "solījumu, ka šīs lietas nāks pie viņu brāļiem caur citticībniekiem; tādēļ Tas Kungs man ir pavēlējis, jā, patiesi, Jēzus Kristus.

23 Un es sacīju uz Viņu: Kungs, citticībnieki smiesies par šīm lietām dēļ mūsu "vājības rakstībā; jo Kungs, Tu esi darījis mūs ar ticību varenus vārdā, bet Tu neesi darījis mūs ^bvarenus rakstībā; jo Tu esi darījis visiem šiem ļaudīm, lai tie varētu runāt daudz dēļ Svētā Gara, ko Tu esi devis tiem;

24 un Tu esi darījis mūs, ka mēs varam rakstīt, bet nedaudz, dēļ mūsu roku neveiklības. Lūk, Tu neesi darījis mūs varenus "rakstībā kā Jareda brāli, jo Tu darīji viņu tādu, ka tās lietas, ko viņš rakstīja, bija varenas, tāpat kā Tu esi, un bija neatvairāmas, lai cilvēki tās lasītu.

25 Tu esi arī darījis mūsu vārdus spēcīgus un dziļus, pat ka

13a Al. 14:26–29.

14a Hel. 5:50–52.

b Hel. 5:45;

3. Nef. 9:20.

15a Al. 17:29–39.

b TAS IR KĀ TEIKTS

Almas 17–26.

16a SRC Brīnums.

b Ebr. 11:7–40.

17a 3. Nef. 28:7;

Morm. 8:10–12.

19a 2. Nef. 11:1–4;

Jēk. 4:4–5;

Jar. 1:11;

Al. 25:15–16.

b Et. 3:6.

src Priekškars.

20a Et. 3:4.

21a Et. 3:25–26.

b Et. 3:20;

M&D 67:10–13.

22a Ēn. 1:13.

23a Morm. 8:17; 9:33.

b 2. Nef. 33:1.

24a SRC Valoda.

mēs nevaram tos rakstīt; tādēļ, kad mēs rakstām, mēs redzam savu vājību un stostāmies dēļ savu vārdu izvietojuma; un es baidos, ka citticībnieki “smiesies par mūsu vārdiem.

26 Un, kad es biju to pateicis, Tas Kungs runāja uz mani, sacīdams: *Muļķi “smiesies, bet viņi sēros; un Mana labvēlība ir pieņemama lēnprātīgajiem, jo tie neizmantos jūsu vājību;*

27 un, ja cilvēki nāks pie Manis, Es parādīšu tiem viņu “vājības. Es ^bdodu cilvēkiem vājības, lai tie būtu pazemīgi; un Mana ^clabvēlība ir pieņemama visiem cilvēkiem, kas ^dpazemojas Manā priekšā; jo, ja tie pazemojas Manā priekšā un tiem ir ticība Manī, tad Es darīšu, ka ^evājības kļūs tiem par spēku.

28 Lūk, Es parādīšu citticībniekiem viņu vājības, un Es parādīšu tiem, ka “ticība, cerība un žēlsirdība ved pie Manis—visa taisnīguma avota.

29 Un es, Moronijs, dzirdējis šos vārdus, biju mierināts, un sacīju: Ak Kungs, lai notiek Tavš taisnīgums, jo es zinu, ka Tu visu dari priekš cilvēku bērniem atbilstoši viņu ticībai;

30 jo Jareda brālis sacīja Zerina kalnam: “Pārceļies!, un tas tika pārcelts. Un, ja viņam nebūtu bijusi ticība, tas nebūtu ticis

pārcelts; tādēļ Tu darbojies pēc tam, kad cilvēkiem ir ticība.

31 Jo tā Tu pasludināji Sevi Saviem mācekļiem; jo pēc tam, kad viņiem bija “ticība un viņi runāja Tavā Vārdā, Tu parādījies tiem lielā spēkā.

32 Un es arī atceros, ka Tu esi teicis, ka Tu esi sagatavojis namu cilvēkam, jā, patiesi starp Sava Tēva “mājokļiem, ar ko cilvēkam var būt daudz lieliskāka ^bcerība; tādēļ cilvēkam ir jācer, vai arī viņš nevar saņemt mantojumu tajā vietā, kuru Tu esi sagatavojis.

33 Un vēl, es atceros, ka Tu esi teicis, ka Tu esi “mīlējis pasauli tiktāl, ka esi atdevis Savu dzīvību par pasauli, lai Tu varētu ņemt to atkal, lai sagatavotu vietu cilvēku bērniem.

34 Un tagad es zinu, ka šī “mīlestība, kas Tev ir pret cilvēku bērniem, ir žēlsirdība; tādēļ, ja cilvēkiem nav žēlsirdības, tie nevar iemantot to vietu, ko Tu esi sagatavojis Sava Tēva mājokļos.

35 Tādēļ es zinu no tā, ko Tu esi teicis, ka, ja citticībniekiem nav žēlsirdības par mūsu vājību, Tu pārbaudīsi tos un atņemsi tiem viņu “talantu, jā, patiesi to, ko viņi ir saņēmuši, un dosi tiem, kam būs vēl vairāk.

36 Un notika, ka es lūdzu To

25a 1. kor. 2:14.

26a Gal. 6:7.

27a Jēk. 4:7.

b 2. Moz. 4:11;

1. kor. 1:27.

c SRC Labvēlība.

d Lūk. 18:10–14;

M&D 1:28.

SRC Pazemīgs,

Pazemība.

e Lūk. 9:46–48;

2. kor. 12:9.

28a 1. kor. 13;

Mor. 7:39–47.

30a Mat. 17:20;

Jēk. 4:6;

Hel. 10:6, 9.

src Spēks, vara.

31a src Ticība, Ticēt.

32a Jāņa 14:2;

Ēn. 1:27;

M&D 72:4; 98:18.

b SRC Cerība.

33a Jāņa 3:16–17.

34a Mor. 7:47.

SRC Mīlestība;

Žēlsirdība.

35a Mat. 25:14–30.

SRC Dāvana;

Talents.

Kungu, lai Viņš dotu citticībniekiem ^alabvēlību, lai tiem būtu žēlsirdība.

37 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Ja tiem nav žēlsirdības, tas nav svarīgi tev, jo tu esi bijis uzticīgs; tādēļ tavas drānas tiks darītas ^atīras. Un tāpēc, ka tu esi redzējis savu ^bvājību, tu tiksi darīts stiprs, patiesi pat līdz tam, ka sēdēsi tai vietā, ko Es esmu sagatavojis Sava Tēva mājokļos.

38 Un tagad es, Moronijs, saku ardievas citticībniekiem, jā, un arī saviem brāļiem, kurus es mīlu, līdz mēs satiksimies Kristus ^asoģa krēsla priekšā, kur visi cilvēki zinās, ka manas ^bdrānas nav notraipītas ar jūsu asinīm.

39 Un tad jūs zināsiet, ka es ^aredzēju Jēzu un ka Viņš runāja ar mani ^bvaigu vaigā, un ka Viņš pastāstīja man skaidrā valodā, tāpat kā kāds cilvēks manā paša valodā stāstītu citam par šīm lietām;

40 un tikai nedaudz es esmu rakstījis dēļ savas vājības rakstīšanā.

41 Un tagad es gribu ieteikt jums ^ameklēt šo Jēzu, par ko pravieši un apustuļi ir rakstījuši, lai Dieva Tēva un arī Tā Kunga Jēzus Kristus, un Svētā Gara, kas ^bliecina par tiem, labvēlība

būtu jūsos un būtu ar jums mūžīgi. Amen.

13. NODAĻA

Eters runā, ka Jauno Jeruzālemi Amerikas kontinentā uzcelš Jāzēpa pēcnācēji. Viņš pravieto, tiek padzīts, raksta jarediešu vēsturi un pareģo jarediešu iznīcināšanu. Karš plosās pa visu zemi.

UN tagad es, Moronijs, turpinu pabeigt savu pierakstu par tās tautas iznīcināšanu, par ko es rakstīju.

2 Jo lūk, tie noliedza visus Etera vārdus; jo viņš patiesi stāstīja tiem par visām lietām no cilvēka iesākuma, un, ka pēc tam, kad ūdeņi bija ^aatkāpušies no šīs zemes virsas, tā kļuva par izraudzītu zemi pār visām citām zemēm, Tā Kunga izraudzīta zeme; tādēļ Tas Kungs gribēja, lai visi cilvēki, kas dzīvos uz tās virsas, ^bkalpotu Viņam;

3 un ka tā ir vieta ^aJaunajai Jeruzālemei, kas ^bnāks no debesīm, un tā ir Tā Kunga svēta svētnīca.

4 Lūk, Eters redzēja Kristus dienas, un viņš runāja par ^aJauno Jeruzālemi uz šīs zemes.

5 Un viņš runāja arī par Israēla namu un ^aJeruzālemi, no kurienes nāks ^bLehijs—pēc tam, kad tā tiks sagrauta, tā atkal

36a SRC Labvēlība.

37a M&D 38:42;
88:74–75; 135:4–5.

b Et. 12:27.

38a SRC Jēzus Kristus—
Soģis.

b Jēk. 1:19.

39a SRC Jēzus Kristus—
Kristus pēcnāves

parādīšanās.

b 1. Moz. 32:31;
2. Moz. 33:11.

41a M&D 88:63;
101:38.

b 3. Nef. 11:32.

13 2a 1. Moz. 7:11–24; 8:3.

b Et. 2:8.

3a 3. Nef. 20:22;

21:23–24.

src Jaunā
Jeruzāleme.

b Jāņa atkl. 3:12; 21:2.

4a SRC Ciāna.

5a SRC Jeruzāleme.

b 1. Nef. 1:18–20.

tiks uzcelta, ‘svēta pilsēta Tam Kungam; tādēļ tā nebūs jauna Jeruzāleme, jo tā jau ir bijusi senatnē, bet tā tiks atkal uzcelta un kļūs par svētu pilsētu Tam Kungam, un tā tiks uzcelta Israēla namam—

6 un ka ^aJaunā Jeruzāleme tiks uzcelta uz šīs zemes ^bJāzepa pēcnācēju atlikumam, par ko ir dots ‘simbols.

7 Jo, kā Jāzepts aizveda savu tēvu uz ^aĒģiptes zemi, patiesi tā viņš tur nomira; tādēļ Tas Kungs izveda Jāzepa pēcnācēju atlikumu no Jeruzālemes zemes, lai Viņš būtu žēlīgs pret Jāzepa pēcnācējiem, ka tie ^bneietu bojā, patiesi tāpat kā Viņš bija žēlīgs pret Jāzepa tēvu, lai tas neietu bojā.

8 Tādēļ Jāzepa nama atlikums tiks nostiprināts uz šīs ^azemes; un tā būs viņu mantojuma zeme; un viņi uzcelš svētu pilsētu Tam Kungam, līdzīgi kā Jeruzālemi senatnē; un viņi ^bvairs netiks sajaukti, līdz nāks gals, kad zeme zudīs.

9 Un būs ‘jauna debess un jauna zeme; un tās būs kā vecās, izņemot tikai to, ka vecās ir zudušas un viss ir tapis jauns.

10 Un tad nāk Jaunā Jeruzāleme; un svētīgi ir tie, kas tur dzīvo, jo viņi ir tie, kuru drānas ir ‘baltas caur Jēra asinīm; un viņi

ir tie, kuri ir pieskaitīti Jāzepa nama atlikumam, kas bija no Israēla nama.

11 Un tad arī nāk senatnes Jeruzāleme un tās iedzīvotāji; svētīgi tie ir, jo viņi ir mazgāti Jēra asinīs; un viņi ir tie, kas bija izklīdināti un ^asapulcināti kopā no četriem zemes galiem un no ^bziemeļu valstīm, un ir izpildes dalībnieki tai derībai, ko Dievs noslēdza ar viņu tēvu ‘Ābrahāmu.

12 Un, kad visas šīs lietas nāk, piepildās Raksti, kas saka, ka ir tie, kas bija ‘pirmie, kas būs pēdējie; un ir tie, kas bija pēdējie, kas būs pirmie.

13 Un es jau grasījos rakstīt vairāk, bet man ir aizliegts; bet lieli un brīnumaini bija Etera pravietojumi; bet laudis uzskatīja viņu par niecību un padziņa viņu; un viņš slēpās klints alā dienā, un pa nakti viņš izgāja, skatīdams to, kam jānāk pār laudīm.

14 Un, kad viņš dzīvoja klints alā, viņš uzrakstīja sava pieraksta atlikumu, skatīdams pa nakti to iznīcināšanu, kas nāca pār laudīm.

15 Un notika, ka tajā pašā gadā, kurā viņš tika padzīts no ļaužu vidus, sākās liels karš starp ļaudīm, jo bija daudzi, kas pacēlās, kas bija vareni vīri, un

5c Jāņa atkl. 21:10;

3. Nef. 20:29–36.

6a M&D 42:9; 45:66–67;

84:2–5;

TA 1:10.

b SRC Jāzepts,
Jēkaba dēls.

c Al. 46:24.

src Symbolisms.

7a 1. Moz. 46:2–7; 47:6.

b 2. Nef. 3:5.

8a src Apsolitā zeme.

b Mor. 10:31.

9a 2. Pēt. v. 3:10–13;

Jāņa atkl. 21:1;

3. Nef. 26:3;

M&D 101:23–25.

10a Jāņa atkl. 7:14;

1. Nef. 12:10–11;

Al. 5:27.

11a src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

b M&D 133:26–35.

c src Ābrahāma
derība.

12a Marka 10:31;

1. Nef. 13:42;

Jēk. 5:63;

M&D 90:9.

meklēja nogalināt Koriantumru ar savām slepenajām ļaundarbības iecerēm, par kurām ir ticis runāts.

16 Un tad Koriantumrs, būdams mācījies pats visas kara mākslas un visas pasaules viltības, tādēļ viņš deva kauju tiem, kas meklēja viņu nogalināt.

17 Bet viņš nenozēloja grēkus, nedz viņa skaistie dēli, nedz meitas; nedz Kohora skaistie dēli un meitas; nedz Korihora skaistie dēli un meitas; un, īsāk, nebija neviena no viņu skaistajiem dēliem un meitām uz visas zemes virsas, kas nožēloja savus grēkus.

18 Tādēļ notika, ka pirmajā gadā, kad Eters dzīvoja klints alā, no šīm "slepenajām savienībām tika nokauti ar zobenu daudz ļaužu, kas cīnījās pret Koriantumru, lai viņi varētu iegūt ķēniņvalsti.

19 Un notika, ka Koriantumra dēli daudz cīnījās un daudz noasiņoja.

20 Un otrajā gadā Tā Kunga vārds nāca pie Etera, ka viņam ir jāiet un jāpravieto "Koriantumram, ka, ja viņš un visa viņa saime nožēlos grēkus, Tas Kungs dos viņam viņa ķēniņvalsti un saudzēs ļaudis—

21 citādāk viņi tiks iznīcināti un visa viņa saime, izņemot tikai viņu pašu. Un viņš dzīvos vienīgi, lai redzētu pravietojumu piepildīšanos, kas ir teikti par "citu tautu, kas saņems to zemi par savu mantojumu; un Koriantumrs tiks apbedīts no

tiem; un katra dvēsele tiks iznīcināta, izņemot tikai ^bKoriantumru.

22 Un notika, ka Koriantumrs nenozēloja, nedz viņa saime, nedz viņa ļaudis, un kari nebeidzās; un viņi meklēja nogalināt Eteru, bet viņš aizbēga no tiem un atkal noslēpās klints alā.

23 Un notika, ka cēlās Šareds, un viņš arī deva kauju Koriantumram; un viņš to sakāva, tā ka trešajā gadā viņš to aizveda gūstā.

24 Un Koriantumra dēli ceturtajā gadā sakāva Šaredu un atkal atguva ķēniņvalsti savam tēvam.

25 Tad sākās karš uz visas zemes virsas, katrs vīrs ar savu bandu cīnīdamies par to, ko viņš vēlējas.

26 Un bija ļaupītāji un, īsāk, visāda veida ļaundarbības uz zemes virsas.

27 Un notika, ka Koriantumrs bija ārkārtīgi nikns uz Šaredu, un viņš gāja pret to ar saviem karapulkiem kaujā; un viņi sastapās lielā niknumā, un viņi sastapās Gilgala ielejā; un kauja kļuva ārkārtīgi smaga.

28 Un notika, ka Šareds cīnījās pret viņu trīs dienu garumā. Un notika, ka Koriantumrs sakāva viņu un vajāja to, līdz viņš nonāca līdz Hešlonas līdzenumiem.

29 Un notika, ka Šareds atkal deva viņam kauju līdzenumos; un lūk, viņš sakāva Koriantumru un aizdzina to atpakaļ uz Gilgala ieleju.

18a Et. 8:9–26.
20a Et. 12:1–2.

21a Omn. 1:19–21;
Et. 11:21.

b Et. 15:29–32.

30 Un Koriantumrs deva kauju Šaredam Gilgala ielejā, kurā viņš sakāva Šaredu un nogalināja to.

31 Un Šareds ievainoja Koriantumru viņa ciskā, ka viņš negāja atkal cīnīties divu gadu garumā, šajā laikā visi ļaudis uz zemes virsas lēja asinis un nebija neviena, kas tos apvaldītu.

14. NODAĻA

Ļaužu nekrietnība atnes lāstu pār zemi. Koriantumrs uzsāk karu pret Gileadu, tad Libu un tad Šizu. Asinis un slepkavības pārklāj zemi.

UN tad sākās liels "lāsts pār visu zemi dēļ ļaužu nekrietnības, kurā, ja cilvēks nolika savu darbarīku vai savu zobenu uz sava plaukta vai tajā vietā, kur viņš to turēja, lūk, no rīta viņš nevarēja to atrast, tik liels bija tas lāsts pār zemi.

2 Tādēļ katrs cieši turējās ar savām rokām pie tā, kas bija viņa, un negribēja nedz aizņemties, nedz aizdot; un katrs vīrs turēja sava zobena spalvu savā labajā rokā, sava īpašuma un savas paša dzīvības, un savu sievu, un bērnu aizstāvībai.

3 Un tad, pēc diviem gadiem un pēc Šareda nāves, lūk, cēlās Šareda brālis, un viņš deva kauju Koriantumram, kurā Koriantumrs sakāva viņu un vajāja to līdz Akiša mežonīgajam apvidum.

4 Un notika, ka Šareda brālis deva kauju viņam Akiša mežonīgajā apvidū; un kauja kļuva

ļoti smaga, un daudzi tūkstoši krita no zobena.

5 Un notika, ka Koriantumrs aplenca tos mežonīgajā apvidū, un Šareda brālis devās prom no mežonīgā apvidus naktī un nokāva daļu no Koriantumra karapulka, tā kā tie bija piedzērušies.

6 Un viņš nāca uz Morona zemi un sēdās Koriantumra tronī.

7 Un notika, ka Koriantumrs dzīvoja ar savu karapulku mežonīgā apvidū divu gadu garumā, kurā viņš saņēma lielu spēku savam karapulkam.

8 Tad Šareda brālis, kura vārds bija Gileads, arī saņēma spēkus savam karapulkam slepeno savienību dēļ.

9 Un notika, ka viņa augstais priesteris noslepkavoja to, kad viņš sēdēja savā tronī.

10 Un notika, ka viens no slepenās savienības noslepkavoja viņu slepenā ejā un ieguva sev ķēniņvalsti; un viņa vārds bija Libs; un Libs bija liela auguma vīrs, lielāks nekā jebkurš cits vīrs starp ļaudīm.

11 Un notika, ka pirmajā Liba gadā Koriantumrs nāca Morona zemē un deva kauju Libam.

12 Un notika, ka viņš cīnījās ar Libu, un Libs trāpīja pa viņa roku, ka viņš tika ievainots; tomēr Koriantumra karapulks spieda Libu uz priekšu, ka tas bēga uz jūras krastmalu.

13 Un notika, ka Koriantumrs vajāja to; un Libs deva kauju viņam jūras krastā.

14 Un notika, ka Libs sakāva

Koriantumra karapulku, ka tie atkal bēga uz Akiša mežonīgo apvidu.

15 Un notika, ka Libs vajāja viņu, līdz viņš nonāca Agoša līdzenumos. Un Koriantumrs bija paņēmis visus ļaudis sev līdzi, kad viņš bēga Liba priekšā uz to zemes daļu, kurp viņš bēga.

16 Un, kad viņš bija nonācis Agoša līdzenumos, viņš deva kauju Libam, un viņš sita to, līdz tas mira; tomēr Liba brālis nāca pret Koriantumru tā vietā, un kauja kļuva ārkārtīgi smaga, kurā Koriantumrs atkal bēga Liba brāļa karapulka priekšā.

17 Tad nu Liba brāļa vārds tika saukts Šizs. Un notika, ka Šizs vajāja Koriantumru, un viņš iekaroja daudzas pilsētas, un viņš nokāva gan sievietes, gan bērnus, un viņš dedzināja pilsētas.

18 Un gāja bailes no Šiza caur visu zemi; jā, baumas izplatījās pa visu zemi—Kas var nostāvēt pret Šiza karapulku? Lūk, viņš noslauka zemi savā priekšā!

19 Un notika, ka ļaudis sāka sapulcēties kopā karapulkos pa visu zemes virsu.

20 Un viņi tika sadalīti; un daļa no viņiem bēga pie Šiza karapulka, un daļa no viņiem bēga pie Koriantumra karapulka.

21 Un tik liels un ilgstošs bija bijis karš, un tik ilgstošas bija bijušas asinsizliešanas un slepkavību ainas, ka visa zemes virsa bija noklāta ar mirušo "līķiem.

22 Un tik spējš un ātrs bija

karš, ka neviens netika atstāts, lai apglabātu mirušos, bet viņi soļoja no asinsizliešanas uz asinsizliešanu, pamezdami gan vīriešu, gan sieviešu un bērnu liķus izmētātus pa zemes virsu, lai tie kļūtu par upuri gaļas "tārpiem.

23 Un to smirdoņa izplatījās pa zemes virsu, patiesi pa visu zemes virsu; tādēļ ļaudis kļuva satraukti dienā un naktī dēļ to smirdoņas.

24 Tomēr Šizs nepārstāja vajāt Koriantumru, jo viņš bija zvērējis atbēties Koriantumram par sava brāļa asinīm, kas bija ticis nogalināts, un Tā Kunga vārds, kas nāca Eteram, bija, ka Koriantumrs nekritīs no zobena.

25 Un tā mēs redzam, ka Tas Kungs piemeklēja tos Savā dusmu pilnībā, un viņu ļaundarbības un negantības bija sagatavojušas ceļu viņu mūžīgajai iznīcināšanai.

26 Un notika, ka Šizs vajāja Koriantumru uz austrumiem, līdz pat jūras krastam, un tur viņš deva Šizam kauju trīs dienu garumā.

27 Un tik briesmīga bija iznīcināšana starp Šiza karapulkiem, ka ļaudis sāka bīties un sāka bēgt Koriantumra karapulku priekšā; un tie bēga uz Korihora zemi un aizslaucīja iedzīvotājus savā priekšā, visus, kas tiem nepievienojās.

28 Un viņi uzslēja savas teltis Korihora ielejā; un Koriantumrs uzslēja savas teltis Šurra ielejā. Tad nu Šurra ieleja bija netālu

no Komnora kalna; tādēļ Koriantumrs sapulcināja savus karapulkus kopā Komnora kalnā un pūta tauri Šiza karapulkiem, aicinot tos cīnīties.

29 Un notika, ka tie nāca, bet tika atkal padzīti; un tie nāca otru reizi, un viņi tika padzīti atkal otru reizi. Un notika, ka tie nāca atkal trešo reizi, un kauja kļuva ārkārtīgi smaga.

30 Un notika, ka Šizs sasita Koriantumru tā, ka viņš radīja tam daudzas dziļas brūces; un Koriantumrs, zaudējis asinis, krita nemaņā, un tika aiznests, it kā viņš būtu miris.

31 Tad vīru, sievu un bērnu zaudējums no abām pusēm bija tik liels, ka Šizs pavēlēja saviem ļaudīm, lai tie nevajātu Koriantumra karapulkus; tādēļ tie atgriezās savā nometnē.

15. NODAĻA

Miljoniem jarediešu ir nogalināti kaujā. Šizs un Koriantumrs sapulcina kopā visus ļaudis nāvīgai cīņai. Tā Kunga Gars pārstāj pūlēties ar tiem. Jarediešu tauta tiek pilnīgi iznīcināta. Tikai Koriantumrs paliek.

UN notika, kad Koriantumrs bija atguvies no savām brūcēm, viņš sāka atcerēties tos "vārdus, ko Eters bija runājis uz viņu.

2 Viņš redzēja, ka bija nokauti no zobena gandrīz divi miljoni no viņa ļaudīm, un viņš sāka bēdāties savā sirdī; jā, bija nokauti divi miljoni varenu vīru un arī viņu sievas, un viņu bērni.

3 Viņš sāka nožēlot to ļauno, ko viņš bija darījis; viņš sāka atcerēties tos vārdus, kas bija tikuši runāti ar visu praviešu muti, un viņš redzēja tos, ka tiktāl tie bija piepildījušies katrā sīkumā; un viņa dvēsele sēroja un nebija iepriecināma.

4 Un notika, ka viņš rakstīja vēstījumu Šizam, vēlēdamies no tā, lai tas saudzētu ļaudis, un viņš atdotu tam ķēniņvalsti ļaužu dzīvību labad.

5 Un notika, kad Šizs bija saņēmis viņa vēstījumu, viņš rakstīja vēstījumu Koriantumram, ka, ja tas padosies, lai viņš varētu nogalināt to ar viņa paša zobenu, tad viņš pasaudzēs ļaužu dzīvības.

6 Un notika, ka ļaudis nenožēloja savas nekrietnības; un Koriantumra ļaudis tika kūdīti uz dusmām pret Šiza ļaudīm; un Šiza ļaudis tika kūdīti uz dusmām pret Koriantumra ļaudīm, tādēļ Šiza ļaudis deva kauju Koriantumra ļaudīm.

7 Un, kad Koriantumrs redzēja, ka viņš jau teju teju kritīs, viņš atkal bēga Šiza ļaužu priekšā.

8 Un notika, ka viņš nāca pie Ripliankuma ūdeņiem, kas, iztulkojot, ir lielie jeb kas pārspēj visu; tādēļ, kad tie nonāca pie šiem ūdeņiem, tie uzslēja savas teltis; un Šizs arī uzslēja savas teltis netālu no tiem; un tādējādi no rīta tie nāca cīnīties.

9 Un notika, ka tie cīnījās ārkārtīgi smagā kaujā, kurā Koriantumrs atkal tika ievainots, un

viņš krita nemaņā no asins zaudēšanas.

10 Un notika, ka Koriantumra karapulki metās uz Šiza karapulkiem, tā ka tie sakāva tos, ka tie lika tiem bēgt savā priekšā; un tie bēga uz dienvidiem un uzslēja savas teltis vietā, kas tika saukta par Ogatu.

11 Un notika, ka Koriantumra karapulks uzslēja savas teltis pie Rāmas kalna; un tas bija tas pats kalns, kur mans tēvs Mormons “noglabāja Tam Kungam pierakstus, kas bija svēti.

12 Un notika, ka viņi sapulcināja kopā visus ļaudis pa visu zemes virsu, kas nebija tikuši nokauti, izņemot tikai Eteru.

13 Un notika, ka Eters redzēja visas ļaužu izdarības; un viņš redzēja, ka ļaudis, kas bija par Koriantumru, tika sapulcināti kopā Koriantumra karapulkā; un ļaudis, kas bija par Šizu, tika sapulcināti kopā Šiza karapulkā.

14 Tādēļ viņi četru gadu garumā pulcināja kopā visus ļaudis, lai viņi varētu savākt visus, kas bija uz zemes virsas, un lai viņi varētu saņemt visu spēku, ko vien tiem bija iespējams saņemt.

15 Un notika, kad viņi visi bija sapulcināti kopā, katrs tajā karapulkā, kurā viņš gribēja, ar savām sievām un saviem bērniem—gan vīri, gan sievas un bērni, būdami apbruņoti ar kara ieročiem, dabūjuši vairogus un “krūšu bruņas, un bruņu cepures, un būdami apgērbti pēc

kara paraduma—viņi devās cits pret citu cīnīties; un viņi cīnījās visu to dienu un neuzvarēja.

16 Un notika, kad bija nakts, ka viņi bija noguruši un atpūtās savās nometnēs; un, kad tie bija atpūtušies savās nometnēs, tie uzsāka gaudošanu un vaimanāšanu par savu nogalināto ļaužu zaudēšanu; un tik skaļi bija viņu brēcieni, viņu gaudošana un vaimanāšana, ka tie ārkārtīgi satricināja gaisu.

17 Un notika, ka no rīta tie atkal devās cīnīties, un liela un briesmīga bija tā diena; tomēr tie neuzvarēja, un, kad pienāca nakts, tie atkal satricināja gaisu ar saviem brēcieniem un savu gaudošanu, un savu sērošanu par savu nogalināto ļaužu zaudēšanu.

18 Un notika, ka Koriantumrs atkal rakstīja vēstījumu Šizam, vēlēdamies, lai viņš vairs nenāktu cīnīties, bet lai viņš ņemtu ķēniņvalsti un saudzētu ļaužu dzīvības.

19 Bet lūk, Tā Kunga Gars bija pārstājis pūlēties ar tiem, un “Sātanam bija pilnīga vara pār ļaužu sirdīm; jo viņi bija atdoti savai cietsirdībai un savu prātu aklumam, lai viņi tiktu iznīcināti; tādēļ tie atkal devās cīnīties.

20 Un notika, ka viņi cīnījās visu to dienu, un, kad pienāca nakts, tie gulēja uz saviem zobeniem.

21 Un no rīta tie cīnījās, līdz pat nakts nāca.

22 Un, kad nāca nakts, tie bija

“piedzērušies no dusmām tāpat kā cilvēks, kas ir piedzēries no vīna; un viņi atkal gulēja uz saviem zobeniem.

23 Un no rīta viņi atkal cīnījās; un, kad nāca nakts, viņi visi bija krituši no zobena, izņemot tikai piecdesmit un divus no Koriantumra ļaudīm un sešdesmit un deviņus no Šiza ļaudīm.

24 Un notika, ka viņi gulēja uz saviem zobeniem to nakti un no rīta tie cīnījās atkal, un tie cīnījās ar visu savu spēku ar saviem zobeniem un ar saviem vairogiem visu to dienu.

25 Un, kad pienāca nakts, bija trīsdesmit un divi no Šiza ļaudīm un divdesmit un septiņi no Koriantumra ļaudīm.

26 Un notika, ka tie ēda un gulēja, un gatavojās nāvei no rīta. Un tie bija lieli un vareni vīri atiecībā uz cilvēku spēku.

27 Un notika, ka tie cīnījās trīs stundu garumā, un viņi krita nemanā no asins zaudēšanas.

28 Un notika, kad Koriantumra vīri bija saņēmušies pietiekami spēkā, lai varētu pastaigāt, viņi jau grasījās bēgt, lai glābtu savas dzīvības; bet lūk, Šizs cēlās un arī viņa vīri, un viņš zvērēja savās dusmās, ka viņš nogalinās Koriantumru, vai arī viņš ies bojā no zobena.

29 Tādēļ viņš vajāja tos, un no rīta viņš tos panāca; un viņi atkal cīnījās ar zobenu. Un notika, kad viņi “visi bija krituši no zobena, izņemot tikai Koriantumru un Šizu, lūk, Šizs bija kritis nemanā no asins zaudēšanas.

30 Un notika, kad Koriantumrs bija atbalstījies pret savu zobenu, viņš atpūtās nedaudz, un viņš nocirta Šizam galvu.

31 Un notika, kad viņš bija nocirtis Šizam galvu, ka Šizs pacēlās uz savām rokām un nokrita; un, kad viņš bija cīnījies pēc elpas, viņš nomira.

32 Un notika, ka “Koriantumrs nokrita pie zemes un kļuva kā bez dzīvības.

33 Un Tas Kungs runāja uz Eteru un sacīja viņam: Ej! Un viņš gāja un redzēja, ka Tā Kunga vārdi visi bija piepildījušies; un viņš pabeidza savu “pierakstu (un pat simto daļu es neesmu rakstījis); un viņš noglabāja tos tādā veidā, ka Limhija ļaudis tos atrada.

34 Tad nu pēdējie vārdi, ko rakstījis “Eters, ir šie: Vai Tas Kungs darīs, ka es tikšu pārveidots, vai arī es izturēšu miesā Tā Kunga gribu, tas nav svarīgi, ja tikai būs tā, ka es tikšu izglābts Dieva valstībā. Āmen.

22a Mor. 9:23.
29a Et. 13:20–21.
32a Omn. 1:20–22.

33a Mos. 8:9;
Al. 37:21–31;
Et. 1:1–5.

34a Et. 12:2.

MORONIJA GRĀMATA

1. NODAĻA

Moronijs raksta lamaniešu labad. Nefijieši, kas nenoliedz Kristu, tiek nodoti nāvei. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

TAGAD es, "Moronijs, pabeidzis Jareda tautas apraksta saīsinājumu, es nebiju domājis vairāk rakstīt, bet es vēl tomēr neesmu aizgājis bojā; un es pats nerādīšos lamaniešiem, lai tie mani neiznīcinātu.

2 Jo lūk, viņu "kari savā starpā ir ārkārtīgi nikni; un dēļ sava naida tie ^bnodod nāvei katru nefijieti, kas nenoliedz Kristu.

3 Un es, Moronijs, "nenoliegšu Kristu; tādēļ es klejoju tur, kur es to varu, savas paša dzīvības drošībai.

4 Tādēļ es rakstu vēl dažas lietas, pretēji tam, kā es biju domājis; jo es biju domājis vairāk nerakstīt; bet es rakstu vēl dažas lietas, lai varbūt tās būtu noderīgas maniem brāļiem lamaniešiem kaut kad nākamajās dienās, saskaņā ar Tā Kunga gribu.

2. NODAĻA

Jēzus deva divpadsmit nefijiešu mācekļiem varu piešķirt Svētā Gara dāvanu. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

KRISTUS vārdi, ko Viņš runāja Saviem "mācekļiem, tiem divpadsmit, ko Viņš bija izraudzījis, kad Viņš uzlika tiem Savas rokas—

2 un Viņš nosauca tos vārdā, sacīdams: Jūs piesauksit Tēvu Manā Vārdā varenā lūgšanā; un, kad jūs to būsit darījuši, jums būs "vara, lai tam, kam jūs uzliksit savas ^brokas, "jūs dotu Svēto Garu; un Manā Vārdā jūs to dosit, jo tā dara Mani apustuļi.

3 Tad nu Kristus teica šos vārdus tiem Savā pirmajā parādīšanās reizē; un ļaužu pulks tos nedzirdēja, bet Viņa mācekļi tos dzirdēja; un, kam viņi "uzlika savas rokas, pār tiem nāca Svētais Gars.

3. NODAĻA

Vecajie ordinē priesterus un skolotājus ar roku uzlikšanu. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

VEIDS, kādā mācekļi, kuri tika saukti par baznīcas "elderiem, ^bordinēja priesterus un skolotājus—

2 pēc tam, kad viņi bija lūguši Tēvu Kristus Vārdā, viņi uzlika tiem savas rokas un sacīja:

3 Jēzus Kristus Vārdā es ordinēju tevi par priesteri (vai, ja tas tika ordinēts par skolotāju,

1 *a* SRC Moronijs, Mormona dēls.
2*a* 1. Nef. 12:20–23.
b Al. 45:14.
3*a* Mat. 10:32–33;
3. Nef. 29:5.

2 1*a* 3. Nef. 13:25.
2*a* SRC Spēks, vara.
b SRC Roku uzlikšana.
c 3. Nef. 18:37.
3*a* Ap. d. 19:6.
3 1*a* Al. 6:1.

SRC Elders (vecajs, vecajais, vecākais).
b SRC Ordinēt, Ordinācija.

es ordinēju tevi par skolotāju) sludināt grēku nožēlošanu un "piedošanu caur Jēzu Kristu, izturot ticībā Viņa Vārdā līdz galam. Āmen.

4 Un tādā veidā tie "ordinēja priesterus un skolotājus, atbilstoši Dieva ^bdāvanām un aicinājumiem cilvēkiem; un tie iecēla tos ar Svētā Gara "spēku, kas bija tajos.

4. NODAĻA

Tiek izskaidrots, kā vecajie un priesteri svētī Vakarēdiena maizi. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

"VEIDS, kā viņu ^belderi un priesteri sniedz Kristus miesu un asinis baznīcā; un viņi to "sniedz saskaņā ar Kristus pavēlēm; tādēļ mēs zinām, ka šis veids ir pareizs; un elderi vai priesteri to darija—

2 un tie nometās ceļos kopā ar draudzi un lūdza Tēvu Kristus Vārdā, sacīdami:

3 Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla Jēzus Kristus Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo "maizi visu to dvēselēm, kuri no tās ņem, lai viņi ēstu, ^batceroties Tava Dēla miesu, un liecinātu Tev, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka viņi ir ar mieru uzņemties Tava

Dēla "Vārdu un vienmēr atcerēties Viņu, un pildīt Viņa baušļus, kurus Viņš tiem ir devis, lai Viņa ^dGars vienmēr būtu ar viņiem. Āmen.

5. NODAĻA

Tiek izskaidrots Vakarēdiena vīna svētīšanas veids. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

VĪNA sniegšanas "veids—lūk, tie ņēma kausu un sacīja:

2 Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla Jēzus Kristus Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo "vīnu visu to dvēselēm, kuri no tā dzer, lai viņi to darītu, ^batceroties Tava Dēla asinis, kas tika izlietas par viņiem, lai viņi Tev liecinātu, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka tie vienmēr Viņu atcerēsies, lai Viņa Gars būtu ar viņiem. Āmen.

6. NODAĻA

Cilvēki, kas ir nožēlojuši grēkus, tiek kristīti un ir sadraudzībā. Baznīcas locekļiem, kas nožēlo grēkus, tiek piedots. Sanāksmes tiek vadītas ar Svētā Gara spēku. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

UN tagad es runāju par "kristīšanu. Lūk, elderi, priesteri un

3a SRC Grēku piedošana.
4a M&D 18:32; 20:60.
b SRC Dāvana.
c 1. Nef. 13:37; Mor. 6:9.
4 1a 3. Nef. 18:1–7.
b SRC Elders (vecajis, vecajais, vecākais).

c M&D 20:76–77.
3a SRC Svētais Vakarēdiens.
b Lūk. 22:19; 1. kor. 11:23–24; 3. Nef. 18:7.
c SRC Jēzus Kristus—Uzņemties Jēzus Kristus Vārdu.
d SRC Svētais Gars.

5 1a 3. Nef. 18:8–11; M&D 20:78–79.
2a M&D 27:2–4.
SRC Svētais Vakarēdiens.
b Lūk. 22:19–20; 1. kor. 11:25.
6 1a SRC Kristīšana, Kristīt.

skolotāji tapa kristīti; un viņi netapa kristīti savādāk kā tikai, ja viņi nesa pienācīgu augli, ka viņi ir tās ^bciēnīgi.

2 Nedz arī viņi pieņēma kādu kristīšanai, ja vien tie nenāca ar ^asalauztu sirdi un nožēlas pilnu garu un neliecināja baznīcai, ka tie patiesi ir nožēlojuši visus savus grēkus.

3 Un neviens netika pieņemts kristīšanai, ja vien tas ^aneuzņēmas Kristus Vārdu, būdams ar apņēmību kalpot Viņam līdz galam.

4 Un, kad tie bija tikuši pieņemti kristīšanai un bija tikuši Svētā Gara spēka ietekmēti, un ^aattīrīti, tie tika ieskaitīti starp Kristus baznīcas ļaudīm; un viņu ^bvārdi tika pierakstīti, lai viņi tiktu pieminēti un baroti ar labo Dieva vārdu, lai turētu tos uz pareizā ceļa, lai turētu tos nepārtraukti ^cmodrus lūgšanā, ^dpaļaujoties vienīgi uz Kristus nopelniem, kurš bija viņu ticības ^esācējs un piepildītājs.

5 Un ^abaznīca sanāca kopā ^bbieži, lai ^cgavētu un lūgtu, un runātu cits ar citu par savu dvēseļu labklājību.

6 Un viņi sanāca kopā bieži, lai baudītu maizi un vīnu, pieminot To Kungu Jēzu.

7 Un viņi stingri raudzījās, lai nebūtu ^anekrietnību starp tiem; un, kas vien tika atrasti, darot nekrietnību, un ^btrīs liecinieki no baznīcas nosodīja tos ^celdēru priekšā, un, ja tie nenožēloja grēkus un ^dneatzinās, viņu vārdi tika ^eizdzēsti, un viņi netika skaitīti starp Kristus ļaudīm.

8 Bet, ^acik bieži tie nožēloja grēkus un meklēja piedošanu ar patiesu nolūku, tik tiem tika ^bpiedots.

9 Un viņu sanāksmes baznīca ^avadīja atbilstoši Gara ietekmei un ar ^bSvētā Gara spēku; jo, kā Svētais Gars vadīja tos vai nu sludināt, vai mudināt, vai lūgt, vai pielūgt, vai dziedāt, patiesi tā tas tika darīts.

7. NODAĻA

Tiek izteikts uzaicinājums ieiet Tā Kunga atdusā. Lūdziet ar patiesu nolūku. Kristus Gars dod iespēju cilvēkam atšķirt labu no ļauna. Sātans pārliecina cilvēkus noliegt Kristu un darīt ļaunu. Praviēši pasludina Kristus atnākšanu. Ar ticību brīnumi tiek paveikti un eņģeļi kalpo. Cilvēkiem ir jācer uz mūžīgo dzīvi un jāturas pie žēlsirdības. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

UN tagad es, Moronijs, rakstu

1^b SRC Cienīgs, Cienīgums.

2^a SRC Salauzta sirds.

3^a SRC Jēzus Kristus— Uzņemties Jēzus Kristus Vārdu.

4^a SRC Šķīsts, Šķīstība.
b M&D 20:82.

c Al. 34:39;

3. Nef. 18:15–18.

d 2. Nef. 31:19;
M&D 3:20.

e Ebr. 12:2.

5^a SRC Jēzus Kristus Baznīca.

b 3. Nef. 18:22;

4. Nef. 1:12;
M&D 88:76.

c SRC Gavēt, Gavēšana.

7^a M&D 20:54.

b M&D 42:80–81.
SRC Liecinieks.

c Al. 6:1.

SRC Elders

(vecajis, vecajais, vecākajis).

d SRC Atzīt, Atzīšanās.

e 2. Moz. 32:33;
M&D 20:83.

SRC Izslēgšana.

8^a Mos. 26:30–31.

b SRC Piedot.

9^a M&D 20:45; 46:2.

b SRC Svētais Gars.

dažus sava tēva Mormona vārdus, ko viņš runāja par "ticību, cerību un žēlsirdību; jo šādā veidā viņš runāja uz ļaudīm, kad viņš tos mācīja sinagogā, ko tie bija uzcēluši kā vietu, kur pieļūgt.

2 Un tad es, Mormons, runāju uz jums, mani mīļotie brāļi; un tas ir ar Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus labvēlību, un Viņa svēto gribu dēļ Viņa "aicinājuma dāvanas man, ka man ir ļauts runāt uz jums šajā brīdī.

3 Tādēļ es gribētu runāt uz jums, kas esat no baznīcas, kas esat miermīlīgi Kristus sekotāji un esat ieguvuši pietiekamu cerību, ar ko jūs varat ieiēt Tā Kunga "atdusā, no šī laika un turpmāk, līdz jūs atpūtīsities ar Viņu debesīs.

4 Un tagad, mani brāļi, es spriežu šīs lietas par jums dēļ jūsu miermīlīgās "dzīvošanas ar cilvēku bērniem.

5 Jo es atceros Dieva vārdu, kas saka: pēc viņu darbiem jums būs tos "pazīt, jo, ja viņu darbi ir labi, tad arī viņi ir labi.

6 Jo lūk, Dievs ir teicis, ka cilvēks, būdams "ļauns, nevar darīt to, kas ir labs; jo, ja viņš dod dāvanu vai ^blūdz Dievu, ja vien viņš nedara to ar patiesu nolūku, tas nelīdz viņam nenieka.

7 Jo lūk, tas netiek ieskaitīts viņam par taisnīgumu.

8 Jo lūk, ja cilvēks, būdams "ļauns, dod dāvanu, viņš dara to ^bnelabprāt; tādēļ tas tiek ieskaitīts viņam tāpat, it kā viņš būtu paturējis to dāvanu; tādēļ viņš tiek uzskatīts par ļaunu Dieva priekšā.

9 Un līdzīgi tiek ieskaitīts par ļaunu cilvēkam, ja viņš lūdz, un ne ar "patiesu sirdi; jā, un tas nelīdz tam nenieka, jo Dievs tādus nepieņem.

10 Tādēļ cilvēks, būdams ļauns, nevar darīt to, kas ir labs, nedz arī viņš dos labu dāvanu.

11 Jo lūk, rūgts "avots nevar nest labu ūdeni; nedz arī labs avots var nest rūgtu ūdeni; tādēļ cilvēks, būdams velna kalps, nevar sekot Kristum; un, ja viņš ^bseko Kristum, viņš nevar būt velna kalps.

12 Tādēļ viss, kas ir "labs, nāk no Dieva; un tas, kas ir ^bļauns, nāk no velna, jo velns ir Dieva ienaidnieks un nepārtraukti cīnās pret Viņu, un nepārtraukti aicina un vilina uz "grēku, un darīt to, kas ir ļauns.

13 Bet lūk, tas, kas ir no Dieva, aicina un vilina darīt labu nepārtraukti; tādējādi katra lieta, kas aicina un "vilina darīt labu un mīlēt Dievu, un kalpot Viņam, ir Dieva ^biedvesmota.

7 1a 1. kor. 13;
Et. 12:3–22, 27–37;
Mor. 8:14; 10:20–23.
2a SRC Aicināt, Dieva
aicināts, Aicinājums.
3a SRC Atpūta.
4a 1. Jāņa 2:6;
M&D 19:23.
5a 3. Nef. 14:15–20.
6a Mat. 7:15–18.

b Al. 34:28.
SRC Lūgšana.
8a Sal. Pam. 15:8.
b M&D 64:34.
9a Jēk. v. 1:6–7; 5:16;
Mor. 10:4.
11a Jēk. v. 3:11–12.
b Mat. 6:24;
2. Nef. 31:10–13;
M&D 56:2.

12a Jēk. v. 1:17;
1. Jāņa 4:1–2;
Et. 4:12.
b Al. 5:39–42.
c Hel. 6:30.
SRC Grēks.
13a 2. Nef. 33:4;
Et. 8:26.
b SRC Iedvesma,
Iedvesmot.

14 Tādēļ pievērsiet uzmanību, mani mīļotie brāļi, lai jūs nespriestu, ka tas, kas ir ^aļauns, ir no Dieva vai ka tas, kas ir labs un no Dieva, ir no velna.

15 Jo lūk, mani brāļi, jums ir dots ^aspriest, ka jūs varat atšķirt labu no ļauna kā dienas gaismu no nakts tumsas; un spriešanas ceļš ir skaidrs, lai jūs varētu to zināt ar pilnīgām zināšanām.

16 Jo lūk, ^aKristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu ^batšķirt labu no ļauna; tādēļ es rādu jums spriešanas ceļu; jo katra lieta, kas aicina darīt labu un pārliecina ticēt Kristum, ir sūtīta ar Kristus spēku un dāvanu; tādējādi jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no Dieva.

17 Bet jebkura lieta, kas pārliecina cilvēkus darīt ^aļaanu un neticēt Kristum, un noliegt Viņu, un nekalpot Dievam, tad jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no velna; jo tādā veidā darbojas velns, jo viņš nepārliecina nevienu cilvēku darīt labu, nē, nevienu; nedz arī viņa eņģeļi; nedz arī tie, kas pakļaujas viņam.

18 Un tagad, mani brāļi, redzot, ka jūs zināt gaismu, ar ko jūs varat spriest, šī gaisma ir

^aKristus gaisma, raugieties, lai jūs nespriestu nepatiesi; jo ar to pašu ^btiesu, ar kādu jūs tiesājat, arī jūs tapsit tiesāti.

19 Tādēļ es lūdzos jūs, brāļi, lai jūs cītīgi meklētu ^aKristus gaismā, lai jūs varētu atšķirt labu no ļauna; un, ja jūs turēsit pie katras labas lietas un nenosodīsīt to, jūs noteikti būsit Kristus ^bbērni.

20 Un tagad, mani brāļi, kā tas ir iespējams, lai jūs turētos pie visa labā?

21 Un tagad es nonāku pie tās ticības, par kuru, kā es teicu, es runāšu; un es pateikšu jums ceļu, pa kuru jūs varat turēties pie visa labā.

22 Jo lūk, Dievs ^azina visu, būdams no mūžības uz mūžību, lūk, Viņš sūta ^beņģeļus kalpot cilvēku bērniem, pasludināt Kristus atnākšanu; un Kristū atnāks viss labais.

23 Un Dievs arī paziņo praviem ar Savu paša muti, ka Kristus nāks.

24 Un lūk, bija dažādi ceļi, kā Viņš pasludināja cilvēku bērniem to, kas bija labs; un viss, kas ir labs, nāk no Kristus; citādāk cilvēki bija ^akrituši, un nekas labs pie tiem nevarēja nākt.

25 Tādēļ ar ^aeņģeļu kalpošanu un ar katru vārdu, kas nāk

14a Jes. 5:20;
2. Nef. 15:20.

15a SRC Saprāšanas
dāvana.

16a SRC Gaisma, Kristus
gaisma;
Sirdsapziņa.

b 1. Moz. 3:5;
2. Nef. 2:5, 18, 26;
Mos. 16:3;
Al. 29:5;

Hel. 14:31.

17a SRC Grēks.

18a Mos. 16:9;
M&D 50:24;
88:7–13.

src Gaisma,
Kristus gaisma.

b dzst Mat. 7:1–2
(Pielikums);
Lūk. 6:37;
Jāņa 7:24.

19a M&D 84:45–46.

b Mos. 15:10–12;
27:25.

src Dieva dēli
un meitas.

22a SRC Dievs, Dievība.

b Moz. 5:58.

src Eņģeļi.

24a 2. Nef. 2:5.

25a Al. 12:28–30.

no Dieva mutes, cilvēki sāk izmantot ticību Kristum; un tā ar ticību viņi turas pie visa labā; un tā tas bija līdz Kristus atnākšanai.

26 Un pēc tam, kad Viņš atnāca, cilvēki arī tika izglābti ar ticību Viņa Vārdā; un ar ticību tie kļuva par Dieva dēliem. Un patiesi, kā Kristus dzīvo, Viņš runāja šos vārdus uz mūsu tēviem, sacīdams: “Visu, ko jūs ticībā lūgsit Tēvam Manā Vārdā, kas ir labs, ticot, ka jūs saņemsit, lūk, tas jums taps dots.

27 Tādēļ, mani mīļotie brāļi, vai “brīnumi ir beigušies tāpēc, ka Kristus ir uzkāpis debesīs un ir sēdies pie Dieva labās rokas, lai “prasītu Tēvam Savas tiesības uz zēlastību, kas Viņam ir pār cilvēku bērniem?

28 Jo Viņš ir izpildījis likuma prasības, un Viņš pieprasa visus tos, kam ir ticība Viņam; un tie, kam ir ticība Viņam, “paliks pie visa labā; tādēļ Viņš “aizstāv cilvēku bērnu lietu; un Viņš dzīvo mūžīgi debesīs.

29 Un tāpēc, ka Viņš to ir darījis, mani mīļotie brāļi, vai brīnumi ir beigušies? Lūk, es saku jums: Nē!, nedz arī eņģeļi ir pārstājuši kalpot cilvēku bērniem.

30 Jo lūk, tie ir pakļauti Viņam, lai kalpotu saskaņā ar Viņa vārda pavēli, parādīdamies tiem, kam ir stipra ticība un nelokāms prāts katrā dievbijības veidā.

31 Un viņu kalpošanas uzdevums ir aicināt cilvēkus uz grēku nožēlošanu un izpildīt, un darīt Tēva derību darbu, ko Viņš ir noslēdzis ar cilvēku bērniem, lai sagatavotu ceļu cilvēku bērnu starpā, sludinot Kristus vārdu Tā Kunga izraudzītajiem traukiem, lai tie varētu liecināt par Viņu.

32 Un, tā darot, Dievs Tas Kungs sagatavo ceļu, lai atlikušajiem cilvēkiem būtu “ticība Kristū, lai Svētajam Garam būtu vieta viņu sirdīs, saskaņā ar Viņa spēku; un tādā veidā Tēvs īsteno tās derības, ko Viņš ir noslēdzis ar cilvēku bērniem.

33 Un Kristus ir teicis: “Ja jums būs ticība Manī, jums būs spēks darīt visu, kas ir “noderīgs Manī.

34 Un Viņš ir teicis: “Nožēlojiet grēkus, jūs, visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un topiet kristīti Manā Vārdā, un esiet ar ticību Man, lai jūs tiktu izglābti.

35 Un tagad, mani mīļotie brāļi, ja tas viss ir tiesa, ka patiesi ir tas, ko es esmu runājis uz jums, un Dievs parādīs jums ar “spēku un lielu godību pēdējā “dienā, ka tas ir patiesi, un, ja tas ir patiesi, vai brīnumu diena ir beigusies?

36 Vai eņģeļi ir pārstājuši parādīties cilvēku bērniem? Vai Viņš ir “atturējis Svētā Gara spēku no tiem? Vai viņš atturēs tik ilgi, cik vien laiks turpināsies

26a 3. Nef. 18:20.

src Lūgšana.

27a src Brīnumi.

b Jes. 53:12;

Mos. 14:12.

28a Rom. 12:9;

M&D 98:11.

b 1. Jāņa 2:1;

2. Nef. 2:9.

src Aizstāvis.

32a src Ticība, Ticēt.

33a Mat. 17:20.

b M&D 88:64–65.

34a 3. Nef. 27:20;

Et. 4:18.

35a 2. Nef. 33:11.

b M&D 35:8.

36a Mor. 10:4–5, 7, 19.

vai zeme stāvēs, vai arī būs kāds cilvēks uz tās virsas, kas jāglābj?

37 Lūk, es saku jums: Nē!, jo tas ir ticības dēļ, ka "brīnumi tiek darīti; un tas ir ticības dēļ, ka eņģeļi parādās un kalpo cilvēkiem; tādēļ, ja šīs lietas ir beigušās, tad ak vai būs cilvēku bērniem, jo tas ir ^bneticības dēļ, un viss ir velti.

38 Jo neviens cilvēks nevar tapt izglābts, saskaņā ar Kristus vārdiem, kā tikai, ja tiem būs ticība Viņa Vārdā; tādēļ, ja šīs lietas ir beigušās, tad ticība arī ir beigusies; un drausmīgs ir cilvēku stāvoklis, jo viņiem ir tā, it kā nekāda pestīšana nebūtu veikta.

39 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, es vērtēju jūs labāk, jo es spriežu, ka jums ir ticība Kristum jūsu lēnprātības dēļ; jo, ja jums nav ticības Viņā, tad jūs neesat "gatavi, lai tiktu ieskaitīti starp Viņa baznīcas ļaudīm.

40 Un vēl, mani mīļotie brāļi, es gribētu runāt uz jums par "cerību. Kā tas ir, ka jūs varētu iegūt ticību, ja vien jums nebūtu cerības?

41 Un, kas ir tas, uz ko jūs "cerēsit? Lūk, es saku jums, ka jums būs ^bcerība caur Kristus Izpirkšanu un Viņa augšāmcelšanās spēku tikt uzceltiem ^cmūžīgā

dzīvē, un tas ir dēļ jūsu ticības Viņam, saskaņā ar solījumu.

42 Tādēļ, ja cilvēkam ir "ticība, viņam ^bjābūt arī cerībai; jo bez ticības nevar būt nekādas cerības.

43 Un vēl, lūk, es saku jums, ka viņam nevar būt ticība un cerība, kamēr viņš nebūs "lēnprātīgs un no sirds pazemīgs.

44 Ja nē, viņa "ticība un cerība ir veltas, jo neviens nav pieņemams Dieva priekšā, kā vien lēnprātīgie un sirdī pazemīgie; un, ja cilvēks ir lēnprātīgs un sirdī pazemīgs un ar Svētā Gara spēku ^batzīst, ka Jēzus ir Kristus, tad viņam ir jābūt arī žēlsirdībai; jo, ja viņam nav žēlsirdības, viņš nav nekas; tādēļ viņam ir jābūt žēlsirdībai.

45 Un "žēlsirdība pacieš daudz un ir laipna, un ^bneskauž, un nav uzpūtīga, nemeklē savu labumu, nav viegli aizkaitināma, nepiemin ļaunu un nepriecājas par nekrietnību, bet priecājas par patiesību, panes visu, tic visam, cer uz visu, iztur visu.

46 Tādēļ, mani mīļotie brāļi, ja jums nav žēlsirdības, jūs neesat nekas, jo žēlsirdība nekad nebeidzas. Tādēļ palieciet pie žēlsirdības, kas ir lielākā no visām, jo viss reiz beigsies—

47 bet "žēlsirdība ir tīrā Kristus ^bmīlestība, un tā paliek

37a Mat. 13:58;
Morm. 9:20;
Et. 12:12–18.

b Mor. 10:19–24.

39a SRC Cienīgs,
Cienīgums.

40a Et. 12:4.
SRC Cerība.

41a M&D 138:14.
b Tit. 1:2;

Jēk. 4:4;
Al. 25:16;
Mor. 9:25.

c SRC Mūžīgā dzīvē.

42a SRC Ticība, Ticēt.

b Mor. 10:20.

43a SRC Lēnprātīgs,
Lēnprātība.

44a Al. 7:24;
Et. 12:28–34.

b Lūk. 12:8–9.

SRC Atzīt, Atzišanās;
Liecība.

45a 1. kor. 13.

b SRC Skaudība.

47a 2. Nef. 26:30.

SRC Žēlsirdība.
b Joz. 22:5.

SRC Mīlestība.

mūžīgi; un, kas tiks atrasts pēdējā dienā, kam tā būs, tam labi klāsies.

48 Tādēļ, mani mīļotie brāļi, "lūdziet Tēvu ar visu savas sirds spēku, lai jūs tiktu piepildīti ar šo mīlestību, ko Viņš ir dāvājis visiem tiem, kas ir patiesie Viņa Dēla, Jēzus Kristus, ^bsekotāji; lai jūs kļūtu par Dieva dēliem; lai, kad Viņš parādīsies, mēs ^cbūtu līdzīgi Viņam, jo mēs redzēsim Viņu, kāds Viņš ir; lai mums būtu šī cerība; lai mēs tiktu ^dattīrīti, tāpat kā Viņš ir šķīsts. Āmen.

8. NODAĻA

Mazu bērnu kristīšana ir ļauna negantība. Mazi bērni ir dzīvi Kristū Izpiršanas dēļ. Ticība, grēku nožēlošana, lēnprātība un sirds pazemība, Svētā Gara saņemšana un pastāvēšana līdz galam ved uz glābšanu. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

MANA "tēva Mormona vēstījums, rakstīts man, Moronijam, un tas tika rakstīts man drīz pēc manas aicināšanas kalpot. Un šādā veidā viņš rakstīja man, sacīdams:

2 Mans mīļotais dēls, Moronij, es ārkārtīgi priecājos, ka tavš Kungs Jēzus Kristus ir pieminējis tevi un ir aicinājis tevi Savai

kalpošanai un Savam svētajam darbam.

3 Es pieminu tevi vienmēr savās lūgšanās, nepārtraukti lūgdams Dievu Tēvu Viņa Svētā Bērna, Jēzus, Vārdā, lai Viņš, caur Savu bezgalīgo "labestību un ^blabvēlību, saglabātu tevi caur pastāvēšanu ticībā Viņa Vārdā līdz galam.

4 Un tagad, mans dēls, es runāju uz tevi par to, kas mani ļoti sāpina; jo mani sāpina tas, ka jūs starpā ceļas "strīdi.

5 Jo, ja es esmu uzzinājis patiesību, starp jums bija strīdi par jūsu mazo bērnu kristīšanu.

6 Un tad, mans dēls, es vēlos, lai jūs cītīgi strādātu, lai šī lielā kļūda tiktu novērsta jūsu starpā; jo ar šo nolūku es rakstu šo vēstījumu.

7 Jo nekavējoties pēc tam, kad es biju to uzzinājis no jums, es vaicāju Tam Kungam par šo lietu. Un Tā Kunga "vārds nāca pie manis ar Svētā Gara spēku, sacīdams:

8 Uzklausi Kristus, tava Pestītāja, tava Kunga un tava Dieva, vārdus. Lūk, Es nācu pasaulē, nevis lai aicinātu taisnīgos, bet grēciniekus nožēlot grēkus; "veseliem ārsta nevajag, bet tiem, kas ir slimi; tādēļ mazi ^bbērni ir "veseli, jo tie nevar ^dsagrēkot; tādēļ ^eĀdama lāsts ir noņemts no

48a SRC Lūgšana.

b SRC Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus
piemērs;
Paklausība,
Paklausīgs,
Paklausīt.
c 1. Jāņa 3:1–3;
3. Nef. 27:27.

d 3. Nef. 19:28–29.

src Šķīsts,
Šķīstība.
8 1a M. v. 1:1.
3a Mos. 4:11.
b SRC Labvēlība.
4a 3. Nef. 11:22, 28;
18:34.
7a SRC Dieva vārds.

8a Marka 2:17.

b Marka 10:13–16.
c Mos. 3:16;
M&D 74:7.
d SRC Grēks.
e 2. Nef. 2:25–27.
SRC Ādama un
Ievas Krišana.

tiem Manī, ka tam nav varas pār tiem; un ^fapgraižšanas likums ir beidzies Manī.

9 Un šādā veidā Svētais Gars pasludināja Dieva vārdu man; tādēļ, mans mīļotais dēls, es zinu, ka tā būtu vienīgi nīrgāšanās Dieva priekšā, ka jūs kristītu mazus bērnus.

10 Lūk, es saku tev, ka tas tev ir jā māca—grēku nožēlošana un kristīšanās tiem, kas ir “atbildīgi un spējīgi darīt grēku; jā, māci vecākus, ka tiem ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem, un jāpazemojas kā viņu mazaļiem ^bbērniem, un viņi visi tiks izglābti kopā ar saviem mazaļiem bērniem.

11 Un viņu mazaļiem “bērniem nevajag nedz grēku nožēlošanu, nedz kristīšanu. Lūk, kristīšana ir grēku nožēlošanai, izpildot baušļus grēku ^bpieņemšanai.

12 Bet mazi “bērni ir dzīvi Kristū, patiesi kopš pasaules radīšanas; ja ne tā, Dievs ir daļējs Dievs un arī mainīgs Dievs, un ^bcilvēka vaiga uzlūkotājs; jo cik daudz mazu bērnu ir nomiruši bez kristīšanas!

13 Tādēļ, ja mazi bērni nevarētu tapt glābti bez kristīšanas, tiem vajadzētu nokļūt nebeidzamajā ellē.

14 Lūk, es saku jums, ka tas,

kas domā, ka maziem bērniem vajag kristīties, ir rūgtā žultī un nekrietnības saitēs; jo viņam nav ne “ticības, ne cerības, ne žēlsirdības; tādēļ, ja viņš tiktu izdeldēts, tā domājot, viņam vajadzētu iet uz elli.

15 Jo tā ir drausmīga bezdievība domāt, ka Dievs izglābs vienu bērnu kristīšanas dēļ un citam jāiet bojā tāpēc, ka viņš nav kristīts.

16 Ak vai būs tiem, kas sagrozīs Tā Kunga ceļus šādā veidā, jo viņi ies bojā, ja vien tie nenozēlos grēkus. Lūk, es saku skaidri, būdams “pilnvarots no Dieva; un es nebaidos no tā, ko cilvēks var darīt; jo pilnīga ^bmīlestība “aizdzen visas bailes.

17 Un es esmu piepildīts ar “žēlsirdību, kas ir mūžīgā mīlestība; tādēļ visi bērni ir man vienādi; tādēļ es mīlu mazus ^bbērnus ar pilnīgu mīlestību, un viņi visi ir vienādi un glābšanas dalībnieki.

18 Jo es zinu, ka Dievs nav daļējs Dievs, nedz arī mainīga būtne; bet Viņš ir “nemainīgs no ^bvisas mūžības uz visu mūžību.

19 Mazi “bērni nevar nožēlot grēkus, tādēļ tā ir drausmīga bezdievība noliegt Dieva tīro žēlastību pret tiem, jo viņi visi ir dzīvi Viņā Viņa ^bžēlastības dēļ.

8f 1. Moz. 17:10–11.
src Apgraižšana.

10a src Atskaite,
Atbildīgs,
Atbildība.

b src Bērns, Bērni;
Pazemīgs, Pazemība.

11a src Bērns, Bērni;
Kristīšana, Kristīt—
Sagatavošanās
kristīšanai.

b src Grēku pieņemšana.
12a M&D 29:46–47; 93:38.

b Ef. 6:9;
2. Nef. 26:33;
M&D 38:16.

14a 1. kor. 13;
Et. 12:6;
Mor. 7:25–28;
10:20–23.

16a src Pilnvaras.
b src Mīlestība.

c 1. Jāņa 4:18.

17a src Žēlsirdība.
b Mos. 3:16–19.

18a Al. 7:20;
Morm. 9:9.
src Dievs, Dievība.

b Mor. 7:22.
19a Lūk. 18:15–17.
b src Žēlīgs,
Žēlastība.

20 Un tas, kas saka, ka maziem bērniem vajag kristīties, noliedz Kristus žēlastību un nonievā Viņa veikto ^aIzpirkšanu un Viņa pestīšanas spēku.

21 Ak vai tādiem, jo viņi ir nāves, ^aelles un ^bbezgalīgu mocību briesmās. Es runāju skaidri; Dievs man pavēlēja. Uzklaušiet šo un ievērojiet to, vai arī tas stāvēs pret jums pie Kristus ^csoģa krēsla.

22 Jo redziet, ka visi mazie bērni un arī visi tie, kam nav ^alikuma, ir ^bdzīvi Kristū. Jo ^cpestīšanas vara nāk pār visiem tiem, kam nav likuma; tādēļ tas, kas nav nosodīts, vai tas, kas nav zem nosodījuma, nevar nožēlot; un tādām kristīšana nedod ne-nieka—

23 bet tā ir ^aņirgāšanās Dieva priekšā, noliedzot Kristus žēlastību un Viņa Svētā Gara spēku un uzticoties ^anedzīviem darbiem.

24 Lūk, mans dēls, tam tā nevajadzētu būt; jo ^agrēku nožēlošana ir tiem, kas ir zem nosodījuma un zem pārkāpta likuma lāsta.

25 Un ^agrēku nožēlošanas pirmie augļi ir ^bkristīšanās; un

kristīšanās nāk ar ticību uz baušļu pildīšanu; un baušļu pildīšana nes grēku ^cpiedošanu;

26 un grēku piedošana nes ^alēnprātību un sirds pazemību; un lēnprātības un sirds pazemības dēļ nāk ^bSvētā Gara apmeklējums, šis ^cMierinātājs piepilda ar ^dcerību un pilnīgu ^emīlestību, šī mīlestība pastāv ar ^fcītīgu ^glūgšanu, līdz nāks gals, kad visi ^hsvētie dzīvos ar Dievu.

27 Lūk, mans dēls, es rakstīšu jums atkal, ja es neiziešu drīz pret lamaniešiem. Lūk, šīs tautas jeb nefijiešu ļaužu ^alepnums ir izrādījies viņu iznīcība, ja vien tie nenozēlos grēkus.

28 Lūdž par viņiem, mans dēls, lai grēku nožēlošana varētu nākt pie tiem. Bet lūk, es baidos, ka Gars ir pārstājis ^apūlēties ar tiem; un šajā zemes daļā viņi arī meklē gāzt visu varu un spēku, kas nāk no Dieva; un viņi ^bnoliedz Svēto Garu.

29 Un, kad tie ir noraidījuši tik lielas zināšanas, mans dēls, tiem ir drīz vien jāiet bojā, piepildot tos pravietojumus, kurus runāja pravieši, tāpat kā mūsu paša Glābēja vārdus.

30 Ardievu, mans dēls, līdz es

20a SRC Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Pestīšanas iecere.

21a SRC Elle.
b Jēk. 6:10; Mos. 28:3; M&D 19:10–12.

c SRC Jēzus Kristus—Soģis.

22a Ap. d. 17:30; M&D 76:71–72.

b SRC Glābšana—Bērnu glābšana.

c SRC Pestīt, Pestīts,

Pestīšana.

23a M&D 22:2.

24a SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

25a SRC Kristīšana, Kristīt—Sagatavošanās kristīšanai.

b Moz. 6:58–60.

c M&D 76:52.

src Grēku piedošana.

26a SRC Lēnprātīgs, Lēnprātība.

b SRC Svētais Gars.

c SRC Mierinātājs.

d SRC Cerība.

e 1. Pēt. v. 1:22;

1. Nef. 11:22–25.

f SRC Uzcītība.

g SRC Lūgšana.

h SRC Svētais.

27a M&D 38:39.

src Lepnība.

28a Morm. 5:16.

b Al. 39:6.

src Nepiedodams grēks.

rakstīšu tev vai arī atkal tevi satikšu. Āmen.

Mormona otrais vēstījums savam dēlam Moronijam.

Ietver 9. nodaļu.

9. NODAĻA

Gan nefījieši, gan lamanieši ir samaitāti un izvīruši. Viņi moka un nogalina cits citu. Mormons lūdz, lai labvēlība un labestība varētu palikt ar Moroniju mūžīgi. Apmēram 401. g. pēc Kr.

MANS mīlotais dēls, es rakstu tev atkal, lai jūs varētu zināt, ka es vēl esmu dzīvs; bet es rakstu nedaudz no tā, kas ir sāpīgi.

2 Jo lūk, man bija grūta kauja ar lamaniešiem, kurā mēs neuzvarējām, un Arheantuss krita no zobena un arī Lurams un Emrons; jā, un mēs zaudējām lielu skaitu no mūsu izlasītajiem vīriem.

3 Un tad lūk, mans dēls, es baidos, ka lamanieši iznīcinās šo tautu; jo viņi nenožēlo grēkus, un Sātans nemitīgi tos uzkuāda dusmoties citam pret citu.

4 Lūk, es nopūlos ar tiem nepārtraukti; un, kad es runāju Dieva vārdu ar "stingrību, viņi trīc un dusmojas uz mani; un, kad es neizmantoju stingrību, viņi nocietina savas sirdis pret to; tādēļ es baidos, ka Tā Kunga Gars ir pārstājis ^bpūlēties ar viņiem.

5 Jo tik ārkārtīgi viņi dusmojas, ka man liekas, ka tiem nav bailu no nāves; un tie ir pazaudējuši savu mīlestību viens pret otru; un tie "slāpst pēc asinīm un atreibības nepārtraukti.

6 Un tad, mans mīlotais dēls, neskatoties uz viņu cietsirdību, strādāsim ^acītīgi, jo, ja mēs pārtrauksim ^bcensties, mēs paši tiksim sodīti; jo mums ir darbs, kas jāizpilda, kamēr esam šajā pišļu mājoklī, lai mēs varētu uzvarēt visas taisnības ienaidnieku un atpūtināt savas dvēseles Dieva valstībā.

7 Un tagad es rakstu nedaudz par šo ļaužu ciešanām. Jo atbilstoši tām ziņām, ko es saņēmu no Amorona, lūk, lamaniešiem ir daudz gūstekņu, kurus tie aizveda no Šerrizas torņa, un tur bija vīri, sievas un bērni.

8 Un šo sieviešu un bērnu vīrus un tēvus viņi ir nokāvuši; un viņi baro tās sievietes ar viņu vīru miesu un tos bērnus ar viņu tēvu miesu; un nekādu ūdeni, izņemot tikai nedaudz, viņi tiem nedod.

9 Un, neskatoties uz šo lielo lamaniešu negantību, tā nepārspēj mūsu ļaužu negantību Moriantumā. Jo lūk, daudzas no lamaniešu meitām viņi ir ņēmuši par gūsteknēm; un, kad tie bija atņēmuši tām to, kas ir pats dārgākais un vērtīgākais pār visu citu, kas ir ^ašķīstība un ^btikumība—

10 un pēc tam, kad viņi bija to darījuši, viņi noslepkavoja tās

9 ^a 2. Nef. 1:26–27;
M&D 121:41–43.
^b M&D 1:33.
^{5a} Morm. 4:11–12.

6^a src Uzctība.
^b Jēk. 1:19;
Ēn. 1:20.
src Pienākums.

9^a src Šķīstība.
^b src Tikumība.

visnežēlīgākajā veidā, nomokot viņu ķermeņus līdz pat nāvei; un pēc tam, kad viņi bija to darījuši, viņi aprija to miesas kā mežonīgi zvēri savas cietsirdības dēļ; un viņi to darīja kā drošsirdības apliecinājumu.

11 Ak, mans mīlotais dēls, kā gan var šādi ļaudis, kam nav nekādas cilvēcības—

12 (un tikai daži gadi ir pagājuši, un viņi bija cilvēcīgi un pievilcīgi ļaudis),

13 bet, ak, mans dēls, kā gan var šādi ļaudis, kas priecājas par tik lielām negantībām—

14 kā gan mēs varam gaidīt, ka Dievs "atraus Savu roku tiesā pret mums?

15 Lūk, mana sirds kliež: Ak vai šai tautai! Nāc ar tiesu, ak Dievs, un noslēp viņu grēkus un bezdievības, un negantības no Sava vaiga!

16 Un vēl, mans dēls, ir daudz "atraitnes un viņu meitas, kas palika Šerrizā; un to pārtikas daļu, ko neaiznesa lamaniēši, lūk, ir aiznesis Zenefija karapulks, un atstājis tās klejot, kur vien tās var, pēc pārtikas; un daudzas vecas sievietes ir pagībušas pa ceļam un nomirušas.

17 Un tas karapulks, kas ir ar mani, ir vājš; un lamaniēšu karapulki ir starp Šerrizu un mani; un, cik daudzi ir bēguši pie "Ārona karapulka, tik ir krituši par upuriem viņu drausmīgajai nežēlībai.

18 Ak, manas tautas izvirtība!

Tie ir bez kārtības un bez žēlastības. Lūk, es esmu tikai cilvēks, un man ir tikai cilvēka spēks, un es nevaru ilgāk piespiest pildīt manas pavēles.

19 Un viņi ir kļuvuši stipri savās aplamībās; un viņi ir vienlīdz nežēlīgi, nesaudzēdami nevienu, nedz vecu, nedz jaunu, un viņi priecājas par visu, izņemot tikai to, kas labs; un mūsu sievietes un mūsu bērnu ciešanas uz visas šīs zemes virsas pārspēj visu; jā, mēle nevar izteikt, nedz to var uzrakstīt.

20 Un tagad, mans dēls, es nekavēšos vairs ilgāk pie šīs briesmīgās ainas. Lūk, tu zini šo ļaužu bezdievību; tu zini, ka tie ir bez sirdsapziņas un nejutīgi, un viņu ļaundarības "pārspēj pat lamaniēšu ļaundarības.

21 Lūk, mans dēls, es nevaru runāt Dieva priekšā par labu tiem, lai Viņš mani nesatriektu.

22 Bet lūk, mans dēls, es runāju Dieva priekšā par labu tev, un es paļaujos Kristū, ka tu tiksi izglābts; un es lūdzu Dievu, lai Viņš "saudzētu tavu dzīvību, lai liecinātu par šo ļaužu atgriešanos pie Viņa vai arī par to pilnīgu iznīcināšanu, jo es zinu, ka tiem ir jāiet bojā, ja vien tie ^bnezožēlos grēkus un neatgriezīsies pie Viņa.

23 Un, ja viņi aizies bojā, tas būs līdzīgi kā ar Jarediešiem, dēļ viņu siržu ietiepības, "meklējot pēc asinīm un ^batriebības.

24 Un, ja būs tā, ka tie aizies

14a Al. 10:23.

16a SRC Atraitne.

17a Morm. 2:9.

20a Hel. 6:34–35.

22a Morm. 8:3.

b Mal. 3:7;

Hel. 13:11;

3. Nef. 10:6; 24:7.

23a Morm. 4:11–12.

b Et. 15:15–31.

bojā, mēs zinām, ka daudzi no mūsu brāļiem ir “pārbēguši pie lamaniešiem, un daudz vairāk vēl arī pārbēgs pie tiem; tādēļ uzraksti kaut ko nedaudz, ja tu tiks pasaudzēts, un es iešu bojā un neredzēšu tevi; bet es ceru, ka es varēšu tevi drīz ieraudzīt; jo man ir svētie pieraksti, kas man ir ^bjānodod tev.

25 Mans dēls, esi ticīgs Kristū; un lai tas, ko es esmu rakstījis, tevi neapbēdina, nomācot tevi līdz nāvei, bet lai Kristus tevi paceļ augšup, un lai Viņa “ciešanas un nāve, un Viņa miesas parādīšana mūsu tēviem, un Viņa žēlastība un iecietība, un cerība uz Viņa godību un ^bmūžīgo dzīvību paliek mūžīgi tavā “prātā.

26 Un lai Dieva Tēva, kura tronis ir augstu debesīs, un mūsu Kunga Jēzus Kristus, kurš sēž pie Viņa varas “labās rokas, līdz visas lietas taps pakļautas Viņam, labvēlība ir un paliek ar tevi mūžīgi. Āmen.

10. NODAĻA

Liecība par Mormona Grāmatu nāk ar Svētā Gara spēku. Gara dāvanas tiek dotas uzticīgajiem. Garīgās dāvanas vienmēr pavada ticību. Moronija vārdi runā no

pīšļiem. Nāciet pie Kristus, topiet pilnveidoti Viņā un svētījiet savas dvēseles. Apmēram 421. g. pēc Kr.

TAGAD es, Moronijs, rakstu nedaudz to, kas man šķiet labs; un es rakstu saviem brāļiem “lamaniešiem; un es gribu, lai viņi zinātu, ka vairāk nekā četri simti un divdesmit gadu bija pagājuši, kopš tika dota zīme par Kristus atnākšanu.

2 Un es “aizzīmogoju šos pierakstus pēc tam, kad es esmu runājis dažus vārdus jūsu pārliecināšanai.

3 Lūk, es gribētu jūs pārliecināt, lai tad, kad jūs lasīsiet šos pierakstus, ja tā būs gudrība Dievā, ka jūs tos lasīsiet, jūs atcerētos, cik žēlīgs Tas Kungs ir bijis pret cilvēku bērniem kopš Ādama radīšanas un līdz pat tam laikam, kad jūs saņemsiet šos pierakstus un “pārdomāsiet to savās ^bsirdīs.

4 Un, kad jūs saņemsiet šos pierakstus, es gribētu pārliecināt jūs, lai jūs “vaicātu Dievam, Mūžīgajam Tēvam, Kristus Vārdā, vai šie pieraksti ^bir patiesi; un, ja jūs vaicāsiet “sirsnīgi, ar ^dpatiesu nolūku, būdami ar ^eticību Kristū, Viņš ^fpasludinās jums ^gpatiesību par tiem ar Svētā Gara spēku.

24a Al. 45:14.

b Morm. 6:6.

25a SRC Izpirkt,

Grēku Izpirkšana.

b SRC Mūžīgā dzīve.

c SRC Prāts.

26a Lūk. 22:69;

Ap. d. 7:55–56;

Mos. 5:9;

Al. 28:12.

10 1a M&D 10:48.

2a Morm. 8:4, 13–14.

src Svētie Raksti—
Svētie Raksti, par
kuru parādīšanos
ir pravietots.

3a 5. Moz. 11:18–19.

src Pārdomāt.

b 5. Moz. 6:6–7.

4a src Lūgšana.

b 1. Nef. 13:39;
14:30;

Mos. 1:6;

Et. 4:10–11; 5:3.

c SRC Godīgs,
Godīgums.

d Jēk. v. 1:5–7;

Mor. 7:9.

e SRC Ticība, Ticēt.

f SRC Atklāsme.

g SRC Patiesība.

5 Un ar Svētā Gara spēku jūs varēsīt "zināt^b patiesību par visu.

6 Un viss, kas ir labs, ir taisnīgs un paties; tādējādi nekas, kas ir labs, nenoliedz Kristu, bet atzīst, ka Viņš ir.

7 Un jūs varat zināt, ka Viņš ir, ar Svētā Gara spēku; tādēļ es gribētu pārliecināt jūs, lai jūs nenoliegtu Dieva spēku; jo Viņš darbojas ar spēku, "atbilstoši cilvēku bērnu ticībai, tāpat šodien un rīt, un mūžīgi.

8 Un vēl, es saku jums, mani brāļi, lai jūs nenoliegtu Dieva "dāvanas, jo to ir daudz; un tās nāk no tā paša Dieva. Un ir^b dažādi ceļi, kā šīs dāvanas tiek dotas; bet tas ir tas pats Dievs, kas darbojas visur un visā; un tās tiek dotas cilvēkiem ar Dieva Gara izpausmi, lai nestu tiem labumu.

9 Jo lūk, "vienam tiek dots ar Dieva Garu, lai viņš varētu^b mācīt gudrības vārdu;

10 un citam, lai viņš varētu mācīt atziņas vārdu ar to pašu Garu;

11 un citam ļoti liela "ticība; un citam^b dziedināšanas dāvanas ar to pašu Garu;

12 un vēl citam, lai viņš varētu veikt varenus "brīnumus;

13 un vēl citam, lai viņš varētu pravietot par visu;

14 un vēl citam redzēt enģelus un garus, kas kalpo;

15 un vēl citam runāt visādās mēlēs;

16 un vēl citam valodu un dažādu "mēļu tulkošana.

17 Un visas šīs dāvanas nāk ar Kristus Garu; un tās nāk pie katra cilvēka atsevišķi, atbilstoši Viņa gribai.

18 Un es gribētu pārliecināt jūs, mani mīļotie brāļi, lai jūs atcerētos, ka "katra laba dāvana nāk no Kristus.

19 Un es gribētu jūs pārliecināt, mani mīļotie brāļi, lai jūs atcerētos, ka Viņš ir "tas pats vāks, šodien un mūžīgi un ka visas šīs dāvanas, par kurām es esmu runājis un kuras ir garīgas, nekad nebeigsies, patiesi tik ilgi, kamēr vien pasaule pastāvēs, ja nu vienīgi tikai cilvēku bērnu^b neticības dēļ.

20 Tādēļ ir jābūt "ticībai; un, ja ir jābūt ticībai, tad ir jābūt arī cerībai; un, ja ir jābūt cerībai, ir jābūt arī žēlsirdībai.

21 Un, ja vien jums nav "žēlsirdības, jūs nekādi nevarat tapt izglābti Dieva valstībā; jūs arī nevarat tapt izglābti Dieva valstībā, ja jums nav ticības nedz arī ja jums nav cerības.

22 Un, ja jums nav cerības, jums ir jābūt izmisumā; un izmisums nāk nekrietnības dēļ.

23 Un Kristus patiesi teica mūsu tēviem: "Ja jums ir ticība,

5a M&D 35:19.

src Liecība;
Saprašanas
dāvana.

b Jāņa 8:32.

7a 1. Nef. 10:17–19.

8a src Gara dāvanas.

b M&D 46:15.

9a 1. kor. 12:8–11;

M&D 46:8–29.

b M&D 88:77–79, 118.

11a src Ticība, Ticēt.

b src Dziedināt,
Dziedināšana.

12a src Brīnums.

16a src Valodu
dāvana.

18a Jēk. v. 1:17.

19a Ebr. 13:8.

b Mor. 7:37.

20a Et. 12:3–37.

21a 1. kor. 13;

Mor. 7:1, 42–48.

src Žēlsirdība.

23a Mor. 7:33.

jūs varat darīt visu, kas ir node-
rīgs Man.

24 Un tagad es runāju uz
visiem zemes galiem—ja pie-
nāks diena, kad Dieva spēks un
dāvanas beigsies jūsu starpā,
tad tas būs “neticības ^bdēļ.

25 Un ak vai būs cilvēku bēr-
niem, ja tas tā notiks; jo nebūs
“neviens, kas dara labu starp
jums, neviens paša. Jo, ja būs
kaut viens jūsu starpā, kas darīs
labu, viņš darīs to ar Dieva spē-
ku un dāvanām.

26 Un ak vai tiem, kas atmetīs
šīs lietas un nomirs, jo tie “no-
mirs savos ^bgrēkos, un tie nevar
tapt izglābti Dieva valstībā; un
es runāju to saskaņā ar Kristus
vārdiem; un es nemeloju.

27 Un es saku jums, lai jūs at-
cerētos šīs lietas; jo laiks ātri
nāk, kad jūs zināsīt, ka es neme-
loju, jo jūs redzēsīt mani Dieva
tiesā; un Dievs Tas Kungs sa-
cīs uz jums: Vai Es nepaziņoju
jums Savus “vārdus, ko rakstī-
ja šis vīrs, kā kāds, kas ^bbrēc no
mirušajiem, jā, patiesi kā kāds,
kas runā no ‘pīšļiem?

28 Es paziņoju šīs lietas, lai
piepildītu pravietojumus. Un
lūk, tie turpinās nākt no Mūži-
gā Dieva mutēs; un Viņa vārds
“izskanēs no paudzes paudzē.

29 Un Dievs jums parādīs, ka
tas, ko es esmu rakstījis, ir pa-
tiess.

30 Un vēl es gribētu jūs pār-
liecināt, lai jūs “nāktu pie Kris-
tus un turētos pie katras labas
dāvanas, un ^bnepieskartos nedz
ļauņai dāvanai, nedz nešķīstai
lietai.

31 Un “mosties un celies no
pīšļiem, ak, Jeruzāleme; jā, un
tērpies savās skaistajās drānās,
ak, ^bCiānas meita; un ‘nostip-
rini savus ^dstabus un paplaši-
ni savas robežas mūžīgi, lai tu
“vairs netiktu sajaukta, lai Mū-
žīgā Tēva derības, kuras Viņš ir
slēdzis ar tevi, ak, Israēla nams,
tiktu piepildītas.

32 Jā, “nāciet pie Kristus un to-
piet ^bpilnveidoti Viņā, un no-
raidiet jebkādu bezdievību; un,
ja jūs noraidīsīt jebkādu bez-
dievību un ‘mīlēsīt Dievu ar
visu savu spēku, prātu un sir-
di, tad Viņa labvēlība ir pietie-
kama jums, lai ar Viņa labvēlību
jūs būtu pilnīgi Kristū; un, ja ar
Dieva “labvēlību jūs esat pilnīgi
Kristū, jūs nekādi nevarat norai-
dīt Dieva spēku.

33 Un vēl, ja jūs ar Dieva lab-
vēlību esat pilnīgi Kristū un ne-
noraidāt Viņa spēku, tad jūs
esat “svētīti Kristū ar Dieva

24a SRC Neticība.

b Mor. 7:37.

25a DZST Psm. 14:1–7

(Pielikums);

Rom. 3:10–12.

26a Ec. 18:26–27;

1. Nef. 15:32–33;

Mos. 15:26.

b Jāņa 8:21.

27a 2. Nef. 33:10–11.

b 2. Nef. 3:19–20;

27:13; 33:13;

Morm. 9:30.

c Jes. 29:4.

28a 2. Nef. 29:2.

30a 1. Nef. 6:4;

Morm. 9:27;

Et. 5:5.

b Al. 5:57.

31a Jes. 52:1–2.

b SRC Ciāna.

c Jes. 54:2.

d SRC Stabs.

e Et. 13:8.

32a Mat. 11:28;

2. Nef. 26:33;

Jēk. 1:7;

Omn. 1:26.

b Mat. 5:48;

3. Nef. 12:48.

src Pilnīgs.

c M&D 4:2; 59:5–6.

d 2. Nef. 25:23.

33a SRC Iesvētīšana.

labvēlību, caur Kristus ^basins iz-
liešanu, kas ir Tēva derībā, lai
^cpiedotu jūsu grēkus, tad jūs
kļūstat ^dsvēti, neaptraipīti.

34 Un tagad es saku visiem
ardievu! Es drīz došos ^aatpūs-
ties Dieva ^bparadīzē, līdz mans

^cgars un ķermenis atkal ^dsa-
vienosies un es liksmojot tik-
šu nests pa ^egaisu, lai sastaptu
jūs Diženā ^fJehovas, gan dzī-
vo, gan mirušo Mūžīgā ^gSoģa,
^hiepriecinošās tiesas priekšā.
Āmen.

33^b SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.
^c SRC Grēku piedošana.
^d SRC Svētums.
34^a SRC Atpūta.

^b SRC Paradīze.
^c SRC Gars.
^d SRC Augšāmcelšanās.
^e 1. tes. 4:17.
^f SRC Jehova.

^g SRC Jēzus Kristus—
Soģis.
^h Jēk. 6:13.

BEIGAS

PIELIKUMS

SVĒTO RAKSTU CEĻVEDIS

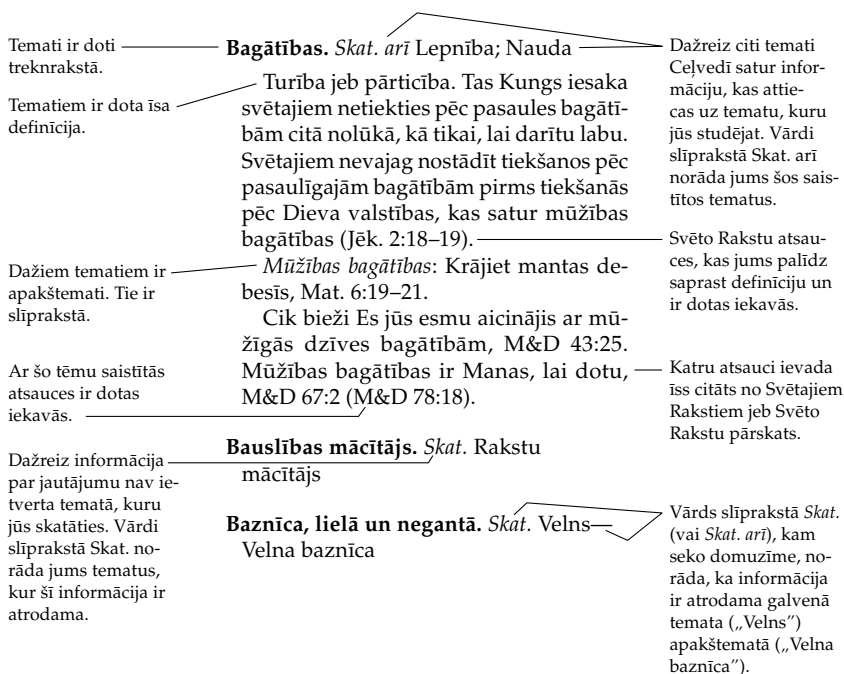
HRONOĻOĢIJA

EVANĢĒLIJU SASKAŅA

SVĒTO RAKSTU CEĻVEDIS

Svēto Rakstu ceļvedis sniedz informāciju par izvēlētām mācībām, principiem, cilvēkiem un vietām, kas atrodamas Bībelē, Mormona Grāmatā, Mācībā un Derībās un Dārgajā Pērlē. Tajā jums arī ir sniegtas galvenās Svēto Rakstu atsauces, lai jūs varētu studēt katru tematu. Šis ceļvedis var palīdzēt jums, studējot Svētos Rakstus gan individuāli, gan kopā ar ģimeni. Tas var palīdzēt jums atbildēt uz jautājumiem par evaņģēliju, studēt tematus Rakstos, sagatavot uzstāšanās un stundas un vairot jūsu zināšanas un iecību par evaņģēliju.

Tālāk dotajā diagrammā ir paskaidrota šķirklja uzbūve Svēto Rakstu ceļvedī:

Abed-nego

Abed-nego. *Skat. arī Daniēls*

Vecajā Derībā Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego bija trīs israēliešu jaunekļi, kuri kopā ar Daniēlu tika atvesti uz Nebukadnēcara, Bābeles ķēniņa, pili. Abed-Nego israēliešu vārds bija Asarja. Šie četri jaunie cilvēki atteicās aptraipīt sevi, baidot ķēniņa ēdienu un vīnu (Dan. 1). Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego tika ķēniņa iemesti degošā ceplī, taču brīnumainā kārtā tika Dieva Dēla pasargāti (Dan. 3).

Abinadijs. *Skat. arī Mocekļis, Mocības*

Nefijiešu pravietis Mormona Grāmatā.

Pravietoja, ka Dievs sodīs ļaunā ķēniņa Noas tautu, ja viņi nenozēlos grēkus, **Mos.** 11:20–25. Tika iemests cietumā par to, ka pravietoja par ķēniņa Noas un viņa tautas iznīcināšanu, **Mos.** 12:1–17. Mācīja ķēniņa Noas ļaunajiem priesteriem par Mozus bauslību un par Kristu, **Mos.** 12–16. Alma, vecākais, noticeja un pierakstīja viņa vārdus, **Mos.** 17:2–4. Tika ķēniņa Noas sadedzināts līdz nāvei, **Mos.** 17:20.

Acs, Acis

Svētajos Rakstos acs bieži tiek izmantota kā simbols cilvēka spējai saņemt Dieva gaismu. Simboliski cilvēka acs arī parāda garīgo stāvokli un saprašanu par Dieva lietām.

Tā Kunga bauslis ir skaidrs, tas apskaidro acis, **Psm.** 19:9. Negudrajiem ir acis, bet tie neredz, **Jer.** 5:21 (Marka 8:18).

Miesas spideklis ir acs, **Mat.** 6:22 (Lūk. 11:34; 3. Nef. 13:22; M&D 88:67). Svētigas ir jūsu acis, jo tās redz, **Mat.** 13:16. Jūsu gara acis tiks apgaismotas, **Ef.** 1:17–18.

Ak vai tiem, kas ir gudri pašu acis, **2. Nef.** 15:21 (Jes. 5:21). Viņi sāka gavēt un lūgt, lai ļaužu acis tiktu atvērtas, **Mos.** 27:22. Sātans padarīja aklas viņu acis, **3. Nef.** 2:2. Nevienam nav varas nest gaismā Mormona Grāmatu, izņemot vienīgi kā ar aci, vērstu tikai uz Dieva godību, **Morm.** 8:15.

Ar Gara spēku mūsu acis tika atvērtas un mūsu saprašana apgaismota, **M&D** 76:12. Gaisma ir caur Viņu, kurš apgaismo jūsu acis, **M&D** 88:11. Ja jūsu acs būs vērsta vienīgi uz Manu godību, viss

jūsu ķermenis tiks piepildīts ar gaismu, **M&D** 88:67.

Agripa. *Skat. arī Pāvils*

Jaunajā Derībā Hēroda Agripas I dēls un Bernikes un Druzillas brālis. Viņš bija Halkīdas, kas atradās Libanonā, ķēniņš. Viņš uzklausa apustuli Pāvilu un gandrīz tika pārliecināts kļūt par kristieti (Ap. d. 25–26; DžS—V 1:24).

Ahabs. *Skat. arī Izebele*

Vecajā Derībā viens no visļaunākajiem un varenākajiem ziemeļi Israēla ķēniņiem. Viņš apprecēja Izebelu, sidoniešu princesi, caur kuras ietekmi tika ieviesta Baala un Aštartes ietekme un pielūgšana Israēlā (1. Ķēn. 16:29–33; 2. Ķēn. 3:2) un pat tika izdarīti mēģinājumi iznīcināt praviešus un Jehovas pielūgšanu (1. Ķēn. 18:13).

Valdīja pār Israēlu un Samariju divdesmit divus gadus, **1. Ķēn.** 16:29 (1. Ķēn. 16–22). Darīja to, kas ir ļauns Tā Kunga acīs, vēl vairāk nekā visi, kas bija bijuši pirms viņa, **1. Ķēn.** 16:30. Tika nogalināts kaujā, **1. Ķēn.** 22:29–40.

Aicināšana un izredzēšana. *Skat. arī Izredzēšana*

Taisnīgie Kristus sekotāji var tikt ieskaitīti starp izredzētajiem, kuri dabū apsolījumu par paaugstināšanu. Šī acināšana un izredzēšana sākas ar grēku nožēlošanu un kristīšanu. Tā tiek pabeigta, kad tie „[virzās uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un pastāv līdz galam]” (2. Nef. 31:19–20). Svētie Raksti sauc šo procesu par mūsu acināšanas un izredzēšanas nodrošināšanu (2. Pēt. v. 1:4–11; M&D 131:5–6).

Jūs būsit Man par priesteru valsti, **2. Moz.** 19:5–6 (Jāņa atkl. 1:6).

Dievs jūs no paša sākuma izraudzījis pestīšanai, **2. tes.** 2:13. Darbojieties, lai darītu jūsu acināšanu un izredzēšanu drošu, **2. Pēt. v.** 1:10.

Tas Kungs var jūs apzīmogat kā Savus, **Mos.** 5:15. Es noslēdzu derību ar tevi, ka tev būs mūžīgā dzīve, **Mos.** 26:20.

Uzticīgie priesterības nesēji kļūs par Dieva Baznīcu un valstību, un

izredzētajiem, **M&D** 84:33–34. Stiprāks pravietojuma vārds nozīmē, ka cilvēks zina, ka viņš ir aizzīmogots mūžīgajai dzīvei, **M&D** 131:5–6. Es aizzīmogoju uz tevis tavu paaugstināšanu, **M&D** 132:49.

Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums.

Skat. arī Izraudzīts, Izredzēts; Izvēlēties, Izvēlēt, Izraudzīt; Ordinēt, Ordinācija; Pārvaldnieks, Pārvaldījums; Pilnvaras

Būt Dieva aicinātam ir saņemt norikojumu vai uzaicinājumu no Viņa vai no Viņa atbilstoši pilnvarotiem Baznīcas vadītājiem—kalpot Viņam noteiktā veidā.

Viņš uzlika savas rokas uz viņu un deva tam uzdevumu, **4. Moz.** 27:23. Es ordinēju tevi par pravieti, **Jer.** 1:5.

Es esmu jūs izredzējis un ordinējis jūs, **Jāņa** 15:16. Pāvils tika aicināts par apustuļi, **Rom.** 1:1. Nevieni sev pats neņem šo godu, bet tikai tas, kas ir Dieva aicināts, **Ebr.** 5:4. Jēzus bija Dieva aicināts pēc Melhisedeka kārtas, **Ebr.** 5:10.

Es esmu ticis aicināts sludināt Dieva vārdu, saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu, **Al.** 8:24. Priesteri tika aicināti un sagatavoti no pasaules radīšanas, **Al.** 13:3.

Ja jums ir vēlēšanās kalpot Dievam, jūs esat aicināti, **M&D** 4:3. Stāvi stingri tanī darbā, kuram Es esmu aicinājis tevi, **M&D** 9:14. Tev nevajag domāt, ka tu esi aicināts sludināt, līdz tu tiks aicināts, **M&D** 11:15. Elderi ir aicināti istenot izredzēto sapulcināšanu, **M&D** 29:7. Nevienam nebūs sludināt Manu evaņģēliju vai celt Manu baznīcu, kamēr viņš nav ticis ordinēts, **M&D** 42:11. Daudz ir aicināti, bet maz ir izredzēti, **M&D** 121:34.

Cilvēkam ir jātiek Dieva aicinātam, **TA** 1:5.

Aizliegtais auglis. *Skat.* Ādama un Ievas Krišana; Ēdēne

Aizstājošs. *Skat.* Glābšana mirušajiem; Priekšraksti—Aizstājošs priekšraksts

Aizstāvis. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Jēzus Kristus ir mūsu aizstāvis Tēva priekšā (**Mor.** 7:28) un aizstāv mūsu lietu.

Jēzus Kristus ir mūsu aizstāvis Tēva priekšā, **1. Jāņa** v. 2:1 (**M&D** 110:4).

Jēzus aizlūdž par visiem, **2. Nef.** 2:9 (**Ebr.** 7:25). Jēzus guva uzvaru pār nāvi, kas deva Viņam varu aizlūgt par cilvēku bērniem, **Mos.** 15:8.

Es esmu jūsu aizstāvis Tēva priekšā, **M&D** 29:5. Jēzus Kristus aizstāv jūsu lietu, **M&D** 45:3–5.

Alfa un Omega. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Alfa ir pirmais burts grieķu alfabētā; Omega ir pēdējais. Tie arī ir vārdi, kas doti Jēzum Kristum un tiek izmantoti kā simboli, lai parādītu, ka Kristus ir visas radības sākums un gals (**Jāņa** atkl. 1:8; **M&D** 19:1).

Alkohols. *Skat.* Gudrības vārds

Alma, Almas dēls. *Skat. arī* Alma, vecākais; Amuleks; Mosijas dēli

Mormona Grāmatā pirmais augstākais soģis un pravietis nefijiešu tautā. Savos agrīnajos gados viņš centās iznīcināt Baznīcu (**Mos.** 27:8–10). Tomēr viņam parādījās eņģelis, un viņš tika pievērstis evaņģēlijam (**Mos.** 27:8–24; **Al.** 36:6–27). Vēlāk viņš atteicās no sava augstākā soģa amata, lai mācītu ļaudis (**Al.** 4:11–20).

Almas grāmata: Atsevišķa grāmata Mormona Grāmatā, kas ietver praviešu Almas, Almas dēla, un viņa dēla Helamana pierakstu saīsinājumu. Notikumi, kas aprakstīti šajā grāmatā, notika apmēram no 91. līdz 52. g. pr. Kr. Grāmatā ir 63 nodaļas. 1. līdz 4. nodaļā aprakstīta Nehora un Amlisija sekotāju sacelšanās pret nefijiešiem. Kari, kas radās tās rezultātā, bija vieni no postošākajiem tā laika nefijiešu vēsturē. 5. līdz 16. nodaļā ietverta Almas atskaite par agrīnajiem misionāra ceļojumiem, ieskaitot viņa sprediķi par Labo Ganu (**Al.** 5) un viņa sludināšanu ar Amuleku Amonihās pilsētā. 17. līdz 27. nodaļā ietverts pieraksts par Mosijas dēliem un viņu kalpošanu starp lamaniešiem. 28. līdz 44. nodaļā ietverti daži no Almas svarīgākajiem sprediķiem. 32. nodaļā Alma salīdzināja vārdu ar sēklu; 36. nodaļā viņš atstāstīja savam dēlam Helamanam stāstu

Alma, vecākais

par savu pievēršanu. 39. līdz 42. nodaļā aprakstīts Almas padoms savam dēlam Koriantonom, kurš bija iesaistīts morālos pārkāpumos; šis svarīgais sprediķis izskaidro taisnību, žēlsirdību, Augšāmcelšanos un Izpirkšanu. 45. līdz 63. nodaļā aprakstīti tā laika perioda nefijiešu kari, kā arī pārcelšanās Hagota vadībā. Tādi diži vadītāji kā kapteinis Moronijs, Teankums un Lehijs ar savu drosmi un savlaicīgu rīcību palīdzēja saglabāt nefijiešu tautu.

Alma, vecākais

Nefijiešu pravietis Mormona Grāmatā, kurš nodibināja Baznīcu ļaunā ķēniņa Noas dienās.

Bija ļaunā ķēniņa Noas priesteris un Nefija pēctecis, **Mos.** 17:1–2. Pēc tam, kad bija uzklusījis Abinadiju un noticējis viņam, tika ķēniņa padzīts. Viņš bēga, slēpās un pierakstīja Abinadija vārdus, **Mos.** 17:3–4. Nožēloja grēkus un mācīja Abinadija vārdus, **Mos.** 18:1. Kristīja Mormona ūdeņos, **Mos.** 18:12–16. Nodibināja Baznīcu, **Mos.** 18:17–29. Ieradās ar saviem ļaudīm Zarahemlā, **Mos.** 24:25. Viņam tika dota vara pār Baznīcu, **Mos.** 26:8. Tiesāja un vadīja Baznīcu, **Mos.** 26:34–39. Piešķīra augstā priesteram amatu savam dēlam, **Al.** 4:4 (**Mos.** 29:42; **Al.** 5:3).

Altāris. *Skat. arī* Upuris

Veidojums, ko izmanto ziedošanai, upurēšanai un pielūgšanai.

Noa uzcēla altāri Tam Kungam un upurēja dedzināmos upurus, **1. Moz.** 8:20. Ābrāms uzcēla altāri Tam Kungam, **1. Moz.** 12:7–8. Ābrahāms sasēja savu dēlu Īzāku uz altāra, **1. Moz.** 22:9 (1. **Moz.** 22:1–13). Jēkabs uzcēla tur altāri un nosauca to vietu Ēl-Bētele, **1. Moz.** 35:6–7. Elija uzcēla altāri un izaicināja Bala priesterus, **1. Ķēn.** 18:17–40.

Ja tu upurē savu dāvanu uz altāra, vispirms izligsti ar savu brāli, **Mat.** 5:23–24. Es redzēju zem altāra to dvēseles, kas nokauti Dieva vārda dēļ, **Jāņa atkl.** 6:9 (**M&D** 135:7).

Lehijs uzcēla altāri no akmeņiem un pateicās Tam Kungam, **1. Nef.** 2:7.

Ābrahāms tika izglābts no nāves uz Elkenaha altāra, **Ābr.** 1:8–20.

Amalekieši (Mormona Grāmata)

Nefijiešu atkritēju grupa, kas veda lamaniēšus kaujā pret nefijiešiem (**Al.** 21:24; 43).

Amalekieši (Vecā Derība)

Arābu cilts, kas dzīvoja Pāranas tukšnesī starp Arābiju un Vidusjūru. Viņi pastāvīgi karoja ar ebrejiem kopš Mozus laikiem (2. **Moz.** 17:8) līdz pat Saulam un Dāvidam (1. **Sam.** 15; 27:8; 30; 2. **Sam.** 8:11–12).

Amalīkija

Mormona Grāmatā nefijiešu nodevējs, kurš ieguva varu pār lamaniēšiem un vadīja tos pret nefijiešiem (**Al.** 46–51).

Amats, Amatpersona. *Skat. arī*

Ordinēt, Ordinācija; Priesterība

Pilnvaru jeb atbildības stāvoklis organizācijā; Svētajos Rakstos bieži lietots, lai apzīmētu priesterības pilnvaras; var arī nozīmēt pienākumus, kas ir noteikti zināmam amatam vai personai, kura ir šajā amatā.

Ne visiem locekļiem ir vienāds uzdevums, **Rom.** 12:4.

Mēs turējām godā mūsu amatus Tam Kungam, **Jēk.** 1:19. Melhisedeks saņēma augstās priesterības amatu, **Al.** 13:18. Eņģeļu kalpošanas uzdevums ir acināt cilvēkus uz grēku nožēlošanu, **Mor.** 7:31.

Neviena persona nedrīkst tikt iecelta nevienā amatā šīnī Baznīcā bez tās draudzes balss, **M&D** 20:65. Lai katrs cilvēks paliek savā paša amatā, **M&D** 84:109. Ir prezidenti jeb prezidējošās amatpersonas, kas nozīmētas no to vidus, kuri ir ordinēti amatos šajās divās priesterībās, **M&D** 107:21. Tiek aprakstīti to pienākumi, kuri prezidē pār priesterības kvorumam amatiem, **M&D** 107:85–98. Lai katrs vīrs mācās savu pienākumu un darbojas tajā amatā, kurā viņš ir nozīmēts, **M&D** 107:99–100. Es tagad dodu jums amatpersonas, kas pieder Manai priesterībai, **M&D** 124:123.

Amlisjjs, Amlisieši

Kāds vīrs Mormona Grāmatā, kurš vadīja grupu nefijiešu, kuri vēlējās iecelt ķēniņu soģu valdīšanas laikā. Šie nefijieši, saukti par amlisiešiem, atklāti sacēlās pret Dievu, par ko tie tika nolādēti (Al. 2–3).

Amons, Mosijas dēls. Skat. arī

Anti-nefij-lehijieši; Mosija, Benjamīna dēls; Mosijas dēli

Mormona Grāmatā ķēniņa Mosijas dēls Amons kalpoja kā misionārs, kura uzcītīgās pūles palīdzēja pievērst Kristum daudzas dvēseles.

Bija neticīgais, kurš centās iznīcināt Baznīcu, **Mos.** 27:8–10, 34. Eņģelis parādījās viņam un viņa ceļabiedriem, **Mos.** 27:11. Nožēloja grēkus un sāka sludināt Dieva vārdu, **Mos.** 27:32–28:8. Atteicās kļūt par ķēniņu un tā vietā devās uz lamaniēšu zemi, lai sludinātu Dieva vārdu, **Al.** 17:6–9. Gavēja un lūdza pēc vadības, **Al.** 17:8–11. Viņu sagūstīja ķēniņš Lamonijs, **Al.** 17:20–21. Izglāba Lamoniņa ganāmpulkus, **Al.** 17:26–39. Sludināja Lamoniņam, **Al.** 18:1–19:13. Pateicās Dievam un tika prieka pārņemts, **Al.** 19:14. Viņa pievērstie nekad neatkrita, **Al.** 23:6. Priecājās būt par darbarīku Dieva rokās, lai vestu tūkstošus pie patiesības, **Al.** 26:1–8 (Al. 26). Aizveda Anti-nefij-lehija tautu drošībā, **Al.** 27. Juta milzīgu prieku, satiekot Almu, **Al.** 27:16–18.

Amons, Zarahemlas pēctecis. Skat. arī

Limhijjs

Mormona Grāmatā kāds stiprs un varens vīrs, kurš vadīja nefijiešu ekspedīciju no Zarahemlas uz Lehija-Nefija zemi (**Mos.** 7:1–16). Viņam tika parādīti senie pieraksti, un viņš izskaidroja, kas ir gaišreģis (**Mos.** 8:5–18). Vēlāk viņš palīdzēja ķēniņam Limhijam un viņa tautai atbrīvoties no lamaniēšiem un atveda tos atpakaļ uz Zarahemlu (**Mos.** 22).

Amoss

Vecās Derības pravietis, kurš pravietoja aptuveni 792. līdz 740. g. pr. Kr.

Usijas, Jūdas ķēniņa, un Jerobeāma, Israēla ķēniņa, dienās.

Amosa grāmata: Grāmata Vecajā Derībā. Daudzi no Amosa pravietojumiem bridināja Israēlu un tā kaimiņu tautas atgriezties pie taisnīguma.

1. līdz 5. nodaļā Israēls un tā kaimiņu tautas tiek aicinātas nožēlot grēkus. 3. nodaļā izskaidrots, ka Tas Kungs atklāj Savus noslēpumus praviešiem un ka pārkāpumu dēļ Israēlu sakaus ienaidnieks. 6. līdz 8. nodaļā pravietots par Israēla krišanu daudzus gadus pirms asīriešu iebrukuma. 9. nodaļā pravietots, ka Israēls tiks atjaunots savā zemē.

Amuleks. Skat. arī Alma, Almas dēls

Mormona Grāmatā Almas, Almas dēla, misijas līdzgaitnieks.

Tika eņģeļa piemeklēts, **Al.** 8:20; 10:7. Uzņēma Almu savā namā, **Al.** 8:21–27. Sludināja ar spēku Amonihās ļaudīm, **Al.** 8:29–32; 10:1–11. Bija Nefija, Lehija un Manases pēctecis, **Al.** 10:2–3. Liecināja par patiesību, **Al.** 10:4–11. Aicināja ļaudis nožēlot grēkus un tika atraidīts, **Al.** 10:12–32. Stridējās ar Zizromu, **Al.** 11:20–40. Mācīja par augšāmcelšanos, tiesu un atjaunošanu, **Al.** 11:41–45. Gribēja pārtraukt ticīgo mocības, **Al.** 14:9–10. Tika ieslodzīts cietumā kopā ar Almu, **Al.** 14:14–23. Caur ticību atbrīvojās no cietuma saitēm, **Al.** 14:24–29. Liecināja par Izpirkšanu, žēlsirdību un taisnību, **Al.** 34:8–16. Mācīja par lūgšanu, **Al.** 34:17–28. Mudināja ļaudis neatlikt grēku nožēlošanu, **Al.** 34:30–41. Almas un Amuleka ticība lika sagāzties cietuma sienām, **Et.** 12:13.

Ananija no Damaskas. Skat. arī Pāvils

Kristiešu māceklis Damaskā, kurš kristīja Pāvilu (Ap. d. 9:10–18; 22:12).

Ananija no Jeruzālemes

Jaunajā Derībā viņš un viņa sieva Sappira meloja Tam Kungam, paturēdami daļu naudas, ko viņi bija ziedojuši Tam Kungam. Kad Pēteris viņus atmaskoja, tie abi nokrita zemē un nomira (Ap. d. 5:1–11).

Andrejs

Andrejs

Jaunajā Derībā Sīmaņa, saukta Pēteris, brālis un viens no Divpadsmit apustuļiem, ko Jēzus aicināja Savas mirstīgās kalpošanas laikā (Mat. 4:18–19; Marka 1:16–18, 29).

Anna. *Skat. arī* Samuēls, Vecās Derības pravietis

Samuēla, Vecās Derības pravieša, māte. Tas Kungs deva Samuēlu Annai, atbildot uz viņas lūgšanām (1. Sam. 1:11, 20–28). Anna veltīja Samuēlu Tam Kungam. Viņas pateicības dziesma var tikt salīdzināta ar Marijas, Jēzus mātes, dziesmu (1. Sam. 2:1–10; Lūk. 1:46–55).

Anna (augstais priesteris). *Skat. arī* Kajafa

Jaunajā Derībā ietekmīgs vīrs sinedrijā. Kad Jēzus tika apcietināts, Viņš vispirms tika aizvests pie viņa (Jāņa 18:13); viņš arī ieņēma vienu no vadošajām lomām, tiesājot apustuļus (Ap. d. 4:3–6).

Anna (praviete)

Jaunajā Derībā praviete no Ašera cilts. Jēzus piedzimšanas laikā viņa bija veca atraitne. Viņa redzēja bērniņu Jēzu, kad Viņu atnesa templī, un atpazīna Viņu kā Pestītāju (Lūk. 2:36–38).

Antikrists. *Skat. arī* Velns

Katrs vai jebkas, kas izliekas par patieso glābšanas ieceres evaņģēlija nesēju un kas atklāti vai slepeni pretojas Kristum. Jānis Atklājējs aprakstīja antikristu kā maldinātāju (1. Jāņa v. 2:18–22; 4:3–6; 2. Jāņa v. 1:7). Lielais antikrists ir Lucifers, bet viņam ir daudz palīgu, kas ir gan garīgas būtnes, gan mirstīgie.

Pazušanas dēļs pretojas un pats sevi ceļ pār visu, kas tiek saukts par Dievu, **2. tes.** 2:1–12. Viņš pieviļ zemes iedzīvotājus ar brīnuma zīmēm, **Jāņa atkl.** 13:13–17.

Šerems noliedza Kristu un daudzus pievīla, **Jēk.** 7:1–23. Nehors mācīja viltus mācības, nodibināja baznīcu un ieviesa viltus priesterību, **Al.** 1:2–16. Korihors izsmēja Kristu, Izpirkšanu un pravietojuma garu, **Al.** 30:6–60.

Anti-nefij-lehijieši. *Skat. arī* Amons, Mosijas dēls; Helamana dēli; Mosijas dēli

Mormona Grāmatā vārds, kas tika dots tiem lamaniešiem, kurus pievērsa Mosijas dēli. Pēc viņu pievērsanas šie ļaudis, kas tika saukti par Amona tautu, bija uzticīgi visu savu dzīvi (Al. 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

Viņi pieņēma anti-nefij-lehijiešu vārdu, **Al.** 23:16–17; 24:1. Viņi atteicās izliet asinis un apraka savus ieročus, **Al.** 24:6–19. Viņu dēli sagatavojās karam un izraudzīja Helamanu par savu vadītāju, **Al.** 53:16–19; 56–58 (šie dēli bija pazīstami arī kā 2000 jaunie karavīri).

Apcerēt. *Skat.* Pārdomāt

Apģānīšana. *Skat. arī* Zaimot, Zaimošana

Izrādīt necieņu vai nicinājumu pret svētām lietām, jo īpaši negodbijību pret Dieva Vārdu.

Tev nebūs Tā Kunga, sava Dieva, Vārdu nelietīgi valkāt, **2. Moz.** 20:7 (2. Nef. 26:32; Mos. 13:15; M&D 136:21). Kāpēc mēs laupām svētumu mūsu tēvu derībai, **Mal.** 2:10.

Par ikkatru veltīgu vārdu, ko cilvēki runās, tiem būs jāatbild tiesas dienā, **Mat.** 12:34–37. No tās pašas mutes iziet svētība un lāsts, tam nebūs tā notikt, **Jēk. v.** 3:10.

Mūsu vārdi mūs nosodīs, **Al.** 12:14 (Mos. 4:30).

Lai visi cilvēki piesargās, kā viņi ņem Manu Vārdu uz savām lūpām, **M&D** 63:61–62.

Apgraižšana. *Skat. arī* Ābrahāma derība

Ābrahāma derības zīme israēliešu vīriešu kārtas pārstāvjiem Vecās Derības atklāšanas laikos (1. Moz. 17:10–11, 23–27; DžST, 1. Moz. 17:11 [Pielikums]). Apgraižšana tika veikta, nogriežot „miesas priekšādu” vīriešu kārtas zīdaiņiem un tāpat arī pieaugušajiem. Tie, kas to saņēma, baudīja derības priekšrocības un pieņēma tās atbildību. Apgraižšana kā

derības zīme tika izbeigta līdz ar Kristus misiju (Mor. 8:8; M&D 74:3–7).

Apokalipse. *Skat. arī* Jāņa atklāsmes grāmata

Jāņa atklāsmes grāmata, Jaunās Derības pēdējā grāmata; var arī nozīmēt jebkuru nozīmīgu atklāsmi; no grieķu vārda, kas nozīmē „atklāts” vai „atsegts”.

Apokrifi. *Skat. arī* Bībele; Svētie Raksti

Jūdu tautas svētas grāmatas, kas netika iekļautas ebreju Bībelē, bet tiek paturētas dažu kristiešu baznīcu bībelēs. Šīs grāmatas bieži vien ir vērtīgas Vecās un Jaunās Derības sasaistīšanai un Baznīcā tiek uzskatītas par noderīgām lasīšanai.

Apokrifi lielākoties ir pārtulkoti pareizi, bet ar nepareiziem iestarpinājumiem, **M&D** 91:1–3. Apokrifi var dot labumu tiem, kas ir Gara apgaismoti, **M&D** 91:4–6.

Aprunāšana. *Skat.* Ļauna runāšana

Apskaidrošana. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Priesterības atslēgas

Personu stāvoklis, kuras tiek uz laiku izmainītas gan izskatā, gan miesā—tas ir, paceltas augstākā garīgā līmenī—lai tās varētu izturēt debesu būtņu klātbūtni un godību.

Kristus apskaidrošana: Pēteris, Jēkabs un Jānis redzēja To Kungu, pagodinātu un apskaidrotu viņu priekšā. Glābējs pirms tam bija apsolījis, ka Pēteris saņems debesu valstības atslēgas (Mat. 16:13–19; 17:1–9; Marka 9:2–10; Lūk. 9:28–36; 2. Pēt. v. 1:16–18). Šajā svarīgajā notikumā Glābējs, Mozus un Ēlija (Elija) deva apsolītās priesterības atslēgas Pēterim, Jēkabam un Jānim. Ar šīm priesterības atslēgām apustuļiem bija vara turpināt valstības darbu pēc Jēzus uzkāpšanas debesīs.

Džozefs Smits mācīja, ka Apskaidrošanas kalnā Pēteris, Jēkabs un Jānis arī tika apskaidroti. Viņi redzēja vīziju par Zemi, kā tā izskatīsies nākotnē godības stāvoklī (M&D 63:20–21). Viņi redzēja Mozu un Ēliju, divas pārveidotas būtnes,

un dzirdēja Tēva balsi. Tēvs sacīja: „Šis ir Mans mīļais Dēls, pie kura Man labs prāts; To jums būs klausīt” (Mat. 17:5).

Apskaidrotas būtnes: Viņi redzēja Israēla Dievu, **2. Moz.** 24:9–11. Viņa vaiga āda spīdēja, kamēr viņš runāja ar Dievu, **2. Moz.** 34:29 (Marka 9:2–3).

Jēzus vaigs spīdēja, **Mat.** 17:2 (Marka 9:2–3). Israēls nevarēja skatīties Mozus vaigā viņa spožuma dēļ, **2. kor.** 3:7.

Abinadija seja spīdēja ļoti spoži, **Mos.** 13:5–9. Viņi stāvēja it kā uguns vidū, **Hel.** 5:23, 36, 43–45 (3. Nef. 17:24; 19:14). Viņi bija tikpat balti kā Jēzus vaigs, **3. Nef.** 19:25. Tas likās tiem kā apskaidrošana, **3. Nef.** 28:15.

Neviens cilvēks miesā nekad nav redzējis Dievu, kā vien Gara atdzīvināts, **M&D** 67:10–12. Ar Gara spēku mūsu acis tika atvērtas, **M&D** 76:12.

Dieva godība bija pār Mozu, **Moz.** 1:2. Viņa godība bija pār mani un es redzēju Viņa vaigu, jo es biju apskaidrots, **Moz.** 1:11. Es redzēju debesis atveramies un es tiku ietērpts godībā, **Moz.** 7:3–4.

Apsolījuma Svētais Gars. *Skat. arī* Svētais Gars

Svētais Gars ir apsolījuma Svētais Gars (Ap. d. 2:33). Tas apstiprina kā Dievam pieņemamu cilvēku taisnīgu rīcību, priekšrakstus un derības. Apsolījuma Svētais Gars liecina Tēvam, ka glābšanas priekšraksti ir pareizi izpildīti un ka derības, kas ar tiem saistītas, ir turētas.

Tie, kas ir apzīmogoti ar apsolījuma Svēto Garu, saņem visu, kas Tēvam ir, **M&D** 76:51–60 (Ef. 1:13–14). Visas derības un izpildīšanas ir jāaizimogo ar apsolījuma Svēto Garu, lai tās būtu spēkā pēc šīs dzīves, **M&D** 132:7, 18–19, 26.

Apsolitā zeme

Zemes, ko Tas Kungs ir apsolījis kā mantojumu Saviem uzticīgajiem sekotājiem un bieži vien arī viņu pēctečiem. Ir daudzas apsolītās zemes. Bieži vien Mormona Grāmatā apsolītā zeme, par ko tiek runāts, ir Amerika.

Taviem pēcnācējiem Es došu šo zemi, **1. Moz.** 12:7 (Ābr. 2:19). Es tev un taviem

Apstiprināšana

pēcnācējiem došu šo Kānaāna zemi, **1. Moz.** 17:8 (1. Moz. 28:13). Mozus norādīja Israēla zemes robežas Kānaāna zemē, **4. Moz.** 34:1–12 (4. Moz. 27:12).

Jūs tiksit aizvesti uz apsolīto zemi, **1. Nef.** 2:20 (1. Nef. 5:5). Tas Kungs aizved taisnīgos uz vērtīgākajām zemēm, **1. Nef.** 17:38. Ja Lehija pēcteči turēs Dieva pavēles, viņi plauks apsolītajā zemē, **2. Nef.** 1:5–9. Israēls atgriezīsies savās apsolītajās zemēs, **2. Nef.** 24:1–2 (Jes. 14:1–2). Katra tauta, kurai piederēs šī apsolītā zeme, kalpos Dievam, vai arī tā tiks aizmēzta, **Et.** 2:9–12.

Šī ir apsolītā zeme un vieta Ciānas pilsētai, **M&D** 57:2. Jūda var sākt atgriezties Ābrahāma zemēs, **M&D** 109:64.

Jaunā Jeruzālele tiks uzcelta Amerikas kontinentā, **TA** 1:10.

Apstiprināšana. *Skat.* Roku uzlikšanaApustulis. *Skat.* arī Atklāsme; Māceklis

Grieķu valodā *apustulis* nozīmē „kāds, kas sūtīts”. Tas bija tituls, ko Jēzus deva tiem divpadsmit, kurus Viņš izraudzīja un ordinēja būt par Saviem tuvākajiem mācekļiem un palīgiem Savas kalpošanas laikā uz Zemes (Lūk. 6:13; Jāņa 15:16). Viņš sūtīja tos pārstāvēt Viņu un kalpot Viņam pēc Viņa uzkāpšanas debesīs. Gan senatnē, gan arī Divpadsmit apustuļu kvorumā atjaunotajā Baznīcā šodien apustuļi ir īpaši Jēzus Kristus liecinieki visā pasaulē, lai liecinātu par Viņa dievišķumu un par Viņa augšāmcelšanos no mirušajiem (Ap. d. 1:22; M&D 107:23).

Kristus Baznīca ir celta uz apustuļu un praviešu pamata, **Ef.** 2:20; 4:11.

Lehijs un Nefijs redzēja divpadsmit apustuļus sekojam Jēzum, **1. Nef.** 1:10; 11:34. Apustuļi būs soģi Israēla namam, **Morm.** 3:18.

Tie, kas neklausā praviešu un apustuļu vārdiem, tiks izdeldēti, **M&D** 1:14 (3. Nef. 12:1). Tika atklāts Divpadsmito aicinājums un misija, **M&D** 18:26–36. Džozefs Smits tika ordinēts par apustuli, **M&D** 20:2; 21:1. Apustuļi ir īpaši Kristus Vārda liecinieki un nes kalpošanas atslēgas, **M&D** 27:12 (M&D 112:30–32).

Divpadsmit apustuļi veido kvorumu, kas ir vienlīdzīgs pilnvarās ar Augstāko prezidiju, **M&D** 107:23–24. Divpadsmitie ir Ceļojošā prezidējošā augstā padome, **M&D** 107:33. Apustuļi tur misionāru darba atslēgas, **M&D** 107:35. Tiek aprakstīti daži no apustuļu pienākumiem, **M&D** 107:58. Es saku visiem Divpadsmitajiem: sekojiet Man un barojiet Manas avis, **M&D** 112:14–15.

Mēs ticam apustuļiem, **TA** 1:6.

Apustuļu izraudzīšana: Apustuļi tiek Tā Kunga izraudzīti (Jāņa 6:70; 15:16).

No Saviem mācekļiem Jēzus izraudzīja divpadsmit apustuļus, **Lūk.** 6:13–16. Matijs tika izraudzīts par apustuli, **Ap. d.** 1:21–26.

Oliveram Kauderijam un Deividam Vitmeram tika pavēlēts izvēlēties Divpadsmitos, **M&D** 18:37–39.

Apustuļu darbi. *Skat.* arī Lūka

Šī grāmata ir otrā daļa no darba, ko Lūka rakstījis Teofilam. Pirmā daļa ir pazīstama kā Lūkas evaņģēlijs. No 1. līdz 12. nodaļai aprakstīta daļa no Divpadsmit apustuļu nozīmīgā misionāru darba Pētera vadībā uzreiz pēc Glābēja nāves un augšāmcelšanās. No 13. līdz 28. nodaļai ir iezīmēta daļa no apustuļa Pāvila ceļojumiem un misionāru darba.

Apvienotais ordenis. *Skat.* arī Veltīt (ziedot), Ziedošanās likums

Organizācija, kurā svētie atjaunotās Baznīcas sākuma dienās centās dzīvot saskaņā ar ziedošanas likumu. Katrs cilvēks piedalījās ar savu īpašumu, mantu un peļņu, saņemdamš šīs lietas atbilstoši savām vēlmēm un vajadzībām (M&D 51:3; 78:1–15; 104).

Savās laicīgajās lietās jums ir jābūt vienlīdzīgiem, **M&D** 70:14. Svētie tika organizēti tā, lai būtu vienlīdzīgi visās lietās, **M&D** 78:3–11 (M&D 82:17–20). Tas Kungs deva Apvienotajam ordenim atklāsmi un pavēli, **M&D** 92:1. Džonam Džonsonam bija jāklūst par Apvienotā ordeņa locekli, **M&D** 96:6–9. Tas Kungs deva vispārīgus norādījumus Apvienotā ordeņa darbībai, **M&D** 104. Mani ļaudis

nav vienoti atbilstoši tai vienotībai, ko prasa celestiālā valstība, **M&D** 105:1–13.

Asa

Vecajā Derībā trešais Jūdas ķēniņš. Svētie Raksti saka, ka viņa „sirds atrada mieru pie Tā Kunga visu viņa mūža dienu” (1. Ķēn. 15:14). Savas valdīšanas laikā viņš padarīja karaspēku varenu, nokratīja etiopiešu jūgu, izdeldēja elkus un skubināja tautu noslēgt derību meklēt Jehovu (1. Ķēn. 15–16; 2. Laiku 14–16). Tomēr, kad viņam palika slimas kājas, viņš nemeklēja Tā Kunga palīdzību un nomira (1. Ķēn. 15:23–24; 2. Laiku 16:12–13).

Asinis. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Upuris

Senie israēlieši un daudzas kultūras šodien uzskata asinis par dzīvības iemiesojumu jeb visas miesīgas radības vitālo enerģiju. Vecās Derības laikos Tas Kungs aizlīdzda Israēlam ēst asinis kā barību (3. Moz. 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Izpirkšanas jeb upura spēks bija asinīs, jo asinis tika uzskatītas par dzīvei nepieciešamāko. Dzīvnieku upurēšana Vecajā Derībā bija simbols tam lielajam upurim, ko vēlāk veica Jēzus Kristus (3. Moz. 17:11; Moz. 5:5–7). Jēzus Kristus Izpirkšanas asinis attīra no grēka tos, kas nožēlo grēkus (1. Jāņa v. 1:7).

Viņa sviedri bija kā lielas asins lāses, **Lūk.** 22:44. Mēs esam iesvētīti caur Kristus asiņu izliešanu, **Ebr.** 10:1–22.

Asinis nāca no katras poras, **Mos.** 3:7 (**M&D** 19:18).

Tā Kunga asinis tika izlietas grēku piedošanai, **M&D** 27:2. Jēzus veica pilnīgu Izpirkšanu caur Savu asiņu izliešanu, **M&D** 76:69.

Ar asinīm jūs esat iesvētīti, **Moz.** 6:60.

Asīrija, Asura

Sena impērija, kas ar savu sāncensi Bābeli valdīja pār vairākumu no senajām Sīrijas un Palestīnas valstīm gandrīz visos Vecās Derības laikos. Kaut arī asīrieši bija galvenais spēks no 12. g.s. pr. Kr. līdz pat 7. g.s. pr. Kr. beigām, viņiem nekad neizdevās izveidot stabili

politisku struktūru. Viņi valdīja ar teroru, sagraujot savus ienaidniekus ar uguni un zobenu vai novājinot tos, izsūtiet lielas iedzīvotāju grupas uz citām savas impērijas daļām. Cilvēki, kas nonāca asīriešu pakļautībā, pastāvīgi cinījās pret šo impēriju. (*Skat.* 2. Ķēn. 18–19; 2. Laiku 32; Jes. 7:17–20; 10; 19; 37.)

Ašers. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Zilfas, Leas kalpones, dēls (1. Moz. 30:12–13).

Ašera cilts: Jēkabs svētīja Ašeru (1. Moz. 49:20), un Mozus svētīja Ašera pēctečus (5. Moz. 33:1, 24–29). Šie pēcteči tika saukti par „varonīgiem karotājiem” (1. Laiku 7:40).

Atbildības vecums. *Skat.* Atskaite, Atbildīgs, Atbildība; Bērns, Bērni; Kristīšana, Kristīt—Kristīšana nav priekš maziem bērniem; Mazu bērnu kristīšana

Atbrīvotājs. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Jēzus Kristus ir cilvēces atbrīvotājs, tāpēc ka Viņš izglāb visus no nāves jūga un tos, kas nožēlo grēkus, arī no soda par grēku.

Tas Kungs ir mans akmens kalns un mans atbrīvotājs, **2. Sam.** 22:2 (**Psm.** 18:3; 144:2). Tu esi mans palīgs un mans atbrīvotājs, **Psm.** 40:18 (**Psm.** 70:6).

No Ciānas nāk Atbrīvotājs, **Rom.** 11:26.

Svētie atzina Dieva Dēlu kā savu Pestītāju un Atbrīvotāju, **M&D** 138:23.

Atdzīvināt. *Skat. arī* Augšāmcelšanās

Padarīt dzīvu, augšāmcelt vai izmainīt cilvēku tā, lai viņš var būt Dieva klātbūtnē.

Dievs mūs darījis dzīvus līdz ar Kristu, **Ef.** 2:4–5 (**Kol.** 2:6, 12–13). Kristus tika nonāvēts miesā, bet dzīvs darīts garā, **1. Pēt.** v. 3:18 (**M&D** 138:7).

Neviens cilvēks nav redzējis Dievu, kā vien Gara atdzīvināts, **M&D** 67:11. Pestīšana ir caur Viņu, kas visu atdzīvina, **M&D** 88:16–17. Svētie tiks atdzīvināti un aizrauti satikt Kristu, **M&D** 88:96.

Atgriešana, Atgriez

Ādams tapa atdzīvināts iekšējā cilvēkā, **Moz.** 6:65.

Atgriešana, Atgriez. *Skat.* Pievēršana, Pievēr

Atklāsmē. *Skat. arī* Balss; Dieva vārds; Gaisma, Kristus gaisma; Iedvesma, Iedvesmot; Pravietojums, Praviētot; Sapnis; Svētais Gars; Vīzija

Dieva sazināšanās ar Saviem bērniem uz Zemes. Atklāsmē var nākt caur Kristus gaismu un Svēto Garu caur iedvesmu, vīzijām, sapņiem vai eņģeļu apmeklējumiem. Atklāsmē dod padomus, kas var vest uzticīgos uz mūžīgo glābšanu celestiālajā valstībā.

Tas Kungs atklāj Savus darbus Saviem praviešiem un apstiprina ticīgajiem, ka atklāsmes praviešiem ir patiesas (**Am.** 3:7). Caur atklāsmi Tas Kungs dod personiskus padomus ikvienam cilvēkam, kas meklē pēc tiem un kam ir ticība, kas nožēlo grēkus un ir paklausīgs Jēzus Kristus evaņģēlijam. „Svētais Gars ir atklājējs,” saka Džozefs Smits, un „nevien cilvēks nevar saņemt Svēto Garu, nesāņemot atklāsmes.”

Tā Kunga Baznīcā Augstākais prezidijs un Divpadsmit apustuļu kvorums ir pravieši, gaišrēgi un atklājēji Baznīcai un pasaulei. Baznīcas prezidents ir vienīgais, kuru Tas Kungs ir pilnvarojis saņemt atklāsmi Baznīcai (**M&D** 28:2–7). Katrs cilvēks var saņemt personisku atklāsmi savam pašam labumam.

Cilvēks dzīvo no visa tā, kas iziet no Tā Kunga mutes, **5. Moz.** 8:3 (**Mat.** 4:4; **M&D** 98:11). Tas Kungs runā lēnā balsī, **1. Ķēn.** 19:12. Kur nav atklāsmes, tur tauta kļūst mežonīga un nevaldāma, **Sal. Pam.** 29:18. Dievs Tas Kungs neko nedara, neatklādams Savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem, **Am.** 3:7.

Svētīts tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to neatklāja, bet Mans Tēvs, kas ir debesīs, **Mat.** 16:15–19. Gars jūs vadīs visā patiesībā un darīs jums zināmas nākamās lietas, **Jāņa** 16:13. Ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, **Jēk.** v. 1:5.

Visas lietas tiks atklātas, **2. Nef.** 27:11.

Es došu cilvēku bērniem rindīņu pēc rindīņas, **2. Nef.** 28:30. Nav nekā slepena, kas netiks atklāts, **2. Nef.** 30:17. Svētais Gars jums rādīs visu, **2. Nef.** 32:5. Nevien cilvēks nezina Dieva ceļus, ja vien tas netiek viņam atklāts, **Jēk.** 4:8. Alma gavēja un lūdza pēc atklāsmes, **Al.** 5:46. Lietas, kas nekad nav tikušas atklātas, tiks atklātas uzticīgajiem, **Al.** 26:22. Tie, kas noliedz atklāsmi, nezina Jēzus Kristus evaņģēliju un nesaprot Rakstus, **Morm.** 9:7–8. Jūs nesaņemsit liecību, līdz jūsu ticība nebūs pārbaudīta, **Et.** 12:6.

Mani vārdi visi tiks piepildīti, **M&D** 1:38. Vai Es neiedvesu mieru tavā prātā attiecībā uz šo lietu, **M&D** 6:22–23. Es pateikšu tev tavā prātā un tavā sirdī, **M&D** 8:2–3. Ja tas ir pareizi, Es likšu, lai tava sirds tevī degtu, **M&D** 9:8. Nenoliedz atklāsmes garu, **M&D** 11:25. Tie, kas lūdz, saņems atklāsmi pēc atklāsmes, **M&D** 42:61. Tas, ko tie runās, Svētā Gara iedvesmoti, būs Tā Kunga balss, **M&D** 68:4. Dievs dos jums zināšanas, **M&D** 121:26.

Džozefs Smits redzēja Tēvu un Dēlu, **Džs—V** 1:17. Mēs ticam visam, ko Dievs ir atklājis un vēl atklās, **TA** 1:7, 9.

Atklāšana. *Skat. arī* Evaņģēlija atjaunošana; Evaņģēlijs; Priesterība; Priesterības atslēgas

Evaņģēlija atklāšana ir laika posms, kurā Tam Kungam uz Zemes ir vismaz viens pilnvarots kalps, kas tur svētās priesterības atslēgas.

Ādams, Ēnohs, Noa, Ābrahāms, Mozus, Jēzus Kristus, Džozefs Smits un citi—katrs iesāka jaunu evaņģēlija atklāšanu. Kad Tas Kungs veido atklāšanu, evaņģēlijs tiek atklāts no jauna, tā ka šīs atklāšanas ļaudis nav atkarīgi no iepriekšējām atklāšanām, lai uzzinātu par glābšanas ieceri. Džozefa Smita iesāktā atklāšana ir pazīstama kā „laiku pilnības atklāšana”.

Debesu Dievs cels valsti, **Dan.** 2:44 (**M&D** 65).

Pēdējās dienās Es izliešu no Sava Gara pār visu miesu, **Ap. d.** 2:17 (**Joēla** 3:1). Debesīm jāuzņem Kristus līdz tam laikam,

kad viss būs panākts, **Ap. d.** 3:21. Laiku pilnības atklāšanā Dievs visu apvienos Kristū, **Ef.** 1:10.

Es nodibināšu Savu baznīcu starp tiem, **3. Nef.** 21:22.

Tas Kungs nodod valstības atslēgas un evaņģēlija atklāšanu pēdējos laikos, **M&D** 27:13. Šīs atklāšanas atslēgas ir nodotas jūsu rokās, **M&D** 110:12–16. Visas iepriekšējo atklāšanu atslēgas ir tikušas atjaunotas laiku pilnības atklāšanā, **M&D** 128:18–21.

Atkrišana. *Skat. arī* Evaņģēlija atjaunošana; Sacelšanās

Indivīdu, Baznīcas vai veselu tautu novēršanās no patiesības.

Vispārējā atkrišana: Israēlam vajadzēja piesargāties, lai viņu sirdis nenovērstos no Tā Kunga, **5. Moz.** 29:18. Kur nav atklāsmes, tur tauta iet bojā, **Sal. Pam.** 29:18. Viņi ir laužuši mūžīgo derību, **Jes.** 24:5.

Vēji gāžas tādām namam virsū, un tas sabrūk, **Mat.** 7:27. Es brīnos, ka jūs tik drīz esat pievērsušies citam evaņģēlijam, **Gal.** 1:6.

Viņi uzsāka iet pa labo taku, bet miglā pazaudēja savu ceļu, **1. Nef.** 8:23 (1. Nef. 12:17). Pēc tam, kad viņi bija nobaudījuši augli, viņi atkrita uz aizliegtajām takām, **1. Nef.** 8:28. Nefījiešu atkrišana radīja klupšanas akmeni neticīgajiem, **Al.** 4:6–12. Daudzi Baznīcas locekļi kļuva lepni un vajāja citus Baznīcas locekļus, **Hel.** 3:33–34 (Hel. 4:11–13; 5:2–3). Kad Tas Kungs ir labvēlīgs pret Savu tautu, dažreiz tie nocietina savu sirdi un aizmirst Viņu, **Hel.** 12:2; 13:38. Nefījieši nocietināja savas sirdis un krita Sātana varā, **3. Nef.** 2:1–3. Moronijs pravietoja par atkrišanu pēdējās dienās, **Morm.** 8:28, 31–41.

Atkrišana būs pirms Otrās Atnākšanas, **M&D** 1:13–16.

Atkrišana agrīnajā kristiešu Baznīcā: Šī tauta tuvojas Man ar savu muti, **Jes.** 29:10, 13. Tumsība aplkās zemi, **Jes.** 60:2. Tas Kungs sūtīs badu—badu pēc Tā Kunga vārdu uzklaušanās, **Am.** 8:11.

Uzstāsies viltus kristi un viltus

pravieši, **Mat.** 24:24. Pie jums iebruks plēsīgi vilki, **Ap. d.** 20:29. Es brīnos, ka jūs tik drīz novērsaties no tā, **Gal.** 1:6. Papriekš jānāk atkrišanai pirms Otrās Atnākšanas, **2. tes.** 2:3. Daži cilvēki maldās par patiesību, **2. Tim.** 2:18. Dažiem cilvēkiem ir ārēja dievbijība, bet tie noliedz tās spēku, **2. Tim.** 3:2–5. Nāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, **2. Tim.** 4:3–4. Būs viltus pravieši un viltus mācītāji ļaužu starpā, **2. Pēt. v.** 2:1. Ir iezagušies daži cilvēki, noliedzot vienīgo Dievu To Kungu, **Jūd. v.** 1:4. Daži cilvēki teica, ka viņi bija apustuļi, bet nebija, **Jāna atkl.** 2:2.

Nefijs redzēja lielas negantas baznīcas veidošanu, **1. Nef.** 13:26. Cīcīcībieki ir paklupuši un nodibinājuši daudzas baznīcas, **2. Nef.** 26:20.

Viņi ir nomaldījušies no Maniem priekšrakstiem un ir laužuši Manu mūžīgo derību, **M&D** 1:15. Tumsība pārklāj zemi un bieza tumsība cilvēku prātus, **M&D** 112:23.

Džozefam tika pateikts, ka visas baznīcas bija nepatiesas; viņu sirdis bija tālu no Dieva, **DžS—V** 1:19.

Atldzināšana, atjaunošana. *Skat. arī* Evaņģēlija atjaunošana

Lietu vai apstākļu atjaunošana, kas bija tikuši paņemti prom vai pazaudēti.

Gars un ķermenis atkal tiks apvienoti to pilnīgā veidā, **Al.** 11:43–44. Atjaunošana ir nest atpakaļ jaunu par jaunu, taisnīgu par to, kas ir taisnīgs, **Al.** 41:10–15.

Mēs ticam Desmit cilšu atjaunošanai un tam, ka Zeme tiks atjaunota un saņems savu paradīzes godību, **TA** 1:10 (**M&D** 133:23–24).

Atpūta. *Skat. arī* Miens; Sabata diena

Miera un brīvības baudīšana pēc raizēm un nemiera. Tas Kungs ir apsolījis šādu atpūtu Saviem uzticīgajiem sekotājiem šīs dzīves laikā. Viņš arī ir sagatavojis tiem atpūtas vietu nākamajā dzīvē.

Es pats iešu ar tevi, un Es došu tev mieru, **2. Moz.** 33:14.

Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt, **Mat.** 11:28–29.

Atraitne

Mēs strādājām, lai viņi varētu ieiet Viņa atdusā, **Jēk.** 1:7 (Ebr. 4:1–11). Katrs, kas nožēlo grēkus, ieies Manā atdusā, **Al.** 12:34. Ļoti daudzi tika darīti tīri un iegāja Tā Kunga atdusā, **Al.** 13:12–16. Paradīze ir atpūtas stāvoklis, **Al.** 40:12 (Al. 60:13). Neviena neieiet Viņa atdusā, kā tikai tie, kas mazgājuši savas drānas Manās asinīs, **3. Nef.** 27:19.

Sludini grēku nožēlošanu šai tautai, lai tu varētu atpūsties ar tām Mana Tēva valstībā, **M&D** 15:6 (M&D 16:6). Tie, kas mirst, atpūtiesies no visiem saviem darbiem, **M&D** 59:2 (Jāņa atkl. 14:13). Tā Kunga atdusa ir Viņa godības pilnība, **M&D** 84:24.

Atraitne. *Skat. arī* Labklājība

Sieviete, kuras vīrs ir miris un kura nav vēlreiz precējusies.

Bārenis un atraitne lai nāk un ēd, **5. Moz.** 14:29.

Nabaga atraitne bija iemetusi visu, kas viņai bija, **Marka** 12:41–44. Pieskati bārenus un atraitnes viņu bēdās, **Jēk. v.** 1:27.

Tas Kungs dos ātru liecību pret tiem, kas apspiež atraitnes, **3. Nef.** 24:5 (Cak. 7:10).

Ir jānodrošina atraitnes un bāreņi, **M&D** 83:6 (M&D 136:8).

Atriebība. *Skat. arī* Ienaids

Atriebība jeb atmaksa par aizvainojumu vai pāridarījumu.

Jūs Dievs nāks ar atriebību, **Jes.** 35:4.

Man pieder atriebība, Es atmaksāšu, **Rom.** 12:19 (Morm. 3:15; 8:20).

Atriebības zobens karājas pār jums, **Morm.** 8:40–41.

Es atriebšos bezdievīgajiem, jo tie ne-nožēlos grēkus, **M&D** 29:17.

Glābējs nāca ļaundarības un atriebības dienās, **Moz.** 7:45–46.

Atskaite, Atbildīgs, Atbildība. *Skat.*

arī Rīcības brīvība

Tas Kungs ir teicis, ka visi cilvēki ir atbildīgi par saviem motīviem, attieksmi, vēlmēm un darbiem.

Atbildības vecums ir vecums, kurā bērni tiek uzskatīti par atbildīgiem par

saviem darbiem un ir spējīgi grēkot un nožēlot grēkus.

Es ikvienu tiesāšu pēc viņa ceļiem, **Ec.** 18:30.

Tiem būs jāatbild par ikvienu veltīgu vārdu, **Mat.** 12:36. Dod norēķinu par savu namturību, **Lūk.** 16:2. Ikviens no mums atbildēs Dievam par sevi, **Rom.** 14:12. Mirušie tiek tiesāti pēc viņu darbiem, **Jāņa atkl.** 20:12.

Mūsu vārdi, darbi un domas mūs notiešās, **Al.** 12:14. Mēs paši esam sev soģi, vai nu darot labu vai ļaunu, **Al.** 41:7. Mums ir jālūst rīkoties pašiem, **Hel.** 14:29–31. Tas tev ir jāmaca—grēku nožēlošana un kristīšanās tiem, kas ir atbildīgi, **Mor.** 8:10.

Visiem, kas ir sasnējuši atbildības vecumu, ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem, **M&D** 18:42. Sātanam nav dota vara kārdināt mazus bērnus, līdz viņi kļūst atbildīgi Manā priekšā, **M&D** 29:46–47. Bērniem ir jātop kristītiem, kad tie ir astoņus gadus veci, **M&D** 68:27. Katrs cilvēks būs atbildīgs par saviem paša grēkiem tiesas dienā, **M&D** 101:78.

Cilvēkiem ir dots atšķirt labu no ļauna, tādēļ viņi rīkojas paši, **Moz.** 6:56. Cilvēkus sodīs par viņu pašu grēkiem, **TA** 1:2.

Attainošana, Attainot. *Skat.*

arī Iesvētīšana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana

Tikt atbrīvotam no soda par grēku un pasludinātam par nevainīgu. Cilvēks tiek attainots ar Glābēja labvēlību caur ticību Viņam. Šī ticība tiek parādīta ar grēku nožēlošanu un paklausību evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem. Jēzus Kristus veiktā Izpirkšana dod iespēju cilvēcei nožēlot grēkus un tikt attainotai jeb atbrīvotai no soda, ko pretējā gadījumā tai vajadzētu saņemt.

Tai Kungā viss Israēls tiks attainots, **Jes.** 45:25.

Nevis bauslības klausītāji, bet bauslības darītāji tiks atzīti par taisnotiem, **Rom.** 2:13. Cilvēks tiek taisnots ar Kristus asinīm, **Rom.** 5:1–2, 9. Jūs esat taisnoti Tā Kunga Jēzus Vārdā, **1. kor.** 6:11. Viņa žēlastībā taisnoti, mēs kļūsim mantinieki, **Tit.** 3:7. Ābrahāms, mūsu tēvs, vai

ne no darbiem viņš tapa taisnots, **Jēk. v. 2:21**. Ar darbiem cilvēks tiek taisnots, ne tikai ar ticību, **Jēk. v. 2:14–26**.

Pēc likuma neviena radība netiek attaisnota, **2. Nef. 2:5**. Mans taisnīgais kalps attaisnos daudzus, jo Viņš nesīs viņu nekrietnības, **Mos. 14:11** (Jes. 53:11). Vai jūs varat sacīt, ka jūsu drānas ir attīrītas caur Kristu, **Al. 5:27**.

Attaisnošana caur Jēzus Kristus labvēlību ir patiesa, **M&D 20:30–31** (M&D 88:39).

Ar Garu jūs tiek attaisnoti, **Moz. 6:60**.

Atturība. *Skat. arī Pazemīgs, Pazemība*

Izskats vai uzvedība, kas ir pazemīga, apvaldīta un piedienīga. Atturīgs cilvēks izvairās no galējībām un pretenciozitātes.

Dievs darīja drānas no ādām un ietērpa Ādamu un Ievu, **1. Moz. 3:21** (Moz. 4:27).

Sievietes grezno sevi ar pieklājīgām drānām, **1. Tim. 2:9**. Būt prātīgām, krietnām, labām namamātēm, **Tit. 2:5**.

Daudzi ir uzpūtušies lepnībā savu dārgo tērpu dēļ, **Jēk. 2:13**.

Lai visas tavas drānas ir vienkāršas, **M&D 42:40**.

Mēs ticam, ka jābūt šķīstiem un tiku-
mīgiem, **TA 1:13**.

Atzīt, Atzišanās. *Skat. arī Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana; Piedot*

Svētajos Rakstos *atzišanās* tiek izman-
totā vismaz divos veidos. Vienā nozīmē atzīt nozīmē izpaust savu ticību kaut kam, piemēram, atzīt, ka Jēzus ir Kristus (Mat. 10:32; Rom. 10:9; 1. Jāņa v. 4:1–3; M&D 88:104).

Citā nozīmē atzīt ir piekrist, ka esi vainīgs, piemēram—atzīt grēkus. Tas ir visu cilvēku pienākums atzīt visus savus grēkus Tā Kunga priekšā un saņemt Viņa piedošanu (M&D 58:42–43). Kad nepieciešams, grēki ir jāatzīst tās personas vai to personu priekšā, pret kurām ir ticis grēkots. Nopietni grēki ir jāatzīst Baznīcas amatpersonu priekšā (galvenokārt bīskapam).

Cilvēkam tas jā dara zināms, ka viņš ir apgrēkojis, **3. Moz. 5:5**. Viņi atzīs savus noziegumus, **3. Moz. 26:40–42**. Dod

godu Tam Kungam, Israēla Dievam, un saki Viņam, ko tu esi izdarījis, **Joz. 7:19**.

Laudis tika viņa kristīti Jordānas upē, izsūdžēdami savus grēkus, **Mat. 3:5–6**.

Pārkāpējam, kurš nožēlo savus grēkus, tiks piedots, **Mos. 26:29**.

Atzīsti savus grēkus, lai tu neciestu sodus, **M&D 19:20**. Tie, kas nožēlo grēkus, atzīsies un atmetīs savus grēkus, **M&D 58:43**. Tas Kungs ir žēlīgs pret tiem, kas atzīst savus grēkus ar pazemīgām sirdīm, **M&D 61:2**. Tas Kungs piedod grēkus tiem, kas atzīst savus grēkus un lūdz piedošanu, **M&D 64:7**.

Augstais priesteris. *Skat. arī Ārona priesterība; Melhisedeka priesterība*

Amats priesterībā. Svētie Raksti runā par „augsto priesteri” divās nozīmēs: (1) amats Melhisedeka priesterībā; un (2) pēc Mozus likuma Ārona priesterības vadošā amatpersona.

Pirmā nozīme attiecas uz Jēzu Kristu kā dižo Augsto Priesteri. Ādams un visi patriarhi arī bija augstie priesteri. Šodien trīs prezidējošie augstie priesteri veido Baznīcas prezidiju un prezidē pār visiem citiem priesterības nesējiem un Baznīcas locekļiem. Turklāt cienīgi vīri šodien atbilstoši tiek ordinēti par augstajiem priesteriem viscaur Baznīcā. Augstie priesteri var tikt aicināti, nozīmēti un ordinēti kā bīskapi (M&D 68:19; 107:69–71).

Otrajā nozīmē pēc Mozus likuma Ārona priesterības vadošā amatpersona tika saukta par augsto priesteri. Amats bija mantojams un pienācās Ārona ģimenes pirmdzimtajam; Ārons pats bija pirmais Ārona kārtas augstais priesteris (2. Moz. 28–29; 3. Moz. 8; M&D 84:18).

Melhisedeks bija visaugstā Dieva priesteris, **1. Moz. 14:18** (Al. 13:14).

Augstie priesteri tika aicināti un sagatavoti no pasaules radīšanas, **Al. 13:1–10**.

Augstie priesteri vada garīgās lietas, **M&D 107:10, 12, 17**.

Augstā padome

Divpadsmit augsto priesteru padome.

Atjaunotās Baznīcas agrinajās dienās termins *Augstā padome* attiecas uz

Augstā priesterība

diviem vadošajiem orgāniem: (1) Baznīcas Divpadsmit apustuļu kvorumu (M&D 107:33, 38) un (2) augsto padomi, kas kalpoja katrā no stabiem (M&D 102; 107:36).

Augstā priesterība. *Skat.* Melhisedeka priesterība

Augstākais prezidijs. *Skat. arī* Atklāsme; Prezidents; Priesterības atslēgas

Baznīcas prezidents un viņa padomnieki. Viņi ir trīs augsto priesteru kvorums un prezidē pār visu Baznīcu. Augstākais prezidijs tur visas priesterības atslēgas.

Valstības atslēgas vienmēr pieder Augstās priesterības prezidijam, **M&D** 81:2. Augstās priesterības prezidijam ir tiesības pildīt pienākumus visos amatos, **M&D** 107:9, 22. Katrs, kas pieņem Mani, pieņem Augstāko prezidiju, **M&D** 112:20, 30. Augstākajam prezidijam ir jāsaņem Dieva vārdi [atklāsmes] visai Baznīcai, **M&D** 124:126.

Augstākie pilnvarotie. *Skat.*

Apustulis; Augstākais prezidijs; Prezidējošais biskaps; Septiņdesmitais

Augšāmcēlšanās. *Skat. arī* Gars; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Ķermenis; Nāve, fiziskā; Nemirstīgs, Nemirstība

Garīgā ķermeņa apvienošana ar ķermeni no miesas un kauliem pēc nāves. Pēc augšāmcēlšanās gars un ķermenis nekad vairs netiks atdalīti, un cilvēks kļūs nemirstīgs. Ikviens cilvēks, kas dzimis uz Zemes, tiks augšāmcēlts, tāpēc ka Jēzus Kristus pārvarēja nāvi (1. kor. 15:20–22).

Jēzus Kristus bija pirmais cilvēks, kas tika augšāmcēlts uz šīs Zemes (Ap. d. 26:23; Kol. 1:18; Jāņa atkl. 1:5). Jaunā Derība dod pietiekami pierādījumu, ka Jēzus uzcēlās ar Savu fizisko ķermeni—Viņa kapene bija tukša, Viņš ēda zivi un medu, Viņam bija ķermenis no miesas un kauliem, ļaudis Viņam pieskārs

un eņģeļi teica, ka Viņš ir augšāmcēlies (Marka 16:1–6; Lūk. 24:1–12, 36–43; Jāņa 20:1–18). Pēdējo dienu atklāsmes apstiprina Kristus un visas cilvēces Augšāmcēlšanās realitāti (Al. 11:40–45; 40; 3. Nef. 11:1–17; M&D 76; Moz. 7:62).

Visi ļaudis netiks augšāmcēlti vienā un tajā pašā godībā (1. kor. 15:39–42; M&D 76:89–98), nedz arī visi tiks augšāmcēlti vienā un tajā pašā laikā (1. kor. 15:22–23; Al. 40:8; M&D 76:64–65, 85; 88:96–102). Daudzi svētie tika augšāmcēlti pēc Kristus Augšāmcēlšanās (Mat. 27:52). Taisnīgie tiks augšāmcēlti pirms ļaunajiem un iznāks pie Pirmās Augšāmcēlšanās (1. tes. 4:16); grēcinieki, kas nebūs nožēlojuši grēkus, iznāks pie pēdējās augšāmcēlšanās (Jāņa atkl. 20:5–13; M&D 76:85).

Ja es arī būšu bez miesas palicis, es tomēr miesā skatīšu Dievu, **Ij.** 19:26 (Moz. 5:10). Es atvēršu jūsu kapus un izvedīšu jūs, **Ec.** 37:12.

Kapi atdarījās, un daudzas miesas cēlās augšām, **Mat.** 27:52–53 (3. Nef. 23:9). Tas Kungs augšāmcēlies, **Lūk.** 24:34. Garam nav miesas un kaulu, kā jūs redzat Man esam, **Lūk.** 24:39. Es esmu augšāmcēlšanās un dzīvība, **Jāņa** 11:25. Divpadsmit apustuļi mācīja, ka Jēzus ir augšāmcēlies, **Ap. d.** 1:21–22 (Ap. d. 2:32; 3:15; 4:33). Kristū visi tiks darīti dzīvi, **1. kor.** 15:1–22. Tie, kas miruši Kristū, uzcelsies pirmie, **1. tes.** 4:16. Svētīlaimīgs un svēts ir tas, kam daļa pie pirmās augšāmcēlšanās, **Jāņa atkl.** 20:6.

Kristus atdod Savu dzīvību un atkal to atgūst, lai Viņš varētu īstenot mirušo augšāmcēlšanos, **2. Nef.** 2:8 (Mos. 13:35; 15:20; Al. 33:22; 40:3; Hel. 14:15). Bez augšāmcēlšanās mēs tiktu pakļauti Sātanam, **2. Nef.** 9:6–9. Visi cilvēki augšāmcelsies, **2. Nef.** 9:22. Abinadijs mācīja par pirmo augšāmcēlšanos, **Mos.** 15:21–26. Ļaunie paliek, it kā nekādas pestīšanas nebūtu bijis, izņemot vienīgi nāves saišu atraisīšanu, **Al.** 11:41–45. Alma izskaidroja dvēseles stāvokli starp nāvi un augšāmcēlšanos, **Al.** 40:6, 11–24.

Pie tā Kunga atnākšanas iznāks mirušie, kas miruši Kristū, **M&D** 29:13 (M&D

45:45–46; 88:97–98; 133:56). Raudi īpaši par tiem, kam nav cerību uz brīnišķu augšāmcelšanos, **M&D** 42:45. Tiem, kas nezināja likumu, būs daļa pie pirmās augšāmcelšanās, **M&D** 45:54. Viņi uzcelsies no mirušajiem un vairs nemirs, **M&D** 63:49. Augšāmcelšanās no mirušajiem ir dvēseles pestīšana, **M&D** 88:14–16. Gars un elements, nedalāmi savienoti, saņem prieka pilnību, **M&D** 93:33. Eņģeļiem, kas ir augšāmceltas būtnes, ir ķermeņi no miesas un kauliem, **M&D** 129:1. Tas saprāta limenis, ko mēs sasniedzam šajā dzīvē, celsies ar mums augšāmcelšanās reizē, **M&D** 130:18–19.

Auss. *Skat. arī* Uzklaut

Svētajos Rakstos auss bieži vien tiek izmantota kā simbols personas spējai klausīties un saprast Dieva lietas.

Tiem ir ausis, bet tie nedzird, **Psm.** 115:6. Tas Kungs ierosina manas ausis, lai es klausītos, **Jes.** 50:4–5 (2. Nef. 7:4–5).

Kam ausis ir, tas lai dzird, **Mat.** 11:15. Viņu ausis ir nedzirdīgas, **Mat.** 13:15 (Moz. 6:27). Acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi to, ko Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl, **1. kor.** 2:9 (M&D 76:10).

Velnš čukst viņu ausīs, **2. Nef.** 28:22. Atveriet savas ausis, lai jūs varētu dzirdēt, **Mos.** 2:9 (3. Nef. 11:5). Es tiku aicināts daudzas reizes, un es negribēju dzirdēt, **Al.** 10:6. Pievērs ausi maniem vārdiem, **Al.** 36:1 (Al. 38:1; M&D 58:1).

Nebūs nevienas auss, kas nedzirdēs, **M&D** 1:2. Ausis tiek atvērtas caur pazeimību un lūgšanu, **M&D** 136:32.

Ābels. *Skat. arī* Ādams; Kains

Vecajā Derībā Ādama un Ievas dēls.

Upurēja Dievam daudz labāku upuri nekā viņa brālis Kains, **1. Moz.** 4:4–5 (Ebr. 11:4; Moz. 5:16–21). Tika Kaina noslepkavots, **1. Moz.** 4:8 (Moz. 5:32).

Saņēma priesterību no Ādama, **M&D** 84:16.

Sātans stājās sazvērēstībā ar Kainu, lai noslepkavotu Ābelu, **Moz.** 5:28–31 (Hel. 6:27).

Ābrahāma derība. *Skat. arī*

Apgraizīšana; Ābrahāms; Derība

Ābrahāms pieņēma evaņģēliju un tika ordinēts augstākajā priesterībā (M&D 84:14; Ābr. 2:11), un viņš noslēdza celestiālo laulību, kas ir paaugstināšanas derība (M&D 131:1–4; 132:19, 29). Ābrahāms saņēma solījumu, ka visas šo derību svētības tiks piedāvātas visiem viņa laicīgajiem pēctečiem (M&D 132:29–31; Ābr. 2:6–11). Kopā šīs derības un solījumi tiek saukti par Ābrahāma derību. Šīs derības atjaunošana bija evaņģēlija Atjaunošana pēdējās dienās, jo caur to tiek svētītas visas Zemes tautas (Gal. 3:8–9, 29; M&D 110:12; 124:58; Ābr. 2:10–11).

Ābrahāma pēcnācēji. *Skat.*

Ābrahāms—Ābrahāma pēcnācēji

Ābrahāms. *Skat. arī* Ābrahāma derība

Teras dēls, dzimis kaldeju Ūrā (1. Moz. 11:26, 31; 17:5). Tā Kunga pravietis, ar kuru Tas Kungs noslēdza mūžīgas derības, caur kurām visas Zemes tautas ir tapušas svētītas. Sākotnēji Ābrahāms tika saukts par Ābrāmu.

Pārcēlās uz Hāranu, kur Tera nomira, **1. Moz.** 11:31–32 (Ābr. 2:1–5). Tika Dieva aicināts doties uz Kānaāna zemi un saņemt dievišķu derību, **1. Moz.** 12:1–8 (Ābr. 2:4, 15–17). Ceļoja uz Ēģipti, **1. Moz.** 12:9–20 (Ābr. 2:21–25). Apmetās Hebronā, **1. Moz.** 13:18. Izglāba Latu, **1. Moz.** 14:1–16. Satika Melhisedeku, **1. Moz.** 14:18–20. Hagara dzemdēja viņa dēlu Ismaēlu, **1. Moz.** 16:15–16. Viņa vārds tika izmainīts uz Ābrahāmu, **1. Moz.** 17:5. Tas Kungs pateica Ābrahāmam un Sārai, ka viņiem būs dēls, **1. Moz.** 17:15–22; 18:1–14. Sāra dzemdēja viņa dēlu Īzāku, **1. Moz.** 21:2–3. Viņam tika pavēlēts upurēt Īzāku, **1. Moz.** 22:1–18. Sāra nomira un tika apglabāta, **1. Moz.** 23:1–2, 19. Ābrahāms nomira un tika apglabāts, **1. Moz.** 25:8–10.

Ābrahāma gatavība upurēt Īzāku bija līdzība ar Dievu un Viņa Vienpiedzimušo Dēlu, **Jēk.** 4:5. Maksāja desmito tiesu Melhisedekam, **Al.** 13:15. Paredzēja

Ābrāms

un liecināja par Kristus atnākšanu, **Hel.** 8:16–17.

Saņēma priesterību no Melhisedeka, **M&D** 84:14. Ticīgie kļūst par Ābrahāma pēcnācējiem, **M&D** 84:33–34 (Gal. 3:27–29). Saņēma visas lietas ar atklāsmi un ir saņēmis savu paaugstināšanu, **M&D** 132:29.

Meklēja pēc tēvu svētībām un iecelšanas priesterībā, **Ābr.** 1:1–4. Tika kaldeju viltus priesteru vajāts, **Ābr.** 1:5–15. Tika Tā Kunga izglābts, **Ābr.** 1:16–20. Uzzināja par sauli, mēnesi un zvaigznēm, **Ābr.** 3:1–14. Uzzināja par pirmszemes dzīvi un Radīšanu, **Ābr.** 3:22–28.

Ābrahāma grāmata: Sens pieraksts, ko rakstījis Ābrahāms un kas 1835. gadā nonāca Baznīcas valdījumā. Antonio Lebolo atrada Ēģiptes pazemes kapenēs pierakstus un dažas mūmijas un novēlēja šos priekšmetus Maiklam Čandleram. 1835. gadā Čandlers tos izstādīja Amerikas Savienotajās Valstīs. Daži Džozefa Smita draugi nopirka šos priekšmetus no Čandlera un iedeva Pravietim, kurš pārtulkoja šos pierakstus. Daži no šiem pierakstiem tagad ir atrodami grāmatā „Dārgā Pērle”.

1. nodaļā ir aprakstīta Ābrahāma pieredze kaldeju Ūrā, kur ļaunie priesteri centās viņu upurēt. 2. nodaļā ir stāstīts par viņa ceļojumu uz Kānaāna zemi. Tas Kungs parādījās viņam un noslēdza ar viņu derības. 3. nodaļā ir aprakstīts, ka Ābrahāms redzēja visumu un saprata attiecības starp debesu ķermeņiem. 4. un 5. nodaļā ir vēl viena atskaite par Radīšanu.

Ābrahāma pēcnācēji: Ļaudis, kuri caur paklausību Jēzus Kristus evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem pieņem solījumus un derības, ko Dievs noslēdza ar Ābrahāmu. Virieši un sievietes var saņemt šīs svētības, ja viņi ir vai nu burtiski cēlušies no Ābrahāma, vai arī tie ir pieņēmti viņa ģimenē, pieņemot evaņģēliju un topot kristīti (Gal. 3:26–29; 4:1–7; **M&D** 84:33–34; 103:17; 132:30–32; **Ābr.** 2:9–11). Caur nepaklausību tiešie Ābrahāma pēcnācēji var zaudēt savas svētības (Rom. 4:13; 9:6–8).

Ābrāms. *Skat.* Ābrahāms

Ādama un Ieva Krišana. *Skat.*

arī Ādams; Ieva; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Miesīgais cilvēks; Mirstīgs, Mirstīgā dzīve; Nāve, fiziskā; Nāve, garīgā; Pestīšanas iecere; Pestīt, Pestīts, Pestīšana

Process, caur ko cilvēce kļuva mirstīga uz šīs Zemes. Kad Ādams un Ieva nobaudīja no aizliegtā augļa, viņi kļuva mirstīgi, tas ir—pakļauti grēkam un nāvei. Ādams kļuva par „pirmo miesu” uz Zemes (Moz. 3:7). Pēdējo dienu atklāsmes skaidri parāda, ka Krišana ir svētība un ka Ādams un Ieva ir jāgodā kā visas cilvēces pirmie vecāki.

Krišana bija nepieciešams solis cilvēka attīstībā. Tādēļ, ka Dievs zināja, ka Krišana notiks, Viņš jau pirmsmirstīgajā dzīvē bija iecerējis Glābēju. Jēzus Kristus nāca laika pilnībā, lai izpirktu Ādama Krišanu un arī cilvēka personīgos grēkus ar nosacījumu, ka cilvēks nožēlo grēkus.

Tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu noiekti mirsi, **1. Moz.** 2:17 (Moz. 3:17). Viņa ņēma no tā augļa un ēda, **1. Moz.** 3:6 (Moz. 4:12).

Kā Ādamā visi mirst, tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti, **1. kor.** 15:22.

Visa cilvēce bija zuduša un krituša stāvoklī, **1. Nef.** 10:6. Un ceļš ir sagatavots no cilvēka krišanas, **2. Nef.** 2:4. Pēc tam, kad Ādams un Ieva bija nobaudījuši aizliegto augli, viņi tika izdzīti no Ēdenes dārza, **2. Nef.** 2:19. Ādams krita, lai cilvēce būtu, **2. Nef.** 2:15–26. Miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks un tāds ir bijis kopš Ādama Krišanas, **Mos.** 3:19. Ārons mācīja Lamonija tēvu par Krišanu, **Al.** 22:12–14. Ir jātiek veikta Izpirkšana, vai arī visa cilvēce ir kritusi un zudusi, **Al.** 34:9. Mūsu pirmie vecāki tika izdzīti gan laicīgi, gan garīgi no Tā Kunga klātbūtnes, **Al.** 42:2–15 (Hel. 14:16). Dēļ krišanas mūsu daba ir kļuvusi ļauna, **Et.** 3:2.

Ar šo likumu pārkāpšanu cilvēks kļuva par kritušu cilvēku, **M&D** 20:20 (**M&D** 29:34–44).

Kā tu esi kritis, tu taptu pestīts, **Moz.**

5:9–12. Pārkāpuma dēļ nāk krišana, **Moz.** 6:59. Cilvēki tiks sodīti par saviem pašu grēkiem, **TA** 1:2.

Ādam-ondi-Āmana. *Skat. arī* Ādams

Vieta, kur Ādams svētīja savus taisnīgos pēctečus trīs gadus pirms savas nāves (**M&D** 107:53–56) un kur viņš nāks pirms Otrās Atnākšanas (**M&D** 116).

Ādams. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Ādam-ondi-Āmana; Ercenģelis; Ēdene; Ieva; Mihaēls, Miķelis

Pirmais cilvēks, kas tika radīts uz Zemes.

Ādams ir visas cilvēku cilts tēvs un patriarhs uz Zemes. Viņa pārkāpums Ēdenes dārzā (1. **Moz.** 3; **M&D** 29:40–42; **Moz.** 4) izraisīja viņa krišanu un to, ka viņš kļuva mirstīgs, kas bija nepieciešams solis, lai cilvēce varētu attīstīties uz Zemes (2. **Nef.** 2:14–29; **Al.** 12:21–26). Tādējādi, ir jāpateicas Ādamam un Ievai par viņu lomu, padarot iespējamu mūsu mūžīgo izaugsmi. Seno dienu Ādams ir pazīstams arī kā Mihaēls (**Dan.** 7; **M&D** 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Viņš ir ercenģelis (**M&D** 107:54) un nāks atkal uz Zemi kā cilvēces ģimenes patriarhs (**M&D** 116).

Dievs radīja cilvēku pēc Savas līdzības, **1. Moz.** 1:26–28 (**Moz.** 2:26–28; **Ābr.** 4:26–28). Dievs deva cilvēkam valdīšanu pār visu un pavēlēja tam vairoties un piepildīt Zemi, **1. Moz.** 1:28–31 (**Moz.** 2:28–31; **Ābr.** 4:28–31). Dievs ielika Ādamu un Ievu Ēdenes dārzā un aizliedza tiem ēst no laba un ļauna atziņas koka, **1. Moz.** 2:7–9, 15–17 (**Moz.** 3:7–9, 15–17; **Ābr.** 5:7–13). Ādams deva vārdu katrai dzīvai radībai, **1. Moz.** 2:19–20 (**Moz.** 3:19–20; **Ābr.** 5:20–21). Ādams un Ieva tika Dieva salaulāti, **1. Moz.** 2:18–25 (**Moz.** 3:18–25; **Ābr.** 5:14–21). Ādams un Ieva tika Sātana kārdināti, nobaudīja aizliegto augli un tika padzīti no Ēdenes dārza, **1. Moz.** 3 (**Moz.** 4). Ādams bija 930 gadus vecs, kad viņš nomira, **1. Moz.** 5:5 (**Moz.** 6:12).

Ādams bija pirmais cilvēks, **M&D** 84:16. Pirms savas nāves Ādams sauca kopā savus taisnīgos pēctečus

Ādam-ondi-Āmanā un svētīja tos, **M&D** 107:53–57.

Ādams upurēja ziedojumus, **Moz.** 5:4–8. Ādams tapa kristīts, saņēma Svēto Garu un tika ordinēts priesterībā, **Moz.** 6:51–68.

Āmen. *Skat. arī* Lūgšana

Nozīmē „lai tas tā būtu” vai „tā tas ir”. *Āmen* tiek teikts, lai parādītu sirsnību jeb nopietnu pieņemšanu un piekrišanu (5. **Moz.** 27:14–26) jeb patiesumu (1. **Kēn.** 1:36). Šodien, nobeidzot lūgšanas vai liecības, vai uzstāšanās, tie, kas ir klausījušies lūgšanu vai vēstījumu, dzirdami saka *āmen*, lai parādītu piekrišanu un pieņemšanu.

Vecās Derības laikos personai bija jāsaka *āmen*, kad deva zvērestu (1. **Laiku** 16:7, 35–36; **Neh.** 5:12–13; 8:2–6). Kristus tiek saukts „Āmen, uzticīgais un patiesīgais liecinieks” (**Jāņa atkl.** 3:14). *Āmen* kalpoja arī par derības zīmi Praviešu skolā (**M&D** 88:133–135).

Ārējā tumsība. *Skat.* Elle

Ārlaulības sakari. *Skat. arī* Juteklisks, Juteklība; Laulības pārkāpšana; Šķīstība

Nelikumīgi seksuāli sakari starp diviem cilvēkiem, kas nav laulājušies viens ar otru. Svētajos Rakstos tie bieži tiek izmantoti arī kā atkrišanas simbols. Latviski dažreiz tulkots arī kā netiklība.

Sargies no netiklības, **Ap. d.** 15:20. Ķermenis nav netiklībai, bet Tam Kungam, **1. kor.** 6:13–18. Netiklības novēršanas labā lai katram vīram ir sava sieva, **1. kor.** 7:2–3. Tāda ir Dieva griba, lai jūs atturētos no netiklības, **1. tes.** 4:3.

Jēkabs brīdināja Nefija tautu no netiklības, **Jēk.** 3:12. Jūs nobriestat savu slepkavību un savas netiklības dēļ iznīcībai, **Hel.** 8:26.

Laulības pārkāpējiem ir jānožēlo grēki, lai pievienotos Baznīcai, **M&D** 42:74–78.

Ārona priesterība. *Skat. arī* Ārons, Mozus brālis; Mozus likums, Mozus bauslība; Priesterība

Mazākā priesterība (**Ebr.** 7:11–12;

Ārons, Mosijas dēls

M&D 107:13–14). Tās amati ir bīskaps, priesteris, skolotājs un diakons (M&D 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). Senatnē Mozus bauslibā bija augstie priesteri, priesteri un levīti. Tāpēc, ka senie israēlieši sacēlās pret Dievu, Mozus un svētā priesterība tika paņemta no viņiem, un tika atstāta tikai mazākā priesterība. Viņi bija atteikušies tikt iesvētīti un pieņemt Melhisedeka priesterību un tās priekšrakstus. (Skat. M&D 84:23–26.) Ārona priesterība pilda laicīgos un ārīgos bauslibas un evaņģēlija priekšrakstus (1. Laiku 23:27–32; M&D 84:26–27; 107:20). Tā tur eņģeļu kalpošanas, grēku nožēlošanas evaņģēlija un kristīšanas atslēgas (M&D 13). Ārona priesterība tika atjaunota uz Zemes šajā laikā atklāšanā 1829. gada 15. maijā. Jānis Kristītājs piešķīra to Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam netālu no Harmonijas Pensilvānijas štatā (M&D 13; DžS—V 1:68–73).

Un viņam būs mūžīgas priesterības derība, **4. Moz.** 25:13. Tas Kungs šķīstīs Levija dēlus un attīrīs tos, **Mal.** 3:3 (3. Nef. 24:3).

Neviens cilvēks nevar sev pats ņemt šo godu, **Ebr.** 5:4. Pilnība nenāk caur Levija priesterību, **Ebr.** 7:11.

Šī priesterība nekad netiks vairs paņemta prom no Zemes, līdz Levija dēli upurēs upuri, **M&D** 13. Džozefs Smits un Oliveris Kauderijs tika ordinēti Ārona priesterībā, **M&D** 27:8. Mazākā priesterība tur eņģeļu kalpošanas atslēgas, **M&D** 84:26 (M&D 13). Ir divas priesterības, proti, Melhisedeka un Ārona, **M&D** 107:1. Otrā priesterība tiek saukta par Ārona priesterību, **M&D** 107:13.

Ārons, Mosijas dēls. Skat. arī Mosija, Benjamīna dēls; Mosijas dēli

Mormona Grāmātā ķēniņa Mosijas dēls. Ārons kalpoja par misionāru, kura uzcītīgās pūles palīdzēja pievērst Kristum daudzas dvēseles.

Bija neticīgais, kurš centās iznīcināt Baznīcu, **Mos.** 27:8–10, 34. Eņģelis parādījās viņam un viņa biedriem, **Mos.** 27:11. Nožēloja grēkus un iesāka Dieva

vārda sludināšanu, **Mos.** 27:32–28:8. Atteicās kļūt par ķēniņu un tā vietā devās uz lamaniešu zemi, lai sludinātu Dieva vārdu, **Al.** 17:6–9. Gavēja un lūdza pēc vadības, **Al.** 17:8–11. Mācīja ķēniņa Lamoniya tēvu, **Al.** 22:1–26. Devās sludināt zoramiešiem, **Al.** 31:6–7.

Ārons, Mozus brālis. Skat. arī Ārona priesterība; Mozus

Vecajā Derībā Amrāma un Johebedas dēls no Levija cilts (2. Moz. 6:16–20); Mozus vecākais brālis (2. Moz. 7:7).

Tika Tā Kunga nozīmēts palīdzēt Mozum izvest Israēla bērņus no Ēģiptes un būt par viņa runātāju, **2. Moz.** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. Sinaja kalnā Mozus saņēma norādījumus par Ārona un viņa četrus dēlus iecelšanu Ārona priesterībā, **2. Moz.** 28:1–4. Pēc ļaužu prasības darināja zelta teļu, **2. Moz.** 32:1–6, 21, 24, 35. Nomira Hora kalnā 123 gadu vecumā, **4. Moz.** 20:22–29 (4. Moz. 33:38–39).

Tas Kungs piešķīra priesterību arī Āronam un viņa pēcnācējiem, **M&D** 84:18, 26–27, 30. Tie, kas viros priesterības aicinājumus, kļūs par Mozus un Ārona dēliem, **M&D** 84:33–34.

Baals. Skat. arī Elku pielūgšana

Vīriešu dzimtes saulesdievs, ko galvenokārt pielūdza Fenīcijā (1. Ķēn. 16:31), taču pielūdza arī dažādos veidos dažādās vietās citur: moābieši kā Baalu Peoru (4. Moz. 25:1–3), Sihemā kā Baal-Berītu (Soģu 8:33; 9:4), Ekronā kā Baal-Zebubu (2. Ķēn. 1:2). Baals varētu būt tas pats Bābeles Baals un Griekijas Zevs. Vārds *Baals* izsaka attiecības starp kungu un viņa vergu. Parastais Baala simbols bija bulis. Aštarte bija dieviete, kas parasti tika pielūgta kopā ar Baalu.

Baals dažreiz tika apvienots ar citu vārdu vai nosaukumu, lai parādītu saistību ar Baalu, kā, piemēram, vietu, kur viņš tika pielūgts, vai kādu personu, kam bija līdzīgas īpašības kā Baalam. Vēlāk, tāpēc ka vārds *Baals* ieguva ļoti sliktas nozīmes, vārds *Bošets* aizvietoja to sliktajos vārdos. *Bošets* nozīmē „kauns”.

Bagātības. *Skat. arī* Lepnība; Nauda

Turība jeb pārticība. Tas Kungs iesaka svētajiem netiekties pēc pasaules bagātībām citā nolūkā, kā tikai, lai darītu labu. Svētajiem nevajag nostādīt tiekšanos pēc pasaulīgajām bagātībām pirms tiekšanās pēc Dieva valstības, kas satur mūžības bagātības (Jek. 2:18–19).

Kad bagātība vairojas, nepiegrīez tai savu sirdi, **Psm.** 62:11. Manta neko nelīdzēs dusmības dienā, **Sal. Pam.** 11:4. Kas palaižas uz savu bagātību, tas ies bojā, **Sal. Pam.** 11:28. Laba slava der vairāk nekā liela bagātība, **Sal. Pam.** 22:1.

Cik grūti bagātīe ieies Dieva valstībā, **Marka** 10:23 (Lūk. 18:24–25). Visa ļaunuma sakne ir mantas kārība, **1. Tim.** 6:10.

Ak vai tiem bagātajiem, kas nicina nabagos un kuru bagātības ir viņu dievs, **2. Nef.** 9:30. Taisnīgi nepievērš savas sirdis bagātībām, bet dalās ar visiem, **Al.** 1:30. Ļaudis sāka kļūt lepni bagātību dēļ, **Al.** 4:6–8. Ļaudis sāka atšķirties pēc stāvokļiem, atbilstoši to bagātībai, **3. Nef.** 6:12.

Nemeklējiet bagātību, bet gudrību, **M&D** 6:7 (Al. 39:14; M&D 11:7). Zemes bagātības ir Dieva dotas, bet bīstieties lepnības, **M&D** 38:39.

Mūžības bagātības: Krājiet mantas debesīs, **Mat.** 6:19–21.

Cik bieži Es jūs esmu aicinājis ar mūžīgās dzīves bagātībām, **M&D** 43:25. Mūžības bagātības ir Manas, lai dotu, **M&D** 67:2 (M&D 78:18).

Bailes. *Skat. arī* Drosme, Drosmīgs; Godbijība; Ticība, Ticēt

Bailēm var būt divas nozīmes: (1) bīsties Dievu nozīmē jeb godbijību un bijību pret Dievu un klausīt Viņa pavēlēm; (2) bīsties cilvēku, mirstīgās dzīves briesmas, sāpes un ļaunu, tas ir—baidīties no tādām lietām un sajūst šausmas.

Bīsties Dievu: Šajā vietā nav Dieva bijības, **1. Moz.** 20:11. Tev būs To Kungu, savu Dievu, bīsties, **5. Moz.** 6:13 (Joz. 24:14; 1. Sam. 12:24). Kalpojiet Tam Kungam ar bijāšanu, **Psm.** 2:11. Bijība

Tā Kunga priekšā ir visas gudrības sākums, **Psm.** 111:10. Bīsties To Kungu un vairoies no ļauna, **Sal. Pam.** 3:7. Tiem, kas Dievu bīstas, klāsies labi, **Sal. Māc.** 8:12.

Gādājiet savu glābšanu ar bailēm un drebešanu, **Fil.** 2:12. Bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu, **Jāņa atkl.** 14:7 (M&D 88:104).

Pravieši mudināja ļaudis nepārtraukti turēties bailēs no Tā Kunga, **Ēn.** 1:23. Alma un Mosijas dēli nokrita zemē, jo bailes no Tā Kunga nāca pār tiem, **Al.** 36:7. Gādājiet par savu glābšanu ar bailēm un trīsām, **Morm.** 9:27.

Tos, kas Manis nebīstas, Es satraukšu un likšu trīcēt, **M&D** 10:56. Tas, kas Mani bīstas, raudzīsies pēc Cilvēka Dēla atnākšanas zīmēm, **M&D** 45:39.

Bīsties cilvēka: Nebīsties, jo Es esmu ar tevi, **1. Moz.** 26:24 (Jes. 41:10). Tas Kungs ir ar mums, nebīstieties, **4. Moz.** 14:9. Nebīstieties, jo to, kas ir ar mums, ir vairāk, **2. KĒn.** 6:16. Es nebīstos nenieka, jo ko gan cilvēki man var darīt, **Psm.** 56:5. Neizbīstieties no cilvēku palājumjiem, **Jes.** 51:7 (2. Nef. 8:7).

Dievs mums nav devis bailības garu, **2. Tim.** 1:7. Pilnīga mīlestība aizdzen bailes, **1. Jāņa v.** 4:18 (Mor. 8:16).

Helamana dēli nebaidījās nāves, **Al.** 56:46–48. Bailes no nāves piepilda bezdievīgo krūtīs, **Morm.** 6:7. Nebaidos no tā, ko cilvēks var darīt, **Morm.** 8:16.

Tevis nav jābīstas cilvēka vairāk kā Dieva, **M&D** 3:7 (M&D 30:1, 11; 122:9). Nebaidies darīt labu, **M&D** 6:33. Katram, kurš pieder pie Manas baznīcas, nevajag bīsties, **M&D** 10:55. Ja jūs esat sagatavojušies, jūs nebaidīsieties, **M&D** 38:30. Noplēsiet no sevis bailes, **M&D** 67:10. Turiet drošu prātu un nebīstieties, jo Es, Tas Kungs, esmu ar jums, **M&D** 68:6. Nebīsties savus ienaidniekus, **M&D** 136:17.

Baloža zīme. *Skat. arī* Svētais Gars

Iepriekšsagatavota zīme, ar ko Jānis Kristītājs pazītu Mesiju (Jāņa 1:32–34). Džozefs Smits mācīja, ka baloža zīme tika iedibināta pirms pasaules radišanas kā liecība par Svēto Garu; tādējādi velns nevar nākt kā baloža zīme.

Balsot

Dieva gars nolaidās kā balodis, **Mat.** 3:16.

Kad Jēzus bija nokristīts, Svētais Gars nāca lejā baloža izskatā, **1. Nef.** 11:27.

Un es, Jānis, liecinu, un raugiet, debesis bija atvērtas, un Svētais Gars nolaidās uz Viņu baloža izskatā, **M&D** 93:15.

Balsot. *Skat.* Vienprātība

Balss. *Skat. arī* Atklāsmē

Kā lietots Svētajos Rakstos, dažreiz sadzirdams vēstījums, ko runā Tas Kungs vai Viņa vēstneši. Gara balss var būt arī nedzirdama un vērsta uz sirdi vai uz prātu.

Ādams un Ieva dzirdēja Dieva Tā Kunga balsi, **1. Moz.** 3:8 (Moz. 4:14). Tas Kungs runāja uz Eliju ar kļu, lēnu balsi, **1. Ķēn.** 19:11–13.

Taisnīgie seko labā gana balsij, **Jāņa** 10:1–16. Ikviens, kas ir no patiesības, dzird Manu balsi, **Jāņa** 18:37.

Es paklausīju Gara balsij, **1. Nef.** 4:6–18. Nāca balss pie manis, sakot: Ēnos, tavi grēki ir piedoti, **Ēn.** 1:5. Tā bija mierīga, ļoti maiga balss un iedūrās pašā dvēselē, **Hel.** 5:29–33 (3. Nef. 11:3–7).

Vai ar Manu paša balsi, vai ar Manu kalpu balsi, tas ir viens un tas pats, **M&D** 1:38. Tas, ko tie runās, Svētā Gara iedvesmots, būs Tā Kunga balss, **M&D** 68:2–4. Katra dvēsele, kas paklausa Manai balsij, redzēs Manu vaigu un zinās, ka Es esmu, **M&D** 93:1.

Baraba

Tā cilvēka vārds, kurš tika atbrīvots Jēzus vietā, kad Viņš bija sists krustā. Baraba bija dumpinieks, slepkava un laupītājs (Mat. 27:16–26; Marka 15:6–15; Lūk. 23:18–25; Jāņa 18:40).

Barnaba

Vārds, kas tika dots Jāzepam, levītam no Kipras, kurš pārdeva savu zemi un atnesa naudu apustuļiem (Ap. d. 4:36–37). Kaut arī ne no pirmajiem divpadsmit apustuļiem, viņš kļuva par apustuļi (Ap. d. 14:4, 14) un kalpoja dažādos misioņāru ceļojumos (Ap. d. 11:22–30; 12:25; 13–15; 1. kor. 9:6; Gal. 2:1, 9; Kol. 4:10).

Bartolomejs. *Skat. arī* Nātānaēls

Jaunajā Derībā viens no pirmajiem Jēzus Kristus divpadsmit apustuļiem (Mat. 10:2–4).

Batseba. *Skat. arī* Dāvids

Ūrijas sieva; vēlāk Dāvida sieva un Salamana māte. Ķēniņš Dāvids ar viņu pārkāpa laulību. Viņš arī nokārtoja tā, ka viņas vīrs krita kaujā (2. Sam. 11); šim grēkam priekš Dāvida bija mūžīgas sekas (M&D 132:39).

Baumas. *Skat. arī* Ļauna runāšana; Tenkas

Sātans izplata baumas un strīdus—dažreiz daļēji balstīti uz patiesību,—lai pagrieztu cilvēkus pret Dievu un visu labo (Hel. 16:22; DžS—V 1:1). Viena no Jēzus Kristus Otrās Atnākšanas zīmēm ir tā, ka ļaudis dzirdēs par kariem un karu daudzinašanu (Mat. 24:6; M&D 45:26; DžS—M 1:23).

Bauslība. *Skat.* Likums

Bauslības mācītājs. *Skat.* Rakstu mācītājs

Baušļi, desmit. *Skat. arī* Dieva pavēles, baušļi; Mozus

Desmit likumi, ko devis Dievs caur pravieti Mozu, lai vadītu morālo uzvedību.

Ebreju vārds tam ir „Desmit vārdi”. Tie tiek saukti arī par derību (5. Moz. 9:9) vai liecību (2. Moz. 25:21; 32:15). Tas, kā Dievs deva desmit baušļus Mozum un caur viņu Israēlam, ir aprakstīts 2. Moz. 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Baušļi bija iegravēti uz divām akmens plāksnēm, kuras tika ievietotas šķirstā; kopš tā laika tas tika saukts par derības šķirstu (4. Moz. 10:33). Tas Kungs, citējot no 5. Moz. 6:4–5 un 3. Moz. 19:18, ir apkopojis desmit baušļus divos augstākajos baušļos (Mat. 22:37–39).

Desmit baušļi ir atkārtoti pēdējo dienu atklāsmēs (DžST, 2. Moz. 34:1–2, 14 [Pieļikums]; Mos. 12:32–37; 13:12–24; M&D 42:18–28; 59:5–13).

Baznīca, lielā un negantā. *Skat.* Velns—Velna baznīca

Baznīcas nosaukums. *Skat. arī* Jēzus Kristus Baznīca; Mormoņi; Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca

Mormona Grāmatā, kad Jēzus Kristus apmeklēja taisnīgos nefijiešus neilgi pēc Savas Augšāmcelšanās, Viņš teica, ka Viņa Baznīcai ir jāsaucas Viņa Vārdā (3. Nef. 27:3–8). Mūsu laikos Tas Kungs ir atklājis, ka Baznīcas nosaukumam ir jābūt „Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca” (M&D 115:4).

Baznīcas pamatdarbi. *Skat.* Kanons

Baznīcas vadītāju atbalstīšana. *Skat. arī* Vienprātība

Aņņemties atbalstīt tos, kas kalpo Baznīcas augstākajos un vietējos vadības amatos.

Ņem Jozuu un noved to visas draudzes priekšā, un dod tam savas pavēles viņu klātbūtnē, **4. Moz.** 27:18–19. Visa tauta uzgavilēja un sauca: „Lai dzīvo ķēniņš!”, **1. Sam.** 10:24. Ticiet Viņa praviešiem, tad jūs uzvarēsiet, **2. Laiku** 20:20.

Paklausiet saviem vadītājiem, **Ebr.** 13:17.

Tu tiksī atbalstīts no Tā Kunga, tāpēc ka tu neesi kurnējis, **1. Nef.** 3:6. Tie, kas pieņēma praviešus, tika saudzēti, **3. Nef.** 10:12–13. Uzklausiet šo divpadsmit vārdus, **3. Nef.** 12:1.

Vai ar Manu paša balsi, vai ar Manu kalpu balsi, tas ir viens un tas pats, **M&D** 1:38. Viņa vārdu jūs pieņemsiet kā no Manas paša mutes, **M&D** 21:5. Tas, kas pieņem Manus kalpus, pieņem Mani, **M&D** 84:35–38. Katrs, kas pieņem Mani, pieņem tos, kurus Es esmu sūtījis, **M&D** 112:20. Ja Mani ļaudis neuzklausīs to vīru balsis, kurus Es esmu nozīmējis, viņi netiks svētīti, **M&D** 124:45–46.

Bābele. *Skat. arī* Nebukadnēcars; Pasaule

Babilonijas galvaspilsēta.

Bābeli nodibināja Nimrods, un tā bija viena no senākajām pilsētām Mezopotāmijas jeb Sineāras zemē (1. Moz. 10:8–10). Tas Kungs sajauca valodu tajā laikā, kad cilvēki cēla Bābeles torni (1. Moz. 11:1–9;

Et. 1:3–5, 33–35). Vēlāk Bābele kļuva par Nebukadnēcara galvaspilsētu. Viņš uzcēla milzīgu pilsētu, kuras drupas ir palikušas vēl šodien. Bābele kļuva par ļoti jaunu pilsētu un kopš tā laika simbolizē pasaules jaunumu.

Bēdziet projām no Bābeles novadiem, **Jer.** 51:6.

Bābele tiks nodibināta un kritīs, **Jāņa atkl.** 17–18.

Bābele tiks sagrauta, **2. Nef.** 25:15.

Bābele kritīs, **M&D** 1:16. Es nesaudzēšu nevienu, kas paliek Bābelē, **M&D** 64:24. Izejiet ārā un prom no Bābeles, **M&D** 133:5, 7, 14.

Belsacars. *Skat. arī* Bābele

Vecajā Derībā pēdējais Bābeles ķēniņš, kas valdīja, pirms Kīrs iekaroja Bābeli; Nebukadnēcara dēls un pēctecis (Dan. 5:1–2).

Benjamīns, Jēkaba dēls. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā otrais Jēkaba un Rahēles dēls (1. Moz. 35:16–20).

Benjamīna cilts: Jēkabs svētīja Benjamīnu (1. Moz. 49:27). Benjamīna pēcteči bija kareivīga cilts. Divi nozīmīgi cilvēki no Benjamīna cilts bija Sauls, pirmais israēliešu ķēniņš (1. Sam. 9:1–2), un Pāvils, Jaunās Derības apustulis (Rom. 11:1).

Benjamīns, Mosijas tēvs. *Skat. arī* Mosija, Benjamīna dēls

Mormona Grāmatas pravietis un ķēniņš (Mos. 1–6).

Atrisināja nopietnas problēmas, nodibinot miera zemē, **Omn.** 1:23–25 (M. v. 1:12–18). Mācīja savus dēlus, **Mos.** 1:1–8. Piešķīra ķēniņvalsti savam dēlam Mosijam, **Mos.** 1:9–18. Viņa tauta tika sapulcināta kopā, lai klausītos viņa pēdējo uzrunu, **Mos.** 2:1–8. Uzrunāja savu tautu, **Mos.** 2:9–4:30. Viņa tauta noslēdza derību ar To Kungu, **Mos.** 5–6.

Betānija

Ciems, kurā Jēzus Kristus uzturējās Savas mirstīgās dzīves pēdējo nedēļu (Mat. 21:17; Marka 11:11). Betānija atradās Eljas

Bezdievīgs

kalna nogāzē un bija Lācara, Marijas un Martas mājas (Jāņa 11:1–46; 12:1).

Bezdievīgs. *Skat. arī* Grēks; Ļauns, Ļaundarība; Nešķīsts, Nešķīstība; Netaisnīgs, Netaisnība

Kāds vai kaut kas, kas nav saskaņā ar Dieva gribu vai pavēlēm; Ļauns un nesvēts.

Bezdievīgo ceļš ved uz postu, **Psm.** 1:6.

Ja tainsais tikko tiek izglābts, kur noņāks bezdievis, **1. Pēt. v.** 4:18.

Noraidiet jebkādu bezdievību, **Mor.** 10:32.

Atriebība nāk steidzīgi pār bezdievīgajiem, **M&D** 97:22. Starp bezdievīgajiem Viņa balss neizskanēja, **M&D** 138:20.

Bezgalīgā dzīve. *Skat.* Mūžīgā dzīve

Bezgalīgs. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Viens no Dieva Vārdiem, kas norāda uz Viņa mūžīgo dabu (**M&D** 19:10–12; **Moz.** 1:3; 7:35).

Bērns, Bērni. *Skat. arī* Atskaite, Atbildīgs, Atbildība; Glābšana—Bērnu glābšana; Ģimene; Izpirkt, Grēku Izpiršana; Mazu bērnu kristīšana; Svētīt, Svētīts, Svētība—Bērnu svētīšana

Jauna persona, kas nav vēl sasniegusi pubertāti. Tēviem un mātēm ir jāmača savi bērni paklausīt Dieva gribai. Bērni ir bez grēka, līdz tie sasniedz atbildības vecumu (**Mor.** 8:22; **M&D** 68:27).

Bērni ir Tā Kunga mantojums, **Psm.** 127:3–5. Māci bērnam viņa ceļu, **Sal. Pam.** 22:6.

Laidiet bērniņus, un neliedziet tiem pie Manis nakt, **Mat.** 19:14. Klausait saviem vecākiem, **Ef.** 6:1–3 (**Kol.** 3:20).

Ja nebūtu Krišanas, Ādamam un Ievai nebūtu bērnu, **2. Nef.** 2:22–23. Māciet bērniem staigāt patiesībā un saprātā, **Mos.** 4:14–15. Maziem bērniem ir mūžīgā dzīve, **Mos.** 15:25. Jēzus ņēma bērniņus un svētīja tos, **3. Nef.** 17:21. Visi tavi bērni būs Tā Kunga mācīti, un liels būs tavu bērnu prieks, **3. Nef.** 22:13 (**Jes.** 54:13). Maziem bērniem nevajag nedz

grēku nožēlošanu, nedz kristīšanu, **Mor.** 8:8–24.

Mazi bērni ir pestīti kopš pasaules radīšanas caur Manu Vienpiedzimušo, **M&D** 29:46–47. Vecākiem ir jāmača bērniem evaņģēlija principi un to īstenošana, **M&D** 68:25, 27–28. Bērni ir svēti caur Kristus Izpirkšanu, **M&D** 74:7. Vecākiem ir pavēlēts audzināt savus bērnus gaismā un patiesībā, **M&D** 93:40. Visi bērni, kuri mirst, pirms viņi sasniedz atbildības vecumu, tiek izglābti celestiālajā valstībā, **M&D** 137:10.

Bērnu glābšana. *Skat.* Bērns, Bērni; Glābšana—Bērnu glābšana

Bētle

Ebreju valodā nozīmē „Dieva nams” un ir viena no svētākajām vietām Israēlā. Tā atrodas apmēram desmit jūdžu (sešpadsmit kilometrus) uz ziemeļiem no Jeruzālemes. Šeit Ābrahāms uzcēla savu altāri, pirmo reizi ienākot Kānaāna zemē (1. **Moz.** 12:8; 13:3). Šeit Jēkabs redzēja vīzijā kāpnes, uzslīetas debesīs (1. **Moz.** 28:10–19). Tā bija svēta vieta arī Samuēla dienās (1. **Sam.** 7:16; 10:3).

Bētleme

Neliela pilsētiņa, kas atrodas piecas jūdzes (astoņus kilometrus) uz dienvidiem no Jeruzālemes. Ebreju valodā Bētleme nozīmē „maizes nams”; tā tiek saukta arī par Efratu, kas nozīmē „auglīga”. Jēzus Kristus piedzima Bētleme (Mih. 5:1; **Mat.** 2:1–8). Tur arī ir apglabāta Rahēle (1. **Moz.** 35:19; 48:7).

Tur dzīvoja Rute un Boāss, **Rut.** 1:22. Samuēls tur iesvaidīja Dāvidu, **1. Sam.** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28.

Hērods lika tur apkaut bērnus, **Mat.** 2:16.

Bileāms

Pravietis Vecajā Derībā, kurš griebēja naudas dēļ nolādēt Israēlu. Tas Kungs pavēlēja viņam nenolādēt Israēlu (4. **Moz.** 22–24).

Bileāma ēzeļu māte atteicās iet uz priekšu, jo eņģelis stāvēja tai ceļā, **4. Moz.** 22:22–35.

Bībele. *Skat. arī* Apokrifī; Efraims—Efraima jeb Jāzepa vēzda; Jaunā Derība; Jūda—Jūdas vēzda; Kanons; Svētie Raksti; Vecā Derība

Ebreju un kristiešu rakstu, kuri satur dievišķas atklāsmes, sakopojums. Vārds *bībele* nozīmē „grāmatas”. Bībele ir daudzu praviešu un iedvesmotu rakstītāju, kuri rīkojās Svētā Gara ietekmē, darbs (2. Pēt. v. 1:21).

Kristiešu Bībelei ir divas daļas, kas parasti pazīstamas kā Vecā un Jaunā Derība. Vecā Derība sastāv no Svēto Rakstu grāmatām, ko jūdi Palestīnā izmantoja Tā Kunga mirstīgās kalpošanas laikā. Jaunā Derība satur rakstus, kas sarakstīti apustuļu laikā, un tiek uzskatīts, ka tie ir tikpat svēti un autoritatīvi kā jūdu Svētie Raksti. Vecās Derības grāmatas ir ņemtas no nacionālās literatūras, kas tika rakstīta daudzu gadsimtu garumā, un tika rakstītas gandrīz tikai ebreju valodā, kamēr Jaunās Derības grāmatas ir vienas paaudzes darbs un tika sarakstītas galvenokārt grieķu valodā.

Vecajā Derībā vārds *derība* nozīmē to pašu, ko ebreju valodā vārds „līgums”. Vecā Derība ir likums, kas tika dots Mozum, kad Israēls noraidīja evaņģēlija pilnību, kas Dieva ļaudīm bija bijusi kopš mirstības iesākuma. Jaunā Derība ir evaņģēlijs, kā to mācīja Jēzus Kristus.

Ebreju Bībelē (Vecajā Derībā) grāmatas tika sadalītas trīs grupās: bauslība, pravieši un raksti. Bībele, ko izmanto kristiešu pasaule, klasificē grāmatas atbilstoši to tematiem, tādiem kā vēsturiskās, poētiskās un pravietojumu grāmatas.

Jaunās Derības grāmatas parasti ir šādā kārtībā: četri evaņģēļi un Apustuļu darbi; Pāvila vēstules; vispārējās Jēkaba, Pētera, Jāņa un Jūdas vēstules; un Jāņa atklāsmes grāmata.

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca godā un ciena Bībeli, un arī apgalvo, ka Tas Kungs turpina dot papildus atklāsmes caur Saviem praviešiem pēdējās dienās, kas apstiprina un apliecina Bībeles atskaiti par Dieva darbiem ar cilvēci.

Jūdas vēzda (Bībele) un Jāzepa vēzda

(Mormona Grāmata) klūs par vienu Tā Kunga rokā, Ec. 37:15–20.

Bībeles patiesumu apstiprinās pēdējo dienu Svētie Raksti, **1. Nef.** 13:38–40. Bībele tiks apvienota ar Mormona Grāmatu, satricot nepatiesās mācības, **2. Nef.** 3:12. Bībele! Bībele! Mums ir Bībele, **2. Nef.** 29:3–10. Visi, kas tic Bībelei, ticēs arī Mormona Grāmatai, **Morm.** 7:8–10.

Elderiem ir jāmaca Mana evaņģēlija, kas ir Bībelē un Mormona Grāmatā, principi, **M&D** 42:12.

Mēs ticam, ka Bībele ir Dieva vārds, ciktāl tā ir pareizi pārtulkota, **TA** 1:8.

Bībele, Džozefa Smita Tulkojums (DŽST). *Skat.* Džozefa Smita Tulkojums (DŽST)

Bīskaps. *Skat. arī* Ārona priesterība

Nozīmē „pārraugs”, atbildīgs amats jeb stāvoklis. Bīskaps ir ordinēts amats Ārona priesterībā (**M&D** 20:67; 107:87–88), un bīskaps ir soģis Israēlā (**M&D** 107:72, 74).

Svētais Gars jūs iecēlis par sargiem, **Ap. d.** 20:28. Tiek noteiktas prasības bīskapiem, **1. Tim.** 3:1–7 (Tit. 1:7).

Bīskaps ir jāieceļ, **M&D** 20:67. Edvardam Pārtridžam bija jākalpo kā bīskapam Baznīcai, **M&D** 41:9. Bīskapam ir jāatšķir garīgās dāvanas, **M&D** 46:27, 29. Augstais priesteris var darboties bīskapa amatā, **M&D** 68:14, 19 (**M&D** 107:17). Bīskaps tiek Tā Kunga iecelts, **M&D** 72. Bīskapam ir jā rūpējas par nabagajiem, **M&D** 84:112. Bīskapam ir jā vada visas laicīgās lietas, **M&D** 107:68. Bīskaps ir Ārona priesterības prezidents, **M&D** 107:87–88.

Boāss. *Skat. arī* Rute

Rutes vīrs (Rut. 4:9–10); Dāvīda, Israēla ķēniņa, vecvectēvs (Rut. 4:13–17); un Kristus, ķēniņu Ķēniņa, priekštecis (Lūk. 3:32).

Brāļi, Brālis. *Skat. arī* Cilvēks, Cilvēki; Māsa; Sieviete, Sievietes

Kā mūsu Debesu Tēva bērni, visi vīrieši un sievietes ir garīgie brāļi un māsas

Brīdināt, Brīdinājums

Baznīcā. Vīriešu kārtas Baznīcas locekļi un draugi bieži vien tiek uzrunāti kā brāļi.

Kad tu esi pievērstš, stiprini savus brāļus, **Lūk.** 22:32. Kas nemil savu brāli, paliek nāvē, **1. Jāņa v.** 3:10–17.

Padomājiet par saviem brāļiem tāpat kā par sevi, **Jēk.** 2:17.

Lai katrs cilvēks ciena savu brāli, kā sevi pašu, **M&D** 38:24–25. Stiprini savus brāļus visās savās sarunās, **M&D** 108:7.

Brīdināt, Brīdinājums. *Skat. arī*

Sargāt, Sargs

Iepriekš paziņot vai pabrīdināt. Praviēši, vadītāji un vecāki brīdina un māca citus būt paklausīgiem Tam Kungam un Viņa mācībām.

Jēkabs brīdināja Nefija tautu no jebkāda grēka, **Jēk.** 3:12.

Brīdinājuma balss skanēs uz visiem ļaudīm, **M&D** 1:4. Lai jūsu sludināšana ir kā brīdinājuma balss, **M&D** 38:41. Šī ir brīdinājuma diena, **M&D** 63:58. Katram cilvēkam, kurš ticis brīdināts, klājas brīdināt savu tuvāko, **M&D** 88:81. Es esmu brīdinājis jūs un brīdinu jūs, dodams jums šo Gudrības Vārdu, **M&D** 89:4.

Brīnumus. *Skat. arī* Ticība, Ticēt; Zīme

Ārkārtējs Dieva spēka izraisīts notikums. Brīnumi ir svarīga Jēzus Kristus darba daļa. Tie ietver dziedināšanu, mirušo atdzīvināšanu un augšāmcelšanos. Brīnumi ir daļa no Jēzus Kristus evaņģēlija. Ir nepieciešama ticība, lai brīnumi tiktu rādīti (**Marka** 6:5–6; **Morm.** 9:10–20; **Et.** 12:12).

Kad faraons sacīs jums: rādiet kādu brīnumu, **2. Moz.** 7:9.

Neviens nedara brīnumu Manā Vārdā, kas tūdaļ par Mani varētu runāt ļaunu, **Marka** 9:39. Kāna bija tā vieta, kur Jēzus parādīja Savu pirmo brīnumu, **Jāņa** 2:11.

Es esmu brīnumu Dievs, **2. Nef.** 27:23. Dieva spēks dara brīnumus, **Al.** 23:6. Kristus varēja parādīt lielākus brīnumus tiem, kas bija Amerikas kontinentā, tāpēc ka viņiem bija liela ticība, **3. Nef.** 19:35. Dievs nav pārstājis būt brīnumu Dievs, **Morm.** 9:15.

Neprasiet brīnumus, izņemot, ja Tas

Kungs jums pavēlēs, **M&D** 24:13–14. Citam ir dota dāvana darīt brīnumus, **M&D** 46:21 (**Mor.** 10:12).

Brīvības karogs. *Skat. arī* Moronijs, virsnieks

Karogs, ko pacēla Moronijs, nefījiešu karapulku virspavēlnieks Mormona Grāmatā. Moronijs iztaisīja karogu, lai iedvesmotu nefījiešu tautu aizsargāt savu reliģiju, brīvību, mieru un ģimenes.

Moronijs iztaisīja brīvības karogu no saviem saplēstajiem svārkkiem, **Al.** 46:12–13. Tie, kas gribēja saglabāt šo karogu, stājās derībā, **Al.** 46:20–22. Moronijs lika, lai karogs tiktu uzvilktš katrā tornī, **Al.** 46:36 (**Al.** 51:20).

Brīvs, Brīvība. *Skat. arī* Gūsts; Rīcības brīvība

Spēks vai spēja veikt personisku izvēli bez piespiešanas jeb stāvoklis, kad persona var rīkoties un domāt brīvi. Garīgā nozīmē persona, kas nožēlo grēkus un paklausa Dieva gribai, ir brīva no grēka jūga caur Jēzus Kristus Izpirkšanu (**Mos.** 5:8). Paklausība evaņģēlija principiem atbrīvo personu no grēka garīgā jūga (**Jāņa** 8:31–36).

Tā es staigāšu brīvi, jo es rūpējos par Tavām pavēlēm, **Psm.** 119:45.

Patiesība darīs jūs brīvus, **Jāņa** 8:32. Tie, kas kļūst brīvi no grēka, iegūst mūžīgo dzīvi, **Rom.** 6:19–23. Kur Tā Kunga Gars, tur ir brīvība, **2. kor.** 3:17. Stāviet stipri svabadībā, kurai Kristus mūs ir atsvabinājis, **Gal.** 5:1 (**M&D** 88:86).

Cilvēki var brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi, **2. Nef.** 2:27. Israēla nama tainīgs zars tiks izvests laukā no gūsta brīvībā, **2. Nef.** 3:5. Šī zeme būs brīvības zeme, **2. Nef.** 10:11. Viņi piesauca To Kungu par savu brīvību, **Al.** 43:48–50. Moronijs ieviesa brīvības karogu starp nefījiešiem, **Al.** 46:36. Moronijs priecājās par savas zemes brīvību, **Al.** 48:11. Dieva Gars ir brīvības gars, **Al.** 61:15.

Sekoiet Man, un jūs būsit brīvi ļaudis, **M&D** 38:22. Tas Kungs un Viņa kalpi pasludina brīvību sagūstītajiem gariem, **M&D** 138:18, 31, 42.

Bruņas

Aizsargi, lai aizsargātu ķermeni no bultām vai ieroču dūrieniem. Šis vārds tiek arī lietots, lai apzīmētu garīgās īpašības, kas aizsargā personu no kārdinājumiem jeb ļauna.

Uzvelciet Dieva bruņas, **Ef.** 6:10–18 (M&D 27:15–18).

Caharija. Skat. arī Elizabete; Jānis

Kristītājs

Jaunajā Derībā Jāņa Kristītāja tēvs. Caharija ieņēma priestera amatu un kalpoja templī.

Caharija tika nonāvēts starp Dieva namu un altāri, **Mat.** 23:35 (Lūk. 11:51). Eņģelis Gabriēls apsoliņa Caharijam un viņa sievai Elizabetei dēlu, **Lūk.** 1:5–25 (M&D 27:7). Viņa mēle atraisījās, **Lūk.** 1:59–79.

Cakarija, Zaharja

Vecās Derības pravietis, kurš pravietoja ap 520. g. pr. Kr. Viņš dzīvoja tajā pašā laikā, kad pravietis Hagajs (Ezr. 5:1; 6:14).

Cakarijas grāmata: Grāmata ir ievērojama ar tās pravietojumiem par Kristus mirstīgo kalpošanu un Viņa Otro Atnākšanu (Cak. 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). 1. līdz 8. nodaļa satur veselu vīziju sēriju par Dieva tautas nākotni. 9. līdz 14. nodaļa satur vīzijas par Mesiju, pēdējām dienām, Israēla sapulcināšanu, pēdējo lielo karu un Otro Atnākšanu.

Cedekija. Skat. arī Muleks

Vecajā Derībā pēdējais Jūdas ķēniņš (2. Ķēn. 24:17–20; 25:2–7). Cedekija apcietināja pravieti Jeremiju (Jer. 32:1–5), un Jeremija pravietoja par Cedekijas sagūstīšanu (Jer. 34:2–8, 21). Lehijš un viņa ģimene dzīvoja Jeruzālemē Cedekijas valdīšanas pirmajā gadā (1. Nef. 1:4). Visi Cedekijas dēli, izņemot vienu, tika nogalināti; viņa dēls Muleks aizbēga uz rietumu puslodi (Jer. 52:10; Omn. 1:15; Hel. 8:21).

Cefanjas

Vecās Derības pravietis, kurš dzī-

voja Josijas valdīšanas laikā (639–608. g. pr. Kr.).

Cefanjas grāmata: 1. nodaļā ir runāts par nākamajām dienām, kas būs pildītas ar naidu un grūtībām. 2. nodaļā Israēla tauta tiek pamācīta meklēt taisnīgumu un lēnprātību. 3. nodaļā ir stāstīts par Otro Atnākšanu, kad visas tautas sapulcēsies cīņai. Tomēr Tas Kungs valdīs Israēla tautas vidū.

Celestiālā godība. Skat. arī

Godības pakāpes; Mūžīgā dzīve; Paaugstināšana

Augstākā no trim godības pakāpēm, ko cilvēks var sasniegt pēc šīs dzīves. Tur taisnīgie dzīvos Dieva Tēva un Viņa Dēla Jēzus Kristus klātbūtnē.

Celestiālā godība ir viena, **1. kor.** 15:40 (M&D 76:96). Pāvils tika aizrauts trešajās debesīs, **2. kor.** 12:2.

Celestiālā godība tika parādīta vīzijā, **M&D** 76:50–70. Ja svētie grib vietu celestiālajā pasaulē, tiem ir jāsaģatavojas, **M&D** 78:7. Tas, kas nespēj pakļauties celestiālās valstības likumam, nespēj izturēt celestiālo godību, **M&D** 88:15–22. Celestiālajā godībā ir trīs debesis; tiek noteikti nosacījumi augstākās sasniegšanai, **M&D** 131:1–2. Bērni, kuri nomirst pirms atbildības vecuma sasniegšanas, tiek izglābti celestiālajā valstībā, **M&D** 137:10.

Celibāts. Skat. Laulība, Precēt**Ceļš. Skat. arī** Jēzus Kristus; Staigāt ar Dievu

Trajektorija jeb virziens, pa kuru iet cilvēks. Jēzus teica, ka Viņš ir ceļš (Jāņa 14:4–6).

Turi Tā Kunga baušļus, ka tu staigā Viņa ceļos, **5. Moz.** 8:6. Māci savam bērnam viņa ceļu, **Sal. Pam.** 22:6 (2. Nef. 4:5). Tas Kungs saka, ka Viņa ceļi ir augstāki nekā mūsu ceļi, **Jes.** 55:8–9.

Šauri ir vārti un šaurs ir ceļš, kas ved uz dzīvību, **Mat.** 7:13–14 (3. Nef. 14:13–14; 27:33; M&D 132:22, 25).

Tas Kungs nedod pavēles, ja vien Viņš nesagatavos ceļu Saviem bērniem, lai tās izpildītu, **1. Nef.** 3:7 (1. Nef. 9:6; 17:3, 13).

Cerība

Nav neviena cita ceļa, kā tikai caur vārtiem, **2. Nef.** 9:41. Jūs esat brīvi savā rīcībā—izvēlēties mūžīgās nāves ceļu vai mūžīgās dzīvības ceļu, **2. Nef.** 10:23. Šis ir tas ceļš, un nav neviena cita ceļa vai vārda, **2. Nef.** 31:21 (Mos. 3:17; Al. 38:9; Hel. 5:9). Sava Dēla dāvanā Dievs ir sagatavojis vēl lieliskāku ceļu, **Et.** 12:11 (1. kor. 12:31).

Katrs cilvēks staigā pats savu ceļu, **M&D** 1:16. Tam ir jātiek darītam Manā paša veidā, **M&D** 104:16.

Cerība. *Skat. arī* Ticība, Ticēt

Paļāvīga gaidīšana un ilgas pēc apsolītajām taisnīguma svētībām. Svētie Raksti bieži runā par cerību kā gaidām uz mūžīgo dzīvi caur ticību Jēzum Kristum.

Svētīgs ir tas, kura cerība ir Tas Kungs, **Jer.** 17:7. Tas Kungs būs Viņa tautas cerība, **Joēla** 4:16.

Mēs iegūstam cerību caur pacietību un Svētajiem Rakstiem, **Rom.** 15:4. Dievs ir atdzemdinājis mūs dzīvai cerībai ar Kristus augšāmcēlšanos, **1. Pēt. v.** 1:3. Katrs, kam ir šī cerība uz Viņu, šķīsta sevi, **1. Jāņa v.** 3:2–3.

Jums ir jāvirzās uz priekšu, esot ar pilnīgu cerības spožumu, **2. Nef.** 31:20. Skatieties, lai jums būtu ticība, cerība un žēlsirdība, **Al.** 7:24 (1. kor. 13:13; Mor. 10:20). Es vēlos, lai jūs uzklausītu manus vārdus, būdami ar cerību, ka jūs saņemsit mūžīgo dzīvi, **Al.** 13:27–29. Ja jums ir ticība, jūs cerat uz to, kas nav redzams, bet kas ir paties, **Al.** 32:21 (Ebr. 11:1). Cerība nāk no ticības un izveido enkuru dvēselei, **Et.** 12:4 (Ebr. 6:17–19). Cilvēkam ir jācer, vai arī viņš nevar saņemt mantojumu, **Et.** 12:32. Mormons runāja par ticību, cerību un žēlsirdību, **Mor.** 7:1. Jums būs cerība caur Kristus Izpirkšanu tikt uzceltiem mūžīgā dzīvē, **Mor.** 7:40–43. Svētais Gars piepilda jūs ar cerību, **Mor.** 8:26 (Rom. 15:13).

Viņi pamata mirstīgo dzīvi stiprā cerībā uz brīnišķīgu augšāmcēlšanos, **M&D** 138:14.

Ceturtais Mozus grāmata. *Skat. Numeri***Ciāna.** *Skat. arī* Ēnohs; Jaunā Jeruzāleme

Sirdsšķīstie (**M&D** 97:21). Ciāna arī nozīmē vietu, kur dzīvo sirdsšķīstie. Pilsēta, kuru uzcēla Ēnohs un viņa ļaudis un kura galu galā tika paņemta debesīs dēļ tās taisnīguma, tika saukta par Ciānu (**M&D** 38:4; Moz. 7:18–21, 69). Pedējās dienās pilsēta, kuru sauks Ciāna, tiks uzcelta Džeksonas apgabalā, Misūri štātā (Amerikas Savienotajās Valstīs), kur tiks sapulcinātas Israēla cilts (M&D 103:11–22; 133:18). Svētajiem ir dots padoms celt Ciānu, lai arī kur tie pasaulē dzīvotu.

Dāvida pilsēta tika saukta par Ciānu, **1. Kēn.** 8:1. No Ciānas izies likums, **Jes.** 2:2–3 (Mih. 4:2; 2. Nef. 12:2–3). Pestītājs nāks Ciānā, **Jes.** 59:20. Es jūs atvedīšu Ciānā—vienu no katras pilsētas un divi no katras cilts, **Jer.** 3:14. Ciānas kalnā un Jeruzālemē būs glābšana, **Joēla** 3:5 (Ob. 1:17).

Svētīti ir tie, kas centīsies radīt Manu Ciānu, **1. Nef.** 13:37. Ciānas meitas ir augstprātīgas, **2. Nef.** 13:16 (Jes. 3:16). Ak vai ieglēprātīgajam Ciānā, **2. Nef.** 28:19–25.

Centieties radīt un nostiprināt Ciānas lietu, **M&D** 6:6 (M&D 11:6). Viņu Es esmu iedvesmojis virzīt Ciānas lietu varenā spēkā labajam, **M&D** 21:7. Jaunā Jeruzāleme tiks saukta par Ciānu, **M&D** 45:66–67. Independence Misūri štātā ir vieta Ciānas pilsētai, **M&D** 57:1–3. Pletne paliek pār Ciānas bērniem, līdz tie nožēlo grēkus, **M&D** 84:58.

Tas Kungs sauca Savus ļaudis par Ciānu, tāpēc ka viņi bija vienas sirds un viena prāta, **Moz.** 7:18–19. Ciāna (Jaunā Jeruzāleme) tiks uzcelta Amerikas kontinentā, **TA** 1:10.

Cienīgs, Cienīgums. *Skat. arī* Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums

Būt taisnīgam un stāvēt atzītam Dieva un Viņa iecelto vadītāju acīs.

Kas savu krustu neuzņemas, tas Manis nav vērts, **Mat.** 10:38. Strādnieks ir savas algas cienīgs, **Lūk.** 10:7 (M&D 31:5). Skatieties, lai jūs darītu visas lietas

cieniņi, **Morm.** 9:29. Viņi netapa kristīti, ja vien viņi nebija cienīgi, **Mor.** 6:1.

Tas, kurš ir kūtrs, netiks uzskatīts par cienīgu nostāvēt, **M&D** 107:100. Tas, kas nepanesis pārmācīšanu, nav Manas valstības cienīgs, **M&D** 136:31. Priesterības piešķiršana tika attiecināta uz visiem vīriešiem—cienīgiem Baznīcas locekļiem, **2. OD.**

Cieņa. *Skat.* Godbijība; Gods

Uzskatīt kādu vai kaut ko kā cienīgu un vērtīgu, it īpaši evaņģēlija kontekstā.

Viņš bija nicināts, un mēs viņu ne par ko neturējām, **Jes.** 53:3–4.

Tas, kas tiek augstu vērtēts starp cilvēkiem, ir negantība Dieva acīs, **Lūk.** 16:15. Lai katrs otru uzskata augstāku par sevi, **Fil.** 2:3.

Tas Kungs visu radību vērtē vienādi, **1. Nef.** 17:35. Katram cilvēkam ir jācieņa savu tuvāko kā sevi pašu, **Mos.** 27:4 (**M&D** 38:24–25).

Savā miera dienā viņi nevērīgi izturējās pret Manu padomu, **M&D** 101:8.

Cietums Libertī, Misūri štatā (ASV).

Skat. arī Smits Džozefs, jaunākais

Mazs cietums, kurā praviētis Džozefs Smits un citi tika netaisnīgi ieslodzīti no 1838. gada novembra līdz 1839. gada aprīlim. Būdamš šajos smagajos apstākļos, Džozefs saņēma vairākas atklāsmes, pravietoja un tika iedvesmots uzrakstīt nozīmīgu vēstuli svētajiem, kuras fragmenti ir ietverti grāmatā Mācība un Derības 121–123.

Ciltsraksti. *Skat.* Ģenealogija, ciltsraksti

Cilvēka Dēls. *Skat. arī* Dievs, Dievība; Jēzus Kristus

Vārds, ko Jēzus Kristus izmantoja, kad Viņš runāja par Sevi (**Lūk.** 9:22; **Lūk.** 21:36). Tas nozīmē Svētuma Cilvēka Dēls. Svētuma Cilvēks ir viens no Dieva Tēva Vārdiem. Kad Jēzus nosauca Sevi par Cilvēka Dēlu, atklāti tika paziņotas Viņa dievišķās attiecības ar Tēvu. Šis vārds bieži ir atrodams evaņģēlijos. Pēdējo dienu atklāsmes apstiprina šī Glābēja

Vārda īpašo nozīmi un svētumu (**M&D** 45:39; 49:6, 22; 58:65; **Moz.** 6:57).

Cilvēks, Cilvēki. *Skat. arī* Brāļi, Brālis; Dieva dēli un meitas; Dievs, Dievība; Garīgā radišana; Gars; Māsa; Sieviete, Sievietes

Attiecas uz visu cilvēci, gan vīriešiem, gan sievietēm. Visi vīrieši un sievietes burtiski ir garīgie Debesu Tēva pēcnācēji. Kad tie piedzimst mirstīgajā dzīvē, tie saņem fiziskos, mirstīgos ķermeņus. Šie ķermeņi tika radīti pēc Dieva tēla (**1. Moz.** 1:26–27). Vīrieši un sievietes, kas ir uzticīgi, izpildot nepieciešamos priekšrakstus, turot savas derības un paklausot Dieva pavēlēm, ieies savā paaugstināšanā un kļūs līdzīgi Dievam.

Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, **1. Moz.** 1:27 (**Mos.** 7:27; **M&D** 20:17–18). Kas gan ir cilvēks, ka Tu viņu piemini, **Psm.** 8:4–5. Nolādēts ir, kas paļaujas uz cilvēkiem un tur miesu par savu atbalstu, **Jer.** 17:5 (**2. Nef.** 4:34; 28:26, 31).

Kad es kļuvu vīrs, tad atmetu bērna dabu, **1. kor.** 13:11.

Cilvēki ir, lai viņi gūtu prieku, **2. Nef.** 2:25. Miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks, **Mos.** 3:19. Kādiem vīriem jums jābūt, **3. Nef.** 27:27.

Cilvēka darbi tiek izjaukti, ne Dieva darbi, **M&D** 3:3. Tev nav jābīstas cilvēka vairāk kā Dieva, **M&D** 3:7 (**M&D** 30:11; 122:9). Viss ir radīts cilvēka labumam, **M&D** 59:18.

Es zinu, ka cilvēks nav nekas, **Moz.** 1:10. Dieva darbs un godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39.

Cilvēks, Debesu Tēva garīgais bērns: Tie krita pie zemes uz sava vaiga un lūdzās: Ak Dievs, visas miesas garu Dievs, **4. Moz.** 16:22 (4. **Moz.** 27:16). Jūs esat Tā Kunga, sava Dieva, bērni, **5. Moz.** 14:1. Jūs esat dievi un visi esat Visuaugstākā dēli, **Psm.** 82:6. Jūs esat tā dzīvā Dieva bērni, **Hoz.** 2:1. Vai mums visiem nav viens tēvs? Vai mūs visus nav viens Dievs radījis, **Mal.** 2:10.

Mēs esam Dieva cilts, **Ap. d.** 17:29. Šis pats Gars apliecina mūsu garam, ka esam

Cipora

Dieva bērni, **Rom.** 8:16. Paklausiet garu Tēvam, **Ebr.** 12:9.

Visu cilvēku gari tiek paņemti mājās pie Dieva, kas devis viņiem dzīvību, **Al.** 40:11.

Pasauļu iedzīvotāji ir dzimuši par Dieva dēliem un meitām, **M&D** 76:24. Cilvēks sākumā bija ar Tēvu, **M&D** 93:23, 29.

Dievs radīja visus cilvēkus garīgi, pirms tie nāca uz zemi, **Moz.** 3:5–7. Es esmu Dievs; Es radīju pasauli un cilvēkus, pirms tie bija miesā, **Moz.** 6:51.

Cilvēka iespējas kļūt līdzīgam Debesu Tēvam: : Esiet pilnīgi, kā jūs Debesu Tēvs ir pilnīgs, **Mat.** 5:48 (3. Nef. 12:48). Vai nav rakstīts jūs bauslībā, ka jūs esat dievi, **Jāņa** 10:34 (**M&D** 76:58). Ja nu esam bērni, tad arī mantinieki—Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki, **Rom.** 8:17. Tu esi dēls, un ja dēls, tad arī Dieva mantinieks caur Kristu, **Gal.** 4:7. Kad Viņš atklāsies, mēs būsim Viņam līdzīgi, **1. Jāņa v.** 3:2. Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt pie Manis uz Mana goda krēsla, **Jāņa atkl.** 3:21.

Tiem Es dodu varu kļūt par Dieva dēliem, **3. Nef.** 9:17.

Tie, kas iemanto celestiālo valstību, ir dievi, patiesi Dieva dēli, **M&D** 76:50, 58. Tad viņi būs dievi, tāpēc ka viņiem ir visa vara, **M&D** 132:20.

Cipora. *Skat. arī* Mozus

Vecajā Derībā Mozus sieva un Jetrus meita (2. Moz. 2:21; 18:2).

Citticībnieki

Kā tas ir lietots Svētajos Rakstos, vārdam *citticībnieki* ir vairākas nozīmes. Dažreiz tas apzīmē ļaudis, kas nav israēliešu izcelsmes, dažreiz ļaudis, kas nav jūdu izcelsmes, un dažreiz tautas, kas ir bez evaņģēlija, pat ja daļēji ļaudis ir israēliešu asinis. Šī pēdējā nozīme ir īpaši raksturīga vārdam, kas tiek lietots Mormona Grāmatā un grāmatā Mācība un Derības.

Israēlieši nedrīkstēja precēties ar tiem, kas nebija israēlieši (citticībnieki), **5. Moz.** 7:1–3. Tas Kungs nāks, lai būtu par gaismu citticībniekiem, **Jes.** 42:6.

Pēterim tika pavēlēts nest evaņģēliju citticībniekiem, **Ap. d.** 10:9–48. Dievs arī citticībniekiem dāvāja grēku nožēlošanu, **Ap. d.** 11:18. Mēs visi esam kristīti vienā baznīcā, vai nu mēs esam jūdi vai citticībnieki, **1. kor.** 12:13. Citticībnieki Jēzū Kristū kļuvuši par līdzmantiniekiem, **Ef.** 3:6.

Mormona Grāmata tika sarakstīta citticībniekiem, **Mormona Grāmatas titullapa** (Morm. 3:17). Kāds vīrs no citticībniekiem devās pāri ūdeņiem, **1. Nef.** 13:12. Citas grāmatas nāca no citticībniekiem, **1. Nef.** 13:39. Evaņģēlija pilnība nāks pie citticībniekiem, **1. Nef.** 15:13 (3. Nef. 16:7; **M&D** 20:9). Šī zeme būs brīvības zeme citticībniekiem, **2. Nef.** 10:11. Citticībnieki tiek salīdzināti ar savvaļas eļļaskoku, **Jēk.** 5.

Evaņģēlijs nāks citticībnieku laikos, **M&D** 45:28 (**M&D** 19:27). Vārds ies līdz zemes galiem, vispirms pie citticībniekiem un tad pie jūdiem, **M&D** 90:8–10. Septiņdesmitajiem ir jābūt īpašiem lieciniekiem citticībniekiem, **M&D** 107:25. Sūti Manas baznīcas elderus aicināt visas tautas, vispirms citticībniekus un tad jūdus, **M&D** 133:8.

Čūska, misiņa. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Mozus

Misiņa čūska, ko taisīja Mozus pēc Dieva pavēles, lai dziedinātu tos israēliešus, kurus tuksnesī bija sakodušas dzelīgās (indīgas) čūskas (4. Moz. 21:8–9). Šī misiņa čūska tika piestiprināta pie kārts un „pacelta, lai katrs, kas uz to raudzītos, dzīvotu” (**Al.** 33:19–22). Tas Kungs norādīja uz čūskas pacelšanu tuksnesī kā uz simbolu tam, ka Viņš pats tiks pacelts pie krusta (**Jāņa** 3:14–15). Pēdējo dienu atklāsmes apstiprina atskaiti par dzelīgajām čūskām un kā ļaudis tika izdziedināti (1. Nef. 17:41; 2. Nef. 25:20; **Hel.** 8:14–15).

Damaska

Sena Sīrijas pilsēta.

Damaska atrodas auglīgā līdzenumā tuksneša malā un to labi apūdeņo upe Barada. Tā bieži tiek minēta Svētajos

Rakstos (sākot no 1. Moz. 14:15). Pāvils bija ceļā uz Damasku, kad viņam parādījās augšāmcēlies Kungs (Ap. d. 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20).

Daniēls

Vecās Derības Daniēla grāmatas galvenais varonis; Dieva praviētis un cilvēks ar lielu ticību.

Nav nekas zināms par viņa vecākiem, kaut gan liekas, ka viņš ir karaliskās ģimenes pēctecis (Dan. 1:3). Viņš tika paņemts gūstā uz Bābeli, kur viņam tika dots vārds Beltsacars (Dan. 1:6–7). Daniēls un trīs citi gūstekņi atteicās no ķēniņa uztura reliģisku iemeslu dēļ (Dan. 1:8–16).

Daniēls iekaroja Nebukadnēcara un Dārija labvēlību ar savu spēju izskaidrot sapņus (Dan. 2; 4; 6). Viņš arī izlasīja un izskaidroja to, ko roka bija uzrakstījusi uz sienas (Dan. 5). Viņa ienaidnieki savērpa intrigu pret viņu, un viņš tika iemests lauvas bedrē, bet Tas Kungs pasargāja viņa dzīvību (Dan. 6).

Daniēla grāmata: Šai grāmatai ir divas daļas: no 1. līdz 6. nodaļai ir stāsti par Daniēlu un viņa trīs līdzgaitniekiem; no 7. līdz 12. nodaļai ir praviētiskas vīzijas, ko Daniēls redzēja. Grāmata māca par to, cik svarīgi ir palikt uzticīgam Dievam, un parāda, kā Tas Kungs svēta uzticīgos.

Galvenais grāmatas devums ir ķēniņa Nebukadnēcara sapņa izskaidrojums. Sapnī Dieva valstība pēdējās dienās ir attēlota kā akmens, kas atdalās no kalna. Akmens velsies, līdz tas piepildīs visu Zemi (Dan. 2; skat. arī M&D 65:2).

Dans. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Bilhas, Rahēles kalpones, dēls (1. Moz. 30:5–6).

Dana ciltis: Jēkaba svētības Danam skat. 1. Moz. 49:16–18. Mozus svētības Dana ciltij skat. 5. Moz. 33:22. Pēc tam, kad viņi apmetās kānaāniešu zemē, Dana cilts saņēma mazu, bet ļoti auglīgu zemes daļu (Joz. 19:40–48). Viņi bija grūtībās, aizstāvot to pret amoriešiem (Soģu 1:34) un

pret filistiešiem (Soģu 13:1, 25; 18:1). Tā rezultātā Dana cilts pārcēlās uz Palestīnas ziemeļiem (Soģu 18) pie Laišas un nosauca tās pilsētas vārdu Dana. Šī pilsēta ir plaši pazīstama kā Palestīnas, kas stiepjas no „Danas līdz Bēršebai”, ziemeļu robeža.

Darbi

Personas rīcība, vai nu laba, vai slikta. Katrs cilvēks tiks tiesāts par saviem paša darbiem.

Tas Kungs atmaksās katram cilvēkam pēc viņa darba, **Sal. Pam.** 24:12.

Lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus, **Mat.** 5:16 (3. Nef. 12:16). Tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu, ieies Debesu valstībā, **Mat.** 7:21. Ticība bez darbiem ir mirusi, **Jēk. v.** 2:14–26.

Viņiem vajadzēs tikt tiesātiem par saviem darbiem, **1. Nef.** 15:32 (Mos. 3:24). Mēs zinām, ka tā ir Dieva labvēlība, ka topam izglābti pēc tam, kad mēs esam izdarījuši visu, ko varam, **2. Nef.** 25:23. Māci viņiem nepieņemt labu darot, **Al.** 37:34. Ir nepieciešams, lai cilvēki tiktu tiesāti atbilstoši saviem darbiem, **Al.** 41:3. Pēc viņu darbiem jums būs tos pazīt, **Mor.** 7:5 (M&D 18:38).

Es, Tas Kungs, tiesāšu visus cilvēkus atbilstoši viņu darbiem, **M&D** 137:9.

Darīt. *Skat.* Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Daudzsievība. *Skat.* Laulība, Precēt—Daudzsievība

Dārgā Pērle. *Skat. arī* Kanons; Smits Džozefs, jaunākais; Svētie Raksti

Dieva valstība uz Zemes ir pielīdzināta „sevišķi dārgai pērlei” (Mat. 13:45–46).

Dārgā Pērle ir arī nosaukums, kas dots vienam no četriem Svēto Rakstu sējumiem, kuri tiek saukti par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas pamatdarbiem. Pirmais Dārgās Pērles izdevums tika publicēts 1851. gadā un ietvēra vairākus materiālus, kas tagad ir Mācībā un Derībās. Izdevumi, kas izdoti, sākot ar 1902. gadu, satur: (1) izvilkumus no

Dārijs

Džozefa Smita tulkotās 1. Mozus grāmatas, sauktu par Mozus grāmatu, un no Mateja evaņģēlija 24. nodaļas, sauktu: Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs; (2) Džozefa Smita veikto tulkojumu vairākiem ēģiptiešu papirusiem, kurus viņš ieguva 1835. gadā, sauktu par Ābrahāma grāmatu; (3) izvilcumu no Džozefa Smita rakstītās Baznīcas vēstures, ko viņš uzrakstīja 1838. gadā, sauktu: Džozefs Smits—Vēsture; un (4) Ticības apliecinājumus, trīspadsmit paziņojumus par ticību un mācību.

Dārijs. *Skat. arī* Bābele

Vecajā Derībā mēdiešu ķēniņš, kurš valdīja Bābelē pēc Belsacara nāves (Dan. 5:30; 6:9, 25–28; 9:1; 11:1).

Dāvana. *Skat. arī* Gara dāvanas; Svētā Gara dāvana

Dievs dod cilvēkam daudzas svētības un dāvanas.

Ir daudzas garīgas dāvanas, **1. kor.** 12:4–10. Dzenieties pēc vislielākajām dāvanām, **1. kor.** 12:31. Katra pilnīga dāvana ir no Dieva, **Jēk. v.** 1:17.

Svētā Gara spēks ir Dieva dāvana, **1. Nef.** 10:17. Tie, kas saka, ka dāvanu nav, nezina Kristus evaņģēliju, **Morm.** 9:7–8. Katra laba dāvana nāk no Kristus, **Mor.** 10:8–18.

Mūžīgā dzīve ir lielākā no visām Dieva dāvanām, **M&D** 14:7 (1. Nef. 15:36). Dāvanas tiek dotas tiem, kas mīl To Kungu, **M&D** 46:8–11. Visiem nav katra dāvana dota, **M&D** 46:11–29.

Dāvids. *Skat. arī* Batseba; Psalmis

Senā Israēla ķēniņš Vecajā Derībā.

Dāvids bija dēls Isajam no Jūdas cilts. Viņš bija drosmīgs jauneklis, kurš nogalināja lauvu, lāci un filistiešu milzi Goliātu (1. Sam. 17). Dāvids tika izraudzīts un iesvētīts būt par Israēla ķēniņu. Līdzīgi Saulam, savā pieauguša cilvēka dzīvē viņš bija vainīgs smagos noziegumos, bet, atšķirībā no Saula, viņš bija spējīgs uz patiesu nožēlu. Tādējādi viņš spēja atrast piedošanu, izņemot tikai Ūrijas slepkavību (M&D 132:39). Viņa

dzīve var tikt sadalīta četrās daļās: (1) avju gans Bētleme (1. Sam. 16–17); (2) laiks ķēniņa Saula galmā (1. Sam. 18:1–19:18); (3) kad viņš bija bēglis (1. Sam. 19:18–31:13; 2. Sam. 1); (4) kad viņš bija ķēniņš pār jūdiem Hebronā (2. Sam. 2–4) un vēlāk ķēniņš pār visu Israēlu (2. Sam. 5–24; 1. Ķēn. 1:1–2:11).

Dāvīda laulības pārkāpšanas grēkam ar Batsebu sekoja virkne likstu, kas sabojāja pēdējos divdesmit viņa dzīves gadus. Tauta kā tāda plauka viņa valdīšanas laikā, bet pats Dāvids cieta no savu grēku sekām. Bija pastāvīgs ģimenes naidis, kas Absaloma un Adonjas gadījumā beidzās ar atklātu sacelšanos. Šie incidenti ir papildījums pravieša Nātāna paziņojumam par Dāvidu viņa grēka dēļ (2. Sam. 12:7–13).

Par spīti šīm nelaimēm Dāvīda valdīšana bija visizcilākā israēliešu vēsturē, jo (1) viņš apvienoja ciltis vienā tautā, (2) viņš nodrošināja neapstrīdamu tautas piederību, (3) viņš valdību balstīja uz patiesu reliģiju, tā ka Dieva griba bija Israēla likums. Šo iemeslu dēļ Dāvīda valdīšanu vēlāk sāka uzskatīt par tautas zelta laikiem un paraugu vēl godpilnākiem laikiem, kad nāks Mesija (Jes. 16:5; Jer. 23:5; Eč. 37:24–28).

Dāvīda dzīve parāda nepieciešamību visiem cilvēkiem pastāvēt taisnīgumā līdz galam. Jaunībā viņš bija, kā teikts, Tā Kunga sirdsprāta vīrs (1. Sam. 13:14); kā pieaudzis vīrietis viņš runāja Gara ietekmē, un viņam bija daudz atklāsmju. Bet viņš samaksāja dārgu cenu par savu nepaklausību Dieva pavēlēm (M&D 132:39).

Dāvinājums. *Skat.* EndaumentsDebesbraukšana. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana

Jēzus Kristus oficiālā Zemes pamešana četrdesmit dienas pēc Viņa Augšāmcelšanās. Debesbraukšana notika no Eļļas kalna, mācekļiem klātesot (Marka 16:19; Lūk. 24:51). Tani bridī divi eņģeļi no debesīm liecināja, ka nākotnē Tas Kungs atgriezīsies „līdzīgā veidā” (Ap. d. 1:9–12).

Debesis. *Skat. arī* Celestiālā godība; Dieva valstība jeb Debesu valstība; Paradīze

Terminam *debesis* ir divas pamatnozīmes Svētajos Rakstos: (1) tā ir vieta, kur Dievs dzīvo, un tās ir svēto nākamās mājas (1. Moz. 28:12; Psm. 11:5; Mat. 6:9); (2) tas ir izplatījums ap Zemi (1. Moz. 1:1, 17; 2. Moz. 24:10). Debesis nepārprotami nav *paradīze*, kas ir pagaidu uzturēšanās vieta tiem uzticīgajiem gariem, kas ir dzīvojuši un nomiruši uz šīs Zemes. Jēzus apmeklēja paradīzi pēc Savas nāves pie krusta, bet trešajā dienā Viņš teica Marijai, ka Viņš vēl nav bijis pie Tēva (Lūk. 23:39–44; Jāņa 20:17; M&D 138:11–37).

Es redzu debesis, Tavu roku darbu, **Psm.** 8:4. Ar Tā Kunga vārdu ir radītas debesis, **Psm.** 33:6. Kā tu esi kritis no debesīm, ak, Lucifer, **Jes.** 14:12 (2. Nef. 24:12). Debesis saritināsies kā grāmatas ritulis, **Jes.** 34:4. Es radišu jaunas debesis un jaunu zemi, **Jes.** 65:17. Dievs atvērs debesu logus, **Mal.** 3:10.

Mūsu Tēvs debēsīs, svētīts lai top Tavs Vārds, **Mat.** 6:9 (3. Nef. 13:9). Pāvils tika aizrauts trešajās debēsīs, **2. kor.** 12:2. Iestājās klusums debēsīs, **Jāņa atkl.** 8:1 (M&D 88:95–98).

Ja viņi iztur uzticīgi līdz galam, viņi tiek uzņemti debēsīs, **Mos.** 2:41. Jūs varat būt bērni savam Tēvam, kas ir debēsīs, **3. Nef.** 12:45.

Es nākšu debesu mākoņos, **M&D** 45:16. Elija tika paņemts debēsīs, nebaudot nāvi, **M&D** 110:13. Priesterības tiesības ir saistītas ar debesu spēkiem, **M&D** 121:36. Ir divu veidu būtnes debēsīs, **M&D** 129:1.

Ciāna tika paņemta debēsīs, **Moz.** 7:23.

Debesu Tēvs. *Skat.* Dievs, Dievība; Tēvs Debesīs

Deborā

Praviete Vecajā Derībā, kura bija soģe Israēlā un iedrošināja Baraku cīņai pret kānaāniešiem (Soģu 4). Deboras un Baraka dziesma cildināja Israēla atbrīvošanu no jūga (Soģu 5).

Delīlā. *Skat. arī* Filistieši

Filistiešu sieva Vecajā Derībā, kas pievīla un nodeva Samsonu (Soģu 16).

Derība. *Skat. arī* Ābrahāma derība; Jaunā Derība; Jaunā un mūžīgā derība; Priesterības zvērests un derība; Vecā Derība; Zvērests

Vienošanās starp Dievu un cilvēku, bet tie nav vienlīdzīgi, slēdzot šo vienošanos. Dievs dod derības nosacījumus, un cilvēki piekrist darīt to, ko Viņš no tiem prasa. Dievs apsola cilvēkiem noteiktas svētības par viņu paklausību.

Principi un priekšraksti tiek saņemti ar derību. Baznīcas locekļi, kas noslēdz šādas derības, apsola tās godāt. Piemēram, Baznīcas locekļi noslēdz derību ar To Kungu kristoties un atjauno šo derību, pieņemot Svēto Vakarēdienu. Viņi slēdz nākamās derības templī. Tā Kunga ļaudis ir derības ļaudis un tiek ļoti svētīti, ja tie tur savas derības ar To Kungu.

Ar tevi Es celšu derību, **1. Moz.** 6:18. Turiet Manu derību, tad jūs būsit Man īpašs dārgums, **2. Moz.** 19:5. Neslēdziet nekādu derību nedz ar viņiem, nedz ar viņu dieviem, **2. Moz.** 23:32. Turiet sabatu par mūžīgu derību, **2. Moz.** 31:16. Es savu derību ar jums nelauzīšu nemūžam, **Soģu** 2:1. Mani svētie upurēdami slēdza ar Mani derību, **Psm.** 50:5 (M&D 97:8).

Pieminēt Savu svēto derību, **Lūk.** 1:72 (M&D 90:24).

Dieva spēks nolaidās uz Tā Kunga derības ļaudīm, **1. Nef.** 14:14. Derība, kas tika noslēgta ar Ābrahāmu, tiks piepildīta pēdējās dienās, **1. Nef.** 15:18 (3. Nef. 16:5, 11–12; 21:7; Morm. 9:37). Benjamina tauta gribēja stāties derībā ar Dievu, lai darītu Viņa gribu, **Mos.** 5:5. Kristīšanās ir liecība par to, ka cilvēks ir stājies derībā ar Dievu, lai kalpotu Viņam, **Mos.** 18:13. Jūs esat derības bērni, **3. Nef.** 20:25–26. Eņģeļi piepilda un dara Teva derību darbu, **Mor.** 7:29–31. Kristus asins izliesana ir derība, **Mor.** 10:33.

Katrai personai, kas pieder Kristus Baznīcai, ir jācenšas turēt visas pavēles, **M&D** 42:78. Svētīti ir tie, kas ir turējuši

Derības šķirsts

derību, **M&D** 54:6. Tas, kas lauž šo derību, pazaudēs savu amatu un stāvokli Baznīcā, **M&D** 78:11–12. Visi tie, kas pieņem priesterību, pieņem šo zvērestu un derību, **M&D** 84:39–40. Tie vēlas ievērot savas derības ar upuri, **M&D** 97:8. Laulības derība var būt mūžīga, **M&D** 132. Šī būs mūsu derība—ka mēs staigāsim visos priekšrakstos, **M&D** 136:4.

Derības šķirsts. *Skat. arī* Saiešanas telts (tabernakuls)

Tāpat arī pazīstams kā Jehovas šķirsts un Liecības šķirsts; Derības šķirsts bija iegarena lāde jeb kaste no koka, pārklāta ar zeltu. Tas bija Israēliešu pats senākais un svētākais reliģiskais simbols. Salīdzināšanas vāks, kas to sedz, tika uzskatīts par vietu, kur Jehova mīt uz Zemes (2. Moz. 25:22). Pēc tempļa pabeigšanas šķirsts tika novietots vissvētākajā vietā celtnē (1. Kĕn. 8:1–8).

Mozus taisīja šķirstu pēc Dieva pavēles, **2. Moz.** 25. Levija bērnu pienākums bija rūpēties par šķirstu, **4. Moz.** 3:15, 31. Derības šķirsts tika tiem nests pa priekšu, **4. Moz.** 10:33. Ņemiet šo bauslības grāmatu un lieciet to derības šķirstā, **5. Moz.** 31:24–26. Jordānas upes ūdeņi apstājās derības šķirsta priekšā, **Joz.** 3:13–17; 4:1–7. Priesteri ņēma derības šķirstu, iekarojot Jēriku, **Joz.** 6:6–20. Filistieši sagrāba Dieva šķirstu, **1. Sam.** 5. Tas Kungs svētīja Obed-Edoma namu dēļ Dieva šķirsta, **2. Sam.** 6:11–12. Tas Kungs nokāva Uzu, kad tas nepaklausīgi centās noturēt šķirstu, **1. Laiku** 13:9–12 (**M&D** 85:8). Celiet svēticu Dievam Tam Kungam, lai varētu pārnest derības šķirstu, **1. Laiku** 22:19.

Tiek aprakstīts derības šķirsta saturs, **Ebr.** 9:4.

Desmit baušļi. *Skat.* Baušļi, desmit

Desmit ciltis. *Skat.* Israēļi

Desmitā tiesa. *Skat. arī* Nauda; Ziedoņums

Desmitā daļa no personas līdzekļu gada pieauguma, kas tiek dota Tam Kungam caur Baznīcu. Desmitās tiesas fondi tiek izmantoti, lai celtu baznīcas un

tempļus, atbalstītu misionāru darbu un celtu Dieva valstību uz Zemes.

Abrahāms deva Melhisedekam desmito tiesu no visa, kas tam piedēvēja, **1. Moz.** 14:18–21 (Ebr. 7:1–2, 9; Al. 13:15). Ikviens desmitās tiesas deva pieder Tam Kungam, tā ir Tam Kungam svēta, **3. Moz.** 27:30–34. Tev būs dot taisnu desmito tiesu no visa tā, kas tev izaug, **5. Moz.** 14:22, 28. No visa viņi atnesa desmito tiesu vairumā, **2. Laiku** 31:5. Vai ir pareizi, ka cilvēks krāpj Dievu? Kā tad mēs Tevi krāpjam? Ar desmito tiesu un labprātīgiem upuriem, **Mal.** 3:8–11 (3. Nef. 24:8–11).

Tas, kas maksā desmito tiesu, netiks sadedzināts Viņa atmāšanā, **M&D** 64:23 (**M&D** 85:3). Tā Kunga nams tiks uzcelts no Viņa ļaužu desmitās tiesas, **M&D** 97:11–12. Tas Kungs atklāja desmitās tiesas likumu, **M&D** 119. Ar desmito tiesu ir jārīkojas padomei, **M&D** 120.

Deuteronomium. *Skat. arī* Pentateihis

Piektā Vecās Derības grāmata.

Deuteronomium ietver trīs pēdējās Mozus runas, ko viņš teica Moāba klajumos, īsi pirms viņš tika pārveidots. Pirmā runa (no 1. līdz 4. nodaļai) ir ievads. Otrā runa (no 5. līdz 26. nodaļai) sastāv no divām daļām: (1) no 5. līdz 11. nodaļai—Desmit baušļi un to praktiskais izskaidrojums; un (2) no 12. līdz 26. nodaļai—likumu krājums, kas veido visas grāmatas kodolu. Trešā runa (no 27. līdz 30. nodaļai) ietver svinīgu derību, kas noslēgta starp Israēli un Dievu, atklāšanu un svētību, kas seko paklausībai, kā arī lāstu, kas seko nepaklausībai, pasludināšanu. No 31. līdz 34. nodaļai ir aprakstīta bauslības došana levītiem, Mozus dziesma un pēdējā svētība, kā arī Mozus aiziešana.

Dēserets. *Skat. arī* Jaredieši

Mormona Grāmatā Jarediešu vārds, kas nozīmē „medus bite” (Et. 2:3).

Diadēma. *Skat.* Kronis

Diakons. *Skat. arī* Ārona priesterība

Aicinājums kalpošanai Baznīcā

apustuļa Pāvila laikā (Fil. 1:1; 1. Tim. 3:8–13) un amats Ārona priesterībā (M&D 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

Dieva bērni. *Skat.* Cilvēks, Cilvēki; Dieva dēli un meitas

Dieva dēli un meitas. *Skat. arī* Cilvēks, Cilvēki; Dzemdīnāt; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Kristus bērni; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva

Svētie Raksti izmanto šos terminus divos veidos. Vienā nozīmē mēs visi burtiski esam mūsu Debesu Tēva garīgie bērni. Otrā nozīmē Dieva dēli un meitas ir tie, kas ir piedzimuši no jauna caur Kristus veikto Izpirkšanu.

Tēva garīgie bērni: Jūs esat dievi un visi esat Visaugstākā bērni, **Psm.** 82:6.

Mēs esam Dieva cilts, **Ap. d.** 17:29. Paklausiet garu Tēvam, **Ebr.** 12:9.

Es esmu Dieva dēls, **Moz.** 1:13.

Bērni, kas piedzimuši no jauna caur Grēku Izpirkšanu: Cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva dēliem, **Jāņa** 1:12 (Rom. 8:14; 3. Nef. 9:17; M&D 11:30). Tagad mēs esam Dieva dēli, **1. Jāņa v.** 3:1–2.

Jūs tiksit saukti par Kristus bērniem, Viņa dēliem un Viņa meitām, **Mos.** 5:7. Visiem cilvēkiem ir jāpiedzimst no jauna, kļūstot par Viņa dēliem un meitām, **Mos.** 27:25. Tie kļūs par Maniem dēliem un Manām meitām, **Et.** 3:14. Jūs noteikti būsit Kristus bērni, **Mor.** 7:19.

Visi tie, kas pieņem Manu evaņģēliju, ir dēli un meitas, **M&D** 25:1. Viņi ir dievi, patiesi Dieva dēli, **M&D** 76:58.

Tā visi var kļūt par Maniem dēliem, **Moz.** 6:68. Daudzi noticeja un kļuva par Dieva dēliem, **Moz.** 7:1.

Dieva dēls. *Skat.* Dievs, Dievība; Jēzus Kristus

Dieva Jērs. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Pashā

Vārds, kas dots Glābējam un attiecas uz Jēzu kā uz ziedojuma upuri, kas nests mūsu labā.

Viņš tiek vests kā jērs uz nokaušanu, **Jes.** 53:7 (Mos. 14:7).

Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku, **Jāņa** 1:29 (Al. 7:14). Jūs tikāt atpirkti ar Kristus, šī nevainojamā Jēra, dārgajām asinīm, **1. Pēt. v.** 1:18–20. Cienīgs ir tas Jērs, kas tapa nokauts, **Jāņa atkl.** 5:12. Mēs uzvaram Sātanu ar Jēra asinīm, **Jāņa atkl.** 12:11.

Šie ir attīrīti balti Jēra asinīs dēļ to ticības Viņam, **1. Nef.** 12:11. Dieva Jērs ir Mūžīgā Tēva Dēls un pasaules Glābējs, **1. Nef.** 13:40 (1. Nef. 11:21). Sauciet vareni Tēvu Jēzus Vārdā, lai varbūt jūs taptu attīrīti ar Jēra asinīm, **Morm.** 9:6 (Jāņa atkl. 7:14; Al. 34:36).

Cilvēka Dēls ir Jērs, nokauts kopš pasaules radīšanas, **Moz.** 7:47.

Dieva noslēpumi

Dieva noslēpumi ir garīgas patiesības, kuras var zināt tikai ar atklāsmi. Dievs atklāj Savus noslēpumus tiem, kas ir paklausīgi evaņģēlijam. Dažiem no Dieva noslēpumiem vēl tikai jātiek atklātiem.

Jums ir dots zināt Debesu valstības noslēpumus, **Mat.** 13:11. Ja es zinātu visus noslēpumus, bet man nebūtu mīlestības, tad es neesmu nekas, **1. kor.** 13:2.

Nefijam bija lielas zināšanas par Dieva noslēpumiem, **1. Nef.** 1:1. Daudziem ir dots zināt Dieva noslēpumus, **Al.** 12:9. Tādiem ir dots zināt Dieva noslēpumus, **Al.** 26:22. Šie noslēpumi vēl nav pilnībā darīti man zināmi, **Al.** 37:11. Ir daudzi noslēpumi, kurus neviens nezina, izņemot pašu Dievu, **Al.** 40:3.

Cik liels ir dievišķības noslēpums, **M&D** 19:10. Ja tu lūgsi, tu saņems atklāsmi un zināsi valstības noslēpumus, **M&D** 42:61, 65 (1. kor. 2:7, 11–14). Tam, kas tur Manas pavēles, Es došu Savas valstības noslēpumus, **M&D** 63:23. Viņiem Es atklāšu visus noslēpumus, **M&D** 76:7. Lielākā priesterība tur noslēpumu atslēgu, **M&D** 84:19. Pie Savas atnākšanas Tas Kungs atklās apslēptās lietas, ko neviens cilvēks nezina, **M&D** 101:32–33. Melhisedeka priesterībai ir priekšrocības saņemt valstības noslēpumus, **M&D** 107:19.

Dieva pavēles, baušļi

Dieva pavēles, baušļi. *Skat. arī* Baušļi, desmit; Dieva vārds; Grēks; Likums; Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Likumi un prasības, ko Dievs izvirza cilvēcei vai nu individuāli, vai visiem kopā. Dieva pavēļu turēšana nesīs Tā Kunga svētības paklausīgajiem (M&D 130:21).

Noa darīja visu, ko Dievs viņam pavēlēja, **1. Moz.** 6:22. Staigājiet Manos likumos un turiet Manus baušļus, **3. Moz.** 26:3. Turi manus baušļus un dzīvo, **Sal. Pam.** 4:4 (Sal. Pam. 7:2).

Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles, **Jāņa** 14:15 (M&D 42:29). Visu, ko mēs lūdzam, to saņemam no Viņa, jo mēs turam Viņa baušļus, **1. Jāņa v.** 3:22. Viņa baušļi nav grūti, **1. Jāņa v.** 5:3.

Esiet nesatricināmi, turot Viņa pavēles, **1. Nef.** 2:10. Tas Kungs nedod pavēles, ja vien Viņš nesagatavos ceļu, **1. Nef.** 3:7. Man ir jārikojas saskaņā ar stingrajām Dieva pavēlēm, **Jēk.** 2:10. Kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jums veiksies tai zemē, **Jar.** 1:9 (Al. 9:13; 50:20). Mācies savā jaunībā turēt Dieva baušļus, **Al.** 37:35.

Šīs pavēles ir no Manis, **M&D** 1:24. Pēties šīs pavēles, **M&D** 1:37. Tie, kas netur pavēles, nevar tapt izglābti, **M&D** 18:46 (M&D 25:15; 56:2). Manas pavēles ir garīgas; tās nav nedz dabiskas, nedz laicīgas, **M&D** 29:35. Pavēles tiek dotas tā, lai mēs varētu saprast Tā Kunga gribu, **M&D** 82:8.

Es nezinu, izņemot to, ka Tas Kungs man pavēlēja, **Moz.** 5:6. Tas Kungs pārbaudīs cilvēkus, lai redzētu, vai tie darīs visu, ko Viņš tiem pavēlēs, **Ābr.** 3:25.

Dieva valstība jeb Debesu valstība.

Skat. arī Celestiālā godība; Jēzus Kristus Baznīca

Dieva valstība uz Zemes ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca (M&D 65). Baznīcas mērķis ir sagatavot tās locekļus dzīvot mūžīgi celestiālajā valstībā jeb Debesu valstībā. Tomēr Svētie Raksti dažreiz sauc Baznīcu par Debesu valstību, domājot, ka Baznīca ir Debesu valstība uz Zemes.

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus

Baznīca ir Dieva valstība uz Zemes, bet tā pašreiz ir ierobežota tikai kā garīgā valstība. Tūkstošgades laikā Dieva valstība būs gan politiska, gan garīga.

Tas Kungs ir ķēniņš uz mūžu mūžiem, **Psm.** 10:16 (Psm. 11:4). Debesu Dievs cels valsti, kura pastāvēs nesagrauta mūžīgi, **Dan.** 2:44 (M&D 138:44).

Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu pienākusi, **Mat.** 3:2 (Mat. 4:17). Lai nāk Tava valstība, Tavš prāts lai notiek virs zemes, **Mat.** 6:10. Dzenieties papriekš pēc Dieva valstības, **Mat.** 6:33 (3. Nef. 13:33). Es tev došu valstības atslēgas, **Mat.** 16:19. Nāciet, iemantojiet valstību, kas jums ir sataisīta, **Mat.** 25:34. Kad Es ar jums no jauna baudišu vakarēdienu Sava Tēva valstībā, **Mat.** 26:26–29. Jūs redzēsiet visus praviešus Dieva valstībā, **Lūk.** 13:28. Netaisni neiemantos Dieva valstību, **1. kor.** 6:9. Miesa un asinis nevar iemantot Dieva valstību, **1. kor.** 15:50.

Pirms jūs meklējat bagātības, meklējiet pēc Dieva valstības, **Jēk.** 2:18. Nekas netīrs nevar iemantot Debesu valstību, **Al.** 11:37.

Tu vari atpūties ar tām Mana Tēva valstībā, **M&D** 15:6. Jums valstība jeb baznīcas atslēgas ir tikušas dotas, **M&D** 42:69 (M&D 65:2). Lai Dieva valstība izplatās, lai Debesu valstība varētu nākt, **M&D** 65:5–6. Šīs valstības atslēgas nekad tev netiks atņemtas, **M&D** 90:3. Kas kā mazs bērns pieņem jūs, pieņem Manu valstību, **M&D** 99:3. Tā tiks Mana baznīca saukta pēdējās dienās, patiesi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca, **M&D** 115:4. Debesis tika atvērtas un es redzēju Dieva celestiālo valstību, **M&D** 137:1–4.

Dieva vārds. *Skat. arī* Atklāsmē; Dieva pavēles, baušļi; Svētie Raksti

Norādījumi, pavēles vai vēstījums no Dieva. Dieva bērni var saņemt Viņa vārdu tieši—ar atklāsmi caur Garu vai arī no Viņa izraudzītajiem kalpiem (M&D 1:38).

Cilvēks dzīvo no visa tā, kas iziet no Tā Kunga mutes, **5. Moz.** 8:3 (Mat. 4:4; M&D 84:43–44). Tavš vārds ir manu kāju

spīdekļis un gaišums uz maniem ceļiem, **Psm.** 119:105.

Tie visi kļuva Svētā Gara pilni un drošu sirdi runāja Dieva vārdus, **Ap. d.** 4:31–33.

Marga no dzelzs bija Dieva vārds, kas ved uz dzīvības koku, **1. Nef.** 11:25 (1. Nef. 15:23–25). Jūs bijāt nejutīgi, tā ka jūs nevarējāt sajust viņa vārdus, **1. Nef.** 17:45–46. Ak vai tam, kas noliegs Dieva vārdu, **2. Nef.** 27:14 (2. Nef. 28:29; Et. 4:8). Virzieties uz priekšu, baudot Kristus vārdu, **2. Nef.** 31:20 (2. Nef. 32:3). Savas neticības dēļ viņi nevarēja saprast Dieva vārdu, **Mos.** 26:3 (Al. 12:10). Viņi bija cītīgi pētījuši Rakstus, lai viņi varētu zināt Dieva vārdu, **Al.** 17:2. Izmēģiniet Dieva vārda iedarbību, **Al.** 31:5. Alma salīdzināja Dieva vārdu ar sēklu, **Al.** 32:28–43.

Tas, ko tie runās Svētā Gara iedvesmoti, būs Tā Kunga vārds, **M&D** 68:4. Dzīvojiert ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes, **M&D** 84:44–45.

Kas paglabā Manu vārdu, netiks pievilti, **DŽS—M** 1:37.

Dievišķīgums. *Skat. arī* Cilvēks, Cilvēki—Cilvēka iespējas kļūt līdzīgam Debesu Tēvam; Mūžīgā dzīve; Paaugstināšana

Dievs, Dievība. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Svētais Gars; Tas Kungs; Tēvs Debesis

Dievībā ir trīs atsevišķas personas: Dievs—Mūžīgais Tēvs, Viņa Dēls Jēzus Kristus un Svētais Gars. Mēs ticam katrai no Tām (TA 1:1). No pēdējo dienu atklāsmēm mēs uzzinām, ka Tēvam un Dēlam ir taustāmi ķermeņi no miesas un kauliem un ka Svētais Gars ir garīga būtne bez miesas un kauliem (M&D 130:22–23). Šīs trīs personas ir vienotas pilnīgā vienotībā un mērķa un mācības harmonijā (Jāņa 17:21–23; 2. Nef. 31:21; 3. Nef. 11:27, 36).

Dievs Tēvs: Parasti tas ir Tēvs jeb Elohims, uz kuru attiecinā vārdu Dievs. Viņš tiek saukts par Tēvu tāpēc, ka Viņš ir mūsu garu tēvs (4. Moz. 16:22; 27:16; Mal. 2:10; Mat. 6:9; Ef. 4:6; Ebr. 12:9). Dievs Tēvs ir visuma augstākais

valdnieks. Viņš ir visvarens (1. Moz. 18:14; Al. 26:35; M&D 19:1–3), viszinošs (Mat. 6:8; 2. Nef. 2:24) un visur esošs caur Savu Garu (Psm. 139:7–12; M&D 88:7–13, 41). Cilvēcei ir īpašas attiecības ar Dievu, kas atšķir cilvēku no visām pārējām radībām: vīrieši un sievietes ir Dieva garīgie bērni (Psm. 82:6; 1. Jāņa v. 3:1–3; M&D 20:17–18).

Ir tikai daži pierakstīti gadījumi, kad Dievs Tēvs parādās vai runā ar cilvēku. Svētie Raksti saka, ka Viņš runāja ar Ādamu un Ievu (Moz. 4:14–31) un vairākos gadījumos stādīja priekšā Jēzu Kristu (Mat. 3:17; 17:5; Jāņa 12:28–29; 3. Nef. 11:3–7). Viņš parādījās Stefanam (Ap. d. 7:55–56) un Džozefam Smitam (DŽS—V 1:17). Velāk Viņš parādījās Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam abiem kopā (M&D 76:20, 23). Tiem, kas mīl Dievu un šķīstās Viņa priekšā, Dievs dažreiz dod privilēģiju redzēt un zināt pašiem, ka Viņš ir Dievs (Mat. 5:8; 3. Nef. 12:8; M&D 76:116–118; 93:1).

Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis, **Marka** 15:34. Šie cilvēki ir Visu augstākā Dieva kalpi, **Ap. d.** 16:17. Mēs esam Dieva atvases, **Ap. d.** 17:28–29.

Tev būs pienest savus rituālus Visu augstākajam, **M&D** 59:10–12.

Ēnohs redzēja garus, ko Dievs bija radījis, **Moz.** 6:36. Svētuma cilvēks ir Viņa Vārds, **Moz.** 6:57.

Dievs Dēls: Dievs, kas pazīstams kā Jehova, ir Dēls, Jēzus Kristus (Jes. 12:2; 43:11; 49:26; 1. kor. 10:1–4; 1. Tim. 1:1; Jāņa atkl. 1:8; 2. Nef. 22:2). Jēzus darbojas Tēva vadībā un ir pilnīgā harmonijā ar Viņu. Visa cilvēce ir Viņa brāļi un māsas, jo Viņš ir vecākais no Elohima garīgajiem bērniem. Daži Svētie Raksti attiecina uz Viņu vārdu *Dievs*. Piemēram, Svētie Raksti saka, ka „Dievs radīja debesis un zemi” (1. Moz. 1:1), bet patiesībā tas bija Jēzus, kurš bija Radītājs Dieva Tēva vadībā (Jāņa 1:1–3, 10, 14; Ebr. 1:1–2).

Tas Kungs nosauca Sevi kā ES ESMU, **2. Moz.** 3:13–16. Vienīgi Es esmu Tas Kungs [Jehova], bez Manis nav cita Glābēja, **Jes.** 43:11 (Jes. 45:21).

Es esmu pasaules gaisma, **Jāņa** 8:12.

Pirms Ābrahāms tapa, esmu Es, **Jāņa** 8:58.

Tas Kungs kalpos starp cilvēkiem pīšļu mājoklī, **Mos.** 3:5–10. Abinadijs izskaidroja, kā Kristus ir Tēvs un Dēls, **Mos.** 15:1–4 (Et. 3:14). Tas Kungs parādījās Jareda brālim, **Et.** 3. Uzklauši Kristus, Tava Kunga un Tava Dieva, vārdus, **Mor.** 8:8. Jehova ir gan dzīvo, gan mirušo soģis, **Mor.** 10:34.

Jēzus parādījās Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam, **M&D** 76:20, 23. Tas Kungs Jehova parādījās Kērtlandes templī, **M&D** 110:1–4.

Jehova runāja ar Ābrahāmu, **Ābr.** 1:16–19. Jēzus parādījās Džozefam Smitam, **DŽS—V** 1:17.

Dievs Svētais Gars: Svētais Gars arī ir Dievs un tiek saukts par Svēto Garu, Garu un par Dieva Garu līdzās ar citiem līdzīgiem vārdiem un nosaukumiem. Ar Svētā Gara palīdzību cilvēks var zināt Dieva Tēva gribu un zināt, ka Jēzus ir Kristus (1. kor. 12:3).

Svētais Gars jūs mācīs, ko jums būs runāt, **Lūk.** 12:12. Svētais Gars ir Mierinātājs, **Jāņa** 14:26 (Jāņa 16:7–15). Jēzus deva pavēles apustuļiem caur Svēto Garu, **Ap. d.** 1:2. Svētais Gars liecina par Dievu un par Kristu, **Ap. d.** 5:29–32 (1. kor. 12:3). Arī Svētais Gars mums liecina, **Ebr.** 10:10–17.

Ar Svētā Gara spēku jūs varēsīt zināt patiesību par visu, **Mor.** 10:5.

Svētais Gars ir atklāsmes gars, **M&D** 8:2–3 (M&D 68:4).

Divpadsmit Israēla ciltis. *Skat.*

Israēls—Divpadsmit Israēla ciltis

Divpadsmito kvorums. *Skat.*

Apustulis

Divpadsmito padome. *Skat.*

Apustulis

Domas. *Skat. arī* Pārdomāt; Rīcības brīvība

Idejas, priekšstati un tēli kādas personas prātā. Spēja domāt ir dāvana no Dieva, un mums ir izvēles brīvība, kā mēs izmantojam savu spēju domāt.

Veids, kā mēs domājam, ļoti ietekmē mūsu attieksmi un uzvedību, tāpat kā mūsu stāvokli pēc šīs dzīves. Taisnīgas domas ved uz glābšanu, jaunas domas ved uz nosodījumu.

Tas Kungs izzina visas sirdsprāta tieksmes, **1. Laiku** 28:9. Kā viņš domā savā sirdī, tāds viņš arī ir, **Sal. Pam.** 23:7. Manas domas nav jūsu domas, **Jes.** 55:7–9.

Jēzus zināja viņu domas, **Mat.** 12:25 (Lūk. 5:22; 6:8). No iekšienes, no cilvēka sirds iziet jaunas domas, **Marka** 7:20–23. Uzvariet visus prātus, lai tie ir Kristum pakļāvīgi, **2. kor.** 10:5. Kas vien ir patiess, taisns, šķīsts vai patīkams, par to domājiet, **Fil.** 4:8.

Atcerieties, ka miesas tieksme ir nāve, un gara tieksme ir mūžīgā dzīve, **2. Nef.** 9:39. Ja jūs neuzmanīsīt sevi un savas domas, jūs iesit bojā, **Mos.** 4:30. Mūsu domas mūs notiesās, **Al.** 12:14.

Tikai Dievs zina tavas domas un tavas sirds vēlmes, **M&D** 6:16 (M&D 33:1). Griezies pie Manis katrā domā, **M&D** 6:36. Paglabājiēt savos prātos dzīvības vārdus, **M&D** 84:85. Aizmetiet savas tukšās domas, **M&D** 88:69. Cilvēku sirds domas tiks atklātas, **M&D** 88:109. Lai tikumība rotā tavas domas nepārtraukti, **M&D** 121:45.

Katra cilvēka domas bija nepārtraukti jaunas, **Moz.** 8:22.

Dot padomu

Kā lietots Svētajos Rakstos, dot padomu nozīmē ieteikt vai norādīt.

Es tev došu padomu: pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, **Jāņa atkl.** 3:18.

Necentieties dot padomu Tam Kungam, **Jēk.** 4:10. Viņš dod padomus gudrībā par visiem Saviem darbiem, **Al.** 37:12.

Jūsu grēki ir nonākuši līdz Manim, tāpēc ka jūs meklējat padomu paši saviem spēkiem, **M&D** 56:14.

Drosme, Drosmīgs. *Skat. arī* Bailes; Ticība, Ticēt

Nebaidīties, it īpaši darīt to, kas ir pareizi.

Esiet stipri un droši, **5. Moz.** 31:6 (Joz. 1:6–7). Esiet drosmīgi turēt un darīt visu, kas ir rakstīts, **Joz.** 23:6.

Dievs nav mums devis bailības garu, **2. Tim.** 1:7.

Kad viņš izdzirdēja, viņa sirds sāka kļūt drošāka, **Al.** 15:4 (Al. 62:1). Helamana dēli bija ārkārtīgi drošsirdīgi, **Al.** 53:20–21. Es nekad nebiju redzējis tik lielu drosmi, **Al.** 56:45.

Drosmi, brāļi, un uz priekšu, uz uzvaru, **M&D** 128:22.

Dusmas. *Skat. arī* Ienīst, Naidis; Milestība

Dusmas ir nevaldīšana pār sevi. Tas Kungs lika Saviem svētajiem kontrolēt savas dusmas (**Mat.** 5:22). Nedz vecāki, nedz bērni drīkst zāķāt citus savā ģimenē. Svētajos Rakstos dusmas bieži vien tēlaini parādītas uguns veidā (2. Nef. 15:25; **M&D** 1:13).

Un Kains bija ļoti nikns, un viņa vaigs raudzījās bargi, **1. Moz.** 4:5. Tas Kungs ir lēns uz dusmām un pilns žēlsirdības, **Psm.** 145:8. Miermīlīga atbilde apklusina dusmas, **Sal. Pam.** 15:1. Dusmīgais cilvēks parasti uzsāk strīdu, pacietīgais turpreti izlīdzina nesaskaņas, **Sal. Pam.** 15:18 (Sal. Pam. 14:29). Sava Vārda dēļ Es pavilcināju Savas dusmas, **Jes.** 48:9. Es izstiepu Savas rokas pret tautu, kas nepārtraukti Manī izraisa dusmas, **Jes.** 65:2–3.

Kas tev sit labajā vaigā, tam pagriez arī otru, **Mat.** 5:39. Tevi, nekaitiniet savus bērnus, **Ef.** 6:4.

Tāpēc, ka es esmu stāstījis jums patiesību, jūs esat dusmīgi uz mani, **Mos.** 13:4. Es piemeklēju šo tautu Savās dusmās, **Al.** 8:29.

Ne pret vienu Viņa dusmas nav iedegušas, kā vien pret tiem, kas neatzīst Viņa roku visās lietās, **M&D** 59:21. Es, Tas Kungs, esmu dusmīgs uz ļaunajiem, **M&D** 63:32.

Dvēsele. *Skat. arī* Gars; Ķermenis

Svētie Raksti trijos veidos runā par dvēselēm: (1) tās ir garīgās būtnes, gan pirmmirstīgās, gan pēcmirstīgās (Al.

40:11–14; **Ābr.** 3:23); (2) tas ir gars un ķermenis, kas savienoti mirstīgajā dzīvē (**M&D** 88:15; **Ābr.** 5:7); un (3) tā ir nemirstīga, augšāmcelta būtne, kuras gars un ķermenis ir kļuvuši nesaraujami saistīti (2. Nef. 9:13; **M&D** 88:15–16).

Asinis salīdzina dvēseli, **3. Moz.** 17:11. Viņš atspirdzina manu dvēseli, **Psm.** 23:1–3.

Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas savas dvēseles, **Mat.** 22:37 (Marka 12:30).

Velns apmāna viņu dvēseles, **2. Nef.** 28:21. Upurējiet visu savu dvēseli kā upuri Viņam, **Omn.** 1:26. Šis vārds sāk paplašināt manu dvēseli, **Al.** 32:28. Viņa dvēsele nekad nebūs nedz izsalkusi, nedz izslāpusi, **3. Nef.** 20:8. Svētā Vakarēdiena maize un ūdens tiek iesvētīti tām dvēselēm, kuras to bauda, **Mor.** 4–5 (**M&D** 20:77–79).

Tie, kas kalpo Valstībā, nes glābšanu savām dvēselēm caur savu kalpošanu, **M&D** 4:2, 4. Dvēseļu vērtība ir liela, **M&D** 18:10.

Jūs piedzimāt pasaulē ar ūdeni, asinīm un garu, un tā kļūvāt par dzīvu dvēseli, **Moz.** 6:59.

Dvēseļu vērtība: Visi cilvēki ir Dieva garīgie bērni. Viņš rūpējas par katru no Saviem bērniem un katru uzskata par svarīgu. Tāpēc, ka tie ir Viņa bērni, tiem ir iespējas kļūt līdzīgiem Viņam. Tādēļ tie ir ļoti vērtīgi.

Ir prieks par vienu grēcinieku, kas atgriezies, **Lūk.** 15:10. Tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzīmušo Dēlu, **Jāņa** 3:16.

Viņi nevarēja izturēt, ka kādai cilvēka dvēselei vajadzētu iet bojā, **Mos.** 28:3. Vai dvēsele šīn laikā nav tikpat vērtīga Dievam kā dvēsele, kas būs Viņa atnākšanas laikā, **Al.** 39:17.

Visvērtīgākais jums ir vest dvēseles pie Manis, **M&D** 15:6. Atcerieties—dvēseļu vērtība ir liela Dieva acīs, **M&D** 18:10–15.

Šis ir Mans darbs un Mana godība—īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39.

Dzemdīnāt

Dzemdīnāt. *Skat. arī* Dieva dēli un meitas; Kristus bērni; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva; Vienpiedzimušais

Piedzimt. Dzemdīnāt ir dzemdēt, radīt vai dot dzīvību. Svētajos Rakstos šie vārdi bieži vien tiek izmantoti ar nozīmi piedzimis no Dieva. Kaut arī Jēzus Kristus ir vienīgais bērns, kas piedzimis no Tēva mirstīgajā dzīvē, visi ļaudis var tikt garīgi dzemdīnāti no Kristus, pieņemot Viņu, paklausot Viņa pavēlēm un kļūstot par jauniem cilvēkiem caur Svētā Gara spēku.

Es šodien tevi esmu dzemdīnājis, **Psm.** 2:7 (Ap. d. 13:33; Ebr. 1:5–6; 5:5).

Viņa godība bija Tēva Vienpiedzimušā godība, **Jāņa** 1:14 (2. Nef. 25:12; Al. 12:33–34; M&D 76:23). Dievs tik ļoti pasauli mīlēja, ka Viņš devis Savu Vienpiedzimušo Dēlu, **Jāņa** 3:16 (M&D 20:21).

Kristus ir garīgi dzemdīnājis Savus ļaudis, **Mos.** 5:7.

Tie, kas ir dzimuši caur To Kungu, ir Pirmdzimtā Baznīca, **M&D** 93:22.

Dzert, Piedzēries. *Skat.* Gudrības vārds

Dziedāt. *Skat. arī* Garīgā dziesma; Mūzika

Pielūgt un slavēt Dievu dziesmās un muzikālā dzejā.

Dziediet Tam Kungam, **1. Laiku** 16:23–36 (Psm. 96). Dziediet Tam Kungam un daudzīniet Viņu, **Psm.** 30:5. Gavilējiet Tam Kungam, **Psm.** 100:1.

Pateicības dziesmu dziedājuši, tie aizgāja uz Elļas kalnu, **Mat.** 26:30.

Svētais Gars vadīja tos dziedāt, **Mor.** 6:9.

Taisnīgo dziesma ir lūgšana Man, **M&D** 25:12. Ja tu esi priecīgs, slavē To Kungu ar dziedāšanu, **M&D** 136:28.

Dziedināt, Dziedināšana. *Skat. arī* Iesvaidīšana; Slimo dziedināšana

Atveseļot vai atkal padarīt veselu gan fiziski, gan garīgi. Svētie Raksti satur daudzus piemērus par Tā Kunga un Viņa kalpu veikto brīnumaino dziedināšanu.

Es esmu Tas Kungs, kas tevi dziedina,

2. Moz. 15:26. Naamans ienira Jordānas upē septiņas reizes un tapa izdziedināts, **2. Kēn.** 5:1–14. Ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti, **Jes.** 53:5 (Mos. 14:5). Uzlēks taisnības saule ar dziedinājumu spārnos, **Mal.** 3:20.

Jēzus dziedināja visas slimības, **Mat.** 4:23 (Mat. 9:35). Viņš deva tiem varu dziedināt visas slimības, **Mat.** 10:1. Viņš sūtījis Mani dziedināt sirds satriektos, **Lūk.** 4:18.

Viņi tika dziedināti ar Dieva Jēra spēku, **1. Nef.** 11:31. Ja tu tici Kristus Izpirkšanai, tu vari tikt izdziedināts, **Al.** 15:8. Viņš dziedināja ikvienu, **3. Nef.** 17:9.

Tas, kam ir ticība Manī tapt dziedinātam, taps dziedināts, **M&D** 42:48. Manā Vārdā tie dziedinās slimos, **M&D** 84:68.

Mēs ticam dziedināšanas dāvanai, **TA** 1:7.

Dzimstības kontrole. *Skat. arī* Ģimene; Laulība, Precēt

Bērnu skaita kontrolēšana, kuri dzimst pārim, ar ierobežošanas vai novēršanas koncepciju.

Augļojieties un vairojieties, un piepildiet zemi, **1. Moz.** 1:28 (Moz. 2:28). Bērni ir Tā Kunga mantojums, **Psm.** 127:3–5.

Lehija ģimenei bija jārada pēcnācēji Tam Kungam, **1. Nef.** 7:1.

Laulība ir no Dieva nolikta cilvēkam, **M&D** 49:15–17. Tie, kas tiks paaugstināti, saņems pilnību un pēcnācēju turpinājumu mūžīgi mūžos, **M&D** 132:19, 63.

Dzīvais ūdens. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Tā Kunga Jēzus Kristus un Viņa mācību simbols. Ūdens ir nepieciešams, lai uzturētu fizisko dzīvību; Glābējs un Viņa mācības (dzīvais ūdens) ir nepieciešami mūžīgajai dzīvei.

Jūs smelsit ar prieku ūdeni no pestīšanas avotiem, **Jes.** 12:3. Tie ir atstājuši Mani, dzīvā ūdens avotu, **Jer.** 2:13.

Kas dzers no tā ūdens, ko Es tam došu, tam nemūžam vairs neslāps, **Jāņa** 4:6–15. Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer, **Jāņa** 7:37.

Marga no dzelzs veda uz dzīvības ūdens avotu, **1. Nef.** 11:25.

Brīvi dzeriet no dzīvības ūdeņiem, **M&D** 10:66. Manas pavēles kļūs par dzīvā ūdens avotu, **M&D** 63:23.

Dzīve, Dzīvība. *Skat. arī* Gaisma, Kristus gaisma; Mūžīgā dzīve

Laicīgā un garīgā eksistence, kas ir darīta iespējama ar Dieva spēku.

Redzi, Es šodien lieku tavā priekšā dzīvību un labumu, **5. Moz.** 30:15–20. Tu dariji man zināmu dzīvības ceļu, **Psm.** 16:11. Kas dzenas pēc taisnības, atrod dzīvību, **Sal. Pam.** 21:21.

Kas savu dzīvību manto, tas to zaudēs, bet kas savu dzīvību zaudē Manis dēļ, tas to iemantos, **Mat.** 10:39 (**Mat.** 16:25; **Marka** 8:35; **Lūk.** 9:24; 17:33). Cilvēka Dēls nav nācis cilvēku dvēseles nomaiņāt, bet pestīt, **Lūk.** 9:56. Viņā bija dzīvība un dzīvība bija cilvēku gaisma, **Jāņa** 1:4. Kas tic Tam, kas Mani sūtījis, tas no nāves ir iegājis dzīvībā, **Jāņa** 5:24. Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība, **Jāņa** 14:6. Ja mēs tikai šinī dzīvē vien ceram uz Kristu, tad esam visnožēlojamākie cilvēki, **1. kor.** 15:19–22. Dievbijībai ir tagadējās un nākamās dzīves apsolījums, **1. Tim.** 4:8.

Mūsu bērni var raudzīties pēc tās dzīvības, kas ir Kristū, **2. Nef.** 25:23–27. Šī dzīve cilvēkiem ir laiks, lai sagatavotos satikt Dievu, **Al.** 34:32 (**Al.** 12:24). Es esmu pasaules gaisma un dzīvība, **3. Nef.** 9:18 (**Mos.** 16:9; **3. Nef.** 11:11; **Et.** 4:12).

Svētīti ir tie, kas ir uzticīgi, vai dzīvē vai nāvē, **M&D** 50:5. Šīs ir mūžīgās dzīves—pazīt Dievu un Jēzu Kristu, **M&D** 132:24.

Šis ir Mans darbs un Mana godība—īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39.

Dzīvība. *Skat.* Dzīve, Dzīvība

Dzīvības grāmata. *Skat. arī* Piemiņas grāmata

Vienā nozīmē dzīvības grāmata ir cilvēka domu un darbību kopsūmums—viņa dzīves pieraksts. Tomēr Svētie Raksti arī norāda, ka tiek vests debesu pieraksts par uzticīgajiem, ieskaitot viņu vārdus un atskaites par viņu taisnīgajiem darbiem.

Tas Kungs izdzēsīs grēciniekus no Savas grāmatas, **2. Moz.** 32:33.

Kas uzvar, netiks izdzēsts no dzīvības grāmatas, **Jāņa atkl.** 3:5. Vēl cita grāmata tika atvērta, tā ir dzīvības grāmata, **Jāņa atkl.** 20:12 (**M&D** 128:6–7).

Taisno vārdi tiks ierakstīti dzīvības grāmatā, **Al.** 5:58.

Jūsu lūgšanas ir ierakstītas grāmatā, kur ir iesvētīto vārdi, **M&D** 88:2.

Dzīvības koks. *Skat. arī* Ēdene

Koks Ēdenes dārzā un Dieva paradīzē (**1. Moz.** 2:9; **Jāņa atkl.** 2:7). Lehija sapnī dzīvības koks simbolizē Dieva mīlestību un uz to atsaucas kā uz lielāko no visām Dieva dāvanām (**1. Nef.** 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Ķerubi un abpus liesmojošs zobens sargāja ceļu uz dzīvības koku, **1. Moz.** 3:24 (**Al.** 12:21–23; 42:2–6).

Jānis redzēja dzīvības koku, un viņa lapas bija tautām par dziedināšanu, **Jāņa atkl.** 22:2.

Lehijš redzēja dzīvības koku, **1. Nef.** 8:10–35. Nefijs redzēja koku, kuru bija redzējis viņa tēvs, **1. Nef.** 11:8–9. Dzelzs margas ved uz dzīvības koku, **1. Nef.** 11:25 (**1. Nef.** 15:22–24). Drausmīgs bezdibenis atdala ļaunos no dzīvības koka, **1. Nef.** 15:28, 36. Bija vajadzīgs, lai būtu aizliegtais auglis pretstatā dzīvības kokam, **2. Nef.** 2:15. Nāciet pie Tā Kunga un baudiet dzīvības koka augli, **Al.** 5:34, 62. Ja mūsu pirmie vecāki būtu baudījuši dzīvības koka augli, viņi būtu mūžīgi nelaimīgi, **Al.** 12:26. Ja jūs nekopsit vārdu, jūs nekad nevarēsit plūkt dzīvības koka augļus, **Al.** 32:40.

Tas Kungs dārza vidū iestādīja dzīvības koku, **Moz.** 3:9 (**Ābr.** 5:9). Dievs sūtīja prom Ādamu no Ēdenes, lai tas nebauzītu no dzīvības koka un nedzīvotu mūžīgi, **Moz.** 4:28–31.

Dzīvības maize. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Svētais Vakarēdiens

Jēzus Kristus ir dzīvības maize. Svētā Vakarēdiena maize simbolizē Kristus ķermeni.

Es esmu dzīvības maize, **Jāņa** 6:33–58.

Ēdiet, dzeriet dzīvības maizi un ūdeni, Al. 5:34. Maize ir piemiņai par Jēzus ķermeni, 3. Nef. 18:5–7.

Maize ir Kristus miesas simbols, M&D 20:40, 77 (Mor. 4).

Džeksonas apgabals, Misūri štats (ASV). Skat. arī Jaunā Jeruzāleme

Svēto sapulcēšanās vieta pēdējās dienās, tas ir—centrālā vieta, kur tie nodibinās Jauno Jeruzālemi (M&D 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

Džozefa Smita Tulkojums (DžST).

Skat. arī Smits Džozefs, jaunākais

Kēniņa Jēkaba Bībeles angļu valodā pārstrādāts izdevums vai tulkojums, ko praviētis Džozefs Smits sāka 1830. gada jūnijā. Viņš bija saņēmis pavēli no Dieva veikt šo tulkojumu un uzskatīja to par daļu no viņa kā pravieša aicinājuma.

Kaut arī Džozefs pabeidza lielāko tulkojuma daļu ap 1833. gada jūliju, līdz pat savai nāvei 1844. gadā viņš turpināja veikt grozījumus, gatavojot manuskriptu izdošanai. Kaut arī viņš izdeva dažas daļas no tulkojuma savas dzīves laikā, iespējams, ka viņš, ja viņš būtu dzīvs, būtu veicis papildus izmaiņas, lai izdotu visu darbu. Reorganizētā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca izdeva Džozefa Smita iedvesmotā tulkojuma pirmo izdevumu 1867. gadā. Kopš tā laika tā ir izdevusi vairākus izdevumus.

Praviētis daudz mācījās tulkošanas procesā. Vairākas Mācības un Derību nodaļas tika saņemtas, pateicoties tulkošanas darbam (kā, piemēram, M&D 76; 77; 91 un 132). Tas Kungs arī deva Džozefam īpašus norādījumus tulkošanai, kas ir ierakstīti Mācībā un Derībās (M&D 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Mozus grāmata un Džozefs Smits—Mateja ev., kas tagad ir iekļauti Dārgajā Pērlē, tika tieši ņemti no Džozefa Smita Tulkojuma.

Džozefa Smita Tulkojums ir atjaunojis dažas no skaidrajām un vērtīgajām lietām, kas bija pazaudētas no Bībeles (1. Nef. 13). Kaut arī tā nav Baznīcas oficiālā Bībele, šis tulkojums piedāvā daudz interesantus ieskatus un ir ļoti

vērtīgs Bībeles izprašanai. Tā arī ir liecība par pravieša Džozefa Smita dievišķo aicinājumu un kalpošanu.

Džozefs Smits, jaunākais. Skat. Smits Džozefs, jaunākais

Ebrejiem, vēstule. Skat. arī Pāvila vēstules; Pāvils

Grāmata Jaunajā Derībā. Pāvils rakstīja šo vēstuli Baznīcas locekļiem—jūdiem, lai pārliecinātu tos, ka nozīmīgākie Mozus likuma aspekti ir piepildīti Kristū un ka to ir nomainījis augstāks Kristus evaņģēlija likums. Kad Pāvils atgriezās Jeruzālemē savas trešās misijas beigās (apmēram 60 g. pēc Kr.), viņš atklāja, ka daudzi Baznīcas locekļi—jūdi—vēl joprojām pakļāvās Mozus likumam (Ap. d. 21:20). Tas bija vismaz desmit gadus pēc tam, kad Baznīcas konference Jeruzālemē bija nolēmusi, ka noteikti Mozus likuma priekšraksti nav nepieciešami kristiešu—citticībnieku glābšanai. Acīmredzot drīz pēc tam Pāvils rakstīja ebrejiem, lai parādītu tiem atbilstoši viņu pašu rakstiem un veselajam saprātam, kāpēc tiem vairs nav jāpilda Mozus likums.

1. un 2. nodaļā ir izskaidrots, ka Jēzus ir lielāks nekā eņģeļi. No 3. līdz 7. nodaļai ir salīdzināts Jēzus ar Mozu un Mozus likumu un liecināts, ka Viņš ir lielāks nekā tie abi. Tās arī māca to, ka Melhisedeka priesterība ir lielāka nekā Ārona priesterība. 8. un 9. nodaļā ir aprakstīts, kā Mozus priekšraksti sagatavoja ļaudis Kristus kalpošanai un kā Kristus ir Jaunās Derības starpnieks (Al. 37:38–45; M&D 84:21–24). 10. nodaļā ir pamudinājums uz uzcītību un uzticību. 11. nodaļā ir lekcija par ticību. 12. nodaļā ir doti aizrādījumi un sveicieni. 13. nodaļa attiecas uz laulības godājamo dabu un paklausības nozīmību.

Ebreju valoda. Skat. arī Israēls

Semītu valoda, kurā runāja Israēla bērni.

Ebreju valodā runāja israēlieši līdz laikam, kad tie atgriezās no sava Babilonijas

gūsta, tad aramiešu valoda kļuva par ikdienas sarunu valodu. Jēzus laikā ebreju valoda bija mācīto ļaužu jeb likuma un reliģiskās literatūras valoda.

Ecēhiēls

Pravietis, kurš sarakstīja Ecēhiēla grāmatu Vecajā Derībā. Viņš bijas Cadoka ģimenes priesteris un viens no jūdu gūstekņiem, ko aizveda Nebukadnēcars. Viņš dzīvoja ar jūdiem trimdā Bābelē un pravietoja apmēram divdesmit divus gadus, no 592. līdz 570. g. pr. Kr.

Ecēhiēla grāmata: Ecēhiēla grāmata var tikt sadalīta četrās daļās. No 1. līdz 3. nodaļai ir stāstīts par Dieva vīziju un Ecēhiēla aicinājumu kalpošanai; 4. līdz 24. nodaļai ir runāts par Jeruzālemes sodiem un kāpēc tie ir tikuši doti; 25. līdz 32. nodaļai ir pasludināti sodi tautām; un 33. līdz 48. nodaļai ir sniegts pieraksts par vīzijām par Israēlu pēdējās dienās.

Efeziešiem, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Jaunajā Derībā vēstule, ko rakstījis apustulis Pāvils svētajiem Efezā. Vēstule ir ļoti nozīmīga, jo tā ietver Pāvila mācības par Kristus Baznīcu.

1. nodaļa satur parastos sveicienus. 2. līdz 3. nodaļai ir izskaidrotas izmaiņas, kas notiek cilvēkos, kad tie kļūst par Baznīcas locekļiem—tie kļūst par vienas valsts pilsoņiem ar svētajiem, cilticībniekiem un jūdiem, apvienojušies vienā Baznīcā. 4. līdz 6. nodaļai ir izskaidrota apustuļu un praviešu loma, nepieciešamība pēc vienotības un nepieciešamība uzvilkt visas Dieva bruņas.

Efraima vēzda. *Skat.* Efraims—Efraima jeb Jāzepa vēzda

Efraims. *Skat. arī* Israēls; Jāzeps, Jēkaba dēls; Manase; Mormona Grāmata

Vecajā Derībā otrais Jāzepa un Asnātes dēls (1. Moz. 41:50–52; 46:20). Pretēji ierastajai tradīcijai Efraims saņēma pirmdzimti svētību Manases vietā, kurš bija vecākais dēls (1. Moz. 48:17–20). Efraims kļuva par Efraima cilts tēvu.

Efraima cilts: Efraimam tika dota pirmdzimība Israēlā (1. Laiku 5:1–2; Jer. 31:9). Pēdējās dienās viņu priekšrocība un atbildība ir nest priesterību, nest vēstījumu par atjaunoto evaņģēliju pasaulei un pacelt karogu izkaisītā Israēla sapulcināšanai (Jes. 11:12–13; 2. Nef. 21:12–13). Efraima bērni kronēs ar godību tos no ziemeļu valstīm, kuri atgriezīsies pēdējās dienās (M&D 133:26–34).

Efraima jeb Jāzepa vēzda: Vienas Efraima cilts grupas pieraksts, kuri tika izvesti no Jeruzālemes uz Ameriku apmēram 600. g. pr. Kr. Šīs grupas pieraksts tiek saukts par Efraima jeb Jāzepa vēzdu, jeb Mormona Grāmatu. Tā un Jūdas vēzda (Bībele) veido vienotu liecību par To Kungu Jēzu Kristu, Viņa Augšamcelšanos un Viņa dievišķo darbu starp šīm divām Israēla nama daļām.

Zars no Efraima tiks nolauzts un rakstīs vēl vienu liecību par Kristu, **DŽST, 1. Moz.** 50:24–26, 30–31. Jūdas vēzda un Jāzepa vēzda kļūs par vienu vēzdu, **Ec.** 37:15–19.

Jūdas un Jāzepa rakstītais saauģ kopā, **2. Nef.** 3:12. Tas Kungs runā uz daudzām tautām, **2. Nef.** 29.

Efraima vēzdas pieraksta atslēgas tika nodotas Moronijam, **M&D** 27:5.

Elders (vecajs, vecajais, vecākais).

Skat. arī Melhisedeka priesterība; Priesterība

Jēdziens *vecajs* tiek izmantots vairākos veidos Bībelē. Vecajā Derībā tas bieži attiecas uz vecākajiem vīriešiem cilti, kuriem parasti bija uzticētas valdīšanas funkcijas (1. Moz. 50:7; Joz. 20:4; Rut. 4:2; Mat. 15:2). Viņu padoms bija vērtīgs dēļ viņu vecuma un pieredzes. Viņu amats ne vienmēr bija saistīts ar priesterības aicinājumu.

Vecās Derības laikos bija arī vecaji, kas ordinēti Melhisedeka priesterībā (2. Moz. 24:9–11). Jaunajā derībā vecaji (elderi) tiek minēti kā priesterības amats Baznīcā (Jēk. v. 5:14–15). Starp nefijiešiem arī bija eldери, kas ordinēti priesterībā (Al. 4:7, 16; Mor. 3:1). Šajā atklāšanā Džozefs Smits un Oliveris Kauderijs bija

Elija

pirmie elderi, kas tika ordinēti (M&D 20:2–3).

Elders tagad ir nosaukums, kas tiek dots visiem Melhisedeka priesterības ne-sējiem. Piemēram, vīriešu kārtas misio-nāri tiek uzrunāti kā elderi. Arī apustulis ir elders un ir pareizi, runājot par Divpa-dsmitu kvoruma vai par Septiņdesmito kvoruma locekļiem, lietot šo nosaukumu (M&D 20:38; 1. Pēt. v. 5:1). Baznīcā ordi-nēto elderu pienākumi mūsdienās ir doti pēdējo dienu atklāsmē (M&D 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Mozus rakstīja visiem Israēla vecajiem, **5. Moz.** 31:9.

Barnaba sūtīja pabalstu Baznīcas veca-jiem, **Ap. d.** 11:30. Ikvienā draudzē tika iecelti vecajie, **Ap. d.** 14:23 (Tit. 1:5). Ai-ciniet draudzes vecajus lūgt par slima-jiem, **Jēk. v.** 5:14.

Vecajie tika ordinēti, uzliekot tiem ro-sas, **Al.** 6:1.

Elderiem ir jāsvēta bērni, **M&D** 20:70. Elderiem ir jāveda sapolces ar Svēto Garu, **M&D** 46:2. Elderiem ir jādod at-skaite par savu pārvaldījumu, **M&D** 72:5. Elderiem ir jāsludina evaņģēlijs tautām, **M&D** 133:8.

Elija. Skat. arī Ēlija; Glābšana; Saistīt, Saistīšana (Aizzīmogot, Aizzīmogošana)

Vecās Derības pravietis, kurš atgrie-zās pēdējās dienās, lai nodotu saistīša-nas varas atslēgas Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam. Savās dienās Elija kalpoja Israēla ziemeļu ķēniņvalstī (1. Ķēn. 17–22; 2. Ķēn. 1–2). Viņam bija liela ticība Tam Kungam un viņš ir ievē-rojams ar daudziem brīnumiem. Pēc viņa lūguma Dievs neļāva lietum līt trīsarpus gadus. Viņš uzcēla zēnu no mirušajiem un izsauca uguni no debesīm (1. Ķēn. 17–18). Jūdu tauta vēl joprojām gaida Eliju atgriežamies, kā Maleahijs pravietojis, ka viņš atgriezīsies (Mal. 3:23). Viņš jopro-jām ir aicināts viesis jūdu Pashā mie-lastos, kur viņu vienmēr gaida atvērtas durvis un brīva vieta.

Pravietis Džozefs Smits sacīja, ka Elija tur Melhisedeka priesterības saistīšanas

varu un bija pēdējais pravietis, kam tā bija pirms Jēzus Kristus laika. Viņš pa-rādījās Apskaidrošanas kalnā ar Mozu un nodeva priesterības atslēgas Pēterim, Jēkabam un Jānim (Mat. 17:3). Viņš atkal parādījās kopā ar Mozu un citiem 1836. gada 3. aprīlī Kērtlandes templī, Ohaio štatā, un nodeva tās pašas atslēgas Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam (M&D 110:13–16). Viss tas notika, sagata-vojot Tā Kunga Otro Atnākšanu, kā teikts Maleahija 3:23–24.

Elijas spēks ir priesterības saistīšanas vara, ar ko tas, kas ir saistīts vai atraisīts uz Zemes, ir saistīts vai atraisīts debesis (M&D 128:8–18). Šodien Tā Kunga iz-raudzītiem kalpiem uz Zemes ir šī sais-tīšanas vara, un tie izpilda evaņģēlija glābšanas priekšrakstus par dzīvajiem un mirušajiem (M&D 128:8).

Aizsēja debesis un tika kraukļu barots, **1. Ķēn.** 17:1–7. Pavēlēja atraitnes miltiem tinē neizsīkt un eļļai krūzē nepietrūkt, **1. Ķēn.** 17:8–16. Uzcēla atraitnes dēlu no mirušajiem, **1. Ķēn.** 17:17–24. Uzvarēja Baala priesterus, **1. Ķēn.** 18:21–39. Lēna balss runāja uz viņu, **1. Ķēn.** 19:11–12. Pacēlās debesis uguns karietē, **2. Ķēn.** 2:11. Maleahijs pravietoja par viņa at-griešanas pēdējās dienās, **Mal.** 3:23–24 (3. Nef. 25:5).

Parādījās Kērtlandes templī, Ohaio štatā, 1836. gadā, **M&D** 110:13–16.

Elizabete. Skat. arī Jānis Kristītājs

Jaunajā Derībā Caharijas sieva, Jāņa Kristītāja māte un Marijas radniece (Lūk. 1:5–60).

Elīsa

Vecās Derības Israēla ziemeļu ķēniņ-valsts pravietis un vairāku tās valsts ķē-niņu pilnvarotais padomnieks.

Elisam bija maiga un mīloša nostāja, bez tās ugunīgās dedzības, ar ko atšķi-rās viņa kungs Elija. Viņa ievērojamie brīnumi (2. Ķēn. 2–5; 8) liecina, ka viņš patiesi pārņēma Elijas varu, kad viņš no-mainīja Eliju kā pravietis (2. Ķēn. 2:9–12). Piemēram, viņš dziedināja rūgtā avota ūdeņus, pašķīra Jordānas upes ūdeņus,

vairoja atraitnes eļļu, uzcēla zēnu no mirušajiem, izārstēja spītālīgu vīru, lika uzpeldēt dzelzs cirvim un sita sīriešus ar aklību (2. **Ķēn.** 2–6). Viņa kalpošana turpinājās vairāk nekā piecdesmit gadu Jorāma, Jehua, Joahasa un Joasa valdīšanas laikā.

Saņēma Elijas apmetni, **2. Ķēn.** 2:13. Vairoja atraitnes eļļu, **2. Ķēn.** 4:1–7. Uzcēla sunamiešu sievas dēlu no mirušajiem, **2. Ķēn.** 4:18–37. Dziedināja sīrieti Naamanu, **2. Ķēn.** 5:1–14. Padarīja aklus sīriešu karavīrus un viņa kalpu acis tika atvērtas, **2. Ķēn.** 6:8–23.

Elku pielūgšana

Elku pielūgšana vai pārmērīga pieķeršanās jeb nodošanās kaut kam.

Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā, **2. Moz.** 20:3 (Mos. 12:35; 13:12–13). Ja tu sekosi citiem dieviem, jūs nīktin iznīksit, **5. Moz.** 8:19. Stūrgalvība ir negantība un elku pielūgšana, **1. Sam.** 15:23. Tu esi atkritis no Manis, **Jes.** 57:8. Tu esi daudzīnājis sudraba un zelta dievus, **Dan.** 5:23.

Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai, **Mat.** 6:24. Mantkāriba ir elku pielūgšana, **Kol.** 3:5. Bērniņi, sargaities no elkiem, **1. Jāņa v.** 5:21.

Ak vai tiem, kas pielūdz elkus, **2. Nef.** 9:37. Nefija tautas elku pielūgšanas atnesa tiem viņu karus un iznīcināšanu, **Al.** 50:21.

Katrs cilvēks staigā pēc sava paša dieva tēla, **M&D** 1:16. Lai viņi strādā ar savām pašu rokām, lai netiktu piekopta elku pielūgšana, **M&D** 52:39.

Ābrahāma tēvs tika aizvilināts ar elku pielūgšanu, **Ābr.** 1:27.

Elle. *Skat. arī* Nāve, garīgā; Pazušanas dēli; Sodība; Velns

Pēdējo dienu atklāsme runā par elli vismaz divās nozīmēs. Pirmkārt, tā ir laicīga uzturēšanās vieta garu pasaulē tiem, kas nav bijuši paklausīgi mirstīgajā pasaulē. Šajā nozīmē ellei ir gals. Tur gariem tiks mācīts evaņģēlijs, un kaut kad pēc tam, kad viņi nožēlos grēkus, viņi tiks augšāmcelti tajā godības pakāpē, kurai tie ir

cieniģi. Tie, kas nenožēlos grēkus, bet tomēr nav pazušanas dēli, tiks paturēti ellē visu Tūkstošgadi. Pēc šiem tūkstoš mocību gadiem viņi tiks augšāmcelti telesiālajā godībā (**M&D** 76:81–86; 88:100–101).

Otrkārt, tā ir pastāvīgā vieta tiem, kas netiek atpestīti ar Jēzus Kristus Izpiršanu. Šajā nozīmē elle ir pastāvīga. Tā ir tiem, kas tiek atrasti nešķīsti (**M&D** 88:35, 102). Tā ir vieta, kur Sātans, viņa eņģeļi un pazušanas dēli—tie, kas nolieguši Dēlu pēc tam, kad Tēvs tiem Viņu atklājis—dzīvos mūžīgi (**M&D** 76:43–46).

Dažreiz Svētie Raksti atsaucas uz elli kā uz ārējo tumsību.

Dāvīda dvēsele netiks pamesta ellē, **Psm.** 16:10 (**Psm.** 86:13).

Noiet ellē, neizdzēsamā ugunī, **Marka** 9:43 (**Mos.** 2:38). Bagātnieks ellē, kur viņš cieta mokas, pacēla savas acis, **Lūk.** 16:22–23 (**M&D** 104:18). Nāve un elle atdeva savus mirušos, **Jāņa atkl.** 20:13.

Tāda vieta ir sagatavota, jā, tieši tā drausmīgā elle, **1. Nef.** 15:35. Miesas griba atdod garu velna varai, lai novestu mūs lejā ellē, **2. Nef.** 2:29. Kristus sagatavoja ceļu mūsu izglābšanai no nāves un elles, **2. Nef.** 9:10–12. Tie, kas ir nešķīsti, ieies mūžīgajās mokās, **2. Nef.** 9:16. Velns apmāna viņu dvēseles un uzmanīgi tos noved lejā ellē, **2. Nef.** 28:21. Jēzus ir atpestījis manu dvēseli no elles, **2. Nef.** 33:6. Atraieties no elles sāpēm, **Jēk.** 3:11. Tikl velna saņemtam gūstā un pēc viņa gribas vestam uz iznīcību ir elles važas, **Al.** 12:11. Ļaunie tiks padzīti ārējā tumsībā līdz savas augšāmcelšanās laikam, **Al.** 40:13–14. Nešķīstie būs nelaimīgāki, dzīvojot ar Dievu, nekā ellē, **Morm.** 9:4.

Sods, kas tiek uzlikts no Manas rokas, ir bezgalīgs sods, **M&D** 19:10–12. Elle ir vieta, kas sagatavota velnam un viņa eņģeļiem, **M&D** 29:37–38. Tie, kas atzīst Dievu, tiek atbrīvoti no nāves un elles važām, **M&D** 138:23.

Elohims. *Skat.* Dievs, Dievība; Tēvs Debesis

Eļļa. *Skat. arī* Iesvaidīšana; Olivkoks, eļļas koks; Slimo dziedināšana

Kad eļļa tiek pieminēta Svētajos

Eļļas kalns

Rakstos, parasti tiek domāta olīveļļa. Kopš Vecās Derības laikiem olīveļļa ir tikusi izmantota tempļa un saiešanas telts rituālos, iesvaidīšanai, dedzināšanai lampās un uzturam. Olīveļļa dažreiz ir šķīstības un Svētā Gara un tā ietekmes simbols (1. Sam. 10:1, 6; 16:13; Jes. 61:1–3).

Lai priesteris ziež eļļu uz labās auss skripstīņas, **3. Moz.** 14:28–29. Tas Kungs ir mani sūtījis tevi svaidīt par ķēniņu pār Viņa tautu, **1. Sam.** 15:1. Atraitnei eļļas krūzē nepietrūka, **1. Ķēn.** 17:10–16. Tas Kungs svaida ar eļļu manu galvu, **Psm.** 23:5.

Viņi svaidīja daudz vājus ar eļļu, **Marka** 6:13. Lai vecaji lūdz Dievu par viņu, to svaidīdami ar eļļu, **Jēk. v.** 5:13–15.

Lai jūsu lukturi būtu kārtībā un degtu, un jums būtu eļļa, **M&D** 33:17 (Mat. 25:1–13).

Eļļas kalns. *Skat. arī* Ģetzemane

Pakalns uz austrumiem no Kidronas ielejas Jeruzālemes austrumos. Uz tā rietumu nogāzēm, gandrīz pašā apakšā, ir Ģetzemane. Betfaga un Betānija atrodas augšā un austrumu nogāzē. Šis kalns bija daudzdu Bībeles notikumu vieta (Mat. 24:3) un būs arī nozīmīga vieta pēdējo dienu notikumos (Cak. 14:3–5; M&D 45:48–54; 133:20).

Eļļas koks. *Skat.* Olīvkoks, eļļas koksEmanuēls. *Skat.* ImanuēlsEndauments. *Skat. arī* Tempļis, Tā Kunga nams

Vispārējā nozīmē spēka dāvana no Dieva. Angļu valodā šis vārds nozīmē dāvinājums, dažreiz tas tā arī tiek tulkots latviski. Cienīgi Baznīcas locekļi var saņemt spēka dāvanu caur priekšrakstiem templī, kuri dod tiem norādījumus un svētās priesterības derības, kas nepieciešamas, lai sasniegtu paaugstināšanu. Endauments ietver apmācīšanu par glābšanas ieceri.

Tur jūs tiksiet apdāvināti ar spēku no augšienes, **M&D** 38:32, 38 (Lūk. 24:49; M&D 43:16). Uzceliet namu, kurā Es

esmu iecerējis apdāvināt tos, kurus Es esmu izredzējis, **M&D** 95:8. Es esmu sagatavojis lielu dāvinājumu un svētību, **M&D** 105:12, 18, 33. Daudzi priecāsies dēļ tā dāvinājuma, ar ko Mani kalpi ir apdāvināti, **M&D** 110:9. Godība, slava un endauments tiek noteikts ar Mana svētā nama priekšrakstu, **M&D** 124:39. Tie, kas ir Tēva acināti, tāpat kā Ārons tika, tiek apdāvināti ar priesterības atslēgām, **M&D** 132:59.

Enģeļi

Debesīs ir divu veidu būtnes, kas tiek sauktas par enģeļiem; tie, kas ir gari, un tie, kam ir ķermenis no miesas un kauliem. Enģeļi, kas ir gari, vēl nav ieguvuši ķermeni no miesas un kauliem, jeb tie ir gari, kam kādreiz ir bijis ķermenis un kas gaida augšāmcēšanu. Enģeļi, kuriem ir ķermenis no miesas un kauliem, ir vai nu augšāmcelti no mirušajiem, vai pārveidoti.

Svētajos Rakstos ir daudz atsauču uz enģeļu darbu. Dažreiz enģeļi runā pērkona balsī, nododot Dieva vēstījumus (Mos. 27:11–16). Taisnīgie mirstīgie cilvēki arī var tikt saukti par enģeļiem (DžST, 1. Moz. 19:15 [Pielikums]). Daži enģeļi kalpo pie Dieva troņa debesis (Al. 36:22).

Svētie Raksti runā arī par velna enģeļiem. Tie ir tie gari, kas sekoja Luciferam un tika padzīti no Dieva klātbūtnes pirmsmirstīgajā dzīvē, un nomesti uz Zemi. (Jāņa atkl. 12:1–9; 2. Nef. 9:9, 16; M&D 29:36–37).

Jēkabs redzēja Dieva enģeļus uzkāpjām un nokāpjām, **1. Moz.** 28:12. Dieva enģeļi parādījās Jēkabam, **1. Moz.** 32:1–2. Gideons redzēja Tā Kunga enģeļi vaigu vaigā, **Soģu** 6:22. Enģelis izstiepa savu roku pār Jeruzālemi, lai to izpostītu, **2. Sam.** 24:16. Enģelis pieskārs Elijam un sacīja uz viņu: „Celies un ēd”, **1. Ķēn.** 19:5–7. Daniēls parādībā redzēja enģeļi Gabriēlu, **Dan.** 8:15–16. Enģelis Mihaēls palīdzēja Daniēlam, **Dan.** 10:13.

Enģelis Gabriēls bija sūtīts no Dieva, **Lūk.** 1:19, 26–27. Velna enģeļi būs saistīti ķēdēs līdz tiesai, **Jūd. v.** 1:6 (2. Pēt. v. 2:4).

Ļaudis redzēja eņģeļus nokāpjām no debesīm, **3. Nef.** 17:24. Moronijs rakstīja par eņģeļu kalpošanu, **Mor.** 7:25–32.

Ārona priesterība tur eņģeļu kalpošanas atslēgas, **M&D** 13. Moronijs, Jānis Kristītājs, Pēteris, Jēkabs, Jānis, Mozus, Elija un Ēlija visi kā eņģeļi kalpoja Džozefam Smitam, **M&D** 27:5–12. Jūs neesat spējīgi izturēt eņģeļu kalpošanu, **M&D** 67:13. Erceņģelis Mihaēls ir Ādams, **M&D** 107:54. Eņģeļi ir augšāmceltas būtnes, kam ir ķermenis no miesas un kauliem, **M&D** 129. Nav neviena cita eņģeļa, kas kalpo šai zemei, kā vien tie, kas tai pieder, **M&D** 130:5. Virieši, kas neklausa Dieva mūžīgās laulības likumam, nedz prec, nedz top precēti, bet tiek nozīmēti par eņģeļiem debesīs, **M&D** 132:16–17.

Erceņģelis. *Skat. arī* Ādams; Mihaēls, Miķelis

Mihaēls jeb Ādams ir erceņģelis jeb augstākais eņģelis.

Tas Kungs nonāks no debesīm, atskanot erceņģeļa balsij, **1. tes.** 4:16. Miķelis ir erceņģelis, **Jūd. v.** 1:9 (**M&D** 29:26; 88:112; 128:20–21).

ES ESMU. *Skat. arī* Jehova; Jēzus Kristus

Viens no Tā Kunga Jēzus Kristus Vārdiem.

Dievs sacīja uz Mozu: ES ESMU, kas ES ESMU, **2. Moz.** 3:14–15. Es esmu Tas Kungs, **2. Moz.** 6:2–3.

Pirms Ābrahāms tapa, esmu Es, **Jāņa** 8:56–59.

Klausieties Jēzus Kristus, Diženā Es Esmu, balsi, **M&D** 29:1 (**M&D** 38:1; 39:1).

Esaja

Jaunajā Derībā vārda Jesaja forma (grieķu val.) (Lūk. 4:17). Esaja bija arī pravietis, kas dzīvoja Ābrahāma dienās (**M&D** 76:100; 84:13).

Esterē

Sieviete, kurai bija liela ticība un kas ir galvenā Esteres grāmatas varone.

Esteres grāmata: Grāmata Vecajā Derībā, kas satur stāstu par ķēniņienes Esteres

lielo drosmi, glābjot savu tautu no iznīcināšanas.

No 1. līdz 2. nodaļai ir stāstīts, kā Estere, jūdu sieviete un jūdu vīra Mordohaja adoptētā meita, tika izraudzīta par Persijas ķēniņieni sava skaistuma dēļ. 3. nodaļā izskaidrots, ka Hamans, galvenais vīrs ķēniņa galmā, ienīda Mordohaju un dabūja pavēli nodot visus jūdu ļaudis nāvei. 4. līdz 10. nodaļā stāstīts, kā Estere, ar lielu personisko risku, atklāja savu tautību ķēniņam un panāca pavēles atcelšanu.

Eters. *Skat. arī* Jaredieši

Pēdējais Jarediešu pravietis Mormona Grāmatā (Et. 12:1–2).

Etera grāmata: Grāmata Mormona Grāmatā, kas satur daļu no Jarediešu pieraksta. Jaredieši bija ļaužu grupa, kas dzīvoja rietumu puslodē daudzus gadsimtus pirms Lehija. Etera grāmata tika ņemta no divdesmit četrām plāksnēm, ko atrada Limhija ļaudis (Mos. 8:8–9).

No 1. līdz 2. nodaļai ir stāstīts, kā Jaredieši pameta savas mājas Bābeles torņā laikā un iesāka savu ceļojumu uz turieni, ko tagad sauc par Amerikas kontinentu. 3. līdz 6. nodaļā ir izskaidrots, ka Jareda brālis redzēja pirmsmirstīgo Glābēju un ka Jaredieši ceļoja astonās baržās. 7. līdz 11. nodaļa satur aprakstu par ļaundarbību, kas daudz dominēja Jarediešu vēsturē. Moronijs, kurš rediģēja Etera pierakstu, rakstīja 12. un 13. nodaļā par brīnumiem, ko paveic ticība, un par Kristu un Jauno Jeruzālemi, kas nāks. 14. un 15. nodaļā ir stāstīts, kā Jaredieši kļuva par varenu tautu, taču tika iznīcināti pilsonkarā ļaundarbības dēļ.

Evanģēlija atjaunošana. *Skat. arī* Atklāšana; Atkrišana; Evanģēlijs; Smits Džozefs, jaunākais

Dieva veiktā Viņa evanģēlija patiesību priekšrakstu atjaunošana starp cilvēkiem uz Zemes. Jēzus Kristus evanģēlijs tika pazaudēts no Zemes Atkrišanas laikā, kas notika pēc Kristus apustuļu mirstīgās kalpošanas. Atkrišana radīja nepieciešamību pēc evanģēlija

Evanģēlija pirmie principi

Atjaunošanas. Caur vīzijām, eņģeļu kalpošanu un atklāsmēm cilvēkiem uz Zemes Dievs atjaunoja evanģēliju. Atjaunošana sākās ar pravieti Džozefu Smitu (DžS—V 1; M&D 128:20–21) un turpinās līdz pat šai dienai caur Tā Kunga dzīvajiem praviešiem.

Tā Kunga nams stāvēs pāri visiem kalniem un pakalniem, **Jes.** 2:2 (Mih. 4:2; 2. Nef. 12:2). Dievs apiesies ar šo tautu brīnišķā un neparastā veidā, **Jes.** 29:14 (2. Nef. 25:17–18; M&D 4:1). Dievs cels valsti, kura pastāvēs nesagrauta mūžīgi, **Dan.** 2:44.

Ēlija nāks un visu atkal sataisīs, **Mat.** 17:11 (Marka 9:12; M&D 77:14). Nāks laiks, kad viss būs atjaunots, **Ap. d.** 3:21 (M&D 27:6). Laikiem piepildoties, Dievs visu apvienos zem vienas galvas, **Ef.** 1:10. Es redzēju citu eņģeli, tam bija mūžīgs evanģēlijs sludināms, **Jāna atkl.** 14:6.

Evanģēlija pilnība nāks pie citticībniekiem, **1. Nef.** 15:13–18. Jūdi tiks atjaunoti patiesajā Baznīcā, **2. Nef.** 9:2. Pēdējās dienas nāks patiesība, **3. Nef.** 16:7.

Jums es piešķiru Ārona priesterību, **M&D** 13 (DžS—V 1:69). Es esmu uzticējies Valstības atslēgas pēdējos laikos, **M&D** 27:6, 13–14 (M&D 128:19–21). Sapulciniet kopā Israēla ciltis un atjaunojiet visas lietas, **M&D** 77:9. Tiek nodotas šīs atklāšanas atslēgas, **M&D** 110:16 (M&D 65:2). Laiku pilnības atklāšanā tiek dota priesterība, **M&D** 112:30.

Es redzēju divas personas, **DžS—V** 1:17. Es tev atklāšu priesterību ar Elijas roku, **DžS—V** 1:38 (Mal. 3:23–24).

Evanģēlija pirmie principi. *Skat.*

Kristīšana, Kristīt; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana; Svētais Gars; Ticība, Ticēt

Evanģēliji. *Skat. arī* Jānis, Cebedeja dēls; Lūka; Marks; Matejs

Četri pieraksti jeb liecības par Jēzus laicīgo dzīvi un notikumiem, kas saistīti ar Viņa kalpošanu un ir ietverti Jaunās Derības pirmās četrās grāmatās. Tās rakstījuši Matejs, Marks, Lūka un Jānis, un tās ir rakstveida liecības par Kristus dzīvi. 3. Nefija grāmata Mormona Grāmatā

daudzās nozīmēs ir līdzīga šiem četriem Jaunās Derības evanģēlijiem.

Sākotnēji šīs Jaunās Derības grāmatas tika sarakstītas grieķu valodā. Grieķu vārds *evanģēlijs* nozīmē „labā vēsts”. Labā vēsts ir, ka Jēzus Kristus ir paveicis Izpirkšanu, kas visu cilvēci atpestīs no nāves un katrs cilvēks saņems atalgājumu atbilstoši saviem darbiem (Jāna 3:16; Rom. 5:10–11; 2. Nef. 9:26; Al. 34:9; M&D 76:69).

Skat. arī Evanģēliju saskaņa pielikumā.

Evanģēlijs. *Skat. arī* Atklāšana; Kristus mācība; Pestīšanas iecere

Dieva plāns glābšanai, kas iespējama caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu. Evanģēlijs ietver mūžīgās patiesības jeb likumus, derības un priekšrakstus, kas nepieciešami cilvēcei, lai atgrieztos atpakaļ Dieva klātbūtnē. Dievs atjaunoja evanģēlija pilnību uz zemes 19. gadsimtā caur pravieti Džozefu Smitu.

Eita pa visu pasauli un pasludiniet evanģēliju, **Marka** 16:15.

Skaidrās un visvērtīgākās Jēra evanģēlija daļas tika noklusētas, **1. Nef.** 13:32. Šis ir Mans evanģēlijs, **3. Nef.** 27:13–21 (M&D 39:6).

Mormona Grāmata satur evanģēlija pilnību, **M&D** 20:8–9 (M&D 42:12). Šis ir evanģēlijs, **M&D** 76:40–43. Melhisedeka priesterība vada evanģēliju, **M&D** 84:19. Katrs cilvēks dzirdēs evanģēlija pilnību savā mēlē, **M&D** 90:11. Dēls sludināja evanģēliju mirušo gariem, **M&D** 138:18–21, 28–37.

Evanģēlijs tika sludināts jau kopš sākuma, **Moz.** 5:58. Tiek aprakstīti evanģēlija pirmie principi un priekšraksti, **TA** 1:4.

Evanģēlists. *Skat. arī* Patriarhālās svētības; Patriarhs, Patriarhāls

Tas, kas nes jeb dara zināmas Jēzus Kristus evanģēlija labās vēstis. Džozefs Smits mācīja, ka evanģēlists ir patriarhs. Patriarhi tiek aicināti un ordinēti Divpadsmit apustuļu vadībā un dod īpašas svētības, kuras sauc par patriarhālajām svētībām.

Tas Kungs aicina citus vīrus būt par apustuļiem, citus par praviešiem un citus par evaņģelistiem, Ef. 4:11. Dari evaņģēlista darbu, 2. Tim. 4:5.

Mēs ticam apustuļiem, praviešiem, ganiem, skolotājiem, evaņģelistiem, TA 1:6.

Exodus. Skat. arī Pentateihš

Grāmata, ko sarakstījis Mozus Vecajā Derībā, kas apraksta Israēla iziešanu no Ēģiptes. Israēla vēsture, kas pierakstīta Exodus grāmatā, var tikt sadalīta trīs daļās: (1) tautas verdzība Ēģiptē, (2) viņu iziešana no Ēģiptes Mozus vadībā un (3) viņu nodošanās kalpošanai Dievam savā reliģiskajā un politiskajā dzīvē.

Pirmā daļa, 2. Mozus 1:1–15:21, izskaidro israēliešu apspiešanu Ēģiptē, agrīno vēsturi un Mozus aicināšanu; iziešanu un Pashā iedibināšanu, un pārgājienu uz Sarkanā jūru, faraona karapulka iznīcināšanu un Mozus uzvaras dziesmu.

Otrā daļa, 2. Mozus 15:22–18:27, stāsta par Israēla pestīšanu un par notikumiem ceļojumā no Sarkanās jūras uz Sinaju; Māras rūgto ūdeni, paipalu un mannas došanu, sabata ievērošanu, ūdens dāvāšanu pie Refidimas un kauju ar amalekiešiem; Jetrus ierašanos nometnē un viņa padomu par tautas pārvaldes kārtību.

Trešā daļa, no 19. līdz 40. nodaļai, ir par Israēla nodošanos kalpošanai Dievam svinīgo notikumu laikā pie Sinaja. Tas Kungs iecēla tautu būt par ķēniņiem un priesteriem, un par svētu tautu; Viņš deva Desmit baušļus; un Viņš deva norādījumus par Saiešanas telti, tās aprīkojumu un pielūgšanu tanī. Tad seko atskaite par tautas grēkiem un zelta teļa pielūgšanu, un beigās atskaite par Saiešanas telts uzcelšanu un kalpošanas nodrošināšanu.

Ezra

Vecās Derības priesteris un rakstvedis, kurš atveda dažus no jūdiem atpakaļ uz Jeruzālemi no Bābeles gūsta (Ezr. 7–10; Neh. 8; 12). 458. g. pr. Kr. viņš saņēma atļauju no Artakserksa, Persijas ķēniņa, ņemt līdzi uz Jeruzālemi ikvienu jūdu trimdinieku, kurš labprātīgi vēlējās iet (Ezr. 7:12–26).

Pirms Ezras laika priesteriem bija gandrīz pilnīga kontrole pār sarakstīto Svēto Rakstu krājumu, kas tika saukti par „likumu”, lasīšanu. Ezra palīdzēja padarīt Svētos Rakstus pieejamus ikvienam jūdām. Atklātā „likuma grāmatas” lasīšana galu galā kļuva par jūdu nacionālās dzīves centru. Varbūt Ezras lielākā mācība nāk no viņa paša piemēra, sagatavojot savu sirdi meklēt Tā Kunga likumu, paklausīt tam un mācīt to citiem (Ezr. 7:10).

Ezras grāmata: 1. līdz 6. nodaļai ir aprakstīti notikumi, kas notika sešdesmit līdz astoņdesmit gadus pirms Ezra ieradās Jeruzālemē—Kīra lēmumu 537. g. pr. Kr. un jūdu atgriešanos Zerubābela vadībā. 7. līdz 10. nodaļai parādīts, kā Ezra devās uz Jeruzālemi. Viņš ar savu grupu gavēja un lūdza pēc aizstāvības. Jeruzālemē tie atrada daudzus jūdu ļaudis, kas bija devušies uz Jeruzālemi pirms jūdiem, kas atnāca Zerubābela vadībā un bija apprecējuši sievietes, kas nebija derībā, un tādējādi apgānījušies. Ezra lūdza par viņiem un lika tiem noslēgt derību šķirties no šīm sievietēm. Vēlāk Ezras vēsture ir atrodama Nehemijas grāmatā.

Ēdene. Skat. arī Ādams; Ieva

Mūsu pirmo vecāku—Ādama un Ievas—mājas (1. Moz. 2:8–3:24; 4:16; 2. Nef. 2:19–25; Moz. 3–4; Ābr. 5), kas veidotas kā dārzs, austrumos Ēdenē. Ādams un Ieva tika izdzīti no Ēdenes pēc tam, kad bija nobaudījuši aizliegto augli un kļuvuši mirstīgi (Moz. 4:29). Pēdējo dienu atklāsmes apstiprina Bibeles atskaiti par Ēdenes dārzu. Tās papildus dod svarīgu informāciju, ka dārzs atradās tur, kur tagad ir Ziemeļamerikas kontinents.

Ēdenes dārzs. Skat. Ēdene

Ēģipta

Noas dēla Hama sievas un meitas vārds. Kaldeju valodā šis vārds nozīmē „Ēģipte” jeb „tas, kas ir aizliegts” (Ābr. 1:23–25).

Ēģipte

Ēģipte

Valsts Āfrikas ziemeļaustrumu stūrī. Lielākā daļa Ēģiptes ir neauglīga un nepdzīvota. Lielākā daļa iedzīvotāju dzīvo Nīlas ielejā, kas stiepjas kādus 890 kilometrus.

Senā Ēģipte bija bagāta un plaukstoša. Tika uzcelti milzīgi sabiedriski objekti, ieskaitot apūdeņošanas kanālus, stīpras pilsētas aizsardzībai un karaliskus pieminekļus, it īpaši kapus piramidās un tempļus, kas vēl joprojām ir starp pasaules brīnumiem. Kādu laiku Ēģiptes valdība bija priesterības patriarhālās kārtas atdarinājums (Ābr. 1:21–27).

Ābrahāms un Jāzepe tika aizvesti uz Ēģipti, lai glābtu savas ģimenes no bada, **1. Moz.** 12:10 (1. Moz. 37:28). Jāzepe tika pārdots uz Ēģipti, **1. Moz.** 45:4–5 (1. Nef. 5:14–15). Jēkabs tika aizvests uz Ēģipti, **1. Moz.** 46:1–7. Mozus izveda Israēla bērnus no Ēģiptes, **2. Moz.** 3:7–10; 13:14 (Ebr. 11:27; 1. Nef. 17:40; Moz. 1:25–26). Ēģipte simbolizē ļaunumu, **Ec.** 29:14–15 (Hoz. 9:3–7; Ābr. 1:6, 8, 11–12, 23).

Enģelis lika Jāzepam bēgt ar Mariju un Jēzu uz Ēģipti, **Mat.** 2:13 (Hoz. 11:1).

Ēlija. *Skat. arī* Elija

Svētajos Rakstos *Ēlijas* vārds jeb nosaukums tiek izmantots vairākos veidos:

Elija: Ēlija ir Jaunās Derības (grieķu) forma no Elija (ebr.), kā **Mat.** 17:3–4, **Lūk.** 4:25–26 un **Jēk.** v. 5:17. Šajos gadījumos Ēlija bija senais pravietis Elija, kura kalpošana ir aprakstīta 1. un 2. Ķēn.

Priekšgājējs: Ēlija arī ir nosaukums kādam, kas iet pa priekšu. Piemēram, Jānis Kristītājs bija Ēlija tāpēc, ka viņš bija sūtīts sagatavot ceļu Jēzum (**Mat.** 17:12–13).

Atjaunotājs: Nosaukums Ēlija tiek piemērots arī attiecībā uz citiem, kam jāpilda kāda noteikta misija, piemēram, kā Jānim Atklājējam (**M&D** 77:14) un Gabriēlam (**Lūk.** 1:11–20; **M&D** 27:6–7; 110:12).

Virš Ābrahāma atklāšanā: Pravietis, ko sauca par Esaju jeb Ēliju, kurš acimredzot dzīvoja Ābrahāma dienās (**M&D** 84:11–13; 110:12).

Ēlis. *Skat. arī* Samuēls, Vecās Derības pravietis

Augstais priesteris un sōģis Vecajā Derībā, kad Tas Kungs aicināja Samuēlu būt par pravieti (1. Sam. 3). Dievs norāja viņu par iecietību pret savu dēlu ļaundarību (1. Sam. 2:22–36; 3:13).

Ēnohs. *Skat. arī* Ciāna

Pravietis, kurš vadīja Ciānas pilsētas ļaudis. Viņa kalpošana ir apspriesta gan Vecajā Derībā, gan Dārgajā Pērlē. Viņš bija septītais patriarhs pēc Ādama. Viņš bija Jareda dēls un Metuzāla tēvs (1. Moz. 5:18–24; **Lūk.** 3:37).

Ēnohs bija diža persona, un viņa kalpošana ir daudz nozīmīgāka, nekā norāda īsā Bībeles atskaite par viņu. Bībele norāda, ka viņš tika pārveidots (Ebr. 11:5), bet nenorāda neko sīkāk par viņa kalpošanu. **Jūd.** 1:14 satur citātu no pravietojuma, ko viņš ir teicis. Pēdējo dienu atklāsmes daudz vairāk paskaidro par Ēnohu, it īpaši par viņa sludināšanu, viņa pilsētu, sauktu par Ciānu, viņa vizijām un viņa pravietojumiem (**M&D** 107:48–57; **Moz.** 6–7). Ciāna tika paņemta debesīs dēļ tajā dzīvojošo taisnīguma (**Moz.** 7:69).

Dievs atklāj Sevi Ēnoham, **Moz.** 6:26–37. Ēnohs māca evaņģēliju, **Moz.** 6:37–68. Ēnohs māca ļaudis un nodibina Ciānu, **Moz.** 7:1–21. Ēnohs redzēja visas lietas, pat līdz pasaules galam, **Moz.** 7:23–68.

Ēnos, Jēkaba dēls

Nefijiešu pravietis un pierakstu vedējs Mormona Grāmatā, kurš lūdza un saņēma savu grēku piedošanu caur savu ticību Kristum (Ēn. 1:1–8). Tas Kungs noslēdza derību ar Ēnosu nest Mormona Grāmatu lamaniešiem (Ēn. 1:15–17).

Ēnosa grāmata: Grāmata Mormona Grāmatā, kas stāsta par Ēnosa lūgšanu Tam Kungam, lai saņemtu personīgo piedošanu, par savu tautu un par citiem. Tas Kungs apsoliņa viņam, ka Mormona Grāmata tiks pasargāta un darīta pieejama lamaniešiem nākotnē. Kaut arī grāmata satur tikai vienu nodaļu, tā sniedz spēcīgu stāstu par vīru, kas meklēja savu

Dievu lūgšanā, dzīvoja paklausīgi Dieva pavēlēm un pirms savas nāves priecājās par savām zināšanām par Pestītāju.

Ēsavs. *Skat. arī* Īzāks; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Īzāka un Rebekas vecākais dēls un Jēkaba dvīņubrālis. Šie divi brāļi bija sāncenši jau kopš dzimšanas (1. Moz. 25:19–26). Ēsava pēcteči edomieši un Jēkaba pēcteči israēlieši kļuva par sāncenšu tautām (1. Moz. 25:23).

Ēsavs pārdeva savu pirmdzimtību Jēkabam, **1. Moz.** 25:33 (Ebr. 12:16–17). Ēsavs apprecēja hetiešu sievas, par sirdēstiem saviem vecākiem, **1. Moz.** 26:34–35. Jēkabs un Ēsavs izlīga mieru, **1. Moz.** 33.

Feijeta, Ņujorkas štats (ASV)

Piteram Vitmeram, vecākajam, piederošās saimniecības atrašanās vieta, kur pravietim Džozefam Smitam, jaunākajam, tika dotas daudzas atklāsmes. Šeit 1830. gada 6. aprīlī tika nodibināta Baznīca un bija dzirdama Tā Kunga balss (M&D 128:20).

Faraons. *Skat. arī* Ēģipta; Ēģipte

Hama meitas Ēģiptas vecākais dēls (Ābr. 1:25). Tāpat arī nosaukums, kas dots Ēģiptes ķēniņiem (Ābr. 1:27).

Farizeji. *Skat. arī* Jūdi

Jaunajā Derībā reliģiska grupa starp jūdiem, kuru vārds norāda, ka tie ir atsevišķi vai savrupi. Farizeji lepojās ar to, ka stingri ievēroja Mozus likumu un izvairījās no jebkā, kas saistīts ar citticībniekiem. Viņi ticēja dzīvei pēc nāves, Augšāmcelšanās realitātei un eņģeļu un garu eksistencei. Viņi ticēja, ka mutvārdu likumi un tradīcijas ir tikpat svarīgi kā rakstītie likumi. Viņu mācības sašaurināja reliģiju līdz noteikumam ievērošanai un mudināja uz garīgu lepnību. Viņi lika daudziem jūdu ļaudīm šaubīties par Kristu un Viņa evaņģēliju. Tas Kungs atmaskoja farizejus un viņu darbus Mat. 23; Marka 7:1–23 un Lūk. 11:37–44.

Felpss Viljams V.

Viens no pirmajiem Baznīcas locekļiem un vadītājiem pēc tam, kad tā tika atjaunota 1830. gadā. Tas Kungs aicināja Viljamu V. Felpsu būt par iespiedēju Baznīcai (M&D 57:11; 58:40; 70:1).

Filemonam, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Grāmata Jaunajā Derībā, kura ņemta no Pāvila rakstītās vēstules. Pāvila vēstule Filemonam ir personiska vēstule par Onēzimu, vergu, kurš aplaupīja savu kungu Filemonu un aizbēga uz Romu. Pāvils aizsūtīja viņu atpakaļ pie viņa kunga Kolosā kopā ar Tihiku, kas nesa Pāvila vēstuli kolosiešiem. Pāvils lūdz, lai Onēzimam tiktu piedots un viņš tiktu pieņemts atpakaļ kā kristietis. Pāvils rakstīja šo vēstuli, kad viņš Romā pirmo reizi bija cietumā.

Filemons. *Skat. arī* Pāvils

Kristietis Jaunajā Derībā, kam bija vergs Onēzims, kurš aizbēga pie Pāvila. Pāvils aizsūtīja Onēzimu atpakaļ pie Filemona kopā ar vēstuli, lūgdams, lai Filemons piedotu vergam.

Filipiešiem, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Vēstule, ko Pāvils rakstīja svētajiem Filipos, kad viņš pirmo reizi bija cietumā Romā. Tagad tā ir vēstule filipiešiem Jaunajā Derībā.

1. nodaļa satur Pāvila sveicienus un viņa norādījumus par vienotību, pazeimību un neatlaidību. 2. nodaļā ir uzsvērts, ka visi ceļi locīsies Kristus priekšā un ka katram vajag nopelnīt pašam savu glābšanu. 3. nodaļā Pāvils izskaidro, ka viņš visu ir ziedojis Kristum. 4. nodaļā Pāvils pateicās filipiešu svētajiem par viņu palīdzību.

Filips

Jaunajā Derībā Filips no Betsaidas bija viens no sākotnējiem divpadsmit Glābēja apustuļiem (Mat. 10:2–4; Jāņa 1:43–45).

Cits Filips bija viens no septiņiem, kas tika izraudzīti, lai palīdzētu divpadsmit

Filistieši

apustuļiem (Ap. d. 6:2–6). Viņš sludināja Samarijā un etiopiešu galminiekam (Ap. d. 8).

Filistieši

Vecajā Derībā cilts, kas cēlusies no Kaforas (Am. 9:7) un aizņēma bagātīgo zemi Vidusjūras krastā no Jafas līdz Ēģiptes tuksnesim pirms Ābrahāma dienām (1. Moz. 21:32). Daudzus gadus bija militāra cīņa starp filistiešiem un israēliešiem. Galu galā Palestīna, kas ir filistiešu teritorijas nosaukums, kļuva pazīstama kā visas Svētās zemes nosaukums.

Israēls bija filistiešu jūgā četrdesmit gadus, **Soģu** 13:1. Simsons karoja ar filistiešiem, **Soģu** 13–16. Goliāts bija filistietis no Gātas, **1. Sam.** 17. Dāvids sakāva filistiešus, **1. Sam.** 19:8.

Gabriēls. *Skat. arī* Enģeļi; Marija, Jēzus māte; Noa, Bībeles patriarhs

Enģelis, sūtīts pie Daniēla (Dan. 8:16; 9:21), Caharijas (Lūk. 1:11–19; M&D 27:7), Marijas (Lūk. 1:26–38) un citiem (M&D 128:21). Praviētis Džozefs Smits norādīja, ka Gabriēls ir Vecās Derības praviētis Noa.

Gadiantona laupītāji. *Skat. arī* Slepēnās savienības

Mormona Grāmatā laupītāju banda, ko nodibināja kāds ļauns nefijietis, vārdā Gadiantons. Viņu organizācija bija balstīta uz noslēpumainību un sātāniskiem zvērestiem.

Gadiantons noveda nefijiešu tautu pie bojāejas, **Hel.** 2:12–13. Velns deva Gadiantonam slepenos zvērestus un derības, **Hel.** 6:16–32. Slepēnās savienības noveda pie jarediešu tautas iznīcināšanas, **Et.** 8:15–26.

Gads, Jēkaba dēls. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Izāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Zilfas dēls (1. Moz. 30:10–11). Viņa pēcteči kļuva par Israēla cilti.

Gada cilts: Jēkaba svētības savam dēlam Gadam, skat. 1. Moz. 49:19. Mozus

svētības Gada ciltij, skat. 5. Moz. 33:20–21. Atbilstoši šīm svētībām, Gada pēcteči bija kareivīga cilts. Zemes, kas tiem tika atvēlētas kānaāniešu zemē, bija uz austrumiem no Jordānas upes un ietvēra labas gaņību zemes ar daudz ūdens.

Gads, praviētis. *Skat. arī* Svētie Raksti—Zudušie Raksti

Vecajā Derībā praviētis un uzticams Dāvida draugs un padomdevējs (1. Sam. 22:5; 2. Sam. 24:11–19). Viņš uzrakstīja grāmatu par Dāvida darbiem, kas kļuvis par zudušiem Rakstiem (1. Laiku 29:29).

Gaisma, Kristus gaisma. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Patiesība; Saprāts, saprāti (Prāts, prāti); Sirdsapziņa; Svētais Gars

Dievišķa enerģija, spēks vai ietekme, kas nāk no Dieva caur Kristu un dod dzīvību un gaismu visam. Tas ir likums, ar ko viss tiek pārvaldīts gan debesīs, gan uz Zemes (M&D 88:6–13). Tas arī palīdz cilvēkiem saprast evaņģēlija patiesības un palīdz tiem nostāties uz evaņģēlija takas, kas ved uz glābšanu (Jāņa 3:19–21; 12:46; Al. 26:15; 32:35; M&D 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Kristus gaismu nevajag jaukt ar Svēto Garu. Kristus gaisma nav persona. Tā ir ietekme, kas nāk no Dieva un sagatavo cilvēku pieņemt Svēto Garu. Tā ir labā ietekme visu cilvēku dzīvēs (Jāņa 1:9; M&D 84:46–47).

Viena no Kristus gaismas izpausmēm ir sirdsapziņa, kas palīdz cilvēkam izvēlēties starp pareizo un nepareizo (Mor. 7:16). Jo vairāk cilvēki uzzina par evaņģēliju, jo viņu sirdsapziņa kļūst jūtīgāka (Mor. 7:12–19). Cilvēki, kas paklausa Kristus gaismai, tiek vesti pie Jēzus Kristus evaņģēlija (M&D 84:46–48).

Tas Kungs ir mans gaišums, **Psm.** 27:1. Staigāsim Tā Kunga gaismā, **Jes.** 2:5 (2. Nef. 12:5). Tas Kungs būs tava mūžīgā gaisma, **Jes.** 60:19.

Patiesais gaišums apgaismo ikvienu cilvēku, kas nāk pasaulē, **Jāņa** 1:4–9 (Jāņa 3:19; M&D 6:21; 34:1–3). Es esmu

pasaules gaisma, **Jāņa** 8:12 (Jāņa 9:5; M&D 11:28).

Viss, kas ir gaisma, ir labs, **Al.** 32:35. Kristus ir pasaules gaisma un dzīvība, **Al.** 38:9 (3. Nef. 9:18; 11:11; Et. 4:12). Kristus gars tiek dots ikvienam cilvēkam, lai viņš varētu atšķirt labu no ļauna, **Mor.** 7:15–19.

Tas, kas ir no Dieva, ir gaisma, un tā kļūst spožāka un spožāka, līdz iestājas pilnīga diena, **M&D** 50:24. Gars dod gaismu katram cilvēkam, **M&D** 84:45–48 (M&D 93:1–2). Tas, kas tur Viņa pavēles, saņem gaismu un patiesību, **M&D** 93:27–28. Gaisma un patiesība atmet to ļauno, **M&D** 93:37.

Gaišrēģis, redzētājs. *Skat. arī*

Pravietis; Urīms un Tumīms

Cilvēks, kas pilnvarots no Dieva ar garīgajām acīm skatīt tās lietas, ko Dievs ir apslēpis no pasaules (Moz. 6:35–38). Viņš ir atklājējs un pravietis (Mos. 8:13–16). Mormona Grāmatā Amons mācīja, ka tikai gaišrēģis var lietot īpašus izskaidrotājus jeb Urīmu un Tumīmu (Mos. 8:13; 28:16). Gaišrēģis zina pagātņi, tagadņi un nākotņi. Senatnē pravietis bieži tika saukts par redzētāju (1. Sam. 9:9; 2. Sam. 24:11).

Džozefs Smits ir dižs pēdējo dienu gaišrēģis (M&D 21:1; 135:3). Turklāt Augstākais prezidijs un Divpadsmito padome tiek atbalstīti kā pravieši, gaišrēģi un atklājēji.

Tā ir stūrgalvīga tauta, kas redzētājiem saka: jums nebūs redzēt!—un praviešiem: nesludiniet, **Jes.** 30:9–10.

Izraudzītu gaišrēģi Es ceľsu no tavu gurnu augļiem, **2. Nef.** 3:6–15.

Šeit ir gudrība, jā, būt par gaišrēģi, atklājēju, tulku un pravieti, **M&D** 107:92. Tas Kungs nozīmēja Hairamu Smitu būt par pravieti, gaišrēģi un atklājēju Baznīcai, **M&D** 124:91–94.

Galatiešiem, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Grāmata Jaunajā Derībā. Sākotnēji tā bija vēstule, ko apustulis Pāvils rakstīja svētajiem, kas dzīvoja viscaur Galatijā.

Šīs vēstules tēma ir, ka patiesa brīvība var tikt atrasta, vienīgi dzīvojot pēc Jēzus Kristus evaņģēlija. Ja svētie pieņemtu jūdu kristiešu mācības, kuri pastāvēja uz Mozus likuma ievērošanu, tie ierobežotu vai pat iznīcinātu to brīvību, ko viņi bija atraduši Kristū. Vēstulē Pāvils noteica savu kā apustuļa nostāju, izskaidroja mācību par taisnīgumu pēc ticības un apstiprināja garīgas reliģijas vērtību.

1. un 2. nodaļā Pāvils izteica nožēlu par jaunumiem, ko viņš bija saņēmis par atkrišanu starp galatiešiem, un izskaidroja savu vietu starp apustuļiem. 3. un 4. nodaļā ir apspriestas mācības par ticību un darbiem. 5. un 6. nodaļa satur sprediķi par ticības mācības praktiskajiem rezultātiem.

Galileja

Senajos laikos un mūsdienās Israēlas pati ziemeļu daļa uz rietumiem no Jordānas upes un Galilejas jūras. Galileja ir apmēram deviņdesmit septiņus kilometrus gara un četrdesmit septiņus kilometrus plata. Senatnē tur bija vairākas no labākajām zemēm un apdzīvotākajām Israēla pilsētām. Caur Galileju gāja svarīgi lielceļi, kas veda uz Damasku, Ēģipti un austrumu Israēlu. Tās lieliskais klimats un auglīgā augsne deva lielas olīvu, kviešu, miežu un vīnogu ražas. Zvejniecība Galilejas jūrā deva nozīmīgu eksporta tirdzniecību un bija liels bagātību avots. Lielu daļu no Sava laika Glābējs pavadīja Galilejā.

Spoža gaisma atmirdzēs Galilejā, **Jes.** 9:1–3 (2. Nef. 19:1–3).

Jēzus staigāja pa visu Galileju sludinādam, mācīdam un dziedinādam, **Mat.** 4:23. Pēc tam, kad Jēzus bija augšāmcelies, Viņš parādījās Galilejā, **Marka** 14:28 (Jāņa 21:1–14). Jēzus slava izpaudās pa visu Galileju, **Lūk.** 4:14. Jēzus sāka Savus brīnumus Kānā Galilejā, **Jāņa** 2:11.

Galilejas jūra: Galilejas jūra atrodas Israēla ziemeļos. Tā arī tika saukta par Kinneretes ezeru Vecajā Derībā un par Ģenecaretas ezeru jeb Tiberijas jūru Jaunajā Derībā. Jēzus tur mācīja un teica vairākus sprediķus (Mat. 13:2). Jūra ir

Gamaliēls

bumbierveidīga, 20 kilometrus gara un 12 kilometrus plata savā platākajā vietā. Tā atrodas 207 metrus zem jūras līmeņa, kas bieži vien izraisa to, ka apkārtējais gaiss ir ļoti karsts. Aukstais gaiss, kas nāk lejā no kalniem un sastopas ar karsto gaisu virs ūdens, bieži vien rada pēkšņas vētras (Lūk. 8:22–24).

Gamaliēls. *Skat. arī* Farizeji

Pazīstams farizejs Jaunajā Derībā, kurš zināja un mācīja jūdu bauslību. Apustulis Pāvils bija viens no viņa mācekļiem (Ap. d. 22:3). Viņam bija ļoti liela ietekme sinedrijā (Ap. d. 5:34–40).

Gans. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Labais Gans

Simboliski cilvēks, kas rūpējas par Tā Kunga bērniem.

Tas Kungs ir mans gans, **Psm.** 23:1. Ganiem ir jāgana avis, **Ec.** 34:2–3.

Gara dāvanas. *Skat. arī* Dāvana

Īpašas garīgas svētības, dotas no Tā Kunga cienīgiem cilvēkiem viņu pašu labumam un izmantošanai, lai svētītu citus. Gara dāvanu apraksta saņemšanai studējiet Mācības un Derību 46:11–33; 1. kor. 12:1–12; Mor. 10:8–18.

Dzenieties pēc vislielākajām dāvanām, **1. kor.** 12:31 (1. kor. 14:1).

Nefijiešiem tika dotas daudzas dāvanas no Gara, **Al.** 9:21. Ak vai tam, kas sacīs, ka Tas Kungs vairs nerīkojas ar dāvanām vai Svētā Gara spēku, **3. Nef.** 29:6. Dievs dod dāvanas uzticīgajiem, **Morm.** 9:7. Dāvanas nāk ar Kristus Garu, **Mor.** 10:17.

Ir daudzas dāvanas, un katram cilvēkam tiek dota dāvana ar Garu, **M&D** 46:11. Baznīcas vadītājiem tiek dots pazīt Gara dāvanas, **M&D** 46:27. Baznīcas prezidentam ir visas dāvanas, ko Dievs dāvā Baznīcas galvai, **M&D** 107:91–92.

Garīgā dziesma. *Skat. arī* Dziedāt; Mūzika

Dziesma Dieva slavināšanai.

Divpadsmit apustuļi dziedāja

pateicības dziesmu, pirms Tas Kungs aizgāja uz Ģetzemani, **Mat.** 26:30.

Tas Kungs aicināja Emmu Smitu izveidot svēto garīgo dziesmu izlasi, **M&D** 25:11. Taisnīgo dziesma ir lūgšana Man un tiks atbildēta ar svētību uz viņu galvām, **M&D** 25:12. Slavē To Kungu ar dziedāšanu un ar mūziku, **M&D** 136:28.

Garīgā nāve. *Skat.* Nāve, garīgāGarīgā radišana. *Skat. arī* Cilvēks, Cilvēki; Radīt, Radišana

Tas Kungs radija visas lietas garīgi, pirms Viņš tās radija fiziski (Moz. 3:5).

Tas Kungs radija ikvienu augu, pirms tas radās uz zemes, **1. Moz.** 2:4–6 (Ābr. 5:5).

Ar Sava Gara spēku Es radiju visas lietas—vispirms garīgi, pēc tam laicīgi, **M&D** 29:31–32. Tas, kas ir laicīgs, ir līdzīgs tam, kas ir garīgs, **M&D** 77:2.

Es radiju pasauli un cilvēkus, pirms tie bija miesā, **Moz.** 6:51.

Garīgās dāvanas. *Skat.* Gara dāvanasGars. *Skat. arī* Augšāmcelšanās; Cilvēks, Cilvēki; Dvēsele; Nāve, fiziskā

Tā dzīvās būtnes daļa, kas pastāv pirms piedzimšanas laicībā, kas mīt fiziskajā ķermenī mirstīgās dzīves laikā un kas pastāv pēc nāves kā atsevišķa būtne līdz Augšāmcelšanās laikam. Visas dzīvās radības—cilvēks, dzīvnieki un augi—bija gari pirms vēl jebkāda dzīvības forma bija uz Zemes (1. Moz. 2:4–5; Moz. 3:4–7). Garīgais ķermenis izskatās kā fiziskais ķermenis (1. Nef. 11:11; Et. 3:15–16; M&D 77:2; 129). Gars ir matērija, bet daudz smalkāka vai tīrāka nekā mirstīgie elementi vai matērija (M&D 131:7).

Ikviens cilvēks burtiski ir Dieva dēls vai meita, būdams piedzimis kā gars Debesu vecākiem pirms tas piedzima mirstīgajiem vecākiem uz Zemes (Ebr. 12:9). Ikvienam cilvēkam uz Zemes ir nemirstīgs garīgais ķermenis, papildus ķermenim no miesas un kauliem. Kā dažreiz noteikts Svētajos Rakstos, gars un fiziskais ķermenis kopā veido dvēseli

(1. Moz. 2:7; M&D 88:15; Moz. 3:7, 9, 19; Ābr. 5:7). Gars var dzīvot bez fiziskā ķermeņa, bet fiziskais ķermenis nevar dzīvot bez gara (Jēk. v. 2:26). Fiziskā nāve ir gara atdalīšana no ķermeņa. Pie Augšamcelšanās gars tiek apvienots ar to pašu fizisko ķermeni no miesas un kauliem, kas tam bija mirstīgajā dzīvē, tikai ar divām galvenajām atšķirībām: tie vairs nekad netiks atdalīti, un fiziskais ķermenis būs nemirstīgs un pilnīgs (Al. 11:45; M&D 138:16–17).

Garam nav miesas un kaulu, kā jūs redzat Man esam, **Lūk.** 24:39. Šis pats Gars apliecina mūsu garam, ka esam Dieva bērni, **Rom.** 8:16. Pagodiniet Dievu ar savu miesu un savu garu, **1. kor.** 6:20.

Šis ķermenis ir Mana gara ķermenis, **Et.** 3:16.

Cilvēks ir gars, **M&D** 93:33. Kristus kalpoja taisnīgajiem gariem paradīzē, **M&D** 138:28–30 (1. Pēt. v. 3:18–19).

Jūs piedzimāt pasaulē ar ūdeni, asinīm un garu, **Moz.** 6:59. Viņš stāvēja to vidū, kas bija gari, **Ābr.** 3:23.

Ļaunie gari: Jēzus izdzina daudzus ļaunus garus, **Marka** 1:27, 34, 39. Izej, tu nešķīstais gars, no tā cilvēka, **Marka** 5:2–13.

Ļaunais gars māca cilvēkam, ka viņam nevajag lūgt, **2. Nef.** 32:8. Jēzus Kristus Vārdā viņš izdzina velnus un nešķīstos garus, **3. Nef.** 7:19.

Daudzi viltus gari ir izplatījušies, pievīlot pasauli, **M&D** 50:2, 31–32. Džozefs Smits izklāstīja trīs principus, kā noteikt, vai gars ir no Dieva vai no velna, **M&D** 129.

Gars, Svētais. *Skat.* Svētais Gars

Garu cietums. *Skat.* Elle

Garu pasaule. *Skat.* Elle; Paradīze; Pirmsmirstīgā dzīve

Gavēt, Gavēšana. *Skat. arī* Labklājība; Mīlestības dāvanas, Mīlestības dāvanu došana; Nabags; Ziedojums

Brīvprātīgi atteikties no ēšanas vai dzeršanas ar mērķi tuvoties Tam Kungam un lūgt Viņa svētības. Kad kāda persona vai grupa gavē, tiem ir arī jālūdz,

lai saprastu Dieva gribu un attīstītu lielāku garīgo spēku. Patiesi ticīgie vienmēr ir gavējuši.

Šodien Baznīcā viena sabata diena katru mēnesi ir nolikta gavēšanas mērķim. Šajā laikā Baznīcas locekļi neēd un nedzer kādu laika posmu. Tad tie ziedo Baznīcai to naudu, ko viņi būtu iztērējuši uzturam šīm ēdienreizēm. Šī nauda tiek saukta par gavēņa ziedojumu. Baznīca izmanto gavēņa ziedojumus, lai palīdzētu nabadzīgajiem un trūkumcietējiem.

Mēs gavējam un lūdzām mūsu Dievu, **Ezr.** 8:21–23, 31. Es gavēju un griezoz ar lūgšanām pie debesu Dieva, **Neh.** 1:4. Gavējiet manis dēļ, neēdiet un nedzeriet trīs dienas, **Est.** 4:16. Es mērdēju sevi ar gavēšanu, **Psm.** 35:13. Vai tā nav tāda gavēšana, kāda Man patīk, **Jes.** 58:3–12. Es vērsu pret Dievu To Kungu savu vaigu, lūgdams un gavēdams, **Dan.** 9:3. Griezieties atpakaļ pie Manis no visas savas sirds ar gavēšanu, **Joēla** 2:12. Ninives ļaudis ticēja Dievam un izsludināja gavēni, **Jon.** 3:5.

Jēzus gavēja četrdesmit dienas, **Mat.** 4:2 (2. Moz. 34:28; 1. Ķēn. 19:8; Lūk. 4:1–2). Nerādies ļaudīm kā gavētājs, **Mat.** 6:18 (3. Nef. 13:16). Šī suga neiziet citādi, kā vien ar lūgšanas un gavēšanas palīdzību, **Mat.** 17:21.

Turpiniet gavēt un lūgt, **Omn.** 1:26 (4. Nef. 1:12). Viņi sāka gavēt un lūgt To Kungu savu Dievu, **Mos.** 27:22. Es esmu gavējis un lūdzis daudzas dienas, lai es pats varētu zināt šīs lietas, **Al.** 5:46. Dieva bērni apvienojās gavēšanā un varēnā lūgšanā, **Al.** 6:6. Mosijas dēli bija daudz nodevušies gavēšanai un lūgšanām, **Al.** 17:3, 9. Daudzu nefijiešu nāvei sekoja gavēšanas un lūgšanas laiks, **Al.** 28:5–6. Viņi daudz gavēja un daudz lūdza, **Al.** 45:1 (Hel. 3:35).

Lai tavs ēdiens tiek sagatavots ar atklātu sirdi, lai tavs gavēnis būtu pilnīgs, **M&D** 59:13–14. Jums jāturpina lūgšanā un gavēšanā, **M&D** 88:76.

Genesis. *Skat. arī* Pentateihs

Genesis grāmata ir pirmā grāmata Vecajā Derībā un to sarakstīja pravietis

Mozus. Tā dod atskaiti par pašu sākumu, kā piemēram, Zemes radišanu, dzīvnieku un cilvēka izvietošanu uz Zemes, Ādama un Ievas Krišanu, evaņģēlija atklāšanu Ādamam, sākumu ciltīm un rasēm, valodu rašanos Bābelē un Ābrahāma ģimenes sākumu, kas noveda pie Israēla nama izveidošanās. Genesis tiek uzsvērta Jāzeps kā Israēla pasargātāja loma.

Pedējo dienu atklāsmes apstiprina un izskaidro Genesis pierakstu (1. Nef. 5; Et. 1; Moz. 1–8; Ābr. 1–5).

Genesis grāmatā 1. līdz 4. nodaļa attiecas uz pasaules radišanu un Ādama ģimenes izaugsmi. No 5. līdz 10. nodaļai ir pierakstīta Noas vēsture. No 11. līdz 20. nodaļai ir stāstīts par Ābrahāmu un viņa ģimeni līdz pat Īzāka laikam. 21. līdz 35. nodaļai ir stāstīts par Īzāka ģimeni. 36. nodaļai ir stāstīts par Ēsavu un viņa ģimeni. No 37. līdz 50. nodaļai stāstīts par Jēkaba ģimeni un dota atskaite par to, kā Jāzeps tika pārdots uz Ēģipti, un viņa lomu Israēla nama glābšanā.

Gideons (Mormona Grāmata)

Uzticīgs nefijiešu vadonis.

Bija stiprs vīrs un ķēniņa Noas ienaidnieks, **Mos.** 19:4–8. Deva padomu ķēniņam Limhijam, **Mos.** 20:17–22. Piedāvāja plānu kā izbēgt no lamaniešu jūga, **Mos.** 22:3–9. Viņu nogalināja Nehors, **Al.** 1:8–10.

Gideons (Vecā Derība)

Vadonis, kas atbrīvoja Israēlu no midiāniešiem (Soģu 6:11–40; 7–8).

Gileādas balzams

Aromātiski sveķi jeb garšvielas, kas tika izmantotas brūču dziedināšanai (1. Moz. 43:11; Jer. 8:22; 46:11; 51:8). Krūmi, kas deva sveķus, no kuriem balzams tika taisīts, tik bagātīgi auga Gileādā Vecās Derības laikos, ka balzams kļuva pazīstams kā „Gileādas balzams” (1. Moz. 37:25; Ec. 27:17).

Glābējs. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Kāds kurš glābj. Jēzus Kristus, caur Savu veikto Izpirkšanu, piedāvā

pestīšanu un glābšanu visai cilvēcei. „Glābējs” ir Jēzus Kristus Vārds un tituls.

Tas Kungs ir mans gaišums un mana pestīšana, **Psm.** 27:1 (2. Moz. 15:1–2; 2. Sam. 22:2–3). Es esmu Tas Kungs, un bez Manis nav cita Glābēja, **Jes.** 43:11 (**M&D** 76:1).

Tā Vārdu tev būs saukt: Jēzus, jo Viņš atpestīs Savu tautu no viņas grēkiem, **Mat.** 1:21. Jums šodien Pestītājs dzimis, kas ir Kristus, Tas Kungs, **Lūk.** 2:11. Tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai glābtu cilvēkus, **Jāņa** 3:16–17. Nav neviens cits vārds, izņemot Kristu, ar ko cilvēks var tikt izglābts, **Ap. d.** 4:10–12 (2. Nef. 25:20; Mos. 3:17; 5:8; **M&D** 18:23; Moz. 6:52). No debesīm mēs gaidām Pestītāju, Kungu Jēzu Kristu, **Fil.** 3:20. Tēvs ir sūtījis Dēlu par pasaules Glābēju, **1. Jāņa v.** 4:14.

Tas Kungs ir cēlis Mesiju, pasaules Glābēju, **1. Nef.** 10:4. Dieva Jērs ir pasaules Glābējs, **1. Nef.** 13:40. Zināšanas par Glābēju izplatīsies katrā tautā, cilti, valodā un tautībā, **Mos.** 3:20. Kristum bija jāmirst, lai glābšana varētu nākt, **Hel.** 14:15–16.

Attaisnošana un iesvētīšana caur Glābēju ir taisnīga un patiesa, **M&D** 20:30–31. Es esmu Jēzus Kristus, pasaules Glābējs, **M&D** 43:34.

Mans Vienpiedzimušais ir Glābējs, **Moz.** 1:6. Tik daudzi, cik ticēs Dēlam un nožēlos savus grēkus, tiks izglābti, **Moz.** 5:15.

Glābšana. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Labvēlība; Nāve, fiziskā; Nāve, garīgā; Paaugstināšana; Pestīšanas iecere; Pestīt, Pestīts, Pestīšana

Tikt izglābtam gan no fiziskās, gan garīgās nāves. Visi ļaudis tiks izglābti no fiziskās nāves ar Dieva labvēlību, caur Jēzus Kristus nāvi un Augšamcelšanos. Ar Dieva labvēlību ikviens cilvēks var tikt izglābts arī no garīgās nāves caur ticību Jēzum Kristum. Šī ticība tiek parādīta, dzīvojot paklausībā evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem un kalpojot Kristum.

Tas Kungs ir mana gaisma un mana pestīšana, **Psm.** 27:1. Viņš ir mans akmenskalns un mans patvērums, **Psm.** 62:3.

Evanģēlijs ir Dieva spēks glābšanai, **Rom.** 1:16 (M&D 68:4). Gādājiet ar bailēm savu glābšanu, **Fil.** 2:12. Dievs jūs izredzējis pestīšanai caur iesvētīšanu, **2. tes.** 2:13.

Glābšana ir par brīvu, **2. Nef.** 2:4.

Nav lielākas dāvanas, kā glābšanas dāvana, **M&D** 6:13.

Jēzus Kristus ir vienīgais Vārds, ar ko glābšana nāks, **Moz.** 6:52 (Ap. d. 4:10–12). Mēs ticam, ka caur Kristus veikto Izpirkšanu visa cilvēce var tikt izglābta, **TA** 1:3.

Bērnū glābšana: Ja jūs netopat kā bērni, jūs nenāksit Debesu valstībā, **Mat.** 18:3.

Maziem bērniem arī ir mūžīgā dzīve, **Mos.** 15:25. Mazu bērnu kristīšana ir negantība, un mazi bērni ir dzīvi Kristū Viņa veiktās Izpirkšanas dēļ, **Mor.** 8:8–24.

Mazi bērni ir atpestīti caur Vienpiedzīmušo, Sātans nevar tos kārdināt, **M&D** 29:46–47. Bērniem ir jāmāca evaņģēlijs un jātop kristītiem, kad tie ir astoņus gadus veci, **M&D** 68:25–28. Mazi bērni ir svētīti caur Jēzu Kristu, **M&D** 74:7. Cilvēki atkal kļūva savā bērna stāvoklī nevainīgi, **M&D** 93:38. Visi bērni, kuri nomirst pirms atbildības vecuma sasniegšanas, tiek izglābti celestiālajā valstībā, **M&D** 137:10.

Bērni ir tīri kopš pasaules radišanas, **Moz.** 6:54.

Glābšana mirušajiem. *Skat. arī*

Glābšana; Ģenealogija, ciltsraksti; Pestīšanas iecere; Piemiņas grāmata

Iespēja visiem tiem, kas ir nomiruši bez evaņģēlija glābšanas priekšrakstu saņemšanas, ka šos priekšrakstus viņu labā tempļos izpilda cienīgi Baznīcas locekļi. Mirušajiem garu pasaulē tiek mācīts evaņģēlijs, un tie var pieņemt tos priekšrakstus, kas par tiem tiek izpildīti mirstīgajā dzīvē.

Uzticīgi Baznīcas locekļi pēta un sagatavo ģimenes vēsturi, lai noteiktu senču vārdus un dzimšanas datumus, tā lai to labā tīktu izpildīti glābšanas priekšraksti.

Lai sacītu cietumniekiem: nāciet laukā, **Jes.** 49:9 (Jes. 24:22; 1. Nef. 21:9). Pasludināt saistītiem pilnīgu brīvību, **Jes.** 61:1 (Lūk. 4:18). Viņam būs jāpiegriež tēvu sirdis bērniem, **Mal.** 3:23–24 (3. Nef. 25:5–6; M&D 110:13–16).

Mirušie dzirdēs Dieva Dēla balsi, **Jāņa** 5:25. Kāpēc tad viņi liekas kristīties par mirušajiem, **1. kor.** 15:29. Kristus sludināja gariem cietumā, **1. Pēt. v.** 3:18–20. Tādēļ arī mirušajiem ir prieka vēsts sludināta, **1. Pēt. v.** 4:6.

Dēls apmeklēja garus cietumā, **M&D** 76:73. Tad nāk pestīšana tiem, kuri ir saņēmuši savu daļu tajā cietumā, **M&D** 88:99. Nav kristāmtrauka uz zemes, lai Mani svētie taptu kristīti par tiem, kas ir miruši, **M&D** 124:29. Visi tie, kas ir nomiruši un kas būtu pieņēmuši evaņģēliju, būs mantinieki celestiālajā valstībā, **M&D** 137:7–10. Parādījās Dieva Dēls, pasludinādams brīvību gūstekņiem, kas ir bijuši uzticīgi, **M&D** 138:18.

Cik daudzi no gariem bija cietumā, iznāca no cietuma, **Moz.** 7:57.

Glābšanas iecere. Skat. Pestīšanas iecere

Godaprāts. Skat. arī Godīgs, Godīgums; Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums

Taisnīgs, godīgs un sirsnīgs.

Līdz savam pēdējam elpas vilcienam es nenoliegšu pats sev savu godaprātu, **Īj.** 27:5. Taisnais staigā savas sirds skaidrībā, **Sal. Pam.** 20:7.

Viņi bija vīri, kas bija uzticīgi visos laikos un katrā lietā, kas tiem bija uzticēta, **Al.** 53:20.

Tas Kungs mīlēja Hairamu Smitu dēļ viņa sirds godaprāta, **M&D** 124:15.

Godbijība. Skat. arī Bailes; Gods

Dziļā cieņa pret svētām lietām; izbrīns.

Tas Kungs pavēlēja Mozum novilkēt kurpes, jo viņš stāvēja uz svētas zemes, **2. Moz.** 3:4–5. Dievs ir bijāms un iedves bailes, **Psm.** 89:8.

Kalposim patīkami Dievam, ar bijību un bailēm, **Ebr.** 12:28.

Moronijs nometās zemē un spēcīgi lūdz, **Al.** 46:13. Laužu pulks krita pie zemes un pielūdza Kristu, **3. Nef.** 11:12–19.

Meties ceļos Manā priekšā, **M&D** 5:24. Visas būtnes noliecas pazemīgā godbijībā Dieva troņa priekšā, **M&D** 76:93. Jūsu prāti ir tikuši aptumšoti tādēļ, ka jūs esat nevērīgi izturējušies pret to, ko jūs esat saņēmuši, **M&D** 84:54–57. Katrs celis lieksies un katra mēle atzīsies, **M&D** 88:104. Aiz cieņas jeb godbijības pret Augstākās Būtnes Vārdu baznīca nosauca šo priesterību pēc Melhisedeka, **M&D** 107:4. Svētības tiks izlietas pār tiem, kuri godās To Kungu Viņa namā, **M&D** 109:21.

Godība. *Skat. arī* Gaisma, Kristus gaisma; Godības pakāpes; Patiesība

Svētajos Rakstos godība bieži attiecas uz Dieva gaismu un patiesību. Tā arī var attiekties uz slavēšanu vai godāšanu un uz noteiktiem mūžīgās dzīves apstākļiem vai uz Dieva godību.

Svēts ir Tas Kungs Cebaots! Visa zeme ir pilna Viņa godības, **Jes.** 6:3 (2. Nef. 16:3).

Mēs topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu, **2. kor.** 3:18.

Viņš uzcels mani, lai dzīvotu ar Viņu godībā, **Al.** 36:28.

Godības, kas tiks saņemtas pie augšāmcelšanās, atšķirsies atbilstoši taisnīgumam, **M&D** 76:50–119. Dieva godība ir saprāts, **M&D** 93:36.

Dieva godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39. Es ieraudzīju divas personas, kuru spožumu un godību nav pat iespējams aprakstīt, **DžS—V** 1:17.

Godības pakāpes. *Skat. arī* Celestiālā godība; Telestiālā godība; Terestriālā godība

Atšķirīgas valstības debesīs. Pēdējā tiesā katra persona iemantos mūžīgu dzīves vietu noteiktā valstībā vai godībā, izņemot tos, kas ir pazūšanas dēļi.

Jēzus sacīja: Mana Tēva namā ir daudz mājokļu, **Jāņa** 14:2 (Et. 12:32). Citāda godība ir saulei un citāda mēnesim, un

citāda zvaigznēm, **1. kor.** 15:40–41. Pāvils tika aizrauts trešajās debesīs, **2. kor.** 12:2.

Ir tāda vieta, kur vispār nav godības un ir mūžīgā sodība, **M&D** 76:30–38, 43–45. Ir trīs godības pakāpes, **M&D** 76:50–113; 88:20–32.

Godīgs, Godīgums. *Skat. arī* Godaprāts

Būt sirsnīgam, patiesam un bez viltus.

Tie, kas rikojas taisnīgi, patīk Tam Kungam, **Sal. Pam.** 12:22. Ko tu esi apsolījis, to pildi, **Sal. Māc.** 5:3–4.

Mēs esam atraisījušies no slepenām kauna lietām, **2. kor.** 4:1–2. Dzīvojiet godīgi, **1. Pēt. v.** 2:12.

Ak vai melim, jo viņš tiks nogāzts ellē, **2. Nef.** 9:34. Gars runā patiesību un nemelo, **Jēk.** 4:13. Tam, kas aizņemas no sava kaimiņa, ir jāatdod tas, ko viņš ir aizņēmis, **Mos.** 4:28 (**M&D** 136:25). Skatieties, lai tu rīkojies taisni, spried taisnīgi un dari labu, **Al.** 41:14.

Lai katrs cilvēks rikojas godīgi, **M&D** 51:9. Visi, kas zina, ka viņu sirdis ir godīgas, ir Manis pieņēmti, **M&D** 97:8. Godīgi, gudri un labi cilvēki ir jāmeklē politiskiem amatiem, **M&D** 98:4–10. Tav būs uzcītīgi meklēt, lai atdotu to, ko tavs tuvākais ir pazaudējis, **M&D** 136:26.

Mēs ticam, ka jābūt godīgiem, **TA** 1:13.

Gods. *Skat. arī* Cieņa; Godbijība

Kā parasti lietots Svētajos Rakstos—izrādīt respektu jeb cieņu kādam vai kaut kam.

Godini savu tēvu un savu māti, **2. Moz.** 20:12 (1. Nef. 17:55; Mos. 13:20). Dod godu Tam Kungam no savas mantas, **Sal. Pam.** 3:9.

Ja kāds Man kalpos, to Mans Tēvs cels godā, **Jāņa** 12:26. Vīriem ir jāgodā savas sievas, **1. Pēt. v.** 3:7.

Tikai ar savām lūpām tie godā To Kungu, **2. Nef.** 27:25 (Jes. 29:13). Es nemeklēju pēc pasaules cieņas, **Al.** 60:36.

Velns sacēlās pret Mani, sacīdams: Dod man Savu godu,—kas ir Mans spēks, **M&D** 29:36. Uzticīgie tiks kronēti ar godu, **M&D** 75:5 (**M&D** 124:55).

Tas Kungs priecājas pagodināt tos, kas kalpo Viņam, **M&D** 76:5. Viņi nav izredzēti tāpēc, ka viņi tiecas pēc cilvēku goda, **M&D** 121:34–35.

Mēs ticam, ka ir jāgodā un jāatbalsta likums, **TA** 1:12 (**M&D** 134:6).

Gogs. *Skat. arī* Jēzus Kristus Otrā Atnākšana; Magoga

Magogas ķēniņš. Ecēhiels pravietoja, ka Gogs iebruks Israēlā Tā Kunga Otrās Atnākšanas laikā (**Ec.** 38–39). Cita kauja, kas tiek saukta par Goga un Magogas kauju, notiks Tūkstošgades beigās (Jāņa atkl. 20:7–9; **M&D** 88:111–116).

Golgāta. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Krustā sišana

Golgāta aramiešu valodā nozīmē „galvaskauss”. Tas ir tās vietas nosaukums, kur Kristus tika sists krustā (**Mat.** 27:33; **Marka** 15:22; **Jāņa** 19:17). Latīņu valodā tās nosaukums ir „Calvariae Locus” (**Lūk.** 23:33).

Goliāts. *Skat. arī* Dāvids

Vecajā Derībā filistiešu milzis, kurš meta izaicinājumu israēliešu karapulkiem. Dāvids pieņēma viņa izaicinājumu un nogalināja viņu ar Tā Kunga palīdzību (**1. Sam.** 17).

Gomora. *Skat. arī* Sodoma

Vecajā Derībā ļauna pilsēta, ko Tas Kungs iznīcināja (**1. Moz.** 19:12–29).

Greisirdīgs, Greisirdība. *Skat. arī* Skaudība

Kā lietots Svētajos Rakstos, vārdam *greisirdīgs* ir divas nozīmes: (1) būt kvēlam un ar viegli aizvainojamām un dziļām jūtām pret kaut ko vai kādu un (2) būt skaudīgam pret kādu vai domāt, ka kāds cits gūs kādu priekšrocību.

Būt ar dedzīgām jūtām: Es, Tas Kungs, esmu greisirdīgs Dievs, **2. Moz.** 20:5 (**5. Moz.** 5:9; 6:15; **Mos.** 11:22). Es būšu nomodā par Savu svēto Vārdu, **Ec.** 39:25. Es esmu pilns lielas sirdsdedzes par Jeruzālemi un Ciānu, **Cak.** 1:14.

Būt skaudīgam vai turēt aizdomas:

Greisirdība ir cilvēka dusmas, **Sal. Pam.** 6:32–35.

Akišs kļuva greisirdīgs uz savu dēlu, **Et.** 9:7.

Noplēsiet no sevis greisirdību un bailēs, **M&D** 67:10.

Grēks. *Skat. arī* Bezdievīgs; Ļauns, Ļaundarība; Negants, Negantība; Nešķīsts, Nešķīstība; Netaisnīgs, Netaisnība; Pārkāpt; Sacelšanās

Apzināta nepakļaušanās Dieva pavēlēm.

Kas noliedz savu ļauno darbu, tam tas neizdodas, **Sal. Pam.** 28:13. Kaut arī jūsu grēki būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegs, **Jes.** 1:18. Grēcinieki mirs, un taisnīgie tiks izglābti, **Ec.** 18.

Dieva Jērs paņēm prom pasaules grēkus, **Jāņa** 1:29. Liecies kristīties un nomazgā savus grēkus, **Ap. d.** 22:16. Grēka alga ir nāve, **Rom.** 6:23. Tad nu kas zina darīt labu un to nedara, tam tas ir par grēku, **Jēk. v.** 4:17.

Vai tu padarīsi mani tādu, lai es trīcētu, parādoties grēkam, **2. Nef.** 4:31. Ak vai visiem tiem, kuri nomirst savos grēkos, **2. Nef.** 9:38. Viņi nevarēja raudzīties uz grēku savādāk, kā vien ar riebumu, **Al.** 13:12. Nedomā, ka tu tiksi atjaunots no grēka laimē, **Al.** 41:9–10. Tas Kungs nevar raudzīties uz grēku pat ar vismazāko atlaidi, **Al.** 45:16 (**M&D** 1:31). Mazi bērni nevar sagrēkot, **Mor.** 8:8.

Lai nožēlotu grēkus, cilvēkam ir jāatzīstas tajos un jāatmet tie, **M&D** 58:42–43. Tanī cilvēkā, kas nepiedod brālim, paliek lielāks grēks, **M&D** 64:9. Tas, kurš grēko pret lielāku gaismu, saņems lielāku nosodījumu, **M&D** 82:3. Pie tās dvēseles, kas grēko, atgriezīsies iepriekšējie grēki, **M&D** 82:7. Kad mēs cenšamies aplēpt savus grēkus, debesis attālinās, **M&D** 121:37.

Grēku piedošana. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana; Piedot

Piedošana par ļaundarībām ar

Gudrība

nosacijumu, ka grēki tiek nožēloti. Grēku piedošanu padarīja iespējamu Jēzus Kristus veiktā Izpirkšana. Cilvēks iegūst savu grēku piedošanu, ja viņam ir ticība Kristum, viņš nožēlo savus grēkus, pieņem kristīšanas un roku uzlikšanas Svētā Gara dāvanai priekšrakstus un paklausa Dieva pavēlēm (TA 1:3–4).

Kaut arī jūsu grēki būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegs, **Jes.** 1:16–18.

Tās ir Manas asinis, kas par daudziem tiek izlietas grēku piedošanai, **Mat.** 26:28 (Ebr. 9:22–28; M&D 27:2). Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties, lai jūs dabūtu grēku piedošanu, **Ap. d.** 2:38 (Lūk. 3:3; M&D 107:20). Tie, kas tic Jēzum, saņems grēku piedošanu, **Ap. d.** 10:43 (Mos. 3:13).

Kristus ir avots, pie kā var meklēt grēku piedošanu, **2. Nef.** 25:26. Lai saglabātu savu grēku piedošanu, mums ir jārūpējas par nabagiem un trūkcietējiem, **Mos.** 4:11–12, 26. Katram, kas nožēlo grēkus, būs tiesības uz žēlastību savu grēku piedošanai, **Al.** 12:34. Baušļu pildīšana nes grēku piedošanu, **Mor.** 8:25.

Ārona priesterība tur kristīšanas ar iegremdēšanu grēku piedošanai atslēgas, **M&D** 13 (M&D 84:64, 74; TA 1:4). Es, Tas Kungs, vairs nepieminu viņu grēkus, **M&D** 58:42–43 (Ēc. 18:21–22). Tiem tika mācīta aizstājoša kristīšana grēku piedošanai, **M&D** 138:33.

Gudrība. *Skat. arī* Patiesība; Saprašana; Zināšanas

Spējas vai dāvana no Dieva spriest pareizi. Cilvēks iegūst gudrību caur pieredzi un mācībām, un sekojot Dieva padomam. Bez Dieva palīdzības cilvēkam nevar būt patiesa gudrība (2. Nef. 9:28; 27:26).

Dievs deva Salamanam gudrību, **1. Kēn.** 5:9–10. Gudrība ir svarīga, tādēļ centies iegūt gudrību, **Sal. Pam.** 4:7. Kas gudrs kļuvis, mil savu dzīvību, **Sal. Pam.** 19:8.

Jēzus pieņēma gudrībā, **Lūk.** 2:40, 52. Ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai

to lūdž no Dieva, **Jēk. v.** 1:5 (M&D 42:68; DžS—V 1:11).

Es saku jums to visu, lai jūs varētu mācīties gudrību, **Mos.** 2:17. Mācies gudrību savā jaunībā, **Al.** 37:35.

Svētajiem ir jāatrod gudrība un lieli zināšanu dārgumi, **M&D** 89:19. Lai tas, kurš ir nezinošs, mācās gudrību pazeļojoties un piesaucot To Kungu, **M&D** 136:32.

Gudrības vārds

Tā Kunga atklāts veselības likums svēto fiziskajam un garīgajam labumam (M&D 89). Parasti uz to atsaucas kā uz Gudrības Vārdu. Tas Kungs vienmēr ir mācījis Saviem sekotājiem veselības principus. Tas Kungs atklāja Džozefam Smitam, kādus ēdienus ēst un no kādiem izvairīties, kopā ar solījumu dot laicīgas un garīgas svētības par Gudrības Vārda ievērošanu.

Viņu un stipru dzērienu tu nedzer, **3. Moz.** 10:9. Vīns ir zobgalis, ikviens cits stiprs dzēriens ir trakulis, **Sal. Pam.** 20:1. Rūgts kļuvis dzērājiem stiprais dzēriens, **Jes.** 24:9. Daniēls negribēja aptraipīt sevi ar ķēniņa ēdienu un vīnu, **Dan.** 1:8.

Kas Dieva namu samaitā, to Dievs samaitās, **1. kor.** 3:16–17. Dzērāji neiemantos Dieva valstību, **1. kor.** 6:10 (Gal. 5:21).

Kas pavēl atturēties no gaļas, lai cilvēks neēstu to, nav Dieva iecelts, **M&D** 49:18–21. Visas lietas, kas ir uz Zemes, ir jāizmanto saprātīgi, bez pārmērībām, **M&D** 59:20. Tas Kungs deva padomu svētajiem nelietot vīnu, stiprus dzērienus, tabaku un karstus dzērienus, **M&D** 89:1–9. Augi, augļi, gaļa un graudi ir nolikti cilvēka un dzīvnieku lietošanai, **M&D** 89:10–17. Paklausība Gudrības vārdam nes laicīgas un garīgas svētības, **M&D** 89:18–21.

Gulēt

Atpūtas stāvoklis, kurā cilvēks ir neaktīvs un bez samaņas. Tas Kungs ir ieteicis svētajiem negulēt ilgāk, nekā nepieciešams (M&D 88:124). Gulēšana var būt arī garīgās (1. kor. 11:30; 2. Nef. 1:13) vai fiziskās nāves simbols (Morm. 9:13).

Gūsts. *Skat. arī* Brīvs, Brīvība

Būt fiziskā vai garīgā jūgā.

Israēla nams tika aizvests trimdā savu noziegumu dēļ, **Ec.** 39:23.

Kas ņem gūstā, aizies pats gūstā, **Jāņa atkl.** 13:10.

Ļaunie tiks novesti velna gūstā, **1. Nef.** 14:4, 7. Cilvēki ir brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi vai gūstu un nāvi, **2. Nef.** 2:27. Miesas griba dod velna garam varu saņemt gūstā, **2. Nef.** 2:29. Vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā jūsu tēvu gūstu, **Al.** 5:5–6. Tos, kas nocietina savas sirdis, saņem gūstā velns, **Al.** 12:11. Esiet modri un lūdziet vienmēr, lai jūs netiktu velna sakārdināti un viņš jūs neaizvestu gūstā, **3. Nef.** 18:15.

Ģenealoģija, ciltsraksti. *Skat. arī*

Glābšana; Glābšana mirušajiem;

Ģimene; Kristīšana, Kristīt—

Kristīšana par mirušajiem; Piemiņas grāmata; Priekšraksti—Aizstājošs priekšraksts

Pieraksts, kas fiksē izcelsmes līniju ģimenē. Tur, kur priesterības amati vai noteiktas svētības bija noteiktas konkrētai ģimenei, ģenealoģija Svētajos Rakstos bija ļoti nozīmīga (1. **Moz.** 5; 10; 25; 46; 1. **Laiku** 1–9; **Ezr.** 2:61–62; **Neh.** 7:63–64; **Mat.** 1:1–17; **Lūk.** 3:23–38; 1. **Nef.** 3:1–4; 5:14–19; **Jar.** 1:1–2). Atjaunotajā Baznīcā šodien Baznīcas locekļi turpina fiksēt savu ģimeņu izcelsmes līnijas, lai atbilstoši identificētu savus mirušos priekšrakstus par saviem senčiem. Šie priekšraksti ir spēkā visām tām mirušajām personām, kas pieņem Jēzus Kristus evaņģēliju garu pasaulē (**M&D** 127–128).

Ģetzemane. *Skat. arī* Elļas kalns;

Izpirkt, Grēku Izpirkšana

Dārzs, par kuru Jaunajā Derībā teikts, ka tas ir blakus Elļas kalnam. Aramiešu valodā vārds *ģetzemane* nozīmē „elļas spiede”. Jēzus devās uz šo dārzu tai naktī, kad Jūda Viņu nodeva. Viņš lūdza un cieta Ģetzemanē par cilvēces grēkiem

(**Mat.** 26:36, 39; **Marka** 14:32; **Jāņa** 18:1; **Al.** 21:9; **M&D** 19:15–19).

Ģetzemanes dārzs. *Skat.* Ģetzemane

Ģimene. *Skat. arī* Bērns, Bērni;

Laulība, Precēt; Māte; Tēvs,

mirstīgais

Kā lietots Svētajos Rakstos, ģimene sastāv no vīra un sievas, bērniem un dažreiz citiem radniekiem, kas dzīvo vienā namā vienas ģimenes galvas pakļautībā. Ģimene var būt arī viens no vecākiem ar bērniem, vīrs un sieva bez bērniem vai pat viens cilvēks, kas dzīvo viens pats.

Vispārīgi: Tevī būs svētītas visas zemes ģimenes, **1. Moz.** 12:3 (1. **Moz.** 28:14; **Ābr.** 2:11). Es būšu Dievs visām Israēla ciltīm, **Jer.** 31:1.

Ikviena cilts debesīs un uz zemes dabū savu vārdu no Tēva, **Ef.** 3:14–15.

Ādams un Ieva dzemdēja visas zemes ģimēni, **2. Nef.** 2:20.

Tava godība būs pēcnācēju turpinājums mūžīgi mūžos, **M&D** 132:19. Es došu viņam mūžīgo dzīvību kroņus mūžīgajās pasaulēs, **M&D** 132:55. Bērnu aizzīmogošana ar viņu vecākiem ir daļa no laiku pilnības lielā darba, **M&D** 138:48.

Vīrieti un sievieti Es radīju un sacīju uz tiem: Augļojieties un vairojieties, **Moz.** 2:27–28. Nav labi cilvēkam būt vienam, **Moz.** 3:18. Ādams un Ieva strādāja kopā, **Moz.** 5:1.

Vecāku atbildība: Ābrahāms pavēlēs saviem bērniem, un tie sargās Tā Kunga ceļu, **1. Moz.** 18:17–19. Tu mācīsi saviem bērniem cītīgi šos vārdus, **5. Moz.** 6:7 (5. **Moz.** 11:19). Kas savu dēlu mīl, tas to pārmāca, **Sal. Pam.** 13:24 (Sal. Pam. 23:13). Māci savam bērnam ceļu, pa kuru viņam iet, **Sal. Pam.** 22:6. Baudi šo dzīvi ar savu mīļoto sievu, **Sal. Māc.** 9:9. Visi tavi bērni būs Tā Kunga mācīti, **Jes.** 54:13 (3. **Nef.** 2:2:13).

Audziniēt tos būt paklausīgiem Tam Kungam, **Ef.** 6:1–4 (**Ēn.** 1:1). Ja kāds negādā par savējiem, viņš ir aizliedzis ticību, **1. Tim.** 5:8.

Viņš skubināja tos ar visām mīloša tēva jūtām, **1. Nef.** 8:37. Mēs runājam par

Ģimenes vēsture

Kristu, lai mūsu bērni varētu zināt, pie kura avota tie var meklēt, **2. Nef.** 25:26. Viņu vīri un viņu sievas mīl savus bērnus, **Jēk.** 3:7. Māciet viņiem mīlēt vienam otru un kalpot cits citam, **Mos.** 4:14–15. Jūs aizsargāsiet savas ģimenes līdz pat asinsizliešanai, **Al.** 43:47. Lūdziet savās ģimenēs, lai jūsu sievas un jūsu bērni taptu svētīti, **3. Nef.** 18:21.

Vecākiem ir jāmaca evaņģēlijs saviem bērniem, **M&D** 68:25. Katram vīram ir pienākums apgādāt savu paša ģimeni, **M&D** 75:28. Visiem bērniem ir tiesības uz apgādību no saviem vecākiem, **M&D** 83:4. Audziniet savus bērnus gaismā un patiesībā, **M&D** 93:40. Saved kārtībā savu māju, **M&D** 93:43–44, 50. Priestības nesējiem ir jāietekmē citi tikai ar neviltotu mīlestību, **M&D** 121:41.

Ādams un Ieva darīja visu zināmu saviem bērniem, **Moz.** 5:12.

Bērnu atbildība: Godini savu tēvu un savu māti, **2. Moz.** 20:12. Mans dēls, paklausī sava tēva pamācībai, **Sal. Pam.** 1:8 (**Sal. Pam.** 13:1; 23:22).

Jēzus bija paklausīgs Saviem vecākiem, **Lūk.** 2:51. Jēzus darīja Sava Tēva gribu, **Jāņa** 6:38 (3. Nef. 27:13). Klausiet saviem vecākiem Tai Kungā, **Ef.** 6:1 (Kol. 3:20).

Ja bērni nožēlo grēkus, tavs sašutums ir jānovērš, **M&D** 98:45–48. Ievas uztīcamās meitas pielūdza patieso un dzīvo Dievu, **M&D** 138:38–39.

Mūžīgā ģimene: Mācība un Derības nosaka laulību attiecību un ģimenes mūžīgo dabu. Celestiālā laulība un ģimenes turpinājums dara iespējamu vīriem un sievietēm kļūt par dieviem (**M&D** 132:15–20).

Ģimenes vēsture. *Skat.* Glābšana mirušajiem; Ģenealoģija, ciltsraksti

Habakuks

Vecās Derības pravietis Jūdejā, kurš runāja par ļaunību grēcību, iespējams, Joahīna valdīšanas laikā (apt. 600. g. pr. Kr.).

Habakuka grāmata: 1. nodaļā ir saruna starp To Kungu un Viņa pravieti, līdzīgi kā Jeremijas 12. nodaļā un Mācības un

Derību 121. nodaļā. Habakuku uztraucas, ka likās, ka ļauniem veicas. 2. nodaļā Tas Kungs dod padomu Habakukam būt pacietīgam—taisnajiem jāmacās dzīvot ar ticību. 3. nodaļā pierakstīta Habakuka lūgšana, kurā viņš atzīst Dieva taisnību.

Hagajs

Vecās Derības pravietis, kurš pravietoja apmēram 520. g. pr. Kr. Jeruzālemē, drīz pēc jūdu tautas atgriešanās no savas trimdas Babilonijā (**Ezr.** 5:1; 6:14). Viņš runāja par Tā Kunga tempļa atkaluzcelšanu Jeruzālemē un pārmeta ļaudīm par to, ka tas nebija pabeigts. Viņš arī rakstīja par Tūkstošgades templi un par Glābēja valdīšanu.

Hagaja grāmata: 1. nodaļā Tas Kungs norādīja ļaudis par to, ka tie dzīvo pabeigtos namos, kamēr templis paliek neuzcelts. 2. nodaļā pierakstīts Hagaja pravietojums, ka Tas Kungs dos mieru Savā templī.

Hagara. *Skat. arī* Ābrahāms; Ismaēls, Ābrahāma dēls

Vecajā Derībā Sāras kalpone—ēģiptietie. Viņa kļuva par Ābrahāma sievu un Ismaēla māti (1. Moz. 16; 25:12; **M&D** 132:34, 65). Tas Kungs apsoliņa Hagarai, ka no viņas dēla celsies liela tauta (1. Moz. 21:9–21).

Hagots

Nefijiešu kuģu būvētājs Mormona Grāmatā (**Al.** 63:5–7).

Haidis Orsons

Pirmā šajā atklāšanā aicinātā Divpadsmit apustuļu kvoruma loceklis (**M&D** 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Viņš izpildīja daudzus Baznīcas uzdevumus, tajā skaitā Svētās zemes iesvētīšanu 1841. gadā, lai jūdu tauta varētu atgriezties.

Hams. *Skat. arī* Noa, Bībeles patriarhs

Vecajā Derībā trešais Noas dēls (1. Moz. 5:32; 6:10; Moz. 8:12, 27).

Noa, viņa dēli un viņu ģimenes iegāja šķirstā, **1. Moz.** 7:13. Kānaāns, Hama dēls, tika nolādēts, **1. Moz.** 9:18–25.

Hama valdīšana bija patriarhāla un

tika svētīta attiecībā uz zemes lietām un gudrību, bet ne uz priesterību, **Ābr.** 1:21–27. Hama sieva Ēģipta bija Kaina pēctece, viņu meitas Ēģiptas dēli apmetās Ēģiptē, **Ābr.** 1:23, 25 (Psm. 105:23; 106:21–22).

Harmagedona (Armagedons). *Skat. arī* Gogs; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana; Magoga

Vārds *harmagedona* ir atvasināts no ebreju *Har Megiddon*, kas nozīmē „Megidas kalns”. Megidas ieleja ir Esdraelonas līdzenuma rietumu daļa, piecdesmit jūdžu (astoņdesmit kilometru) uz ziemeļiem no Jeruzālemes, un ir vairāku izšķirošu kauju vieta Vecās Derības laikos. Lielais un galīgais konflikts, kas risināsies neilgi pirms Tā Kunga Otrās Atnākšanas, tiek saukts par armagedonu tāpēc, ka tas sāksies tajā pašā vietā. (Skat. Ec. 39:11; Cak. 12–14, īpaši 12:11; Jāņa atkl. 16:14–21.)

Hebrona

Sena jūdu pilsēta trīsdesmit divi kilometri uz dienvidiem no Jeruzālemes. Tā bija Ābrahāma un viņa ģimenes kapa vieta (1. Moz. 49:29–32). Tā bija Dāvida galvaspilsēta viņa valdīšanas sākumposmā (2. Sam. 5:3–5).

Helamana dēli. *Skat. arī*

Anti-nefij-lehijieši; Helamans, Almas dēls

Mormona Grāmatā pievērsto lamaniēšu dēli, kas pazīstami kā amonieši, kuri kļuva par karavīriem Helamana pakļautībā (Al. 53:16–22).

Helamans uzskatīja tos par cienīgiem, lai tie tiktu saukti par viņa dēliem, **Al.** 56:10. Viņu mātes bija mācījušas tiem nešaubīties par Tā Kunga spēju tos izglābt, **Al.** 56:47. Viņi sakāva lamaniēšus un ar savu ticību tika pasargāti tā, ka neviens netika nogalināts, **Al.** 56:52–54, 56; 57:26.

Helamans, Almas dēls. *Skat. arī* Alma, Almas dēls; Anti-nefij-lehijieši; Helamana dēli

Mormona Grāmatā vecākais Almas, Almas dēla, dēls (Al. 31:7). Helamans bija pravietis un karavadonis.

Alma uzticēja savam dēlam Helamanam savas tautas pierakstus un jarediešu plāksnes, **Al.** 37:1–2, 21. Alma pavēlēja Helamanam turpināt rakstīt savas tautas vēsturi, **Al.** 45–62. Helamans atjaunoja Baznīcu, **Al.** 45:22–23. Divi tūkstoši jaunie amoniešu karavīri vēlējās, lai Helamans būtu viņu vadonis, **Al.** 53:19, 22. Helamans un viņa jaunie amonieši cīnījās ar lamaniēšiem un tika pasargāti ar ticību, **Al.** 57:19–27.

Helamans, Helamana dēls

Pravietis un pierakstu vedējs Mormona Grāmatā, kurš mācīja nefijiešu tautu. Viņš bija Almas, jaunākā, mazdēls un Nefija, kam tika dota vara pār visiem elementiem, tēvs. Kopā ar savu dēlu Nefiju Helamans sarakstīja Helamana grāmatu.

Helamana grāmata: 1. un 2. nodaļā ir aprakstīts lielu politisku grūtību laiks. 3. un 4. nodaļā ir rakstīts, ka Helamanam un Moronihasam, nefijiešu karapulku galvenajam pavēlniekam, beidzot uz laiku izdevās nodibināt mieru. Tomēr, par spīti šo labo vīru vadībai, ļaudis palika aizvien ļaunāki. Helamana 5:1–6:14 Nefijs atdeva soģa vietu, kā bija darījis viņa vec-tēvs Alma, lai mācītu ļaudis. Uz laiku ļaudis nožēloja grēkus. Helamana 6:15–12:26 nefijiešu tauta tomēr kļuva ļauna. Beidzamās nodaļas, no 13. līdz 16. nodaļai, satur neparastu atskaiti par pravieti, sauktu par Samuēlu lamanieti, kurš pareģoja Glābēja piedzimšanu un Krustā sišanu, un zīmes, kas iezīmēs šos notikumus.

Helamans, ķēniņa Benjamīna dēls.

Skat. arī Benjamīns, Mosijas tēvs

Mormona Grāmatā viens no ķēniņa Benjamīna trim dēliem (Mos. 1:2–8).

Heriss, Martins. *Skat. arī* Mormona Grāmatas liecinieki

Viens no trim lieciniekiem par Mormona Grāmatas dievišķo izcelsmi un patiesumu. Viņš finansiāli palīdzēja Džozefam Smitam un Baznīcai. Tas Kungs lūdza Martinam Herisam pārdot

Hērodija

savu īpašumu un dot savu naudu, lai samaksātu par Mormona Grāmatas izdošanu (M&D 19:26–27, 34–35), būt par piemēru Baznīcai (M&D 58:35) un palīdzēt samaksāt kalpošanas izdevumus (M&D 104:26).

Martins Heriss tika izslēgts no Baznīcas, bet vēlāk pilnībā atjaunots. Savas dzīves beigās viņš deva liecību, ka viņš redzēja eņģeli Moroniju un zelta plāksnes, no kurām Džozefs Smits pārtulkoja Mormona Grāmatu.

Hērodija

Hēroda Agripas māsa Jaunajā Derībā. Viņa bija precējusies ar savu tēvoci, Hērodu Filipu, no kā viņai bija meita Salome. Viņa un Salome slepus sadarbojās, lai liktu nocirst galvu Jānim Kristītājam (Mat. 14:3–11).

Hērods

Valdnieku ģimene Jūdejā aptuveni tajā laikā, kad dzīvoja Jēzus Kristus. Viņi bija svarīgas personas daudzos Jaunās Derības notikumos. Pirmais valdnieks no šīs ģimenes bija Hērods Lielais, kurš baidījās no Glābēja piedzimšanas (Mat. 2:3) un izdeva rīkojumu zīdaiņu masveida slepkavošanai Bētleme. Starp viņa dēliem bija Aristobuls, Hērods Filips (Mat. 14:3; Marka 6:17), tetrarhs Hērods Antipa (Mat. 14:1; Lūk. 9:7; pazīstams arī kā ķēniņš Hērods, Marka 6:14), Arhelavs (Mat. 2:22) un Iturejas tetrarhs Filips (Lūk. 3:1). Hērods Agripa I (Ap. d. 12:1–23) un viņa māsa Hērodija (Mat. 14:3; Marka 6:17) bija Aristobula bērni. Hērodam Agripam I bija vairāki bērni, kas arī minēti Jaunajā Derībā, tostarp Hērods Agripa II (Ap. d. 25:13), Bernike (Ap. d. 25:13) un Druzilla, Fēliksa sieva (Ap. d. 24:24).

Himnijs. *Skat. arī* Mosija, Benjamīna dēls; Mosijas dēli

Mormona Grāmatā ķēniņa Mosijas dēls. Himnijs devās ar saviem brāļiem sludināt lamaniešiem (Mos. 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Hiskija

Taisnīgs jūdu tautas ķēniņš Vecajā

Derībā. Viņš valdīja divdesmit deviņus gadus tajā laikā, kad Jesaja bija pravietis Jūdā (2. Ķēn. 18–20; 2. Laiku 29–32; Jes. 36–39). Jesaja palīdzēja viņam reformēt gan Baznīcu, gan valsti. Viņš aizliedza elku pielūgšanu un atjaunoja tempļa darbu. Hiskijas dzīve tika pagarināta par piecpadsmit gadiem caur lūgšanu un ticību (2. Ķēn. 20:1–7). Viņa valdīšanas sākuma posms bija veiksmīgs, bet viņa sacelšanās pret Asīrijas ķēniņu (2. Ķēn. 18:7) beidzās ar diviem asīriešu iebrukumiem: pirmais ir aprakstīts Jesajas 10:24–32, otrais ir 2. Ķēniņu 18:13–19:7. Otrajā iebrukumā Jeruzālemi izglāba Tā Kunga eņģelis (2. Ķēn. 19:35).

Homoseksuāla uzvedība. *Skat.*

arī Juteklisks, Juteklība; Laulības pārkāpšana

Seksuāli sakari ar vienu un tā paša dzimuma personu. Dievs aizliedz šāda veida seksuālus sakarus.

Liec tiem iznākt ārā pie mums, lai mēs varētu iepazīt tos, **1. Moz.** 19:1–11 (Moz. 5:51–53). Ar vīru tev nebūs gulēt kopā, tā ir negantība, **3. Moz.** 18:22 (3. Moz. 20:13). Lai nebūtu netiklu vīru Israēla dēlu starpā, **5. Moz.** 23:18. Par šiem grēkiem tie runā atklāti, kā sodomieši, un tos neslēpj, **Jes.** 3:9 (2. Nef. 13:9).

Vīrieši iedeguši iekārē cits pret citu, **Rom.** 1:27. Vīriešu piegulētāji neiemantos Dieva valstību, **1. kor.** 6:9–10. Bauslība ir dota nevis taisnīgajiem cilvēkiem, bet tiem, kas apgānās kā vīru piegulētāji, **1. Tim.** 1:9–10. Tie, kas nomaldās pret dabīgās miesas kāribās, ir nolikti par piemēru mūžīga uguns soda izciešanai, **Jūd. v. 1:7.**

Hozeja

Vecās Derības pravietis, kurš pravietoja Israēla ziemeļu valsti Jerobeāma II valdīšanas pēdējā posmā. Viņš dzīvoja nacionālā pagrimuma un sabrukuma laikā, kas bija Israēla grēka rezultāts.

Hozejas grāmata: Grāmatas galvenā tēma ir Dieva mīlestība uz Savu tautu. Visas Viņa pārmācīšanas tika dotas mīlestībā, un Israēla atjaunošana notiks dēļ

Viņa mīlestības (Hoz. 2:21; 14:5). Pretstatā tam Hozeja parāda Israēla nodevību un neuzticību. Tomēr Dievs ir spējīgs ar nepacietību gaidīt uz Israēla galīgo pestīšanu (Hoz. 11:12–14:9).

Hronoloģija

Skat. pielikumu: Hronoloģija.

Iecelšana. *Skat. arī* Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Roku uzlikšana

Tikt izraudzītam un iesvētītam svētiem mērķiem. Šī iecelšana ir īpašs rituāls Baznīcas organizācijā, kad kāds, kam ir atbilstošas pilnvaras, uzliek rokas. Tikai tie, kas prezidē pār priesterības kvorumiem, saņem atslēgas, kad viņi tiek iecelti. Cilvēki, kas tiek iecelti citos amatos, izņemot priesterības kvorumu prezidentus, var saņemt priesterības svētību, bet ar šo svētību netiek dotas atslēgas.

Nošķiriet Man Barnabu un Saulu darbam, **Ap. d.** 13:2–3.

Ir jāiesvēta citi bīskapi, **M&D** 68:14. Bīskapam, vispārīgajam soģim, ir jātiek ieceltam šajā kalpošanā, **M&D** 107:17, 74.

Cilvēkam jātiek Dieva aicinātam caur atklāsmi un uzliekot viņam rokas, **TA** 1:5.

Iedvesma, Iedvesmot. *Skat. arī*

Atklāsmē; Svētais Gars

Dievišķa vadība, dota cilvēkam no Dieva. Iedvesma bieži vien nāk caur Garu dažādos veidos cilvēka prātā vai sirdī.

Pēc uguns nāca klusa, lēna balss, **1. Ķēn.** 19:12.

Svētais Gars mācīs un atgādinās jums visu, **Jāņa** 14:26. Patiesības Gars vadīs jūs visā patiesībā, **Jāņa** 16:13.

Es tiku vadīts no Gara, nezinādams iepriekš to, ko es darišu, **1. Nef.** 4:6. Tā Kunga balss nāca manā prātā, **Ēn.** 1:10. Katra lieta, kas aicina un vilina darīt labu, ir Dieva iedvesmota, **Mor.** 7:13–16.

Vai Es neiedvesu mieru tavā prātā, **M&D** 6:23. Es pateikšu tev tavā prātā un tavā sirdī, **M&D** 8:2. Mans Gars apgaismos tavu prātu, kas piepildīs tavu dvēseli ar prieku, **M&D** 11:13. Tas tev tiks

dots tajā pašā mirklī, kas tev būs jārunā un jāraksta, **M&D** 24:6 (M&D 84:85). Klusā mierīgā balss čukst cauri un izlaužas visur, **M&D** 85:6.

Iegremdēšana. *Skat.* Kristīšana, Kristīt—Kristīšana ar iegremdēšanu

Iekāre. *Skat.* Juteklisks, Juteklība

Neatbilstoši stipra vēlēšanās pēc kaut kā.

Neiekāro savā sirdī viņas skaistuma, **Sal. Pam.** 6:25.

Ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī, **Mat.** 5:28 (3. Nef. 12:28). Vīrieši cits pret citu iekaisuši savā iekārē, **Rom.** 1:27. Pēc savām pašu iegribām tie uzkraus sev mācītājus, **2. Tim.** 4:3–4.

Lābans redzēja mūsu mantu un iekāroja to, **1. Nef.** 3:25. Neseko vairs tam, ko iekāro tavas acis, **Al.** 39:3–4, 9.

Tas, kas uzlūko sievieti ar iekāri, aizliegs ticību, **M&D** 42:23. Novērsieties no visām jūsu miesaskārīgajām vēlmēm, **M&D** 88:121.

Iekārot. *Skat. arī* Skaudība

Kā izmantots Svētajos Rakstos, iekārot nozīmē apskaust kādu vai kaut ko ļoti vēlēties.

Tev nebūs iekārot, **2. Moz.** 20:17 (5. Moz. 5:21; Mos. 13:24; M&D 19:25). Tas, kas ienīst negausību, dzīvos ilgi, **Sal. Pam.** 28:16. Viņi iekāro laukus un paņem tos, **Mih.** 2:2.

Sargaities no mantkāribas, **Lūk.** 12:15. Bauslība saka: tev nebūs iekārot, **Rom.** 7:7. Pēdējās dienās cilvēki būs mantas kārīgi, **2. Tim.** 3:1–2.

Kad Lābans redzēja mūsu mantu, viņš iekāroja to, **1. Nef.** 3:25.

Tev nebūs iekārot savu paša mantu, **M&D** 19:26. Mitējieties būs alkatīgi, **M&D** 88:123. Neiekāro to, kas ir tavam brālim, **M&D** 136:20.

Ienaids. *Skat. arī* Atriebība; Mīlestība; Skaudība

Svētajos Rakstos antagonisms, naidīga izturēšanās un naids.

Ienīst, Naidis

Es ceļu ienaidu starp tevi un sievieti, **1. Moz.** 3:15 (Moz. 4:21).

Miesas tieksme ir naidā ar Dievu, **Rom.** 8:7. Šīs pasaules draudzība ir Dieva ienaidība, **Jēk.** v. 4:4.

Tanī dienā naidīgums beigsies Mana vaiga priekšā, **M&D** 101:26.

Ienīst, Naidis. *Skat. arī* Atriebība; Ienaidis; Milestība

Naidis ir stipra nepatika pret kādu vai kaut ko.

Es, Tas Kungs, piemeklēju tēvu grēkus pie bērniem tiem, kas Mani ienīst, **2. Moz.** 20:5. Šīs sešas lietas Tas Kungs ienīst, **Sal. Pam.** 6:16. Nesaprātīgs cilvēks ir savai mātei kauns, **Sal. Pam.** 15:20. Viņš bija nicināts, ļaudis no viņa vairījās, **Jes.** 53:3.

Dariet labu tiem, kas jūs ienīst, **Mat.** 5:44. Vai viņš vienu ienīdis un otru mīlēs, jeb viņš vienam pieķersies un otru atmetīs, **Mat.** 6:24. Jūs būsit visu ienīsti Mana Vārda dēļ, **Mat.** 10:22. Ikviens, kas dara ļaunu, ienīst gaismu, **Jāņa** 3:20. Nevienš lai nenicina tavu jaunumu, **1. Tim.** 4:12.

Tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi nicina nabagos, **2. Nef.** 9:30. Neniciniet atklāsmes no Dieva, **Jēk.** 4:8. Tiem bija mūžīgs naidis pret mums, **Jēk.** 7:24.

Cilvēki nonievā Dieva padomus un nicina Viņa vārdus, **M&D** 3:7.

Es tiku ienīsts un vajāts par to, ka teicos redzējis vīziju, **DžS—V** 1:25.

Iepriekš izredzēšana. *Skat. arī* Pirmsmirstīgā dzīve

Dieva varonīgo garīgo bērnu pirmsmirstīgā ordinācija, lai veiktu noteiktu misiju savas mirstīgās dzīves laikā.

Dievs noteica tautām robežas, **5. Moz.** 32:8. Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi ordinēju par pravieti, **Jer.** 1:5.

Dievs nospraudis noteiktus laikus, **Ap. d.** 17:26. Kurus Viņš ir iepriekš pazinis, tos viņš arī ir iepriekš nolēmis, **Rom.** 8:28–30. Viņā Tas mūs pirms pasaules radīšanas izredzējis, **Ef.** 1:3–4. Jēzus Kristus tika iepriekš izredzēts būt par Pestītāju, **1. Pēt.** v. 1:19–20 (Jāņa atkl. 13:8).

Viņi tika acināti un sagatavoti kopš pasaules radīšanas, **Al.** 13:1–9.

Es ievēroju cēlos un dižos, kuri tika sākumā izraudzīti, **M&D** 138:55–56.

Mans Miļotais Dēls tika izraudzīts kopš sākuma, **Moz.** 4:2. Ārbahāms tika izraudzīts, pirms viņš piedzima, **Ābr.** 3:23.

Iepriekšnolemība. *Skat.* Iepriekš izredzēšana

Iesvaidīšana. *Skat. arī* Eļļa; Slimo dziedināšana

Senajos laikos Tā Kunga pravieši iesvaidīja ar eļļu tos, kam bija jāpilda īpaši pienākumi, piemēram, kā Āronu vai priesterus, vai ķēniņus, kam bija jāvalda pār Israēlu. Šodien Baznīcā iesvaidīšana ir neliela daudzuma eļļas uzpilināšana uz cilvēka galvas kā īpašas svētības sastāvdaļa. To var darīt vienīgi ar Melhisedeka priesterības pilnvarām un spēku. Pēc iesvaidīšanas persona, kam ir tās pašas priesterības pilnvaras, var aizzimogot iesvaidīšanu un dot īpašu svētību iesvaidītajam.

Svaidi tos un iesvēti tos, lai viņi varētu kalpot Man, **2. Moz.** 28:41 (3. Moz. 8:6–12, 30). Iesvaidi viņu būt par vadoni Manai Israēla tautai, **1. Sam.** 9:16; 10:1.

Elderiem ir jāsvaida un jāsvēta slimie, **Jēk.** v. 5:14–15 (M&D 42:44).

Iesvētīšana. *Skat. arī* Attaisnošana, Attaisnot; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus

Process, kad kļūst brīvs no grēka, šķīsts, tīrs un svēts caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu (Moz. 6:59–60).

Dievs jūs ir izraudzījis pestīšanai caur Gara svētumu, **2. tes.** 2:13. Mēs esam ar Jēzus Kristus miesas upuri padarīti svēti pavisam, **Ebr.** 10:10. Jēzus ir cietis, lai Viņš varētu ar Savām asinīm tautu darīt svētu, **Ebr.** 13:12.

Augstie priesteri tika iesvētīti, un viņu drānas tika mazgātas baltas caur Jēra asinīm, **Al.** 13:10–12. Iesvētīšana nāk pie tiem, kas atdod savu sirdi Dievam, **Hel.** 3:33–35. Nožēlojiet grēkus, lai jūs tiktu

iesvētīti, pieņemot Svēto Garu, **3. Nef.** 27:20.

Iesvētīšana caur Jēzus Kristus labvēlību ir taisnīga un patiesa, **M&D** 20:31. Jēzus nāca, lai iesvētītu pasauli, **M&D** 76:41. Iesvētiet sevi, lai jūsu prāti pievērstos vienīgi Dievam, **M&D** 88:68.

Ieva. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Ādams; Ēdene

Pirmā sieviete, kas dzīvojusi uz šīs Zemes (1. Moz. 2:21–25; 3:20). Viņa bija Ādama sieva. Ebreju valodā šis vārds nozīmē „dzīvība”. Viņu tā nosauca tāpēc, ka viņa bija „visu dzīvo māte” (Moz. 4:26). Viņa un Ādams, pirmais cilvēks, baudis mūžīgo godību par savu lomu visas cilvēces mūžīgā progresa iespējamības nodrošināšanā.

Ieva tika kārdināta un nobaudīja aizliegto augli, **1. Moz.** 3 (2. Nef. 2:15–20; Moz. 4).

Prezidents Džozefs F. Smits redzēja Ievu savā vīzijā par garu pasauli, **M&D** 138:39.

Ieva apzinājās Krišanas nepieciešamību un pestīšanas priekus, **Moz.** 5:11–12.

Imanuēls. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Viens no Jēzus Kristus Vārdiem. Tas nāk no ebreju valodas Vārda, kas nozīmē „Dievs ar mums”.

Imanuēls ir vārds, kas dots kā Dieva atbrīvošanas zīme (Jes. 7:14). Matejs īpaši atzīmēja Jesajas atsauci uz Imanuēlu kā pravietojumu par Jēzus dzimšanu mirstīgajā dzīvē (Mat. 1:18–25). Šis Vārds parādās arī pēdējo dienu Svētajos Rakstos (2. Nef. 17:14; 18:8; **M&D** 128:22).

Isajs. *Skat. arī* Dāvids

Vecajā Derībā Dāvida tēvs un Kristus, un visu Jūdas ķēniņu priekštecis.

Rutes dēls Obeds bija Isaja tēvs, **Rut.** 4:17, 22. Isaja senči tiek uzskaitīti atpakaļ līdz Jūdām, **1. Laiku** 2:5–12 (Mat. 1:5–6).

Isašars. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Leas dēls

(1. Moz. 30:17–18; 35:23; 46:13). Viņa pēcteči kļuva par vienu no divpadsmit Israēla ciltīm.

Isašara cilts: Jēkaba svētība Isašaram atrodama Pirmajā Mozus grāmatā 49:14–15. Pēc apmešanās Kānaānā šī cilts dabūja dažas no auglīgākajām Palestīnas zemēm, ieskaitot Esdraelona līdzenumu. Isašara robežās bija vairākas nozīmīgas vietas jūdu vēsturē, piemēram, Karmela, Megida, Dotana, Gilboa, Jezreēla, Tābora un Nacarete (Joz. 19:17–23).

Ismaēls, Ābrahāma dēls. *Skat. arī* Ābrahāms; Hagara

Vecajā Derībā Ābrahāma un Hagaras, Sāras ēģiptiešu kalpones, dēls (1. Moz. 16:11–16). Tas Kungs apsolīja gan Ābrahāmam, gan Hagarai, ka Ismaēls kļūs par tēvu lielai tautai (1. Moz. 21:8–21).

Derība nāca drīzāk caur Īzāku nekā Ismaēlu, **1. Moz.** 17:19–21 (Gal. 4:22–5:1). Dievs svētīja Ismaēlu, lai viņš būtu auglīgs, **1. Moz.** 17:20. Ismaēls palīdzēja apglabāt Ābrahāmu, **1. Moz.** 25:8–9. Tika nosaukti Ismaēla divpadsmit dēlu vārdi, **1. Moz.** 25:12–16. Ismaēls nomira, **1. Moz.** 25:17–18. Ēsavs ņēma Ismaēla meitu Mahalatu sev par sievu, **1. Moz.** 28:9.

Ismaēls, Nefija sievastēvs. *Skat. arī* Lehījs, Nefija tēvs

Vīrs Mormona Grāmatā, kurš kopā ar savu ģimeni pievienojās Lehija ģimenei viņu ceļojumā uz apsolīto zemi.

Nefijs un viņa brāļi atgriezās Jeruzālemē un pierunāja Ismaēlu un tā ģimeni doties līdz Lehijam un viņa ģimenei uz apsolīto zemi, **1. Nef.** 7:2–5. Divas ģimenes savstarpēji saprecējās, **1. Nef.** 16:7. Ismaēls nomira tuksnesī, **1. Nef.** 16:34.

Israēla bērni. *Skat.* Israēls

Israēla izkaisīšana. *Skat.* Israēls—Israēla izkaisīšana

Israēla nams. *Skat.* Israēls

Israēla sapulcināšana. *Skat.* Israēls—Israēla sapulcināšana

Israēla Svētais. *Skat.* Jēzus Kristus

Israēls

Israēls. *Skat. arī* Ābrahāms—

Ābrahāma pēcnācēji; Jēkabs, Īzāka dēls; Pieņemšana

Tas Kungs Vecajā Derībā Jēkabam, Īzāka dēlam un Ābrahāma mazdēlam, deva vārdu Israēls (1. Moz. 32:29; 35:10). Vārds Israēls var attiekties uz pašu Jēkabu, viņa pēctečiem vai uz to pēcteču valsti, kas tiem piederēja Vecās Derības laikos (2. Sam. 1:24; 23:3). Pēc tam, kad Mozus izveda Israēla bērnus no ēģiptiešu jūga (2. Moz. 3–14), pār viņiem vairāk kā 300 gadus valdīja soģi. Sākot ar ķēniņu Saulu, ķēniņi valdīja pār apvienoto Israēlu līdz Salamana nāvei, kad desmit ciltis sacēlās pret Rehabeāmu, lai izveidotu atsevišķu tautu. Pēc tam, kad Israēla ķēniņvalsts tika sadalīta, ziemeļu ciltis, kā lielākā daļa, paturēja Israēla vārdu, kamēr dienvidu valsts tika nosaukta par Jūdu. Kānaāniešu zeme šodien tiek saukta arī par Izraēlu. Citā nozīmē vārds „Israēls” nozīmē patiesi ticīgais Kristus (Rom. 10:1; 11:7; Gal. 6:16; Ef. 2:12).

Divpadsmit Israēla ciltis: Ābrahāma mazdēlam Jēkabam, kura vārds tika izmainīts uz Israēls, bija divpadsmit dēli. Viņu pēcteči kļuva pazīstami kā divpadsmit Israēla ciltis jeb Israēla bērni. Šīs ir divpadsmit ciltis: Rūbens, Simeons, Levījs, Jūda, Isašars un Zebulons (Jēkaba un Leas dēli); Dans un Naftalis (Jēkaba un Bilhas dēli); Gads un Ašers (Jēkaba un Zilfas dēli); Jāzebs un Benjamīns (Jēkaba un Rahēles dēli) (1. Moz. 29:32–30:24; 35:16–18).

Jēkabs pirms savas nāves deva svētību katram cilts vadonim (1. Moz. 49:1–28). Tālākai informācijai, skat. katra Jēkaba dēla vārdu.

Rūbens, Jēkaba pirmās sievas Leas pirmdzimtais dēls, zaudēja savu pirmdzimto svētību un divkāro mantojumu netikumības dēļ (1. Moz. 49:3–4). Tad pirmdzimtā tiesības pārgāja Jāzepam, kurš bija Jēkaba otrās sievas Rahēles pirmdzimtais dēls (1. Laiku 5:1–2). Levījs, kura cilti Tas Kungs bija izraudzījis, lai kalpotu kā Viņa priesterības kalpotāji, nesaņēma mantojumu dēļ sava

īpašā aicinājuma kalpot starp visām ciltīm. Tas ļāva Jāzeпа divkāro daļu sadalīt starp Jāzeпа dēliem Efraimu un Manasi (1. Laiku 5:1; Jer. 31:9), kas tika ieskaitīti kā atsevišķas Israēla ciltis (DžST, 1. Moz. 48:5–6 [Pielikums]).

Jūdas cilts locekļiem bija jābūt par valdniekiem, līdz Mesija atnāks (1. Moz. 49:10; DžST, 1. Moz. 50:24 [Pielikums]). Pēdējās dienās Efraima ciltij ir priekšrocība nest vēsti par evaņģēlija Atjaunošanu pasaulei un sapulcināt izkaisīto Israēlu (5. Moz. 33:13–17). Pienāks laiks, kad caur Jēzus Kristus evaņģēliju Efraimam būs vadošā loma, apvienojot visas Israēla ciltis (Jes. 11:12–13; M&D 133:26–34).

Israēla izkaisīšana: Tas Kungs izkaisīja un mocīja divpadsmit Israēla ciltis dēļ viņu netaisnības un sacelšanās. Tomēr Tas Kungs izmantoja šo Savas izredzētās tautas izkaisīšanu starp visām pasaules tautām, lai svētītu šīs tautas.

Jūs Es izkaisīšu starp citām tautām, **3. Moz.** 26:33. Tas Kungs izkaisīs tevi starp visām tautām, **5. Moz.** 28:25, 37, 64. Es tos izklidināšu starp visām zemes valstīm, **Jer.** 29:18–19. Es sijāšu Israēla namu visu tautu starpā, **Am.** 9:9 (Cak. 10:9).

Jēzus tika sūtīts pie Israēla nama pazudušajam avim, **Mat.** 15:24. Man vēl ir citas avis, kas nav no šīs kūts, **Jāņa** 10:16.

Israēls tiks izkaisīts pa visu zemes virsu, **1. Nef.** 22:3–8. Jēkabs atstāta Zēnosa līdzību par dārza un savvaļas eļļas kokiem, **Jēk.** 5–6. Tēva darbs sāksies starp visām izkaisītajām ciltīm, **3. Nef.** 21:26.

Israēla sapulcināšana: Israēla nams tiks sapulcināts kopā pēdējās dienās pirms Kristus atnākšanas (TA 1:10). Tas Kungs sapulcina Savu tautu Israēlu, kad tie pieņem Viņu un tur Viņa pavēles.

Viņš pacels karogu un tie nāks, **Jes.** 5:26. Ar sirsnīgu apžēlošanos Es tevi pieņemšu atpakaļ, **Jes.** 54:7. Israēls un Jūda tiks sapulcināti savās zemēs, **Jer.** 30:3. Tas Kungs savāks kopā Israēla namu no tām tautām, starp kurām tie bija izkaisīti, **Ec.** 28:25.

Laikiem piepildoties, Viņš visu apvienos Kristū, Ef. 1:10.

Pēc tam, kad Israēls būs izkaisīts, tie tiks sapulcināti, **1. Nef.** 15:12–17. Tas Kungs sapulcinās visas tautas no Israēla nama, **1. Nef.** 19:16 (3. Nef. 16:5). Viņi tiks izvesti laukā no tumsas un zinās, ka Tas Kungs ir viņu Glābējs, **1. Nef.** 22:12. Dievs sapulcina un pārskaita Savus bērņus, **1. Nef.** 22:25. Citticībnieki atvedīs Israēlu uz viņu mantojuma zemēm, **2. Nef.** 10:8 (3. Nef. 16:4). Mana tauta un Mani vārdi tiks savākti vienkopus, **2. Nef.** 29:13–14.

Elderi tiek aicināti sapulcināt izredzētos, **M&D** 29:7 (M&D 39:11). Es sapulcināšu Savus izredzētos, **M&D** 33:6. Sapulcējieties, tā lai Es dotu jums Savu likumu un lai jūs taptu apdāvināti, **M&D** 38:31–33. Es atgūšu Savus ļaudis, kas ir no Israēla nama, **M&D** 39:11. Svētie iznāks, **M&D** 45:46. Mozus nodeva sapulcināšanas atslēgas, **M&D** 110:11.

Taisnība un patiesība trauksies pāri zemei un sapulcinās Tā Kunga izredzētos, **Moz.** 7:62. Sapulcināšana tiek salīdzināta ar to, kā ērgļi sapulcējas ap maitu, **DžS—M** 1:27.

Israēla desmit pazudušās ciltis: Desmit Israēla ciltis izveidoja Israēla ziemeļu valsti un tika aizvestas gūstā uz Asīriju 721. g. pr. Kr. Tajā laikā tie aizgāja uz „ziemeļu valstīm” un pazuda no citu rēdzesloka. Pēdējās dienās tie atgriezīsies.

Es sacīšu ziemeļiem: atsvabiniet tos, **Jes.** 43:6. Šie nāks no ziemeļiem, **Jes.** 49:12 (1. Nef. 21:12). Jūda un Israēls sanāks kopā no ziemeļu zemes, **Jer.** 3:18. Tas Kungs dzīvo, kas atveda Israēla bērņus no ziemeļu zemes, **Jer.** 16:14–16. Es tos atvedīšu atpakaļ no ziemeļu zemes, **Jer.** 31:8.

Nefijiešiem un jūdiem būs Israēla pazudušo cilšu vārdi, **2. Nef.** 29:12–13. Es eju, lai parādītos Israēla pazudušajām ciltīm, **3. Nef.** 17:4. Kad evaņģēlijs tiks sludināts Israēla nama atlikumam, pazudušās ciltis tiks sapulcinātas mājās savā mantojuma zemē, **3. Nef.** 21:26–29.

Mozus nodeva Israēla sapulcināšanas atslēgas Džozefam Smitam un Oliveram

Izpirkt, Grēku Izpirkšana

Kauderijam, **M&D** 110:11. Tie, kas ir ziemeļu zemēs, tiks pieminēti Tā Kunga priekšā, **M&D** 133:26–32.

Mēs ticam Israēla burtiskai sapulcināšanai, **TA** 1:10.

Izebele. *Skat. arī* Ahabas

Bezdievīga sievietē no Fenīkijas Vecajā Derībā. Viņa bija sieva Ahabam (1. Ķēn. 16:30–31), Israēla ķēniņam, kurš valdīja tajās dienās, kad Elija bija praviets.

Izebeles izprecināšana Ahabam, vairāk nekā jebkurš cits atsevišķi ņemts notikums, izraisīja Israēla ziemeļu valsts bojāeju. Izebele no savas zemes ieviesa Israēlā vislaunākos elku pielūgšanas veidus Jehovas pielūgšanas vietā (1. Ķēn. 18:13, 19).

Izebele iznīcināja daudzus Dieva praviēšus, **1. Ķēn.** 18:4. Izebele centās nogalināt Eliju, **1. Ķēn.** 19:1–3. Izebeles bezdievība beidzās ar viņas šausmīgo nāvi, **2. Ķēn.** 9:30–37.

Izklīdināšana. *Skat.* Israēls—Israēla izkaisīšana

Izpirkt, Grēku Izpirkšana. *Skat. arī* Asinis; Attaisnošana, Attaisnot; Augšāmcelšanās; Ādama un Ievas Krišana; Dieva dēli un meitas; Glābšana; Grēku piedošana; Ģetzemane; Iesvētīšana; Jēzus Kristus; Kristus bērni; Krustā sišana; Krusts; Labvēlība; Nemirstīgs, Nemirstība; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana; Pestīšanas iecere; Pestīt, Pestīts, Pestīšana; Piedot; Svētais Vakarēdiens; Upuris; Žēlīgs, Žēlastība

Izlidzināt cilvēku ar Dievu.

Kā tas tiek lietots Svētajos Rakstos, „izpirkt” nozīmē izciest sodu par grēku, tādējādi noņemot grēka sekas no grēcinieka, kurš nožēlojis grēkus, un ļaut viņam tikt izlidzinātam ar Dievu. Jēzus Kristus bija vienīgais, kurš varēja veikt pilnīgu Izpirkšanu par visu cilvēci. Viņš to varēja izdarīt tāpēc, ka Viņš tika izraudzīts un iepriekš ordinēts Lielajā Padomē, pirms vēl pasaule tika izveidota (Et. 3:14; Moz. 4:1–2; Ābr. 3:27), tāpēc, ka

Viņš bija Dieva Dēls, un tāpēc, ka Viņš dzīvoja dzīvi bez grēka. Viņa veiktā Izpirkšana ietvēra Viņa ciešanas par cilvēces grēkiem, Viņa asins izliešanu un Viņa nāvi, un sekojošo Augšāmcēlšanos no kapa (Jes. 53:3–12; Lūk. 22:44; Mos. 3:5–11; Al. 7:10–13; M&D 19:16–19). Pateicoties Izpirkšanai, visi cilvēki uzcelties no mirušajiem ar nemirstīgiem ķermeņiem (1. kor. 15:22). Izpirkšana dod mums arī iespēju, kā saņemt mūsu grēku piedošanu un dzīvot mūžīgi ar Dievu. Bet persona, kas sasniegusi atbildības vecumu un saņēmusi likumu, var saņemt šīs svētības tikai tad, ja tai ir ticība Jēzum Kristum, tā nožēlo savus grēkus, saņem glābšanas priekšrakstus un klausā Dieva pavēlēm. Tie, kas nerasniedz atbildības vecumu, un tie, kam likums nav ticis dots, tiek atpestīti caur Izpirkšanu (Mos. 15:24–25; Mor. 8:22). Svētie Raksti skaidri māca, ka, ja Kristus nebūtu izpircis mūsu grēkus, neviens likums, priekšraksts vai upuris neapmierinātu taisnības prasības un cilvēks nekad nevarētu atgriezties pie Dieva (2. Nef. 2; 9).

Tās ir manas asinis, kas par daudziem tiek izlietas grēku piedošanai, **Mat.** 26:28. Viņa sviedri bija kā lielas asins lāses, **Lūk.** 22:39–44. Es došu Savu miesu par pasaules dzīvību, **Jāņa** 6:51. Es esmu augšāmcēlšanās un dzīvība, **Jāņa** 11:25. Kristus ir mūžīgās pestīšanas gādnieks visiem, kas paklausā, **Ebr.** 5:9. Caur Kristus asins izliešanu mēs visi esam iesvētīti, **Ebr.** 9; 10:1–10. Jo Kristus ir vienreiz grēku dēļ miris, **1. Pēt. v.** 3:18. Jēzus Kristus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem, **1. Jāņa v.** 1:7.

Viņš tika pacelts pie krusta un nonāvēts par pasaules grēkiem, **1. Nef.** 11:32–33. Pestīšana nāk pie tiem, kam ir salauzta sirds un nožēlas pilns gars, **2. Nef.** 2:3–10, 25–27. Viņš ziedo Sevi kā upuri par grēku, **2. Nef.** 2:7. Grēku Izpirkšana izpērk cilvēkus no krišanas un izglāb tos no nāves un elles, **2. Nef.** 9:5–24. Ir vajadzīgs, lai būtu bezgalīga Grēku Izpirkšana, **2. Nef.** 9:7. Topiet izlīdzināti ar Dievu caur Kristus veikto Grēku Izpirkšanu, **Jēk.** 4:11. Viņa asinis izpērk to

grēkus, kas netīši grēkojuši, **Mos.** 3:11–18. Cilvēks saņem glābšanu caur Grēku Izpirkšanu, **Mos.** 4:6–8. Ja nebūtu Grēku Izpirkšanas, viņiem nenovēršami būtu jāiet bojā, **Mos.** 13:27–32. Viņš izpirks pasaules grēkus, **Al.** 34:8–16. Dievs pats izpērk pasaules grēkus, lai īstenotu žēlastības ieceri, **Al.** 42:11–30. Es esmu visas zemes Dievs, nogalināts par pasaules grēkiem, **3. Nef.** 11:14.

Es, Dievs, esmu izcietis tās par visiem, **M&D** 19:16. Mazi bērni ir atpestīti caur Manu Vienpiedzīmušo, **M&D** 29:46–47. Redzi Tā, kurš nav darījis grēku, ciešanas un nāvi, **M&D** 45:3–5.

Tā ir līdzība ar Vienpiedzīmušā upuri, **Moz.** 5:7. Caur Kristus veikto Grēku Izpirkšanu visa cilvēce var tikt izglābta, **TA** 1:3.

Izraudzīts, Izredzēts. *Skat. arī* Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums

Tie, ko Dievs ir izraudzījis īpašai atbildībai.

Es esmu slēdzis derību ar Savu izraudzīto, **Psm.** 89:4.

Svētie ir izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, **1. Pēt. v.** 2:9.

Kristus bija Dieva Mīļais un Izraudzītais jau kopš sākuma, **Moz.** 4:2.

Izredzēšana. *Skat. arī* Aicināšana un izredzēšana

Pamatojoties uz pirmsmirstības cieniņgumu, Dievs izraugās tos, kas būs Ābrahāma pēcnācēji un Israēla nams, un kļūs par derības tautu (5. Moz. 32:7–9; Ābr. 2:9–11). Šiem ļaudīm tiek dotas īpašas svētības un pienākumi, tā, lai viņi varētu svētīt visas pasaules tautas (Rom. 11:5–7; 1. Pēt. v. 1:2; Al. 13:1–5; M&D 84:99). Tomēr arī šiem izredzētajiem ir jātiec aicinātiem un izraudzītiem šajā dzīvē, lai gūtu glābšanu.

Izredzētie

Izredzētie ir tie, kas mil Dievu ar visu savu sirdi un dzīvo dzīvi, kas Viņam patīk. Tie, kas dzīvo tādu mācekļa dzīvi, kādu dienu tiks Tā Kunga izraudzīti, lai būtu starp Viņa izredzētajiem bērniem.

Ja būs iespējams, viņi pievils arī izredzētos, **Mat.** 24:24. Jānis priecājās, jo izredzētās nama mātes bērni bija patiesi un uzticīgi, **2. Jāņa v.** 1.

Tavi grēki ir tev piedoti un tu esi izredzēta kundze, **M&D** 25:3. Mani izredzētie klausās Manu balsi un nenocietina savu sirdi, **M&D** 29:7. Patiesi tā Es sapulcināšu Savus izredzētos no četrām debess pusēm, **M&D** 33:6. Svētie Raksti tiks doti Manu izredzēto glābšanai, **M&D** 35:20–21. Tie, kas godā priesterības aicinājumu, kļūst par Dieva izredzētajiem, **M&D** 84:33–34.

Izredzēto dēļ bēdu dienas tiks saīsinātas, **DžS—M** 1:20.

Izskats

Vispārējais personas sejas izskats, kas bieži vien atspoguļo garīgo attieksmi un prāta stāvokli.

Viņu nekautrīgā sejas izteiksme liecina pret viņiem, **Jes.** 3:9. Ķēniņa sejas izskats izmainījās, un viņa domas viņu uztrauca, **Dan.** 5:6.

Viņa izskats bija kā zibens, **Mat.** 28:3. Viņa vaigs spīdēja kā saule, **Jāņa atkl.** 1:16.

Vai jūs savā izskatā tiecieties pēc līdzības Viņam, **Al.** 5:14, 19. Amons redzēja, ka ķēniņš bija mainījies izskatā, **Al.** 18:12.

Gavējiet un lūdziet ar liksmu sirdi un priecīgu vaigu, **M&D** 59:14–15. Viņa vaigs spīdēja spožāk par sauli, **M&D** 110:3.

Izslēgšana. *Skat. arī* Atkrišana; Sacelšanās

Personas izslēgšana no Baznīcas ir visstingrākā Baznīcas disciplinārā darbība. Ja kādu izslēdz no Baznīcas, tas vairs nav Baznīcas loceklis. Baznīcas amatpersonas izslēdz kādu personu no Baznīcas tikai tad, kad tā ir izvēlējusies dzīvot pretēji Tā Kunga baušļiem un tādējādi pati sevi padara necienīgu būt par Baznīcas locekli.

Daudzu sirdis bija nocietinātas, un viņu vārdi tika izdzēsti, **Al.** 1:24 (**Al.** 6:3). Ja viņš nenozēlos grēkus, viņš netiks pieskaitīts Maniem ļaudīm, **3. Nef.** 18:31 (**Mos.** 26).

Izvēlētis, Izvēlēt, Izraudzīt

Laulības pārkāpējiem, kas nenozēlo grēkus, jātiek padzītiem, **M&D** 42:24. Tam, kas grēko un nenozēlo grēkus, jātiek padzītam, **M&D** 42:28. Tiek dota procedūra, kā risināt nozīmīgas grūtības Baznīcā, **M&D** 102 (**M&D** 42:80–93). Bīskaps ir nozīmēts būt par soģi Israēlā, **M&D** 107:72. Reliģiskām sabiedrībām ir tiesības rīkoties ar to locekļiem par viņu neatbilstošu uzvedību, **M&D** 134:10.

Izturēt. *Skat. arī* Kārdināt, Kārdinājums; Likstas; Pacietība

Palikt nelokāmam apņēmībā būt uzticīgam Dieva pavēlēm, neskatoties uz kārdinājumiem, pretestību un likstām.

Kas pastāv līdz galam, taps izglābts, **Mat.** 10:22 (**Marka** 13:13). Tiem nav saknes sevī, un tikai kādu laiku tie ir ticīgi, **Marka** 4:17. Žēlsirdība panes visu, **1. kor.** 13:7. Kad Ābrahāms bija pacietīgi gaidījis, viņš saņēma apsolīto, **Ebr.** 6:15.

Ja viņi pastāvēs līdz galam, tie tiks paugstināti pēdējā dienā, **1. Nef.** 13:37. Ja jūs būsit paklausīgi baušļiem un pastāvēsit līdz galam, jūs tiksiti izglābti pēdējā dienā, **1. Nef.** 22:31 (**Al.** 5:13). Ja jūs virzīsities uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un pastāvēsit līdz galam, jums būs mūžīgā dzīve, **2. Nef.** 31:20 (**3. Nef.** 15:9; **M&D** 14:7). Kurš uzņemas Manu Vārdu un pastāv līdz galam, tiks izglābts, **3. Nef.** 27:6.

Katru, kas pastāv Manā baznīcā līdz galam, to Es ceļšu uz Manas klints, **M&D** 10:69. Kas pastāv ticībā, pārvarēs pasauli, **M&D** 63:20, 47. Visi troņi un kundzības tiks dāvātas visiem tiem, kuri varonīgi izturēs Jēzus Kristus evaņģēlija dēļ, **M&D** 121:29.

Izvēle. *Skat.* Izvēlētis, Izvēlēt, Izraudzīt; Rīcības brīvība

Izvēles brīvība. *Skat.* Rīcības brīvība

Izvēlētis, Izvēlēt, Izraudzīt. *Skat. arī* Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Brīvs, Brīvība; Rīcības brīvība

Kad Tas Kungs izraugās jeb izvēlas kādu personu vai grupu, Viņš parasti arī aicina tos kalpot.

Ījabs

Izvēlieties šodien, kam jūs kalposit, **Joz.** 24:15 (Al. 30:8; Moz. 6:33). Es esmu izraudzījis tevi ciešanu krāsni, **Jes.** 48:10 (1. Nef. 20:10).

Daudz ir aicinātu, bet maz izredzētu, **Mat.** 22:14 (Mat. 20:16; M&D 95:5; 121:34, 40). Ne jūs Mani esat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis, **Jāņa** 15:16. Dievs ir izredzējis pasaules ģeķīgās lietas, lai liktu kaunā gudros, **1. kor.** 1:27. Viņš mūs ir izredzējis jau pirms pasaules radišanas, **Ef.** 1:4.

Mēs esam brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi vai gūstu un nāvi, **2. Nef.** 2:27.

Cēlie un dižie tika izraudzīti jau sākmā, **M&D** 138:55–56.

Israēls bija Dieva izredzēts, **Moz.** 1:26. Ābrahāms tika izraudzīts jau pirms viņš piedzima, **Ābr.** 3:23.

Ījabs

Vecajā Derībā taisnīgs vīrs, kurš cieta ārkārtīgas bēdas un tomēr palika uzticīgs savai ticībai Dievam. Viņa stāsts ir izklāstīts Ījaba grāmatā.

Ījaba grāmata: Kaut arī grāmata ir par Ījaba ciešanām, tā pilnībā neatbild uz jautājumu, kāpēc Ījabam (vai kādam citam cilvēkam) vajadzētu ciest sāpes un zaudēt savu ģimeni un mantu. Grāmata paskaidro, ka tas, ka kādam ir bēdas, nebūt nenozīmē, ka šis cilvēks ir grēkojis. Tas Kungs var izmantot bēdas pieredzei, disciplinēšanai un pamācīšanai, kā arī sodīšanai (M&D 122).

Grāmata var tikt sadalīta četrās daļās. No 1. līdz 2. nodaļai ir stāsta priekšvārds. No 3. līdz 31. nodaļai atstāstīta virkne diskusiju starp Ījabu un trim draugiem. 32. līdz 37. nodaļa satur Ēlihus, ceturtnā drauga, runas, kurš nosoda Ījabu citu iemeslu dēļ nekā pirmie trīs draugi. 38. līdz 42. nodaļa noslēdz grāmatu ar mierinājumu Ījabam, ka viņa dzīves kurss bija labs no paša sākuma.

Ījaba grāmata māca, ka, ja kādai personai ir pareizas zināšanas par Dievu un tā dzīvo dzīvi, kas ir pieņemama Dievam, tā būs spējīgāka izturēt pārbaudījumus,

kas nāks pār to. Ījaba neizsīkstošā ticība ir raksturota ar tādiem izsaukumiem kā: „Es zinu, ka mans Pestītājs ir dzīvs, un pēcgālā Viņš celsies pār pīšļiem” (Ījaba 19:25). Ījabs tiek pieminēts arī Ecēhiēla 14:14; Jēkaba vēstule 5:11; Mācības un Derību 121:10.

Īzāks. *Skat. arī* Ābrahāms—Ābrahāma pēcnācēji

Vecās Derības patriarhs. Viņa piedzimšana Ābrahāmam un Sārai to lielā vecumā bija brīnums (1. Moz. 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Ābrahāma gatavība upurēt Īzāku bija līdzība ar Dievu un Viņa Vienpiedzimušo Dēlu (Jēk. 4:5). Īzāks bija Ābrahāma derības solījumu mantinieks (1. Moz. 21:9–12; 1. Nef. 17:40; M&D 27:10).

Piedzima Īzāks, **1. Moz.** 21:1–7. Bija jātiek upurētam Morija kalnā, **1. Moz.** 22:1–19 (M&D 101:4). Appecējās, **1. Moz.** 24. Rikojās attiecībā uz saviem dēliem, **1. Moz.** 27:1–28:9.

Ir saņēmis paaugstināšanu ar Ābrahāmu un Jēkabu, **M&D** 132:37 (Mat. 8:11).

Jafets. *Skat. arī* Noa, Bībeles patriarhs

Vecās Derības pravieša Noas vecākais dēls (Moz. 8:12).

Noa dzemdina Jafetu, **1. Moz.** 5:32 (1. Moz. 6:10; Moz. 8:12). Jafets un viņa sieva iegāja Noas šķirstā, **1. Moz.** 7:13. Jafets iznāca no šķirsta, **1. Moz.** 9:18. Dievs vairo Jafetu, **1. Moz.** 9:27.

Jangs Brigams

Viens no pirmajiem apustuļiem šajā atklāšanā un otrs Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidents. Viņš vadīja svētos uz rietumiem no Navū Ili-noisas štātā uz Sālsezera ieleju un bija ievērojams kolonizators Amerikas Savienoto Valstu rietumos.

Brigams Jangs tika aicināts būt par prezidentu pār Divpadsmit apustuļiem, **M&D** 124:127. Brigams Jangs tiek uzslavēts par saviem darbiem un turpmāk atbrīvots no ceļošanas uz ārzemēm, **M&D**

126. Tas Kungs deva norādījumus Brigamam Jangam, kā organizēt svētos viņu ceļojumam uz rietumiem, **M&D** 136. Brigams Jangs bija starp izraudzītajiem garu pasaulē, **M&D** 138:53.

Jareda brālis. *Skat. arī* Jaredieši; Jareds

Pravietis Mormona Grāmatā. Viņš un viņa brālis izveidoja jarediešu tautu, kad viņi izveda ļaužu grupu no Bābeles torņa uz apsolīto zemi rietumu puslodē (Et. 1–6). Viņš bija tik lielas ticības vīrs, ka viņš runāja ar To Kungu vaigu vaigā (**M&D** 17:1). Viņa stāsts ir pierakstīts Etera grāmatā.

Jareda brālis bija liels un varens vīrs, un Tā Kunga augsti ieredzēts, **Et.** 1:34. Dēļ savas ticības Jareda brālis redzēja Tā Kunga pirkstu, **Et.** 3:6–9 (Et. 12:20). Kristus parādīja Savu garīgo ķermeni Jareda brālim, **Et.** 3:13–20. Nekad dižākas lietas nav tikušas pasludinātas kā tās, kas tika pasludinātas Jareda brālim, **Et.** 4:4. Jareda brālis brīdināja savu tautu pret monarhiju, **Et.** 6:22–23. Tas Kungs parādīja Jareda brālim visu, **Et.** 12:21. Jareda brālis bija varens rakstībā, **Et.** 12:24. Ar ticību Jareda brālis pārcēla Zerina kalnu, **Et.** 12:30.

Jaredieši. *Skat. arī* Jareda brālis; Jareds; Mormona Grāmata

Tauta Mormona Grāmatā, kas bija Jareda, viņa brāļa un viņu draugu pēcteči (Et. 1:33–41). Viņus Dievs vadīja no Bābeles torņa uz Ameriku, apsolīto zemi (Et. 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Kaut arī viņu tautā kādu laiku bija miljoniem ļaužu, viņi visi tika iznīcināti pilsoņu karā ļaundarību dēļ (Et. 14–15).

Jareds. *Skat. arī* Jareda brālis; Jaredieši

Vadonis Mormona Grāmatā, kurš kopā ar savu brāli aizveda ļaužu grupu no Bābeles torņa uz apsolīto zemi rietumu puslodē (Et. 1:33–2:1).

Jareds prasīja savam brālim lūgt To Kungu nesajaukt viņu ģimeņu un draugu valodu, **Et.** 1:34–37. Ceļoja līdz jūrai un dzīvoja tur četrus gadus, **Et.** 2:13. Kuģoja uz apsolīto zemi, **Et.** 6:4–12.

Jaroms

Mormona Grāmatā Ēnosa dēls un Lehija mazmazdēls. Viņš veda nefijiešu pierakstus sešdesmit gadus, no 420. līdz 361. g. pr. Kr. (Ēn. 1:25; Jar. 1:13). Viņš bija ticīgs vīrs, kurš izvēlējās daudz nerakstīt vēsturiskajos pierakstos (Jar. 1:2).

Jaroma grāmata: Šajā Mormona Grāmatas grāmatā ir tikai piecpadsmit pantu. Jaroms pierakstīja, ka nefijieši turpina dzīvot pēc Mozus likuma un raudzīties pēc Kristus atnākšanas. Viņus vadīja ķēniņi, kuri bija vareni ticības vīri. Viņi plauka, kad tie uzklusēja savus praviešus, priesterus un skolotājus.

Jaunava. *Skat. arī* Marija, Jēzus māte

Sieviete precību vecumā, kurai nekad nav bijušas seksuālas attiecības. Svētajos Rakstos jaunava var simbolizēt morālu tīrību (Jāņa atkl. 14:4).

Jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, **Jes.** 7:14 (Mat. 1:23; 2. Nef. 17:14).

Debesu valstība tiek pielīdzināta desmit jaunavām, **Mat.** 25:1–13.

Nacaretēs pilsētā es ieraudzīju jaunavu, kura bija Dieva Dēla māte, **1. Nef.** 11:13–18. Marija bija jaunava, dārgs un izraudzīts trauks, **Al.** 7:10.

Jaunava Marija. *Skat.* Marija, Jēzus māte

Jaunā Derība. *Skat. arī* Bībele; Svētie Raksti

Iedvesmotu rakstu krājums (sākotnēji grieķu valodā) par Jēzus Kristus dzīvi un kalpošanu, apustuļiem un citiem Jēzus Kristus sekotājiem. Jaunā Derība ir sadalīta evaņģēlijos, Apustuļu darbos, Pāvila vēstulēs, kopējās vēstulēs un Jāņa atklāsmes grāmatā.

Četri evaņģēliji—Mateja, Marka, Lūkas un Jāņa grāmatas—ir atskaites par Kristus dzīvi. Apustuļu darbos pierakstīta Baznīcas un apustuļu vēsture pēc Kristus nāves, jo īpaši Pāvila misijas ceļojumi. Pāvila vēstules dod norādījumus Baznīcas vadītājiem un locekļiem. Citas vēstules sarakstīja citi apustuļi un tās sniedz papildus padomus agrīnajiem svētajiem.

Jaunā Jeruzāleme

Jāņa atklāsmes grāmata, kuru sarakstīja apustulis Jānis, satur galvenokārt pravietojumus par pēdējām dienām.

Jaunā Jeruzāleme. *Skat. arī* Ciāna

Vieta, kur sapulcēsies svētie un Kristus personiski valdīs kopā ar tiem Tūkstošgades laikā. Ciāna (Jaunā Jeruzāleme) tiks uzcelta Amerikas kontinentā un Zeme tiks atjaunota un saņems savu paradīzes godību (TA 1:10). Tā arī attiecas uz svētu pilsētu, kas nāks lejā no debesīm Tūkstošgades sākumā.

No Ciānas izies bauslība, **Mih.** 4:2.

Mana Dieva pilsētas vārds ir Jaunā Jeruzāleme, **Jāņa atkl.** 3:12. Jānis redzēja svēto pilsētu, jauno Jeruzālemi, **Jāņa atkl.** 21:1–5.

Šo tautu Es nostiprināšu šai zemē, un tā būs Jaunā Jeruzāleme, **3. Nef.** 20:22. Jaunā Jeruzāleme tiks uzcelta Amerikā, **Ēt.** 13:3–6, 10.

Jaunā Jeruzāleme tiks sagatavota, **M&D** 42:9, 35, 62–69. Svētajiem ir jāpulcējas un jāceļ Jaunā Jeruzāleme, **M&D** 45:63–75. Jaunā Jeruzāleme ir jāceļ Misūri, **M&D** 84:1–5 (M&D 57:1–3). Jērs stāvēs uz Ciānas kalna un svētajā pilsētā, Jaunajā Jeruzālemē, **M&D** 133:56.

Mana saiešanas telts tiks saukta par Ciānu, Jauno Jeruzālemi, **Moz.** 7:62.

Jaunā un mūžīgā derība. *Skat. arī*

Derība

Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība (M&D 66:2). Tā ir jauna katru reizi, kad tā tiek atklāta no jauna pēc atkrišanas perioda. Tā ir bezgalīga tādā nozīmē, ka tā ir Dieva derība un ir bijusi pieejama ikvienā evaņģēlija atklāšanā, kur ir bijuši ļaudis, kas vēlas to pieņemt. Jēzus Kristus no jauna atklāja jauno un mūžīgo derību cilvēkiem uz Zemes caur pravieti Džozefu Smitu. Tā satur svētus priekšrakstus, ko veic ar priesterības pilnvarām—tādus kā kristīšana un tempļa laulība—kas nodrošina cilvēkam glābšanu, nemirstību un mūžīgo dzīvi. Kad ļaudis pieņem evaņģēliju un apsola turēt Dieva pavēles, Dievs apņemas dot tiem Savas jaunās un mūžīgās derības svētības.

Es uzcelšu Savu derību starp Sevi un starp tevi, **1. Moz.** 17:7. Viņam būs mūžīga priesterības derība, **4. Moz.** 25:13. Cilvēki ir pārgrozījuši likumus un laužuši mūžīgo derību, **Jes.** 24:5 (M&D 1:15). Es jums celšu mūžīgu derību, **Jes.** 55:3 (Jer. 32:40). Tā būs mūžīga derība, **Ec.** 37:26.

Tas Kungs ir noslēdzis jaunu derību, un vecā ir beigusies, **Ebr.** 8:13. Jēzus ir jaunās derības starpnieks, **Ebr.** 12:24 (M&D 76:69).

Šī ir jauna un mūžīga derība, **M&D** 22:1. Es sūtīju Savu mūžīgo derību pasaulē, **M&D** 45:9 (M&D 49:9). Tas Kungs sūtīja Savu evaņģēlija pilnību, Savu mūžīgo derību, **M&D** 66:2 (M&D 133:57). Lai iegūtu augstāko pakāpi celestiālajā valstībā, cilvēkam ir jāstājas jaunajā un mūžīgajā laulības derībā, **M&D** 131:1–2. Jaunā un mūžīgā derība tika nodibināta Tā Kunga godības pilnībai, **M&D** 132:6, 19.

Jānis, Cebedeja dēls. *Skat. arī*

Apustulis; Evaņģēliji; Jāņa atklāsmes grāmata; Melhisedeka priesterība; Pārveidotas būtnes

Viens no divpadsmit apustuļiem Jaunajā Derībā, Cebedeja dēls un Jēkaba brālis. Savā zemes dzīvē viņš bija zvejnieks (Marka 1:17–20). Iespējams, ka viņš ir vārdā nenosauktais Jāņa Kristītāja mācekļis, kas pieminēts Jāņa 1:40. Vēlāk viņš saņēma aicinājumu būt par Jēzus Kristus mācekli (Mat. 4:21–22; Lūk. 5:1–11). Viņš sarakstīja Jāņa evaņģēliju, trīs vēstules un Jāņa atklāsmes grāmatu. Viņš bija viens no trim, kas bija kopā ar To Kungu pie Jaira meitas augšāmcelšanas (Marka 5:35–42), Apskaidrošanas kalnā (Mat. 17:1–9) un Ģetzemanē (Mat. 26:36–46). Savos rakstos viņš atsauca uz sevi kā uz mācekli, kuru Jēzus mīlēja (Jāņa 13:23; 21:20) un „otru mācekli” (Jāņa 20:2–8). Jēzus arī sauca viņu un viņa brāli par Boanerges—„pērkona dēliem” (Marka 3:17). Uz viņu ir biežas atsauces atskaitēs par Krustā sišanu un Augšāmcelšanu (Lūk. 22:8; Jāņa 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Jānis vēlāk tika izsūtīts uz

Patmu, kur viņš sarakstīja Jāņa atklāsmes grāmatu (Jāņa atkl. 1:9).

Jānis bieži tiek pieminēts pēdējo dienu atklāsmēs (1. Nef. 14:18–27; 3. Nef. 28:6; Et. 4:16; M&D 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Šie fragmenti apstiprina Bībeles pierakstu par Jāni un arī dod ieskatu, cik viņš bija dzižs un cik nozīmīgu darbu Tas Kungs ir uzticējis veikt viņam uz Zemes Jaunās Derības laikos un pēdējās dienās. Pēdējo dienu Svētie Raksti paskaidro, ka Jānis nenomira, bet ka viņam tika ļauts palikt uz Zemes kā strādājošam kalpam līdz Tā Kunga Otrajai Atnākšanai (Jāņa 21:20–23; 3. Nef. 28:6–7; M&D 7).

Jāņa vēstules: Kaut arī šo trīs vēstūļu autors nemin sevi vārdā, valoda tik ļoti atgādina apustuli Jāni, ka tiek uzskatīts, ka viņš ir sarakstījis visas trīs vēstules.

1. Jāņa vēstules 1. nodaļā svētie tiek pamācīti stiprināt sadraudzību ar Dievu. 2. nodaļā ir uzsvērts, ka svētie iepazīst Dievu caur paklausību, un tie ir pamācīti nemilēt pasauli. 3. nodaļā visi ir aicināti kļūt par Dieva bērniem un mīlēt citam citu. 4. nodaļā ir izskaidrots, ka Dievs ir mīlestība un mīt tajos, kas Viņu mīl. 5. nodaļā ir izskaidrots, ka svētie piedzimst no Dieva caur ticību Kristum.

2. Jāņa vēstule ir līdzīga 1. Jāņa vēstulei. Tajā Jānis priecājas par „izredzētās nama mātes” bērnu uzticību.

3. Jāņa vēstulē ir uzslavēta persona, kuru sauc Gajs, par viņa uzticību un palīdzību tiem, kas mīl patiesību.

Jāņa evaņģēlijs: Šajā Jaunās Derības grāmatā apustulis Jānis liecināja, ka (1) Jēzus ir Kristus jeb Mesija un (2) Jēzus ir Dieva Dēls (Jāņa 20:31). Ainas no Jēzus dzīves, ko viņš apraksta, ir rūpīgi izlasītas un sakārtotas tieši ar šo mērķi. Grāmata sākas ar paziņojumu par Kristus stāvokli pirmsmirstīgajā pasaulē: Viņš bija ar Dievu, Viņš bija Dievs un Viņš bija visu lietu Radītājs. Viņš piedzima miesā kā Tēva Vienpiedzimušais. Jānis izseko Jēzus kalpošanas gaitu, īpaši uzsvērdams Viņa dievišķīgumu un Viņa augšāmcelšanos no mirušajiem. Viņš skaidri apstiprina, ka Jēzus ir Dieva Dēls, kas apstiprinās ar brīnumiem, ar liecībām, ar

praviestiem un ar paša Kristus balsi. Jānis māca, pretstatot gaismu un tumsu, patiesību un maldus, labu un ļaunu, Dievu un velnu. Iespējams, ka nevienā citā pierakstā Jēzus svētums un jūdu valdnieku neuzticība nav tik skaidri atzīta.

Jānis rakstīja galvenokārt par Kristus kalpošanu Jūdejā, it īpaši par Viņa mirstīgās kalpošanas pēdējo nedēļu, kamēr Matejs, Marks un Lūka rakstīja galvenokārt par Viņa kalpošanu Galilejā. Vairāki jautājumi no šī evaņģēlija ir darīti skaidrāki pēdējo dienu atklāsmēs (M&D 7 un M&D 88:138–141).

Sarakstu ar Glābēja dzīves notikumiem, kā tie ir aprakstīti Jāņa evaņģēlijā, skat. pielikumā Evaņģēliju saskaņa.

Atklāsmes grāmata: Skat. Jāņa atklāsmes grāmata

Jānis Kristītājs. *Skat. arī* Ārona priesterība; Ēlija

Caharijas un Elizabetes dēls Jaunajā Derībā. Jānis tika sūtīts sagatavot ļaudis pieņemt Mesiju (Jāņa 1:19–27). Viņš turēja Ārona priesterības atslēgas un kristīja Jēzu Kristu.

Jesaja un citi pravietoja par Jāņa misiju, **Jes.** 40:3 (Mal. 3:1; 1. Nef. 10:7–10; 2. Nef. 31:4).

Tika iemests cietumā, un viņam tika nocirsta galva, **Mat.** 14:3–12 (Marka 6:17–29). Gabriēls pasludināja Jāņa piedzimšanu un kalpošanu Caharijam, **Lūk.** 1:5–25. Jēzus mācīja, ka Jānis Kristītājs ir liels pravietis, **Lūk.** 7:24–28. Atpazina Jēzu kā Dieva Dēlu, **Jāņa** 1:29–34. Jāņa mācekļi kļuva par Jēzus mācekļiem, **Jāņa** 1:25–29, 35–42 (Ap. d. 1:21–22). Nedarija nevienu brīnumu, **Jāņa** 10:41.

Kā augšāmcelta būtne tika sūtīts ordinēt Džozefu Smitu un Oliveru Kauderiju Ārona priesterībā, **M&D** 13 (M&D 27:7–8; DžS—V 1:68–72). Tika eņģeļa ordinēts, kad viņš bija astoņas dienas vecs, **M&D** 84:28.

Jāņa atklāsmes grāmata. *Skat. arī* Apokalipse; Jānis, Cebedeja dēls

Pēdējā grāmata Jaunajā Derībā, kas sastāv no atklāsmes, dotas apustulim

Jāzeпа vēzda

Jānim. Viņam bija ļauts redzēt pasaules vēsturi, it īpaši pēdējās dienas (Jāņa atkl. 1:1–2; 1. Nef. 14:18–27; M&D 77). Jāņa Atklāsmes grāmata ir pazīstama arī kā Apokalipse.

Jānis saņēma šo atklāsmi Tā Kunga dienā Patmas salā (Jāņa atkl. 1:9–10) pie Āzijas krasta, netālu no Efezas. Precīza atklāsmes diena nav zināma.

Atslēgas šīs grāmatas saprašanai ir ietvertas 1. Nefija grāmatā 14:18–27 un Mācības un Derību 77. (Et. 4:15–16).

No 1. līdz 3. nodaļai ir ievads šai grāmatai un vēstulēm septiņām draudzēm Āzijā. Jānis rakstīja vēstules, lai palīdzētu svētajiem atrisināt noteiktas problēmas. 4. un 5. nodaļā pierakstītas vīzijas, ko Jānis bija saņēmis un kas parāda Dieva un Kristus varenību un taisnīgo varu. No 6. līdz 9. nodaļai un 11. nodaļā Jānis pierakstīja to, kā viņš redzēja grāmatu, kas aizzīmogota ar septiņiem zīmogiem, katrs no šiem zīmogiem simbolizē vienu tūkstošgadi Zemes laicīgajā vēsturē. Šīs nodaļas runā galvenokārt par notikumiem, kas ir ietverti septītajā zīmogā (skat. Jāņa atkl. 8–9; 11:1–15). 10. nodaļā ir apraksts par grāmatu, ko Jānis apēda. Grāmata simbolizē nākamo misiju, kas viņam bija jāpilda. 12. nodaļā pierakstīta vīzija par ļaunumu, kas sākās debesīs, kad Sātans sacēlās un tika padzīts. Karš, kas tur sākās, turpinās uz Zemes. 13. nodaļā un no 17. līdz 19. nodaļai Jānis apraksta Zemes ļaunās valstis, kuras kontrolē Sātans, un to bojāeju, ieskaitot galīgo ļaunuma iznīcināšanu. No 14. līdz 16. nodaļai aprakstīts svēto taisnīgums ļaunuma vidū īsi pirms Kristus Otrās Atnākšanas. No 20. līdz 22. nodaļai aprakstīta Tūkstošgade, brīnišķīgā pilsēta Jaunā Jeruzāleme un Zemes vēstures pēdējā notikumi.

Jāzeпа vēzda. *Skat.* Efraims—Efraima jeb Jāzeпа vēzda; Mormona Grāmata

Jāzeпа, Jēkaba dēls. *Skat.* arī Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Rahēles pirmdzimtais dēls (1. Moz. 30:22–24; 37:3).

Jāzeпа ieguva pirmdzimtību Israēlā,

tāpēc ka Rūbens, Jēkaba pirmās sievas pirmdzimtais, zaudēja šo priekšrocību caur pārkāpumu (1. Laiku 5:1–2). Tāpēc, ka viņš bija cienīgs, Jāzeпа, būdams Jēkaba otrās sievas pirmdzimtais, bija nākamais rindā pēc svētības. Jāzeпа arī saņēma svētību no sava tēva, neilgi pirms Jēkabs nomira (1. Moz. 49:22–26).

Jāzeпа bija vīrs ar stipru raksturu, „uzticams un gudrs” cilvēks (1. Moz. 41:39). Tas, kā viņš atraidīja Potifara sievu, ir piemērs viņa ticībai, šķīstībai un personiskajam godīgumam (1. Moz. 39:7–12). Ēģiptē, kad Jāzeпа atklāja savu īsto personību saviem brāļiem, viņš, tā vietā lai vainotu viņus, pateicās par to, kā viņi bija pret to izturējušies. Viņš ticēja, ka viņu rīcība bija palīdzējusi izpildīt Dieva dievišķo gribu (1. Moz. 45:4–15).

Pēdējo dienu atklāsmes atklāj svarīgāku Jāzeпа ģimenes misiju pēdējās dienās (DžST, 1. Moz. 50:24–38 [Pielikums]; 2. Nef. 3:3–24; 3. Nef. 20:25–27).

Jēkabs ļoti mīlēja Jāzeпу un deva tam svārkus ar piedurknēm, **1. Moz.** 37:3. Greizsirdības dēļ Jāzeпа brāļi pieauga savā naidā pret Jāzeпу un iecerēja viņu nogalināt, bet tā vietā pārdeva to tirgotājiem, kas bija ceļā uz Ēģipti, **1. Moz.** 37:5–36. Ēģiptē Tas Kungs lika, lai Jāzeпам viss labi izdotos, un viņš kļuva par Potifara nama pārvaldnieku, **1. Moz.** 39:1–4. Potifara sieva meloja, sakot, ka Jāzeпа centās to pavedināt; Jāzeпа tika nepatiesi notiesāts un iemests cietumā, **1. Moz.** 39:7–20. Jāzeпа iztulkoja faraona galvenā dzērienu devēja un maizes cepēja sapņus, **1. Moz.** 40. Faraons sāka ieredzēt Jāzeпу tāpēc, ka Jāzeпа bija iztulkojis vienu no faraona sapņiem; viņš iecēla Jāzeпу par pārvaldnieku pār visu Ēģipti, **1. Moz.** 41:14–45. Piedzima Efraims un Manase, **1. Moz.** 41:50–52. Jāzeпа atkal satikās ar savu tēvu un brāļiem, **1. Moz.** 45–46. Jāzeпа nomira Ēģiptē 110 gadu vecumā, **1. Moz.** 50:22–26.

Jāzeпа, Marijas vīrs. *Skat.* arī Jēzus Kristus; Marija, Jēzus māte

Marijas, Jēzus mātes, vīrs. Jāzeпа bija Dāvida pēctecis (Mat. 1:1–16; Lūk.

3:23–38) un dzīvoja Nacaretē. Viņš bija saderināts ar Mariju. Īsi pirms viņu laulības Mariju apmeklēja eņģelis Gabriēls, kurš paziņoja, ka Marija ir izraudzīta, lai būtu par Glābēja māti (Lūk. 1:26–35). Jāzeps arī saņēma atklāsmi par šo dievišķo dzimšanu (Mat. 1:20–25).

Marija bija vienīgā no Jēzus zemes vecākiem, jo Dievs Tēvs bija Jēzus tēvs. Bet jūdi domāja Jāzepu esam par Jēzus tēvu, un Jēzus viņu arī uzskatīja par tādu (Lūk. 2:48, 51). Ticis brīdināts dievišķīgos sapņos, Jāzeps pasargāja mazā Jēzus dzīvību, aizbēgdams uz Ēģipti (Mat. 2:13–14). Pēc tam, kad Hērods nomira, eņģelis deva norādījumu Jāzepam vest mazo Kristu atpakaļ uz Israēlu (Mat. 2:19–23).

Jāzeps no Arimatijas

Jāzeps no Arimatijas bija sinedrija loceklis, Kristus māceklis un bagāts, un uzticīgs israēlietis, kurš neņēma līdzdalību mūsu Kunga nosodišanā. Pēc Krustā sišanas Jāzeps ņēma Glābēja miesas, ietina tās tirā līnu audeklā un ielika Viņu Jāzēpa paša kapā, kas bija izcirsts klintī (Mat. 27:57–60; Marka 15:43–46; Lūk. 23:50–53; Jāņa 19:38–42).

Jehova. Skat. arī ES ESMU; Jēzus Kristus

Israēla Dieva derības jeb īstais Vārds. Tas nozīmē „mūžīgais ES ESMU” (2. Moz. 3:14; Jāņa 8:58). Jehova ir Jēzus Kristus pirms mirstīgās dzīves un nāca uz Zemi kā Marijas dēls (Mos. 3:8; 15:1; 3. Nef. 15:1–5). Parasti, kad Vecajā Derībā parādās vārds *Tas Kungs*, tas nozīmē „Jehova”.

Jehova ir Kristus: Jehovu pazina senie pravieši (2. Moz. 6:3; Ābr. 1:16). Apustulis Pāvils mācīja, ka Kristus ir Jehova no Vecās Derības (2. Moz. 17:6; 1. kor. 10:1–4). Mormona Grāmatā Jareda brālis redzēja Kristu pirms mirstīgās dzīves un pielūdza Viņu (Et. 3:13–15). Moronijs arī sauca Kristu par „Jehovu” (Mor. 10:34). Kērtlandes templi Džozefs Smits un Oliver Kauderijs redzēja augšāmcelto Jehovu (M&D 110:3–4).

Jeremija. Skat. arī Jeremijas Raudu Dziesmas

Vecās Derības pravietis, kurš piedzima priestera ģimenē un pravietoja Jūdā no 626. līdz 586. g. pr. Kr. Viņš dzīvoja gandrīz līdz nākamo dižo praviešu—Lehija, Ecēhiēla, Hozejas un Daniēla—laikam.

Jeremija tika ordinēts būt par pravieti jau pirmsmirstīgajā dzīvē (Jer. 1:4–5). Būdams pravietis apmēram četrdesmit gadu, viņš mācīja pret elku pielūgšanu un netikumību jūdu tautā (Jer. 3:1–5; 7:8–10). Viņš saskārās ar nepārtrauktu pretestību un apvainojumiem (Jer. 20:2; 36:18–19; 38:4). Pēc Jeruzālemes krišanas jūdi, kas aizbēga uz Ēģipti, paņēma Jeremiju sev līdzī (Jer. 43:5–6), kur tie, saskaņā ar tradīciju, nomētāja viņu ar akmeņiem, līdz viņš mira.

Jeremijas grāmata: No 1. līdz 6. nodaļai satur pravietojumus, kas tika teikti Josijas valdīšanas laikā. No 7. līdz 20. nodaļai ir pravietojumi Joakīma laikā. No 21. līdz 38. nodaļai runā par Cedekijas valdīšanu. No 39. līdz 44. nodaļai ir doti pravietojumi un aprakstīti vēsturiskie notikumi pēc Jeruzālemes krišanas. 45. nodaļa satur solījumu Baruham, viņa rakstvedim, ka Baruha dzīvība tiks saglabāta. Beigās no 46. līdz 51. nodaļai ir pravietojumi par citām tautām. 52. nodaļa ir vēsturisks noslēgums. Daži no Jeremijas pravietojumiem bija arī Lābana misīna plāksnēs, ko dabūja Nefijs (1. Nef. 5:10–13). Jeremija tiek pieminēts arī divās citās vietās Mormona Grāmatā (1. Nef. 7:14; Hel. 8:20).

Jeremijas grāmata ietver arī apstiprinājumu par cilvēka pirmsmirstīgo eksistenci un Jeremijas pirmsordinēšanu (Jer. 1:4–5); pravietojumu par Israēla atgriešanos no savas izklīdināšanas—viena no katras pilsetas un divu no katras cilts sapulcināšanu Ciānā, brīnišķīgā zemē, kur Israēls un Jūda varēs dzīvot drošībā un mierā (Jer. 3:12–19); un Tā Kunga pravietojumu, sapulcinot Israēlu no ziemeļu valstīm, sūtot daudz zvejnieku un mednieku, lai tos atrastu (Jer. 16:14–21). Tas pēdējās dienās būs daudz lielāks notikums, pat nekā

Jeremijas Raudu Dziesmas

Israēla izvešana no Ēģiptes, ko paveica Mozus (Jer. 16:13–15; 23:8).

Jeremijas Raudu Dziesmas

Grāmata Vecajā Derībā, ko sarakstījis Jeremija. Tā ir skumju dzejoļu jeb dziesmu sakopojums Jeruzālemes un israēliešu tautas krišanas dēļ. Grāmata tika sarakstīta pēc pilsētas krišanas apmēram 586. g. pr. Kr.

Jerobeāms

Vecajā Derībā Jerobeāms bija pirmais ķēniņš sadalītā Israēla ziemeļu daļā. Viņš bija Efraima cilts loceklis. Ļaunais Jerobeāms vadīja sacelšanos pret Jūdas namu un Dāvida cilti.

Jerobeāms nolika elkus, ko pielūgt Danas un Bēteles ļaudīm, **1. Ķēn.** 12:28–29. Ahija pārmeta Jerobeāmam, **1. Ķēn.** 14:6–16. Jerobeāms tika pieminēts par to, ka bija pavadinājis Israēlu uz lielu grēku, **1. Ķēn.** 15:34 (1. Ķēn. 12:30).

Jerubbaals. *Skat. arī* Gideons (Vecā Derība)

Vārds, kas tika dots Gideonam Vecajā Derībā pēc tam, kad viņš nopostīja Bala altāri (Soģu 6:32; 7:1; 9; 1. Sam. 12:11).

Jeruzāleme

Pilsēta mūsdienu Izraēlā. Tā ir visnozīmīgākā pilsēta Bībeles vēsturē. Šajā pilsētā ir vairākas kristiešu, jūdu un musulmaņu svētvietas, un tās regulāri apmeklē daudzi uzticīgi ticīgie. Tā bieži tiek saukta par svēto pilsētu.

Kādreiz bijusi pazīstama kā Salema (1. Moz. 14:18; Psm. 76:3), Jeruzāleme bija jebusiešu pilsēta, līdz to sagrāba Dāvids (Joz. 10:1; 15:8; 2. Sam. 5:6–7), kurš to padarīja par galvaspilsētu. Līdz tam tā kalpoja galvenokārt kā kalnu cietoksnis, apmēram 800 metrus virs jūras līmeņa. Tai apkārtnē ir dziļas ieļavas no visām pusēm, izņemot ziemeļus.

Ķēniņš Dāvids savas valdīšanas laikā dzīvoja Jeruzālemē koka pilī. Tomēr Salamana valdīšanas laikā ļaudis daudz darīja, lai izdaiļotu pilsētu, ieskaitot ķēniņa pils un tempļa celtniecību.

Pēc tam, kad Israēla un Jūdas ķēniņvalstis tika sadalītas, Jeruzāleme palika Jūdas galvaspilsēta. Tai bieži uzbruka okupantu karapulki (1. Ķēn. 14:25; 2. Ķēn. 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Hikijas laikā Jeruzāleme kļuva par reliģiskās pielūgšanas centru, bet tā tika daļēji nopostīta 320. g. pr. Kr., 168. g. pr. Kr. un 65. g. pr. Kr. Hērods atjaunoja pilsētas sienas un templi, bet 70. g. pēc Kr. romieši pilnīgi to nopostīja.

Melhisedeks bija Salemas ķēniņš, **1. Moz.** 14:18 (Ebr. 7:1–2). Jesaja aicināja Jeruzālemi tērpties savās svētku drānās, **Jes.** 52:1. Tā Kunga vārdam bija jānāk no Jeruzālemes, **Mih.** 4:2.

Kristus raudāja par Jeruzālemes likteni, **Mat.** 23:37–39 (Lūk. 13:34). Jeruzāleme ir dzīvā Dieva pilsēta, **Ebr.** 12:22.

Jeruzālemei bija jātiek nopostītai, ja tā nenozēlos grēkus, **1. Nef.** 1:4, 13, 18 (2. Nef. 1:4; Hel. 8:20). Pēc nopostīšanas Jeruzāleme atkal tiks apdzīvota, **3. Nef.** 20:46. Jeruzālemei bija jātop uzceltai, **Et.** 13:5.

Kristus brīdināja pēdējo dienu svētos tāpat, kā viņš brīdināja Jeruzālemes ļaudis, **M&D** 5:20. Tiem, kuri ir no Jūdas, jābēg uz Jeruzālemi, **M&D** 133:13. Tas Kungs runās no Jeruzālemes, **M&D** 133:21.

Jeruzāleme, Jaunā. *Skat.* Ciāna; Jaunā Jeruzāleme

Jesaja

Pravietis Vecajā Derībā, kurš pravietoja no 740. līdz 701. g. pr. Kr. Kā ķēniņa Hikijas galvenajam padomniekam Jesajam bija liela reliģiska un politiska ietekme.

Jēzus citēja Jesaju biežāk nekā jebkuru citu pravieti. Jesaju bieži citē arī Pēteris, Jānis un Pāvils Jaunajā Derībā. Mormona Grāmata un Mācība un Derības satur citātus no Jesajas biežāk nekā no jebkura cita pravieša un sniedz lielu palīdzību Jesajas pravietojumu izskaidrošanā. Nefijs mācīja savus ļaudis no Jesajas rakstiem (2. Nef. 12–24; Jes. 2–14). Tas Kungs teica nefijiešiem, ka „diženi ir Jesajas vārdi” un ka viss, ko Jesaja pravietoja, tiks piepildīts (3. Nef. 23:1–3).

Jesajas grāmata: Grāmata Vecajā Derībā. Daudzi no Jesajas pravietojumiem runā par Pestītāja atnākšanu gan tad, kad Viņš kalpoja uz Zemes (Jes. 9:6), gan tad, kad Viņš nāks kā Diženais Kēniņš pēdējā dienā (Jes. 63). Viņš arī daudz pravietoja par Israēla nākotni.

1. nodaļa ir prologs visai pārējai grāmatai. Jes. 7:14; 9:6–7; 11:1–5; 53 un 61:1–3 pareģo Glābēja misiju. 2., 11., 12. un 35. nodaļā ir runāts par notikumiem pēdējās dienās, kad evaņģēlijs tiks atjaunots, Israēls tiks sapulcināts un izkaltusi zeme uzplauks kā roze. 29. nodaļa satur pravietojumu par Mormona Grāmatas parādīšanos (2. Nef. 27). No 40. līdz 46. nodaļai ir pasludināts Jehovas kā patiesā Dieva pārākums pār pagānu elku dieviem. Atlikušajās nodaļās—no 47. līdz 66.—ir runāts par notikumiem Israēla galīgā atjaunošanā un Ciānas nodibināšanu, kad Tas Kungs mītis starp Saviem ļaudīm.

Jetrus. *Skat. arī Mozus*

Vecās Derības valdnieks un Midiāna priesteris, kurš deva Mozum mājas pēc tam, kad Mozus aizbēga no Ēģiptes. Viņš tiek saukts arī par Reguēlu (2. Moz. 2:18). Vēlāk Mozus apprecēja Jetrus meitu Ciporu (2. Moz. 3:1; 4:18; 18:1–12). Jetrus mācīja Mozum nodot pilnvaras (2. Moz. 18:13–27). Mozus saņēma Melhisedeka priesterību no Jetrus (M&D 84:6–7).

Jēkabs, Alfeja dēls

Viens no divpadsmit apustuļiem, kurus Jēzus izraudzījās Savas mirstīgās kalpošanas laikā (Mat. 10:3; Marka 3:18; Lūk. 6:15; Ap. d. 1:13).

Jēkabs, Cebedeja dēls

Viens no divpadsmit apustuļiem, kurus Jēzus izraudzījās Savas mirstīgās kalpošanas laikā. Viņš bija Jāņa brālis. Viņš bija viens no trim apustuļiem, kas bija izraudzīti būt ar Jēzu īpašos gadījumos: pie Jaira meitas augšāmcelsšanas (Marka 5:37), pie apskaidrošanas (Mat. 17:1; Marka 9:2; Lūk. 9:28) un Ģetzemanē (Mat. 26:37; Marka 14:33). Kopā ar Pēteri un Jāni viņš atjaunoja Melhisedeka

priesterību uz Zemes, ordinējot Džozefu Smitu un Oliveru Kauderiju (M&D 27:12; 128:20; DžS—V 1:72).

Jēkabs, Īzāka dēls. *Skat. arī Ēsavs; Israēls; Īzāks*

Vecās Derības patriarhs un pravietis; jaunākais no Īzāka un Rebekas dvīņiem (1. Moz. 25:19–26). Jēkabs ieguva pirmdzimtību pār savu brāli Ēsavu. Tas bija Jēkaba cienības dēļ un dēļ tā, ka viņš precējās derībā, kamēr Ēsavs nicināja šo pirmdzimtību un precējās ārpus derības (1. Moz. 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Ebr. 12:16).

Rebeka uzzināja no Tā Kunga, ka Ēsavs kalpos Jēkabam, **1. Moz.** 25:23. Nopirka pirmdzimtību no Ēsava, **1. Moz.** 25:29–34. Saņņoja par kāpnēm uz debesīm, **1. Moz.** 28. Apprecēja Leu un Rāheli, **1. Moz.** 29:1–30. Bija divpadsmit dēli un viena meita, **1. Moz.** 29:31–30:24; 35:16–20. Apprecēja Bilhu un Zilfu, **1. Moz.** 30:3–4, 9. Vārds tika izmainīts uz „Israēls”, **1. Moz.** 32:29. Redzēja Dievu vaigu vaigā, **1. Moz.** 32:31. Bija īpaši labvēlīgs pret Jāzepu, **1. Moz.** 37:3. Devās uz Ēģipti ar savu ģimeni, **1. Moz.** 46:1–7. Svētīja savus dēlus un viņu pēctečus, **1. Moz.** 49. Nomira, **1. Moz.** 49:33.

Turēja bausļus un šodien ir paaugstināts tronī debesīs kopā ar Ābrahāmu un Īzāku, **M&D** 132:37.

Jēkabs, Lehija dēls. *Skat. arī Lehijš, Nefija tēvs*

Pravietis Mormona Grāmatā un vairāku sprediķu autors 2. Nefija grāmatā un Jēkaba grāmatā (2. Nef. 6–11; Jek. 1–7).

Jēkaba grāmata: Trešā grāmata Mormona Grāmatā. 1. nodaļā ir stāstīts, ka Nefijs nodeva pierakstus Jēkabam un tad iesvētīja Jēkabu un viņa brāli Jāzepu būt par priesteriem un skolotājiem tautai. No 2. līdz 4. nodaļai ir sprediķi, kas brīdina ļaudis būt morāli tīriem. Jēkabs arī mācīja par Pestītāja Mesijas atnākšanu, un viņš minēja iemeslus, kāpēc daži Israēlā nepieņems Viņu, Tam atnākot. 5. un 6. nodaļa satur Jēkaba liecību un pravietisko līdzību par Israēla tautas vēsturi un

Jēkabs, Tā Kunga brālis

misiju. 7. nodaļa satur atskaiti par mācīto dumpinieku vārdā Šerems, kurš tika uzveikts ar Jēkaba dievišķo liecību.

Jēkabs, Tā Kunga brālis

Tā Kunga brālis Jaunajā Derībā (Gal. 1:19) un arī Jozefa, Sīmaņa, Jūdas un vairāku māsu brālis (Mat. 13:55–56; Marka 6:3; Jūd. v. 1:1). Viņš arī bija pazīstams kā taisnīgais Jēkabs un ieņēma svarīgu amatu Baznīcā Jeruzālemē (Ap. d. 12:17; 15:13; 1. kor. 15:7; Gal. 2:9–12). Iespējams, ka viņš ir uzrakstījis Jēkaba vēstuli.

Jēkaba vēstule: Grāmata Jaunajā Derībā. Sākotnēji tā bija vēstule, adresēta divpadsmit izkaisītajām Israēla ciltīm un, iespējams, tika uzrakstīta no Jeruzālemes. Vēstule satur dažus skaidri formulētos jautājumus par praktisko reliģiju, ieskaitot svarīgo padomu pirmajā nodaļā, ka, ja kādam trūkst gudrības, viņam ir jālūdz Dievs pēc palīdzības (Jēk. v. 1:5–6; Džs—V 1:9–20). 2. nodaļā ir runāts par ticību un darbiem. 3. un 4. nodaļā ir runāts par nepieciešamību savaldīt mēli, un svētie ir brīdināti nerunāt Jaunu citam par citu. 5. nodaļā svētie ir mudināti būt pacietīgiem un slimības gadījumā lūgt elderus pēc svētības; tā arī māca par svētībām, kas nāk tad, kad kāds palīdz atgriezt citus.

Jērika

Pilsēta Jordānas ielejā, apjozta ar aizsargsienu, 245 m zem jūras līmeņa. Jērika ir netālu no tās vietas, kur israēlieši šķērsoja upi, kad tie pirmo reizi iegāja apsolītajā zemē (Joz. 2:1–3; 3:16; 6).

Israēlieši izcīnīja kauju Jērikā, **Joz.** 6:1–20. Jozua nolādēja Jēriku, **Joz.** 6:26 (1. Ķēn. 16:34). Jērika bija teritorijā, kas tika piešķirta Benjamīnam, **Joz.** 18:11–12, 21.

Tas Kungs apmeklēja Jēriku savā pēdējā ceļojumā uz Jeruzālemi, **Marka** 10:46 (Lūk. 18:35; 19:1).

Jēzus Kristus. *Skat. arī* Aizstāvis;

Alfa un Omega; Apskaidrošana—
Kristus apskaidrošana; Asinis;
Atbrīvotājs; Augšamcelšanās;

Ādama un Ievas Krišana; Bezgalīgs;
Ceļš; Cilvēka Dēls; Čūska,
misiņa; Debesbraukšana; Dieva
Jērs; Dievs, Dievība; Dzemdīnāt;
Dzīvais ūdens; Dzīvības maize;
ES ESMU; Evaņģēliji; Gaisma,
Kristus gaisma; Glābējs; Golgāta;
Grēku piedošana; Imanuēls; Izpirkt,
Grēku Izpirkšana; Jehova; Jēzus
Kristus Otrā Atnākšana; Kalna
sprediķis; Klints; Krustā sišana;
Krusts; Labais Gans; Labvēlība;
Līgavainis; Marija, Jēzus māte;
Mesija; Mierinātājs; Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana; Pestīšanas iecere;
Pestīt, Pestīts, Pestīšana; Pestītājs;
Pirmdzimtais; Radīt, Radišana;
Sākums; Sirdsapziņa; Starpnieks;
Stūra akmens; Svāidītais; Svētais
Vakarēdiens; Tas Kungs; Ticība,
Ticēt; Upuris

Kristus (grieķu vārds) un *Mesija* (ebreju vārds) nozīmē „iesvaidītais”. Jēzus Kristus ir Tēva Pirmdzimtais garā (Ebr. 1:6; M&D 93:21). Viņš ir Tēva vienpiedzimtais miesā (Jāņa 1:14; 3:16). Viņš ir Jehova (M&D 110:3–4) un tika iepriekš ordinēts Savam dižajam aicinājumam pirms pasaules radīšanas. Tēva vadībā Jēzus radīja Zemi un visu, kas ir uz tās (Jāņa 1:3, 14; Moz. 1:31–33). Viņš piedzima Marijai Bētleme, dzīvoja dzīvi bez grēka un paveica pilnīgu Izpirkšanu par visas cilvēces grēkiem, izlejot Savas asinis un atdodot Savu dzīvību uz krusta (Mat. 2:1; 1. Nef. 11:13–33; 3. Nef. 27:13–16; M&D 76:40–42). Viņš uzcēlās no mirušajiem, tādējādi nodrošinot, ka ir iespējama visas cilvēces Augšamcelšanās. Caur Jēzus veikto Izpirkšanu un Augšamcelšanos tie, kas nožēlo savus grēkus un paklausa Dieva pavēlēm, var dzīvot mūžīgi ar Jēzu un Tēvu (2. Nef. 9:10–12; 21–22; M&D 76:50–53, 62).

Jēzus Kristus ir dižākā būtne, kas ir dzimusi uz Zemes. Viņa dzīve ir pilnīgs piemērs, kā visai cilvēcei vajadzētu dzīvot. Visas lūgšanas, svētības un priesterības priekšraksti ir jāizpilda Viņa Vārdā. Viņš ir kungu Kungs, ķēniņu Ķēniņš, Radītājs, Glābējs un visas Zemes Dievs.

Jēzus Kristus nāks atkal spēkā un godībā, lai valdītu uz Zemes Tūkstošgades laikā. Pēdējā dienā Viņš tiesās visu cilvēci (Al. 11:40–41; DžS—M 1).

Viņa dzīves īss izklāsts (notikumu se-cībā): Jēzus piedzimšana un misija tika parēgota, **Lūk.** 1:26–38 (Jes. 7:14; 9:5–6; 1. Nef. 11). Piedzima, **Lūk.** 2:1–7 (Mat. 1:18–25). Tika apgriezts, **Lūk.** 2:21. Tika stādīts priekšā templī, **Lūk.** 2:22–38. Viņu apmeklēja gudri vīri, **Mat.** 2:1–12. Jāzeps un Marija bēga ar Viņu uz Ēģipti, **Mat.** 2:13–18. Tika aizvests uz Nacareti, **Mat.** 2:19–23. Apmeklēja templi divpadsmit gadu vecumā, **Lūk.** 2:41–50. Viņam bija māsas un brāļi, **Mat.** 13:55–56 (Marka 6:3). Tapa kristīts, **Mat.** 3:13–17 (Marka 1:9–11; Lūk. 3:21–22). Tika velna kārdināts, **Mat.** 4:1–11 (Marka 1:12–13; Lūk. 4:1–13). Aicināja Savus mācekļus, **Mat.** 4:18–22 (Mat. 9:9; Marka 1:16–20; 2:13–14; Lūk. 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Jāņa 1:35–51). Deva varu divpadsmitajiem, **Mat.** 10:1–4 (Marka 3:13–19; Lūk. 6:12–16). Teica Kalna sprediķi, **Mat.** 5–7. Paredzēja Savu nāvi un augšāmcelšanos, **Mat.** 16:21 (Mat. 17:22–23; 20:17–19; Marka 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Lūk. 9:22; 18:31–34). Tika apskaidrots, **Mat.** 17:1–9 (Marka 9:2–8; Lūk. 9:28–36). Izsūtīja septiņdesmitus, **Lūk.** 10:1–20. Veica Savu triumfālo gājieni uz Jeruzālemi, **Mat.** 21:1–11 (Marka 11:1–11; Lūk. 19:29–40; Jāņa 12:12–15). Iedibināja Svēto Vakarēdienu, **Mat.** 26:26–29 (Marka 14:22–25; Lūk. 22:19–20). Cieta un lūdza Ģetsemanē, **Mat.** 26:36–46 (Marka 14:32–42; Lūk. 22:39–46). Tika nodots, apcietināts un pamests, **Mat.** 26:47–56 (Marka 14:43–53; Lūk. 22:47–54; Jāņa 18:2–13). Tika sistis krustā, **Mat.** 27:31–54 (Marka 15:20–41; Lūk. 23:26–28, 32–49; Jāņa 19:16–30). Tika augšāmcelts, **Mat.** 28:1–8 (Marka 16:1–8; Lūk. 24:1–12; Jāņa 20:1–10). Parādījās pēc Savas augšāmcelšanās, **Mat.** 28:9–20 (Marka 16:9–18; Lūk. 24:13–48; Jāņa 20:11–31; Ap. d. 1:3–8; 1. kor. 15:5–8). Uzkāpa debesīs, **Marka** 16:19–20 (Lūk. 24:51–53; Ap. d. 1:9–12).

Parādījās nefijiešiem, **3. Nef.** 11:1–17 (3. Nef. 11.–26).

Parādījās Džozefam Smitam, **DžS—V** 1:15–20.

Baznīcas galva: Kristus ir baznīcas galva, **Ef.** 5:23 (Ef. 1:22; 4:15). Viņš ir savas miesas, proti, baznīcas, galva, **Kol.** 1:18.

Ši ir Mana baznīca, **Mos.** 26:22 (Mos. 27:13). Kristus bija viņu ticības sācējs un piepildītājs, **Mor.** 6:1–4.

Šo baznīcu Es esmu nodibinājis, **M&D** 33:5 (3. Nef. 27:3–8).

Jēzus Kristus godība: Tā Kunga godība piepildīja Saiešanas telti, **2. Moz.** 40:34–38. Visa zeme ir pilna Viņa godības, **Jes.** 6:3 (2. Nef. 16:3). Tā Kunga godība uzlec pār tevi, **Jes.** 60:1–2.

Cilvēka Dēls nāks Sava Tēva godībā, **Mat.** 16:27. Pagodini Tu Mani, Tēvs, ar to godību, kas Man bija pie Tevis, pirms pasaule bija, **Jāņa** 17:5.

Israēla Svētais valdīs lielā godībā, **1. Nef.** 22:24. Mums bija cerība uz Viņa godību, **Jēk.** 4:4. Cilvēka Dēls nāk Savā godībā, **Al.** 5:50. Viņš izskaidroja visas lietas no paša sākuma līdz tam laikam, kad Viņš nāks Savā godībā, **3. Nef.** 26:3.

Mani apstuļi stāvēs ietērti godībā, tāpat kā Es esmu, **M&D** 29:12 (M&D 45:44). Mēs redzējam Dēla godību pie Tēva labās rokas, **M&D** 76:19–23. Jānis redzēja un liecināja par Manas godības pilnību, **M&D** 93:6 (Jāņa 1:14). Viņa vaigs spīdēja spožāk par sauli, **M&D** 110:3.

Viņa godība bija pār mani, un es redzēju Viņa vaigu, **Moz.** 1:1–11. Šis ir Mans darbs un Mana godība, **Moz.** 1:39.

Jēzus Kristus piemērs: Es jums priekšzīmi esmu devis, **Jāņa** 13:15. Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība, **Jāņa** 14:6. Kristus arī cieta par mums, atstādams mums priekšzīmi, lai jūs sekotu Viņa pēdām, **1. Pēt. v.** 2:21.

Ja cilvēks neseko dzīvā Dieva Dēla paraugam, viņš nevar tikt izglābts, **2. Nef.** 31:16. Es gribu, lai jūs būtu pilnīgi, tāpat kā Es, **3. Nef.** 12:48. To jūs vienmēr centīsities darīt, tāpat kā Es dariju, **3. Nef.** 18:6. Es esmu rādījis jums piemēru, **3. Nef.** 18:16. Darbus, ko jūs redzējāt Mani darām, jums arī būs darīt, **3. Nef.**

Jēzus Kristus

27:21, 27. Patiesie Jēzus Kristus sekotāji būs līdzīgi Viņam, **Mor.** 7:48.

Kristus pēcnāves parādīšanās: Kad Jēzus bija uzcelies, Viņš papriekš parādījās Marijai, **Marka** 16:9 (Jāņa 20:11–18). Jēzus gāja un runāja ar diviem no mācekļiem pa ceļam uz Emavu, **Lūk.** 24:13–34. Jēzus parādījās apustuļiem, kuri aptaustīja Viņa rokas un kājas, **Lūk.** 24:36–43 (Jāņa 20:19–20). Jēzus parādījās Tomam, **Jāņa** 20:24–29. Jēzus parādījās mācekļiem pie Tiberijas jūras, **Jāņa** 21:1–14. Jēzus kalpoja četrdesmit dienas pēc Savas augšamcelšanās, **Ap. d.** 1:2–3. Stefans redzēja Jēzu stāvam pie Dieva labās rokas, **Ap. d.** 7:55–56. Jēzus parādījās Saulam, **Ap. d.** 9:1–8 (DžST, **Ap. d.** 9:7; **Ap. d.** 26:9–17). Kristu redzēja vairāk nekā 500 cilvēku, **1. kor.** 15:3–8.

Kristus parādījās nefijiešu ļaudīm, **3. Nef.** 11:1–17. 2500 ļaužu redzēja un dzirdēja Jēzu, **3. Nef.** 17:16–25. Mormons tika piemeklēts no Tā Kunga, **Morm.** 1:15.

Džozefs Smits un Sidnijs Rigdons redzēja Jēzu pie Dieva labās rokas, **M&D** 76:22–23. Džozefs Smits un Oliveris Kauderijns redzēja Jēzu Kērtlandes templī, **M&D** 110:1–4.

Džozefs Smits redzēja Jēzu, **DžS—V** 1:15–17.

Kristus pirmsmirstīgā eksistence: Tas Kungs parādījās Ābrāmam, **1. Moz.** 12:7 (1. Moz. 17:1; 18:1; Ābr. 2:6–8). Tas Kungs runāja ar Mozu vaigu vaigā, **2. Moz.** 33:11 (5. Moz. 34:10; Moz. 1:1–2). Es redzēju To Kungu stāvam pār altāri, **Am.** 9:1.

Iesākumā Vārds bija pie Dieva. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, **Jāņa** 1:1, 14 (1. Jāņa v. 1:1–3). Pirms Ābrahāms tapa, esmu Es, **Jāņa** 8:58. Apskaidro Tu Mani, Tēvs, ar to skaidrību, kas Man bija pie Tevis, pirms pasaule bija, **Jāņa** 17:5.

Jesaja patiesi redzēja Manu Pestītāju, tāpat kā es un mans brālis Jēkabs Viņu redzējām, **2. Nef.** 11:2–3. Rīt Es nākšu pasaulē, **3. Nef.** 1:12–14. Kristus bija, pirms pasaule sākās, **3. Nef.** 26:5 (Jāņa 6:62). Tāpat, kā Es tev parādījos garā, Es parādīšos Savai tautai miesā, **Et.** 3:14–17.

Ēnohs redzēja To Kungu, un viņš vadīja savas gaitas ar Viņu, **M&D** 107:48–49.

Mans Miļotais Dēls, kurš bija Mans Miļotais un Izredzētais no sākuma, **Moz.** 4:2. Tas Kungs sacīja: Kuru lai Es sūtu? Un Viens atbildēja, līdzīgs Cilvēka Dēlam: Šeit Es esmu, sūti Mani, **Ābr.** 3:27.

Kristus valdīšana Tūkstošgadē: Valdība būs uz Viņa kamiešiem, **Jes.** 9:5 (2. Nef. 19:6). Es būšu tavā vidū, saka Tas Kungs, **Cak.** 2:14–16 (Cak. 14:9).

Dievs dos Jēzum Viņa tēva Dāvida troni, **Lūk.** 1:30–33. Kristus valdīs mūžīgi mūžam, **Jāņa atkl.** 11:15. Svētie valdīs kopā ar Kristu tūkstoš gadu, **Jāņa atkl.** 20:4 (M&D 76:63).

Ļaužu taisnības dēļ Sātānam nebūs varas, **1. Nef.** 22:26 (Jāņa atkl. 20:1–3).

Es dzīvošu taisnībā ar cilvēkiem uz Zemes tūkstoš gadus, **M&D** 29:11 (M&D 43:29–30). Esiet paklausīgi varām, kas valda, tiekāms valda Tas, kuram ir tiesības valdīt, **M&D** 58:22 (1. kor. 15:25).

Kristus personiski valdīs uz Zemes, **TA** 1:10 (Jes. 32:1).

Kristus zīmes jeb simboli: Ābels nesa upuri no avju pirmdzimušiem, **1. Moz.** 4:4 (Moz. 5:20). Ņem savu vienīgo dēlu Īzāku un upurē to par upuri, **1. Moz.** 22:1–13 (Jēk. 4:5). Tas Kungs pavēlēja Israēla bērniem upurēt nevainojamus jērus, **2. Moz.** 12:5, 21, 46 (4. Moz. 9:12; Jāņa 1:29; 19:33; 1. Pēt. v. 1:19; Jāņa atkl. 5:6). Ši ir tā maize, ko Tas Kungs jums ir devis par barību, **2. Moz.** 16:2–15 (Jāņa 6:51). Sit to klinti, tad no tās iztecēs ūdens ļaudīm ko dzert, **2. Moz.** 17:6 (Jāņa 4:6–14; 1. kor. 10:1–4). Āzis uz sevis nesīs visas viņu nekrietnības, **3. Moz.** 16:20–22 (Jes. 53:11; Mos. 14:11; 15:6–9). Mozus pacēla vara čūsku, lai izglābtu tos, kas to uzlūkos, **4. Moz.** 21:8–9 (Jāņa 3:14–15; Al. 33:19; Hel. 8:14–15). Jona sabija zivs vēderā trīs dienas, **Jon.** 2:1 (Mat. 12:40).

Tā ir līdzība ar Tēva vienpiedzimušā upuri, **Moz.** 5:4–8.

Liecība par Jēzu Kristu: Pāvils apliecināja, ka Jēzus ir Kristus, **Ap. d.** 18:5. Pat ļaunie gari liecināja, ka tie pazīst Jēzu,

Ap. d. 19:15. Neviens nevar teikt: Kungs ir Jēzus,—kā vien Svētajā Garā, **1. kor.** 12:3. Visi ceļi locīsies, un visas mēles aplicinās, ka Jēzus Kristus ir Kungs, **Fil.** 2:10–11.

Mēs runājam par Kristu, mēs priecājamies par Kristu, mēs sludinām par Kristu, mēs pravietojam par Kristu, **2. Nef.** 25:26. Mormona Grāmata ir jūdu un citticībnieku pārliecināšanai, ka Jēzus ir Kristus, **2. Nef.** 26:12 (Mormona Grāmatas titullapa). Praviēši un Svētie Raksti liecina par Kristu, **Jēk.** 7:11, 19. Meklējiet šo Jēzu, par ko praviēši un apustuļi ir rakstījuši, **Et.** 12:41.

Mēs redzējam Viņu un dzirdējam balsi, kas liecināja, ka Viņš ir Vienpiedzimušais, **M&D** 76:20–24. Šis ir mūžīgās dzīves—pazīt Dievu un Jēzu Kristu, **M&D** 132:24.

Mēs ticam Dievam, Mūžīgajam Tēvam, un Viņa Dēlam Jēzum Kristum, **TA** 1:1. Mēs ticam, ka Kristus personiski valdīs uz Zemes, **TA** 1:10.

Pilnvaras: Valdība būs uz Viņa kamiešiem, **Jes.** 9:5 (2. Nef. 19:6).

Jēzus mācīja kā tāds, kam vara, **Mat.** 7:28–29 (Marka 1:22). Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes piedot grēkus, **Mat.** 9:6. Jēzus ar pilnvarām pavēlēja nešķīstiem gariem, un tie paklausīja Viņam, **Marka** 1:27 (Lūk. 4:33–36). Jēzus ordinēja divpadsmit, lai tiem būtu vara, **Marka** 3:14–15. Jēzus vārdi bija varenī, **Lūk.** 4:32. Tēvs ir nodevis visu tiesu Dēlam, **Jāņa** 5:22, 27. Dievs svaidīja Jēzu ar Svēto Garu un ar spēku, **Ap. d.** 10:38. Kristus bija iepriekš izredzēts pirms pasaules radīšanas, **1. Pēt. v.** 1:20 (Et. 3:14). Kristum ir elles un nāves atslēgas, **Jāņa atkl.** 1:18.

Visi cilvēki tiek pakļauti Kristum, **2. Nef.** 9:5. Jēzus Kristus, Dieva Dēls, ir debess un Zemes Tēvs, visa Radītājs kopš sākuma, **Hel.** 14:12.

Kristus nāca pēc Tēva gribas, lai darītu Viņa gribu, **M&D** 19:24. Jēzus saņēma Tēva godības pilnību; un Viņš saņēma visu varu, **M&D** 93:3–4, 16–17 (Jāņa 3:35–36).

Pravietojumi par Jēzus Kristus dzimšanu un nāvi: Jaunava kļūs grūta un dzemdēs

dēlu, **Jes.** 7:14 (1. Nef. 11:13–20). No Bētlemes nāks Israēla valdnieks, **Mih.** 5:2.

Samuēls lamanietis pravietoja par gaismu dienā, naktī un dienā, jaunu zvaigzni un citām zīmēm, **Hel.** 14:2–6. Samuēls lamanietis pravietoja par tumsu, pārkoniem un zibeņiem, un zemes trīcēšanu, **Hel.** 14:20–27. Tika piepildītas zīmes par Jēzus piedzimšanu, **3. Nef.** 1:15–21. Tika piepildītas zīmes par Jēzus nāvi, **3. Nef.** 8:5–23.

Soģis: Viņš tiesās pasauli pēc taisnības, **Psm.** 9:9 (3. Nef. 27:16). Viņš nāk tiesāt zemi, **Psm.** 96:13. Dievs tiesās tiklab taisnīgo, kā bezdievīgo, **Sal. Māc.** 3:17. Viņš spriedīs tiesu tautu starpā, **Jes.** 2:4 (Mih. 4:3; 2. Nef. 12:4). Viņš tiesās nabagus pēc taisnības, **Jes.** 11:2–4.

Tēvs visu tiesu ir nodevis Dēlam, **Jāņa** 5:22. Ja Es spriežu tiesu, Mans spriedums ir pareizs, **Jāņa** 8:16. Viņš ir Dieva iecelts soģis pār dzīvjiem un mirušiem, **Ap. d.** 10:42 (2. Tim. 4:1). Dievs caur Jēzu Kristu spriedīs tiesu par to, kas cilvēkos apslēpts, **Rom.** 2:16. Mēs visi stāvēsim Dieva soģa krēsla priekšā, **Rom.** 14:10 (2. kor. 5:10; Al. 12:12; Morm. 3:20; 7:6; Et. 12:38; M&D 135:5).

Visi cilvēki nāks pie Dieva, lai tiktu Viņa tiesāti saskaņā ar patiesību un svētumu, kas ir Viņā, **2. Nef.** 2:10. Stāvēsit Dieva priekšā, lai tiktu tiesāti atbilstoši darbiem, **Al.** 5:15 (Al. 12:15; 33:22; 3. Nef. 27:14).

Dievs un Kristus ir soģi pār visu, **M&D** 76:68.

Uzņemties Jēzus Kristus Vārdu: Nav neviens cits vārds, kurā mums lemta pestīšana, **Ap. d.** 4:12 (2. Nef. 31:21). Apustuļi priecājās, ka bija atzīti par cienīgiem ciest negodu Viņa Vārda dēļ, **Ap. d.** 5:38–42. Šis ir Viņa bauslis, ka mēs ticam Viņa Dēla Jēzus Kristus Vārdam, **1. Jāņa v.** 3:23.

Lieciniet, ka jūs gribat uzņemties Kristus Vārdu ar kristīšanos, **2. Nef.** 31:13. Es gribētu, lai jūs uzņemtos Kristus Vārdu, **Mos.** 5:6–12 (Mos. 1:11). Katrs, kas vēlējās uzņemties Kristus Vārdu, pievienojās Dieva baznīcai, **Mos.** 25:23. Visi tie, kas bija patiesi ticīgi Kristū, uzņēmās

Kristus Vārdu, **Al.** 46:15. Debesu vārti ir atvērti visiem tiem, kas tic Jēzus Kristus Vārdam, **Hel.** 3:28. Svētīts ir tas, kas top atrasts uzticīgs Manam Vārdam pēdējā dienā, **Et.** 4:19. Viņi ir ar mieru pieņemt Dēla Vārdu, **Mor.** 4:3 (M&D 20:77).

Uzņemieties Kristus Vārdu, **M&D** 18:21–25.

Jēzus Kristus Baznīca. *Skat. arī*

Baznīcas nosaukums; Dieva valstība jeb Debesu valstība; Evaņģēlija atjaunošana; Patiesās Baznīcas pazīmes; Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca; Svētais

Organizēta ticīgo grupa, kas uzņemušies Jēzus Kristus Vārdu ar kristīšanos un confirmāciju. Lai būtu patiesā Baznīca, tai jābūt Tā Kunga Baznīcai; jābūt Viņa pilnvarām, mācībām, likumiem, priekšrakstiem un nosaukumam, un tai jātiek Viņa vadītai caur pārstāvjiem, kurus Viņš ir iecēlis.

Tas Kungs pievienoja baznīcai ik dienas, **Ap. d.** 2:47. Mēs daudzi kopā esam viena miesa Kristū, **Rom.** 12:5. Mēs visi esam vienā Garā kristīti par vienu miesu, **1. kor.** 12:13. Baznīca ir uzcelta uz apustuļu un praviešu pamata, **Ef.** 2:19–20. Apustuļi un pravieši ir nepieciešami baznīcai, **Ef.** 4:11–16. Kristus ir baznīcas galva, **Ef.** 5:23.

Neskatoties uz to, ka bija daudzas draudzes, tās visas bija viena baznīca, **Mos.** 25:19–22. Baznīca tika attīrīta un savesta kārtībā, **Al.** 6:1–6. Kristus baznīcai ir jātiek sauktai Viņa Vārdā, **3. Nef.** 27:8. Baznīcas locekļi sanāca kopā bieži, lai gavētu un lūgtu, un runātu, **Mor.** 6:5.

Ši ir vienīgā patiesā un dzīvā baznīca, **M&D** 1:30. Kristus baznīca radās šajās pēdējās dienās, **M&D** 20:1. Tas Kungs aicināja Savus kalpus uzcelt Viņa baznīcu, **M&D** 39:13. Jo tā tiks Mana baznīca saukta pēdējās dienās, **M&D** 115:4.

Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

Skat. arī Gogs; Harmagedona (Armagedons); Jēzus Kristus; Laiku zīmes; Magoga

Tūkstošgades sākumā Jēzus Kristus

atgriezīsies uz Zemes. Šis notikums iezīmēs mirstīgās pārbaudes beigas uz šīs Zemes. Ļaunie tiks paņemti prom no Zemes un taisnīgie tiks aizrauti mākonī, kamēr Zeme tiks attīrīta. Lai arī neviens cilvēks nezina precīzi, kad Kristus nāks otro reizi, Viņš ir devis mums zīmes, lai sekotu tām, kas norāda, ka šis laiks ir tuvu (**Mat.** 24; **DžS**—M 1).

Es zinu, ka mans pestītājs pēdējā dienā stāvēs uz zemes, **Ij.** 19:25. Manā priekšā locīsies visi ceļi, un Man zvērēs ikviena mēle, **Jes.** 45:23 (M&D 88:104). Cilvēka Dēls nāca debesu padebešos, **Dan.** 7:13 (**Mat.** 26:64; **Lūk.** 21:25–28). Tie raudzīsies uz Mani, ko tie sadūruši, **Cak.** 12:10. Viņam tad jāautās: kas tās tev par rētām uz tavām krūtīm, **Cak.** 13:6 (M&D 45:51). Kas var izturēt Viņa atnākšanas dienu? Jo Viņš ir kā zeltkaļa uguns, **Mal.** 3:2 (3. **Nef.** 24:2; M&D 128:24).

Cilvēka Dēls nāks Sava Tēva godībā, **Mat.** 16:27 (**Mat.** 25:31). Dienu un stundu neviens nezina, kā vien Mans Tēvs, **Mat.** 24:36 (M&D 49:7; **DžS**—M 1:38–48). Šis Jēzus tāpat nāks, kā jūs esat redzējuši Viņu debesīs aizejam, **Ap. d.** 1:11. Pats Kungs nāks no debesīm, **1. tes.** 4:16. Tā Kunga diena nāks kā zaglis, **2. Pēt. v.** 3:10. Tas Kungs nāk ar daudz tūkstošiem Savu svēto, **Jūd. v.** 1:14. Viņš nāk uz padebešiem, un Viņu redzēs katra acs, **Jāņa atkl.** 1:7.

Jēzus stāvēs, lai tiesātu pasauli, **3. Nef.** 27:14–18.

Sagatavojieties jūs, sagatavojieties jūs, jo Tas Kungs ir tuvu, **M&D** 1:12. Es atklāšu Sevi no debesīm ar spēku, un dzīvošu uz zemes tūkstoš gadu, **M&D** 29:9–12. Pacel savu balsi un piesauc grēku nožēlošanu, sataisot Tam Kungam ceļu Viņa Otrajai Atnākšanai, **M&D** 34:5–12. Es esmu Jēzus Kristus, un Es pēkšņi nākšu Savā templī, **M&D** 36:8 (M&D 133:2). Drīz pienāks tā diena, kad jūs Mani redzēsīt un zināsīt, ka Es esmu, **M&D** 38:8. Tas, kas Mani bīstas, raudzīsies pēc Cilvēka Dēla atnākšanas zīmēm, **M&D** 45:39. Tā Kunga vaigs tiks atsegts, **M&D** 88:95. Tā Kunga lielā un šausmu

pilnā diena ir tuvu, **M&D** 110:16. Kad Glābējs parādīsies, mēs redzēsim Viņu tādu, kāds Viņš ir, **M&D** 130:1. Glābējs stāvēs Savu ļaužu vidū un valdīs, **M&D** 133:25. Kas tas tāds, kas nāk lejā no Dieva debesis spilgti sarkanās drēbēs, **M&D** 133:46 (Jes. 63:1).

Joēls

Pravietis Jūdas zemē Vecajā Derībā. Viņa dzīves laiks nav skaidrs—viņš varētu būt dzīvojis kaut kad starp Joasa valdīšanu, pirms 850. g. pr. Kr., un Jūdas cilts atgriešanos no gūsta Bābelē.

Joēla grāmata: Grāmata pievērš galveno uzmanību Joēla pravietojumam, kas tika teikts pēc tam, kad Jūdas zeme tika sista ar smagu sausumu un ar siseņiem (Joēla 1:4–20). Joēls pārliecināja ļaudis, ka caur grēku nožēlošanu tie atkal saņems Dieva svētības (Joēla 2:12–14).

1. nodaļa ir aicinājums uz svētu sapulci Tā Kunga namā. 2. nodaļā ir stāstīts par karu un iznīcināšanu, kas nāks pirms Tūkstošgades. 3. nodaļā ir runāts par pēdējām dienām un apliecināts, ka visas tautas karos, bet galu galā Tas Kungs dzīvos Ciānā.

Pēteris citēja Joēla pravietojumu par Gara izliešanu Vasarsvētku dienā (Joēla 3:1–5; Ap. d. 2:16–21). Eņģelis Moronijs arī citēja šo pašu fragmentu Džozefam Smitam (DžS—V 1:41).

Jona. *Skat. arī* Ninive

Vecās Derības pravietis, kuru aicināja Tas Kungs sludināt grēku nožēlošanu Ninives pilsētai (Jon. 1:1–2).

Jonas grāmata: Grāmata Vecajā Derībā, kas stāsta par Jonas dzīves pieredzi. Iespējams, ka Jona pats nesarakstīja šo grāmatu. Galvenā Jonas grāmatas ideja ir tā, ka Jehova valda visur un neierobežo Savu mīlestību ar vienu nāciju vai tautu.

1. nodaļā Tas Kungs aicina Jonu sludināt Ninivei. Tā vietā, lai darītu to, ko Tas Kungs bija pavēlējis, Jona laivā bēga un viņu aprija milzīga zivs. 2. nodaļā Jona lūdza To Kungu, un zivs izspļāva Jonu malā. 3. nodaļā rakstīts, ka Jona devās un Ninivi un pravietoja par tās bojāeju.

Tomēr ļaudis nožēloja grēkus. 4. nodaļā Tas Kungs pārmet Jonam par to, ka viņš bija dusmīgs, ka Tas Kungs izglāba ļaudis.

Jēzus mācīja, ka tas, ka zivs aprija Jonu, bija kā paša Jēzus nāves un augšāmcelšanās pareģojums (Mat. 12:39–40; 16:4; Lūk. 11:29–30).

Jonatāns. *Skat. arī* Dāvids; Sauls, Israēla ķēniņš

Vecajā Derībā Israēla ķēniņa Saula dēls. Jonatāns bija tuvs Dāvida draugs (1. Sam. 13–23; 31).

Jordānas upe

Jordānas upe tek no Galilejas jūras uz Nāves jūru. Upe ir 100 jūdžu (160 kilometru) gara, un to veido vairāki strauti, kas tek no Hermona kalna. Tā ir pati svarīgākā upe Israēlā.

Divi nozīmīgi notikumi, kas saistīti ar šo upi, ir Tā Kunga veiktā upes ūdeņu sadalīšana, lai Israēls to šķērsotu (Joz. 3:14–17), un Jēzus Kristus kristīšana (Mat. 3:13–17; 1. Nef. 10:9).

Josija

Taisnīgs Jūdejas ķēniņš no 641. līdz 610. g. pr. Kr. (2. Ķēn. 22–24; 2. Laiku 34–35). Viņa valdīšanas laikā bauslības grāmata tika atrasta Tā Kunga namā (2. Ķēn. 22:8–13).

Jošafats

Vecajā Derībā uzticīgs Jūdas ķēniņš (1. Ķēn. 15:24; 22).

Jozua. *Skat. arī* Jērika

Vecās Derības pravietis un vadonis, un Mozus pēctecis. Viņš piedzima Ēģiptē pirms Israēla bērni izbēga (4. Moz. 14:26–31). Viņš un Kālebs bija starp divpadsmit izlūkiem, kas tika sūtīti uz Kānaāna zemi. Viņi vienīgie deva labu atskaiti par to zemi (4. Moz. 13:8, 16–33; 14:1–10). Viņš nomira 110 gadu vecumā (Joz. 24:29). Jozua bija dižens dievbijīga pravieša un karavīra piemērs.

Jozuas grāmata: Grāmata nosaukta Jozuas vārdā tāpēc, ka viņš bija tās galvenais varonis, nevis autors. No 1. līdz 12.

Just

nodaļai aprakstīta Kānaāna zemes iekarošana. No 13. līdz 24. nodaļai stāstīts, kā Israēla ciltis sadalīja zemi un par Jozuas pēdējiem padomiem.

Divi nozīmīgi panti Jozuas grāmatā ir Tā Kunga pavēle viņam apdomāt Svētos Rakstus (Joz. 1:8) un Jozuas aicinājums ļaudīm būt uzticīgiem Tam Kungam (Joz. 24:15).

Just. Skat. arī Svētais Gars

Sajust Gara pamudinājumus.

Jūs bijāt nejūtīgi, tā ka jūs nevarējāt sajust viņa vārdus, **1. Nef.** 17:45. Kad jūs izjutīst šīs briesmas kustības, jūs sāksit teikt, ka tā ir laba sēkla, **Al.** 32:28.

Tu jutīsi, ka tas ir pareizi, **M&D** 9:8. Visi ļaudis, kas nāk pār Tā Kunga nama sliekšni, var sajust Tavu spēku, **M&D** 109:13.

Juteklisks, Juteklība. Skat. arī

Ārlaulības sakari; Iekāre; Laulības pārkāpšana; Seksuālā netikumība; Šķīstība

Miesīgums jeb tieksme pēc netaisnīgas fiziskas baudas, it īpaši seksuālas netikumības.

Viņa kunga sieva meta savas acis uz Jāzepu, **1. Moz.** 39:7.

Ikviena, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī, **Mat.** 5:28 (3. Nef. 12:28). Atturieties no miesas kārībām, kas karo pret dvēseli, **1. Pēt. v.** 2:11. Miesas kāriba un acu kāriba nav no Tēva, **1. Jāņa v.** 2:16.

Neseko vairs tam, ko iekāro tavas acis, **Al.** 39:9.

Ar svēto likumu pārkāpšanu cilvēks kļuva juteklisks, **M&D** 20:20. Kas pārkāpj laulību savās sirdīs, viņiem nebūs Gara, **M&D** 63:16. Novērsieties no visām jūsu miesaskāriģajām vēlmēm, **M&D** 88:121.

Cilvēki sāka būt miesīgi, juteklīgi, velnišķīgi, **Moz.** 5:13 (Mos. 16:3; Moz. 6:49).

Jūda. Skat. arī Bibeļe; Israēls; Jūdi

Vecajā Derībā ceturtais Jēkaba un Leas dēls (1. Moz. 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Jēkabs svētīja Jūdu, lai viņš

būtu vispiemērotākais vadonis starp Jēkaba dēliem un lai Šīlo (Jēzus Kristus) būtu viņa pēctecis (1. Moz. 49:10).

Jūdas cilts: Jūdas cilts uzņēmās vadību pēc apmešanās Kānaāna zemē. Tās galvenais sāncensis bija Efraima cilts. Mozus svētīja Jūdas cilti (5. Moz. 33:7). Pēc Salamana valdīšanas Jūdas cilts kļuva par Jūdas ķēniņvalsti.

Jūdas ķēniņvalsts: Rehabeāma valdīšanas laikā Salamana valdījumi tika sadalīti divās atsevišķās ķēniņvalstīs, galvenokārt greizsirdības dēļ starp Jūdas un Efraima ciltīm. Dienvidu ķēniņvalsts jeb Jūdas valsts ietvēra Jūdas cilti un lielāko daļu no Benjamīna cilts. Jeruzāleme bija tās galvaspilsēta. Visā visumā tā palika uzticīgāka Jehovas pielūgšanai nekā ziemeļu valsts. Jūdas ķēniņvalsts bija mazāk pakļauta uzbrukumiem no ziemeļiem un austrumiem, un augstākā vara palika Dāvida ģimenes rokās līdz Babilonijas gūstam. Jūdas valsts spēja eksistēt vēl 135 gadus pēc otras blīvi apdzīvotās un daudz varenākās Israēla ķēniņvalsts sabrukuma.

Jūdas vēzda: Tas attiecas uz Biblii kā uz Jūdas nama pierakstu (Ec. 37:15–19). Pēdējās dienās, kad dažādi Israēla nama zari tiks sapulcināti, viņu Svētie pieraksti arī tiks salikti kopā. Šie Svētie pieraksti papildina viens otru un veido vienotu liecību, ka Jēzus ir Kristus, Israēla Dievs un visas Zemes Dievs (DžST, 1. Moz. 50:24–36 [Pielikums]; 2. Nef. 3; 29).

Jūda Iskariots

Viens no Jēzus divpadsmit apustuļiem Jaunajā Derībā (Mat. 10:4; Marka 14:10; Jāņa 6:71; 12:4). Viņa uzvārds nozīmē „cilvēks no Kerijotas”. Viņš bija no Jūdas cilts un bija vienīgais apustulis, kurš nebija galilejietis. Jūda nodeva To Kungu.

Saņēma trīsdesmit sudraba gabalus par Kristus nodošanu vienam no augstajiem priesteriem, **Mat.** 26:14–16 (Cak. 11:12–13). Nodeva To Kungu ar skūpstu, **Mat.** 26:47–50 (Marka 14:43–45; Lūk. 22:47–48; Jāņa 18:2–5). Pakārās, **Mat.** 27:5. Sātans bija iegājis Jūdā, **Lūk.**

22:3 (Jāņa 13:2, 26–30). Dāvids runāja par to, ka Jūda nodos Jēzu, **Ap. d.** 1:16 (Psm. 41:10).

Jūda, Jēkaba brālis

Jaunajā Derībā viens no divpadsmit pirmajiem Jēzus Kristus apustuļiem (Lūk. 6:13–16). Iespējams, viņš bija pazīstams kā Tadejs (Mat. 10:2–4).

Jūda, Jēzus brālis

Jaunajā Derībā viens no Jēzus brāļiem un iespējamais Jūdas vēstules autors (Mat. 13:55; Jūd. v. 1:1).

Jūdas vēstule: Šī grāmata sastāv no Jūdas vēstules, ko viņš rakstīja dažiem svētajiem, kas bija kļuvuši vājāki ticībā. Viņi bija tikuši vājināti no tiem viņu vidū, kuri uzdevās par kristiešiem, bet nodarbojās ar amorālu pagānu pielūgšanu un pretendēja uz tiesībām tikt atbrīvotiem no morālā likuma ievērošanas. Jūda gribēja atmodināt svētajos garīgo briesmu sajātu un mudināt tos palikt uzticīgiem.

Ievērojamākās vietas Jūdas vēstulē ir 6. pants, kurā pieminēts karš debesīs un Lucifera un viņa eņģeļu padzišana no pirmsmirstīgā stāvokļa (Ābr. 3:26–28), un 14. un 15. pants, kur citēts Ēnoha praviotojums.

Jūdas vēzda. *Skat.* Jūda—Jūdas vēzda

Jūdi. *Skat. arī* Israēlis; Jūda

Jūdi var būt (1) Jūdas, viena no divpadsmit Jēkaba dēliem, pēcteči, (2) senās dienvidu Jūdas valsts ļaudis vai (3) ļaudis, kas piekopj jūdaisma reliģiju, dzīvesveidu un tradīcijas, bet var arī nebūt jūdi pēc dzimšanas. Ir kļuvis pierasts izmantot vārdu *jūdi*, atsaucoties uz visiem Jēkaba pēctečiem, taču tā ir kļūda. Šis vārds ir jālieto tikai attiecībā uz tiem, kas ir no Jūdas valsts vai, vēl jo īpašāk šodien, tiem, kas ir no Jūdas un viņa sabiedroto cilts.

Scepteris nezudīs no Jūdas, iekāms tas Šilo nāks, **1. Moz.** 49:10.

Kristus evaņģēlijs ir Dieva spēks par pestīšanu, jūdam visupirms, **Rom.** 1:16.

Pravietī Dievs Tas Kungs cels no jūdu vidus—tieši Mesiju, **1. Nef.** 10:4. Laikā, kad grāmata iznāca no jūda mutes, tās lietas bija skaidras un tīras, **1. Nef.** 14:23. Jūdi tiks izkaisīti starp visām tautām, **2. Nef.** 25:15. Jūdi ir Mana senā derības tauta, **2. Nef.** 29:4. Jūdi, kas ir izklidināti, sāks ticēt Kristum, **2. Nef.** 30:7. Jūdi atmetīs akmeni, uz kura viņi varētu celt, **Jēk.** 4:14–16. Jūdiem būs arī cita liecība, ka Jēzus bija patiesais Kristus, **Morm.** 3:20–21.

Diviem praviešiem ir jātiek celtiem jūdu tautai pēdējās dienās, **M&D** 77:15. Piesauciet visas tautas, vispirms ciltībcīniekus, un tad jūdus, **M&D** 133:8.

Tanīs dienās būs lielas bēdas jūdiem, **DŽS—M** 1:18.

Jūgs. *Skat.* Mācekļis

Ierīce, ko apliek dzīvniekiem vai cilvēkiem ap kaklu, lai tos iejūgtu kopā. Kristus jūgs simboliski ir būt par Kristus mācekli, turpretim verdzības jūgs ir apspiešanas simbols.

Mans jūgs ir patīkams un Mana nasta viegla, **Mat.** 11:29–30. Nevelc svešu jūgu kopā ar neticīgiem, **2. kor.** 6:14. Neļaujieties iejūgties kalpības jūgā, **Gal.** 5:1.

Mēs nevēlamies nevienu pakļaut verdzības jūgā, **Al.** 44:2.

Svēto ciešanas ir dzelzs jūgs, stipra virve un elles važas, **M&D** 123:1–3, 7–8.

Kains. *Skat. arī* Ābels; Ādams; Slepēnās savienības; Slepkaivība

Ādama un Ievas dēls, kurš nogalināja savu jaunāko brāli Ābelu (1. Moz. 4:1–16).

Tas Kungs nepieņēma viņa upuri, **1. Moz.** 4:3–7 (Moz. 5:5–8, 18–26). Nogalināja savu brāli Ābelu, **1. Moz.** 4:8–14 (Moz. 5:32–37). Tas Kungs uzlika viņam lāstu un zīmi, **1. Moz.** 4:15 (Moz. 5:37–41).

Ādamam un Ievai bija daudz bērnu, pirms viņš piedzima, **Moz.** 5:1–3, 16–17. Milēja Sātānu vairāk nekā Dievu, **Moz.** 5:13, 18. Stājās velnišķīgā derībā ar Sātānu, **Moz.** 5:29–31.

Kajafa

Kajafa. *Skat. arī* Anna (augstais priesteris); Saduķeji

Augstais priesteris Jaunajā Derībā un Annas znots. Kajafa aktīvi pretojās Jēzum un Viņa mācekļiem (Mat. 26:3–4; Jāņa 11:47–51; 18:13–14).

Kalna sprediķis. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Svētīgumi

Tā Kunga Jēzus Kristus runa uz mācekļiem, kurus sūtīja misijās (Mat. 5–7; Lūk. 6:20–49). Tas Kungs teica šo sprediķi drīz pēc Divpadsmito aicināšanas.

Sprediķis tiek darīts skaidrāks ar Džozefa Smita veikto Bibeles tulkojumu un ar līdzīgu sprediķi, kas pierakstīts 3. Nefijā 12–14, kas parāda, ka no Mateja atskaites ir pazudušas svarīgas sprediķa daļas.

Kalpojošie eņģeļi. *Skat. Eņģeļi*

Kalpot, Kalpošana. *Skat. arī*

Labklājība; Mīlestība; Priesterība

Vārdam „kalpot” ir divas nozīmes. Pirmā—rūpes jeb darbs, kas tiek darīts Dieva un citu labā. Kad mēs kalpojam citiem, mēs kalpojam arī Dievam. Otrā—darīt Tā Kunga darbu uz Zemes. Dieva izraudzītajiem kalpotājiem ir jātiek Dieva aicinātiem, lai kalpotu Viņa darbā. Kad patiesie kalpotāji pilda Tā Kunga gribu, viņi pārstāv To Kungu savos oficiālajos pienākumos un darbojas kā Viņa pārstāvji (M&D 64:29), tādējādi vadot darbu, kas nepieciešams cilvēces glābšanai. Tas Kungs ir devis apustuļiem, praviešiem, evaņģēlistiem, augstajiem priesteriem, Septiņdesmitajiem, eldieriem, bīskapiem, priesteriem, skolotājiem, diakoniem palīdzību un vadību svēto pilnveidošanai, kalpošanas darbam (1. kor. 12:12–28; Ef. 4:11–16; M&D 20; 107).

Tas Kungs viņu ir izraudzījis kalpot Tā Kunga Vārdā, **5. Moz.** 18:5. Izvēlieties šodien paši sev, kam jūs kalposit, **Joz.** 24:15. Cilvēki sauks jūs par mūsu Dieva kalpiem, **Jes.** 61:6.

Cilvēka Dēls nav nācis, lai Viņam kalpotu, bet ka Viņš kalpotu, **Mat.** 20:26–28. Ko jūs esat darījuši vienam no šiem vismazākajiem, to jūs esat Man darījuši,

Mat. 25:35–45. Es esmu parādījis, lai darītu tevi par kalpotāju un liecinieku, **Ap. d.** 26:16–18. Nododiet sevi pašus par dzīvu upuri, tā lai ir jūsu saprātīgā kalpošana, **Rom.** 12:1. Kalpojiet cits citam mīlestībā, **Gal.** 5:13. Dievs nav netaisns, ka aizmirstu jūsu darbu un mīlestību, un to, ka esat kalpojuši svētajiem, **Ebr.** 6:10. Ja kāds kalpo, tad kā ar to spēku, kuru Dievs piešķir, **1. Pēt. v.** 4:10–11.

Tavas dienas tiks vadītas kalpošanā tavam Dievam, **2. Nef.** 2:3. Kad jūs kalpojat saviem tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam, **Mos.** 2:17. Viņi mācīja un kalpoja cits citam, **3. Nef.** 26:19. Tiem, kam pieder apsolītā zeme, ir jākalpo Dievam, vai arī tie tiks aizmēzti, **Et.** 2:8–12.

Tiem, kas stājas kalpībā Dievam, ir jākalpo ar visu savu sirdi, **M&D** 4:2. Tas Kungs deva baušļus, ka cilvēcei ir jāmil Viņš un jākalpo Viņam, **M&D** 20:18–19. Jēzus Kristus Vārdā tev būs kalpot Dievam, **M&D** 59:5. Es, Tas Kungs, priecājos pagodināt tos, kas kalpo Man, **M&D** 76:5. Tas ir divpadsmito pienākums ordinēt evaņģēlistus, **M&D** 107:39–40. Augstais priesteris var tikt nozīmēts kalpošanai laicīgajās lietās, **M&D** 107:71–72. Šiem septiņdesmit ir jābūt ceļojošajiem kalpotājiem, **M&D** 107:93–97. Elderi ir ordinēti būt par pastāvīgajiem Manas Baznīcas kalpotājiem, **M&D** 124:137.

Pielūdzu Dievu, jo vienīgi Viņam tev būs kalpot, **Moz.** 1:15.

Kanons. *Skat. arī* Bibeles; Dārgā Pērle; Mācība un Derības; Mormona Grāmata; Svētie Raksti

Atzīts, pilnvarots svēto grāmatu sakojojums. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā kanoniskās grāmatas tiek sauktas par Baznīcas pamatdarbiem un ietver Veco un Jauno Derību, Mormona Grāmatu, Mācību un Derības un Dārgo Pērli.

Kaps. *Skat. arī* Augšamcelšanās

Mirstīgā ķermeņa apglabāšanas vieta. Pateicoties Izpirkšanai, ikviens uzelsies no kapa.

Pēc Kristus augšamcelšanās kapi atdarinās, un daudzu miesas augšamcelās,

Mat. 27:52–53 (3. Nef. 23:9–13). Kur, nāve, tava uzvara, **1. kor.** 15:55.

Kapam būs jāatdod tā mirušie, **2. Nef.** 9:11–13.

Tie, kas gulēs kapos, uzcelsies, **M&D** 88:97–98. Kristāmbaseins ir kapa simbols, **M&D** 128:12–13.

Karogs

Svētajos Rakstos emblēma vai karogs, ap kuru pulcējās ļaudis mērķa vai identitātes vienotībā. Senajos laikos karogs kalpoja kā pulcēšanās vieta karavīriem kaujā. Mormona Grāmata un Jēzus Kristus Baznīca ir simbolisks karogs visām zemes tautām.

Viņš pacels karogu par zīmi tautām, **Jes.** 5:26 (2. Nef. 15:26). Isaja saknes atvases stāvēs par karogu, **Jes.** 11:10 (2. Nef. 21:10; **M&D** 113:6).

Paceliet miera karogu, **M&D** 105:39.

Karš. Skat. arī Miers

Kauja vai bruņots konflikts; cīnīšanās ar ieročiem. Tas Kungs atzīst karu tikai kā pēdējo līdzekli Saviem svētajiem, lai aizstāvētu savas ģimenes, īpašumu, tiesības, privilēģijas un brīvību (Al. 43:9, 45–47).

Moronijs centās aizstāvēt savu tautu, savas tiesības, savu valsti un savu reliģiju, **Al.** 48:10–17.

Džozefs Smits saņēma atklāsmi un pravietojumu par karu, **M&D** 87. Atsauciēt karu un pasludiniet mieru, **M&D** 98:16, 34–46. Mēs ticam, ka cilvēki ir attaisnoti, aizsargājot sevi, savus draugus un īpašumu, un valdību, **M&D** 134:11.

Mēs ticam, ka jāklausa, jāgodā un jāatbalsta likums, **TA** 1:12.

Karš debesīs. Skat. arī Padome debesīs; Pirmsmirstīgā dzīve

Konflikts, kas izcēlās pirmsmirstīgajā dzīvē starp Dieva garīgajiem bērniem.

Sātans tika izdzīts no debesīm uz Zemi, **Jāņa atkl.** 12:4, 7–9.

Velns un trešā daļa no debesīm tika nogāzti, **M&D** 29:36–37. Lucifers sacēlās pret Vienpiedzimušo Dēlu, **M&D** 76:25–26.

Sātans centās iegūt Tēva godību un

iznīcināt cilvēka rīcības brīvību, **Moz.** 4:1–4 (Jes. 14:12–15; Ābr. 3:27–28). Tie, kas sekoja Dievam, turēja savu pirmo stāvokli, nāca uz Zemi un saņēma ķermeņus, **Ābr.** 3:26.

Kauderijs Olivers

Atjaunotās Baznīcas otrs elders un viens no Mormona Grāmatas dievišķīgās izcelsmes un patiesības trīs lieciniekiem. Viņš strādāja kā pierakstītājs, kad Džozefs Smits tulkoja Mormona Grāmatu no zelta plāksnēm (DžS—V 1:66–68).

Saņēma liecību par Mormona Grāmatas tulkojuma patiesumu, **M&D** 6:17, 22–24. Tika Jāņa Kristītāja ordinēts, **M&D** 13 (**M&D** 27:8; DžS—V 1:68–73, skat. piezīmi pie 71. panta). Pēc tam, kad jūs būsit ieguvuši ticību un redzējuši tos ar savām acīm, jūs liecināsiet, ka jūs esat redzējuši tos, **M&D** 17:3, 5. Es esmu tev pasludinājis ar Savu Garu, ka tās lietas, ko tu esi rakstījis, ir patiesas, **M&D** 18:2. Tika iecelts un ordinēts par vienu no pārvaldniekiem pār atklāsmēm, **M&D** 70:3. Saņēma priesterības atslēgas kopā ar Džozefu Smitu, **M&D** 110.

Kālebs

Viens no tiem, kurus Mozus sūtīja meklēt Kānaāna zemi pēc izešanas no Ēģiptes; viņš un Jozua atgriezās ar patiesu ziņojumu par to zemi (4. Moz. 13:6, 30; 14:6–38). Viņi vienīgie no visiem, kas bija pametuši Ēģipti, izdzīvoja četrdesmit gadus tuksnesī (4. Moz. 26:65; 32:12; 5. Moz. 1:36) un iegāja Kānaāna zemē (Joz. 14:6–14; 15:13–19).

Kānaāns, Kānaānieši

Vecās Derības laikos ceturtais Hama dēls (1. Moz. 9:22; 10:1, 6) un Noas mazdēls. Vārds *kānaānieši* attiecās uz tiem, kas bija tai zemē, kur Kānaāns dzīvoja, un arī uz viņa pēcnācējiem. *Kānaānieši* bija arī vārds tautai, kas apdzīvoja zemieni Palestīnā Vidusjūras krastā. Šis vārds dažreiz tika izmantots, lai apzīmētu visas citas tautas, izņemot israēliešus, zemē uz rietumiem no Jordānas, kurus grieķi sauca par fenīkiešiem.

Kārdināt, Kārdinājums

Kārdināt, Kārdinājums. *Skat. arī*

Izturēt; Rīcības brīvība; Velns

Pārbaudījums cilvēka spējai izvēlēties labu ļaunā vietā; vilinājums grēkot un sekot Sātanam, nevis Dievam.

Neievēd mūs kārdināšanā, bet atpesti mūs no ļauna, **Mat.** 6:13 (3. Nef. 13:12). Dievs neļaus, lai jūs tiktu kārdināti pāri par jūsu spējām, **1. kor.** 10:13. Kristus tika kārdināts tāpat kā mēs, **Ebr.** 4:14–15. Svētīgs tas vīrs, kas pastāv kārdināšanā, **Jēk. v.** 1:12–14.

Pretinieka kārdinājumi nevar uzveikt tos, kas paklausa Dieva vārdam, **1. Nef.** 15:24 (Hel. 5:12). Cilvēks nevar rīkoties patsstāvīgi, nebūdams viena vai otra kārdināts, **2. Nef.** 2:11–16. Esiet modri un lūdziet nepārtraukti, lai jūs netiktu kārdināti vairāk par to, ko jūs spējāt panest, **Al.** 13:28. Māci viņiem izturēt katru velna kārdinājumu ar viņu ticību Tam Kungam Jēzum Kristum, **Al.** 37:33. Lūdziet vienmēr, lai jūs netiktu sakārdināti, **3. Nef.** 18:15, 18 (M&D 20:33; 31:12; 61:39).

Bisties lepības, lai tu nekristu kārdinājumā, **M&D** 23:1. Ādams tika pakļauts velna gribai tāpēc, ka viņš ļāvās kārdinājumam, **M&D** 29:39–40.

Es tiku atstāts visāda veida kārdinājumiem, **DŽS—V** 1:28.

Kārtidžas cietums (ASV). *Skat. arī*

Smits Džozefs, jaunākais; Smits Hairams

Džozefu un Hairamu nogalināja bruņots pūlis 1844. gada 27. jūnijā Kārtidžas cietumā, Ilinoisas štatā, Amerikas Savienotajās Valstīs (M&D 135).

Kērtlandes templis, Ohio štats (ASV)

Pirmais templis, ko Baznīca uzcēla mūsu dienās. Svētie to uzcēla Kērtlandē saskaņā ar Tā Kunga pavēli (M&D 94:3–9). Viens no mērķiem bija nodrošināt vietu, kur cienīgi Baznīcas locekļi varētu saņemt garīgu spēku, pilnvaras un tiktu izglītoti (M&D 109–110). Tas tika iesvētīts 1836. gada 27. martā; iesvētīšanas lūgšana tika dota pravietim Džozefam Smitam caur atklāsmi (M&D 109). Tas

Kungs deva vairākas nozīmīgas atklāsmes un atjaunoja nepieciešamās priesterības atslēgas šajā templī (M&D 110; 137). Tas netika izmantots visiem tempļa priekšrakstiem, kas šodien tiek izpildīti tempļos.

Kimbals Spensers V. *Skat. arī* 2. oficiālā deklarācija

Divpadsmitais Baznīcas prezidents kopš tā tika nodibināta 1830. gadā. Spensers V. Kimbals kalpoja par prezidentu no 1973. gada decembra līdz 1985. gada novembrim. Viņš ir dzimis 1895. gadā un nomira 1985. gadā deviņdesmit gadu vecumā.

1978. gada jūnijā Augstākais prezidijs paziņoja, ka prezidents Kimbals ir saņēmis atklāsmi, kas priesterības un tempļa svētības izplata uz visiem cienīgiem vīriešu kārtas Baznīcas locekļiem, **2. OD.**

Kiškumens. *Skat. arī* Gadiantona laupītāji

Mormona Grāmatā Jaunu ļaužu grupas vadītājs, kas vēlāk kļuva pazīstami kā Gadiantona laupītāji (Hel. 1:9–12; 2).

Kīrs

Vecajā Derībā Persijas ķēniņš, kurš piepildīja Jesajas pravietojumu (2. Laiku 36:22–23; Jes. 44:28; 45:1), atļaujot jūdiem atgriezties Jeruzālemē atjaunot templi, tādējādi daļēji izbeidzot Babilonijas gūstu. Jesajas pravietojums tika pasludināts apmēram 180 gadus pirms šīs ķēniņa rīcības.

Klints. *Skat. arī* Atklāsmē; Evanģēlijs; Jēzus Kristus

Telaini Jēzus Kristus un Viņa evaņģēlijs, kas ir stingrs pamats un atbalsts (M&D 11:24; 33:12–13). *Klints* var arī attiekties uz atklāsmi, ar ko Dievs cilvēkam dara zināmu Savu evaņģēliju (Mat. 16:15–18).

Viņš ir klintskalns, un pilnīgs ir Viņa darbs, **5. Moz.** 32:4. Tas Kungs ir mana klints; tajā es glābšos, **2. Sam.** 22:2–3. Bez kādas roku palīdzības atraisījās akmens, **Dan.** 2:34–35.

Tas bija celts uz klints, **Mat.** 7:25 (3. Nef. 14:25). Jēzus Kristus ir akmens, kas tika atmests, **Ap. d.** 4:10–11. Šī klints bija Kristus, **1. kor.** 10:1–4 (2. Moz. 17:6).

Tas, kas ir cēlis uz klints, saņem patiesību, **2. Nef.** 28:28. Jūdi atmetis akmeni [Kristu], uz kura viņi varētu celt, **Jēk.** 4:15–17. Tas ir uz mūsu Pestītāja klints, kur mums jāceļ savs pamats, **Hel.** 5:12. Kas ceļ uz Kristus mācībām, ceļ uz Viņa klints un nekritīs, kad plūdi nāks, **3. Nef.** 11:39–40 (Mat. 7:24–27; 3. Nef. 18:12–13). Gudrs virs ceļ savu namu uz klints, **3. Nef.** 14:24.

Ja jūs esat celti uz Manas klints, zeme un elle nevar jūs uzvarēt, **M&D** 6:34. Tas, kas ceļ uz šīs klints, nekad nekritīs, **M&D** 50:44.

Es esmu Mesija, Ciānas Ķēniņš, Debesu Klints, **Moz.** 7:53.

Kolobs

Zvaigzne, kas ir vistuvāk Dieva tronim (Ābr. 3:2–3, 9).

Ābrahāms redzēja Kolobu un zvaigznes, **Ābr.** 3:2–18. Tā Kunga laiks tiek skaitīts atbilstoši Koloba laikam, **Ābr.** 3:4, 9 (Ābr. 5:13).

Kolosiešiem, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Grāmata Jaunajā Derībā. Sākotnēji tā bija vēstule, ko apustulis Pāvils rakstīja kolosiešiem pēc tam, kad viņš bija apmeklējis Epafru, Baznīcas evaņģelistu Kolosā (Kol. 1:7–8). Epafra pateica Pāvilam, ka kolosieši pieļauj nopietnu kļūdu—tie uzskatīja, ka viņi bija labāki nekā citi ļaudis, tāpēc ka viņi rūpīgi ievēroja noteiktus ārīšķīgus priekšrakstus (Kol. 2:16), liedza sev zināmas fiziskas vēlmes un pielūdza eņģeļus (Kol. 2:18). Tas deva kolosiešiem sajūtu, ka viņi ir iesvētīti. Viņi arī domāja, ka saprot visuma noslēpumus labāk nekā citi Baznīcas locekļi. Savā vēstulē Pāvils palaboja tos ar mācību, ka pestīšana nāk vienīgi caur Kristu un ka mums ir jābūt gudriem un jākalpo Viņam.

1. nodaļā Pāvils sveicina kolosiešus. 2. un 3. nodaļa ir doktrināras un satur paziņojumu par Kristu kā par Pestītāju,

vilts pielūgšanas briesmām un Augšāmcelšanās nozīmi. 4. nodaļā ir mācīts, ka svētajiem ir jābūt gudriem visās lietās.

Konstitūcija. *Skat. arī* Likums; Valdība

Mācībā un Derībās „konstitūcija” attiecas uz Amerikas Savienoto Valstu konstitūciju, kura bija dievišķīgi iedvesmota, lai sagatavotu ceļu evaņģēlija Atjaunošanai.

Konstitucionālais likums ir jāatbalsta, **M&D** 98:5–6. Tas Kungs izdarīja tā, lai konstitūcija tiktu pieņemta, **M&D** 101:77, 80.

Koriantons. *Skat. arī* Alma, Almas dēls

Mormona Grāmatā Almas, Almas dēla, dēls.

Devās pie zoramiešiem, **Al.** 31:7. Noliecība kalpošanu, lai ietu pakaļ netiekli, **Al.** 39:3. Alma stāstīja viņam par pēcnāves eksistenci, augšāmcelšanos un izpirkšanu, **Al.** 39–42. No jauna tika aicināts sludināt, **Al.** 42:31. Devās ar kuģi uz zemi ziemeļos, **Al.** 63:10.

Koriantumrs. *Skat. arī* Jaredieši

Mormona Grāmatā Jarediešu ķēniņš un pēdējais dzīvi palikušais no Jarediešu tautas.

Viņu atrada Zarahemlas ļaudis, **Omn.** 1:21. Bija ķēniņš pār visu zemi, **Et.** 12:1–2. Tika Šareda sagūstīts un savu dēlu atbrīvots, **Et.** 13:23–24. Cīnījās ar vairākiem ienaidniekiem, **Et.** 13:28–14:31. Nožēloja grēkus, **Et.** 15:3. Izcīnīja savu pēdējo kauju ar Šizu, **Et.** 15:15–32.

Korihors. *Skat. arī* Antikrists

Mormona Grāmatā kāds antikrists, kurš pieprasīja zīmi par pierādījumu Dieva spēkam; Tas Kungs izdarīja tā, ka Korihors kļuva mēms (Al. 30:6–60).

Korintiešiem, vēstules. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Divas grāmatas Jaunajā Derībā. Sākotnēji tās bija vēstules, ko Pāvils rakstīja svētajiem Korintā, lai novērstu nekārtības viņu starpā. Korintieši dzīvoja sabiedrībā, kas bija morāli ļauna.

1. *vēstule korintiešiem*: 1. nodaļa satur Pāvila sveicienus un pamācību svētajiem būt vienotiem. No 2. līdz 6. nodaļai Pāvils izlabo kļūdas, ko pieļāvuši korintiešu svētie. 7. līdz 12. nodaļa satur Pāvila atbildes uz noteiktiem jautājumiem. No 13. līdz 15. nodaļai ir runāts par žēlsirdību, garīgām dāvanām un Augšāmcelšanos. 16. nodaļa satur Pāvila padomu stāvēt stingri ticībā.

2. *vēstule korintiešiem*: 1. nodaļa satur Pāvila sveicienu un mierinājuma vārdus. 2. nodaļa satur personisku padomu Titam. No 3. līdz 7. nodaļai ir runa par evaņģēlija spēku svēto un viņu vadītāju dzīvēs. 8. un 9. nodaļā ir dots padoms svētajiem būt priecīgiem devējiem nabadzīgajiem. No 10. līdz 12. nodaļai ir apliecinājums par Pāvila paša kā apustuļa stāvokli. 13. nodaļa ir atgādinājums kļūt pilnīgiem.

Kornēlijs. *Skat. arī* Citticībnieki; Pēteris; Virsnieks

Virsnieks Cezarejā, kuru kristīja Pēteris (Ap. d. 10). Viņš, iespējams, bija pirmais citticībnieks, kas pievienojās Baznīcai, netikdams vispirms pievērsts jūdaismam. Kornēlija un viņa ģimenes kristīšana iezīmēja ceļa atvēršanu evaņģēlija sludināšanai citticībniekiem. Pēteris, vecākais apustulis, kurš turēja Dieva valstības atslēgas uz Zemes tajā laikā, vadīja šo sludināšanu.

Krātuve. *Skat. arī* Labklājība

Vieta, kur bīskaps saņem, glabā un izsniedz nabadzīgajiem pēdējo dienu svēto ziedojumus. Ikviens krātuve var būt tik liela vai maza, kā to prasa apstākļi. Uzticīgi svētie ziedo talantus, iemaņas, materiālus un finansu līdzekļus bīskapam, lai vajadzības gadījumā rūpētos par nabadzīgajiem. Tādējādi krātuve var ietvert pieejamās palīdzības, naudas, pārtikas un citu patēriņa priekšmetu sarakstu. Bīskaps ir krātuves pārstāvis un izdala preces un palikojumus atbilstoši vajadzībai un kā to norāda Tā Kunga Gars (M&D 42:29–36; 82:14–19).

Lai viņi sakrāj pārtiku septiņiem bada gadiem, **1. Moz.** 41:34–36, 46–57. Atnesiet katrs savu desmito tiesu Manā klētī, **Mal.** 3:10 (3. Nef. 24:10).

Lai bīskaps izveido krātuvi šai draudzei, **M&D** 51:13. Pārpalikumam ir jātiek nodotam Manā krātuvē, **M&D** 70:7–8. Svētajiem ir jāorganizē un jāizveido krātuve, **M&D** 78:1–4. Bērniem ir tiesības saņemt no Tā Kunga krātuves, ja viņu vecākiem nav nekā, ko dot, **M&D** 83:5.

Kristieši. *Skat. arī* Mācekļi; Svētais

Vārds, dots tiem, kas tic Jēzum Kristum. Kaut arī pasaulē parasti tiek lietots šis termins, Tas Kungs patiesos Kristus sekotājus ir nosaucis par svētajiem (Ap. d. 9:13, 32, 41; 1. kor. 1:2; M&D 115:4).

Mācekļi tika saukti par kristiešiem, **Ap. d.** 11:26. Bet, ja kas cieš, kristietis būdams, lai netur to par kaunu, **1. Pēt. v.** 4:16.

Tās derības dēļ, ko jūs noslēdzāt, jūs tiksīt saukti par Kristus bērniem, **Mos.** 5:7. Patiesi ticīgos sauca par kristiešiem tie, kas nebija Baznīcas locekļi, **Al.** 46:13–16.

Kristīšana, Kristīt. *Skat. arī* Mazu bērnu kristīšana; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva; Priekšraksti; Svētais Gars

Originālajā grieķu valodas tekstā šis vārds nozīmē „iemērt” jeb „iegremdēt”. Kristīšana ar iegremdēšanu ūdenī, ko veic kāds, kam ir pilnvaras, ir evaņģēlija ievada priekšraksts un ir nepieciešama, lai kļūtu par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekli. Pirms tās ir ticība Jēzum Kristum un grēku nožēlošana. Pēc tās jāseko Svētā Gara saņemšanai, lai tā būtu izpildīta pilnībā (2. Nef. 31:13–14). Kristīšana ar ūdeni un Garu ir nepieciešama, pirms kāds cilvēks var ieiet celestītajā valstībā. Ādams bija pirmais, kam bija jātop kristītam (Moz. 6:64–65). Jēzus arī tapa kristīts, lai piepildītu visu taisnību un parādītu ceļu visai cilvēcei (Mat. 3:13–17; 2. Nef. 31:5–12).

Tāpēc, ka visiem uz Zemes nav bijusi iespēja pieņemt evaņģēliju mirstīgās dzīves laikā, Tas Kungs ir pilnvarojis kristīšanas, kuras izpilda pilnvarotie par mirušajiem. Tādējādi tie, kas pieņem evaņģēliju garu pasaulē, var tikt pielaiesti ieešanai Dieva valstībā.

Būtiska: Ļauj tam tā tagad notikt, lai piepildītu visu taisnību, **Mat.** 3:15. Jēzus nāca un tika Jāņa kristīts, **Marka** 1:9. Farizeji un bauslības mācītāji nicināja Dieva padomu, netopot kristīti, **Lūk.** 7:30. Ja cilvēks neatdzims ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā, **Jāņa** 3:5. Nožēlojiet grēkus un liecieties kristīties ikviens no jums, **Ap. d.** 2:38.

Viņš pavēl visiem cilvēkiem, ka viņiem ir jātop kristītiem Viņa Vārdā, **2. Nef.** 9:23–24. Lai taptu izglābti, cilvēkiem ir jāseko Kristum, jātop kristītiem, jāsaņem Svētais Gars un jāiztur līdz galam, **2. Nef.** 31. Kristus mācība ir, ka cilvēkiem ir jātic un jātop kristītiem, **3. Nef.** 11:20–40.

Tie, kas netic jūsu vārdiem un netop kristīti ūdenī Manā Vārdā, tiks nosodīti, **M&D** 84:74.

Dievs izskaidroja Ādamam, kāpēc ir nepieciešama grēku nožēlošana un kristīšana, **Moz.** 6:52–60.

Kristīšana ar iegremdēšanu: Kad Jēzus bija kristīts, Viņš tūdaļ izkāpa no ūdens, **Mat.** 3:16 (Marka 1:10). Jānis kristīja Aionā, jo tur bija daudz ūdens, **Jāņa** 3:23. Filips un galminieks nokāpa ūdenī, **Ap. d.** 8:38. Mēs līdz ar Viņu esam aprakti kristībā, **Rom.** 6:4 (Kol. 2:12).

Sekojiēt jūsu Kungam un jūsu Glābējam ūdenī, **2. Nef.** 31:13. Alma, Helams un citi tika iegremdēti ūdenī, **Mos.** 18:12–16. Un tad jūs iegremdēsīt tos ūdenī, **3. Nef.** 11:25–26.

Tiek izskaidrots pareizais kristīšanas veids, **M&D** 20:72–74. Viņi tapa kristīti pēc Viņa apglabāšanas veida, tapdami apglabāti ūdenī Viņa Vārdā, **M&D** 76:50–51.

Ādams tika palikts zem ūdens un tika iznests no ūdens, **Moz.** 6:64. Kristīšana ir iegremdēšana ūdenī grēku piedošanai, **TA** 1:4.

Kristīšana grēku piedošanai: Celies augšā, liecies kristīties un nomazgā savus grēkus, **Ap. d.** 22:16.

Pēc kristīšanas nāk jūsu grēku piedošana ar uguni un ar Svēto Garu, **2. Nef.** 31:17. Nāciet un topiet kristīti grēku nožēlošanai, lai jūs tiktu mazgāti no saviem grēkiem, **Al.** 7:14. Svētīti ir tie, kas ticēs un taps kristīti, jo viņi saņems savu grēku piedošanu, **3. Nef.** 12:1–2.

Dari zināmu grēku nožēlošanu un ticību Glābējam, un grēku piedošanu ar kristīšanu, **M&D** 19:31.

Mēs ticam kristīšanai ar iegremdēšanu ūdenī grēku piedošanai, **TA** 1:4.

Atbilstošas pilnvaras: Ejiet un māciet visas tautas, kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, **Mat.** 28:19 (M&D 68:8).

Limhijs un daudzi no viņa ļaudīm vēlējās tapt kristīti, bet nebija neviena tajā zemē, kam būtu Dieva pilnvaras, **Mos.** 21:33. Es dodu jums varu, lai jūs kristītu, **3. Nef.** 11:19–21.

Ārona priesterība tur kristīšanas ar iegremdēšanu grēku piedošanai atslēgas, **M&D** 13. Un viņi ir tie, kas ir Manis ordiņēti, lai kristītu Manā Vārdā, **M&D** 18:29.

Jānis Kristītājs deva Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam pilnvaras kristīt, **DžS—V** 1:68–69.

Sagatavošanās kristīšanai: Nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Mana mīļā Dēla Vārdā, **2. Nef.** 31:11. Jums ir jānožēlo savi grēki un jāpiedzimst no jauna, **Al.** 7:14. Skatieties, lai jūs netaptu kristīti necienīgi, **Morm.** 9:29. Māci vecākus, ka tiem ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem, un jāpazemojas, **Mor.** 8:10.

Tiek izskaidrots, kas nepieciešams tiem, kas vēlas kristīties, **M&D** 20:37. Bērniem ir jātop kristītiem savu grēku piedošanai, kad tie ir astoņus gadus veci, **M&D** 68:25, 27.

Ar kristīšanas noslēgtā derība: Jums jāstājas derībā ar Viņu, ka jūs kalposit Viņam un turēsīt Viņa pavēles, **Mos.** 18:8–10, 13.

Tie, kas nožēlo grēkus, uzņemas Kristus Vārdu un aņemas kalpot Viņam, tiks pieņemti ar kristīšanu, **M&D** 20:37.

Kristīšana par mirušajiem: Ko tad tie

Kristītājs

daris, kas liekas kristīties par mirušajiem, **1. kor.** 15:29.

Kristīšanās par mirušajiem tiek veikta grēku piedošanai, **M&D** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Kristīšana nav priekš maziem bērniem: Tā būtu vienīgi ņirgāšanās Dieva priekšā, ja jūs kristītu mazus bērnus, **Mor.** 8:4–23.

Bērniem ir jātop kristītiem, kad tie ir astoņus gadus veci, **M&D** 68:27. Visi bērni, kuri mirst pirms viņi sasniedz atbildības vecumu, tiek izglābti celestiālajā valstībā, **M&D** 137:10.

Kristītājs. *Skat.* Jānis Kristītājs

Kristus. *Skat.* Jēzus Kristus

Kristus bērni. *Skat. arī* Dieva dēli un meitas; Dzemdīnāt; Jēzus Kristus; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva

Tie, kas pieņēmuši Jēzus Kristus evaņģēliju.

Kas pats pazemojas kā šis bērns, tas ir lielākais, **Mat.** 18:1–4. Ticiet gaismai, lai jūs taptu par gaismas bērniem, **Jāņa** 12:36.

Atmet miesīgo cilvēku un kļūsti kā bērns, **Mos.** 3:19; 27:25–26. Tās derības dēļ jūs tiksiet saukti par Kristus bērniem, **Mos.** 5:7. Ja jūs turēsities pie katras labas lietas, jūs noteikti būsit Kristus bērni, **Mor.** 7:19.

Visiem, kas Mani uzņēma, Es devu spēku kļūt par Maniem dēliem, **M&D** 39:4. Nebīstieties, bērniņi, jo jūs esat Mani, **M&D** 50:40–41.

Tu esi vienots Manī, Dieva dēls, **Moz.** 6:68.

Kristus mācība. *Skat. arī* Evaņģēlijs; Pestīšanas iecere

Jēzus Kristus evaņģēlija principi un mācības.

Mana mācība līs lejup kā lietus, **5. Moz.** 32:2. Tie, kas maldijās, mācīsies mācību, **Jes.** 29:24.

Ļaudis izbrīnījās par Viņa mācību, **Mat.** 7:28. Mana mācība nav Manis paša,

bet Tā, kas Mani sūtījis, **Jāņa** 7:16. Visi raksti ir noderīgi mācībai, **2. Tim.** 3:16.

Ši ir Kristus mācība un vienīgā un patiesā Tēva mācība, **2. Nef.** 31:21 (2. Nef. 32:6). Nebūs strīdu jūsu starpā par Manas mācības punktiem, **3. Nef.** 11:28, 32, 35, 39–40.

Sātans uzkūda cilvēku sirdis strīdiem par Manas mācības punktiem, **M&D** 10:62–63, 67. Māciet bērniem grēku nožēlošanas, ticības Kristum, kristīšanas un Svētā Gara dāvanas mācību, **M&D** 68:25. Māciet cits citam valstības mācību, **M&D** 88:77–78. Priesterības mācība pilēs tavā dvēselē, **M&D** 121:45.

Kronis. *Skat. arī* Mūžīgā dzīve

Apaļš rotājums, ko valdnieki nēsā uz galvas. Tas var būt celestiālās varas, valdīšanas un dievības simbols. Tie, kas izturēs līdz galam, turot visas Dieva pavēles, saņems mūžīgās dzīves kroni (*Skat.* **M&D** 20:14; **Moz.** 7:56; **DžS—M** 1:1).

Man ir nolikts taisnības vainags, **2. Tim.** 4:8. Jūs saņemsit nevīstošo godības vainagu, **1. Pēt.** v. 5:4.

Tie, kas mirst Tai Kungā, saņems taisnības kroni, **M&D** 29:13. Viņi saņems kroni Mana Tēva mājokļos, **M&D** 59:2. Tas Kungs sagatavo svētos nonākt pie tā kroņa, kas tiem sagatavots, **M&D** 78:15. Tas Kungs ir apsolījis Saviem svētajiem godības kroni pie Savas labās rokas, **M&D** 104:7.

Krustā sišana. *Skat. arī* Golgāta; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Krusts

Romiešu nāves soda izpildīšanas forma, kas bija parasta Jaunās Derības laikā, kurā cilvēku nodeva nāvei, piesienot vai pienaglojot viņa rokas un kājas pie krusta. Parasti to darīja tikai attiecībā pret vergiem vai zemiskākajiem noziedzniekiem. Parasti pirms krustā sišanas bija pāršana ar pletni vai pātagu (**Marka** 15:15). Cilvēkam, kurš tika sists krustā, parasti lika nest savu krustu uz soda izpildīšanas vietu (**Jāņa** 19:16–17). Viņa drēbes parasti paņēma karavīri, kuri

izpildīja spriedumu (Mat. 27:35). Krusts tika iedzīts zemē tā, lai cilvēka pēdas būtu tikai vienu vai divas pēdas virs zemes. Krustu apsargāja karavīri, līdz cilvēks uz krusta mira, kas dažreiz ilga līdz pat trim dienām (Jāņa 19:31–37).

Jēzus Kristus tika sistis krustā tāpēc, ka grupa neticīgo melīgi apšūdzēja Viņu par musināšanu pret ķeizaru un zaimiem, jo Viņš teica, ka Viņš ir Dieva Dēls. Viņam tika dots purpura apmetnis (Jāņa 19:2) un ērkšķu vainags, kā arī citi apvainojumi (Mat. 26:67; Marka 14:65).

Ļaundari caururbs Mesijas rokas un kājas, **Psm.** 22:11–18. Kristus ies kā jērs uz nokaušanu, **Jes.** 53:7.

Jēzus pareģoja Savu krustā sišanu, **Mat.** 20:18–19. Tiek aprakstīta Kristus krustā sišana, **Mat.** 27:22–50 (Marka 15:22–37; Lūk. 23:26–46; Jāņa 19:17–30).

Nefijs redzēja vīzijā Dieva Jēra krustā sišanu, **1. Nef.** 11:33. Nefijs stāstīja par Kristus ciešanām un krustā sišanu, **1. Nef.** 19:9–14. Jēkabs stāstīja par Israēla Svētā kalpošanu un krustā sišanu, **2. Nef.** 6:9. Vētras, zemestrīces, uguns un viesuļvētras Amerikā apliecināja Kristus krustā sišanu Jeruzālemē, **3. Nef.** 8.

Es esmu Jēzus, kurš tika sistis krustā, **M&D** 45:51–52. Kristus kalpošana starp gariem cietumā bija ierobežota ar laika sprīdi starp Viņa nāvi un augšāmcelšanos, **M&D** 138:27.

Krusts. *Skat. arī* Golgāta; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Krustā sišana; Svētais Vakarēdiens

Koka konstrukcija, uz kuras Jēzus Kristus tika sistis krustā (Marka 15:20–26). Pasaulē daudzi tagad uzskata to par Kristus Krustā sišanas un Izpirkšanas simbolu; tomēr Tas Kungs ir izveidojis Savus simbolus Viņa Krustā sišanai un upurim—Svētā Vakarēdiena maizi un ūdeni (Mat. 26:26–28; M&D 20:40, 75–79). Svētajos Rakstos tie, kas uzņemas savu krustu, ir tie, kas mīl Jēzu Kristu tik ļoti, ka atsakās no bezdievības un jebkādas pasaulīgas iekāres un tur Viņa pavēles (DžST, Mat. 16:25–26 [Pielikums]).

Ņem krustu un seko Man, **Marka** 10:21

(3. Nef. 12:30; M&D 23:6). Jēzus krustu ir pacietis un ir nosēdies Dieva tronim pa labai rokai, **Ebr.** 12:2.

Viņš tika pacelts pie krusta un nonāvēts par pasaules grēkiem, **1. Nef.** 11:33. Tie, kas ir izcietuši pasaules krustus, iemantos Dieva valstību, **2. Nef.** 9:18. Mans Tēvs sūtīja Mani, lai Es tiktu pacelts pie krusta, **3. Nef.** 27:14–15.

Tas, kas neuzņemsies savu krustu un nesekos Man, un neturēs Manus baušļus, tas netiks izglābts, **M&D** 56:2.

Redzēja Cilvēka Dēlu paceltu krustā, **Moz.** 7:55.

Krūšu bruņas. *Skat. arī* Urīms un Tumīms

Svētie Raksti min divu veidu krūšu bruņas: (1) karavīra aizsargtērpa priekšējā daļa jeb bruņas. Simboliskā nozīmē svētajiem ir jāvalkā taisnības bruņas, lai aizsargātu sevi no velna (Jes. 59:17; Ef. 6:14); (2) apģērba gabals, ko valkāja augstie priesteri Mozus likumā (2. Moz. 28:13–30; 39:8–21). Tās bija pagatavotas no audekla un saturēja divpadsmit dārgakmeņus. Dažreiz tās tiek minētas saistībā ar Urīmu un Tumīmu (M&D 17:1; DžS—V 1:35, 42, 52).

Kumoras pakalns. *Skat. arī* Mormona Grāmata; Moronijs, Mormona dēls; Smits Džozefs, jaunākais

Neliels pakalns, kas atrodas Ņujorkas štata rietumos, Amerikas Savienotajās Valstīs. Šeit senatnes praviētis vārdā Moronijs paslēpa zelta plāksnes, kas saturēja pierakstus par nefijiešu un jarediešu tautu. Augšāmcelies Moronijs aizveda Džozefu Smitu uz šo pakalnu 1827. gadā, lai dabūtu šīs plāksnes un pārtulkotu daļu no tām. Tulkojums ir Mormona Grāmata.

Nefijieši sapulcējās Kumorā, **Morm.** 6:2–4. Kumora bija daudzo ūdeņu zeme, **Morm.** 6:4. Mormons paslēpa pierakstus Kumoras kalnā, **Morm.** 6:6. Visi nefijieši, izņemot tikai divdesmit četrus, tika nogalināti pie Kumoras, **Morm.** 6:11.

Mēs dzirdam priekā vēstis no Kumoras, **M&D** 128:20.

Kurnēšana

Džozefs Smits paņēma plāksnes no Kumoras pakalna, **DžS—V** 1:42, 50–54, 59.

Kurnēšana. *Skat. arī Sacelšanās*

Runāt neapmierinātībā un žēloties pret Dieva mērķiem, iecerēm vai kalpiem.

Tauta kurnēja pret Mozu, **2. Moz.** 15:23–16:3.

Tad jūdi kurnēja pret Jēzu, **Jāņa** 6:41.

Lamans un Lemuēls kurnēja daudzās lietās, **1. Nef.** 2:11–12 (1. Nef. 3:31; 17:17).

Nekurni par tām lietām, kuras tu nesi redzējusi, **M&D** 25:4.

Kvorums. *Skat. arī Priesterība*

Vārds *kvorums* var tikt izmantots divās nozīmēs: (1) īpaša cilvēku grupa, kurai ir viens un tas pats priesterības amats. (2) Vairākums jeb minimālais priesterības grupas locekļu skaits, kuram ir jābūt, lai sapulcē varētu kārtot Baznīcas lietas (**M&D** 107:28).

Tiek aprakstīti Augstākā prezidija, Divpadsmito un Septiņdesmito kvorumi un to attiecības vienam ar otru, **M&D** 107:22–26, 33–34 (**M&D** 124:126–128). Šo kvorumu lēmumiem jābūt vienbalsīgiem, **M&D** 107:27. Šo kvorumu lēmumi ir jāpieņem visā taisnīgumā, **M&D** 107:30–32. Tiek aprakstīti priesterības kvorumu prezidentu pienākumi, **M&D** 107:85–96. Elderu kvorums ir nodibināts pastāvīgajiem kalpotājiem, **M&D** 124:137.

Keizars

Jaunajā Derībā nosaukums, ar ko bija pazīstami daži romiešu imperatori. Tas tiek izmantots Svētajos Rakstos kā pasaulīgās valdīšanas un varas simbols.

Dodiet keizaram, kas keizaram pieder, **Mat.** 22:21 (Marka 12:17; Lūk. 20:25; **M&D** 63:26).

Ķermenis. *Skat. arī Augšāmcelšanās;*

Dvēsele; Mirstīgs, Mirstīgā dzīve; Nāve, fiziskā

Mirstīgs, fizisks veidojums no miesas un kauliem, radīts pēc Dieva tēla, un ir apvienots ar garu, lai padarītu to par

dzīvu būtni. Visu vīriešu un sieviešu fiziskais ķermenis tiks uz mūžīgiem laikiem atkal savienots ar viņu garu pie Augšāmcelšanās. Dažreiz Svētie Raksti norāda uz ķermeni un garu, kas savienoti kopā, kā uz dvēseli (1. Moz. 2:7; **M&D** 88:15; Moz. 3:7, 9, 19; Ābr. 5:7).

Dievs Tas Kungs radīja cilvēku no zemes pišļiem, **1. Moz.** 2:7 (Moz. 3:7).

Aptaustait Mani un apskatait, jo garam nav miesas un kaulu, **Lūk.** 24:39. Es norūdu savu ķermeni un to pakļauju, **1. kor.** 9:27. Ir dabīgs ķermenis un ir arī garīgs ķermenis, **1. kor.** 15:44. Ķermenis bez gara ir nedzīvs, **Jēk. v.** 2:26.

Mirstīgais ķermenis tiks uzcelts kā nemirstīgs ķermenis, **Al.** 11:43–45. Katra ķermeņa daļa tiks atjaunota, **Al.** 41:2. Jēzus parādīja Savu augšāmcelto ķermeni nefijiešiem, **3. Nef.** 10:18–19; 11:13–15.

Tēvam ir ķermenis no miesas un kauliem, tikpat taustāms kā cilvēka, Dēlam arī, **M&D** 130:22.

Dievs radīja vīrieti un sievieti pēc Sava ķermeņa līdzības, **Moz.** 6:9 (1. Moz. 9:6).

Ķerubi

Figūras, kas simbolizē debesu radības, šo būtnu precīzs izskats nav zināms. Ķerubi tika aicināti sargāt svētas vietas.

Tas Kungs nolika ķerubus, lai sargātu ceļu uz dzīvības koku, **1. Moz.** 3:24 (**Al.** 12:21–29; 42:2–3; Moz. 4:31). Simboliski ķerubu attēli tika novietoti uz salīdzināšanas vāka, **2. Moz.** 25:18, 22 (1. Ķēn. 6:23–28; Ebr. 9:5). Ķerubi tiek pieminēti Ecēhiēla vīzijās, **Ec.** 10; 11:22.

Ķēniņa piekritēji

Grupa Mormona Grāmatā, kas vēlējās gāzt nefijiešu valdību (**Al.** 51:1–8).

Ķēniņu grāmatas

Divas grāmatas Vecajā Derībā. Šajās grāmatās ir stāstīts par Israēla vēsturi no ķēniņa Dāvida ceturttā dēla Adonjas sacelšanās (apm. 1015. g. pr. Kr.) līdz pilnīgam Jūdas gūstam (apm. 586. g. pr. Kr.). Tās ietver visu ziemeļu ķēniņvalsts (desmit Israēla cilšu) vēsturi no atdalīšanās

līdz asīrieši tos aizveda gūstā uz ziemeļu valstīm. Skat. arī Hronoloģija pielikumā.

1. *Ķēniņu grāmata*: 1. nodaļā aprakstītas ķēniņa Dāvida dzīves pēdējās dienas. No 2. līdz 11. nodaļai pierakstīta Salamana dzīve. 12. līdz 16. nodaļā ir stāstīts par Salamana tiešajiem pēctečiem Rehabeāmu un Jerobeāmu. Jerobeāms izraisīja Israēla ķēniņvalsts sadalīšanos. Ir pieminēti arī citi ķēniņi. No 17. līdz 21. nodaļai pierakstīta daļa no Elijas kalpošanas, kad viņš pārmeta Ahabam, Israēla ķēniņam. 22. nodaļā pierakstīts karš pret Sīriju, kurā Ahabs un Jošafats, Jūdas ķēniņš, apvienoja spēkus. Praviētis Miha praviēto pret ķēniņiem.

2. *Ķēniņu grāmata*: No 1. nodaļas 1. panta līdz 2. nodaļas 11. pantam ir turpinājums par Elijas dzīvi, ieskaitot Elijas uzbraukšanu debesīs ugunīgos ratos. No 2. līdz 9. nodaļai ir stāstīts par Elisas ticības pilno un vareno kalpošanu. 10. nodaļā ir stāstīts par ķēniņu Jehu, un kā viņš iznīcināja Ahaba namu un Baala priesterus. No 11. līdz 13. nodaļai pierakstīta Joasa taisnīgā valdīšana un Elisas nāve. No 14. līdz 17. nodaļai ir stāstīts par dažādiem ķēniņiem, kas bieži bezdievībā valdīja Israēlā un Jūdā. 15. nodaļā pierakstīts, kā asīrieši sagrāba desmit Israēla ciltis. No 18. līdz 20. nodaļai pierakstīta Jūdas ķēniņa Hiskijas un pravieša Jesajas taisnīgā dzīve. No 21. līdz 23. nodaļai stāstīts par ķēniņiem Manasi un Josiju. Saskaņā ar tradīciju, Manase bija atbildīgs par Jesajas mokām. Josija bija taisnīgs ķēniņš, kurš atjaunoja bauslību starp jūdiem. 24. un 25. nodaļā aprakstīts Babilonijas gūsts.

Kilda. *Skat.* Strīdēšanās

Labais Gans. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Jēzus Kristus ir Labais Gans. Simboliski Viņa sekotāji ir līdzīgi avīm, kuras Jēzus gana.

Tas Kungs ir mans gans, **Psm.** 23:1. Kā gans Viņš baros Savu ganāmo pulku, **Jes.** 40:11. Tā Es rūpēšos par Savām avīm, **Ec.** 34:12.

Es esmu labais gans, **Jāna** 10:14–15. Jēzus ir tas lielais avju gans, **Ebr.** 13:20.

Viņš pārskaitīs Savas avis, un tās Viņu pazīs, **1. Nef.** 22:25. Labais Gans sauc jūs Savā paša Vārdā, kas ir Kristus, **Al.** 5:38, 60. Būs viens ganāmpulks un viens gans, **3. Nef.** 15:21 (Jāna 10:16).

Labklājība. *Skat. arī* Gavēt, Gavēšana; Kalpot, Kalpošana; Mīlestības dāvanas, Mīlestības dāvanu došana; Nabags; Ziedojums

Līdzekļi ļaužu garīgo un laicīgo vajadzību apmierināšanai, kā arī process šo līdzekļu sarūpēšanai.

Atvērdams atver savu roku savam brālim, savam nabagam un trūkcietējam tavā zemē, **5. Moz.** 15:11. Kas dod nabagam, tam nekā netrūks, **Sal. Pam.** 28:27. Vai tā nav tā gavēšana, kāda Man patīk? Kad tu savu maizi lauz izsalkušam un nabagus uzņem savā namā, **Jes.** 58:6–7.

Es biju izsalcis un jūs esat Mani padēdinājuši, Es biju svešinieks, un jūs esat Mani uzņēmuši. Ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši, **Mat.** 25:35–40.

Sniedziet no savas mantas tam, kam tas ir vajadzīgs, **Mos.** 4:16–26. Viņi dalījās viens ar otru gan laicīgajā, gan garīgajā, atbilstoši viņu vajadzībām un viņu vēlmēm, **Mos.** 18:29. Viņiem tika pavēlēts apvienoties gavēšanā un lūgšanā par to labklājību, kas nepazīna Dievu, **Al.** 6:6. Lūdziet par savu labklājību un arī par to labklājību, kuri ir ap jums, **Al.** 34:27–28. Savā starpā viņiem viss bija kopīgs, **4. Nef.** 1:3.

Tev būs atcerēties nabagus, **M&D** 42:30–31. Jums ir jāpmeklē nabagi un trūkcietēji, **M&D** 44:6. Atceries visās lietās nabago un trūkcietēju, **M&D** 52:40. Ak vai jums, bagātie, kas nedos savu mantu nabagiem, un ak vai jums nabagi, kas neesat apmierināti, kas esat alkatīgi un negribat strādāt, **M&D** 56:16–17.

Ciānā nebija nabagu starp tiem, **Moz.** 7:18.

Labvēlība

Labvēlība. *Skat. arī* Glābšana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Žēlīgs, Žēlastība

Iespēju dodošs spēks no Dieva, kas ļauj vīriešiem un sievietēm iegūt svētības šajā dzīvē un iegūt mūžīgo dzīvi un paaugstināšanu pēc tam, kad tie ir pielietojuši ticību, nožēlojuši grēkus un pēc labākās sirdsapziņas centušies turēt baušļus. Tāda dievišķa palīdzība jeb spēks tiek dots caur Dieva žēlastību un mīlestību. Ikvienam mirstīgam cilvēkam ir vajadzīga dievišķa labvēlība dēļ Ādama Krišanas un arī cilvēku vājības dēļ.

Labvēlība un patiesība nākusi pasaulē caur Jēzu Kristu, **Jāņa** 1:17. Ar Kristus labvēlību mēs tiksim pestīti, **Ap. d.** 15:11 (Rom. 3:23–24; M&D 138:14). Ar ticību mēs esam iegājuši Viņa labvēlībā, **Rom.** 5:2. No labvēlības jūs esat pestīti ticībā, **Ef.** 2:8. Dieva labvēlība nes pestīšanu, **Tit.** 2:11. Pieiesim bez bailēm pie labvēlības troņa, **Ebr.** 4:16. Dievs pazemīgiem dod labvēlību, **1. Pēt. v.** 5:5.

Neviens nevar dzīvot ar Dievu kā tikai caur Svētā Mesijas nopelniem un žēlastību, un labvēlību, **2. Nef.** 2:8. Tas ir tikai iekš un caur Dieva labvēlību, ka cilvēki tiek izglābti, **2. Nef.** 10:24. Mēs tiekam izglābti ar labvēlību pēc tam, kad esam izdarījuši visu, ko varam, **2. Nef.** 25:23. Tas ir caur labvēlību, ka mums ir spēks darīt šīs lietas, **Jēk.** 4:7. Lai cilvēki taptu atjaunoti, labvēlību pret labvēlību, atbilstoši saviem darbiem, **Hel.** 12:24. Mana labvēlība ir pietiekama lēnprātīgajiem un visiem, kas pazemojas, **Et.** 12:26–27. Moronijs lūdz, lai cilticībniekiem tiktu dota labvēlība, lai tiem būtu žēlsirdība, **Et.** 12:36, 41. Ar Dieva labvēlību jūs esat pilnīgi Kristū, **Mor.** 10:32–33.

Jēzus saņēma labvēlību pēc labvēlības, **M&D** 93:12–13, 20.

Laiku grāmatas

Divas grāmatas Vecajā Derībā. Tās dod īsu notikumu aprakstu no Radišanas līdz Kīra paziņojumam, kas ļāva jūdiem atgriezties Jeruzālemē.

Pirmā Laiku grāmata: 1. līdz 9. nodaļā ir uzskaitīti ciltsraksti no Ādama līdz

Saulam. 10. nodaļā pierakstīta Saula nāve. 11. līdz 22. nodaļā ir fiksēti notikumi, kas saistīti ar Dāvida valdīšanu. 23. līdz 27. nodaļā ir paskaidrots, ka Salamans tika iecelts par ķēniņu un levītiem tika sadalīti pienākumi. 28. nodaļā ir paskaidrots, ka Dāvids pavēlēja Salamam uzcelt templi. 29. nodaļā pierakstīta Dāvida nāve.

Otrā Laiku grāmata: 1. līdz 9. nodaļā ir fiksēti notikumi, kas saistīti ar Salamana valdīšanu. 10. līdz 12. nodaļā ir stāstīts par Salamana dēla Rehabeāma valdīšanu, kura laikā vienotā Israēla ķēniņvalsts tika sadalīta ziemeļu un dienvidu ķēniņvalstīs. 13. līdz 36. nodaļā ir aprakstīta vairāku ķēniņu valdīšana, līdz Jūdas ķēniņvalsti sagrāba Nebukadnēcars. Grāmata beidzas ar Kīra lēmumu, ka sagūstītie Jūdas bērni var atgriezties Jeruzālemē.

Laiku zīmes. *Skat. arī* Jēzus Kristus Otrā Atnākšana; Pēdējās dienas; Zīme

Notikumi vai pieredze, ko Dievs dod cilvēkiem, lai parādītu, ka Viņa darbā noticis vai drīz notiks kas svarīgs. Pēdējās dienās ir pareģotas daudzas zīmes par Glābēja Otro Atnākšanu. Šie signāli ļauj uzticīgiem ļaudīm atpazīt Dieva ieceri, tikt brīdinātiem un sagatavoties.

Tā Kunga nama kalns stāvēs pāri visiem pakalniem, **Jes.** 2:2–3. Tas Kungs pacels par zīmi karogu un sapulcinās Israēlu, **Jes.** 5:26 (2. Nef. 15:26–30). Saule aptumšosies un mēness vairs nedos savu gaismu, **Jes.** 13:10 (Joēla 4:15; M&D 29:14). Ļaudis pārķešs ausību un lauzīs mūžīgo derību, **Jes.** 24:5. Nefijieši runās kā balss no pīšļiem, **Jes.** 29:4 (2. Nef. 27). Israēls tiks sapulcināts ar spēku, **Jes.** 49:22–23 (1. Nef. 21:22–23; 3. Nef. 20–21). Dievs cels valsti, kura pastāvēs nesagrauta mūžīgi, **Dan.** 2:44 (M&D 65:2). Pirms Otrās Atnākšanas būs kari, saņņi un vīzijas, **Joēla** 2:1–3:5. Visas tautas sapulcēsies cīņai pret Jeruzālemi, **Cak.** 14:2 (Ec. 38–39). Nāks diena, kas kvēlos kā karsti nokurināta krāsns, **Mal.** 3:19 (3. Nef. 25:1; M&D 133:64; DžS—V 1:37).

Pirms Otrās Atnākšanas būs lielas

nelaimes, **Mat.** 24 (DžS—M 1). Pāvils aprakstīja atkrišanu un pēdējo dienu bīstamo laiku, **2. Tim.** 3–4. Divi pravieši tiks nokauti un augšāmcelti Jeruzālemē, **Jāņa atkl.** 11 (M&D 77:15). Evanģēlijs tiks atjaunots pēdējās dienās caur eņģeļu kalpošanu, **Jāņa atkl.** 14:6–7 (M&D 13; 27; 110:11–16; 128:8–24). Bābele tiks nostiprināta un kritīs, **Jāņa atkl.** 17–18.

Israēls tiks sapulcināts ar spēku, **1. Nef.** 21:13–26 (Jes. 49:13–26; 3. Nef. 20–21). Šī ir zīme, lai jūs varētu zināt to laiku, **3. Nef.** 21:1. Mormona Grāmata iznāks ar Dieva spēku, **Morm.** 8.

Lamanieši uzplauks, **M&D** 49:24–25. Ļaunie nokaus ļaunos, **M&D** 63:32–35 (Jāņa atkl. 9). Karš tiks izliets pār visām tautām, **M&D** 87:2. Zīmes, elementu stihijas un eņģeļi sagatavo ceļu Tā Kunga atnākšanai, **M&D** 88:86–94. Tumsa pārklās zemi, **M&D** 112:23–24. Tas Kungs pavēlēja svētajiem sagatavoties Otrajai Atnākšanai, **M&D** 133.

Laimīgs, Laime. *Skat. Prieks*

Lamanieši. *Skat. arī* Lamans; Mormona Grāmata; Nefijieši

Mormona Grāmata ļaužu grupa, no kuriem daudzi bija Lamana, Lehija vecākā dēla, pēcteči. Viņi uzskatīja, ka Nefijs un viņa pēcteči tiem nodarījuši pāri (Mos. 10:11–17). Tā rezultātā viņi sacēlās pret nefijiešiem un bieži noliedza evanģēlija mācības. Tomēr īsi pirms Jēzus Kristus dzimšanas lamanieši pieņēma evanģēliju un bija taisnīgāki nekā nefijieši (Hel. 6:34–36). Divi simti gadus pēc tam, kad Kristus apmeklēja Ameriku, gan lamanieši, gan nefijieši kļuva ļauni un sāka karu viens pret otru. Apmēram ap 400. g. pēc Kr. lamanieši pilnīgi iznīcināja nefijiešu tautu.

Lamanieši uzveica Nefija pēcnācējus, **1. Nef.** 12:19–20. Lamanieši ienida nefijiešus, **2. Nef.** 5:14. Lamanieši būs kā pletne nefijiešiem, **2. Nef.** 5:25. Mormona Grāmata atjaunos lamaniešiem zināšanas par viņu tēvu tēviem un Jēzus Kristus evanģēliju, **2. Nef.** 30:3–6 (Mormona Grāmatas titullapa).

Lamanieši ir jūdu atlikums, **M&D**

19:27. Pirms Tā Kunga atnākšanas lamanieši ziedēs kā roze, **M&D** 49:24.

Lamans. *Skat. arī* Lamanieši; Lehijš, Nefija tēvs

Mormona Grāmata vecākais Lehija un Sārijas dēls un vecākais Nefija brālis (1. Nef. 2:5). Lamans parasti izvēlējās laba vietā darīt ļaunu.

Lamans kurnēja pret savu tēvu, **1. Nef.** 2:11–12. Sacēlās pret savu tainīgo brāli Nefiju, **1. Nef.** 7:6 (1. Nef. 3:28–29). Nenobaudīja augli no dzīvības koka Lehija vizijā, **1. Nef.** 8:35–36. Lāsts nāca pār Lamānu un viņa sekotājiem, **2. Nef.** 5:21 (Al. 3:7).

Lamonijš. *Skat. arī* Amons, Mosijas dēls

Mormona Grāmata lamaniešu ķēniņš, kurš tika pievērst ar Tā Kunga Garu un Amona iedvesmotajiem darbiem un mācībām (Al. 17–19).

Lats. *Skat. arī* Ābrahāms

Vecajā Derībā Hārana dēls un Ābrahāma brāļadēls (1. Moz. 11:27, 31; Ābr. 2:4). Hārāns nomira no bada Ūrā (Ābr. 2:1). Lats pamata Ūru kopā ar Ābrahāmu un Sāru un devās ar tiem uz Kānaāna zemi (1. Moz. 12:4–5). Lats izvēlējās dzīvot Sodomā. Tas Kungs sūtīja vēstnešus brīdināt Latu bēgt no Sodomas pirms Tas Kungs to iznīcinās dēļ ļaužu ļaunuma (1. Moz. 13:8–13; 19:1, 13, 15); tomēr Lata sieva paskatījās atpakaļ uz izpostīšanu un kļuva par sāls stabu (1. Moz. 19:26). Jaunā Derība satur atsaucis uz Latu (Lūk. 17:29; 2. Pēt. v. 2:6–7). Viņa dzīve pēc nošķiršanās no Ābrahāma ir aprakstīta 1. Moz. 13., 14. un 19. nodaļā.

Lauks, tīrums. *Skat. arī* Pasaule; Tā Kunga vīnadārzs

Svētajos Rakstos atklāts zemes gabals, ko izmanto apstrādāšanai vai ganībām. Tas bieži simbolizē pasauli un tās ļaudis.

Tīrums ir pasaule, **Mat.** 13:38. Debesu valstība lidzinās tīrumā apslēptai mantai, **Mat.** 13:44.

Es ieraudzīju lielu un plašu lauku,

Laulība, Precēt

1. Nef. 8:9, 20. Tīrums jau bija nogatavojuies, **Al.** 26:5.

Druvas jau ir baltas plāvajai, **M&D** 4:4 (**M&D** 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Lauks bija pasaule, **M&D** 86:1–2. Es pielīdzināšanu šīs valstības cilvēkam, kam bija lauks, **M&D** 88:51.

Laulība, Precēt. *Skat. arī Ķimene; Šķiršanās*

Likumīga derība vai vienošanās starp vīrieti un sievieti, kas padara tos par vīru un sievu. Dievs ir nolīcis laulību (**M&D** 49:15).

Nav labi cilvēkam būt vienam, **1. Moz.** 2:18 (**Moz.** 3:18). Vīrs pieķersies savai sievai, un tie kļūs par vienu miesu, **1. Moz.** 2:24 (**Mat.** 19:5; **Ābr.** 5:18).

Ko nu Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt, **Mat.** 19:6 (**Marka** 10:9). Pēdējās dienās daži atkritis no ticības, aizliegdami doties laulībā, **1. Tim.** 4:1–3. Laulība lai ir visiem godā, **Ebr.** 13:4.

Tas Kungs pavēlēja Lehija dēliem apprecēt Ismaēla meitas, **1. Nef.** 7:1, 5 (**1. Nef.** 16:7–8).

Dievs radīja Ādamu un Ievu, lai tie būtu vīrs un sieva, **Moz.** 3:7, 18, 21–25.

Jaunā un mūžīgā laulības derība: Laulība, kas noslēgta pēc evaņģēlija un svētās priesterības likuma, ir gan uz laicīgo dzīvi, gan uz mūžību. Cienīgi vīrieši un sievietes, kas tādējādi ir saistīti laulībā tempļi, var turpināt būt vīrs un sieva mūžībā.

Jēzus mācīja laulības likumu, **Lūk.** 20:27–36. Ne vīrs ir kas bez sievas, ne sieva bez vīra Tai Kungā, **1. kor.** 11:11. Vīrs un sieva ir žēlastībā dotās dzīvības līdzmantinieki, **1. Pēt. v.** 3:7.

Viss, ko tu saistīsi uz zemes, būs saistīts debesīs, **Hel.** 10:7 (**Mat.** 16:19).

Lai iegūtu augstāko pakāpi celestiālajā valstībā, cilvēkam ir jāstājas jaunajā un mūžīgajā laulības derībā, **M&D** 131:1–4. Ja vīrietis prec sievu ne caur Mani, viņu derība un laulība nav spēkā, kad tie nomirst, **M&D** 132:15. Ja vīrietis prec sievieti ar Manu vārdu un ar jauno un mūžīgo derību, un tā tiek aizzīmogota ar apsolījuma Svēto Garu, tā būs spēkā,

kad viņi vairs nebūs šajā pasaulē, **M&D** 132:19.

Dažādu ticību laulība: Laulība starp vīrieti un sievieti ar atšķirīgiem reliģiskiem uzskatiem un ticību.

Tu manam dēlam neņemsi sievu no kānaāniešu meitām, **1. Moz.** 24:3. Ja Jēkabs ņem sievu no Heta meitām, kam tad man vairs dzīvot, **1. Moz.** 27:46 (**1. Moz.** 28:1–2). Israēlam nebūs precēties ar kānaāniešiem, **5. Moz.** 7:3–4. Israēla bērni precējās ar kānaāniešiem, pielūdza viltus dievus un tika nolādēti, **Soģu** 3:1–8. Salamana sievas pievērsa viņa sirdi viltus dievu pielūgšanai, **1. Kēn.** 11:1–6. Mēs nedosim savas meitas nedz tās zemes tautām par sievām, nedz arī ņemsim viņu meitas par sievām saviem dēliem, **Neh.** 10:31.

Nevelciet svešu jūgu kopā ar neticīgajiem, **2. kor.** 6:14.

Tas Kungs uzlika zīmi uz lamāniešiem, tā lai nefijieši nesajauktos un neticētu nepareizām paražām, **Al.** 3:6–10.

Ja vīrietis prec sievu ne caur Mani, viņu derība un laulība nav spēkā, kad tie nomirst, **M&D** 132:15.

Cilvēku dēli ņēma sev sievas, tā kā tie izvēlējās, **Moz.** 8:13–15.

Daudzsievība: Vīra laulība ar divām vai vairāk dzīvām sievām. Likumīgi ir, ka vīrietim ir tikai viena sieva, ja vien Tas Kungs nepavēl savādāk caur atklāsmi (**Jēk.** 2:27–30). Caur atklāsmi daudzsievība tika piekopta Vecās Derības laikos un atjaunotās Baznīcas agrīnajās dienās pravieša vadībā, kuram bija priesterības atslēgas (**M&D** 132:34–40, 45). Tā vairs netiek Baznīcā praktizēta (1. OD); šodien, ja cilvēkam ir vairāk nekā viena sieva, tas nav savienojams ar to, ka viņš ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas loceklis.

Sāra deva Hagaru Ābrāmam par sievu, **1. Moz.** 16:1–11. Jēkabs dabūja Leu un Rahēli un viņu kalpones par sievām, **1. Moz.** 29:21–28 (**1. Moz.** 30:4, 9, 26). Ja vīrietis ņem citu sievu, tam nebūs samazināt pirmās sievas īpašumus, **2. Moz.** 21:10. Dāvids ar abām savām sievām devās uz Hebronu, **2. Sam.** 2:1–2.

Ābrahāms, Īzāks un Jēkabs darīja to, kas tiem tika pavēlēts, ņemot vairākas sievas, **M&D** 132:37. Dāvids un Salamans nekur negrēkoja, kā vien tanīs lietās, ko tie nesaņēma no Tā Kunga, **M&D** 132:38–39.

Laulības pārkāpšana. *Skat. arī*

Ārlaulības sakari; Homoseksuāla uzvedība; Juteklisks, Juteklība; Seksuālā netikumība; Šķistība

Nelikumīgas vīriešu un sieviešu seksuālās attiecības. Kaut arī laulības pārkāpšana parasti attiecas uz dzimumsakariem starp precētu personu un kādu citu, izņemot viņa vai viņas laulāto, Svētajos Rakstos tā var attiekties arī uz neprecētajiem.

Dažreiz laulības pārkāpšana tiek izmantota kā simbols kādas tautas vai visu ļaužu atkrišanai no Tā Kunga ceļiem (4. Moz. 25:1–3; Jer. 3:6–10; Ec. 16:15–59; Hoz. 4).

Jāzeps negribēja darīt tik lielu ļaunumu un grēkot pret Dievu, **1. Moz.** 39:7–12. Tev nebūs laulību pārkāpt, **2. Moz.** 20:14.

Ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas jau ir laulību pārkāpis savā sirdī, **Mat.** 5:28. Dieva valstību neieņemot nedz netiklie, nedz laulības pārkāpēji, **1. kor.** 6:9–10. Dievs sodīs netiklos un laulības pārkāpējus, **Ebr.** 13:4.

Laulības pārkāpšana ir vislielākā negantība no visiem grēkiem, izņemot nevainīgu asiņu izliešanu vai Svētā Gara noliegšanu, **Al.** 39:3–5.

Tas, kas pārkāpj laulību un nenozēlo grēkus, tiks padzīts, **M&D** 42:23–26. Ja kādi pārkāpj laulību savās sirdīs, viņiem nebūs Gara, **M&D** 63:14–16.

Lābans, misiņa plāksņu turētājs. *Skat. arī* Misiņa plāksnes

Mormona Grāmatā vīrs, kuram Jeruzālemē bija misiņa plāksnes laikā, kad tur dzīvoja Lehija ģimene. Lābans aplaupīja un centās nogalināt Nefiju un viņa brāļus (1. Nef. 3:1–27). Gars vadīja Nefiju nokaut Lābanu, lai iegūtu plāksnes (1. Nef. 4:1–26).

Lābans, Rebekas brālis. *Skat. arī*

Rebeka

Vecajā Derībā Rebekas brālis un Jēkaba sievu Leas un Rahēles tēvs (1. Moz. 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31).

Lācars. *Skat. arī* Marija no Betānijas; Marta

Jaunajā Derībā Martas un Marijas brālis. Jēzus uzcēla viņu no mirušajiem (Jāņa 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Tas nav tas pats Lācars—ubags līdzībā, ko Jēzus mācīja (Lūk. 16:19–31).

Lāsts, Lādēšana. *Skat. arī* Apģānīšana; Sodība

Svētajos Rakstos lāsts ir dievišķīgo likumu piemērošana, kas atļauj sodīt vai nes sodu un tā sekas, galvenokārt ne taisnīguma dēļ, pār lietu, personu vai tautu. Lāsti ir Dieva dievišķās mīlestības un taisnības pasludināšana. To var pasludināt pats Dievs vai Viņa pilnvaroti kalpi. Dažreiz patiesi lāstu iemesli ir zināmi tikai Dievam. Turklāt nolādētā stāvokli piedzīvo tie, kas pēc savas gribas neklausā Dievam un tādējādi attālinās no Tā Kunga Gara.

Tas Kungs var ņņemt lāstu, pateicoties personas vai tautas ticībai Jēzum Kristum un paklausībai evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem (Al. 23:16–18; 3. Nef. 2:14–16; TA 1:3).

Dievs nolādēja čūsku par Ādama un Ievas pievilšanu, **1. Moz.** 3:13–15 (Moz. 4:19–21). Zeme tika nolādēta Ādamam un Ievai dēļ, **1. Moz.** 3:17–19 (Moz. 4:23–25). Tas Kungs nolādēja Kainu par Ābela nogalināšanu, **1. Moz.** 4:11–16 (Moz. 5:22–41). Tas Kungs nolādēja Kānaānu un viņa pēctečus, **1. Moz.** 9:25–27 (Moz. 7:6–8; Ābr. 1:21–27). Israēls tiks svētīts, ja paklausīs Dievam, un nolādēts, ja nepaklausīs, **5. Moz.** 28 (5. Moz. 29:18–28). Gehazis un viņa pēcteči tika nolādēti ar Naamana spitālību, **2. Kēn.** 5:20–27. Tas Kungs nolādēja seno Israēla tautu par desmitās tiesas un ziedojumu nemaksāšanu, **Mal.** 3:6–10.

Jēzus nolādēja viģes koku, un tas

Lea

nokalta, **Marka** 11:11–14, 20–21. Jēzus nolādēja Horacinas, Betsaidas un Kaper-naumas pilsētas, **Lūk.** 10:10–15.

Tāpēc, ka lamanieši negribēja klausīt Tam Kungam, viņi tika atdalīti no Viņa vaiga un nolādēti, **2. Nef.** 5:20–24. Visi tiek aicināti nākt pie Dieva, **2. Nef.** 26:33. Tas Kungs nolādēs tos, kas darīs netik-lības, **Jēk.** 2:31–33. Nefījieši saņems lie-lāku lāstu nekā lamanieši, ja vien viņi nenožēlos grēkus, **Jēk.** 3:3–5. Tie, kas saceļas, atnes sev lāstu, **Al.** 3:18–19 (5. Moz. 11:26–28). Korihors tika nolā-dēts par to, ka vilināja ļaudis prom no Dieva, **Al.** 30:43–60. Tas Kungs nolādēja nefījiešu zemes un bagātības ļaužu ne-krietnību dēļ, **Hel.** 13:22–23 (2. Nef. 1:7; **Al.** 37:31). Tas Kungs nolādēja ļaunos Jarediešus, **Et.** 9:28–35. Kristus Izpirk-šana noņem Ādama lāstu no maziem bērniem, **Mor.** 8:8–12.

Tie, kas novēršas no Tā Kunga, ir no-lādēti, **M&D** 41:1. Zeme tiks sista ar lāstu, ja nebūs vienojoša saikne starp tēviem un bērniem, **M&D** 128:18 (**Mal.** 3:23–24).

Gānīšanās: Lādēties nozīmē arī lietot tādu valodu, kas ir apgānoša, zaimojoša vai nicinoša.

Ļaudis nedrīkst lādēt savus tēvus vai mātes, **2. Moz.** 21:17 (**Mat.** 15:4). Nelā-diet tos, kas valda pār jums, **2. Moz.** 22:27 (**Sal. Māc.** 10:20). Cilvēkiem nebūs nolā-dēt Dievu, **3. Moz.** 24:13–16.

Pēteris lādējās, kad viņš noliedza, ka pazīst Jēzu, **Mat.** 26:69–74.

Ļaunie nefījieši nolādēja Dievu un vē-lējās mirt, **Morm.** 2:14.

Lea. *Skat. arī* Jēkabs, Īzāka dēls; Lābans, Rebekas brālis

Vecajā Derībā vecākā Lābana meita un viena no Jēkaba sievām (1. Moz. 29). Lea kļuva par māti sešiem dēliem un vienai meitai (1. Moz. 29:31–35; 30:17–21).

Lehijs, Nefija tēvs

Mormona Grāmatā ebreju praviētis, kurš aizveda savu ģimeni un sekotā-jus no Jeruzālemes uz apsolīto zemi rie-tumu puslodē apmēram 600. g. pr. Kr.

Mormona Grāmatā Lehijs bija pirmais praviētis starp saviem ļaudīm.

Lehijs bēga no Jeruzālemes ar savu ģi-meni pēc Tā Kunga pavēles (1. Nef. 2:1–4). Viņš bija Jāzēpa, kurš tika pārdots uz Ēģipti, pēctecis (1. Nef. 5:14). Tas Kungs deva viņam vīziju par dzīvības koku (1. Nef. 8:2–35). Lehijs un viņa dēli uz-būvēja kuģi un kuģoja uz rietumu pus-lodi (1. Nef. 17–18). Viņš un viņa pēcteči iekārtojās jaunā zemē (1. Nef. 18:23–25). Pirms viņš nomira, Lehijs svētīja savus dēlus un mācīja tiem par Kristu un Mor-mona Grāmatas parādīšanos pēdējās dienās (2. Nef. 1:1–4:12).

Lehija grāmata: Kad Džozefs Smits tul-koja Mormona Grāmatu, viņš sāka ar Lehija grāmatu. Tas bija pieraksts, ko Mormons bija saīsinājis no Lehija plāk-snēm. Pēc tam, kad viņam bija 116 lappu-ses manuskripta, ko viņš bija pārtulkojis no šīs grāmatas, Džozefs iedeva manuskriptu Martinam Herisam, kurš neilgu laiku kalpoja kā Džozefa pierakstītājs Mormona Grāmatas tulkošanā. Šis la-pas tad tika pazaudētas. Džozefs nepār-tulkoja otrreiz no Lehija grāmatas, lai aizstātu pazudušo manuskriptu, bet tā vietā pārtulkoja citas ar to saistītas at-skaites no zelta plāksnēm (skat. **M&D** 3. un 10. nodaļas ievadu). Šīs citas atskai-tes tagad ir Mormona Grāmatas pirmās sešas grāmatas.

Lehijs, nefījiešu karavadonis

Mormona Grāmatā nefījiešu karava-donis (**Al.** 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

Lehijs, nefījiešu misionārs. *Skat. arī* Helamans, Helamana dēls

Mormona Grāmatā dēls Helamanam, kas bija Helamana dēls. Lehijs bija dižens misionārs (**Hel.** 3:21; 4:14).

Tika nosaukts par Lehiju, lai atgā-dinātu par viņa priekštecī, **Hel.** 5:4–6. Kopā ar Nefiju daudzus pievērsa, tika ieslodzīts cietumā, tika uguns ieskauts un runāja ar eņģeļiem, **Hel.** 5:14–48. Ik dienas saņēma daudz atklāsmju, **Hel.** 11:23.

Lemuēls. *Skat. arī* Lamanieši; Lamans; Lehijš, Nefija tēvs

Mormona Grāmatā otrais Lehija dēls un viens no Nefija vecākajiem brāļiem. Viņš apvienojās ar Lamanu, lai pretotos Nefijam.

Lehijš pamācīja Lemuēlu būt nelokāmam, līdzīgi ielejai, **1. Nef.** 2:10. Kļuva dusmīgs uz Nefiju un klausīja Lamanam, **1. Nef.** 3:28. Lemuēlieši tika ieskaitīti pie lamaniešiem, **Jēk.** 1:13–14 (Al. 47:35).

Lepnība. *Skat. arī* Bagātības; Nauda; Pasaulīgums; Pazemīgs, Pazemība; Veltīgs, Uzpūtība

Pazemības vai spējas mācīties trūkums vai neesamība. Lepnība nostāda cilvēkus vienu pret otru un pret Dievu. Lepns cilvēks nostāda sevi augstāk par apkārtējiem un drīzāk seko savai paša gribai nekā Dieva gribai. Iedomība, skaudība, cietsirdība un augstprātība arī ir lepna cilvēka tipiskas iezīmes.

Sargies, ka tu neaizmirsti To Kungu, lai tava sirds nelepojas, **5. Moz.** 8:11–14. Manī mīt naidis pret lepniību un augstprātību, **Sal. Pam.** 8:13 (Sal. Pam. 6:16–17). Lepnība nāk pirms bojāejas, **Sal. Pam.** 16:18. Tiesas diena būs pār lepņajiem, **Jes.** 2:11–12 (2. Nef. 12:11–12). Tava sirds uzpūtība ir tevi pievilusi, **Ob.** 1:3. Visi pārgalvīgie nievātāji būs kā rugāji, **Mal.** 3:19 (1. Nef. 22:15; 3. Nef. 25:1; M&D 29:9).

Kas pats paaugstināsies, tas tiks pazemots, **Mat.** 23:12 (M&D 101:42). Dievs stāv pretim lepņiem, **1. Pēt.** v. 5:5.

Lielā un plašā ēka bija pasaules lepnums, **1. Nef.** 11:36 (1. Nef. 12:18). Kad viņi ir mācīti, viņi domājas gudri esam, **2. Nef.** 9:28–29. Jūs uzpūšaties savu siržu lepībā, **Jēk.** 2:13, 16 (Al. 4:8–12). Vai jūs esat novilkuši lepniību, **Al.** 5:28. Ārkārtīgi liela lepība bija ienākusi ļaužu sirdīs, **Hel.** 3:33–36. Cik ātri ir cilvēku bērni uzpūsties lepībā, **Hel.** 12:4–5. Šīs tautas lepnums ir izrādījies viņu iznīcība, **Mor.** 8:27.

Sargieties lepības, lai jūs nekļūtu kā nefījieši, **M&D** 38:39. Novērsieties no visas jūsu lepības un vieglprātības, **M&D** 88:121.

Levijs. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā trešais Jēkaba un Leas dēls (1. Moz. 29:34; 35:23). Levijs kļuva par ciltstēvu vienai no Israēla ciltīm.

Levijs cilts: Jēkabs svētīja Leviju un viņa pēctečus (1. Moz. 49:5–7, 28). Levijs pēcteči kalpoja Israēla svētnīcās (4. Moz. 1:47–54). Arons bija levīts, un viņa pēcteči bija priesteri (2. Moz. 6:16–20; 28:1–4; 29). Levīti palīdzēja priesteriem, Ārona dēliem (4. Moz. 3:5–10; 1. Ķēn. 8:4). Dažreiz arī darbojās kā mūziķi (1. Laiku 15:16; Neh. 11:22), kāva upurus (2. Laiku 29:34; Ezr. 6:20) un palīdzēja templī (Neh. 11:16). Levīti tika veltīti kalpošanai Tam Kungam, lai izpildītu priekšrakstus par Israēla bērniem. Levīti paši ziedojās Israēla bērnu labad (4. Moz. 8:11–22); tādējādi viņi kļuva par Dieva sevišķu īpašumu, kas dots Viņam pirmdzimto vietā (4. Moz. 8:16). Viņi netika ziedoti, bet tika attīrīti savam amatam (4. Moz. 8:7–16). Viņiem nebija mantojuma Kānaāna zemē (4. Moz. 18:23–24), bet viņi saņēma desmito tiesu (4. Moz. 18:21), četrdesmit astoņas pilsētas (4. Moz. 35:7) un tiesības saņemt pabalstu no ļaudīm gavēņa laikā (5. Moz. 12:18–19; 14:27–29).

Leviticus. *Skat. arī* Pentateihs

Grāmata Vecajā Derībā, kas stāsta par priesterības pienākumiem Israēlā. Tā uzsver Dieva un to likumu svētumu, saskaņā ar kuriem Viņa tauta var dzīvot, lai kļūtu svēta. Tās mērķis ir mācīt ar rituālu palīdzību Mozus likuma morāles priekšrakstu un reliģijas patiesības. Mozus sarakstīja Leviticus grāmatu.

1. līdz 7. nodaļā ir izskaidroti upurēšanas priekšraksti. 8. līdz 10. nodaļā ir aprakstīti rituāli, kas tika ievēroti priesteru iesvētīšanā. 11. nodaļā ir izskaidrots, ko drīkst un ko nedrīkst ēst, un kas ir šķīstis vai nešķīstis. 12. nodaļā ir runāts par sievietēm pēc dzemdībām. No 13. līdz 15. nodaļai ir likumi, kas attiecas uz rituāliem nešķīstības gadījumā. 16. nodaļa satur rituālus, kas ir jāpilda Izpiršanas (latv. tulkots „salīdzināšanas”) dienā. 17. līdz 26. nodaļa satur likumu krājumu,

Levītu priesterība

kas saistīts ar reliģiskām un sociālām ceremonijām. 27. nodaļā ir izskaidrots, ka Tas Kungs pavēlēja Israēlam veltīt savu labību, siklopus un liellopus Tam Kungam.

Levītu priesterība. *Skat.* Ārona priesterība

Lēnprātīgs, Lēnprātība. *Skat.* arī Pacietība; Pazemīgs, Pazemība; Salauzta sirds

Dievbijīgs, taisnīgs, pazemīgs, mācāms un pacietīgs ciešanās. Lēnprātīgais vēlas sekot evaņģēlija mācībām.

Mozus bija ļoti lēnprātīgs, **4. Moz.** 12:3. Lēnprātīgie iemantos zemi, **Psm.** 37:11 (Mat. 5:5; 3. Nef. 12:5; M&D 88:17). Meklējiet To Kungu, jūs visi lēnprātīgie; dzemieties pēc taisnības, kļūstiet pazemīgi, **Cef.** 2:3 (1. Tim. 6:11).

Mācaities no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs, **Mat.** 11:29. Lēnprātība ir Gara auglis, **Gal.** 5:22–23. Tā Kunga kalpam jābūt laipnam, izveicīgam mācīšanā, pacietīgam, tādām, kas ar lēnprātību pamāca pretiniekus, **2. Tim.** 2:24–25. Lēns un kluss gars—tas ir Dievam dārgs, **1. Pēt.** v. 3:4.

Atmetiet miesīgo cilvēku un kļūstiet lēnprātīgi, **Mos.** 3:19 (Al. 13:27–28). Dievs pavēlēja Helamanam mācīt ļaudis būt lēnprātīgiem, **Al.** 37:33. Tā Kunga žēlastība ir pietiekama lēnprātīgajiem, **Ēt.** 12:26. Jums ir ticība Kristum jūsu lēnprātības dēļ, **Mor.** 7:39. Nevienam nav pieņemams Dieva priekšā, kā vien lēnprātīgie un sirdī pazemīgie, **Mor.** 7:44. Grēku piedošana nes lēnprātību, un lēnprātības dēļ nāk Svētā Gara apmeklējums, **Mor.** 8:26.

Staigā Mana Gara lēnprātībā, **M&D** 19:23. Pārvaldi savu māju lēnprātībā, **M&D** 31:9. Priesterības spēks un ietekme var tikt izmantota ar maigumu un lēnprātību, **M&D** 121:41.

Liahona

Mormona Grāmatā misiņa lode ar diviem rādītājiem, kas rādīja virzienus—kā kompass—un arī garīgus norādījumus Lehimam un viņa sekotājiem, kad tie bija

taisnīgi. Tas Kungs sagādāja Liahonu un deva norādījumus caur to.

Lehijs atrada misiņa lodi ar divām šautrām, kas norādīja ceļu, kur Lehimam un viņa ģimenei vajadzēja iet, **1. Nef.** 16:10. Lode darbojās atbilstoši ticībai un centībai, **1. Nef.** 16:28–29 (Al. 37:40). Benjamīns deva lodi Mosijam, **Mos.** 1:16. Lode jeb rādītājs tika saukta par Liahonu, **Al.** 37:38. Liahona tika salīdzināta ar Kristus vārdu, **Al.** 37:43–45.

Trīs Mormona Grāmatas lieciniekiem bija jāredz rādītājs, kas tika dots Lehimam, **M&D** 17:1.

Liecināt. *Skat.* arī Liecība

Sniegt liecību ar Svētā Gara spēku; svinīgi liecināt par patiesību, balstoties uz personīgajām zināšanām vai ticību.

Aizstāvis dos liecību par Mani, **Jāņa** 15:26. Viņš mums pavēlēja sludināt un apliecināt, **Ap. d.** 10:42.

Trīs liecinieki liecinās par patiesību, **2. Nef.** 27:12. Svētā Gara spēks nes sacīto cilvēku bērnu sirdīs, **2. Nef.** 33:1. Svētie Raksti liecina par Kristu, **Jēk.** 7:10–11 (Jāņa 5:39). Es liecinu jums, ka es zinu, ka šīs lietas, par ko es esmu runājis, ir patiesas, **Al.** 5:45 (Al. 34:8).

Jūs liecināsiet par tiem ar Dieva spēku, **M&D** 17:3–5. Tas, ko Gars liecina jums, jums ir jādara, **M&D** 46:7. Es sūtu jūs liecināt un bridināt, **M&D** 88:81.

Liecinieks. *Skat.* arī Liecība

Kāds, kas sniedz vēstījumu vai pierādījumu, kas balstās uz personiskām zināšanām; tas ir—kāds, kas sniedz liecību.

Jūs būsit Mani liecinieki, **Ap. d.** 1:8.

Jūs esat gatavi stāvēt kā Dieva liecinieki visos laikos, **Mos.** 18:8–9.

Liecinieku likums: no divu vai trīs liecinieku mutes katrs vārds tiks apstiprināts, **M&D** 6:28 (5. Moz. 17:6; Mat. 18:16; 2. kor. 13:1; Et. 5:4; M&D 128:3). Es esmu iecēlis jūs par apustuļiem un Mana Vārda īpašiem lieciniekiem, **M&D** 27:12 (M&D 107:23). Septiņdesmitie ir aicināti, lai būtu par īpašiem lieciniekiem citticībniekiem un visai pasaulei, **M&D** 107:25. Lai ir reģistrētais, un lai viņš ir

jūsu kristīšanu aculiecinieks, **M&D** 127:6 (M&D 128:2-4).

Liecība. *Skat. arī* Liecināt; Liecinieks; Svētais Gars

Zināšanas un garīgs apstiprinājums, ko sniedz Svētais Gars. Liecība var būt arī oficiāls jeb likumīgs vēstījums par to, ko kāds cilvēks saprot kā patiesību (M&D 102:26), kā arī paziņojums vai cits pierādījums, ka kaut kas ir paties.

Teve nebūs nepatiesu liecību dot, **2. Moz.** 20:16. Es zinu, ka mans pestītājs ir dzīvs, **Īj.** 19:25-26.

Evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, **Mat.** 24:14 (DžS—M 1:31). Šis pats Gars apliecina mūsu garam, **Rom.** 8:16 (1. Jāņa v. 5:6). Nekaunies liecināt par mūsu Kungu, **2. Tim.** 1:8. Jēzus liecība ir pravietojuma gars, **Jāņa atkl.** 19:10.

Stāviet kā Dieva liecinieki visos laikos, **Mos.** 18:9. Nebija cita ceļa, kā labot ļaudis, kā vien iespaidojot tos ar skaidru liecību pret viņiem, **Al.** 4:19-20. Man visas lietas ir kā liecība tam, ka tā ir patiesība, **Al.** 30:41-44. Mēs pieņemam Svēto Vakarēdienu, lai liecinātu Tēvam, ka mēs turēsim baušļus un vienmēr atcerēsimies Jēzu, **3. Nef.** 18:10-11 (Mor. 4-5; M&D 20:77-79). Jūs nesapņemsit liecību, līdz jūsu ticība nebūs pārbaudīta, **Et.** 12:6.

Vai Es neiedvesu mieru tavā prātā? Kāda tev var būt lielāka liecība kā no Dieva, **M&D** 6:22-23. Un tagad, pēc daudzām liecībām, kas ir dotas par Viņu, šī ir liecība, ko mēs dodam par Viņu, **M&D** 76:22-24. Es sūtu jūs liecināt un brīdināt ļaudis, **M&D** 88:81-82. Mantojuma atstājēji tagad ir miruši, un viņu testaments ir spēkā, **M&D** 135:4-5.

Ēnohs redzēja eņģeļus, liecinām par Tēvu un Dēlu, **Moz.** 7:27. Kaut arī es tiku ienīsts un vajāts par to, ka es sacīju, ka es biju redzējis viziju, tomēr tā bija patiesība, **DžS—V** 1:24-25.

Lielā un negantā baznīca. *Skat.*

Vēlns—Vēlna baznīca

Liieldienas. *Skat.* Augšamcelšanās;

Jēzus Kristus

Lielīšanās. *Skat.* Lepnība

Likstas. *Skat. arī* Izturēt; Kārdināt, Kārdinājums; Pārmācīt, Pārmācīšana; Vajāt, Vajāšanas

Caur likstām—pārbaudījumiem, grūtībām un bēdām—cilvēks var gūt daudzveidīgu pieredzi, kas ved uz garīgo izaugsmi un mūžīgo attīstību, vērošoties pie Tā Kunga.

Dievs jūs ir izglābis no visām jūsu likstām un visām jūsu bēdām, **1. Sam.** 10:19. Viņi piesauca To Kungu savās bēdās, **Psm.** 107:6, 13, 19, 28. Kaut arī Tas Kungs dod tev likstu maizi, tomēr tavi skolotāji netiks paņemti prom, **Jes.** 30:20-21.

Ir vajadzīgs, lai būtu pretstats visās lietās, **2. Nef.** 2:11.

Ja viņiem nekad nebūs bijis rūgtuma, viņi nevarēs zināt, kas ir salds, **M&D** 29:39. Tavas likstas būs, bet tikai mazu brītiņu, **M&D** 121:7-8. Tas viss tev dos pieredzi un nāks tev par labu, **M&D** 122:5-8.

Viņi nobauda rūgtumu, lai viņi varētu mācēt novērtēt labo, **Moz.** 6:55.

Likums. *Skat. arī* Dieva pavēles, baušļi; Mozus likums, Mozus bauslība; Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt; Svētīt, Svētīts, Svētība

Dieva pavēles jeb noteikumi, uz kuriem balstās visas svētības un sodi gan debēs, gan uz Zemes. Tie, kas paklaus Dieva likumiem, saņem solītās svētības. Pravietis Džozefs Smits mācīja, ka visiem cilvēkiem ir jāpaklaus, jāgodā un jāatbalsta arī zemes likumi (TA 1:12).

Mozus likums bija sagatavošanās likums, lai vestu vīriešus un sievietes pie Kristus. Tas bija ierobežojumu, priekšrakstu un rituālu likums. Šodien Kristus likums, kas piepildīja Mozus likumu, ir evaņģēlija pilnība jeb „pilnīgais svabadi-bas likums” (Jēk. v. 1:25).

Dievs deva pavēles Ādamam, **1. Moz.** 1:28; 2:16-17. Dievs deva likumus Noam, **1. Moz.** 9:1. Tā Kunga likumi ir pilnīgi un atspirdzina dvēseli, **Psm.** 19:8. Tas Kungs ir mūsu likumu devējs, **Jes.** 33:22.

Viens ir likuma devējs, **Jēk.** v. 4:12.

Limhijs

Kur nav dots likums, tur nav soda, **2. Nef.** 9:25. Likums ir dots, **Al.** 42:17–22. Cilvēki tiks tiesāti saskaņā ar likumu, **Al.** 42:23. Kristus ir likums, **3. Nef.** 15:9.

Visi likumi ir garīgi, **M&D** 29:34. Džozefs Smits saņēma Baznīcas likumu caur atklāsmi, **M&D** 42. Tam, kas tur Dieva likumu, nav vajadzības pārkāpt zemes likumus, **M&D** 58:21. Kristus gaisma ir likums, ar ko viss tiek pārvaldīts, **M&D** 88:7–13. Viņš visām lietām ir devis likumu, **M&D** 88:42–43. Cilvēkiem ir jāievēro zemes likums, **M&D** 98:4–5. Kad mēs iegūstam svētību no Dieva, tas ir caur paklausību likumam, **M&D** 130:20–21. Baznīca pasludināja savu viedokli par valsts likumiem, **M&D** 134.

Cilvēce tiek izglābta caur paklausību evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem, **TA** 1:3.

Limhijs. *Skat. arī* Noa, Zenifa dēls

Mormona Grāmatā taisnīgs nefijiešu ķēniņš Nefija zemē; viņš bija ķēniņa Noas dēls (**Mos.** 7:7–9). Ķēniņš Limhijs stājās derībā kalpot Dievam (**Mos.** 21:32). Viņš izveda savus ļaudis no lamaniešu jūga un atgriezās Zarahemlā (**Mos.** 22).

Līdzība

Vienkāršs stāsts, ko izmanto, lai parādītu un mācītu garīgu patiesību vai principu. Līdzība ir balstīta uz vienkārša objekta vai notikuma salīdzināšanu ar patiesību, un līdzības patiesā nozīme vai vēstījums bieži vien paliek apslēpts priekš tiem, kas nav garīgi sagatavoti to saņemt (**Mat.** 13:10–17).

Jēzus bieži mācīja līdzībās. Viņa galveno līdzību uzskaitījumu skat. Evaņģēliju saskaņa pielikumā.

Līdzjūtība. *Skat. arī* Milestība; Žēlīgs, Žēlastība; Žēlsirdība

Svētajos Rakstos līdzjūtība burtiski nozīmē „ciest līdzī”. Tā arī nozīmē izrādīt simpātijas, nožēlu un līdzjūtību pret citu.

Tas Kungs aicināja Savu tautu izrādīt līdzjūtību, **Cak.** 7:8–10.

Jēzus sirds ieželojās, **Mat.** 9:36 (**Mat.**

20:34; **Marka** 1:41; **Lūk.** 7:13). Kāds samarietis ieželojās par viņu, **Lūk.** 10:33. Esiet līdzcietīgi cits pret citu, **1. Pēt.** v. 3:8.

Kristus ir piepildīts ar līdzjūtību pret cilvēku bērniem, **Mos.** 15:9. Mana sirds ir pilna žēluma pret jums, **3. Nef.** 17:6.

Džozefs Smits lūdza līdzjūtību no Tā Kunga, **M&D** 121:3–5.

Līgavainis. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Jēzus Kristus Svētajos Rakstos simboliski tiek dēvēts par līgavaini. Baznīca simboliski ir Viņa līgava.

Desmit jaunavas izgāja līgavainim pretī, **Mat.** 25:1–13. Kam pieder līgava, tas ir līgavainis, **Jāņa** 3:27–30. Svētīgi ir tie, kas aicināti Jēra kāzu mielastā, **Jāņa atkl.** 19:5–10.

Esiet gatavi līgavaīna atnākšanai, **M&D** 33:17. Sagatavojieties līgavaīna atnākšanai, **M&D** 65:3.

Lucifers. *Skat. arī* Antikrists; Elle; Pazušanas dēli; Postītājs; Velns

Šis vārds nozīmē „Spīdošais” jeb „Gaismas nesējs”. Viņš arī ir pazīstams kā Rīta zvaigznes dēls. Luciferš bija Debesu Tēva garīgais dēls un vadīja sacelšanos pirmsmirstīgajā dzīvē. Vārds Luciferš tikai vienu reizi parādās Bībelē (angļu versijā) (**Jes.** 14:12). Pēdējo dienu atklāsmes sniedz sīkāku informāciju par Lucifera krišanu (**M&D** 76:25–29).

Lucifers krita pirmsmirstīgajā dzīvē, **Jes.** 14:12 (**Lūk.** 10:18; **2. Nef.** 24:12).

Pēc savas krišanas viņš kļuva par Sātānu un velnu, **M&D** 76:25–29 (**Moz.** 4:1–4).

Lūgšana. *Skat. arī* Āmen; Lūgt; Pārdomāt; Pielūgšana

Godbijīga saruna ar Dievu, caur kuru cilvēks izsaka pateicību un lūdz pēc svētībām. Lūgšanas tiek adresētas mūsu Debesu Tēvam Jēzus Kristus Vārdā. Lūgšanas var tikt izteiktas gan skaļi, gan arī klusībā. Cilvēka domas arī var būt lūgšana, ja tās ir vērstas uz Dievu. Taisnīgo dziesma var būt lūgšana Dievam (**M&D** 25:12).

Lūgšanas mērķis nav izmainīt Dieva

gribu, bet nodrošināt mums un citiem tās svētības, kuras Dievs ir gatavs mums dāvāt, bet kuras mums ir jālūdz, lai tās iegūtu.

Mēs lūdzam Tēvu Kristus Vārdā (Jāņa 14:13–14; 16:23–24). Mēs esam spējīgi lūgt patiesi Kristus Vārdā tad, kad mūsu vēlmes ir Kristus vēlmes (Jāņa 15:7; M&D 46:30). Tad mēs lūdzam to, kas ir taisnīgi un ko tādējādi Dievs var mums dāvāt (3. Nef. 18:20). Dažas lūgšanas paliek neatbildētas, tāpēc ka tās nekādā veidā nepārstāv Kristus vēlēšanos, bet tā vietā nāk no cilvēka savtības (Jēk. v. 4:3; M&D 46:9). Patiesi, ja mēs lūdzam Dievam ko netaisnīgu, tas pārvērtīsies mums par nosodījumu (M&D 88:65).

Tad cilvēki sāka piesaukt Tā Kunga Vārdu, **1. Moz.** 4:26. Altāra vietā Ābrahāms piesauca Tā Kunga Vārdu, **1. Moz.** 13:4. Ābrahāma kalps lūdza palīdzēt atrast sievu Īzākam, **1. Moz.** 24:10–19. Dievs ir aizlēdzis, lai es tā apgrēkotos, ka mitētos par jums aizlūgt, **1. Sam.** 12:23. Tas Kungs uzklausa taisno lūgšanas, **Sal. Pam.** 15:29. Jūs atradīsiet Mani, ja jūs no visas sirds Mani meklēsit, **Jer.** 29:12–13.

Lūdziet Dievu par tiem, kas jūs ļauni izmanto, **Mat.** 5:44 (Lūk. 6:28; 3. Nef. 12:44). Lūdziet Tēvu, kas ir slepenībā, **Mat.** 6:5–8 (3. Nef. 13:5–8). Tādēļ šādā veidā jums būs lūgt, **Mat.** 6:9–13 (Lūk. 11:2; 3. Nef. 13:9). Lūdziet, un jums taps dots, **Mat.** 7:7 (3. Nef. 14:7; M&D 4:7; 6:5; 66:9). Jēzus savrup uzkāpa kalnā Dievu lūgt, **Mat.** 14:23. Esiet modrīgi un lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītat kārdināšanā, **Mat.** 26:41 (Marka 14:38; 3. Nef. 18:15–18; M&D 31:12). Lai viņš lūdz ticībā, nemaz nešaubīdamies, **Jēk. v.** 1:5–6 (M&D 42:68; 46:7). Daudz spēj taisna cilvēka lūgšana, **Jēk. v.** 5:16.

Uzklausiet Garu, kas māca cilvēku lūgt, **2. Nef.** 32:8–9. Es piesaucu Viņu varenā lūgšanā, **Ēn.** 1:4. Es esmu gavējis un lūdzis daudzas dienas, **Al.** 5:45–46 (Al. 26:22). Viņi bija daudz nodevušies lūgšanām un gavēšanai, **Al.** 17:3. Vai jūs atceraties, ko Zēnoss teica par lūgšanu vai pielūgšanu, **Al.** 33:3. Pazemojieties

un turpiniet lūgšanā, **Al.** 34:18–27. Apšpriedies ar To Kungu visā, ko tu dari, **Al.** 37:37. Jums vienmēr būs lūgt Tēvu Manā Vārdā, **3. Nef.** 18:19–20. Lūdziet savās ģimenēs, **3. Nef.** 18:21. Jēzus lūdza Tēvu, **3. Nef.** 19:31–34 (Jāņa 17; 3. Nef. 18:16). Viņš pavēlēja tiem, lai tie nepārstātu lūgt savās sirdīs, **3. Nef.** 20:1. Ja viņš lūdz, bet ne ar patiesu sirdi, tas nelīdz viņam neieka, **Mor.** 7:6–9.

Neprasi to, ko tev nevajag, **M&D** 8:10. Lūdz vienmēr, lai tu varētu iznākt kā uzvarētājs, **M&D** 10:5. Es pavēlu tev, lai tu lūgtu balsī, tāpat kā savā sirdī, **M&D** 19:28. Gars tiks dots jums ar ticības lūgšanu, **M&D** 42:14. Ej lūgšanu namā un pienes savus Svētos Vakarēdienus, **M&D** 59:9 (Mat. 21:13). Vecākiem ir jānāca saviem bērniem lūgt Dievu, **M&D** 68:28. Tas Kungs, viņu Dievs, ir lēns uzklautsīt viņu lūgšanas, **M&D** 101:7–8 (Mos. 21:15). Esi pazemīgs, un Tas Kungs tavš Dievs dos tev atbildi uz tavām lūgšanām, **M&D** 112:10.

Ādamam tika pavēlēts piesaukt Dievu Dēla Vārdā, **Moz.** 5:8. Tēvs un Dēls parādījās Džozefam Smitam, atbildot uz viņa lūgšanu, **DŽS—V** 1:11–20.

Lūgt. Skat. arī Lūgšana

Vaicāt, iztaujāt vai lūgt Dievu pēc kādas īpašas žēlastības.

Lūdziet, tad jums taps dots, **Mat.** 7:7. Ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, **Jēk. v.** 1:5 (DŽS—V 1:7–20).

Lūdziet Man ticībā, **1. Nef.** 15:11. Ja jūs nevarat saprast šos vārdus, tad tāpēc, ka jūs nevaicājat, **2. Nef.** 32:4. Lūdziet ar patiesu sirdi, **Mos.** 4:10. Dievs dāvā jums visu, kas ir taisnīgs un ko jūs prasāt ticībā, **Mos.** 4:21. Vaicājiet Dievam, vai šie pieraksti ir patiesi, **Mor.** 10:4.

Viņi mīl tumsību drīzāk nekā gaismu, tādēļ viņi nelūgs no Manis, **M&D** 10:21. Jums tiek pavēlēts visās lietās lūgt Dievu, **M&D** 46:7.

Lūka. Skat. arī Apustuļu darbi; Evaņģēliji

Lūkas evaņģēlija un Apustuļu darbu

Ļaudis

autors Jaunajā Derībā un Pāvila misijas līdzgaitnieks. Viņa vecāki bija grieķi un viņš praktizēja kā ārsts (Kol. 4:14). Lūka bija labi izglītots. Viņš pats sevi nosauca par apustuļa Pāvila kompanjonu, kad viņš pievienojās Pāvilam Troadā (Ap. d. 16:10–11). Lūka bija ar Pāvilu arī Filipos Pāvila pēdējā ceļojumā uz Jeruzālemi (Ap. d. 20:6), un viņi abi bija kopā, līdz tie ieradās Romā. Lūka bija arī kopā ar Pāvilu viņa otrā ieslodzījuma laikā pie romiešiem (2. Tim. 4:11). Ticējums vēsta, ka viņš mira kā mocekļis.

Lūkas evaņģēlijs: Atskaite, ko Lūka rakstīja par Jēzu Kristu un Viņa mirstīgo kalpošanu. Apustuļu darbu grāmata ir Lūkas evaņģēlija turpinājums. Lūka atstāja labi uzrakstītu atskaiti par Jēzus kalpošanu, stādīdams priekšā Jēzu kā Glābēju gan jūdiem, gan citicībniekiem. Viņš rakstīja daudz par Jēzus mācībām un Viņa darbiem. Vienīgi Lūkas evaņģēlijā mēs atrodam atskaites par to, ka Gabriēls apmeklēja Cahariju un Mariju (Lūk. 1); par to, kā gani apmeklēja mazuli Jēzu (Lūk. 2:8–18); par Jēzu templī divpadsmit gadu vecumā (Lūk. 2:41–52); Septiņdesmito nozīmēšanu un izsūtīšanu (Lūk. 10:1–24); par to, ka Jēzum sviedru vietā izspiedās asinis (Lūk. 22:44); par Jēzus sarunu ar zagli pie krusta (Lūk. 23:39–43); un par to, kā Jēzus ēda zivi un medu pēc Savas Augšāmcelšanās (Lūk. 24:42–43).

Sarakstu ar Glābēja dzīves notikumiem, kā tie ir aprakstīti Lūkas evaņģēlijā, skat. pielikumā Evaņģēliju saskaņa.

Ļaudis. *Skat.* Cilvēks, Cilvēki

Ļauna runāšana. *Skat. arī* Baumas; Meli; Strīdēšanās; Tenkas

Sacīt to, kas ir nepareizs, aizvainojošs un ļauns. Bieži vien Svētajos Rakstos šāda runāšana ir vērsta uz kādu personu ar īpašu nolūku sāpināt.

Sargā savu mēli no ļauna, **Psm.** 34:14 (1. Pēt. v. 3:10). Bezdievīgs cilvēks rokas pēc nelaimes, **Sal. Pam.** 16:27.

Svētīgi jūs esat, ja cilvēki ar meliem runā par jums visu ļaunu, **Mat.** 5:11 (3. Nef. 12:11). No sirds iziet ļaunas domas, **Mat.** 15:19 (Marka 7:21). Tev nebūs ļaunu runāt par valdnieku, **Ap. d.** 23:5. Katra ļaunprātība lai ir tālu no jums, **Ef.** 4:31. Neaprunājiet cits citu, **Jēk. v.** 4:11.

Skatieties, lai nebūtu nedz aprunāšanas, nedz ļauna runāšanas, **M&D** 20:54.

Ļaunie gari. *Skat.* Gars—Ļaunie gari

Ļauns, ļaundarība. *Skat. arī* Bezdievīgs; Grēks; Nešķīstis, Nešķīstība; Netaisnīgs, Netaisnība; Tumsība, garīgā

Ļauns, nekrietns; būt nepaklausīgam Dieva pavēlēm.

Kā lai es darītu tik lielu ļaunumu un grēkotu pret Dievu, **1. Moz.** 39:7–9. Tas Kungs ir tālu projām no bezdievjiem, bet taisno lūgšanas Viņš uzklausa, **Sal. Pam.** 15:29. Ja valda bezdievis, tad tauta kurn, **Sal. Pam.** 29:2 (M&D 98:9).

Izmetiet ārā ļauno no sava vidus, **1. kor.** 5:13. Mēs cīnāmies pret garīgu ļaunumu augstās vietās, **Ef.** 6:12.

Aizejiet no ļauno vidus un neaiztieciet viņu nešķīstās lietas, **Al.** 5:56–57 (M&D 38:42). Tas ir bezdievīgo beigu stāvoklis, **Al.** 34:35 (Al. 40:13–14). Bezdievība nekad nav bijusi laime, **Al.** 41:10. Ar ļaunajiem ļaunie tiek sodīti, **Morm.** 4:5 (M&D 63:33).

Tajā stundā nāk pilnīga taisnīgo atdaļšana no ļaunajiem, **M&D** 63:54.

Un tā pienāk gals ļaunajiem, **DžS—M** 1:55.

Magoga. *Skat. arī* Gogs; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana

Zeme un tauta Bībelē, netālu no Melnās jūras. Viņu ķēniņš Gogs vadīs Magogas karapulku lielā pēdējā kaujā pirms Kristus Otrās Atnākšanas (Ec. 38:2; 39:6). Svētie Raksti runā par vēl vienu lielu Goga un Magogas kauju Tūkstošgades beigās starp Dieva spēkiem un velna spēkiem (Jāņa atkl. 20:7–9; M&D 88:111–116).

Maleahijs

Vecās Derības pravietis, kurš rakstīja un pravietoja apmēram 430. g. pr. Kr.

Maleahija grāmata: Maleahija grāmata jeb pravietojums ir pēdējā grāmata Vecajā Derībā. Šķiet, ka tajā ir aprakstītas četras galvenās tēmas: (1) Israēla grēki—Maleahija 1:6–2:17; 3:8–9; (2) sodi, kam jānāk pār Israēlu viņu nepaklausības dēļ—Maleahija 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; (3) solījumi par paklausību—Maleahija 3:10–12, 16–18; 3:20–21; un (4) pravietojumi attiecībā uz Israēlu—Maleahija 3:1–5; 3:19, 23–24 (M&D 2; 128:17; DžS—V 1:37–39).

Savā pravietojumā Maleahijs rakstīja par Jāni Kristītāju (Mal. 3:1; Mat. 11:10), Tā desmitās tiesas likumu (Mal. 3:7–12), Tā Kunga Otro Atnākšanu (Mal. 3:23) un Elijas atgriešanos (Mal. 3:23–24; M&D 2; 128:17; DžS—V 1:37–39). Glābējs cietēja nefijiešiem visu Maleahija grāmatas trešo nodaļu (3. Nef. 24–25).

Mamons. *Skat. arī* Nauda

Aramiešu vārds, kas nozīmē „bagātības” (Mat. 6:24; Lūk. 16:9; M&D 82:22).

Manase. *Skat. arī* Efraims; Israēls;

Jāzeps, Jēkaba dēls

Vecajā Derībā vecākais Asnātes un Jāzeps, kurš tika pārdots uz Ēģipti, dēls (1. Moz. 41:50–51). Viņš un viņa brālis Efraims bija Jēkaba (Israēla) mazdēli, bet tika viņa pieņemti un svētīti, it kā tie būtu viņa paša dēli (1. Moz. 48:1–20).

Manases cilts: Manases pēcteči tika ieskaitīti starp Israēla ciltīm (4. Moz. 1:34–35; Joz. 13:29–31). Mozus svētība Jāzeps ciltij, kas tika dota arī Efraimam un Manasem, ir pierakstīta 5. Moz. 33:13–17. Zeme, kas viņiem tika piešķirta, bija daļēji uz rietumiem no Jordānas aiz Efraima zemes. Viņiem arī bija kolonijas uz austrumiem no Jordānas bagātīgajās Basanas un Gileādas ganībās. Pēdējās dienās Manases cilts palīdzēs Efraima ciltij sapulcināt izkaisīto Israēlu (5. Moz. 33:13–17). Mormona Grāmatas pravietis Lehijš bija Manases pēctecis (Al. 10:3).

Manifests. *Skat. arī* Laulība, Precēt—Daudzsievība; Vudrafs Vilforda

Oficiāla prezidenta Vilforda Vudrafa deklarācija 1890. gadā, kas skaidri paziņoja, ka Baznīca un tās locekļi pakļaujas zemes likumam un vairs nestāsies daudzsvētibā (1. OD). Prezidents Vilforda Vudrafs izdeva Manifestu pēc viņas un atklāsmes no Dieva.

Manna. *Skat. arī* Dzīvības maize; Exodus

Maza, apaļa uzturviela ar medus plāceņu (2. Moz. 16:14–31) vai svaigas olīveļļas (4. Moz. 11:7–8) garšu. Tas Kungs deva to Israēla bērnu uzturam, kamēr tie četrdesmit gadus bija tuksnēsi (2. Moz. 16:4–5, 14–30, 35; Joz. 5:12; 1. Nef. 17:28).

Israēla bērni to sauca par mannu (jeb *man-hu* ebreju valodā)—kas nozīmē „Kas tas ir?”—tāpēc, ka tie nezināja, kas tas ir (2. Moz. 16:15). Tā tika saukta arī par „eņģeļu barību” un „maizi no debesīm” (Psm. 78:24–25; Jāņa 6:31). Tā bija Kristus simbols, kurš būs Dzīvības maize (Jāņa 6:31–35).

Mantinieks

Persona, kam ir tiesības uz materiālām vai garīgām dāvanām. Svētajos Rakstos taisnīgajiem tiek apsolīts, ka viņi kļūs par mantiniekiem visam, kas ir Dievam.

Ābrahāms gribēja mantinieku, **1. Moz.** 15:2–5.

Ābrahāms iemantoja pasauli caur ticības taisnīgumu, **Rom.** 4:13. Mēs esam Dieva bērni, un ja bērni, tad mantinieki—Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki, **Rom.** 8:16–17 (M&D 84:38). Tu esi dēls, Dieva mantinieks caur Kristu, **Gal.** 4:7. Dievs ir iecēlis Savu Dēlu par visu lietu mantinieku, **Ebr.** 1:2.

Tie, kas ir raudzījušies pēc savu grēku piedošanas, ir Dieva valstības mantinieki, **Mos.** 15:11. Ļaudis kļūva par Kristus bērniem un Dieva valstības mantiniekiem, **4. Nef.** 1:17.

Tie, kas ir miruši bez zināšanām par evaņģēliju, var kļūt par celestiālās valstības mantiniekiem, **M&D** 137:7–8.

Marija, Jēzus māte

Mirušie, kas nožēlo grēkus, ir glābšanas mantinieki, **M&D** 138:58–59.

Ābrahāms kļuva par likumīgu mantinieku caur savu taisnīgumu, **Ābr.** 1:2.

Marija, Jēzus māte. *Skat. arī* Jāzeps, Marijas vīrs; Jēzus Kristus

Jaunajā Derībā jaunava, Dieva Tēva izraudzīta, lai būtu par māti Viņa Dēlam miesā. Pēc Jēzus piedzimšanas Marijai bija arī citi bērni (Marka 6:3).

Viņa bija saderināta ar Jāzepu, **Mat.** 1:18 (Lūk. 1:27). Jāzepam tika pateikts nešķirties no Marijas jeb neatsaukt viņu saderināšanos, **Mat.** 1:18–25. Gudri vīri apciemoja Mariju, **Mat.** 2:11. Marija un Jāzeps bēga ar bērnu uz Ēģipti, **Mat.** 2:13–14. Pēc Hēroda nāves ģimene atgriezās Nacaretē, **Mat.** 2:19–23. Engēlis Gabriēls viņu apciemoja, **Lūk.** 1:26–38. Viņa apciemoja Elizabeti, savu māsiņu, **Lūk.** 1:36, 40–45. Marija dziedāja psalmu jeb slavas dziesmu Tam Kungam, **Lūk.** 1:46–55. Marija ar Jāzepu devās uz Bētlemi, **Lūk.** 2:4–5. Marijai piedzima Jēzus, un viņa ielika To silē, **Lūk.** 2:7. Gani devās uz Bētlemi, lai apciemotu bērniņu Kristu, **Lūk.** 2:16–20. Marija un Jāzeps nesa Jēzu uz templi Jeruzālemē, **Lūk.** 2:21–38. Marija un Jāzeps paņēma Jēzu līdzi uz Pashā svētkiem, **Lūk.** 2:41–52. Marija bija kāzās Kānā, **Jāņa** 2:2–5. Glābējs, būdams pie krusta, lūdza Jānim rūpēties par Viņa māti, **Jāņa** 19:25–27. Marija bija kopā ar apustuļiem pēc tam, kad Kristus tika paņemts uz debesīm, **Ap. d.** 1:14.

Marija bija jaunava, viskaistākā un visdailākā no visām citām jaunavām, **1. Nef.** 11:13–20. Kristus māte tiks saukta Marija, **Mos.** 3:8. Marija būs jaunava, dārgs un izraudzīts trauks, **Al.** 7:10.

Marija Magdalēna

Sieviete Jaunajā Derībā, kas kļuva par uzticīgu Jēzus Kristus mācekli. Vārds Magdalēna norāda uz Magadanu jeb Magdalu, vietu, no kurienes viņa bija. Tā atrodas Galilejas jūras rietumu krastā.

Viņa bija netālu no krusta, **Mat.** 27:56

(Marka 15:40; Jāņa 19:25). Viņa bija pie Kristus apglabāšanas, **Mat.** 27:61 (Marka 15:47). Viņa bija pie kapa augšāmcelšanās rītā, **Mat.** 28:1 (Marka 16:1; Lūk. 24:10; Jāņa 20:1, 11). Jēzus pēc Savas augšāmcelšanās vispirms parādījās viņai, **Marka** 16:9 (Jāņa 20:14–18). Septiņi jauni gari izgāja no viņas, **Lūk.** 8:2.

Marija no Betānijas. *Skat. arī* Lācars; Marta

Jaunajā Derībā Lācara un Martas māsa.

Viņa sēdēja pie Jēzus kājām un klausījās, **Lūk.** 10:39, 42. Marija un viņas māsa Marta sūtīja pēc Jēzus, **Jāņa** 11:1–45. Viņa svaidīja Jēzus kājas ar nardu eļļu, **Jāņa** 12:3–8.

Marija, Marka māte. *Skat. arī* Marks

Jaunajā Derībā māte Jānim Markam, kurš sarakstīja Marka evaņģēliju (Ap. d. 12:12).

Marks. *Skat. arī* Evaņģēliji

Jaunajā Derībā Jānis Marks bija Marijas, kas dzīvoja Jeruzālemē, dēls (Ap. d. 12:12); viņš var būt arī Barnabas brālēns (vai brājadēls) (Kol. 4:10). Viņš devās ar Pāvilu un Barnabu no Jeruzālemes viņu pirmajā misijas ceļojumā un pameta tos Pergā (Ap. d. 12:25; 13:5, 13). Vēlāk viņš pavadīja Barnabu uz Kipru (Ap. d. 15:37–39). Viņš bija ar Pāvilu Romā (Kol. 4:10; Filem. 1:24); un viņš bija ar Pēteri Bābelē (iespējams Romā) (1. Pēt. v. 5:13). Visbeidzot viņš bija ar Timoteju Efezā (2. Tim. d. 4:11).

Marka evaņģēlijs: Otrā grāmata Jaunajā Derībā. Marka evaņģēlijs, iespējams, tika sarakstīts Pētera vadībā. Viņa mērķis bija aprakstīt Tā Kunga kā Dieva Dēla dzīvošanu un strādāšanu starp cilvēkiem. Marks ar enerģiju un pazemību apraksta to iespaidu, ko Jēzus atstāja uz aculieciniekiem. Ticējums vēsta, ka pēc Pētera nāves Marks apmeklēja Ēģipti, izveidoja Baznīcu Aleksandrijā un mira mcekļa nāvē.

Sarakstu ar Glābēja dzīves notikumiem, kā tie ir aprakstīti Marka evaņģēlijā, skat. pielikumā Evaņģēliju saskaņa.

Marta. *Skat. arī* Lācars; Marija no Betānijas

Lācara un Marijas māsa Jaunajā Derībā (Lūk. 10:38–42; Jāņa 11:1–46; 12:2).

Matejs. *Skat. arī* Evaņģēliji

Jēzus Kristus apustulis un pirmās grāmatas Jaunajā Derībā autors. Matejs, jūds, kurš bija nodokļu ievācējs romiešiem Kapernaumā, iespējams, kalpoja pie Hēroda Antipas. Pirms pievēršanas viņš bija pazīstams kā Levījs, Alfeja dēls (Marka 2:14). Drīz pēc aicinājuma kļūt par Jēzus mācekli, viņš rīkoja dzīres, kurās bija arī Tas Kungs (Mat. 9:9–13; Marka 2:14–17; Lūk. 5:27–32). Matejam, iespējams, bija plašas Vecās Derības Rakstu zināšanas, un viņš varēja redzēt detalizētu pravietojumu piepildījumu Tā Kunga dzīvē. Par apustuļa vēlāko dzīvi maz ir zināms. Viens no ticējumiem vēsta, ka viņš mira mocekļa nāvē.

Mateja evaņģēlijs: Pirmā grāmata Jaunajā Derībā. Mateja evaņģēlijs, iespējams, sākotnēji tika rakstīts jūdiem Palestīnā. Tajā izmantoti daudzi citāti no Vecās Derības. Mateja galvenais mērķis bija parādīt, ka Jēzus bija Mesija, par kuru runāja Vecās Derības pravieši. Viņš arī uzsvēra, ka Jēzus ir cilvēku Ķēniņš un Sogis.

Sarakstu ar Glābēja dzīves notikumiem, kā tie ir aprakstīti Mateja evaņģēlijā, skat. pielikumā Evaņģēliju saskaņa.

Matījs. *Skat. arī* Apustulis—Apustuļu izraudzīšana

Cilvēks, kurš tika izraudzīts, lai aizvietotu Jūdu Iskariotu kā Divpadsmit apustuļu kворuma locekli (Ap. d. 1:15–26). Viņš bija māceklis visas Jēzus mirstīgās kalpošanas laikā (Ap. d. 1:21–22).

Mazgāt, Mazgāts, Mazgāšana. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Kristīšana, Kristīt

Attīrīt fiziski vai garīgi. Simboliski grēkus nožēlojis cilvēks var tikt attīrīts no grēka apgrūtinātās dzīves un tās sekām caur Jēzus Kristus Izpirkšanas upuri. Noteikta veida mazgāšana, ko izpilda

ar attiecīgām priesterības pilnvarām, kalpo kā svēts priekšraksts.

Lai priesteris mazgā savas drēbes, un lai pats mazgājas ūdenī, **4. Moz.** 19:7. Mazgā mani pavisam tīru no maniem grēkiem, **Psm.** 51:4, 9. Mazgājieties, šķīstieties, pārtrauciet savus ļaunos darbus, **Jes.** 1:16–18.

Jēzus mazgāja kājas Saviem apustuļiem, **Jāņa** 13:4–15 (M&D 88:138–139). Liecies kristīties un nomazgā savus grēkus, **Ap. d.** 22:16 (Al. 7:14; M&D 39:10).

Neviens cilvēks nevar tapt izglābts, ja vien viņa drānas nav mazgātas baltas, **Al.** 5:21 (3. Nef. 27:19). Viņu drānas tika mazgātas baltas caur Kristus asinīm, **Al.** 13:11 (Et. 13:10).

Turot Viņa pavēles, tie var tikt mazgāti un attīrīti no visiem saviem grēkiem, **M&D** 76:52. Jūsu iesvaidīšanas un jūsu mazgāšanas tiek ordinētas ar Mana Svētā nama priekšrakstu, **M&D** 124:39–41.

Mazu bērnu kristīšana. *Skat. arī* Atskaite, Atbildīgs, Atbildība; Bērns, Bērni; Glābšana—Bērnu glābšana; Kristīšana, Kristīt—Kristīšana nav priekš maziem bērniem

Nevajadzīga zidaiņu un bērnu, kas nav sasnieguši atbildības vecumu—kas ir astoņi gadi—, kristīšanas praktizēšana. Tas Kungs nosoda mazu bērnu kristīšanu (Mor. 8:10–21). Bērni piedzimst nevainīgi un bez grēka. Sātanam nav varas kārdināt bērnus, līdz tie sasniedz atbildības vecumu (M&D 29:46–47), tā ka tiem nevajag nedz nožēlot grēkus, nedz kristīties. Bērniem ir jātop kristītiem astoņu gadu vecumā (M&D 68:25–27).

Māceklis. *Skat. arī* Apustulis; Jūgs; Kristieši; Pievēršana, Pievērst

Kristus sekotāji, kas dzīvo saskaņā ar Kristus mācībām (M&D 41:5). Vārds *māceklis* tiek izmantots, lai apzīmētu divpadsmit apustuļus, kurus Kristus aicināja Savas mirstīgās kalpošanas laikā (Mat. 10:1–4). Vārds *māceklis* tiek arī izmantots, lai aprakstītu divpadsmit vīrus, kurus Jēzus izraudzīja vadīt Viņa Baznīcu starp nefijiešiem un lamaniešiem (3. Nef. 19:4).

Mācība un Derības

Aizzīmogošu norādījumus savos mācekļos, **Jes.** 8:16.

Ja jūs paliekat Manos vārdos, tad jūs esat Mani mācekļi, **Jāņa** 8:31.

Mormons bija Jēzus Kristus māceklis, **3. Nef.** 5:12–13. Jūs esat Mani mācekļi, **3. Nef.** 15:12. Trīs mācekļi nebaudīs nāvi, **3. Nef.** 28:4–10.

Brīdinājuma balss skanēs ar Manu mācekļu mutēm, **M&D** 1:4. Mani mācekļi stāvēs svētajās vietās, **M&D** 45:32. Tie, kas neatceras nabagos, trūkcūcietjus, slimos un nomocītos, nav Mani mācekļi, **M&D** 52:40. Kurš nevēlas nolikt savu dzīvību, nav Mans māceklis, **M&D** 103:27–28.

Mācība un Derības. *Skat. arī* Kanons; Pavēļu grāmata; Smits Džozefs, jaunākais; Svētie Raksti

Pēdējo dienu dievišķu atklāsmju un iedvesmotu deklarāciju krājums. Tas Kungs deva tās Džozefam Smitam un dažiem no viņa sekotājiem Dieva valstības nodibināšanai un regulēšanai uz Zemes pēdējās dienās. Grāmata Mācība un Derības ir viens no Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Svēto Rakstu pamatdarbiem kopā ar Biblii, Mormona Grāmatu un Dārgo Pērli. Tomēr grāmata Mācība un Derības ir unikāla, jo tā nav senu dokumentu tulkojums; Tas Kungs deva šīs atklāsmes Saviem izraudzītajiem praviešiem mūsdienās, lai atjaunotu Savu valstību. Atklāsmēs ir dzirdama maiga, bet noteikta Tā Kunga Jēzus Kristus balss (**M&D** 18:35–36).

Džozefa Smita vēsturē ir teikts, ka Mācība un Derības ir Baznīcas pamats pēdējās dienās un labums pasaulei (**M&D** 70. nod. ievads). Tajā esošās atklāsmes uzsāka darbu, lai sagatavotu ceļu Tā Kunga Otrajai Atnākšanai, piepildot visus vārdus, ko runājuši pravieši, kopš pasaule sākās.

Mācīt, Skolotājs. *Skat. arī* Svētais Gars

Sniegt zināšanas citiem, it īpaši par evaņģēlija patiesībām, un vadīt tos uz taisnīgumu. Tiem, kas māca evaņģēliju, jātiek vadītiem no Gara. Visi vecāki ir skolotāji savās ģimenēs. Svētajiem ir

jāmeklē un jātiecas pieņemt norādījumus no Tā Kunga un Viņa ieceltajiem vadītājiem.

Dari to zināmu saviem bērniem, **5. Moz.** 4:8–9. Atgādini tos saviem bērniem, **5. Moz.** 6:7 (5. Moz. 11:18–19). Māci savam bērnam ceļu, pa kuru tam jāiet, **Sal. Pam.** 22:6. Tavi bērni būs Tā Kunga mācīti, **Jes.** 54:13 (3. Nef. 22:13).

Mēs zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis, **Jāņa** 3:2. Citus tu māci—un pats sevi nemāci, **Rom.** 2:21.

Es tiku daudz maz apmācīts visās sava tēva zinībās, **1. Nef.** 1:1 (Ēn. 1:1). Priešteriem un skolotājiem ir uzcītīgi jā māca, vai arī tie atbildēs par ļaužu grēkiem ar savām pašu galvām, **Jēk.** 1:18–19. Uzklusiet mani un atveriet savas ausis, **Mos.** 2:9. Jūs mācīsīti saviem bērniem mīlēt vienam otru un kalpot cits citam, **Mos.** 4:15. Neuzticiet nevienam būt par jūsu skolotāju, kā vien, ja tas ir Dieva vīrs, **Mos.** 23:14. Tas Kungs izlēja Savu Garu pa visu zemes virsu, lai sagatavotu viņu sirdis pieņemt vārdu, **Al.** 16:16. Viņi mācīja ar Dieva spēku un pilnvarām, **Al.** 17:2–3. Viņu mātes tos bija mācījušas, **Al.** 56:47 (Al. 57:21).

Tā, kā viņi meklē gudrību, viņi tiktu apmācīti, **M&D** 1:26. Māciet cits citu atbilstoši tam amatam, kurā Es esmu jūs iecēlis, **M&D** 38:23. Māciet Mana evaņģēlija principus, kas ir Bībelē un Mormona Grāmatā, **M&D** 42:12. Jums ir jātiek mācītiem no augšienes, **M&D** 43:15–16. Vecākiem ir jā māca savi bērni, **M&D** 68:25–28. Māciet cits citam Valstības mācību, **M&D** 88:77–78, 118. Nozīmējiet savā starpā skolotāju, **M&D** 88:122. Jūs neesat saviem bērniem mācījuši gaismu un patiesību, un šis ir jūsu ciešanu cēlonis, **M&D** 93:39–42.

Māciet šīs lietas brīvi saviem bērniem, **Moz.** 6:57–61.

Mācīšana ar Garu: Jūs neesat tie runātāji, bet Gars ir tas, kas jūsos runā, **Mat.** 10:19–20. Vai mūsu sirdis mūsos nedega, kad Viņš mums izskaidroja rakstus, **Lūk.** 24:32. Evaņģēlijs tiek sludināts ar Gara spēku, **1. kor.** 2:1–14.

Viņš runāja ar spēku un pilnvarām no Dieva, **Mos.** 13:5–9 (Al. 17:3; Hel. 5:17).

Tev būs Mans Gars cilvēku pārliecināšanai, **M&D** 11:21. Tu tiks uzklauss visās lietās, ko tu mācīsi ar Mierinātāju, **M&D** 28:1 (M&D 52:9). Ja jūs nesāņēsiet Garu, jūs nemācīsiet, **M&D** 42:14 (M&D 42:6). Māciet cilvēku bērniem tās lietas ar Mana Gara spēku, **M&D** 43:15. Elderiem ar Garu ir jāsludina evaņģēlijs, **M&D** 50:13–22. Jums tiks dots tajā pašā stundā, kas jums jāsaķa, **M&D** 84:85 (M&D 100:5–8).

Mājas. *Skat. arī Ģimene*

Mājām ir jābūt evaņģēlija un ģimenes pasākumu centram.

Vīram ir jābūt brīvam mājā, lai iepriecinātu savu sievu, **5. Moz.** 24:5.

Viņš to sūtīja mājās, **Marka** 8:26. Lai bērni mācās izrādīt godbijību mājās, **1. Tim.** 5:4. Esiet prātīgas, šķīstas nama mātes, **Tit.** 2:5.

Ejiet uz savām mājām un apdomājiet to, ko Es esmu sacījis, **3. Nef.** 17:2–3. Es skubināju viņus cīnīties par savām sievietēm un saviem bērniem, un saviem namiem, un savām mājām, **Morm.** 2:23.

Tēviem tiek pavēlēts būt uzcītīgiem un rūpēties mājās, **M&D** 93:43–44, 48–50.

Māršs Tomass B.

Pirmais Divpadsmit apustuļu kvorumas prezidents pēc Baznīcas Atjaunošanas 1830. gadā. Viņš turēja valstības atslēgas, kas piederas Divpadsmitajiem (M&D 112:16), un 1838. gadā viņam ar atklāsmi tika pavēlēts izdot Tā Kunga vārdu (M&D 118:2). Mācības un Derību 31. nodaļa ir adresēta viņam. Māršs tika izslēgts no Baznīcas 1839. gadā, bet tika no jauna kristīts 1857. gada jūlijā.

Māsa. *Skat. arī Brāļi, Brālis; Cilvēks, Cilvēki; Sieviete, Sievietes*

Kā mūsu Debesu Tēva bērni visi vīrieši un sievietes ir garīgie brāļi un māsas. Baznīcas locekles—sievietes, kā arī citas sievietes Baznīcā bieži tiek uzrunātas kā māsas.

Kas dara Mana Debesu Tēva prātu, tas

ir Mans brālis un Mana māsa, **Mat.** 12:50 (Marka 3:35).

Tiek noteikti likumi, kas regulē atzišanās grēkos starp brāļiem un māsām Baznīcā, **M&D** 42:88–93.

Māte. *Skat. arī Ģimene; Ieva; Vecāki*

Svēts nosaukums, kas attiecas uz sievieti, kas dzemdē vai adoptē bērnus. Mātes palīdz Dieva iecerē dot mirstīgo ķermeņi Dieva gara bērniem.

Ādams nosauca savas sievas vārdu: Ieva, jo viņa bija visu dzīvo māte, **1. Moz.** 3:20 (Moz. 4:26). Godini savu tēvu un savu māti, **2. Moz.** 20:12 (Ef. 6:1–3; Mos. 13:20). Nepamet savas mātes mācību, **Sal. Pam.** 1:8. Nesaprātīgs cilvēks ir savai mātei kauns, **Sal. Pam.** 15:20 (Sal. Pam. 10:1). Nenīcīni savu māti, kad viņa kļūst veca, **Sal. Pam.** 23:22. Viņas bērni un vīrs pieceļas un daudzina viņu svētītu esam, un viņas vīrs teic viņu, **Sal. Pam.** 31:28.

Jēzus māte stāvēja pie krusta, **Jāņa** 19:25–27.

Divus tūkstošus lamanišu karotāju bija mācījušas viņu mātes, **Al.** 56:47 (Al. 57:21).

Mūsu brīnišķīgā māte Ieva bija starp tiem dižajiem un varenajiem, kurus Tas Kungs apmācīja garu pasaulē, **M&D** 138:38–39.

Melhisedeka priesterība. *Skat. arī*

Elders (vecājs, vecajais, vecākais); Melhisedeks; Priesterība

Melhisedeka priesterība ir augstākā jeb lielākā priesterība, Ārona priesterība ir mazākā priesterība. Melhisedeka priesterība ietver Baznīcas garīgo svētību atslēgas. Caur augstākās priesterības priekšrakstiem dievišķības spēks tiek pasludināts cilvēkiem (M&D 84:18–25; 107:18–21).

Pirmo reizi šo augstāko priesterību Dievs atklāja Ādamam. Patriarhiem un praviešiem ikvienā atklāšanā bija šīs pilnvaras (M&D 84:6–17). Sākumā tā tika saukta par Svēto priesterību pēc Dieva Dēla kārtas. Vēlāk tā kļuva pazīstama kā Melhisedeka priesterība (M&D 107:2–4).

Kad Israēla bērni nespēja dzīvot atbilstoši Melhisedeka priesterības priekšrocībām un derībām, Tas Kungs atņēma tiem augstāko likumu un deva tiem mazāku priesterību un mazāku likumu (M&D 84:23–26). Tie tika saukti par Ārona priesterību un Mozus bauslību. Kad Jēzus nāca uz Zemi, Viņš atjaunoja jūdiem Melhisedeka priesterību un sāka veidot Baznīcu viņu vidū. Tomēr gan priesterība, gan Baznīca atkal tika pazaudēta atkrišanas laikā. Tās vēlāk tika atjaunotas caur Džozefu Smitu, jaun. (M&D 27:12–13; 128:20; DžS—V 1:73).

Melhisedeka priesterībā ir eldera, augstā priesterā, patriarha, Septiņdesmitā un apustuļa amats (M&D 107). Melhisedeka priesterība vienmēr būs Dieva valstības uz Zemes sastāvdaļa.

Pedējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidents ir augstās jeb Melhisedeka priesterības prezidents, un viņš tur visas atslēgas, kas piederas Dieva valstībai uz Zemes. Prezidenta aicinājums ir tikai vienam cilvēkam noteiktā laikā, un viņš ir vienīgā persona uz Zemes, kas pilnvarota izmantot visas priesterības atslēgas (M&D 107:64–67; 132:7).

Kristus būs priesteris mūžīgi pēc Melhisedeka kārtas, **Psm.** 110:4 (Ebr. 5:6, 10; 7:11).

Melhisedeka priesterība vada evaņģēliju, **Ebr.** 7 (M&D 84:18–25).

Melhisedeks izmantoja varenu ticību un saņēma Augstā priesterā amatu, **Al.** 13:18.

Melhisedeka priesterība tika piešķirta Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam, **M&D** 27:12–13 (DžS—V 1:72). Šī priesterība tiek pieņemta ar zvērestu un derību, **M&D** 84:33–42. Ir divas daļas jeb galvenās iedaļas—Melhisedeka un Ārona priesterība, **M&D** 107:6. Melhisedeka priesterība tur tiesības vadīt visas garīgās svētības, **M&D** 107:8–18. Mozus, Elija un Ēlija nodeva Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam priesterības atslēgas, **M&D** 110:11–16. Es tagad dodu jums amatpersonas, kas pieder Manai priesterībai, lai jūs varētu turēt tās atslēgas, **M&D** 124:123.

Melhisedeks. *Skat. arī* Melhisedeka priesterība; Salema

Dižens Vecās Derības augstais priesteris, pravietis un vadonis, kurš dzīvoja pēc Plūdiem un Ābrahāma laikā. Viņš tika saukts par Salemas (Jeruzālemes) ķēniņu, miera ķēniņu, taisnības ķēniņu (ko vārds *Melhisedeks* nozīmē ebreju valodā) un visuaugstākā Dieva priesteri.

Ābrahāms maksāja desmito tiesu Melhisedekam, **1. Moz.** 14:18–21. Melhisedeka ļaudis staigāja taisnībā un sasniedza debesis, **DžST, 1. Moz.** 14:25–40.

Kristus bija augstais priesteris pēc Melhisedeka kārtas, **Ebr.** 5:6. Melhisedeks bija Salemas ķēniņš, visuaugstākā Dieva priesteris, **Ebr.** 7:1–3.

Neviens nebija varenāks kā Melhisedeks, **Al.** 13:14–19.

Ābrahāms saņēma priesterību no Melhisedeka, **M&D** 84:14. Aiz cieņas pret Dieva Vārdu senā Baznīca nosauca augstāko priesterību par Melhisedeka priesterību, **M&D** 107:1–4.

Meli. *Skat. arī* Godīgs, Godīgums; Ļauna runāšana; Pievilt, Pievilšana, Viltus

Jebkādā veidā izteikti izdomājumi jeb nepatiesība ar mērķi piekrāpt.

Jums nebūs zagt un nebūs melot, nedz krāpt savu tuvāku, **3. Moz.** 19:11. Es ienīstu melus, tie man ir negantība, **Psm.** 119:163. Nepatiesas plāpu rīkles šķiet Tam Kungam negantība, **Sal. Pam.** 12:22. Tie ir Mana tauta, kas nemelos, **Jes.** 63:8.

Velnis ir melis un melu tēvs, **Jāņa** 8:44 (2. Nef. 2:18; Et. 8:25; Moz. 4:4). Tu neesi melojis cilvēkiem, bet Dievam, **Ap. d.** 5:4 (Al. 12:3). Ja kāds saka: es mīlu Dievu,— un ienīst savu brāli, tad viņš ir melis, **1. Jāņa v.** 4:20. Visiem melkuļiem būs sava daļa otrajā nāvē, **Jāņa atkl.** 21:8 (M&D 63:17).

Ak vai melim, jo viņš tiks nogāzts ellē, **2. Nef.** 9:34. Daudzi mācīs viltus mācību, sakot: Melojiet nedaudz, tur nav nekā slikta, **2. Nef.** 28:8–9 (M&D 10:25). Vai jūs iedomājaties, ka jūs varat melot Tam Kungam, **Al.** 5:17. Tu esi patiesības Dievs

un nevari melot, **Et.** 3:12 (4. Moz. 23:19; 1. Sam. 15:29; Tit. 1:2; Ebr. 6:18; Ēn. 1:6).

Tas, kas melo un nenožēlo grēkus, tiks padzīts, **M&D** 42:21. Meļi iemantos telesiālo valstību, **M&D** 76:81, 103–106.

Mēs ticam, ka jābūt godīgiem, **TA** 1:13.

Mesahs. *Skat. arī* Daniēls

Vecajā Derībā Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego bija trīs Israēla jaunieši, kuri kopā ar Daniēlu tika atvesti uz Nebukadnēcara, Bābeles ķēniņa, pili. Mesaha ebreju vārds bija Misaēls. Šie četri jaunieši atteicās apgānīties, ēdot ķēniņa ēdienu un dzerot vīnu (Dan. 1). Sadrahu, Mesahu un Abed-Nego ķēniņš iemeta degošā ceplī, taču viņi tika brīnumaini pasargāti (Dan. 3).

Mesija. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Svaidītais

Aramiešu un ebreju valodas vārda, kas nozīmē „iesvaidītais”, forma. Jaunajā Derībā Jēzus tiek saukts par Kristu, kas ir grieķu valodas ekvivalents vārdam „Mesija”. Tas nozīmē iesvaidītais pravietis, priesteris, ķēniņš un Atbrīvotājs, kura atnākšanu jūdi dedzīgi gaidīja.

Daudzi jūdi raudzījās tikai pēc atbrīvotāja no romiešu varas un pēc lielākas nacionālās labklājības; tādējādi, kad Mesija atnāca, vadoņi un daudzi citi Viņu noraidīja. Tikai pazemīgie un uzticīgie varēja saredzēt Jēzū no Nacaretas patieso Kristu (Jes. 53; Mat. 16:16; Jāņa 4:25–26).

Mesijam būs Gars, Viņš sludinās evaņģēliju un pasludinās brīvību, **Jes.** 61:1–3 (Lūk. 4:18–21).

Mēs esam atraduši Mesiju, kas tulkojot nozīmē Kristus, **Jāņa** 1:41 (Jāņa 4:25–26).

Dievs cels no jūdu vidus Mesiju jeb, citiem vārdiem, Glābēju, **1. Nef.** 10:4. Dieva Dēls bija tas Mesija, kuram ir jānāk, **1. Nef.** 10:17. Atpestīšana nāk iekš un caur Svēto Mesiju, **2. Nef.** 2:6. Mesija nāks laika pilnībā, **2. Nef.** 2:26. Mesija uzcelsies no mirušajiem, **2. Nef.** 25:14.

Mesijas Vārdā es piešķiru Ārona priesterību, **M&D** 13.

Tas Kungs sacīja: Es esmu Mesija, Ciānas Ķēniņš, **Moz.** 7:53.

Mesli

Veids, kā izvēlēties vai atlasīt dažādas izvēles iespējas, bieži vien izvēloties vienu papīra gabaliņu vai koka gabaliņu no vairākiem. Tas tiek saukts par meslu mešanu.

Tie izdalīja Viņa drēbes, metot meslus, **Mat.** 27:35 (Psm. 22:19; Marka 15:24; Lūk. 23:34; Jāņa 19:24). Tie deva viņiem meslus, un mesli krita Matijam, **Ap. d.** 1:23–26.

Mēs metām meslus—kurš no mums ies Lābana namā, **1. Nef.** 3:11.

Metuzāls. *Skat. arī* Ēnohs

Ēnoha dēls Vecajā Derībā. Metuzāls dzīvoja 969 gadus (1. Moz. 5:21–27; Lūk. 3:37; Moz. 8:7). Viņš bija taisnīgs pravietis, kurš tika atstāts uz Zemes, kad Ēnoha pilsēta tika paņemta debesīs. Viņš palika uz Zemes, lai nodrošinātu nākamās paaudzes, caur kurām bija jānāk Noam (Moz. 8:3–4).

Mēle. *Skat. arī* Valodu dāvana

Simbols runāšanai. Svētajiem ir jākontrolē savu mēli, kas nozīmē, ka viņiem ir jākontrolē tas, ko viņi runā. *Mēle* arī attiecas uz valodām un tautām. Galu galā Dieva priekšā locīsies visi ceļi un ikviena mēle Viņam zvērs (Jes. 45:23; Rom. 14:11).

Sargi savu mēli no ļauna, **Psm.** 34:14 (1. Pēt. v. 3:10). Kas piesarga savu muti un savu mēli, tas pasarga no bailēm savu dvēseli, **Sal. Pam.** 21:23.

Ja kāds nesavalda savu mēli, tā kalpošana ir velta, **Jēk. v.** 1:26. Ja kāds vārdā neklūp, tas ir pilnīgs vīrs, **Jēk. v.** 3:1–13. Evaņģēlijs tiks sludināts visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām, **Jāņa atkl.** 14:6–7 (2. Nef. 26:13; Moz. 3:13, 20; M&D 88:103; 112:1).

Tas Kungs dāvā visām tautām no viņu pašu tautas un viņu pašu mēlē mācīt Viņa vārdu, **Al.** 29:8. Šis plāksnes noņāks līdz katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, **Al.** 37:4.

Iegūsti Manu vārdu, un tad tava mēle tiks atraisīta, **M&D** 11:21. Katrs cilvēks dzirdēs evaņģēlija pilnību savā mēlē, **M&D** 90:11.

Miera nesējs

Miera nesējs. *Skat. arī* Miers

Cilvēks, kas rada jeb veicina mieru (Mat. 5:9; 3. Nef. 12:9). Miera nesējs var būt arī kāds, kas sludina evaņģēliju (Mos. 15:11–18).

Mierinātājs. *Skat. arī* Jēzus Kristus;

Svētais Gars

Svētie Raksti runā par diviem mierinātājiem. Pirmais ir Svētais Gars (Jāna 14:26–27; Mor. 8:26; M&D 21:9; 42:17; 90:11). Otrs Mierinātājs ir Tas Kungs Jēzus Kristus (Jāna 14:18, 21, 23). Ja kāds iegūst Otro Mierinātāju, Jēzus Kristus laiku pa laikam parādīsies viņam, atklās viņam Tēvu un mācīs viņu vaigu vaigā (M&D 130:3).

Miers. *Skat. arī* Atpūta; Miera nesējs; Tūkstošgade

Svētajos Rakstos miers var nozīmēt vai nu būt brīvam no konfliktiem un kņadas, vai arī iekšējo klusumu un mierinājumu, kādu rada Gars, ko Dievs dod Saviem uzticīgajiem svētajiem.

Būt brīvam no konfliktiem un kņadas: Viņš liek kariem mitēties, **Psm.** 46:10. Tad viņi vairs nemācīsies karot, **Jes.** 2:4.

Turiet mieru ar visiem cilvēkiem, neatrietieties pašī, **Rom.** 12:18–21.

Joprojām bija miers zemē, **4. Nef.** 1:4, 15–20.

Atsauciet karu un pasludiniet mieru, **M&D** 98:16. Paceliet miera karogu, **M&D** 105:39.

Dieva dotais miers paklausīgajiem: Glābējs tiks saukts par Miera Valdnieku, **Jes.** 9:5. Bezdievjiem nav miera, **Jes.** 48:22.

Tur bija debesu draudze; tie slavēja Dievu un sacīja: „Gods Dievam augstībā un miers virs zemes”, **Lūk.** 2:13–14. Mieru Es jums atstāju, **Jāna** 14:27. Dieva miers ir augstāks par visu saprašanu, **Fil.** 4:7.

Kēniņa Benjamīna ļaudis saņēma sirdsapziņas mieru, **Mos.** 4:3. Cik brīnišķas kalnos ir to kājas, kas sludina mieru, **Mos.** 15:14–18 (Jes. 52:7). Alma piesauca To Kungu un atrada mieru, **Al.** 38:8. Taisnīgo gari tiek uzņemti miera stāvoklī, **Al.** 40:12.

Vai Es neiedvesu mieru tavā prātā atiecībā uz šo lietu, **M&D** 6:23. Staigā Mana Gara lēnprātībā, un tev būs miers Manī, **M&D** 19:23. Tas, kas dara taisnības darbus, saņems mieru, **M&D** 59:23. Tērpieties žēlsirdības saitēs, kas ir pilnības un miera saites, **M&D** 88:125. Mans dēls, miers tavai dvēselei, **M&D** 121:7.

Atklājīs, ka bija lielāks miers, es meklēju pēc tēvu svētībām, **Ābr.** 1:2.

Miesa. *Skat. arī* Ķermenis; Miesīgais cilvēks; Miesīgs; Mirstīgs, Mirstīgā dzīve

Miesai ir vairākas nozīmes: (1) miksti audi, kas veido cilvēku, dzīvnieku, putnu vai zivju ķermeņus; (2) mirstība; vai (3) fiziskā vai jutekliskā cilvēka daba.

Ķermeņa audi: Dzīvnieki lai jums ir par barību, **1. Moz.** 9:3. Dzīvnieki nedrīkst tikt nogalināti bez vajadzības, **DžST, 1. Moz.** 9:10–11 (M&D 49:21).

Dzīvnieki un putni ir nolikti cilvēkam barībai un apģērbam, **M&D** 49:18–19 (M&D 59:16–20). Gaļa mums jāēd atturīgi, **M&D** 89:12–15.

Mirstīgās radības: Jēzus ir vienīgais, kas piedzimis no Tēva mirstībā, **Jāna** 1:14 (Mos. 15:1–3).

Ādams kļuva par pirmo miesu, **Moz.** 3:7.

Cilvēka jutekliskā daba: Nolādēts ir tas, kas tur miesu par savu atbalstu, **Jer.** 17:5.

Gars ir labprātīgs, bet miesa ir vāja, **Marka** 14:38. Miesas kāriba nav no Tēva, **1. Jāna** v. 2:16.

Nefijs bija bēdīgs savas miesas un nekrietnību dēļ, **2. Nef.** 4:17–18, 34. Nesalīdzinieties ar velnu un ar miesu, **2. Nef.** 10:24.

Miesīgais cilvēks. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Miesīgs; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva

Cilvēks, kas izvēlas, lai to drīzāk ietekmētu miesas kaislības, vēlmes, tieksmes un jūtas nekā Svētā Gara skubinājumi. Tāds cilvēks var saprast fiziskās lietas, bet ne garīgās. Visi cilvēki ir jutekliski jeb mirstīgi Ādama un Ievas Krišanas dēļ. Ikvienam cilvēkam ir jāpiedzimst no jauna

caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu, lai pārstatu būt par miesīgu cilvēku.

Miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Gara, **1. kor.** 2:14.

Miesīgais cilvēks ir Dieva ienaidnieks un ir jāatmet, **Mos.** 3:19. Kas pastāv sava paša miesīgajā dabā, paliek savā kritušajā stāvoklī, **Mos.** 16:5 (Al. 42:7–24; M&D 20:20). Kurš miesīgais cilvēks ir šeit, kas zina šīs lietas, **Al.** 26:19–22. Miesīgais jeb jutekliskais cilvēks ir bez Dieva pasaulē, **Al.** 41:11.

Deļ sava pārkāpuma cilvēks kļuva garīgi miris, **M&D** 29:41. Nedz arī var kāds miesīgs cilvēks izturēt Dieva klātbūtni, **M&D** 67:12.

Cilvēks sāka būt miesīgs, juteklīgs un velnišķīgs, **Moz.** 5:13 (Moz. 6:49).

Miesīgs. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Juteklisks, Juteklība; Miesīgais cilvēks

Kaut kas tāds, kas nav garīgs; īpaši šis vārds var tikt izmantots ar nozīmi mirstīgs vai laicīgs (M&D 67:10) vai pasaulīgs, miesisks vai juteklisks (Mos. 16:10–12).

Miesas tieksme ir nāve, **2. Nef.** 9:39. Velnis iemidzina cilvēkus miesīgajā drošībā, **2. Nef.** 28:21. Viņi bija ieraudzījuši sevi savā miesīgajā stāvoklī, **Mos.** 4:2. Tas, kas pastāv savā paša miesīgajā dabā, paliek savā kritušajā stāvoklī, **Mos.** 16:5. Visiem ir jāpiedzimst no Dieva, izmainoties no viņu miesīgā no kritušā stāvokļa, **Mos.** 27:25. Cilvēce bija kļuvusi miesīga, jutekliska un velnišķīga, **Al.** 42:10.

Tiem, kas seko paši savas gribas un miesīgo vēlmju pavēlēm, jākrīt, **M&D** 3:4. Cilvēks nevar redzēt Dievu ar miesīgo prātu, **M&D** 67:10–12.

Cilvēki sāka kļūt miesīgi, jutekliski un velnišķīgi, **Moz.** 5:13; 6:49.

Miha

Vecās Derības pravietis. Viņš bija Morešetas Gātas, Jūdas lidzenuma zemes, iedzimtais un pravietoja, kad Hiskija bija ķēniņš (Mih. 1:1–2).

Mihas grāmata: Mihas grāmata ir vieņīgā Vecajā Derībā, kas piemin Bētlemi

Mirstīgs, Mirstīgā dzīve

kā vietu, kur piedzims Mesija (Mih. 5:1). Šajā grāmatā Tas Kungs deva padomus Saviem ļaudīm un vēlreiz atstāstīja Savu agrāko labestību pret tiem; Viņš prasīja no tiem taisnību, žēlastību un pazemību (Mih. 6:8).

Mihaēls, Miķelis. *Skat. arī* Ādams; Ercenģelis

Vārds, ar kuru Ādams bija pazīstams pirmsmirstīgajā dzīvē. Viņš tiek saukts par ercenģeli. Ebreju valodā tas nozīmē „Tas, kurš ir līdzīgs Dievam”.

Mihaēls, viens no galvenajiem sargenģeļu priekšniekiem, nāca Daniēlam palīgā, **Dan.** 10:13, 21 (M&D 78:16). Pēdējās dienās celsies Mihaēls, lielais valdnieks, **Dan.** 12:1.

Virsenģelis Miķelis cīnījās ar velnu, **Jūd. v.** 1:9. Miķelis ar saviem enģeļiem karoja ar pūķi, **Jāņa atkl.** 12:7 (Dan. 7).

Mihaēls ir Ādams, **M&D** 27:11 (M&D 107:53–57; 128:21). Mihaēls, Tā Kunga ercenģelis, pūtīs savu bazūni, **M&D** 29:26. Mihaēls sapulcinās savus karapulklus un cīnīsies ar Sātanu, **M&D** 88:112–115. Bija dzirdama Mihaēla balss, pieķerot velnu, **M&D** 128:20.

Miķelis. *Skat.* Mihaēls, Miķelis

Mirjama. *Skat. arī* Mozus

Vecajā Derībā Mozus māsa (4. Moz. 26:59).

Novēroja šķirstu no niedrēm, **2. Moz.** 2:1–8. Ar bungām veda sievietes, **2. Moz.** 15:20–21. Kurnēja pret Mozu un kļuva spītāīga, tad tika izdziedināta, **4. Moz.** 12:1–15 (5. Moz. 24:9).

Mirstīgs, Mirstīgā dzīve. *Skat. arī*

Ādama un Ievas Krišana; Ķermenis; Nāve, fiziskā; Pasaule

Laiks no dzimšanas līdz fiziskajai nāvei. Dažreiz tas tiek saukts par otro stāvokli.

Tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi, **1. Moz.** 2:16–17 (Moz. 3:16–17). Nāves brīdī gars atgriezīsies pie Dieva un ķermenis pie zemes pīšļiem, **Sal. Māc.** 12:7 (1. Moz. 3:19; Moz. 4:25).

Miruso glābšana

Lai grēks nevalda jūsu mirstīgajā miesā, **Rom.** 6:12. Mirstīgajam ķermeņim ir jātērpjas nemirstībā, **1. kor.** 15:53 (Ēn. 1:27; Mos. 16:10; Morm. 6:21).

Cilvēka stāvoklis kļuva par pārbaudes stāvokli, **2. Nef.** 2:21 (Al. 12:24; 42:10). Ādams krita, lai cilvēki būtu, **2. Nef.** 2:25. Vai jūs raugāties uz priekšu un skatāt šo mirstīgo ķermeņi, uzceltu nemirstībā, **Al.** 5:15. Šī dzīve ir laiks, lai sagatavotos saņemt Dievu, **Al.** 34:32.

Nebīstieties no nāves, jo šīn pasaulē jūsu prieks nav pilnīgs, **M&D** 101:36.

Tie, kas turēs savu otro stāvokli, iegūs godību, **Ābr.** 3:26.

Miruso glābšana. *Skat.* Glābšana mirušajiem

Misiņa plāksnes. *Skat. arī* Plāksnes

Jūdu pieraksts kopš iesākuma līdz 600. g. pr. Kr., kas satur daudzus praviešu rakstus (1. Nef. 5:10–16). Šis pieraksts bija Lābanam, vienam no jūdu vecajiem Jeruzālemē. Kad Lehijs un viņa ģimene bija tuksnesī, Lehijs sūtīja savus dēlus atpakaļ uz Jeruzālemi dabūt šo pierakstu (1. Nef. 3–4). (Papildus informācijai skat. „Īss paskaidrojums par Mormona Grāmatu”, kas ir Mormona Grāmatā.)

Misionāru darbs. *Skat. arī* Evaņģēlijs; Sludināt

Dalīties ar Jēzus Kristus evaņģēliju gan ar vārdu, gan ar piemēru.

Cik mīļīgi kalnos ir vēstneša soļi, kas sludina pestīšanu, **Jes.** 52:7. Es pats tagad rūpēšos par Savām avīm un gādāšu par tām, **Ec.** 34:11.

Pasluņiniet evaņģēliju visai radībai, **Marka** 16:15 (Morm. 9:22). Druvas jau ir baltas pļaujai, **Jāņa** 4:35. Kā lai sludina, kad nav sūtīti, **Rom.** 10:15.

Mācījām viņiem Dieva vārdu ar pilnīgu uzticību, **Jēk.** 1:19. Tas Kungs dāvā visām tautām mācīt Viņa vārdu, **Al.** 29:8.

Evaņģēlijs var tikt pasluņināts no vājiem un vienkāršajiem, **M&D** 1:23. Brīnumains darbs drīz sāksies, **M&D** 4:1. Ja jūs strādāsīt visas savas dienas un atvedīsīt vienu dvēseli pie Manis, cik liels būs jūsu prieks, **M&D** 18:15. Mani

izredzētie klausās Manu balsi un nenocietina savas sirdis, **M&D** 29:7. Dodieties sludinot Manu evaņģēliju, ik pa divi, **M&D** 42:6. Skaņai ir jāiziet no šīs vietas, **M&D** 58:64. Atveriet savas mutes, pasluņinot Manu evaņģēliju, **M&D** 71:1. Pasluņiniet patiesību atbilstoši atklāsmēm un pavēlēm, **M&D** 75:4. Katram cilvēkam, kurš ticis brīdināts, klājas brīdināt savu tuvāko, **M&D** 88:81 (M&D 38:40–41). Tas Kungs nodrošinās to ģimenes, kuri sludina evaņģēliju, **M&D** 118:3. Dieva kalpi dosies uz priekšu, **M&D** 133:38. Dzīcīgie elderi, kad tie pamet laicīgo dzīvi, turpina savu darbu, **M&D** 138:57.

Misūri. *Skat.* Jaunā Jeruzāleme

Mīlestība. *Skat. arī* Ienaidis; Līdzjūtība; Žēlsirdība

Dziļa pieķeršanās un ziedošanās. Mīlestība uz Dievu ietver pieķeršanos, sajūsmu, cieņu, labsirdību, žēlastību, piedošanu, labvēlību, līdzjūtību, kalpošanu, patecību, laipnību. Lielākais Dieva mīlestības piemērs pret Saviem bērniem ir atrodams Jēzus Kristus bezgalīgajā Izpirkšanā.

Tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu, **3. Moz.** 19:18 (Mat. 5:43–44; 22:37–40; Rom. 13:9; Gal. 5:14; Jēk. v. 2:8; Mos. 23:15; M&D 59:6). Tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds, **5. Moz.** 6:5 (Mor. 10:32; M&D 59:5). Dievs Tas Kungs jūs pārbauda, lai zinātu, vai jūs mīlat To Kungu, savu Dievu, **5. Moz.** 13:4. Ko Tas Kungs mīl, to Viņš pār māca, **Sal. Pam.** 3:12. Draugs arvien mīl draugu, **Sal. Pam.** 17:17.

Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, **Jāņa** 3:16 (M&D 138:3). Mīliet cits citu, kā Es jūs esmu mīlējis, **Jāņa** 13:34 (Jāņa 15:12, 17; Moz. 7:33). Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles, **Jāņa** 14:15 (M&D 42:29). Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem, **Jāņa** 15:13. Pēteri, vai tu Mani mīli vairāk nekā šie? Gani Manas avis, **Jāņa** 21:15–17. Nekas mūs nešķirs no Dieva mīlestības Kristū, **Rom.** 8:35–39.

Ko acs nav redzējusi, Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl, **1. kor.** 2:9. Kalpojiet cits citam mīlestībā, **Gal.** 5:13. Vīri, mīliet savas sievas, **Ef.** 5:25 (Kol. 3:19). Nemīliet pasauli, **1. Jāņa v.** 2:15. Dievs ir mīlestība, **1. Jāņa v.** 4:8. Mīlēsim, jo Viņš ir mūs pirmais mīlējis, **1. Jāņa v.** 4:19.

Kristus cieta dēļ Savas mīlošās iecietības pret cilvēkiem, **1. Nef.** 19:9. Virzieties uz priekšu ar mīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem, **2. Nef.** 31:20. Jūs mācīsiet savus bērnus mīlēt vienam otru un kalpot cits citam, **Mos.** 4:15. Ja jūs esat jutuši vēlēšanos dziedāt dziesmu par mīlestību, kas pestī, vai jūs varat just to tagad, **Al.** 5:26. Tieciet vadīti ar Svēto Garu, kļūdami pacietīgi, pilni mīlestības, **Al.** 13:28. Savaldi visas savas kaisles, lai tu tiktu piepildīts ar mīlestību, **Al.** 38:12. Nebija strīdu tai zemē dēļ Dieva mīlestības, kas mājāja ļaužu sirdīs, **4. Nef.** 1:15. Katra lieta, kas aicina mīlēt Dievu, ir Dieva iedvesmota, **Mor.** 7:13–16. Žēlsirdība ir tīrā Kristus mīlestība, **Mor.** 7:47. Pilnīga mīlestība aizdzen bailes, **Mor.** 8:16 (1. Jāņa v. 4:18).

Mīlestība kvalificē cilvēkus Dieva darbam, **M&D** 4:5 (M&D 12:8). Iesvētīšana nāk pie visiem tiem, kas mīl Dievu un kalpo Viņam, **M&D** 20:31. Ja tu Mani mīli, tev būs kalpot Man un turēt Manas pavēles, **M&D** 42:29 (Jāņa 14:15). Izrādiet vēl lielāku mīlestību pret tiem, kuriem jūs esat aizrādījuši vai pārmetuši, **M&D** 121:43.

Cilvēki mīlēja Sātanu vairāk nekā Dievu, **Moz.** 5:13, 18, 28.

Mīlestības dāvanas, Mīlestības dāvanu došana. *Skat. arī* Gavēt, Gavēšana; Labklājība; Nabags; Ziedojums

Ziedojumi, lai palīdzētu nabadzīgajiem.

Nedod savas mīlestības dāvanas cilvēku priekšā, **Mat.** 6:1–4 (3. Nef. 13:1–4). Šī nabaga atraite vairāk ir iemetusi nekā tie visi citi, **Marka** 12:41–44. Svētīgāk ir dot, nekā ņemt, **Ap. d.** 20:33–35.

Es gribētu, lai jūs dotu no savas mantas nabagiem, **Mos.** 4:26. Baznīcas ļaudīm ir

jānod no savas mantas, katram atbilstoši tam, kas viņam ir, **Mos.** 18:27.

Moāba. *Skat. arī* Lats

Zeme Vecās Derības laikos, kas atradās uz austumiem no Nāves jūras. Moābieši bija Lata pēcteči un bija saistīti ar israēliešiem. Viņi runāja valodā, kas bija līdzīga ebreju valodai. Starp moābiešiem un israēliešiem bija pastāvīgs karstāvoklis (Soģu 3:12–30; 11:17; 2. Sam. 8:2; 2. Ķēn. 3:6–27; 2. Laiku 20:1–25; Jes. 15).

Moceklis, Mocības

Cilvēks, kas drīzāk atdod savu dzīvību, nekā noliedz Kristu, evaņģēliju vai savu tainīgo ticību vai principus.

Visas nevainīgās asinis, no Ābela līdz Caharijas asinīm, liecinās pret ļaunajiem, **Mat.** 23:35 (Lūk. 11:50). Kas savu dzīvību zaudēs Kristus un evaņģēlija dēļ, tas to izglābs, **Marka** 8:35 (M&D 98:13). Un tie nomētāja akmeņiem Stefanu, **Ap. d.** 7:59 (Ap. d. 22:20). Ja ir testaments, tas ir spēkā pēc novēlētāja nāves, **Ebr.** 9:16–17.

Abinadijs krita, ciešot nāvi ugunī, **Mos.** 17:20. Pievērstie amonihieši tika iemesti ugunī, **Al.** 14:8–11. Daudzi ir tikuši nokauti par to, ka tie liecināja par šīm lietām, **3. Nef.** 10:15.

Kas noliek savu dzīvību par Manu lietu, atradīs mūžīgo dzīvi, **M&D** 98:13–14. Džozefs Smits un Hairams Smits bija mocekļi, lai evaņģēlijs tiktu atjaunots, **M&D** 135. Džozefs Smits aizzīmogoja savu liecību ar savām asinīm, **M&D** 136:39.

Morāle. *Skat.* Ārlaulības sakari; Laulības pārkāpšana; Seksuālā netikumība; Šķīstība

Mormona Grāmata. *Skat. arī* Efraims—Efraima jeb Jāzepa vēzda; Kanons; Mormona Grāmatas liecinieki; Mormons, nefijiešu pravietis; Plāksnes; Smits Džozefs, jaunākais; Svētie Raksti; Zelta plāksnes

Viens no četriem Svēto Rakstu darbiem, ko pieņēmusi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca. Tas ir saīsinājums,

ko veicis senatnes pravietis, vārdā Mormons, no seno Amerikas iedzīvotāju pierakstiem. Tā tika sarakstīta, lai liecinātu, ka Jēzus ir Kristus. Attiecībā uz šo pierakstu pravietis Džozefs Smits, kurš to pārtulkoja ar Dieva dāvanu un spēku, sacīja: „Es pateicu brāļiem, ka Mormona Grāmata ir vispareizākā no visām grāmatām uz Zemes un mūsu reliģijas noslēgkams, un cilvēks, dzīvojot pēc tās norādījumiem, nokļūs tuvāk Dievam, nekā pēc jebkuras citas grāmatas” (skat. Ievadu Mormona Grāmatas sākumā).

Mormona Grāmata ir triju ļaužu grupu, kas pārcēlās no Vecās pasaules uz Amerikas kontinentu, reliģisks pieraksts. Šīs grupas vadīja pravieši, kas pierakstīja viņu reliģisko un laicīgo vēsturi uz metāla plāksnēm. Mormona Grāmata parāda, ka Jēzus Kristus apmeklēja ļaudis Amerikā pēc Savas Augšāmcelšanās. Šim Kristus apmekļojumam sekoja divi simti gadu miera ēra.

Moronijs, pēdējais nefijiešu pravietis vēsturnieks, aizzīmogoja šo ļaužu saīsinātos pierakstus un paslēpa tos apmēram 421. g. pēc Kr. 1823. gadā augšāmcēlies Moronijs apmeklēja Džozefu Smitu un vēlāk nodeva viņam šos senos un svētos pierakstus, lai tie tiktu pārtulkoti un nesti pasaulē kā vēl viena liecība par Jēzu Kristu.

Jāzebs ir auglīgs zars, kura atzarojumi stiepjas pāri mūrim, **1. Moz.** 49:22–26. Patiesība dīgs no zemes, **Psm.** 85:12 (Morm. 8:16; Moz. 7:62). Tas Kungs pacels karogu tautām un sauks uz tiem, **Jes.** 5:26. Balss skanēs no pazemes, **Jes.** 29:4 (2. Nef. 26:14–17). Visa atklāsme kļuvusi kā aizzīmogotas grāmatas vārdi, **Jes.** 29:11 (Jes. 29:9–18; 2. Nef. 27:6–26). Jāzepa un Jūdas vēzdas būs viena vēzda Tā Kunga rokā, **Ec.** 37:15–20.

Man vēl ir citas avis, kas nav no šīs kūts, **Jāņa** 10:16 (3. Nef. 15:16–24).

Mormona Grāmata un Bībele saauugs kopā, **2. Nef.** 3:12–21. Tā Kunga vārdi izskanēs līdz visiem zemes galiem, **2. Nef.** 29:2. Tas Kungs noslēdza derību ar Ēnosu, ka Viņš nesīs Mormona Grāmatu lamiņiem, **Ēn.** 1:15–16. Mormona Grāmata

tika rakstīta ar nolūku, lai mēs varētu ticēt Bībelei, **Morm.** 7:9. Mormona Grāmata stāvēs kā liecība pret pasauli, **Et.** 5:4. Vaicājiet Dievam, vai šie pieraksti ir patiesi, **Mor.** 10:4.

Kristus liecināja, ka Mormona Grāmata ir patiesa, **M&D** 17:6. Mormona Grāmata satur Jēzus Kristus evaņģēlija pilnību, **M&D** 20:9 (M&D 20:8–12; 42:12).

Mēs ticam, ka Mormona Grāmata ir Dieva vārds, **TA** 1:8.

Mormona Grāmatas liecinieki. *Skat. arī* Liecība; Mormona Grāmata

Bez pravieša Džozefa Smita Tas Kungs pavēlēja vēl arī citiem liecināt par Mormona Grāmatas dievišķumu (M&D 17; 128:20). Skat. šo liecinieku liecības Mormona Grāmatas „Ievadā” tās sākumlapās.

Ar triju vārdiem Es apstiprināšu Savu vārdu, **2. Nef.** 11:3. Liecinieki liecinās cilvēku bērniem par Viņa vārdu, **2. Nef.** 27:12–13. No triju liecinieku mutes šīs lietas tiks apstiprinātas, **Et.** 5:4.

Ar ticību trīs liecinieki redzēs plāksnes, **M&D** 17.

Mormons, nefijiešu pravietis. *Skat. arī* Mormona Grāmata

Nefijiešu pravietis, karavadonis un pierakstu vedējs Mormona Grāmatā. Mormons dzīvoja apmēram 311.–385. g. pēc Kr. (Morm. 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Sākot jau no piecpadsmit gadu vecuma, lielāko savas dzīves daļu viņš bija karavadonis (Morm. 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Amorons deva norādījumus Mormonam sagatavoties uzņemties atbildību par pierakstiem un pierakstu vešanu (Morm. 1:2–5; 2:17–18). Pierakstījis notikumus savas dzīves laikā, Mormons saīsināja lielās Nefija plāksnes uz Mormona plāksnēm. Vēlāk viņš nodeva šo svēto pierakstu savam dēlam Moronijam. Šīs plāksnes bija daļa no pieraksta, no kura Džozefs Smits pārtulkoja Mormona Grāmatu.

Mormona vārdi: Maza grāmata Mormona Grāmatā. Starp pēdējiem Amalekijas vārdiem Omnija grāmatā un pirmajiem vārdiem Mosijas grāmatā,

Mormons, visu pierakstu redaktors, ielika šo mazo iestarpinājumu. (Skat. „Īss paskaidrojums par Mormona Grāmatu” Mormona Grāmatas sākumā.)

Mormona grāmata: Atsevišķa grāmata Svēto Rakstu krājumā, kas pazīstams kā Mormona Grāmata. No 1. līdz 2. nodaļai stāstīts par nefījiešu pravieti Amoronu, kas dod norādījumus Moronomam, kad un kur dabūt plāksnes. Tāpat arī sākās lielie kari, un trīs nefījieši tika paņemti prom ļaužu ļaundarības dēļ. 3. un 4. nodaļā stāstīts par to, kā Mormons piesauca ļaudis grēku nožēlošanai, taču viņi bija nejutīgi, un tautā valdīja lielāka ļaundarība nekā jebkad agrāk Israēlā. 5. un 6. nodaļā rakstīts par pēdējām kaujām starp nefījiešiem un lamaniešiem. Mormons tika nogalināts kopā ar lielāko daļu no nefījiešu tautas. 7. nodaļā, pirms savas nāves, Mormons aicināja ļaudis—gan tad, gan nākotnē—nožēlot grēkus. 8. un 9. nodaļā rakstīts, ka galu galā palika tikai Moronijs, Mormona dēls. Viņš aprakstīja pēdējās nāves un slepkavību ainas, ieskaitot nefījiešu tautas galu, un rakstīja vēstījumu nākamajām paaudzēm un tiem, kas lasīs šo pierakstu.

Mormoni. *Skat. arī* Jēzus Kristus Baznīca; Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca

Iesauku „mormoni” izdomāja ļaudis, kas nebija Baznīcas locekļi, lai norādītu uz Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem. Šis vārds nāk no Svēto Rakstu grāmatas, kuru sastādīja senais pravietis Mormons un kas saucas Mormona Grāmata. Vārds, ko Tas Kungs ir devis, lai pazītu Baznīcas locekļus, ir *svētie*. Pareizais Baznīcas nosaukums ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.

Moronihass, virsnieka Moronija dēls

Taisnīgs nefījiešu vadonis Mormona Grāmatā (apm. 60. g. pr. Kr.).

Moronijs nodeva karapulku savam dēlam Moronihassam, **Al.** 62:43. Atguva Zarahemlas pilsētu, **Hel.** 1:33. Noveda nefījiešus pie grēku nožēlošanas un atguva varu pār pusi zemes, **Hel.** 4:14–20.

Moronijs, Mormona dēls. *Skat. arī* Mormona Grāmata; Mormons, nefījiešu pravietis

Pēdējais nefījiešu pravietis Mormona Grāmatā (apm. 421. g. pēc Kr.). Īsi pirms savas nāves Mormons nodeva vēsturisko pierakstu, sauktu par Mormona plāksnēm, savam dēlam Moronijam (M. v. 1:1). Moronijs pabeidza sastādīt Mormona plāksnes. Viņš pievienoja 8. un 9. nodaļu Mormona grāmatai (Morm. 8:1). Viņš saīsināja un ietvēra Etera grāmatu (Et. 1:1–2) un pielika klāt savu grāmatu, sauktu par Moronija grāmatu (Mor. 1). Moronijs aizzīmogoja plāksnes un paslēpa tās Kumoras kalnā (Morm. 8:14; Mor. 10:2). 1823. gadā Moronijs kā augšāmcelta būtne tika sūtīts atklāt Mormona Grāmatu Džozefam Smitam (M&D 27:5; DžS—V 1:30–42, 45). Viņš deva norādījumus jaunajam pravietim katru gadu no 1823. līdz 1827. gadam (DžS—V 1:54) un beigās, 1827. gadā, nodeva viņam plāksnes (DžS—V 1:59). Pēc tulkošanas pabeigšanas Džozefs Smits atdeva plāksnes Moronijam.

Moronija grāmata: Pēdējā grāmata Mormona Grāmatā. To sarakstīja pēdējais nefījiešu pravietis Moronijs. No 1. līdz 3. nodaļai stāstīts par galīgo nefījiešu iznīcināšanu, doti norādījumi par Svētā Gara un priesterības piešķiršanu. 4. un 5. nodaļā sīki izklāstīta Svētā Vakarēdiena svētišana un pasniegšana. 6. nodaļā ir rezumēts Baznīcas darbs. 7. un 8. nodaļa ir sprediķi par evaņģēlija galvenajiem principiem, ieskaitot Mormona mācības par ticību, cerību un žēlsirdību, un par veidu, kā atšķirt labu no ļauna (Mor. 7), un Mormona izskaidrojumu par to, ka mazi bērni ir dzīvi Kristū un tiem nav vajadzīga kristīšana (Mor. 8). 9. nodaļā aprakstīta nefījiešu tautas izvīrtību. 10. nodaļa ir Moronija noslēdzošais vēstījums un ietver norādījumus, kā uzzināt par Mormona Grāmatas patiesumu (Mor. 10:3–5).

Moronijs, virsnieks. *Skat. arī* Brīvības karogs

Mormona Grāmatā taisnīgs nefījiešu

Mosija, Benjamīna dēls

karavadonis, kurš dzīvoja apmēram 100. g. pr. Kr.

Moronijs tika iecelts par augstāko virsnieku pār visiem nefijiešu karapulkiem, **Al.** 43:16–17. Iedvesmoja nefijiešu karavīrus cīnīties par savu brīvību, **Al.** 43:48–50. No savu svārku gabala iztaisīja brīvības karogu, **Al.** 46:12–13. Bija Dieva vīrs, **Al.** 48:11–18. Bija dusmīgs uz valdību dēļ viņu vienaldzības pret savas valsts brīvību, **Al.** 59:13.

Mosija, Benjamīna dēls. *Skat. arī* Benjamīns, Mosijas tēvs; Mosijas dēli

Taisnīgs nefijiešu ķēniņš un pravietis Mormona Grāmatā. Mosija sekoja sava tēva taisnīgajam piemēram (**Mos.** 6:4–7). Viņš pārtulkoja divdesmit četras zelta plāksnes, kas saturēja pierakstu par jarediešiem (**Mos.** 28:17).

Mosijas grāmata: Grāmata Mormona Grāmatā. 1. līdz 6. nodaļa satur ķēniņa Benjamīna spēcīgo sprediķi savai tautai. Tā Kunga Gars aizskāra viņu sirdis, un ļaudis tika pievērsti un nejuta vairs vēlēšanas darīt ļaunu. 7. un 8. nodaļā stāstīts par nefijiešu grupu, kuri bija devušies dzīvot lamaniešu zemē. Tika sūtīta izlūku grupa, lai viņus atrastu. Amons, šīs izlūku grupas vadonis, atrada tos un uz zināja stāstu par viņu pārdziņojumiem lamaniešu apspiestībā. 9. līdz 24. nodaļā aprakstīta šī apspiešana un kā viņu vadoņi—Zenīfs, Noa un Limhijs—dzīvoja lamaniešu pakļautībā. Ir pierakstīta arī pravieša, vārdā Abinadijs, mocekļa nāve. Alma tika pievērstš Abinadija tiesāšanas laikā. 25. līdz 28. nodaļā atstāstīti notikumi, kā Almas dēls un četri ķēniņa Mosijas dēli tapa pievērsti. 29. nodaļā ķēniņš Mosija iesaka, lai ķēniņu vietā tiktu izvēlēti soģi. Almas dēls Alma tika izvēlēts par pirmo augstāko soģi.

Mosija, Benjamīna tēvs. *Skat. arī* Benjamīns, Mosijas tēvs; Zarahemla

Mormona Grāmatā nefijiešu pravietis, kurš tika iecelts par ķēniņu pār Zarahemlas ļaudīm.

Mosija tika brīdināts bēgt no Nefija zemes, **Omn.** 1:12. Viņš atrada Zarahemlas

tautu, **Omn.** 1:14–15. Viņš lika, lai Zarahemlas tautai tiktu mācīta viņa valoda, **Omn.** 1:18. Viņš tika iecelts par ķēniņu apvienotajām tautām, **Omn.** 1:19. Viņa dēls Benjamīns valdīja pēc viņa nāves, **Omn.** 1:23.

Mosijas dēli. *Skat. arī* Amons, Mosijas dēls; Ārons, Mosijas dēls; Himnijs; Mosija, Benjamīna dēls; Omners

Mormona Grāmatā četri ķēniņa Mosijas dēli, kuri tika pievērsti pēc tam, kad tiem parādījās eņģelis un piesauca tos nožēlot grēkus. Viņu vārdi bija Amons, Ārons, Omners un Himnijs (**Mos.** 27:34). Viņi pavadīja četrpadsmit gadus, veiksmīgi sludinādami evaņģēliju lamaniešiem. Pieraksts par viņu sludināšanu starp lamaniešiem ir dots Almas grāmatā, no 17. līdz 26. nodaļai.

Agrāk viņi bija neticīgie, kuri centās iznīcināt baznīcu, **Mos.** 27:8–10 (**Al.** 36:6). Eņģelis viņus norāja, un viņi nožēloja grēkus, **Mos.** 27:11–12, 18–20. Viņi saņēma atļauju sludināt lamaniešiem, **Mos.** 28:1–7.

Mozus. *Skat. arī* Apskaidrošana—Kristus apskaidrošana; Ārons, Mozus brālis; Baušļi, desmit; Mozus likums, Mozus bauslība; Pentateihis

Vecās Derības pravietis, kurš izveda israēliešus no ēģiptiešu jūga un deva tiem reliģisko, sociālo un diētisko likumu normas, kā tika atklāts no Dieva.

Mozus kalpošana pārsniedz viņa paša mirstīgās dzīves laiku. Džozefs Smits mācīja, ka, kopā ar Eliju, viņš nāca uz Apskaidrošanas kalnu un piešķīra priesterības atslēgas Pēterim, Jēkabam un Jānim (**Mat.** 17:3–4; **Marka** 9:4–9; **Lūk.** 9:30; **M&D** 63:21).

Mozus parādījās Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam 1836. gada 3. aprīlī Kērtlandes templī, Ohajo štatā, un nodeva tiem Israēla sapulcināšanas atslēgas (**M&D** 110:11).

Pēdējo dienu atklāsme daudz runā par Mozu. Viņš bieži tiek pieminēts Mormona Grāmatā, un no Mācības un Derībām mēs uzzinām par viņa kalpošanu (**M&D** 84:20–26) un to, ka viņš saņēma

priesterību no sava sievastēva Jetrus (M&D 84:6).

Pēdējo dienu atklāsme apstiprina Bībeles atskaiti par viņa kalpošanu starp Israēla bērniem un vēlreiz apliecina, ka viņš ir piecu grāmatu autors Vecās Derības sākumā (1. Nef. 5:11; Moz. 1:40–41).

Viņu izglāba faraona meita, **2. Moz.** 2:1–10. Aizbēga uz Midiānu, **2. Moz.** 2:11–22. Tā Kunga eņģelis parādījās viņam degošā krūmā, **2. Moz.** 3:1–15. Paziņotās sērgas nāca pār ēģiptiešiem, **2. Moz.** 7–11. Tas Kungs iedibināja Pashā svētkus, **2. Moz.** 12:1–30. Pārveda Israēla bērnus pāri Sarkanajai jūrai, **2. Moz.** 14:5–31. Tas Kungs sūtīja mannu tuksnēsī, **2. Moz.** 16. Sita klinti pie Horeba un no tās iztecēja ūdens, **2. Moz.** 17:1–7. Ārons un Hūrs palīdzēja turēt viņa rokas, tā ka Jozua uzvarēja Amaleku, **2. Moz.** 17:8–16. Jetrus deva viņam padomu, **2. Moz.** 18:13–26. Sagatavoja ļaudis uz Tā Kunga parādīšanos Sinaja kalnā, **2. Moz.** 19. Tas Kungs atklāja viņam Desmit baušļus, **2. Moz.** 20:1–17. Viņš un septiņdesmit vecajie redzēja Dievu, **2. Moz.** 24:9–11. Salauza liecību plāksnes un iznīcināja zelta teļu, **2. Moz.** 32:19–20. Runāja ar Dievu vaigu vaigā, **2. Moz.** 33:9–11.

Parādījās, kad Jēzus tika apskaidrots, **Mat.** 17:1–13 (Marka 9:2–13; Lūk. 9:28–36).

Būsim stipri, līdzīgi Mozum, **1. Nef.** 4:2. Kristus ir praviets, ko Tas Kungs cels līdzīgu Mozum, **1. Nef.** 22:20–21 (5. Moz. 18:15; 3. Nef. 20:23).

Veda Israēlu ar atklāsmi, **M&D** 8:3. Tika redzēts starp dižajiem gariem, **M&D** 138:41.

Redzēja Dievu vaigu vaigā, **Moz.** 1:2, 31. Bija līdzība ar Vienpiedzimušo, **Moz.** 1:6, 13. Bija jāpieraksta tas, kas viņam tika atklāts par radīšanu, **Moz.** 2:1.

Mozus grāmata: Grāmata Dārgajā Pērlē, kas satur iedvesmoto Džozefa Smita 1. Mozus grāmatas pirmo septiņu nodaļu tulkojumu.

1. nodaļā pierakstīta vīzija, kurā Mozus redzēja Dievu, kurš atklāja viņam visu pestīšanas iecerī. No 2. līdz 5. nodaļai ir atskaitē par Radīšanu un cilvēka

Mozus likums, Mozus bauslība

Krišanu. 6. un 7. nodaļa satur vīziju par Ēnohu un viņa kalpošanu uz zemes. 8. nodaļa satur vīziju par Nou un lielajiem plūdiem.

Piecas Mozus grāmatas: Skat. Genesis; Exodus; Leviticus; Numeri; Deuteronomium

Pirmās piecas grāmatas Vecajā Derībā ir pazīstamas kā Mozus grāmatas. Misiņa plāksnes, kuras Nefijs paņēma no Lābana, saturēja Mozus grāmatas (1. Nef. 5:11).

Nefijs lasīja daudzas lietas, kas bija rakstītas Mozus grāmatās, **1. Nef.** 19:23.

Mozus likums, Mozus bauslība.

Skat. arī Ārona priesterība; Likums; Mozus; Tirs un netirs

Dievs deva baušļus caur Mozu Israēla namam, lai aizstātu augstāku likumu, ko viņi nebija spējuši ievērot (2. Moz. 34; DžST, 2. Moz. 34:1–2; DžST, 5. Moz. 10:2 [Pielikums]). Mozus likums sastāvēja no daudziem principiem, noteikumiem, ceremonijām, rituāliem un simboliem, lai atgādinātu ļaudīm par viņu pienākumiem un atbildību. Tas ietvēra morālu, ētisku, reliģiozu un fizisku baušļu un izpildīšanu likumu—ieskaitot upurēšanu (3. Moz. 1–7),—kas bija domāts, lai atgādinātu tiem par Dievu un to pienākumiem pret Viņu (Mos. 13:30). Ticība, grēku nožēlošana, kristīšana ūdenī un grēku piedošana bija daļa no likuma, tāpat kā Desmit baušļi un daudzas citas pavēles ar augstu ētisko un morālo vērtību. Liela daļa no ceremonijas likuma tika piepildīta līdz ar Jēzus Kristus nāvi un Augšamcelšanos, kas izbeidza upurēšanu ar asins izliešanu (Al. 34:13–14). Likumu pārvaldīja Ārona priesterība, un tas bija sagatavošanas evaņģēlijs, lai vestu tāl sekotājus pie Kristus.

Es došu tiem likumu kā no sākuma, bet tas būs pēc miesīgo baušļu likuma, **DžST, 2. Moz.** 34:1–2.

Bauslība bija mūsu audzinātāja, lai vestu mūs pie Kristus, **Gal.** 3:19–24.

Mēs turam Mozus bauslību un ar ne-lokāmību raugāties pēc Kristus, **2. Nef.**

Muitnieks

25:24–30. Glābšana nenāk ar Mozus likumu vien, **Mos.** 12:27–13:32. Mani Mozus likums ir piepildīts, **3. Nef.** 9:17. Likums, kas tika dots Mozum, ir beidzies Manī, **3. Nef.** 15:1–10.

Nepaklausības dēļ Tas Kungs paņēma Mozu un Svēto priesterību prom no Israēla bērnu vidus, atstādams miesīgo baušļu likumu, **M&D** 84:23–27.

Muitnieks. *Skat. arī* Romas impērija

Senajā Romā valdības nodokļu iekasētājs. Jūdi parasti ienāda muitniekus. Daži no muitniekiem labprāt pieņēma evaņģēliju (**Mat.** 9:9–10; **Lūk.** 19:2–8).

Muleks. *Skat. arī* Cedekija

Vecās Derības ķēniņa Cedekijas dēls (apm. 589. g. pr. Kr.). Bībelē rakstīts, ka visi Cedekijas dēli tika noslepkavoti (2. **Ķēn.** 25:7), bet Mormona Grāmata precizē, ka Muleks izdzīvoja (**Hel.** 8:21).

Zarahemla bija Muleka pēctecis, **Mos.** 25:2. Muleka tauta pievienojās nefijiešiem, **Mos.** 25:13. Tas Kungs atveda Muleku uz zemi ziemeļos, **Hel.** 6:10. Visi Cedekijas dēli tika noslepkavoti, izņemot Muleku, **Hel.** 8:21.

Mūzika. *Skat. arī* Dziedāt; Garīgā dziesma

Melodijas un ritmi, ko dziedāja un spēlēja kopš agrīnajiem Bībeles laikiem, lai izteiktu prieku, godinātu un pielūgtu (2. **Sam.** 6:5). Tas var būt arī lūgšanas veids. Psalmus, iespējams, dziedāja vienkāršās melodijās un pavādīja ar instrumentiem.

Mirjama, Ārona un Mozus māsa, paņēma bungas un viņa un visas sievietes dejoja, **2. Moz.** 15:20. Un levīti, kas bija dziedātāji, bija ar cimbālēm un arfām, un simts divdesmit priesteru pūta savas taures, **2. Laiku** 5:12.

Jēzus un divpadsmit dziedāja pateības dziesmu pēc Pēdējām vakariņām, **Mat.** 26:30. Pamācait un paskubinait cits citu ar psalmiem, himnām un garīgām dziesmām, **Kol.** 3:16.

Vai jūs esat jutuši vēlēšanos dziedāt dziesmu par mīlestību, kas pestī, **Al.** 5:26.

Dieva dvēsele priedējās sirds dziesmā, jā, taisnīgo dziesma ir lūgšana, **M&D** 25:12. Slavē To Kungu ar dziedāšanu, ar mūziku un ar dejošanu, **M&D** 136:28.

Mūžīgais Tēvs. *Skat.* Dievs, Dievība; Tēvs Debesis**Mūžīgā derība.** *Skat.* Derība; Jaunā un mūžīgā derība**Mūžīgā dzīve.** *Skat. arī* Celestiālā godība; Dzīve, Dzīvība; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Kronis; Paaugstināšana

Dzīvot mūžīgi kopā ģimenēs Dieva klātbūtnē (**M&D** 132:19–20, 24, 55). Mūžīgā dzīve ir Dieva lielākā dāvana cilvēkam.

Tev ir mūžīgās dzīvības vārdi, **Jāņa** 6:68. Šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un Jēzu Kristu, **Jāņa** 17:3 (**M&D** 132:24). Cīnies labo ticības cīņu, satver mūžīgo dzīvību, **1. Tim.** 6:12.

Cilvēki ir brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi, **2. Nef.** 2:27 (**Hel.** 14:31). Gara tieksme ir mūžīgā dzīve, **2. Nef.** 9:39. Tad jūs esat uz šīs šaurās takas, kas ved uz mūžīgo dzīvi, **2. Nef.** 31:17–20. Ticēt Kristum un pastāvēt līdz galam—ir mūžīgā dzīve, **2. Nef.** 33:4 (3. **Nef.** 15:9).

Tas, kuram ir mūžīgā dzīve, ir bagāts, **M&D** 6:7 (**M&D** 11:7). Mūžīgā dzīve ir lielākā no visām Dieva dāvanām, **M&D** 14:7 (**Rom.** 6:23). Taisnīgie saņems mieru šajā pasaulē un mūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē, **M&D** 59:23. Tiem, kas izturēs līdz galam, būs mūžīgās dzīves kronis, **M&D** 66:12 (**M&D** 75:5). Visi, kas nomirst bez evaņģēlija, kas būtu pieņēmuši to, ja viņi būtu dzīvi, ir celestiālās valstības mantinieki, **M&D** 137:7–9.

Dieva darbs un godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39. Dievs dod mūžīgo dzīvi paklausīgajiem, **Moz.** 5:11.

Naamans. *Skat. arī* Elīsa

Vecajā Derībā Aramas ķēniņa karpēka virspavēlnieks. Viņš bija arī

spitālīgs. Noticot israēliešu kalponei, viņš devās uz Israēlu satikt pravieti Elisu. Viņš tika dziedināts no spitālības, paze-
mojoties un septiņas reizes mazgājoties
Jordānas upē, kā praviētis Elīsa bija tei-
cis (2. Ķēn. 5:1–19; Lūk. 4:27).

Nabags. *Skat. arī* Gavēt, Gavēšana;
Labklājība; Milestības dāvanas,
Milestības dāvanu došana;
Pazemīgs, Pazemība; Ziedojums

Svētajos Rakstos *nabags* var attiekties
vai nu uz (1) ļaudīm, kas ir bez nepie-
ciešamajiem materiālajiem labumiem,
tādiem kā uzturs, apģērbs un pajumte,
vai (2) ļaudīm, kas ir pazemīgi un bez
lepnuma.

Nabags materiālajās lietās: Neaizslēdz
savu roku sava nabaga brāļa priekšā,
5. Moz. 15:7. Savā pārģalvībā bezdievī-
gais vajā nabago, **Psm.** 10:2. Kas dod na-
bagam, tam nekā netrūks, **Sal. Pam.** 28:27.
Uzņem nabagu savā namā, **Jes.** 58:6–7.

Ja tu gribi būt pilnīgs, atdod visu na-
bagiem, **Mat.** 19:21 (Marka 10:21; Lūk.
18:22). Vai Dievs nav izredzējis tos, kas
pasaulei ir nabagi, **Jēk. v.** 2:5.

Tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi nicina na-
bagos, **2. Nef.** 9:30. Lai saglabātu savu
grēku piedošanu, dodiet no savas mantas
nabagiem, **Mos.** 4:26. Viņi deva no savas
mantas nabagam, **Al.** 1:27. Ja jūs novērša-
ties no trūcīgā, jūsu lūgšanas ir veltas, **Al.**
34:28. Nefījiešiem viss bija kopīgs, nebija
nedz bagāto, nedz nabago, **4. Nef.** 1:3.

Tev būs atcerēties nabagus, **M&D** 42:30
(M&D 52:40). Ak vai nabagiem, kuru sir-
dis nav salauzts, **M&D** 56:17–18. Naba-
gie nāks uz Jēra kāzām, **M&D** 58:6–11.
Bīskapam ir jāmeklē pēc nabagiem,
M&D 84:112. Evaņģēlija likums nosaka
rūpes par nabagiem, **M&D** 104:17–18.

Nebija nabagu starp tiem, **Moz.** 7:18.

Garā nabagi: Vairāk svētīti ir tie, kas
paši pazemojas, netikdami nabadzības
piespiesti, **Al.** 32:4–6, 12–16. Svētīgi ir
garā nabagi, kas nāk pie Manis, **3. Nef.**
12:3 (Mat. 5:3).

Nabadzīgajiem un lēnprātīgajiem būs
evaņģēlijs, kas tiks tiem sludināts, **M&D**
35:15.

Nacarete. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Ciemats starp kalniem uz rietumiem
no Galilejas jūras. Nacarete bija Jēzus
bērnības mājas (Mat. 2:23). Jēzus mā-
cīja sinagogā Nacaretē un paziņoja, ka
Viņš ir piepildījis Jesajas pravietojumu
61:1–2 (Mat. 13:54–58; Marka 6:1–6; Lūk.
4:16–30).

Naftalis. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka
dēls

Sestais no divpadsmit Jēkaba dēliem
un otrais Bilhas, Rahēles kalpones, bērns
(1. Moz. 30:7–8). Naftalim bija četri dēli
(1. Laiku 7:13).

Naftala cilts: Jēkaba svētība Naftalim ir
pierakstīta 1. Mozus grāmatā 49:21. Mo-
zus svētība šai ciltij ir pierakstīta 5. Mo-
zus grāmatā 33:23.

Nahums

Vecās Derības praviētis no Galilejas,
kurš pierakstīja savus pravietojumus
kaut kad starp 642. un 606. g. pr. Kr.

Nahuma grāmata: 1. nodaļā ir runāts par
zemes sadegšanu pie Otrās Atnākšanas
un par Tā Kunga žēlastību un spēku.
2. nodaļā ir stāstīts par Ninives izpostī-
šanu, kas ir pareģojums tam, kas notiks
pēdējās dienās. 3. nodaļā ir turpinājums
pareģojumam par Ninives nožēlojamo
izpostīšanu.

Naomija. *Skat. arī* Rute

Vecajā Derībā taisnīga sieviete un Ēli-
meleha sieva (Rut. 1–4). Ēlimelehs un
Naomija ņēma savu ģimeni uz Moāba
zemi, lai izbēgtu no bada. Pēc tam, kad
Ēlimelehs un divi viņas dēli nomira, Na-
omija atgreizās Bētleme ar savu vedeklu
Ruti.

Nauda. *Skat. arī* Bagātības; Desmitā
tiesa; Milestības dāvanas, Milestības
dāvanu došana; Pasaulīgums

Monētas, papīri, apliecības vai kaut
kas, ko ļaudis izmanto kā samaksas li-
dzekli par precēm vai pakalpojumiem.
Dažreiz tā ir materiālisma simbols.

Bez naudas jūs atpirks, **Jes.** 52:3.

Divpadsmitiem tika pateikts nekā

neņemt līdzī ceļā, ne maizi, ne kulīti, nedz naudu, **Marka** 6:8. Pēteris pateica burvim Sīmanim, ka viņa nauda aizies bojā līdz ar viņu, **Ap. d.** 8:20. Visa ļaunuma sakne ir mantas kāriba, **1. Tim.** 6:10.

Nešķiediet naudu tam, kam nav vērtības, **2. Nef.** 9:50–51 (Jes. 55:1–2; **2. Nef.** 26:25–27). Ja viņi strādā par naudu, viņi ies bojā, **2. Nef.** 26:31. Pirms jūs meklējat bagātības, meklējiet pēc Dieva valstības, **Jēk.** 2:18–19. Baznīcas sacīs, ka par jūsu naudu jums tiks piedoti jūsu grēki, **Morm.** 8:32, 37.

Tas, kurš dod naudu Ciānas lietai, nekādā ziņā nezaudēs savu algu, **M&D** 84:89–90.

Navū, Ilinoisas štats (ASV)

Pilsēta, ko nodibināja Pēdējo dienu svētie 1839. gadā Ilinoisas štātā. Tā atrodas pie Misisipi upes, gandrīz 200 jūdžu (320 kilometru) augstāk pa upi no Sentluisas.

Vajāšanu dēļ Mīsūri štātā svētie pārcēlās apmēram 320 kilometru uz ziemeļaustrumiem, pāri Misisipi upei un uz Ilinoisas štatu, kur tie atrada labvēlīgākus apstākļus. Galu galā svētie nopirka zemi netālu no neattīstītas Komerčas pilsētas. Faktiski šī zeme bija purvainas apvidus ar tikai dažām ēkām. Svētie nosusināja zemi un uzcēla mājas. Džozefs Smits pārcēla savu ģimeni uz mazu balķu mājiņu. Pilsētas nosaukums no Komerčas tika nomainīts uz Navū, pēc ebreju vārda „skaists”.

Vairākas Mācības un Derību nodaļas tika pierakstītas Navū (**M&D** 124–129; 132; 135). Svētajiem tika pateikts celt templi Navū (**M&D** 124:26–27). Viņi uzcēla templi un izveidoja Ciānas stabus, pirms tika padzīti no savām mājām 1846. gadā. Vajāšanu rezultātā svētie pameta šo apgabalu un devās uz rietumiem.

Nākt. *Skat. arī* Mācekļis; Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Svētajos Rakstos šis vārds bieži nozīmē tuvoties kādam, sekojot vai paklausot, tā kā frāzē „nāciet pie Kristus un topiet pilnveidoti Viņā” (**Mor.** 10:32).

Piegrieziet Man savu ausi un nāciet pie Manis, **Jes.** 55:3.

Nāciet pie Manis visi, kas esat grūtsirdīgi, **Mat.** 11:28. Laidiet bērniņus un neliedziet tiem pie Manis nākt, **Mat.** 19:14. Ja kāds grib Man sekot, tad tāds lai aizliedz sevi, **Lūk.** 9:23. Kas pie Manis nāk, tam nesalks, **Jāņa** 6:35.

Kristus aicina visus nākt pie Viņa, **2. Nef.** 26:33. Nāciet pie Manis un topiet izglābti, **3. Nef.** 12:20. Nāciet pie Kristus, **Mor.** 10:32.

Aiciniet visus nākt pie Kristus, **M&D** 20:59. Nāciet pie Manis, un jūsu dvēseles dzīvos, **M&D** 45:46.

Nātānaēls. *Skat. arī* Bartolomejs

Kristus apustulis un Filipa draugs Jau-najā Derībā (Jāņa 1:45–51). Viņš nāca no Kānas Galilejā (Jāņa 21:2). Jēzus teica, ka Nātānaēls bija israēlietis bez viltības (Jāņa 1:47). Domājams, ka viņš un Bartolomejs ir viena un tā pati persona (**Mat.** 10:3; **Marka** 3:18; **Lūk.** 6:14; **Jāņa** 1:43–45).

Nātāns. *Skat. arī* Dāvids

Vecās Derības pravietis ķēniņa Dāvida laikā. Kad Dāvids ziedoja, lai celtu templi Tam Kungam, Tas Kungs deva norādījumus Nātānam pateikt Dāvidam, ka viņam to nebūs celt. Nātāns arī pārmeta Dāvidam par Ūrijas, viena no viņa karavīriem, nāves izraisīšanu un par Ūrijas sievas Batsebas ņemšanu (**2. Sam.** 12:1–15; **M&D** 132:38–39). Cadoks ar Nātānu iesvaidīja Dāvida dēlu Salamanu par ķēniņu (**1. Ķēn.** 1:38–39, 45).

Nāve, fiziskā. *Skat. arī*

Augšamcelšanās; Ādama un Ievas Krišana; Glābšana; Mirstīgs, Mirstīgā dzīve

Gara un ķermeņa atdališana. Krišana atnesa mirstību un nāvi uz Zemes (**2. Nef.** 2:22; **Moz.** 6:48). Jēzus Kristus Izpirkšana uzvarēja nāvi, tā ka ikviens augšamcelsies (**1. kor.** 15:21–23). Augšamcelšanās ir brīva dāvana visiem cilvēkiem, neatkarīgi no tā, vai viņi ir darījuši labu vai ļaunu šajā dzīvē (**Al.** 11:42–44). Ikviena persona pārcieš tikai fizisko nāvi,

pēc tam mēs tiksim augšāmcelti, mūsu ķermeņi vairs nevarēs mirt (Al. 11:45).

Visa radība kopā iznīktu, un cilvēkam būtu jāklūst atkal par pišļiem, **Īj.** 34:15. Viņa svēto nāve ir dārga Tā Kunga acīs, **Psm.** 116:15. Pišļi atkal atgriezīsies atpakaļ zemē, un gars atgriezīsies pie Dieva, **Sal. Māc.** 12:7.

Caur cilvēku nāca nāve, **1. kor.** 15:21. Glābējs tur elles un nāves atslēgas, **Jāņa atkl.** 1:18. Nebūs vairs nedz nāves, nedz bēdu, **Jāņa atkl.** 21:4.

Nāve ir nākusi pār visiem cilvēkiem, **2. Nef.** 9:6, 11 (Al. 12:24). Viņi nekad neraudzījās uz nāvi ar bailēm, **Al.** 27:28. Alma izskaidroja dvēseles stāvokli starp nāvi un augšāmcelšanos, **Al.** 40:11.

Tie, kas mirst Manī, nebaudīs nāvi, **M&D** 42:46. Tie, kas nav nolemti nāvei, tiks dziedināti, **M&D** 42:48. Es pārbaudīšu jūs visās lietās līdz pat nāvei, **M&D** 98:14.

Tu atkal atgriezīsies pie zemes, **Moz.** 4:25. Ādams krita, un ar viņa krišanu nāca nāve, **Moz.** 6:48.

Nāve, garīgā. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Elle; Glābšana; Pazušanas dēli; Sodība; Velns

Atšķiršana no Dieva un Viņa ietekmes; mirt attiecībā uz lietām, kas piederas taisnībai. Lucifers un trešā daļa no debesu pulka piedzīvoja garīgo nāvi, kad viņi tika padzīti no debesīm (**M&D** 29:36–37).

Garīgā nāve ienāca pasaulē ar Ādama Krišanu (**Moz.** 6:48). Mirstīgie cilvēki ar ļaunām domām, vārdiem un darbiem ir garīgi miruši vēl dzīviem esot uz zemes (1. **Tim.** 5:6). Caur Jēzus Kristus veikto Izpiršanu un paklausību evaņģēlija principiem un priekšrakstiem, vīrieši un sievietes kļūst tīri no grēka un pārvar garīgo nāvi.

Garīgā nāve arī iestājas pēc mirstīgā ķermeņa nāves. Gan augšāmceltās būtnes, gan velns un viņa eņģeļi tiks tiesāti. Tie, kas būs apzināti sacēlušies pret evaņģēlija gaismu un patiesību, cietīs garīgo nāvi. Šī nāve bieži vien tiek saukta par otro nāvi (Al. 12:16; Hel. 14:16–19; **M&D** 76:36–38).

Ļaundari tiks izdeldēti, **Psm.** 37:9.

Miesas tieksme ved nāvē, **Rom.** 8:6 (2. **Nef.** 9:39). Iekāres gāž cilvēkus postā un pazušanā, **1. Tim.** 6:9. Grēks dzemdē nāvi, **Jēk. v.** 1:15. To, kas uzvar, neievainos otrā nāve, **Jāņa atkl.** 2:11. Pār tādiem otrai nāvei nav varas, **Jāņa atkl.** 20:6, 12–14. Ļaunajiem būs sava daļa degošā sēra uguns jūrā; tā ir otrā nāve, **Jāņa atkl.** 21:8 (**M&D** 63:17–18).

Cilvēki ir brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi vai izvēlēties gūstu un nāvi, **2. Nef.** 2:27 (2. **Nef.** 10:23; Al. 29:5; Hel. 14:30–31). Dievs ir sagatavojis ceļu mūsu izglābšanai no nāves un elles, **2. Nef.** 9:10. Atraieties no elles sāpēm, lai jums nenāktos ciest otro nāvi, **Jēk.** 3:11. Miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks, **Mos.** 3:19. Lai Tas Kungs dāvā jums grēku nožēlošanu, lai jums nenāktos ciest otro nāvi, **Al.** 13:30. Alma bija saistīts ar mūžīgām nāves saitēm, **Al.** 36:18. Bezdievīgie mirst attiecībā uz lietām, kas piederas taisnībai, **Al.** 40:26 (Al. 12:16). Krišana atnesa visai cilvēcei garīgo nāvi, **Al.** 42:9 (Hel. 14:16–18).

Kad Ādams krita, viņš kļuva garīgi miris, **M&D** 29:40–41, 44.

Nāve, otrā. *Skat.* Nāve, garīgā

Nāves jūra

Sāls jūra Jordānas ielejas dienvidu daļā. Tā bija pazīstama arī kā Sāls jūra. Tās ūdens līmenis ir apmēram 395 metrus zem Vidusjūras ūdens līmeņa. Sodomas, Gomoras un Coāras jeb Belas pilsētas bija tās krastos (1. **Moz.** 14:2–3).

Piepildot pravietojumu un kā viena no Glābēja Otrās Atnākšanas zīmēm, Nāves jūras ūdeņi tiks izdziedināti, un tur uzplauks dzīvība (Ec. 47:8–9).

Nāvēssods. *Skat. arī* Slep kavība

Sodišana ar nāvi par pastrādātu noziegumu, īpaši saistīts ar sodu par slepkavību.

Kas izlēja cilvēka asinis, tā asinis caur cilvēkiem tiks izlietas, **1. Moz.** 9:6 (DžST, 1. **Moz.** 9:12–13). Slep kava noteikti jānodod nāvei, **4. Moz.** 35:16.

Slep kavas, kas nogalina tiši, mirs,

Nebukadnēcars

2. Nef. 9:35. Tu tiec notiesāts, lai mirtu, saskaņā ar likumu, **Al.** 1:13–14. Tas, kas slepkavoja, tika sodīts ar nāvi, **Al.** 1:18. Likums prasa tā dzīvību, kurš slepkavoja, **Al.** 34:12.

Tam, kas nogalina, jāmirst, **M&D** 42:19.

Nebukadnēcars. *Skat. arī* Bābele; Daniēls

Vecajā Derībā Bābeles ķēniņš (604.–561. g. pr. Kr.), kurš pakļāva Jūdu (2. Ķēn. 24:1–4) un ielenca Jeruzālemi (2. Ķēn. 24:10–11). Pravietim Lehijam tika pavēlēts pamest Jeruzālemi apmēram 600. g. pr. Kr., lai netiktu paņemts gūstā uz Bābeli (1. Nef. 1:4–13), kad Nebukadnēcars aizveda ķēniņu Cedekiju un tautu (2. Ķēn. 25:1, 8–16, 20–22). Daniēls iztulkoja Nebukadnēcara sapņus (Dan. 2; 4).

Nefijieši. *Skat. arī* Lamanieši; Mormona Grāmata; Nefijs, Lehija dēls

Ļaužu grupa Mormona Grāmatā, no kuriem daudzi bija pravieša Nefija, Lehija dēla, pēcteči. Viņi atdalījās no lamaniešiem un visā visumā bija taisnīgāki nekā lamanieši. Tomēr galu galā viņus iznīcināja lamanieši ļaundarību dēļ.

Nefijieši atdalījās no lamaniešiem, **2. Nef.** 5:5–17. Visi tie, kas nebija lamanieši, bija nefijieši, **Jēk.** 1:13. Nefijiešus iedvesmoja labāks iemesls, **Al.** 43:6–9, 45. Nefijieši nekad nebija bijuši laimīgāki kā Moronija laikā, **Al.** 50:23. Nefijieši tika pasargāti dēļ taisnīgo lūgšanām, **Al.** 62:40. Nefijieši sāka krist neticībā, **Hel.** 6:34–35. Jēzus mācīja un kalpoja starp nefijiešiem, **3. Nef.** 11:1–28:12. Visi bija pievērsti Tam Kungam, un viņiem viss bija kopīgs, **4. Nef.** 1:2–3. Nebija strīdu, mīlestība mita ļaužu sirdīs, un viņi bija laimīgākie starp visiem ļaudīm, **4. Nef.** 1:15–16. Nefijieši sāka kļūt leprni un uzpūtīgi, **4. Nef.** 1:43. Asinis un slepkavošana izplatījās pa visu zemes virsu, **Morm.** 2:8. Nefijieši pieauga savā ļaundarībā, un Mormons atteicās tos vadīt, **Morm.** 3:9–11. Visi nefijieši, izņemot divdesmit četrus, bija nogalināti, **Morm.**

6:7–15. Katrs nefijietis, kas nenoliedza Kristu, tika nodots nāvei, **Morm.** 1:2.

Nefijieši tika iznīcināti dēļ savām ļaundarībām un grēkiem, **M&D** 3:18. Bīstieties lepnības, lai jūs nekļūtu kā nefijieši, **M&D** 38:39.

Nefijiešu mācekļi. *Skat.* Trīs nefijiešu mācekļi

Nefijs, Helamana dēla Nefija dēls. *Skat. arī* Mācekļis; Nefijs, Helamana dēls

Mormona Grāmatā viens no divpadsmit nefijiešu mācekļiem, kurus izraudzījās augšāmcēlies Jēzus Kristus (3. Nef. 1:2–3; 19:4). Šis pravietis spēcīgi lūdza To Kungu par savu tautu. Nefijs izdzirdēja Tā Kunga balsi (3. Nef. 1:11–14). Nefiju apmeklēja arī eņģeļi, viņš izdzina velnus, uzcēla savu brāli no mirušiem un sniedza liecību, kurai nevarēja nenoticēt (3. Nef. 7:15–19; 19:4). Nefijs veda Svēto Rakstu pierakstus (3. Nef. 1:2–3).

Trešā Nefija grāmata: Grāmatu, ko sarakstīja Nefijs, kas bija Helamana dēla Nefija dēls. 1. līdz 10. nodaļā ir parādīta pravietojumu piepildīšanās par Tā Kunga atnākšanu. Bija dota zīme par Kristus dzimšanu; ļaudis nožēloja grēkus; bet tad tie atgriezās pie ļaundarībām. Beigās vēstures, zemestrīces, stipri vēji un lieli postījumi deva zīmi par Kristus nāvi. No 11. līdz 28. nodaļai pierakstīta Kristus atnākšana Amerikas kontinentā. Tā ir 3. Nefija grāmatas centrālā daļa. Daudzi no Kristus vārdiem ir līdzīgi Viņa sprediķiem, kas pierakstīti Bībelē (piem. Mat. 5–7 un 3. Nef. 12–14). 29. līdz 30. nodaļa satur Mormona vārdus pēdējo dienu tautām.

Ceturtnā Nefija grāmata: Šajā grāmatā ir tikai četrdesmit deviņi panti, visi vienā nodaļā, tomēr tā aptver gandrīz trīs simt gadus no nefijiešu vēstures (34.–321. g. pēc Kr.). Vairākas rakstītāju paaudzes, ieskaitot Nefiju, deva savu ieguldījumu šajā pierakstā. No 1. līdz 19. pantam stāstīts, ka pēc augšāmceltā Kristus apmeklējuma visi nefijieši un lamanieši tika pievērsti evaņģēlijam. Valdīja miers, mīlestība un satiecība. Trīs nefijiešu

mācekļi, kuriem Kristus bija atļāvis pakļūt uz Zemes līdz Viņa Otrajai Atnākšanai (3. Nef. 28:4–9), kalpoja ļaudīm. Nefijs atstāja pierakstu savam dēlam Amosam. No 19. līdz 47. pantam ir pieraksts par Amosa kalpošanu (84 gadi) un par viņa dēla Amosa kalpošanu (112 gadi). 201. g. pēc Kr. lepnums sāka radīt problēmas ļaužu starpā, kuri sadalījās pašķīrām, un sākās viltus baznīcas, lai gūtu peļņu (4. Nef. 1:24–34).

Pēdējie 4. Nefija grāmatas panti parāda, ka ļaudis atkal bija atgriezušies pie ļaundarībām (4. Nef. 1:35–49). 305. g. pēc Kr. Amoss, Amosa dēls, nomira un viņa brālis Amarons paslēpa visus svētos pierakstus, lai tie būtu drošībā. Vēlāk Amarons uzticēja pierakstus Mormonomam, kurš pierakstīja daudzus savas dzīves laika notikumus un tad saīsināja pierakstus (Morm. 1:2–4).

Nefijs, Helamana dēls. *Skat. arī*

Helamans, Helamana dēls; Lehijš, nefijiešu misionārs

Mormona Grāmatā dižs nefijiešu praviētis un misionārs.

Bija Helamana vecākais dēls, **Hel.** 3:21. Tika iecelts par augstāko soģi, **Hel.** 3:37. Viņš un viņa brālis Lehijš daudzus lamaniešus pievērsa evaņģēlijam, **Hel.** 5:18–19. Tika uguns ieskauts un atbrīvots no cietuma, **Hel.** 5:20–52. Lūdza sava dārza tornī, **Hel.** 7:6–10. Atklāja augstā soģa slepkavu, **Hel.** 8:25–28; 9:1–38. Viņam tika dota liela vara no Tā Kunga, **Hel.** 10:3–11. Lūdza Tam Kungam sūtīt badu un pēc tam izbeigt badu, **Hel.** 11:3–18.

Nefijs, Lehija dēls. *Skat. arī* Lehijš,

Nefija tēvs; Nefijieši

Mormona Grāmatā taisnīgs Lehija un Sārijas dēls (1. Nef. 1:1–4; 2:5). Nefijam bija stipra ticība Dieva vārdam (1. Nef. 3:7), un viņš kļuva par dižu pravieti, pierakstu vedēju un savas tautas vadoni.

Bija paklausīgs un lūdza ticībā, **1. Nef.** 2:16. Atgriezās Jeruzālemē, lai dabūtu misiņa plāksnes, **1. Nef.** 3–4. Atgriezās Jeruzālemē, lai atvestu Ismaēla ģimeni tuksnesī, **1. Nef.** 7. Redzēja to pašu vīziju,

ko bija redzējis Lehijš, **1. Nef.** 10:17–22; 11. Redzēja vīzijā savas tautas nākotni un evaņģēlija atjaunošanu, **1. Nef.** 12–13. Izskaidroja sapni par dzīvības koku, **1. Nef.** 15:21–36. Salauza savu loku, bet caur ticību varēja iegūt barību, **1. Nef.** 16:18–32. Uzbūvēja kuģi un ceļoja uz apsolīto zemi, **1. Nef.** 17–18. Nefijieši un lamanieši sadalījās, **2. Nef.** 5. Sniedza pēdējo liecību, **2. Nef.** 33.

Nefija Pirmā grāmata: No 1. nodaļas līdz 18:8 stāstīts galvenokārt par Lehiju un viņa ģimeni, kas dzīvoja Jeruzālemē. Viņi ceļoja cauri neaugļīgiem tuksnešiem, līdz tie sasniedza jūru. 1. Nefija 18:9–23 ir stāstīts par viņu ceļojumu uz apsolīto zemi Tā Kunga vadībā par spīti tam, ka Lamans un Lemuēls sacēlās. 19. līdz 22. nodaļā ir pavēstīts nolūks, kāpēc Nefijs ved pierakstus (1. Nef. 6; 19:18)—pārliecināt visus atcerēties To Kungu, viņu Pestītāju. Viņš citēja Jesaju (1. Nef. 20–21) un izskaidroja Jesajas vēstījumus ar cerību, ka visi varēs nākt iepazīt Jēzu Kristu kā savu Glābēju un Pestītāju (1. Nef. 22:12).

Nefija Otrā grāmata: 1. līdz 4. nodaļa satur dažas no Lehija pēdējām mācībām un pravietojumiem pirms viņa nāves, ieskaitot svētības saviem dēliem un viņu pēctečiem. 5. nodaļā ir izskaidrots, kāpēc nefijieši atdalījās no lamaniešiem. Nefijieši uzcēla templi, mācīja Mozus likumu un veda pierakstus. 6. līdz 10. nodaļa satur Jēkaba, Nefija jaunākā brāļa, vārdus. Jēkabs pārskatīja Jūdas vēsturi un pravietoja par Mesiju, daļa no tā tika ņemta no pravieša Jesajas rakstiem. No 11. līdz 33. nodaļai Nefijs ir pierakstījis savu liecību par Kristu, Jēkaba liecību, pravietojumus par pēdējām dienām un vairākas nodaļas no Vecās Derības Jesajas grāmatas.

Nefija plāksnes: *Skat.* Plāksnes

Negantā baznīca. *Skat.* Velns—Velna baznīca

Negants, Negantība. *Skat. arī* Grēks

Svētajos Rakstos kaut kas tāds, kas taisnīgajiem un šķīstajiem rada riebumu vai naidu.

Nehemija

Lūpas, kas melo, ir negantība Tam Kungam, **Sal. Pam.** 12:22.

Lepnība ir neganta Tā Kunga acīs, **Jēk.** 2:13–22. Ļaunie tiks nodoti skatīt paši savas negantības, **Mos.** 3:25. Nešķīstība ir visnegantākais grēks, izņemot slepkavību un Svētā Gara noliegšanu, **Al.** 39:3–5.

Tā Kunga dusmas ir iedegušās pret viņu negantībām, **M&D** 97:24.

Nehemija

Israēliešu augstmanis Bābelē Vecajā Derībā (vai nu levīts, vai arī no jūdas cilts), kurš bija dzērienu devēja amatā Artakserksa galmā, no kā viņš saņēma ķēnišķīgo uzdevumu, kas pilnvaroja viņu atjaunot Jeruzālemes mūrus.

Nehemijas grāmata: Šī grāmata ir Ezras grāmatas turpinājums. Tā satur atskaiti par progresu un grūtībām darbā Jeruzālemē pēc jūdu atgriešanās no babiloniešu gūsta. No 1. līdz 7. nodaļai stāstīts par Nehemijas pirmo Jeruzālemes apmeklējumu un pilsētas mūru atjaunošanu par spīti lielajai pretestībai. 8. līdz 10. nodaļā ir aprakstītas reliģiskās un sociālās reformas, ko Nehemija centās īstenot. 11. līdz 13. nodaļā ir dots cienīgo cilvēku vārdu saraksts un atskaite par mūru iesvētīšanu. 13. nodaļā no 4. līdz 31. pantam ir pierakstīts Nehemijas otrais Jeruzālemes apmeklējums pēc divpadsmit gadu pārtraukuma.

Nehors. *Skat. arī* Antikrists; Viltus priesterība

Ļauns cilvēks Mormona Grāmatā. Nehors bija viens no pirmajiem, kas piekopa viltus priesterību starp nefījiešiem. Pēc tam, kad bija mācījis viltus mācību un nogalinājis Gideonu, Nehors par saviem noziegumiem tika sodīts ar nāvi (Al. 1). Nehora sekotāji turpināja viņa ļaunos darbus un mācības ilgi pēc Nehora nāves.

Almu un Amuleku ieslodzīja cietumā soģis, kas bija pēc Nehora kārtas, **Al.** 14:14–18. Tie, kas bija nokauti, bija Nehora ticības, **Al.** 16:11. Daudzi bija pēc Nehora kārtas, **Al.** 21:4. Lielākais skaits

no tiem, kas nokāva savus brāļus, bija pēc Nehora kārtas, **Al.** 24:28.

Nemirstīgs, Nemirstība. *Skat. arī* Augšāmcelšanās; Glābšana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Mirstīgs, Mirstīgā dzīve

Stāvoklis, kad augšāmcelta būtne dzīvo mūžīgi, nav pakļauta fiziskajai nāvei.

Viņš ir augšāmcēlies, **Marka** 16:6. Tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti, **1. kor.** 15:22. Nāve ir aprīta, kad mirstīgais tērpjas nemirstībā, **1. kor.** 15:53–54. Jēzus ir iznīcinājis nāvi un atnesis neiznīcību, **2. Tim.** 1:10.

Nemirstība ir gara un ķermeņa atjaunošana kopā vienam ar otru, **2. Nef.** 9:13. Gari, apvienojoties ar saviem ķermeņiem, kļūst nemirstīgi, lai nekad vairs nemirtu, **Al.** 11:45.

Uzticīgie tiks kronēti ar nemirstību un mūžīgo dzīvi, **M&D** 75:5. Zeme kļūs svētīta un nemirstīga, **M&D** 77:1 (**M&D** 130:9).

Dieva darbs un godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39.

Nepiedodams grēks. *Skat. arī* Pazušanas dēli; Slepkavība; Svētais Gars; Zaimot, Zaimošana

Svētā Gara noliegšanas grēks, grēks, kas nevar tikt piedots.

Svētā Gara zaimošana cilvēkiem netiks piedota, **Mat.** 12:31–32 (**Marka** 3:29; **Lūk.** 12:10). Ir neiespējami tos, kas bija kļuvuši par Svētā Gara dalībniekiem, atjaunot atkal grēku nožēlošanai, **Ebr.** 6:4–6. Ja mēs pēc patiesības atziņas saņemšanas tīši grēkojam, tad neatliek vairs upuris par grēkiem, **Ebr.** 10:26.

Ja tu noliedz Svēto Garu un tu zini, ka tu to noliedz, tas ir grēks, kas nav piedodams, **Al.** 39:5–6 (**Jēk.** 7:19).

Viņiem nav piedošanas, jo viņi ir nolieguši Vienpiedzimušo Dēlu, pie sevis sitot Viņu krustā, **M&D** 76:30–35. Zaimošana pret Svēto Garu netiks piedota, kas ir nevainīgas asins izliešana pēc tam, kad jūs esat saņēmuši Manu

jauno un mūžīgo derību, **M&D** 132:26–27.

Nesvēts. *Skat.* Bezdievīgs

Nešķīstis, Nešķīstība. *Skat. arī*

Bezdievīgs; Grēks; Ļauns, Ļaundarība; Netaisnīgs, Netaisnība; Tīrs un netīrs

Garīgā netīrība dēļ apzinātas nepaklausības Dievam.

Tas Kungs nomazgās Ciānas meitu nešķīstumus, **Jes.** 4:4 (2. Nef. 14:4).

Dieva valstība nav nešķīsta, **1. Nef.** 15:34 (Al. 7:21). Tie, kas ir nešķīsti, arī paliks nešķīsti, **2. Nef.** 9:16 (Morm. 9:14). Kā jūs jutīsities, ja jūs stāvēsit Dieva tiesas priekšā un jūsu drānas būs notraipītas ar netīrumiem, **Al.** 5:22.

Viņiem ir jāpaliek nešķīstiem, **M&D** 88:35.

Kad es atpūtišos un tikšu attīrīta no netīrības, **Moz.** 7:48.

Netaisnīgs, Netaisnība. *Skat.*

arī Bezdievīgs; Grēks; Ļauns, Ļaundarība; Nešķīstis, Nešķīstība; Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums

Ļauns, netaisnīgs; cilvēki, kas nemīl Dievu vai Dieva lietas un kas neatbalsta Viņa darbu.

Netaisnie neņemtos Dieva valstību, **1. kor.** 6:9–10. Sodā krīt tie, kas mīlējuši netaisnību, **2. tes.** 2:12. Jēzus Kristus var šķīstīt mūs no visas netaisnības, **1. Jāņa v.** 1:9.

Netaisns ķēniņš sagroza visus taisnības ceļus, **Mos.** 29:23. Pamatu likšana zināšanai ir sāka ar likumu zinātāju un soģu netaisnību, **Al.** 10:27.

Es izsūtu jūs norāt pasauli par netaisnīgajiem darbiem, **M&D** 84:87. Dvēselei ir jātiek iesvētītai pret visu netaisnību, **M&D** 88:17–18. Gandrīz visu cilvēku daba ir sākt izmantot netaisnīgu valdīšanu, **M&D** 121:39.

Neticība. *Skat. arī* Ticība, Ticēt

Nepietiekama ticība Dievam un Viņa evaņģēlijam.

Viņš tur nedarīja daudz brīnumu viņu

neticības dēļ, **Mat.** 13:58. Savas mazticības dēļ Jēzus mācekļi nevarēja izdzīt ļauno garu, **Mat.** 17:14–21. Palidzi manai neticībai, **Marka** 9:23–24. Jēzus norāja Savus apustuļus par viņu neticību un cietsirdību, **Marka** 16:14. Vai viņu neuzticība atceļ Dieva uzticību, **Rom.** 3:3.

Ir labāk, ka viens cilvēks aizies bojā, nekā tauta kritis neticībā un ies bojā, **1. Nef.** 4:13. Kad pienāks laiks, ka tie kritis neticībā, Viņš liks tiem tapt izkaisītiem un satriektiem, **2. Nef.** 1:10–11 (M&D 3:18). Savas neticības dēļ viņi nevarēja saprast Dieva vārdu, **Mos.** 26:1–5. Es nevarēju jūdiem rādīt tik lielus brīnumus viņu neticības dēļ, **3. Nef.** 19:35.

Jūsu prāti iepriekš ir bijuši aptumšoti neticības dēļ, **M&D** 84:54–58.

Netiklība. *Skat.* Ārlaulības sakari

Netikumība. *Skat.* Juteklisks, Juteklība; Ļauns, Ļaundarība; Seksuālā netikumība; Šķīstība

Netīrs. *Skat.* Tīrs un netīrs

Nevainība, Nevainīgs

Nevainojams, bez grēka.

Pirms Krišanas Ādams un Ieva bija nevainīgi, **2. Nef.** 2:23. Nevainīgo asinis stāvēs kā liecība, **Al.** 14:11.

Katra cilvēka gars bija nevainīgs sākumā, **M&D** 93:38. Nevainīgais nedrīkst tikt nosodīts kopā ar netaisnīgo, **M&D** 104:7. Džozefs un Hairams Smits nebija vainīgi nevienā noziegumā, **M&D** 135:6–7.

Bērni ir tīri kopš pasaules radīšanas, **Moz.** 6:54.

Nezāles

Zāle vai kaitīga nezāle, kas pēc izskata līdzinās kviešiem. To nevar atšķirt no kviešiem, līdz tā nav pilnīgi izaugusi (Mat. 13:24–30; M&D 86:1–7).

Nicināt. *Skat.* Ienīst, Naidis

Niedru jūra. *Skat.* Sarkanā jūra, Niedru jūra

Niknums. *Skat.* Dusmas

Nikodēms. *Skat. arī* Farizeji

Jaunajā Derībā taisnīgs jūdu valdnieks (iespējams sinedrijā) un farizejs (Jāņa 3:1).

Viņš runāja ar Jēzu nakti, **Jāņa** 3:1–21. Viņš aizstāvēja Kristu farizeju priekšā, **Jāņa** 7:50–53. Viņš atnesa svaidāmās zāles Jēzus apglabāšanai, **Jāņa** 19:39–40.

Ninive. *Skat. arī* Asīrija, Asura; Jona

Vecajā Derībā Asīrijas galvaspilsēta un vairāk nekā divi simti gadu liels tirdzniecības centrs Tigras upes austrumu krastā. Tā krita līdz ar visu Asīriju 606. g. pr. Kr.

Sanheribs, Asīrijas ķēniņš, dzīvoja Ninivē, **2. Kēn.** 19:36. Jona tika sūtīts, lai aicinātu pilsētu nožēlot grēkus, **Jon.** 1:1–2 (Jon. 3:1–4). Ninives ļaudis nožēloja grēkus, **Jon.** 3:5–10.

Kristus jūdu priekšā izmantoja Ninivi kā piemēru grēku nožēlošanai, **Mat.** 12:41.

Noa, Bībeles patriarhs. *Skat. arī* Gabriēls; Plūdi Noas laikā; Šķirsts; Varavīksne

Vecajā Derībā Lameha dēls un desmitais patriarhs kopš Ādama (1. Moz. 5:29–32). Viņš liecināja par Kristu un sludināja grēku nožēlošanu jaunai paaudzei. Kad ļaudis noraidīja viņa vēstījumu, Dievs pavēlēja viņam uzbūvēt šķirstu, lai izvietotu tur savu ģimeni un visus dzīvniekus, kad zeme tiks pārplūdināta, lai iznīcinātu ļaunos (1. Moz. 6:13–22; Moz. 8:16–30). Praviētis Džozefs Smits mācīja, ka Noa ir eņģelis Gabriēls un stāv nākamais aiz Ādama glābšanas atslēgu turēšanā.

Viņš un viņa dēli Jafets, Šems un Hams, un viņu sievas tika izglābti, kad tie uzbūvēja šķirstu pēc Dieva pavēles, **1. Moz.** 6–8 (Ebr. 11:7; 1. Pēt. v. 3:20). Tas Kungs ar Nou atjaunoja to derību, ko Viņš bija noslēdzis ar Ēnohu, **1. Moz.** 9:1–17 (DžST, 1. Moz. 9:15, 21–25; Moz. 7:49–52).

Noa, kad viņam bija desmit gadi, tika ordinēts priesterībā no Metuzāla, **M&D** 107:52.

Cilvēki centās atņemt viņa dzīvību, bet Dieva spēks viņu izglāba, **Moz.** 8:18. Viņš kļuva par taisnības sludinātāju un mācīja

Jēzus Kristus evaņģēliju, **Moz.** 8:19, 23–24 (2. Pēt. v. 2:5).

Noa, Zenifa dēls

Ļauns ķēniņš Mormona Grāmatā. Viņš valdīja pār nefījiešu grupu Nefija zemē.

Noa izdarīja daudzus grēkus, **Mos.** 11:1–15. Viņš pavēlēja nogalināt pravieti Abinadiju, **Mos.** 13:1 (Mos. 17:1, 5–20). Noa tika sadedzināts līdz nāvei, **Mos.** 19:20.

Nonāvēt. *Skat.* Nāvēssods; Slepkaība

Nosodīt, Nosodišana. *Skat. arī* Tiesa, Pedējā; Tiesāt, Tiesa

Tikt tiesātam un atrastam par vainīgu Dieva priekšā.

Dievs nosodīs sirdī ļaunu vīru, **Sal. Pam.** 12:2.

Tas Kungs mūs pārmāca, lai mēs ar pasauli netopam pazudināti, **1. kor.** 11:32.

Mūsu vārdi, darbi un domas mūs nosodīs, **Al.** 12:14. Zinādami lietas un tās nedarīdami, cilvēki nonāk zem nosodījuma, **Hel.** 14:19. Ja mēs pārtrauksim centties, mēs paši tiksīm sodīti, **Mor.** 9:6.

Tas, kas nepiedod savam brālim, paliek nosodīts Tā Kunga priekšā, **M&D** 64:9. Tas, kurš grēko pret lielāku gaismu, saņems lielāku nosodījumu, **M&D** 82:3. Visa Baznīca ir zem nosodījuma, kamēr tie nenozēlos grēkus un neatcerēsies Mormona Grāmatu, **M&D** 84:54–57.

Nožēlas pilns gars. *Skat.* Salauzta sirds

Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

Skat. arī Atzīt, Atzīšanās; Grēku piedošana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Piedot; Salauzta sirds

Prāta un sirds izmaiņas, kas nes svaigu attieksmi pret Dievu, sevi pašu un dzīvi vispār. Grēku nožēlošana nozīmē, ka cilvēks novēršas no ļaunā un pievērš savu sirdi un gribu Dievam, pakļaudamies Dieva pavēlēm un vēlmēm un atmetot grēku. Patiesas grēku nožēlošana nāk no Dieva mīlestības un patiesas vēlēšanās paklausīt Viņa pavēlēm. Visi cilvēki, kas

ir sasnieguši atbildības vecumu, ir grēkojuši un tiem ir jānožēlo grēki, lai pilnveidotos glābšanas virzienā. Tikai caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu mūsu grēku nožēlošana iegūst spēku un tiek Dieva pieņemta.

Izsūdziet grēkus Tam Kungam, **Ezr.** 10:11. Pārtrauciet savus ļaunos darbus, mitieties ļaunu darīt, **Jes.** 1:16. Atgriezieties, atsakieties no visiem saviem pārkāpumiem, **Ec.** 18:30–31.

Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi, **Mat.** 3:2. Debesīs ir prieks par ikvienu grēcinieku, kas atgriežas, **Lūk.** 15:7. Dievs aicina visus cilvēkus visur atgriezties no grēkiem, **Ap. d.** 17:30 (2. Nef. 9:23; 3. Nef. 11:31–40; M&D 133:16). Dievišķas skumjas dod atgriešanās svētību, **2. kor.** 7:10.

Visvarenā Kunga Gars ir radījis varenu pārmaiņu mūsu sirdīs, ka mums vairs nav tieksmes darīt ļaunu, **Mos.** 5:2. Ja viņš atzīstas savos grēkos un nožēlo tos, tam jūs piedosīt, **Mos.** 26:29. Pēc Almas sludināšanas daudzi cilvēki sāka nožēlot grēkus, **Al.** 14:1. Neatlieciet savu grēku nožēlošanas dienu, **Al.** 34:33. Alma mācīja Helamanam par savu grēku nožēlošanu un pievēršanu, **Al.** 36 (Mos. 27:8–32). Grēku nožēlošana nevarētu nākt pie cilvēkiem, ja nebūtu bijis soda, **Al.** 42:16. Lai tavi grēki tevi uztrauc, ar tām raizēm, kas novedis tevi pie grēku nožēlošanas, **Al.** 42:29. Jūs upurēsīt Man kā ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, **3. Nef.** 9:20. Kas nožēlo grēkus un nāk pie Manis kā mazs bērns, to Es pieņemšu, **3. Nef.** 9:22. Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes gali, **3. Nef.** 27:20. Cik bieži tie nožēloja grēkus, tik tiem tika piedots, **Mor.** 6:8.

Neteic neko, kā vien grēku nožēlošanu šai paaudzei, **M&D** 6:9 (M&D 11:9). Cik liels ir Viņa prieks par dvēseli, kas nožēlo grēkus, **M&D** 18:13. Katram cilvēkam ir jānožēlo grēki vai jācieš, **M&D** 19:4. Tam, kas grēko un nenozēlo grēkus, jātiek padzītam, **M&D** 42:28. Tam, kas atzīstas un atmet savus grēkus, tiek piedots, **M&D** 58:42–43. Mirušie, kas nožēlo grēkus, tiks pēstīti, **M&D** 138:58.

Mēs ticam grēku nožēlošanai, **TA** 1:4.

Numeri. *Skat. arī* Pentateihs

Ceturta grāmata Vecajā Derībā. Mozus sarakstīja Numeri grāmatu. Numeri grāmata stāsta par Israēla ceļojumu no Sinaja kalna līdz Moāba līdzenumam Kānaānas robežās. Viena no svarīgākajām lietām, ko tā māca, ir tā, ka Dieva ļaudīm ir jāstaigā ticībā, uzticoties Viņa solījumiem, ja viņi grib arī turpmāk gūt panākumus. Tā uzskaita Dieva sodus Israēlam par nepaklausību un sniedz informāciju par israēliešu likumiem. Grāmatas vārds ir atvasināts no vārda *census figures* (tautas skaitīšana) (4. Moz. 1–2; 26).

No 1. līdz 10. nodaļai stāstīts par israēliešu gatavošanos doties prom no Sinaja. No 11. līdz 14. nodaļai ir aprakstīts pats ceļojums, izlūku izsūtīšana uz Kānaānu un Israēla atteikšanās ieiet apsolītajā zemē. 15. līdz 19. nodaļā ir iezīmēti vairāki likumi un vēsturiski notikumi. 20. līdz 36. nodaļā ir aprakstīta ļaužu vēsture pēdējā gadā tuksnesī.

Obadja

Vecās Derības pravietis, kurš pareģoja Edomas likteni. Viņš pravietoja, iespējams, Jorāma valdīšanas laikā (848.–844. g. pr. Kr.) vai babiloniešu iebrukuma laikā 586. g. pr. Kr.

Obadjas grāmata: Grāmata Vecajā Derībā. Tai ir tikai viena nodaļa. Tanī Obadja rakstīja par Edomas krišanu un pravietoja, ka atsvabinātāji uznāks Cīānas kalnā.

Obeds. *Skat. arī* Boāss; Rute

Vecajā Derībā Boāsa un Rutes dēls, tēvs Isajam, kurš kļuva par ķēniņa Dāvīda tēvu (Rut. 4:13–17, 21–22).

1. oficiālā deklarācija. *Skat. arī* Laulība, Precēt—Daudzsievība; Manifests; Vudrafs Vilfords

Izdota Mācības un Derību pēdējās lapusēs, pirmā daļa no 1. oficiālās deklarācijas ir arī pazīstama kā Manifests. Tā tika dota prezidentam Vilfordam Vudrafam un stādīta priekšā Baznīcas locekļiem Vispārējā konferencē 1890. gada

2. oficiālā deklarācija

6. oktobrī. Sākot ar 1862. gadu, dažādi likumi nākamo divdesmit piecu gadu laikā padarīja daudzsieviņu nelikumīgu Amerikas Savienotajās Valstīs. Tas Kungs parādīja Vilfordam Vudrafam caur vīziju un atklāsmi, kas notiks, ja svētie nepārtrauks daudzsieviņas piekopšanu. Manifests formāli paziņoja, ka daudzsieviņas laulības vairs netiek slēgtas.

2. oficiālā deklarācija. *Skat. arī* Kimbals Spensers V.; Priesterība

Doktrināls paziņojums attiecībā uz to, kam var būt Dieva priesterība, tagad izdots Mācības un Derību pēdējās lappusēs. 1978. gada jūnija sākumā Tas Kungs atklāja prezidentam Spenseram V. Kimbalam, ka priesterība ir jādod visiem cieņīgiem vīriešu kārtas Baznīcas locekļiem. Tas padarīja priesterību pieejamu visiem cieņīgiem vīriešiem un tempļa svētības pieejamas visiem cieņīgiem locekļiem, neatkarīgi no rases vai ādas krāsas. 1978. gada 30. septembrī šī deklarācija tika stādīta priekšā Baznīcas Vispārējai konferencei un vienbalsīgi pieņemta.

Olekts

Parastā garuma mērvienība starp ebrejiem—sākotnēji attālums no elkoņa līdz pirkstu galiem.

Olivkoks, eļļas koks. *Skat. arī* Eļļa; Israēls

Israēlam zināms koks un svarīgs lauksaimniecības resurss Bībeles zemēs. Tas tiek audzēts koksnes, augļu un eļļas dēļ. Olivkoks Svētajos Rakstos visbiežāk ir izmantots, lai simbolizētu Israēla namu.

Israēla nams ir salīdzināts ar olīvkoku, kura zari ir nolauzti un izkaisīti, **1. Nef.** 10:12 (1. Nef. 15:12). Tas Kungs salīdzināja Israēla namu ar dārza olīvkoku, **Jēk.** 5–6.

Džozefs Smits nosauca atklāsmi 88. nodaļā par olīvas lapu, **M&D** 88. nodaļas ievads. Augstmanis pateica saviem kalpiem doties viņa vīna dārzā un iestādīt divpadsmit olīvkokus, **M&D** 101:43–62.

Omega. *Skat.* Alfa un Omega; Jēzus Kristus

Omniers. *Skat. arī* Mosija, Benjamīna dēls; Mosijas dēli

Ķēniņa Mosijas dēls Mormona Grāmatā. Omniers kopā ar saviem brāļiem devās sludināt lamaniešiem (Mos. 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Omnijis

Nefijiešu pierakstu vedējs Mormona Grāmatā, kurš rakstīja apmēram 361. g. pr. Kr. (Jar. 1:15; Omn. 1:1–3).

Omnija grāmata: Grāmata, kas pārtulkota no mazajām Nefija plāksnēm Mormona Grāmatā. Grāmatai ir tikai viena nodaļa, kas satur atskaiti par kariem starp nefijiešiem un lamaniešiem. Omnijis sarakstīja tikai šīs grāmatas pirmos trīs pantus. Tālāk plāksnes tika nodotas Amaronam, Kemišam, Abinadomam un beigās Amalekijam. Amalekija nodeva šīs plāksnes ķēniņam Benjamīnam, Zarahemlas ķēniņam.

Ordinēt, Ordinācija. *Skat. arī* Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Amats, Amatpersona; Pilnvaras; Priesterība; Roku uzlikšana

Iecelt amatā vai piešķirt pilnvaras. Lai izmantotu pilnvaras Tā Kunga Baznīcā, cilvēkam jātiek Dieva aicinātam caur atklāsmi un uzliekot viņam rokas, ko dara tie, kam ir pilnvaras (TA 1:5). Kaut arī cilvēks var saņemt pilnvaras caur ordināciju, viņš izmanto tās tikai to vadībā, kuriem ir īpašas šo pilnvaru atslēgas.

Es tevi izredzēju par pravieti tautām, **Jer.** 1:5.

Ne jūs Mani esat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un nolīcis, **Jāņa** 15:16.

Būdams pilnvarots no Dieva, Alma ordinēja priesterus, **Mos.** 18:18. Cilvēki tiek ordinēti Augstajā priesterībā ar svētu priekšrakstu, **Al.** 13:1–9. Jēzus aicināja un ordinēja divpadsmit mācekļus, **3. Nef.** 12:1. Elderi ordinēja priesterus un skolotājus ar roku uzlikšanu, **Mor.** 3.

Pagaidiet mazliet, jo jūs vēl neesat ordinēti, **M&D** 5:17. Džozefs Smits tika ordinēts par Jēzus Kristus apustuļi, **M&D** 20:2 (M&D 27:12). Nevienam cilvēkam nedrīkst tikt ordinēts bez draudzes balss,

M&D 20:65. Nevienam netiks dots sludināt Manu evaņģēliju, ja vien viņš nebūs ordinēts no kāda, kuram ir pilnvaras, **M&D** 42:11. Elderi ir ordinēti sludināt Manu evaņģēliju, **M&D** 50:13–18. Divpadsmito pienākums ir ordinēt un savest kārtībā visas pārējās Baznīcas amatpersonas, **M&D** 107:58.

Es meklēju pēc tēvu svētībām un tiesībām, ar kurām es tiktu ordinēts, **Ābr.** 1:2. Džozefs Smits un Oliveris Kauderijs ordinēja viens otru Ārona priesterībā, **DŽS—V** 1:68–72.

Otrais Mierinātājs. *Skat.* Mierinātājs

Otrais stāvoklis. *Skat.* Mirstīgs, Mirstīgā dzīve

Otrā Mozus grāmata. *Skat.* Exodus

Ozianna

Vārds no ebreju valodas, kas nozīmē „lūdzu, izglāb mūs” un tiek izmantots kā slavēšana un lūgums.

Būdiņu svētkos, kuros tika atzīmēta Tā Kunga veiktā Israēla izvešana uz apsolīto zemi, ļaudis dziedāja vārdus no 118. psalma un māja ar palmu zariem. Pie Tā Kunga triumfiālās ienākšanas Jeruzālemē pūlis sauca *Ozianna* un izklāja palmu zarus, kur Jēzum jāatdēdē, demonstrējot savu sapratni, ka Jēzus bija Tas pats Kungs, kas atbrīvoja Israēlu senatnē (**Psm.** 118:25–26; **Mat.** 21:9, 15; **Marka** 11:9–10; **Jāņa** 12:13). Šie ļaudis atpazīna Kristu kā ilgi gaidīto Mesiju. Vārds *oziana* ir kļuvis par Mesijas godināšanu visos laikos (1. Nef. 11:6; 3. Nef. 11:14–17). Oziannas saucieni tika ietverti Kērtlandes tempļa iesvētīšanā (**M&D** 109:79) un tagad ir kā daļa no mūsdienu tempļu iesvētīšanas.

Paaugstināšana. *Skat.* arī Celestiālā godība; Cilvēks, Cilvēki—Cilvēka iespējas kļūt līdzīgam Debesu Tēvam; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Kronis; Mūžīgā dzīve

Augstākais laimes un godības stāvoklis celestiālajā valstībā.

Tava vaiga priekšā ir prieka pilnība, **Psm.** 16:11.

Viņi ir dievi, patiesi Dieva dēli—tādēļ viss ir viņu, **M&D** 76:58–59. Svētie saņems savu mantojumu un tiks darīti vienlīdzīgi ar Viņu, **M&D** 88:107. Šie eņģeļi nepakļāvās Manam likumam, tādēļ tie paliek atšķirti un vieni, bez paaugstināšanas, **M&D** 132:17. Viriešiem un sievietēm ir jāprecas atbilstoši Dieva likumam, lai iegūtu paaugstināšanu, **M&D** 132:19–20. Šauri ir vērti un šaurs ir ceļš, kas ved uz paaugstināšanu, **M&D** 132:22–23. Ābrahāms, Īzāks un Jēkabs ir iegājuši savā paaugstināšanā, **M&D** 132:29, 37. Es aizzīmogāju uz tevis tavu paaugstināšanu, **M&D** 132:49.

Pacietība. *Skat.* arī Izturēt; Lēnprātīgs, Lēnprātība

Mierīga izturība; spēja izturēt ciešanas, aizvainojumu vai ievainojumu bez sūdzībām vai atreibības.

Esi kluss Tā Kunga priekšā un gaidi uz Viņu, **Psm.** 37:7–8. Kas ir pacietīgs, tas ir arī gudrs, **Sal. Pam.** 14:29.

Ar savu pacietību jūs iemantosīt sev dzīvību, **Lūk.** 21:19. Mēs caur pacietību un iepriec smeldami Rakstos, gūstam cerību, **Rom.** 15:4. Sekojiet tiem, kas ar ticību un pacietību iemanto apsolījumus, **Ebr.** 6:12–15. Lai izturība parādās darbā līdz galam, ka jūs būtu pilnīgi caurcaurim un jums nebūtu nekāda trūkuma, **Jēk.** v. 1:2–4. Jūs esat dzirdējuši par Ījaba pacietību, **Jēk.** v. 5:11.

Viņi visā priecīgi un pacietīgi pakļāvās Tā Kunga gribai, **Mos.** 24:15. Tu visu to panesi ar pacietību Tā Kunga dēļ, kas bija ar tevi, **Al.** 38:4–5.

Turpiniet pacietībā, līdz jūs tapsit pilnīgi, **M&D** 67:13.

Padome debesīs. *Skat.* arī Karš debesīs; Pestīšanas iecere; Pirmsmirstīgā dzīve

Notikums pirmsmirstīgajā dzīvē, kad Tēvs stādīja priekšā Savu ieceri Saviem garīgajiem bērniem, kuriem bija jānāk uz šo Zemi.

Dieva dēli gavilēja aiz prieka,

Padoms

Īj. 38:4–7. Es uzcelšu savu troni augstu pār Dieva zvaigznēm, **Jes.** 14:12–13.

Debesīs izcēlās karš, **Jāņa atkl.** 12:7–11.

Pirms viņi bija dzimuši, viņi saņēma savas pirmās nodarbības garu pasaulē, **M&D** 138:56.

Sātans sacēlās pirmismirstīgajā dzīvē, **Moz.** 4:1–4. Saprāti tika organizēti, pirms pasaule tika radīta, **Ābr.** 3:22. Dievi apspriedās savā starpā, **Ābr.** 4:26. Dievi pabeidza to darbu, ko viņi bija nolēmuši darīt, **Ābr.** 5:2.

Padoms. *Skat. arī* Pravietis

Pārmetumi, brīdinājumi, padomi un norādījumi no Tā Kunga un vadītājiem, kas ir Viņa ordinēti.

Es tev došu padomu, **2. Moz.** 18:19. Dievs mani vadīs ar savu padomu, **Psm.** 73:24. Kad padoms netiek dots, tauta iet bojā, **Sal. Pam.** 11:14.

Farizeji un bauslības mācītāji noraidīja Dieva padomu, **Lūk.** 7:30.

Būt mācītam ir labi, ja paklausa Dieva padomam, **2. Nef.** 9:29.

Uzklausiet padomu no Tā, kurš jūs ir ordinējis, **M&D** 78:2. Saņem padomu no tā, kuru Es esmu nozīmējis, **M&D** 108:1. Viņš cenšas noteikt savu padomu tā padoma vietā, kuru Es esmu iepriekš nolēmis, **M&D** 124:84. Uzklausī Mana kalpa Džozefa padomu, **M&D** 124:89. Ja kāds cilvēks nemeklē Manu padomu, viņam nebūs spēka, **M&D** 136:19.

Pahorans

Trešais nefijiešu augstākais soģis Mormona Grāmatā (**Al.** 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt.

Skat. arī Dieva paveļus, baušļi; Likums; Priekš; Staigāt ar Dievu; Svētīt, Svētīts, Svētība; Uzklausīt

Garīgā nozīmē paklausība ir Dieva griebs izpildīšana.

Noa darīja visu, ko Dievs bija pavēlējis, **1. Moz.** 6:22. Ābrahāms paklausīja Tam Kungam, **1. Moz.** 22:15–18. Visu, ko Tas Kungs ir runājis, mēs darīsim, **2. Moz.** 24:7. Tādēļ klausies, Israēl, un ievēro, ka

tu tos pildi, **5. Moz.** 6:1–3. Mili To Kungu un paklausī Viņa balsij, **5. Moz.** 30:20. Paklausība ir labāka nekā upuris, **1. Sam.** 15:22. Bīsties Dieva un turi Viņa baušļus, **Sal. Māc.** 12:13–14.

Ne ikkatrs ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Tēva gribu, **Mat.** 7:21 (3. Nef. 14:21). Ja kāds grib darīt Viņa prātu, tas sapratis, vai šī mācība ir no Dieva, **Jāņa** 7:17. Mums Dievam vairāk jāklausa nekā cilvēkiem, **Ap. d.** 5:29. Bērni, klausait savus vecākus, **Ef.** 6:1 (Kol. 3:20).

Es iešu un darišu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, **1. Nef.** 3:7. Es paklausīju Gara balsij, **1. Nef.** 4:6–18. Ja cilvēku bērni tur Dieva pavēles, Viņš tos baro, **1. Nef.** 17:3. Sargieties, lai jūs neklusītu jaunajam garam, **Mos.** 2:32–33, 37 (**M&D** 29:45). Cilvēki ļauj savu algu atbilstoši tam garam, kuram tie klausā, **Al.** 3:26–27.

Cilvēkiem ir daudz kas jādara pēc savas brīvas gribas, **M&D** 58:26–29. Nekā cilvēks neaizvaino Dievu, kā vien tie, kas neatzīst Viņa roku un neklusā Viņa pavēlēm, **M&D** 59:21. Es, Tas Kungs, esmu saistīts, kad jūs darāt, ko Es saku, **M&D** 82:10. Katra dvēsele, kas paklausa Manai balsij, redzēs Manu vaigu un zinās, ka Es esmu, **M&D** 93:1. Ļaudīsim jātiek pār mācītājiem, līdz tie iemācīsies paklausību, **M&D** 105:6. Kad mēs iegūstam jebkuru svētību no Dieva, tas ir caur paklausību tam likumam, ar ko tā ir noteikta, **M&D** 130:21.

Ādams bija paklausīgs, **Moz.** 5:5. Mēs tos pārbaudīsim, lai redzētu, vai tie darīs visu, ko Tas Kungs pavēlēs, **Ābr.** 3:25.

Paļāvība. *Skat. arī* Ticība, Ticēt; Uzticība

Būt ar pārliecību, ticību, uzticību kaut kam, it īpaši Dievam un Jēzum Kristum.

Labāk ir paļauties uz To Kungu, nekā cerēt uz cilvēkiem, **Psm.** 118:8. Tas Kungs ir tavs patvērums, **Sal. Pam.** 3:26.

Kad Kristus parādīsies, lai mums būtu drošs prāts, **1. Jāņa v.** 2:28.

Ļaunie nefijieši pazaudēja savu bērnu uzticību, **Jēk.** 2:35.

Tad tava paļāvība kļūs stipra Dieva klātbūtnē, **M&D** 121:45.

Pamācība

Īss morāls izteiciens vai padoms.

Salamana Pamācības: Vecās Derības grāmata, kas satur daudzas līdzības, teicienus un poēmas, dažas no kurām sarakstīja Salamans. Salamana Pamācību grāmata bieži vien tiek citēta Jau-najā Derībā.

1. līdz 9. nodaļa satur izskaidrojumu par patiesu gudrību. No 10. līdz 24. nodaļai satur izteicienus par pareizu un nepareizu dzīves veidu. No 25. līdz 29. nodaļai satur Salamana pamācības, ko pierakstījuši Hiskijas, Jūdu ķēniņa, cilvėki. 30. līdz 31. nodaļa ietver tikumī-gas sievietes aprakstu.

Paradīze. *Skat. arī* Debesis

Garu pasaules daļa, kurā taisnīgie gari, kas ir pametuši šo dzīvi, gaida ķermeņa augšāmcelšanos. Tas ir laimes un miera stāvoklis.

Paradīze tiek lietota Svētajos Rakstos, lai apzīmētu arī garu pasauli (Lūk. 23:43), celestiālo valstību (2. kor. 12:4) un Zemes Tūkstošgades paradīzes godību (TA 1:10).

Tam, kas uzvar, Es došu ēst no dzīvības koka, kas ir Dieva paradīzē, **Jāņa atkl.** 2:7.

Dieva paradīzei būs jāatdod taisnīgo gari, **2. Nef.** 9:13. Taisnīgo gari tiek uzņemti laimes stāvoklī, kas tiek saukts par paradīzi, **Al.** 40:11–12. Visi Jēzus mācekļi bija aizgājuši Dieva paradīzē, izņemto tikai trīs, **4. Nef.** 1:14. Es drīz došos atpūsties Dieva paradīzē, **Mor.** 10:34.

Kristus kalpoja taisnīgo gariem paradīzē, **M&D** 138.

Paraugš

Paraugš, kam cilvēks var sekot, lai sasniegtu zināmus rezultātus. Svētajos Rakstos *paraugš* parasti nozīmē piemēru, kā dzīvot noteiktā veidā vai kaut ko uzcelt.

Tas Kungs pavēlēja Israēlam uzcelt saiešanas telti atbilstoši tam paraugam, kas tika parādīts Mozum, **2. Moz.** 25. Dāvids nodeva Salamanam paraugš, kā celt tempļi, **1. Laiku** 28:11–13.

Lai manī Jēzus Kristus varētu parādīt priekšzīmi tiem, kas Viņam ticēs, **1. Tim.** 1:16.

Es došu jums paraugu visās lietās, lai jūs netiktu pievilti, **M&D** 52:14.

Parāds. *Skat. arī* Piedot

Kā lietots Svētajos Rakstos, ar naudu vai īpašumu, kas aizņemts no cita, aizņēmējs nokļūst tādā kā jūgā. Citā nozīmē Jēzus mācīja, ka mums jālūdz Tēvam piedot mūsu parādus jeb atbrīvot mūs no samaksas par mūsu grēkiem—caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu—pēc tam, kad mēs esam piedevuši citiem viņu pārkāpumus pret mums (Mat. 6:12; 3. Nef. 13:11).

Bezdievīgais ņem uz parāda un neatdod, **Psm.** 37:21. Kas aizņemas, kļūst par aizdevēja kalpu, **Sal. Pam.** 22:7.

Visu šo parādu es tev atlaidu: vai tad tev arīdanz nebija apžēloties, **Mat.** 18:23–35. Nepalieciet nevienam neko parādā kā vienīgi, ka jūs cits citu mīlat, **Rom.** 13:8.

Jūs esat mūžīgi parādā savam Debesu Tēvam, **Mos.** 2:21–24, 34. Tam, kas aizņemas no sava kaimiņa, ir jāatdod tas, ko viņš ir aizņēmis, **Mos.** 4:28.

Samaksā parādu un atbrīvo sevi no jūga, **M&D** 19:35. Ir aizliegts nonākt parādā saviem ienaidniekiem, **M&D** 64:27. Samaksājiet visus savus parādus, **M&D** 104:78. Neieslīgstiet parādos, lai uzceltu Tā Kunga namu, **M&D** 115:13.

Pasaule. *Skat. arī* Bābele; Mirstīgs, Mirstīgā dzīve; Zeme

Zeme, pārbaudes vieta mirstīgajiem cilvēkiem. Tēlaini—tie ļaudis, kas neklausā Dieva pavēlēm.

Mirstīgā eksistence: Pasaulē jums būs bēdas, **Jāņa** 16:33.

Nebistieties pat no nāves, jo šīni pasaulē jūsu prieks nav pilnīgs, **M&D** 101:36.

Ļaudis, kas neklausā pavēlēm: Es piemeklēšu pasaules ļaunumu, **Jes.** 13:11 (2. Nef. 23:11).

Kad pasaule jūs ienīst, ziniet, viņa Mani papriekš ir ienīdusi, **Jāņa** 15:18–19.

Pasaules gals

Lielā un plašā ēka bija pasaules lepnums, **1. Nef.** 11:36.

Pasaule nobriest nekrietnībā, **M&D** 18:6. Turi sevi pasaules neaptraipītu, **M&D** 59:9. Tas, kas ir uzticīgs un pastāv, uzvarēs pasauli, **M&D** 63:47. Jums nebūs dzīvot pēc pasaules veida, **M&D** 95:13.

Pasaules gals: Es radišu jaunu zemi, ka agrāko vairs nepieminēs, **Jes.** 65:17 (Jāna atkl. 21:1; TA 1:10).

Šis pasaules galā nezále tiks salasīta un ugunī sadedzināta, **Mat.** 13:40, 49 (Mal. 3:19; Jēk. 6:3).

Savu vīna dārzu es likšu sadedzināt ar uguni, **Jēk.** 5:77 (M&D 64:23–24).

Tas Kungs iznīcinās Sātānu un viņa darbus pasaules galā, **M&D** 19:3. Zeme mirs, bet tā atkal tiks atdzīvīnāta, **M&D** 88:25–26.

Tas Kungs parādīja Ēnoham pasaules galu, **Moz.** 7:67.

Pasaules gals. *Skat.* Pasaule—Pasaules gals

Pasaulīgums. *Skat. arī* Bagātības; Lepnība; Nauda; Veltīgs, Uzpūtība

Netaisnīgas vēlmes un tiekšanās pēc laicīgām bagātībām un materiāliem labumiem, pamatot garīgas lietas.

Jo ko tas cilvēkam palīdz, ka tas iemantos visu pasauli, bet tam zūd dvēsele, **Mat.** 16:26.

Viņi pievērsa savas sirdis pasaules niecīgajām lietām, **Al.** 4:8 (Al. 31:27).

Noliec šīs pasaules lietas, **M&D** 25:10. Cilvēku sirdis ir par daudz pievērstas šīs pasaules lietām, **M&D** 121:35.

Pashā. *Skat. arī* Dieva Jērs; Pēdējās vakariņas

Pashā mielasts tika iedibināts, lai palīdzētu Israēla bērniem atcerēties, kad iznīcināšanas eņģelis pagāja garām viņu namiem un atbrīvoja tos no ēģiptiešiem (2. Moz. 12:21–28; 13:14–15). Nevainojami jēri, kuru asinis tika izmantotas kā zīme, lai senatnē glābtu Israēlu, ir Jēzus Kristus, Dieva Jēra, simbols, kura upuris atpestī visu cilvēci.

Šis ir likums par Pashā, **2. Moz.** 12:43.

Jēzus un Viņa apustuļi noturēja Pashā pēdējās vakariņās, **Mat.** 26:17–29 (Marka 14:12–25). Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku, **Jāna** 1:29, 36. Kristus, mūsu Pashā jērs, ir par mums upurēts, **1. kor.** 5:7. Mēs esam atpirkti ar Kristus, šī bezvainīgā Jēra, asinīm, **1. Pēt. v.** 1:18–19.

Lai jums ir ticība Dieva Jēram, kas uzņemas pasaules grēkus, **Al.** 7:14.

Svētie, kas dzīvos saskaņā ar Gudrības Vārdu, tiks pasargāti, kā Israēla bērni, **M&D** 89:21.

Jērs ir nokauts kopš pasaules radišanas, **Moz.** 7:47.

Pateicība. *Skat.* Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās

Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās.

Skat. arī Pielūgšana; Svētīt, Svētīts, Svētība

Pateicība par svētībām, kas saņemtas no Dieva. Pateicības izteikšana ir tikama Dievam, un patiesā pielūgšana ietver pateikšanos Viņam. Mums ir jāpateicas Tam Kungam par visu.

Labā lieta ir Tam Kungam pateikties, **Psm.** 92:2. Iesim ar pateicību Viņa vaiga priekšā, **Psm.** 95:1–2. Pateicieties Viņam, slavējiet Viņa Vārdu, **Psm.** 100.

Nebeidziet pateikties, **Ef.** 1:15–16. Esiet pateicīgi, **Kol.** 3:15. Teikšana un slava, un pateicība, un gods mūsu Dievam, **Jāna atkl.** 7:12.

Ak, kā gan jums vajag pateikties jūsu Debesu Kēniņam, **Moz.** 2:19–21. Lai jūs ik dienas dzīvotu pateicoties, **Al.** 34:38. Kad tu celies no rīta, lai tava sirds ir pilna ar pateicību Dievam, **Al.** 37:37.

Jums jādara visas lietas ar lūgšanu un pateicību, **M&D** 46:7. Jums ir jāpateicas Dievam, **M&D** 46:32. Dariet šīs lietas ar pateicību, **M&D** 59:15–21. Saņem šo svētību no Tā Kunga rokas ar pateicīgu sirdi, **M&D** 62:7. Tas, kurš pieņem visu ar pateicību, tiks darīts godības pilns, **M&D** 78:19. Pateicieties visās lietās, **M&D** 98:1 (1. tes. 5:18). Slavē To Kungu ar slavēšanas un pateicības lūgšanu, **M&D** 136:28.

Patens Deivids V.

Divpadsmit apustuļu kvoruma

loceklis, izraudzīts pēdējo dienu atklāšanā. Deivids Patens bija pirmais mocekļis no atjaunotās Baznīcas, kurš tika nogalināts kaujā pie Krukedas upes Misūri štātā 1838. gadā.

Tika aicināts nokārtot savus darbus un pildīt misiju, **M&D** 114:1. Tika paņemts pie Tā Kunga, **M&D** 124:19, 130.

Patiesās Baznīcas pazīmes. *Skat. arī*

Jēzus Kristus Baznīca; Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca; Zīme

Baznīcas mācības un darbi, kas parāda, ka tā ir Dieva atzīta un ir līdzeklis, ko Tas Kungs ir nodibinājis Saviem bērniem, lai tie iegūtu Viņa svētību pilnību. Dažas no patiesās Baznīcas pazīmēm ir šādas:

Pareiza sapratne par Dievību: Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla, **1. Moz.** 1:26–27. Tas Kungs runāja ar Mozu vaigu vaigā, **2. Moz.** 33:11.

Mūžīgā dzīvība ir atzīt Dievu Tēvu un Jēzu Kristu, **Jāņa** 17:3.

Tēvam un Dēlam ir ķermeņi no miesas un kauliem, **M&D** 130:22–23.

Tēvs un Dēls parādījās Džozefam Smitam, **DŽS—V** 1:15–20. Mēs ticam Dievam, Mūžīgajam Tēvam, **TA** 1:1.

Vadošie principi un priekšraksti: Ja kāds neatdzims ūdenī un Garā, **Jāņa** 3:3–5. Nožēlojiet grēkus un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus Vārdā, **Ap. d.** 2:38. Tad viņi uzlika tiem rokas, un tie dabūja Svēto Garu, **Ap. d.** 8:14–17. Ticēdami Jēzum Kristum, topiet Dieva bērni, **Gal.** 3:26–27.

Nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Mana mīlā Dēla Vārdā, **2. Nef.** 31:11–21.

Tie, kas ticēja, tapa kristīti un ar roku uzlikšanu saņēma Svēto Garu, **M&D** 76:50–53.

Lai kristītu un dotu Svētā Gara dāvanu, ir nepieciešama atbilstoša priesterība, **DŽS—V** 1:70–72. Tiek aprakstīti evaņģēlija vadošie principi un priekšraksti, **TA** 1:4.

Atklāsmes: Kur nav atklāsmes, tur tauta iznīkst, **Sal. Pam.** 29:18. Tas Kungs atklāj Savus noslēpumus Saviem praviešiem, **Am.** 3:7.

Patiesās Baznīcas pazīmes

Baznīca ir celta uz atklāsmes klints, **Mat.** 16:17–18 (**M&D** 33:13).

Ak vai tam, kas sacis, ka Tas Kungs vairs nerīkojas caur atklāsmēm, **3. Nef.** 29:6.

Atklāsmes un pavēles nāk tikai caur to, kas ir ticis iecelts, **M&D** 43:2–7.

Mēs ticam visam, ko Dievs ir atklājis, **TA** 1:9.

Pravieši: Baznīca ir celta uz apustuļu un praviešu pamata, **Ef.** 2:19–20. Apustuļi un pravieši ir nepieciešami Baznīcai, **Ef.** 4:11–16.

Džozefs Smits tika aicināts būt par gaišreģi, pravieti un apustulis, **M&D** 21:1–3.

Mēs ticam praviešiem, **TA** 1:6.

Pilnvaras: Jēzus deva Saviem mācekļiem spēku un varu, **Lūk.** 9:1–2 (Jāņa 15:16).

Nefijam, Helamana dēlam, bija liela vara, dota no Dieva, **Hel.** 11:18 (3. Nef. 7:17).

Pravietim ir jāsaņem pavēles priekš Baznīcas, **M&D** 21:4–5. Nevienš nevar sludināt evaņģēliju vai dibināt Baznīcu, ja viņš nav ticis ordinēts no kāda, kuram ir pilnvaras, **M&D** 42:11. Elderiem ir jāsludina evaņģēlijs, darbojoties varā, **M&D** 68:8.

Ikvienam, kas sludina vai izpilda Dieva darbu, ir jābūt aicinātam no Dieva caur tiem, kam ir pilnvaras, **TA** 1:5.

Papildus Svētie Raksti, kas parādīsies: Jūdas vēzda tiks salikta kopā ar Jāzepa vēzdu, **Ec.** 37:15–20.

Tika pareģota pēdējo dienu Svēto Rakstu parādīšanās, **1. Nef.** 13:38–41.

Mēs ticam, ka Dievs atklās vēl daudz ko lielu un svarīgu, **TA** 1:9.

Baznīcas organizācija: Baznīca ir celta uz apustuļu un praviešu pamata, **Ef.** 2:19–20. Apustuļi un pravieši ir nepieciešami Baznīcai, **Ef.** 4:11–16. Kristus ir Baznīcas galva, **Ef.** 5:23.

Kristus Baznīcai ir jātiek sauktai Viņa Vārdā, **3. Nef.** 27:8.

Mēs ticam tai pašai organizācijai, kas pastāvēja agrīnajā Baznīcā, **TA** 1:6.

Misionāru darbs: Ejiet un māciet visas

Patiesība

tautas, **Mat.** 28:19–20. Septiņdesmitie tika aicināti sludināt evaņģēliju, **Lūk.** 10:1.

Viņi vēlējās, lai glābšana tiktu pasludināta katrai radībai, **Mos.** 28:3.

Elderiem ir jādodas uz priekšu, sludinot Manu evaņģēliju, ik pa divi, **M&D** 42:6. Evaņģēlijam ir jātiek pasludinātam katrai radībai, **M&D** 58:64.

Garīgās dāvanas: Viņi sāka runāt mēlēs, **Ap. d.** 2:4. Elderiem ir jādziedina slimie, **Jēk. v.** 5:14.

Nenoliedziet Dieva dāvanas, **Mor.** 10:8.

Tiek uzskaitītas garīgās dāvanas, **M&D** 46:13–26 (1. kor. 12:1–11; **Mor.** 10:9–18).

Tempļi: Es slēgšu ar tiem derību un atstāšu Savu svētnīcu viņu vidū mūžīgi, **Ec.** 37:26–27. Tas Kungs pēkšņi nāks Savā templī, **Mal.** 3:1.

Nefijs uzcēla templi, **2. Nef.** 5:16.

Svētie tika pārmācīti par viņu nespēju uzcelt Tā Kunga namu, **M&D** 95 (M&D 88:119). Tā Kunga ļaudis vienmēr ir cēlušies tempļus, lai izpildītu svētos priekšrakstus, **M&D** 124:37–44. Tempļu celšana un priekšrakstu izpildīšana ir daļa no lielā pēdējo dienu darba, **M&D** 138:53–54.

Patiesība. *Skat. arī* Gaisma, Kristus gaisma; Saprāts, saprāti (Prāts, prāti); Zināšanas

Zināšanas par lietām, kādas tās ir, kādas tās bija un kādas tās būs (M&D 93:24). Patiesība arī attiecas uz gaismu un atklāsmi no debesīm.

Patiesība dīgs no zemes, **Psm.** 85:12 (**Moz.** 7:62).

Jūs atzīsiet patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus, **Jāņa** 8:32. Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība, **Jāņa** 14:6. Ja sakām, ka mums nav grēka, tad patiesība nav mūsos, **1. Jāņa v.** 1:8.

Vainīgie uzskata patiesību par smagu, **1. Nef.** 16:2. Taisnīgie mīl patiesību, **2. Nef.** 9:40. Gars runā patiesību un nemelo, **Jēk.** 4:13. Tu esi patiesības Dievs un nevari melot, **Et.** 3:12. Ar Svētā Gara spēku jūs varēsīt zināt patiesību par visu, **Mor.** 10:5.

Patiesība pastāv mūžīgi mūžos, **M&D** 1:39. Tu esi ticis apgaismots no patiesības Gara, **M&D** 6:15. Mormona Grāmata satur patiesību un Dieva vārdu, **M&D** 19:26. Mierinātais tika sūtīts mācīt patiesību, **M&D** 50:14. Tas, kas saņem vārdu ar patiesības Garu, saņem to tā, kā tas tiek sludināts ar patiesības Garu, **M&D** 50:17–22. Pasludiniet patiesību atbilstoši tām atklāsmēm, ko Es esmu jums devis, **M&D** 75:3–4. Kas ir patiesība, ir gaisma, **M&D** 84:45. Kristus gaisma ir patiesības gaisma, **M&D** 88:6–7, 40. Mans Gars ir patiesība, **M&D** 88:66. Saprāts jeb patiesības gaisma netika radīta, **M&D** 93:29. Dieva godība ir saprāts jeb gaisma un patiesība, **M&D** 93:36. Es esmu jums pavēlējis audzināt jūsu bērņus gaismā un patiesībā, **M&D** 93:40.

Mans Vienpiedzimušais ir pilns labvēlības un patiesības, **Moz.** 1:6.

Patriarhālās svētības. *Skat. arī* Evaņģēlists; Patriarhs, Patriarhāls; Tēvs, mirstīgais

Svētības, ko cienīgiem Baznīcas locekļiem dod ordinēti patriarhi. Patriarhālā svētība satur Tā Kunga padomu cilvēkam, kas saņem šo svētību, un dara zināmu šī cilvēka izcelsmi no Israēla nama. Tēvi var dot īpašas svētības kā savas ģimenes patriarhi, taču tādas svētības Baznīca nepieraksta un nesaglabā.

Israēls izstiepa savu labo roku un lika to uz Efraima galvas, **1. Moz.** 48:14. Jēkabs svētīja savus dēlus un viņu pēcnācējus, **1. Moz.** 49.

Lehijs svētīja savus pēcnācējus, **2. Nef.** 4:3–11.

Patriarhs, Patriarhāls. *Skat. arī* Evaņģēlists; Melhisedeka priesterība; Patriarhālās svētības; Tēvs, mirstīgais

Svētie Raksti runā par divu veidu patriarhiem: (1) ordinēts amats Melhisedeka priesterībā, dažreiz tiek saukts par evaņģēlistu; (2) ģimeņu tēvi. Ordinēti patriarhi dod īpašas svētības cienīgiem Baznīcas locekļiem.

Ordinēti patriarhi: Viņš devis citus par

praviešiem un citus par evaņģēlistiem, **Ef.** 4:11 (TA 1:6).

Divpadsmito pienākums ir ordinēt evaņģēlistus, **M&D** 107:39. Hairams var ieņemt priesterības un patriarha amatu, **M&D** 124:91–92, 124; 135:1.

Tēvi: Jēkabs svētīja savus dēlus un viņu pēctečus, **1. Moz.** 49:1–28.

Es uzdrošinos atklāti ar jums runāt par ciltstēvu Dāvidu, **Ap. d.** 2:29.

Lehijs deva padomus un svētīja savus pēcnācējus, **2. Nef.** 4:3–11.

Es kļuvu par likumīgu mantinieku, turēdams tiesības, kas piederēja tēviem, **Ābr.** 1:2–4.

Pavēļu grāmata. *Skat. arī* Atklāsmē; Mācība un Derības

1833. gadā vairākas atklāsmes, ko bija saņēmis pravietis Džozefs Smits, tika sagatavotas publicēšanai grāmatā ar nosaukumu „A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ” (Pavēļu grāmata Kristus Baznīcas pārvaldīšanai). Tas Kungs turpināja sazināties ar Saviem kalpiem, un divus gadus vēlāk paplašināta atklāsmju kompilācija tika publicēta kā Mācība un Derības.

M&D 1. nodaļa ir Tā Kunga priekšvārds Viņa Pavēļu grāmatai, **M&D** 1:6. Tas Kungs izaicināja gudrāko personu atdarināt kaut vismazāko no Viņa atklāsmēm Pavēļu grāmatā, **M&D** 67:4–9. Tika iecelti pārvaldnieki, lai izdotu atklāsmes, **M&D** 70:1–5.

Pazemīgs, Pazemība. *Skat. arī*

Lēpnība; Lēnprātīgs, Lēnprātība; Nabags; Salauzta sirds; Vājība

Kļūt lēnprātīgam un spējīgam mācīties jeb nosacijums, lai būtu lēnprātīgs un spējīgs mācīties. Pazemība ietver atzīšanu, ka mēs esam atkarīgi no Dieva, un vēlēšanos pakļauties Viņa gribai.

Dievs tevi ir vadījis tuksnesī četrdesmit gadus, lai tevi pazemotu, **5. Moz.** 8:2. Es darīju pazemīgu savu dvēseli ar gavēšanu, **Psm.** 35:13. Nabags, bet gudrs jauneklis ir vairāk vērts nekā vecs un dumjš

kēniņš, **Sal. Māc.** 4:13. Tas Kungs dzīvo pie tiem, kas ir pazemīgi, **Jes.** 57:15.

Kas pats pazemojas, kā šis bērns, ir lielākais debesu valstībā, **Mat.** 18:4. Kas pats pazemosies, tas tiks paaugstināts, **Mat.** 23:12 (Lūk. 14:11; 18:14). Jēzus pazemojās un kļuva paklausīgs līdz nāvei, **Fil.** 2:8 (Lūk. 22:42; 23:46). Dievs stāv pretim lepniem, bet pazemīgiem Viņš dod žēlastību, **1. Pēt. v.** 5:5–6 (2. Nef. 9:42).

Pazemojieties līdz pat pazemības dziļumiem, **Mos.** 4:11 (2. Nef. 9:42; 3. Nef. 12:2). Vai jūs esat bijuši pietiekami pazemīgi, **Al.** 5:27–28. Pazemīgākā ļaužu daļa kļuva stiprāka savā pazemībā, **Hel.** 3:33–35. Es dodu cilvēkiem vājības, lai tie būtu pazemīgi, **Et.** 12:27.

Pazemība ir nepieciešama, lai kristītos, **M&D** 20:37. Pazemojieties Manā priekšā un jūs redzēsīt Mani un zināsīt, ka Es esmu, **M&D** 67:10. Esi pazemīgs, un Tas Kungs dos tev atbildes uz tavām lūgšanām, **M&D** 112:10. Lai tas, kurš ir neziņošs, mācās gudrību pazemojoties, **M&D** 136:32. Gars ir sūtīts, lai apgaismotu pazemīgos, **M&D** 136:33.

Pazudušās ciltis. *Skat.* Israēls—Israēla desmit pazudušās ciltis

Pazudušās Svēto Rakstu grāmatas.

Skat. Svētie Raksti—Zudušie Raksti

Pazušana. *Skat.* Pazušanas dēli

Pazušanas dēli. *Skat. arī* Elle; Nāve, garīgā; Nepiedodams grēks; Sodība; Velns

Sātana sekotāji, kuri cietīs kopā ar viņu mūžībā. Pazušanas dēli ietver: (1) tos, kas sekoja Sātanam un tika padzīti no debesīm par sacelšanos pirmsmirstīgajā dzīvē, un (2) tos, kam bija ļauts piedzimt šajā pasaulē ar fiziskajiem ķermeņiem, bet kuri pēc tam kalpoja Sātanam un pilnīgi nostājās pret Dievu. Šie no šīs otrās grupas tiks augšāmcelti no mirušajiem, bet netiks atpestīti no otrās (garīgās) nāves un nevarēs dzīvot godības valstībā (**M&D** 88:32, 35).

Neviens nav pazudis, kā vien pazušanas dēls, **Jāņa** 17:12. Ir neiespējami tos

Pārdomāt

atkal vest pie grēku nožēlošanas, **Ebr.** 6:4–6 (**Ebr.** 10:26–29).

Žēlastībai nav tiesības uz tādu cilvēku, tādēļ viņa galīgais liktenis ir ciest nebeidzamas mokas, **Mos.** 2:36–39. Viņam ir tā, it kā pestīšanas vispār nebūtu bijis, **Mos.** 16:5. Tie, kas, noliedz Kristus brīnumus, lai gūtu peļņu, kļūs līdzīgi pazušanas dēlam, **3. Nef.** 29:7.

Tie nesaņems piedošanu nedz šajā pasaulē, nedz nākamajā, **M&D** 76:30–34 (**M&D** 84:41; 132:27). Viņi ir vienīgie, kuri netiks atpestīti no otrās nāves, **M&D** 76:34–48. Pazušanas dēli noliedz Svēto Garu pēc tam, kad viņi ir to saņēmuši, **M&D** 76:35. Pazušanas dēli noliedz Dēlu pēc tam, kad Tēvs Viņu ir atklājis, **M&D** 76:43.

Kains tiks saukts par Pazušanu, **Moz.** 5:22–26.

Pārdomāt. *Skat. arī* Atklāsmē; Lūgšana

Apcerēt un dziļi domāt, bieži par Svētajiem Rakstiem vai citām Dieva lietām. Kopā ar lūgšanu Dieva lietu pārdomāšana var atnest atklāsmi un sapratni.

Marija šos vārdus pārdomāja savā sirdī, **Lūk.** 2:19.

Kad es sēdēju, pārdomādams savā sirdī, es tiku aizrauts Garā, **1. Nef.** 11:1. Mana sirds pārdomā Svētos Rakstus, **2. Nef.** 4:15. Nefijs gāja savu ceļu, pārdomādams to, ko Tas Kungs bija viņam rādījis, **Hel.** 10:2–3. Ejiet uz savām mājām un apdomājiet to, ko Es esmu sacījis, **3. Nef.** 17:3. Aterieties, cik žēlīgs Tas Kungs ir bijis, un pārdomājiet to savā sirdī, **Mor.** 10:3.

Pārdomā par tām lietām, ko tu esi saņēmis, **M&D** 30:3. Kamēr mēs apcerējām šīs lietas, Tas Kungs aizskāra mūsu sapratnes acis, **M&D** 76:19. Es sēdēju savā istabā, pārdomādams Svētos Rakstus, **M&D** 138:1–11.

Es par to domāju atkal un atkal, **DžS—V** 1:12.

Pārkāpt

Pārkāpt dievišķu likumu, grēkot jeb izraisīt diskomfortu vai aizvainojumu, arī aizkaitināt vai traucēt.

Apkaitināts brālis turas savā taisnībā stingrāk nekā nocietināta pilsēta, **Sal. Pam.** 18:19.

Ja tava labā acs tevi apgrēcina, tad izrauj to, **Mat.** 5:29. Kas apgrēcina vienu no šiem vismazākiem, kas tic uz Mani, tam būtu labāk, ja viņš tiktu noslīcināts jūras dziļumos, **Mat.** 18:6 (**M&D** 121:19–22).

Ja tavs brālis vai māsa tevi aizvaino un atzīstas, tu izlīgsi, **M&D** 42:88. Nekā cilvēks neaizvaino Dievu, kā vien tie, kas neatzīst Viņa roku un neklausa Viņa pavēlēm, **M&D** 59:21.

Pārmācīt, Pārmācīšana. *Skat. arī*

Likstas

Rājiens vai sods, kas tiek uzlikts atsevišķiem cilvēkiem vai cilvēku grupām, lai palīdzētu tiem pilnveidoties vai kļūt stiprākiem.

Nenonicini Visuvarēnā pārmācības roku, **Īj.** 5:17 (**Sal. Pam.** 3:11). Svētīgs ir tas cilvēks, ko Tu pārmāci, ak Kungs, **Psm.** 94:12.

Visi šie raksti ir doti vainas pierādīšanai, labošanai, **2. Tim.** 3:16. Tas Kungs pārmāca tos, kurus Viņš mīl, **Ebr.** 12:5–11.

Tas Kungs uzskata par vajadzīgu pārmācīt Savu tautu, **Mos.** 23:21–22. Ja vien Tas Kungs nepārmāca savus ļaudis, tie Viņu neatceras, **Hel.** 12:3. Tas Kungs runāja ar Jareda brāli un pārmācīja viņu, **Et.** 2:14.

Viņi tika pārmācīti, lai tie varētu nožēlot grēkus, **M&D** 1:27. Kurus Es mīlu, Es arī pārmācu, lai viņu grēki taptu piedoti, **M&D** 95:1. Visi tie, kas neizturēs pārmācību, nevar tikt iesvētīti, **M&D** 101:2–5. Maniem ļaudīm ir jātiek pārmācītiem, līdz viņi iemācīsies paklausību, **M&D** 105:6. Tas, kas nepanesis pārmācīšanu, nav Manas valstības cienīgs, **M&D** 136:31.

Pārtridzs Edvards

Viens no agrīnajiem Baznīcas locekļiem un vadītājiem pēc tās atjaunošanas mūsdienās. Edvards Pārtridzs kalpoja kā pirmais Baznīcas bīskaps (**M&D** 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

Pārvaldnieks, Pārvaldījums. *Skat. arī*

Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums

Cilvēks, kas rūpējas par kāda cita lietām vai īpašumu. Tas, par ko pārvaldnieks rūpējas, tiek saukts par pārvaldījumu. Viss uz Zemes pieder Tam Kungam; mēs esam pārvaldnieki pie Viņa. Mēs esam atbildīgi Tā Kunga priekšā, bet mēs varam atskaitīties par savu pārvaldījumu Dieva pilnvarotajiem pārstāvjiem. Saņemot no Tā Kunga vai Viņa pilnvarotajiem kalpiem aicinājumu kalpot, mūsu pārvaldījums var ietvert gan garīgās, gan laicīgās lietas (M&D 29:34).

Tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, Es tevi iecelšu pār daudzumu, **Mat.** 25:14–23. No katra, kam daudz dots, daudz prasīs, **Lūk.** 12:48 (M&D 82:3). Jēzus stāstīja līdzību par netaisnīgo pārvaldnieku, **Lūk.** 16:1–8.

Kas tiek atrasts uzticīgs pārvaldnieks, ieies sava Kunga priekā, **M&D** 51:19. Katram cilvēkam ir jāsniedz atskaite par savu pārvaldījumu, **M&D** 72:3–5. Tas, kas ir uzticīgs un gudrs pārvaldnieks, iemantos visu, **M&D** 78:22. Tas Kungs darīs katru cilvēku atbildīgu kā pārvaldnieku pār zemes svētībām, **M&D** 104:11–17 (M&D 42:32). Esi uzticīgs, lai tu būtu gudrs pārvaldnieks, **M&D** 136:27.

Pārveidotas būtnes

Personas, kuras ir tā izmainītas, ka tās nepiedzīvo sāpes vai nāvi līdz viņu augšamcelšanai nemirstībā.

Ēnohs vadīja savas gaitas ar Dievu; tad viņa vairs nebija, jo Dievs ņēma viņu pie Sevis, **1. Moz.** 5:24 (Ebr. 11:5; M&D 107:48–49). Nevieni nezina Mozus kapa vietu līdz pat šai dienai, **5. Moz.** 34:5–6 (Al. 45:19). Elija vētrā aizbrauca uz debesīm, **2. Ķēn.** 2:11.

Ja Es gribu, lai viņš paliek, tiekāms Es nāku, kāda tev daļa, **Jāņa** 21:22–23 (M&D 7:1–3).

Jūs nekad neizbaudīsiet nāvi, **3. Nef.** 28:7. Lai tie nebaudītu nāvi, viņu ķermeņi tika izmainīti, **3. Nef.** 28:38 (4. Nef. 1:14; Morm. 8:10–11).

Miļotais Jānis dzīvos, līdz nāks Tas Kungs, **M&D** 7. Es paņēmu Ēnoha Ciānu Savā klēpī, **M&D** 38:4 (Moz. 7:21, 31, 69). Ēnohs un viņa brāļi ir pilsēta, kas pataupīta līdz taisnības dienai, **M&D** 45:11–12. Elija tika paņemts debesis, nebaudot nāvi, **M&D** 110:13.

Svētais Gars krita uz daudziem, un tie tika aizrauti uz Ciānu, **Moz.** 7:27.

Pāvila vēstules. *Skat. arī* atsevišķo vēstuļu nosaukumi; Pāvils

Četrpadsmit grāmatas Jaunajā Derībā, kas sākotnēji bija vēstules, ko apustulis Pāvils rakstīja Baznīcas locekļiem. Tās var tikt sadalītas pa grupām sekojoši:

1. un 2. vēstule tesalonīķiešiem (50.–51. g. pēc Kr.)

Pāvils rakstīja šīs vēstules tesalonīķiešiem no Korintas sava otrā misijas ceļojuma laikā. Viņa darbs Tesalonīkē ir aprakstīts Apustuļu darbu 17. nodaļā. Viņš gribēja atgriezties Tesalonīkē, bet nevarēja to izdarīt (1. tes. 2:18). Tādēļ viņš sūtīja Timoteju, lai tas uzmundrinātu pievērstos un atnestu viņam ziņu par to, kā tiem iet. Pirmā vēstule ir viņa pateicības rezultāts par Timoteja atgriešanos. Otrā vēstule tika uzrakstīta neilgu laiku vēlāk.

1. un 2. vēstule korintiešiem, vēstule galatiešiem, vēstule romiešiem (55.–57. g. pēc Kr.)

Pāvils rakstīja vēstules korintiešiem sava trešā misijas ceļojuma laikā, lai atbildētu uz jautājumiem un izlabotu nekārtības starp svētajiem Korintā.

Vēstule galatiešiem var būt rakstīta daudzām Baznīcas vienībām visā Galatijā. Daži Baznīcas locekļi atmata evaņģēliju par labu jūdu likumam. Šajā vēstulē Pāvils izskaidroja Mozus bauslības mērķi un garīgās reliģijas vērtību.

Pāvils rakstīja vēstuli romiešiem no Korintas, lai sagatavotu romiešu svētos viņa apciemojumam, ko viņš cerēja veikt. Šī vēstule arī velreiz apstiprina tās mācības, kuras apstrīdēja daži no jūdiem, kas bija pievērsti kristietībai.

Pāvils

Vēstule filipiešiem, vēstule kolosiešiem, vēstule efeziešiem, vēstule Filemonam, vēstule ebrejiem (60.–62. g. pēc Kr.)

Pāvils rakstīja šīs vēstules, kad viņš pirmo reizi bija cietumā Romā.

Pāvils rakstīja vēstuli filipiešiem, galvenokārt lai izteiktu savu pateicību un mīlestību pret filipiešu svētajiem un uz mudrinātu tos no vilšanās par viņa ilgo ieslodzījumu.

Pāvils rakstīja vēstuli kolosiešiem kā sekas tam ziņojumam, ka kolosiešu svētie pieļauj nopietnu kļūdu. Viņi ticēja, ka pilnība nāk drīzāk tikai no rūpīgas ārējo priekšrakstu ievērošanas nekā no Kristum līdzīga rakstura veidošanas.

Vēstule efeziešiem ir ļoti nozīmīga, jo tā satur Pavila mācības par Kristus Baznīcu.

Vēstule Filemonam ir personiska vēstule par Onēzimu, vergu, kurš aplaupīja savu kungu Filemonu un aizbēga uz Romu. Pāvils sūtīja Onēzimu atpakaļ pie viņa kunga ar vēstuli, kurā bija lūgums, lai Onēzimam tiktu piedots.

Pāvils rakstīja vēstuli ebrejiem—Baznīcas locekļiem—jūdiem, lai pārliecinātu tos, ka Mozus likums ir izpildīts Kristū un ka Kristus evaņģēlija likums tagad ir tā vietā.

1. un 2. vēstule Timotejam, vēstule Titam (64.–65. g. pēc Kr.)

Pāvils rakstīja šīs vēstules pēc tam, kad viņš tika atbrīvots no sava pirmā ieslodzījuma Romā.

Pāvils ceļoja uz Efezu, kur viņš atstāja Timoteju, lai apturētu dažādu spekulāciju veidu pieaugšanu, domādams vēlāk atgriezties. Viņš rakstīja savu pirmo vēstuli Timotejam, iespējams, no Maķedonijas, lai dotu viņam padomu un iedrošinātu viņu izpildīt savu pienākumu.

Pāvils rakstīja vēstuli Titam tajā laikā, kad viņš nebija ieslodzīts. Viņš varēja apciemot Krētu, kur Tits kalpoja. Vēstule runā galvenokārt par tainīgu dzīvošanu un disciplīnu Baznīcā.

Pāvils rakstīja savu 2. vēstuli Timotejam, kad viņš otro reizi bija cietumā, īsi pirms Pāvila mocekļa nāves. Vēstule

satur Pāvila pēdējos vārdus un parāda to brīnīšķīgo drosmi un uzticību, ar kādu viņš stājās pretī nāvei.

Pāvils. *Skat. arī* Pāvila vēstules

Apustulis Jaunajā Derībā. Pāvila ebreju vārds bija Sauls, un viņš dzīvoja ar šo vārdu, līdz viņš iesāka savu misiju pie citticībniekiem. Iepriekš viņš bija vajājis Baznīcu, bet pēc tam, kad bija redzējis vīziju par Jēzu Kristu, tika pievērstš tās patiesībai. Pāvils devās trīs galvenajos misijas ceļojumos un rakstīja daudzas vēstules svētajiem. Četrpadsmit no šīm vēstulēm šodien veido daļu no Jaunās Derības. Beigās viņš tika ieslodzīts cietumā Romā un nogalināts, iespējams, 65. g. pēc Kr. pavasarī.

Stefana nomētāšana ar akmeņiem bija viņam pa prātam, **Ap. d.** 7:57–8:1. Vajāja svētos, **Ap. d.** 8:3. Gāja uz Damasku, kad viņam parādījās Jēzus, **Ap. d.** 9:1–9. Tika Ananijas kristīts, **Ap. d.** 9:10–18. Pēc atpūtas Arābijā atgriezās Damaskā, lai sludinātu, **Ap. d.** 9:19–25 (Gal. 1:17). Trīs gadus pēc savas pievēršanas atgriezās Jeruzālemē, **Ap. d.** 9:26–30 (Gal. 1:18–19). Devās trīs misijas ceļojumos, sludinādams evaņģēliju un organizēdams Baznīcas draudzes dažādās romiešu impērijas daļās, **Ap. d.** 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. Kad viņš atgriezās Jeruzālemē pēc savas trešās misijas, tika apcietināts un nosūtīts uz Cezareju, **Ap. d.** 21:7–23:35. Palika Cezarejā kā cietumnieks divus gadus, **Ap. d.** 24:1–26:32. Tika nosūtīts uz tiesu uz Romu un pa ceļam cieta kuģa avārijā, **Ap. d.** 27:1–28:11.

Pelegs

Vecajā Derībā Ēbera dēls un Šema mazmazmazdēls. Viņa dienās zeme tika sadalīta (1. Moz. 10:22–25).

Pentateihš. *Skat. arī* Deuteronomium; Exodus; Genesis; Leviticus; Mozus; Numeri; Vecā Derība

Nosaukums, kas dots Vecās Derības pirmajām piecām grāmatām—Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri un Deuteronomium. Jūdi atsaucās uz

šim grāmatām kā uz Toru jeb Israēla likumu. Tās sarakstīja Mozus (1. Nef. 5:10–11).

Pestīšanas iecere. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Evanģēlijs; Glābšana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus

Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība, kas iecerēta, lai īstenotu cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi. Tā ietver Radīšanu, Krišanu un Izpirkšanu, kopā ar visiem Dieva dotajiem likumiem, priekšrakstiem un mācībām. Šī iecere rada iespēju visiem cilvēkiem tapt paaugstinātiem un dzīvot mūžīgi kopā ar Dievu (2. Nef. 2; 9). Svētie Raksti arī norāda uz šo ieceri kā uz glābšanas ieceri, laimes ieceri un žēlastības ieceri.

Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ, **Jes.** 53:5 (Mos. 14:5).

Nav neviens cits vārds zem debess, kurā cilvēks var tapt glābts, **Ap. d.** 4:12. Kā Ādamā visi mirst, tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti, **1. kor.** 15:22. No žēlastības jūs esat pestīti ticībā, **Ef.** 2:8 (2. Nef. 25:23). Dievs apsoliya mūžīgo dzīvi pirms pasaules radīšanas, **Tit.** 1:2. Jēzus ir mūžīgās pestīšanas gādnieks, **Ebr.** 5:8–9. Pestīšanas iecere tika attiecināta arī uz mirušajiem, **1. Pēt. v.** 3:18–20; 4:6 (**M&D** 138).

Nāve piepilda dižā Radītāja žēlsirdīgo ieceri, **2. Nef.** 9:6. Cik dižena ir mūsu Dieva iecere, **2. Nef.** 9:13. Pestīšanas iecere nes augšāmcelšanos grēku piedošanu, **Al.** 12:25–34. Ārons mācīja pestīšanas ieceri Lamonija tēvam, **Al.** 22:12–14. Amuleks izskaidroja glābšanas ieceri, **Al.** 34:8–16. Alma izskaidroja glābšanas ieceri, **Al.** 42:5–26, 31.

Radīšanas, krišanas, grēku izpirkšanas un kristīšanas mācības tiek apstiprinātas mūsdienu atklāsmē, **M&D** 20:17–29. Iecere tika pieņemta vēl pirms pasaule tika radīta, **M&D** 128:22.

Mans darbs un Mana godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39. Šī ir glābšanas iecere visiem cilvēkiem, **Moz.** 6:52–62. Mēs ar to viņus pārbaudīsim, **Ābr.** 3:22–26.

Pestīt, Pestīts, Pestīšana. *Skat. arī*

Ādama un Ievas Krišana; Glābšana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Nāve, fiziskā; Nāve, garīgā

Atbrīvot, iegūt vai izpirkt, kā, piemēram, atbrīvot kādu no jūga, samaksājot par viņu. *Pestīšana* attiecas uz Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu un atbrīvošanu no grēka. Jēzus Izpirkšana atpestī visu cilvēci no fiziskās nāves. Caur Viņa Izpirkšanu, tie, kam ir ticība Viņam un kas nožēlo grēkus, tiek atpestīti arī no garīgās nāves.

Es tevi atpestīšu, **Jes.** 44:22. Es viņus izglābsu no nāves, **Hoz.** 13:14 (**Psm.** 49:16).

Mums ir pestīšana caur Kristus asiņiem, **Ef.** 1:7, 14 (**Ebr.** 9:11–15; 1. Pēt. v. 1:18–19; **Al.** 5:21; **Hel.** 5:9–12).

Tas Kungs ir atpestījis manu dvēseli no elles, **2. Nef.** 1:15. Atpestīšana nāk iekš un caur Svēto Mesiju, **2. Nef.** 2:6–7, 26 (**Mos.** 15:26–27; 26:26). Viņi slavināja pestīšanas mīlestību, **Al.** 5:9 (**Al.** 5:26; 26:13). Ļaunie paliks, it kā nekādas pestīšanas nebūtu bijis, **Al.** 11:40–41 (**Al.** 34:16; 42:13; **Hel.** 14:16–18). Jēzus Kristus ir īstenojis pasaules pestīšanu, **Morm.** 7:5–7. Pestīšanas vara nāk pār visiem tiem, kam nav likuma, **Mor.** 8:22 (**M&D** 45:54).

Tie, kas netic, nevar tikt atpestīti no viņu garīgās krišanas, **M&D** 29:44. Mazi bērni ir atpestīti kopš pasaules radīšanas, **M&D** 29:46. Tas Kungs ir atpestījis Savu tautu, **M&D** 84:99. Džozefs F. Smits redzēja vizijā mirušo pestīšanu, **M&D** 138.

Ādams un Ieva priecājās par savu pestīšanu, **Moz.** 5:9–11.

Pestītājs. *Skat. arī* Glābējs; Jēzus Kristus

Jēzus Kristus ir dižais visas cilvēces Pestītājs, jo Viņš caur Savu Izpirkšanu samaksāja par cilvēces grēkiem un padarīja iespējamu visu ļaužu augšāmcelšanos.

Es zinu, ka mans Pestītājs ir dzīvs, **Ij.** 19:25. Es tev palīdzu, saka tavš Pestītājs, Israēla Svētais, **Jes.** 41:14 (**Jes.** 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Es, Tas Kungs, esmu tavš Glābējs un Pestītājs, **Jes.** 49:26 (**Jes.** 60:16).

Tā Vārdu tev būs saukt Jēzus, jo

Pēdējās dienas

Viņš atpestīs Savu tautu no viņas grēkiem, **Mat.** 1:21. Cilvēka Dēls ir nācis, lai atdotu Savu dzīvību kā atpirkšanas maksu par daudziem, **Mat.** 20:28 (1. **Tim.** 2:5–6). Tas Kungs, Israēla Dievs, piemēklējis Savus ļaudis un tiem gādājis pestīšanu, **Lūk.** 1:68. Mēs tikām salīdzināti ar Dievu Viņa Dēla nāvē, **Rom.** 5:10. Jēzus Kristus Sevi par mums nodevis, lai Viņš atpestītu mūs no visas ne taisnības, **Tit.** 2:13–14. Jēzus Kristus mūs ar Savām asinīm atsvabinājis no mūsu grēkiem, **Jāņa atkl.** 1:5.

Atpestīšana nāk iekš un caur Svēto Mesiju, **2. Nef.** 2:6–7, 26. Dēls uzņēmās uz sevis cilvēku nekrietnības un pārkāpumus, atpestījis viņus un apmierinājis tiesas prasības, **Mos.** 15:6–9, 18–27. Kristus nāca atpestīt visus tos, kas būs kristīti grēku nožēlošanai, **Al.** 9:26–27. Viņš nāks pasaulē, lai atpestītu Savus ļaudis, **Al.** 11:40–41. Pestīšana nāk caur grēku nožēlošanu, **Al.** 42:13–26. Jēzus Kristus nāca, lai atpestītu pasauli, **Hel.** 5:9–12. Kristus atpestī cilvēci no fiziskās un garīgās nāves, **Hel.** 14:12–17. Pestīšana nāk ar Kristu, **3. Nef.** 9:17. Es esmu Tas, kas bija sagatavots kopš pasaules radīšanas, lai atpestītu Savu tautu, **Et.** 3:14.

Tas Kungs, jūsu Pestītājs, cieta nāvi miesā, **M&D** 18:11. Kristus izcieta par visiem, ja tie nožēlos grēkus, **M&D** 19:1, 16–20. Mazi bērni ir atpestīti caur Vienpiedzimušo, **M&D** 29:46. Es esmu sūtījis Savu Vienpiedzimušo Dēlu pasaulē pasaules pestīšanai, **M&D** 49:5. Kristus ir pasaules gaisma un Pestītājs, **M&D** 93:8–9. Džozefs F. Smits saņēma vīziju par mirušo pestīšanu, **M&D** 138.

Mēs ticam, ka caur Kristus veikto Izpirkšanu visa cilvēce var tikt izglābta, **TA** 1:3.

Pēdējās dienas. *Skat. arī* Jēzus Kristus Otrā Atnākšana; Laiku zīmes

Laiks, kurā mēs tagad dzīvojam. Die-nas (jeb laika atklāšana) īsi pirms Tā Kunga Otrās Atnākšanas.

Es gribu darīt jums zināmu, kas jūs gaida nākamajās dienās, **1. Moz.** 49:1. Pestītājs pēcgālā celsies pār pīšļiem, **Īj.**

19:25. Laiku beigās Tā Kunga nams stāvēs jo stingri savos pamatos, **Jes.** 2:2.

Pēdējās dienās iestāsies grūti laiki, **2. Tim.** 3:1–7. Pēdējās dienās nikni smējēji noliegs Otro Atnākšanu, **2. Pēt.** v. 3:3–7.

Es pravietoju jums par pēdējām dienām, **2. Nef.** 26:14–30.

Tā tiks Mana baznīca saukta pēdējās dienās, patiesi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca, **M&D** 115:4.

Kristus nāks pēdējās dienās, **Moz.** 7:60.

Pēdējās vakariņas. *Skat. arī* Pashā; Svētais Vakarēdiens

Atbilstoši Jaunajai Derībai pēdējā maltīte, ko Jēzus pieņēma pirms Viņa apcietināšanas un sišanas krustā (**Lūk.** 22:14–18). Viņš un Viņa divpadsmit apustuļi baudīja šo maltīti Pashā laikā (**Mat.** 26:17–30; **Marka** 14:12–18; **Lūk.** 22:7–13).

Glābējs svētīja maizi un vīnu un deva to apustuļiem, **Mat.** 26:26–29 (**Marka** 14:22–25; **Lūk.** 22:7–20). Jēzus mazgāja apustuļiem kājas, **Jāņa** 13. Jūda tika nosaukts kā Jēzus nodevējs, **Jāņa** 13:21–26 (**Mat.** 26:20–25).

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus

Baznīca. *Skat. arī* Baznīcas nosaukums; Evaņģēlija atjaunošana; Jēzus Kristus Baznīca; Patiesās Baznīcas pazīmes

Nosaukums, kas dots Kristus Baznīcai pēdējās dienās, lai atšķirtu to no Baznīcas citās atklāšanās (**M&D** 115:3–4).

Tas Kungs izlies zināšanas pār pēdējo dienu svētajiem, **M&D** 121:33. Džozefs Smits ir pravietis un gaišregis Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā, **M&D** 127:12. Pēdējo dienu svētajiem Tā Kunga lielā diena ir tuvu, **M&D** 128:21, 24. Džozefs Smits palīdzēja sapulcināt pēdējo dienu svētos, **M&D** 135:3. Ir jātiiek organizētām pēdējo dienu svēto grupām, lai ceļotu uz Savienoto Valstu rietumu teritoriju, **M&D** 136:2. Laulības likumi tiek izskaidroti pēdējo dienu svētajiem, **1. OD.** Priesterība tiek dota visiem cieni-giem vīriešu kārtas Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem, **2. OD.**

Atskaite par Pirmo vīziju visiem pēdējo dienu svētajiem, **DŽS—V** 1:1.

Pēteris

Jaunajā Derībā Pēteris sākotnēji bija pazīstams kā Simeons jeb Sīmanis (2. Pēt. v. 1:1), zvejnieks no Betsaidas, kas dzīvoja Kapernaumā pie savas sievas. Jēzus izdziedināja Pētera sievasmāti (Marka 1:29–31). Pēteris kopā ar savu brāli Andreju tika aicināti būt par Jēzus Kristus mācekļiem (Mat. 4:18–22; Marka 1:16–18; Lūk. 5:1–11). Viņa aramiešu vārdu Kēfa, kas nozīmē „gaišreģis” jeb „klints”, viņam deva Tas Kungs (Jāņa 1:40–42; DžST, Jāņa 1:42 [Pielikumus]). Kaut arī Jaunā Derība min vairākas Pētera cilvēciskās vājības, tā tomēr arī parāda, ka viņš tās pārvarēja un kļuva stiprs caur savu ticību Jēzum Kristum.

Pēteris atzina, ka Jēzus ir Kristus un Dieva Dēls (Jāņa 6:68–69), un Tas Kungs izraudzīja viņu, lai turētu valstības atslēgas uz Zemes (Mat. 16:13–19). Apskaidrošanas kalnā Pēteris redzēja apskaidroto Glābēju, tāpat arī Mozu un Ēliju (Eliju) (Mat. 17:1–9).

Pēteris bija savu dienu galvenais apustulis. Pēc Glābēja nāves, Augšamcelšanās un uzkāpšanas debesīs Pēteris sasauca Baznīcas sapulci un vadīja apustuļa aicināšanu, kas stātos Jūdas Iskariota vietā (Ap. d. 1:15–26). Pēteris un Jānis izdziedināja vīru, kas bija tizls kopš mātes miesām (Ap. d. 3:1–16), un tika brīnumainā veidā atbrīvoti no cietuma (Ap. d. 5:11–29; 12:1–19). Tas bija caur Pētera kalpošanu, kad evaņģēlijs pirmo reizi tika atvērts citticībniekiem (Ap. d. 10–11). Pēdējās dienās Pēteris kopā ar Jēkabu un Jāni nāca no debesīm un piešķīra Melhisedeka priesterību un tās atslēgas Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam (M&D 27:12–13; 128:20).

Pētera pirmā vēstule: Pirmā vēstule tika rakstīta no „Bābeles” (iespējams Romas) un tika sūtīta svētajiem uz vietu, kas tagad tiek saukta par Mazāziju, drīz pēc tam, kad Nero sāka kristiešu vajāšanu.

1. nodaļā ir runāts par Kristus kā Pestītāja iepriekšņemto lomu. 2. un 3.

nodaļā ir izskaidrots, ka Kristus ir Baznīcas galvenais stūrakmens, ka svētajiem ir ķēnišķīga priesterība un ka Kristus sludināja gariem cietumā. 4. un 5. nodaļā ir izskaidrots, kāpēc evaņģēlijs tiek sludināts mirušajiem un kāpēc elderiem ir jāgana ganāmais pulks.

Pētera otrā vēstule: 1. nodaļā svētie tiek mudināti darīt stipru savu aicināšanu un izredzēšanu. 2. nodaļā ir izteikts brīdinājums pret viltus mācītājiem. 3. nodaļā ir runāts par pēdējām dienām un Kristus Otro Atnākšanu.

Piedot. *Skat. arī* Atzīt, Atzišanās; Grēku piedošana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana

Kā lietots Svētajos Rakstos, piedot parasti nozīmē vienu no divām lietām: (1) Kad Dievs piedod cilvēkiem, Viņš dzēš vai atceļ nepieciešamo sodu par grēku. Caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu grēku piedošana ir iespējama visiem, kas nožēlo grēkus, izņemot tos, kas vainīgi slepkavībā vai nepiedodamā grēkā pret Svēto Garu. (2) Kad cilvēki piedod viens otram, tie izturas viens pret otru ar Kristus mīlestību un netur ļaunas jūtas pret tiem, kas tos ir aizskāruši (Mat. 5:43–45; 6:12–15; Lūk. 17:3–4; 1. Nef. 7:19–21).

Tas Kungs ir pacietīgs un bagāts žēlastībā, piedod noziegumus un pārkāpumus, **4. Moz.** 14:18. Kaut jūsu grēki arī būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegs, **Jes.** 1:18.

Piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem, **Mat.** 6:12 (Lūk. 11:4; 3. Nef. 13:11). Cilvēka Dēlam ir vara piedot grēkus, **Mat.** 9:6 (Mat. 18:35; Marka 2:10; Lūk. 5:20–24). Cikkārt man būs piedot savam brālim, kas pret mani grēko, **Mat.** 18:21–22 (M&D 98:40). Kas Svēto Garu zaimo, tas nemūžam nedabū piedošanu, **Marka** 3:29 (Al. 39:6). Ja tavs brālis grēko, pamāci to un, ja viņš nožēlo, piedod viņam, **Lūk.** 17:3. Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara, **Lūk.** 23:34.

Lūdziet piedošanu, **1. Nef.** 7:21. Attiecini uz mums Kristus Izpirkšanas asinis,

lai mēs varētu saņemt savu grēku piedošanu, **Mos.** 4:2. Ja viņš atzīstas savos grēkos tavā un Manā priekšā un nožēlo tos, tam jūs piedosit, **Mos.** 26:29–31.

Tam, kas nožēlo grēkus un pilda baušļus, tiks piedots, **M&D** 1:32. Laid darbā savu sirpi, un tavi grēki tiks piedoti, **M&D** 31:5 (**M&D** 84:61). Tas, kurš nožēlo savus grēkus, tam tiek piedots, un Es, Tas Kungs, tos vairs nepieminu, **M&D** 58:42. Es piedošu tam, kuram Es piedošu, bet no jums tiek prasīts piedot visiem cilvēkiem, **M&D** 64:10. Cik daudz jūs esat piedevuši cits citam jūsu pārkāpumus, tāpat Es, Tas Kungs, piedodu jums, **M&D** 82:1. Tos, kurus Es mīlu, Es arī pārmācu, lai viņu grēki tiktu piedoti, **M&D** 95:1.

Es esmu piedēvis tev tavu pārkāpumu, **Moz.** 6:53.

Piedzimis no jauna, Piedzimis no

Dieva. *Skat. arī* Dieva dēli un meitas; Dzemdīnāt; Kristīšana, Kristīt; Kristus bērni; Miesīgais cilvēks; Pievēršana, Pievērēt

Būt ar Tā Kunga Garu, kas rada varenas pārmaiņas cilvēka sirdī, tā ka viņam vairs nav vēlēšanās darīt jaunu, bet drīzāk tieksme meklēt pēc Dieva lietām.

Es došu jums jaunu garu, **Ec.** 11:19 (**Ec.** 18:31; 36:26).

Tie, kas tic Viņa Vārdam, ir dzimuši, nevis no asinīm, bet no Dieva, **Jāņa** 1:12–13. Ja cilvēks neatdzimst ūdenī un Garā, viņš nevar ieiet Dieva valstībā, **Jāņa** 3:3–7. Ar Dieva vārdu mēs varam atdzimt, **1. Pēt. v.** 1:3–23. Ikviens, kas piedzimis no Dieva, vairs neturpinās grēkā, **DžST, 1. Jāņa v.** 3:9. Viss, kas dzimis no Dieva, uzvar pasauli, **1. Jāņa v.** 5:4.

Tie, kas ir piedzimuši no Kristus, noslēdz derību ar Dievu, **Mos.** 3:19; 5:2–7. Visiem cilvēkiem ir jāpiedzimst no jauna, jā, jāpiedzimst no Dieva, **Mos.** 27:25–26 (**Al.** 5:49). Vai jūs esat garīgi dzimuši no Dieva, **Al.** 5:12–19. Ja jūs nepiedzimstat no jauna, jūs nevarat iemantot Debesu valstību, **Al.** 7:14.

Kas ticēs Maniem vārdiem, piedzims no Manis, patiesi no ūdens un no Gara, **M&D** 5:16.

Jums ir jāpiedzimst no jauna Debesu valstībā, **Moz.** 6:59.

Piektā Mozus grāmata. *Skat.*

Deuteronomium

Pielūgšana. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Mīlestība, cieņa, kalpošana un sevis veltīšana Dievam (**M&D** 20:19). Pielūgšana ietver lūgšanu, gavēšanu, kalpošanu Baznīcā, piedalīšanos evaņģēlija priekšrakstu pildīšanā un citas darbības, kas parāda nodošanos un mīlestību pret Dievu.

Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā, **2. Moz.** 20:3 (2. **Moz.** 32:1–8, 19–35; **Psm.** 81:10).

Pielūdž Tēvu garā un patiesībā, **Jāņa** 4:23. Pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, **Jāņa atkl.** 14:7 (**M&D** 133:38–39).

Pielūdziet Viņu ar visu savu spēku, prātu un izturību, **2. Nef.** 25:29. Viņi ticēja Kristum un pielūdza Tēvu Viņa Vārdā, **Jēk.** 4:5. Zēnoss mācīja, ka cilvēkiem visur ir jālūdz un jāpielūdz, **Al.** 33:3–11. Pielūdziet Dievu, lai kur jūs arī būtu, garā un patiesībā, **Al.** 34:38. Ļaudis krita pie Jēzus kājām un pielūdza Viņu, **3. Nef.** 11:17.

Visiem cilvēkiem ir jānožēlo grēki, jātic Jēzum Kristum un jāpielūdz Tēvs Viņa Vārdā, **M&D** 20:29. Es dodu jums šos vārdus, lai jūs varētu saprast un zināt, kā pielūgt, un zinātu, ko jūs pielūdzat, **M&D** 93:19.

Vienīgi šo Dievu es pielūgšu, **Moz.** 1:12–20. Mēs pieprasām privilēģiju pielūgt Visuvareno Dievu, **TA** 1:11.

Piemīņas grāmata. *Skat. arī* Dzīvības grāmata; Ģenealoģija, ciltsraksti

Grāmata, kuru iesāka Ādams un kurā tika pierakstīti viņa pēcteču darbi; arī daži līdzīgi pieraksti, kurus kopš tā laika ir veduši pravieši un uzticīgi Baznīcas locekļi. Ādams un viņa bērni veda piemiņas grāmatu, kurā viņi rakstīja ar iedvesmas garu, un paaudžu grāmatu, kura saturēja ģenealoģiju (**Moz.** 6:5, 8). Tādiem pierakstiem var būt nozīme, nosakot mūsu galīgo spriedumu.

Piemīņas grāmata tika rakstīta, **Mal.** 3:16–18 (3. Nef. 24:16–18).

Visi tie, kas nav atrodami pierakstīti piemīņas grāmatā, neatradīs mantojumu tajā dienā, **M&D** 85:9. Mirušie tika tiesāti no grāmatām, kas saturēja viņu darbu pierakstu, **M&D** 128:7. Stādīsim priekšā grāmatu, kas satur pierakstus par mūsu mirušajiem, **M&D** 128:24.

Piemīņas grāmata tika vesta, **Moz.** 6:5–8. Mums ir piemīņas grāmata, **Moz.** 6:46. Ābrahāms centās rakstīt pierakstu saviem pēctečiem, **Ābr.** 1:31.

Pienākums. *Skat. arī* Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Svētajos Rakstos uzdevums, norikojums vai atbildība, bieži vien Tā Kunga vai Viņa kalpu dota.

Turi Viņa baušļus, jo tas pienākas katram cilvēkam, **Sal. Māc.** 12:13. Ko Tas Kungs no tevis prasa—darīt taisnību, **Mih.** 6:8.

Mums Dievam vairāk jāklausa nekā cilvēkiem, **Ap. d.** 5:29.

Viņi tika piemeklēti ar ciešanām, lai mudinātu tos atcerēties savus pienākumus, **Mos.** 1:17.

Tiek aprakstīti eldery, priesteru, skolotāju un diakonu pienākumi, **M&D** 20:38–67. Priesterības nesējiem ir jāpilda visi ģimenes pienākumi, **M&D** 20:47, 51. Tiek aprakstīti Baznīcas locekļu pienākumi pēc kristīšanās, **M&D** 20:68–69. Maniem elderyem jāgaida īsu brīdi, lai Mani ļaudis pilnīgāk varētu zināt savus pienākumus, **M&D** 105:9–10. Lai katrs cilvēks mācās savus pienākumus, **M&D** 107:99–100.

Pienēmšana. *Skat. arī* Ābrahāms—Ābrahāma pēcnācēji; Dieva dēli un meitas; Israēls; Kristus bērni

Svētie Raksti runā par diviem pieņemšanas veidiem.

(1) Persona, kas nav no Israēla cilts, kļūst par Ābrahāma ģimenes un Israēla nama locekli, esot ar ticību Jēzum Kristum, nožēlojot grēkus, topot kristītam ar iegremdēšanu un saņemot Svēto Garu

(2. Nef. 31:17–18; **M&D** 84:73–74; **Ābr.** 2:6, 10–11).

(2) Visi, kas ir saņēmuši evaņģēlija glābšanas priekšrakstus, kļūst par Jēzum Kristus dēliem un meitām caur nepārtrauktu paklausību Viņa pavēlēm (**Rom.** 8:15–17; **Gal.** 3:24–29; 4:5–7; **Mos.** 5:7–8).

Pieres vieta. *Skat.* Golgāta

Piespiest, Piespiešana. *Skat. arī* Svētais Gars

Spēcīgi uzstāt kaut ko darīt vai nedarīt, it īpaši ar Svētā Gara ietekmi un spēku.

Gars manā iekšējā pasaulē spiež mani, **Īj.** 32:18.

Kristus mīlestība mūs vada, **2. kor.** 5:14.

Gars mani spieda nogalināt Lābanu, **1. Nef.** 4:10. Gars mani spiež, **Al.** 14:11. Es esmu spiests, saskaņā ar derību, **Al.** 60:34. Amarons, būdams Svētā Gara spiests, noglabāja pierakstus, **4. Nef.** 1:48.

Tas, kas nāk no augšienes, ir jārūnā ar Gara pamudinājumu, **M&D** 63:64.

Pievēršana, Pievērst. *Skat. arī* Mācekļi; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva

Ticības, sirds un dzīves izmaiņšana, lai pieņemtu Dieva gribu un dzīvotu saskaņā ar to (**Ap. d.** 3:19).

Pievēršana ietver apzinātu lēmumu atteikties no iepriekšējā dzīves veida un izmainīties, lai kļūtu par Kristus mācekli. Grēku nožēlošana, kristīšana grēku piedošanai, Svētā Gara saņemšana caur roku uzlikšanu un turpmākā ticība Tam Kungam Jēzum Kristum padara pievēršanu pilnīgu. Dabiskais cilvēks tiks izmainīts un kļūs par jaunu personu, kas ir iesvētīta un šķīsta, piedzimis no jauna Jēzū Kristū (**2. kor.** 5:17; **Mos.** 3:19).

Cilvēkiem ir jātop pievērstiem un jākļūst kā maziem bērniem, **Mat.** 18:3 (**Mos.** 3:19). Kad tu atgriezies, tad stiprini savus brāļus, **Lūk.** 22:32. Kas viņa vārdus uzņēma, tapa kristīti, **Ap. d.** 2:37–41. Atgriez grēcinieku no viņa maldu ceļa, **Jek. v.** 5:20.

Ēnoss tapa pievērst, **Ēn.** 1:2–5. Kēniņa

Pievilt, Pievilšana, Viltus

Benjamīna vārdi radīja varenu pārmaiņu tautā, **Mos.** 5:2 (Al. 5:12–14). Visai cilvēcei ir jāpiedzimst no jauna, jā, jāpiedzimst no Dieva, **Mos.** 27:25. Alma un Mosijas dēli bija pievērsti, **Mos.** 27:33–35. Lamonija tēvs tika pievērst, **Al.** 22:15–18. Ar Dieva varu un spēku viņi tika pievērsti Tam Kungam, **Al.** 53:10. Grēku nožēlošana izraisīja pārmaiņu sirdī, **Hel.** 15:7. Cik daudzi tika pievērsti, tie patiesi vēstīja, ka tos ir piemeklējis Dieva spēks un Gars, **3. Nef.** 7:21. Dēļ viņu ticības Kristum, kad viņi tapa pievērsti, viņi tika kristīti ar ūguni un ar Svēto Garu, **3. Nef.** 9:20.

Un notiks, ka viņi dosies un sludinās grēku nožēlošanu, un daudzi tiks pievērsti, **M&D** 44:3–4.

Pievilt, Pievilšana, Viltus. *Skat. arī*
Meli; Viltus

Svētajos Rakstos pievilt nozīmē likt kādam noticēt kaut kam nepatiesam.

Kas ar viltu nezvērē, uzkāps Tā Kunga kalnā, **Psm.** 24:3–4. No viltus ļaudīm izglāb mani, **Psm.** 43:1. Bēdas tiem, kas ļaunu sauc par labu un labu par ļaunu, **Jes.** 5:20 (2. Nef. 15:20).

Lai neviens sevi nepievil, **1. kor.** 3:18. Neviens jūs lai nepievil ar tukšām runām, **Ef.** 5:6. Ļauni cilvēki maldinās un taps maldināti, **2. Tim.** 3:13. Sātans, kas pievīla visu pasauli, tapa gāzts, **Jāņa atkl.** 12:9. Sātans tika sasaistīts, lai tas nepieviltu vairs tautas, **Jāņa atkl.** 20:1–3.

Tas Kungs nevar tikt pievilts, **2. Nef.** 9:41. Ja jūs sekojat Dēlam, nekrāpjoties Dieva priekšā, jūs saņemsit Svēto Garu, **2. Nef.** 31:13. Šerems atzinās, ka viņš tika velna varas pievilts, **Jēk.** 7:18. Ķēniņa Noas tauta bija glaimojošo vārdu pievilta, **Mos.** 11:7.

Gudrie ir ņēmuši Svēto Garu par savu ceļvedi un nav tikuši pievilti, **M&D** 45:57. Ak vai tiem, kas ir krāpnieki, **M&D** 50:6.

Viņš kļuva par Sātanu, visu melu tēvu, lai pieviltu un padarītu aklus cilvēkus, **Moz.** 4:4.

Pilāts Poncijs

Romiešu valdnieks Jūdejā, 26.–36. g. pēc Kr. (Lūk. 3:1). Viņš ienīda jūdu

tautu un viņu reliģiju un vismaz dažus galiliešus bija nodevis nāvei (Lūk. 13:1). Jēzus tika apsūdzēts un Pilāta priekšā notiesāts, lai tiktu sists krustā (Mat. 27:2, 11–26, 58–66; Marka 15; Lūk. 23; Jāņa 18:28–19:38).

Pilnīgs

Nobeigts, vesels un pilnīgi attīstīts; absolūti taisnīgs. Pilnīgs var nozīmēt arī bez grēka vai ļaunuma. Tikai Kristus bija absolūti pilnīgs. Patiesi Kristus sekotāji var kļūt pilnīgi caur Viņa labvēlību un Izpirkšanu.

Lai miers ar To Kungu, mūsu Dievu, ir jūsu sirdīs, **1. Kēn.** 8:61.

Tāpēc esiet pilnīgi, kā jūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs, **Mat.** 5:48 (3. Nef. 12:48). Ja kāds vārdā neklūp, tas ir pilnīgs vīrs, **Jēk.** v. 3:2.

Ticība nav pilnīgas zināšanas, **Al.** 32:21, 26. Izpirkšana tika veikta tā, lai Dievs būtu pilnīgs Dievs, **Al.** 42:15. Moronijs bija vīrs ar pilnīgu izpratni, **Al.** 48:11–13, 17–18. Kristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu spriest un zināt ar pilnīgām zināšanām, vai tas, kas ir dots, ir no Dieva vai no velna, **Mor.** 7:15–17. Nāciet pie Kristus un topiet pilnveidoti Viņā, **Mor.** 10:32.

Turpiniet pacietībā, līdz jūs tapsit pilnīgi, **M&D** 67:13. Šie ir tie, kuri ir taisnie, kas sasnieguši pilnību caur Jēzu, **M&D** 76:69. Amati Baznīcā ir svēto pilnveidošanai, **M&D** 124:143 (Ef. 4:11–13). Dzīvie nav pilnīgi bez saviem mirušajiem, **M&D** 128:15, 18.

Noa bija taisns vīrs un pilnīgs savā paudzē, **Moz.** 8:27.

Pilnvaras. *Skat. arī* Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Ordinēt, Ordinācija; Priesterība; Priesterības atslēgas; Spēks, vara

Atļauja, dāvāta cilvēkiem uz Zemes, kas aicināti vai ordinēti, lai rīkotos Dieva Tēva vai Jēzus Kristus Vārdā un labā un darītu Dieva darbu.

Es tevi esmu sūtījis, **2. Moz.** 3:12–15. Runā visu, ko Es tev pavēlēšu, **2. Moz.** 7:2.

Viņš deva varu divpadsmit mācekļiem, **Mat.** 10:1. Ne jūs Mani esat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un jūs nolīcis, **Jāņa** 15:16.

Nefijs un Lehiji sludināja ar lielu varu, **Hel.** 5:18. Nefijs, Helamana dēls, bija Dieva vīrs ar lielu spēku un varu no Dieva, **Hel.** 11:18 (3. Nef. 7:17). Jēzus deva spēku un varu divpadsmit nefijiešiem, **3. Nef.** 12:1–2.

Džozefs Smits tika Dieva aicināts un ordinēts, **M&D** 20:2. Nevienam nebūs sludināt Manu evaņģēliju vai veidot Manu Baznīcu, ja vien viņš nebūs ordinēts un baznīcā nebūs zināms, ka viņam ir pilnvaras, **M&D** 42:11. Elde-riem ir jāsludina evaņģēlijs, darbojoties varā, **M&D** 68:8. Melhisedeka priesterībai ir pilnvaras vadīt garīgās lietas, **M&D** 107:8, 18–19. Tas, kas ir darīts ar dievišķām pilnvarām, kļūst par likumu, **M&D** 128:9.

Ikvienam, kas sludina vai izpilda priekšrakstus Dieva Vārdā, ir jātiek Dieva aicinātam no tiem, kam ir pilnvaras, **TA** 1:5.

Pirmā Mozus grāmata. *Skat.* Genesis

Pirmā vīzija. *Skat. arī* Evaņģēlija atjaunošana; Smits Džozefs, jaunākais

Dieva Tēva un Viņa Dēla Jēzus Kristus parādīšanās pravietim Džozefam Smitam birzī.

1820. gada pavasarī Džozefs Smits, jaunākais, bija savā piecpadsmitajā dzīves gadā. Viņš dzīvoja ar savu ģimeni Palmīras pilsētīnā, Ņujorkas štatā. Ne- daudz uz rietumiem no viņa ģimenes mājas bija lielu koku birzs. Džozefs devās uz šo vietu lūgt Dievu, lai uzzinātu, kura no baznīcām bija patiesā. Lasot Bībeli, viņš bija iespaidojies, ka viņam ir jāmeklē atbilde no Dieva (Jēk. v. 1:5–6). Atbildot uz viņa lūgšanu, viņam parādījās Tēvs un Dēls un pateica tam, lai viņš nepievienojas nevienai no baznīcām, kas tajā laikā bija uz Zemes, jo tās visas bija nepatiesas (DžS—V 1:15–20). Šis svētais piedzīvojums iesāka veselu notikumu sēriju, kas noveda pie

evaņģēlija un Kristus patiesās Baznīcas Atjaunošanas.

Pirmdzimtais. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Pirmdzimtība

Seno patriarhu laikā pirmdzimtais dēls saņēma pirmdzimtību (1. Moz. 43:33) un tā mantoja ģimenes vadību pēc tēva nāves. Pirmdzimtajam bija jābūt cienīgam, lai pieņemtu šo atbildību (1. Laiku 5:1–2), un tas varēja zaudēt savu pirmdzimtību ar netaisnīgumu.

Pēc Mozus likuma pirmdzimtais dēls tika uzskatīts kā piederošs Dievam. Pirmdzimtais saņēma divkārtīgu tiesu no sava tēva mantas (2. Moz. 13:2, 11–17). Pēc sava tēva nāves viņam bija atbildība rūpēties par savu māti un māsām.

Vīriešu kārtas dzīvnieku pirmdzimtie arī piederēja Dievam. Tīri dzīvnieki tika izmantoti upurēšanai, kamēr netīri dzīvnieki varēja tikt izpirkti vai pārdoti, vai nodoti nāvei (2. Moz. 13:2, 11–17; 34:19–20; 3. Moz. 27:11–13, 26–27).

Pirmdzimtais simbolizēja Jēzu Kristu un Viņa kalpošanu uz Zemes, atgādinot ļaudīm, ka dižais Mesija nāks (Moz. 5:4–8; 6:63).

Jēzus bija pirmdzimtais no mūsu Debesu Tēva garīgajiem bērniem. Vienpiedzimušais no Tēva miesā un pirmais, kas uzcēlās no mirušajiem pie Augšamcelšanās (Kol. 1:13–18). Uzticīgi svētie kļūs par Pirmdzimtā Baznīcas locekļiem mūžībā (M&D 93:21–22).

Savu dēlu pirmdzimto dod Man, **2. Moz.** 22:28. Es esmu Sev svētijis visus pirmdzimušos Israēlā, **4. Moz.** 3:13.

Lai Viņš būtu pirmdzimtais starp daudziem brāļiem, **Rom.** 8:29. Viņš Pirmdzimto ievēd pasaulē, **Ebr.** 1:6.

Viņi ir tie, kas ir Pirmdzimtā baznīca, **M&D** 76:54, 94.

Tās tika piešķirtas man no tēviem, patiesi pirmdzimtā tiesības, **Ābr.** 1:3.

Pirmdzimtība. *Skat. arī* Derība; Pirmdzimtais

Mantošanas tiesības, kas pieder pirmdzimtajam dēlam. Plašākā nozīmē pirmdzimtība ietver sevī ikvienu vai visas

Pirmie augļi

tiesības jeb mantojumu, kas tiek nodots cilvēkam, kad tas piedzimst ģimenē un kultūrā.

Pārdod man papriekš savu pirmdzimtību, **1. Moz.** 25:29–34 (1. Moz. 27:36). Pirmdzimtais sēdēja atbilstoši savai pirmdzimtībai, **1. Moz.** 43:33. Viņš nolika Efraimu pirms Manases, **1. Moz.** 48:14–20 (Jer. 31:9). Pirmdzimtība piederēja Jāzepam, **1. Laiku** 5:2.

Ēsavs pārdeva savu pirmdzimtību, **Ebr.** 12:16.

Jūs esat likumīgie mantinieki, **M&D** 86:9. Cīņai pēc izcelsmes ir tiesības uz priesterību, **M&D** 113:8 (Ābr. 2:9–11).

Pirmie augļi

Pirmie gaudi, kas tiek novākti sezonā. Vecās Derības laikos tie tika ziedoti Tam Kungam (3. Moz. 23:9–20). Jēzus Kristus bija pirmais auglis Dievam tādā nozīmē, ka Viņš bija pirmais, kas augšamcēlās (1. kor. 15:20, 23; 2. Nef. 2:9). Tie, kas pieņem evaņģēliju un iztur līdz galam ticībā, simboliskā veidā ir pirmie augļi, jo tie pieder Dievam.

Tie, kas seko Jēram, kurp Tas arī ietu, ir atpirkti par pirmajiem Dievam, **Jāņa atkl.** 14:4.

Tie, kas nolaidīsies ar Kristu vispirms, ir pirmie augļi, **M&D** 88:98.

Pirmsmirstīgā dzīve. *Skat. arī* Cilvēks, Cilvēki; Karš debesīs; Padome debesīs; Sākums

Dzīve pirms zemes dzīves. Visi vīrieši un sievietes dzīvoja ar Dievu kā Viņa garīgie bērni, pirms tie nāca uz Zemi kā mirstīgas būtnes. Dažreiz tas tiek saukts par pirmo stāvokli (Ābr. 3:26).

Kad Dievs lika zemei pamatus, visi Dieva dēli gaviļēja, **Ij.** 38:4–7. Gari atgriezīsies pie Dieva, kas tos ir devis, **Sal. Māc.** 12:7. Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi jau pazinu, **Jer.** 1:4–5.

Mēs visi esam Viņa cilts, **Ap. d.** 17:28. Dievs izredzēja mūs pirms pasaules radīšanas, **Ef.** 1:3–4. Mēs esam garu Tēva paklausībā, **Ebr.** 12:9. Engēļus, kas savu pirmo stāvokli nebija turējuši, Viņš tur mūžīgās saitēs saistītus, **Jūd. v.** 1:6 (Ābr.

3:26). Velns un viņa engēļi tapa gāzti, **Jāņa atkl.** 12:9.

Viņi tika aicināti un sagatavoti no pasaules radīšanas, **Al.** 13:3.

Kristus raudzījās uz plašo mūžības izplatījumu un debesu pulkiem, pirms pasaule tika izveidota, **M&D** 38:1. Cilvēks arī bija sākumā ar Dievu, **M&D** 93:29 (Hel. 14:17; M&D 49:17). Cēlie gari tika izraudzīti sākumā, lai būtu valdnieki Baznīcā, **M&D** 138:53–55. Daudzi saņēma savas pirmās nodarbības garu pasaulē, **M&D** 138:56.

Visas lietas tika radītas garīgi, pirms tās radās uz zemes, **Moz.** 3:5. Es radīju pasauli un cilvēkus, pirms tie bija miesā, **Moz.** 6:51. Ābrahāms redzēja saprātus, kas tika organizēti, pirms pasaule bija, **Ābr.** 3:21–24.

Plāksnes. *Skat. arī* Mormona Grāmata; Zelta plāksnes

Senatnē dažas kultūras rakstīja savu vēsturi un pierakstus uz metāla plāksnēm, kā tas bija arī ar Mormona Grāmatu. Tālākai informācijai skat. „Īss paskaidrojums par Mormona Grāmatu” Mormona Grāmatas pirmajās lappusēs.

Plūdi Noas laikā. *Skat. arī* Noa, Bībeles patriarhs; Šķirsts; Varavīksne

Noas laikā zeme tika pilnīgi pārklāta ar ūdeni. Tā bija zemes kristīšana un simbolizēja attīrīšanu (1. Pēt. v. 3:20–21).

Dievs liks nākt ūdensplūdiem zemes virsū, kas iznīcinās visu radību, **1. Moz.** 6:17 (Moz. 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Ūdeni sāka pārplūdināt zemi, **1. Moz.** 7:10. Dievs lika varavīksni mākoņos kā derības zīmi, **1. Moz.** 9:9–17.

Kad ūdeni bija atkāpušies, Amerikas zeme kļuva par izraudzītu zemi, **Et.** 13:2.

Ļaunie ies bojā plūdos, **Moz.** 7:38; 8:24.

Pļauja

Svētie Raksti dažreiz lieto vārdu *pļauja*, lai tēlaini attiecinātu to uz ļaužu atvešanu uz Baznīcu, kas ir Dieva valstība uz Zemes, vai arī uz tiesas laiku, kā, piemēram, Jēzus Kristus Otro Atnākšanu.

Pļaujamais laiks ir pagājis, vasara ir

beigusies, un mēs neesam izglābti, **Jer.** 8:20 (M&D 56:16).

Ļaujāmā daudz, bet plāvēju maz, **Mat.** 9:37. Ļaujamais laiks ir pasaules gals, **Mat.** 13:39. Ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus, **Gal.** 6:7–9 (M&D 6:33).

Druvas jau ir baltas pļaujai, **M&D** 4:4. Ļaujamais laiks beidzies, un jūsu dvēseles nav izglābtas, **M&D** 45:2. Ļaujais laiks ir pienācis, un Manam vārdam ir jātiek piepildītam, **M&D** 101:64.

Poligāmija. *Skat.* Laulība, Precēt—Daudzsievība

Pornogrāfija. *Skat.* Ārlaulības sakari; Laulības pārkāpšana; Šķīstība

Postītājs. *Skat. arī* Velns

Sātans ir postītājs. Bībelē latviešu valodā tulkots kā maitātājs.

Tas Kungs neļaus maitātājam ienākt jūsu namos, **2. Moz.** 12:23.

Postītājs brāžas pār ūdens virsmu, **M&D** 61:19. Sargs būtu varējis izglābt manu vīna dārzu no postītāja, **M&D** 101:51–54.

Praviešu skola. *Skat. arī* Smits Džozefs, jaunākais

Kērtlandē, Ohaio štatā (Amerikas Savienotajās Valstīs), 1832.–1833. gada ziemā Tas Kungs pavēlēja Džozefam Smitam izveidot skolu ar mērķi apmācīt brāļus visās lietās, kas attiecas uz evaņģēliju un Dieva valstību. No šīs skolas nāca daudzi no pirmajiem Baznīcas vadītājiem. Vēl vienu praviešu vai elduru skolu vadīja Pārlijs P. Prets Džeksonas apgabalā, Misūri štatā (M&D 97:1–6). Līdzīgas skolas bija arī svētajiem īsi pēc tam, kad tie pārcēlās uz rietumiem; tomēr tās drīz vien pārtrauca darboties. Evaņģēlija mācīšana šodien tiek veikta mājās, priesterības kvorumos un dažādās organizācijās, kā arī Baznīcas skolās, semināru un institūtu klasēs.

Iesvētiet sevi un māciet cits citam Valstības mācības, **M&D** 88:74–80. Meklējiet uzcītīgi un māciet cits citu, **M&D** 88:118–122. Tika noteikta praviešu skolas kārtība, **M&D** 88:127–141. Augstākais

prezidijs tur Praviešu skolas atslēgas, **M&D** 90:6–7.

Praviete. *Skat. arī* Pravietojums, Pravietot

Sieviete, kas ir saņēmusi liecību par Jēzu un bauda atklāsmes garu. Pravietēm nav nedz priesterības, nedz tās atslēgas. Kaut arī tikai dažas sievietes Svētajos Rakstos tiek sauktas par pravietēm, daudzas pravietoja, kā piemēram, Rebeka, Anna, Elizabete un Marija.

Mirjama tika saukta par pravieti, **2. Moz.** 15:20. Debora tika saukta par pravieti, **Soģu** 4:4. Hulda tika saukta par pravieti, **2. Ķēn.** 22:14 (2. Laiku 34:22).

Anna tika saukta par pravieti, **Lūk.** 2:36.

Pravietis. *Skat. arī* Atklāsmes; Gaišregis, redzētājs; Pravietojums, Pravietot; Prezidents

Cilvēks, kas ir ticis Dieva aicināts un runā Viņa Vārdā. Kā Dieva vēstnesis, pravietis saņem pavēles, pravietojumus un atklāsmes no Dieva. Viņa atbildība ir darīt zināmu Dieva gribu un patieso būtību cilvēcei un parādīt Viņa darbu patieso nozīmi ar tiem. Pravietis atmasko grēku un pareģo tā sekas. Viņš ir taisnīguma sludinātājs. Dažos gadījumos cilvēces labumam pravietis var tikt iedvesmots pareģot nākotni. Tomēr viņa galvenā atbildība ir liecināt par Kristu. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidents ir Dieva pravietis uz Zemes šodien. Augstākā prezidija loceklis un Divpadsmit apustuļi tiek atbalstīti kā pravieši, gaišregi un atklājēji.

Dievs gribētu, lai visa Tā Kunga tauta būtu pravieši, **4. Moz.** 11:29. Ja jūsu vidū ir pravietis, tad Es, Tas Kungs, viņam atklājos parādībās, **4. Moz.** 12:6. Tas Kungs liecināja pret Israēlu caur visiem praviešiem, **2. Ķēn.** 17:13 (2. Laiku 36:15–16; Jer. 7:25). Es tevi izredzēju par pravieti tautām, **Jer.** 1:5, 7. Viņš atklāj Savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem, **Am.** 3:7.

Viņš runāja ar Savu svēto praviešu muti, **Lūk.** 1:70 (Ap. d. 3:21). Par Kristu

Pravietojums, Pravietot

liecina visi pravieši, **Ap. d.** 10:43. Dievs ir iecēlis dažus par praviešiem baznīcā, **1. kor.** 12:28 (Ef. 4:11). Baznīca ir uzcelta uz apustuļu un praviešu pamata, **Ef.** 2:19–20.

Ļaudis bija noraidījuši praviešu vārdus, **1. Nef.** 3:17–18 (2. Nef. 26:3). Ar Garu praviešiem tiek darītas zināmas visas lietas, **1. Nef.** 22:1–2. Kristus nāca pie nefījiešiem, lai piepildītu visu, ko Viņš bija runājis ar Savu svēto praviešu muti, **3. Nef.** 1:13 (M&D 42:39).

Tie, kas neklausīja praviešu vārdiem, tiks izdeldēti, **M&D** 1:14. Tiem, kas tic praviešu vārdiem, būs mūžīgā dzīve, **M&D** 20:26. Pravieša vārdu jūs pieņemsiet kā no Manas paša mutes, **M&D** 21:4–6. Atklāsmes un pavēles Baznīcai nāk tikai caur vienu iecelto, **M&D** 43:1–7. Prezidenta pienākums ir prezidēt pār visu Baznīcu un būt kā Mozum, būt par pravieti, **M&D** 107:91–92.

Mēs ticam praviešiem, **TA** 1:6.

Pravietojums, Pravietot. *Skat. arī*

Atklāsmē; Gaišrēģis, redzētājs; Praviete; Pravietis

Pravietojums sastāv no dievišķīgi iedvesmotiem vārdiem jeb rakstiem, ko kāds cilvēks saņem caur atklāsmi no Svētā Gara. Liecība par Jēzu ir pravietojuma gars (Jāņa atkl. 19:10). Pravietojums var attiekties uz pagātņi, tagadņi vai nākotni. Kad kāds cilvēks pravieto, tas runā vai raksta to, ko Dievs grib, lai viņš zinātu, savam paša labumam vai citu labumam. Cilvēki var saņemt pravietojumu vai atklāsmi par savu dzīvi.

Dievs gribētu, lai visa Tā Kunga tauta būtu pravieši, **4. Moz.** 11:29. Jūsu dēli un meitas pasludinās nākamās lietas, **Joēla** 3:1 (Ap. d. 2:17–18). Viņš atklāj Savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem, **Am.** 3:7.

Neviens rakstu pravietojums nav patvaļīgi iztulkojams, **2. Pēt. v.** 1:20.

Nefījiešiem bija daudzas atklāsmes un pravietojuma gars, **Jēk.** 4:6, 13. Alma un Amuleks zināja Zizroma sirds vēlmes ar pravietojuma garu, **Al.** 12:7. Ak vai tam, kas saka, ka Tas Kungs vairs nerīkojas

caur pravietojumiem, **3. Nef.** 29:6. Pēties Jesajas pravietojumus, **Morm.** 8:23.

Visi pravietojumi tiks piepildīti, **M&D** 1:37–38.

Cilvēkam ir jātiek Dieva aicinātam caur pravietojumu, **TA** 1:5.

Prāts

Garīgas spējas, apzināts domu spēks.

Kalpo Viņam ar visu sirdi un labu prātu, **1. Laiku** 28:9.

Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visa sava prāta, **Mat.** 22:37.

Miesas tieksme ir nāve, un gara tieksme ir mūžīgā dzīve, **2. Nef.** 9:39. Tā Kunga balss nāca manā prātā, **Ēn.** 1:10. Vārdam bija spēcīgāka ietekme uz ļaužu prātiem nekā zobenam, **Al.** 31:5.

Es pateikšu tev tavā prātā, **M&D** 8:2. Tev ir jānoskaidro tas savā prātā, **M&D** 9:8. Lai mūžības nopietnība paliek jūsu prātos, **M&D** 43:34. Jūsu prāti iepriekš ir bijuši aptumšoti, **M&D** 84:54. Dodieties savā gultā agri, celieties agri, lai jūsu ķermeņi un prāti tiktu stiprināti, **M&D** 88:124.

Sātans nezināja Dieva prātu, **Moz.** 4:6. Tas Kungs sauca Savus ļaudis par Ciānu, tāpēc ka viņi bija vienas sirds un viena prāta, **Moz.** 7:18.

Prāts, Prāti. *Skat.* Saprāts, saprāti (Prāts, prāti)

Pretestība. *Skat.* Likstas

Pretinieks. *Skat.* Velns

Prets Orsons

Viens no pirmajiem Divpadsmit apustuļiem, kas tika aicināts pēc Baznīcas Atjaunošanas mūsdienās (M&D 124:128–129). Viņš bija bijis Baznīcas loceklis tikai sešas nedēļas, kad Tas Kungs deva viņam atklāsmi caur Džozefu Smitu (M&D 34). Orsons Prets bija arī Baznīcas misionārs (M&D 52:26; 75:14) un vairākus gadus kalpoja kā Baznīcas vēsturnieks.

Prets Pārlis Pārkers

Orsona Preta vecākais brālis un viens no pirmajiem Divpadsmit apustuļiem, kas tika aicināts pēc Baznīcas

Atjaunošanas mūsdienās (M&D 124:128–129). Pārlijs Prets tika aicināts piedalīties pirmajā no vairākiem misionāru centieniem sludināt, kad Tas Kungs deva viņam atklāsmi caur Džozefu Smitu 1830. gada oktobrī (M&D 32; 50:37).

Prezidents. *Skat. arī* Augstākais prezidijs; Praviētis

Organizācijas vadošās amatpersonas nosaukums. Baznīcas prezidents ir praviētis, gaišrēģis un atklājējs (M&D 21:1; 107:91–92), un Baznīcas locekļiem ir jāsauc Baznīcas praviētis par „prezidentu” (M&D 107:65). Viņš ir vienīgā persona uz Zemes, kas pilnvarota izmantot visas priesterības atslēgas.

Priesterības kvorumu un citu Baznīcas organizāciju vadītājus arī var saukt par prezidentiem.

Tas Kungs deva valstības atslēgas Džozefam Smitam, **M&D** 81:1–2. Trīs prezidenti veido Baznīcas prezidija kvorumu, **M&D** 107:21–24. Prezidenti tika ordinēti pēc Melhisedeka kārtas, **M&D** 107:29. Tiek aprakstīti prezidentu pienākumi pār diakoniem, skolotājiem, mācītājiem un elderiem, **M&D** 107:85–89 (M&D 124:136–138, 142). Ir septiņi prezidenti pār visiem Septiņdesmitajiem, **M&D** 107:93–95. Tika iecelti stabu prezidenti, **M&D** 124:133–135.

Prezidējošais bīskaps

Augstākais pilnvarotais Baznīcā. Viņam ir vispārējā atbildība par Baznīcas laicīgajām lietām (M&D 107:68). Prezidējošais bīskaps un viņa padomnieki, kas arī ir augstākie pilnvarotie, prezidē pār Baznīcas Ārona priesterību (M&D 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edvardam Pārtridžam jātiek ordinētam par bīskapu, **M&D** 41:9. Augstākajam prezidijam ir jāaicina un jāieceļ bīskapi, **M&D** 68:14–15. Ārona īstenajiem pēctečiem, kuri ir pirmdzimtie, ir tiesības prezidēt, ja tie ir Augstākā prezidija aicināti, iecelti un ordinēti, **M&D** 68:16, 18–20. Viņu var pārbaudīt tikai Augstākais prezidijs, **M&D** 68:22–24 (M&D 107:82).

Prezidijs. *Skat.* Augstākais prezidijs

Prieks. *Skat. arī* Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Liels laimes stāvoklis, kas rodas no taisnīgas dzīvošanas. Mirstīgās dzīves mērķis visiem cilvēkiem ir gūt prieku (2. Nef. 2:22–25). Pilnīgs prieks nāks tikai caur Jēzu Kristu (Jāņa 15:11; M&D 93:33–34; 101:36).

Pazemīgie priecāsies Tā Kunga priekšā, **Jes.** 29:19 (2. Nef. 27:30).

Es jums pasludinū lielu prieku, **Lūk.** 2:10. Jūsu prieku neviens jums neatņems, **Jāņa** 16:22. Gara auglis ir mīlestība, prieks, miers, **Gal.** 5:22.

Tā auglis piepildīja manu dvēseli ar ļoti lielu prieku, **1. Nef.** 8:12. Cilvēki ir, lai viņi gūtu prieku, **2. Nef.** 2:25. Taisno prieks būs pilnīgs mūžīgi, **2. Nef.** 9:18. Viņi var dzīvot ar Dievu nebeidzamā laimes stāvoklī, **Mos.** 2:41. Es došu visu, kas man ir, lai es varētu saņemt šo milzīgo prieku, **Al.** 22:15. Varbūt es būtu darbarīks Dieva rokās, lai vestu dažas dvēseles pie grēku nožēlošanas, un šis ir mans prieks, **Al.** 29:9. Kādu prieku es izjutu un kādu brīnumainu gaismu es ieraudzīju, **Al.** 36:20.

Mans Gars piepildīs tavu dvēseli ar prieku, **M&D** 11:13. Cik liels būs jūsu prieks ar to Mana Tēva valstībā, **M&D** 18:15–16. Šinī pasaulē jūsu prieks nav pilnīgs, bet Manī jūsu prieks ir pilnīgs, **M&D** 101:36.

Šinī dzīvē man būs prieks, **Moz.** 5:10–11.

Priekšskars

Vārds, kas Svētajos Rakstos nozīmē (1) dalītājs, kas atdala dažādas Saiešanas telts vai tempļa daļas, (2) simbols tam, kas atdala Dievu no cilvēka, vai (3) Dieva dota īpašība, kas ļauidim neļauj atcerēties par pirmmirstīgo dzīvi.

Priekšskars lai atdala svēto vietu no vis-svētākās vietas, **2. Moz.** 26:33.

Kad Jēzu sita krustā, tempļa priekšskars pārplīsa divos gabalos, **Mat.** 27:51 (Marka 15:38; Lūk. 23:45). Mēs tagad visu redzam miklaini, kā spogulī, bet tad vaigu vaigā, **1. kor.** 13:12.

Tumšais neticības priekšskars bija norauts no viņa prāta, **Al.** 19:6. Jareda brālis

Priekšraksti

nevarēja tikt noturēts, lai neieskatītos aiz priekškara, **Et.** 3:19 (*Et.* 12:19).

Priekšgars tiks norauts, un jūs redzēsit Mani, **M&D** 67:10 (**M&D** 38:8). Priekšgars, kas sedz Manu templi, tiks noņemts, **M&D** 101:23. Priekšgars tika noņemts no mūsu prātiem, **M&D** 110:1.

Tumsības priekšgars segs zemi, **Moz.** 7:61.

Priekšraksti. *Skat. arī* Glābšana; Glābšana mirušajiem; Ģenealogija, ciltsraksti; Saistīt, Saistīšana (Aizzimogot, Aizzimogšana); Templis, Tā Kunga nams

Svēti rituāli un ceremonijas. Priekšraksti sastāv no darbībām, kurām ir garīga nozīme. Priekšraksti var nozīmēt arī Dieva likumus un noteikumus.

Priekšraksti Baznīcā ietver slimo dziedināšanu (Jēk. v. 5:14–15), Vakarēdiena svētīšanu (**M&D** 20:77, 79), kristīšanas ar iegremdēšanu (**Mat.** 3:16; **M&D** 20:72–74), bērnu svētīšanu (**M&D** 20:70), Svētā Gara piešķiršanu (**M&D** 20:68; 33:15), priesterības piešķiršanu (**M&D** 84:6–16; 107:41–52), tempļa priekšrakstus (**M&D** 124:39) un laulību jaunajā un mūžīgajā derībā (**M&D** 132:19–20).

Māci tiem priekšrakstus un likumus, **2. Moz.** 18:20. Lai tie staigā pēc Maniem likumiem, ievēro Manus baušļus un tos pilda, **Ec.** 11:20.

Ļaudis bija stingri Dieva priekšrakstu ievērošanā, **Al.** 30:3. Kāds labums, ka mēs esam turējuši Viņa priekšrakstus, **3. Nef.** 24:13–14.

To, kas lūdz un ir nožēlas pilns, Es pieņemu, ja viņš pilda Manus priekšrakstus, **M&D** 52:14–19.

Visa cilvēce var tikt izglābta, ja tā paklausīs evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem, **TA** 1:3.

Aizstājošs priekšraksts: Reliģisks priekšraksts, ko izpilda dzīva persona par mirušu personu. Šie priekšraksti ir spēkā tikai tad, ja tie, par kuriem šie priekšraksti tika izpildīti, tos pieņem, tur ar tiem saistītās derības un top aizzimogoti ar apsolījuma Svēto Garu. Šodien šādi priekšraksti tiek izpildīti tempļos.

Ko tad tie darīs, kas liekas kristīties par mirušajiem, ja jau mirušie augšām necelsies, **1. kor.** 15:29.

Kristīšanas par mirušajiem ir jāizpilda tempļos, **M&D** 124:29–36. Gariem garu pasaulē tika mācīta aizstājošā kristīšana grēku piedošanai, **M&D** 138:29–34.

Priesteris, Ārona priesterība. *Skat. arī* Augstais priesteris; Ārona priesterība; Ārons, Mozus brālis

Amats Ārona priesterībā. Senatnē augstāko amatu Levītu priesterībā ieņēma vienīgi Ārons un viņa pēcteči. Kad Kristus piepildīja Mozus likumu, šis ierobežojums tika noņemts.

Tiek aprakstīti priestera pienākumi atjaunotajā Baznīcā, **M&D** 20:46–52.

Priesteris, Melhisedeka priesterība. *Skat. arī* Augstais priesteris; Melhisedeka priesterība

Cilvēks, kas citu labā izpilda reliģiskus rituālus, kas ir vērsti uz Dievu. Bieži vien Svētajos Rakstos priesteri patiesībā ir augstie priesteri pēc Melhisedeka kārtas (**Al.** 13:2). Tie, kas saņem Dieva godības pilnību pēc Augšāmcelšanās, kļūst par priesteriem un ķēniņiem celestiālajā pasaulē.

Melhisedeks bija visuaugstā Dieva priesteris, **1. Moz.** 14:18. Tu esi priesteris mūžīgi pēc Melhisedeka kārtas, **Psm.** 110:4 (**Ebr.** 5:6; 7:17, 21).

Kristus darījis mūs par ķēniņiem un priesteriem Dievam, Savam Tēvam, **Jāņa atkl.** 1:6 (**Jāņa atkl.** 5:10; 20:6).

Atcerieties, ka Dievs Tas Kungs iecēla priesterus pēc Savas svētās kārtas, **Al.** 13:1–20.

Tie, kas nāk ārā taisno augšāmcelšanās reizē, ir priesteri un ķēniņi, **M&D** 76:50, 55–60.

Priesterība. *Skat. arī* Ārona priesterība; Melhisedeka priesterība; Ordinēt, Ordinācija; Pilnvaras; Priesterības atslēgas; Priesterības zvērests un derība; Spēks, vara

Pilnvaras un spēks, ko Dievs dod cilvēkam, lai tas darbotos visās lietās

cilvēka glābšanai (M&D 50:26–27). Vīriešu kārtas Baznīcas locekļi, kuriem ir priesterība, ir organizēti kvorumos un pilnvaroti izpildīt priekšrakstus un noņemt administratīvās funkcijas Baznīcā.

Viņu svaidījums būs mūžīga priesterība, **2. Moz.** 40:15 (4. Moz. 25:13).

Es jūs esmu nolīcis, **Jāna** 15:16. Uzceliet garīgu namu, svētu priesteru saimi, **1. Pēt. v. 2:5**. Jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, **1. Pēt. v. 2:9** (2. Moz. 19:6).

Cilvēki tiek aicināti kā augstie priesteri viņu ārkārtīgās ticības un labo darbu dēļ, **Aī.** 13:1–12. Es dodu tev varu kristīt, **3. Nef.** 11:21. Jums būs vara dot Svēto Garu, **Mor.** 2:2.

Es atklāšu jums priesterību ar Elijas roku, **M&D 2:1** (DžS—V 1:38). Tas Kungs konfirmēja priesterību arī Āronam un viņa pēcnācējiem, **M&D 84:18**. Šī lielākā priesterība vada evaņģēliju, **M&D 84:19**. Viņš paņēma Mozu no viņu vidus, un Svēto Priesterību arī, **M&D 84:25**. Tiek aprakstīts priesterības zvērests un derība, **M&D 84:33–42**. Priesterība ir turpinājusies caur jūsu tēvu izcelsmi, **M&D 86:8**. Baznīcā ir divas priesterības, **M&D 107:1**. Pirmā priesterība ir Svētā Priesterība pēc Dieva Dēla kārtas, **M&D 107:2–4**. Priesterības tiesības ir nesaraucjami saistītas ar debesu spēkiem, **M&D 121:36**. Nekāds spēks vai ietekme nevar jeb nedrīkst tikt izmantota ar priesterības iedarbību, kā vien ar pārliecināšanu un neviltotu mīlestību, **M&D 121:41**. Katrs uzticīgs, cienīgs vīrietis Baznīcā var saņemt priesterību, **2. OD**.

Mēs ticam, ka cilvēkam ir jātiek Dieva aicinātam, **TA 1:5**.

Priesterība, Ārona. *Skat.* Ārona priesterība

Priesterība, Melhisedeka. *Skat.* Melhisedeka priesterība

Priesterības atslēgas. *Skat.* *arī* Atklāšana; Augstākais prezidijs; Priesterība

Atslēgas ir tiesības prezidēt jeb vara,

Priesterības zvērests un derība

dota cilvēkam no Dieva, vadīt, kontrolēt un pārvaldīt Dieva priesterību uz zemes. Priesterības nesēji, kas tiek aicināti vadošos amatos, saņem atslēgas no tiem, kam ir vara pār viņiem. Priesterības nesēji izmanto priesterību tikai tajās robežās, kuras noteikuši tie, kas tur atslēgas. Baznīcas Prezidents ir vienīgais cilvēks uz Zemes, kas tur visas priesterības atslēgas un ir pilnvarots tās izmantot (M&D 107:65–67, 91–92; 132:7).

Pēteris saņēma valstības atslēgas, **Mat.** 16:19.

Mihaēls (Ādams) saņēma atslēgas glābšanai Jēzus Kristus vadībā, **M&D 78:16**. Valstības atslēgas vienmēr pieder Augstākajam prezidijam, **M&D 81:2**. Melhisedeka priesterība tur Dieva noslēpumu atziņas atslēgas, **M&D 84:19**. Divpadsmit apustuļi tur īpašas atslēgas, **M&D 107:35; 112:16, 32; 124:128**. Džozefs Smits un Olivers Kauderijs saņēma atslēgas attiecībā uz Israēla sapulcināšanu, Ābrahāma evaņģēliju un saistišanas varu, **M&D 110:11–16**. Augstākais prezidijs un Divpadsmitie tur laiku pilnības atklāšanas atslēgas, **M&D 112:30–34**. Amatpersonas priesterībā tur atslēgas, **M&D 124:123**. Tas, kuram ir atslēgas, var iegūt zināšanas, **M&D 128:11**.

Ārona priesterība tur eņģeļu kalpošanas atslēgas un grēku nožēlošanas un kristīšanas evaņģēlija atslēgas, **DžS—V 1:69** (M&D 13).

Priesterības ordinācija. *Skat.* Ordinēt, Ordinācija

Priesterības zvērests un derība. *Skat.* *arī* Derība; Priesterība; Zvērests

Zvērests ir svinīgs apliecinājums būt patiesam un uzticīgam dotajiem solījumiem. Derība ir svinīgs solījums starp divām pusēm. Ārona priesterība tiek saņemta tikai ar derību. Melhisedeka priesterības nesēji saņem priesterību ar neizteiktu zvērestu, kā arī ar derību. Ja priesterības nesēji ir uzticīgi un vairo savus aicinājumus, kā Dievs norāda, Viņš tos svētī. Tie, kas ir uzticīgi līdz galam un dara visu, ko Viņš no tiem prasa,

Princips

saņems visu, kas vien Tēvam ir (M&D 84:33–39).

Tas Kungs noslēdza derību ar Ābrahāmu, un Ābrahāms klausīja, **1. Moz.** 15:18; 17:1; 22:16–18. Priesteri Ecēhiēla laikā neganīja avis, **Ec.** 34:2–3. Priesteri Malehija laikā sagrozīja derību, **Mal.** 1–2.

Princips. *Skat. arī* Evaņģēlijs

Pamatmācība, patiesība vai likums. Pirmie evaņģēlija principi ir ticība Tam Kungam Jēzum Kristus un grēku nožēlošana (TA 1:4).

[NE]atstājuši Kristus mācības sākumu, dosimies pretim pilnībai, **DžST, Ebr.** 6:1.

Elderiem, priesteriem un skolotājiem ir jāmāca Mana evaņģēlija principi, kas ir Svētajos Rakstos, **M&D** 42:12. Tieciet apmācīti pilnīgāk principos, mācībā, visās lietās, **M&D** 88:78 (M&D 97:14). Katrs cilvēks var rīkoties mācībā un principos, atbilstoši tai tikumiskajai rīcības brīvībai, ko Es tam esmu devis, **M&D** 101:78. Tas saprāta limenis, ko mēs sasniedzam šajā dzīvē, celsies ar mums Augšāmcelšanās reizē, **M&D** 130:18–19.

Psalms. *Skat. arī* Dāvids; Mūzika

Iedvesmota poēma vai garīga dziesma.

Psalmu grāmata: Vecās Derības grāmata, kas satur psalmu krājumu, daudzi no kuriem ir par Kristu. Psalmu grāmata bieži tiek citēta Jaunajā Derībā.

Dāvids ir sarakstījis daudzus no psalmiem. Psalmi tika sarakstīti kā slavinājumi Dievam. Daudziem tika pielikta melodija.

Pulku Kungs, Tas Kungs Cebaots.

Skat. arī Jēzus Kristus

Vēl viens Jēzus Kristus Vārds. Viņš valda pār debesu un zemes pulkiem un vada taisnīgos pret ļauno (M&D 29:9; 121:23).

Tas Kungs Cebaots, tas ir šis godības ķēniņš, **Psm.** 24:10.

Israēla Dievs ir Pulku Kungs, **1. Nef.** 20:2.

Mans Gars ne vienmēr pūlēsies ar cilvēku, saka Pulku Kungs, **M&D** 1:33.

Radīt, Radišana. *Skat. arī* Garīgā radišana; Jēzus Kristus; Sabata diena; Sākums; Zeme

Izveidot. Dievs, darbodamies caur Savu Dēlu Jēzu Kristu, organizēja elementus dabā, lai izveidotu Zemi. Debesu Tēvs un Jēzus radīja cilvēku pēc Sava tēla (Moz. 2:26–27).

Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi, **1. Moz.** 1:1. Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla, **1. Moz.** 1:26 (Moz. 2:26–27; Ābr. 4:26).

Caur Viņu viss ir radies, **Jāņa** 1:3, 10. Viņā radītas visas lietas debesis, **Kol.** 1:16 (Mos. 3:8; Hel. 14:12). Dievs radījis pasaules caur Savu Dēlu, **Ebr.** 1:2.

Cilvēks tika radīts sākumā, **Mos.** 7:27. Es radīju gan debesis, gan zemi, un visas lietas, **3. Nef.** 9:15 (Morm. 9:11, 17). Visi cilvēki sākumā tika radīti pēc Manis paša tēla, **Et.** 3:15.

Jēzus Kristus radīja debesis un zemi, **M&D** 14:9. Viņš radīja cilvēku, vīrieti un sievieti, pēc Sava tēla, **M&D** 20:18.

Pasaules bez skaita Es esmu radījis, **Moz.** 1:33. Ar Savu Vienpiedzimušo Es radīju debesis, **Moz.** 2:1. Es, Tas Kungs, radīju visas lietas garīgi, pirms tās radās dabiski uz zemes virsas, **Moz.** 3:5. Miljoniem zemju, līdzīgi šai, nebūtu sākums Tava radītā skaitlim, **Moz.** 7:30. Dievi veidoja un radīja debesis, **Ābr.** 4:1.

Radītājs. *Skat.* Jēzus Kristus; Radīt, Radišana

Rafaēls. *Skat. arī* Eņģeļi

Tā Kunga eņģelis, kas piedalījās visu lietu atjaunošanā (M&D 128:21).

Rahēle. *Skat. arī* Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba sieva (1. Moz. 29–31; 35). Viņa bija arī Jāzepa un Benjamīna māte.

Raksti. *Skat.* Svētie Raksti

Rakstu mācītājs

Vecajā un Jaunajā Derībā šis termins tiek izmantots nedaudz atšķirīgās nozīmēs: (1) Vecajā Derībā rakstu mācītāja galvenais pienākums bija pārrakstīt

Svētos Rakstus (Jer. 8:8). (2) Rakstu mācītāji bieži tiek pieminēti Jaunajā Derībā un dažreiz tiek saukti arī par bauslības mācītājiem. Tie pilnveidoja likumu detaļās un pielāgoja to sava laika apstākļiem (Mat. 13:52; Marka 2:16–17; 11:17–18; Lūk. 11:44–53; 20:46–47).

Rameumptoms

Mormona Grāmatā aprakstīta augsta vieta, uz kuras nostājās zoramieši, atkritušie nefijieši, lai lūgtu Dievu (Al. 31:8–14, 21).

Rebeka. *Skat. arī* Īzāks

Vecās Derības patriarha Īzāka sieva (1. Moz. 24–27). Rebeka bija Ēsava un Jekaba māte (1. Moz. 25:23–26).

Redzētājs. *Skat.* Gaišrēģis, redzētājs

Reguēls. *Skat.* Jetrus

Rehabeāms. *Skat. arī* Salamans

Vecajā Derībā ķēniņa Salamana dēls. Viņš nomainīja savu tēvu un valdīja Jeruzālemē septiņpadsmit gadus (1. Ķēn. 11:43; 14:21, 31). Rehabeāma valdīšanas laikā ķēniņvalsts tika sadalīta Israēla ķēniņvalstī ziemeļos un Jūdas ķēniņvalstī dienvidos (1. Ķēn. 11:31–36; 12:19–20). Rehabeāms valdīja pār Jūdas ķēniņvalsti.

Rigdons Sidnijs

Viens no pirmajiem pievērstajiem un atjaunotās Baznīcas vadītājiem 1830-tajos un 1840-to gadu sākumā. Sidnijs Rigdons kalpoja kādu laiku par Džozefa Smita pirmo padomnieku Baznīcas Augstākajā prezidijā (M&D 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Vēlāk viņš atkrita un tika izslēgts no Baznīcas 1844. gada septembrī.

Rīcības brīvība. *Skat. arī* Atskaite, Atbildīgs, Atbildība; Brīvs, Brīvība

Dieva dota spēja un privilēģija cilvēkiem izvēlēties un rīkoties pašiem.

No visiem kokiem jūs varat brīvi ēst, **1. Moz.** 2:16. Izvēlieties šodien, kam jūs kalposit, **Joz.** 24:15 (Al. 30:8; Moz. 6:33). Cilvēks nevar rīkoties pats, nebūdam

kārdināts, **2. Nef.** 2:15–16. Cilvēki ir brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi vai gūstu un nāvi, **2. Nef.** 2:27. Jūs esat brīvi; jums ir ļauts rīkoties pašiem, **Hel.** 14:30.

Trešo daļu no debesu pulkiem viņš novērsa dēļ viņu rīcības brīvības, **M&D** 29:36. Ir nepieciešams, lai velns varētu kārdināt cilvēkus, vai arī viņi nevarēs rīkoties paši, **M&D** 29:39. Lai katrs cilvēks izvēlas pats, **M&D** 37:4. Katrs cilvēks var rīkoties atbilstoši tai tikumiskajai rīcības brīvībai, ko Es tam esmu devis, **M&D** 101:78.

Sātans mēģināja iznīcināt cilvēka rīcības brīvību, **Moz.** 4:3. Tas Kungs dod cilvēkam viņa rīcības brīvību, **Moz.** 7:32.

Roku uzlikšana. *Skat. arī* Iecelšana; Ordinēt, Ordinācija; Slimo dziedināšana; Svētā Gara dāvana

Roku uzlikšana un kāda cilvēka galvas kā daļa no priesterības priekšraksta. Daudzi priesterības priekšraksti tiek izpildīti ar roku uzlikšanu, tādi kā ordinēšana, svētību došana, slimo dziedināšana, apstiprināšana par Baznīcas locekli un Svētā Gara piešķiršana.

Mozus uzlika savas rokas uz Jozuas galvas, kā Tas Kungs pavēlēja, **4. Moz.** 27:18, 22–23 (5. Moz. 34:9).

Jēzus uzlika Savas rokas tik vien reitiem vājiem un tos dziedināja, **Marka** 6:5 (Morm. 9:24). Apustuļi uzlika savas rokas uz septiņiem vīriem, kam bija apustuļiem jāpalīdz, **Ap. d.** 6:5–6. Svētais Gars tika dots ar roku uzlikšanu, **Ap. d.** 8:14–17. Ananija uzlika savas rokas uz Saula un atjaunoja viņa redzi, **Ap. d.** 9:12, 17–18. Pāvils uzlika savas rokas uz viņu un dziedināja to, **Ap. d.** 28:8. Pāvils mācīja kristīšanas un roku uzlikšanas mācību, **Ebr.** 6:2.

Alma ordinēja priesterus un elderus ar roku uzlikšanu, **Al.** 6:1. Jēzus deva Saviem mācekļiem varu piešķirt Svēto Garu ar roku uzlikšanu, **3. Nef.** 18:36–37. Kam jūs uzliksit savas rokas, jūs dosit Svēto Garu, **Mor.** 2:2.

Elderiem ir jāuzliek savas rokas uz bērniem, lai tos svētītu, **M&D** 20:70. Viņi saņems Svēto Garu ar roku uzlikšanu,

Roma

M&D 35:6 (TA 1:4). Elderiem ir jāuzliek rokas slimajiem, **M&D 42:44** (M&D 66:9). Pēc kristīšanas bērniem ir jāsaņem roku uzlikšana, **M&D 68:27**. Priesterība tiek saņemta ar roku uzlikšanu, **M&D 84:6–16**.

Roma. *Skat. arī* Romas impērija

Jaunajā Derībā Romas impērijas galvaspilsēta, kas atradās pie Tibras upes Itālijā (Ap. d. 18:2; 19:21; 23:11). Pāvils mācīja evaņģēliju Romā, kad viņš bija Romas valdības ieslodzītais (Ap. d. 28:14–31; Rom. 1:7, 15–16).

Romas impērija. *Skat. arī* Roma

Senās Romas impērija. Apustuļu laikā Romas impērija bija vienīgais lielais spēks pasaulē. Tā ietvēra visu zemi starp Eifratu, Donavu, Reinu, Atlantijas okeānu un Sahāras tuksnesi. Palestīna tika pakļauta 63. g. pr. Kr., kad Pompejs ieņēma Jeruzālemi. Kaut arī romieši dāvāja jūdiem daudzas privilēģijas, jūdi ienīda romiešu valdību un pastāvīgi dumpojās.

Pāvils, Romas pilsonis, izmantoja grieķu valodu, pašu izplatītāko impērijas valodu, lai izplatītu evaņģēliju impērijā.

Dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, **Mat. 22:17–22**. Pāvils kā Romas pilsonis aizstāvēja savas tiesības, **Ap. d. 16:37–39** (Ap. d. 22:25–29).

Romiešiem, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Jaunajā Derībā vēstule, ko Pāvils rakstīja svētajiem Romā. Viņš bija iecerējis apmeklēt Jeruzālemi, kas noteikti bija bīstami. Ja viņš paliktu dzīvs, viņš cerēja vēlāk apmeklēt Romu. Vēstule daļēji bija domāta tam, lai sagatavotu draudzi tur pieņemt viņu, kad viņš ieradīsies. To var aplūkot arī kā tādu, kas satur paziņojumus par noteiktām mācībām, kuras tika apspriestas un kuras tagad Pāvils uzskatīja kā galīgi apstiprinātas.

1. nodaļa satur Pāvila sveicienus romiešiem. 2. līdz 11. nodaļa satur vairākas deklarācijas par ticības, darbu un

labvēlības mācību. 12. līdz 16. nodaļa satur praktiskas mācības par mīlestību, pienākumu un svētumu.

Rute. *Skat. arī* Boāss

Vecajā Derībā Naomijas un Ēlimeleha, kas bija israēlieši, moābiešu vedekla. Pēc sava vīra nāves Rute apprecēja Naomijas radnieku Boāsu. Viņu dēls Obeds bija Dāvida un Kristus priekštecis. Stāsts par Ruti brīnišķīgi parāda ne-israēlietes pievēršanu Israēla ganāmpulkam. Rute atteicās no sava iepriekšējā dieva un iepriekšējās dzīves, lai pievienotos ticības biedriem, kalpojot Israēla Dievam (Rut. 1:16).

Rutes grāmata: 1. nodaļā aprakstīta Ēlimeleha un viņa ģimenes dzīve Moāba zemē. Pēc savu vīru nāves Naomija un Rute devās uz Bētlemi. 2. nodaļā paskaidrots, ka Rute lasīja vārpas plāvēju aizmugurē Boāsa laukā. 3. nodaļā stāstīts, ka Naomija mācīja Rutei iet piedarbā un gulēt pie Boāsa kājām. 4. nodaļā ir stāsts par Rutes laulībām ar Boāsu. Viņiem bija dēls Obeds, caur kuru ir cēlušies Dāvids un Kristus.

Rūbens. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā vecākais Jēkaba un Leas dēls (1. Moz. 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Kaut arī Rūbens bija pirmdzimtais, viņš pazaudēja savu pirmdzimtību grēka dēļ (1. Moz. 35:22; 49:3–4).

Rūbena cilts: Jēkaba svētība Rūbenam ir atrodama 1. Moz. 49:3 un 5. Moz. 33:6. Cilts locekļu skaits pamazām samazinājās, un, kaut arī cilts turpināja eksistēt, tā zaudēja savu politisko nozīmi. Rūbena pirmdzimtība pārgāja pie Jāzepa un viņa dēliem tāpēc, ka Jāzeps bija Jēkaba otrās sievas Rahēles pirmdzimtais (1. Laiku 5:1–2).

Sabata diena. *Skat. arī* Atpūta; Radīt, Radišana

Svēta diena, kas nolikta katru nedēļu atpūtai un pielūgšanai. Pēc tam, kad Dievs visu bija radījis, Viņš atpūtās

septītajā dienā un pavēlēja, lai viena diena katru nedēļu būtu atpūtas diena, lai palīdzētu ļaudīm atcerēties Viņu (2. Moz. 20:8–11).

Pirms Kristus Augšāmcelšanās Baznīcas locekļi turēja pēdējo nedēļas dienu kā sabatu, tāpat kā jūdi. Pēc Augšāmcelšanās Baznīcas locekļi, gan jūdi, gan citticībnieki, turēja pirmo nedēļas dienu (Tā Kunga dienu), lai pieminētu Tā Kunga Augšāmcelšanos. Šodien Baznīca turpina turēt vienu nedēļas dienu kā svētu sabata dienu, kurā pielūgt Dievu un atpūsties no pasaules darbiem.

Sabats atgādina cilvēkiem par nepieciešamību pēc garīgas barības un viņu pienākumu paklausīt Dievam. Kad tautā pieaug nevērība pret sabata ievērošanu, tiek ietekmēti visi dzīves aspekti un tās reliģiskā dzīve sairst (Neh. 13:15–18; Jer. 17:21–27).

Dievs atdusējās septītajā dienā, **1. Moz.** 2:1–3. Israēla bērni nevāca mannu sabatā, **2. Moz.** 16:22–30. Piemini sabata dienu, turi to svētu, **2. Moz.** 20:8–11 (Mos. 13:16–19). Sabats tika dots kā zīme starp Dievu un cilvēku, **2. Moz.** 31:12–17 (Ec. 20:12, 20). Mēs nedrīkstam nedz pirkt, nedz pārdot sabata dienā, **Neh.** 10:32. Nosauc sabatu par prieku, godinādams To Kungu, un neizlieto to saviem ceļiem, **Jes.** 58:13–14.

Sabats ir celts cilvēka dēļ, un ne cilvēks sabata dēļ, **Marka** 2:23–28. Cilvēka Dēls ir kungs pār sabatu, **Lūk.** 6:1–10. Jēzus mācīja sinagogā un dziedināja sabatā, **Lūk.** 13:10–14.

Nefijieši turēja sabata dienu svētu, **Jar.** 1:5. Ievērojiet sabata dienu, lai turētu to svētu, **Mos.** 18:23.

Pienes savus Svētos Vakarēdienus Manā svētajā dienā, **M&D** 59:9–13. Ciānas iedzīvotājiem būs ievērot sabata dienu, **M&D** 68:29.

Es, Dievs, atpūtos septītajā dienā no visiem Saviem darbiem, **Moz.** 3:1–3 (1. Moz. 2:1–3; Ābr. 5:1–3).

Sacelšanās. *Skat. arī* Atkrišana; Grēks; Kurnēšana; Velns

Nepakļaušanās jeb pretošanās Tam

Kungam, ieskaitot atteikšanos sekot Viņa izraudzītajiem vadītājiem un Viņa pavēļu apzinātu nepildīšanu.

Nesacelieties pret To Kungu, **4. Moz.** 14:9. Dumpīgs cilvēks tiecas tikai uz jaunu, **Sal. Pam.** 17:11. Bēdas bērniem, kas atkritēji, **Jes.** 30:1.

Tas Kungs neatpestī nevienu tādu, kas sacēlas pret Viņu un nomirst savos grēkos, **Mos.** 15:26. Amlisieši bija atklāti sacēlušies pret Dievu, **Al.** 3:18–19.

Dumpīgie tiks caurdurti ar lielām bēdām, **M&D** 1:3. Tā Kunga dusmas ir iedegušās pret dumpīgajiem, **M&D** 56:1 (M&D 63:1–6).

Sātans sacēlās pret Dievu, **Moz.** 4:3.

Sadrahs. *Skat. arī* Daniēls

Vecajā Derībā Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego bija trīs israēliešu jaunieši, kuri, kopā ar Daniēlu, tika atvesti uz Nebukadnēcara, Bābeles ķēniņa, pili. Sadraha ebreju vārds bija Hananja. Četri jaunieši atteicās aptraipīties, baudot ēdienu un vīnu no ķēniņa galda (Dan. 1). Ķēniņš iemeta Sadrahu, Mesahu un Abed-Nego degošā ceplī, taču viņi tika brīnumaini pasargāti (Dan. 3).

Sadraudzība. *Skat. arī* Mīlestība; Vienotība

Pēdējo dienu svētajiem sadraudzība ietver sevī draudzīgu attiecību, kalpošanas, garīga pacēluma un stiprināšanas sniegšanu.

Tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu, **3. Moz.** 19:18 (Mat. 19:19; M&D 59:6).

Kad tu atgriezīsies, tad stiprini savus brāļus, **Lūk.** 22:32. Jūs esat Mani mācekļi, ja jums ir mīlestība savā starpā, **Jāņa** 13:35. Gani manas avis, **Jāņa** 21:15–17. Viņi lūdza, lai mēs uzņemtos sadraudzību kalpot svētajiem, **2. kor.** 8:1–5. Mūsu sadraudzība ir ar Tēvu un ar Viņa Dēlu, **1. Jāņa** v. 1:3.

Nefijieši un lamanieši sadraudzējās cits ar citu, **Hel.** 6:3.

Lai katrs cilvēks cienu savu brāli kā sevi pašu, **M&D** 38:24–25. Ja jūs neesat vienoti, jūs neesat Mani, **M&D** 38:27. Es

Saduķeji

pieņemu tevi, lai būtu par tavu draugu un brāli, **M&D** 88:133.

Saduķeji. *Skat. arī* Jūdi

Maza, taču politiski spēcīga grupa starp jūdiem. Iespējams, ka visvairāk viņi pazīstami ar savu nelokāmo ticību paklausībai Mozus likuma burtam un garu un eņģeļu esamības, kā arī mācību par Augšamcelšanos un mūžīgo dzīvi noliegšanu (Marka 12:18–27; Ap. d. 4:1–3; 23:7–8).

Saiešanas telts (tabernakuls). *Skat. arī*

Derības šķirsts; Templis, Tā Kunga nams; Vissvētākā vieta

Tā Kunga nams, Israēla pielūgšanas centrs laikā, kad tie izgāja no Ēģiptes. Saiešanas telts varēja tikt izjaukta un atkal salikta, un faktiski bija pārnēsājams templis. Israēla bērni izmantoja Saiešanas telti, līdz tie uzcēla Salamana templi (**M&D** 124:38).

Dievs atklāja Saiešanas telts paraugu Mozum (2. Moz. 26–27), un Israēla bērni uzcēla to atbilstoši tam paraugam (2. Moz. 35–40). Kad Saiešanas telts bija pabeigta, mākonis pārklāja telti, un Tā Kunga godība piepildīja Saiešanas telti (2. Moz. 40:33–34). Mākonis bija Dieva klātbūtnes zīme. Naktī tas izskatījās kā uguns. Kad mākonis apklāja telti, Israēla bērni uzslēja tur nometni. Kad tas pacēlās, tad tie gāja tam līdzī (2. Moz. 40:36–38; 4. Moz. 9:17–18). Israēla bērni nesa Saiešanas telti sev līdzī, ceļojot pa tukšnesi un iekarojot Kānaāna zemi. Pēc tās iekarošanas Saiešanas telts tika uzlieta Šilo, vietā, kuru Tas Kungs bija izraudzījis (Joz. 18:1). Pēc tam, kad Israēla bērni uzcēla Salamana templi, Saiešanas telts pilnīgi pazuda no vēstures.

Tas Kungs un Jesaja izmantoja Saiešanas telti kā Ciānas pilsētas un Jeruzālemes pilsētas simbolu Tā Kunga Otrās Atnākšanas laikā (Jes. 33:20; Moz. 7:62).

Saistīt, Saistīšana (Aizzīmogat, Aizzīmogošana). *Skat. arī* Elija; Priekšraksti; Priesterība

Piešķirt spēku debesīs priekšrakstiem, kas ar priesterības pilnvarām ir izpildīti

uz Zemes. Priekšraksti tiek aizzīmogoti, kad tie saņem apsolījuma Svētā Gara, kas ir Svētais Gars, apstiprinājumu.

Ko tu siesi virs zems, tas būs siets arī debesīs, **Mat.** 16:19 (**Mat.** 18:18; **M&D** 124:93; 132:46). Jūs tikāt aizzīmogoti ar šo apsolījuma Svēto Garu, **Ef.** 1:13.

Es dodu tev spēku, ka viss, ko tu saistīsi uz zemes, būs saistīts debesīs, **Hel.** 10:7.

Viņiem ir dota vara saistīt gan uz zemes, gan debesīs, **M&D** 1:8. Tie, kas ir celestiālajā godībā, ir aizzīmogoti ar apsolījuma Svēto Garu, **M&D** 76:50–70. Elija nodod saistīšanas spēka atslēgas Džozefa Smita rokās, **M&D** 110:13–16. Tas ir saistīšanas un sasiešanas spēks, **M&D** 128:14. Stiprāks pravietojuma vārds nozīmē, ka cilvēks zina, ka viņš ir aizzīmogots mūžīgajai dzīvei, **M&D** 131:5. Visas derības, kas nav aizzīmogotas ar apsolījuma Svēto Garu, beidzas, kad cilvēki nomirst, **M&D** 132:7. Lielais darbs, kas tiek veikts tempļos, ietver bērnu aizzīmogošanu ar viņu vecākiem, **M&D** 138:47–48.

Sakraments. *Skat.* Svētais Vakarēdiens**Salamana Augstā Dziesma**

Grāmata Vecajā Derībā. Praviētis Džozefs Smits mācīja, ka Salamana Augstā Dziesma nav iedvesmoti raksti.

Salamans. *Skat. arī* Batseba; Dāvids

Vecajā Derībā Dāvida un Batsebas dēls (2. Sam. 12:24). Kādu laiku Salamans bija Israēla ķēniņš.

Dāvids bija noteicis, ka Salamans būs ķēniņš, **1. Ķēn.** 1:11–53. Dāvids uzdeva Salamanam staigāt Tā Kunga ceļus, **1. Ķēn.** 2:1–9. Tas Kungs apsolīja viņam gudru sirdi, **1. Ķēn.** 3:5–15. Izsprieda tiesu starp divām mātēm un noteica bērna īsto māti, **1. Ķēn.** 3:16–28. Sacerēja sakāmvārdus un dziesmas, **1. Ķēn.** 5:12. Uzcēla templi, **1. Ķēn.** 6; 7:13–51. Iesvētīja templi, **1. Ķēn.** 8. Viņu apciemoja Sābas ķēniņiene, **1. Ķēn.** 10:1–13. Salamans apprecēja svešzemju sievas, un viņa sievas pievērsa viņa sirdi svešu

dievu pielūgšanai, **1. Ķēn.** 11:1–8. Tas Kungs bija dusmīgs uz Salamanu, **1. Ķēn.** 11:9–13. Nomira, **1. Ķēn.** 11:43. Dāvids pravietoja par Salamana valdīšanas godību, **Psm.** 72.

Salamans saņēma daudzas sievas un blakussievas, bet dažas nebija saņemtas no Tā Kunga, **M&D** 132:38 (Jēk. 2:24).

Salamans Mācītājs

Grāmata Vecajā Derībā, kas satur pārdomas par dažām dzīves dziļākajām problēmām.

Grāmatas autors—sludinātājs, daudz grāmatā raksta no to redzes viedokļa, kuri ir bez evaņģēlija sapratnes. Viņš raksta atbilstoši pasaules ļaužu sajūtām—tas ir, to, kas ir „zem saules” (Sal. Māc. 1:9). Liela daļa grāmatas šķiet negatīva un pesimistiska (Sal. Māc. 9:5, 10). Tas nav tā, kā Tas Kungs gribētu, lai mēs uztveram dzīvi, bet drīzāk gan kā sludinātājs ir ievērojis, kā tā parādās neapgaismotiem cilvēkiem uz zemes. Visgarīgākā grāmatas daļa ir 11. un 12. nodaļa, kur autors secina, ka vienīgais, kam ir paliekoša vērtība, ir paklausība Dieva baušļiem.

Salauzta sirds. *Skat. arī* Lēnprātīgs, Lēnprātība; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana; Pazemīgs, Pazemība; Sirds; Upuris

Būt ar salauztu sirdi nozīmē būt pazemīgam, nožēlas pilnam, nožēlot grēkus un būt lēnprātīgam—tas ir, gatavam pieņemt Dieva gribu.

Es dzīvoju pie tā, kam ir nožēlas pilns un pazemīgs gars, **Jes.** 57:15.

Kristus upurē Sevi par tiem, kam ir salauzta sirds un nožēlas pilns gars, **2. Nef.** 2:7. Upurējiet ziedojumumu Tam Kungam ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, **3. Nef.** 9:20 (M&D 59:8). Tikai tie, kam ir salauzta sirds un nožēlas pilns gars, tiek pieņemti kristīšanai, **Mor.** 6:2.

Jēzus tiks sists krustā grēku piedošanai nožēlas pilnai sirdij, **M&D** 21:9. Tas, kura gars ir nožēlas pilns, tiek pieņemts, **M&D** 52:15. Tiem, kas ir nožēlas pilni, ir apsolīts Svētais Gars, **M&D** 55:3. Mans

Gars ir sūtīts, lai apgaismotu pazemīgos un nožēlas pilnos, **M&D** 136:33.

Salema. *Skat. arī* Jeruzāleme; Melhisedeks

Pilsēta Vecajā Derībā, kur valdīja Melhisedeks. Tā varētu atrasties mūsdienu Jeruzālemes vietā. Vārds *Salema* ir ļoti līdzīgs ebreju vārdam, kas nozīmē „miers”.

Melhisedeks, Salemas ķēniņš, iznesa maizi un vīnu, **1. Moz.** 14:18.

Melhisedeks, Salemas ķēniņš, bija viuaugstā Dieva priesteris, **Ebr.** 7:1–2.

Melhisedeks bija ķēniņš pār Salemas zemi, **Al.** 13:17–18.

Samarieši. *Skat. arī* Samarija

Bībeles ļaudis, kas dzīvoja Samarijā pēc tam, kad Israēla ziemeļu ķēniņvalsti iekaroja asīrieši. Samarieši daļēji bija israēlieši un daļēji citticībnieki. Viņu reliģija bija jūdu un pagānu ticības un paražu sajaukums. Līdzība par labo samarieti Lūkas ev. 10:25–37 parāda to naidu, kas bija izveidojies jūdu starpā pret samariešiem, tādēļ ka samarieši bija atkrituši no israēliešu reliģijas. Tas Kungs norādīja apustuļiem mācīt samariešiem evaņģēliju (Ap. d. 1:6–8). Filips veiksmīgi sludināja Kristus evaņģēliju ļaudīm Samarijā un darīja daudzus brīnumus viņu starpā (Ap. d. 8:5–39).

Samarija. *Skat. arī* Samarieši

Vecajā Derībā Israēlas ziemeļu ķēniņvalsts galvaspilsēta (1. Ķēn. 16:23–24). Dēļ tās stiprājam militārajām pozīcijām kalnā asīrieši nevarēja iekarot to savādāk, kā tikai pēc 3 gadu aplenkuma (2. Ķēn. 17:5–6). Hērods to pārbūvēja un nosauca par Sebasti. Jaunās Derības laikos Samarija bija nosaukums visam Palestīnas centrālajam reģionam uz rietumiem no Jordānas.

Sams. *Skat. arī* Lehijš, Nefija tēvs

Mormona Grāmatā trešais Lehija dēls (1. Nef. 2:5). Viņš bija taisnīgs un svēts vīrs, kurš izvēlējās sekot Tam Kungam (1. Nef. 2:17; 2. Nef. 5:5–6; Al. 3:6).

Samuēls, Vecās Derības pravietis

Elkana un Annas dēls Samuēls piedzima kā atbilde uz viņa mātes lūgšanām (1. Sam. 1). Kā bērns viņš tika nodots augstā priestera Ēļa uzraudzībā Saiešanas teltī Šilo (1. Sam. 2:11; 3:1). Tas Kungs aicināja Samuēlu jau jaunībā kļūt par pravieti (1. Sam. 3). Pēc Ēļa nāves Samuēls kļuva par dižu pravieti un soģi Israēlā un atjaunoja likumu, kārtību un regulāru Dieva pielūgšanu zemē (1. Sam. 4:15–18; 7:3–17).

1. Sam. 28:5–20 satur atskaiti par to, kā Samuēlu izsauca no mirušajiem Endoras burve pēc ķēniņa Saula pieprasījuma. Tā nevarētu būt vīzija no Dieva tāpēc, ka burvji vai citi garīgie starpnieki nevar iespaidot pravieti, lai tas parādītos pēc viņu pieprasījuma.

1. un 2. *Samuēla grāmata*: Dažās Bībelēs 1. un 2. Samuēla grāmata ir viena grāmata. Citās tās ir divas grāmatas. Grāmatas ietver apmēram 130 gadus ilgu periodu no Samuēla dzimšanas gandrīz līdz ķēniņa Dāvida nāvei.

1. *Samuēla grāmata*: No 1. līdz 3. nodaļai ir aprakstīts tas, ka Tas Kungs nolādēja un sodīja Ēļa ģimeni un aicināja Samuēlu kā augsto priesteri un soģi. No 4. līdz 6. nodaļai stāstīts par to, kā derības šķirsts krita filistiešu rokās. 7. un 8. nodaļā pierakstīti Samuēla brīdinājumi par viltus dieviem un ļaunu ķēniņu. No 9. līdz 15. nodaļai aprakstīta Saula kronēšana un viņa kā ķēniņa valdīšana. No 16. līdz 31. nodaļai stāstīts par Dāvidu un to, kā viņš ieguva spēku—Samuēls iesvaidīja Dāvidu, kurš vēlāk nogalināja Goliātu. Sauls ienida Dāvidu, bet Dāvids atteicās nogalināt Saulu, kaut arī viņam bija iespēja to izdarīt.

2. *Samuēla grāmata*: Grāmata satur informāciju par Dāvida kā ķēniņa valdīšanu Jūdā un galu galā visā Israēlā. No 1. līdz 4. nodaļai parādīta ilgā cīņa starp Saula sekotājiem un Dāvida sekotājiem pēc tam, kad viņu kronēja Jūda. No 5. līdz 10. nodaļai parādīts kā Dāvids kļuva varens daudzās zemēs. No 11. līdz 21. nodaļai parādīta Dāvida garīgā spēka

samazināšanās dēļ viņa grēkiem un dumpja viņa paša ģimenē. 22. līdz 24. nodaļā ir aprakstīti Dāvida centieni izlīgt ar To Kungu.

Samuēls lamaniēti

Lamaniešu pravietis Mormona Grāmatā, kuru Tas Kungs sūtīja mācīt un brīdināt nefijiešus isi pirms Glābēja dzimšanas. Samuēls pravietoja par zīmēm, kas saistītas ar Jēzus Kristus dzimšanu un nāvi, un par nefijiešu iznīcināšanu (Hel. 13–16).

Sapnis. Skat. arī Atklāsme

Viens no veidiem, kā Dievs atklāj Savu gribu vīriešiem un sievietēm uz Zemes. Tomēr ne visi sapņi ir atklāsmes. Iedvesmoti sapņi ir ticības augļi.

Viņš sapņoja un redzēja kāpnes, kas sniedzās debesīs, **1. Moz.** 28:12. Jāzeps sapņoja sapni, **1. Moz.** 37:5. Tas Kungs runās ar viņu sapņos, **4. Moz.** 12:6. Nebukadnēcars redzēja sapni, **Dan.** 2:1–3. Sirmgalvji redzēs atklāsmes sapņos, **Joēla** 3:1 (Ap. d. 2:17).

Tā Kunga eņģelis parādījās viņam sapnī, **Mat.** 1:20 (Mat. 2:19).

Lehijs rakstīja daudzās lietas, ko viņš redzēja sapņos, **1. Nef.** 1:16. Lehijs redzēja sapni, **1. Nef.** 8.

Saprašana. Skat. arī Gudrība; Patiesība; Zināšanas

Iegūt zināšanas vai aptvert kādas patiesības nozīmi, ieskaitot tās pielietošanu dzīvē.

Nepaļaujies uz sava prāta gudrību, **Sal. Pam.** 3:5. Pieņemies gudrībā, **Sal. Pam.** 4:8.

Jēzus runāja līdzībās, un daži nesa-prata, **Mat.** 13:12–17. Tas Kungs atdarīja viņu saprašānu, **Lūk.** 24:45.

Ja jūs nevarat saprast šos vārdus, tad tāpēc, ka nevaicājat, **2. Nef.** 32:4 (3. Nef. 17:3). Pieraksti tika saglabāti, lai mēs varētu lasīt un saprast, **Mos.** 1:2–5. Savas neticības dēļ viņi nevarēja saprast Dieva vārdu, **Mos.** 26:3. Tie bija vīri ar veselu saprātu, **Al.** 17:2–3. Vārds sāk apgaismot manu sapratni, **Al.** 32:28.

Pārspriedisim kopīgi, lai jūs varētu saprast, **M&D** 50:10–12, 19–23. Vecākiem jā-māca bērnus saprast, **M&D** 68:25. Dieva darbi un noslēpumi var tikt saprasti tikai ar Svēto Garu, **M&D** 76:114–116. Sātans mēģina novērst cilvēku sirdis no saprašanas, **M&D** 78:10. Kristus gaisma atdzīvina mūsu saprašanu, **M&D** 88:11.

Saprašanas dāvana. *Skat. arī* Gara dāvanas

Saprast vai zināt kaut ko ar Gara spēku. Saprašanas dāvana ir viena no Gara dāvanām. Tā ietver cilvēku patiesā rakstura un garīgo vēstījumu avota un nozīmes izprašanu.

Cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi, **1. Sam.** 16:7. Bēdas tiem, kas ļaunu sauc par labu, **Jes.** 5:20 (2. Nef. 15:20).

Dieva lietas ir garīgi saprotamas, **1. kor.** 2:14. Citiem cilvēkiem ir dota garu pazīšanas dāvana, **1. kor.** 12:10.

Amons varēja nojaust viņa domas, **Al.** 18:18. Klusa balss iedūrās tajos, kas to dzirdēja, **3. Nef.** 11:3.

Lai jūs netiktu pievilkti, tiecieties pēc labākajām dāvanām, **M&D** 46:8, 23. Baznīcas vadītājiem tiek dota spēja pazīt Gara dāvanas, **M&D** 46:27. Ķermenis, kas ir piepildīts ar gaismu, saprot visas lietas, **M&D** 88:67.

Mozus redzēja zemi, saprotot to ar Dieva Garu, **Moz.** 1:27.

Saprāts, saprāti (Prāts, prāti). *Skat. arī* Gaisma, Kristus gaisma; Gars; Patiesība

Saprātam (prātam) ir vairākas nozīmes, trīs no tām ir: (1) Tā ir patiesības gaisma, kas dod dzīvību un gaismu visam, kas ir Visumā. Tas vienmēr ir pastāvējis. (2) Vārds *saprāti* var attiekties arī uz Dieva garīgajiem bērniem. (3) Svētie Raksti var arī runāt par saprātu, atsaucoties uz garīgu elementu, kas pastāvēja pirms mēs tikām piedzemdīnāti kā garīgie bērni.

Saprāts pieķeras saprātam, **M&D** 88:40. Saprāts netika radīts vai izveidots, **M&D** 93:29. Viss saprāts ir neatkarīgs

tajā jomā, kur Dievs to ir nolīcis, **M&D** 93:30. Dieva godība ir saprāts, **M&D** 93:36–37. Tas saprāts, ko mēs sasniegšim šajā dzīvē, celsies ar mums pie augšamcelšanās, **M&D** 130:18–19.

Tas Kungs valda pār visiem saprātiem, **Ābr.** 3:21. Tas Kungs parādīja Ābrahāmam saprātus, kas tika organizēti, pirms pasaule bija, **Ābr.** 3:22.

Sargāt, Sargs. *Skat. arī* Brīdināt, Brīdinājums

Būt modram, apsargāt. Persona, kas ir modra un paklausa, ir gatava un sagatavota. Sargi ir vadītāji, kurus aicinājuši Tā Kunga pārstāvji un kuriem ir īpaša atbildība par citu labklājību. Tiem, kas ir aicināti par vadītājiem, ir arī īpaša atbildība būt par sargiem visai pārējai pasaulei.

Es tevi esmu ielicis par sargu, **Ec.** 3:17–21. Sargi, kas paceļ savu brīdinājuma balsi, izglābj savu dvēseli, **Ec.** 33:7–9.

Esiet modrīgi, jo jūs nezināt, kurā stundā jūs Kungs nāks, **Mat.** 24:42–43 (**Mat.** 25:13; **Marka** 13:35–37; **M&D** 133:10–11). Esiet modrīgi un lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītat kārdināšanā, **Mat.** 26:41 (3. Nef. 18:15, 18).

Ja jūs neuzmanīsiet sevi, savas domas, savus vārdus, savus darbus, jums būs jāiet bojā, **Mos.** 4:30. Alma iecēla priesterus un vecajus vadīt un uzraudzīt baznīcu, **Al.** 6:1.

Tas, kas nevēro pēc Glābēja, tiks izdeldēts, **M&D** 45:44. Bīskaps un citi ir Dieva aicināti un ordinēti, lai uzraudzītu Baznīcas locekļus, **M&D** 46:27. Tas Kungs nolika sargus vīnadārzā, **M&D** 101:44–58.

Sarkanā jūra, Niedru jūra. *Skat. arī* Mozus

Ūdenskrātuve starp Ēģipti un Arābiju. Tās divi ziemeļu līči veido Sinaja pussalas krasta līniju. Tas Kungs brīnumainā veidā sadalīja Sarkanu jūru tā, ka israēlieši Mozus vadībā varēja pāriet tai pāri pa sausu zemi (2. Moz. 14:13–31; Ebr. 11:29). Tas, ka Mozus sadalīja jūru, tiek apstiprināts pēdējo dienu atklāsmē (1. Nef. 4:2; Hel. 8:11; **M&D** 8:3; **Moz.** 1:25).

Sauls, Israēla ķēniņš

Sauls, Israēla ķēniņš

Vecajā Derībā pirmais Israēla ķēniņš, pirms tā tika sadalīta. Kaut arī viņš bija taisnīgs savas valdīšanas sākumā, galu galā viņš kļuva lepns un nepaklausīgs Dievam (1. Sam. 9–31).

Sauls no Tarsas. *Skat. Pāvils***Savienības.** *Skat. Slepenās savienības***Sākums.** *Skat. arī Jēzus Kristus;*

Pirmsmirstīgā dzīve; Radīt, Radīšana

Parasti attiecas uz laiku pirms šīs mirstīgās dzīves—tas ir, uz pirmsmirstīgo dzīvi. Dažreiz Jēzus uz to atsaucas kā uz Sākumu.

Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi, **1. Moz.** 1:1 (Moz. 2:1).

Iesākumā bija Vārds, **Jāņa** 1:1.

Es esmu Alfa un Omega, Sākums un Gals, **3. Nef.** 9:18.

Kristus ir Sākums un Gals, **M&D** 19:1. Jaunā un mūžīgā derība bija kopš sākuma, **M&D** 22:1. Cilvēks sākumā bija ar Dievu, **M&D** 93:23, 29. Cēlie un dižie gari iesākumā tika izraudzīti, lai būtu par valdniekiem, **M&D** 138:55.

Mans Vienpiedzimušais bija ar Mani kopš sākuma, **Moz.** 2:26.

Sāls

Senajā pasaulē tika izmantots kā svarīgs pārtikas konservants; tas tika uzskatīts par dzīvei nepieciešamu.

Lata sieva kļuva par sāls stabu, **1. Moz.** 19:26.

Jūs esat zemes sāls, **Mat.** 5:13 (Lūk. 14:34; 3. Nef. 12:13).

Tā Kunga derības ļaudis tiek uzskatīti par zemes sāli, **M&D** 101:39–40. Ja svētie nav cilvēku glābēji, viņi ir kā sāls, kas zaudējusi garšu, **M&D** 103:9–10.

Sāra. *Skat. arī Ābrahāms*

Vecajā Derībā Ābrahāma pirmā sieva. Lielā vecumā viņa kļuva par Īzāka māti (1. Moz. 18:9–15; 21:2).

Sārija. *Skat. arī Lehijs, Nefija tēvs*

Mormona Grāmatā Lehija sieva (1. Nef. 5:1–8; 8:14–16; 18:19) un Lamana,

Lemuēla, Sama, Nefija, Jēkaba, Jāzepa un savu meitu māte (1. Nef. 2:5; 2. Nef. 5:6).

Sātans. *Skat. Velns***Seksuālā netikumība.** *Skat. arī*

Ārlaulības sakari; Juteklisks, Juteklība; Laulības pārkāpšana

Apzināta piedalīšanās laulības pārkāpumā, ārpuslaulības sakaros, homoseksuālā vai lezbiskā uzvedībā, asinsgrēkā vai ikvienā citā nešķīstā, pret dabiskā vai neķītrā seksuālā rīcībā.

Lai ejam un dodam savam tēvam vīnu dzert un lai tad guļamies pie viņa, **1. Moz.** 19:30–36. Rūbens nāca un gulēja pie sava tēva blakussievas Bilhas, **1. Moz.** 35:22 (1. Moz. 49:4; 1. Laiku 5:1). Homoseksuāla uzvedība un citas seksuālas izvirtības ir negantība, **3. Moz.** 18:22–23. Ja vīrietis piespiež sievieti gulēt ar viņu, vainīgs grēkā ir tikai vīrietis, **5. Moz.** 22:25–27.

Ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī, **Mat.** 5:28 (3. Nef. 12:28). Netiklība, nešķīstība, pārmērīga kaisle ir elku pielūgšana, **Kol.** 3:5. Pēdējās dienās cilvēki būs bez dabiskas mīlestības, **2. Tim.** 3:1–3.

Seksuāls grēks ir negantība, **Al.** 39:3–5.

Senās dienas. *Skat. Ādams***Septiņdesmitais.** *Skat. arī Apustulis;*

Melhisedeka priesterība

Amats Melhisedeka priesterībā, kurā tiek ordinēti vīrieši. Šodien Septiņdesmito kvorumu veido Baznīcas Augstākie pilnvarotie un reģionu Septiņdesmitie. Septiņdesmitie kalpo Tā Kunga Vārdā Augstākā prezidija un Divpadsmit apustuļu kvoruma vadībā (skat. **M&D** 107:34). Viņi visu savu laiku velta kalpošanai.

Tas Kungs nozīmēja vēl septiņdesmit citus, **Lūk.** 10:1.

Septiņdesmitie tiek aicināti sludināt evaņģēliju un būt par īpašiem Jēzus Kristus lieciniekiem, **M&D** 107:25–26. Septiņdesmitie darbojas Tā Kunga Vārdā Divpadsmito vadībā, veidojot Baznīcu un

vadot visas tās lietas visās tautās, **M&D** 107:34. Izraugiet citus septiņdesmit, līdz pat septiņas reizes pa septiņdesmit, ja darbs to prasa, **M&D** 107:93–97. Septiņdesmito kvorums ir nodibināts ceļojošajiem eldieriem, lai liecinātu par Manu Vārdu visā pasaulē, **M&D** 124:138–139.

Sets. *Skat. arī* Ādams

Vecajā Derībā taisnīgs Ādama un Ievas dēls.

Sets bija pilnīgs vīrs, un tā izskats bija ļoti līdzīgs viņa tēva izskatam, **M&D** 107:42–43 (1. Moz. 5:3). Sets bija starp varenajiem garu pasaulē, **M&D** 138:40.

Dievs atklājās Setam, **Moz.** 6:1–3, 8–14.

Sieva. *Skat.* Ķimene; Laulība, Precēt

Sieviete, Sievietes. *Skat. arī* Brāļi, Brālis; Cilvēks, Cilvēki; Māsa

Pieaugusi sieviešu kārtas persona, Dieva meita. Latviski tulkots arī kā „sieva”. Termins *sieva* Svētajos Rakstos dažreiz tiek lietots kā goda nosaukums (Jāņa 19:26; Al. 19:10).

Dievs radīja vīrieti un sievieti, **1. Moz.** 1:27 (Moz. 2:27; 6:9; Ābr. 4:27). Tikumīga sieva ir cildenāka nekā visdārgākā pērle, **Sal. Pam.** 31:10–31.

Sieva ir vīra godības atspulgs, **1. kor.** 11:7. Ne vīrs ir kas bez sievas, ne sieva bez vīra mūsu Kungā, **1. kor.** 11:11. Sieva lai greznojas ar pieklājīgu uzvedību, **1. Tim.** 2:9–10.

Man, Tam Kungam, tik sievu šķīstība, **Jēk.** 2:28.

Tavi grēki ir tev piedoti, un tu esi izredzēta kundze, **M&D** 25:3. Sievietēm ir tiesības uz apgādību no saviem vīriem, **M&D** 83:2.

Simbolisms

Kaut kā izmantošana kā līdzību vai tēlu kaut kam citam. Svētajos Rakstos ar simbolismu tiek izmantots kāds pazīstams priekšmets, notikums vai apstākļi, lai paskaidrotu kādu evaņģēlija principu vai mācību. Piemēram, Mormona Grāmatas pravietis Alma izmantoja sēklu, lai stāstītu par Dieva vārdu (Al. 32).

Pravieši visos Svētajos Rakstos ir izmantojuši simbolismu, lai mācītu par Jēzu Kristu. Daži no šiem simboliem ietver ceremonijas un priekšrakstus (Moz. 6:63), upurus (Ebr. 9:11–15; Moz. 5:7–8), Svēto Vakarēdienu (DŽST, Marka 14:20–24 [Pielikums]; Lūk. 22:13–20) un kristīšanu (Rom. 6:1–6; M&D 128:12–13). Daudzi no vārdiem Bībelē ir simboliski. Vecās Derības Saiešanas telts ceremonijas un Mozus likums simbolizēja mūžīgās patiesības (Ebr. 8–10; Mos. 13:29–32; Al. 25:15; Hel. 8:14–15). Citus piemērus skat. Mateja 5:13–16; Jāņa 3:14–15; Jēkaba gr. 4:5; Almas 37:38–45.

Simeons. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Izāka dēls

Vecajā Derībā otrais Jēkaba un viņa sievas Leas dēls (1. Moz. 29:33; 35:23; 2. Moz. 1:2). Viņš pievienojās Levijam Šehema ļaužu masu slaktiņā (1. Moz. 34:25–31). Jēkaba pravietojums par Simeonu ir atrodams 1. Moz. 49:5–7.

Simeona cilts: Simeona pēcteči bieži dzivoja kopā ar Jūdas cilti un Jūdas valsts robežās (Joz. 19:1–9; 1. Laiku 4:24–33). Simeona cilts pievienojās Jūdām cīņā pret kānaāniešiem (Soģu 1:3, 17). Viņi arī vēlāk pievienojās Dāvida karapulkiem (1. Laiku 12:25).

Simsons

Vecajā Derībā divpadsmitais no Israēla „soģiem”. Viņš bija pazīstams ar savu milzīgo fizisko spēku, bet viņš nebija gudrs dažās morālajās izvēlēs un darbībās (Soģu 13:24–16:31).

Sinagoga. *Skat. arī* Jūdi

Vieta, kas tiek izmantota reliģiskiem nolūkiem. Jaunās Derības laikos iekārtojums parasti bija vienkāršs un sastāvēja no šķirsta, kurā bija likuma rulli un citi svēti raksti, galds lasīšanai un sēdvietas tiem, kas pielūdza.

Vietējā vecajo padome pārvaldīja katru sinagogu. Viņi nolēma, kurš tiks pielaists un kurš tiks izslēgts (Jāņa 9:22; 12:42). Svarīgākā amatpersona bija sinagogas priekšnieks (Marka 5:22; Lūk. 13:14).

Sinaja kalns

Parasti tas bija rakstu mācītājs, viņš rūpējās par ēku un pārraudzīja kalpošanu. Apkalpotājs veica garīdznieka pienākumus (Lūk. 4:20).

Sinagogas bija katrā pilsētā, kur dzīvoja jūdi, gan Palestīnā, gan arī visur citur. Tā bija nozīmīga palīdzība Jēzus Kristus evaņģēlija izplatīšanā, jo Baznīcas pirmie misionāri parasti varēja runāt sinagogās (Ap. d. 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Tā pati prakse eksistēja arī starp Mormona Grāmatas misionāriem (Al. 16:13; 21:4–5; 32:1), tāpat kā starp pirmajiem misionāriem šajā atklāšanā (M&D 66:7; 68:1).

Sinaja kalns. *Skat. arī* Mozus; Mozus likums, Mozus bauslība

Kalns Sinaja pussalā, pie kura bija Mozus un israēliešu nometne trīs mēnešus pēc viņu izešanas no Ēģiptes; tas tiek saukts arī par Horeba kalnu (2. Moz. 3:1). Šeit Dievs deva Mozum Savu likumu Israēla namam; šeit arī tika uzcelta Saiešanas telts (2. Moz. 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

Sinedrijs. *Skat. arī* Jūdi

Jūdu senāts un augstākā jūdu tiesa gan civilajās, gan garīgajās lietās. Sinedrijs sastāvēja no septiņdesmit viena locekļa, gan no augstajiem priesteriem, gan rakstu mācītājiem, gan vecajiem. Svētajos Rakstos tā bieži tiek saukta par tiesu (Mat. 26:59; Marka 14:55; Ap. d. 5:34).

Sinepju sēkliņa

Sinepju auga sēkla. Kaut arī šī sēkliņa ir ļoti maza, auga, kas no tās izaug, augstums ir ļoti liels. Jēzus salīdzināja debesu valstību ar sinepju graudiņu (Mat. 13:31).

Ja jums ticība ir kā sinepju graudiņš, jūs varat kalnus pārcelt, **Mat.** 17:20.

Sirds. *Skat. arī* Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva; Salauzta sirds

Cilvēka prāta un gribas simbols un tēlainais visu emociju un sajūtu avots.

Tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds, **5. Moz.** 6:5 (5. Moz.

6:3–7; **Mat.** 22:37; **Lūk.** 10:27; **M&D** 59:5). Tas Kungs ir izmeklējis vīru pēc Sava sirdsprāta, **1. Sam.** 13:14. Cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi, **1. Sam.** 16:7. Kam tīras rokas un skaidra sirds, kāps Tā Kunga kalnā un taps svētīts, **Psm.** 24:3–5 (2. Nef. 25:16). Kā cilvēks domā savā sirdī, tāds viņš ir, **Sal. Pam.** 23:7. Ēlija piegriezis tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, **Mal.** 3:23–24 (Lūk. 1:17; **M&D** 2:2; 110:14–15; 138:47; **DžS—V** 1:38–39).

Svētīgi sirdsšķīstie, **Mat.** 5:8 (3. Nef. 12:8). Cilvēks runā labu vai ļaunu no savas sirds, **Lūk.** 6:45.

Sekojiēt Dēlam ar visu sirdi, **2. Nef.** 31:13. Vai jūs esat garīgi dzimuši no Dieva un piedzīvojuši vareno pārmaiņu savās sirdīs, **Al.** 5:14. Upurējiet kā ziedošanu Tam Kungam salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, **3. Nef.** 9:20 (3. Nef. 12:19; **Et.** 4:15; **Mor.** 6:2).

Es pateikšu tev tavā prātā un tavā sirdī ar Svēto Garu, **M&D** 8:2.

Sirdsapziņa. *Skat. arī* Gaisma, Kristus gaisma

Iekšējā sajūta par to, kas ir pareizi un kas nepareizi, kas nāk no Kristus gaismas visos cilvēkos (**Mor.** 7:16). Mēs piedzimstam ar dabisku spēju atšķirt pareizo no nepareizā dēļ Kristus gaismas, kas ir dota katram cilvēkam (**M&D** 84:46). Šī spēja tiek saukta par sirdsapziņu. Tas, ka mums tā ir, padara mūs par atbildīgām būtnēm. Līdzīgi citām spējām, mūsu sirdsapziņa var tikt padarīta nejutīga caur grēku vai jaunprātīgu izmantošanu.

Rakstu mācītājos un farizejos viņu pašu sirdsapziņa iedvesa vainas sajūtu, **Jāna** 8:9. Sirdsapziņa arī sniedz liecību, **Rom.** 2:14–15. Atkritējiem viņu sirdsapziņa iededzināta ar karstu dzelzi, **1. Tim.** 4:2.

Cilvēki ir pietiekami apmācīti, lai atšķirtu labu no ļauna, **2. Nef.** 2:5. Ķēniņš Benjamīns bija ar tīru sirdsapziņu Dieva priekšā, **Mos.** 2:15. Nefijieši tika piepildīti ar prieku, esot ar mierīgu sirdsapziņu, **Mos.** 4:3. Zizromu mocīja sirdsapziņa par savu vainu, **Al.** 14:6.

Mums tiek dots vai nu prieks, vai sirdsapziņas pārmetumi, atbilstoši mūsu vēlmēm, **Al.** 29:5. Sods un taisnīgs likums noved cilvēku pie sirdsapziņas pārmetumiem, **Al.** 42:18. Kristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu atšķirt labu no ļauna, **Mor.** 7:16.

Katram cilvēkam ir jābūt sirdsapziņas brīvībai, **M&D** 134:2. Mana sirdsapziņa ir tīra, **M&D** 135:4.

Mēs pieprasām privilēģiju pielūgt Dievu saskaņā ar mūsu sirdsapziņu, **TA** 1:11.

Sīmanis Kānaānietis

Jaunajā Derībā viens no pirmajiem Jēzus Kristus Divpadsmit apustuļiem (**Mat.** 10:2–4).

Sīmanis Pēteris. *Skat. Pēteris*

Skaidība. *Skat. arī* Greizsirdīgs, Greizsirdība; Iekārot

Atbilstoši Svētajiem Rakstiem nav pareizi vēlēties kaut ko tādu, kas pieder citiem.

Ciltstēvi, skaidības dzīti, pārdeva Jāzepu uz Ēģipti, **Ap. d.** 7:9. Žēlsirdība neskaudž, **1. kor.** 13:4 (**Mor.** 7:45). Skaidība ceļas no lepnības, **1. Tim.** 6:4. Kur ir skaidība un ķildas, tur jucekļi un visādas nekārtības, **Jēk. v.** 3:16.

Tas Kungs ir pavēlējis, lai cilvēki neskaustu, **2. Nef.** 26:32. Nebija skaidības starp Nefija ļaudīm, **4. Nef.** 1:15–18.

Skaidība un cilvēka niknums ir bijuši mani parastie apstākļi visās manas dzīves dienās, **M&D** 127:2.

Skolotājs, Ārona priesterība. *Skat. arī* Ārona priesterība

Amats Ārona priesterībā.

Skolotāja pienākums ir uzraudzīt Baznīcas locekļus, **M&D** 20:53–60. Skolotāja amats ir nepieciešams pielikums, kas pieder mazākajai priesterībai, **M&D** 84:30, 111. Skolotāju kvoruma prezidents prezidē pār divdesmit četriem skolotājiem, **M&D** 107:86.

Slavēšana. *Skat.* Godība; Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās

Slepenās savienības. *Skat. arī* Gadiantona laupītāji; Kains

Ļaužu organizācija, kas saistīta ar zvērestu īstenot grupas ļaunos nodomus.

Melu tēvs vedina cilvēku bērņus uz slepenām savienībām, **2. Nef.** 9:9. Man ir jāiznīcina slepenie tumsas darbi, **2. Nef.** 10:15. Dieva sodi nāca pār šiem tumsības darbu darītājiem, **Al.** 37:30. Gadiantons noveda gandrīz pie pilnīgas Nefija tautas iznīcināšanas, **Hel.** 2:4–13. Sātans ielika ļaužu sirdīs nodomu veidot slepenos zvērestus un derības, **Hel.** 6:21–31. Tas Kungs nestrādā slepenās savienībās, **Et.** 8:19. Tautas, kas atbalsta slepenas savienības, tiks iznīcinātas, **Et.** 8:22–23. Viņi noraidīja visus praviešu vārdus dēļ savas slepenās biedrības, **Et.** 11:22.

Kopš Kaina dienām bija slepena savienība, **Moz.** 5:51.

Slepkavība. *Skat. arī* Kains; Nāvessods

Apzināta un neaiztauta cilvēka dzīvības atņemšana. Slepkavība ir grēks, kas ir nosodīts jau kopš pašiem pirmsākumiem (**1. Moz.** 4:1–12; **Moz.** 5:18–41).

Kas izlej cilvēka asinis, tā asinis caur cilvēkiem tiks izlietas, **1. Moz.** 9:6 (**DžST.** 1. **Moz.** 9:12–13; 2. **Moz.** 21:12; **Al.** 34:12). Tev nebūs nokaut, **2. Moz.** 20:13 (5. **Moz.** 5:17; **Mat.** 5:21–22; **Mos.** 13:21; **M&D** 59:6).

Jēzus teica: Tev nebūs nokaut, **Marka** 10:19. Slepkavām būs sava daļa otra otrā nāvē, **Jāņa atkl.** 21:8.

Jūs esat slepkavas savās sirdīs, **1. Nef.** 17:44. Ak vai slepkavam, kas nogalina tīši, **2. Nef.** 9:35. Dievs ir pavēlējis, lai cilvēki nenokautu, **2. Nef.** 26:32. Slepkavība ir negantība Tā Kunga acīs, **Al.** 39:5–6.

Tam, kas nogalina, nebūs piedošanas, **M&D** 42:18. Ikvienai personai, kas nogalina, jātiek nodotai tiesai, saskaņā ar zemes likumiem, **M&D** 42:79.

Slimo dziedināšana. *Skat. arī* Dziedināt, Dziedināšana; Elļa; Iesvaidīšana; Priesterība; Roku uzlikšana

Svētība slimajiem, kuru dod vīrieši,

Slims, Slimība

kam ir Melhisedeka priesterība, un kurā tiek izmantota iesvētīta eļļa.

Uzliec viņai Savu roku, **Mat.** 9:18. Jēzus uzlika rokas dažiem slimajiem un tos dziedināja, **Marka** 6:5. Kristus apustuļi svaidīja ar eļļu daudzus, kas bija slimi, un dziedināja tos, **Marka** 6:13. Elderiem ir jāiesvaida un jādziedina slimie, **Jēk.** v. 5:14–15.

Jūs nedziedināsīt slimos, ja vien jums neprisīs tie, kas vēlas, **M&D** 24:13–14. Elderiem jāuzliek savas rokas slimajiem, **M&D** 42:44. Uzliec savas rokas slimajiem, un tie kļūs veseli, **M&D** 66:9.

Slims, Slimība

Slimot jeb sirgt. Svētajos Rakstos fiziskās slimības dažreiz kalpo kā garīgās labajūtas trūkuma simbols (Jes. 1:4–7; 33:24).

Es esmu tavu lūgšanu uzklaušījis, un Es esmu redzējis tavas asaras; redzi, Es tevi izdziedināšu, **2. Ķēn.** 20:1–5 (2. Laiku 32:24; Jes. 38:1–5).

Jēzus staigāja, dziedinādams visas slimības un sērgas, **Mat.** 4:23–24 (1. Nef. 11:31; Mos. 3:5–6). Ne veselie vājag ārsta, bet slimie, **Mat.** 9:10–13 (Marka 2:14–17; Lūk. 5:27–32). Ja kāds no jums ir nevesels, lai viņš ataicina vecajus, **Jēk.** v. 5:14–15.

Kristus uzņemsies Savas tautas sāpes un slimības, **Al.** 7:10–12. Jēzus izdziedināja visus slimos starp nefijiešiem, **3. Nef.** 26:15.

Slimiem ir jātiek barotiem labsirdībā ar augiem un vieglu ēdienu, **M&D** 42:43 (Al. 46:40). Atcerieties visās lietās slimos un nomocītos, **M&D** 52:40. Uzlieciet savas rokas slimajiem, un tie kļūs veseli, **M&D** 66:9.

Slinks, Slinkums

Neaktīvs un neiesaistīts taisnīgos darbos.

Ja kas negrib strādāt, tam arī nebūs ēst, **2. tes.** 3:10.

Viņi kļuva par slinku tautu, pilnu ļaunuma, **2. Nef.** 5:24. Neielaidies dīkdienībā, **Al.** 38:12.

Tam, kas ir slinks, nebūs ēst strādnieka maizi, **M&D** 42:42. Ak vai tiem, kuri negrib strādāt paši ar savām rokām, **M&D**

56:17. Dedzīgi nododieties labai lietai, **M&D** 58:27. Mitējieties būt slinki, **M&D** 88:124.

Sludināt. *Skat. arī* Evaņģēlijs; Misionāru darbs

Nest vēstījumu, kas dod labāku sapratni par evaņģēlija principiem vai mācību.

Tas Kungs mani svaidījis sludināt nelaimīgajiem prieka vēsti, **Jes.** 61:1 (Lūk. 4:16–21). Celies, ej uz Ninivi un sludini tai, **Jon.** 3:2–10.

No tā laika Jēzus iesāka sludināt, **Mat.** 4:17. Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai, **Marka** 16:15. Mēs sludinām Kristu, krustā sisto, **1. kor.** 1:22–24. Viņš nogāja un sludināja gariem cietumā, **1. Pēt.** v. 3:19.

Nebija nekā cita, kā vien sludināšana un nepārtraukta mudināšana tos turēties bailēs no Tā Kunga, **Ēn.** 1:23. Viņš pavēlēja tiem, lai viņi nemācītu neko citu, kā vien grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam, **Mos.** 18:20. Vārda sludināšanai bija tieksme pārliecināt ļaudis darīt to, kas ir taisnīgi, **Al.** 31:5.

Tev nevajag domāt, ka tu esi aicināts sludināt, līdz tu tiks aicināts, **M&D** 11:15. Nevienam netiks dots iet uz priekšu sludināt, ja vien viņš nebūs ordinēts, **M&D** 42:11. Šis evaņģēlijs tiks sludināts katrai tautai, **M&D** 133:37.

Evaņģēlijs tika sākts sludināt no sākuma, **Moz.** 5:58.

Smita Emma Heila. *Skat. arī* Smits Džozefs, jaunākais

Pravieša Džozefa Smita sieva. Tas Kungs pavēlēja Emmai apkopot garīgās dziesmas Baznīcai. Viņa arī kalpoja par Palīdzības biedrības pirmo prezidenti.

Atklāsme tika dota par Tā Kunga gribu attiecībā uz Emmu Smitu, **M&D** 25. Tas Kungs deva padomu Emmai Smitai attiecībā par laulību, **M&D** 132:51–56.

Smita Lūcija Meka. *Skat. arī* Smits Džozefs, jaunākais; Smits Džozefs, vecākais

Pravieša Džozefa Smita māte un

Džozefa Smita, vecākā, sieva (DžS—V 1:4, 7, 20). Viņa piedzima 1776. gada 8. jūlijā un nomira 1856. gada 5. maijā.

Džozefs redzēja savu māti vizijā par celestiālo valstību, **M&D** 137:5.

Smits Džozefs F.

Sestais Baznīcas prezidents; vienīgais Hairama un Marijas Fildingas Smitas dēls. Viņš piedzima 1838. gada 13. novembrī un nomira 1918. gada 19. novembrī.

Džozefs F. Smits saņēma viziju par mirušo pestīšanu, **M&D** 138.

Smits Džozefs, jaunākais. *Skat.*

arī Dārgā Pērle; Džozefa Smita Tulkojums (DžST); Evanģēlija atjaunošana; Mācība un Derības; Mormona Grāmata; Pirmā vizija

Pravietis, izraudzīts atjaunot Jēzus Kristus patieso Baznīcu uz Zemes. Džozefs Smits piedzima Vermontas štatā, Amerikas Savienotajās Valstīs, un dzīvoja no 1805. līdz 1844. gadam.

1820. gadā Dievs Tēvs un Jēzus Kristus parādījās Džozefam, un viņš uzzināja, ka neviena no baznīcām, kas bija uz zemes, nav patiesa (DžS—V 1:1–20). Vēlāk viņu apmeklēja eņģelis Moronijs, kurš atklāja vietu, kur bija noslēptas zelta plāksnes, kas saturēja pierakstu par Amerikas kontinenta senajiem iedzīvotājiem (DžS—V 1:29–54).

Džozefs pārtulkoja zelta plāksnes un 1830. gadā to izdeva kā Mormona Grāmatu (DžS—V 1:66–67, 75). 1829. gadā viņš saņēma priesterības pilnvaras no Jāņa Kristītāja un no Pētera, Jēkaba un Jāņa (**M&D** 13; 27:12; 128:20; DžS—V 1:68–70).

Pēc Dieva norādījumiem 1830. gada 6. aprīlī Džozefs un daži citi nodibināja atjaunoto Jēzus Kristus Baznīcu (**M&D** 20:1–4). Džozefa vadībā Baznīca auga Kanādā, Anglijā un Savienoto Valstu austrumu daļā, it īpaši Ohaio, Misūri un Ilinoisā. Visur, kur vien apmetās Džozefs un svētie, tiem sekoja nopietnas vajāšanas. 1844. gada 27. jūnijā Džozefs un viņa brālis Hairams mira mocekļu nāvē

Kārtidžā, Ilinoisas štatā, Amerikas Savienotajās Valstīs.

Jāzepts, Jēkaba dēls, pravietoja par Džozefu Smitu, **2. Nef.** 3:6–15.

Zinādams to postu, kas nāks, Tas Kungs aicināja Savu kalpu Džozefu Smitu, **M&D** 1:17 (**M&D** 19:13). Džozefs Smits tika ordinēts par Jēzus Kristus apustuli un šīs Baznīcas pirmo elderu, **M&D** 20:2. Pēteris, Jēkabs un Jānis ordinēja Džozefu par apustuli, **M&D** 27:12. Džozefs un Sidnijs Rigdons liecināja, ka viņi redzēja Tēva Vienpiedzimušo, **M&D** 76:23. Kopā ar Oliveru Kauderiju Džozefs Smits redzēja To Kungu vizijā, **M&D** 110:1–4. Tas Kungs aicināja Džozefu kā prezidējošo elderu, tulku, atklājēju, gaišreģi un pravieti, **M&D** 124:125. Džozefs Smits ir izdarījis cilvēku glābšanai vairāk nekā jebkurš cits cilvēks, izņemot vienīgi Jēzu, **M&D** 135:3.

Svētie Raksti, kas nākuši caur pravieti Džozefu Smitu: Džozefs pārtulkoja daļu no zelta plāksnēm, kuras tam iedeva eņģelis Moronijs, šis tulkojums tika izdots 1830. gadā kā Mormona Grāmata. Viņš arī saņēma daudzas atklāsmes no Tā Kunga, kas iezīmē Baznīcas pamatmācības un organizāciju. Daudzas no šīm atklāsmēm tika apkopotas grāmatā, kas tagad pazīstama kā Mācība un Derības. Viņš bija atbildīgs arī par Dārgās Pērles izdošanu, kas satur dažu Mozus, Ābrahāma un Mateja rakstu iedvesmotus tulkojumus, izvilkumus no viņa personiskās vēstures un liecības, un trīspadsmit paziņojumus par mācību un ticību, ko ievēro Baznīca.

Smits Džozefs, vecākais. *Skat. arī*

Smita Lūcija Meka; Smits Džozefs, jaunākais

Pravieša Džozefa Smita tēvs. Viņš piedzima 1771. gada 12. jūlijā. Viņš apprecēja Lūciju Meku, un viņiem bija deviņi bērni (DžS—V 1:4). Džozefs kļuva par uzticīgu ticīgo pēdējo dienu Atjaunošanā un pirmo Baznīcas patriarhu. Viņš nomira 1840. gada 14. septembrī.

Dievs atklāja viņam norādījumus caur viņa dēlu Džozefu, **M&D** 4; 23:5. Un lai

Smits Hairams

Mans kalps gados turpina ar savu ģimeni tajā vietā, **M&D** 90:20. Mans kalps gados Džozefs sēž ar Ābrahāmu pie viņa labās rokas, **M&D** 124:19. Džozefs Smits, jaunākais, redzēja savu tēvu vīzijā par celestiālo valstību, **M&D** 137:5.

Engēlis pavēlēja Džozefam Smitam, jaunākajam, pateikt savam tēvam par vīziju, ko viņš bija redzējis, **DŽS—V** 1:49–50.

Smits Hairams. *Skat. arī* Smits

Džozefs, jaunākais

Džozefa Smita vecākais brālis un uzticams sabiedrotais. Hairams piedzima 1800. gada 9. februārī. Viņš kalpoja par Džozefa Smita palīgu Baznīcas prezidijā, kā arī bija Baznīcas otrais patriarhs. 1844. gada 27. jūnijā kopā ar Džozefu Smitu nomira mocekļa nāvē Kārtidžas cietumā.

Dievs atklāja norādījumus Hairamam caur viņa brāli Džozefu, **M&D** 11; 23:3. Svētīts lai ir Mans kalps Hairams Smits sava sirds godaprāta dēļ, **M&D** 124:15. Hairamam tika pavēlēts ieņemt Baznīcas patriarha amatu, **M&D** 124:91–96, 124. Džozefs un Hairams nomira mocekļu nāvē Kārtidžas cietumā, **M&D** 135. Hairams un citi izraudzītie gari tika tautpīti, lai nāktu laiku pilnībā, **M&D** 138:53.

Smits Samuēls H. *Skat. arī* Smits

Džozefs, jaunākais

Pravieša Džozefa Smita jaunākais brālis (**DŽS—V** 1:4). Samuēls piedzima 1808. gadā un nomira 1844. gadā. Viņš bija viens no Mormona Grāmatas astoņiem lieciniekiem un kalpoja kā viens no pirmajiem atjaunotās Baznīcas misionāriem (**M&D** 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

Sodība. *Skat. arī* Elle; Nāve, garīgā;

Pazušanas dēli; Velns

Stāvoklis, kad kāda persona ir apturēta savā attīstībā un tai ir liegta pieeja Dieva klātbūtnei un Viņa godībai. Sodība pastāv dažādās pakāpēs. Visi, kas neiegūst celestiālās paaugstināšanas pilnību, kaut kādā mērā būs ierobežoti savā

attīstībā un priekšrocībās, un tādā mērā viņi būs sodīti.

Ak vai jums, liekuļi! Jūs saņemsit lielāku sodu, **Mat.** 23:14. Tas, kas Svēto Garu zaimo, ir mūžīgās sodības briesmās, **Marka** 3:29. Tie, kas ļaunu darījuši, nāks ārā, lai celtos sodam, **Jāņa** 5:29 (3. Nef. 26:5). Kas ēd un dzer necienīgi, ēd un dzer pašam par sodu, **1. kor.** 11:29 (3. Nef. 18:28–29).

Tam, kas nenozēlo grēkus, netop kristīts un neizcieš līdz galam, jātop nosodītam, **2. Nef.** 9:24 (**Marka** 16:16; **Et.** 4:18; **M&D** 68:9; 84:74). Ļaunie būs nelaimīgāki, dzīvojot ar Dievu, nekā ar nosodītām dvēselēm ellē, **Morm.** 9:4.

Tas, kas nedara neko, līdz viņam tiek pavēlēts, tiek nosodīts, **M&D** 58:29. Tam, kas saņem jaunās un mūžīgās derības pilnību, ir jāpakļaujas likumam, vai arī viņš tiks nosodīts, **M&D** 132:6.

Sodoma. *Skat. arī* Gomora

Vecajā Derībā ļauna pilsēta, kuru Tas Kungs iznīcināja (1. Moz. 19:12–29).

Soģu grāmata

Grāmata Vecajā Derībā. Soģu grāmata stāsta par israēliešiem no Jozuas nāves līdz Samuēla piedzimšanai.

No 1. līdz 3. nodaļai ir priekšvārds visai Soģu grāmatai. Tajās ir izskaidrots, ka tādēļ, ka israēlieši nepazīna savus ienaidniekus (Soģu 1:16–35), israēlieši ir jācieš sekas: ticības zaudēšanu, laulības ar neticīgajiem un elku pielūgšanu. No 4. līdz 5. nodaļai atstāstīta Deboras un Baraka pieredze, kuri atbrīvoja Israēlu no kānaāniešiem. No 6. līdz 8. nodaļai ir Gideona ticību veicinošā pieredze, kuru Tas Kungs svētīja, lai atbrīvotu Israēlu no midiāniešiem. No 9. līdz 12. nodaļai dažādi vīri kalpoja kā soģi Israēlā, kad lielākā israēliešu daļa bija atkritusi no ticības un atradās svešzemju valdnieku pakļautībā. No 13. līdz 16. nodaļai stāstīts par pēdējā soģa Simsona celšanos un krišanu. Pēdējās nodaļas—no 17. līdz 21.—var tikt uzskatītas par pielikumu, kas atklāj Israēla grēku dziļumu.

Spēks, vara. *Skat. arī* Pilnvaras;

Priesterība

Spēja kaut ko izdarīt. Būt varai pār kādu vai pār kaut ko nozīmē spēt kontrolēt vai pavēlēt šai personai vai lietai. Svētajos Rakstos vara ir bieži saistīta ar Dieva spēku vai debess spēku. Tā bieži vien ir cieši saistīta ar priesterības pilnvarām, kas ir atļauja vai tiesības rīkoties Dieva labā.

Es esmu tevi patiesi taupījis, lai parādītos Mans spēks, **2. Moz.** 9:16. Dievs ir mans stiprums un spēks, **2. Sam.** 22:33. Neliedzies darīt labu, ja tavai rokai ir viss, lai to darītu, **Sal. Pam.** 3:27. Es esmu Tā Kunga spēka un gara pilns, **Mih.** 3:8.

Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes, **Mat.** 28:18. Viņi bija pārsteigti par Viņa mācību, jo Viņa vārdi bija varenī, **Lūk.** 4:32. Palieciet pilsētā, līdz jūs tiksit apgērbti ar spēku un augšienes, **Lūk.** 24:49. Cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, **Jāņa** 1:12 (M&D 11:30). Jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, **Ap. d.** 1:8. Nav valsts varas, kā vien no Dieva, **Rom.** 13:1. Dieva spēkā jūs tiek pasargāti ticībā pestīšanai, **1. Pēt. v.** 1:3–5.

Es esmu piepildīts ar Dieva spēku, **1. Nef.** 17:48. Tas ir ticis pasludināts man ar Svētā Gara spēku, **Jēk.** 7:12. Cilvēkam var būt liels Dieva dots spēks, **Mos.** 8:16. Viņi mācīja ar Dieva spēku un pilnvarām, **Al.** 17:2–3. Nefijs kalpoja ar spēku un ar lielu varu, **3. Nef.** 7:15–20 (3. Nef. 11:19–22).

Kaut gan cilvēkam var būt spēks darīt varenus darbus, ja viņš lielās ar savu paša spēku, viņam jākrīt, **M&D** 3:4. Spēks darīt labu ir katrā cilvēkā, **M&D** 58:27–28. Melhisedeka priesterības priekšrakstos tiek pasludināts dievišķības spēks, **M&D** 84:19–22. Priesterības tiesības ir nesaraunami saistītas ar debesu spēkiem, **M&D** 121:34–46.

Es vadīšu tevi ar Savu roku, un Mans spēks būs pār tevi, **Ābr.** 1:18.

Spitālība

Briesmīga ādas slimība, par ko runāts Vecajā un Jaunajā Derībā. Daudzi

ievērojami ļaudis Bibelē kādreiz sirga ar to, ieskaitot Mozu (2. Moz. 4:6–7), viņa māsu Mirjamu (4. Moz. 12:10), Naamanu (2. Kēn. 5) un ķēniņu Usiju (2. Laiku 26:19–21).

Jēzus izārstēja spitālību vairākiem cilvēkiem, **Mat.** 8:2–4 (Marka 1:40–45; Lūk. 5:12–15; 3. Nef. 17:7–9). Jēzus izārstēja desmit spitālīgos, **Lūk.** 17:11–19.

Stabs

Viena no Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas organizatoriskajām un administratīvajām vienībām. Stabs sastāv no vairākām bīskapijām jeb draudzēm. Parasti tam ir noteiktas ģeogrāfiskās robežas, un tas atbilst telts veidolam, kā aprakstīts Jesajas 54:2: „Pagarini savas telts virves un nostiprini savus telts stabus.” Ikviens Ciānas stabs atbalsta un palīdz uzturēt Baznīcu līdzīgi kā telti vai Saiešanas telti tur tās stabi. Stabs ir sapulcēšanās vieta izkaisītā Israēla atlikumam (M&D 82:13–14; 101:17–21).

Nostiprini savus stabus un paplašini savas robežas, **Mor.** 10:31 (M&D 82:14).

Nozīmē Ciānai citus stabus, bez šī viena, **M&D** 109:59. Sapulcināšana Ciānā un tās stabos var būt par glābiņu, **M&D** 115:6 (M&D 101:21). Lai arī citas vietas tiek nozīmētas stabiem, **M&D** 115:18. Augsto priesteru kvoruma prezidents ir iecelts, lai apmācītu tos, kas tiks nozīmēti par stabu prezidentiem, **M&D** 124:133–134. Ejiet jūs uz Ciānas zemi, lai viņas stabi tiktu nostiprināti, **M&D** 133:9.

Staigāt ar Dievu.

Skat. arī Ceļš;

Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt;

Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums

Būt saskaņā ar Dieva mācībām un dzīvot tā, kā Dievs grib, lai Viņa ļaudis dzīvotu; pieņemt un paklausīt Svētā Gara mudinājumiem.

Lai Es varētu pārbaudīt, vai tie rīkosies pēc Manas pavēles vai ne, **2. Moz.** 16:4. Nekāds labums netiks aizliegts tiem, kas nenoziedzībā staigā, **Psm.** 84:12. Tie, kas staigā pēc Maniem likumiem un pilda Manus priekšrakstus, būs Mana tauta, **Ec.** 11:20–21 (5. Moz. 8:6). Ko Tas Kungs

Starpnieks

no tevis prasa—pazemīgi staigāt Dieva priekšā, **Mih.** 6:8 (M&D 11:12).

Dzīvojiet gaismā, kā Dievs ir gaisma,

1. Jāņa v. 1:7 (2. Jāņa v. 1:6; 3. Jāņa v. 1:4; 4. Nef. 1:12).

Ejiet pa šauru taku, kas ved uz dzīvi, **2. Nef.** 33:9. Kēniņš Benjamīns staigāja ar tīru sirdsapziņu Dieva priekšā, **Mos.** 2:27. Jūsu pienākums ir staigāt nevainojami pēc Dieva svētās kārtas, **Al.** 7:22.

Baznīcas locekļiem ir jāvēsta ar dievbijīgu dzīvošanu un runāšanu, **M&D** 20:69. Pievērs vērību pravietim un staigā visā svētumā Tā Kunga priekšā, **M&D** 21:4. Māciet bērniem lūgt un staigāt taisnīgi Tā Kunga priekšā, **M&D** 68:28.

Paliec Manī, un Es tevī, tādēļ staigā ar Mani, **Moz.** 6:34.

Starpnieks. *Skat.* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus

Aizbildnis jeb starpnieks. Jēzus Kristus ir starpnieks starp Dievu un cilvēku. Viņa veiktā Izpirkšana deva cilvēkiem iespēju nožēlot savus grēkus un tapt salīdzinātiem ar Dievu.

Neviens netiek pie Tēva, kā vien caur Jēzu Kristu, **Jāņa** 14:6. Ir viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem, **1. Tim.** 2:5. Kristus ir labākas derības starpnieks, **Ebr.** 8:6 (Ebr. 9:15; 12:24; M&D 107:19).

Svētais Mesija aizlūgs par visiem cilvēku bērniem, **2. Nef.** 2:9 (Jes. 53:12; Mos. 14:12). Jums ir jāraugās uz lielo Starpnieku, **2. Nef.** 2:27–28.

Mēs esam darīti pilnīgi caur Jēzu, Jaunās Derības starpnieku, **M&D** 76:69.

Stefans

Stefans mira kā mocekļis par Glābēju un Viņa baznīcu Jaunās Derības laikos. Viņa sludināšana ievadīja un, iespējams, arī ietekmēja Pāvila, kurš bija klāt, kad Stefans aizstāvējis sinedrija priekšā, lielo darbu. (Ap. d. 8:1; 22:20).

Stefans bija viens no septiņiem vīriem, kuri tika iecelti, lai palīdzētu Divpadsmit apustuļiem, **Ap. d.** 6:1–8. Stefans darīja brīnumus un lielas zīmes, **Ap. d.** 6:8. Stefans iesaistījās vārdu cīņā ar jūdiem, **Ap. d.** 6:9–10. Pret viņu tika izvirzītas

apsūdzības, un viņš tika tiesāts sinedrija priekšā, **Ap. d.** 6:11–15. Stefans aizstāvēja pats sevi, **Ap. d.** 7:2–53. Svētā Gara pilns, viņš redzēja Tēvu un Dēlu vīzijā, **Ap. d.** 7:55–56. Stefans mira mocekļa nāvē par savu liecību, **Ap. d.** 7:54–60.

Strīdēšanās. *Skat. arī* Sacelšanās

Nesaskaņas, ķildas, strīds. Strīdēšanās, it īpaši starp Tā Kunga Baznīcas locekļiem vai ģimenes locekļiem, netiek Tam Kungam.

Lai nebūtu strīda starp mani un tevi, **1. Moz.** 13:8. Lepnība rada strīdus, **Sal. Pam.** 13:10.

Ja vienam ir ko sūdzēties par otru, piedodiet, kā Kristus piedeva, **Kol.** 3:13. Izvairies no ģekīgiem jautājumiem un strīdiem, **Tit.** 3:9.

Tas Kungs pavēl cilvēkiem nestrīdēties citam ar citu, **2. Nef.** 26:32. Jūs nepieļausit, lai jūsu bērni cīnītos un ķildotos cits ar citu, **Mos.** 4:14. Alma pavēlēja tiem, lai nebūtu strīdu starp Baznīcas locekļiem, **Mos.** 18:21. Sātans izplata baumas un strīdus, **Hel.** 16:22. Velns ir strīdu tēvs un uzkūda cilvēkus strīdēties vienam ar otru, **3. Nef.** 11:29 (Mos. 23:15).

Apstiprini Manu evaņģēliju, lai nebūtu tik daudz strīdu, **M&D** 10:62–64. Pārstājiet strīdēties viens ar otru, **M&D** 136:23.

Stūra akmens. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Galvenais akmens, kas veido ēkas pamata stūri. Jēzus Kristus tiek saukts par galveno stūra akmeni (Ef. 2:20).

Akmens, ko namdari nometuši pie malas, ir kļuvis par stūra akmeni, **Psm.** 118:22 (Mat. 21:42–44; Marka 12:10; Lūk. 20:17; Ap. d. 4:10–12).

Jūdi atmata stūrakmeni, **Jēk.** 4:15–17.

Svaidītais. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Mesija

Jēzus tiek saukts par *Kristu* (grieķu vārds) jeb *Mesiju* (aramiešu vārds). Abi vārdi nozīmē „svaidītais”. Viņš ir *Tēva svaidītais*, lai būtu Tēva personīgais pārstāvis visās lietās, kas atteicas uz cilvēces glābšanu.

Tas Kungs mani svaidījis, **Jes.** 61:1–3.

Viņš bija svaidīts sludināt evaņģēliju, **Lūk.** 4:16–22. Jēzus bija Dieva Tēva svaidīts, **Ap. d.** 4:27. Dievs svaidīja Jēzu no Nacaretēs, **Ap. d.** 10:38.

Svētais. *Skat. arī* Jēzus Kristus Baznīca; Kristieši; Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca

Uzticīgs Jēzus Kristus Baznīcas loceklis.

Sapulcējiet Manus svētos pie Manis, **Psm.** 50:5.

Sauls darīja daudz ļauna svētajiem Jeruzalemē, **Ap. d.** 9:1–21. Pēteris nonāca arī pie svētajiem, kas dzīvoja Lidā, **Ap. d.** 9:32. Žēlastība un miers visiem aicinātajiem svētajiem Romā, **Rom.** 1:7. Jūs esat līdzpilsoņi ar svētajiem, **Ef.** 2:19–21.

Es redzēju Jēru Baznīcu, kas bija Dieva svētie, **1. Nef.** 14:12. Miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks, ja vien viņš nekļūst par svēto caur Kristus Izpirkšanu, **Mos.** 3:19.

Es, Tas Kungs, esmu svētījis šo zemi Saviem svētajiem izmantošanai, **M&D** 61:17. Sātans izraisīja karu ar Dieva svētajiem, **M&D** 76:28–29. Strādājiet uzcītīgi, lai sagatavotu svētos tai tiesas stundai, kas nāks, **M&D** 88:84–85. Svētajiem ir jādod no savas mantas nabagiem un nomocītajiem, **M&D** 105:3. Augstāk minētos amatus Es esmu devis kalpošanas un Manu svēto pilnveidošanas darbam, **M&D** 124:143 (**Ef.** 4:12).

Svētais Gars. *Skat. arī* Apsolījuma Svētais Gars; Atklāsme; Baloža zīme; Dievs, Dievība; Iedvesma; Iedvesmot; Kristīšana, Kristīt; Mierinātājs; Nepiedodams grēks; Svētā Gara dāvana

Trešais Dievības loceklis (1. Jāņa v. 5:7; **M&D** 20:28). Tas ir gars bez ķermeņa no miesas un kauliem (**M&D** 130:22). Uz Svēto Garu bieži atsaucas kā uz Garu vai Dievu Garu.

Svētais Gars pilda vairākas ļoti svarīgas lomas glābšanas iecerē. (1) Viņš liecina par Tēvu un par Dēlu (1. kor. 12:3; 3. Nef. 28:11; **Et.** 12:41). (2) Viņš atklāj patiesību par visām lietām (Jāņa 14:26; 16:13; **Mor.** 10:5; **M&D** 39:6). (3) Viņš iesvēta tos, kas nožēlojuši grēkus un tapuši

kristīti (Jāņa 3:5; 3. Nef. 27:20; **Moz.** 6:64–68). (4) Viņš ir Svētais apsolījuma Gars (**M&D** 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Svētā Gara spēks var nākt pār cilvēku pirms kristīšanās un liecināt, ka evaņģēlijs ir paties. Bet tiesības uz Svētā Gara pastāvīgu klātbūtni, ja kāds ir cienīgs, ir dāvana, kas var tikt saņemta tikai ar roku uzlikšanu, ko izpilda Melhisedeka priesterības nesējs, pēc pilnvarotas kristīšanas patiesajā Jēzus Kristus Baznīcā.

Jēzus mācīja, ka visi grēki var tikt piedoti, izņemot Svētā Gara zaimošanu (**Mat.** 12:31–32; **Marka** 3:28–29; **Lūk.** 12:10; **Ebr.** 6:4–8; **M&D** 76:34–35).

Gars liek cilvēkiem staigāt Dieva likumos, **Ec.** 36:27.

Apostuļiem tika uzdots kristīt Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, **Mat.** 28:19. Svētais Gars mācīs jums visas lietas, **Jāņa** 14:26. Svētie cilvēki runāja Svētā Gara spēkā, **2. Pēt. v.** 1:21.

Nefijs tika vadīts no Gara, **1. Nef.** 4:6. Dieva noslēpumi tiks atklāti tiem ar Svētā Gara spēku, **1. Nef.** 10:17–19. Svētais Gars rāda jums visu, kas jums jādara, **2. Nef.** 32:5. Ar Svētā Gara spēku jūs varēsīt zināt patiesību par visu, **Mor.** 10:5.

Svētais Gars pateiks tev tavā prātā un tavā sirdī, **M&D** 8:2. Gars vada darīt labu, **M&D** 11:12. Svētais Gars zina visas lietas, **M&D** 35:19. Svētais Gars māca valstības mīrmlīgās lietas, **M&D** 36:2 (**M&D** 39:6). Ja jūs nesaņemsit Garu, jūs nemācīsīt, **M&D** 42:14. Svētais Gars liecina par Tēvu un Dēlu, **M&D** 42:17 (1. kor. 12:3; 3. Nef. 11:32, 35–36). Dažiem tiek dots ar Svēto Garu zināt, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls, **M&D** 46:13. Tas, ko tie runās, Svētā Gara iedvesmoti, būs Raksti, **M&D** 68:4. Svētais Gars tiks izliets, liecinot par visām lietām, ko jūs teiksīt, **M&D** 100:8. Svētais Gars būs tavš pastāvīgais pavadoņš, **M&D** 121:45–46.

Svētais Vakarēdiens. *Skat. arī* Dzīvais ūdens; Dzīvības maize; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Kristīšana, Kristīt; Krusts; Pēdējās vakariņas; Upuris

Pēdējo dienu svētajiem *Svētais*

Svētā birzs

Vakarēdiens nozīmē priekšrakstu, kad tiek baudīta maize un ūdens, pieminot Kristus Izpirkšanas upuri. Salauztā maize simbolizē Viņa salauzto miesu; ūdens simbolizē asinis, ko Viņš izlēja, lai izpirktu mūsu grēkus (1. kor. 11:23–25; M&D 27:2). Kad cienīgi Baznīcas locekļi pieņem Svēto Vakarēdienu, viņi apsola uzņemties Kristus Vārdu, vienmēr atcerēties Viņu un turēt Viņa baušļus. Caur šo priekšrakstu Baznīcas locekļi atjauno savu kristīšanas derību.

Pēdējās vakariņās Jēzus izskaidroja Svētā Vakarēdiena priekšrakstu, kad Viņš ēda kopā ar Divpadsmit apustuļiem (Mat. 26:17–28; Lūk. 22:1–20).

Jēzus ņēma maizi un svētīja to; un Viņš ņēma biķeri un pateicās, **Mat.** 26:26–28 (Marka 14:22–24; Lūk. 22:19–20). Kas bauda Manu miesu un dzer Manas asinis, tam ir mūžīgā dzīvība, **Jāņa** 6:54. Kas ēd un dzer necienīgi, ēd un dzer sodu savai dvēselei, **1. kor.** 11:29 (3. Nef. 18:29).

Jēzus mācīja Saviem divpadsmit nēfijēšu mācekļiem par Svēto Vakarēdienu, **3. Nef.** 18:1–11. Jēzus mācīja šiem mācekļiem neļaut necienīgiem ļaudīm baudīt Svēto Vakarēdienu, **3. Nef.** 18:28–29 (Morm. 9:29). Tiek dotas Svētā Vakarēdiena lūgšanas, **Mor.** 4–5 (M&D 20:75–79).

Svētais Vakarēdiens ir jāvada priesterim vai elderim, **M&D** 20:46, 76. Skolotājiem un diakoniem nav tiesību svētīt Svēto Vakarēdienu, **M&D** 20:58. Svētajam Vakarēdienam var tikt izmantoti citi šķidrumi, izņemot vīnu, **M&D** 27:1–4.

Svētā birzs. *Skat.* Pirmā vīzija

Svētā Gara dāvana. *Skat. arī* Dāvana;

Dievs, Dievība; Gara dāvanas; Svētais Gars

Ikviena cienīga, kristīta Baznīcas locekļa tiesības just pastāvīgu Svētā Gara ietekmi. Pēc cilvēka kristīšanas patiesajā Jēzus Kristus Baznīcā tas saņem Svētā Gara dāvanu ar roku uzlikšanu no kāda, kuram ir atbilstošas pilnvaras (Ap. d. 8:12–25; Mor. 2; M&D 39:23). Par Svētā Gara dāvanas saņemšanu bieži tiek

runāts kā par kristīšanu ar uguni (Mat. 3:11; M&D 19:31).

Cilvēkiem tiek pavēlēts nožēlot grēkus, tapt kristītiem un saņemt Svētā Gara dāvanu, **Ap. d.** 2:38. Pēteris un Jānis piešķīra Svēto Garu ar roku uzlikšanu, **Ap. d.** 8:14–22. Svētais Gars tiek dots ar roku uzlikšanu, **Ap. d.** 19:2–6.

Grēku piedošana nāk ar uguni un ar Svēto Garu, **2. Nef.** 31:17.

Mēs ticam roku uzlikšanai Svētā Gara dāvanas došanai, **TA** 1:4.

Svētdiena. *Skat.* Sabata diena

Svētie Raksti. *Skat. arī* Bībele; Dārgā Pērle; Dieva vārds; Kanons; Mācība un Derības; Mormona Grāmata

Vārdi, gan rakstītie, gan runātie, kas nāk no Dieva svētajiem vīriem, kad tie ir Svētā Gara iedvesmoti. Oficiāli kanonizētie Baznīcas Svētie Raksti šodien sastāv no Bībeles, Mormona Grāmatas, Mācības un Derībām un Dārgās Pērles. Jēzus un Jaunās Derības sarakstītāji Vecās Derības grāmatas uzskatīja par Svētajiem Rakstiem (Mat. 22:29; Jāņa 5:39; 2. Tim. 3:15; 2. Pēt. v. 1:20–21). *Skat. arī* Hronoloģija pielikumā.

Vai mūsu sirdis izskaidroja rakstus, kad Viņš mums izskaidroja rakstus, **Lūk.** 24:32. Jūs pētījat rakstus, jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, un tie ir, kas dod liecību par Mani, **Jāņa** 5:39.

Kristus vārdi pateiks jums visu, kas jums jādara, **2. Nef.** 32:3. Tie, kas tiek pārliecināti ticēt Svētajiem Rakstiem, ir stingri un nelokāmi ticībā, **Hel.** 15:7–8.

Cilvēki maldās, sagrozot Svētos Rakstus, un nesaprot tos, **M&D** 10:63. Šie vārdi nav no cilvēkiem, nedz no cilvēka, bet no Manis, **M&D** 18:34–36. Mormona Grāmatas parādīšanās pierāda pasaulei, ka Svētie Raksti ir patiesi, **M&D** 20:2, 8–12. Vēltiet savu laiku Rakstu studēšanai, **M&D** 26:1. Svētie Raksti ir doti svēto apmācībai, **M&D** 33:16. Svētie Raksti ir doti izredzēto glābšanai, **M&D** 35:20. Māciet Mana evaņģēlija principus, kas ir Bībelē un Mormona Grāmatā, **M&D** 42:12. Mani likumi par šīm lietām ir doti

Manos Rakstos, **M&D** 42:28. Viss, kas tiek runāts ar Svētā Gara iedvesmu, ir Raksti, **M&D** 68:4.

Zudušie Raksti: Ir daudz svētu darbu, kas minēti Svētajos Rakstos, bet kuru mums šodien nav, starp kuriem ir šādas grāmatas un autori: derības grāmata (2. Moz. 24:7), Tā Kunga karu grāmata (4. Moz. 21:14), Varoņu grāmata (Joz. 10:13; 2. Sam. 1:18), Salamana darbu grāmata (1. Kēn. 11:41), redzētāja Samuēla grāmata (1. Laiku 29:29), pravieša Nātāna laiku grāmata (2. Laiku 9:29), pravieša Šemajas grāmata (2. Laiku 12:15), pravieša Ido stāsti (2. Laiku 13:22), Jehus apraksti (2. Laiku 20:34), redzētāju stāsti (2. Laiku 33:19), Ēnoss (Jūd. v. 1:14), Zēnoka, Neuma un Zēnosa vārdi (1. Nef. 19:10), Zēnoss (Jēk. 5:1), Zēnoks un Eziass (Hel. 8:20) un piemiņas grāmata (Moz. 6:5); un vēstules korintiešiem (1. kor. 5:9), efeziešiem (Ef. 3:3), no Lāodikejas (Kol. 4:16) un no Jūdas (Jūd. v. 1:3).

Svētie Raksti ir jāsauglabā: Mums ir jādabū šie pieraksti, lai mēs varētu saglabāt vārdus, ko runājuši pravieši, **1. Nef.** 3:19–20. Man ir jāglabā šīs plāksnes, **Jēk.** 1:3. Šīs lietas ir tikušas saglabātas un pasargātas ar Dieva roku, **Mos.** 1:5. Rūpējies par šīm svētajām lietām, **Al.** 37:47.

Svētie Raksti tiks saglabāti drošībā, **M&D** 42:56.

Pieliec visas pūles, lai tās pasargātu, **DžS—V** 1:59.

Svēto Rakstu nozīmība: Tev būs šo bauslību skaļi lasīt priekšā visam Israēlam, **5. Moz.** 31:10–13. Lai tava mute nepamet šo bauslības grāmatu, **Joz.** 1:8. Tā Kunga likumi ir pilnīgi un atspirdzina dvēseli, **Psm.** 19:8. Tavs vārds ir manu kāju spīdeklis, **Psm.** 119:105.

Raksti dod liecību par Mani, **Jāņa** 5:39. Visi šie raksti ir Dieva iedvesti un ir node-rīgi mācībai un labošanai, **2. Tim.** 3:15–16.

Es visus Svētos Rakstus pielīdzināju attiecībā uz mums, lai tas būtu mūsu labumam un mācībai, **1. Nef.** 19:23. Mana dvēsele prierājas par šiem Rakstiem, **2. Nef.** 4:15–16. Mēs esam cītīgi rakstījuši, lai pārliecinātu savus bērņus un arī savus

brāļus noticēt Kristum, **2. Nef.** 25:23. Viņi pētīja Rakstus un neklausīja vairs ļaunu cilvēku vārdiem, **Jēk.** 7:23 (Al. 14:1). Ja nebūtu šīs plāksnes, mums būtu jācieš nezinā, **Mos.** 1:2–7. Viņi bija cītīgi pētījuši Rakstus, lai viņi varētu zināt Dieva vārdu, **Al.** 17:2–3. Svētie Raksti tiek saglabāti, lai novestu dvēseles pie glābšanas, **Al.** 37:1–19 (2. Nef. 3:15). Dieva vārds vadīs Kristus cilvēku, **Hel.** 3:29.

Tas, ko tie runās, Svētā Gara iedvesmoti, būs Raksti un Dieva spēks glābšanai, **M&D** 68:4. Izdodiet Manu Rakstu pilnību ar nolūku izveidot Manu baznīcu un sagatavot Manus ļaudis, **M&D** 104:58–59.

Kas paglabā Manu vārdu, netiks pievilts, **DžS—M** 1:37.

Svētie Raksti, par kuru parādīšanos ir praviotots: Jesaja pareģoja Mormona Grāmatas iznākšanu, **Jes.** 29:11–14. Ņem koka vēzdu un raksti uz tās: Jūdam, **Ec.** 37:15–20.

Nāks vēl citas grāmatas, **1. Nef.** 13:39. Jums nebūs domāt, ka Bībele satur visus Manus vārdus, **2. Nef.** 29:10–14. Turieties pie Kristus evaņģēlija, kas tiks likts jūsu priekšā pierakstos, kas nāks, **Morm.** 7:8–9. Svētīts ir tas, kas nesīs šo lietu gaismā, **Morm.** 8:16. Raksti šīs lietas, un Es parādīšu tās Manis paša noliktajā laikā, **Et.** 3:27 (Et. 4:7).

Mēs ticam, ka Viņš vēl daudz ko atklās, **TA** 1:9.

Svētie Raksti, zudušie. *Skat.* Svētie Raksti—Zudušie Raksti

Svētīgumi. *Skat.* arī Kalna sprediķis

Mācību virkne, ko Jēzus deva Kalna sprediķī un kas attēlo pilnveidotu un garīgu raksturu (Mat. 5:3–12; Lūk. 6:20–23). Svētīgumi ir sakārtoti tādā veidā, ka katrs paziņojums ir veidots uz iepriekšējā. Pilnīgāks un precīzāks Svētīgumu pieraksts ir atrodams 3. Nef. 12.

Svētīt, Svētīts, Svētība. *Skat.* arī Labvēlība; Likums; Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās; Patriarhālās svētības; Slimo dziedāšana

Piešķirt kādam dievišķu palīdzību.

Svēts

Viss, kas nes patiesu laimi, labklājību vai veiksmi, ir svētība.

Visas svētības balstās uz mūžīgiem likumiem (M&D 130:20–21). Tāpēc, ka Dievs vēlas, lai Viņa bērni atrastu prieku dzīvē (2. Nef. 2:25), Viņš dāvā tiem svētības, kas ir kā sekas to paklausībai Viņa pavēlēm (M&D 82:10), kā atbilde uz lūgšanu vai priesterības priekšrakstu (M&D 19:38; 107:65–67) vai arī caur Savu labvēlību (2. Nef. 25:23).

Labī pazīstamais uzskaitījums par svētlaimi ir Svētīgumi (Mat. 5:1–12; 3. Nef. 12:1–12).

Vispārīgi: Es tevi darišu par lielu tautu, un Es tevi svētīšu, **1. Moz.** 12:2–3 (1. Nef. 15:18; Ābr. 2:9–11). Taisna cilvēka galvu vainago svētības, **Sal. Pam.** 10:6. Uz ticams vīrs piedzīvo daudz svētības, **Sal. Pam.** 28:20. Tas Kungs atvērs debesu logus un liks svētībai nolīgt pār jums, **Mal.** 3:10 (3. Nef. 24:10).

Kalna sprediķi tiek apsolītas svētības, **Mat.** 5:1–12 (3. Nef. 12:1–12). Svētīgi ir tie, kas aicināti Jēra kāzu mielastā, **Jāņa atkl.** 19:9.

Tas, kas ir taisnīgs, tiek Dieva ieredzēts, **1. Nef.** 17:35 (Mos. 10:13). Ja jūs paklausīsiet, es atstāju jums svētību, **2. Nef.** 1:28. Es atstāju jums to pašu svētību, **2. Nef.** 4:9. Viņš nekavējoties svētī jūs, **Mos.** 2:24. Tas Kungs svētī un ir labvēlīgs pret tiem, kas uzticas Viņam, **Hel.** 12:1.

Palīdzī izplatīt Manu darbu, un tu tiksī svētīts, **M&D** 6:9. Lūdž vienmēr, un liela būs tava svētība, **M&D** 19:38. Liecies kristīties, un tu saņemsi Manu Garu un tik lielu svētību, kādu tu nekad neesi redzējis, **M&D** 39:10. Pēc daudzām bēdām nāk svētības, **M&D** 58:4. Cilvēki nepaklause, Es atsaucu pavēli, un viņi nesaņem svētību, **M&D** 58:32. Jūs neesat sapratuši, cik lieas svētības Tēvs ir sagatavojis priekš jums, **M&D** 78:17. No augstās priesterības nāk priekšrakstu un svētību izpildīšana Baznīcā, **M&D** 107:65–67. Ir likums, ar ko ir noteiktas visas svētības, **M&D** 130:20. Visiem tiem, kuriem

ir svētība no Manām rokām, ir jāpakļaujas likumam, **M&D** 132:5. Svētības tiek taupītas tiem, kas mīl To Kungu, **M&D** 138:52.

Abrahāms meklēja pēc tēvu svētībām un tiesībām tās pārvaldīt, **Ābr.** 1:2.

Bērnu svētīšana: Viņš paņēma tos Savās rokās un svētīja tos, **Marka** 10:16.

Viņš ņēma viņu bērniņus, vienu pēc otra, un svētīja tos, **3. Nef.** 17:21.

Elderiem ir jāsvēta bērni Jēzus Kristus Vārdā, **M&D** 20:70.

Svēts. *Skat. arī* Iesvētīšana; Svētums; Šķīsts, Šķīstība

Reliģiozs, ar dievbijīgu raksturu vai garīgi un morāli šķīsts. Pretstats svētam ir parasts vai pasaulīgs.

Jūs būsiet Man par priesteru valsti un par svētu tautu, **2. Moz.** 19:5–6 (1. Pēt. v. 2:9). Tas Kungs pavēlēja Israēlam: Esiet svēti, jo Es esmu svēts, **3. Moz.** 11:44–45. Tie, kam tīras rokas un šķīsta sirds, stāvēs Viņa svētajā vietā, **Psm.** 24:3–4. Māci manu tautu atšķirt svētu no nesvēta, **Ec.** 44:23.

Dievs mūs ir aicinājis ar svētu aicinājumu, **2. Tim.** 1:8–9. No mazām dienām tu zini Svētos Rakstus, **2. Tim.** 3:15. Dieva svētie cilvēki runāja Svētā Gara spēkā, **2. Pēt. v.** 1:21.

Visiem cilvēkiem ir jātop tiesātiem saskaņā ar patiesību un svētumu, kas ir Dievā, **2. Nef.** 2:10. Miesīgs cilvēks kļūst par svēto caur Kristus Izpirkšanu, **Mos.** 3:19. Staigā pēc Dieva svētās kārtas, **Al.** 7:22 (Al. 13:11–12). Trīs mācekļi tika iesvētīti miesā un padarīti svēti, **3. Nef.** 28:1–9, 36–39.

Neniekoties ar svētām lietām, **M&D** 6:12. Tu nevari rakstīt to, kas ir svēts, izņemot tikai, ja tas tev ir dots no Manis, **M&D** 9:9. Jums būs jāapņemas rīkoties pilnīgā svētumā, **M&D** 43:9. Mani mācekļi stāvēs svētās vietās, **M&D** 45:32. Tas, kas nāk no augšienes, ir svēts, **M&D** 63:64. Mazi bērni ir svēti, **M&D** 74:7. Iesvētiet šo gabalu, un tas tiks darīts svēts, **M&D** 124:44.

Tas Kungs sapulcinās Savus izredzētos svētā pilsētā, **Moz.** 7:62.

Svētuma Cilvēks. *Skat. arī* Cilvēka Dēls; Dievs, Dievība; Tēvs Debesīs
Vēl viens Dieva Tēva Vārds (Moz. 6:57).

Svētums. *Skat. arī* Iesvētīšana; Svētī; Šķīsts, Šķīstība

Garīgā un morālā pilnība. Svētums no-rāda uz personas sirds un vēlmju šķīstumu.

Baznīcas locekļiem ir jāvēsta, ka viņi ir Baznīcas cienīgi, staigājot svētumā Tā Kunga priekšā, **M&D** 20:69. Tā Kunga nams ir svētuma vieta, **M&D** 109:13.

Svētuma Cilvēks ir viens no Dieva Vārdiem, **Moz.** 6:57 (Moz. 7:35).

Šems. *Skat. arī* Noa, Bībeles patriarhs

Vecajā Derībā taisnīgs Noas dēls un, saskaņā ar ticējumu, priekštecis semītiem jeb šemītiem—ļaudīm, kas ietver arābus, ebrejus, babiloniešus, sīriešus, fenīkiešus un asīriešus (1. Moz. 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Moz. 8:12). Pēdējo dienu atklāsmē Šems tiek saukts par „[dižo augsto priesteri]” (M&D 138:41).

Šerems. *Skat. arī* Antikrists

Cilvēks Mormona Grāmatā, kurš noliedza Kristu un pieprasīja kādu zīmi (Jēk. 7:1–20).

Šiblons. *Skat. arī* Alma, Almas dēls

Mormona Grāmatā Almas, jaunākā, dēls. Šiblons mācīja evaņģēliju zoramiešiem un tika vajāts par savu taisnīgumu. Tas Kungs izglāba viņu no vajāšanas dēļ viņa uzticības un pacietības (Al. 38). Šiblons kādu laiku arī rūpējās par nefījiešu pierakstiem (Al. 63:1–2, 11–13).

Šīzs. *Skat. arī* Jaredieši

Jarediešu karavadonis Mormona Grāmatā. Viņš mira lielās kaujas beigās, kas iznīcināja visu Jarediešu tautu (Et. 14:17–15:31).

Šķīrst. *Skat. arī* Noa, Bībeles patriarhs; Plūdi Noas laikā; Varavīksne

Vecajā Derībā kuģis, ko uzbūvēja Noa, lai izglābtu dzīvību lielajos plūdus.

Taisi sev šķirstu no sveķainiem skuju kokiem, **1. Moz.** 6:14. Šķīrstis nolaidās uz Ararata kalniem, **1. Moz.** 8:4.

Jarediešu baržas bija ciešas, līdzīgi Noas šķirstam, **Et.** 6:7.

Šķiršanās. *Skat. arī* Laulība, Precēt

Laulības izbeigšana ar civilā vai garīgā likuma spēku. Saskaņā ar Jauno Derību, Dievs atļāva šķiršanos pie zināmiem apstākļiem ļaunu cietsirdības dēļ, tomēr, kā Jēzus izskaidroja, „no iesākuma tas tā nav bijis” (Mat. 19:3–12). Svētie Raksti kopumā ir pret šķiršanos un iesaka vīriem un sievietēm mīlēt vienu otru taisnībā (1. kor. 7:10–12; M&D 42:22).

Šķīstība. *Skat. arī* Ārlaulības sakari; Juteklisks, Juteklība; Laulības pārkāpšana; Tikumība

Vīriešu un sieviešu seksuālā šķīstība.

Jāzeps noraidīja Potifara sievas uz-mākšanos, **1. Moz.** 39:7–21 (M&D 42:24; 59:6). Tev nebūs laulību pārkāpt, **2. Moz.** 20:14. Tikumīga sieva ir sava vīra krāšņs vainags, **Sal. Pam.** 12:4 (Sal. Pam. 31:10).

Vai jūs nezināt, ka jūsu ķermenis ir Svētā Gara templis, **1. kor.** 6:18–19. Esi par paraugu šķīstībā, **1. Tim.** 4:12.

Nekas netīrs nevar dzīvot kopā ar Dievu, **1. Nef.** 10:21. Jo Man, Dievam Tam Kungam, tik sievu šķīstība, **Jēk.** 2:28. Seksuāls grēks ir negantība, **Al.** 39:1–13. Šķīstība un tikumība ir pašas dārgākās un vērtīgākās, **Mor.** 9:9.

Mēs ticam, ka jābūt šķīstiem, **TA** 1:13.

Šķīsts, Šķīstība. *Skat. arī* Iesvētīšana; Tīrs un netīrs

Brīvs no grēka vai vainas; nevainojams. Cilvēks kļūst šķīsts, kad tā domas un darbi ir tīri visos veidos. Cilvēks, kas ir izdarījis grēku, var kļūt šķīsts caur ticību Jēzum Kristum, grēku nožēlošanu un evaņģēlija priekšrakstu pieņemšanu.

Kam nenoziedzīgas rokas un skaidra sirds, dabūs svētību no Tā Kunga, **Psm.** 24:3–5. Šķīstīties jūs, kas nesat Tā Kunga svētuma piederumus, **Jes.** 52:11 (M&D 133:4–5).

Svētīgi sirdsšķīstie, **Mat.** 5:8 (3. Nef.

Tabaka

12:8). Kas ir šķīsts, par to domājiet, **Fil.** 4:8 (TA 1:13).

Jūs visi, kas esat sirdsšķīsti, paceliet savas galvas un saņemiet iepriecinošu Dieva vārdu, **Jēk.** 3:2–3. Vai jūs varat raudzīties uz Dievu tanī dienā ar šķīstu sirdi un tīrām rokām, **Al.** 5:19. Būdami šķīsti un neaptraipīti Dieva priekšā, viņi nevarēja raudzīties uz grēku savādāk, kā vien ar riebumu, **Al.** 13:12. Tapat šķīstīti tāpat kā Kristus ir šķīsts, **Mor.** 7:48 (Morm. 9:6).

Kristus pataupīs Sev pašam šķīstus ļaudis, **M&D** 43:14. Tas Kungs pavēlēja, lai nams tiktu uzcelts Ciānā, kur šķīstie redzēs Dievu, **M&D** 97:10–17. Ši ir Ciāna—sirdsšķīstie, **M&D** 97:21.

Tabaka. *Skat.* Gudrības vārdsTaisnība. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Žēlīgs, Žēlastība

Drošas sekas kā svētība par taisnīgām domām un darbiem un sods par nenozēlotu grēku. Taisnība ir mūžīgs likums, kas pieprasa sodu par katru reizi, kad Dieva likums ir pārkāpts (Al. 42:13–24). Grēciniekam ir jācieš sods, ja viņš nenozēlo grēkus (Mos. 2:38–39; M&D 19:17). Ja viņš nozēlo grēkus, Glābējs izcieš sodu caur Izpirkšanu, piesaucot žēlastību (Al. 34:16).

Kura dvēsele grēko, tai jāmirst, **Ec.** 18:4. Ko Tas Kungs no tevis prasa, proti—darīt taisnību, **Mih.** 6:8.

Jēzus būs taisns un piedos mūsu grēkus, **1. Jāņa v.** 1:9.

Dieva taisnība atdala ļaunos no taisnīgajiem, **1. Nef.** 15:30. Grēku izpirkšana apmierina Viņa taisnības prasības, **2. Nef.** 9:26. Visa cilvēce ir kritusi un ir taisnības varā, **Al.** 42:14. Grēku izpirkšana apmierina taisnības prasības, **Al.** 42:15. Vai tu domā, ka žēlastība var laupīt taisnību, **Al.** 42:25. Dieva taisnība karājas pār jums, ja vien jūs nenozēlosit grēkus, **Al.** 54:6.

Taisnība un tiesa ir sods, kas noteikts Manā likumā, **M&D** 82:4. Taisnība turpina savu kursu un pieprasa savējos, **M&D** 88:40. Neviens netiks atbrīvots

no Dieva taisnības un likumiem, **M&D** 107:84.

Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums. *Skat. arī* Cienīgs, Cienīgums; Dieva pavēles, baušļi; Godaprāts; Netaisnīgs, Netaisnība; Staigāt ar Dievu

Būt taisnīgam, svētam, tikumīgam, godīgam, rīkoties, paklausot Dieva pavēlēm; vairīties grēka.

Tas Kungs svētīs taisno, **Psm.** 5:13. Tā Kunga acis vēro taisnos, **Psm.** 34:16, 18 (1. Pēt. v. 3:12). Kad taisnie iet vairumā, tad ļaudis priecājas, **Sal. Pam.** 29:2 (M&D 98:9–10).

Svētīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības, **Mat.** 5:6 (3. Nef. 12:6). Dzenieties priekš pēc Dieva valstības un Viņa taisnības, **Mat.** 6:33. Taisnie ieies mūžīgā dzīvībā, **Mat.** 25:46. Daudz spēj taisna cilvēka kvēla lūgšana, **Jēk.** v. 5:16.

Tas, kas ir taisnīgs, tiek Dieva ieredzēts, **1. Nef.** 17:35. Viņš pasargā taisnīgos, viņiem nevajag bīties, **1. Nef.** 22:17, 22. Sātanam nebūs varas Tā Kunga ļaužu taisnības dēļ, **1. Nef.** 22:26. Ja nav taisnīguma, nav laimes, **2. Nef.** 2:13. Taisnie iemantos Dieva valstību, **2. Nef.** 9:18. Taisnie nebaidās patiesības vārdus, **2. Nef.** 9:40. Visiem cilvēkiem ir jāizmainās uz taisnīguma stāvokli, **Mos.** 27:25–26. Taisno vārdi tiks ierakstīti dzīvības grāmatā, **Al.** 5:58. Jūs esat meklējuši laimi, darot nekrietnības, kas ir pretrunā ar taisnības dabu, **Hel.** 13:38.

Taisnīgo dziesma ir lūgšana Man, **M&D** 25:12. Stāviet, uzvilkuši taisnības krūšu bruņas, **M&D** 27:16 (Ef. 6:14). Taisnīgajiem nāve būs salda, **M&D** 42:46. Taisnīgie tiks sapulcināti no visām tautām, **M&D** 45:71. Cilvēkiem ir jāsteno daudz taisnīguma pēc savas brīvas gribas, **M&D** 58:27. Tas, kas dara taisnības darbus, saņems mieru šajā pasaulē un mūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē, **M&D** 59:23. Otrajā Atnākšanā būs pilnīga taisnīgo atdalīšana no bezdievīgajiem, **M&D** 63:54. Debesu spēki var tikt kontrolēti tikai uz taisnīguma principiem, **M&D** 121:36. Starp taisnīgajiem bija miers, **M&D** 138:22.

Ciānas ļaudis dzīvoja taisnībā, **Moz.** 7:18. Ābrahāms bija taisnīguma sekotājs, **Ābr.** 1:2.

Talents

Naudas svara vai summas mērvienība senatnē, kurai bija liela vērtība. Tas arī kalpo kā simbols kaut kam ļoti vērtīgam, kā piemēram, Jēzus Kristus evaņģēlijam (**Mat.** 25:14–29; **Et.** 12:35; **M&D** 60:2, 13).

Tas Kungs. *Skat. arī* Dievs, Dievība; Jēzus Kristus

Dziļas cieņas un goda vārds Dievam Tēvam un Glābējam Jēzum Kristum. Šis vārds norāda uz Viņu abu kā augstāko, mīlošu kungu stāvokli pār visu, ko Viņi radījuši.

Nekas nav neiespējams Tam Kungam, **1. Moz.** 18:14. Tas Kungs runāja ar Mozu vaigu vaigā, **2. Moz.** 33:11. Tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt, **5. Moz.** 6:5 (**Mat.** 22:37; **Marka** 12:30). Es un mans nams—mēs kalposim Tam Kungam, **Joz.** 24:15. Tas Kungs ir mans gans, **Psm.** 23:1. Tas Kungs ir stiprs un spēcīgs, Tas Kungs varens cīņā, **Psm.** 24:8. Tas Kungs Jehova ir mans stiprums, **Jes.** 12:2 (2. Nef. 22:2). Es, Tas Kungs, esmu tavs Glābējs un Pestītājs, **Jes.** 60:16.

Tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt, **Mat.** 4:10 (**Lūk.** 4:8). Kādas lielas lietas Tas Kungs darījis, **Marka** 5:19. Ir tik viens Kungs, Jēzus Kristus, **1. kor.** 8:6. Viens Kungs, viena ticība, viena kristība, **Ef.** 4:5. Pats Kungs nāks no debesīm, **1. tes.** 4:16.

Es iešu un darišu tās lietas, ko Tas Kungs ir pavēlējis, **1. Nef.** 3:7. Ar taisnību Dievs Tas Kungs tiesās nabago, **2. Nef.** 30:9. Dievs Tas Kungs, Ābrahāma Dievs, atbrīvoja israēliešus no jūga, **Al.** 29:11. Nekas nevar glābt šo tautu, izņemot grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam, **Hel.** 13:6 (**Mos.** 3:12).

Klausies Jēzus Kristus, tava Kunga, vārdos, **M&D** 15:1. Meklējiet Tā Kunga vaigu vienmēr, **M&D** 101:38. Tas Kungs būs sarkans Savās drānās Otrajā Atnākšanā, **M&D** 133:48 (**Jes.** 63:1–4).

Ābrahāms runāja ar To Kungu vaigu vaigā, **Ābr.** 3:11. Mēs ticam, ka pirmais evaņģēlija princips ir ticība Tam Kungam Jēzum Kristum, **TA** 1:4.

Tas Kungs Cebaots. *Skat.* Pulku Kungs, Tas Kungs Cebaots

Tā Kunga diena. *Skat.* Jēzus Kristus Otrā Atnākšana; Sabata diena; Tiesa, Pēdējā

Tā Kunga nams. *Skat.* Templis, Tā Kunga nams

Tā Kunga Vakariņas. *Skat.* Svētais Vakarediens

Tā Kunga vīnadārzis. *Skat. arī* Israēls; Lauks, tīrums

Simbols vietai, kurā norit garīgais darbs. Svētajos Rakstos Tā Kunga vīna dārzs parasti attiecas uz Israēla namu jeb Dieva valstību uz Zemes. Dažreiz tas attiecas uz visiem pasaules cilvēkiem kopumā.

Tā Kunga Cebaota vīnadārzs ir Israēla nams, **Jes.** 5:7 (2. Nef. 15:7).

Jēzus stāstīja līdzību par strādniekiem vīnadārzā, **Mat.** 20:1–16.

Israēls tiek pielīdzināts dārza eļļas kokam, kas tiek kopts Tā Kunga vīna dārzā, **Jēk.** 5. Tā Kunga kalpi apgriezīs Viņa vīna dārzu pēdējo reizi, **Jēk.** 6.

Tas Kungs svētīs visus, kas strādā Viņa vīnadārzā, **M&D** 21:9 (**Al.** 28:14). Strādājiet Manā vīnadārzā pēdējo reizi, **M&D** 43:28.

Teankums

Izcils nefījiešu karavadonis Mormona Grāmatā (**Al.** 50:35; 51–52; 61–62).

Teilors Džons

Trešais Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidents.

Tika aicināts Divpadsmīto padomē, **M&D** 118:6 (**M&D** 124:128–129). Tika ievainots tajā brīdī, kad nogalināja pravieti, **M&D** 135:2. Bija starp tiem vareņajiem, kurus Džozefs F. Smits redzēja garu pasaulē, **M&D** 138:53–56.

Telestiālā godība

Telestiālā godība. *Skat. arī* Godības pakāpes

Zemākā no trim godības pakāpēm, kurā laudis dzīvos pēc Pēdējās Tiesas.

Pāvils redzēja zvaigžņu spožumu, **1. kor.** 15:40–41.

Džozefs Smits un Sidnijs Rigdons redzēja telestiālo godību, **M&D** 76:81–90. Telestiālās pasaules iedzīvotāji bija neskaitāmi kā zvaigznes, **M&D** 76:109–112. Tas, kurš nespēj pakļauties telestiālās valstības likumam, nevar iegūt telestiālo godību, **M&D** 88:24, 31, 38.

Tempļis, Tā Kunga nams. *Skat. arī* Endaments; Priekšraksti; Saiešanas telts (tabernakuls); Vissvētākā vieta

Burtiski Tā Kunga nams. Tas Kungs vienmēr Saviem ļaudīm ir pavēlējis celt tempļus, svētas ēkas, kurās cienīgi svētie izpilda svētas evaņģēlija ceremonijas un priekšrakstus par sevi un par mirušajiem. Tas Kungs apmeklē Savus tempļus, un tie ir pati svētākā no visām pielūgšanas vietām.

Saiešanas telts, ko uzcēla Mozus un Israēla bērni, bija pārnēsājams tempļis. Israēlieši izmantoja to savas izešanas laikā no Ēģiptes.

Vislabāk pazīstamais tempļis, kas minēts Vecajā Derībā, ir tas, ko uzcēla Salamans Jeruzālemē (2. Laiku 2–5). To sagrāva babilonieši 587. g. pr. Kr. un atjaunoja Zerubābels aptuveni 70 gadu vēlāk (Ezr. 1–6). Daļa no šī tempļa tika nodedzināta 37. g. pr. Kr., un Hērods Lielais vēlāk to atjaunoja. Romieši nopostīja tempļi 70. g. pēc Kr.

Mormona Grāmatā taisnīgajiem Dieva sekotājiem tika likts celt tempļus un pielūgt tajos (2. Nef. 5:16; Mos. 1:18; 3. Nef. 11:1). Atbilstoša tempļu celšana un izmantošana ir patiesās Baznīcas pazīme jebkurā atklāšanās, ieskaitot atjaunoto Baznīcu mūsu dienās. Kērtlandes tempļis bija pirmais tempļis, kas tika uzcelts un veltīts Tam Kungam šajā atklāšanās. Kopš tā laika tempļi ir tikuši iesvētīti daudzās valstīs uz visas Zemes.

Kas stāvēs Viņa svētajā vietā, **Psm.** 24:3–5. Iesim Jēkaba Dieva namā, **Jes.**

2:2–3 (Mih. 4:1–2; 2. Nef. 12:2–3). Tas Kungs pēkšņi nāks Savā tempļi, **Mal.** 3:1 (3. Nef. 24:1; **M&D** 36:8; 42:36).

Jēzus attīrīja tempļi, **Mat.** 21:12–16 (Marka 11:15–18; Lūk. 19:45–48).

Svētajiem tika pavēlēts uzcelt tempļi Misūri štātā, **M&D** 57:3 (**M&D** 84:3–5). Izveidojiet Dieva namu, **M&D** 88:119 (**M&D** 109:8). Tas Kungs pārmācīja svētos par nespēju uzcelt tempļi, **M&D** 95:1–12. Es nenākšu nešķīstos tempļos, **M&D** 97:15–17. Es esmu pieņēmis šo namu, un Mans Vārds būs šeit, **M&D** 110:7–8. Tā Kunga ļaudīm vienmēr tiek pavēlēts uzcelt namu Viņa Vārdam, **M&D** 124:39. Lielam darbam jātiek veikta tempļos, ieskaitot bērnu saistīšanu ar saviem vecākiem, **M&D** 138:47–48. Lielais pēdējo dienu darbs ietver tempļu celšanu, **M&D** 138:53–54.

Tempļa laulība. *Skat.* Laulība, Precēt

Tenkas. *Skat. arī* Baumas; Ļauna runāšana

Dalīties ar personiskiem faktiem vai informāciju par citu personu bez šīs personas piekrišanas.

Par ikkatru veltīgu vārdu, ko cilvēki runās, tiem būs jāatbild, **Mat.** 12:36. Svētajiem tiek aizrādīts, lai tie nebūtu tenkotāji un uzbāzīgi cilvēki, runādami to, ko tiem neklājas, **1. Tim.** 5:11–14.

Tev nebūs ļaunu runāt par savu tuvāko, **M&D** 42:27. Stiprini savus brāļus visās savās sarunās, **M&D** 108:7.

Terestriālā godība. *Skat. arī* Godības pakāpes

Otrā no trim godības pakāpēm, kurā laudis dzīvos pēc Pēdējās Tiesas.

Pāvils redzēja terestriālo godību, ko viņš pielīdzināja mēness spožumam, **1. kor.** 15:40–41.

Džozefs Smits un Sidnijs Rigdons redzēja terestriālo godību, **M&D** 76:71–80. Terestriālā godība pārsniedz telestiālo, **M&D** 76:91. Tie, kas nespēj ievērot terestriālās valstības likumu, nevar izturēt terestriālo godību, **M&D** 88:23, 30, 38.

Tesalonīkiešiem, vēstules. *Skat. arī*

Pāvila vēstules; Pāvils

Divas grāmatas Jaunajā Derībā. Sākotnēji tās bija vēstules, ko Pāvils rakstīja tesalonīkiešiem, kad viņš bija Korintā savā pirmā ceļojuma laikā pa Eiropu aptuveni 50. g. pēc Kr. Viņa darbs Tesalonīkē ir aprakstīts Apustuļu darbu 17. nodaļā. Pāvils gribēja atgriezties Tesalonīkē, bet nevarēja to izdarīt (1. tes. 2:18). Tādēļ viņš sūtīja Timoteju uzmundrināt pievērstos un sniegt viņam atskaiti par to, kā tiem iet. Pāvils rakstīja pirmo vēstuli aiz pateicības, kad Timotejs atgriezās.

Pirmā vēstule tesalonīkiešiem: 1. un 2. nodaļa satur Pāvila sveicienus un viņa lūgšanu par svētajiem; no 3. līdz 5. nodaļai ir doti norādījumi par garīgo izaugsmi, mīlestību, šķīstību, uzcītību un Jēzus Kristus Otro Atnākšanu.

Otrā vēstule tesalonīkiešiem: 1. nodaļa satur lūgšanu par svētajiem. 2. nodaļa runā par tuvojošos atkrišanu. 3. nodaļa satur Pāvila lūgšanu par evaņģēlija triumfu.

Tēvreize. *Skat. arī* Lūgšana

Lūgšana, ko Glābējs teica Saviem mācekļiem un kas kalpo kā paraugs visām lūgšanām (Mat. 6:9–13; 3. Nef. 13:9–13).

Tēvs Debesis. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Visas cilvēces garu Tēvs (Psm. 82:6; Mat. 5:48; Jāņa 10:34; Rom. 8:16–17; Gal. 4:7; 1. Jāņa v. 3:2). Jēzus ir Viņa Vienpiedzimušais Dēls miesā. Cilvēkam ir pavēlēts paklausīt un izrādīt cieņu Tēvam un lūgt Viņu Jēzus Vārdā.

Ja jūs piedosit cilvēkiem, tad jūsu Debesu Tēvs jums arīdzan pieder, **Mat.** 6:14 (Mat. 18:35; 3. Nef. 13:14). Jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums visa tā vajag, **Mat.** 6:26–33 (3. Nef. 13:26–33). Cik daudz vairāk jūs Tēvs no debesīm dos Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdž, **Lūk.** 11:11–13. Lai slavēts mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, **Ef.** 1:3.

Jūs esat mūžīgi parādā savam Debesu Tēvam, **Mos.** 2:34. Kristus godāja Tēva Vārdu, **Et.** 12:8.

Svētajiem ir jādod liecība par vajāšanām, kas vērstas pret tiem, pirms Tēvs iznāks no Savas apslēptās vietas, **M&D** 123:1–3, 6.

Mēs piedzīvojām lielas un brīnišķīgas svētības no mūsu Debesu Tēva, **DŽS—V** 1:73.

Tēvs, mirstīgais. *Skat. arī* Ģimene; Patriarhālās svētības; Patriarhs, Patriarhāls; Vecāki

Svēts nosaukums, kas attiecas uz vīrieti, kas dzemdinājis vai likumīgi adoptējis bērnu.

Godini savu tēvu un savu māti, **2. Moz.** 20:12 (5. Moz. 5:16; Mat. 19:19; Mos. 13:20). Tēvs pamācīs dēlu, uz ko viņš tur labu prātu, **Sal. Pam.** 3:12.

Tēvi, nekaitiniet savus bērnus, **Ef.** 6:1–4.

Es tiku daudz maz apmācīts visās sava tēva zinībās, **1. Nef.** 1:1. Mans tēvs bija taisns vīrs, jo viņš mani mācīja, **Ēn.** 1:1. Alma lūdza par savu dēlu, **Mos.** 27:14. Alma deva pavēles saviem dēliem, **Al.** 36–42. Helamans nosauca savus dēlus viņu priekšteču vārdos, **Hel.** 5:5–12. Mormons savās lūgšanās vienmēr pieminēja savu dēlu, **Mor.** 8:2–3.

Lielas lietas var tikt pieprasītas no tēvu rokām, **M&D** 29:48. Katram vīram ir jāapgādā sava paša ģimene, **M&D** 75:28.

Viņš pavēlēja man doties pie mana tēva, **DŽS—V** 1:49.

Ticība, Ticēt. *Skat. arī* Cerība; Jēzus Kristus; Neticība; Uzticība

Ticēt kādam vai pieņemt kaut ko kā patiesu, pārliecība par kaut ko. Cilvēkam ir jānozēlo grēki un jātic Jēzum Kristum, lai tiktu izglābts Dieva valstībā (M&D 20:29). Visbiežāk Svētajos Rakstos lietotā nozīmē ticība ir pārliecība un uzticēšanās Jēzum Kristum, kas ved šo cilvēku pie paklausības Viņam. Ticībai ir jābūt centrātai uz Jēzu Kristu, lai tā vestu cilvēku uz glābšanu. Pēdējo dienu svētajiem ir arī ticība Dievam Tēvam, Svētajam Garam, priesterības spēkam un citiem svarīgiem atjaunotā evaņģēlija aspektiem.

Ticība ietver cerību uz to, kas nav

Ticība, Ticēt

redzams, bet kas ir paties (Ebr. 11:1; Al. 32:21; Et. 12:6). Ticība aug, klausoties evaņģēliju, kad to māca Dieva sūtītie pilnvarotie (Rom. 10:14–17). Brīnumi nerada ticību, bet stiprina ticību, kas veidojas caur paklausību Jēzus Kristus evaņģēlijam. Citiem vārdiem, ticība nāk no taisnīguma (Al. 32:40–43; Et. 12:4, 6, 12; M&D 63:9–12).

Patiesa ticība nes brīnumus, vīzijas, sapņus, dziedināšanu un visas Dieva dāvanas, ko Viņš dod Saviem svētajiem. Ar ticību cilvēks saņem grēku piedošanu un galu galā var dzīvot Dieva klātbūtnē. Ticības trūkums ved izmisumā, kas nāk nekrietnības dēļ (Mor. 10:22).

Ticiet Tam Kungam, savam Dievam; ticiet Viņa praviešiem, **2. Laiku** 20:20. Darniēls netika pat ievainots lauvas bedrē, jo viņš ticēja Dievam, **Dan.** 6:23. Taisnais dzīvos savas ticības dēļ, **Hab.** 2:4.

Lai tev notiek, kā tu esi ticējis, **Mat.** 8:13. Tava ticība tev palīdzējusi, **Mat.** 9:22 (Marka 5:34; Lūk. 7:50). Lai jums notiek pēc jūsu ticības, **Mat.** 9:29. Ja jums ir ticība kā sinepju graudiņš, nekas jums nebūs neiespējams, **Mat.** 17:20 (Lūk. 17:6). Un visu, ko jūs ticībā lūgsit, to jūs dabūsit, **Mat.** 21:22. Nebīsties, tici vien, **Marka** 5:36. Tas visu spēj, kas tic, **Marka** 9:23–24. Kas tic un top kristīts, tas tiks izglābts, **Marka** 16:16 (2. Nef. 2:9; 3. Nef. 11:33–35). Es esmu lūdzis par tevi, lai tava ticība nemitētos, **Lūk.** 22:32. Ikviens, kas tic Dēlam, dabūs mūžīgo dzīvību, **Jāņa** 3:16, 18, 36 (Jāņa 5:24; M&D 10:50). Mēs ticam un esam droši, ka Tu esi Kristus, **Jāņa** 6:69. Kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, **Jāņa** 11:25–26. Ticība Kristus Vārdam ir padarījusi šo cilvēku veselu, **Ap. d.** 3:16. Ticība nāk no Dieva vārda klausīšanās, **Rom.** 10:17. Ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir jūsu ticība, **1. kor.** 15:14. Ticība darbojas mīlestībā, **Gal.** 5:6. No žēlastības jūs esat pestīti ticībā, **Ef.** 2:8 (2. Nef. 25:23). Satveriet ticības vairogu, **Ef.** 6:16 (M&D 27:17). Skrējienu es esmu pabeidzis, ticību esmu turējis, **2. Tim.** 4:7. Mēs, kas esam ticējuši, ieejam atdusā, **Ebr.** 4:3. Ticība ir stipra pašlaušanās uz to, kas cerams, **Ebr.** 11:1. Bez ticības nevar patikt

Viņam, **Ebr.** 11:6. Ticība, ja tai nav darbu, tā pati par sevi ir nedzīva, **Jēk.** v. 2:17–18, 22. Ticiet Jēzum Kristum un miliet cits citu, **1. Jāņa** v. 3:23.

Es iešu un darišu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, **1. Nef.** 3:7. Tas Kungs ir spējīgs veikt visas lietas priekš cilvēku bērniem, ja būs tā, ka tie izrādīs ticību Viņam, **1. Nef.** 7:12. Rādītāji Liahonā darbojās saskaņā ar ticību, **1. Nef.** 16:28. Mesija neiznīcinās nevienu, kas Viņam tic, **2. Nef.** 6:14. Nožēlojiet grēkus, topiet kristīti Viņa Vārdā, būdami ar pilnīgu ticību Svētajam, **2. Nef.** 9:23. Jūdi tiks vajāti, līdz viņi tiks pārliecināti ticēt Kristum, **2. Nef.** 25:16. Kristus dara varenus brīnumus cilvēku bērnu darā pēc viņu ticības, **2. Nef.** 26:13 (Et. 12:12; Mor. 7:27–29, 34–38). Ēnosa grēki tika piedoti dēļ viņa ticības Kristum, **Ēn.** 1:3–8. Glābšana nenāk ne pie viena tāda, kā tikai caur ticību Tam Kungam Jēzum Kristum, **Mos.** 3:12. Ja jūs ticat šīm lietām, raugiet, lai jūs tās darītu, **Mos.** 4:10. Sirdis ir izmainījusās caur ticību Viņam, **Mos.** 5:7. Dieva kalpu lūgšanas tiek atbildētas atbilstoši viņu ticībai, **Mos.** 27:14. Dēls uzņemsies to pārkāpumus, kas ticēs Viņa Vārdam, **Al.** 11:40. Dod mums spēkus, atbilstoši mūsu ticībai Kristū, **Al.** 14:26. Piesauc Dieva Vārdu ticībā, **Al.** 22:16. Svētīti ir tie, kas tic Dieva vārdam, netikdami piespiesti, **Al.** 32:16. Ticība nav pilnīgas zināšanas par kaut ko, **Al.** 32:21 (Et. 12:6). Ja jūs nevarat vairāk, kā vēlēties ticēt, lai šī vēlme darbojas jūsos, **Al.** 32:27. Kad tas sāks bries, tāpat kopiet to ar savu ticību, **Al.** 33:23 (Al. 32:28). Viņu saglabāšana tiek piedēvēta Dieva brīnumainajam spēkam viņu ārkārtīgās ticības dēļ, **Al.** 57:25–27. Visi, kas raudzīsies uz Dieva Dēlu ar ticību, varēs dzīvot, **Hel.** 8:15. Ja jūs ticēsiet Kristus Vārdam, jūs nožēlosit grēkus, **Hel.** 14:13. Tie, kas tic Kristum, ticēs arī Tēvam, **3. Nef.** 11:35. Es redzu, ka jūsu ticība ir pietiekama, lai Es jūs dziedinātu, **3. Nef.** 17:8. Nekad cilvēks nav ticējis Tam Kungam tā, kā Jareda brālis, **Et.** 3:15. Ticība ir tas, uz ko tiek cerēts un kas nav redzams, **Et.** 12:6. Visi, kas darija brīnumus, darija tos ar ticību, **Et.** 12:12–18.

Ja viņiem ir ticība Manī, tad Es darišu, ka viņu vājības kļūs tiem par spēku, **Et.** 12:27–28, 37. Mormons mācīja par ticību, cerību un žēlsirdību, **Mor.** 7. Katra lieta, kas pārliecina ticēt Kristum, ir sūtīta ar Kristus spēku, **Mor.** 7:16–17. Visu, ko jūs lūgsit Tēvam Manā Vārdā, kas ir labs, ticot, ka jūs saņemsit, lūk, tas jums taps dots, **Mor.** 7:26. Tie, kam ir ticība, paliks pie visa labā, **Mor.** 7:28. Ja jūs vaicāsit, būdami ar ticību Kristū, Viņš pasludinās jums patiesību, **Mor.** 10:4.

Tie, kas tic Tā Kunga vārdiem, tiks piemeklēti ar Gara izpausmēm, **M&D** 5:16. Bez ticības tu nevari darīt neko, tādēļ prasi ticībā, **M&D** 8:10. Tiem tiks dāvāts atbilstoši viņu ticībai viņu lūgšanās, **M&D** 10:47, 52. Tie, kas tic Tā Kunga Vārdam, kļūs par Dieva dēliem, **M&D** 11:30 (Jāņa 1:12). Visiem cilvēkiem ir jāpastāv ticībā Viņa Vārdam līdz galam, **M&D** 20:25, 29. Gars tiks dots jums ar ticības lūgšanu, **M&D** 42:14. Dažiem ir dots ticēt citu vārdiem, **M&D** 46:14. Zīmes sekos tiem, kas tic, **M&D** 58:64 (M&D 63:7–12). Ticība nenāk ar zīmēm, bet zīmes seko tiem, kas tic, **M&D** 63:9–12. Vecākiem ir jāmaca bērniem ticība Kristum, **M&D** 68:25. Meklējiet zināšanas, patiesi studējot un arī ar ticību, **M&D** 88:118.

Tie, kas tic, nožēlo grēkus un top kristīti, saņems Svēto Garu, **Moz.** 6:52. Ticība Tam Kungam Jēzum Kristum ir pirmais evaņģēlija princips, **TA** 1:4.

Ticības apliecinājumi. *Skat. arī Dārgā Pērle; Smits Džozefs, jaunākais*

Trīspadsmit ticības pamatpunkti, kuriem tic Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi.

Džozefs Smits pirmoreiz tos uzrakstīja vēstulē Džonam Ventvortam, *Chicago Democrat* redaktoram, atbildot uz viņa lūgumu uzzināt, kam tic Baznīcas locekļi. Vēstule kļuva pazīstama kā „Wentworth Letter” (Vēstule Ventvortam) un pirmo reizi tika publicēta *Times and Seasons* 1842. gada martā. 1880. gada 10. oktobrī Ticības apliecinājumi tika oficiāli pieņemti kā Svētie Raksti un tika ietverti kā grāmatas Dārgā Pērle sastāvdaļa.

Tiesa, Pēdējā. *Skat. arī Jēzus Kristus—Soģis; Nosodīt, Nosodišana; Tiesāt, Tiesa*

Pēdējā Tiesa, kas būs pēc Auģšamcelšanās. Dievs caur Jēzu Kristu tiesās ikvienu cilvēku, lai noteiktu to mūžīgo godību, ko tas saņems. Šī tiesa būs balstīta uz katra cilvēka paklausību Dieva pavēlēm, ieskaitot Jēzus Kristus Izpirkšanas upura pieņemšanu.

Tēvs visu tiesu ir nodevis dēlam, **Jāņa** 5:22. Mēs taču visi stāvēsim Kristus soģa krēsla priekšā, **Rom.** 14:10. Mirušie tika tiesāti pēc tā, kas rakstīts, **Jāņa atkl.** 20:12 (M&D 128:6–7).

Par visiem saviem darbiem tu tiks atvests tiesas priekšā, **1. Nef.** 10:20. Divpadsmit apustuļi un divpadsmit nefijiešu mācekļi tiesās Israēlu, **1. Nef.** 12:9–10 (M&D 29:12). Visiem vajadzēs stāties Israēla Svētā soģa krēsla priekšā, **2. Nef.** 9:15. Sagatavojiet savas dvēseles tai diženajai dienai, **2. Nef.** 9:46. Vai jūs varat iedomāties sevi Dieva tiesas priekšā, **Al.** 5:17–25. Jēzus Kristus stāvēs, lai tiesātu pasauli, **3. Nef.** 27:16.

Tas Kungs nāks lejā ar lāstu, lai tiesātu bezdievīgos, **M&D** 133:2.

Tiesāt, Tiesa. *Skat. Jēzus Kristus—Soģis; Nosodīt, Nosodišana; Tiesa, Pēdējā*

Novērtēt uzvedību attiecībā uz evaņģēlija principiem; izlemt; atšķirt labu no ļauna.

Mozus apsēdās, lai tiesātu ļaudis, **2. Moz.** 18:13. Tiesā taisnīgi savu tuvāku, **3. Moz.** 19:15.

Netiesājiet, lai jūs netopat tiesāti, **Mat.** 7:1 (DžST, Mat. 7:1–2; Lūk. 6:37; 3. Nef. 14:1). Kas grēkojuši, pazīdami bauslību, pēc tās tiks tiesāti, **Rom.** 2:12. Svētie tiesās pasauli, **1. kor.** 6:2–3.

Mūžīgā Dieva Dēls tika pasaules tiesāts, **1. Nef.** 11:32. Jēra divpadsmit apustuļi tiesās divpadsmit Israēla ciltis, **1. Nef.** 12:9 (M&D 29:12). Nāvei, ellei, velnam un visiem, kas ir to varā, vajadzēs tikt tiesātiem, **2. Nef.** 28:23 (1. Nef. 15:33). Ja jūs tiesājat cilvēku, kurš lūdž jums jūsu mantu, cik gan daudz

Tikumība

taisnīgāka būs jūsu nolādēšana par savas mantas nedošanu, **Mos.** 4:22. Cilvēki tiks tiesāti atbilstoši viņu darbiem, **Al.** 41:3. Spried taisnīgi, un pret tevi atkal tiks atjaunota taisnība, **Al.** 41:14. No grāmatām, kas tiks rakstītas, tiks pasaule tiesāta, **3. Nef.** 27:23–26 (Jāņa atkl. 20:12). Šīs tautas atlikumu tiesās tie divpadsmit, kurus Jēzus izraudzījis šini zemē, **Morm.** 3:18–20. Mormons paskaidroja, kādā veidā atšķirt labu no ļauna, **Mor.** 7:14–18.

Uzticies tam Garam, kas iedvesmo tiesāt taisnīgi, **M&D** 11:12. Jums vajag teikt savās sirdīs—lai Dievs tiesā starp mani un tevi, **M&D** 64:11. Tā Kunga Baznīca tiesās tautas, **M&D** 64:37–38. Dēls apmeklēja garus cietumā, lai tie taptu tiesāti tāpat kā cilvēki miesā, **M&D** 76:73 (1. Pēt. v. 4:6). Bīskaps būs soģis, **M&D** 107:72–74. Tas Kungs tiesās visus cilvēkus pēc viņu darbiem, atbilstoši viņu sirds vēlmēm, **M&D** 137:9.

Tikumība. *Skat. arī* Godaprāts; Spēks, vara; Šķīstība

Godaprāts un morāla izcilība, spēks un stingrība (Lūk. 8:46) vai seksuālā šķīstība (Mor. 9:9).

Tu esi godīga sieva, **Rut.** 3:11. Kam neoziedzīgas rokas un skaidra sirds, stāvēs Tā Kunga svētajā vietā, **Psm.** 24:3–4. Tikumiem apveltīta sieva ir sava vīra krāšņs vainags, **Sal. Pam.** 12:4. Augsti tikumīga sieva ir cildenāka nekā visdārgākā pērle, **Sal. Pam.** 31:10–31.

Parādait savā ticībā tikumu, **2. Pēt. v.** 1:5 (**M&D** 4:6).

Izmēģiniet Dieva vārda iedarbību, **Al.** 31:5.

Lai tikumība rotā tavas domas nepārtraukti, **M&D** 121:45.

Mēs ticam, ka jābūt tikumiem, **TA** 1:13 (Fil. 4:8).

Timotejam, vēstules. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils; Timotejs

Divas grāmatas Jaunajā Derībā. Abas sākotnēji bija vēstules, ko Pāvils rakstīja Timotejam.

Pirmā vēstule Timotejam: Pāvils rakstīja

pirmo vēstuli pēc sava pirmā ieslodzījuma. Viņš bija pametis Timoteju Efezā, domādams vēlāk atgriezties (1. Tim. 3:14). Tomēr Pāvils jūta, ka viņš var tikt aizkavēts, tāpēc viņš rakstīja Timotejam vēstuli, iespējams, no Maķedonijas (1. Tim. 1:3), lai dotu viņam padomu un uzmundrinātu pildīt savu pienākumu.

1. nodaļa satur Pāvila sveicienus un arī viņa norādījumus par muļķīgiem prātojumiem, kas sāka rast sev ceļu baznīcā. 2. un 3. nodaļā ir doti norādījumi par atklātu pielūgšanu un par kalpotāju raksturu un uzvedību. 4. un 5. nodaļa satur pēdējo dienu atkrišanas aprakstu un padomu Timotejam, kā kalpot tiem, kurus viņš vada. 6. nodaļa ir pamācība būt uzticīgam un noraidīt pasaulīgās bagātības.

Otrā vēstule Timotejam: Pāvils rakstīja otro vēstuli sava otrā ieslodzījuma laikā, isi pirms viņš mira mocekļa nāvē. Tā satur apustuļa pēdējos vārdus un parāda to brīnumaino drosmi un uzticību, ar ko viņš sagaidīja nāvi.

1. nodaļa satur Pāvila sveicienus un uzdevumu Timotejam. 2. un 3. nodaļā ir doti dažādi brīdinājumi un norādījumi ar izaicinājumu stāties pretim nākamajām briesmām. 4. nodaļa ir vēstījums Pāvila draugiem, un tas satur padomu, kā izturēties pret atkritējiem.

Timotejs. *Skat. arī* Pāvils

Jaunajā Derībā jauns Pāvila misijas līdzgaitnieks Pāvila kalpošanas laikā (Ap. d. 16:1–3; 2. Tim. 1:1–5); grieķu tēva un jūdu mātes dēls; viņš ar saviem vecākiem dzīvoja Listrā.

Pāvils runāja par Timoteju kā par „savu dēlu ticībā” (1. Tim. 1:2, 18; 2. Tim. 1:2). Timotejs, iespējams, bija Pāvila visuzticamākais un spējīgākais palīgs (Fil. 2:19–23).

Titam, vēstules. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils; Tits

Kamēr Pāvils bija uz kādu laiku brīvs no romiešu ieslodzījuma, viņš rakstīja vēstuli Titam, kurš bija Krētā. Šajā vēstulē galvenokārt ir runāts par jautājumiem,

kas attiecas uz Baznīcas iekšējo disciplīnu un organizāciju.

1. nodaļa satur Pāvila sveicienus, kā arī norādījumus un galvenās īpašības, kādām jābūt bīskapiem. 2. un 3. nodaļa satur vispārējās mācības un personīgos vēstījumus Titam par izturēšanos pret dažādām grupām krētiešu baznīcā. Pāvils iedrošināja svētos uzvarēt izvirtību, būt prātīgiem un uzticīgiem un turpināt darīt labus darbus.

Tits. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils; Titam, vēstules

Jaunajā Derībā uzticams grieķu pievērsta, kurš ceļoja uz Jeruzālemi ar Pāvilu un vēlāk kļuva par misionāru (Gal. 2:1–4; 2. Tim. 4:10). Tits nogādāja Pāvila pirmo vēstuli svētajiem Korintā (2. kor. 7:5–8, 13–15).

Tīrs un nefīrs. *Skat. arī* Mozus likums, Mozus bauslība; Nešķīsts, Nešķīstība; Šķīsts, Šķīstība

Vecajā Derībā Tas Kungs atklāja Mozum un senajiem israēliešiem, ka daži uztura veidi tiek uzskatīti par šķīstiem jeb, citiem vārdiem, derīgiem ēšanai. Atšķirības, ko israēlieši ievēroja starp šķīstu un nešķīstu barību, atstāja lielu iespaidu uz viņu reliģisko un sociālo dzīvi. Daži dzīvnieki, putni un zivis tika uzskatīti par šķīstiem un pieņemamiem ēšanai, kamēr citi bija nešķīsti un aizliegti (3. Moz. 11; 5. Moz. 14:3–20). Daži mirušie arī tika uzskatīti par nešķīstiem.

Garīgā nozīmē būt tīram nozīmē būt brīvam no grēka un grēcīgām vēlmēm. Šajā nozīmē šis vārds tiek izmantots, lai apzīmētu personu, kas ir tikumīga un kurai ir nevainīga sirds (Psm. 24:4). Dieva derības ļaudīm vienmēr bija īpaši norādījumi būt tīriem (3. Nef. 20:41; M&D 38:42; 133:5).

Tas, kam ir tīras rokas un šķīsta sirds, uzkāps Tā Kunga kalnā, **Psm.** 24:3–5.

Nesauciet nevienu cilvēku par nesvētu vai nešķīstu, **Ap. d.** 10:11–28.

Vai jūs varat raudzīties uz Dievu tanī dienā ar šķīstu sirdi un tīrām rokām, **Al.** 5:19.

Tas Kungs pārmācīs Ciānu, līdz tā būs tīra, **M&D** 90:36. Esiet šķīsti jūs, kas nesat Tā Kunga traukus, **M&D** 133:4–5, 14 (Jes. 52:11).

Tīrums. *Skat.* Lauks, tīrums

Toms

Jaunajā Derībā viens no pirmajiem divpadsmit apustuļiem, kurus Glābējs izraudzījis Savas mirstīgās kalpošanas laikā (Mat. 10:2–3; Jāņa 14:5). Grieķu valodā viņš tika saukts par dvīni (Jāņa 20:24–29; 21:2). Kaut arī Toms šaubījās par Jēzus Augšāmcelšanos, līdz viņš pats nebija redzējis Glābēju, tomēr viņa rakstura stingrība palīdzēja viņam stāties pretim vajāšanām un nāvei līdz ar savu Kungu (Jāņa 11:16; 20:19–25).

Tradīcijas

Ticējumi un rīcība, kas tiek nodoti no paaudzes paaudzē (2. tes. 2:15). Svētajos Rakstos Tas Kungs pastāvīgi brīdina taisnīgos izvairīties no ļaunām cilvēku tradīcijām (3. Moz. 18:30; Marka 7:6–8; Mos. 1:5; M&D 93:39–40).

Trešā Mozus grāmata. *Skat.* Leviticus

Trīs nefijiešu mācekļi. *Skat. arī* Mācekļis; Nefijieši; Pārveidotas būtnes

Trīs no Kristus izraudzītiem nefijiešu mācekļiem, kas minēti Mormona Grāmatā.

Tas Kungs dāvāja šiem trim mācekļiem to pašu svētību, kas bija dāvāta mīlotajam Jānim,—lai viņi varētu palikt uz zemes un vest dvēseles pie Kristus līdz Tas Kungs atkal nāks. Viņi tika pārveidoti, tā lai viņi nejestu sāpes un nemirtu (3. Nef. 28).

Kristus izpildīja trīs mācekļu vēlēšanos—palikt līdz Viņa atnākšanai, **3. Nef.** 28:1–9. Viņi nekad necietīs nedz nāves sāpes, nedz bēdas, **3. Nef.** 28:7–9. Viņiem būs prieka pilnība, **3. Nef.** 28:10. Viņi uz laiku tika aizrauti debesīs, **3. Nef.** 28:13–17. Viņi kalpoja ļaudīm un cieta vajāšanas, **3. Nef.** 28:18–23. Viņi kalpoja Mormonomam, **3. Nef.** 28:24–26 (Morm.

Tulkot

8:10–11). Viņi kalpos citticībniekiem, jūdiem, izkaisītajām ciltīm un visām tautām, **3. Nef.** 28:27–29. Sātanam nav varas pār viņiem, **3. Nef.** 28:39.

Tulkot

Izteikt domu, kas dota vienā valodā, līdzvērtīgos vārdos citā valodā (Mos. 8:8–13; TA 1:8). Svētajos Rakstos uz to bieži atsaucas kā uz dāvanu no Dieva (Al. 9:21; M&D 8; 9:7–9). Dažreiz tā var nozīmēt uzlabot vai izlabot eksistējošo tulkojumu kādā valodā vai atjaunot zudušo tekstu (M&D 45:60–61). Džozefam Smitam tika pavēlēts veikt Ķēniņa Jēkaba Bībeles iedvesmētu tulkojumu (M&D 42:56; 76:15).

Džozefs Smits spēja tulkot ar Dieva žēlsirdību un ar Dieva spēku, **M&D** 1:29. Tev ir dota dāvana tulkot, **M&D** 5:4. Es dāvāju tev dāvanu tulkot, ja tu to vēlies no Manis, **M&D** 6:25. Dievs deva Džozefam Smitam spēku no augšienes pārtulkot Mormona Grāmatu, **M&D** 20:8.

Ar Urīma un Tumīma palīdzību es pārtulkoju dažas no zīmēm, **DžS—V** 1:62 (Mos. 8:13; 28:13).

Tumsība, ārējā. *Skat.* Elle; Nāve, garīgā; Pazušanas dēli; Velns

Tumsība, garīgā. *Skat.* arī Ļauns, Ļaundarība

Ļaundarība jeb garīgo lietu ignorēšana.

Bēdas tiem, kas tumsību tur par gaismu, **Jes.** 5:20 (2. Nef. 15:20). Tumsība aplāj zemi un dziļa krēsla tautas, **Jes.** 60:2.

Jēzus dos gaismu tiem, kas mīt tumsībā, **Lūk.** 1:79. Gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to nesaprot, **Jāņa** 1:5 (M&D 45:7). Noliksim tumsības darbus un tērpsimies gaismas bruņās, **Rom.** 13:12. Nepiedalieties neauglīgajos tumsības darbos, **Ef.** 5:8–11.

Tāpēc, ka jūs nevaicājat, jūs netiekat atvesti gaismā, bet jums jāiet bojā tumsā, **2. Nef.** 32:4. Sātans izplata tumsības darbus, **Hel.** 6:28–31.

Tumsības spēki ņem virsroku uz zemes, **M&D** 38:8, 11–12. Visa pasaule sten zem tumsības un zem grēka jūga, **M&D**

84:49–54. Ja jūsu acs būs vērsta vienīgi uz Manu godību, nebūs tumsības jūsos, **M&D** 88:67.

Tumsības darbi sāka gūt virsroku starp cilvēku bērniem, **Moz.** 5:55.

Turība. *Skat.* Bagātības

Tūkstošgade. *Skat.* arī Elle; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana

Tūkstoš gadu miera periods, kas sāksies, kad Kristus atgriezīsies, lai personiski valdītu uz zemes, (TA 1:10).

Tauta pret tautu nepacels vairs zobena un nemācīsies vairs karot, **Jes.** 2:4 (Mih. 4:3; 2. Nef. 12:4). Zeme, kas agrāk bija tukša, tagad ir kā Ēdenes dārzs, **Ec.** 36:35.

Tie kļuva dzīvi un valdīja ar Kristu tūkstoš gadu, **Jāņa atkl.** 20:4.

Un taisnības dēļ Sātanam nav varas, **1. Nef.** 22:26.

Es dzīvošu taisnībā uz zemes tūkstoš gadus, **M&D** 29:11. Kad tūkstoš gadi būs beigušies, Es saudzēšu zemi uz neilgu laiku, **M&D** 29:22. Dižā Tūkstošgade nāks, **M&D** 43:30. Taisnīgo bērni augs bez grēka, **M&D** 45:58. Bērni augs, līdz tie kļūs veci, cilvēki tiks izmainīti acumirkli, **M&D** 63:51. Septītā gadu tūkstoša sākumā Tas Kungs svētīs zemi, **M&D** 77:12. Viņi vairs nedzīvos, līdz tūkstoš gadi nebūs beigušies, **M&D** 88:101. Sātans tiks sasiets tūkstoš gadus, **M&D** 88:110. Tiek aprakstīta Tūkstošgade, **M&D** 101:23–34.

Tūkstoš gadu garumā zeme atpūtiesies, **Moz.** 7:64.

Uguns. *Skat.* arī Elle; Kristīšana, Kristīt; Svētais Gars; Zeme—Zemes attīrīšana

Attīrīšanas, šķīstīšanas vai iesvētīšanas simbols. Uguns var arī kalpot kā Dieva klātbūtnes simbols.

Tavs Dievs ir rījēja uguns, **5. Moz.** 4:24. Tas Kungs dara uguns liesmas par Saviem kalpiem, **Psm.** 104:4. Tas Kungs Cebaots piemeklēs tevi ar postīgām uguns liesmām, **Jes.** 29:6 (2. Nef. 27:2). Tas Kungs nāks ar uguni, **Jes.** 66:15. Viņš

ir kā zeltkaļa kausētāja uguns, **Mal.** 3:2 (3. Nef. 24:2; M&D 128:24).

Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu un ar uguni, **Mat.** 3:11 (Lūk. 3:16).

Taisnīgie tiks pasargāti ar uguni, **1. Nef.** 22:17. Ļaunie tiks iznīcināti ar uguni, **2. Nef.** 30:10. Nefijs izskaidroja, kā mēs saņemam kristīšanu ar uguni un ar Svēto Garu, **2. Nef.** 31:13–14 (3. Nef. 9:20; 12:1; 19:13; Et. 12:14; M&D 33:11).

Tu darīsi zināmu grēku piedošanu ar kristīšanu un ar uguni, **M&D** 19:31. Lielā un nešķīstā baznīca tiks nogāzta ar iznīcinošu uguni, **M&D** 29:21. Zeme zudīs kā uguni, **M&D** 43:32. Tā Kunga klātbūtne būs kā kausējoša uguns, **M&D** 133:41.

Ādams tika kristīts ar uguni un ar Svēto Garu, **Moz.** 6:66.

Upuris. *Skat. arī* Asinis; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Salauzta sirds; Svētais Vakarēdiens

Senajās dienās *upuris* nozīmēja padarīt kaut ko vai kādu svētu. Tagad tas ir ieguvis nozīmi atteikties no pasaulīgajām lietām vai ciest to zaudējumu Tā Kunga un Viņa valstības labā. Tā Kunga Baznīcas locekļiem vajadzētu gribēt upurēt visu Tam Kungam. Džozefs Smits mācīja, ka „relīģijai, kas neprasa upurēt visu, nekad nevar būt pietiekoša spēka, lai radītu ticību, kas nepieciešama dzīvei un glābšanai”. Mūžības skatījumā tās svētības, kas tiek iegūtas upurēšanas rezultātā, ir lielākas par visu to, kas tiek atdots.

Pēc tam, kad Ādams un Ieva tika izdzīti no Ēdenes dārza, Tas Kungs deva tiem upurēšanas likumu. Šis likums ietvēra viņu ganāmpulku pirmdzimto upurēšanu. Šis upuris simbolizēja to upuri, ko veiks Dieva Vienpiedzimušais Dēls (**Moz.** 5:4–8). Šī prakse turpinājās līdz pat Jēzus Kristus nāvei, kas izbeidza dzīvnieku upurēšanu kā evaņģēlija priekšrakstu (**Al.** 34:13–14). Šodien Baznīcā tās locekļi bauda Svētā Vakarēdiena maizi un ūdeni, pieminot Jēzus Kristus upuri. No Kristus Baznīcas locekļiem šodien arī tiek prasīts upurēt

kā ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu (3. Nef. 9:19–22). Tas nozīmē, ka tie ir pazemīgi, nožēlo grēkus un vēlas paklausīt Dieva pavēlēm.

Ābrahāms sasēja savu dēlu Īzāku un nolika viņu uz altāra, **1. Moz.** 22:1–18 (**Jēk.** 4:5). Tev būs upurēt savus dedzināmos upurus, **2. Moz.** 20:24. Dzīvniekiem, kas tiek upurēti, ir jābūt bez vainas, **5. Moz.** 15:19–21. Paklausība ir labāka nekā upuris, **1. Sam.** 15:22.

Mīlestība ir vairāk nekā visi dedzināmie un citi upuri, **Marka** 12:32–33. Mēs ar Kristus upuri esam iesvētīti, **Ebr.** 10:10–14.

Kristus ziedoja Sevi kā upuri par grēku, **2. Nef.** 2:6–7. Lielais un pēdējais upuris būs Dieva Dēls, jā, bezgalīgs un mūžīgs, **Al.** 34:8–14. Jums nevajag vairs upurēt dedzināmos upurus; upurējiet Dievam salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, **3. Nef.** 9:19–20 (**Psm.** 51:18–19; **M&D** 59:8).

Šodien ir upurēšanas diena, **M&D** 64:23 (**M&D** 97:12). Visi, kas vēlas ievērot savas derības ar upuri, ir Tā Kunga pieņemti, **M&D** 97:8. Džozefs F. Smits redzēja taisnīgo garus, kuri bija nesuši upurus, tā bija līdzība ar Glābēja upuri, **M&D** 138:13. Pestīšana nāca caur Dieva Dēla upuri krustā, **M&D** 138:35.

Urīms un Tumīms. *Skat. arī* Gaišrēģis, redzētājs; Krūšu bruņas

Instrumenti, ko sagatavojis Dievs, lai palīdzētu cilvēkam iegūt atklāsmi un tulkot valodas. Ebreju valodā šie vārdi nozīmē „gaisma un pilnība”. Urīms un Tumīms sastāv no diviem akmeņiem, kas iestiprināti sudraba ietvaros, dažreiz tiek izmantoti kopā ar krūšu bruņām (**M&D** 17:1; **DžS**—**V** 1:35, 42, 52). Šī Zeme kļūs par milzīgu Urīmu un Tumīmu savā svētajā un nemirstīgajā stāvoklī (**M&D** 130:6–9).

Ieliec tiesneša krūšu zīmē urīmu un tumīmu, **2. Moz.** 28:30.

Tam, kas uzvar, Es došu baltu akmeni, **Jāņa atkl.** 2:17.

Viņam ir kaut kas, ar ko viņš var skatīties un tulkot, **Mos.** 8:13. Šos divus

Uzcītība

akmeņus Es došu tev, **Et.** 3:23–24, 28 (Et. 4:5).

Džozefs Smits saņēma atklāsmes caur Urīmu un Tumīmu, **M&D** 6., 11., 14.–16. nodaļas ievads. Tev tika dota vara pārtulkot ar Urīma un Tumīma palīdzību, **M&D** 10:1. Trīs liecinieki redzēs Urīmu un Tumīmu, kas tika doti Jareda brālim kalnā, **M&D** 17:1. Vieta, kur mīt Dievs, ir milzīgs Urīms un Tumīms. Baltais akmens kļūs par Urīmu un Tumīmu katram, kas saņem to, **M&D** 130:6–11.

Man, Ābrahāmam, bija Urīms un Tumīms, **Ābr.** 3:1, 4.

Uzcītība

Nepārtrauktas, drosmīgas pūles, it īpaši kalpot Tam Kungam un paklausīt Viņa vārdam.

Klausieties, klausieties uz Mani, **Jes.** 55:2.

Dievs tiem, kas Viņu meklē, atmaksā, **Ebr.** 11:6. Pielieciet visas pūles un parādait savā ticībā tikumu, **2. Pēt. v.** 1:5.

Māciet Dieva vārdu ar pilnīgu uzcītību, **Jēk.** 1:19. Viņi bija cītīgi pētījuši rakstus, **Al.** 17:2. Viņi vēlējās ar visu centību turēt baušļus, **3. Nef.** 6:14. Strādāsīm cītīgi, **Mor.** 9:6.

Dedzīgi nododieties labai lietai, **M&D** 58:27. Neesiet slinki, bet strādājiet ar visu savu spēku, **M&D** 75:3. Uzcītīgi pievērsiet vērību mūžīgās dzīves vārdiem, **M&D** 84:43. Lai katrs vīrs mācās savu pienākumu un darbojas ar visu uzcītību, **M&D** 107:99.

Uzklausīt. *Skat. arī* Auss; Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Dzirdēt un paklausīt Tā Kunga balsij vai mācībām.

Tas Kungs cels pravieti, līdzīgu Mozum, un tautai vajadzēs tam klausīt, **5. Moz.** 18:15. Paklausība ir labāka nekā auna tauku upuris, **1. Sam.** 15:20–23. Mēs neklausījām Tā Kunga kalpiem, praviešiem, **Dan.** 9:6.

Taisnie, kas paklausa praviešu vārdiem, neies bojā, **2. Nef.** 26:8. Ja jūs neuzklausīsiet Labā Gana balsi, jūs neesat Viņa avis, **Al.** 5:38 (Hel. 7:18).

Klausieties, ak jūs, Manas baznīcas ļaudis, **M&D** 1:1. Tie, kas uzklausa Gara balsi, tiek apgaismoti un nāk pie Tēva, **M&D** 84:46–47. Viņi bija lēni uzklausīt To Kungu, tādēļ Tas Kungs ir lēns uzklausīt viņu lūgšanas, **M&D** 101:7–9. Tie, kas neklausa pavēlēm, tiek pārmācīti, **M&D** 103:4 (Moz. 4:4).

Uzticība. *Skat. arī* Paļāvība; Ticība, Ticēt

Uzticēšanās vai paļaušanās uz kādu vai kaut ko. Garīgajās lietās uzticība ietver paļaušanos uz Dievu un Viņa Garu.

Lai arī Viņš nokautu mani, tomēr es uz Viņu paļaušos, **Īj.** 13:15. Paļaujies uz To Kungu no visas sirds, **Sal. Pam.** 3:5. Dievs izglāba savus kalpus, kas Viņam uzticējās, **Dan.** 3:19–28.

Es paļaušos uz Tevi mūžīgi, **2. Nef.** 4:34. Pricājieties un uzticieties Dievam, **Mos.** 7:19. Kas paļaujas uz Viņu, tas tiks paaugstināts pēdējā dienā, **Mos.** 23:22. Tas, kas uzticēties Dievam, tiks atbalstīts savos pārdzīvojumos, **Al.** 36:3, 27.

Nepaļaujies uz miesas atbalstu, **M&D** 1:19. Uzticies tam Garam, kas vada darīt labu, **M&D** 11:12. Lai viņš uzticas Man un viņš netiks samulsināts, **M&D** 84:116.

Ūra

Vecajā Derībā kaldeju Ūra bija Ābrāma pirmā dzīvesvieta (1. Moz. 11:27–28, 31; 15:7; Neh. 9:7; Ābr. 2:1, 4).

Vaigs. *Skat.* Izskats

Vaina. *Skat. arī* Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana

Stāvoklis pēc tā, kad ir darīts nepareizi, jeb nožēlas un bēdu sajūta, kam vajadzētu pavadīt grēku.

Viņš ir grēkojis un ir vainīgs, **3. Moz.** 5:20–26.

Kas necienīgi bauda Svēto Vakarēdienu, būs noziedzies pret Jēzus miesu un asinīm, **1. kor.** 11:27.

Vainīgi uzskata patiesību par smagu,

1. Nef. 16:2. Mums būs pilnīgas zināšanas par visu savu vainu, **2. Nef.** 9:14. Mana vaina tika aprīta, **Ēn.** 1:6. Sods bija noteikts, kas noved pie sirdsapziņas pārmetumiem, **Al.** 42:18. Lai tavi grēki tevi uztrauc, ar tām raizēm, kas novedīs tevi pie grēku nožēlošanas, **Al.** 42:29.

Daži no jums ir vainīgi Manā priekšā, bet Es būšu žēlsirdīgs, **M&D** 38:14.

Dieva Dēls ir izpircis pirmo grēku, **Moz.** 6:54.

Vainags. *Skat.* Kronis

Vajāt, Vajāšanas. *Skat. arī* Likstas

Radīt citiem ciešanas vai sāpes viņu ticības vai sociālā statusa dēļ; nomocīt vai apspiest.

Svētīgi taisnības dēļ vajātie, **Mat.** 5:10 (3. Nef. 12:10). Lūdziet par tiem, kas ļauni izmanto jūs un vajā jūs, **Mat.** 5:44 (3. Nef. 12:44).

Tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi vajā lēnprātīgos, **2. Nef.** 9:30 (2. Nef. 28:12–13). Taisnie, kas raugās uz Kristu, neskatoties uz visām vajāšanām, neies bojā, **2. Nef.** 26:8.

Tas viss dos tev pieredzi, **M&D** 122:7.

Valdība. *Skat. arī* Konstitūcija

Kad Jēzus Kristus atgriezīsies, Viņš nodibinās taisnīgo valdību.

Valdība būs uz Viņa kamiešiem, **Jes.** 9:6 (2. Nef. 19:6).

Dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, **Mat.** 22:21 (M&D 63:26). Esiet paklausīgi varām, kas valda, **Rom.** 13:1. Lūdziet par valdniekiem un visiem, kas ir augstā amatā, **1. Tim.** 2:1–2. Padodieties un paklausiet valdībām un varām, **Tit.** 3:1. Pakļaujieties ikkatrai cilvēku starpā ieceltai kārtībai Tā Kunga dēļ, **1. Pēt. v.** 2:13–14. Jēzus Kristus būs zemes valdnieks, **Jāņa atkl.** 11:15.

Lai jums taisnīgi vīri ir par ķēniņiem, **Mos.** 23:8. Kārtojiet savas darīšanas ar tautas balsi, **Mos.** 29:26.

Kristus būs mūsu valdnieks, kad Viņš nāks, **M&D** 41:4. Tam, kas tur Dieva likumus, nav vajadzības pārkāpt zemes likumus, **M&D** 58:21. Kad bezdievis

valda, ļaudis sēro, **M&D** 98:9–10. Valdības ir Dieva iedibinātas cilvēces labumam, **M&D** 134:1–5. Cilvēki ir saistīti, lai stiprinātu un atbalstītu valdības, **M&D** 134:5.

Mēs ticam, ka jāpakļaujas karaļiem, prezidentiem, valdniekiem un mirtiesnešiem, **TA** 1:12.

Valoda

Vārdi, rakstīti vai runāti, salikti kopā īpašā veidā, lai nodotu informāciju, domas un idejas. Tas, kā mēs lietojam valodu, parāda, kā mēs izturamies pret Dievu un citiem ļaudīm. Pie Jēzus Kristus Otrās Atnākšanas Tas Kungs dos visai cilvēcei šķīstas lūpas (Cef. 3:8–9).

Visai pasaulei bija viena valoda, **1. Moz.** 11:1. Tas Kungs sajauca visas zemes valodas, **1. Moz.** 11:4–9.

Ikviena tos dzirdēja runājam savā valodā, **Ap. d.** 2:1–6.

Tas Kungs runā uz cilvēkiem viņu valodā, **2. Nef.** 31:3 (M&D 1:24). Benjamins mācīja saviem dēliem viņu tēvu valodu, lai tie varētu kļūt par saprātīgiem cilvēkiem, **Mos.** 1:2–5.

Tas, kura valoda ir lēnprātīga un pamācoša, ir no Dieva, ja viņš paklausā Maniem priekšrakstiem, **M&D** 52:16. Iepazīstiet visas valodas, mēles un ļaudis, **M&D** 90:15.

Ādamam un viņa bērniem bija valoda, kas bija tīra un nepiesārņota, **Moz.** 6:5–6, 46. Dievs deva Ēnoham lielu valodas spēku, **Moz.** 7:13.

Valodu dāvana. *Skat. arī* Gara dāvanas; Mēle

Svētā Gara dāvana, kas ļauj iedvesmotiem cilvēkiem runāt, saprast vai tulkot svešas valodas. Mēs ticam valodu dāvanai (TA 1:7).

Viņi visi tika piepildīti ar Svēto Garu un sāka runāt citās mēlēs, **Ap. d.** 2:4. Kas runā mēlēs, tas nerunā cilvēkiem, bet Dievam, **1. kor.** 14:1–5, 27–28. Mēles ir par zīmi neticīgajiem, **1. kor.** 14:22–28.

Tad nāk kristības ar uguni un ar Svēto Garu, un tad jūs varēsiet runāt eņģeļu mēlē, **2. Nef.** 31:13–14. Amalekijs

Vara

mudināja visus cilvēkus ticēt dāvanai runāt mēlēs, **Omn.** 1:25.

Dažiem tiek dots runāt mēlēs, un citiem mēļu tulkošana, **M&D** 46:24–25 (1. kor. 12:10; Mor. 10:8, 15–16). Lai tiek izlieta dāvana runāt mēlēs, **M&D** 109:36.

Vara. *Skat.* Spēks, vara

Varavīksne. *Skat.* arī Noa, Bibeles patriarhs; Plūdi Noas laikā; Šķirsts

Dieva derības ar Nou zīme jeb simbols (1. Moz. 9:13–17). DŽST, 1. Mozus 9:21–25 (Pielikums) ir izskaidrots, ka šī derība ietver solījumus, ka zeme vairs nekad netiks applūdināta, ka Ēnoha Ciāna atgriezies un ka Tas Kungs nāks atkal dzīvot uz Zemes.

Vasarsvētki. *Skat.* arī Mozus likums, Mozus bauslība

Kā daļu no Mozus likuma Vasarsvētkus jeb pirmās ražas svētkus svinēja piecdesmit dienas pēc Pashā svētkiem (3. Moz. 23:16). Vasarsvētkos svinēja ražu, un Vecajā Derībā tie tiek saukti par Pļaujas svētkiem un Nedēļu svētkiem. Tie bija tieši tie svētki, kas tika svinēti, kad apustuļi tika piepildīti ar Svēto Garu un runāja mēlēs (Ap. d. 2; M&D 109:36–37).

Vājība. *Skat.* arī Pazemīgs, Pazemība

Stāvoklis, kad kāds ir mirstīgs un tam trūkst spēju, spēka vai imāņu. Vājība ir esamības stāvoklis. Visi cilvēki ir vāji, un tas ir vienīgi ar Dieva labvēlību, ka tie saņem spēku darīt labus darbus (Jēk. 4:6–7). Šī vājība tiek izpausta katra indivīda personiskajās vājībās jeb nevarībā, kas tam ir.

Stipriniet nogurušās rokas, **Jes.** 35:3–4.

Gars ir gan labprātīgs, bet miesa ir vāja, **Mat.** 26:41 (Marka 14:38).

Dēļ vājības, kura ir manā miesā, es gribu atvainoties, **1. Nef.** 19:6. Man bija pavēlēts rakstīt šīs lietas, neskatoties uz manu vājību, **2. Nef.** 33:11. Neesi dusmīgs uz Savu kalpu dēļ viņa nespēka, **Et.** 3:2. Citi cilvēki smiesies par šīm lietām dēļ mūsu vājības rakstībā, **Et.** 12:23–25,

40. Es parādīšu tiem viņu vājības, **Et.** 12:27–28. Tāpēc, ka tu esi redzējis savu vājību, tu tiksī darīts stiprs, **Et.** 12:37.

Tas, kas ir vājš jūsu vidū, turpmāk tiks darīts stiprs, **M&D** 50:16. Jēzus Kristus zina cilvēku vājības, **M&D** 62:1.

Vārds. *Skat.* Jēzus Kristus—Kristus pirmsmirstīgā eksistence

Vecajs, vecajais, vecākais. *Skat.* Elders (vecajs, vecajais, vecākais)

Vecā Derība. *Skat.* arī Bibeles; Pentateihs; Svētie Raksti

Raksti no senajiem praviešiem, kuri darbojās Svētā Gara ietekmē un kuri daudzu gadsimtu garumā liecināja par Kristu un Viņa nākamo kalpošanu. Tā arī satur pierakstu par Ābrahāma un viņa pēcteču vēsturi, sākot ar Ābrahāmu, un derību jeb *testamentu*, ko Tas Kungs noslēdza ar Ābrahāmu un viņa pēcnācējiem.

Pirmās piecas Vecās Derības grāmatas sarakstīja Mozus. Tās ir Genesis (1. Mozus gr.), Exodus (2. Mozus gr.), Leviticus (3. Mozus gr.), Numeri (4. Mozus gr.) un Deuteronomium (5. Mozus gr.). 1. Mozus grāmata attiecas uz Zemes, cilvēces, valodu, rasu rašanos un Israēla nama sākumu.

Vēsturiskās grāmatas stāsta par notikumiem, kas saistīti ar Israēlu. Šīs grāmatas ir Jozuas, Soģu, Rutes, 1. un 2. Samuēla grāmata, 1. un 2. Ķēniņu grāmata, 1. un 2. Laiku grāmata, Ezras, Nehemijas un Esteres grāmata.

Poētiskās grāmatas satur praviešu gudrības un rakstīto. Tās ir Iļāba grāmata, Psalmi, Salamana Pamācības, Salamans Mācītājs; Augstā Dziesma un Raudu Dziesmas.

Pravieši brīdināja Israēlu par tā grēkiem un liecināja par svētībām, kas nāk no paklausības. Viņi pravietoja par Kristus atnākšanu, kurš izpirks to grēkus, kas tos nožēlos, izpildīs priekšrakstus un dzīvos saskaņā ar evaņģēliju. Praviešu grāmatas ir Jesajas, Jeremijas, Ecēhiēla, Daniēla, Hozejas, Joēla, Amosa, Obadjas, Jonas, Mihas, Nahuma, Habakuka,

Cefanjas, Hagaja, Cakarijas un Maleahija grāmata.

Lielākā daļa Vecās Derības grāmatu tika sarakstītas ebreju valodā. Daži raksti satur aramiešu valodu, kas ir radniecīga.

Vecāki. *Skat. arī* Māte; Tēvs, mirstīgais

Tēvi un mātes. Cienīgi vīri un sievas, kas ir atbilstoši saistīti laulībā Dieva templī, var pildīt savu lomu kā vecāki cauri mūžībai. „Vecāku svēts pienākums ir audzināt savus bērnus mīlestībā un taisnīgumā, rūpēties par viņu fiziskajām un garīgajām vajadzībām, mācīt bērniem citam citu milēt un cits citam kalpot, pildīt Dieva baušļus un būt likumpaklausīgiem pilsoņiem, lai arī kur viņi dzīvotu” („Ģimene—vēstījums pasaulei”).

Bērni, klausait saviem vecākiem, **Ef.** 6:1–3 (Kol. 3:20).

Ādams un Ieva bija mūsu pirmie vecāki, **1. Nef.** 5:11. Lāsts var būt uz jūsu vecāku galvām, **2. Nef.** 4:6. Māci vecākus, ka tiem ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem, **Mor.** 8:10.

Vecākiem tiek pavēlēts mācīt saviem bērniem evaņģēliju, **M&D** 68:25. Visiem bērniem ir tiesības uz apgādību no saviem vecākiem, **M&D** 83:4.

Atbildību par vecāku grēkiem nevar prasīt no bērnu galvām, **Moz.** 6:54.

Velns. *Skat. arī* Antikrists; Elle; Gars—

Ļaunie gari; Lucifers; Pazušanas dēli; Postītājs

Sātans. Velns ir visa taisnīgā un to, kas tiecas darīt Dieva gribu, ienaidnieks. Viņš burtiski ir Dieva garīgais dēls un kādreiz bija eņģelis ar pilnvarām Dieva klātbūtnē (Jes. 14:12; 2. Nef. 2:17). Tomēr viņš sacēlās pirmsmirstīgajā dzīvē un pārliecināja trešo daļu no Tēva garīgajiem bērniem sacelties kopā ar viņu (**M&D** 29:36; **Moz.** 4:1–4; **Ābr.** 3:27–28). Viņi tika padzīti no debesīm, viņiem tika liegta iespēja iegūt mirstīgos ķermeņus un dzīvot mirstīgo dzīvi, un viņi mūžīgi būs nosodīti. Kopš tā brīža, kad velns tika padzīts no debesīm, viņš pastāvīgi cenšas pievilt visus vīriešus un sievietes un aizvilināt tos prom no Dieva darba,

lai visu cilvēci padarītu tikpat nelaimīgu kā viņš pats (Jāņa atkl. 12:9; 2. Nef. 2:27; 9:8–9).

Jēzus norāja velnu, **Mat.** 17:18. Mūžīgā uguns ir sataisīta velnam un viņa eņģeļiem, **Mat.** 25:41. Stājieties pretim velnam, un viņš bēgs no jums, **Jēk.** v. 4:7.

Ļaunie tiks novesti velna gūstā, **1. Nef.** 14:7. Velns ir visu melu tēvs, **2. Nef.** 2:18 (**Moz.** 4:4). Velns tiecas, lai visi cilvēki būtu nelaimīgi līdzīgi viņam pašam, **2. Nef.** 2:27. Ja miesa vairs neceltos, mūsu gari tiktu pakļauti velnam, **2. Nef.** 9:8–9. Velns plosīsies, nomierinās un glaimos, **2. Nef.** 28:20–23. Tas, kas ir ļauns, nāk no velna, **Omn.** 1:25 (**Al.** 5:40; **Mor.** 7:12, 17). Sargieties, lai neceltos ķildas jūsu starpā un jūs neklausītu ļaunajam garam, **Mos.** 2:32. Ja jūs neesat avs no Labā Gana ganāmpulka, velns ir jūsu gans, **Al.** 5:38–39. Velns neatbalstīs savus bērnus, **Al.** 30:60. Lūdziet nepārtraukti, lai jūs neaizvestu velna kārdinājumi, **Al.** 34:39 (3. Nef. 18:15, 18). Celiet savu pamatu uz Pestītāja, lai velna stiprajai vētrai nebūtu spēka pār jums, **Hel.** 5:12. Velns ir visu grēku radītājs, **Hel.** 6:26–31.

Velns cenšas īstenot viltīgu ieceri, **M&D** 10:12. Ir nepieciešams, lai velns kārdinātu cilvēku bērnus, vai arī viņi nevarēs rīkoties paši, **M&D** 29:39. Ādams tika pakļauts velna gribai, tāpēc ka viņš ļāvās kārdinājumam, **M&D** 29:40. Pazušanas dēli valdīs ar velnu un viņa eņģeļiem, **M&D** 76: 32–33, 44. Velns būs sasiets tūkstoš gadus, **M&D** 88:110 (Jāņa atkl. 20:2). Ļaunais gars paņem prom gaismu un patiesību, **M&D** 93:39.

Sātans neturēja savu pirmo stāvokli, **Ābr.** 3:28.

Velna baznīca: Ikviena ļauna un pasaulīga organizācija uz zemes, kas pārgroza tīro un pilnīgo evaņģēliju un cīnās pret Dieva Jēru.

Velns nodibināja lielo un neganto baznīcu, **1. Nef.** 13:6 (1. Nef. 14:9). Ir tikai divas baznīcas—viena ir Dieva Jēra un otra ir velna baznīca, **1. Nef.** 14:10 (**Al.** 5:39).

Veltīgs, Uzpūtība

Necīnies ne pret vienu baznīcu, izņemot tikai, ja tā ir velna baznīca, **M&D** 18:20. Lielā un negantā baznīca tiks nogāzta, **M&D** 29:21.

Veltīgs, Uzpūtība. *Skat. arī* Lepnība; Pasaulīgums

Nepatiesība jeb maldināšana; lepnums. *Veltīgs* un *iedomība* var arī nozīmēt tukšs jeb bez vērtības.

Kam prāts nenesas uz nīcīgām lietām, tas stāvēs Tā Kunga svētajā vietā, **Psm.** 24:3–4.

Dievu lūdzot, nepļāpāriet, **Mat.** 6:7.

Lielā un plašā ēka ir tukšās iedomas un lepnums, **1. Nef.** 12:18. Vai jūs neatkāpšities no savu siržu pievēršanas pasaulesniecīgajām lietām, **Al.** 5:53. Nemeklē pasaulesniecīgās lietas, jo tu nevari paņemt tās sev līdzī, **Al.** 39:14.

Uzpūtība un neticība ir novedusi baznīcu zem nosodījuma, **M&D** 84:54–55. Kad mēs cenšamies apmierināt savu tukšo godkāri, debesis attālinās, **M&D** 121:37.

Veltīt (ziedot), Ziedošanas likums.

Skat. arī Apvienotais ordenis; Dieva valstība jeb Debesu valstība

Veltīt, padarīt svētu vai kļūt taisnīgam. Ziedošanas likums ir dievišķs princips, ar ko vīrieši un sievietes brīvprātīgi velta savu laiku, talantus un materiālo bagātību, lai nodibinātu un uzceltu Dieva valstību.

Ziedojiet sevi šodien Tam Kungam, **2. Moz.** 32:29.

Visiem ticīgajiem viss bija kopīgs, **Ap. d.** 2:44–45.

Savā starpā viņiem viss bija kopīgs, tādēļ nebija nedz bagāto, nedz nabago, **4. Nef.** 1:3.

Tas Kungs izskaidroja ziedošanas principus, **M&D** 42:30–39 (**M&D** 51:2–19; 58:35–36). Nevajag, lai vienam cilvēkam piederētu vairāk nekā citam, **M&D** 49:20. Katram cilvēkam tika dota vienāda daļa, atbilstoši viņa ģimenei, **M&D** 51:3. Tika izveidota tāda kārtība, lai svētie būtu vienlīdzīgi debesu lietu un zemes lietu saistībās, **M&D** 78:4–5. Katram

cilvēkam bija jābūt vienādām tiesībām atbilstoši viņa vēlmēm un vajadzībām, **M&D** 82:17–19. Ciāna var tikt uzcelta tikai uz celestiālā likuma principiem, **M&D** 105:5.

Ēnoha ļaudis bija vienas sirds un viena prāta un dzīvoja taisnībā, un nebija nabagu starp tiem, **Moz.** 7:18.

Veselība. *Skat.* Gudrības vārds

Vieglprātība. *Skat. arī* Ļauna runāšana

Izturēties nevērīgi pret svētām lietām (**M&D** 84:54).

Svētajiem ir jāatmet savas tukšās domas un pārmērīgie smieklī, **M&D** 88:69. Atmetiet visu savu lepību un vieglprātību, **M&D** 88:121.

Vienotība. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Kļūt vienotiem domās, vēlmēs un mērķos, vispirms ar mūsu Debesu Tēvu un Jēzu Kristu, un tad ar citiem svētajiem.

Cik jauki un cik mīļi, kad brāļi dzīvo kopā vienprātīgi, **Psm.** 133:1.

Es un Tēvs, mēs esam viens, **Jāņa** 10:30 (**M&D** 50:43). Jēzus lūdza, lai visi būtu kā viens, kā Viņš un Viņa Tēvs, **Jāņa** 17:11–23 (3. **Nef.** 19:23). Es pamācu jūs, lai jūsu starpā būtu vienprātība un neceltos šķelšanās, bet lai jūs būtu pilnīgi vienoti, **1. kor.** 1:10.

Esiet apņēmīgi vienā prātā un vienā sirdī vienoti visās lietās, **2. Nef.** 1:21. Svētajiem ir jāsasaita savas sirdis vienotībā, **Mos.** 18:21. Jēzus lūdza par vienotību starp Viņa nefijiešu mācekļiem, **3. Nef.** 19:23. Mācekļi apvienojās varenā lūgšanā un gavēšanā, **3. Nef.** 27:1.

Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir viens, **M&D** 20:27–28 (**M&D** 35:2; 50:43). Tas ir tavs pienākums—pievienoties patiesajai baznīcai, **M&D** 23:7. Viss, ko jūs ticībā lūgsit, būdami vienoti lūgšanā, jūs saņemsit, **M&D** 29:6. Ja jūs neesat vienoti, jūs neesat Mani, **M&D** 38:27.

Tas Kungs sauca Savus ļaudis par Ciānu, tāpēc ka viņi bija vienas sirds un viena prāta, **Moz.** 7:18.

Vienpiedzimušais. *Skat. arī*

Dzemdīnāt; Jēzus Kristus

Vēl viens Jēzus Kristus Vārds. Viņš ir Tēva Vienpiedzimušais Dēls (Lūk. 1:26–35; Jāņa 1:14; 3:16; 1. Nef. 11:18–20; 2. Nef. 25:12; Al. 7:10; 12:33; Moz. 7:62).

Vienprātība. *Skat. arī* Baznīcas

vadītāju atbalstīšana; Jēzus Kristus Baznīca

Princips, kā Baznīcas locekļi atbalsta tos, kas tiek aicināti kalpot Baznīcā, tāpat kā citus Baznīcas lēmumus, kam nepieciešams viņu atbalsts, parasti tiek parādīts, paceļot labo roku.

Jēzus Kristus stāv Savas Baznīcas priekšgalā. Caur Svētā Gara iedvesmu Viņš vada Baznīcas vadītājus svarīgā rīcībā un lēmumos. Tomēr visiem Baznīcas locekļiem ir tiesības un priekšrocība atbalstīt vai neatbalstīt savu vadītāju rīcību un lēmumus.

Visa tauta vienā balsī atbildēja, **2. Moz.** 24:3 (4. Moz. 27:18–19).

Apustuļi un vecajie vienprātīgi nosprieda, **Ap. d.** 15:25.

Neviens persona nevar tikt ordinēta bez draudzes balss, **M&D** 20:65–66. Visam ir jātiek darītam ar vienprātību, **M&D** 26:2 (M&D 28:13). Lai visas lietas tiek darītas vienprātībā, **M&D** 104:21.

Viens. *Skat.* Dievs, Dievība;

Vienotība

Viljamss Frederiks G.

Viens no agrīnajiem vadītājiem atjaunotajā Baznīcā, kurš kādu laiku kalpoja kā padomnieks Augstās priesterības prezidijā (M&D 81; 90:6, 19; 102:3).

Viltus. *Skat. arī* Pievilt, Pievilšana,

Viltus

Svētajos Rakstos viltus ir melīga blēdība.

Svētīgs tas cilvēks, kura sirdī nav viltības, **Psm.** 32:2 (Psm. 34:13; 1. Pēt. v. 2:1).

Nātānaēls bija israēlietis, kurā nebija viltības, **Jāņa** 1:47 (M&D 41:9–11).

Tiras zināšanas paplašina dvēseli bez viltus, **M&D** 121:42.

Viltus priesterība

Cilvēki sludina un uzdodas par pasaules gaismu, lai viņi varētu gūt peļņu un pasaules slavu, bet viņi netiecas pēc Ciānas labuma (2. Nef. 26:29).

Ganiet Dieva ganāmo pulku, bet ne negodīgas peļņas dēļ, **1. Pēt. v.** 5:2.

Visām baznīcām, kuras ir uzceltas, lai gūtu peļņu, būs jātiek nogāztām, **1. Nef.** 22:23 (Morm. 8:32–41). Priesteru viltību un nekrietnību dēļ Jēzus tiks sists krustā, **2. Nef.** 10:5. Ja viltus priesterība tiktu uzspiesta šai tautai, tas novestu pie tās pilnīgas iznīcināšanas, **Al.** 1:12. Citticībnieki būs pilni ar visāda veida viltus priesterību, **3. Nef.** 16:10.

Virsnieks

Komandieris romiešu armijā, kas komandēja no piecdesmit līdz simts vīriem. Tāda grupa veidoja vienu sešdesmito daļu no romiešu leģiona. (Skat. Mat. 8:5; Lūk. 23:47; Ap. d. 10:1–8).

Vissvētākā vieta. *Skat. arī* Saiešanas

telts (tabernakuls); Tempļis, Tā Kunga nams

Vissvētākā telpa Mozus Saiešanas telti un vēlāk templi (2. Moz. 26:33–34).

Visuresošs. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Dieva spēja būt visur caur Savu Garu (Psm. 139:7–12; M&D 88:7–13, 41).

Visvarens. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Dievišķīga iezīme, kad ir visa vara (1. Moz. 18:14; Al. 26:35; M&D 19:1–3).

Viszinošs. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Dievišķa iezīme, kad ir pilnīgas zināšanas (Mat. 6:8; 2. Nef. 2:24).

Vitmers Deivids

Viens no agrīnajiem vadītājiem atjaunotajā Baznīcā un viens no trim Mormona Grāmatas dievišķās izcelsmes un patiesīguma lieciniekiem (M&D 14; 17–18). Tas Kungs deva viņam personīgus norādījumus Mācības un Derību 14. nodaļā un 30:1–4.

Vitmers Džons

Vitmers Džons

Viens no agrīnajiem vadītājiem atjaunotajā Baznīcā un viens no Mormona Grāmatas astoņiem lieciniekiem. Skat. „Astoņu liecinieku liecība” Mormona Grāmatas ievada lappusēs. Viņš arī tika aicināts sludināt evaņģēliju (M&D 30:9–11).

Vitmers Pīters, jaunākais

Viens no agrīnajiem vadītājiem atjaunotajā Baznīcā un viens no Mormona Grāmatas astoņiem lieciniekiem. Skat. „Astoņu liecinieku liecība” Mormona Grāmatas ievada lappusēs. Tas Kungs deva viņam personīgus norādījumus Mācības un Derību 16. nodaļā un 30:5–8.

Vitnijs Nūels K.

Viens no agrīnajiem vadītājiem atjaunotajā Baznīcā. Nūels K. Vitnijs bija bīskaps Kērtlandē, Ohaio štatā (Amerikas Savienotās Valstis), un vēlāk kalpoja kā Baznīcas prezidējošais bīskaps (M&D 72:1–8; 104; 117).

Vīrs. Skat. Ģimene; Laulība, Precēt**Vīzija.** Skat. arī Atklāsmes; Pirmā vīzija; Sapnis

Caur Svētā Gara spēku dota redzama atklāsmes par kādu notikumu, personu vai lietu.

Svarīgāko vīziju piemēri ir sekojošie: Ecēhiēla vīzija par pēdējām dienām (Ec. 37–39), Stefana vīzija par Jēzu, stāvošu pie Dieva labās rokas (Ap. d. 7:55–56), Jāņa atklāsmes par pēdējām dienām, (Jāņa atkl. 4–21), Lehija un Nefija vīzija par dzīvības koku (1. Nef. 8; 10–14), Almas, jaunākā, vīzija par Tā Kunga eņģeli (Mos. 27), Jareda brāļa vīzija par visiem zemes iedzīvotājiem (Et. 3:25), vīzija par godībām (M&D 76), vīzijas, kas tika dotas Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam Kērtlandes templī (M&D 110), Džozefa F. Smita vīzija par mirušo pestīšanu (M&D 138), Mozus vīzija par Dievu un Viņa radīto (Moz. 1), Ēnoha vīzija par Dievu (Moz. 6–7) un Džozefa Smita Pirmā vīzija (DžS—V 1).

Kur nav atklāsmes, tur tauta iet bojā, **Sal. Pam.** 29:18. Jaunie redzēs parādības, **Joēla** 3:1 (Ap. d. 2:17).

Viņš ir devis man zināšanas caur vīzijām, **2. Nef.** 4:23.

Viņš bija vēstnesis, sūtīts no Dieva, **DžS—V** 1:33. Mēs ticam pravietojumiem, atklāsmēm, vīzijām, **TA** 1:7.

Vudrafs Vilfords. Skat. arī Manifests;

1. oficiālā deklarācija

Ceturtais Baznīcas prezidents pēc evaņģēlija Atjaunošanas caur pravieti Džozefu Smitu. Viņš piedzima 1807. gadā un nomira 1898. gadā.

Tika aicināts ieņemt vietu Divpadsmito padomē, **M&D** 118:6. Bija starp izraudzītajiem gariem, kas tika taupīti, lai nāktu laiku pilnībā, **M&D** 138:53. Saņēma atklāsmi pārtraukt daudzsieviņu Baznīcā, **1. OD.**

Zagt, Zagšana

Paņemt kaut ko no cita negodīgi vai nelikumīgi. Tas Kungs vienmēr ir pavēlējis Saviem bērniem nezagt (2. Moz. 20:15; Mat. 19:18; 2. Nef. 26:32; Mos. 13:22; M&D 59:6).

Krājiet sev mantas debesīs, kur zagļi nerok un nezog, **Mat.** 6:19–21.

Nefijiešu sakāves nāca dēļ viņu lepības, bagātībām, laupīšanas, zagšanas, **Hel.** 4:12.

Tam, kas zog un nenozēlo grēkus, jātiek padzītam, **M&D** 42:20. Tie, kas zog, ir jānodod zemes likumiem, **M&D** 42:84–85.

Zaharja. Skat. Cakarija, Zaharja**Zaimot, Zaimošana.** Skat. arī

Apgānīšana; Nepiedodams grēks

Runāt necienīgi vai negodbijīgi par Dievu vai svētām lietām.

Jūdi vairākas reizes apšūdzēja Jēzu zaimošānā, jo Viņš paziņoja, ka Viņam ir tiesības piedot grēkus (Mat. 9:2–3; Lūk. 5:20–21), tāpēc, ka Viņš Sevi sauca par Dieva Dēlu (Jāņa 10:22–36; 19:7), un tāpēc, ka Viņš teica, ka tie redzēs Viņu sēžam pie Visuspēcīgā labās rokas un

nākam uz debess padebešiem (Mat. 26:64–65). Šis apsūdzības būtu patiesas, ja Viņš patiešām nebūtu tas, par ko Viņš uzdevās. Apsūdzība, ko viltus liecinieki izvirzīja sinedrijā priekšā (Mat. 26:59–61), bija Dieva tempļa zaimošana. Svētā Gara zaimošana, ko izdara kāds, kurš apzināti noliedz Kristu pēc tam, kad ir ieguvis pilnīgas zināšanas par Viņu, ir nepiedodams grēks (Mat. 12:31–32; Marka 3:28–29; M&D 132:27).

Tam, kas zaimo Tā Kunga Vārdu, jātiek nodotam nāvei, **3. Moz.** 24:11–16.

Tā Kunga ienaidnieki netiks atstāti zaimot Viņa Vārdu, **M&D** 105:15. Atriebība nāks pār tiem, kas zaimo To Kungu, **M&D** 112:24–26.

Zarahemla. *Skat. arī* Amons, Zarahemlas pēctecis; Muleks

Mormona Grāmatā Zarahemla attiecas uz (1) cilvēku, kurš vadīja mulekiešu koloniju, (2) pilsētu, nosauktu viņa vārdā, (3) Zarahemlas zemi vai (4) ļaudīm, kas viņam sekoja.

Zarahemla priecējās, ka Tas Kungs bija sūtījis nefijiešus, **Omn.** 1:14. Zarahemla deva savu tēvu ciltsrakstus, **Omn.** 1:18. Amons bija Zarahemlas pēctecis, **Mos.** 7:3, 13. Zarahemlas pilsētā tika nodibināta baznīca, **Al.** 5:2. Taisnīgo dēļ ļaunie tika saglabāti Zarahemlā, **Hel.** 13:12. Zarahemlas pilsēta nodega Kristus nāves brīdī, **3. Nef.** 8:8, 24.

Zebulons. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Leas dēls (1. Moz. 30:19–20).

Zebulona cilts: Jēkabs svētīja Zebulona cilti (1. Moz. 49:13). Zebulona cilts apvienojās ar Deboru un Baraku cīņā pret Israēla ienaidniekiem (Soģu 4:4–6, 10). Viņi arī apvienojās ar Gideonu cīņā pret mīdāniešiem (Soģu 6:33–35).

Zelta plāksnes. *Skat. arī* Mormona Grāmata; Plāksnes

Pieraksts, rakstīts uz zelta plāksnēm. Tas stāsta par divām lielām civilizācijām Amerikas kontinentā. Džozefs

Smits pārtulkoja un publicēja daļu no šīm plāksnēm. Šis tulkojums tiek saukts par Mormona Grāmatu. (Sikākai informācijai, skat. „Ievads” un „Pravieša Džozefa Smita liecība” Mormona Grāmatā.)

Zeme. *Skat. arī* Pasaule; Radīt, Radišana

Planēta, uz kuras mēs dzīvojam, kuru radījis Dievs caur Jēzu Kristu, lai to izmantotu cilvēks savas mirstīgās pārbaudes laikā. Tās galīgais mērķis ir tapt pagodinātai un paaugstinātai (**M&D** 77:1–2; 130:8–9). Zeme kļūs par mūžīgo mājvietu tiem, kas dzīvojuši celestiālās godības cienīgi (**M&D** 88:14–26). Viņi baidīs Tēva un Dēla klātbūtni (**M&D** 76:62).

Radīta cilvēkam: Dievs deva cilvēkam valdīšanu pār zemi, **1. Moz.** 1:28 (**Moz.** 2:28). Zeme pieder Tam Kungam, **2. Moz.** 9:29 (**Psm.** 24:1). Tas Kungs deva zemi cilvēku bērniem, **Psm.** 115:16. Es radīju zemi un cilvēku zemes virsū, **Jes.** 45:12.

Ar Viņa vārda spēku cilvēks nāca uz zemes virsas, **Jēk.** 4:9.

Zeme tiks atdota tiem, kas nēmuši Svēto Garu par savu ceļvedi, **M&D** 45:56–58 (**M&D** 103:7). Tie, kas paklausījuši evaņģēlijam, tiek atalgoti ar zemes labajām lietām, **M&D** 59:3. Zemes nābagie un lēnprātīgie to iemantos, **M&D** 88:17 (**Mat.** 5:5; **3. Nef.** 12:5).

Mēs izveidosim zemi, un mēs pārbauzīsim viņus, **Ābr.** 3:24–25.

Dzīvojošs objekts: Zeme pastāv mūžīgi, **Sal. Māc.** 1:4.

Stikla jūra ir Zeme tās iesvētītājā, nemirstīgajā un mūžīgajā stāvoklī, **M&D** 77:1. Zemei jātiek iesvētītai un sagatavotai celestiālajai godībai, **M&D** 88:18–19.

Zeme skaļi sēroja, **Moz.** 7:48.

Zemes sadalīšana: Lai saplūst vienkopus ūdeņi, **1. Moz.** 1:9. Pelega dienās zeme tika sadalīta, **1. Moz.** 10:25.

Kad ūdeņi bija atkāpušies, tā kļuva par izraudzītu zemi, **Et.** 13:2.

Zeme būs tāda pati, kāda tā bija, pirms tā tika sadalīta, **M&D** 133:24.

Zenīfs

Zemes attīrīšana: Lietus lija pār zemi četrdesmit dienas, **1. Moz.** 7:4.

Zeme tiek glabāta ugunij un tiesas dienai, **2. Pēt. v.** 3:7.

Pēc šodienas nāk dedzināšana, **M&D** 64:24.

Zeme vēlas tikt attīrīta no netīrības, **Moz.** 7:48.

Zemes galīgais stāvoklis: Zeme saritināsies kā tīstoklis un zudīs, **3. Nef.** 26:3 (**M&D** 29:23). Būs jauna debess un jauna zeme, **Et.** 13:9 (**M&D** 29:23).

Stikla jūra ir Zeme tās iesvētītajā, nemirstīgajā un mūžīgajā stāvoklī, **M&D** 77:1. Zemei jātiek iesvētītai un sagatavotai celestiālajai godībai, **M&D** 88:18–19. Šī zeme tiks darīta līdzīga kristālam un būs Urīms un Tumīms, **M&D** 130:8–9.

Tūkstoš gadu garumā zeme atpūtīsies, **Moz.** 7:64. Zeme tiks atjaunota, **TA** 1:10.

Zenīfs

Mormona Grāmatā vīrs, kurš vadīja grupu, kas atgriezās Nefija zemē; viņš kļuva par viņu ķēniņu un vadīja tos taisnīgi (**Mos.** 9–10).

Zerubābels

Vecajā Derībā, kad Kīrs deva atļauju jūdiem atgriezties Palestīnā, Zerubābels tika nozīmēts par pārvaldnieku vai jūdu ķēniņa nama pārstāvi. Viņa persiešu vārds bija Šešbacars (**Ezr.** 1:8). Viņš bija iesaistīts tempļa atjaunošanā Jeruzālemē (**Ezr.** 3:2, 8; 5:2).

Zēnoks

Israēla pravietis Vecās Derības laikos, kurš tiek pieminēts tikai Mormona Grāmatā.

Pravietoja par Kristus nāvi, **1. Nef.** 19:10. Runāja par Dieva Dēlu, **Al.** 33:15 (**Al.** 34:7). Mira mocekļa nāvē par patiesību, **Al.** 33:17. Pravietoja par Mesijas atnākšanu, **Hel.** 8:20.

Zēnoss

Israēla pravietis Vecās Derības laikos, kura pravietojumi par Kristus misiju ir atrodami tikai Mormona Grāmatā.

Pravietoja par Kristus apglabāšanu un trim tumsas dienām, **1. Nef.** 19:10, 12. Paredzēja Israēla sapulcināšanu, **1. Nef.** 19:16. Jēkabs citēja Zēnosa līdzību par dārza un savvaļas eļļas kokiem, **Jēk.** 5. Jēkabs izskaidroja Zēnosa alegoriju, **Jēk.** 6:1–10. Mācīja par lūgšanu un pielūgšanu, **Al.** 33:3–11. Mācīja, ka pestīšana nāk caur Dēlu, **Al.** 34:7. Tika nogalināts par savu drosmīgo liecību, **Hel.** 8:19. Runāja par lamaniešu atjaunošanu, **Hel.** 15:11. Liecināja par postījumiem Kristus nāves laikā, **3. Nef.** 10:15–16.

Ziedojum. *Skat. arī* Desmitā tiesa; Gavēt, Gavēšana; Labklājība; Milestības dāvanas, Milestības dāvanu došana; Upuris

Dāvana Tam Kungam. Vecajā Derībā bieži izmantoja šo vārdu, lai norādītu uz upuri vai dedzināmo upuri. Šodien Baznīca izmanto gavēšanas ziedojumus un citus labprātīgus ziedojumus (ieskaitot laiku, talantus un mantu), lai palīdzētu nabadzīgajiem un citos atbilstošos gadījumos.

Jūs krāpjat Mani ar desmitās tiesas ziedojumiem, **Mal.** 3:8–10.

Noej un izlīgsti papriekšu ar savu brāli un tad upurē savu dāvanu, **Mat.** 5:23–24.

Upurējiet visu savu dvēseli kā upuri Kristum, **Omn.** 1:26. Ja cilvēks dod dāvanu bez patiesas nolūka, tas nelīdz viņam nenieka, **Mor.** 7:6.

Ārona priesterība nekad vairs netiks paņemtas prom, līdz Levija dēli atkal upurēs upuri Tam Kungam taisnīgumā, **M&D** 13. Šinī, Tā Kunga dienā, tev būs pienest savus ziedojumus un savus Svētos Vakarēdienus Visuaugstākajam, **M&D** 59:12. Upurēsīm mēs, kā Baznīca un kā ļaudis, upuri Tam Kungam taisnīgumā, **M&D** 128:24.

Zināšanas. *Skat. arī* Gudrība; Patiesība; Saprāšana

Izpratne un saprāšana, it īpaši par patiesību, kad to māca un apstiprina Gars.

Tas Kungs ir Dievs, visu zinātājs, **1. Sam.** 2:3. Tas Kungs ir pilnīgs Savā

gudrībā, **Īj.** 37:16. Bijība Tā Kunga priekšā ir zināšanu sākums, **Sal. Pam.** 1:7. Saprātīgais savaldās savā runā, **Sal. Pam.** 17:27. Zeme būs Tā Kunga zināšanu pilna, **Jes.** 11:9 (2. Nef. 21:9; 30:15).

Jūs esat noslēpuši zināšanu atslēgu, **Lūk.** 11:52. Kristus mīlestība ir pārāka par visām zināšanām, **Ef.** 3:19. Parādāit savā ticībā tikumu un tikumā zināšanas, **2. Pēt. v.** 1:5.

Nefijam bija drošas zināšanas par Dieva labestību, **1. Nef.** 1:1. Viņi nāks pie atziņas par savu Pestītāju, **2. Nef.** 6:11. Taisnīgajiem būs pilnīga atziņa par viņu taisnīgumu, **2. Nef.** 9:14. Gars dod zināšanas, **Al.** 18:35. Jūsu zināšanas ir pilnīgas par šo lietu, **Al.** 32:34. Lamanieši tiks vesti pie patiesām zināšanām par viņu Pestītāju, **Hel.** 15:13. Jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no Dieva, **Mor.** 7:15–17.

Svētie atrādīs lielus zināšanu dārgumus, **M&D** 89:19. Tīras zināšanas ļoti paplašina dvēseli, **M&D** 121:42. Tam, kuram ir svētās priesterības atslēgas, nav grūtību iegūt zināšanas par faktiem, **M&D** 128:11. Ja cilvēks iegūst zināšanas šinī dzīvē, tam ir priekšrocības nākamajā pasaulē, **M&D** 130:19. Ir neiespējami tikt izglābtam neziņā, **M&D** 131:6.

Zīme. *Skat. arī* Brīnumus; Laiku zīmes; Patiesās Baznīcas pazīmes

Notikums vai pieredze, ko ļaudis saprot kā kaut kā pierādījumu vai apliecinājumu. Zīme parasti ir brīnumains vēstījums no Dieva. Pie noteiktiem apstākļiem arī Sātanam ir spēks rādīt zīmes. Svētiem ir jāmeklē pēc Gara dāvanām, bet nav jāmeklē pēc zīmēm, lai apmierinātu ziņkārī vai apstiprinātu ticību. Drīzāk Tas Kungs dos zīmes, kā Viņš to uzskatīs par atbilstošu tiem, kas tic (**M&D** 58:64).

Tas Kungs pats jums dos zīmi, **Jes.** 7:14 (2. Nef. 17:14). Dievs dara zīmes un brīnumus debesīs un virs zemes, **Dan.** 6:27.

Ļauna un laulības pārkāpēju cilts meklē zīmes, **Mat.** 12:39 (Mat. 16:4; Lūk. 11:29). Šīs zīmes ticīgiem ies līdzi,

Marka 16:17 (Morm. 9:24; Et. 4:18; M&D 84:65).

Šerems prasīja pēc zīmes, **Jēk.** 7:13–20. Korihors prasīja pēc zīmes, **Al.** 30:48–60. Parādi mums kādu zīmi, tad mēs ticēsim, **Al.** 32:17. Lielākā daļa ļaužu ticēja zīmēm un brīnumiem, **3. Nef.** 1:22. Ļaudis aizmirsā zīmes un brīnumus, **3. Nef.** 2:1. Jūs nesaņemsit liecību, līdz jūsu ticība nebūs pārbaudīta, **Et.** 12:6.

Neprasiet brīnumus, izņemot, ja Es jums pavēlēšu, **M&D** 24:13. Ticība nenāk no zīmēm, bet zīmes seko tiem, kas tic, **M&D** 63:7–11.

Tanīs dienās celsies viltus kristi un viltus pravieši un rādīs lielas zīmes un brīnumus, **DŽS—M** 1:22.

Zīmes par Jēzus Kristus

iedzimšanu un nāvi. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Notikumī, kas pavadīja Jēzus Kristus piedzimšanu un nāvi.

Piedzimšana: Jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, **Jes.** 7:14. No Bētlemešs nāks tas, kam jābūt par valdnieku Israēlā, **Mih.** 5:1.

Samuēls lamaniētis pravietoja par dienu, nakti un dienu gaismas; par jaunu zvaigzni un citām zīmēm, **Hel.** 14:2–6. Zīmes tika piepildītas, **3. Nef.** 1:15–21.

Nāve: Samuēls lamaniētis pravietoja par tumsu, pērkoniem un zibeņiem, un zemes trīcēšanu, **Hel.** 14:20–27. Zīmes tika piepildītas, **3. Nef.** 8:5–23.

Zizroms

Mormona Grāmatā likumu zinātājs Amonihās pilsētā. Alma un Amuleks saprata caur Garu, ka Zizroms melo. Pēc tam viņš tika pievērstis Kristus evaņģēlijam (**Al.** 11:21–46; 15:1–12).

Zorams, Zoramieši

Mormona Grāmatā Lābana kalps, kurš pievienojās Nefijam un Lehijam, lai dotos uz apsolīto zemi (1. Nef. 4:31–38). Zorama uzticības dēļ Lehijš svētīja viņu kopā ar saviem pašā dēliem (2. Nef. 1:30–32). Viņa pēcteči bija pazīstami kā zoramieši (**Jēk.** 1:13).

Zvērests

Zvērests. *Skat. arī* Derība; Priesterības zvērests un derība

Kā lietots Svētajos Rakstos, parasti svēta derība jeb solījums. Tomēr arī ļaunas personas, ieskaitot Sātānu un viņa eņģeļus, dod zvērestus, lai papildītu savus ļaunos mērķus. Vecās Derības laikos zvēresti bija pieņemami, tomēr Jēzus Kristus mācīja, ka ļaudīm nevajag zvērēt Dieva vai Viņa radību Vārdā (Mat. 5:33–37).

Es papildīšu to zvērestu, kuru Es Ābrahāmam esmu apsolījis, **1. Moz.** 26:3. Ja kāds vīrs zvērē zvērestu, savai dvēselei ko aizliegdam, tad tas lai to nelauž, **4. Moz.** 30:3. Viņi deva zvērestu staigāt Dieva likumā, **Neh.** 10:30.

Tev būs Tam Kungam turēt, ko zvērēdams solījis, **Mat.** 5:33 (Sal. Māc. 5:3–4; 3. Nef. 12:33). Dievs zvēr ar zvērestu, ka uzticīgie tiks izglābti, **Ebr.** 6:13–18.

Kad Zorams zvērēja, mūsu bailes beidzās, **1. Nef.** 4:37. Amona ļaudis deva zvērestu, ka viņi nekad vairs neizlies asinis, **Al.** 53:11. Ļaunie nefijieši stājās slepenās derībās un zvērestos ar Sātānu, **Hel.** 6:21–30.

Cilvēki iegūst mūžīgo dzīvi caur priesterības zvērestu un derību, **M&D** 84:33–42. Visas derības, līgumi, saistības, pienākumi un zvēresti, kas nav aizzīmogoti ar apsolījuma Svēto Garu, beidzas, kad cilvēki nomirst, **M&D** 132:7.

Zvērēt. *Skat.* Apgānīšana; Zaimot, Zaimošana; Zvērests

Žēlīgs, Žēlastība. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Labvēlība; Piedot; Taisnība

Līdzjūtības, labsirdības un piedošanas gars. Žēlastība ir viena no Dieva īpašībām. Jēzus Kristus piedāvā mums žēlastību caur Savu Izpirkšanas upuri.

Tas Kungs ir apžēlošanās un žēlastības Dievs, **2. Moz.** 34:6 (5. Moz. 4:31). Viņa žēlastība pastāv mūžīgi, **1. Laiku** 16:34. Labums un žēlastība mani pavadīs, **Psm.** 23:6. Svētiņš ir tas, kas iežēlojas

par nelaimīgiem, **Sal. Pam.** 14:21. Man ir prieks par mīlestību un ne par upuriem, **Hoz.** 6:6.

Svētīgi žēlsirdīgie, jo tie dabūs žēlastību, **Mat.** 5:7 (3. Nef. 12:7). Vai jums, liekuļi, kas dodat desmito tiesu un atstājat bez ievēribas svarīgāko bauslībā: tiesu, žēlastību un ticību, **Mat.** 23:23. Tāpēc esiet žēlīgi, kā jūsu Tēvs ir žēlīgs, **Lūk.** 6:36. Viņš mūs izglāba, nevis taisnības darbu dēļ, ko mēs būtu darijuši, bet pēc Savas žēlsirdības, **Tit.** 3:5.

Tā Kunga sirsnīgā žēlastība ir pār visiem, **1. Nef.** 1:20. Žēlastībai nav tiesības uz to, kas nav nožēlojis grēkus, **Mos.** 2:38–39. Dievs ir žēlsirdīgs pret visiem tiem, kas tic Viņa Vārdam, **Al.** 32:22. Žēlastība var apmierināt taisnības prasības, **Al.** 34:16. Vai tu domā, ka žēlastība var laupīt taisnību, **Al.** 42:25 (Al. 42:13–25). Mazi bērni ir dzīvi Kristū Viņa žēlastības dēļ, **Mor.** 8:19–20 (M&D 29:46).

Jēzus Kristus žēlastības roka ir izpirkusi jūsu grēkus, **M&D** 29:1. Ar asiņu, ko Es esmu izlējis, ietekmi, Es esmu aizstāvējis Teva priekšā tos, kas tic Manam Vārdam, **M&D** 38:4. Tie, kas ir turējuši derības, iegūs žēlastību, **M&D** 54:6. Es, Tas Kungs, piedodu grēkus un esmu žēlīgs pret tiem, kas atzīst savus grēkus ar pazemīgām sirdīm, **M&D** 61:2. Es, Tas Kungs, parādu žēlastību visiem lēnprātīgajiem, **M&D** 97:2. Un kas pieņem tevi kā mazs bērns, pieņem Manu valstību, jo viņi iegūs žēlastību, **M&D** 99:3.

Žēlastība ies tavā priekšā, **Moz.** 7:31.

Žēlsirdība. *Skat. arī* Kalpot, Kalpošana; Labklājība; Līdzjūtība; Mīlestība

Kristus tīrā mīlestība (Mor. 7:47); mīlestība, kas Kristum ir pret cilvēku bērniem, kas cilvēku bērniem jābūt vienam pret otru (2. Nef. 26:30; 33:7–9; Et. 12:33–34); augstākais, cēlākais, spēcīgākais mīlestības veids, nevis vienkārši pieķeršanās.

Atziņa dara uzpūtīgus, bet žēlsirdība ceļ, **1. kor.** 8:1. Žēlsirdība, tīrā mīlestība,

ir pārāka un pārspēj visu, **1. kor.** 13. Baušļa mērķis ir šķīstas sirds žēlsirdība, **1. Tim.** 1:5. Pielieciet brālīgai laipnībai žēlsirdību, **2. Pēt. v.** 1:7.

Tas Kungs ir devis pavēli, lai visiem cilvēkiem būtu žēlsirdība, **2. Nef.** 26:30 (Mor. 7:44–47). Skatieties, lai jums būtu ticība, cerība un žēlsirdība, **Al.** 7:24. Mīlestība, kas Tam Kungam ir pret cilvēkiem, ir žēlsirdība, **Et.** 12:33–34. Bez

žēlsirdības cilvēki nevar iemantot to vietu, kas ir sagatavota Tēva mājokļos, **Et.** 12:34 (Mor. 10:20–21). Moronijs rakstīja Mormona vārdus par ticību, cerību un žēlsirdību, **Mor.** 7.

Žēlsirdība padara cilvēku atbilstošu Tā Kunga darbam, **M&D** 4:5–6 (M&D 12:8). Tērpies žēlsirdības saitēs, **M&D** 88:125. Lai tava sirds ir pilna žēlsirdības, **M&D** 121:45.

HRONOĻĪJA

Tālāk dotā isā hronoloģija var dot jums ieskatu Bībeles un Mormona Grāmatas notikumu secībā. Daudzi datumi ir aptuveni, it īpaši Vecās Derības laikos.

Notikumi pirmo patriarhu dienās. (Ņemot vērā grūtības precīzu datumu noteikšanā, notikumiem šajā nodaļā datumi nav doti.)

pr. Kr. (jeb p.m.ē.—pirms mūsu ēras)

4000 Ādams krita.

Ēnohs kalpoja.

Noa kalpoja; plūdi nāca pār Zemi.

Bābeles tornis tika celts; Jaredieši ceļoja uz Apsolīto zemi.

Melhisedeks kalpoja.

Noa nomira.

Ābrāms (Ābrahāms) piedzima.

Īzāks piedzima.

Jēkabs piedzima.

Jāzepts piedzima.

Jāzepts tika pārdots uz Ēģipti.

Jāzepts nāca faraona priekšā.

Jēkabs (Israēls) un viņa ģimene devās uz Ēģipti.

Jēkabs (Israēls) nomira.

Jāzepts nomira.

Mozus piedzima.

Mozus izveda Israēla bērņus no Ēģiptes (Iziešana).

Mozus tika pārveidots.

Jozua nomira.

Pēc Jozuas nāves sākās soģu valdīšanas periods, pirmais soģis bija Otniēls un pēdējais Samuēls; pārējo kārtība un laiki ir ļoti nenoteikti.

Sauls tika iesvaidsīts par ķēniņu.

Vienotās Israēla ķēniņvalsts notikumi

1095 Sākās Saula valdīšana.

1063 Samuēls iesvaidsīja Dāvidu par ķēniņu.

1055 Dāvids kļuva par ķēniņu Hebronā.

1047 Dāvids kļuva par ķēniņu Jeruzālemē; Nātāns un Gads pravietoja.

1015 Salamans kļuva par visa Israēla ķēniņu.

991 Tempļis tika pabeigts.

975 Salamans nomira; desmit ziemeļu ciltis sacēlās pret viņa dēlu Rehabeāmu, un Israēls tika sadalīts.

Israēla notikumi	Jūdas notikumi	Notikumi no Mormona Grāmatas vēstures
975 Jerobeāms kļuva par Israēla ķēniņu.	949 Šišaks, Ēģiptes ķēniņš, izlaupīja Jeruzālemi.	
875 Ahabs valdīja Samarijā pār ziemeļu Israēlu; Elija pravietoja.		
851 Elīsa darīja varenus brīnumus.		
792 Amoss pravietoja.		
790 Jona un Hozeja pravietoja.		
	740 Jesaja sāka pravietot. (Tika dibināta Roma; Nabonasars kļuva par Bābeles ķēniņu 747. g.; Tiglat-Pilešers III bija Asīrijas ķēniņš no 747. līdz 734. g.)	
	728 Hiskija kļuva par Jūdas ķēniņu. (Salmanasars IV bija Asīrijas ķēniņš.)	
721 Ziemeļu ķēniņvalsts tika iznīcināta; desmit ciltis tika paņemtas gūstā; Miha pravietoja.		
	642 Nahums pravietoja.	
	628 Jeremija un Cefanja pravietoja.	
	609 Obadja pravietoja; Daniēls tika aizvests gūstā uz Bābeli. (Ninive krita 606. g.; Nebukadnēcars bija Bābeles ķēniņš no 604. līdz 561. g.)	

Israēla notikumi	Jūdas notikumi	Notikumi no Mormona Grāmatas vēstures
	598 Ecēhiēls pravietoja Bābelē; Habakuks pravietoja; Cedekija bija Jūdas ķēniņš.	600 Lehijs pameta Jeruzālemi.
		588 Muleks devās no Jeruzālemes uz Apsolīto zemi.
		588 Nefijieši atdalījās no lamaniešiem (starp 588. un 570. g.).
	587 Nebukadnēcars sagraba Jeruzālemi.	

Notikumi jūdu vēsturē	Notikumi no Mormona Grāmatas vēstures
537 Kīrs nolēma, ka jūdi var atgriezties no Bābeles.	
520 Hagajs un Caharija pravietoja.	
486 Estere dzīvoja.	
458 Ezram tika uzdots veikt reformas.	
444 Nehemija tika nozīmēts par Jūdejas pārvaldnieku.	
432 Maleahijs pravietoja.	
	400 Jaroms saņēma plāksnes.
	360 Omnijs saņēma plāksnes.
332 Aleksandrs Lielais iekaroja Sīriju un Ēģipti.	
323 Aleksandrs nomira.	
277 Tika iesākta Septuaginta, jūdu Svēto Rakstu tulkošana uz grieķu valodu.	
167 Makabietis Matatija sacēlās pret Sīriju.	
166 Jūda Makabejs kļuva par jūdu vadoni.	
165 Templis tika attīrīts un iesvētīts no jauna; radās Hanuka.	
161 Jūda Makabejs nomira.	

Notikumi kristiešu vēsturē

- 62 Roma tika nodedzināta; Nero vajāja kristiešus.
- 70 Kristieši glābās, bēgot uz Pellu; Jeruzāleme tika aplenkta un iekarota.
- 95 Domiciāns vajāja kristiešus.

Notikumi no Mormona Grāmatas vēstures

- 385 Nefijiešu tauta tika iznīcināta.
- 421 Moronijs paslēpa plāksnes.

EVANĢĒLIJU SASKAŅA

Glābēja mācības Mateja, Marka, Lūkas un Jāņa evaņģēlijos var tikt salīdzinātas viena ar otru un ar pēdējo dienu atklāsmēm tālāk dotajā veidā.

Notikums	Mateja evaņģēlijs	Marka evaņģēlijs	Lūkas evaņģēlijs	Jāņa evaņģēlijs	Pēdējo dienu atklāsme
Jēzus ciltsraksti	1:1–17		3:23–38		
Jāņa Kristītāja piedzimšana			1:5–25, 57–58		
Jēzus piedzimšana	2:1–15		2:6–7		1. Nef. 11:18–20; 2. Nef. 17:14; Mos. 3:5–8; Al. 7:10; Hel. 14:5–12; 3. Nef. 1:4–22
Sīmeana un Annas pravietojumi			2:25–39		
Tempļa apmeklējums (Pashā svētkos)			2:41–50		
Jāņa kalpošanas sākums	3:1, 5–6	1:4	3:1–3		M&D 35:4; 84:27–28
Jēzus kristīšana	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:31–34	1. Nef. 10:7–10; 2. Nef. 31:4–21
Jēzus kārdinājumi	4:1–11	1:12–13	4:1–13		
Jāņa Kristītāja liecība				1:15–36	M&D 93:6–18, 26
Kāzu mielasts Kānā (Jēzus pirmais brīnums)				2:1–11	
Pirmā tempļa attīrīšana				2:14–17	
Nikodēms apmeklē Jēzu				3:1–21	
Samariešu sieva pie akas				4:1–42	
Jēzus noraidīts Nacaretē			4:16–30		
Zvejnieki tiek aicināti būt par cilvēku zvejniekiem	4:18–22	1:16–20			
Brīnumainā zivju tiklu piepildīšana			5:1–11		

Notikums	Mateja evaņģēlijs	Marka evaņģēlijs	Lūkas evaņģēlijs	Jāņa evaņģēlijs	Pēdējo dienu atklāsme
Divpadsmitie tiek aicināti un ordinēti	10:1-4	3:13-19	6:12-16		1. Nef. 13:24-26, 39-41; M&D 95:4
Kalna sprediķis	5-7		6:17-49		3. Nef. 12-14
Tā Kunga lūgšana	6:5-15		11:1-4		3. Nef. 13:5-15
Atraitnes dēla augšāmcelšana			7:11-15		
Sieviete iesvaida Jēzus kājas			7:36-50		
Jēzus līdzības ir īsi stāstiņi, kas salīdzina kādu parastu priekšmetu vai notikumu ar patiesu principu. Jēzus bieži tās izmantoja, lai mācītu garīgas patiesības.					
Sējējs:	13:3-9, 18-23	4:3-9, 14-20	8:4-8, 11-15		
Nezāles:	13:24-30, 36-43				M&D 86:1-7
Sinepju graudiņš:	13:31-32	4:30-32	13:18-19		
Raugi:	13:33		13:20-21		
Tīrumā apslēpta manta:	13:44				
Sevišķi dārga pārle:	13:45-46				
Zvejnieka tīkls:	13:47-50				
Nama kungs:	13:51-52				
Cietsirdīgais kalps:	18:23-35				
Labais gans:				10:1-21	3. Nef. 15:17-24
Labais samarietis:			10:25-37		
Pazemība, kāzu mielasts:			14:7-11		
Viesības:			14:12-24		
Nomaldījusies avs:	skat. arī 18:12-14		15:1-7		
Pazudušais grasis:			15:8-10		
Izšķērdīgais dēls:			15:11-32		
Netaisnais nama pārvaldnieks:			16:1-13		
Lācars un bagātais vīrs:			16:14-15, 19-31		
Netaisnais tiesnesis:			18:1-8		

Notikums	Mateja evaņģēlijs	Marka evaņģēlijs	Lūkas evaņģēlijs	Jāņa evaņģēlijs	Pēdējo dienu atklāsme
Strādnieki vinadārzā:	20:1-16	skat. arī 10:31			
Mārciņas (minas):			19:11-27		
Divi dēli:	21:28-32				
Ļaunie dārznieki:	21:33-46	12:1-12	20:9-19		
Ķēniņa dēla kāzas:	22:1-14		salīdziniet 14:7-24		
Desmit jaunavas:	25:1-13		skat. arī 12:35-36		M&D 45:56-59
Talenti:	25:14-30				
Avis, āži:	25:31-46				
Vētras nomierināšana	8:23-27	4:35-41	8:22-25		
Ļauno garu leģiona iedzīšana cūkās	8:28-34	5:1-20	8:26-29		
Jaira meitas augšāmcelšana	9:18-20, 23-26	5:21-24, 35-43	8:41-42, 49-56		
Sievietes, kas sirga ar asiņošanu, izdziedināšana	9:20-22	5:25-34	8:43-48		
Pavēle Divpadsmitajiem	10:5-42	6:7-13	9:1-6		M&D 18
Piecu tūkstošu paēdināšana	14:16-21	6:33-44	9:11-17	6:5-14	
Jēzus staigā pa ūdeni	14:22-33	6:45-52		6:15-21	
Spreidķis par dzīvības maizi				6:22-71	
Pētera liecība par Kristu	16:13-16	8:27-29	9:18-21		
Pēterim apsolītas valstības atslēgas	16:19				
Apskaidrošana, priesterības atslēgu nodošana	17:1-13	9:2-13	9:28-36		M&D 63:20-21; 110:11-13
Septiņdesmitie tiek iecelti un sūtīti			10:1-12		M&D 107:25, 34, 93-97; 124:138-140
Neredzīgā cilvēka izdziedināšana sabatā				9	
Lācara atdzīvināšana				11:1-53	

Notikums	Mateja evaņģēlijs	Marka evaņģēlijs	Lūkas evaņģēlijs	Jāņa evaņģēlijs	Pēdējo dienu atklāsme
Desmit spitālīgo izdziedināšana			17:11–19		
Bērn svētīšana	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Marija iesvaida Kristus kājas	26:6–13	14:3–9		12:2–8	
Triumfālā ieiešana	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Naudas mijēji izdzīti no tempļa	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Atraītnes artava		12:41–44	21:1–4		
Jeruzālemes iznīcināšana un Otrās Atnākšanas zīmes	24	13	21:5–38		M&D 45:16–60; DžS—M 1
Jēzus pēdējie svētki; iedibināts Svētais Vakarēdiens; norādījumi Divpadsmitajiem; kāju mazgāšana mācekļiem	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Jēzus ir vīnakoks				15:1–8	
Jēzus ciešanas Ģetzemanē	26:36–46	14:32–42	22:40–46	18:1	2. Nef. 9:21–22; Mos. 3:5–12; M&D 19:1–24
Jūdas nodevība	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Tiesāšana pie Kajafas	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Tiesāšana pie Pilāta	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Tiesāšana pie Hēroda			23:7–12		
Jēzus tiek pērts ar pletni un izsmiets	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Krustā sišana	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Hel. 14:20–27; 3. Nef. 8:5–22; 10:9
Augšāmcelšanās	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Jēzus parādīšanās mācekļiem		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Jēzus parādīšanās Tomam				20:24–29	
Uzkāpšana debesīs		16:19–20	24:50–53		